


33648/c

U. Lxxv.

18/e = 10/6



Digitized by the Internet Archive
in 2017 with funding from
Wellcome Library

<https://archive.org/details/b28761832>

LEXICON LAPPONICUM,

CUM

INTERPRETATIONE VOCABULORUM SVECO-LATINA

ET

INDICE SVECANO LAPPONICO;

IN USUM

TAM ILLORUM, QUIBUS CURA ECCLESiarUM IN LAPPONIA
COMMITTENDA, AUT JAM COMMISSA EST,

QUAM

ALIORUM CURIOSORUM ET LINGUARUM STUDIOsorUM,
INDIGENARUM ET EXTERORUM:

ILLUSTRATUM

PRÆFATIONE LATINO-SVECANA

GENEROSISS. DOM. EQU. AURAT. DE STELLA POLARI,
REGIS REGNIQUE CANCELL. CONSIL. ET PROFESS. UPSAL.

JOHANNIS JHRE;

NEC NON AUCTUM

GRAMMATEICA LAPPONTICA.

A

DOM. ERICO LINDAHL,

PRÆPOS. ET PAST. ECCLESIE LYCKSELENSIS

ET

JOHANNES ÖHRLING,

PAST. ECCLES. JOCKMOCKENSIS CONFECTUM.

IN LUCEM EDITUM

CURA ET IMPENSIS ILLUSTRISS. R:Æ IN ECCLESIAS LAPPONICAS
DIRECTIONIS, ANNO MDCCLXXX.

HOLMIÆ, typis JOH. GEORG. LANGE.



SVENSKT OCH LAPPSKT
ORDA-REGISTER.



INDEX VOCABULORUM
SVECANO-LAPPONICUS.

LEXICON

LAPPONICUM, LATINO-SVECANUM.



LAPSK, LATINSK och SVENSK
ORDBOK.



PRÆFATIO.

Quum in eo essem occupatus, ut, *Glossarium* meum *Sviogothicum* editurus, in origines linguæ nostræ accuratius inquirerem; nihil æque desideravi, ac *Lexicon* locupletius linguæ Lapponicæ, quum mihi persuasum esset, hanc gentem Scandinaviæ nostræ Aborigines fuisse primosque patrii soli incolas, quosque adeo probabile sit, multa sui sermonis, inter mutua commercia, Gothis commodasse, multa ab illis vicissim accepisse.

Nova non est hæcce opinio, utpote quæ jam dudum ab illustri LEIBNITIO *) in scenam producta fuit, & deinde magnorum in Republica Litteraria virorum consensu firmata; sed quum illi rem hanc non nisi obiter tetigerint, ingratum benevolo & veritatis amanti Lectori non fore arbitror, si quæstionem hanc ulteriori examini subdam.

Constanti Scriptorum Islandicorum factæ fidei credimus, linguam Gothicam cum ODINO illiusque comitatu huc transvectam fuisse. Testatur id STURLÆSONIUS in Prologo *Eddæ* Upsaliensis, ubi hæc verba leguntur: *Their Aesirnir toko sier quenfaung thar innanlands, ok urtho their ættir fjölmennar um Saxland ok um northrhalfona. Theira tanga ein geck um thessi lond. Ok that skilia menn, at their hava northr hingat haft tunguna i Noreg ok Dannmark, Svithiod ok Saxland.* i. e. Hi Aë uxores ducebant in illa regione, & valde propagarunt genus suum per Saxoniam & regiones boreales. Lingua eorum sola dispersa fuit per has terras: Et inde intelligitur, illos huc secum in Boream attulisse linguam per Norvegiam, Daniam, Sveciam & Saxoniam.

Consona his sunt, quæ habet, secundum lectionem TORFÆANAM *Historia* STURLAUGI LABORIOSI ab initio: *Allir their menn,*
sem

*) v. Litt. ad SPARFVENFELDTIUM in S. LAGERBRINGII *Samling af Handlingar i Svenska Hist.* p. 2. pag. 149. FELLERI *Monum. inedita*, pag. 134, 140. *Nova Litter. maris Baltici* an. 1699, pag. 247. *Miscell. Berolin.* pag. 12.



FÖRETAL.

Tå jag var i begrepp, att utarbета mitt *Glossarium Sviogothicum*, och i anledning theraf föranlåts, att nogare undersöka våra Svenska ords upprinnelse, tyckte jag mig framför annat sakna en fullständig Ordbok af Lappska Språket, hållt som jag var öfvertygad, att thetta Folkslaget var Scandinaviens Stamfäder och vårt Fåderneslands förste inbyggare, om hvilka man alltså kunde föreställa sig, att the under sammanlefnad med the ankommande Gøtherna lånt them många ord, och många åter till låns taget.

Thenna meningen är icke ny, utan har redan längesedan blifvet framförd af Baron LEIBNITZ *) och sedermera bestyrkt med flera af våra Lärda Måns bifall: men som the allenast lösligen vidrört saken, torde thet icke vara min Låfare obehagligt, om jag tager thenna frågan under närmare skårskådande.

The Isländske Håfdateknare komma therom samfållt öfverens, att ODIN och hans medfölje till ofs infört thet Gøthiska Tungomålet. STURLÆSON bevittnar thet i företalet till sin *Edda*, hvars ord äro följande: *Their Aefrnir toko sier quensfaung thar innanlands, ok urtho their aettir fjollmennar um Saxland ok um northrhalfona. Theira tunga ein geck um thessi lond. Ok that skilia menn, at their hava northr hingat haft tunguna i Noreg ok Dannmark, Svithiod ok Saxland.* t. å. The Aferne togo sig hustrur i thet Landet och förökade sig mycket uti Saxen och Nordlanden. Theras tungomål blef ensamt utspridt öfver thessa landen: och märkes, att the fört hit med sig tungomålet uti Norrje, Dannmark, Sverige och Saxen.

Med thetta öfverensstämmer hvad som i början af STURLÖGER' then ARBETSAMES *Saga* låses, och som efter TORFÆI exemplar så lyder: *Allir their*

*) Se hans Bref till SPARFVENFELDT uti LAGERBRINGS *Samling af Handlingar i Svenska Hist.* p. 2. pag. 149. Äfven FELLERI *Monumenta inedita*, pag. 134, 140. *Nova Litterarum Baltici.* an. 1699. pag. 247. *Miscell. Berolin.* pag. 12.

sem sannfrodir ero, oc thau tidinde vita at Tyrkir oc Asiamenn bygdu norðr lond, hofz tha tunga su, er sidan dreif um oll lond. Formadur thessa folks hiet ODIN, er menn telia ætter till. i. e. Omnibus, qui in antiquis memoriis versati sunt, apprime constat, quod Turcæ & Asiani septentrionem incoluerint: hinc illa lingua exorta est, quæ deinceps per omnes regiones se dispersit. Princeps illius populi fuit ODINUS, ad quem posterius genus referunt.

Subjungimus testimonium *Rimbeglae*, quod ex manuscripto codice affert vir eruditissimus THORMODUS TORFÆUS in *Serie Regum Danicæ* pag. 148. *Upphaf allra frasagna i Norræni tungu, theira er sannyndi fylgia, hefzt tha er Tyrkir oc Asiamenn bygdu norðrit: h. e. Principium omnium historiarum in lingua Norvegica, quæ veris relationibus innituntur, incipit ab eo tempore, quo Turcæ & Asiani septentrionem incoluerunt.*

Quod tradunt Scriptores Islandici, vel inde confirmatur, quod in illis orbis partibus, unde ODINUS profectus erat, regionibus inquam Tanaiticis, æque ac Taurica Chersoneso, Dacia, Mœsia vicinisque tractibus lingua Gothica, absque dubio obtinuerat, id quod in Prolegomenis *Glossarii Sviogothici* pluribus ostendimus.

Postquam ita demonstravimus, linguam Gothicam cum ODINO huc immigrasse, & eorundem jam laudatorum Scriptorum Islandicorum fide constat, reperisse ODINUM, in Scandinaviam advenientem, constitutum imperium, regem subditosque & hos diverso ab Odinianis sermone utentes; restat ut investigemus, quo loquelæ genere prisca hi indigenæ usi fuerint.

Scio equidem, ut id velut in transcurso moneam, esse inter eruditos, qui nobis persuadere velint, mutationem linguæ, quam introduxerit ODINUS, non fuisse idiomatis in aliud, sed dialecti tantummodo in dialectum, ut adeo nihil impedire arbitrentur, quo minus affirmemus, in Septentrione nostro Gothismum fuisse quamdiu homines. Sed ne huic opinioni subscribam, non pauca sunt, quæ dissuadeant. In primis verisimile mihi non videtur, si leviculam tantum mutationem, aut in pronuntiandi modo aut vocabulorum flexione vel terminatione, qualis esse solet diversarum dialectorum, causata esset hæc advenarum turba, Scriptores Islandicos operæ pre-

their menn, sem sannfrodir ero, oc thau tidinde vita at Tyrkir oc Asiamenn bygdu norðr lond, þofz tha tunga su, er síðan dreif um oll lond. Formadur thessa folks hét ODIN, er menn telia etter till. t. å. Alle, som bevandrade åro i the forðna hãfder, hafva sig bekant, att Turkar och Asianer hafva bebott Norden: hãdan år thet tungomålet uppkommet, som sedan utspredde sig kring alla land. Thetta folkets anförare var ODIN, från hvilken the råkna sin härkomst och åttelångder.

Vi tillåge *Rimbeglas* vittnesbörd, hvilket then lärde *TORFÆUS* utaf handskrift införer uti sin *Serie Regum Danie* pag. 148. så lydande: *Upphaf allra frasagna i Norrœnni tungu, theira er sannynði fylgia, þefzt tha er Tyrkir oc Asiamenn bygdu norðrit: t. å. Början af alla berättelser på Norriska Språket, som grunda sig på fanning, leder sig ifrån then tiden, tå Turkar och Afer bebyggde Nordlanden.*

Hvad som the Isländske Håfdateknare berätta, bekräftas åfven theraf, att thet Góthiska Språket forðom varet i bruk i the länder, hvadan ODIN var förrest, jag menar the Doniska, Crim, Dacien, Mœsien och kringliggande länder, såsom vidare utfördt år i företalet til *Glossarium Sviogothicum*.

Sedan vi således hafve bevist, att Góthiska Språket med ODIN hit inkommet, och samma Isländske Håfdateknare åfven underrätta oss, att ODIN vid sin inkomst uti Scandinavien för sig funnet en stadgad regering, konung och underlätare, samt att thesse alle brukade ett annat tungomål, än Aferne, återstår, att undersöka, hvad Språk the äldre landets Inbyggare talat.

Jag vet väl, hvilket jag lika som i förbigående nämna må, thet åtskillige af våra Lärda velat intala oss, att then Språkskilnad, som ODIN infört, icke varet ifrån ett språk till annat, utan allenast ifrån en dialect till annan, och således hålla före, att ingen ting hindrar, att vi ju kunne påstå, att Góthiskan här i landet varet lika åldrig med thess Inbyggare. Men hvarjehanda skål hindra mig, att antaga thenna meningen. Enkanerligen synes mig icke sannolikt, att, om thesse främlingars ankomst hade förorsakat en så liten ändring antingen uti uttalsfättet, eller ordens bögning och ändelser, sådan som dialecters vara plägar; the Isländske Håf-

pretium duxisse, rem tantillam post dena vel duodena secula posterorum memoriæ commendare.

Quum itaque notabiliorem in sermone metamorphosin haud dubie indicare voluerint nominati Scriptores, promissi memores, indagare conabimur, quænam fuerit illa lingua, quæ orbi Scandico primigenia erat, & adeo periodo ODINIANA anterior.

Indago quidem hæc cuivis non potest non difficillima judicari, quum monumenta historica nos penitus deficient, quæ tempora adeo remota e suis tenebris evolvant: unica illa cynosura, quæ gressus nostros dirigere quodammodo possit, ex ipsa linguæ nostræ constitutione petenda, quæ non raro in re adeo obscura facem præfert, & vestigia migrationum gentium quibuslibet fastis certius prodit.

Hoc intuitu, si linguam patriam generali considerationi subjecerimus, inventuri sumus, partem illius multo maximam Gothicam esse, hoc est, evidentissime cognatam desitis jam dialectis Mœsogothicæ, AngloSaxonicæ, Alemannicæ, & adhuc vigentibus Islandicæ, Germanicæ, Belgicæ, Anglicæ, Danicæ, Norvegicæ. Sed reperiemus etiam haud pauca alia, quæ in ulla nominatarum linguarum quidquam, quod affine sit, non habent. Hæc autem posteriora si plura fuerint, si talium rerum appellationes exhibuerint, quibus ulla gens ullo tempore carere nequeat, (ecclesiastica & technica quævis, peregrina mercimonia, exotica animalia & id genus alia heic in censum non venire, vel me non monente, quivis animadvertit), concludimus intrepide, hæcce vocabula peregre & ex alio idiomate adoptata fuisse. Ita, ut nos clarius exprimamus, quum Ens Summum indicaturæ originis Gothicæ gentes, *Guths*, *Gott*, *God* proferant, evidentissime concludimus, Svethicum *Gud* germane Gothicum esse: sed si ut synonymum adhuc usurparetur in historiis Islandicis sæpius occurrens *Jumala* aut *Jubmel*, reliquias utique agnosceremus idiomatis Fennonici Lapponicive, in quo pleno usu hodieque vigent. Et quum gens nulla sit tam fera tamque barbara, quæ Deum non agnoscat, nulla in loquendo tam infans, quæ vocabulum non habeat, quo Numen Divinum indicet, suspicari non subibit, ex aliena lingua id vocis quæsitum ivisse homines, sed in mentem potius veniet credere, gentem illam, cui priva est,

dateknare tå skolat tyckt faken vara af then art, att the efter tio eller tolf Secler trott efterverlden therom böra underrättas.

Som thet therföre måste hafva varet en betydligare förändring, hvarom thesse Scribenter velat lemna ofs kunskap, åligger ofs, att efter löfte tillse, hvad Språk thet måtte hafva varet, som Scandinaviens förste inbyggare hafva brukat, och innan ODINS ankomst varet i Scandinavien gängse.

Thenna undersökningen lærer hvar och en finna få mycket svårare, som vi icke hafve några tillförlåteliga berättelser, hvilka få uråldriga tidens Historie utur sitt mörker frambringa kunna: Then enda hjälpreda, som ofs i thetta målet vägleda kan, måste tagas utaf vårt Språks beskaffenhet, hvilken dock icke fällan, uti en få mörk sak, som Nationers flyttningar är, ofta lemnar fåkrare underrättelser, än alla sagor och historier.

Om vi efter thenna grund tage vårt modersmål uti en allmän betraktelse, lære vi finna, att största delen är af Góthisk upprinnelse och ganska tydeligen befryndad med få väl the gamla och utur bruk komna Mæfogóthiska, Anglosaxoniska och Alemanniska, som ock the ännu lefvande Isländska, Tyska, Holländska, Engelska, Danska och Norriska Språken. Men vi varde ock finnande andra ord, som med intet af förenämnda språk hafva någon then minsta gemenskap. Om nu thesse fednare äro många till antalet; om the betekna fådana ting, som intet Folkslag någon tid kunnat umbära (kyrko- och konst-ord, utrikes varor, främmande djur och fådant mera, finner hvar och en ej vara hithörande), slute vi med säkerhet, att fådane ord äro främmande, och af något annat tungomål antagne. Således, att vi ofs tydeligare förklara måge, tå the Góthiska Folkslagen, för att tillkänna gifva thet Högsta Väsendet, bruka *Guths*, *Gott*, *God*, slute vi med all trygghet, att Svenska ordet *Gud* är äkta Góthiskt: men om bruket tillika i samma mening hade antaget thet i våra sagor ofta förekommande *Jumala* eller *Jubmel*, skulle vi rätteligen anse thet för en öfverlefva af Finniska eller Lappska språken, uti hvilka the äro uti dageligt bruk. Och som intet folkslag är så vildt, som icke erkänner en Gud, och intet språk så fattigt, som icke äger ord thenfamma att utmärka, kan man icke lätteligen komma på then tankan, at thet varet i behof, att ifrån ett annat språk låna ord, thenfamma att uttrycka, utan lærer troligare dömas, att thet folk-

est, suas olim sedes heic habuisse, & hac ratione alteram vocem Svethica civitate fuisse donatam.

Ad hanc amussin si linguæ nostratis vocabula exegerimus, inveniemus facile non exiguum eorum numerum, quæ ab ultima antiquitate se Gothismo infinuaverint. Et quamvis vereri merito debeam, ne operosior vocabulorum istiusmodi recensio Lectori nauseam pariat; nihilominus tamen, quum præsens disquisitio ejus sit indolis, ut adferenda exempla sola fidem facere possint, pauca quædam, prout memoriæ se obtulerint, proferam, quæ aliis ulteriori meditationi occasionem præbere possint. Hæc itaque pauca pro specimine habeto:

Stor, magnus, vocabulum est ut toti Scandinaviæ Islandiæque familiarissimum, ita ceteris dialectis Gothicis penitus peregrinum. Mœsogothi ejus loco *mikils* (Isl. *mikill*) usurpavere, AngloSaxones *great*, Alemanni *groz* &c. Si jam scire aveas, unde nos nostrum *stor* sumserimus, quidquam quod affine sit alibi gentium, quam apud Lappones, haud eris inventurus: Illi enim *stuor*, eodem ac nos sensu, ut docet noster Lexicographus, usurpant. Alterutra itaque lingua ab altera vocabulum hoc mutuaverit, necesse est: aut Lapponica a Gothica, quod tamen absolum, quum Gothorum quidquid ubique est terrarum, simile quid non habeat, aut, quod probabilius certiusque, Gothica a Lapponica, cui vox illa domestica est, & cognatum agnoscere videtur Fennonicum *suuri* pro *stuuri*, ut solet illorum delicatius palatum duarum consonantium concursum alterius suppressione mollire.

Feram illam gregibus infestam, quam Latini *lupum* nominant, Scandinavi *ulf*, & frequentius *warg* appellant. Tu sententiam rogatus, undenam hæc vocabula originem ducant, illico judicabis, primum mere Gothicum esse, utpote quod agnoscitur in Mœsogothico *wulfs*, a quo prope absunt AngloSaxonicum *wulf* & Theotiscum *uolf*, recentiores dialectos ut præteream. In nulla vero earumdem linguarum cum aliquid invenias, quod cum altero affinitatem habeat, & vocabula non ut fungi sua sponte enascantur, sed aut integra aut cum aliqua variatione aliunde adsciscantur; patet utique, ejus incunabula peregre esse quærenda. Reperies vero illa
abs-

folkslaget, hos hvilket förenämde ord är inhemskt, här hafver haft sitt fäte, och att igenom thenna vägen thet främmande ordet vunnet Svenskt burskap.

Om vi nu efter thetta rättesnöret betrakte orden uti vårt språk, läre vi lätteligen finna, att en myckenhet sådana inblandat sig uti vårt Góthiska tungomål. Och ehuru väl jag har all orsak, att frukta, att en vidlyftigare ordalängd torde falla min Läsare osmakelig; dock likväl, som förevarande ämne är af then beskaffenhet, att thet genom thetta enda medlet kan fattas i ljuset, skall jag utbedja mig tillstånd, att få anföra några exempel, som kunna gifva anledning för andras vidare undersökningar. Såsom prof vill jag alltså anföra följande:

Stor är ett ord, som för hela Scandinavien och Island är lika få brukligt, som okunnigt för the öfriga Góthiska Dialecterne. Mœslogötherne brukade i thes ställe *mikils* (Isl. *mikill*), AngloSaxonerne *great*, Alemannerne *groz* m. m. Om vi nu villje veta, hvadan vi hemtat vårt *stor*, lär man icke finna något, som dermed hafver gemenskap, utan hos Lapparne, hvilke i samma betydelse, som vi, bruka sitt *stuur*, såsom af vårt Lexicon intagas kan. Thet är alltså oemotfägeligt, att etthera Folkslaget lånt ordet af thet andra, antingen thet Lappska af Gótherne, hvilket dock så mycket orimligare är, som intet Góthiskt folkslag något sådant vidkännes, eller ock, thet som sannolikare är, thet Góthiska utaf Lapparne, hos hvilka thet är inhemskt, och tyckes vara beslägtadt med thet Finnska *suuri* i stället för *stuur*, såsom Finnarnas lindrigare uttal, för att undvika flere consonanters sammanstötande, plågar utsluta enthera.

Thet odjuret, som plågar föröda våra hjordar, och våre förfäder kallade *ulf*, nämnes nu oftare *warg*. Om tu, min Läsare, blifver tillfrågad, hvadan thessa orden hafva sin härkomst, lär tu straxt utlåta tig, at thet förre är alldeles Góthiskt, såsom hvilket igenkännes i thet Mœslogóthiska *wulfs*, med hvilket thet AngloSaxoniska *wulf* och Alemanniska *uolf*, nyare dialecter att förbigå, hafva nära gemenskap. Men som vi uti förenämde tungomål finne intet, som med thet sednare ordet hafver någon likhet, och ord icke såsom svampar af sig sjelfva upväxa, utan antingen oförbytte eller med någon ändring ifrån grannar låntagas, synes tydeligen, att

absque ambagibus inter Lappones, qui, ut a Lexicographis nostris adnotatum vides, idem animal eodem nomine *warg* nuncupant, nescio an a pedum pernicitate; *warg* enim in hac lingua cito denotare, ibidem docetur.

Tok apud nos stultum significat, *tokighet* stultitiam. Tu si totum peragraveris orbem Gothicum, licet rem ubique, rei tamen nomen huc alludens non reperies. Est vero hoc etiam Lapponibus Fennisque domesticum. Hi enim fatuum *tohco* appellant, illi *tajok* atque *taisok*, quod posterius refert Svecanum *tofe* & *tosing*, quæ in inferioribus patriæ regionibus & apud Danos blennum vel motæ mentis hominem significant. Vocatur idem apud nos *tölper*: unde, nisi a Lapponum *telpe* jocus ineptior?

Illam corporis humani partem, quæ collo contigua est, *skulldror* appellamus, majores vero nostri & adhuc ruricolæ variarum provinciarum *hærd*, *hærdar*. Prior denominatio certissime Gothica est: AngloSaxones enim *sculdir*, *sculdor* dixere, Alemanni *scultirr*, Angli *shoulder*, Germani *schulter*. Altera vero appellatio in nulla nominatarum linguarum quidquam, quod analogum sit, offert: nec facile illius cognationem invenies, antequam ad Lapponum mapalia perveniatur, ubi humeros *hardo* appellari audies, testantibus Lexicographis nostris. Occurrit nominatum *hærd* in concinno tractatu, *Konunga styrilse* dicto pag. 198. ubi, cum recensentur notæ characteristicæ strenui militis, inter alia docetur, *the skulu hava bret bryst ok hærd*, i. e. debent habere latum pectus humerosque, quam ultimam vocem non satis intelligens interpretes latinus vertit: *debent habere pectus latum firmumque*, quasi ad *hård*, durus, referendam. Sed facile animadvertitur, hoc sensu *hårdt* non *hærd* requirere linguæ genium.

Cum permixtio Linguae Gothicæ cum Lapponica ante duodeviginti secula inceperit, & postea magis magisque invaluerit, probabile est, reliquias hujus in Gothismo eo plures inventum iri, quo altius in superiora tempora adscendimus. Et aut fallor, aut non leve momentum jam allatis addetur, si ostendero, plurima vocabula, quæ in veteribus Legum tabulis aliisque mediæ ævi scriptis occurrunt, aliunde quam ex Lingua Fenno-Lapponum certius illustrari non posse.

In

att thes upprinnelse hos främmande fökas bör. Tu finner then lätteligen och utan omfvep hos Lapparne, hvilke, som af vårt Lexicon ses kan, nämna samma djur med samma namn *warg*, torde hända af thes snabba lopp, ty jag ser, att *warg* i samma språk betyder hastigt.

Tok bemärker hos oss en dåraktig, och *tokighet* dårskap. Om man genomvandrar then Góthiska världen, finner man väl faken öfver allt, men ingenstädes något ord, som härmed hafver skyldskap. Thet är Finskt och Lappskt. The förre kalla en fåne *tobco*, the fednare *tajok* och äfven *taisok*; fidsfnämde tyckes vara beslågadt med *tofe* och *tofig*, som i våra nedra Provincier och hos the Danska betyda en fåne. En dylik kallas hos oss äfven *tölper*: kanske af thet Lappska *telpe*, som betecknar ett fjoligt skämt.

Then människo kroppens del, som halfen är närmast, kalle vi *skulldror*, men våre förfäder och än i dag landfolket uti åtskilliga landskap *hard*, *hardar*. Thet förra är otvifvelakteligen Góthiskt; ty AngloSaxonerne brukade *sculdir*, *sculdor*, Alemannerne *scultirr*, Engelsmännen *shoulder*, Tyfkarne *schulter*. Thet fednare åter finner i intet af nämnda språk något, som dermed hafver likhet, lärer ej håller träffas annorstädes än i Lappska fjällen, hvarest, efter vår Ordboks intygande, man får höra *skulldror* kallas *hardo*. Thet nämnda ordet *hard* förekommer uti then vackra boken, som bär namn af *Konunga styrlse*, hvarest så kännemärken af en dugtig krigsman uppräknas, fåges fid. 198. *the skulu hava bret bryst ok harda*. Then latinske uttolkaren tager thet fidssta ordet få, som meningen vore, att han bör hafva bredt och hårdt bröst, såsom skulle fidssta ordet hänföras till *hård*, *durus*, men thet är lätt, att märka, att språkets art i then meningen hade fordrat *hårdt* och ej *harda*.

Som Lappska språkets förblandning med Góthiskan för aderton hundra år sedan börjats, och länge sedan tilltaget; tyckes troligt vara, att thes öfverlefvor måste thes flere igenfinnas, ju längre vi i tiden gå tillbakas. Och om jag ej far vill, bestyrkes hvad sagt är icke ringa, om jag beviser, att åtskilliga ord, i våra gamla lagar och andra medelåldrens skrifter, af Finnska och Lappska språken med måsta fåkerheten kunna upplysas.

In codice CHRISTOPHORIANO B. B. L. L. cap. 23 legimus, *en-ghin mää raa til sima jagha*. Quid heic *sima* denotet, absque interprete pauci nostratium intelligunt: in subsidiis vero erunt linguæ Laponum Fennonumque, in quibus vox illa denotat restim, funiculum, ut adeo sensus sit, nemini licere, cervos ad restes venatorum aut eorundem casses propellere, utpote quibus, tanquam animalibus innocuis & rarioribus, parcendum voluit legislator.

In iisdem Tabulis occurrunt vocabula auribus Gothicis peregrina, *hætte*, periculum, *hætta* periclitari: unde usitata in multis formula, inque *Legibus Westrogothicis* sæpius occurrens, *hætte vid sinum thrim markum*, i. e. periculum subeat pendendarum trium marcarum. Habemus inde *manhætte*, quod est vitæ periculum, ut in *statuto MAGNI Regis* de anno 1335 §. 2. *the mæn som i manhattum æru, mugho full wappn hava sik til værn*. h. e. qui in vitæ periculo sunt (veriti ne a vindice sanguinis infestentur) veniam habent portandi plenam armaturam.

Si in veram harum vocum patriam inquisiverimus, inveniemus, illas omnibus dialectis cognatis ignotas esse, apud Lappones vero Fennosque *hætæ* & *hættæ*, *hete* cum numerosa inde derivatorum familia pro periculo usurpari; vid. JUSLENI *Lexic. Fen.* pag. 96 & LEEHI *Nomencl. Lap.* pag. 369.

In scriptis mediæ ævi non raro occurrit vox *hægoma*, quæ vanitatem & morum insolentiam denotat. *Kon. styr.* pag. 178. hæc habet: *flikrare ok høgoma mæn, the plaga ænkte figia ælla rada, thera herra ahörande, utan thet the huxa han giærna wilia hõra*. i. e. Adulatores vanique homines nihil loqui aut suadere solent, quod superioribus sit utile, sed quod auditu ipsis sit jucundum atque gratum. Apud Historicos Islandicos eadem quoque non raro est reperiunda, ut docent hujus Linguæ Lexicographi, VERELIUS & GUDMUNDUS ANDREÆ. Cum vero hoc *hægoma* in nulla Gothicarum dialectorum extra boream sui vestigia reliquerit, & illius in Patria lingua natales indagare perquam arduum sit, ut in *Glossario Sviogothico*, tom. I. pag. 803 professus sum, suspicari incepti, aborigines nostros id reliquisse: apud Fennos enim *hecuma*, teste JUSLENIO, luxum, arrogantiae vanitatisque comitem, hodieque denotat.

Uti K. CHRISTOPHERS *Lagbok* B. B. L. L. cap. 23 läse vi, *enghin måå-
raa til sima jagha*: Hvad *sima* här betyder, låra få utan uttolkning kunna
förstå: men förenåmda språk kunna tjena till hjälpreda, såsom uti hvilka
ordet betyder ett rep eller snöre, att meningen alltså är, thet ingen tillå-
tes, till jägarens rep eller nåt drifva någon rå, hvilket oskyllidiga och
mera fällsynta djur lagstiftaren påbåd, fredas skulle.

Uti samma *Lagbok* förekomma orden *hätte*, *fara*, och *hätta* äfventyra,
hvilka i Góthiska språkets dialecter alldeles äro obrukelige. Man finner
uti *Westgötha Lagen* vid böters utfåttande thet ordalaget ofta förekomma,
hätte vid sinum thrim markum, t. å. äfventyre att blifva pliktfälld till tre
markers böter. Vi hafve therutaf *manhätte*, som betyder lifsfara, såsom
uti K. MAGNI SMEKS *Stadga* af år 1335 §. 2. som säger: *the men, som i man-
hattum eru, mugbo full wappn hava sik til vern.* t. å. The, hvilke i lifsfara
äro (för blodhämnnarens anfall) hafva tillstånd, att bära fullt vapn.

När vi undersöke, hvarifrån thesse orden hafva sin härkomst, finne
vi, att the äro okände bland alla Góthiska folkslagen, men att *hätte* (*bete*)
hos Lapparna och *betæ* hos Finnarna betyda fara, och att en myckenhet
åttledingar af thessa orden i båda språken äro uti dageligt bruk. Se JUS-
LENII *Lex. Fen.* sid. 96 och LEEMII *Nomencl. Lapp.* s. 369.

Uti medelåldrens Skrifter förekommer ofta thet ordet *bagoma*, fåfänga
och ofed. Uti *Kon. Styr.* s. 178. läse vi: *slikrare ok böggoma men, the plaga enk-
te sigia alla rada, thera herra abörande, utan thet the buxa, han gierna vilia
böra.* t. å. Smickrare och fåfänga människor pläga intet säga eller råda i
theras herrars närvaro, utan hvad the tro, att thesse gerna villja höra.
I thet Isländska språket finnes ock samma ord, såsom VERELIUS och GUD-
MUNDUS ANDREÆ i sina *Ordaböcker* intyga. Men som till thetta *bagoma*
uti inga af the utländska Góthiska dialecterna finnes något sporr, och thes
upprinnelse svårligen uti vårt tungomål står att igenfinna, som uti *Glossa-
rio Sviogothico* Tom. I. p. 803 anmärkt är, har jag kommet på then tan-
kan, att vårt lands förste inbyggare torde hafva efter sig lemnat thetta
ordet. Vist är, att *hecuma*, efter JUSLENII intygande, betyder yppighet,
fåfängans vanliga följeslagare.

In *Legibus Gothl.* Cap. 18. §. 2. sequentia legimus: *Cuna skal barns at gietta at mungati hueriu, leggi i kietta, oc hafi ner sir.* Circa vocem *kietta*, mirum non est, si incertus hæserit Lector, quum illa non nisi in re rustica de septis ovilium hodie usurpetur, quæ significatio locum heic nullatenus invenit. Verum ejus sensum nobis aperiunt lingua Fennica Lapponicaque, in quarum priori *kehto*, in posteriori *kætka* cunas denotat. Sensus itaque hujus paragraphi hic est: Uxor infantis sui curam geret post quælibet convivia publica, illumque apud se in cunis collocabit. Scilicet hac lege cavere voluit Legislator, ne uxor pusionem in lecto ponat, ubi maritus, præ ebrietate forte sui impos, illum facile suffocare posset. HADORPHIUS sensum vocis *kietta* probe divinavit, sed in ceteris tanto infelicior interpretis est. Ita vero ille: *Quinna skal barn vârdâ om alt dricka, som thet skal fôrtâra, laggia i vagga och hafva nâr sig.* Turbavit heic HADORPHIUM VOX *mungati*, quæ in *Legibus antiquis* non tam potum, quam potum inebriantem, infantibus utique non præbendum, denotat, quæque heic per compendium ponitur pro illo, quod habent *Leges Westrog. Gipt. B.* Cap. III. & *Ostrog. h. t. cap. 8. mungats tider.* Sed quum ne sic quidem res satis explicata Lectori meo forte videatur, addam, apud majores nostros ante religionis reformationem in usu fuisse ita dictas confraternitates sacras & statuta convivia publica *Gillen* dicta, ad quæ, qui huic fodalitio nomina dederant, ter quolibet anno convenere, proximo nempe ante jejunium quadragesimale die (capite jejunii), festo pentecostes & dominica festum S. Martini subsequente. Postquam hi congregati essent, agmine in templum ibant, missæ solennia celebraturi, inque auras abituras preces pro defunctorum amicorum necessariorumque requie fusuri, & deinde in ædem huic conventui dictam *gillestufwan* dictam se universi conferebant. Ibi, dum mens sana in corpore nondum ebrio erat, lites inter sodales post superiorem conventum ortæ componebantur, & si quis filias habebat nubiles, illis conditiones quærebantur, quid dotis daretur enuntiabatur, & nuptiarum tempus condicebatur. His peractis, coena instruebatur singulis suam symbolum afferentibus & compotatio strenue occipiebat. Bibebant tum religiose heluantes in honorem (*minne* *)

Uti *Gotblands Lagen* Cap. 18. §. 2. läse vi följande: *Cuna skal barns at-gietta at mungati hueriu, leggi i kietta, oc hafv ner fir.* Thet är icke underligt, om min Läsare stadnar uti ovifshet vid ordet *kietta*, hållt som thet hos oss nu för tiden icke brukas utan om stångfel, som i fårahufen göras, hvilken bemärkelse här alldeles icke finner rum; men huru thet bör förstås gifva oss Finska och Lappska språken tillkänna, så *kehto* i thet för-ra och *katka* i thet fednare betekna en vagga. Meningen är alltså then-na: barnets moder bör efter hvarje dryckeslag draga förforg om sitt barn och lägga thet på sin fida i vagga. Lagstiftaren har nämligen genom thet-ta påbud velat förefse, att icke hustrun lägger barnet i fången, hvarest mannen, af dryckenskap öfverlastad, thet lätteligen förqvåfva kunde. HADORPH har rätteligen träffat meningen af ordet *kietta*, men är uti the följande få mycket olyckligare uttolkare. Hans öfversättning är sådan: *Quinna skal barn vårda om allt dricka, som thet skal förtåra, lägga i vagga och hafva när sig.* Thet ordet *mungati*, som i våra gamla lagar brukas om starka drycker, hvilka följakteligen barnen icke gifvas kunde, hafver förvillat öfversättaren. Samma ord fättes här för thet i *Westgötha Lagen Gipt. B.* Cap. 3. och *Östgötha Lagen S. B.* Cap. 8. förekommande *mungats tider*. Men som saken härmed ej torde vara utredd, bör jag tillägga, att hos våra förfäder för Reformationen Brödraskap t. å. bestämda heliga dryckeslag, *Gillen* kallade, varet inrättade; vid hvilka Gillesbröderne 3 gånger hvarje år sig infunno, nämligen näst för Fastlagen, i Pingsthelgen och nästa Söndagen efter Mårtens dag. Sedan thesse sig samlat och i procession trädte upp i kyrkan, för att ther bivista Messan och fälla oförmögna förböner för sina döda vänner och anhörigas själaro, förfogade the sig samteligen till thet rum, som till thenna högtidlighet utfedt var, *Gillestufwan* kalladt. Medan the ännu hade något af sitt förnuft öfrigt, låto the sig angeläget vara, att bilägga the oenigheter, som sedan sista sammankomst hade kunnat uppkomma, och om någon hade giftvuxna döttrar, anmälte sig friare, och när the antogos, utfästades hemgiften och bröllopstiden utfattes. Sedan thetta var förrättadt, anställdes måltiden till hvilken samtelige Ordensbröderne sammanskutet sina förningar. The drucko sedan våldeligen och i all andagt then Heliga Trefallighets, Vår Fru Mariæ och

Kyr-

ne *) S. S. Trinitatis, Virginis Deiparæ & Ecclesiæ Patroni: quas augustiores libationes excipiebant pocula evacuanda in honorem Sanctorum minorum gentium, quos hi vel illi sibi tutelares adsciverant, vel eorum calendaria forte fuggerere. Quum rari essent, qui se largius non invitarent, nec pctu obruti domum redirent, videmus, Legislatorem cavere voluisse, ne quid detrimenti caperent tenelli infantes, in lecto parentum inconsulte locati. Conf. JOH. MESSENI *Specula* cap. xxxii. Digressionem hanc mihi indulgi, ut exemplo esset, quantopere vetustarum Legum interpretis interlit, in historia patria hospitem non esse. Sed redeo in viam.

Nil facilius foret, quam ingentem similibus exemplorum silvam proferre, & forte nil præsentis quæstioni illustrandæ accommodatius, quum in instituendo istiusmodi parallelismo, argumenta, secus ac præcipi solet, numerentur rectius, quam sigillatim ponderentur. Sed quum pro instituti ratione indicem potius quam judicem agam, fatis habebō, viam aliis breviter monstrasse. Addam tantummodo, me, dum in hac causâ examinanda versatus fui, mihi visum esse observare, ruri & in ordinis plebeji sermone esse, ubi plurima primævæ linguæ *ælskavæ* sint reperiunda, atque id præcipue inter colonos interioris Sveciæ, a commerciis cum gente Fennica remotiores, & proinde testes tanto locupletiores.

Illis, quæ hætenus dicta sunt, non leve pondus addent nomina urbium, pagorum, silvarum, lacuum fluviorumque, quæ si Lapponica esse deprehenderimus, haut fallaci testimonio id, quod in quæstione est, confirmabunt. Pro axiomatico enim esse poterit, omnia nomina propria appellativa olim fuisse & significantia, cum alias temere & absque ratione & indita & adoptata esse dicenda forent. Nec minus convenire debet, alia pro appellativis non esse habenda, quam quæ res ita appellent, ut solent Regionis incolæ; hoc est vernacula & communi usu vulgata. Concludit hinc antea lau-

*) *Minne* communiter vertitur memoria, nec incommode. Sed scrupulus tamen mihi injectus est, dum in *Glossario* DU FRESNE ad vocem *Bibere* vidi, Scriptores Alemannicos nostrum *dricka Guds minne* Latine reddidisse, *bibere in amore Dei*; & juxta succurrit *minnen* in lingua Theotisca idem esse, ac amare, diligere. HICKESIUS observat ex hac radice Gallos suum *mignon*, amasius, accepisse. In veteri lingua patria *minnaft* notat osculari, quod amoris indicium est.

Kyrkans Patrons minne *): efter hvilka höga skålar sedan andra småhelgons, som någon af the närvarande sig till Patroner utvalt, eller theas Calēnder them namngofvo, i ordning fölgde. Emedan the voro få, som then tiden icke öfver höfvan plågade sig, och således beskånkte hemkommo, se vi, att Lagstiftaren har velat beförja, thet the spåda barnen, om the i föråldrarnas fång nedlades, något vådeligt icke hända måtte. Se JOH. MESSENI *Specula* Cap. 32. Jag har velat göra thenna lilla anmärkningen, att then måtte tjäna till vedermåle, huru nödigt thet är för en, som låser eller uttyder våra gamla Lagar, att om våra förfäders seder vara underrättad. Men jag återkommer till mitt förra ämne.

Ingen ting vore lättare, än att anföra en myckenhet af dylika exempel, och torde hända ingen ting lämpeligare, att upplysa förevarande ämne, hälft som vid anställande af en flik jämförelse i thetta enda målet bevisen rättare råknas, än särskildt vågas. Men som mitt uppfåt mera är, att gifva anledning, än utslag, skall jag åtnöja mig med, att hafva lemnat androm en kort anvisning till vidare undersökning. Jag vill allenast tillägga, att jag, under thet jag undersökt förevarande ämne, tycker mig hafva blifvet varse, att thet är på landsbygden och i gemene mans tal, som man igenfinner the flesta öfverlefvor af thet äldsta språket, och thet besynnerligen bland inbyggarna af Sveriges inre landskaper, hvilka, såsom mera skilda ifrån Finska folket och theas umgänge, äro så mycket ojäfaktigare vittnen.

Till thet som hittils anfördt är, lägga städers, byars, skogars, sjöars och floders namn icke ringa vikt, hvilka, om the befinnas vara Lappska, lemna såkert vittnesbörd i närvarande fråga. Ty man kan taga för en afgjord sak, att alla namn i forntiden varet betydande, som man annars skulle föreställa sig, att the varet af en slump och utan någon orsak både gifne och i landet antagne. Ej mindre bör thet medgifvas, att andra namn ej kunna anses för betydande eller appellativa, än the, hvilka så namngifva orterna, som landtfolkets tungomål medförer, thet är på theas modersmål och efter vanliga landets bruk. Then förr omnämde lärde Ba-

c

ron

*) *Minne* öfversattes gemenligen med ihugkommelse och thet icke obehöfligen. Men hvad som härvid hos mig uppväckt något tvifvelsmål är, att jag uti DU FRESNES *Glossario* under ordet *Bibere* hafver sett, att the forne Alemanniska Scribenter för att uttrycka vårt *dricka Guds minne* brukat *bibere in amore Dei*, och jag thevid erinrade mig, att *minnen* i theas språk betydde älska. HICKESIUS anmärker, att Fransoserne af thetta ordet taget sitt *mignon*, gunstling. Uti vårt gamla språk betydde *minnast* kyssa, såsom et vånkapstecken.

laudatus Illustris LEIBNITIUS in *Miscell. Berol.* Part. I. ab initio, quoties vocabulum fluminis, montis, sylvæ, gentis, pagi, oppidi, villæ non intelligimus, nos intelligere debere, ab antiqua nos lingua discessisse.

Uti hoc eodem argumento sunt eruditorum plurimi, qui populorum migrationes explicare aggressi sunt, & sane nescio, an validius aliud exspectari possit. Dum enim e. g. in Ditione Ottomanica urbem invenio, cui *Adrianopolis* nomen est; si nulla exstaret Historia, quæ HADRIANUM loci Dominum urbisque conditorem fuisse perhiberet, doceretve Græce locutos loci incolas, sola appellatio utrumque testatura esset, uti idem quoque valeret de ultimæ Italiæ urbe *Neapoli*.

Ad demonstrandum, sub sua ditione magnam Germaniæ partem Slavonicas tribus tenuisse, eandem viam ingressum esse ADAMUM BOHORITZHIUM in Prologo libri *Arcticæ horæ succisivæ* appellati, video, dum probat plurima urbium nomina ex. gr. *Stargardt, Leipzig, Düben* &c. Vendicæ esse originis, licet plus minus deformata, uti fieri solet, dum peregrina elocuturi sunt imperiti advenæ.

Quantumcunque ex eadem causa immutata fuerint locorum apud nos nomina, non pauca tamen restant adeo invariata, ut suam icaturiginem facile prodant, id quod paucis adferendis exemplis ostendere conabimur.

Lacus est non ignobilis Roslagiæ, qui *Jærken* vocatur, quod nomen aut fallor, aut Svethicis auribus peregrinum accidit, in nostra certe lingua nil habet, quod aliquem sensum generet. Quum vero videam *iargu* in lingua Lapponica lacum majorem significare,prehendere mihi visus sum nominis simul indubiam rationem simul auctores.

Non minus evidens Nomenclaturæ primigeniæ vestigium servare existimabuntur Gothica illa catadupa, quæ viatorum oculos altissimo suo lapsu auresque terribili fragore advertunt, *Trollhætta* dicta. Unde illa nomen acceperint, hodierna lingua nostra ne conjectura quidem assequi valet: dum vero in *vocabulario FJELLSTRÖMIANO* legi, Lapponas cataractam *hæute* appellare, dubitandum non putavi, quin nominis ratio in hac voce sit quærenda.

ron LEIBNITZ slutar therutaf uti *Miscell. Berol.* Part. I. att när vi finne namn af en flod, berg, skog, folkslag, stad eller by, som vi icke förstå, kan med fåkerhet dömas, att vi afviket ifrån thet gamla språket.

Utaf samma bevis hafva åtskillige Lärde betjänt sig, tå the velat utreda hvarjehanda Folkslags flyttningar. Jag vet ock i fanning icke, om något såkrare står att förmodas. Tå jag, till ex. uti Ottomanniska Riket finner en stad, som bär namn af *Adrianopel*, skulle jag, om ock inga historiska efterrättelser vore vid handen, som intygade, att HADRIANUS varet ortens Herre och stiftare, eller sade mig, att thes inbyggare talat Grækska språket, af blotta namnet om båda delarne blifva öfvertygad, som ock samma bevis gällde om nedre Italiens stad *Neapel*.

Jag ser, att BOHORITZH uti företalet till hans bok, kallad *Arctica bore succisiva*, gått samma väg, för att bevisa, thet Slavoniska folkslag fordom innehåft en stor del af Tysskland, i thet han intygar, at åtskilliga städers namn, såsom *Stargardt*, *Leipzig*, *Düben* m. m. äro af Vendiskt ursprung, ehuru mer eller mindre förändrade, såsom ske plägar, tå okunnige utfödingar framföra främmande namn.

Ehuru mycken förändring orters namn af samma orsak hos oss undergått, äro dock ännu många så oförbytte, att the lätteligen gifva sin härkomst tillkänna, såsom med några få exempel bevisas skall.

En icke obetydlig insjö finnes i Roslagen som kallas *Jærken*, hvilkens namn, om jag ej bedrager mig, för Svenska Öron faller främmande: visst är åtminstone, att thet uti vårt språk icke hafver then minsta betydelse. Tå jag nu ser, att *iargu* uti Lappska språket betecknar en större insjö, tycker jag mig igenfinna namnets både bemärkelse och upphofsmån.

En icke mindre tydelig öfverlefva af Sveriges äldsta språk finner jag vid thet Göthiska vattufallet, som med sitt djupa störtande ej mindre än med thes förfärliga dån väcker refandes uppmärksamhet, *Trollhattan* kalladt. Hvarutaf thet hafver sitt namn, kan af vårt nu varande språk icke en gång gissningsvis utletas: men tå jag uti FJELLSTRÖMS *Ordbok* finner, att Lapparne kalla ett vattufall *hænte*, hafver jag tyckt mig icke böra tvifla, att ju nyssnämde ord till stället namn gifvet anledning.

Mor, *muor* Lapponice arborem significare videns (v. LEEMII *Nomencl. Lapp.* p. 600) suspicari illico coëpi, cum in variis linguis arbores silvæque communia habeant nomina, ut ex. gr. *Wed* lignum, arborem & simul silvam significat, quemadmodum in *Finweden*, *Tiwe-den*, *Hålweden* &c. (cfr. Gall. *bois* & Germ. *holz*) ab hac origine provenisse nomina Parœciæ Dalekarlensis *Mora*, urbis *Hedemora*, Territoriorum *Södermöre*, *Norrmöre*, & forte *Kolmoren*, vel, uti jam fere effertur, *Kolmorden*. Fuerint fortassis, qui hanc observationem inde confirmari crediderint, quod montium hoc jugum Gothiam a Svionia separans, Gothice olim *Skogen* dictum fuerit. Est scilicet hinc, quod Gothia, utpote meridiem spectans, *Sunnanskog* dicta fuerit, Svecia vero ad boream versa *Nordanskog*.

Celebre nomen est acidularum *Wermelandiæ Loka* appellatarum, quæ non solum bibentibus jamdudum salutare fuere, sed etiam circumfuso limo vim addunt varios membrorum morbos & paralyticas debilitates sanandi. Quum apud Fennonas *loka* lutum, cœnum denotet, apud nos vero ignotæ sit significationis; probabile videri posset, *Loka källa* indicare fontem, qui adjacentem limum salutaribus particulis imprægnat.

Inter antiquissima Patriæ Emporia numeratur merito *Calmaria*, utpote jam STURLÆSONIO & SAXONI GRAMMATICO memorata, nec NUBIENSI GEOGRAPHO ignota. Huc exteræ nationes mercimonia sua attulere, quæ deinde late per universam Sveciam diribebantur. Unde autem nomen suum hæc urbs acceperit, neminem fuisse, qui vel tolerabili conjectura tradiderit, recte observat Præclar. Dom. Bibliothec. vicar. ERICUS GÖTLIN in *Dissertatione de Situ Birccæ* pag. 8. Postquam vero compertum est, quam arcta sit cognatio inter linguam Hungaricam Lapponicamque, atque ex Lexicographis Hungaricis certiores facti sumus, *Kalmar* in hac lingua mercatorem significare, *Kalmararu*, mercem, *Kalmarbot*, tabernam, non improbabile judicat modo laudatus GÖTLINUS, urbis hujus nomen locum olim denotasse, quo venum apportabantur exterorum mercimonia.

Ab aliis jam observatum est, *Wermelandiæ* nomen, quod antiqui *Wærma* & *Wærmaland* scribebant, regioni datum fuisse, dum rerum domini erant Lappones Fennonesque, apud quos montem *ware*
&

Tå jag ock finner, att *mor*, *muor* uti Lappska språket bemärker ett trä (se LEEMS *Nomencl. Lapp.* pag. 600) och att i åtskilliga språk trä och skogar hafva gemenfamma namn, såsom *Ved* äfven betyder en skog uti *Finveden*, *Tiveden*, *Hålveden* m. m. (jämför Fransöernas *bois* och Tyfkarnas *holz*), hafver mig tyckts sannolikt, att *Mora* Sockn i Dalarne, staden *Hedemora*, Häraderna *Södermøre* och *Norrinøre* af förenämnda ord fått sina namn, kanske ock *Kolmören*, eller, som thet nu gemenligen uttalas, *Kolmorden*. The torde finnas, som tycka, att samma ordledning theraf bekräftas, att thenna bergstrakten, som skiljer Góthla Rike ifrån Sverige, fordom kallades *Skogen*, ty therutaf är, at then delen af riket, som vetter söder åt, fordom varet kallad *Sunnanskog*, och then andra mot norr *Nordanskog*.

Lokakälla är en i Vermeland bekant hellsobrunn, hvars vattn för the nyttjande i långliga tider varet botande, men hvars i negden samlade gyttja besynnerligen befunnets gagnelig för hvarjehanda kropps bräckligheter och af slag rörda lemmar. Som *loka* i Finnska språket betyder gyttja, men hos oss är af obekant betydelse, skulle man kunna komma på then tankan, att *Loka källa* betyder en sådan brunn, som med sina utflytande partiklar uppfyller then kringliggande gyttjan.

Ibland Sveriges äldsta städer räknas billigt *Calmar*, såsom hvilken redan af STURLÆSON och SAXO GRAMMATICUS omtalas, och äfven icke obekant var för GEOGRAPHUS NUBIENSIS. Hit förde främmande folkslag sina handelsvaror, som sedan utspreddes kring hela Sverige. Men hvarutaf samma stad fått sitt namn, har man ej funnet någon, som kunnat med sannolik gissning låra oss. Mig har förekommet, att sedan man förnummet then ganska nära gemenskap, som är emellan Ungeriska och Lappska språken, och utaf the Ungeriska Lexicographis intages, att *Kalmar* i thet språket betyder en köpman, *Kalmararu* en handelsvara, *Kalmarbot*, handelsbod; thenna stadens namn, såsom vice Bibliothecarien Mag. ERIC GÖTLIN äfven anmärkt uti sin *Disputation de Situ Bircae* p. 8. fordom hafver bemärkt en ort, hvarthån the främmande handelsvaror blefvo förde.

Af andra är äfven anmärkt, att *Wärmelands* namn, som the gamle skrefvo *Wærma* och *Wærmaland*, hafver sin upprinnelse af Lappska och Finnska orden *ware* och *wuori*, som betyda ett berg, och *maa*, land. Någre

& *wuori* appellari audies, & terram *maa*. Addunt alii prioris vocabuli vestigia reperiri in antiqua regionis hujus appellatione *Färnbåraland*, ita pronuntiata pro *Färnwåraland*, ut solet usus diversarum linguarum vocabula non raro jungere & sociare.

Possent his quamplurima subjungi, sed tollam de tabula manum, postquam unam alteramve observationem addidero.

Adsensum me facile impetraturum confido, si statuero, Svionas, quos CORNELIUS TACITUS inter alia commemorat *classibus va-luisse*, ODINIANÆ Sectæ homines haudquaquam fuisse, sed ex gente priscorum aboriginum oriundos. Nam sive ODINUM illum, qui lingua Gothica Patriam nostram donavit, XL annis ante natum CHRISTUM, ut volunt plurimi, sive CL post eandem periodum, ut putant alii, in Scandinaviam colonos deduxisse dicas; neutra chronologia cum narratione TACITI consistere potest. Si enim posteriorem ad- optes, Scriptore Romano ætate utique inferior erat ODINUS; sin vero priorem, nullo modo persuadere poteris, seculi spatium adeo multiplicatum fuisse non numerosissimum Asarum comitatum, ut maria navibus implere posset. Suspicio itaque, qui tempore Historici Romani florere Sviones, revera Lappones fuisse. Secus enim si esset, ignoramus, quid nominis gesserint hi primi Arctoi orbis incolæ. Laponum enim nomen, quod proprie *veneficum* notat, ut in *Glossario Sviogothico* Tom. II. p. 15. indicavi, tanquam probrosum gens hæc semper averfata est, hodieque repudiat.

Si quid veri illis, quæ heic attulimus inest, ratio fortassis reddi poterit, qui factum fuerit, ut Scandinaviæ nostræ habitatorum, qui eosdem coluere Deos, eidem suberant imperio, eadem utebantur lingua, hi *Sviones*, illi *Gothi* appellarentur. Ego certe, ut brevis sim, rem ita accidisse conjicio.

Postquam ODINUS cum suis *Asis* in meridionales Scandinaviæ partes trajecisset, ibique vel virtute bellica vel artibus politicis novas sedes quæsisisset, pro more gentium antiquarum, occupatis regionibus suæ domi usurpatum nomen indidit, atque ita novam *Gothiam* novos *Ostrogothos*, *Vestrogothosque* instituit, pulsas Boream versus & trans sylvam *Kolmorden* priscis colonis, qui quamdiu ipsis quietis esse licuit, superiores Scandinaviæ partes tenuere. Sed inva-
lescen-

tro ock, att sporr efter samma ord igenfinnas uti then negdens gamla namn *Jernberaland*, så kalladt, i stället för *Jernmaraland*, såsom bruket ofta sammanfogar särskildta språks ord.

Man kunde hårtill bifoga åtskilliga andra exempel; men jag vill höra upp, sedan jag allenast tillagt en eller annan anmärkning.

Jag tror mig lätteligen vinna bifall, om jag påstår, att the Sviar, hvilka TACITUS berättar hafva varet mågtiga till sjös, icke kunnat härstamma af ODIN eller hans följeslagare, utan måste hafva hört till the första landets inbyggare. Ty antingen man vill föreställa sig, att ODIN, hvilken allraförst infört Góthiska tungomålet, lefvat 40 år för CHRISTI födelse eller 150 år efter then samma, passar sig ingenthera tideräkningen med TACITI berättelse. Ty antager man then sednare, är tydeligt, att ODIN varet yngre än TACITUS: i andra fallet åter är svårt, att föreställa sig, att Afernes icke talrika flock, på en tid af något mer än 100 år, så kunnat förörkas, att the med sina skepp kunnat utgöra betydliga flottor. Jag håller therföre sannolikt, att the Sviar, som i TACITI tid herrskade, verkeligen varet Lappar. Ty om annars vore, vete vi icke, hvad namn thesse Nordens förste inbyggare hafva buret. Visserligen hafva the icke kallat sig Lappar, hvilket namn egenteligen betyder en trollkarl (se mitt *Glossarium* Tom. II. s. 15.), och som thetta folkslaget alltid och in till thenna dag ansett såsom ganska skymfeligt och förnedrande.

Om någon grund är uti thet nu anförda, torde förmodeligen kunna aftagas, af hvad anledning thet händt, att af vårt Scandinaviens fordna inbyggare, som dyrkade samma Gudar, lefde under samma regering och talade samma språk, en del nämde sig Sviar, och then andra Góther. Jag inbillar mig, att sammanhanget i korthet är sådant.

Sedan ODIN med sina Afer hade anländt till Scandinaviens södra delar, och ther antingen med härsmagt eller statsflughet skaffat sig nya bosällar; hafver han efter the fordna folkslagens plågsed givnet the inkråktade länderna samma namn, som uti hans hemort vore bruklige, och sålunda stiftat ett nytt Gótha Rike, samt nya *Östgöthar* och *Västgöthar*, sedan han nordverts och öfver skogen Kolmorden afdrifvet the förre landets inbyggare, hvilke, så länge them efterläts att orubbade lefva, innehade the

öfre

Ielcente potentia Gothica etiam inde exacti fuere, & longius longiusque pulsi, donec ad steriles scopulos & inhospita ultimæ Scandinaviæ tesqua penetratum fuit, ubi nil, quod illis invideretur, superfuit. Probabile vero est, cum hæc migratio sensim & pedetentim facta fuerit, superioris Sveciæ partes, quas Aborigines coluerant, antiquum Svioniæ nomen servasse, etiamsi Gothi, priscos transgressi limites, easdem sui juris fecerant.

Svionia itaque fuit illa Scandinaviæ pars superior, quam Aborigines primitus tenuerant, facta inter illos & Odinianos sive Gothos partitione, eaque ratione extitere duo diversarum gentium regna, quæ tamen postea pulsa altera unicum imperium constituere.

Notatu non indignum arbitror, exteros Scriptores antiquiores, dum Gothorum migrationes, prælia, triumphos & res gestas in genere diligenter commemorant, Svionas ne verbo quidem nominare, si ab uno discefferimus CORNELIO TACITO, qui tamen illorum non tam historiam, quam mores & instituta recenset. Scio equidem, JORNANDEM inter ceteros Scanziae populos *Svethidas* nominare; sed an per illos universam Svionum gentem intellexerit, æque est incertum, ac cetera ejus ænigmata chorographica. Si jam quæsieris, cur Svionum nomen adeo in obscuro latuerit, ratio ejus hæc forte reddi poterit. Vidimus, id quod ipse eventus docuit, Svionas a Gothis in angustias redactos versus Boream longius longiusque relegatos fuisse, quod sine opposita vi fieri utique non potuit. Cum itaque suarum rerum hi satagerent, & perinde ac eorum posterii, Lappones hodierni, bellicis expeditionibus haud forte aptissimi essent, expectari non potuit, ut arma sua aliorum circumferre aut militari virtute inclarescere vellent. Gothi, quibus successus animos dedere, quique majorum celebritate ad fortia ausa stimulabantur, pugnaciores erant, etiamsi non negem, Gothis nostratibus id sæpe tribui, quod Tanaiticis verius adsignaretur. Tu, Lector,

- - - *Si quid noris rectius istis,*
Candidus imperti, si non, his utere mecum.

Observavit haud dubie Lector meus, me promiscue linguas Fennonicam Lapponicamque in subsidium vocare, quod, quantumcunque illæ jam distent, neminem offendere debet, cum non obstante ho-

Öfre Scandinaviens fylken. Men sedan Göthernas styrka them öfvervåldigade, blefvo the åfven tådan och allt längre och längre drefne, tills the åndteligen stādnade vid Nordlandens ofruktbara klippor och obebodda tråsk, therest intet öfrigt var, som them misunnas kunde. Men thet år sanno- likt, att, som thenna flyttningen småningom och efter handen för sig gått, the öfre Scandinaviens delar, hvilka af thes första inbyggare längst varet bebodde, bibehållet thet gamla Svía namnet, åfven sedan Götherne öfver- stiget theras gränfor, och af landet gjort sig måstare.

Sviavåldet var alltså egentligen then öfre Scandinaviens del, hvilken landets första inbyggare, under then tid thet emellan them och Aferne el- ler Götherne var fördelt, längst innehade; och på sådant fått uppkom- mo tvänne särskildta folks särskildta riken, hvilka dock sedermera, då thet ena var bortjagadt, utgjorde ett enda.

Jag anser för värdt att märkas, att äldre utländske Scribenter så the omständeligen berätta Göthernas flyttningar, strider, segrar och bedrifter i allmänhet, icke med ett enda ord nämna Sviarne, then ende CORNELIUS TACITUS undantagen, som dock mer är sysselsatt med att berätta theras se- der och anstalter, än händelser och öden. Jag vet väl, att JORNANDES ibland sitt Scanziens hvarjehanda folk åfven inför *Svetidas*, men om han med them förstått alla Sviavåldets folk, är åfven så ovist, som hans öf- rige landbeskrifningar äro otydelige. Om man vidare frågar, hvarföre Sviarnas namn varet så litet rycktbart, kan man thertill finna nog sanno- lika skäl. Vi hafve sett, thet ock utgången besannat, att Sviarne bestån- digt af Götherne blifvet bragte i trångsel, och allt längre och längre mot Norden drefne, hvilket utan försökt motstånd förmodeligen icke kunnat ske. Emedan the alltså voro sysselsatte med sitt eget försvar och räddning, och kan ske åfven som theras ättlingar, the nu varande Lapparne, till krigsförrättningar mindre hugade, kunde af them icke förmodas, att the utomlands skulle försöka krigslyckan eller igenom vapn villja blitva rykt- bara. Götherne åter, hvilkas mod igenom framgången tillväxte och som genom sina förfäders allmänt bekanta tapperhet, uppmuntrades till driftiga företagande, voro stridbarare, ehuru jag gerna medgifver, att våre Göther thet ofta tillågnas, som the Tanaitiska med mera rätt tillkommer. Jag flut- ter thessa tankar med HORATII begåran, att om Tu, min Låfare, halver- tig något säkrare bekant, tu thet välvilligt meddelar, eller i annat fall nyt- tjar min uppgift.

Min Låfare lär väl hafva anmärkt, att jag ymsom beropat mig på thet Finnska och Lappska språket, hvilket, ehuru stor olikhet them emel- lan nu för tiden är, icke bör ståta någon, hållt som, samma skillnad oak- tad,

hodierno discrimine, tanta tamen inter illas observetur harmonia, ut, perquam videatur probabile, ante bis mille annos illas, ut antea innui, unam eandemque linguam fuisse. Lappones, qui sese *Same* nuncupant, linguam suam *Same kiel* vocant, dum Fenni suam *Suomi kiel* appellant, quod afferre volui tanquam tesseram cognationis tam generis, quam sermonis. Vid. Lexicographus noster infra in vocab. *Same*.

Hæ sunt primæ illæ lineæ, quas in re spissis involuta tenebris ducere volui, non dubitans, quin, qui adminiculis, quæ plenior L. Lapponicæ ministrare potest cognitio, instructiores sunt, uberiores lucem dictis sint addituri. Nobis ad hunc usque diem, quod ad cognitionem hujus linguæ conducere, perparum suppeditavit. Vir quidem celeberrimus OLAVUS RUDBECKIUS, Junior, qui ad hanc linguam peculiari studio animum adjecerat, & non solum iter, eam ut addisceret, illuc instituerat, sed deinde etiam versando Biblia Lapponica, quæ manu scripta habuit, & ex illis annotando inque ordinem Alphabeticum digerendo, prout occurrerant, vocabula, tantum profecerat, ut Lexicon Lapponicum concinnare potuerit, quod ut monumentum indefessæ hujus viri industriæ custodio & admiror; sed, cum ineditum manserit, paucis cognitum & paucioribus usui fuit. Ad cognoscendam addiscendamve hanc linguam nil itaque nobis ad manus fuit præter exile *Vocabularium* FJELLSTRÖMMIANUM & *Nomenclatorem* Lapponem CANUTI LEEM, Trondhemii publicatum anno 1755. Illustre Collegium Regium, quod rei Ecclesiasticæ gentis hujus præpositum est, cum probe animadverterit, quam necessarium esset, ut uberior manu-ductio inveniretur, qua uti possent, qui genti huic montivagæ aliquando Evangelicam doctrinam sunt instillaturi, ad suam curam pertinere sapientissime credidit, præsens hocce Lexicon publicis impensis edendum jubere.

Auctores ejus sunt ERICUS LINDAHL, qui postquam juvenis linguæ Lapponicæ peritiam sibi comparaverat, jam plus quam triginta annis sacerdotio functus est, primum ut Saccellanus Sorfelsenium in Lappmarkia Umeâensi, deinde ut Pastor & Præpositus in Parœcia Lycksele ejusdem Lappmarkiæ, & JOHANNES ÖHRLING, qui

tad, få mycken gemenfkap them emellan ännu förmärkes, att man lärer finna alldeles fannolikt, att the för ett par tusende år sedan, som jag tillförene gifvet tillkänna, varet ett och samma. Lapparne kalla sig *Same* och sitt språk *Same kiel*, och hos Finnarne heter theas tungomål *Suomi kiel*, hvilket jag anföra velat såsom bevis få väl af språkens likhet som fjelfva folkslagens skyldskap. Jämför vårt Lexicon vid ordet *Same*.

Sådant är thet utkastet, som jag uti en ganska mörk sak velat framgifva, icke tviflandes, att ju andre, hvilka med the hjelpredor, som en närmare kännedom af Lappska språket vid handen gifva kan, äro mera förfedde, i thetta målet kunna gifva tillräckeligare upplyfning. Vi hafve intill thenna dag haft ganska fattigt förråd på thet, som kunnat föra ofs till närmare kunskap af förenämde språk. Vår namnkunnige Herr OLOF RUDBECK, then yngre, som med besynnerlig ifver vinnlade sig om thetta tungomålets närmare kännedom, och som dels igenom anställd resa till Lappmarken, dels igenom flitig låfning af then Lappska Bibelen, som han handskrifven ågde, och utur hvilken han anteknade och i alphabetisk ordning ställde orden, efter som the förekommo, hade så vida hunnet, at han författat en formelig Lappsk Ordabok, hvilken jag såsom ett vedermåle af thenna mannens outtrötteliga flit förvarar och beundrar. Men, som samma igenom trycket icke utkommet, hafva få thesom haft kunskap och än färre theraf gagn. För them som velat känna eller lära thetta språket, hafver alltså ingen annan tillgång varet, än FJELLSTRÖMS lilla *Ordabok* och KNUT LEEMS år 1755 i Trondhem i 8:vo utgifna *Nomenclator Lappo*. Högloflige Kongl. Commissionen öfver Ecclesiastique Verket i Lappmarken, som förmärkte, huru nödvändigt vore, att en fullständigare handledning funnes att tillgå för them, som then Evangeliska läran för thessa fjällboar frambåra skola, hafver visligen lätet sig angelåget vara, att på allmän bekostnad närvarande Lexicon till trycket befordra.

Thes Författare äro Herr ERIC LINDAHL, hvilken sedan han i the yngre åren förvärfvat sig infikt i Lappska språket, nu öfver trettio år tjent i Lappmarken, först såsom Capellan vid Sorfele i Umeå Lappmark, och sedan såsom Kyrkoherde och Probst i Lyckfele, uti samma Lappmark, samt framledne Herr JOHAN ÖHRLING, hvilken född i Lappmarken år 1718, ther

qui in Lapponia anno 1718 natus, ibidemque educatus fuit, donec studiorum causa Gymnasium Hernösandense peteret, & illo decurso studio, Upsaliensem Academiam inviseret. Ad suos redux apud Arjeplogenses in Lappmarkia Piteåensi Rector primum Scholæ & deinde Ecclesiæ Pastor constituitur: unde in Paroeciam Jockmock Luleåensis Lappmarkiæ translatus superiori anno diem suum obiit, postquam solidos sex & triginta annos popularium suorum informationi magno cum eorum fructu invigilaverat. Prætereo viri huius reverendi reliqua promerita & tantummodo, quod ad præsens institutum facit, commemoro, illum ab ineunte ætate singulari industria ad excolendam linguam suam vernaculam animum adjecisse, id quod testatum reddidit Dissertationem, dum ad hoc Lyceum verfabatur, edendo de *Orthographia Linguae Lapponicæ*. Memini, eum jam tum in animo habuisse ad Lexicon Lapponicum faciendum sese accingere, & postea audivi, eum, quas ab officii sui partibus vacuas haberet horas, huic operi indefesso studio impendisse. Qui tanta cura elaboratus, tantisque auspiciis in lucem editus est liber, quo in numero sit habendus ipsemet, Lector, augurari poteris, & si utare, experieris.

Upsaliæ d. 6 Decembr.
Anni MDCCLXXIX

JOH. IHRE.



fammaftådes uppföstrades, intill thefs han, för att vinna undervisning i vetenskaper, blef fänd till Hernöfands Gymnasium, och sedan till grundeligare kunskaps ernående befökte Academien i Upsala. Vid återkomsten till sin hemort blef han uti Arjeplog i Piteå Lappmark förordnad först till Rector Scholæ och sedan till Kyrkoherde: hvadan han sedan flyttades till Jockmocks församling i Luleå Lappmark, ther han förledet år ändade sina dagar, sedan han hela sex och trettio år med sin undervisning ganska tro- ligen tjent sina landsmän. Jag lemnar thenna vördiga mannens öfriga för- tjenester obemålde, och allenast, såsom närmare hithörande anför, att han i trån ungdomen med besynnerlig åhoga sökt skaffa sig Lappska språkets när- mare kännedom, hvaraf han afgifvet ett tydeligt vedermåle, då han under sitt vistande här vid Academien utgaf en Dissertation om *Lappska Språkets Orthographie*. Jag påminner mig, att jag då redan hörde, att han sig före- fatt, att framdeles utarbete ett Lappskt Lexicon, och hafver sedermera blif- vet underrättad, att han med ganska mycken flit på samma förhållande använt alla the stunder, som hans ämbets göromål honom lemnade ledi- ga. Tu lärer sjelf döma, min Läsare, hvad stämpel en bok bör få, som igenom så högt föranstaltande kommet i dagsljuset, och med så mångårig flit blifvet utarbetad, Tu lärer ån vissare therom döma, när Tu tig ther- af betjenar.

Upsala d. 6 Decemb.
1779.

JOH. IHRE.





EPITOME GRAMMATICÆ LAPPONICÆ.

Lectori heic traditur opus sui generis fere unicum, Lexicon scilicet usitatissimas omnes Linguæ Lapponicæ voces a viris eruditis linguæque peritis collectas continens.

Illum certe hujus nostræ lucubrationis usum futurum speramus, illumque in finem hoc editur opus, ut linguarum studiosis aditus sit ad linguam etiam Lapponicam penitus cognoscendam tantopere a reliquis Europæis diversam & differentem.

Hi linguarum cultores mirabuntur linguam hujus gentis, quæ studia literarum non colit, cujusque simplicitas vitæ haud multarum scientiarum & artium adminiculo opus habet, tamen multis abundare elegantibus vocibusque, quibus quæ dicenda sunt nervose satis exprimi possunt.

Hæ voces phrasæque sæpe tales sunt & tam singularis energiæ, ut in aliud idioma ægre transferri possint, atque, si versiones ex una in alteram linguam merito censentur requirere eruditionem solidam ingeniumque acutum, multo adhuc difficilius erit negotium ex lingua Laponica in aliam quamvis quidquam transferre, propter idiotismos hujus linguæ indolemque singularem.

Quod in lingua Laponica termini technici scientiarum artiumque illarum,

Hic år öfverlemnas til Läsaren et verk, som nästan år det endaste i sit slag; et Lexicon, som innehåller alla måst brukeliga ord i Lappska språket, hvilka flere arbetsamme och i språket erfarne lærde män med stor flit samlat.

Den nytta man med detta arbete trott sig göra, torde åtminstone blifva den, at de som vilja vara språkkunnige, kunna här få en hjälpreda, at känna detta aflågsna folkets språk, som så mycket skiljer sig ifrån de öfrige Europæiska.

Desse kännare lära til sin förundran finna, at denna Nation, som ej idkar bokliga konster, och hvars enfaldiga lefnads-sätt ej behöfver många vetenskapers och slögders biträde, likväl åger ganska många nåtta uttryck och sinnrika talesätt.

Desse uttryck åro ofta så egna, at man ej utan största möda kan iklåda dem en annan drägt; och om öfversättning ar ifrån andra språk med skäl räknas ibland de göromål, som fordra insikt och god smak, så skulle visst en öfversättning ifrån Lappska blifva mycket svår, för språkets egenhet och särskildta lynne skull.

Om man i Lappska saknar ord, som tilhöra vetenskaperna och de slögder och hand-

rum, quas gens ignorat desiderentur, nemini mirum videri potest. Omnibus aliis gentibus id ipsum commune est, quæ cum primum scientias & artes amplexæ sunt, terminos technicos artiumque nomina aut simul mutuata sunt, aut nova effingere necessum habuere. Ex hac ipsa causa lingua Lapponica ævo recentiori multis, imprimis vocibus Theologicis aucta est, quarum tanta laborat penuria, quanta excellit copia vocum, quibus quæ in vita communi occurrunt exprimuntur *).

Voces itaque Theologicæ maxima ex parte recentiores sunt, aut tales antiquæ, quæ præter significationem vulgarem simul speciatim exprimunt illas res & functiones, quæ ad cultum Divinum & Religionem pertinent. Huic usui nonnullæ harum jam unice inserviunt: e. g. *kastatet*, fere semper est baptizare: *Skallo*, semper & unice Sacram Cœnam, *skallotet*, Sacram Cœnam distribuere significant, reliqua ut omittamus.

Præter hanc vocum Theologicarum penuriam etiam nonnullæ aliæ desiderantur, & illæ quidem tales, quibus nulla carere posse lingua videtur. Ita e. gr. quia virtus & bene moratus nullo idoneo & proprio nomine gau-

handteringar, som Nation ej brukar och känner, är det ej at undra på. Så har det ock skett hos alla andra folkslag, at då man först fått vetenskaperna, har man alltid tillika antingen lånt orden och namnen, eller ock varit nödsakad at göra sig nya. Således och af denna orsak har Lappska språket i sednare tider blifvit tilökt med många, i synnerhet Theologiska ord, på hvilka de haft så stor brist, som de hafva en förundransvärd myckenhet af ord och namn, at uttrycka och beskrifva de ting, som förefalla i deras vanliga göromål och lefnadslätt *).

De Theologiska orden äro således måsteds nyare, eller ock sådana gamla ord, hvilka jämte det de i språket hafva sin förre bemärkelse, tillika brukas at bemärka ting och förrättningar, som höra Religion til och Gudstjensten. Några ord hafva redan hunnit blifva hårtill enskildt afskilda: således, til ex. betyder *kastatet* nu mera måst alltid, döpa barn; *Skallo* alltid och endast, Herrans Nattvard, få väl som *skallotet*, utdela Altarens Sacrament, o. f. v.

Förutan denna bristen på Theologiska ord, saknas äfven några andra, dem man skulle tycka at intet språk kan vara förutan. Häribland får man anmärka, at de ej hafva något eget namn på dygd och dygdig, utan hafva Auctorer i Lappska nöd-

*) Ita e. gr. nix vento cumalata & compacta appellatur *filpetak*, quæ frigore tantummodo induruit non vero congelata est *tele*. *Ska-me* est nix crusta tenui glaciali obducta, quæ vero crusta nivis crassior est & altius congelata dicitur *tjarw*. Pars ima nivis, sive quæ humo proxima est, quando congelatur *skiltje* & *tjuoke* nominatur.

*) Således til ex. betyder *filpetak* snö, som af vådret är ihöppackad. *Tele*, snö, som annars hårdnat, men ej är isfrusen. *Ska-me*, en tunn iskårpa på snön. *Tjarw*, snö-skare, som är starkt tilfrusen. *Skiltje* och *tjuoke*, is och sten nedre i snön vid marken, m. m.



gaudent, per circumlocutionem Auctores illam appellaverunt *tjabbes tape*, five honestam rationem vivendi, hunc *tjabbes tapek*, five talem, qui ita vivit. Conscientiæ etiam nomen in lingua Lapponica recentioris est ævi, quod varie expressere Auctores. Nonnullis audit *åme tåbdo* vel *eme tåbdo*, aliis *waimon tåbdo* & interdum simpliciter *waimo*, quod tunc certam animi persuasionem significat; quo quidem ultimo nomine apte satis exprimitur conscientia; nam cum dicunt Lappones: *takkab waimon melt*, vel, *takkab kokte waimob anah*, (fac secundum cor, fac ut cor habes) conscientiæ ductum sequendum inculcant, nisi forte dixeris vocabulum Svecanum *samwitt*, prout illud ex ore Lapponum interdum audimus, civitate donandum potius fuisse.

Voluptate & luxu ut fere caret gens Lapponica, ita & nomen ignotum, reliqua ut heic prætereamus. Id notatu dignum est, nomen *ata* & verbum *atet* communis esse significationis, quibus omne id exprimitur, cuius nomen genuinum aut ignoratur, aut ex memoria excidit, sensus autem e contextu eliciendus est.

Ut supra diximus, Lexicon hoc illorum imprimis inserviet usui, quibus cognitio linguarum arridet. Illarum quidem gentium linguas, quibuscum nobis est commercium aliquod, omnium primum addiscere necessum habemus, qui ut obtineatur finis, Lexica raro defunt aliaque adminicula: at, cum his nequeat circumscribi limitibus

nödgats kalla det förra *tjabbes tape*, eller et vackert och anständigt sätt at lefva, och det sednare *tjabbes tapek*, en som så lefver. Ordet samvete är äfven nytt i Lappsken. Auctorerne hafva gifvit det många och olika namn. Somliga hafva kallat det *åme tåbdo* och *eme tåbdo*; andre *waimon tåbdo* eller ock endast *waimo*, som betyder en öfvertygelse i hjertat. Det sista eller *waimo* tyckes ej vara så illa träffadt, ty när Lapparne vilja säga: gör efter samvete, säga de: *takkab waimon melt*, eller, *takkab kokte waimob anah*, gör som du har hjerta til, så framt det ej hade varit lika godt, at införa et brutit Svenskt ord *samwitt*, det man ock ibland brukar i dagligt tal.

Vållust och öfverflöd äro äfven utan egenteliga namn i Lappsken, förutan flera saknade ord, som ej här kunna upräknas. Det är märkvärdigt, at de hafva et ord *ata*, som tjénar at bemärka alt det, som man ej vet namn på, eller hvars rätta namn man ej kommer ihog, och et verbum *atet*, som brukas på samma sätt, då man af sammanhanget skal sluta til det, som dermed menas.

Som ofvanföre sagt är, är detta Lexicon hufvudsakeligen ämnadt til deras tjenst, som göra sig nöje af at känna flere folkslags språk. De Nationers språk, med hvilka man har commerce och något at beställa, blifva altid minst oundgängliga, och i dem saknas sällan ordböcker och hjelpredor: men som deras begär, hvilka valt språk-kundskapen til sit



bus desiderium linguarum curiosorum non nisi plurimum & fere omnium linguarum cognitione explebile, locus nobis est sperandi, illis certe gratum hoc futurum opus. His linguarum cultoribus eo minus pœniteat porrigere opem, quod, se cum in hoc musarum genere oblectant, id simul utilitatis exinde redundet, ut, collatis secum invicem linguis illarumque aut convenientia aut discrepantia detecta, aliqua cum probabilitate ortum gentium illarum, quibus vernaculæ sunt, nos edocere valeant.

Cognitio itaque linguarum gentium ortum & prosapiam docet indicatque, ut & solum & genus vitæ mutaverint monstrat; quæ quidem historia æque & jucunda & utilis forte est eritque semper atque illa, quæ crudelia & exitiosa bella nobis enarrat.

In lucem adhuc non satis est prolatum, unde originem Lappones ducant, neque illud ipsi a majoribus acceptum relationibus quidem, ne dicam historia, in hoc tempus reservatum habent. Et quia mores vitæque conditio illam sine dubio, quam voluit quod inhabitant solum, induerunt speciem, nihil nisi lingua restat, ex qua penitus examinata & cum aliis collata hoc erit eruendum.

At cum his quæstionibus id tantum, quod verisimile est, raro certa ratio rerum obtineatur, mirum non est de ortu Lapponum varias & diversas fuisse opiniones. Itaque eruditi plures Lappones esse Israëlitas contenderunt, & in

osten-

sit yrke, sträcker sig ännu vidare och nästan til alla språk, har man en billig förhoppning, at äfven detta arbete åtminstone för sådana skal vara kårkommit. Desse språk-kännare äro så mycket mera förtjente til alt möjligit biträde, som de, jämte det nöje de sig sjelfva deraf göra, äfven kunna, af språkens jämförelse med hvarandra och deras större eller mindre öfverensslämmande sannolikt underrätta oss, om de folkslags härkomst, af hvilka de talas.

Språk-kundskapen leder oss således til kundskap om folkslagens släktkap och härkomst, den visar, huru de ombytt orter och lefnadsfätt; en historia, som ofta torde vara lika artig och nöjsam för efterverlden och lika nyttig som den, som förtäljer oss de förstoringar och våldsamheter, som krig hafva gjort och åstadkommit.

Det är ej ännu fullleligen updagadt, hvadan Lappska Nation har sin uprinnelse. De hafva sjelfve inga sagor och berättelser härom bevarade til denna tiden. Deras språk blir derföre det enda medlet at kunna sådant utforska, ty lefnadsfättet har utan tvifvel blifvit så förändradt, som orten det har fördrat.

Men som man vid dylika undersökningar oftast får nöja sig med det, som blott är sannolikt, må man ej undra, at om Lapparnes ursprung olika meningar upkommit. Således hafva flera Lärde velat påstå, at Lapparne äro Israëliter, och

velat

ostendenda convenientia linguæ cum Ebræa defudaverunt, & quidem non absque omni specie veri, nisi nulli non similis evadat linguæ Ebræa, nullo habito respectu vocalium mutatisque præterea pro lubito literis unius ejusdemque organi. In illis, qui huic rei explicandæ operam dedere clarus est OLAUS RUDBECKIUS junior, Professor quondam Ups. nec non Magister JOHANNES THELIN, Pastor antehac & Præpos. Umenfium, quorum adhuc eruditæ observationes manuscriptæ exstant. Linguam Laponicam cum Hungarica in multis convenire ut jam dudum observatum est, ita illud deinceps Dom. ZAINOVICS, natione Hungarus Norvegiam cum ante aliquot annos peragraret expertus est, id quod ulterius expositum est & demonstratum differtatione Academica, quæ Upsaliæ sub præsidio Generosiss. Dom. Equ. regii regnique Cancell. Consil. JOH. IHRE A:o 1772 prodiit, *de convenientia linguæ Laponicæ cum Hungarica*. Fennicam quoque linguam cum Hungarica aliquatenus congruere scriptoribus non ignotum, & quidem æquo ac Laponica jure, propter illam, quæ inter has ambas est similitudo, quod pace dixerim illorum, qui has & nationes & linguas plane diversas esse contendunt, qua de re in Actis literariis Upsalienf. proluxa est disputatio.

Nihilo minus vix negari potest has linguas in multis concordare, quod & hoc Lexicon ostendit, idque collatis utriusque linguæ Grammaticis ulterius elucet. Quod vero Lappones a vicinis Svecis & Norvagis plura mutuati sint

velat bevifa språkets öfverensstämmelse med Ebræiskan, hvilket ock ej synes vara utan all sannolikhet, så framt ej hvart och et språk blir då likt med Ebræiskan, när man ej har något afseende på vocalerne, och desutom efter behag ombyter med hvarandra *literas ejusdem organi*. Ibland dem, som härutinnan hafva berömligen arbetat förtjenar sal. Professor OLAUS RUDBECK i Upsala at nämnas, samt för detta Prosten och Kyrkoherden i Umeå Mag. JOHAN THELIN, hvilkas lärda anmärkningar i detta ämne ännu finnas i manuscript. At Lappiskan har någon likhet med Ungeriskan har ock förr blifvit anmärkt, hvilket Herr ZAINOVICS, en Ungrare, sedermera på en resa igenom Norrige har erfärit och utrönt. Det samma är efter honom ytterligare bevist uti en Disputation, som är utgifven i Upsala under Cancellie-Rådets och Ridd. Vålborne Herr JOHAN IHRES inseende år 1772, om dessa bägge språkens öfverensstämmelse. At också Finiskan är något lik med Ungeriskan är äfven af Scribenter anmärkt, hvartil den ock äger samma rätt som Lappiskan, för sin likhet skull med sistnämnda språk, hvilket man här får låf at nämna, utan at vilja påtruga Finnarne någon skyldskap med Lapparne, hvaremot vidlyftigt är skrifvit i Upsala Lärda Handlingarne.

Detta oaktadt tyckas likväl språken i mycket öfverensstämma, som kan ses äfven af detta Lexicon, men i synnerhet då man jämför bägge språkens Grammaticalska beskaffenhet. At Lappiskan fått en del ord af Svenskan och Norriskan

sint vocabula, istud mirum non est. De cetero unum alterumve in Polonica, Anglicana & quoque Gallica lingua exstat vocabulum cum Lapponica congruum. An in Russica quædam sint certo dicere non possumus *).

Hæc forte convenientia & similitudo linguæ Lapponicæ cum aliis quampluribus in causa est, cur nonnullis ex aliis conflata & spuma linguarum esse visa sit; id quod linguæ huic eo minus vitio verti potest, quod in reliquas si penitus inquisiveris, fere singulas eodem modo comparatas deprehenderis. Restabit nihilo minus linguæ Lapponicæ copia vocabulorum, quæ aliunde vix poterunt derivari: in his illæ præcipue voces, quæ a sono sive per onomatopœiam formatæ sunt, quarum magna est vis. Ita e. gr. aquæ nomen *tjatse* forte a sono undarum scopulis aut alii corpori duro illifarum ortum est. *Swas kot*, flagellare haud ab simile est sono virgæ sive flagelli cum celeritate quadam vibrati. *Mekot*, balare, *kriskeffet*, crepare, *nuwet*, venti aut ignis instar fremere, *tsihret* ut mures vocem edere, eandem sine dubio agnoscunt originem, alia ut prætereamus vocabula quamplurima, quæ Lector ipsemet in hoc Lexico evolvere & contemplari potest.

Le-

e 2

Den

skan är ej underligt, för grannskapet skull. För öfrigt igenfinnes et och annat ord i Poliskan, Engelskan och äfven Fransyskan, som har likhet med Lappskan. Om några finnas i Ryskan kan jag ej med säkerhet säga *).

Det torde vara denna likheten med flera språk, som gjort, at Lappskan blifvit af somlige anset för et af andra sammanlickadt språk. En omständighet så mycket mindre förklenlig för Lappskan, som nästan alla andra språk torde vid närmare påseende få vidkännas det samma. Lappskan behåller likafullt en myckenhet egna ord, som knapt torde kunna hänledas annorstädes ifrån. Häribland äro i synnerhet sådana ord, som af ljudet eller *per onomatopœiam* äro formade, af hvilka rätt många finnas. Således synes til ex. ordet *tjatse*, vatten, vara kommit af likheten det åger i uttalet med ljudet af vatten, när det squalpar emot någon ting. *Swas kot*, piska, slå, har et nästan likstämmigt ljud med det, som uppkommer, när man hastigt svänger i luften et spö eller en piska. *Mekot*, bräka som en get, *kriskeffet*, knarra, *nuwet*, susa som väder eller eld, *tsihret*, gnälla som mös, hafva onekeligen sådan uprinnelse, förutan många flera, dem Läsaren sjelf har tillfälle at betrakta i sjelfva Lexicon.

*) Quamvis exiguus sit numerus vocabulorum, quæ recensentur in dissertat. Academica sub præsidio ante hac Prof. & Equ. KALM Aboæ edita, de gente Americæ borealis Gallis *Esquimaux* dicta, aliqua tamen cum lingua Lapponica fere consona inveni, ut e. gr. *Esquim*, *kamakak*, ocrea, Lapp. *kabmak*, calceus, *Esqu*, *monny*, ovum, Lapp. *monne*, id. *Esqu*, *ouasa*, æstas, Lapp. *kefe*, idem.

*) Af de få ord af Esquimæernes (*des Esquimaux*) språk i Norra America, som äro anförda i en disputation under för detta Prof. och Ridd. KALMS inläsande i Åbo, finnas några, som äro lika med Lappskan, som til ex. *Esquim*, *kamakak*, stöfvel, Lapp. *kabmak*, sko. *Esqu*, *monny*, ägg, Lapp. *monne*, *Esqu*, *ouasa*, sommar, Lapp. *kefe*.



Lector peregrinus heic forte aliquid explicatum optaret de gente Lapporum & solo, quod inhabitant, at quia nos ex proposito tantum in lingua Lapponica exponenda versamur, illudque jam pridem a viris eruditissimis literis traditum est, ad illorum scripta Lectorem ablegatum volumus. In his SCHEFFERI *Lapponia illustrata* & Rever. Dom. Doct. HÖGSTRÖMII descriptio Lappmarkiarum Svecanarum imprimis digna sunt, quæ cum laude nominentur.

Interea nos Lectori grammaticalia nonnulla linguæ Lapponicæ tradenda duximus & præcepta de orthographia vocumque pronuntiatione & terminationibus, flexionibus ceterisque, ut eo majori cum fructu hoc frui possit Lexico. Ulteriore qui desiderat institutionem adeat Pastoris quondam & Præp. FJELLSTRÖMII *Grammaticam Lapponicam* A:o 1738 editam &, si lubet Past. GANANDRI, quæ A:o 1743 publicis impensis prodiit.

Neque ullum offendat illa, quæ tam in his Grammaticis, quam in aliis libris Lapponicis deprehenditur discrepantia & diversitas orthographiæ. Nam, cum nec præcepta essent ulla neque quidquam usu communi receptum, mirum non est, quemque, ut ei visum fuerit, ita scripsisse, aut, cum ceteras ignoraret, hanc vel illam secutum esse dialectum a reliquis sæpe plane diversam & fere non nisi in una alterave Paræcia intelligibilem, quam insuper ipsam non semper optato cum successu sequi literisque exprimere potuerit. Nonnulli autem linguam Lapponicam ju-

Den främmande Läsaren torde väl önska, at här få någon berättelse om Lappska folket och det land de bebo, men som man här endast valt til föremål språket, och det andra redan är af lärda Män utförligen afhandladt, vil man til dem hänvisa Läsaren. Här bland får man i synnerhet med beröm nämna SCHEFFERI *Lapponia illustrata* och Doct. HÖGSTRÖMS Beskrifning öfver de Svensska Lappmarker.

Däremot vil man här lemna Läsaren et kårt Grammaticalskt begrep om språket, dess orthographie, uttal, ändelser, m. m. at han må kunna göra sig desto bättre gagn af detta Lexicon. Den som åstundar vidlyftigare underrättelse må läsa afledne Proffen FJELLSTRÖMS *Grammatica Lapponica*, af år 1738; samt, om han så behagar, af. Kyrkoherden GANANDERS af år 1743.

Öfver skiljaktigheten i stafsningssättet, så i dessa som andra Lappska böcker, må ingen ståta sig. Här har ingen ting varit förut stadgad, eller genom bruk och vana antagit, utan hvar och en har skrivit, om icke efter eget godtycke, dock förnåmligast efter en eller annan Sockens eller orts dialect, som ibland varit nästan obegripelig för de flesta öfrige, och desutom ej alltid varit nog lyckelig, at kunna väl följa och uttrycka den samma. En del tyckas ock hafva velat göra språket mera konstigt, än det i sig sjelft är, och dymedelst infört åtskilligt, som är mindre riktigt, då andre

justo quasi artificioso reddere voluisse videntur, & quidem non illæsa lingua: alii, quibus barbara & inculta visa est lingua, illam cum expurgare voluerunt, neglecto genio & indole linguæ Svethicimos introduxerunt, quod tamen salva dictum vellem laude industriæ illorum, qui in hoc campo defudaverunt, laudatissimorum viro-
rum. Fundamenta posita & inventa, quibus nunquam non est facilius ad-
dere, illis accepta semper referemus. Imprimis Past. & Præp. FJELLSTRÓMI nemini non nota est opera maxima di-
gna laude. Scripta quoque CANUTI LEEMII Norvagi cum laborem indefessum, tum haud exiguum linguæ Lap-
ponicæ peritiam arguunt, licet ortho-
graphia, qua usus est, non satis apta
& perspicua esse videatur. Insuper LEE-
MIUM in *Nomencl. Lapon.* sæpius atque
oportuit forte experieris admonuisse:
Siges om et rinsdyr, (de rangifero di-
citur) etiam ad illa vocabula, quæ de
nullo non dicuntur animali. At, ut su-
pra monuimus, Auctorebus Lapponicis
præ ceteris danda est venia, quia subsi-
diis, quibus opus levaretur librisque
destituti necesse habuerunt suam quis-
que sequi ideam, ne dicam placitum.

Ne in hac re etiam hoc Lexicon pec-
caret, omni studio cautum est. Ortho-
graphia quidem pronuntiationi accom-
modata est, simul vero necesse fuit, ut,
quantum sine linguæ damno fieri po-
tuit cum illa concordaret, quæ jam ab
aliis Auctorebus recepta est, ne non
necessaria dissimilitudine aut illorum
scripta aut hoc Lexicon Lectori inuti-
le & lectu arduum redderetur.

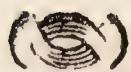
De

c 3

dre däremot, under namn af at odla
språket och kanske i tanka at det göra,
ej synas hafva följt noga efter språkets
art, utan velat göra det likare med Sven-
skan, hvilket här nämnes utan uplåt at
vilja tadla desse berömlige Måns flit och
möda. De hafva gifvit första anlednin-
gen och lagt grunden, hvarpå man nu
bygger. I synnerhet är afledne Problem
FJELLSTRÖMS arbetsamhet i denna vägen
högeligen at berömma och kunnig. Den
Norriske Herr KNUD LEEMS Lappiska
Skrifter röja och mycken flit och insikt,
fastän orthographien i dessa är nog kon-
stlig och otydelig: desutom tyckes Herr
LEEM i sin *Lappeske Nomenclator* haf-
va varit nog flitig med den anmärknin-
gen: *Siges om et Rinsdyr*, äfven vid
de ord, som kunna sägas om alla andra
djur. Men, som ofvanföre sagt är, bör
man ursäkta de Lappiska Auctorene me-
ra än några andra, ty de hafva ej haft
några hjelpredor och subsidier, utan haf-
va varit nödsakade at skrifva hvar och en
efter sin smak och godtycke.

Man har i detta Lexicon varit angelägen
om, at akta sig för at härutinnan uplåtelig-
en seta. Orthographien har man i det
nogaste velat lämpa efter uttalet; men
man har tillika haft nödigt, at, så myc-
ket utan språkets skada möjligt varit,
lämpa den efter de förut utgifna böcker,
för at ej onödigtvis blifva med dem oli-
ka, och derigenom göra dem eller detta
verk obrukbart.

At



De cetero & illum in finem, ut illæ removeantur difficultates, quas Lectori adfert orthographia librorum Lapponicorum discrepans & diversa, sequentia observentur præcepta. In initio vocum semper, nisi quando derivatio a Svecana lingua aliud exegit, literis durioribus *p, t, k* sive *q* usi sumus, loco *b, d, g*, quod etiam magis cum pronuntiatione convenit illorum Lapponum, quorum lingua emendatissima censetur, ideoque a Rever. Dom. Doct. HÖGSTRÖMIO aliisque, qui linguam Lapponicam adcuratius tractare, receptum. Eandem ob causam quoque loco diphthongorum *ue, uä, uö* adhibuimus *uo*, & quando aut res aut mos receptus ita postulavit *we*, imprimis post literam *q*, ut e. gr. *qwele* pro *guele*. Pari ratione in initio & medio vocum sive quoties vocalis insequitur, sibilum in lingua Lapponica frequentem, quoque a Fennica potissimum differt, per *tj* expressimus, quod *tj* heic efferendum est, ut e. gr. in voce Svecana *tjåra*, sive ut Italorum *gi* vel Anglorum *chi*. In fine vocum & quotiescunque nulla proxime subsequitur vocalis, ad sibilum istum per *ts* vel *tz* exprimendum inducti sumus, quod, ut monuimus, sonum habet eundem atque Anglorum *ch* in *wich, such* & ceteris vocabulis. Quoties vero talibus vocibus in fine additur syllaba, hoc *ts* in *tj* vertitur, ut e. gr. Nominat. *almats*, homo; Genetiv. *almatjen*, hominis. In casu utroque GANANDER litera *z* usus est, cujus vero locum cum defendere non potuerit, quando quondam conventus in urbe *Uma* orthographiæ Lapponi-

At hjelpa Läsaren utur de svårigheter, hvilka et skiljaktigt stafnings-fätt kunde förorsaka, har man velat göra följande anmärkningar. Man har i början af alla de ord, där tydelig derivation ifrån Svenskan ej annorlunda fordrat, brukat de hårdare bokstäfverna *P, T, K* eller i dess ställe *Q*, i stället för *B, D, G*, hvilket ock är enligare med de Lappars uttal, som renast tala sit språk, och därför är brukadt af Herr Doctor HÖGSTRÖM och flere, som handterat språket med någon granskning. Af samma grund har man ock, i stället för diphthongerne *ue, uä, uö* brukat *uo*, och, där saken eller vedertagit bruk så fordrat *we*, i synnerhet efter *q*, som *qwele*, i stället för *guele*. Likaledes har man af ofvannämnde orsak betjent sig, i början och midt uti orden, eller så ofta en vocal följer, af *tj*, at exprimera den så ofta i Lappska förekommande *sibilus*, hvarmed den ock skiljer sig ifrån Finskan. Detta *tj* har här samma ljud, som i Svenska ordet *tjåra*, eller som Italienernes *gi*, eller Engelsmännernes *chi*. I slutet af orden och där som annors ingen vocal följer straxt efter, har man funnit sig föranlåten, at antaga *ts* til uttryckande af detta ljud, hvilket *ts* där bör utläsas som det Engelska *ch*, uti *wich, such* och flera ord. Så snart ordet blifvit med någon stafvelse i åndan påökt, förbyter sig detta *ts* til *tj*, til ex. Nominat. *almats*, menniska; Genetiv. *almatjen*, menniskans. Herr GANANDER betjenar sig i bägge fallen af *z*, men som han ej kunnat försvara det vid en Congress i Umeå, där Lappska ortho-

ponicæ examinandæ & stabiliendæ caussa jussu Regii Collegii agebatur, neque nos in castra ejus ausi fumus transire, ne bellum foret cum Grammaticis motum.

In illis vocabulis, ubi *ti* juxta nonnullas dialectos absque sibilis efferri debet, ut e. gr. in *tiet*, propter, *tietet*, scire & similibus, nunquam heic invenies *j* consonans, sed *i* vocale, atque, ut error eo melius evitetur, fatius esse duximus si in his casibus scriberetur *d*, loco *t*, vel etiam *t* sine subsequente *i*, ut *tetet* pro *tietet* &c.

Regulas sequentes, quæ etiam aliqua ex parte ex illis, quæ jam de orthographia dicta sunt sequuntur, habeat qui hoc vult frui Lexico.

I:a Plurimæ voces, quarum juxta nonnullorum Auctorum orthographiam literæ *b*, *d*, *g* sunt initiales, heic cum literis *p*, *t*, *k* aut *q* quærendæ sunt. Ita e. gr. pro *guele* quære *qwele*: *qwedd* pro *gueddet* & sic porro. Idem quoque interdum iisdem de literis in medio & fine vocum valet.

II:a Illa vocabula, quæ cum diphthongis *ue*, *uā* & *uō* non inveniuntur, cum *uo* quærenda sunt, interdum cum *we* & *wo* post literam *q*; e. gr. *guesse*, hospes, vid. *qwosse*: *guābla* vid. *kuobla*: *guāsa* vid. *kuosa*: *gueddet* vid. *qwedd*: *guedet* vid. *qwodet*: *juōlke* vid. *juolke*: *buōre* vid. *puore*: *guele* vid. *qwele*.

III:a α) Ubi in initio aut medio vocum est sibilus, sive ille sonus, quo effertur Anglorum *ch* in *choice*, *chair*, *child*, *handchercher* & ceteris vocabulis; five

orthographien skulle skårskådas och stadgas, har man ej heller här vågat antaga det, för at ej råka i färd med Herrar Grammatici.

I de ord där *ti* efter somliga dialecter skal utläsas utan *sibilus*, som til ex. uti *tiet*, förden skull, *tietet*, veta och dylika, har man ej någon sin nyttjat *j* consonans, utan *i* vocale, och oftast har man ändå, til undvikande af misstag och oredighet, håldre skrivit sådana ord med *d*, eller ock med *t* utan *i*, såsom *tetet*, i stället för *tietet*.

I anledning af det som sagt är om stafnigssättet, samt annars, behagar den, som vil betjena sig af detta Lexicon, i akttaga följande reglor:

1:o Största delen af de ord, där *b*, *d*, *g*, hos somlige Auctorer, är första bokstafven, igenfökas här under *p*, *t*, *k* eller ock *q*. Således för *guele*, i stället för *guele*; *qwedd*, i stället för *gueddet*, m. m. Det samma gäller ock ibland om desse bokstäfver midt uti och i slutet af orden.

2:o Där et ord ej finnes igen med diphthongerne *ue*, *uā* och *uō*, så sökes det med *uo*, ibland med *we*, *wo* efter *q*; til ex. *guesse*, gäst, se *qwosse*: *guābla*, se *kuobla*: *guāsa*, se *kuosa*: *gueddet*, se *qwedd*: *guedet*, se *qwodet*: *juōlke*, se *juolke*: *buōre*, se *puore*: *guele*, se *qwele*.

3:o α) Där en *sibilus* är i början och midt uti orden, eller et ljud, som är lika med det Engelska *ch* i orden *choice*, *chair*, *child*, *handchercher*, m. fl. eller

ock



sive quo pronuntiatur litera *g* in *generous*, *gentle*, *virgin*; vel Italogum *g* *sibilans*, (pro cuius in lingua Lapponica usu etiam nonnulli Auctores steterunt) in *giorno*, *volger*, *girare*, *giudicare* &c. illum per *tj* expressimus, non secus atque in Svecano *tjåra*, *tjena* &c. *)

β) Quando hic sibilus in medio vocum duriori pronuntiatione consonæ geminæ efferendus est, sive eodem modo atque Italogum *reggio*, *aggiunte* &c. literam *t* geminavimus, ut e. gr. in vocabulis *attje*, *pater*, *kattjet*, *cadere*, *rattjet*, *contendere*, *swattjet*, *moveri* &c. Interdum vero, quando propter pronuntiationem ita esse debuit, *dt* loco gemini *t* scripsimus, e. gr. *idtji*, *ådtjot*. Illi Auctores, qui sibilum hunc litera *z* expresse runt, hoc in casu illam aut geminavere, aut ante *z* literas *d* vel *t* apposuerunt: scripserunt hi *atze*, *katzet*, *ratzet*, vel *adtze*, *adze*, *azze* &c. Qui litera *g* usi sunt, illam geminaverunt, e. gr. in vocabulis *åggiød*, *accipere*, *giåggiåd*, *stare*, *åggie* vel *ågge*, *caro*, quæ alias scribuntur & enuntiantur

ock lika med *g* i orden *generous*, *gentle*, *virgin*: eller som det Italienska *g sibilans* (det ock somlige Scribenter i Lappsken velat införa), i orden *giorno*, *volger*, *girare*, *giudicare*, m. fl. har man här exprimerat honom med *tj*, lika som i Svenska orden *tjåra*, *tjena* *).

β) Då samma sibilus midt uti orden fordrat et hårdare uttal, som af en dubbel consonant, lika som uti Italienskan i *reggio*, *aggiunte* och andra ord, har man här fördubblat *t*, som til ex. i orden *attje*, *fader*, *kattjet*, *falla*, *rattjet*, *stråfva*, *swattjet*, *röra sig*, m. m. Ibland har man, då uttalet så fordrat, brukat *dtj*, til ex. *idtji*, *ådtjot*. De Auctorer, som exprimerat sibilum genom *z*, hafva i detta fallet antingen fördubblat det, eller satt et *t* eller *d* där frammanföre; då de skrifvit *atze*, *katzet*, *ratzet*; eller ock *adtze*, *adze*, *azze*, m. m. Men de som brukat *g*, hafva fördubblat det, som uti *åggiød*, *få*, *giåggiåd*, *stå*, *åggie* eller *ågge*, *kött*, med flera ord, som annars skrivas och läsas *ådtjot*, *tjodtjot*, *ådtje*. De åter, som

*) Ad hanc partem quod attinet orthographiæ, libros Lapponicos & non raro unius ejusdemque Auctoris scripta valde inter se dissimilia invenies. Cum nobis fecere nonnulli, quibus *tj* visum est aptissimum: aliis vero placuit *gi* & interdum *g* absque *i* ante *e*, *i* & *y* & in fine vocum: quibusdam *z*, *dz*, *tz*, *zi*, *tzi* & interdum *ki*. Hac ipsa varietate & linguam intellectu difficilem & pronuntiationem dubiam reddidere, imprimis quia simul necesse fuit, ut hæc literæ proprio & genuino sono interdum efferrentur, e. gr. in vocabulo *aitigit* literam *g* ut in lingua Svecana, sive ut in Gallica ante vocales *a*, *o*, *u*, at in *åiwelagit* ut *tj*, sive Anglorum *ch* efferendam voluerunt, alia ut prætereamus exempla.

*) I denna delen af orthographien hafva Auctorerne varit med hvarandra och ibland sig sjelfva mycket olika. Somlige hafva med oss brukat *tj*: andre *gi*, ibland ock *g* utan *i* frammanföre et *e*, *i* eller *y*, samt i slutet af orden: en del *z*, *dz*, *tz*; *zi*, *tzi*, ibland ock *ki*. Härigenom hafva de åstadkommit stor oreda och et osäkert utspråk, i synnerhet som de äfven behöft ibland låta dessa bokstäfver få behålla sit eget och naturliga uttal: de hafva til ex. måst låta *g*, uti *aitigit*, ljuda som *g* i Svenskan, eller i Fransyskan frammanföre *a*, *o*, *u*; men uti *åiwelagit*, låter det som *tj*, eller *ch* i Engelskan, o. s. v.

tur *ådtjot*, *tjodtjot*, *ådtje*. Illi autem, quibus familiare est *ki*, addiderunt litteram *c*, ut *ackie*, pater, *gåckiot*, vocare, loco *attje*, *kåttjot*.

γ) In fine vocum & quando nulla proxime subsequitur vocalis sibilum hunc, ut supra commemoravimus, per *ts* vel *tz* expressimus, quod tunc eodem modo efferendum est atque Anglorum *ch*, vel ut *ge* in vocabulis *marriage*, *knowledge* &c. alias autem *ts* proprio & genuino sono enuntiari debet, e. g. in *tsabmet*, *tsaket*, *tsewe*, *tsaitsetet*, *tsuoptsa*, *tsetsastattet* & ceteris vocabulis, quæ, ut scribuntur, pronuntiantur. Illi, quibus in hoc casu litera *g* usitata est, hanc vel solam vel *gie* adhibuere, scripseruntque *almag* vel *almagie*, pro *almats* vel *almatz*. Quo igitur jure nos literis *ts* vel *tz*, in penuria novi alicujus characteris in hunc finem speciatim formati, heic usi simus, ex illis, quæ jam dicta sunt, patet. Addam, hoc non penitus abhorrere a vulgari pronuntiatione, imprimis illa, quæ in regionibus borealibus Lapponiæ usitata est, ubique vero locorum cum ferme juniorum & illorum, qui blande loquuntur, convenit.

Ex hac igitur regula III:a & factis animadversionibus elucet, ut illa vocabula evolvenda sint, quæ a nonnullis Auctoribus alia orthographia scripta sunt: exempli gratia *gialme*, *zialme* vel *tzialme*, oculus, vid. *tjalme*. *Azze*, *atze*, *agge*, *ackie*, pater, vid. *attje*. *Ådze*, *ågge*, *åggie*, *åckie*, caro, vid. *ådtje*. *Almaz*, *almag*, *almagie*, homo, vid. *almatz* & sic porro.

som brukat *ki*, hafva tillagt et *c*, och skrifvit *ackie*, fader, *gåckiot*, kalla, i stället för *attje*, *kåttjot*.

γ) I slutet af orden och när ingen vocal straxt följer derpå, har man här, som ofvanföre sagt är, uttryckt denna sibilus med et *ts* eller *tz*, då det ljuder som *ch* i Engelskan, eller som *ge* i *mariage*, *knowledge*, m. fl. men i andra fall behåller *ts* sit egenteliga ljud, som til ex. i *tsabmet*, *tsaket*, *tsewe*, *tsaitsetet*, *tsuoptsa*, *tsetsastattet*, m. fl. ord, hvilka böra läsas som de skrifvas. De som i detta fallet betjent sig af *g*, hafva dels brukat det ensamt, eller ock med *gie*: de hafva således skrifvit *almag*, eller ock *almagie*, i stället för *almats* eller *almatz*. Hvarföre man hållt hartil brukat *ts* eller *tz*, i brist af någon särskild och nygjord bokstaf, det har man redan til en del sagt, och får tillägga, at *ts* är enligt med mångas uttal, i synnerhet i de norra Socknarne, men öfver alt uttalas det sålunda af barn, samt när man vill tala mycket blidt och vänligt.

I anledning af denna 3:dje regelen och hvad därvid anmärkt är, vet man således huru de ord skola igenfökas, som hos en del Auctorer äro annorlunda skrefne. Til ex. *gialme*, *zialme* eller *tzialme*, öga, se *tjalme*. *Azze*, *atze*, *agge*, *ackie*, fader, se *attje*. *Ådze*, *ågge*, *åggie*, *åckie*, kött, se *ådtje*. *Almaz*, *almag*, *almagie*, menniska, se *almats*, och så vidare.

IV:a Litera, quæ idem valeret atque Ebræorum *ו*, Alemannorum *sch* & Anglorum *sh*, ut in lingua Svecana desideratur, ita neque in lingua Laponica reperiunda est. In ejus locum plerique Auctores *ss* substituere, quod etiam nos heic fecimus. Id mirum, OLAUM STEPHANI GRAN, in scriptis suis anno 1668 & 1669 editis *hj* usurpasse, ubi legitur *hjaddet* fieri, pro *ssaddet* &c.

V:a Pleraque vocabula ex præpositione & nomine aut verbo, vel alio quocunque modo composita (ut nonnullis placuit Auctoribus) de industria heic sejuncta sunt, idque illam ob causam, quod nulla talis conjunctio vocum in fermone Lapponum quotidiano sit dignoscibilis, ubi præpositio promiscue & præfigitur & subjungitur verbo vel nomini. Itaque, si *pira-wadset* circumire, quod exempli loco adferam, esset vocabulum compositum, æquo jure *wadset-pira* foret alterum compositum, nam utrumque dicitur, semper vero cum mora, sive distinctione notabili præpositionis a verbo. Talis si admitteretur conjunctio vocum, ultra quam oportet augerentur numero vocabula. Idem quoque de iis vocabulis valet, quæ ex duobus nominibus composita sunt. Horum itaque omnium vocabulorum unumquodque seorsum evolvendum est.

VI:a Observandum est, in lingua Laponica ejusque dialectis vocales sæpe numero commutari. Tam hoc ipsum, quam ab aliis Auctoribus recepta orthographia, a qua nec nobis semper licuit recedere, in causa est, cur e. gr.

e ali-

4:o Som Ebræiska bokstafven *ו*, eller Tyfkarnes *sch* och Engelsmännernes *sh* saknas i Svenskan, har äfven Lappska kommit i mistning däraf. Auctorerne hafva allmännaft nyttjat *ss*, det man ock här bibehållit och följt. Ganska obegripeligt är det, huru OLAUS STEPHANI GRAN, i sina Lappska skrifter af år 1668 och 1669, härtil kunnat bruka *hj*, och skrifva *hjaddet* blifva, i stället för *ssaddet*, m. m.

5:o De flästa af en *præposition* och et *nomen* eller *verbum* sammanfatte orden har man åtskilt och bragt til två enkla, och det därföre, at ingen sådan sammanfattning i tal är märkelig, där de fätta en sådan *præposition* ymfom för och efter *nomen* eller *verbum*. Det vore således ej större skäl at göra, til ex. *pira-wadset* gå omkring, til et sammanfatt ord, än *wadset-pira*, ty de såga bägge delarne, men alltid med en märkelig hvila eller skillnad emellan *præposition* och *verbum*. Om man ej i akttager detta, gör man sig flera ord, än de som egenteligen finnas i språket. Detta har man ock gjort med de ord, som bestå af tvänne *substantiva* eller *nomina*. Alla dylika ord böra förden skull här särskildt fökas, hvart och et på sit flamord.

6:o Bör anmärkas, at vocalerne ofta variera i Lappska språket och dess dialecter. Så väl detta, som et vedertagit flafningsfätt, det man ej heller här har kunnat gå ifrån, har gjort, at, til ex. *e* ibland låter som *ä*, *o* som *å*, ibland som

e aliquando ut *ā* efferendum sit, *o* ut *ā*, interdum ut *u* & vice versa, quod qui hoc Lexicon evolvet debet observare, illaque vocabula, quæ cum hac vel illa vocali non invenit scripta, cum alia aliqua quærat. Etiam *a* in *i* Lappones Australes sæpe mutant, ut e. gr. *pijel*, *super*, *pijas*, *furfum*, *wijet*, *pannum* incidere, pro *paijel*, *paijas*, *waijet* &c.

VII:a Ad accentus quod attinet, quos neque nos characteribus expressimus ullis, in genere observandum est, accentum in dissyllabis & vocibus trium syllabarum in prima syllaba esse, in illis vero vocabulis, quæ quatuor vel sex syllabis constant, duo sunt accentus sive adspirationes, & quidem in illis in prima & tertia, in his vero in prima & quarta syllaba; nam ex istiusmodi polysyllabis quasi duo formantur pronuntiatione vocabula, quorum utrumque in prima syllaba habet accentum: etenim, pronuntiata dimidia parte vocabuli alicujus longioris, aliquantisper quasi cessant, reliquum enuntiaturi illam, qua rursus incipiunt, aspirant syllabam; in hac enim lingua accentus fere semper in prima syllaba est, excepto in quibusdam terminationibus vocum, e. gr. in *2 pers. singul.* & in *nominativ. plural.* ubi in morem venit *h* in fine addere, quod, cum ultimam syllabam adspirandam esse, tum simul *numerus pluralem* dictamque *2 personam singul.* semper indicat. Pari modo accentus nunquam non in ultima syllaba est illarum vocum, quæ exeunt in *as* & *at*, e. gr. *warrás*, *alás*, *paijás*, *luwás*, *alát*, *lulát* &c.

som *u*, och tvårtom, hvilket äfven Låfaren behagar i akttaga vid ordens upslående, då det som ej igenfinnes med den ena vocalen, bör fökas med den andra. De födre Lapparne säga ock til ex. *pijel*, öfver, *pijas*, upåt, *wijet*, skrädda, i stället för *paijel*, *paijas*, *waijet*, m. fl.

7:o Hvad accenterne angår, dem man ej håller här har kunnat uttrycka, märkes i allmänhet, at accenten i 2 eller 3:stafviga ord är på den första stafvelsen, men i ord af 4 eller 6 stafvelser äro tvänne accenter eller aspirationer, i de förra på första och tredje stafvelsen, och i de sednare på den första och den fjerde, då de likasom göra sådana långa ord til tvänne, och göra en liten pause, sedan de sagt ut halfva ordet, börja sedan likasom med et nytt ord, och aspirera då igen första stafvelsen där-af, efter språkets art, som alltid vill hafva accenterna främst, undantagandes i vissa ändelser af orden, som til ex. uti *2 pers. singul.* och i *nominativ. plural.* I dessa ändelser är antagit, at fåtta et *h* i slutet, hvilket alltid betyder, at accenten skal vara i sista stafvelsen, jämte det, at det utvisar *numerus pluralem* och ofvannämnde *2 pers. singular.* Äfvenledes är accenten i sista stafvelsen af de ord, som lyktas på *as* och *at*, som til ex. *warrás*, *alás*, *paijás*, *luwás*, *alát*, *lulát*, med fl.



Si quando duo nomina aut alia vocabula in unum conjunguntur, utrumque suum retinet accentum debitum, quocunque demum fuerint de cetero syllabæ, ut e. gr. *warrás-tákkeje*, *puóre-sšúgnadus* &c.

Addamus aliqua de nominibus, pronomini- bus verbisque, de illorum declinationibus & conjugationibus &c.

Quod ad diversitatem generis masculini vel fœminini, nomina & pronomina terminatione diversa non differunt, suntque itaque quasi omnis generis, sexus tamen utriusque nomen diversum est.

Casus sunt plures: quidam 13 enumerant, alii vero novem. At illi, qui casus esse 13 statuunt, id interdum casum nominis vocare videntur, quod jure majore adverbium, aut adjectivum a nomine substantivo formatum habendum est. Sequentes vero communes & extra disputationem sunt.

SINGULARIS.

Nominat.	Attje, <i>pater</i> , fader.
Genet.	Attjen, fadrens.
Dativ.	Attjai, åt fadren.
Accus.	Attjeb, fadren.
Vocat.	Attje, fader.
Ablat.	Attjest, af fadren.
Locativ.	Attjesn & attjen, uti fadren.
Mediativ.	Attjin, med fadren.
Negativ. sive privativ.	Attjetak & attjetaka, attjet, utan fader.
Factiv. sive nuncupativ.	Attjen, til fader, som en fader.
Penetrativ.	ut dativus.

SIN-

När ord äro sammansatta af 2:ne Nomina eller andra särskildta och hela ord, behåller hvartdera sin accent, utan afseende på stafvelfernas antal, til ex. *warrás-tákkeje*, *puóre-sšúgnadus*, m. fl.

Sluteligen vill man tillägga litet om nomina, pronomina och verba i Lappska språket, deras declinationer och conjugationer, m. m.

Nomina och Pronomina äro ej skilj- de i anseende til genus, med någon ändelse, hvilka således alla äro af et genus; dock äro kónen med särskildta namn utmärkta.

Casus äro många: somlige räkna 13, andra 9. De som räkna 13, tyckas dock ibland göra det til en *Casus nominis*, som snarare är et Adverbium eller Adjectivum, som af Nomen substantivum är formeradt. Följande Casus äro allmänna och ofstridiga.

PLURALIS.

Nominat.	Attjeh, <i>patres</i> , fäder.
Genet.	Attji, fädernas.
Dativ.	Attjit & attjiti, åt fäderna.
Accus.	Attjit, fäderna.
Vocat.	Attjeh, fäder.
Ablat.	Attjist, af fäderna.
Locativ.	Attjisne & attjin, uti fäderna.
Mediativ.	Attji, med fäderna.
Negativ.	Caret.
Factiv.	Attjin.
Penetrat.	ut dativus.

SIN-



SINGULARIS.

Nom. Puorak, *bonus*, god.
Genet. Puoraken.
Dativ. Puoraki.
Accus. Puorakeb.
Vocat. Puorak.
Ablat. Puorakeſt.
Locat. Puorakeſne & puoraken.
Mediat. Puorakin.
Negat. Puorakatta.
Factiv. Puoraken.
Penetr. Puoraki.

SINGULARIS.

Nom. Stuoſes, *magnus*, ſtor.
Genet. Stuoſaſen.
Dativ. Stuoſaſi.
Accus. Stuoſaſeb.
Vocat. Stuoſes.
Ablat. Stuoſaſeſt.
Locat. Stuoſaſeſne, ſtuoraſen.
Mediat. Stuoſaſin.
Negat. Stuoſeſatta, ſtuoreſapta.
Factiv. Stuoſaſen.

SINGULARIS.

Nom. Nuor, *juvenilis*, ung.
Genet. Nuoren, nuora.
Dativ. Nuori, nuorai, nuorei.
Accus. Nuoreb.
Vocat. Nuor.
Ablat. Nuoreſt, nuoraſt.
Locat. Nuoreſne, nuoran, nuoren.
Mediat. Nuorin, nuorain, nuorein.
Negat. Nuoratak, nuorat, nuoret.
Factiv. Nuoran, nuoren.

SINGULARIS.

Nom. Kabmak, *calceus*, ſto.
Genet. Kabmaken.
Dativ. Kabmaki.
Accus. Kabmakeb.

PLURALIS.

Nom. Puorakeh.
Genet. Puoraki.
Dativ. Puorakit & puorakiti.
Accus. Puorakit.
Vocat. Puorakeh.
Ablat. Puorakiſt.
Locat. Puorakiſne, puorakin.
Mediat. Puoraki.
Negat. caret.
Factiv. Puorakin.
Penetrat. ut *dativus*.

PLURALIS.

Nom. Stuoſaſeh.
Genet. Stuoſaſi.
Dativ. Stuoſaſit.
Accus. Stuoſaſit.
Vocat. Stuoſaſeh.
Ablat. Stuoſaſiſt.
Locat. Stuoſaſiſne, ſtuoraſin.
Mediat. Stuoſaſi.
Negat. caret.
Factiv. Stuoſaſin.

PLURALIS.

Nom. Nuoreh, nuorah.
Genet. Nuori, nuorai, nuorei.
Dativ. Nuorit, nuorait, nuoreit.
Accus. Nuorit, nuorait, nuoreit.
Vocat. Nuoreh, nuorah.
Ablat. Nuoriſt, nuoraiſt, nuoreiſt.
Locat. Nuorin, nuoraiſne, nuoreiſne.
Mediat. Nuori, nuorai, nuorei.
Negat. caret.
Factiv. Nuorain, nuoran.

PLURALIS.

Nom. Kabmakeh.
Genet. Kabmaki.
Dativ. Kabmakit.
Accus. Kabmakit.



Vocat. Kabmak.
Ablat. Kabmakest.
Locat. Kabmakefne, kabmaken.
Mediat. Kabmakin.
Negat. Kabmakatta, kabmaketta.
Factiv. Kabmaken.

SINGULARIS.

Nom. Akka, *uxor*, *hustru*.
Genet. Akkan.
Dativ. Akkai.
Accus. Akkab.
Vocat. Akka.
Ablat. Akkast.
Locat. Akkasne, akkan.
Mediat. Akkain.
Negat. Akkataka, akkatak, akkat.
Factiv. Akkan.

SINGULARIS.

Nom. Usto, *cupiditas*, *lust*.
Genet. Uston.
Dativ. Ustoi.
Accus. Ustob.
Vocat. Usto.
Ablat. Ustost.
Locat. Ustofne, uston.
Mediat. Ustoin.
Negat. Ustotak, ustot.
Factiv. Uston.

SINGULARIS.

Nom. Almats, *homo*, *mennisſa*.
Genet. Almatjen, almatja.
Dativ. Almatji.
Accus. Almatjeb.
Vocat. Almats.
Ablat. Almatjest.
Locat. Almatjesne, almatjen.
Mediat. Almatjin.
Negat. Almatjatta.
Factiv. Almatjen.

Vocat. Kabmakeh.
Ablat. Kabmakist.
Locat. Kabmakifne, kabmakin.
Mediat. Kabmaki.
Negat. caret.
Factiv. Kabmakin.

PLURALIS.

Nom. Akkah.
Genet. Akkai.
Dativ. Akkait.
Accus. Akkait.
Vocat. Akkah.
Ablat. Akkaiſt.
Locat. Akkaisne, akkain.
Mediat. Akkai.
Negat. caret.
Factiv. Akkain, akkan.

PLURALIS.

Nom. Ustoh.
Genet. Ustoi.
Dativ. Ustoit.
Accus. Ustoit.
Vocat. Ustoh.
Ablat. Ustoiſt.
Locat. Ustoiſne, ustein.
Mediat. Ustoi.
Negat. caret.
Factiv. Ustein, uston.

PLURALIS.

Nom. Almatjeh.
Genet. Almatji.
Dativ. Almatjit.
Accus. Almatjit.
Vocat. Almatjeh.
Ablat. Almatjiſt.
Locat. Almatjiſne, almatjin.
Mediat. Almatji.
Negat. caret.
Factiv. Almatjin.

Hæc schemata ad ostendendum declinationes nominum sufficere crediderim. Casus negativum, quem nonnulli adverbium esse existimaverunt, in Lexico sæpius expressimus. Præterea observandum, vocabula in vocalem exeuntia in casu negativo augeri terminatione *taka*, *tak* & per contractionem sola litera *t*; illis vero, quæ in consonantem desinunt, in casu negativo additur *atta* vel *apta*, interdum *etta*, prout fuerit hæc vel illa dialectus. Monosyllaba in *ts*, ut e. gr. *påits*, *s* in *j* mutant addita terminatione *atak* vel *etak*, ut *påitjatak*: quæ vero pluribus syllabis constant vocabula, habent *atta*, ut *almats*, *almatjatta*.

Recedunt ab his formulis declinationes, ob pronomina suffixa, ut sequentia exempla commonstrant.

SINGULARIS.

Nom.	Attjam, <i>pater meus</i> , min far.
Genet.	Attjan.
Dativ.	Attjasan.
Accus.	Attjam.
Vocat.	Attjam.
Ablat.	Attjestan.
Locat.	Attjesnan, attjenan.
Mediat.	Attjinan.
Negat.	<i>caret</i> .
Factiv.	Attjenan.
Penetr.	<i>ut dativus</i> .

SINGULARIS.

Nom.	Attjat, <i>pater tuus</i> , din far.
Genet.	Attjat.
Dativ.	Attjasat.
Accus.	Attjabt.
Vocat.	<i>caret</i> .
Ablat.	Attjestat.

Locat.

Deffa exempel torde vara tillräckeliga at visa, huru orden declineras. Casus negativus, den somlige hafva ansett för et adverbium, är ofta utfatt i sjelfva Lexicon. Det anmärkes, at de ord, som lyktas på en vocal, få i casu negativo en tilökning af ändelsen *taka*, *tak* och genom contraction af et blott *t*; men de, som lyktas på en consonant, få i casu negativo *atta* eller *apta*, ibland *etta*, hvilket varierar efter dialecterna. De enstafviga orden på *ts*, til ex. *påits*, förbyta *s* til *j* med ändelsen *atak* eller *etak*, som *påitjatak*: men de af flera stafveller tilökas med *atta*, som *almats*, *almatjatta*.

Pronomina suffixa göra någon ändring i ordens declinationer, hvilken man vill med följande exempel visa.

PLURALIS.

Nom.	Mo attjeh, <i>patres mei</i> .
Genet.	Attjine.
Dativ.	Attjitan.
Accus.	Attjitan.
Vocat.	Mo attjeh.
Ablat.	Attjistan.
Locat.	Attjisnan, attjinan.
Mediat.	Attjinan.
Negat.	<i>caret</i> .
Factiv.	Attjinan.
Penetr.	<i>ut dativus</i> .

PLURALIS.

Nom.	To attjeh, <i>patres tui</i> , dina såder.
Genet.	To attji.
Dativ.	Attjitat.
Accus.	Attjitat.
Vocat.	<i>caret</i> .
Ablat.	Attjistat.

Locat.



Locat. Attjesnat, attjenat.

Mediat. Attjinat.

Negat. caret.

Factiv. Attjenat.

Penetr. ut dativus.

SINGULARIS.

Nom. Attjes, *pater ejus*, hans far.

Genet. Attjes.

Dativ. Attjases.

Accus. Attjebs.

Vocat. caret.

Ablat. Attjestes, attjestas.

Locat. Attjesnes, attjenes.

Mediat. Attjines.

Negat. caret.

Factiv. Attjenes.

Penetr. ut dativus.

In numero plurali hæc pronomina, sive *noster*, *vester*, *illorum*, non nisi in quibusdam casibus ut suffixa in usu sunt, illorum vero loco sæpius utimur pronomibus possessivis, sive, quod heic idem est, genetivo plurali pronominum personalium, dicimusque, ut in lingua Svecana: *mija* vel *mijen attje*, pater noster. *Tija* vel *tijen attje*, pater vester. *Sija* vel *sjen attje*, pater illorum &c. Illos tamen casus, ubi hæc suffixa adhibentur, exempli causa adferemus, scilicet:

SINGULARIS.

Dat. Attjasane, *patri nostro*, åt vår far.

Abl. Attjestane, *a patre nostro*, af vår far.

Loc. Attjesnane, attjenane.

Fact. Attjenane, *ut patrem nostrum*, som vår far.

SINGULARIS.

Gen. Attjete, *patris vestri*, eder fars.

Dat. Attjasate.

Locat. Attjisnat, attjinat.

Mediat. Attjinat.

Negat. caret.

Factiv. Attjinat.

Penetr. ut dativus.

PLURALIS.

Nom. Attjehs, attjehse, hans fäder.

Genet. Attjis.

Dativ. Attjites, attjitas.

Accus. Attjites, attjitas.

Vocat. caret.

Ablat. Attjistes, attjistas.

Locat. Attjisnes, attjines.

Mediat. Attjinas.

Negat. caret.

Factiv. Attjinas.

Penetr. ut dativus.

Numerus pluralis af dessa pronomina, eller *vår*, *eder*, *deras*, är allenast i några casus brukelig såsom et suffixum, utan brukas måstedels i dess ställe pronomina possessiva, eller, hvilket här är det samma, genetivus pluralis af pronomina personalia, så at man säger som i Svenskan: *mija* eller *mijen attje*, vår far. *Tija* eller *tijen attje*, eder far. *Sija* eller *sjen attje*, deras far, m. m. De casus, där suffixa brukas, vill man dock anföra, nemligen:

PLURALIS.

Dat. Attjitane, *patribus nostris*, åt våra

Abl. Attjistane, *a patribus nostris*, af våra

Loc. Attjisnane, attjinane.

Fact. Attjinane, *ut patres nostros*, som våra fäder.

PLURALIS.

Gen. Attjite, *patrum vestrorum*, edra fäders.

Dat. Attjitete, attjitatte.

Acc.

Acc.



Acc. Attjebte.
Abl. Attjefate.
Loc. Attjesnate, attjenate.
Med. Attjinate.

SINGULARIS.

Gen. Attjese, *patris illorum*, deras fars.
Dat. Attjafase.
Acc. Attjebse.
Abl. Attjefase.
Loc. Attjesnase, attjenase.
Med. Attjinase.

Nomina adjectiva numeralia *kalle*,
quot & mādde, multus, hoc modo de-
 clinantur:

SINGULARIS.

Nom. Kalle, kalles.
Gen. Kallen.
Dat. Kallafi.
Acc. Kallaseb.
Voc. caret.
Abl. Kallaseft, kalleft.
Loc. Kallen, kallefne, kallasefne.
Med. Kallin, kallasin.
Neg. Kalletak, kallafatta. *Rarius.*
Fact. Kallen, kallafen.
Pen. Kallafi.

Eodem modo etiam *mādde* declinatur.

Nomina quædam cognationis nu-
 mero duali gaudent, qui ut pluralis
 declinatur reliquorum nominum, ex-
 cepto in casu mediativo & factivo, qui
 numerum singularem æmulantur, e. gr.

Acc. ut dativus.
Abl. Attjiftete.
Loc. Attjisnete, attjinete.
Med. Attjinete.

PLURALIS.

Gen. Attjise, attjisi, *patrum illorum*, deras
Dat. Attjitase, attjitis. (fäders.
Acc. Attjatafse, attjitis.
Loc. Attjisnese, attjinese.
Med. Attjinese.

Nomina adjectiva numeralia *kalle*, hu-
 ru många och *mādde*, många, declineras
 på följande sätt:

PLURALIS.

Nom. Kalle, kalleh, kallaseh.
Gen. Kalli, kallafi.
Dat. Kallit, kallafit.
Acc. Kallit, kallafit.
Voc. caret.
Abl. Kallist, kallafist.
Loc. Kallin, kallifne, kallafifne.
Med. Kallin, kallasin.
Neg. caret.
Fact. Kallen, kallafen.
Pen. Kallit.

Äfven på samma sätt declineras *mādde*.

Några slägtkaps-ord hafva numerum
 dualem, hvilken declineras som pluralis
 af de öfriga nomina, undantagandes i ca-
 su mediativo och factivo, hvilka äro som
 singularis, til ex.

DUALIS.

Nom. Attjetjeh, attjits, far och son.
Gen. Attjitji.
Dat. Attjitjit.
Acc. Attjitjit.
Voc. Attjitjeh, attjits.

Abl. Attjitjift.
Loc. Attjitjisne, attjitjine.
Med. Attjitjin.
Neg. caret.
Fact. Attjitjen.



Eodem modo declinantur *ednitjeh* sive *ednits*, mater una cum filio filiave: *pardnitjeh*, *pardnits*, filius cum patre vel matre: *neititjeh*, filia cum patre aut matre. Item *wåljetjeh*, fratres, *åbbatjeh*, sorores, *kradnatjeh*, sodales &c. Hæc vero ultima vocabula non semper sunt dualia, nisi quando additur pronomen duale personale. Potius hæc ejusmodi pluralia sunt, quæ consortium sive sodalitium aliquod significant. Ita e. gr. dicimus: *mije lepe wåljetjeh*, nos sumus omnes fratres. *Sije låh åbbatjeh* (non *åbbah*) sorores sunt.

Comparatio adjectivorum fit ut sequentibus exemplis ostenditur.

Positiv. *tjåskes*, frigidus.

Comparat. *tjåskasub* vel *tjåskasubbu*, frigidior.

Superlat. *tjåskasumus*, frigidissimus.

Addå, novus. Compar. *åddåsub* sive *åddåsubbu*. Superlat. *åddåsumus*. *Jerbmak*, sapiens. Comp. *jerbmakub* vel *jerbmakubbu*. Superlat. *jerbmakumus*. *Nialges*, fapidus. Comp. *nialgasub*. Superlat. *nialgasumus*. *Bånda*, dives. Comp. *båndab*. Superlat. *båndaimus*. *Kukke*, longus. Comp. *kukkeb*. Superlat. *kukkemus*. *All*, altus. Comp. *alleb*. Superlat. *allemus*, & sic deinceps. *Puorak*, bonus, *puoreb* & *pareb*, melior, *puoremus*, *paremus* & *parahamus*, optimus. Quod ultimum tam in Lapponica, quam in aliis linguis anomalum est.

Adjectiva in *ot* exeuntia certum rei alicujus situm sive statum nunquam non indicant, ut e. gr. *ballot* & *niakkot*, inclinatus. *Tjuolot*, obliquus. *Puodfot*, nudus &c. Indeclinabilia hæc semper sunt



Sammaledes declineras *ednitjeh* eller *ednits*, moder med son eller dotter: *pardnitjeh*, *pardnits*, son med far eller mor: *neititjeh*, dotter med far eller mor. Samt *wåljetjeh*, bröder, *åbbatjeh*, systlar, *kradnatjeh*, kamerater, m. fl. Dock åro desse ej altid rena dualia, utan måste oftast pronomen duale personale tillsättas, at utmärka numerum. De åro snarare sådana pluralia, som utmärka et sällskap. Således säger man til ex. *mije lepe wåljetjeh*, vi åro alla bröder. *Sije låh åbbatjeh* (ej *åbbah*), de åro systlar.

Comparatio adjectivorum sker som följande exempel utvisa.

Positiv. *tjåskes*, kall.

Comparat. *tjåskasub* eller *tjåskasubbu*, kallare.

Superlat. *tjåskasumus*, den kallaste.

Åddå, ny. Compar. *åddåsub* eller *åddåsubbu*. Superlat. *åddåsumus*. *Jerbmak*, förnuftig. Comp. *jerbmakub*, *jerbmakubbu*. Superlat. *jerbmakumus*. *Nialges*, smaklig. Comp. *nialgasub*. Superlat. *nialgasumus*. *Banda*, rik. Comp. *båndab*. Superlat. *båndaimus*. *Kukke*, lång. Comp. *kukkeb*. Superlat. *kukkemus*. *All*, hög. Comp. *alleb*. Superlat. *allemus*, och få vidare. *Puorak*, god, *puoreb* och *pareb*, bättre, *puoremus*, *paremus* och *parahamus*, den bästa, är så väl i Lappska, som i alla andra språk anomalum.

De adjectiva, som lyktas på *ot*, utmärka alltid en viss belågenhet eller ställning, som til ex. *ballot* och *niakkot*, lutande. *Tjuolot*, sned. *Puodfot*, naken, m. fl.



sunt & adverbiorum sæpius suppleant vicem.

Ex omnibus verbis adjectivum negativum indeclinabile formatur, mutata terminatione *et* infinitivi præsentis in *ek*, *ak*, & *ot* in *ok*, ut e. gr. *takkak*, infectus, a *takket*, facere. *Målsok*, non mutatus, a *målsot*, mutare, quæ tamen potius participia negativa sunt verborum, ut infra ex schematibus conjugationum videbis.

Constructionem casuum, quibus lingua Lapponica æque ac Fennica aliis locupletior est, paucis hisce ostendemus exemplis:

Nom. Attje påta, *pater venit.*
Gen. Attjen pardne, *filius patris.*
Dat. Attjai leb waddam, *patri dedi.*
Acc. Attjeb wuoidnib, *patrem videbam.*
Voc. Attje påte, *veni pater.*
Abl. Attjest kullib, *ex patre audiebam.*
Loc. Attjesne wuoidnab, *in patre video.*
Med. Attjin tjuowob, *cum patre sequor.*
Neg. Attjetak leb, *sine patre sum.*
Fact. Attjen kalkab tunji orrot, *ero tibi pater, sive patris loco.*
Pen. Kåret warai, *in montem ascendere.*

Nomini substantivo cum additur terminatio *tebme* sive *teme* & *tes*, adjectivum fit negativum sive privativum, e. gr. *tjalme*, oculus, *tjalmetebme* & *tjalmetes*, oculis orbus sive cæcus, quorum illa est differentia, quod hoc indeclinabile sit, neque unquam nisi in conjunctione cum nomine substantivo usurpetur, illud vero sive *tjalmetebme* declinetur & absolute sæpe ponatur: ita e. gr. nunquam dicitur, *tjalmetebme almats*, sed *tjalmetes almats*, homo cæcus:

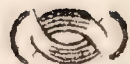
m. fl. Dessa åro altid indeclinabilia och kunna anses för adverbia.

Af alla verba formeras et adjectivum negativum indeclinabile, när man ombyter infinitivi præsentis ändelse på *et* til *ek*, *ak*, och den på *ot* til *ok*, som til ex. *takkak*, ogjord, af *takket*, göra. *Målsok*, oombytt, af *målsot*, ombyta. Dock åro dessa snarare at anse som participia negativa af sina verba, som man kan se af conjugationerna.

Huru casus brukas, hvilka i Lappska, så väl som i Finska, åro flere, än i andra språk, vill man med få exempel visa:

Nom. Attje påta, *fadren kommer.*
Gen. Attjen pardne, *fadrens son.* (fadren.
Dat. Attjai leb waddam, *jag har gifwit åt*
Acc. Attjeb wuoidnib, *jag såg fadren.*
Voc. Attje påte, *kom far.*
Abl. Attjest kullib, *jag hörde af fadren.*
Loc. Attjesne wuoidnab, *jag ser hos fadren.*
Med. Attjin tjuowob, *jag följer med fadren.*
Neg. Attjetak leb, *jag är utan far.*
Fact. Attjen kalkab tunji orrot, *jag skal wara dig en far, ell. som en far för dig.*
Pen. Kåret warai, *stiga up på berget.*

När ändelserna *tebme*, *teme* och *tes* läggas til et substantivum, blir däraf et adjectivum privativum eller negativum, som til ex. *tjalme*, öga, *tjalmetebme* och *tjalmetes*, blind. Emellan dessa bägge är den åtskilnad, at det sednare ej declineras och kan ej stå för sig sjelft utan et substantivum, men det förra, eller *tjalmetebme*, declineras och kan stå ensamt: således säger man ej, *tjalmetebme almats*, utan *tjalmetes almats*, en blind menniska: ej heller, *mon leb tjalmetes*,



cus: nec mon leb tjalmetes, verum mon leb tjalmetebme, cæcus sum.

metes, utan mon leb tjalmetebme, jag är blind.

Pronomina Personalia.

SINGULARIS.

Nom. Mon, ego, jag.
Genet. Mo, (Austr. mun) mei, min.
Dativ. Munji, munjen.
Accus. Mo, (Austr. monnob).
Vocat. caret.
Ablat. Muste, must.
Locat. Musne, mune.
Mediat. Muina, muin.
Negat. Muta, mota.
Factiv. Munjen *).

PLURALIS.

Nom. Mije, nos, wi.
Genet. Mijen, mijan, mija.
Dativ. Miji, mijit.
Accus. Mijeb, mijab.
Vocat. caret.
Ablat. Mijest, mijast.
Locat. Mijefne, mijasne, mijan.
Mediat. Mijin, mijain.
Negat. Mijatak, mijat.
Factiv. Mijen, mijan.

DUALIS.

Nom. Mâi, nos ambo, wi bågge.
Genet. Monon, mono.
Dativ. Monoi, monoit.
Accus. Monob, monnob.
Vocat. caret.

Ablat. Monost.
Locat. Monosne, monosn, monon.
Mediat. Monoin.
Negat. Monotak, monot.
Factiv. Monon.

Todn, tu & sodn, ille, eodem modo declinantur, ut e.gr. Nom. todn. Gen. to. Dat. tunji. Dual. tãi. Plural. tije. Sodn, ille. Gen. so. Dual. sãi. Plural. si-je &c. Juxta dialectum Australium dativus singularis est monnos, todnos, sodnos, & accusativus monnom, todnom &c.

In fermone quotidiano hæc pronomina sæpe abbreviantur, quando verbis subjunguntur, tuncque simul affirmativa sunt, e. gr. tetab-ma, scio quidem, mattab-tã, potes equidem, pãta-sã, veniet certo &c.

Todn, du och sodn, han, declineras på samma sätt, som til ex. Nom. todn. Gen. to. Dat. tunji. Dual. tãi. Plural. tije. Sodn, han. Gen. so. Dual. sãi. Plural. si-je m. m. I de södra Lappmarkerna brukas i dativo sing. monnos, todnos, sodnos, och i accusativo monnom, todnom m. m.

I dagligt tal abbrevieras ofta dessa pronomina då de fåttas bak efter verba, i synnerhet då man vill bejaka något, til ex. tetab-ma, jag vet nog, mattab-tã, du kan väl, pãta-sã, nog kommer han, med mera.

Pronomina Demonstrativa.

SINGULARIS.

Nom. Tat, hic, denne.
Genet. Tan.

PLURALIS.

Nom. Tah, hi, desse.
Genet. Tai.

Da-

Da-



Dativ. Tassa, tas.
Accus. Tab, tabma.
Vocat. caret.
Ablat. Tasse, tast, tate.
Locat. Tasse, tane, tanne.
Mediat. Taina, tain.
Negat. Tabta.
Factiv. Tan.
Penetr. Tan, tafa.

SINGULARIS.

Nom. Tat, *ille*, den.
Genet. Tann.
Dativ. Tassa, tafs.
Accus. Tabb, tabma.
Vocat. caret.
Ablat. Tasse, tassse, tatte.
Locat. Tasse, tanne.
Mediat. Taina, tain.
Negat. Tabta, tabbta.
Factiv. Tann.
Penetr. Tann.

Tuot, iste eodem modo declinatur.

Adjectio syllabica *ek*, quæ his pronominibus addita significationem demonstrativam intendit, in plerisque casibus in *ka*, *ke* & *ak* mutatur, salva fere declinatione ipsius pronominis, ut patet ex schemate sequente.

SINGULARIS.

Nom. Tatek, *hicce*, *hic idem*, just denne.
Genet. Tanke, tanka.
Dativ. Tatak.
Accus. Tabke.
Vocat. caret.
Ablat. Tastak, tastek, tata.
Locat. Tasse, tadna.
Mediat. Tainak.
Negat. caret.
Factiv. Tanka.
Penetr. Tanka, tatak.

Dativ. Tait, taite, taiti.
Accus. Tait, taite.
Vocat. caret.
Ablat. Taisse, taist.
Locat. Taidne, taine, taise.
Mediat. Tai.
Negat. caret.
Factiv. caret.
Penetr. Tait, taite.

PLURALIS.

Nom. Tah, *illi*, de.
Genet. Tai.
Dativ. Tait, taite, taiti.
Accus. Tait, taite.
Vocat. caret.
Ablat. Taisse, taist.
Locat. Taidne, taine, taise.
Mediat. Tai.
Negat. } caret.
Factiv. }
Penetr. Tait, taite.

På samma sätt declineras *tuot*, den dår.
 När ändelsen *ek* lägges til dessa pronomena, ökar den bemärkelsen, men ändrar knapt declination vidare, än at den sjelf i de flåsta casus ombytes til *ka*, *ke* och *ak*, som man kan se af följande exempel.

PLURALIS.

Nom. Takah, *hi ipsi*, just desse.
Genet. Taika.
Dativ. Taitak.
Accus. Taitak, taitek.
Vocat. caret.
Ablat. Taislak.
Locat. Taidna, tainak.
Mediat. Taika.
Negat. } caret.
Factiv. }
Penetr. Taitak, taitek.



Pronomina Interrogativa.

SINGULARIS.

Nom.	Kå, <i>quis</i> , hwilken?
Genet.	Kån.
Dativ.	Kåfa, kås.
Accus.	Kåb.
Vocat.	<i>caret.</i>
Ablat.	Kåste, kåst.
Locat.	Kåfne, kåne.
Mediat.	Kåina, kåin.
Negat.	<i>caret.</i>
Factiv.	Kånen.
Penetr.	<i>caret.</i>

SINGULARIS.

Nom.	Kutte, <i>quis</i> , hwilken?
Genet.	Kutten.
Dativ.	Kåfa.
Accus.	Kutteb.
Vocat.	<i>caret.</i>
Ablat.	Kuttest, kuste.
Locat.	Kufne.
Mediat.	Kuttin.
Negat.	<i>caret.</i>
Factiv.	Kutten.
Penetr.	Kutten, kutte.

SINGULARIS.

Nom.	Mi, <i>quis</i> , <i>quid</i> , hwilken, hwad?
Genet.	Man, mann.
Dativ.	Massa, mafa.
Accus.	Mab.
Vocat.	<i>caret.</i>
Ablat.	Maste, mast.
Locat.	Masne, massne, manne.
Mediat.	Maina, main.
Negat.	Mata, matta.
Factiv.	Mannen, massan, massas.
Penetr.	Mafa, massas.

PLURALIS.

Nom.	Kåh, <i>qui</i> , hwilka?
Genet.	Käi.
Dativ.	Kåita, kait.
Accus.	Kåita, kait.
Vocat.	<i>caret.</i>
Ablat.	Kåiste.
Locat.	Kåifne, kåine.
Mediat.	Käi.
Negat.	Kåita.
Factiv.	Kåinen.
Penetr.	Kåita, käita.

PLURALIS.

Nom.	Kutteh, <i>qui</i> , hwilka?
Genet.	Kutti.
Dativ.	Kuttit.
Accus.	Kuttit.
Vocat.	<i>caret.</i>
Ablat.	Kuttist.
Locat.	Kuttin, kuttisne.
Mediat.	Kutti.
Negat.	<i>caret.</i>
Factiv.	Kuttin.
Penetr.	Kuttit.

PLURALIS.

Nom.	Mah, <i>qui</i> , hwilka?
Genet.	Mai.
Dativ.	Mait, maita.
Accus.	Mait, maita.
Vocat.	<i>caret.</i>
Ablat.	Maisste, maist.
Locat.	Maisne, maine.
Mediat.	Mai.
Negat.	Maita. <i>Rarius.</i>
Factiv.	Mannen, main.
Penetr.	Mait.

Pronominibus *kå* & *mi* interdum emphasis causa in fine additur *tas*, quod, ut

Til *kå* och *mi* tillägges ibland för mera eftertryck en ändelse *tas*, hvilken i några



ut schemate sequente ostenditur, in några casus så förändras, som man kan quibusdam casibus immutatur, e. gr. se af följande exempel.

SINGULARIS.

Nom.	Kåtas.
Genet.	Kåntas.
Dativ.	Kåfas, kåses.
Accusf.	Kåbtas.
Vocat.	caret.
Ablat.	Kåfles.
Locat.	Kåfnes, kånes.
Mediat.	Kåinas.
Negat.	caret.
Factiv.	Kånenes.
Penetr.	caret.

Pronomini quoque *kutte* litera *s* additur, in nominativo & omnibus illis casibus, qui in vocalem exeunt.

Adjectio syllabica *ke*, quando his pronomibus subjungitur, significationem, non formulam declinationis pronominis mutat. Tunc non amplius sunt interrogativa, *kåke* enim, *kutteke* & *mike* est aliquis. Illis casibus, qui definunt in vocalem, interdum *k* tantum additur, abjecto *e*, ut *kuttek*, *kåstek*, *kåsak*, *kåinak* &c. In illis vero casibus, quorum ultima litera est *n*, *ek* sæpius loco *ke* usurpatur, ut *kåinek*, *kuttinek*, *mainek* &c.

PLURALIS.

Nom.	Kåhtas.
Genet.	caret.
Dativ.	Kåitas, kåites.
Accusf.	Kåitas, kåites.
Vocat.	caret.
Ablat.	Kåistes.
Locat.	Kåifnes, kåines.
Mediat.	Kåinas.
Negat.	caret.
Factiv.	Kåinenes.
Penetr.	Kåitas.

Til *kutte* lägges ock et *s* til, i nominativo och alla de casus, som lyktas på en vocal.

Når man til dessa pronomina lägger ändelsen *ke*, förändras de icke i anseende til declination, men väl til bemärkelsen. De äro ej då mera interrogativa, utan då betyder *kåke*, *kutteke* och *mike* någon. I de casus, som lyktas på en vocal, sättes ibland endast *k* til och *e* utelemnas, som *kuttek*, *kåstek*, *kåsak*, *kåinak*, m. m. I de som lyktas på et *n* brukas oftare *ek*, i stället för *ke*, som *kåinek*, *kuttinek*, *mainek*, m. m.

Pronomina relativa.

SINGULARIS.

Nom.	Jukko <i>s.</i> juok, <i>qui</i> , <i>hwilfen</i> , som.
Genet.	Juon.
Dativ.	Juosa, juos.
Accusf.	Juob.
Vocat.	caret.
Ablat.	Juoste, juost.
Locat.	Juosne, juone.

Me-

PLURALIS.

Nom.	Jukkoh, juoh, <i>qui</i> , <i>hwilka</i> .
Genet.	Juoi.
Dativ.	Juoite, juoit.
Accusf.	Juoite, juoita, juoit.
Vocat.	caret.
Ablat.	Juoiste, juoist.
Locat.	Juoisne, juoine.

Me-



Mediat. Juoina, juoin.

Negat. Juota, juotta.

Factiv. Juon.

Penetr. Juosa, juos.

Kutte, mi & interdum etiam *kā* relativa quoque sunt. *Juoke*, unusquisque, ut *juok* declinatur, addita singulis casibus syllaba *ke* & post vocalem sola littera *k*, eodem atque supra monstravimus modo.

Ut supra dictum est, pronomina possessiva non sunt nisi genitivi pronominum personalium: dicimus e. gr. *mo pardne*, filius meus, *mija* vel *mijen manah*, liberi nostri.

Pronomen *ets*, ipse, varie declinatur, respectu personarum ego, tu, ille, e. gr.

SINGULARIS.

Nom. Mon *ets*, *ego ipse*, jag sjelf.
Genet. Mo etjen *sive* etjen, etjenne.
Dativ. Etjesan, allasan.
Accus. Etjem.
Vocat. caret.
Ablat. Etjestan.
Locat. Etjesnan, etjenan.
Mediat. Etjeinan, etjinan.
Negat. caret.
Factiv. Etjenan.
Penetr. Etjesan, allasan.

SINGULARIS.

Nom. Todn *ets*, *tu ipse*, du sjelf.
Genet. Etjet.
Dativ. Etjesat, allasat.
Accus. Etjebt.
Vocat. caret.
Ablat. Etjestat.
Locat. Etjesnat, etjenat.
Mediat. Etjinat.

Ne-

Mediat. Juoi.

Negat. Juoita. *Inusitat.*

Factiv. Juoin.

Penetr. Juoite, juoit.

Kutte, mi och ibland äfven *kā* brukas ock som relativa. *Juoke*, hvar och en, declineras som *juok*, då man alltid tillägger ändelsen *ke* och, efter en vocal, endast *k*, som man kan finna af det föregående.

Pronomina possessiva äro ej andra, än genitivi af pronomina personalia: således säger man, til exempel: *mo pardne*, min son, *mijen* eller *mija manah*, våra barn.

Pronomen *ets*, sjelf, declineras olika, i anseende til personerne jag, du, han, t. ex.

PLURALIS.

Nom. Mije etjeh, *nos ipsi*, wi sjelfwe.
Genet. Etjeni, etjene.
Dativ. Allasene, allasani, etjeseni.
Accus. Etjeme.
Vocat. caret.
Ablat. Etjestane.
Locat. Etjisinane, etjinane.
Mediat. Etjinane.
Negat. caret.
Factiv. Etjeneme, etjinane.
Penetr. Allasene, allasani.

PLURALIS.

Nom. Tije etjeh, *vos ipsi*, i sjelfwe.
Genet. Etjete.
Dativ. Etjesate, allasate.
Accus. Etjebte.
Vocat. caret.
Ablat. Etjestate.
Locat. Etjisinate, etjinate.
Mediat. Etjinate.

Ne-



Negat. caret.
Factiv. Etjenat.
Penetr. Etjesat, allasat.

SINGULARIS.

Nom. Sodn ets, ille ipse, han self.
Genet. Etjes, alde.
Dativ. Etjesas, allasas.
Accus. Etjebs.
Vocat. caret.
Ablat. Etjestas, etjestes.
Locat. Etjesnas, etjenes.
Mediat. Etjeinas, etjines.
Negat. caret.
Factiv. Etjenes.
Penetr. Etjesas, allasas.

Negat. caret.
Factiv. Etjenete, etjenate.
Penetr. Etjesate, allasate.

PLURALIS.

Nom. Sije etjeh, illi ipsi, de sjelfwe.
Genet. Etjesi, aldi.
Dativ. Etjesase, allasase.
Accus. Etjebsse.
Vocat. caret.
Ablat. Etjestase.
Locat. Etjesnase, etjinese.
Mediat. Etjinase, etjinese.
Negat. caret.
Factiv. Etjinese.
Penetr. Etjesase, allasase.

VERBORUM CONJUGATIO.

Verba tantum non omnia in infinitivi præsenti in *et* & *ot* desinunt. Inde formatur indicativi præsens, mutatis *et* & *ot* in *ab* & *ob*; e. gr. infinit. præf. *takket*; indicat. præf. *takkab: tjuowot, tjuowob* &c. Reliqua te paradigmata conjug. verborum regularium docebunt.

Quia vero *leb* sum verbum est auxiliare temporis præteriti verborum, tam activæ, quod notatu dignum, quam passivæ vocis, ejus conjugationem præmittere volumus.

OM CONJUGATIONERNE.

Verba lyktas i infinitivi præsenti måstads på *et* och *ot*. Däraf blir indicativ i præsens när man ombyter ändelserna *et* och *ot*, til *ab* och *ob*; som, t. ex. infinit. præf. *takket*; indicat. præf. *takkab: tjuowot, tjuowob* m. m. De öfriga tempora kan man bäst inhämta af conjugationerne.

Men emedan *leb*, jag är, är verbum auxiliare til alla verborum præterita, så i activo, hvilket är märkvärdigt, som i passivo, vill man låta dess conjugation gå förut.

INDICATIVUS MODUS.

Præsens I:mun.

Singulariter. Leb sive mon leb, sum, jag är.

Leh f. todn leh, es, du är.

Le f. fodn le, est, han är.

Dual.

(bågge åro.

Len f. måi len vel lân, nos ambo sumus, wi

Lepen f. tåi lepen vel lepet, vos ambo estis,

i bågge åren.

Lepa f. fåi lepa, illi ambo sunt, de bågge åro.

Plural.

Lepe f. mije lepe, nos sumus, wi åro.

Lepet f. tije lepet, vos estis, i åren.

Låh f. sije låh, sunt, de åro.

h

Præ-



Præsens II:dum.

Singul. Mon leb orromen, *in eo sum ut sim*, jag håller på
 Todn le orromen, (at wara.
 Sodn le orromen.

Dual.
 Mâi lân
 Tâi lepen
 Sâi lepa
 |
 orromen.

Plural.
 Mije lepe
 Tije lepet
 Sije lãh
 |
 orromen.

Imperfectum I:mum.

Singul. Mon lijeb, *eram*, jag war.
 Todn lijih *f. lih*, *eras*, du war.
 Sodn lei *f. li*, *erat*, han war.

Dual.
 Mâi leimen *f. limen*.
 Tâi leiten *f. liten*.
 Sâi leika *f. lika*.

Plural.
 Mije leime *f. lime*.
 Tije leite *f. lite*.
 Sije lejen *f. lijen*.

Imperfectum II:dum.

Singul. Mon lijeb orromen, *in eo eram ut essem*, jag höll på
 Todn lih | orromen. (at wara.
 Sodn li |

Dual.
 Mâi limen
 Tâi liten
 Sâi lika
 |
 orromen.

Plural.
 Mije lime
 Tije lite
 Sije lijen
 |
 orromen.

Perfectum.

Singul. Mon leb orrom, *fui*, jag har varit.
 Todn leh | orrom.
 Sodn leh |

Dual.
 Mâi len
 Tâi lepen
 Sâi lepa
 |
 orrom.

Plural.
 Mije lepe
 Tije lepet
 Sije lãh
 |
 orrom.

Plusquamperfectum.

Singul. Mon lijeb orrom, *fueram*, jag hade varit.
 Todn lih | orrom.
 Sodn li |

Dual.
 Mâi leimen
 Tâi leiten
 Sâi leika
 |
 orrom.

Plural.
 Mije leime
 Tije leite
 Sije lejen
 |
 orrom.

Futu-

*Futurum.**Singul.* Mon kalkab orrot, *ero*, jag skal wara.

Todn kalkah | orrot.

Sodn kalka |

Plural.

Mâi kalken

Tâi kalkabeten

Sâi kalkaba

| orrot.

Dual.

Mije kalkabe

Tije kalkabet

Sije kalkeh

| orrot.

IMPERATIVUS.

*Singular.*Orrom, *sim*, ware jag.Orro, *es*, *esto tu*, war du.Orros, lekes *vel* lekus, *esto ille*, *fit*, ware Orroskan *f. lekuskan*, *sunto illi ambo*, lât*Pluraliter.*Orrob, *simus*, lâtom of wara.Orrote, orrot, leket, *estote*, waren j.Orrose, lekuska, *sunto*, ware de.*Dual.*Orron, *simus*, lâtom of bågge wara.(han. Orroten, *fitis*, waren j bågge.Orroskan *f. lekuskan*, *sunto illi ambo*, lât

(dem bågge wara.

CONJUNCTIVUS SIVE OPTATIVUS MODUS.

*Præfens I:mum.**Singul.* Mon litjab, litjab, *sim*, jag fan eller må wara.Todn litjah, *sis*, du må wara.Sodn litja, *fit*, han fan eller må wara.*Dual.*Mâi litjen, *nos ambo simus*.

Tâi litjabeten.

Sâi litjaba.

*Plural.*Mije litjebe *f. litjabe*.

Tije litjabet.

Sije litjeh.

*Præfens II:dum.**Singul.* Mon litjab

Todn litjah

Sodn litja

| orromen, &c.

*Imperfectum I:mum.**Singul.* Mon lulib, lublub, *essem*, jag wore.Todn lulih *f. lubluh*, *esses*, du wore.Sodn luli *f. lublu*, *esset*, han wore.*Dual.*Mâi luluimen *f. lulimen*.Tâi luluiten *f. luliten*.Sâi luluikan *f. lulikan*.*Plural.*Mije luluime *f. lulime*.Tije luluite *f. lulite*.Sije lulun, lublun *f. lulin*.



Imperfectum II:dum.

Singul. Mon lulib orrot, *essem* *f. forem*, jag skulle wara.
 Todn lulih orrot, *esses*, du skulle wara.
 Sodn luli orrot, *esset*, han skulle wara.

Dual.

Mai lulimen
 Tai luliten
 Sai lulikan

orrot.

Plural.

Mije lulime
 Tije lulite
 Sije lulin

orrot.

Perfectum.

Singul. Mon litjab orrom, *fuero*, jag kan hafwa warit.
 Todn litjah
 Sodn litja

orrom.

Dual.

Mai litjen orrom &c.

Plural.

Mije litjabe orrom, &c.

Plusquamperfectum.

Singul. Mon lulib orrom, *fuissem*, jag hade warit, &c.

Futurum.

Singul. Mon kalkatjab orrot, *fuero*, jag skal wäl wara.
 Todn kalkatjah
 Sodn kalkats

orrot.

Dual.

Mai kalkatjen
 Tai kalkatjebeten
 Sai kalkatjeba

orrot.

Plural.

Mije kalkatjebe
 Tije kalkatjebete
 Sije kalkatjeh

orrot.

Alterum Futurum.

Sing. Mon kalkib
 Todn kalki
 Sodn kalkai

orrot.

Dual.

Mai kalkaimen *f. kalkimen*
 Tai kalkaiten *f. kalkiten*
 Sai kalkaikan *f. kalkikan*

orrot.

Plural.

Mije kalkaime
 Tije kalkaite
 Sije kalkin

orrot.

INFINITIVUS MODUS.

Præsens & imperf. Orrot, *esse*, at wara.

Futur. Orrot kalket, *futurum esse*, at skola wara.

Gerund. Orron, orroten, med eller under det man är.

Supin. Orrotjet, orroman, til at wara.

Par-



PARTICIPIUM.

Præs. Orroje, *ens*, *qui est*, den som är.

Præterit. Orrom, *qui fuit*, som har varit *).

Futur. Orrojassa, *futurus*, *qui erit*, den som skal vara.

CONJUGATIO EJUSDEM VERBI CUM NEGATIVO.

Præsens Indicativi.

Singul. Ib le, *non sum*, jag är icke.

Ih le, *non es*, du är icke.

I le, *non est*, han är icke.

Dual.

Åhn

Epen | le.

Åpah

Plural.

Epe

Epet | le.

Åh

Præsens II:dum.

Singul. Ib le

Ih le

I le

orromen &c.

Imperfectum I:mum.

Singul. Ib lam, *non eram*, jag var icke.

Ih lam, *non eras*, du var icke.

I lam, *non erat*, han var icke.

Dual.

Einren

Eiten | lam.

Eika

Plural.

Eime

Eite | lam.

Åh

Imperfectum Secundum.

Singul. Ib lam

Ih lam

I lam

orromen.

Dual.

Eimen lam orromen &c.

Plural.

Eime lam orromen &c.

h 3

Per-

*) Est simul quasi nomen substantivum a verbo formatum ipsumque actum vel statum denotans, cujus locativus casus est *orromen*, qui in hoc paradi-gmate bis occurrit. Cfr. præter. particip. pass. verborum regularium.

*) Detta är tillika såsom et nomen substantivum, som göres af verbum, och utmärker sjelfva tilståndet eller förloppet af et ting. *Orromen*, som här 2:ne gånger förekommer är locativus casus häraf. Se præter. particip. passiv.



Perfektum.

<i>Singul.</i>	Ib le		orrom.
	Ih le		
	I le		

Dual.

Åhn		le orrom.
Epen		
Åpah		

Plural.

Epe		le orrom.
Epet		
Åh		

Plusquamperfektum.

<i>Singul.</i>	Ib		lam orrom.
	Ih		
	I		

Dual.

Eimen lam orrom &c.

Plural.

Eime lam orrom &c.

Futurum.

<i>Singul.</i>	Ib kalka		orrot.
	Ih kalka		
	I kalka		

Dual.

Åhn kalk		orrot.
Epen kalka		
Åpah kalk		

Plural.

Epe kalka		orrot.
Epet kalk		
Åh kalk		

IMPERATIVUS.

Singular.

Elom orro, *ne sim*, ware ej jag.
 Ele *f. ale* orro, *non esto*, ware ej du.
 Ellus *f. ållus* orro *f. orrus*.

Dual.

Ållon orro.
 Ålloten orro.
 Ålluskan orro *f. orrus*.

Plural.

Ållob orro, *ne simus*, låt oß ej wara.
 Elet *f. alet* orro, *non estote*, waren ej.
 Ållus oro *f. orrus*, *non sunt*o, de ware icke.

CONJUNCTIVUS MODUS.

Præsens I:mum.

<i>Singul.</i>	Ib		litja.
	Ih		
	I		

Dual.

Åhn litja &c.

Plural.

Epe litja &c.

Præ-

Præsens II:dum.

<i>Singul.</i>	Ib		litja orromen.
	Ih		
	I		

Dual.

Åhn litja orromen &c.

Plural.

Epe litja orromen &c.

Imperfectum I:mum.

<i>Singul.</i>	Ib		lulu f. lul.
	Ih		
	I		

Dual.

Åhn		lulu f. lul.
Epen		
Åpah		

Plural.

Epe		lulu f. lul.
Epet		
Åh		

Imperfectum II:dum.

Singul. Ib lulu f. lul orrot &c. *)

Dual.

Eimen		lulu orrot.
Eiten		
Eika		

Plural.

Eime		lulu orrot.
Eite		
Åh		

Perfectum.

<i>Singul.</i>	Ib litja		orrom.
	Ih litja		
	I litja		

Dual.

Åhn litja orrom &c.

Plural.

Epe litja orrom &c.

Plusquamperfectum.

<i>Singul.</i>	Ib		lulu f. lul orrom.
	Ih		
	I		

Dual.

Eimen lulu f. lul orrom &c.

Plural.

Eime lulu f. lul orrom &c.

Futurum.

<i>Singul.</i>	Ib kalkatja f. kalkats		orrot.
	Ih kalkats f. kalkatja		
	I kalkats orrot.		

Dual.

*) Vel contracte orrolulu &c.



<i>Dual.</i>		<i>Plural.</i>	
Åhn	kalkats orrot.	Epe	kalkats orrot.
Epen		Epet	
Åpah		Åh	

Alterum Futurum.

<i>Singul.</i> I kalkib	orrot.
I kalkih	
I kalkai	

<i>Dual.</i>		<i>Plural.</i>	
Åhn <i>f.</i> i kalkaimen	orrot.	I kalkaime	orrot.
I kalkaiten		I kalkaite	
I kalkaikan		I kalkin	

INFINITIVUS MODUS.

Præs. & imperf. I orrot, *non esse*, icke vara.

Futur. I kalket orrot, *non futurum esse*.

Gerund. I orron.

Supin. I orrotjet, i orroman.

PARTICIPIIUM.

Præs. I orroje, *qui non est*, den som ej är.

Præt. Orrok, orroteke *f.* orrotkenna, *qui non fuit*, den som ej har varit.

Futur. I orrojassa, *non futurus*, *qui non erit*, den som ej skal vara.

Orrot, quando idem est ac manere, När *orrot* betyder förblifva, blir det i
ab hoc paradiigmate in quibusdam tem- några tempora och personer annorlunda
poribus & personis recedit, e. gr. conjungerat, til ex.

INDICATIVI PRÆSENS.

Singul. Orrob, *maneo*, jag förblifwer.

Orroh *f.* todn orroh.

Sodn orro.

Dual.
Måi orron.
Tåi orrobeten.
Såi orroba.

Plural.
Mije orrobe.
Tije orrobete *f.* orrobet.
Sije orroh.

Imperfectum I:mum.

Singul. Mon lijeb.

Todn orroh & lih.

Sodn orroi.

Dual.

*Dual.*

Mâi orroimen.
Tâi orroiten.
Sâi orroikan *f.* orroika.

Plural.

Mije orroime.
Tije orroite.
Sije lijen *f.* orron.

Perfektum.

Mon leb orrom &c.

PRÆSENS CONJUNCTIVI.

Singul. Mon orrotjab.
Todn orrotjah *f.* orrots.
Sodn orrots.

Dual.

Mâi orrotjen.
Tâi orrotjeben *f.* orrotjebeten.
Sâi orrotjeba.

Plural.

Mije orrotjebe.
Tije orrotjebet.
Sije orrotjeh.

Imperfektum I:mum.

Singul. Mon orrolim.
Todn orrolih.
Sodn orroli.

Dual.

Mâi orrolulun.
Tâi orroluluten.
Sâi orroluluka *f.* orrolika.

Plural.

Mije orrolime.
Tije orrolite.
Sije orrolin.

Imperfektum II:dum.

Mon lulib orrot &c. *).

Paradigma Conjugat. verborum regularium in *et*.

ACTIVUM.

INDICATIVUS MODUS.

Præsens I:mum.

Singul. Mon etsab, *amo*, jag ålsPar.
Todn etsah, *amas*, du ålsPar.
Sodn etsa, *amat*, han ålsPar.

Dual.

Mâi etsen.
Tâi etsebeten.
Sâi etseba.

Plural.

Mije etsebe.
Tije etsebet *f.* etsebete.
Sije etseh.

i

Præ-

*) Imperfekt. indicativ. cum negativo, *idtjib orro* &c. Vid. infra *etset*.

*) Imperf. indicat. med negativ. *idtjib orro*, m. m. Se *etset*.



Præsens II:dum.

Sing. Mon leb etfemen, *in eo sum ut amem, in amando occupatus sum,*
 Todn leh etfemen. (jag håller på ålska.
 Sodn le etfemen.

Dual.
 Mâi lân
 Tâi lepen
 Sâi lepa
 |
 etfemen.

Plural.
 Mije lepe
 Tije lepet
 Sije lâh
 |
 etfemen.

Imperfectum I:mum.

Sing. Mon etfib, *amabam, jag ålskade.*
 Todn etfih.
 Sodn etfi.

Dual.
 Mâi etfimen.
 Tâi etfiten.
 Sâi etfika.

Plural.
 Mije etfime.
 Tije etfite.
 Sije etfin.

Imperfectum II:dum,

Sing. Mon lijeb
 Todn lih
 Sodn li *f.* lei
 |
 etfemen.

Dual.
 Mâi leimen
 Tâi leiten
 Sâi leika
 |
 etfemen.

Plural.
 Mije leime
 Tije leite
 Sije lijen
 |
 etfemen.

Perfectum.

Sing. Mon leb etfam, *amavi, jag har ålskat.*
 Todn leh
 Sodn le
 |
 etfam.

Dual.
 Mâi lân
 Tâi lepen
 Sâi lepa
 |
 etfam.

Plural.
 Mije lepe
 Tije lepet
 Sije lâh
 |
 etfam.

Plusquamperfectum.

Sing. Mon lijeb
 Todn lijih *f.* lih
 Sodn li *f.* lei
 |
 etfam.

Dual.



Dual.
Mâi leimen
Tâi leiten
Sâi leika

etsam.

Plural.
Mije leime
Tije leite
Sije lijen

etsam.

Futurum.

Sing. Mon kalkab
Todn kalkah
Sodn kalka

etset.

Dual.
Mâi kalcken
Tâi kalkabeten
Sâi kalkaba

etset.

Plural.
Mije kalkabe
Tije kalkabet
Sije kalkeh

etset.

IMPERATIVUS MODUS.

Singul. Etsom, amem, âlsfe jag.
Eise, etsoh, ama, âlsfe du.
Etses *f.* etfos, amato ille, âlsfe han.

Dual.
Etsom.
Etsoten, etsen.
Etsoska *f.* etsoskan.

Plural.
Etsob.
Etsote *f.* etset.
Etsose, etsus, etses.

CONJUNCTIVUS MODUS.

Præsens I:mum.

Singul. Mon etsitjab, amem, jag må âlsfa.
Todn etsitjah.
Sodn etsits.

Dual.
Mâi etsitjen.
Tâi etsitjebeten.
Sâi etsitjeba.

Plural.
Mije etsitjebe.
Tije etsitjebet.
Sije etsitjeh.

Præsens II:dum.

Singul. Mon litjab
Todn litjah
Sodn litja

etsemen.

Dual.
Mâi litjen.
Tâi litjabeten
Sâi litjaba

etsemen.

Plural.
Mije litjabe
Tije litjabet
Sije litjeh

etsemen.

*Imperfectum.*

<i>Singul.</i> Mon etfalim <i>f.</i> lulib		etset.
Todn etfalih <i>f.</i> lulih		
Sodn etfali <i>f.</i> luli		

Dual.

Mâi etfalimen <i>f.</i> lulun		etset.
Tâi etfaliten <i>f.</i> luliten		
Sâi etfalika <i>f.</i> luluika		

Plural.

Mije etfalime <i>f.</i> lulime		etset.
Tije etfalite <i>f.</i> lulite		
Sije etfalulum <i>f.</i> lulun		

Perfectum.

<i>Singul.</i> Mon litjab		etsam.
Todn litjah		
Sodn litja		

Dual.

Mâi litjen		etsam.
Tâi litjabeten		
Sâi litjaba		

Plural.

Mije litjabe		etsam.
Tije litjabet		
Sije litjeh		

Plusquamperfectum.

<i>Singul.</i> Mon lulib *)		etsam.
Todn lulih		
Sodn luli		

Dual.

Mâi lulun		etsam.
Tâi luluiten		
Sâi luluika		

Plural.

Mije luluime		etsam.
Tije luluite		
Sije lulun		

Futurum.

<i>Singul.</i> Mon kalkatjab		etset.
Todn kalkatjah		
Sodn kalkatja		

Dual.

Mâi kalkatjen		etset.
Tâi kalkatjebeten		
Sâi kalkatjeba		

Plural.

Mije kalkatjebe		etset.
Tije kalkatjebet		
Sije kalkatjeh		

Alterum Futurum.

<i>Singul.</i> Mon kalkib		etset.
Todn kalkih		
Sodn kalkai		

Dual.

*) Loco *lulib* heic interdum *kalkam* usurpatur, quod immobile manet, ut e. gr. *mon kalkam*, *tâi kalkam* &c.

*) I stället för *lulib* brukas här ibland *kalkam*, utan någon förändring, t. ex. *mon kalkam*, *tâi kalkam*, m. m.



<i>Dual.</i>		<i>Plural.</i>	
Mâi kalkaimen	etset.	Mije kalkaime	etset.
Tâi kalkaiten		Tije kalkaite	
Sâi kalkaika		Sije kalkin	

INFINITIVUS MODUS.

Præs. & Imp. Etset, *amare*, at âlſſa.

Futur. Etset kalket, *amaturum eſſe*, at ſola âlſſa.

Gerund. Etſemin, etſen, *amando*, med at âlſſa.
Etſeten, *in amando*.

Supin. Etſatjet, etſeman, *amatum*, til at âlſſa.

PARTICIPIUM ACTIVUM.

Præs. Etſeje, *amans*, den ſom âlſſar.

Præter. Etſam, *qui amavit*, den ſom har âlſſat.

Futur. Etſejalla, *amaturus*, den ſom ſkal âlſſa.

PASSIVUM.

INDICATIVUS MODUS.

Præſens I:mum.

Singul. Mon etſetowab, *f. etſetuab*, *amor*, jag âlſſas.

Todn etſetowah, *f. etſetuah*.

Sodn etſetowa, *f. etſetua*.

Dual.

Mâi etſetuen *f. etſetowen*.

Tâi etſetuebeten *f. etſetowebeten*.

Sâi etſetoweba.

Plural.

Mije etſetowebe.

Tije etſetowebet.

Sije etſetoweh.

Præſens II:dum.

Mon leb etſetowomen &c.

Imperfeetum I:mum.

Singul. Mon etſetowib, *amabar*.

Todn etſetowih.

Sodn etſetowi.

Dual.

Mâi etſetoweimen.

Tâi etſetoweiten.

Sâi etſetoweika.

Plural.

Mije etſetoweime.

Tije etſetoweite.

Sije etſetowin.

Imperfeetum II:dum.

Singul. Mon lijeb etſetowomen &c.



Perfektum.

Singul. Mon leb etsetowum *f.* etsetum, *amatus sum.*

Todn leh		etsetowum.
Sodn le		

Dual.

Mâi lân etsetowum &c.

Plural.

Mije lepe etsetowum &c.

Plusquamperfectum.

Singul. Mon lijeb etsetowum &c.

Dual.

Mâi leimen etsetowum &c.

Plural.

Mije leime etsetowum &c.

Futurum.

<i>Sing.</i> Mon kalkab		
Todn kalkah		etsetowet &c.
Sodn kalka		

IMPERATIVUS MODUS.

Singul. Etsetowob, *amer*, blifwe jag âlftad.

Etsetowoh todn, *amator tu.*

Etsetowos, *amator ille.*

Dual.

Etsetowon mâi.

Etsetowoten tâi.

Etsetowoska fâi.

Plural.

Etsetowom mije.

Etsetowote tije.

Etsetowose sije.

CONJUNCTIVUS MODUS.

Præfens I:mum.

Singul. Mon etsetowotjab.

Todn etsetowotjah.

Sodn etsetowotja.

Dual.

Mâi etsetowotjen.

Tâi etsetowotjebeten *f.* etsetowotjeten.

Sâi etsetowotjeba.

Plural.

Mije etsetowotjebe.

Tije etsetowotjebet.

Sije etsetowotjeh.

Præfens II:dum.

Mon litjab etsetowomen &c.

Imperfectum.

<i>Singul.</i> Mon etsetowolim <i>f.</i> lulib		
Todn etsetowolih <i>f.</i> lulih		etsetowet.
Sodn etsetowoli <i>f.</i> luli		

Dual.

*Dual.**Plural.*

Mâi etsetowolimen *f.* lulimen
 Tâi etsetowoliten *f.* luliten
 Sâi etsetowolika *f.* lulika

Mije etsetowolime *f.* lulime
 Tije etsetowolite *f.* lulite
 Sije etsetowolin *f.* lulin

etsetowet.

*Perfectum.*Mon litjab etsetowum *Ec.**Plusquamperfectum.*Mon lulib etsetowum *Ec.**Futurum.*Mon kalkatjab etsetowet *Ec.**Alterum Futurum.*Mon kalkib etsetowet *Ec.*

INFINITIVUS MODUS.

Pres. & imperf. Etsetowet, *amari*, bliswa ålsfad.*Perf. & plusqu.* Etsetowum orrom.*Futur.* Etsetowet kalket, *amatum iri.*

PARTICIPIUM PASSIVUM.

Præter. Etsem, etsetowum *Ec* etsetum, *amatus*, ålsfad.*Futur.* Etsemes, etsemas, *amandus*, den som skal ålsfas.

Cum negativo verbum *etset* hoc modo conjugatur. När et neknings-ord tillsättes, conjugeras *etset* således.

INDICATIVUS MODUS.

*Præsens I:mum.**Singul. *)* Ib etse, *non amo*, jag ålsfar icke.

Ih		etse.
I		

Dual.

Åhn		etse.
Epen		
Åpah		

Plural.

Epe		etse.
Epet		
Åh		

Præsens II:dum.

<i>Singul.</i>	Ib		le etsemen.
	Ih		
	I		

Dual.

*) Pronomina personalia & omitti & adiungi possunt.

*) Pronomina personalia kunna både tillsättas och utelämnas.



Dual.
Åhn le etsemen &c.

Plural.
Epe le etsemen &c.

Imperfectum I:mum.

Singul. Idtjib etse, non amabam, jag ålsfæde icse.
Idtjih | etse.
Idtji |

Dual.
Eimen |
Eiten | etse.
Eika |

Plural.
Eime |
Eite | etse.
Idtjin |

Imperfectum II:dum.

Singul. Ib |
Ih | lam etsemen.
I |

Dual.
Eimen |
Eiten | lam etsemen.
Eika |

Plural.
Eime |
Eite | lam etsemen.
Åh |

Perfectum.

Singul. Ib le etsam, non amavi.
Ih | le etsam.
I |

Dual.
Åhn le etsam &c.

Plural.
Epe le etsam &c.

Plusquamperfectum.

Singul. Ib lam etsam, non amaveram, &c.

Dual.
Eimen lam etsam &c.

Plural.
Eime lam etsam &c.

Futurum.

Singul. Ib kalka etset, non amabo, &c.

Dual.
Åhn kalka etset &c.

Plural.
Epe kalka etset &c.

IMPERATIVUS MODUS.

Singul. Elom etso, ne amem, ålsfe ej jag.
Ele *f.* ale etse, non tu amato.
Ellus *f.* ållus etso *v.* etfus, ille non amato.

Dual.

*Dual.*

Ållon etso.
 Ålloten etso.
 Ålluskan etso *f.* etfus.

Plural.

Ållob etse, *ne amemus.*
 Eket *f.* alet etse.
 Ållus etso *f.* etfus.

CONJUNCTIVUS MODUS.

Præsens I:mum.

Singul. Ib etlitja.
 Ih etlitja.
 I etlits.

Dual.

Åhn etlitje.
 Epen etlitje.
 Åpah etlitja.

Plural.

Epe
 Epet
 Åh
 |
 etlitje.

Præsens II:dum.

Ib litja etsemen *Ec.*

Imperfectum.

Singul. Ib
 Ih
 I
 |
 etfalulu *f.* lulu etset.

Dual.

Åhn *Ec* eimen
 Epen *Ec* eiten
 Åpah *Ec* eika
 |
 etfalulu *f.* lulu etset.

Plural.

Epe *Ec* eime
 Epet *Ec* eite
 Åh
 |
 etfalulu *f.* lulu etset.

Perfectum.

Singul. Ib litja etfam *Ec.*

Dual.

Åhn litja etfam *Ec.*

Plural.

Epe litja etfam *Ec.*

Plusquamperfectum.

Singul. Ib lulu etfam *Ec.*

Dual.

Eimen lulu etfam *Ec.*

Plural.

Eime lulu etfam *Ec.*

Futurum.

Singul. Ib
 Ih
 I
 |
 kalkatja *f.* kalkats etset.

Dual.

Åhn kalkatja *Ec* kalkats etset *Ec.*

Plural.

Epe kalkatja *f.* kalkats etset *Ec.*

k

Alte-

*Alterum Futurum.*

I kalkib		etset &c.
I kalkih		
I kalkai		

INFINITIVUS MODUS.

Præs. & imperf. I etset, non amare &c.

PARTICIPIUM NEGATIVUM *).

Præs. & præter. Etsek & etsetken vel etsetkenna, non amans, & qui non amavit;
den som ej älskar, den som ej har älskat.

PASSIVUM.

INDICATIVUS MODUS.

Præsens I:mum.

Ib etsetowa &c.

Præsens II:dum.

Ib le etsetowomen &c.

Imperfectum I:mum.

Idtjib etsetowo &c.

Imperfectum II:dum.

Ib lam etsetowomen &c.

Perfectum.

<i>Singul.</i> Ib le		etsetowum, s. etsek		leb
Ih le				leh
I le				le &c.

*Plusquamperfectum.**Singul.* Ib lam etsetowum, s. etsek lijeb &c.*Dual.**Plural.*

Eimen lam etsetowum, s. etsek leimen &c. Eime lam etsetowum, s. etsek leime &c.

Futurum.

Ib kalka etsetowet &c.

IMPERATIVUS MODUS.

Singul. Elom etsetowo, non amer.

Ele s. ale etsetowo, tu non amator.

Ellus s. ällus etsetowo s. etsetowos, non amator.

Dual.

*) Est & activæ & passivæ vocis.

*) Är lika både i activo och passivo.



Dual.		Plural.	
Allon	etsetowo.	Allob	etsetowo.
Alloten		Elet <i>f.</i> alet	
Alluskan		Allus	

CONJUNCTIVUS MODUS.

*Præsens I:mum.**Singul.* Ib etsetowotja &c.*Dual.*

Ahn etsetowotje &c.

Plural.

Epe etsetowotje &c.

Præsens II:dum.

Ib litja etsetowomen &c.

*Imperfectum.**Singul.* Ib

Ih

I

etsetowolulu *f.* lulu etsetowet &c.*Perfectum.**Singul.* Etsek litjab *f.* ib litja etsetowum &c.*Plusquamperfectum.**Singul.* Etsek lulib *f.* ib lulu etsetowum &c.*Futurum.**Singul.* Ib kalkatja etsetowet &c.*Alterum Futurum.**Singul.* I kalkib etsetowet &c.

INFINITIVUS.

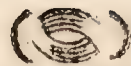
Pres. & imperf. I etsetowet &c.*Præteritum particip. pass. negativ.*Etsek & i etsetowum, *non amatus.*

Quædam ex his verbis in Passivo contrahuntur, & desinunt in Infinitivo in *ot*, ut e. gr. *kullot*, audiri, a *kullet*, audire. *Passot*, affari, a *passet*. *Tåbdot*, sentiri, a *tåbdet* &c. quæ Passiva eodem modo conjugantur, quo Activum verborum in *ot*.

Verba hujus Conjugationis dissyllaba, quorum in penultima est *u*, (non *ui* & *uo*) paululum ab hoc paradigma-

Af dessa Verba blifva somlige uti Passivo sammandragne och ändas i Infinitivo på *ot*, såsom til ex. *kullot*, höras, af *kullet*, höra. *Passot*, stekas, af *passet*. *Tåbdot*, kännas, af *tåbdet*, m. fl. hvilka Passiva blifva conjugerade likasom Activum af de Verba, som lyktas på *ot*.

De tvåstafviga Verba på *et*, som hafva i förra stafvelsen *et u*, (men ej *ui* och *uo*) afvika litet ifrån denna Conjugation



mate in nonnullis Temporibus & Personis deflectunt. Exemplo rem illustrabimus: ab Infinitivi Præsenti *jukket*, bibere, fit

gation i vissa Tempora och Personer, hvilket man vill med exempel visa. Af Infinitivi Præsens *jukket*, dricka, blir

Imperfect. indicat. Activ.

Singul. Mon jukkib.
Todn jukkih.
Sodn jukkai.

Dual.

Mâi jukkaimen.
Tâi jukkaiten.
Sâi jukkaika.

Plural.

Mije jukkaime.
Tije jukkaite.
Sije jukkin.

Præsens Conjunctivi.

Singul. Mon jukkatjab.
Todn jukkatjah.
Sodn jukkats.

Dual.

Mâi jukkatjen &c.

Plural.

Mije jukkatjebe &c.

Imperativ. 2:da pers. Jukka.

Gerund. Jukkatén, *in bibendo.*

Præs. indicat. passiv.

Jukkatowab & jukketowab &c.

Præsens conjunctivi.

Jukkatowotjab &c.

Præterit. particip. passiv.

Jukkatowum & jukkatum.

Præs. indicativi cum negativo.

Ib jukka &c. *)

Præterit. participii negat.

Jukkak.

Idem faciunt nonnulla alia Verba, in quorum penultima est *a*: in his sunt *takket*, *parget*, *kalket*, *tjadnet* & ex illis, quæ *o* habent, *sokket*, *licet nokket*, *lok-*

Några andra Verba med *a* i förra slaf- velsen göra det samma: härbland äro *tak-* *ket*, *parget*, *kalket*, *tjadnet* samt, af de med *o*, *sokket*, *ehuru nokket*, *lokket*, *råk-*

*) Nunquam non, in forma Negativa verborum, *e* finale in *a* vertitur, &, in Verbis cum *o*, in *o*.

*) Uti Conjugation med Negativo blir alltid *e*, når det är den sista bokstafven, ändrat till *a* och, uti Verba med *o*, till *o*.



*ket, råkket & fere omnia reliqua diffyll- råkket och måst alla de öfriga tvåstafvi-
laba cum o & å, in modo allatis & plu- ga ord med o och å, i de anförda och
ribus Temporibus & Personis, in fe- flera Tempora och Personæ, åfven hafva
quenti quoque syllaba ament o aut å: i den sednare stafvelsen et o eller å. Til
Exempli gr. råkket, lokket habent in ex. råkket, lokket hafva uti*

Indicativi præfenti:

Singul. Mon råkkåb, rogo, lokkob, lego.

Todn råkkåh, lokkoh.

Sodn råkka, lokka.

Dual.

Måi råkken, lokken.

Tåi råkkåbeten, lokkobeten.

Såi råkkåba, lokkoba.

Plural.

Mije råkkåbe, lokkobe.

Tije råkkåbet, lokkobet.

Sije råkkeh, lokkeh.

Præf. II:dum. Mon leb råkkåmen, lokkomen &c.

Imperf. Sing. Mon råkkib, lokkib.

Todn råkkih, lokkih.

Sodn råkkåi, lokkoi &c.

Perf. Mon leb råkkåm, lokkom &c.

Gerund. Råkkåmin, lokkomin.

Præf. indicat. neg. Ib råkkå, lokko &c.

DE VERBIS IN *ot*.

Illa Verba, quorum Infinitivus in *ot* definit, ut *tjuowot, tjodtjot* &c. alteram constituunt Conjugationem, quæ tamen a priori vix, nisi in Imperfecto Indicativi Activi differt, & quod, loco vocalium ultimæ syllabæ *a, e & i*, heic reperias *o, e*. gr.

OM VERBA PÅ *ot*.

De Verba, som uti Infinitivo lyktas på *ot*, såsom *tjuowot, tjodtjot*, m. fl. utgöras den andra Conjugation, hvilken likväl ej vidare, än i Imperfecto Indicativ. Activi, är skiljaktig ifrån den förra, samt däruti, at man här har *o*, i stället för Vocalerna *a, e* och *i*, i sista stafvelsen, såsom t. ex.

ACTIVUM.

Indicat. præf. Sing. Mon fwaskob, flagello.

Todn fwaskoh.

Sodn fwasko.

Dual.

Måi fwaskom.

Tåi fwaskobeten.

Såi fwaskoba.

Plural.

Mije fwaskobe.

Tije fwaskobete.

Sije fwaskoh.

Præfens II:dum.

Mon leb fwaskomen &c.



Imperfectum.

Singul. Mon swaskob.

Todn swaskoh & swaskoih.

Sodn swaskoi.

Dual.

Mâi swaskoimen.

Tâi swaskoiten.

Sâi swaskoika.

Plural.

Mije swaskoime.

Tije swaskoite.

Sije swaskon.

Perfectum.

Mon leb swaskom &c.

Præsens indicativi passivi.

Mon swaskotowab &c.

Præsens indicat. activ. cum negativo.

Ib swasko, ih swasko, i swasko &c.

Particip. præterit. negat. Swaskok &c.

Id observandum est, quando *dn* Vocalem primæ syllabæ Infinitivi sequitur, literam priorem sive *d* supprimi in Indicativo Activi in I:ma & II:da persona sing. Præsentis. In Imperfecto, præter I:mam & II:dam personam singular. & III:am plural. In Imperativo in II:da persona singular. In Conjunctivo in omnibus Personis Præsentis & Imperfecti. In Infinitivo in Gerundio in *ten*. In Præf. Passiv. & illis temporibus, quæ inde fiunt, & exprimi & omitti posse. In Negativa forma omitti in Præsenti & Imperfecto Indicativi & Conjunctivi, tam Activæ, quam Passivæ vocis; nec non in II:da persona singularis & pluralis numeri Imperativi & in Præterito Participii. Exempli gratia, ab Infinitivis *adnet* habere, *lodnot* commutare & *tjadnet* ligare, in supra commemoratis fit *anab*, *lonob*, *tjanab*. Ani, *lonoi*, *tjanai*, *animen*, *lonoimen*, *tjanaimen*, *anite*, *lonoite*, *tjanaite* &c. Ane, *lono*, *tjana*. Ani-
na. *Anitjab*, *lonotjab*, *tjanatjab* &c. Anc-

Det är at märka, at, når *dn* följer på en Vocal i första stafvelsen i Infinitivo, blir det förra eller *d* utelemnadt i Indicativo Activi uti 1:sta och 2:dra person. sing. Præf. I hela Imperfecto, undantagandes i 1:sta och 2:dra person. sing. och 3 plural. I Imperativo uti 2 person. singular. I Conjunctivo i hela Præsens och Imperfectum. I Infinitivo uti Gerundio på *ten*. I Præf. Passivi och de Tempora, som däråf komma, kan det både utlättas och utelemnas. I Negativa Forma utelemnas det uti Præf. och Imperf. Indicativi och Conjunctivi, både i Activo och Passivo. I 2:dra person. sing. och plural. Imperativi och i Præterito Participii Negativo. Til ex. af Infinitivis *adnet*, *hafa*, *lodnot*, *byta* och *tjadnet*, *binda*, blir vid de ofvannämnde tilfällen *anab*, *lonob*, *tjanab*. Ani *lonoi*, *tjanai*, *animen*, *lonoimen*, *tjanaimen*, *anite*, *lonoite*, *tjanaite*, m. m. Ane, *lono*, *tjana*. Ani-
tjab, *lonotjab*, *tjanatjab*, m. m. Ane-
ten. Ib *ane*, *ib lono*, *ib tjana* m. m. Par-

ten. *ib ane, ib lono, ib tjana* &c. Particip. *anek, lonok, tjanak*. Excipiuntur tamen illa Verba, quæ a Svecana lingua derivantur, ut *udnot*, gratificari, *grudnot*, perpendere & *sadnotet* affirmare &c.

Sunt etiam Adverbia declinabilia, ut e. gr. *kukken* longe, *kukket* ex longinquo, *kukkas* in longum, ad locum remotum &c. Per gradus ut Adjectiva comparantur desinuntque in Positivo in *it, ikt*, in Comparat. in *but*, in Superlat. in *must, musta*. Nomini Adjectivo dum additur terminatio *laka*, Adverbium fit, ut e. gr. *puorak*, bonus, *puoraklaka*, aliquatenus bene &c.

Præpositiones fere Genetivum casum tantum regunt, nam in reliquis supervacaneæ fiunt, quorum unusquisque simul quasi includit præpositionem aliquam: scilicet Mediativus casus præpositionem *cum*: Locativus *in*: Negativus *sine* &c. Cum vero hæc simul exprimuntur, id per pleonasmum fit &, ut oratio eo magis sit perspicua.

Conjunctiones *atja*, ut, & *abma*, ne, cum Pronominibus personalibus Verborum conjunguntur, ut e. gr.

Sing. Atjab & atjam, ut ego, på det jag.

Atjah & atjat.

Atjas.

Dual. Atjan mõi.

Atjebeten.

Atjaba.

Sing. Abmam, ne ego.

Abmah, aminata.

Abmas, abmasa.

Dual. Amman mõi.

Abmabeten.

Abmaba.

Particip. *anek, lonok, tjanak*. De Verba, hvilka komma ifrån Svenskan, som *udnot*, unna, *grudnot*, begrunda, *sadnotet*, fanna, m. fl. äro ifrån denna regel undantagna.

Adverbia äro til en del Declinabilia, som til ex. *kukken*, långt, *kukket*, långt ifrån, *kukkas*, långt bårt, m. fl. De compareras som Adjectiva, och lyktas på *it* och *ikt* i Positivo, i Compar. på *but*, i Superlat. på *must, musta*. När man till et Adjectivum lägger ändelsen *laka*, blir däraf et Adverbium, såsom til ex. *puorak*, god, *puoraklaka*, tämmeligen väl, med mera.

Præpositionerne regera nästan endast Genetivum, ty de öfriga Casus behöfva dem ej, emedan præpositionerne där äro förut lika som inneslutna, så at Mediativus betyder *med*: Negativus *utan*: Locativus *uti*, m. m. När de tillfåttas, sker det endast til öfverflöd och för större tydelighet skull.

Conjunctionerne *atja*, på det, och *abma*, at icke, förenas med Pronomina personalia i Verbis, t. ex.

Plural. Atjabe.

Atjabete.

Atjase, atjase.

Plural. Abmame, aminame.

Abmabet, ammabet.

Abma vel ama sije.

Ufum



Usum temporum verborum linguæ Lapponicæ paucis his exemplis quodammodo ostendam.

Mon etsab so kaiket waimost, ex animo illum amo.

Maite le todn takkemen? Mon leb tjalemen, quid jam facis? scribo.

Mon wuoidnib so, kâsse sodn li mannen wuonai, videbam illum, cum in illo esset, ut in Norvegiam abiret.

Mangel leb kullam, jutte sodn juo le pätam tokko, ja, jus lijeb astam, die lijeb so tjuowom, postea audivi, quod jam illuc pervenerit (pervenit), & si temporis spatium habuisssem (habueram), illum secutus essem (eram).

Ib tete, jus mattitjab pätet to lusa, ibken tete, maite todn litjab takkemen. Jus lulib tokko pätet, die tabb lulib ädtjot wuoidnet, nescio, an ad te venire possim neque scio, quid facias. Illuc si venirem, illud viderem.

Ikka litjab autebut naute takkam, talle ib tete, jus kalkatjab wele tuostet tabb takket, ita licet antea fecerim, nunc nescio, an amplius audeam (aufero) istud facere.

Pärråk leb mon udne, cibum hodie non sumfi.

Takkak le anje tat pargo, infectum adhuc est hoc opus.

Katte etjebt, abma todn jårrå, caveto ne labaris.

Håla munji, atjab tetet, dic mihi, ut sciam.

Pluribus hac de re scribendi jam non est opportunitas. His igitur concludo mihique expeto arbitrium benignum Lectoris, cujus si quodammodo satisfecerim desiderio, operæ pretium censeam.



Följande få exempel visa huru Tempora verborum brukas i Lappiskan.

Mon etsab so kaiket waimost, jag älskar honom af alt hjerta.

Maite le todn takkemen? mon leb tjalemen. Hvad håller du på at göra? jag skrifver.

Mon wuoidnib so, kâsse sodn li mannen wuonai, jag såg honom, när han höll på at fara til Norrige.

Mangel leb kullam, jutte sodn juo le pätam tokko, ja, jus lijeb astam, die lijeb so tjuowom, jag har sedan hört, at han redan har kommit fram dit, och, om jag hade haft tid, hade jag följt honom.

Ib tete, jus mattitjab pätet to lusa, ibken tete, maite todn litjab takkemen. Jus lulib tokko pätet, die tabb lulib ädtjot wuoidnet, jag vet intet, om jag kan komma til dig, ej heller vet jag hvad du gör. Om jag skulle komma dit, så finge jag se det.

Ikka iitjab autebut naute takkam, talle ib tete, jus kalkatjab wele tuostet tabb takket, fastän jag kan hafva så gjort förut, vet jag ej nu, om jag skal våga at mera det göra.

Pärråk leb mon udne, jag har ingen ting ätit i dag.

Takkak le anje tat pargo, detta arbetet är ännu ogjordt.

Katte etjebt, abma todn jårrå, akta dig, at du ej faller.

Håla munji, atjab tetet, såg mig, at jag må veta.

Här är ej tilfälle, at vidlyftigare utföra denna saken, utan jag slutar härmed, och utber mig Läsarens blida omdöme. Har jag varit nog lycklig at kunna fullgöra Hans åstundan, räknar jag mig för mödan belönt.

JOH. J. ÖHRLING.



ABAROT, *v. n. audere*, våga sig, bjuda til. Ib akta abaro, *ne audeo quidem*, jag bjuder icke en gång til.

ABE, *particula affirmativa & exhortandi*, et bejaknings- och upmuntringsord. Abe de le, *ita omnino est*, ja, så är det. Abe parga rouvo, *festina quæso*, käre skynda dig.

ABEJUS, *particula affirmat. et bejaknings ord*. Abejus tietab, *probe scio*, jag vet väl.

ABBES vel ABBES-KIRJE, *n. f. Liber elementaris A, B, C, D, A, B, C Bok*.

ABBESET, *v. n. exundare, superfluere*, flöda öfver, rinna öfver. Kare abbes, *vas superfluit*, det rinner öfver kårilet. Abbetet, *idem quod abbeset*.

ABI, *Lycks. vide Ape*.

ABLEK vel ABLEM, *acquisitum*, afvel, det man förvärfvar sig. Etjen ablek le tatt, detta är min egen afvel, *hec propria industria acquisivi*.

ABLET, *v. a. acquirere*, afå, förvärfva sig. Pargab mai ik ib mabke able,

laboro quidem nihil licet acquiram, jag arbetar nog, ehuru jag ingen ting förvärfvar. Ib aibmot piebmob al-lafen ablet, *cibum mihimet non valeo acquirere*, jag är intet i stånd at förvärfva mig födan.

ABLANET, *vox ecclesiastica, usitatio est* sakkanet, *vide infra*.

ABLETET, *idem ac Sakketet*, vuolga-tet, *quæ vide infra*. Abletet, *apud Lyckselenses, negligere*, försumma.

ABLETEBME, *n. a. vel ABLETIS, piger*, lat, som ingen ting förvärfvar. Abletis Tjåive, *otiosissimus homo*, en lat buk. Aptsa abletebme, *homo nullius occupationis*, en som ingen ting vil göra. Abletub vel Abletubbu, *compar. pigrior*, latare. Abletubmus vel -tumus, *superl. pigerrimus*, latast.

ABLETISWUOT, *n. f. pigritia*, lättja.

ABLETISLAKA, *adv. pigriter*, lataktigt.

ABMA, *conj. causs. ne*, at icke. Abma tab takkat kalka, *ne id faciat*, at han intet må görat. Abmamis *idem ac abma*.

A

ABMAS,

ABMAS, *vide* AMMAS.

ABMEL, *n. f. unicornis, monoceros, enhörning.*

ABNES, ABDNAS *vel* ABDNES, *n. f. materies ex qua quid fabricatur, åmne. Proprie de ligno, de quo quidquam fabricandum erit, åmnes-ved. Abdnas muor, idem. Abdnas muoreit tjuoppet, cadere ligna ad fabricandum destinanda, hugga åmnes-ved. Cum Derivatis proprie non nisi de materia lignea usitata vox.*

ABDNASTET, *v. a. ligna cadere ad fabricandum idonea, rudimateriam ligneam parare. Hugga åmnes-ved, tilvårka, til-yxa. Wadfob abdnastet, eamus casum ligna ad fabricandum idonea, låt ofs gå at hugga åmnes-ved.*

ABNESTASTET, *Dimin. idem.*

ABNASTATJET, *v. a. incipere formare quidquam de ligno, begynna at tilvårka.*

ABNASTEJE, *n. f. rudis materie concinator, tilvårkare. Tjuorpes abdnasteje, indoctus faber, en ohändig tilvårkare eller Snickare.*

ABNESTEM, *rudis materie paratio, tilvårkande, tillagning.*

ABRADIJUS *vel* Lycksf. ABRODIJES, *Stella veneris, lucifer, morgonstjerna. Ekketes abrodijes, Stella veneris vespertina, aftonstjerna.*

ABRE, *n. f. pluvia, rågn. Abre måke, imber, rågnskur, flagrågn. Abre le påtemen, ventura est pluvia, det blir rågn. Abre måke kattjai, descendit imber. Synonymum & apud Borealiores usitatus. Rasjo, quod vide infra.*

ABRE KÅRÅTZ, *Lycksf. picus, hackspik, avis species.*

ABRES *vel* ABRELAKASATZ, *pluviosus, rågnaktig. Abres talke, pluviosa tempestas, rågnaktig våderlek.*

ABRETEKE, *sine pluvia, rågnlös.*

ABROTET *vel* ABROT, *v. n. plueret, rågna, synom. Rasjotet. Olkon talle abrota, pluit foris, det rågnar ute. Ikto abrot åbbå påiveb, heri pluebat per totam diem, i går rågnade det hela dagen.*

ABROGÅTET, *v. n. plueret incipere, börja at rågna. Synom. Rasjogåtet.*

ABROTASTET, *v. n. Dimin. parvum plueret, rågna smått, duska, Abrotasta unnanatji, pluit paulisper, det rågnar litet smått. Synom. Dåinget.*

ADDA, ADDAK, ADDOK, ADDES *vel* ADS, *nomen propr. virile. Andreas.*

ADDAM, ADHA & Lycksf. ADDEM *vel* JADDEM, *n. f. medulla, mærg. Addamab niammastet, medullam exsugere, fuga ut mærgen: Item: maciem inducere, göra en mager. Obs. Addam, etiam appellantur ossa pedum & crura Renorum & aliorum animalium esculentorum, medulla referta. Addamit tjåsket, findere ossa, quo possit erui medulla, klyfva mærg-ben.*

ADDAMESNE, ADDAMIN, *quasi ADDAMI-SISNE vel -SIN. In ossibus, (subintellecta medulla) medullosus, vel qui medullam in ossibus habet, pingvis non tamen obesus: de animalibus esculentis. Mærg-fet, som har mærg i benen, lagom fet. Såges om åteliga kreatur, e. g. Addamin le tatt påtsoi, rangifer tam pingvis, ut esui sit idoneus. Obs. Addamesne, Addamin, vicem supplet nominis adjectivi adposito semper verbo Sum, quod Laponice dici-*

dicitur le; omisso autem verbo Sum, adjectivè usurpatur adha, e. g. adha pát-foi, Reno pinguior.

ADHASMOUNVET vel ADDASMOËT, v. n. *pinguescere*, blifva fet, få mærg. Juo le adhasmouvum, jam pinguior factus est, han år blefven fet. *De animal. escul.*

ADHASMUTTET. *Dimin. idem.*

ADHASTUTJET, v. n. *pinguescere*, blifva fet.

ADHATEBME vel ADDATEME, n. a. *macer*, mager. *Quasi sine medulla, nam -tebme vel -teme, in fine vocis, vicem supplet particula privativa s. negativa.*

ADDATES vel ADDETES, n. a. *Idem.* Ad-dates pjårgo, caro macilenta.

ADDAN, vel ADDANES, n. s. *respiratio*, andedrågt.

ADDANADDET, vel ADDANUDDET, v. n. *dicitur de illo, qui graviore morbo afflicto spiritum ducere quasi non valet & animam videtur esse exhalaturus, kikna, förlora andedrågten. Sutte pale addanaddi, sæpius illi respiratio intercludebatur. Mo mana ikto addanaddi, infans meus heri quasi in agone mortis erat, låg likasom i fjåltåget.*

ADDANET, v. n. *respirare*, spiritum ducere, andas.

ADDEGAR, v. n. *defectivum & inflectibile.* Idtjib addegar, non observabam, non putaram, jag gaf ej akt dårpå, kom det ej ihog.

ADET, vel ÅDET, v. a. *Lycks. vide* hadet.

ADEJE, n. a. *vide* hadeje.

ADELES ÅLMA, vir nobilis, generosus, adelsman.

ADNATAKES, n. a. *vide* ANATAKES.

ADNARES, n. s. *vide* ÅDNÅRES.

ADNEM, n. s. *usurpatio*, brukning, nyttjande. Tåssjen adnem, *despectus*, förakt.

ADNEMAS, n. a. *Lycks. qui teneri potest*, som kan hållas.

ADNET, vel *Lycks.* ANET, v. a. *habere*, possidere, hafva, besitta. Adne tab kirjeb, *habeas hunc librum*, haf eller behåll denna boken. *Item Usurpare, uti*, bruka, nyttja. Ets le todn tab adnam, *ipse illo usus es. Item, habere sibi aliquem vel aliquid curæ*, låta sig vårda om någon person eller någon ting. I fodn mo ané aimolaka, *non ita justam mei gerit curam*, han vårdar sig ej rätteligen om mig. *Item, æstimare*, vårdera, skatta. I fodn tab manneken ane, *nibili id facit*, han fåtter ej vårde dårpå. Adnet puoren, pahan, tåssjen, *in bonis, malis, pro nibilo ducere*, skatta för godt, för ondt, för ingen ting. Aimon adnet, *servare non perdere*, hafva i behåll, icke förlora.

ADNELET, v. a. *retinere, cohibere, refrenare*, hålla kvar, hålla tillbaka. Adnelet ålmab kaptest, *de pallio virum retinere*, Adnelet herkeb, *refrenare renonem*.

ADNALASTET, v. a. *Dim. ab Adnelet, estque ejusdem significationis.*

ADNEST, adv. *valde, haud parum*, tåmmeligen. Adnest stuora ålma, *vir magnus satis*, tåmmeligen stor man.

ADNESTET, v. a. *Dim. a verbo adnet, quod vide supra.* hafva något litet. *Significat etjam apud Lycks. Opus habere, behöfva, pro quo tamen usu magis receptum est, tarbahet.*

ADNETET *f. ANETET, v. a. tenere, hålla, hålla uti. Anet tab kirjeb, tene hunc librum. Item, anetete mo budait, servate præcepta mea. Adnetowet, passiv. teneri, hållas.*

ADNETATTET, *f. ANETATTET, v. n. haberi vel usurpari posse, usui idoneum esse, kunna brukas, vara brukbar. Item, facere ut aliquid usurpetur, låta någon ting brukas.*

ADNETAPTA, *n. a. Lycks. vide adneteke.*

ADNETEM, *n. f. vox ecclesiastica. Jubmelen pajas adnetem, sustentatio Divina, Guds uppehållande.*

ADNATUS, *f. ANATUS idem.*

ADNETS, *quasi adnetus, n. f. Lycksel. ansa, handhåll.*

ADNETEKE, *f. ANETEKE, n. a. qui non est tritus, novus, non usurpatus, ny, obrukad. Tat kapte le aneteke, nunquam hoc pallium usurpatum est.*

ADNO, *f. interdum apud Austral. adnok, n. adj. quibus quotidie & semper utimur, quæ nobis sunt familiaria, det man dageligen och ofta brukar. Adno karwo, vestes quotidiana. Mo adnok pardne le fodn, illum jam dudum suscepi atque adoptavi filium.*

ADNOM, *n. a. attritus, quo diutius usi sumus, brukad, nött. Juo le adnom kapte, pallium hoc jam aliquantum tritum est.*

ADNOSTOM, *n. a. Dim. ab adnom.*

ADNOT, *pro ADNETOWET, passivum verbi adnet, quod vide supra.*

ADNOT, *v. a. petere, begära, vide anot.*

ADTJEK, *adv. nuper, nyligen. Iske adtjek vel talle adtjek, nuperrime, nunys. Adtjeklaka, non ita multo ante, nuperius, icke långesedan.*

ADTJEKJE, *n. a. nuperus, recens. Adtjekje hawe, recens vulnus, nytt får. Adtjekje mana, infans recens natus, nyfödt barn.*

ADTJA, ADTJABE, *vide ATTJA.*

ADTJO, *vide STADTJO.*

ADWERDO, *n. f. persona, person. Vox apud Australiores Lappones usitator.*

ADWOT, *v. a. Lycks. operire, öfvertäcka, vide awet.*

AGGE, *n. f. pluma minutissima atque molliissima, floccus, fjun, små dun. Apud Borealiores usitatus nava, quod vide infra.*

AGNA, *v. AGNE, n. f. palea, agnar.*

AH! *Interj. ab! ack.*

AHANES, *f. AHNES, vide infra hanes.*

AJ, *conj. copul. quoque, et jam, ock, ockfå. Nonnunquam duplicatur. e. g. Pâte todn aj aj, veni tu quoque, kom du ockfå.*

AJAH? *adverb. interrog. quid? hvad?*

AJJA, *n. f. avus paternus vel maternus, farfar, eller morfar. Item, tonitru, åska, åskedunder. Aija jutfa vel aija klibma, Jupiter tonat, åskan går. Ratio denominationis est, quod Lappones sibi persuasum olim habuere tonitru esse ens vivum, in nubibus residens hominumque dicta optime audiens, & si quid mali de illo locuti fuerint vel quocumque modo illud offenderint, se sui criminis nunquam non daturus penas: illam ob causam ens illud vocarunt aija *f. avum, scilicet ut sanguine illis conjunctum ipsis faveat nihilque damni det. Fuere et jam Lappones, qui credidere tonitru ipsum esse Deum, qui demonem profligans cælisque expellens, adhibitis tormentis hunc excitaret fragorem; qua in sua opinio-**

ne non multum ab antiquis Gothis discreparunt, quod probatur adagio Svecano: Toren och trollen, atque Norvagico isto: Torden skyder efter troll. Aija, etjam apellatur lapis grandiusculus retibus piscatoriis ad alterutrum vel utrumque finem appensus, ne vi fluminis & ventorum auferantur; krabbsten. Madderaija, proavus, farfars eller morfars fader. vide infra.

AJALADDET, v. n. insanire, impos animi esse, vara galen, icke vid sina sinnen. Ajaladda äivest, delirat, han är hufvudsvag.

AJANEJE, n. a. cunctator, qui res de die in diem differt, en föler, som upskjuter sine göromål ifrån den ene dagen til den andra.

AJANEM, n. f. impedimentum, möra, hinder, drögsål. Sardno mo ajanemeb, dicas impedimentum meum, Luc. 14: 18.

AJANES vel Ajenes, n. f. idem. Ajenesen munji sjaddi, impedimento mihi factum est, det blef mig til hinder. Synon. håpto, heretes.

AJANET, v. n. impediri, commorari, dröja, hindras. Maina ajanih? quo impeditus fuisti? med hvad blef du hindrad. Akta kaik maina almats ajana, perinde erit quid demumcunque factum fuerit homini negotii, det är lika mycket hvad menniskan får at göra eller fylla med.

AJANADDET, v. n. frequ. Idem quod ajanet.

AJANASTET, v. n. Dim. paulum impediri, hindras något litet.

AJANATJET, v. n. incipere impediri, vel morari, begynna at hindras, begynna at dröja.

AJETAKES, n. a. quod non nisi cum impedimento peragi potest, hinderlig, hinderfam.

AJETEKE, n. a. non impeditus, nullis impedimentis obnoxius, obehindrad, som är utan förhinder.

AJETET, v. a. impedire, detinere, förhindra. Sije ajetijen mo, impedi vere me, de förhindrade mig. Abma kalkab ajetet to kukkeb, ne te diutius detineam. Ajetowet, pass. impedi, förhindras.

AJETEJE, n. f. morator, förhindrare, en som gör hinder.

AJETEM, n. f. impedimentum, quando quis aliquem impedit, förhindrande.

AJETALLEET, v. n. tempus fallere, delectare se, fördrifva tiden, roa sig. Maina todn ajetallah, quocum te delectas, hvad roar du dig med.

AJATALLEM, n. f. meditatio, deliberatio, betraktelse, öfvervågande. Ajatallemi påtib, deliberationem suscepi, jag kom i betänkelse.

AJATALLET, v. a. deliberare, meditari, öfvervåga, betänka sig. Anoi astob ajatallet, deliberandi tempus petebat. Ajatallah puorist, probe meditare, betänk dig väl. Paje mon anje ajatallab tab, da mihi spatium ulteriorem hujus rei deliberationem suscipiendi. Synon. grodnot, apud Austral. usitatum.

AJATALLEGÂTET, vel Ajatallagâtet, v. a. inchoativum, incipere deliberare, deliberationem inchoare, begynna at betänka eller öfvervåga.

AIBMOTET, v. a. pollere, valere, posse, förmå, orka. Ib aibmot tab takkat, hoc facere non valeo, jag förmår ej göra det. Australioribus aimotet. Wek-

ketab kokte aibmotab, *pro virili ju-
vo*, jag hjälper efter förmågan.

AIBMOTATJET, *v. inchoat. incipere va-
lere vel posse*, begynna at förmå.

AIDE, *n. s. bene factum, beneficium, gra-
tia inita*, vålgärning, god gärning.
Aitigi aiden tietē tunji tat puore
fjadda, *ob bene facta parentum hoc fruc-
ris bono*, detta goda har du för de
vålgärningar, som dine föräldrar haf-
va gjordt. Autotz aidest munji tab
vaddi, *gratiae antea inite caussa id
mihi dedit*.

AIDAGAS, *n. a. benignus, bonus, benå-
gen, god*.

AIDESTET, *obedire, morem gerere, item
venerari, lyda, vörda. Item desinere,
uphöra. Hinc derivata: Aidestem, ve-
neratio, obedientia, dyrkan, lydnad.
Aidesteje, cultor, dyrkare. Oaide-
steje vel onaidesteje, qui non venera-
tur, non obsequens. Jubmelen oaide-
steje, qui Deum non colit, impius. Obs.
varius occurrunt*.

AIDO, *n. s. via qua Lappones suis cum
rangiferis commigrant, bosflyttnings-
väg med Renar*.

AIDOTZ, *n. s. Dim. idem*.

AIDNES *s. ÅIDNES, n. a. sanus, fund,
frisk*.

AJEK vel AJA, *n. s. fons aquae de terra
ebullientis, springekälla, kall källa.
Aja tjatse, aqua fontana, kallvatten.
Kärfok ajeken tjatse, frigidissimi fon-
tis aqua, cui Synon. jägna tjatse, aqua
gelidissima. Tjatsetis ajek, fons aqua
carens. Obs. Lappones in Alpibus de-
gentes aquam potant gelidissimam, siti
urgente; idque faciunt licet sudore vel
maxime tempore aestivo perfusi sint, nun-*

*quam tamen illos inde male se habere
observavi. Phtisis Pulmonalis atque
Hectica non saepius apud illam gentem
quam alibi occurrit; unde videre licet,
quantum debeant consuetudini, cum alii
quicunque insueti non sine periculo in-
flammationis ventriculi & plurium alio-
rum malorum id facere possent, ut Me-
dicis notum. Ajekats, Dim.*

AIKALASI, *n. s. indecl. & quasi in pene-
trativo casu. Meta, propositum, före-
mål, ändamål. I kâssek aikalasi på-
tet, nunquam metam optatam continge-
re, aldrig hinna til sit föremål. Obs.
Lycks. dicunt aikalen s. aikalan*.

AIKASWARAS, *si forte fuerit opus, i alt
fall, på vän och vara. Walde ped-
nikit faronat aikaswaras, sume tecum
pecunias, forte tibi illis opus erit*.

AIKE, *n. s. tempus, tid. Aike le anje,
adhuc tempus est, ännu är tid. Kat-
tet aikeb, observe tempus. Akten
aiken, semel, på en gång. Mâdden
vel futton aiken, pluribus vicibus, se-
pius, flere gånger. Kallen aiken?
quoties? huru många gånger. Puo-
re aike vel contracte puoraik, formula
est salutandi, ave! proprie atque ad ver-
bum: bonum tempus! (scil. opto) god
dag. Aike pale, tempestivitas, ju-
stum tempus. Aike palai pätet, tempe-
stive venire, komma i rättan tid. Sjat-
tes aike, tempus opportunum, tjenlig
tid. Aike pådda, tempus ad capien-
dos pisces idoneum, tjenlig tid at fån-
ga fisk. Aikai pätet, efficere valere,
komma til rätta med. Oaike, *n. s.
tempus non idoneum, otjenlig tid, otid.
Oaikasatje, n. a. intempestivus, otidig.
Oaikot, fieri intempestivum, non op-
portu-**

portunum esse, vara otjenlig, blifva otjenlig.

AIKASATZ, *n. a. temporalis*, timmelig. Aikafatz puore, *bonum temporale*, timmeligt godt. Aikafatz tarbeswuot, *necessarium temporale*, timmeligit behof. *Vox Ecclesiastica.*

AIKATALLET, *v. n. cunctari*, drôja, draga ut på tiden.

AIKETATTET, *v. a. negligere*, försumma.

AIKES, *n. a. Lyckf. tepidus*, ljum. Aikes tjatse, *aqua tepida*, ljumt vatten.

AIKELET, *v. a. tepidare*, upvärma. Aikele lãmeb, *tepidus juscum*, värm up fãppan. Aikelastet, *Dim. idem.*

AIKENET, *v. n. tepescere, tepesceri*, blifva varm. Juo le aikanum, *jam tepesfactum est.* Aikestet, *ejusdem est significationis & quasi diminutivum ab aikenet.* Tje le aikestemmen, *jam tepescere incipit, hæ voces Australioribus solum Lapponibus sunt familiares. cfr. Lågges, lågganet, &c.*

AIKETET, *v. a. perficere, consummare*, verkställa, fullända. Juope le aike-tam ja laitam, *jam dudum perfecit*, han har redan längesedan fullbordat faken.

AIKOM, *n. f. propositum, conamen*, upfåt, förefats. Suolles aikomeh, *insidia clandestina.*

AIKOT, *v. n. fieri tempestivum*, blifva beqvãmlig, blifva tjenlig. Tje jau-re aiko, *jam lacus ad piscandum fit tempestivus.* Item, *decernere, constituere*, besluta, fåtta sig före. Mon leb aikomen Jubmelen Buordai, *ad Cœnam Domini accedere constitui*, jag år-nar mig til Guds Bord. Item, *se gerere*, föra sig up, skicka sig. Aiko muina kokte valla todn sitah, *utcum-*

que libuerit tibi te in me geras, skicka dig emot mig som du hållt vill. Kã-tja! kokte todn le aikom, *eho! quo te gessisti modo*, si! huru du har skickat dig. *Observa: dicitur etjam aikom, aikot.*

AILEK, *f. Ailekes pãiwe, n. f. Dies Sabbathi, Söndag.* Ailekes, *apud Lyckf. sanctus*, helig.

AILES, *n. a. integer, illæsus*, hel, ofkadd. Kroppe ailes kaudnesowi, *illæsum repertum est corpus.* Kalle mo willai ailaseh orrot kalkeh, *per me facta te-ctaque erunt.* Item transl. *sanctus*, helig. Ailes Wuoigenes, *Spiritus Sanctus*, den Helige Ande. *Synon. Pässe.*

AILESAPTA *f. Ailesaptes, n. a. Lyckf. non sanctus*, ohelig. *Melius dicitur oailles f. onailles.*

AILESLAKA, *adv. sancte*, på heligt fãtt. Ailefikt, *idem.*

AILESTEM, *n. f. sanctificatio*, helgelse. *vox Ecclesiastica.* Wuoigenen ailestemne, *in sanctificatione spiritus.* Ailes takkem, *idem.*

AILESTET, *v. a. sanctificare*, helga. Wai fodn kalki tab ailestet, *ut ipsam sanctificaret, Eph. 5: 26.*

AILESTASTET, *v. a. Dim. idem.*

AILESTATJET, *v. a. incipere sanctificare*, begynna at helga.

AILESTATTET, *facere ut sanctificetur*, låta helga.

AILESTATTEM, *n. f. vide Ailestem.*

AILESTATTEJE, *n. a. Sanctificator*, Heliggörare.

AILESTEJE, *idem.*

AILESTOWET, *pass. ab ailestet.*

AILESWUOTA, *n. f. sanctitas*, helighet. Aileswuotesne, *in sanctitate, Luc. 1: 75.*

AILE-

AILEWIESOT *f.* Ailewifet, *v. a.* valedicere, taga afsked, bjuda farväl. Ailewife attjabt, *valedicas patri tuo.* Atte mon aileviefab taite, gutteh leh mo kâtesne, *ut valedicam eis, qui in domo mea sunt.*

AIME, *n. f.* acus ad consuendas pelles idonea, skin-nål, nål. *cfr.* Nalo, lapask.

AIMATS, *n. f.* Dim. idem.

AIMO, *n. f.* ævum, status post mortem, seculum, lång tid, den andre verlden, tid. Ekkewe aimo, *eternitas, evighet.*

Tatt aimo, *hocce ævum f. hæc vita,*

denna tiden eller lifvet. Mubbe aimo, *altera vita, det andra lifvet.*

Jabmeki aimo, *status mortuorum, de dödas rike.*

Paha aimo, *tempus perversum, ond tid.* Item, *longum intervallum seu spatium, långt afstånd.*

Meretes aimo le taste tokko, *ingenti istud hinc distat spatium, det är ganska långt dit härifrån.*

Item, *intemperies cæli, ovåder.* Item: aimon orrot, *in salvo esse, vara i behåll.*

Aimoit pätet, *rursus in venire, (dicitur de quacunq; re amissa) komma åter tилrättat igen.*

Kaudne le pätam aimoit, *inventæ est res amissa.*

Mangela aimon pätet, *sero nimis venire, vel ut dicitur: post festum venire.*

Etjam interdum *adjective usurpatur, adposita particula negativa I, estque ejusdem significationis ac malus: e. g.*

I le fodn aimo ålma, *malus ille est vir, han är en elak karl.*

Obs. Lappones, antequam Christianismi lux illis effulserat, de statu post mortem sequentem habuisse per-

bidentur historiam: demortuos primum ad locum quendam intermedium migra-

re crediderunt, quem vocarunt Jabme-

ki aimo, (*locum f. regnum mortuorum*) ubi postquam sub inspectione cujusdam Jabmem akka (*f. uxoris mortis*) aliquamdiu permansissent, innovatis corporibus ad Radien ceu Deum cœlestem venturos, vel, si scelerati fuissent, in locum ipsis appellatum Råtta aimo, ad dandas flagitiorum pœnas. Tuonen aimo, *infernum.* Est quoque formula vituperandi & execrandi, e. gr. Tuonen aimon ålma, *nullius frugis vir, en lappris karl.*

AIMO, *adv. admodum, non parum, tåmmeligen.* Aimo stuora, *satis magnus.* Aimo kukke, *admodum longe.*

AIMOLAKA, *adv. bene, juste.* I fodn aimolaka wieso, *non ita bene vivit, han lefver ej så väl.* I fodn aimolaka quoimenis tåmåte, *minus se justum proximo suo præbet.*

AIMOTES vel AIBMOTES, *adjective accipitur, & significat, infinitum, immensum, oändelig, ganska lång.* Aimotes maja le tatt, *immensa illa est distantia, det är en ganska lång våg.*

AIMOTET, *vide aibmotet.*

AIMOTUSJET, *v. n. in lucem rursus provenire, reperiri. Dicitur de amissis quibusvis. Åter komma til rättat igen.* Nipe aimotufji, *culter amissus inventus est.*

AIN, *conj. adhuc, ånnu. vide anje.*

AINA, AINE, *n. a. unicus, en enda.*

Aine pardne, *filius unicus f. unigenitus filius, enfödder Son.*

Aina appai pjejet, *fortiter urgere, efficacissime jubere, med högsta alfvare påyrka,*

ganska uttryckeligen befalla. Aine-mus & -fumus, *superlat. den endaste.*

AINAK, *n. f. unica filia, enda dotter.*

Item

Item adjective, simplex, enkel, enfaldig. Ainak laige, filum simplex, non duplicatum, enfaldt garn.

AINES, *n. a. peculiaris, præcipuus, necessarius, besynnerlig, nödvändig.*

Aines märke, *negotium singulare & necessarium, et besynnerligit och angeläget ärende. Item adverbialiter: præprimis, perquam, maxime.*

Aines tarbes, *perquam necessarius. Pâte aines, veni obsecro, kom ändteligen.*

Takka tab aines, *præprimis id facias. It. Aines & aines kuit, saltem, åtminstone.*

Aines kuit mo tjeti tab takka, *saltem mei gratia id faciet, han gör det åtminstone för min skull.*

AINESIKT, AINESUKT, *adv. præsertim imprimis, besynnerligen, i synnerhet. Interdum etjam aineså; e. g. Aineså tatt kalka fjaddet, imprimis id fiet.*

AINESK, *n. a. unicus, en enda. Item, solus quisque, någon allena.*

AJOW, *n. f. nepos, neptis, sonafon eller dottersfon, sonadotter eller dottersdotter. In plurali ajoweh, pronepotes, barnabarn.*

AIPAI, *adv. vix, näppeligen. Aipai pätitja, vix veniet, han kommer näppeligen.*

AIPANET, *v. n. evanescere, disparere, försvinna. Aipani kâti kaskest, e manibus quasi fato quodam dilapsus est.*

Det kom bort eller försvann undan händerna. *In deterioribus omnibus Lappones habent subitam & improvisam evanescentiam, sive amissionem cujuscunque rei vel utensilium quorundam, nisi furti adfuerit suspectio.*

AIPANEM, *n. f. actus evanescendi, försvinnande.*

AIPANASTET, *v. n. Dim. paululum evanescere vel inconspicuum fieri, en liten stund försvinna.*

AIPANATJET, *v. n. inchoat. incipere disparere, begynna at försvinna.*

AIPAHET, *v. a. Lycksf. attente inspicere vel contemplari, noga påse. Aipahamo, intente me adspicit, han gapar på mig.*

AIPATET vel AIPETET, *v. a. venari aves, aves ad sagittarium adpellere, jaga foglar, drifva foglarna dit, där skytten är. Dicitur de avibus aquis innatantibus.*

AIPATATTET vel Aipedattet, *v. n. se adigi permittere, låta sig drifvas. Solum de avibus.*

AIR, AIRA vel AIRE, *n. f. æs, koppar. It. abenum, koppar-kittel. Interdum additur kebne. e. g. Aira kebne, cacabus æneus. Stuora aira, magnum abenum, stor koppar-kittel.*

AIRO, *n. f. remus, åra. Airoi fokket, remis navigare, ro. Airon faggem, impulsus remorum, år-tag, åre-drag.*

AISET, *v. a. Lycksf. accendere, upstända. Aise tälleb, fac ne intermoriatur ignis, laga at ej elden släcknar. Stuore aistob aifime, stratis lignis magnum injecimus ignem, vi tände up en stor stock-eld.*

AISELET, *v. a. frequ. majores excitare flammæ, inflammare, tända up en större eld. Aiseli tälleb, nimis æstuantem accendit ignem, han gjorde för stor eld.*

AISANET, *v. n. ardere, brinna, vara brinnande. Måre aifani, ira excaudit, vreden blef håftig. apud Lycksf. AITA, vide Kyrko.*

AITA, *vide Kyrko.*

B

AITAL-

AITALDATTET, *v. a. oblivioni tradere*, försumma, förglömma. *Syn. & affi-*
ne Ajaldattet, quod vide.

AITAR *f. aiter, n. f. possessor, ägare.*
Mon leb tan aitar, *ejus ego sum pos-*
seffor, jag är ägare deraf. Waldet
baldelen aitaran radeb, *inconsulto pos-*
seffore auferre, borttaga emot äga-
rens vett och vilja. Kaiki åmi ai-
tereh, *omnium rerum possessores.*

AITE, *n. f. repasitorium, horreum, vift-*
hus, bod. Suoine aite, *fœnile, hõ-*
lada. *Syn. Njalla, jibdno.*

AITEGEH *vel aitigeh, n. f. pl. parentes,*
föråldrar. Tållotz *vel autaitigeh,*
majores, förfäder. Madder aitigeh,
idem. Aitigi elme, *patria, fädernes-*
land. Aitigi ådnam *vel aitigland,*
idem. Kuldelet kalkabe aitigitame,
morem parentibus nostris geremus, vi-
fkole lyda våra föråldrar.

AITEM, *n. f. minatio, hotelse. vide aito.*

AITEJE, *n. f. minax, qui minatur, ho-*
tare, som hotar.

AITET, *v. a. minari, hota.* Jubmel
aita pakkatet, *Deus minatur se pœnam*
inflicturum, Gud hotar at straffa.

AITESTET, *Dim. idem.*

AITEGÅTET, *incipere minari, begyn-*
na at hota.

AITATALLET, *v. a. frequ. Idem quod*
aitet. Item passive: aitatallib fuste,
minas mihi proposuit, jag blef hotad
af honom.

AITO, *n. f. mina, minatio, hotelse.* Kar-
ra aito, *mina graviores, svåra ho-*
teller. Aitoist pallet, *minas metue-*
re, frukta för hoteller. *Syn. nitto.*
Item apud Austral. aito, ignis acervo li-
gnorum subjectus, stock-eld.

AITATALLEM, *n. f. vide aito.*

AITO, *adv. adfir. atque etjam interro-*
gativum addito -kus vel -mak, et be-
jaknings- och åfven fråge-ord. Ai-
to-kus todn tietah? *scisne? vel, est-*
ne verum te scire? är det så at du vet?
Aito påti! *ecce venit! li han kom!*

AITSEM, *n. f. observatio, animadversio,*
förnimmande.

AITSET, *v. a. animadvertere, comperire,*
märka, förnimma, blifva varse. Tie
åska aitsebe, *nunc demum comperimus,*
nu först märke vi. Aitse mo talla,
statim me observabat, han blef mig
straxt varse. Idtjib aitse, *non anim-*
advertetebam. Synon. Wuoptestet, quod
vide.

AITSESTET, *v. a. Dim. idem.*

AITSEGÅTET, *v. a. inchoat. incipere com-*
perire, begynna at blifva varse.

AITSEK *vel aitsetak, vel etjam apud Au-*
stral. aitsetkenna, adv. ex improviso,
inopinato, oförmärkt. Aitsetak påti,
ex improviso veniebat, han kom oför-
märkt. Synon. Edelest.

AIWE *vel aiwa, adv. valde, ganska, rätt*
mycket. Aiwe mårak, *valde ira-*
tus, rätt ond. Aiwe puorak, *valde*
bonus. Aiwatalle, *in instanti, nu på*
stunden. Aiwemak? *est interroga-*
tivum, ob adjunctum encliticum -mak:
e. g. Aiwemak talle fodn påta? num
hoc ipso momento venturus est? männ
tro han kommer straxt?

AIWEKATS, *n. a singulus, singularis, no-*
tissimus, färskild, enstaka, vetterlig.
Aiwekats kerke, *lapis solitarius &*
notissimus.

AIWEKO, *vel aiwako, quasi, tanquam,*
likafåsom, fåsom. Aiweko råkto
fjad-

- fjaddali, *quasi jure id fieret*, fåsom det skulde ske med råtta.
- AIWO, *n. f. acies*, ågg. Nipen aiwo, *acies cultri*, knifsågg. I le mo akfjo aiwon, *mea non satis est acuta securis*, min yxe är ej nog hvals. *Syn. autjo.*
- AKARD, *n. f. cæmeterium*, kyrkogård. *Usitatus est kyrkogarde, quod vide.*
- AKE, *n. f. ætas. v. ikå.*
- AKE, *n. f. floccus, flocci*, fnask på kläder. Akit karwoist njamastet, *in veste floccos legere.*
- AKELTJE, *n. f. pinus exarida*, torr tall. *Synon. fårwe.*
- AKER, *n. f. ager*, åker. *vide pålto.* Maktes aker fjadda? *ut vigent agri?*
- AKEST vel akeu, *adv. semper, continue*, alltid, outhörligen. Akeu nau takka, *semper ita facit*, han gör så alltid. Mo kaska akest, *me semper & continue increpat.*
- AKIO, *vide kerres.*
- AKK, *n. a. prægnans, fœtus*, kreatur som är med kalf, drågtigt. Akka smala, *ovis fœta*, lambdigert får. Akk aldo, *vacca rangiferina vitulo fœta.*
- AKKA, *n. f. uxor*, hustru. *Synon. nisun.* Sodn le mo akka, *uxor mea illa est*, hon är min hustru. *Item: avia*, fars eller mors mor. Påssjo akka, *vide påssjo.*
- AKKATS, *n. f. Dim. Idem. Est blandientis addito pronomine suffixo am. e. g. Akkatjam, mi uxor carissima.*
- AKKAKUTS, *n. f. anus, vctula*, en gammal qvinna. Fuonos akkakuts, *anus mala & morosa.* Kaiwes akkakuts, *anus delira.* Akkakutji suptfesit pa-ja orrot, *missas facias aniles nugas.*
- AKKAKUTS-LAKATS vel akkakutslaka-

- fats, *n. a. anilis*, kåringaktig. *Est compositum ab akkakuts & -lakats vel lakats, quod vocibus suffixum qualitatem quandam denotat, ut apud Latinos terminatio in -osus vel -ax, & Sueticum istud -agtig.*
- AKKALAKKO, *n. f. matris amita*, moders faster.
- AKKE, *n. f. herbæ graminaque copiose crescentia*, ymnig gråsvåxt.
- AKKELAND, *n. f. pascua herbis graminibusque leta*, gråsrika betesmarker. Akke-ådnam. *Idem.*
- AKKER, *n. f. nomen chartæ lusoriae.* Trefle aux cartes, klöfver i kort.
- AKKOW, *n. f. nepos, neptis*, sonafon, dottersfon, sonadotter, dottersdotter.
- AKS, *n. f. spica, ax.* Tjäggegåtin akfit, *incipiebant colligere spicas, Matth. 12: 1.*
- AKSE, *n. f. cornua rangiferi una cum cranio*, Rens hufvudskål tillika med hornen. *Interdum hakse.*
- AKSETET, *v. a. insidiari, item: observare*, lura på någon, noga akta på. Akseti mo, *insidiis me petebat.*
- AKSETEM, *n. f. insidia*, förfåt. Suolle aksetemeh, *insidia clandestinae. Act. 23: 30.*
- AKSATALLET, *v. a. frequ.* *Idem atque aksetet.* Jukko akfatallin mo, *qui insidiabantur mihi. Act. 20: 19.*
- AKSATALLEM, *n. f. observatio, exploratio*, utforskning. Akfatallem faje, *locus ubi quid exploratur, observatorium. Item: insidia, förfåt.*
- AKSATALLEJE, *insidiator, explorator*, förfåtmakare, utforskare.
- AKSJO, *n. f. securis, yxa.* Akfjob fajet, *acuerre securim*, hvåffa yxen. Akfjo nauta, *manubrium securis, yxeskaft.* Akfjot- vel akfjoteke, *sine securi.* Muor

- akfjo, *securis ad cædenda ligna opportuna*. Wiårem akfjo, *securis ad quidquam fabricandum idonea*, tålguxe.
- AKT, vel Akta, *n. a. unus*, en. *Nomen numerale*. Akta mubbe, *multi*, innumerales, många, oråknelige. Akta kåbba, *alteruter*, endera: *apud Boreæ*. usitatius juobba kåbba. Aktet sta-dest mubbai, *ex una urbe in alteram*. Akta kaik, *perinde*, lika mycket, lika godt.
- AKTATS vel aktatje, *n. a. unus vel alter, pauci*, en eller annan, några få. Aktatjeh pãteh, *perpauci veniunt*.
- AKTEN, *adv. declinab. una*, tilfammans. Akten wiefot, *una vivere, convivere*. Aktefn vel aktefne, *idem*. *Dativus akti* vocibus *præpositus vel postpositus* significat *con-* e. g. Akti pãtet vel pãtet akti, *convenire, congregari*, komma tilfammans. Tjåggetum akti vel akti tjåggetum, *collectus*. Item: akti, *semel*, en gång.
- AKTAIN, *n. a. solus*, allena. Mon leb aktain, *solus sum*.
- AKTALAKA, *adv. uno eodemque modo*, på et och samma fått.
- AKTALAKATS, *vide* Lakats.
- AKTALATS vel aktelats, *n. a. unicus, simplex*, en enda, enfaldig. Kolmak-talats, *Trinus*, Treenig.
- AKTASATSWUOT *f. Aktalatswuot, n. f. Unitas*, Enhet. Kolmaktafatswuot, *Trinitas*, Treenighet. *Vox ecclesiast.*
- AKTASATTET, *v. a. non nisi unum quilibet accipere vice*, få en hvarje gång. *Obs. Lappones hac voce utuntur, quando de captura piscium loquuntur.*
- AKTAMADDOS, *n. a. æquabilis*, jämn, jämnlik. Aktamaddos affai, *æquabili crassitie gaudens*, jämntjock.
- AKTANADDET, *v. n. conjungi, copulari*, sammanfogas.
- AKTEK, *aliquis*, någon. Jus aktek pãta, *si quis venit*. I aktek, *nullus*, ingen. *Synon.* kuttek.
- AKTET, *n. a. continuus, non varians*, beständig, oförändrad. Aktet pjägga, *ventus continuus*.
- AKTETET, *v. a. in unum redigere, conjungere*, förena.
- AKTETEM, *n. f. conjunctio*, förening.
- AKTETEJE, *n. a. qui conjungit*, förenare.
- AKTJAS, *n. f. angustia*, trångmål. Aktjasi pãtet, *in angustias venire*.
- AKTJÅSTET, *v. a. in partes secare*, stycka sönder. *apud Austral.*
- AKTOK, *n. a. solus*, ensam. *vide* Aktain.
- AKTWUOT vel Aktokwuot, *solitudo, viduitas*, ensamhet. Aktwuotinan, *in solitudine mea*.
- AKTWÅRADET, *v. a. curare*, bry sig om, vårda sig om. Ib aktwårat tab, *non curo istud*.
- ALAIST, *n. a. nudus*, naken. *Synon.* puodfos.
- ALANA, *vide* Stikko.
- ALAP, *n. f. emberiza nivalis*, snösparf. *Avicula species. Synon.* flettek.
- ALAS, *cum conjunctionis particula* jutte. *Quia, quatenus*, efter som. Jutte alas leh waddam, *quatenus dedisti*. *Quando autem adverbio kasse adponitur, significat: Demum, tandem*, omsider, änteligen. e. g. Kasse alas måratowa te le wuoudnai, *terribilis est quando demum irascitur*.
- ALAS, *adv. versus occidentem*, västerut, emot

- emot väster. Wuolgi alas, *in occidentem ivit*, han for til västern.
- ALAT, Alat-pjågg vel Alatak, *n. f. zephyrus*, västanvåder.
- ALESTET, *v. n. versus occidentem ire vel migrare*, fara väster-ut, flytta väster-ut. Pätsoh alesteh, *rangiferi in occidentem tendunt*.
- ALESTASTET, *v. n. Dim. Idem*.
- ALESTATJET, *v. n. occidentem petere incipere*, begynna at fara til västern.
- ALESTEM, *n. f. migratio in occidentem*, flyttning til väster.
- ALATET, *v. n. procreari, propagari, alstras*, fortplantas. *Non nisi de animalibus. Affinis est vox Vestrob. ålas, idem*.
- ALBANEM, *n. f. imminutum pretium*, för-ringadt pris. *Oppos. Quordno*.
- ALBANET, *v. n. vide Albot*.
- ALBANIKT, *adv. inepte, insulse*, på obehagligt och förtreteligt sätt. Aiwe ko albanikt, *quasi in offensionem*.
- ALBAS, *n. f. vide Allpesk*.
- ALBEDASTET *f. Albedestet, v. a. minori pretio vendere*, sälja för bättre köp, gifva köp. *a nomine*
- ALBES, *n. a. vilis, quod exiguo pretio comparari potest*, af ringa pris, billig. Albes jafo le talle, *farina nunc vili emitur pretio*.
- ALBESWUOT, *n. f. exiguitas pretii*, lågt pris, ringhet i pris.
- ALBET, *adv. minimo pretio*, för ringa värde.
- ALBETEM, *n. f. contumelia, blasphemia*, försmädelse, hädelse. Albetem wuoi-genen wuost, *Blasphemia in Spiritum Sanctum. Vox Ecclesiast*.
- ALBETET, *v. a. blasphemare, irridere*, försmåda, begabba. Tat albeta Jubmeleb, *hicce Deum blasphemat. Tijen tieti albetua Jubmelen name, nomen Dei per vos blasphematur, Rom. 2: 24. Proprie: Pretium imminuere, de pretio detrabere*, förminska värdet, för-ringa. *Hinc*
- ALBETATJET, *v. a. incipere pretium imminuere*, begynna at förminska värdet.
- ALBETEJE, *n. a. illusor, irrisor*, bespot-tare, försmädare. Albetakes, *idem*.
- ALBETES, *n. f. vide Albetem*. Jukko håla Jubmelen albetesit, *qui blasphemias in Deum loquitur, Luc. 5: 21*.
- ALBETESLAKA, *adv. contumeliose*, försmådeligen.
- ALBME, Albmot, Albmogåtet. *vide Alme*.
- ALBOT, *v. n. minoris pretii fieri. vilescere*, blifva af ringare värde, af bättre köp. Salte le talle timatjest al-bom, *viliori pretio nunc sal emitur quam superiore anno*.
- ALBOGÅTET, *v. n. incipere minori pretio vendi, vilescere incipere*, börja at falla ifrån sit förra värde.
- ALBOSTET, *v. n. Dim. verbi Albot*.
- ALDANEM, *n. f. appropinquatio*, annalkelse. Jabmemen aldanem, *appropinquatio mortis*.
- ALDANET, *v. n. appropinquare*, tilstunda, nalkas. Kåsse sije aldanien Jerusalemi, *cum appropinquarent Jerusalem*.
- ALDANASTET, *v. n. Dim. Idem*.
- ALDANATJET, *v. n. incipere appropinquare*, begynna at nalkas.
- ALDANATTET vel Aldanaddet, *v. n. Dim. Idem quod aldanet*.
- ALDE, *pronom. ipsius*, hans; *est enim genitivus casus carens nominativo*. Alde wuo-

wuoxa, *bos illius*, hans oxe. Mi alde le, *quæ illius sunt*, det honom tilhörer. *Dativ.* allafis, allafes *f.* allafas, *sibi*met, åt sig sjelf. Allafis ådtjotet, *sibi acquirere. vide infra in* allafan.

ALDEKES *f.* aldek, *n. f.* fulgur, blix, ljungeld. Aldek åfa, *fulgur emicat*, det ljungar. Kåffe raide fjadda te aldek åfa, *jove tonante fulgura emittuntur. Synon.* atja tåll.

ALDER, *n. f.* ætas, ålder. *Svec. orig.* *Item adv.* I alder, *nunquam*, aldrig. *vide* Kåffek.

ALDES vel Alda, *n. f.* gratiæ, grates, tackfåjelse. Lekoten aldes, *gratias vobis agimus*, hafven tack. Lek aldes, *gratias ago tibi*, du skal hafva tack.

ALDESTET, *v. a.* gratias agere, tacka.

ALDET, *v. a.* operire, contegere, betäcka, öfverhölja. Sadde le aldam pajelt, *fabulo contextum est*.

ALDO, *n. f.* vacca rangiferina, Renko, waija. Mese aldo, *vacca rangiferina fæta*, drågtig Renko.

ALDOH, *n. f.* ita appellantur fluctus procellam in alio maris loco ortam atque sensim appropinquantem præfagientes, lugn-fvall, som upkommer nåst före instundande stormvåder.

ALE vel ele, *noli*, pafs på, låt blifva. Sittah jålla ele, *te nolente volente*. Siten alen, *idem, apud Austral.*

ALEH vel Aloh, *n. f. pl. deserta*, öde-mark, ökn. Aloï newton le, *oberrat in desertis. De Renonibus.*

ALEH, *n. f.* vel *apud Austr.* Alie. Pali minusculi ad latera tentoriorum Lapporum appositi, quibus vestes vel suppellectilia alia deponuntur, pinnar vid si-

dorne af en Lapp-kåja, at hänga kläder och annat uppå.

ALES, *vide* Allås.

ALETET, *volare, cum derivatis in* haletet.

ALFAROS, *adv. in perpetuum*, för all tid, beståndigt. *Forte a Westrob.* alt för et, & *contracte* altfrett, *idem*.

ALFWAR, *n. f. res seria*, alfvare. Alfwarwuot, *idem, Svet. orig.*

ALGE, *interdum* algas, *n. f. filius*, son. So alge, *filius ejus*. Algepele, *privignus*, stjuffon. Algeteme vel algetebme, *cui nullus est filius natus*, som ej hafver någon son.

ALGEJE, *qui quidquam inchoat, instructor*, den som börjar med något, inrättare.

ALGEM, *n. f. vide* Algo.

ALGET, *v. a. inchoare, incipere*, begynna. Sije algin kaïkeh fwikkeftet, *incipiebant omnes se excusare*, de begynte alle at ursåka sig.

ALGESTET, *v. a. Dim. idem*.

ALGEGÅTET, *v. a. incipere initium facere*, begynna at börja.

ALGETET, *v. a. aggredi rem, facere ut quidpiam incipiatur*, anstifta en sak, låta något påbegynnas. Tjalmeh algeteh kåreswuoteb, *oculi sunt amoris inceptores*.

ALGETEJE, *n. f. vide* Algeje.

ALGO, *n. f. initium, principium*, begynnelse, början. Algob takket, *initium facere*, göra början. Algoft, *ab initio. Apud Austral. et jam dicitur* algew. Algewist, *a primordio*.

ALGOTAKA, Algotakes, Algoteke vel Algotes, *n. a. principio carens*, som är utan begynnelse. *Obs. Australiores dicunt* algonapta.

ALGO-

ALGOTESWUOT, *n. substantivum ab Algotes, sine principio, eternitas, utan begynnelse, evighet. Jubmel le orrom algoteswuotest, ja kalka orrot ikalats aikai, ante initium omnium rerum fuit Deus & erit in æternum. Australior. et jam dicunt algonapteswuot.*

ALKE, *adv. commode, facile, beqvåmligen, lätteligen. Harbmes alkai sodn pjåsei, maximam ille obtinuit commoditatem. Alke le tab takket, facile istud est factu, det är lätt at göra.*

ALKES, *n. a. commodus, facilis, beqvåmlig, lätt. Alkes wiefom, vita commoda. Akes mannem le tokko, oportunum illuc est iter, dit är en beqvåmlig väg.*

ALKET, *adv. vide Alke.*

ALL, Alla, Allak vel Allok, *n. a. altus, procerus, hög. Alla kjålina, alta voce. Allok ålma, vir procerus. Stuo- ra ja allak waren nala, in montem magnum & altum. Comparat. Aleb vel allakub, altior, högre. Alemus vel allakumus, altissimus, aldrahögst.*

ALLAKESWUOT, Allakwuot vel Allakas, *n. s. altitudo, excelsitas, högd, höghet. Jubmel allakafinn, in excelsis Deus, Gud i högden.*

ALLANET, *v. n. loca sublimiora & altiora petere, begifva sig högre up, fara upföre. Proprie, quando Lappones a locis depressis versus occidentalem plagam ad alpes migrant, fåges egenteligen om Lapparne när de flytta västerut til fjällen.*

ALLANADDET, *v. n. frequ. Idem.*

ALLANASTET, *v. n. Dim. Idem.*

ALLANATJET, *v. n. incipere loca elatiora petere, begynna at begifva sig högre up.*

ALLAS, *cum conjunct. caus. quatenus, få vida fom. Jutte alas leh waddam, quatenus dedisti, få vida fom du har gifvit. Cum adv. temp. Ko, kåffe, constructum: demum, tandem, omsider, ånteligen. Kåffe allas påti, quando demum venit, når han omsider kom.*

ALLAS, *n. s. pinguitudo dor si renonum & aliorum animalium, fetma på ryggen på renar och andra kreatur. Allasit waldet, pinguedinem deglubere.*

ALLASAN, *mihimet ipsi, åt mig sjelf. Allasat, tibi ipsi, åt tig sjelf. Allasas, sibimet, åt sig sjelf. Allasene, nobismet, åt oss. Allasete, vobismet, åt eder. Allasefa, sibimet ipsis, åt sig sjelfva, cfr. Alde.*

ALLATES, *n. s. quod rei alicui supponitur, ut altius attollatur, uphögning. Pjeje tab allatesen, suppose hoc quo elevetur altius, lägg dett inunder, at det må blifva högre.*

ALLE, *n. a. ad plagam occidentalem situs, belågen i väster. Alleh wareh wu-oidnoh, montes occidentales conspiciuntur, bergen i väster fynas. Alleh sitah, pagi in occidente siti, de västre byarne. Alleb, comparat. längre til väster. Allemus, superlativ. längst bort i väster belågen.*

ALLEL vel Allelen, *adv. a latere occidentali, på västra sidan, västanföre. Allel suolo kåråb, ultra jugum montium Sveciam a Norvegia dividendium, på västra sidan af fjällryggen. Allelest, abl. ab occidentali plaga, västanifrån, cfr. Allet.*

ALLEN, *adv. loc. in occidente, i väster. Item, alte, högt up. Allebun, comparat. längre i väster, högre up. Alle-*

Allemusen, *superlat.* längst i väster, högst.

ALLESTET, *cum cognat. vide* Alas.

ALLET, *adv. ab occidente*, ifrån väster. Måddeh kalkeh påtet allet, *multi ab occidente venient*.

ALLETET, *v. a. altiore facere*, göra högre, uphöja. *Usitatus est* pajetet, *quod vide*. Alletastet, *Dim.* Alletastjet, *incipere facere altiore*, begynna at uphöja.

ALLOSET, *v. n. allici, pellici*, låckas fram. Allosam leb ai mon, *et jam ego allectus sum*.

ALLOTET, *v. a. allicere*, låcka fram en. Sodn alloti mo tokko, *illuc ille me pellexit*, han låckade mig dit. Alletet manait, *liberos allicere blanditiis*.

ALLOTASTET, *Dim. Idem*.

ALLOTATJET, *v. a. incipere allicere*, begynna at låcka.

ALLOTEM, *n. s. irritamentum*, retelse.

ALLOTUM, *n. a. pellectus*, låckad. Alletum suddon harjanemest, *peccandi consuetudine pellectus*.

ALLPESK, *n. s. piscis species*, Sik. Coregoni Lavareti species variata. Linn.

ALLÅS, *n. a. tutus ab insidiis luporum*, varg-fri, fåker för odjur. Le ko allås? *an a lupis tutum?* är man fåker för vargar?

ALM, *n. a. verus, non fictus*, verkelig. Alm almats kos tat wuoidno? *an verus est homo qui videtur?* är det en verkelig människa som synes? I alm almats, *homo non revera exstans, spectrum, genius*, spöke, vålnad.

ALMA, *prater, praterea*, desutom. Alma tab tietah, *scis istud praterea*, du vet det desutom. *Item, ultro, sponte*,

fjelfmant, af egen fri vilja. Alma mo påtfoh heibmai påteh, *mei renones ultro venient*. Alma mon ets wodfab, *sponte eo. Cum adv. neg. I, non, auget significationem. I alma, nequaquam, ingalunda. cfr. Almo.*

ALMANAK, *n. s. Calendarium, fasti*, Almanach.

ALMATAK, *adv. ex improvise, fortuito & malo casu*, af en oförtänt och olycklig händelse. Almatak fjåret, *infortunio mortem occumbere*, få en vådelig död.

ALMATS, *g. -tjen, n. s. homo*, människa. Almatjen tjuk, *infans*, barn. Aut almatjeh, *majores*, förfäder. Almatjen takket vel puoktet almatjen, *aliquem moribus & artibus instituere*, göra en til människa, undervisa en i seder och flögder.

ALMATJELAKATS, *n. a. humanus*, människlig.

ALMATJATTES, *n. a. hominibus carens*, som är utan människor. Almatjattes ådnam, *Regio non habitata*.

ALMATJAWUOT, *n. s. humanitas*, mensklighet. I le fusne almatjawuot, *nil habet humani*, han är omänsklig.

ALMENIK, *n. s. solum commune, fundus publicus*, allmänning.

ALME, *n. s. cælum*, himmel. Almen Attje, *Pater cælestis*, den himmelske Fadren. *Item: intemperies cæli, quando pluit vel ningit*, oväder af rågn eller snö. *Item: dulcedo*, sötma.

ALMEDATJET, *v. n. quando incipit pluerre*, börja at rågna.

ALMELATS, *n. a. cælestis*, himmelsk.

ALMES, *n. a. pluviosus, nivalis*, rågnaktig, snöaktig. Almes tjaktja li tat, *pluvio-*

pluviosus hicce erat autumnus. Almes talke, *pluviosa tempestas*, rågnaktig våderlek. Almes påiwe, *dies pluviosus vel nivalis*.

ALMES vel Almok, *n. a. dulcis, qui dulci est sapore*, fôt, af fôt smak. Almes ko fokkor, *ut saccharum dulce*, fôt som socker.

ALMIT, *infin.* almitet, *v. imperf. dulci esse sapore*, vara fôt, smaka fôtt.

ALMO, *idem ac alma.* Item: *certe*, utan tvifvel. Silba le almo tat, *argentum certe hoc est*, detta år tvifvelsutan filfver. *cfr. Alma.*

ALMOG, *n. f. turba, cætus hominum*, allmoge, myckenhet af folk. Tjäggoi fo kâik ådna almog, *ad illum maxima turba congregata est*.

ALMOGES, *n. a. publicus, popularis*, allmännelig. Synon. Kaikafats.

ALMOLATS, *n. a. humanus*, mennisklig. *Minus usitat.*

ALMOS, *n. f. eleemosyna*, almofa.

ALMOSTET, *v. a. mendicare*, tigga. Synon. & *usitatus* Watet, *quod vide infra.*

ALMOSTEJE, *mendicus*, tiggare.

ALMOSTEM, *n. f. mendicatio*, tiggeri.

ALMOT, *v. n. intemperies fit, plueret vel ningere incipit*, det blifver ovåder, det blifver rågn eller snö. *ab Alme.*

ALMOGÅTET, *v. n. idem.* Wårald almo-gåta, *cælum fit nubilum*, det börjar blifva ovåder.

ALMOT, *n. f. quasi almokwuot, dulcedo*, fôt smak, fôtma. Kaik almoteb tuoldetet erit, *omnem excoquere gratum saporem*.

ALMOTET, *v. a. dulce reddere*, göra fôtt.

ALMOTET, *v. a. divulgare*, utspida, berykta.

ALMOTALLET, *frequ. Idem.* Tatte ånab almotallin tab, *eo magis illud evulgabant*.

ALO, *adv. semper*, altid. Alo nau takka, *semper ita facit*, han gör få altid. Item *adjective: consuetus, solitus*, vanlig. Aloah pargoh leh tah mo, *consuetos hos habeo labores*, desse åromina vanlige görömål. Alo dida, *mos solitus*, vanlig fed.

ALOS, *n. f. liber intimus arborum, præsertim pini & betule, alburni pars extrema adhuc non indurata*, det aldrainnersta af barken på björk och tall, safve. *In deliciis habetur a Lapponibus.* Alos petse, *pinus sapida alburni extremitate gaudens*, en tall som har safve.

ALOSTET, *v. a. alburni extremitatem, adhuc mollem & succulentam, cultro abraderet*, safva. Såkeb alostet, *betule alburnum abraderet*.

ALOSTASTET, *Dim. Idem.* Alostatjet, *incipere id facere*, begynna at safva. Alosteje, *qui istud facit*, safvare, den som safvar.

ALTAR, *n. f. Altare*, Altare.

ALTAS, *n. f. anterior pars calcei, cui ima sive solum adsuitur*, åfvan-låder på skor. *Austr. Aldes.*

ALTET, *v. a. alutam præparare, coria concinnare*, fåmska. Gutte nakkit alta, *qui coria concinnat.* Altestet, *Dim. idem.* Altegåtet, *incipere pelles præparare*, begynna at fåmska.

ALTETATTET, *v. n. posse præparari, de pellibus & coriis dicitur*, kunna fåmskas. Tat nakke le nau affetes jutte i altetatta, *tam exigua hæc pellis est crassitie, ut aluta exinde fieri nequeat.*

ALTETET, *v. a. facere ut paretur aluta*, låta fämska.

ALTETEK vel Altek, *rudis, non paratus in alutam*, oberedd, ofämskad.

ALTEJE, *n. s. alutarius, coriarius*, fämskare.

ALUNA, *n. s. alumen*, alun.

ALWAR, *vide Alfwar*.

ALW vel Alwa, *n. s. horror, terror*, förskräckelse, håpenhet. Alwa munji manna, *totus tremo*. *Synon.* Pallo, fuorganem.

ALWETET, *v. a. & n. terrere, perterre-re, item, perterreri*, förskräcka, blifva rädd. Alwetijen mo, *perterrue-re me*. Alwetib fuste, *terrui me*, jag blef förskräckt för honom.

Alwos, alwojes vel alwolats, *n. a. terribilis, horrendus*, förskräckelig. *It. adverbialiter, valde*, högeligen. Alwos awon fjaddai, *gavissus est valde*.

ALWOS-LAKA vel Alwosikt, *adv. horrendum*, förskräckeligen. Alwos-wuota, *quod horribile est*, förskräckelighet.

ALWOTATTET vel alwodattet, *idem ac alwetet*. Tat hāla alwodatta mo, *hic sermo mihi timorem incutit*.

ALWOTET *vide Alwetet*.

ALWOTUET vel Alwotowet, *v. n. contremiscere, perterrefieri*, blifva förskräckt.

AMMA, *nom. propr. viril. Amundus*, Amund. Ammak, *idem*.

AMMAS, *interdum abmas, n. a. peregrinus, ignotus*, främmande, okänd.

Ammas ālma, *vir ignotus*. *Item, ignarus, imperitus*, oförfaren, okunnig.

Ammas leb mon tann pargoi, *ejus operis imperitus sum*, jag är okunnig

i det arbetet. Ammas leb mon tokko, *nescio istud*, jag vet det ej.

AMMASTET, *v. a. non agnoscere*, inte känna igen. Ammastab mon tab ālmab, *hunc non cognosco virum*. Mana ammašta, *infans ignotos timet*, barnet skyr för främmande. *Item displicentia teneri alicujus rei novæ & inassuetæ*, hafva misshag til någon ting, som man ej är van vid. Gutte le harjanam metsin wiefot ammašta almatjit, *consuetudo cum aliis non arri-det illi, qui solitaria vitæ in silvis ad-fuetus est*.

AMMASTALLET, *v. n. frequ. Modo peregrino minusque familiari & noto se gerere*, föra sig up främmande och såsom obekant.

AMMASTALLEJE vel ammašteje, *qui consuetudini & familiaritati non studet*, den som ej bryr sig om förtroligit umgänge.

AMMAT, *n. s. munus, officium, ämbete*. *cfr. Embikt*.

AME, *n. a. domi alitus, humana industria nutritus, cicur*. *Dicitur tantum de pecudibus & pecoribus*, hemtamd; fåges om boskap. Ame klittur, *animal cicur*, hemtamdt kreatur.

AMBOT, *v. a. jaculari, jaculum emittere*, skjuta. Lāddit ambot, *aves telo conficere*, skjuta foglar.

AMPES, *n. a. difficilis*, svår. I le tat ampes takket, *factu id difficile non est*, det är ej svårt at göra. *Austr.*

AMPES-LAKA, *adv. difficulter*, svårligen.

AMPTES, *contr. Ampts, n. s. materia, ämne*. *cfr. abnes*. *Item, munus, ämbete*. *Austral.*

ANATAKES, *n. a. effrenatus, indomitus*, mot-

motstråfvig, motspännig. Anatakes påtfo, *reno effrenatus, qui freno reluctatur*, en motstråfvig ren, som ej låter leda sig. *cfr.* Adnet.

ANDAGAS, *adv. gratis, gratuito*, til gifnings, utan vedergällning. Luoitet *vel* waddet andagas, *ignoscere, penas non repetere*, förlåta. Andagas luoitet, ja tiji kalka andagas luoitetowet, *remittite & remittetur vobis, Luc. 6:37.* Waddab tunji andagas måddob, *delictum tuum tibi ignosco*, jag förlåter dig ditt brått. *Item adjective:* Andagas puore, *bonum gratuitum*, en oförtjent vålgärning. *Compos.* Andagas luoiteje, *Remissor, qui remittit vel ignoscit*, Förlåtare. Andagas luoitem, *remissio*, förlåtelse. *Voces ecclesiast.*

ANEK, *n. a. novus, non usurpatus. vide* Adneteke.

ANES, *n. f. anisum*, anis.

ANETAK *f.* Aneteke. *vide* Adneteke.

ANETET, *vide* Adnetet.

ANGALOK, *n. f. anas*, anka.

ANGER *f.* Angertem, *n. f. pœnitentia*, ånger.

ANGERTES, *n. a. pœnitendus, dolendus*, det man bör ångra, eller ångrar. Angertes åme, *res dolenda*.

ANGERTET, *v. a.* Mon angertab suddoitan, *pœnit me peccatorum*, jag ångrar mina synder. *Svec. orig. voces.*

ANJAS, *n. f. tendines tenuiores pedules quadrupedum animalium*, de finare senor på de fyrfotade kreaturens ben.

ANJE, *adv. adhuc, annu.* Anje pådets, *momentum temporis*, en liten stund. Anje wast, *denuo*, åter igen.

ANKAR, *n. f. anchora*, ankare.

ANNAT, *conj. sed, men, utan. cfr.* ainat.

ANOT *vel* Adnot, *v. a. petere*, begära. *Hinc:* anostet, *dimin. paululum petere*, begära något litet. Anotatjet *vel* anogâtet, *petere incipere*, begynna at begära. Anoje, anom, *vide* anoteje, anotem.

ANOTET, *v. a. frequ. ab* anot, *petiturire*, entråget begära. Mo inta anota, *perpetuo a me aliquid implorat. Hinc*

ANOTEJE, *petitor*, begärare.

ANOTAKES, *n. a. a vide petens, mendicus*, den som gärna begär, tiggare.

ANOTEM, *n. f. petitio*, bön, begäran.

ANOTAPTA *vel* Anoteke, *n. a. & adv. non petitus, sine petitione*, obegård, utan bön och begäran.

ANSETET, *v. a. mereri*, förtjena. *Hinc*

ANSETEM, *n. f. meritum*, förtjenst.

Christusen ansetem, *meritum Christi.*

ANTA *f.* Anda, *nom. propr. viril. Andreas*, Anders.

ANU *f.* Anut, *nom. propr. vir. Anundus*, Anund.

APE, *n. f. campus uliginosus, loca paludosa, sumpiga fält, måssor, moras. Item: mare, haf.* Ape qwele, *piscis marinus*, hafs-fisk.

APORET, *v. a. tentare*, försöka, bjuda til. Ele apore hissek, *noli frustra tentare.*

APOSTEL, *Apostolus*, Apostel. Apostolats, *gen. -tjen, apostolicus*, apostolisk.

APPA, aina appai pjejet. *cfr.* aina.

APPAR, *n. f. insigne ligneum retibus piscatoriis fune annexum, ut reperiantur.* dubb, som med en lina fästes vid näten, at de måtte finnas igen.

APPARI & appar, *adv. valde, admodum*, mycket, ganska mycket. Appar tjåfkes,

ikes, *valde frigidum*, ganska kallt. Appari kálkos, *nimis tardus*. Appar dures, *admodum carum*.

APSEK, warrapsek, *vide infra* Warr.

APTA, *vel* aptes & atta. *Particula privativa* Suffixa vocibus valet idem ac *alpha privativum* Græcorum, et nek-nings-ord, som fáttes bak efter de andre orden. Mon leb wadnasapta, *scapha destitutus sum*. Håjo le pednikapta, *pauper caret pecunia*, den fattige är utan pengar. *Sunt etjam plures voces adjiciales negativæ significationis*, e. g. -ken, -kenna, -ketta, -teme, -teke, -tis, -tes, *ut alibi ostendimus*.

AP TSA, *adv. nimis, valde*, altför mycket, rått mycket. Aptsa håjo, *valde pauper*.

ARA, *n. a. maturus*, tidig, bråd. Ara kidda, *ver tempestivum*. Ara kesse, *æstas matura*; Compar. Areb.

ARAHET, *v. a. nimis maturum aliquid æstimare*, tycka at någon ting är för mycket tidigt. Arahab neitam pjejet, *nimis maturum duco filiam meam nuptum dare*, jag tycker det är för tidigt at gifta bort min dotter.

ARAHASTET, *dimin.*

ARAK, *n. a. vide supra* ara. Arak aldo, *vacca rangiferina mature pariens*. Compar. arakubbu, *superl. arakumus*.

ARAN, *vide* arnes.

ARANET, *v. n. maturius venire, citius incidere*, komma förr, falla tidigare in. Pjåflats arani tan japen, *Pascha maturius hoc anno incidebat*, Påska föll in tidigare i detta år. Aranastet, *dim. idem*. Aranaddet, *frequ. idem*. Aranatjet, *incipere maturius fieri*, begynna at blifva tidigare.

ARATES, *n. f. reliquie cibi, prandii vel cæne*, qvarlefvor. Aratafit tjägget, *reliquias colligere*.

ARBE, *n. f. patrimonium*, arf. Äppeteje, fardno weljafan wai juoka arbeb muina, *Magister, dic fratri meo ut distribuat mihi hereditatem*, Luc. 12:13. Arbe juoko, *distributio patrimonii*, arffskifte. Arbet takket, *exheredare*, göra arflös. Arbetak, -teke, -teme, -tes, *exheres*, arflös. Arbe juokeje, *partitor patrimonii*. Arbeåse, *fors patrimonii*.

ARBATS, *n. f. Dim. idem. It. vidua*, enka.

ARBEJE, *n. f. vidua*, enka. Item, *heres*, arftagare.

ARBELATS *vel* arbolats, *heres*, arfvinge. Alles arbolats *vel* stakkarbolats, *heres ex asse*. Queimarbolats, *coheres*, medarfvinge.

ARBES, *vide* ärbes.

ARBET, *v. a. patrimonium accipere*, ärfva. Sodn le attjes tawerit arbem, *hereditas bonorum illi a patre venit*, han har ärfst egendom efter sin fader. Arbet, arbetak, *vide* arbe.

ARBE WALDEJE, *c. successor in bona defuncti*, arftagare.

ARBMO *cum deriv. vide* armo.

ARDNES, *n. f. aquila*, örn. *cfr.* arnes.

ARBUI, *vidua*, enka. *cfr.* arbats, arbeje.

ARBÅLMA, *n. f. uxore orbatus*, enkling.

ARE, *n. f. illa pars corii ubi pili siti sunt*, hårgård på en hud eller et skinn.

AREBI, *adv. citius*, snarare. Item, *quo citius eo melius*, ju förr ju håldre.

AREK, *n. f. lapidum congeries*, en famling af stenar, stenör. Juowa arek, *idem*. Dicitur etjam arek, *unde obsolet. aras, lapidosus, stenig. It. apud Austr. areg.* ARE-

- AREMUS**, *comparat. aremus lādde, qu. d. avis prima, h. e. primo vere adveniens*, fogel, som tidigast är framme om våren. *cfr. ara.*
- AREN**, *n. f. focus*, eldstad. Aren kerke, *lapides circa focum dispositi*, stenar omkring en eldstad. Aren saje, *locus ubi focus fuit*, eldstads rum.
- ARET**, *adv. mane, mature*, bittida, tidigt. Aret kāsse peiwe li pajanam, *mane cum sol ortus esset. Compar. Arebut, maturius, plus mane*, bittidare. *Superl. Aremust, primum, primo mane*, först, aldrabittidast. Aremust tatt jabma gutte palla, *mortem qui timet primus moritur. Compos. Arrkātseje, qui mane evigilat*, den som tidigt vaknar. *Item nominaliter: Udnatjen areten fodn tafa pāti, hodie mane hic veniebat*, i dag bittida kom han hit. Aretist, *tempore matutino*, om morgonen.
- ARETES** *f. Arets, n. a. matutinus*, tidig, som sker bittida. Aretes pargon le tab munji mārretam, *hoc mihi dedit pensum matutinum.*
- ARG** *f. Arga, n. a. profestus*, hvardags. Arga peiwe, *dies profestus*, söknedag.
- ARGASTALLET**, *v. n. vereri, timere*, frukta sig. *It. pudere*, blygas.
- ARGE** *f. Arges, n. a. timidus, verecundus*, rädd, blygsam. Arges almats, *homo timidus*. Mon leb haikat arge, *valde timidus sum*, jag är ganska rädd.
- ARGES-LAKA** *vel Argelik*, *adv. timide, verecunde*, med fruktan, blygsamt.
- ARGES-LAKASATS**, *vel -lakats, n. a. meticulous, verecundior*, räddaktig, blygaktig.
- ARGESWUOT**, *n. f. timiditas, verecundia*, räddhoga, blygsamhet.
- ARGOK**, *vide Arge.*
- ARGOT**, *v. n. terreri*, blifva rädd.
- ARGOTET**, *v. a. metum incutere*, skräma. Argoti mo tatte palest, *inde ab illo tempore me terruit*, han satte mig i rädska ifrån den tiden. *Austr. cfr. Paldet.*
- ARJE**, *n. f. desiderium*, åtrå. Arjeb kalget, *desiderio alicujus satisfacere*, förnöja ens begär.
- ARJOT**, *v. a. parcere, ignoscere*, skona, förlåta. I le arjom etjes pardneb, *non pepercit proprio filio. Dimin. Arjotet. frequ. Arjotet. Arjogätet, inchoat. parcere incipere*, begynna at skona.
- ARJOKES**, **Arjoks**, *n. a. qui parcit, indulgens*, skonfam. Orro arjokes, *ignoscas queso. Arjokes-laka, adv. indulgenter*, skonfam.
- ARJOM**, *n. f. indulgentia*, skonfamhet, miskund.
- ARK**, *n. f. arca*, ark. Litton ark, *arca fœderis*, Förbundets ark.
- ARKALASTET**, *v. n. misericordia, commoveri*, förbarma sig. Idtji entflik arkalaste, *nulla omnino misericordia commotus est.*
- ARKALASTEJE**, *n. a. qui misereatur*, förbarmare.
- ARMALASTET**, *vide Armolastet.*
- ARME**, *n. f. commiseratio*, medlidande. Armit pestab fuste, *commisereſco illius, miseret me ejus. Dicitur quando lacrimis alicujus vicem dolemus*, med tårar förja öfver ens belågenhet.
- ARMES**, *n. a. miserabilis*, ömkelig. Armes-laka, *adv. misere*, ömkeligen. Armest *f. armast, egre, vix*, näppeligen, knapt. Armeswuot, *miseria*, elände.

ARMESTET, *v. a. de aliquo dolere*, ömka sig öfver någon. Armestijen so, *vicem ejus dolebant*.

ARMO, *n. f. clementia, misericordia, venia*, nåd, barmhertighet, förlåtelse. Jubmelen armo, *gratia Dei*. Armolaka, *vide armofikt*. Armo waddes, *donum gratuitum*, en skänk, nådegåfva. Armo-waddefeh leh maddelakafatjeh, *dona gratiae sunt varia*, 1 Cor. 12: 4. Armowuot, *vide Armokeswuot*. Oarmo, *inclementia*, onåd. Konogafen oarmo, *inclementia Regis*, Konungens onåd. Oarmokes, *vide Armokes*.

ARMOGÅTET, *v. n. incipere misereri*, begynna at förbarma sig. *Vox eccles.*

ARMOITET, *v. a. vide Armestet*.

ARMOKES, *f. -kas, c. misericors, clemens*, barmhertig, nådig. Leket armokafeh, *estote misericordes*, Luc. 6: 36. Armokeswuot, *misericordia*, barmhertighet. Armokes-laka, armokafat, *vide armofikt*. Compos. Oarmokes, *immisericors*, obarmhertig. Oarmokeswuot, *immisericordia*, obarmhertighet. *Voces ecclesiast.*

ARMOLASTET, armalastet *f. armalustet, v. n. misereri*, förbarma sig. Armalaste mo pajel, *miserere mei*, förbarma dig öfver mig. Wai kalki kaiki pajel armolastet, *ut omnium misereatur*, Rom. 11: 32. *Hinc*

ARMOLASTEJE, *qui miseretur*, förbarmare.

ARMOLASTEM, *n. f. commiseratio*, förbarmande.

ARMOSIKT, *adv. clementer*, nådeligen.

ARMOTALLET *f. armetallet, v. n. vide armolastet*.

ARMOTALLEJE *f. armetalleje, vide armolasteje*. Armotallem, *vide armolastem*.

ARMOTEME, *inclemens, immisericors*, obarmhertig.

ARMOTESWUOT, *n. f. immisericordia*, obarmhertighet.

ARMOTOWET, *v. n. v. supra arkalastet*. ARNE, *vide aren*.

ARNES, *n. f. aquila*, örn. Haleteje arnes, *aquila volans*, en flygande örn.

ARO, *vide åra*.

ARODEJE *f. arodea, n. f. facies*, ansikte. Råbm̄es arodeje, *facies deformis*. Alde arodea paiti ko peiwe, *splendebat facies ejus sicut sol*, Matth. 17: 2.

ARON, *nom. propr.* Aron. Item: Aro-
nen såbbe, *Aronis baculus*. Ita vocant
Lappones cingulum Orionis, sive tres il-
las stellas lucidas in constellatione Orionis.
Svet. Jacobs staf. Vocant et jam
Lappones has stellas, raideres, scalam,
njalla raideres, *cfr. njalla*.

AROSSET, *v. n. tricis implicari, in labyrinthum incidere*, blifva rådlös. Aro-
sime laidon nala, *initum iter expedire non potuimus*. Frequent. Arofattet,
ofta blifva rådlös.

AROSTATTET, *v. a. facere ut aliquis tricis implicetur, in angustias compellere, opem non tendere*, göra at någon blir rådlös, undraga sig at hjälpa någon.

AROT, *v. n. detineri, impediri*, uppehållas, förhindras. Kukke kos todn taina aro? *quamdiu istud te detinebit?*

AROTET, *v. a. non valere, derelinquere coactum esse*, intet förmå, nödgas öfvergifva. Arotijen tab tassa, *istud isto loco deseruere, quia nempe ulterius non valuerunt*.

ARPE-

ARPENET, *v. n. timore percelli*, blifva fkråmd. *Dimin.* Arpenastet, blifva något rådd. *Inchoat.* Arpenatjet, *incipere affici timore*, begynna at fkråmas.

ARPET, *v. a. terrere*, fkråma. Ele manait arpe, *noli terrere liberos*, fkråm ej barnen. *Passiv.* arpetowet.

ARPO, *n. s. filum ex cannabi linove confectum*, tråd af lin eller hampa. *Item apud Austr. cannabis*, hampa. Arpoit åstet, *emere cannabim*, kôpa hampa.

ART, *n. s. indoles bona*, god art, godt lynne. Arteb adna, *bonæ indolis est*, han är af godt slag. *Hinc*

ARTALATS, *n. a. qui bonæ est indolis, vel frugis*, den som är af god art. Artalats pardne le fodn, *optime frugis adolescentulus est*.

ARTO *s. artok*, *n. s. decas*, et tijo-tal, decker. Arre arto, *decas pellium sciurorum*, tijo gråskinn. Arton åse, *lucellum, quod Lappones ab heris liberorum suorum reportare solent, ut in illorum est moribus*, en liten afgift som Lapparne plåga få af dem, hos hvilka deras barn tjena, hvilket är hos dem en gammal plågfed.

ARTS, *aquila*, örn, *vide arnes*.

ARWAT *s. arwot*, *v. n. vigere*, trifvas. Arwa kus todn tane landen? *ut aridet tibi hæc regio?* huru trifs du i detta landet? *Dimin.* arwastet, någorlunda trifvas. *Inchoat.* arwagåtet, *incipere vigere*, begynna at trifvas.

ARWODATTET, *v. a. hilarare*, glådja, gôra glad. *Ecclesiast.*

ARWOK, *n. a. alacer, vividus*, hurtig, munter. *Item: liberalis*, gismild, frikostig. I arwok almats waddemest palla, *homo liberalis donum dare non*

recusat. *Subst.* arwokwuot, *liberalitas, munificentia*, frikostighet, gismildhet.

ARWATALLET, *v. a. supputare*, colligere, räkna öfver, döma. Arwatallet man ådnak kalka orrot, *supputate quantum debeat esse.* *Est quasi frequ. verbi* arwetet. Arwatallem, *æstimatio, supputatio*, värdering.

ARWATES, *n. s. opinio, conjectura*, mening, gissning. Arwatafi tfagge, *ex conjectura*, gissnings-vis.

ARWETET, *v. a. conjectura assequi*, träffa på med gissande. *Intelligere*, förstå. *Susplicari*, misstänka. Idtji guttek matte arwetet, *nemo potuit suspicari vel intelligere*, ingen kunde tro eller tänka. *Dim.* arwetaftet, någorlunda begripa ell. kunna förstå. Arwetatjet, *incipere intelligere*, begynna at förmärka.

ARWO, *n. s. pretium*, värde, arfvode. Manne arwon todn tab anah? *quantum istud æstimas?* huru dyrt värderar du det? I arwob wadde åfalist, *mercium non persolvit justum pretium*, han betalar ej hvad varan är värd. I le talle qwele arwon, *piscis nunc jacet pretium*.

ARWOS *s. arwes*, *n. a. jucundus, letus*, rolig, nöjsam.

ARWOSMUET, *v. n. alacriore animo fieri, colligere se*, blifva munter, komma sig före igen. Almats arwosmua, kaffe ådtjo pargon mangelen parret ja ådet, *cibo somnoque reficitur homo labore fatigatus*, människan vederqveckes, när hon efter arbete får åta och såfva. *Austr.*

ARWOSWET, *v. n. contentum esse*, vara förnögd. Tje arwoswijeb, ko fodn wad-

waddi maite lijeb adnom âfalistan, *tunc contentus fui, quando tanti mercem meam emisset quanti illam aestimassem. Austral.*

ARWOTET, arwotem, *vide arwatallet, arwatallem. Austr.*

As *f. has, est formula canes abigentis, hut. As ulkos, apage foras, hut ut.*

ASE *f. afats, n. f. montes minores, colles, smârre berg, backar, affine est âs Svec.*

ASKE, *n. f. sinus, skôte, i knån. Item: aske vel ask, luna, måne. Hinc*

ASKEDEPE, *n. f. lux luna, månsken. Askedepest mannat, luna pernocte proficisci, resa i månskenet. Austral. cfr. Manodepe.*

ASKETET vel hasketet, *v. a. canes abigere voce, huta ut hundar.*

ASMELES, *n. a. æger, invalidus, sjuk, bräcklig. Sæpius de animalibus.*

ASSAI *f. affajes, n. a. crassus, tjock. Affajes nakke, pellis callosa, et tjockt skinn. Nunquam dicitur de rotundis sive cylindricis rebus. cfr. Kaffok.*

ASSAJESWUOT, *n. f. crassitudo, tjocklek.*

ASSANET, *v. n. crassum fieri, blifva tjock. Wuorde tafa ko jägn affana, exspecta donec crassior facta sit glacies.*

ASSE, *n. f. cutis, cuticula, hud, hull. Affe lakk, prope cutem, invid hullet. Aiwen affe, cutis qua tegitur caput. It. affe pele, pars interior cutis, cui opposita est pars villosa, kött-sidan af et skinn eller hud. Affe kâuko, singularis est loquendi formula. Mon leb affe kâukon, vereor, jag fruktar.*

ASSETES *f. affetats, n. a. tenuis, tunn. Affetes tuolje, corium tenue, et tunnt skinn. Item transl. pauper, fattig. Affetes âlma, vir pauper. Comparat. af-*

setubbu. *Superl. affetumus, den tunnaste.*

ASSETESLAKASATS, *n. a. aliquantum tenuis, något tunn.*

ASSETESWUOT, *n. f. defectus crassitudinis, tunnhet. cfr. affetes.*

ASSETET, *v. a. attenuare, tenue reddere, göra tunnt. Scilicet quod ad crassitudinem planam. Ele ila affete, noli nimis attenuare. Dimin. affetastet, göra litet tunnare. Affetatjet, incipere tenuem reddere, begynna at göra tunn.*

ASSJE, *n. f. crimen, scelus, misgjer-ning. Stuor affjeb takket, scelus nefarium facere, begå en grof misgjer-ning. Tigge assje, crimen cujus causa aliquis in jus vocatur.*

ASSJEDAKKES, *n. f. c. scelestus, sceleratus, en skålm, som begår bostycken. Austr.*

ASSJALATS, *n. f. c. sceleratus, misgjer-ningsman. Karr assjalats, qui scelestissimum facinus fecit, en grof misgjerningsman.*

ASSKETET, *v. a. inundare, öfverflöda, öfversvemma. Tjatse affketa, aqua inundat. Obs. proprie dicitur de inundationibus, quæ tempore hiemali fiunt, congelatis glacieque obturatis ostiis fluviorum & rivulorum vel etjam fontium.*

ASSKES, *n. a. inundans, svallande, öfversvemma. Affkes jokka, flumen inundans.*

ASSMAK, *n. a. torvus, valde iracundus, ferus, fäselig, mycket vredsam. Affmak juttus le bire, fera est bestia ursus.*

ASSMAKWUOT *f. affmeswuot, n. f. immanitas, atrocitas, grymhet.*

ASSMESLAKA, *adv. crudeliter, grymmeligen.*

ASSNE *f. affnes, n. a. aridus, marcidus, för-*

- förtorkad. Affne muor, *arbor arida*, torrt trå. *Obs. cum deriv. solum de arboribus dicitur, herba autem dicuntur puoldnet, marcescere: alia quaecunque res kâiket, arescere.*
- ASSNEM, *n. f. arborum (ut ita dicam) exarescentia*, tråns förtorkning.
- ASSNET, *v. n. exarescere*, förtorkas. Muor affna, *arbor arescit*. Affnelet, *frequ. cito arescere*, hastigt förtorkas. Fikon muor affneli, *exaruit ficus*. Affnestet, *Dimin. litet* förtorkas. Affnegâtet, *incipere arescere*, begynna at förtorkas.
- ASSNETET, *v. n. facere ut arescat, exsiccare*, uttorka. *Est quasi forma Hiphil verbi affnet. Hinc*
- ASSNETEM, *n. f. arborum quasi arescentia*, tråns uttorkning.
- ASSNETALLET, *v. a. vide affnetet*. Affnetallet muoreit, *arbores exsiccare, quod efficitur quando cortice demudantur*, barka trån at de måga förtorkas.
- ASSNOM, *n. a. vide affne*.
- ASSOT, *n. f. crassitudo*, tjocklek. *cfr. affai &c.*
- ASSOT, *v. n. qua planum crassius fieri*, blifva tjockare. Jåгна affo, *glacies fit crassior. Vide supra affanet. Hinc Hiphil: Affotet, callosiorem reddere, callum obducere*, göra tjockare.
- ASTATS, *n. f. furca bifida f. bicornis lignea, qua utuntur ad retes subter glaciem protrudendas, pisces capiendi gratia tempore hiemali*, en tråklyfva, at skjuta fram nåt under isen om vinter-tid. *Austr.*
- ASTET, *v. n. vacare, temporis opportunitatem habere*, hafva tid. Ib asta påtet, *veniendi opportunitatem non habeo*,

- jag har ej tid at komma. *Dim. Astet, få något litet mera tid. Astegâtet, incipere vacare*, begynna at få tid.
- ASTETET, *v. a. temporis opportunitatem sive vacationem negotiorum concedere, scil. alicui*, gifva en tid och tillfälle. Eh muttem båndah hjuneitis astete lokket, *herorum nonnulli famulos suos legendi opportunitate prohibent*, en del husbönder gifva ej sit tjenstefolk tid at låsa. *Item, assequi*, hinna på. Asteti so keinon nala, *illum in itinere assecutus est*, han hant honom på vågen.
- ASTITET, *vel apud Austr. astanet, v. n. temporis opportunitate nancisci*, få tid, blifva ledig. Wuorde anje taffa komon astitab, *expecta donec mihi fuerit opportunum*.
- ASTO, *n. f. opportunitas temporis*, tid och tillfälle. I le musne asto vel ib le aston, *non vaco*, jag har ej tid.
- ASTOI, *adv. lente, fakta. Compar. astobukt, astobut & astobi vel astojubbu, faktare.*
- ASTONET, *v. n. veloci cursu vel motu se relaxare, citato cursu desistere*, fakta sig i sit lopp eller rörelse. *Dim. Astonastet, litet fakta sig. Tjågg astonasti, aliquantulum sedatus est ventus*, vådret har något litet faktadt sig.
- ASTOS, *n. a. tardus, segnis, långsam, sen. Astos pargeje, segnis operarius*, en trög och långsam arbetare. Astoswuot, *segnities, tarditas*, långsamhet, tröghet.
- ASTOTET, *vide astonet. Austral.*
- ASSWIT, *v. n. ex morbo convalescere*, blifva frisk efter sjukdomen. *Tantum de animalibus cicuribus & esculentis; fåges endast om kreatur. cfr. ad-*
- D has-

hasmouwet, unde forte contracte factum est affwit.

ATA, n. s. periculum, farlighet, våda.

Atafne mannai, parum absuit quin in periculum veniret, han var når faran.

AT s. ata, vox supposititia, loco alius cuiusunque nominis omitti, & ejus aliunde aut ex contextu cognita est significatio, substituta. Et ord som brukas i stället för hvart och et annat

utelemnadt ord, til hvilkets bemärkelse man af meningen kan fluta.

Tat at, hæc res, denna saken eller tinget. Wuoudnajes ateb tat affjalats le takkam, infandum facinus sceleratus hicce commisit. Obs. cum nomine substantivo junctum nunquam non in bonam partem accipitur, e. g. at âlma le fodn, bonus vir ille est, han är en god man. At âfaseh leh tah, de meliori nota hæ sunt merces, desse äro goda varor. Hinc

ATET, v. a. & n. nullius fixæ significationis, ejus significatio ex contextu est elicienda, et ord af ingen vis be- märkelse, utan efter som meningen fordrar. e. g. ate tab ateb, fac hoc, gör detta. Jubmel atei Adameb ulkos paradifest, Deus Adamum ex paradiso ejecit. Ate tåmpeb stallen fisa, intro- mitte equum in stabulum. Ate pje- mob manait, da cibum liberis, gif barnen mat. Kåsses jami? Atei ud- nats ijan, quando mortuus est? exces- sit nocte novissima, når blef han död? han dog i natt.

ATOT, vide adwot.

ATJA, atjekuts s. atjaguts, n. s. tonitru, thordön, åska. Atja tåll, fulgur, ljungeld. Atjan juoksa, (q. d. arcus

tonitru s. Jovis) iris, rågnbåge. Atjan raide, murmur tonitrus, åskedunder. Atjan tjalko. fulmen, åskeslag. Atje- kuts klibma s. dudna, cælum tonitru contremittit, åskan går. Atja tållåb ka- ska, Jupiter fulmen emittit, det ljun- gar. Obs. cultu olim divino tonitru pro- secuti sunt Lappones, cfr. aija.

ATSEK, n. a. ignitus, rubens, glödande, röd. Atsek route, ferrum ignitum, rött glödande järn. Atseken takket, ignitum facere.

ATSITJE, atsitjenedne vel atsitjehene, lamia quædam, cujus maritus fuit stalo, monstrum sive gigas, qui ut ipse infe- stissimus Lapponibus, ita hostilis et jam progeniei parens fuit, a qua olim vexa- tos se fuisse fabulose perhibent Lappones, en gammal trollkona, hos de ford- na Lappar. Hinc locutiones: atsitjen tuorelem s. tuoreldak, spasmus ten- ditis sive nervi ejusdam, kramp, fe- nedrag. Atsitje suonab tuorela, (qua- si diceret: atsitje nervum vellit) spa- smo affici, få fenedrag. Atsitje, et jam appellantur infecta aspectu deformiora, infekter, maskar.

ATSOLEN, adv. super, öfver, utöfver. Rasjo pāti mo atsolen, pluvia me de- prehendit, rågnen kom utöfver mig.

ATTE, conj. quod, at. cfr. jutte.

ATTJA, conj. ut, quo, på det at. Est mo- bile. e. g. attjab vel attjam, ut ego, på det jag. Attjas, ut ille, at han. At- tjabe takket tab, ut hoc faciamus.

ATTJE, n. s. pater, fader. Cum affixo, attjam, pater meus, attjat, pater tuus; pro attje mo & attjeto, ablato o. atque e in a mutato. Attjafat, patri tuo, åt din fader. Attjiti, patribus. Pjåbmo attje,

attje, *pater nutricius*, fosterfader. Attje pele, attje saje *vel* attjesajafats, *vitricus*, stjuffader. Attjelakats *f.* attjelakafats, *ut ipse pater, qui paterno est animo*, såsom en fader. Attjelaka, *adv. more parentis*, faderligen. Attjete *vel* attjetes, *sine patre, orbus patre, pupillus*, utan fader, faderlös. Attjetes mana, *infans orbus patre*. Attje-wuokafats, *paterno animo affectus*, faderligen sinnad, *vide supra* attjelakats. Attjeguts, *dim.* lilla far. Attjegutjam, *mi pater carissime*, min föta far. *Est blandientis*.

ATTJELATS, *n. a. paternus*, faderlig. Attjelats kereswuot, *amor paternus*. *Exprimitur etjam per attje, ut e. g. attje waimo, cor paternum*.

ATTJESIKT *vel* -fukt, *adv. more paterno*, faderligen.

ATTJEWUOT, *n. f. auctoritas sive dignitas paterna*, faderlig magt och myndighet. Attjewuotinas, *dignitate sua paterna*.

AUDA, *n. f. virtus*, dygd. Ganander.

AUDES, *n. a. desertus*, öde. Wuolgin audes sajai, *abibant in locum desertum*. Auden takkat, *devastare*, föröda.

AUDET, *v. a. devastare*, föröda, ödelägga. Sije kalkeh aptsa audet to, *penitus devastabunt te, Luc. 19: 44*. Audestet, *dimin.* litet föröda. Audegätet, *incipere devastare*, begynna at föröda.

AUDETEM, *contr. audem, interdum audetes, vastatio*, förödelse. Kasse wuoidnebet audetemen wasteswuoteb, *cum videritis abominationem illam vastationis, Matth. 24: 15*.

AUDEJE *f.* audeteje, *vastator*, förstörare.

AUDETEKE, *n. a. non populabilis*, som ej kan sköflas eller ödeläggas.

AUJE, *vide infra* awem.

AUKE, *n. f. utilitas, usus*, gagn, nytta. Mab aukeb mon taste ådtjob? *vel* mi aukit munji taste påta? *qualem exinde capiam utilitatem?* hvad nytta kan jag hafva deraf. Tatt i le tiji auken, *inutile id vobis est, Ebr. 13: 17*. I maffaken le auken, *ad nihil utile est*. Mab aukit? *quid utilitatis?* aukats, *dimin. lucellum*, en liten vinning. Auketeke, *sine utilitate*, utan vinning. Auketes, *inutilis*, onyttig, ogagnelig.

AUKET, *v. a. acquirere, comparare*, förvärfa sig. Udne mon tab aukib, *hodie hoc acquisivi. It. neutr. prodesse*, gagna, *e. g. massas tatt auka? cui istud erit usui?* hvartil duger det? Auketet, *frequ. idem. cfr. ådtjotet*.

AUKETEJE, *qui quidquam lucratur?* den som sig något förvärfvar.

AUKOK, *utilis*, nyttig. Aukok le munji, *utile est mihi*. Aukok-laka, *adv. utiliter*, nyttigt, på nyttigt vis. Aukokwuot, *subst. utilitas*, nyttighet. *Compos. oaukok, inutilis, onyttig. cfr. gagnetes*.

AULE-MUORE *vel Austral. aule-ålg, tiggillum, ad partem superiorem tentorii Lapponici transversim dispositum, a quo abena dependent*, åfen eller det tvärtrå öfverst på en Lappkåja, hvar på kittlarna hänga.

AUSTET *vel Austr. aufet, v. a. haurire, ösa*. Wadnaseb austet, *aquam e scapha exhaurire*. Austestet, *dimin.* något litet ösa. *cfr. palet*.

AUSTA-KARE, *n. f. haustum, situla, qua hauritur, öse-kar. Austral. auskare*.

AUSTER, *n. f. cochlear manubrio longo instructum*, sles med långt skaft.

AUT *f. auta, ante, præ, förr, för*. Auta wuoreseh, *qu. d. pristini veteres, majores*, förfäder. Aut-håla, *præfatio*, företal. Comparat. auteb, *anterior, prior*, den förre. Auteb pekke, *pars prior*. Auteb aiken, *priori vice*, förra gången. Autebefne, *anterior*, *ante*, frammanföre. Autebefne le fodn, *anterior ille est sive antecedens*. Autebus, *adv. ulterius, longius*, längre fram. Autebut *f. autebit, adv. olim, antea*. Autebut leb mon hålam, *olim locutus sum, Act. 1: 1. Superl. autemus, primus*, den främste. Mådde autemuseh, *multi primi vel priores*, Matth. 19: 30. Autemusen pâti, *primus veniebat*. Autemufist, *primis*, af de främste. Autemust, *primum, imprimis*, först, i synnerhet. Aut iltje, *præputium*, förhud. Auta ketje, *anterior pars*. Wadnafen auta ketje, *prora scaphæ*, framstammen på en båt. Obs. aut, auta, *varias obtinet significationes, pro dīversitate casuum, quos, brevitatis causa, omisso benevolus Lector in præfatione, huic operi præmissa, ipse evolvat: e. g. autem, coram, inför. Mo autem, coram me. Autest, ab adspectu, undan. Kaita mo autest, apage ab adspectu meo. It. pro, för. Maitte mon kalkab waddet tunji tann autest? quid tibi pro isto dabo? hvad skal jag ge dig derföre? Auti, coram, inför. Cum suffixo autefes, coram se, inför sig. Pâte mo auti, veni coram me. Autefne, coram, inför. Autefnan, coram me, inför mig. Autafeme, coram nobis, inför oss. Hinc*

AUTEK, *n. f. curator, antecessor*, förmyndare, föregångare.

AUTANET, *v. n. progredi*, komma längre fram. Peiwe autana, *sol progreditur*, solen går längre fram. It. *progressus facere, augeri*, göra framsteg, förökas. Puorefne autanet peiwei, *in bono progressus facere de die in diem*. So tawereh autaneh, *accrescunt opes illius*. Autanaftet, *diminutivum*, komma litet längre fram, något litet förökas. Autanaddet, *frequ. idem quod autanet*. Autanatjet, *incipere progredi f. accrescere*, begynna at gå fram längre, begynna at förkofras.

AUTANEJE, *n. f. c. qui facit progressus*, den som förkofras.

AUTANEM, *n. f. progressus, lucrum*, framsteg, vinning. Austr. autanas, *id.*

AUTENAK, *adv. per anticipationem*, framföre, före. Gallic. *par avance*. Autenak tunji tab waddab, *præmissa (ut ita dicam) tibi hoc do, jag ger dig detta förut. It. autenak waddet, dono dare, skänka.*

AUTEL, autela *f. autelen, adv. antequam, antea, förrän*. Autela ko peiwe luoitada, *priusquam sol occidit*, förrän solen går neder. It. *ante, förr, innan*. Autelen quokfon, *ante lucem*, före dagningen. Autelest, *ab anteriore parte*, på främre sidan. Autelefi, *ante, præter, præ*, frammanföre, fram om. Autelefi wuejet, *præter-vehi*, kōra fram-om.

AUTELT, *adv. adversus, obviam*, emot til mōtes. Mo autelt pâti, *obviam mihi venit*, han kom mig til mōtes.

AUTELTES, *n. a. quod a parte anteriore est*,

est, det som är frammanföre. Auteltes line, *præcinctorium*, förkläde. Auteltes helme, *anterior pars sinuum tunicae*. Auteltes håla, *quod quis loquitur coram*, adulation, smicker.

AUTAT, *v. n. tædere*, ledsna. Juo leb taste autam, *jam dudum me ejus rei tedium cepit*, jag är ledsen dervid.

AUTELATJEN, *adv. dimin. paululum antea*, litet förut. Autelatjen fo, *paulo ante illum*, litet före honom.

AUTETET, *prævenire, antevenire*, komma förr eller förut. Epe kalk autetet ådejit, *non præveniemus eos, qui obdormiverunt*. Sodn auteti mo, *miki antevertit*, han förekom mig. *It. producere ulterius*, föra fram längre. Autet tab tuok, *produc hocce illuc*, för fram detta dit. *It. promovere*, befordra, befrämja. Autetastet, *dimin.* komma litet förut, föra litet längre fram. Autetatjet, *incipere prævenire*, begynna at komma förut. Autetad-det *f. autetattet, facere ut aliquid producat*, låta något föras fram. *It. produci posse*, kunna framföras.

AUTETEJE, *qui promovet vel producit*, befordrare, framhafvare.

AUTETEM, autetes *f. autadas, progressus, incrementum*, framsteg, tilväxt. Wadde autadaseb miji, *da nobis successum*, gif oss framgång.

AUTJE, *n. f. hågg, arboris species*.

AUTJO, *n. f. acies, ågg*. Akfjon autjo, *acies securis*, yxe-ågg. Nipen autjo, *acies cultri*, knifsågg. *Hinc*

AUTJOK, *n. a. qui acie gaudet*, hvafs. Autjok kedge, *lapis acie instructus*, hvafs sten. *Compos. qvektautjok, qvektautjok fwerde, gladius utrinque acutus*, tveåggadt svärd.

AUTJOS, *n. a. idem. cfr. pasteles. Hinc*

AUTOTJET, *v. a. acuere*, hvåffa. Autjote kulkeb, *acue cultrum*, *cfr. fajet*. Autjodattet *frequ. idem*.

AUTJOTEM, *n. a. exacuatio*, hvåffande.

AUTO, *n. f. miraculum, prodigium*, under. Stuoer auto, *magnum miraculum*. Ko takkai autoit ja mårkit, *postquam ediderat prodigia & signa, Act. 7: 36*.

AUTOS, *n. a. mirus, admirandus*, förundransvärd. Autos Jubmel, *Deus mirandus*, den förundransvärda Guden. *cfr. imalats*. Autos pargo vel autopargo, *miraculum*, underverk. Autos mårk *f. automårk, prodigium*, underteken. Automårki algob, *mirabilium initium*, *Job. 2: 11*. Autos-laka, *adv. mirifice*, underligen. *Hinc*

AUTOHET, *v. a. mirari, admirari*, undra öfver. Autohijen fo, *admirati sunt illum*, de förundrade sig öfver honom. *Et*

AUTOHEJE, *qui miratur, admirans*, den den som förundrar sig. *Et*

AUTOHEM, *n. f. admiratio*, förundran.

AUTOHADDET, *v. a. frequ. verbi autohet. Hinc autohaddeje, mirabundus, ad admirandum promptus*, underfam. Autohaddem, *vide autohem*. Autohastet, *dimin.* litet förundra sig öfver. Autohatjet, *incipere admirari*, begynna at förundra sig.

AUTOSTALLET, *v. a. dimin. vide autohastet. Hinc*

AUTOSTALLEM, *n. f. admiratio*, förundran.

AUTOTS, *n. a. pristinus*, den framfarne. Autots wårald, *priscum ævum*, forntid. Autots almatjeh, *priores, priscei homines. cfr. auta.*

AUTSUKT, *adv. in antecessum*, i förvåg.
Autfukten wadfet, *in antecessum ire*,
gå i förvåg.

AUTSO, *n. s. locus uliginosus arboribus
confitus*, moras med trån bevåxt.
cfr. råtto.

AUWE, *n. s. cinctus, cingulum*, gördel,
bälte. Kartfen auwe, *cingulum coria-
ceum*, Matth. 3: 4. Auwats, *dimin. et
litet bälte*. Silb auwe, *cingulum ar-
gento decoratum*, silfverbälte.

AUWOTES *s. auwots, n. s. cingulum, quo
rangiferi vectarii cinguntur*, bälte på
kôr-renar.

AUWETET, *vide awetet.*

AWAGOI *s. awagojo, lacus patentior s.
major*, en stor sjö.

AWAN, *n. s. sinus lacus, vik. Vestrob. afva.*

AWESTET, *aliquantum simili esse*, vara
något likt, likna. Mo maffak awe-
fti fodn, *mei fere similis fuit.*

AWEM, *n. s. fossa, graf, dike.*

AWET, *v. a. fodere, effodere, gräfvä, di-
ka. Jokkab awet, rivulum derivare,
utgräfvä en bäck. Item, iteratis vi-
cibus mulgendo lac e mammis vaccae vel
pecoris elicere, antea nullum lac præben-
tis, upmjölka. Hinc quasi passivum est
awanet, effodi, &c. upgräfväs, pro
awetowet.*

AWETET, *v. n. tat wadnas awet, aquam
hæc scapha intromittit, denne båten
låker. Dicitur tantum de navigiis vi-
tio aliquo aquam intromittentibus.*

AWI, awi kô, *adv. tanquam, quasi, vi-
de supra aiwe.*

AWITKA, *n. s. indicium, signum, tekn,
märke. I le taste akt awitta ken,
ejus rei ne vestigium quidem restat,
deraf är ej qvart det minsta spår.*

AWOK, *n. s. vide awagoi. Item, plani-
ties uliginosa vel lacustris*, et fält af
sjöar eller myror.

AWO, *n. s. gaudium, letitia*, glädje, frögd.
Mon leb awon tijen tjet, *gaudeo ve-
stri caussa*, Job. 11: 15. Sije fjaddin al-
wos awon, *gavisi sunt valde.*

AWOS, *n. a. letus*, glad. Awos peiwe,
dies letus. Awos waimo, *cor letum.*

AWOSET, *letum fieri*, blifva glad. A-
wosi aiwe sagga, *valde gavisus est.*

AWOSTET, *vide awotet. Passiv. awo-
stowet, letari, frögdas.*

AWOHET, *v. n. vide awofet. Awohet
muin, gaudete mecum*, glädjens med
mig. Awohattet, *letificare*, göra glad.

AWOHEM, *n. s. gaudium*, frögd; *letifi-
catio*, frögdande.

AWOSIKT, *adv. cum letitia*, gladeligen.

AWOSTALLET, *letari*, glädjas. *frequ.*

AWOTALLET, *v. n. idem. Awotallet
kalkabet jättetkenna ja härloges a-
woina, exsultabitis ineffabili gaudio
& glorioso. Awotallet Herras får-
ten aiken, gaudete in Domino semper,
Phil. 4: 4.*

AWOTALLEM, *n. s. letitia*, frögd.

AWOTALLEJE, *letans, qui letatur*, den
som glåds.

AWOTET, *v. a. letificare*, göra glad.
It. neutr. letari, glädjas, licet rarius.

Awotem, *letificatio*. Awotattet *s.
awodattet, frequ. idem atque awotet.*
Awotattem vel-dattem, *vide awotem.*

AWOTAKES, *n. a. jucundus*, gladelig.

AWOTIEWAS, *n. a. letitie plenus*, full
af glädje. *Vox eccles.*

AWROS vel auros, *n. s. auris urfi*,
björn-öra.

AWROT, *vide åurot.*

B

BAAL, *Baal*. Jukko åh le fâjetam puol-witas Baalen auten, *qui Baal genu non flexerunt*, Rom. ii: 4.

BADAK, *pix, resina*, beck, kâda. *cfr. tarwe.*

BADET, *v. a. picem illinere*, becka. *It. inquinare, orena.*

BADDE, *n. f. vinculum, ligamen*, band. Baddai waldet, *ligare. cfr. tjadnes.*

BADDET, *v. a. ligare, vincere, binda. It. n. glacie obstrui, (de fluminibus) stoppas igen af is, svalla igen. Sâges om floder. Jokka badda, fluvius glacie impletur, cfr. asketet. It. kainob bad-det, rudentem disruptum, sine nodo & implicatis solum extremitatibus, rursus conjungere, spitla ihop et tåg. Bad-detet, frequ. vasa ligaminibus colligare, fâtta band på kâril. Austral. cfr. baste. Hinc*

BADHAT *f. badhes. Badhat jokk, fluvius glacie repletus & obstructus, en svall-bäck, som är full med is.*

BADS, *n. f. pluma, dun, fjäder. cfr. tâlke.*

BADSETET, *v. n. dicitur de avibus, quæ in pulvere sese voluntates apricantur, sâges om foglar, når de sola sig och våltra sig i sanden. Badsetallet, frequ. de omnibus animalibus, nivem, aquam vel pulverem a semet quassantibus, sâges om djuren, då de skaka af sig inô, vatten eller stoft.*

BAKOT, *v. a. pinsere, panem coquere, baka. Laipeb bakot, panem facere. Melius laipot. Bakostet, dimin. litet baka. Bakogâtet, incipere pinsere, begynna at baka.*

BAKOJE, *n. f. pistor, bagare. cfr. laipoje.*

BAKOM, *n. f. panis coctio, bakning. Ba-*

kom-kâte, pistrina, bagarestuga. Bakom-wuobne, furvus pistorius, bakugn. Bakom-stâpo, idem ac bakom-kâte.

BAKKO, *n. f. inclinatio vel declivitas collis, sluttningen af en backe. Tiewa bakko, ware bakko, collis, montis acclivitas. Njâra bakko, mala, mons veneris, kindben, kinder.*

BALKA, *n. f. bacillum, kâpp. Pjârgo bal-ka, qwele balka, bacilli, quibus carnes & pisces suspenduntur ut sicca fiant.*

BALLO, *n. f. pilea, bäll. It. testiculi.*

BALSAMI, *n. f. balsamum, balsam.*

BARA, *solum, tantum, bara. cfr. koros.*

BARAN, *Vestrobot. bâran, lactis per artem veneficam creptor. Notissima Svecis fabula superstitiosa, Lapponibus ignota.*

BARKO, *n. f. cortex, imprimis betule, bark, björkbark. It. cortex betula cum lixivio coctus retium tingendorum gratia, colore subnigro, fârg på nåt medelst bark och lut, Norrlandice tåla. Barkob wuoffjet, dictum colorem corticis coquere, tilreda nåtfârgen. Obs. hæc preparatio eum in finem precipue fit ne putredine corrumpantur.*

BARKOTET, *v. a. wermit barkotet, colore e libro cum lixivio extracto, retia piscatoria tingere, fârga nåt med lut och bark. Hudit ja nakkit barkotet, peller & coria aqua & libro macerare, barka skinn och hudar, garfva.*

BARKAK, *n. f. calceamenti species, ocrearum fere figura, kångor. Ita appellantur, quod corium, ex quo conficiuntur, modo quo diximus præparetur. Barkar, coriarius, garfvare.*

BARFEDD, *natus, fôdd, qu. d. barnfôdd, est enim Svecici originis.*

BAR-

BARNE, *filius*, son, *vide* parne.
 BAROS, *manifestus*, uppenbar, *vide* paros.
 BART vel Boreal. bastak, *balneum*, badstuga. Barteb paketet, *balneum calefacere*.
 BARTSJER, *Austr. Chirurgus*, Fåltskår. A Danico Bartskjår. Boreal. Påsker.
 BASKOK, *n. a. amarus, acerbus*, bask, bitter. Harbmat baskok, *valde amarum*. Baskokub sappest, *felle amarius*.
 BASTE, *n. f. viminea ligamina quibus vasa lignea connectuntur*, band på tråkåril. Basteb pjejet tudnoi, *tonnam colligare*. Sweip. *id.*
 BASUN, *n. f. tuba*, basun. Basun kalka tjuojet, *sonabit tuba*. Basuneb tjuojetet, *tuba canere*. Basunen tjuojeteje, *tubicen*, basunist. *Vox eccles.*
 BEDEL, *n. f. carnifex, tortor*, bodel.
 BEINEK, *n. f. tibialia e pellibus confecta*, skinn-strumpor.
 BEKK, *n. f. pix*, beck, *melius* fuokom tarwe.
 BELIAL, *Belial*. Kakte fåmašteħ Kristus ja Belial? *quæ est concordia Christi cum Belial?*
 BELDNE *f. beldnje, n. f. folia graminum & præcipue Angelicæ*, blad på örter, i fynnerhet Angelika.
 BENT, Benta, Binna *f. Bint, n. pr. vir. Benedictus*, Bengt.
 BERDN, bern *f. bjerdn, n. f. catulus ursi anniculus*, årsgammal björn-unge. *It. Boreal. ursus*, björn.
 BERRIT, *v. n. oportere, debere*, bõra. Mi-je berribe kitet Jubmeleb, *Deo gratias debemus*. *Hinc*
 BERES, *n. a. promeritus, qui meruit*, den som år til något fõrtjent. Beres le affjalats pakkatafeb ådtjot, *pœnas*

commeruit qui peccavit. *Item, beres le, justum f. æquum est*, det år billigt, bõr få vara.
 BEWEL, *diabolus, formula per diabolum jurandi*, hin onde, bõfvelen. *Dicitur etjam* bjewel.
 BIBEL, Bibel-kirje, *Biblia*, Bibel. Bi-belesne lokket, *in Bibliis legere*.
 BIDDET, *v. a. precari*, bedja. Biddestet, *dimin. något litet begåra*. Biddegåtet, *incipere orare*, begynna bedja. Talla biddegåti ko riffieb wuoidni, *virgam videns confestim cepit orare*.
 BIGGE *f. Bigga, n. pr. fœm. Brigitta, Brita*.
 BIGGET, *v. a. struere, edificare*, bygga. Biggi akta torneb, *edificavit turrim*, *Marc. 12: 1*. Biggegåtet, alget bigget, *incipere edificare*. Biggem, *edificatio*, byggande. Biggmåstar, *architectus*, byggmåstare. Mon pjejib wuodob ko wifes biggmåstar, *fundamentum posui tanquam peritus architectus*, *1 Cor. 3: 10*. Biggeje, *edificans*, den som bygger. Bignig, *edificium*, byggning. Alde kedge kården bignig lei jaspis, *erat structura muri ejus ex jaspide*, *Apocal 21: 18*. Bignigeb adnebe Jubmelest, *edificium habemus a Deo*, *2 Cor. 5: 1*.
 BIKESJET, *v. a. confiteri, bekänna*. Sud-doit bikesjet, *peccata confiteri*. *Ustatius est* tåbdestet, *qu. vid.*
 BIRE, *n. f. ursus*, björn. *Syn. berdn*, abmo attje, wari aija, ruomsek vel ruomfikalles, fuokok, &c. Biren-kats -auros, -fuotte, -naste vel -taste, *ursi unguis, auris, pes, oculus*. Biren-nakke, *pellis urfi*, björnhud. Bire tjuk, bernats, *catulus urfi: appellantur*

tur et jam manah, qu. dic. liberi. Min-geles bire, urfa, björn-hona. cfr. kufsnjepele.

BIRGET, *n. pr. fam. Brigitta. Birget-wakko, septimana Brigittæ, veckan efter Michaelis.*

BIRGET, *v. n. satis habere, sufficere, bår-ga sig, råcka til. Ib taina birge, hoc mihi non sufficit, jag bårgar mig icke dermed. Kalle tan jaken muotek birge, satis multum hoc anno nivis habemus. Birgestet, dimin. någorlunda bårga sig. Birgegåtet, incipere satis habere, sufficere incipere, begynna at bårga sig. Obs. active et jam usurpatur birget, & significat, suppeditare, open præbere, förstråcka, hjälpa. Birget same ådnameb jafoin, farinam Lapponia suppeditare, förse Lappmarken med mjöl.*

BIRGESNOK *f. birgesnak, n. f. quantum satis est, så mycket som behöfs. Ad-na birgesnakeb, sufficit ei, han har så mycket han behöfver. Svec. orig. qu. dic. bårgar sig nog.*

BIRSO *vel bõrso, n. f. bombardæ, böffa. Syn. steuk. Birso luoddeni, telum e bombardæ emissum est.*

BISKOP, *Episcopus.*

BISSE, *n. f. vide infra passie. Bisse pjär-go, cor, hjerta, qu. dic. caro sacra, ita dictum quia Lappones id olim immolabant idolis suis.*

BISSMAR *f. biffmer, n. f. statera, besman.*

BITTA & *per diminutionem binna, frustulum, bolus, bit, betta. Laipe bitta, frustulum panis, en brödbit. Item gutta, en droppe. Tjatse bitta, gutta vel pauxillum aquæ. Bittats, dimin. en liten bit.*

BITTJES *f. bittjok, n. a. amarus, bitter. cfr. brittjes.*

BIWDET, *v. a. invitare, bjuda. Biwdek, non invitatus, obuden. Biwdetum, invitatus, buden.*

BITTJO, *vox indignationis in mulieres, meretrix, asina, kåffa, mår.*

BJÅRT, *n. f. nativitas, partus, börd, födelse. Bjårte påres, unius anni, e. g. canis vel felis, nam solum de seris dicitur, et år gammal, fåges om klo-djur.*

BJÅLLO, *n. f. campana, tintinnabulum, klocka, bjällra. Bjållo tjuoja, campana tinnit, det ringer i klockan. It. horam indicat horologii tintinnabulum, klockan slår. Bjållots, dimin. en liten klocka. Bjållokes, bjållokes kofsa, vacca cui appensa est campanula, skållko. Bjållokes kato, rangifer campanulam gestans abest. Bjållokåte, turris ubi pendent campanæ, klockstapel.*

BJÅLE, *vide Åle.*

BLADE, *n. f. folium, pagina, sida i en bok. Mubben bladen, altera pagina. Boreales flade. Tobak blade, folia tabaci.*

BLADOTET, *kirjesne bladotet, folia libri alicujus evolvere, blada i en bok.*

BLAIKOK, *n. a. pallidus, blek. cfr. guouket. Blaikok muoto, facies pallida. Blaikok- vel blaikes-wuot, palliditas, blekhet.*

BLAIKOT, *v. n. pallescere, livefcere, blekna. Austral. bleikanet, idem. Blaikotet, frequ. idem. Blaikoti taffan, expalluit, han blef rått blek.*

BLANDET, *v. a. miscere, blanda. cfr. mastetet. Boreal. flandet. Blandetek,*

non mixtus, oblandad. *Blandatis*, *mixtura*, blandning.

BLAW & Blawes, *n. a. ceruleus*, blå.

Blawa paino, *color ceruleus*. *cfr.* latte.

Blawa kapte, *tunica cerulea*.

BLAWETET, *v. n. ceruleum induere colorem, fieri ceruleum*, blifva blått, blåna. Blawetastet, *dimin.* blifva något blå. Blawetatjet, *incipere ceruleum colorem induere f. referre*, begynna blåna.

BLEIK, *scopus, meta, vide pleik*.

BLEKK, *n. f. atramentum*, bläck. Blekke-tjårwe vel -litte, *atramentarium*, bläckhorn.

BLEKKE, *n. f. campus, lacus amplior*, en flåttmark, stor fjö.

BLETS vel bletjes, *n. a. planus*, jämn, flat. Bletje njuonak almats, *homo naso depresso*, flat-nåsig menniska.

BLENE, *n. f. folia herbarum*, blad på örter. *cfr.* beldne.

Bli, blijo vel blyjo, *plumbum*, bly. Blijoft luodeit leikot, *globulos plumbeos fundere*, stöpa kulor. Blijoluod, *bolis*, blylod. Sije tjaskin blijoluodeb wuolos, *demisserunt bolidem*, *Act. 27:28*.

BLINTEK, *pisces parvuli, pisciculi*, små fiskungar.

BLIWES *f. blewes*, *n. a. verecundus*, modestus, blygsam, sedig. Bliwes almats, *homo verecundus*. Bliweswuot, *verecundia*, blygsamhet. Bleweswuotefne, *cum verecundia*. Bliwastallet, *verecundum esse, timere*, vara blyg, frukta.

BLUOTTA, *vide pluotta*.

BOD, *n. f. taberna*, bod. *Syn.* bure, jib-dno, aite, njalla.

BOKSTAW, *n. f. litera*, bokstaf. Bokstawen tflagge, *ad literam*.

BOLL, *n. f. corpus*, kropp. *Item, isthmus*, et smalt landstycke emellan tvänne fjöar.

BOND, *n. f. rusticus*, bonde. *It. herus*, husbonde. *Boreal.* bondor, *rusticus*.

BONOTET, *v. a. per nuntium mandare f. injungere*, genom båd ålägga. Bonotam lei munji, *injunxerat mihi, commiserat*. *Item, licitari vel desiderare, (scil. per nuntium)* genom båd beställa, påtinga. Bonotam le muste kirjeb, *librum a me petiit, injunxit mihi ut librum ei mitterem*, han har tingat en bok af mig. Bonotastet, *dimin.* litet påtinga. Bonotatjet, *incipere injungere*, begynna at ålägga eller begära. Bonotem, *petitio per nuntium, nuntiatio*, begära genom båd, förkunnande.

BONOSNAK, *n. f. nuntius, mandatum*, båd, befallning. Bonosnakit pjejet vel faddet, *nuntium mittere, nuntiare*, skicka båd.

BRADAI *f. Austr.* bradan, *adv. subito*, hastigt. Bradai jabmi, *mortem obiit subitanam*, han dog hastigt. *Syn.* hæk- ket. Nau bradai, *sam subito*, så hastigt. Bradai hålet, *citata uti loquela*, tala fort. Bradafne, *subito*, i hast.

BRAD vel brades, *n. a. praeptus*, acclivis, celer, brant, snar, bråd. Brades pakte, *petra praeptus*. Brades mārāi, *in iram pronus f. praeceptus*, snarsticken, brådsint. Brades mārak, *idem*. *Item:* peiwe le udne harbmat brades, *hodie sol valde aestuat*, solen är i dag rätt het. Bradok, *idem*. Bradok puold, *collis acclivis*. Bradeswuot, *celeritas, acclivitas*, snällhet, branthet.

BRADETET, *maturare mortem, accelera-*
re,

re, påskynda döden. Påsker jukko
le mattoteme bradeta wall, *indoctus
medicus admaturet mortem*. Bradet
faut, *fac ut citius moriatur; de animal*.
BRADDE, *n. f. titio, carbo, brand*. Syn.
nuffel. *It. pruna, glöd, eldkol*.
BRAKKETET, *v. n. fragorem edere, bra-*
ka til. Pjägga brakketi, *orta est pro-*
cella: quod scilicet fit cum fremitu. H.
BRAKKOHEM, *n. f. fragor, dân, brak*.
Stuora brakkohemin, *magno cum fra-*
gore. Unde brakkohet, *fremerere, fra-*
gorem edere, braka, dundra. Täll
brakkoha, *ignis murmurat*.
BRAKKOH, *n. f. bracca, brackor, byxor*.
Brakkoi kum, *braccatus*.
BREKOT, *v. n. balare, bråka*. Smalah
brekoh, *oves balant*. Syn. måkot. *It.*
de fletu infantum, mana breko, infans
vagit. Brekogåtet, *incipere balare f.*
vagire. Ketkemi mana brekogåti, *in*
cunis infans cepit vagire, barnet be-
gynte gråta i vaggan.
BRIGGO, *n. f. pectus, (proprie avium)*
bröft, bringa. Jura briggoi påskå-
tet, *telum pectori infigere*.
BRISKOK, brittjok *f. brittjes, n. a. ama-*
rus, bitter, båk. Briskok-muôrje,
baccae amare. Brittjokin lijen fjad-
dam, *amare reddite sunt, Apoc. 8: 11*.
Brittjes tjatse, *aqua amara f. ingrato*
sapere. Brittjes sappin, *bili amara,*
Act. 8: 23. cfr. bittjes. Brittjesikt *f.*
brittjes-laka, adv. amare, bitterligen.
Brittjesikt tjerot, *vehementer flere,*
gråta bittert. Brittjes-lakats *f. -laka-*
lats, subamarus, något bitter. Brit-
tjeswuot, *amaritudo, acerbitas, båk-*
het, bitterhet. Sijen njalme tiwes
karroft ja brittjeswuotest, *os illorum*

exsecratione & acerbitate repletum,
Rom. 3: 14.

BRITTJAHET, *v. n. amarum esse vel sa-*
pere, smaka båk. Tat tjatse brit-
tjaha, *amaro hac aqua est sapore*. *It.*
active: amarum aliquid reputare, hål-
la något för båk. Almats brittja-
ha jabmemeb, *acerbum est homini mo-*
ri. Brittjahastet, *dimin. tycka at det*
är något båk, smaka litet båk.
Brittjahatjet, *incipere gustatum ama-*
rum præbere, begynna smaka båk.

BROUN *f. browe, pontus, bro*.

BRUDES, *n. f. sponsa, brud*. Hewes bru-
des, *sponsa bene decorata*. Bruderman-
ne *f. bruggum, sponsus, brudgumme*.
Brudeskarwo, *ornatus f. mundus spon-*
se, brudskrud. Brudes-fångo, *torus*
genialis, brudfång.

BRUDET, *uxorem ducere, viro nubere,*
taga sig hustru, få man. Brudek, *qui*
uxorem non duxit, virgo, ogift man
eller qvinna: quasi, brudetek.

BRUDNE, *n. f. puteus, brunn*. Kattja
brudnai, *in puteum incidit, Luc. 14: 5*.
Brudnats, *dim. en liten brunn*.

BRUKOT, *v. a. usurpare, uti, bruka*. Bru-
kostet, *dim. något litet bruka*. Bru-
kodattet, *usupari posse, kunna bru-*
kas. *It. facere ut aliquis utatur, låta*
någon bruka. Brukogåtet, *incipere*
uti, begynna at bruka. Brukar, *qui*
utitur, den som brukar. Jaure bru-
kar, *piscator, fiskare*. Brukom, *usur-*
patio, brukande.

BRUNDASTET, *v. a. lingua aliqua male*
loqui, minus recte & eleganter loqui,
tala illa et språk. Taro kjåleb brun-
dastet, *Svecana in scite loqui, tala bru-*
tit eller orått svenska. Forte a bryta.

BRUODDE, *n. f. solea ferrea equorum, it. clavi ferrei soleis ligneis infixi*, håst-
skor, bråddor. **Bruoddats**, *dimin.*
bruoddet, *verb. claviculos angulis equo-
rum affigere*, sko håstar. **Bruodde-
stet**, *dim. bruoddegåtet, incipere istud
peragere.*

BRUOKA, *n. f. vide brakkoh. Syn. måuka.*

BRUWE *f. bråuwe, pontus, bro. vide
broun.*

BRYDTJET, *v. a. cerevisiam coquere,*
brygga.

BRÅSTE, *n. f. vitia f. fissura bombarda-
rum, bråst i böffor.*

BUDA, *n. f. præceptum, bud, befallning.*
Jubmelen buda, *præceptum Dei. It.*
nuncius, båd. Budab qweddet, *nun-
ziare*, båra båd. Budab takket
vel budab faddet, *nuntium ablegare*,
fånda båd. Budab ådtjot, *nuntium
accipere*. Buda qweddeje, *nuntius,*
qui nuntium affert, bådbårare.

BUNTSE *f. buntse raike, orificium va-
sis, sprundhål, öpningen på et kåril.*

BUODGESTET, *v. a. annuntiare, förkunna*

BUOLA & *dim. buolats, n. f. frustulum,*
bolus, bit, litet stycke. cfr. puola.

BUORDE, *n. f. mensa, bord. Buordai*
*tjåkkahet, ad mensam sedero. Buor-
deb latjet, mensam sternere mappis,*
duka bordet. **Buordats**, *dim. cfr.*
peude.

BURE, *n. f. penarium, taberna, bod. cfr.*
aite.

BURRETES, *vide bårets.*

BUSKO, *frutex, fruticetum, buske, små
skog.*

BUWE, *n. f. bos, pecus, boskap. Ådna f.*
stuora buwe, grex boum vel pecorum,
stor hop af boskap. Buwe kåte, bo-

vile, fåhus. Buwe reinohėje, *bubul-
cus*, vallhjon.

BUWET, *v. a. strangulare, suffocare, stry-
pa. Buwegåtet. Tie wank buwegå-
ta finalait, nunc oves enecare cepit mor-
bus, begynna at döda. cfr. puwet.*

BYTTO, *n. f. amphora, bytta. Byttots, dim.*

BÅDET, *spumare, fremere, brusa, båda;*
vide påset.

BÅLL, *n. f. truncus, corpus, stammen,*
kropp. **Bålleinis**, *corpore suo. Bållå*
*skatte, census per capita, mantals-pen-
ningar. cfr. boll.*

BÅLLSTER, *pulvinar, culcitra, bålster.*

BÅNDA, *n. f. herus, husbonde. cfr. bond.*
Item adj. bānda vel bāndas, dives,
opulentus, rik. Stuor bānda le fodn,
*ditissimus ille est. Kāte bānda, pater-
familias, husfader. Jāttet kāte bān-
dai, dicite patrifamilias, Marc. 14: 14.*
Aiwe bāndas lei, erat valde dives.
Bādawuot vel bāndotak, *divitiæ,*
rikedom.

BÅNDASTALLET, *v. n. divitem se jacta-
re, skryta af sin rikedom.*

BÅNDOT, *v. n. ditescere, blifva rik. Juk-
ko fiteh pāndot, qui volunt ditescere,*
i Tim. 6: 9. Bāndostet, dim. blifva
*nāgot rik. Bāndogåtet, incipere di-
tescere, begynna blifva rik. Bāndo-
tet, v. a. ditare, göra rik. Jubmel*
bāndota keb fodn fitta, Deus quem
vult divitem facit.

BÅR, *n. f. sandapila, likbår.*

BÅRET, *v. a. perforare, båra. Nabarin*
båret, terebra perforare.

BÅRETES *f. bårets, terebra, fyl, borrh.*

BÅRRE, *n. f. ratis, flotte af bråder el-
ler timmer. It. ponticulus, en spång,*
liten bro.

BÅR-

BÅTNE *f. bådne, n. f. fundus, botten.*
Jaure båtne, *fundus lacus. cfr. wuo-*
do. Bådnetes, (qu. d. fundo carens)
immensus, botnlös. Bådnetes riko,
immanium divitiarum possessor, bot-
tenlöst rik.

BÅRG, *n. f. munitio, bång. Mo bång,*
munitio mea, eccl.

BÅRGAL vel bångar, *mercator, civis,*
handlande, borgare. Alde bångar-
reh, cives ejus, Luc. 19: 14. Borgar-
gunde f. borgarråkte, jus civitatis,
burskap, borgarrätt. Ammasch tak-
ketum Israëlen borgarråkteft, abalie-
nati a republica Israëlis, Eph. 2: 12.
Mon leb åstam tab borgargundeb
ftuor pedniki kum, magnis pecuniis
hoc jus civitatis acquisivi, Act. 22: 28.
Bångarapta vel -atta, sine civibus.

BÅRJES, *n. f. velum, segel, vide infra*
pårjes.

BÅKTET, *expergefaceret, upvåcka, vide*
påktet.

BÅNK, *n. f. scamnum, bång. Bången nal*
tjokkahet, federe in sella. Bången nal
tjokketet, in sella subfedere.

BÅGAR, *n. f. scyphus, poculum, bångare.*
Silba bångar, scyphus argenteus.

BÅRANES, *feta, drågtig. cfr. akk.*

BÅRGANES, *n. a. cui nihil deest illorum,*
quæ ad vitam sustentandam necessaria
sunt, den som bångar sig vål, som in-
tet lider brist. Est quasi participium
verbi birget, quod vide. Bångib, satis
mibi est, sufficit mibi, cfr. birget.

BÅRKOT, *v. a. arborem exsuccam facere,*
förtorka et trå. cfr. affnetet.

BÕNO, *n. f. precatio, bõn. Bõnob tak-*
ket, precari, precatatione uti, gõra bõn.
Bõno-peuwe, dies pœnitentialis, bõ-
nedag.

BÕTO, *n. f. multa, bõter. Bõtoit pje-*
jet, multam persolvere, årlåggå bõter.
Bõtot, verb. pecunia multari, bõta.
cfr. fakko.

C

CAPELL, *n. f. Sacellum, Capell. Capell-*
Herra, Sacellanus, Capellan.

CAPTEIN, *Centurio, Capitanus, Capitain.*

CAPITEL, *n. f. Caput, Capitel.*

CARWLIN, *n. f. quarta pars thaleri Im-*
perialis, $\frac{1}{4}$ Riksdaler, Carolin.

CATJES vel Catjism, *n. f. Catechismus,*
Cateches.

CRISTALL, *n. f. cristallus, vide infra*
kristal.

CHRISTUS vel Boreal. Ristus, *Nomen Sal-*
vatoris, Christus. Christegas & Chri-
stelats, Christianus, Christen, Chri-
stelig. Christelats wiesom, vita Chri-
stiana. Appetes ålmah kottjotowin
Christegasin wuostak, Discipuli Chri-
stiani appellati sunt primum, Act. 11: 26.
Christelaka, Christiano more, Christe-
ligen. Christe-lakats vel -lakafats,
ut Christianos decet, Christelig. Chri-
stelatswuot, subst. Christelighet. Chri-
stendobmo f. Christewuot, Christia-
nismus, Christendom. Christendob-
mon åppetafen åiwebekkeh, capita
doctrinæ Christianæ.

CHRISTET, *v. a. baptizare, dõpa, Christ-*
na. Manait Christet, infantes bapti-
zare. Syn. kastetet. Christetet, Hiphil,
facere ut baptizentur, facere baptizari,
låta dõpas. Christ f. Christem, Bapti-
smus, Dõpelse. Juo mana le Christen
orrom, infans jam est baptizatus. Chri-
ste mana, infans baptizandus, Christ-
nings-barn. Item, infans cujus bapti-

fmi fuimus testes, gudbarn. Christepardne, Christeneita, *puer, puella cujus baptismi sponsores sumus*, gudson, guddotter. Christattje, Christedne, *pater & mater lustricus, sive qui testes sunt baptismi*, gufader, gumoder. Christattje waddes, *donum quod datur isti infanti a sponso*ribus, faddergåfva. Christek vel christetek & christetes, christeteme, *non baptizatus*, odöpt. *It. qui se modo christianis indigno gerit*, en ochristelig menniska. Hinc christetes-laka, *adv. ochristeligen*.

D.

DABMOK, *vide tabmok*.

DADDA, *n. f. Austr. papa, (vox liberorum) pappa. Westrob. dadden, dad*da.

DAGGET, *v. a. tundere, diverberare, dånga*. Daggi so puorestak, *verberabat illum vehementer*. Item, ruouteb dagget, *akfjob dagget, cudere ferrum, securim, smida järn, smida en yxe, ståd-hugga en yxe*. Daggestet, *dimin. något litet dånga*. Daggetet, *facere ut tundatur, låta dånga*. Daggegåtet, *incipere, verberare vel cudere, begynna slå eller smida*.

DAIGEN & *varius daig, n. f. farina, aqua subacta, massa, deg*. Sures daigen, *fermentum, surdeg, jäst, 1 Cor. 5: 6*. Daigeneb takket, *farinam aqua subigere f. permiscere, göra deg*. Transl. proverb. I le utseb daigeb pareb, *ne bilo quidem præstat f. melior est, han är ingen smula bättre*.

DAKTAR, *n. f. filia, dotter*. So daktareh le tah, *ejus hæ sunt filie*. Usurpatur et jam de vitulis pecudum.

DAL, dala, *n. f. thalerus, daler*. Järba dal, *akta pekke f. akta stuttje dal, thalerus Imperialis, en specie Riksdlr. Holland dal, Imperialis Hollandicus, Hålländsk R:dlr. Skatte-dal, tertia pars Imperialis, en plåt. Kuoppardal, thalerus cupri, en daler kopp:mt. Gambel-dal, tres quadrantes Imperialis, tres Carolini, 3 Caroliner. Påddos dal, Imperialis summa ex pluribus & minutis nummis, (oppositum järba dal) en R:daler i små pengar*.

DALLAND *f. Dalanland, Dalekarlia, Dalarne*. Dal ålma *f. Dalan ålma, Dalekarlus, Dalkarl*.

DALLE, *n. f. Austr. vascula e tuberculis nodosis arborum confecta, små kåril eller askar af vrid*.

DANNEMANNE, *vir bonus, en god och årlig man*. Stuur dannemanne, *vir valde bonus, optimus*. Dannekono, *mulier bona f. honesta, danneqvinna, en hederlig qvinna*.

DANSKESTET, *v. n. propr. Danica imperite loqui, tala illa Danska. It. confabulari, prata*. Danskestime åbbå peiweb, *confabulamur per totam diem*. Danskestatjet, *incipere Danica loqui, confabulari, begynna tala Danska, &c*.

DANSOT vel dantsot, *v. n. saltare, dansa*. Mije tjuojetime tijen autefn, ja tije epet site dantsot, *tibiis cecinimus vobis, sed non saltastis, Luc. 7: 32*. Dantsotet, *dim. Dantsogåtet, incipere saltare, begynna dansa*. Dansoje, *salta*tor, dansfare. Dantsom, *saltatio, dans*.

DARET, *v. a. fallere, decipere, bedraga. vide taret*.

DAUK, *conj. tamen, dock*. I dauk, *nequaquam, aldeles icke*. Dauk kuit & per

per dimin. dfauk, aliquantulum, något litet. e. g. Makte toda wieso? dfauk vel dauk kuit, ut vales? aliquantulum, scil. bene, huru mår du? någorhunda.

DEMANT *f. Demant-kedge, Adamas, Diamant.*

DENKEWES, *n. a. obesus, carnosus, fet, köttfull. Denkewes almats, homo carnosus f. pinguis. Boreal*

DEURAS, *deurok, n. a. carus, dyr. Ib-ken haggam ets deurasen adne, ne-que vita mea mihi ipsi cara est, Act. 20: 24. Deuras piåbmo, cibus carus. Deurasikt, deuraft vel deurofikt, adv. care, dyrt. Tije lepet deuraft åste-tum, magni emti estis, j åren dyrt köpte, 1 Cor. 6: 20. Deuraswuot, ca-ritas, dyrhet. Deuraswuotest idtjib matte åftet, nimis caritatis causa e-mere non potui. Quidam scribunt tiwras.*

DEUROT, *v. n. carum fieri, blifva dyrt. Tie talle falte deuroi, jam fal carum est. Deurotet, pretium intendere, au-gere, stegra, göra dyrt. Deurateje, licitator, stegrare.*

DID *f. dida, mos, ritus, fed, plågsed.*

DIDALATS, *superstitiosus, qui ritibus ineptis addictus est, vidskeppelig.*

DIE, *adv. tunc, nunc, då, nu. Talle die, nuperrime, nu nyfs. Die pāti fodn, tunc ille veniebat. Die le naute, ita est, så år det. Walla die, vix, egre, nåp-peligen, med möda. Die ja die, in-perpetuum, för all tid. Die die, ita ita, så så, ja så. Wai die? itane? år det så? Wai die pāti? nuncne venit? kom han nu? Diebe tist, vale, far-vål. Die ken, tunc saltem, då åtmin-stone, syn. aines die. I dieken, ne-quidem tunc, icke en gång då. Observ. perinde est si scribatur die an tie, te.*

DIET *vel tieti, propter, för, skull. To diet, propter te, för din skull. I mo diet, non mei causa, intet för min skull. Tandiet, propterea, ergo, för-densskull.*

DINGET, *v. a. percutere, slå. cfr. dagget.*

DIRREW, *n. f. instrumentum, verktyg.*

DIKTIT, *v. a. fingere, mentiri, dikta, ljuga.*

DJUR *vel potius tjur, lupus, varg. Item in Apocalypsi, animal: nelji djuri au-ten, coram quatuor animalibus, l. c. Cap. 14: 3. satius est juttus.*

DIWRE, *n. f. fera, vilddjur. Diwrit piw-tet, captare feras.*

DOBMAR *f. duobmar, judex, domare. Orechtsfårdog dobmar, injustus judex. Abma wiholats wadda to dobmari, ja dobmar &c. ne inimicus tradat te judici, & judex &c.*

DOBMO *f. duobmo, n. f. judicium, sen-tentia, dom, domslut. Mangemus duobmo, extremum judicium, den yt-tersta domen. It. pæna, straff. Jub-mela duobmo, pæna a Deo inflicta. Duobmo ålmah, viri duodecim judi-ciales, Tolfmån, Syn. lautålma, tål-manne. Duobmo-peuwe, dies judi-cii. Dobmo-stol, tribunal, domstol.*

DOKTOK, *n. a. utilis, idoneus, gagnelig, tjenlig. Doktok piåbmo, cibus bene nutriens f. solidus, födande spis.*

DON, *åiwedon, pulvinar, dyna, huf-vuddyna. Austr. Item, sarcina, mobi-lia, (Gall. hardes) perfedlar, faker. Vestrob. dohn, doningar.*

DOS, *n. f. thecula, arcula, dofa, liten låda.*

DRAKA, *draco, drake. Stuore draka, magnus ille draco.*

DRIWKES & **driwkok**, *n. a. driwkes piåbmo, cibus firmus f. diu sufficiens, dryg*

dryg mat. Driwkok mil, *milliare longum*, en dryg eller lång mil. *It. adv. driwkok le, haud parum est*, det är drygt.

DUDN, *n. f. fragor*, dån, dunder. *vid. tudna.*

DUKAT, *n. f. Ducatus*, Dukat.

DUMBK, *n. a. indocilis, qui hebetis est ingenii*, dum. Aptsa dumbek le fodn, *plane indocilis est*. Dumbekwuot, *stupiditas*, dumhet. Stuur dumbekwuot, *magna discendi inhabilitas*.

DUN, dunakaik, *vide tun.*

DUORGA, *n. f. rami arborum*, qvistar af trån. *vide tuorg.*

DURES, *vide deuras.*

DUWO, *n. f. columba*, dufva. Wuoidni Jubmelen wuoigeneseb wuolos luoitatemen ko duwo, *videbat Spiritum Dei descendentem quasi columbam*, Matth. 3: 16. Duwo-paik, *stercus columbinum*. Turtur-duwo, *turtur*, turtur-dufva.

DÅKKAHET & dåkket, *v. n. idoneum, aptum esse*, duga. Kalle dåkkaha, *sat is est bonum f. idoneum*, det duger väl. Dåkkahaddet, *idoneum aliquid judicare, probare*, hålla något för dugligt, gilla. Maktes kalkah tab tåkkahaddet? *num hocce probas vel idoneum ducis?* håller du detta för giltigt? Idtji dåkkahadde tab, *repudiavit hoc*, han förkastade detta.

DÅKOR, *vide infra tokor*, tokortet.

DÅGGET, akfjob dagget, *vide dagget.*

DÅINGET, *v. n. minutatim pluere*, rågna smått, duska. *cfr. abrotastet.* Dåingestet, *dim. idem.* Dåingegätet, *incipere pluere paulatim f. leniter*, begynna smårågna.

DÔBMET vel, *ut Lappones saepius dicunt*,

duobmet, *v. a. judicare, jus dicere*, dôma. Rektes-laka duobmet, *justum dicere jus*, dôma rätt. Weret *f. påstot* duobmet, *injuste judicare*, dôma orätt. Elet duobme, die epet kalk duobmetowet, *nelite judicare & non condemnabimini*, Luc. 6: 37. Dôbmetet, *facere ut judicetur*, låta dôma. Dôbmestet *f. duobmestet*, *dimin. något litet dôma.* Dôbmegätet, *incipere judicare*, begynna dôma. Duobmatjet, *supin. judicatum*, til at dôma. Jubmel-kalka pätet duobmatjet wiesoit ja jabmekit, *Deus veniet judicatum vivos & mortuos.* Dôbmatum, *dam-natus*, fördômd. Tah dôbmatumeh, *condemnati.* Dôbmetek, *non judicatus sive de quo jus non dictum est*, odômd. Dôbmemas, i miken le dôdmemas, *nihil erit judicatu, sive reprehensione dignum*, Rom. 8: 1. Dôbmetowet, *passiv. dômas.*

DÔBMEJE *f. duobmeje, judicans, qui jus dicit*, den som dômer. Dôbmem, *judicatio*, dômande. *It. to dôbmest, tuo jussu scilicet*, efter dim dom och befallning. *Obs. saepissime ironia est.*

DÔPTET, *v. a. infantes in casu necessitatis baptizare, nullus licet adsit sacerdos*, nód-dôpa. Dôptetum *dicto modo baptizatus*, nód-dôpt. Dôpteje, *qui ejusmodi baptismationem peragit*, nód-dôpare. Dôptem, *baptizatio &c.* nód-dop. *syn. njåda-kastetes.*

E

EBERES, *n. a. imbecillis, infirmus*, fvag, klen. Eberes almatjeh leh musne, *debi-*

debilis mihi est familia, jag hafver
svagt folk. *It. eberes akka, uxor gra-*
vida, en hafvande hustru.

EBEJAKKO, *vide epe, akka*.

EBBER, *n. f. urna, situla, åmbare, byt-*
ta. Melke ebber, *stula lactis*, mjölk-
bytta. *cfr. åbbar*.

EDELES, *n. a. inopinatus, non provissus,*
oförtänt, oförmodad. Edeles al-
mats, *homo inopinato adveniens*, en
som kommer oförmodeligen. Ede-
lest, *adv. inopinato, fortuito*, oförmo-
deligen, af en händelse. Edelest
mon to aitsib, *fortuito te conspexi*, jag
blef dig varse af en händelse.

EDNE, *n. f. mater, moder. Cum suffixo,*
ednam, mater mea, item terra, min
moder, jorden, quod etiam scribitur
ådnam. Edne-pele, *noverca*, stju-
fmoder. Pahas edne-pele, *noverca ma-*
la, elak stjuvfmoder. Edne-faje *f. ed-*
ne-fajafats, idem. Edne-fajen le fodn
mo, *loco matris illa est, b. e. noverca*.
Edne-tek *f. ednetes, matre orbus, mo-*
derlös. Ednetes mana, *infans matre*
orbus. Edne, edne, *prov. amore ma-*
terno in liberos nihil firmitus, moder
år moder. Edne-hågg, *uterus, mo-*
derlif. Edne melke, *lac maternum,*
moders-mjolk. Edne-waimo, *cor*
maternum, moders hjerta. Aijan ed-
ne, farfars eller morfars moder. Ka-
loi edne, *kalohene f. kalojenits, ita*
se invicem appellant uxores fratrum,
så kalla bröders hustrur hvarandra.
Ednatjam, *dimin. mi mater optima,*
min söta mor; est blandientis.

EDNELATS, *n. a. maternus, moderlig*.
Ednelats wuoke, *qualitas sive animus*
maternus.

EDNOI, enoi & *Austr. jenoï, avunculus,*
matris frater, morbroder. cfr. ånoi.

EDKE & *dim. edkits, n. f. momentum, et*
ögnablick. Edkits le ko pâti, *venit*
superrime, han kom för en liten
stund sedan.

EJET, *errare, delinquere, fela, förse fig.*
Almatjen le ejet, *humanum est errare*.
Ejetum le tat, *erratum hoc est*. Ejib,
peccavi, jag felade. Ejestet & ejest-
stet, *dimin. fela, litet förse fig*. Eje-
stib taggo, *in isto peccavi, jag felade*
deruti. Ejegätet, *incipere delinquere,*
begynna at fela. Ejestallet, *frequ.*
sapius errare, ofta fela. Ejetet, *fa-*
cere errare, komma en at fela. Ejeti
almogeb, *peccare fecit populum. cfr.*
meddet.

EJEJE, *n. a. qui delinquit, errans*.

EJEM, *n. f. error, peccatum, fel, förseel-*
se. Ejemest tatt pâti, *ex errore id fa-*
ctum est, det skedde af förseelse. cfr.
måddo.

EIK, *n. f. quercus, ek*. Eike-muor, *idem*.
Eike-muoren muôrje, *glandes quer-*
cina, ek-ollon.

EIKA *f. eikan, 3. pers. dualis imperfecti*
verbi negativi Ib, non illi duo sive
ambo, icke de bägge. Eika pâte, *non*
veniebant (de duobus), de tvänne kom-
mo icke. Idtjin pâte, *non veniebant,*
(de pluribus) de kommo icke (såges
om flera). cfr. Ib.

EIME, *prim. pers. plur. imperf. verbi Ib,*
nos non, icke vi. Eime pâte, *non*
veniebamus, vi kommo icke. *Flecti-*
tur autem istud verbi negativi imper-
fectum hoc modo: Idtjib, idtjih, id-
tjis vel idtji, plur. idtjime & eime,
eite, idtjin, dualis eimen, eiten, ei-
kan.

kan. Eiten pāte, *vos (de duobus) non veniebatis*, j två kommo icke. Eite pāte, *vos (plures) non veniebatis*, j kommo icke.

EKE, *patruus major natu*, äldre farbroder. *Ita appellatur patruus, major natu patruelis patre, minor autem tjetse: quod vide. Cum suffixo, ekkam, patruus meus*, min farbror. Ekkam puoram, *mi patre optime*, min kåra farbroder. Ekatjam, *dim. mi suavissime patre*, min fõta farbroder, *est blandientis*.

EKEW, *nepos aut neptis de fratre natu majore*, den äldre brodrens son eller dotter. *cfr. tjetsew*.

EKEWE *f. ekewes, n. a. eternus*, evig. Ekewe aike, *aternitas*, evig tid, evighet. Ekewen aikai, *in aeternum*. Ekewes Jubmel, *sempiternus Deus*. Ekewai, *adv. in aeternum*, evinnerligen, i evighet. Kaiken ekewai, *in omnem aeternitatem*.

EKKED, *n. f. vesper, aſton, qväll*. Kåſſe ekked pāti, *vespera autem facta*. Ekked ſjaddi, *factus est vesper*. Ekkeden, *vesperi*, om aſtonen. Ekkedeſt, *a vespere*, iſrån aſtonen eller qvällen; *Item, vesperi*, om aſtonen. Ikto ekkedeſt jami mo mana, *infans meus heri vesperi mortuus est*. Ekked aldana, *vesper diei fit*. Joula ekked, *vesper feſti natalitiorum Chriſti*, Jul-aſton. Syn. Struotta. Ekkeden wuoſt, *verſus vespereum*, emot aſtonen.

EKKEDES, *n. a. vespertinus*, ſom hörer til aſton. Ekkedes-mallas *f. males, cæna*, aſtonmåltid. It. Herran ekkedes-mallas, *Cæna Dominica*, Herrans Nattvard: *melius*, Jubmelen tållo. Sāmes ālma takkai ſtuor ekkedes-

mallafeb, *vir quidam magnam paravit cœnam, Luc. 14: 16*. Ekkedes-naſte, *ſtella vespertina, vespereus*, aſtonſtjerna. *cfr. abradijus*. Ekkedes pådd, *tempus vespertinum*, aſtonſtund. Orro tab ekkedes-påddeb taſſne, *commorare heic tempus hocce vespertinum*, bliſ här denna aſtonſtunden. Ekkedes-måſſo, *conſcio vespertina*, aſtonſång. Ekkedes måſſo le udne, *conſcio hodie ſit vespertina*. Ekkedes-qvolmo, *prima vespera*, aſtons ſkymning. Ekkedes qvokſo, *idem*. Ekkedes qvolmon påta, *cum vespere ſcit venit*. Ekkedes raſjo, *pluvia vespertina*, aſtonrāgn. Ekkedes wjāro, *ſacrificium vespertinum*.

EKKEDUET, *v. n. vespereſcere*, lida til aſtonen, aſtnas. Ekkedua ja āh tād-de kāinob, *vespereſcit & non norunt viam*. *Item: todn ekkeduah kāinon naſ*, *vespertina te tenebra in via opprimunt*, det bliſ qvälls-mörkt för dig på vågen. Ekkedutjet *f. ekkedatjet, idem*. Ekketuſtet, *dimin. lida nārmare til qvällen*.

EKKETUTJEM, *n. f. vespertinum tempus, quando vespereſcit*, qväll, när det bliſ qväll.

EKTATS, *n. a. beſternus*, hvad ſom hörer til gārdagen. Ektats peiwe, *dies beſternus*. Etats ijan, *nocte beſterna*, i gār om natten.

ELA *f. eluli, vividus, cui ineſt vita*. Ela meſe, *vitulus rangiferinus vividus*. Id-tji mana eluli pāte, *infans inanimus in lucem editus est*, barnet var dõdtõdt.

ELBES, *n. a. vilis*, ringa, dålig. Compar. elbeb, *ſequior*, ſāmre. Elbeb pele, *pars ſequior*, den ſāmre delen. Superl. elbemus, *deterimus*, dåligāſt, ſāmſt.

ELE,

ELE, *noli*, pafs på. *vide supra ale.*

ELEFANT, *elephas*, elefant. Elfentakte, *ebur*, elfenben. Kaikalakafats korreh elfentaktest, *varii generis vasa eburnea.*

ELEMENT, *elementum.*

ELEM, *n. f. vita*, lif. Adnet kalka ekenwen elemeb, *habebit vitam eternam*, *Joh. 3: 16.* Almen elem, *vita celestis.* *cfr. jelem.*

ELEJE, *n. a.* I le elejen fjaddam, *non vivus factus est*, *Apoc. 2: 8.* *vid. jeleje.*

ELET, *v. n. vivere*, lefva. *vide jelet.*

ELEMES, *n. a. vitalis*, som år lifaktig, som kan lefva länge. Elemes herkeb fitab åstet, *vitalem emere cupio renonem.*

ELME, *n. f. regio, terra*, land, landskap. Matte elmeft litja pätam, *ex qua regione ventus fit.* Etjes elmeft, *a propria regione.* Nuorte, årjel eline, *borealis, australis terra.* Wuolgi elmafes, *patriam reversus est*, han for til fit fädernesland. Elmelats, *popularis*, landsman. *cfr. ilme.*

ELLUTET, *v. n. quando infans in utero matris fit vivus*, qvickna i moderlifvet. Juo ådna elluti, *jam dudum vivum factum est*, det qvicknade längefedan. *Dicitur et jam de animalibus, licet varius.*

ELLI, *sive, aut*, heller, *usitatus* jalla, *qu. vid.*

ELWET *f. elwetet, v. a. animadvertere, rescire*; blifva varse, komma i årsarenhet af. Talla fodn elweti, *nox animadvertit*, han märkte straxt. Elwestet, *dimin.* något litet förmärka. Elwegåtet, *incipere animadvertere*, begynna at förmärka.

EMBIKT, *munus, officium*, embete. *cfr. ammat.*

EME, emen & emest, *n. a. & f. (indicans conditionem sempiternam & innatam) ab initio, ipsa auctrice natura*, af begynnelsen, af sig sjelft. Emen aimost, *ab eterno*, af evighet. Emekus almats li nau? *num ab initio talis fuit homo? (scil. creatus)* var menniskan sådan af begynnelsen? Emetjalmetis almats? *homo inde a natali cecus*, en blindfödder menniska. Emest tatt le naute orrom, *a natura istud ita fuit.*

EMET, *n. f. hera, domina*, matmoder, husfru. *It. apud Austr. femina dives*, et rikt qvínfolk. Mo emet le stuoora emet vel riko, *mea domina est ditissima.*

ENKET, *v. a. commiserari*, ömka, beklaga. Enkib mon fo, *commiseror sortem ejus*, jag beklagar honom. Ika epe matte kajot, enket kuit berribe, *quamvis juvare non possumus, commiserari saltem debemus.* Enkem, *commiseratio*, medlidande, medömkan.

ENETET, enanet, *vide ånetet, ånanet, ådnanet.*

ENSI, *n. a. singularis*, besynnerlig. Ensi almats le fodn, *singularis ille vir est*, han år en besynnerlig man. *Obs. accipitur & in bonam & in malam partem. Vestrob. ense, idem.*

ENTA, *semper*, alltid, *vide inta.*

ENTSEK *f. intsek, preposita particula negandi I, valet nequaquam*, ingalunda, aldeles icke. Ib mon entflik wuolge tokko, *nequaquam illuc progredior.* Idtji entflik sita, *nequaquam volebat*, han ville ingalunda.

EPE, *non nos*, icke vi. *prima plural. negativi ib.* Epe le jakkam, *non credimus*, vi hafva icke trodt. *Dualis*, epan, e. g. Epan kus tallel' quoktes? *suntne nunc duo?* Resp. quoktes lepa, *sunt duo.*

EPEJAKKO, *n. s. fides imbecilla*, svag tro. (*vox eccles.*) It. *superstitio*, vidskepelse.

EPEDET, *v. n. dubitare*, tvifla. cfr. juoret.

EPESTET, *v. a. fascinare*, tjusa, förtrolla. Wuoidnem litja, jus i mijeb koktek epest, *videre licet*, anne nos aliquo modo fascinet. Epestem, *fascinum*, förtjusning. Hinc forte

EPPAR *s. eppari, spectrum, quod fabulantur fuisse manes sive animas infantum, quas matres innuptæ nesci clandestina interemere, quos manes vagientes atque vario modo vociferantes, suam olim indicasse necem matribusque insidiassse fabulose narrant. Svet. gästär.* Eppar läkko, *lectio, qua præcaveri sibi crediderunt a dictis spectris.*

ERADES, *n. s. nota, qua aliquid discernitur, skiljemärke, kännemärke.* Tanne påtsofne le mo erädes, *signo meo hic notatur est renu*, denne ren är märkt med mitt märke. Obs. dicitur et jam aratus & Austr. jāratus.

ERETET, *v. a. discernere, signo aliquo notare, (dicitur de pecudibus, quibus aures certis incisionibus insigniuntur)* märka öronen på boskap. Eretastet, *dimin. litet märka.* Eretatjet, *incipere notare, begynna märka.* Eretattet, *facere notari, låta märkas.*

ERETEJE, *qui aliquid signo quodam notat, qui discernit & notam apponit, den som skiljer och utmärker något.*

Eretem vel Austr. jāretem, *notatio, signatio, utmärkande.* cfr. äro.

ERIN, *adv. abhinc, borta.* Erin le fodn, *abest*, han är borta. Erit, *in alium locum, aliorsum, bort, til et annat rum.* Erit wuolgi, *abiit aliorsum*, han for bort. Kedke lei erit waldetum, *lapis erat ablatus, Job. 20:1.* Wadse erit, *abi, gå bort.* Erit wadset, erit pjejet &c. *vide wadset, pjejet, nam dicitur et jam wadset erit, pjejet erit &c.*

ERTEK, *n. s. costæ, latus, fida.* Ertek-takte vel ertetakte, *costa, resben.* Ertek-taktit tåjet, *frangere costas.* Adamen ertek-taktest, *ex costa Adam.*

ERTER, *pisa, arter.* Erter karr, *vaginæ in quibus pisa inclusa sunt, ärt-ikidor.*

ERWEG, *n. s. officium, munus, ämbete.* Prästan erwegeb, *Sacerdotium, Ebr. 7:5.*

ESKI, *nuper, nyfs. vide iske.*

ESMÄRKE, *n. s. exemplum, efterdöme.* Vox origine Fennica, magis foret Lapponicum aut-märke, quod tamen immutat. est. cfr. puoikaldak.

ESSMELES, *vide supra affimeles.*

ESSALES vel esseles, *gravida, hafvande.* Mo akka le effalefen fjaddam, *gravida facta est uxor mea.* Akt neita le esseles, *virgo est gravida.*

ETS, *pron. ipse, sjelf.* Mon ets, *ego ipse, jag sjelf.* Todn ets, *ipse tu, du sjelf.* Etjen, *genitiv. proprius.* Etjen kabmak, *calceus meus, min egen sko.* Etjete wikke le tatt, *vestramet culpas est, det är edert eget fel.* Etjestan, *a me ipso, af mig sjelf.* Etjestat, *a te ipso, af dig sjelf.* Etjestas, *a semet ipso.* Etjenne tjalmi kalkab wuoidnet jubmeleb, *meis oculis Deum videbo.* Etjet pira mi je lepe hälemen, *de te loqui-*

mur. Sodn matsei etjefi kâik, *ad suos regressus est*, han for hem til de fina. Sita kus todn etjeinis hâlet? *visne in colloquium cum ipso (h. e. hero s. Domino) convenire?* vil du tala med Herren eller husbonden sjelf? Etjefest Jubmelest, *ab ipso Deo*, af Gud sjelf. Alde etjefist, *a propriis ejus*, Aft. 24: 23. Etjek, *intendit significat. quasi dices, ipseissimus.* Etjek todn tab tietah, *istud vel tute ipse nescis*, det vet du nog af dig sjelf. Item, *spontaneus*, sjelfmant, *cfr. alma.* Etjek tokko wuolgi, *sponte illuc profectus est*, han for dit sjelfmant. Compos. Etje-miâle s. etje-radek, *adj. qui sui vult esse juris, sibi sapiens*, sjelffrâdig, sjelfklok. Etje-muoitoles, *spontaneus*, sjelfvillig. Etje-muoitolelest, *adverbialiter accipitur.* Etje-muoitolelest pâti, *sua sponte venit*, han kom sjelfmant. Etje-wâld s. etje-rade, *propria auctoritas, proprius ausus*, egit bevåg. Etje-wâldeines sodn takka maite sodn fitta, ja i laket duobmareb, *proprio ausu, quidquid vult facit, iudicemque non curat*, han gör på egit bevåg hvad han vil, och bryr sig ej om domaren. Etje-radin erit waldet, *propria auctoritate s. injuste auferre*, med våld, på egit bevåg borttaga.

ETJELES, *n. a. qui sui juris est*, den som är sin egen. I le sodnetjeles, *sui non est juris.* Item etjelesi, (*adverbialiter*) *sponte*, sjelfmant.

ETSET, *v. a. amare*, ålska. Etse Jubmelabt ja qweibmabt, *dilige Deum tuum & proximum tuum.* I mo etse, *non me curat*, han bryr sig ej om mig. Etsestet, *dimin.* något ålska. Etsegâ-

tet & etsajet, *incipere amare*, begynna at ålska. Die åska mo etsegâti, *jam denique me diligere incipit.* Etsetjet, *verb. intensiv. valde amare, adamare*, högeligen ålska.

ETSEJE, *amator, amans*, ålskare. To etseje, *tui amans.* Etssem, *subst. dilectio*, ålskande.

ETSELES, *n. a. amabilis, dilectus*, ålskelig, kâr. Tat le mo etseles pardne, *hic est Filius meus dilectus*, denne är min kære Son. Superl. etselemus s. etselemus, *maxime dilectus*, den måst ålskade. Mo etselemuseh kuldeleleh, *mei auditores dilectissimi.* Synon. kârafumus. Etseleswuot, *amabilitas, dilectio*, ålskelighet, ålskande.

ETSEMAS vel etsemes, *n. a. amore dignus*, ålskansvård. Etsemasen adnet mi tjebbe ja puore le, *amore dignum judicare quod pulchrum & bonum est.*

EVANGELIUM, *Evangelium.* Evangelist, *Evangelista.*

EWKANET, *v. n. augeri, augescere, tumescere*, ökas, tilväxa, jäsa up.

EXEMPEL, *exemplum.* cfr. esmärke.

F.

FABMALES, *imbecillis, debilis, item, mancus, klen, svag, ofärdig, bräcklig.* Fabmales alimats, *homo debilis*, en vanför människa. Fabmales mana, *infans mancus*, et barn med lyte. Item, Fabmales akka, *uxor gravida partui vicina, uxor pragnatione debilis*, en hustru som är mycket hafvande. Fabmales-wuot, *debilitas, svaghet, bräcklighet.* It. *pragnatio*, när qvinnan är mycket hafvande.

FAB-

FABMO, *robur, vires*, kraft, *vide* famo.

FADDA, *n. s. id quod igni alendo aptum est, faces*, det hvarmed eld uptåndes, eldfånge. *It. Tjåskem fadda, (fomes vel incendium frigoris) quando paulisper ningit, frigore superimminente, når det snógar litet, nåst för instundande stärk kóld.*

FADDET & faddet, *v. a. accendere*, uptånda. Fadde ruobi tållab, *accende ignem celerius*, tånd up elden fort. Faddestet, *dimin. litet* uptånda. Faddegåtet, *incipere accendere*, begynna at uptånda. Faddedattet, *facere ignem accendi*, låta uptånda eld. *It. posse accendi*, kunna uptåndas.

FADDER, *sponsor fidei, compater*, faddrar, guffar eller gummoder. Fadderit kåttjot, *testes advocare baptismi*, bjuda faddrar. Fadderats, *idem*. Fadderatjeh lân moi, *nos ambo sumus fidei sponsores*, vi bågge åro faddrar. Fadder-lakko, *cognatio inter baptismi sponsores*, fadderiskap. *Observ. Lappones ut cognatos illos habent, quos advocaverunt testes baptismi. Fadder-wad-des, donum, quod datur infanti a fidei sponsoribus, faddergåfva. cfr. Christattje.*

FADNO, *nomen herbe, Angelicæ alpinæ, biennis vel triennis, herba, (post triennium, dum caulis aultior factus, appellatur Påsk, qu. vid.)* stjelen med bladen af örten Angelika, som ej ånnu stådt öfver 3 år. Se Påsk. *Edulis est Lapponibus. Radix appellatur Urtes, qu. vid. infra.* Fadnots, *dimin. en liten* angelika.

FAGGATET, *v. n. luctari*, brottas, kampa. Faggatet kalken, *luctabimur nos*

(*dualis*), vi två skola brottas. *Symm. håipot. Faggajet & faggatatjet, luctam incipere*, begynna at brottas. Faggajobbo, wuoidnemen diet kåbba le kåureb, *fac incipiamus luctari, ut quisnam sit robustior appareat.* Faggatatjeika kaskebska, (*dualis*) *incipiebant secum invicem luctari*, de två begynte brottas fins emellan. Faggatatjet, *dimin. litet* brottas.

FAGGATALLET & faggatallet, *v. intens. & frequ. vehementer luctari*, håftigt brottas. Faggatalleime puorist, *intentis viribus luctabamur*, vi brottades med alfvare. *Hinc*

FAGGATALLEJE, *qui luctatur*, kånpe, som brottas. Faggatallem, *luctamen, certamen*, brottande, kåmpande.

FAGGATEJE, faggatem, *vide* faggatalleje, faggatallem.

FAGGE, *n. s. lucta, certamen, kåmpande.* Fagge kåura, *victor certaminis s. heros. Obs. Lapponibus usitatissimum hoc est certaminis genus, quo alter alterutrum nititur in terram prosternere.*

FAGGES, *n. s. vires, krafter.* I le pareb faggess, *vires non amplius sufficiunt*, krafterna stråcka sig ej långre. Faggeli mete, *pro virili*, efter förmågan. *Hinc*

FAGGET, *v. a. acquirere, comparare*, förvärfa sig, förskaffa sig. Fagge alla-fat jafob, *compara tibi farinam*, förskaffa dig mjöl. Tobak le talle nau deuras, i almats aibmot fagget, *tanti nunc tabacum constat, ut comparatu difficile sit.* Kuste todn leh pednikit faggem? *unde pecunias acquisivisti?* hvarest har du förvärfvat dig penningar? Faggestet, *dimin. något li-*

tet

tet förvärfva sig. Faggegätet, *incipere comparare sibi*, begynna förskaffa sig. Faggetattet, *facere ut comparetur*, *it. posse comparari*, laga at något förskaffas, kunna förskaffas.

FAJET, *v. a. tradere, committere*, öfverlemna, lefverera. Faje funji tab, *trade vel committe hoc illi*, öfverlemna detta til honom. Faje funji kirjit, *trade ei literas*. Fajegätet, *incipere committere*, begynna anbetalla. *It. obtrudere*, påtvinga. Die fajegätin mo kättjoi tawerebs, *mea curæ bona sua obtrudere ceperunt*, de begynte påtruga mig sin egendom at skötas.

FAIGES & Boreal. fwaigas, *n. a. vicinus morti, cui fatum instat*, feg. Faiges almats le tatt, *homini isti mors imminet*. Todn le faiges tane japen, *intra hunc annum moriturus es*, du är feg i detta år. Faiges mana le tat, *hic infans diu non vivet*. Die le tåma faiges! *en virum quem manent fata!* få är det med den som är feg.

FAKK, *repentinus*, hastig, oförmodelig. Fakk jabmem, *mors repentina*, en hastig död. Fakket, *adv. repentino*, hasteligen. Fakket tat sjaddi, *repentino factum est*. *cfr. håkkes, håkkes*.

FALDE, *n. f. fascia, qua superne adstringuntur feminalia, cingulum braccarum*, midjeband på böxor.

FALES, fala, Boreal. fwales, *cetus, balæna*, hvalfisk. Falan (Boreal. fwalafen) nakke, *cutis balænae*.

FALAS, *n. a. venalis*, fal. Falåsen adnet, *venditare, venale habere*, utbjuda, hålla falt. *Austr.*

FALET, *v. a. offerre, venditare*, årbjuda, hålla falt. I almats ådtjo arwob,

ko kalka påtet falet, *venalia parvo pretio emuntur*, man får ej det betalt, som man nödgas bjuda ut. Pardnebs falet neiti, (*qu. dic. filium virginis venditare*) *filio virginem petere nuptum*, fria för sin son. I almats tab påte falet, *istud venditare opus non erit*, man behöfver ej bjuda ut det. *Item*, man ådnakeb todn fala? *quantum tu liceris?* huru mycket bjuder du? Fali taste åneb, *licitus est hoc majori pretio*, han bød mera hårföre. Falestet, *dimin.* något litet bjuda på. Falelet, *frequ. idem ac falet*. Faleli mai, ika idtji åsteje parit, *venditabat quidem, sed nullus exstitit emtor*, han bød ut det, men där var ingen köpare. Faleletet, *facere venditari*, låta utbjudas. Falegätet, *incipere venditare s. offerre*, begynna at bjuda ut.

FALEJE, *venditans*, den som utbjuder något. Faleje pele, *pars venditans*. *Ita appellantur parentes & cognati proximorum.*

FALEM, *v. f. venum, venditatio*, utbjudande. I le falemi, *venditari non opus est, sive venale non est*, det är ej falt.

FALETEJE, *idem ac faleje*.

FALSKET & Boreal. fwalsket, *v. a. fallere, decipere*, bedraga. Ale falske mo, *noli decipere me*, bedrag mig intet. Tjeppe falsket, *peritus fallendi, dolosus*, listig at bedraga. *It. waroit falsket, merces vitiare, fraudem in mercibus preparandis adhibere*, förfalska varor. Falskestet *dimin.* litet förfalska eller bedraga. Falskegätet, *incipere fallere*, begynna at bedraga.

FALSKASTALET, *v. n. dolose agere*, falskas. Alo sodn naute falskastalla, *sem-*

semper ita est subdolus, han är alltid så listig.

FALSKE & falskes, *n. a. falsus, dolosus*, falsk, listig. Falskes wittenen, *testes conducti & falsi*, falska witten. Die le tåma falskes almats, *est hercule vir dolosus*. Kaiken falskesumus, *superlat.* den aldrafalskaste. Falske-laka, *adv. dolose, false*, listeligen, falskeligen. Falske-laka wittenastet queibmes wuoſte, *falsum testimonium contra proximum suum dicere*. Falske-wuot, *dolus, fallacia*, list, bedrägeri. Tiewas falskewuotest, *plenus fallacia*. Wana falskeswuoten, *sine fallacia ac dolo*.

FALSKALATS & falskes-lakafats, *n. a. fallax, subdolus*, bedrägelig. Stuur falskalats le ſodn, *quam maxime fallax est*.

FALT, *venum*, falt. Waipe falt, *utinam foret venale*.

FAMO, *n. f. vires, robur*, magt, styrka. I taſt famo le muſne, *jam deficiunt mihi vires*, jag har ingen styrka mer. Mon adnab famob luitet ſo, *potestatem habeo illum dimittendi*. It. Niſun i adne famob etjes kroppen pajel, *uxor proprii corporis jus non habet*, 1 Cor. 7: 4. Famoi nal pätet, *vires recuperare, annis & viribus crescere*, komma til ſina krafter, tilväxa i ålder och krafter. Famo-porre, *robustus, viribus preditus*, ſtark. Famotes vel -tebme, *debilis, sine viribus*, kraſtlös, ſvag. Famotebme lepe taſa, *ad istud peragendum viribus destituimur*, vi förmå ej det. It. Mo akkā le famotebme, *gravida est uxor mea*, min huſtru är hafvande. *cfr. fabmales*.

FAMOTESWUOT, *n. f. debilitas, impoten-*

tia, ſvaghet, oförmögenhet. *Synon.* weſjeswuot. Famotes-laka, *adv. imbecilliter*, ſvag, utan styrka.

FAMOKES & famolats, *n. a. robustus, validus*, kraſtig, ſtark. Wuofet etjebt famolatjen, *præſta te validum*.

FAMOTOWET, *viribus defici, debilitari*, bliſva orklös. Die leb mon falle famotowemen, *jam vires mee deficere incipiunt*. Ko wuoidnebet, ib le anje wuoreswuotest famotovum, *ut videtis, nondum plane me enervavit senectus*.

FAMOTUTTET, *v. a. enervare, viribus privare*, utmatta, förtaga krafterne. Puotſelwas, die tatt famotutta alma-tjeb, *morbus enervat hominem*.

FANEN, *diabolus*, den onde. Die todn le fanes almats, *diabolicus es homo*. Fanenen pargo, *opus diabolicum*.

FANG *f. fanga, captivus, in carcerem conjectus*, fånge. Fanga-käte, *carcer, fånga-hus*. Fangakäteb kaudnime puoriſt ſtaggetum, *carcerem invenimus bene clausum*, Aſt. 5: 23. Pjejin ſo fangakätai, *in carcerem illum conjecerunt*. Fanga-katteje, *custos carceris & captivorum*, fångvaktare. Taite pakoit ſardnoti fangakatteje Pauluſi, *verba hæc annuntiavit custos carceris Paulo*. Fangawuot, *captivitas*, fångenskap. Fangawuotesne le, *est in captivitate*. Qweimſanga, *concaptivus*, medfånge.

FANGET, *v. a. in carcerem conjicere*, taga i fångelſe. Die fangin ſo, *tunc illum in vincula conjecerunt*. Fangetum, *captus*, fångad, til fånga tagen. Fangetowum, *idem*. Fangetowet, *passiv.* tagas til fånga, fåttas i fångelſe.

FAN-

FANGETALLET, *v. n. in vincula conjici*, blifva fatt i fångelse.

FANTO, *avis genus, fringilla*, Bofink. *Synon.* Sitje.

FAPPEL, *n. a. celer*, fnåll, fnabb. *Dicitur de illo, qui celeriter perficit agenda.* Fappeleswuot, *celeritas*, fnållhet.

FARG, *n. f. quando lappones cum renonibus suis sedem mutant, migratio*, boflyttning. *It. comitatus*, följe, fällskap. Uffjotin atte sodn lei farosn, *putabant illum esse in comitatu*, Luc. 2: 44. Mon faron le, *me comitatur*, han är i mitt fällskap. Farots, *dimin. commigratio, ubi pauci sunt renones*, en boflyttning med litet af renar. Faro kradne, *comes, itineris socius*, reskamerat.

FAROLATS & *Anstr.* fårdolats, *viator, peregrinator*, vågfarande, resande. Farolatjit tuostot, *excipere peregrinantes f. viatores*, taga emot resande. I sodn matte farolatjeb piåbmet, *ne viatoribus quidem cibum offert*, han nåns ej gifva en resande mat. *Sordide parcum Lappones illum habent, qui non cibariis viatores excipit.*

FASKOT, *vide infra* waskot.

FASTO, *n. f. jejunium*, fasta. Fastoin ja rokkelesin, *jejunio ac deprecationibus*, Luc. 2: 37. Fasto Ailekes vel Saitemfasto, Fastelags-Söndag.

FASTOT, *v. n. cibo se abstinere, jejuna-re*, fasta. Juo leb kukkeb fastom, *diu jam jejunavi. Eccles. melius pārrek orrot, qu. vid. infra.* Fastogåtet, *incipere jejuna-re*, begynna at fasta.

FASTEG, *vide infra* Fåst.

FATME, *n. f. amplexus, complexus*, omfamnande, famn. Waldi so fatma-

ses, *amplexus est illum*, han tog honom i famnen, Luc. 2: 28. Fatmats, *dimin.*

FATMEM & *compos.* pira fatmem, *idem.*

FATMET & fatmestet, *v. a. amplecti, complecti*, omfamna. Fatmei mo pira vel fatmesti mo pira, *amplexus est me*, han omfamnade mig. *Compos.* pira-fatmet & pirafatmestet, *amplecti*, omfamna. Pirafatmesti so ja jåtti, *amplexus est illum & dixit.* Fatmestatjet, *incipere amplecti*, begynna omfamna.

FATMESTEM, *n. f. amplexus*, famntag.

FATMESTEJE & *compos.* pirafatmesteje, *qui amplectitur*, den som omfamnar.

FATS, *n. f. chirotheca laneæ*, ull-vantar. Fatlit kådet, *chirothecas laneas texere*, sticka ull-vantar. Fatsets, *dimin.* en liten ull-vant.

FATSJE, *n. a. qui cito fatigatur, qui laborem, propter debilitatem corporis, diu sustinere non valet*, den som snart tröttnar, svag at uthårda arbete m. m. *Anstr. synon.* lille, filak, *qu. vid.*

FATTATET, *v. a. prensare, comprehendere*, få fatt. Jus to lulib fattatet, *si te assecutus fuisssem*, om jag hade fått dig fatt. Fattatastet, *dimin. idem.* Fattatastib mai so, *assequebar quidem illum*, jag fick väl ånteligen rätt på honom.

FATTE, *n. f. stomachus sive ventriculus boum aut renorum, quo aqua eluto & bene purgato utuntur Lappones, loco lagenarum, ad liquores ferendos, postquam illum instarunt & siccarunt*, en upblåst och torkad kreaturs mage ell. vamb, som förut blifvit rensköld med vatten, at bruka i stället för flaskor. Melke-fatte, *istiusmodi ventriculus lacte repletus*, mjölk-vamb. Fattats, *dimin.* en liten vamb.

FATTEL, *n. f. lorum vel fascia, qua fac-*
eus portatur, band eller remar, hvar-
med en säck bäres. *Vesterb. fållor.*

FATTNETET, *v. a. moliri, admoliri,*
magno labore aliquid admoveere, slåpa
med stor möda och arbete. Fattnet
muoreit tas, *admolire huc ligna*, slå-
pa hit veden. Fattnetatjet, *incipere*
admoliri, begynna at framslåpa.

FATTOG, *n. a. pauper*, fattig. Fattog
sjaddi vel fattogen sjaddi, *pauper fa-*
ctus est. Fattogit waddet, *dare paupe-*
ribus. *Synon. hājo, waiwan, kōwes*
vel keuhes. Aptfa fattogeh, *pauper-*
rimi. Fattogwuot, *n. f. paupertas*,
fattigdom. Fattogwuotestas, *ex pau-*
pertate sua.

FAURO & fauros, *n. a. pulcher, formo-*
sus, skön, vacker. Fauros neita, *puel-*
la formosa, en vacker flicka. *Compar.*
faurob & faurokub, vackrare. Kåb-
ba tunji faurob wuoidno? *uter tibi*
formosior videtur? hvilkendera af de
två synes dig vara vackrare? *Superl.*
Fauromus & faurokumus, den vac-
kraste. Die le sodn fauromus alma,
pulcherrimus ille vir est. Fauros-
wuot, *n. f. vīde faurot*.

FAUROT, *v. n. puchrum fieri*, blifva vac-
kert. Ko sjaddi die fauroi, *adulta*
formosior facta est, när hon växte up,
blef hon vackrare. *It. amare, amorem*
canere, älska, sjunga kärleks-visor.
Faurostet, *dimin.* blifvalitet vackrare.

FAUROT & Austr. fauro, *n. f. pulchritu-*
do, faciei formositas, fågring. I al-
mats faurotinās wall puoraken sjad-
da, *non semper idem bonus qui formo-*
sus, det är ej fågring som utgör en
människas dygd. Mon kus so fau-
roteb tietab? *unde ego scirem formo-*

sitatem ejus? vet jag huru vacker
hon är?

FAURANES, *n. f. cantilena amatoria*, kär-
leks-visa. *cfr. wuele.*

FAUT, fauten, fautenak & fautek, *adv.*
potius, satius, håldre. Mastes idtji so
kådde faut? *quidni illum occidit po-*
tius? hvarföre drap han honom ic-
ke håldre? Jus li faut naute, *si po-*
tius ita foret. Fautenak mon tunji
tab waddab, *potius istud tibi dono*. *It.*
plane, omnino, aldeles. Kådde faut vel
fautek, *occide plane*. *It. statim, straxt.*
Sodn jabmi faut, *mortuus est statim*,
han dog straxt. Sitah kus muin på-
tet? faut, *visne me comitari?* *omnino*
f. statim, vilt du komma med mig?
straxt. *It. continue, ouphörligen*. Kir-
je mannai fautenak vel faut, peiweb
ja ijab, *litera continue per dies noctes-*
que ferebantur, brefvet gick utan up-
pehåll, genom natt och dag.

FEDET, *v. a. nutrire, alere, föda, up-*
fostra. Ib aibmot fedet manaitan,
liberos meos nutrire non valeo. Buwit
fedet, *pecora pascere*, underhålla bo-
skap. Fedestet, *dimin.* litet föda eller
underhålla. Fedest tab, *ale hunc ali-*
quamdiu, föd denne en liten tid. Fe-
degätet, *incipere alere*, begynna at
underhålla.

FEDO vel fed, *n. f. nutrimentum, föda*.
Puoren feden le, *bono fruitur nutri-*
mento, han har god föda. Fedo jut-
tus, *animal, quod humana industria a-*
litur. Hinc

FEDDEN, *n. a. puber, qui pubertatem at-*
tigit, myndig, manbar. *Compos. ofed-*
den, pubens, qui adhuc puerili est eta-
te, infans, barn, omyndig.

FED-

FEDDELAND, *n. f. patria, solum natale*, fädernesland, födelse-ort. Die le mo feddeland, *hoc mihi natale solum*.

FEDOK, *qui nutritur, alumnus*, den man upföder, fosterfon eller dotter. Mo fedok, *alumnus meus*.

FEGEN, *n. a. gaudens, gaudio delibutus*, glad.

FEIL, *n. f. nevus, vitium*, fel. Feilen le, *vitio laborat*, det har fel.

FEILOT, *v. n. deficere, deesse*, fela, fattas. Feiloi taggo, *in illa re defecit quidquam*, det felar derutinnan. I mo pelest mike kalka feilot, *non ex mea parte quidquam desiderabitur*. Feilofstet, *dimin. något litet fattas*. Feilogätet, *incipere deficere*, begynna at fattas.

FELPA & felpes, *catulus canis*, hundhwalp.

FENKEM & fenkeh, *poples*, knåweck. Pjeje fenkemi vel fenki wuollai, *sub poplitibus pone*, lägg under knåwec-ken. Item, *loculus, in quo pulvis pyrius in sclopetis accenditur*, fångpanna på en böffa. It. *ipse pulvis pyrius loculo huicce sive patellæ impositus, quo accenditur reliquus pulvis*, fångkrut. H.

FENKERAIKE, *foramen, per quod ignis in sclopetum immittitur*, fånghål.

FERES & fera, *n. f. magnum ahenum*, en stor kittel.

FERKEM, *n. instrumentum multicornæ lignæ, quo pulmentum vel ejusmodi quid, sub coctione, agitatur*, twara.

FEUDET, *v. n. caudam jactare, (proprie est canum)* wilka med swansen. Piådnak feipeb feude, *canis caudam quassat*.

FEUSE, *vide supra* buwe kåte. Fiks, *id.*

FEUSEK, *n. a. bubulus*, som angår få och fåhus. Feusek tårdno, *ancilla quæ bo-*

vile curat, fåhus-piga. Feusek stakke, *lupus audacissimus, (qu. d. qui e ipso bovine pecora auferre studet)* en mycket djert och glupsk warg.

FIAD & fiand, *inimicus*, fiende. cfr. tju-de, wassjolats.

FIBOK, *n. a. mansuetus*, faktmodig. Fibok piånje, *canis mansuetus*, en sedig hund. Austr. Hinc adv. fibok-laka, *mansuete*, faktmodeligen. Substantiv. Fibokwuot, *dexteritas*, färdighet, skicklighet.

FIDNA, *n. propr. vir. Fenno*, Finne.

FIDNEL, *vide reksek*.

FIKON, *ficus*, fikon. I guttek tjägga fikonit törnest, *de spinis non colligunt ficus*, Luc. 6: 44. Fikon-muore, *ficus arbor*, fikon-trå.

FIKS, *n. a. qui id ætatis est, ut facienda peragere possit, qui viribus crevit*, karisk, manlig. Le kalle fiks alderes mete, *satis est pro ætate vegetus*, han år manlig nog efter sina år. Juo le målked fiks, *jam viribus pollet*.

FIKTET, *v. n. pugnare, contendere*, fåkta, kåmpa. Fiktet le kiåmpa, *alacris est concertandi*. It. fiktet taweri mängen, *divitiis comparandis studere*, vinläggga sig om at samla rikedomar. Fiktet pira, *ultra & citra cursare*, löpa hit och dit, fåkta omkring. Fiktet gätet, *incipere concertare*, begynna kåmpa eller tåffa.

FIKTEJE, *pugil, certans*, fåktare. Fiktem, *subst. pugilatio, certamen*, fåktande.

FILLET, *v. a. deicere, infortunium alicui adferre, calamitate afficere*, fålla, komma en i olycka, eller på obestånd. Fillet mo sita, *periculum mihi molitur*, han vill komma mig på fall.

FILLETALLET, *calamitate affici, in malum casum demitti*, få olycka, komma på obestånd. Talla filletallah todn, *imminent tibi insidia calamitose*, du blir snart bragt i olycka.

FILLO, *lima*, fil. Filots, *dim. Boreal. fwilo*.

FILOTET & filot, *limare*, fila. Filoin filotet routeb, *lima ferrum expolire*.

FILPET, *v. a. quando ventus nivem cumulat*, drifva ihop snö. Piägga filpi muotekeb, *ventus cumulat nivem. Boreal. kelpet*. Filpestet, *dim. litet drifva ihop*. Filpegätet, *incipere cumulare nivem*, begynna drifva ihop snön.

FILPETAK, *n. f. nix vento cumulata*, snödrifva. Jaureh leh filpetakist tiewa-seh, *cumulata nive referti sunt lacus*.

FINGE *vide supra* fenkem.

FINEM, *n. f. mora*, drögsmål.

FINEJE, *cunctator, qui moratur*, den som dröjer, som utdrager på tiden.

FINET, *v. n. morari, cunctari*, dröja. *cfr. ajanet*. Finestet, *dimin. något litet dröja*. Finegätet, *incipere cunctari*, begynna at dröja.

FINO, *n. f. cervus*, en hög. Muora fino, *cervus lignorum*, en ved-hög. *cfr. muor*.

FINN, *Fenno, Finne. Finn- vel Suoma-kiäl, lingua Finnica*, Finnska.

FIRKET *vel firketet*, *v. a. quassare*, skaka. Firketin äivitasa, *quassabant capita sua, Matth. 27:39*. Item, *crines alicui vellere, in crines involare*, hårdraga. Firke so äiwest, *invola in crines ejus*. Firkestet, *dimin. litet skaka eller hårdraga*. Firketatjet *vel firkegätet, incipere quassare*, håstigt skaka.

FIRKESTALLET, *v. a. intensiv. vehementer quassare*, håstigt skaka. It. Firke-

stallib so äiwest, *caput ejus vellicavi*, jag ryckte honom i hufvudet eller håret.

FIRKETALLET, *quassari*, skakas, ristat.

FIRRET, *v. n. moveri, motari*, röras, skakas, dallra. Muora kårrek firra, *cacumen arboris motatur*, toppen på trä dallrar eller skakas.

FISSEK, *parvulus, tener*, liten, klen. *Dicitur & de infantibus & de pullis, imprimis avium*.

FIÅLLO, *n. f. assis, tabula lignea*, bråde. Fiålloi låutet, *assibus tegere*, täcka med bräder. Fiålloit luoddet, *finde-re truncos, ut inde fiant tabule*, klyfva bräder. Fiållots, *dimin. et litet* bråde.

FIÅLLOTET, *v. a. assibus contegere f. obducere*, brådfå, betäcka med bräder. Fiålлот tjabbakit, *contege bonis assibus*.

FIÅNTI, *adv. tai fiånti, nuperius*, nyligen. I le tai fiånti wuoidnom, *non nuper visus est. cfr. kåsket*.

FIÅRET, *v. n. detrimentum accipere, jacturam, casu infortunato, facere valetudinis, mortem ex infortunio obire*, fara illa, skadas til hålfan, omkomma. Alo fiåra jalos almats, *perire solent audaces*. Fiårin muste ådna påt-föh, *multi renonum meorum interierunt*.

FIÅREM, *n. a. qui perit, violentam mortem perpeffus*, omkommen, den som blifvit dräpen. Fiårem piårgo, *caro animalium a lupa occisorum, vel qua alio modo periere*.

FIÅRETET, *v. n. vulnus vel aliud detrimentum valetudinis accipere*, fara sig eller annars fara sig illa. Mo fwaines fiåreti akfjoin, *securi vulnus sibi fecit famulus meus, min drång högg sig*

fig med yxen. *Sape de vulnere lethali.*
 Fiåretastet, *dimin.* göra fig litet illa.
 Fiåretatjet, *incipere vulnus accipere vel vulnerari,* begynna at fåra fig eller annorledes fara illa med fig. Fiåretattat, *perire facere,* låta omkomma.
 Katte etjebt, abma flintfoswuotinat fiåretattah almatjit, *cave, ne incuria tua perire facias homines.* Åljotes teudnareh fiåretatteh pätsoit, *ignavi famuli perire faciunt renones, scil. incuria.*

FIÅRWA & fiårw, *n. f. ripa, littus,* strand. Sadde fiårwa, *littus arenosum,* sandig strand. Juowa fiårw, *littus lapidosum.* Fiårwefne, *in littore,* på stranden. Fiårwa radde, *extremitas ripæ,* strand-brådden.

FLASK *f. flasko, n. f. uter, ampulla,* flask. Melkeb flaskei lebnet, *in utrem lac infundere.* Tieute flaskeb winin, *implete utrem vino,* fyll flaskan med vin.

FLITOG & fleutog, *diligens,* flitig. Flitogwuot, *diligentia,* flitighet, flit.

FLIKTET, *v. a. expedire aliquem,* göra lös och ledig, göra färdig. Flikte mo rouwabit, ja ele tist ajet, *expedias me citius, neque me diutius detineas,* gör mig färdig snart, och uppehåll mig ej längre.

FLUET, *immittere se, involare in aliquid,* rusa på något, gripa an. Flui åiwai *f. åiwan,* flui wuopteit, *in erines involabat,* han flög mig i håret. Austr.

FLUOKK, *n. f. turba, cæsus,* en hop. Målked fluokk almatjist, *major turba hominum.*

FLÅSK, *lardum,* flåsk, speck.

FODERTET, *vide rauket.*

FRAM, *adv. loci quo studuimus venire,*

framme. Pätet fram, *pervenire,* komma fram. Boreal. ram, *unde,* rammassije, *crimen apertum f. detectum.*

FRASKO, *mulier alacris, virago,* en hurtig qvinna. Frasko vel fraskos neita, *puella alacris.*

FRED, *n. f. pax,* fred. Fredeb takket, *pacem facere,* göra fred. *cfr. rafe.* Fredelats, *pacificus,* fredsam.

FRIAR, *procurator, friare,* vide irke. Friot, *vide infra* fognotet.

FREISTOT, *tentare,* förföka, vide kättjelet.

FREISTOK, *n. a. non tentatus,* oförfökt, vide kättjeleke.

FRIJE & fri, *n. a. liber,* fri. Frije wiljo, *liberum arbitrium,* fri vilja. Frije-wuot, *libertas,* frihet.

FRIJETAKKET, *v. a. liberare,* befria. *cfr. luitet.*

FRITT, *adv. per me licebit,* gärna. Kalle kalle *idem.*

FRIBMOK, *n. f. turbo,* väderhvirfvel. Fribmok påti ja tjaski mo landai, *turbo me prostravit.* Synon. Injirpek, *swida, qu. vid.*

FRUA, *domina, fru.* Frukost, *jentaculum,* frukost. Lådde litta, *idem.* Frualakats, *femina superbiens & otiosa,* en högfärdig och lat qvinna.

FRÖKOK & Austr. frekok, *nobilis,* adelig, ådling. Åh mädde frökokeh leh kottjotum, *non multi nobiles sunt vocati, 1 Cor. 1: 26.* Item, *dicax, hilaris,* skämtsam, glad.

FUETTE, *n. f. pedes ursini,* björnfötter. *cfr. bire.*

FULJET, *v. n. sequi, comitari,* följa med, eller til vågs. *cfr. metetet, tjowot.* Fuljestet, *dimin.* följa litet med eller

til vågs. Fulje, *subst. comitatus*, med-följe.

FUOLKET & fuoikafet, *v. n. ingemiscere, anhelitu atque gemitu dolorem suum testari, (proprie est egrotantium)* sucka, med suckande jämra sig. Fuoikafi ijab tjada, *per totam lamentatus est noctem*, han jämrade sig hela natten igenom.

FUODAR, *n. f. pannus subdititijs*, foder under kläder. Fuodareb piejet, *subdititijs pannum sive subtegmen apponere*, fätta foder under. Fuodartet, *verb. idem*, fodra.

FUOLKE, *n. f. populus, homines*, folk. *It. famuli & ancilla, familia*, legohjon, husfolk. Abbå fuolkines, *cum universa sua familia*, med alt sit husfolk. Fuolke le musne, *familia mihi est magna*, jag har stort hushåll. Fuolkajes & fuolkai, *adjective accipitur, cui magna est familia*, som har mycket folk. Fuolkai le sodn, *multi domestici sunt illi*. Kaikist fuolkist, *ex omnibus populis*. Fuolketis vel fuolkets, *cui desunt famuli*, folklös, som är utan tjenstefolk.

FUOM, *vide supra* autje.

FUOMATSET, *v. a. reminisci*, komma ihug, århindra sig. Die tabb talle åska fuomatli taket, *nunc demum illud facere reminiscit*. Idtjib fuomats, *non reminiscebar*, jag århindrade mig ej. Boreal. huomatsfet.

FUOMBELDET, *v. n. occupatum esse frustraneo labore*, vara sysselsatt med görömål af litet värde. Maina todn fuombeld, *quid nugarum facis?* hvad gör du för lapperi?

FUONDO, *n. f. caussa*, orsak. *cfr. wikke*.

FUONO vel fuodno, *diabolus*, djefvul, den onde. *Item, malum*, det som är ondt.

FUONOS & Austr. fâno, *malus*, ond. Fuonos almatjeh, *mali homines*. Kaik fuonos pakob, *omne verbum malum*, Matth. 5: 11. Fuonoswuot, *malitia, nequitia*, ondika, arghet. Fuonoswuoten fures daigenesne, *in fermento malitie*, 1 Cor. 5: 8. Fuonosikt & fuonost, *adv. male*, illa, på ondt sätt. Fuonos-laka, *idem*.

FUONOT vel fuodnot, *v. n. deterius fieri, malum fieri*, blifva sämre, förvårras. Fuodnom läh talatje almatieh autotjist, *hujus avi homines pristinis deteriores facti sunt*, denna tidens menniskor, äro värre än fordomdags.

FUONODUKTESTET, *Austr. non probare, displicentia alicujus rei moveri*, misstycka någon ting. *Synon. usitat.* pahän adnet. *cfr. adnet*.

FUOPPE, *n. f. angustia, anxietas*, nöd, trångmål, ångest. Die sodn fuoppai påti, *tunc ille in angustias adductus est*, då kom han i största trångmål. Mi puokti to tann fuoppai? *quid necessitatis te urgebat?*

FUORA, *n. f. scortum, meretrix*, hora. *cfr. hora*. Fuoralakats, *vide horalakats*.

FUORO, *vide infra* wuoro.

FUORKE, *n. f. risus*, löje. I munji fuorhe påte, *ridere nequeo*, jag kan ej le. Fuorkeb takket, *risum movere*, åstadkomma löje. Fuorkeb pestet, *risum non posse tenere*, ej kunna hålla sig ifrån skratt.

FUORKES & fuorkok, *n. a. lepidus, jocosus*, rolig, skämtsam. Fuorkes al-mats,

mats, *homo facetus*, en skämtsam menniska. Fuorkeswuot, *substant. facetiae*, roligheter. Fuorkesikt & fuorkes-laka, *adv. jocosae, lepide*, skämtsam, roligit.

FUORKJO, *neque*, hvarken. Fuorkjowuejen jälla wadfen, *neque vehens neque euns*, hvarken körande eller gående.

FUORSS, *n. f. cataracta fluminis*, forfs, strömfall. *cfr. guoik.*

FUORSSET, *v. n. de fluminibus, quando spumeis precipitantur undis*, forfla, brusa.

FUOWA, *n. f. magna hominum turba*, en myckenhet af folk. Abbå fuowa påtå, *maxima venit turba*, en stor myckenhet kommer. Pårkel ja alde fuowa, *diabolus & turba ejus*. It. Tåro fuowa, *exercitus*, krigsmagt. Kono-ges fuowines, *Rex cum exercitu suo*. Tåro fuoweb palket, *conducere militem*. Fuowets, *dimin.* en liten krigshår. *Compos.* Rideji-fuowa, *exercitus equestris*, Rytterie.

FUOWET, *praefectus territorialis*, fogde. Gardenen fuowet, *praedii Inspector*. *Synon. & melius Sunde.*

FY, *interj. vah!* Fy tunji, todn jukko wuolos flåwah tempeleb, ja kolmen peiwen witt tab pajas tleggeh, *vah! tibi, qui destruis templum, & intra tri-duum rursus aedificas, Marc. 15: 29.*

FÄDDET, *vide supra faddet.*

FÄJET, *vide fajet.*

FÄRD & *Austr.* fårdem, *iter*, fård, refa. Kalka kus udne fård fjaddet? *num hodie fiet iter?* skall refan ske i dag?

Die kus to fård? *hocne tuum est iter?* FÄRTA, fåra, fåra kutte & fåra kuttek,

unusquisque, quicumque, hvar och en. Fårt almats tieta tabb, *unusquisque istud novit*, hvar och en vet det. Fårtahi, *dativ. unicuique*, åt hvar och en. Fårten fajefne, *omni loco*, allestädes. Fårta lokkad, *decimus quisque*, hvar tjonde. Fårakåsek, *dativ. vid.* fårtahi. Fårtet pelest, *undique*, ifrån alla fidor. Fårten peiwen laipe, *panis quotidianus*. Mon ådtjob pednikit, tawereb ja fåra mi, åljoinan, *pecunias, opes & quaecunque alia industria mea & labore acquirō*. Fårakutte tietus adnetet karebs aileswuotefne, *unusquisque sciat vas suum conservare in sanctitate, 1 Thess. 4: 4.* *Compos.* Fårtpeiwasats, *quotidianus*, dagelig, *vide infra peiwe.*

FÄRROT, *v. a. commovere, permiscere*, omröra, blanda tillsammans. Juptfeb färröt, *pultem ex miscela farinae cum aqua facere, pultem coquere*, koka wålling. Wuojab färröt, *butyrum facere, kårna smör*. It. *neutr.* muotta-ken färröt, *in nive se volutare*, tumla om i snön. Färrostet, *dimin.* Färrogåtet, *incipere commovere vel permiscere*, begynna röra om.

FÄRRO, *vide supra ferkem.*

FÄST, *n. f. nuptiae, benedictio sacerdotalis in matrimonio ineundo*, bröllop, vig-sel. Fåsten wadset, *nuptiis jungi, viga*. Fäst-orning, *tributum nuptiale*, vignings-pengar.

FÄSTEM, *idem.* Fästern fuormes, *annulus nuptialis*, fästnings-ring.

FÄSTET, *v. a. marem & feminam nuptiis conjungere*, viga brudfolk.

FÄSTETET, *v. a. facere nuptiis conjungi, nuptias conciliare*, låta viga. Ikus udne

udne kalkah fåstetet etjebt? *nonne te hodie nuptiis initiatum optas?* vill du intet låta viga dig i dag?

FÖLOK & felok, *quarta pars tonna*, en fjerdedels tunna.

FÖNSTER, *fenestra*, fenster. *cfr.* windek.

FÖRMYNDAR, *tutor*, förmyndare. Sodn le förmyndari wuolen, *sub tutoribus est*, *Gal. 4: 4*. Förmyndarit piejet, *constituere tutores*, tilfåtta förmyndare. Förmyndaren piejetowi, *constitutus est tutor*.

FÖRROS, *idem ac förmyndar*. *It. procurator, qui causam pro aliquo dicit*, försvarare, förespråkare, advocat. I förrofeb adne, *sine procuratore est*.

FÖRSTA, *Princeps*, Förste. Muitajatte sijeb, wai Förstait ja äiwalatjit wuollekaseh orrolin, *admone illos, ut Principibus & potestatibus subditi sint*, *Tit. 3: 1*. Förstanland, *Principatus*, Förstendöme. Förstalats, *n. a. principalis, quod ad Principes attinet*, Förstelig. Förstalaka, *modo Principis*, på Försteligit fått.

FÖRSTAWUOT *vel* Furstawuot, *n. s. Principatus*, Förstendöme.

G

GABLE, *n. s. postis supremus*, öfra dörrträ. *Oppositum est fälma*.

GAFSEL, *furca*, gaffel. Gaffelin tiuoggot, *furca affigere*. Gaffelats, *dimin.*

GAGNE, *n. s. utilitas*, nytta. *Syn. auke*. Etjet gagne le tassne, *tua propria in hoc sita est utilitas*. *It. adjective*, i le gagne alma, *nullius est frugis vir*, han är en ogagnelig man. Gagnetes & gagne-tebme, *adj. inutilis, nullius usus*, onyttig, som ej är gagn uti. Aptsa

gagne-tebme le tatt, *plane inutile istud est*, det är aldeles onyttigt. Allases gagnetebmen le fodn, *sibi ipse nulli est usui*, han är sig sjelt til ingen nytta. *Compos. neg.* Ogagn, *n. a. & s. inutilis, inutilitas*, onyttig, odugelig, odugelighet. Ogagneb wall mon taste adnab, *nihil utilitatis mihi exinde redurdat*, jag har intet gagn deraf. Ogagn alma le fodn, *non est vir frugis*, han är en oskickelig man. Ogagn pargo, *labor inutilis*.

GAGNELAKA, *adv. utiliter*, på nyttigt fått.

GAGNELATS, *n. a. utilis*, nyttig. Aiwe gagnetats le tatt funji, *id maxime ei utile est*. Gagnemas, *idem*.

GAITS & gaitfa, *capra*, get. Gaitfen tjuk, *hædus*, kidling. Gaitfa qwolga, *pili caprini*, get-hår. Gaitfa melke, *lac caprinum*, get-mjolk. Gaitfa ålo, *grex caprarum*, geta-hjord. Gaitfa kåte, *caprile*, get-hus. Gaitfats, *dimin.* en liten get.

GALDAK, *castratus*, snöping. Galdak wårts, *vervex*, snöpt gumse.

GALDET, *v. a. castrare*, snöpa.

GALEN & galenes, *n. a. demens, stultus*, galen, tokig. *Syn. kaiwes*. Tije kerdebet puorist tait galenasit, *vos bene toleratis insipientes*, *2 Cor. 11: 19*. Galeneswuot, *subst. stultitia, dementia*, galenskap, tokighet.

GALENASTET, *v. a. ex inscitia quidquam facere, peccare*, göra något af oförstånd, fela. Die tabb galenastib, *in ista re peccabam*, deruti felade jag. Galenastegåtet, *incipere peccare aut desipere*, begynna at förse sig, begynna at fela.

GALG

GALG & galj, *patibulum*, galge. *Synon.* hartfa muor.

GAMA, *n. f. fovea, imprimis ille, in quibus hiemant urfi*, björnhide. Gama njalmai târes muoreb piejet, *ligno transversario foveæ ostium præcludere*, stånga öpningen af et björnhide med et tvärträ. *Boreal.*

GAMBEL, *n. a. vetus, etate provectus*, gammal, åldrig. *cfr.* wuoras, pâres.

GANTASTALLET, *v. n. jocarî, puerorum more ludere*, skåmta, narras, leka som barn.

GANTA, ganta peiwe, *vide* kanta.

GAPOT, *vide* infra kiret.

GARDEN, *n. f. villa, pradium*, gård. Gardenen saje, *fundus ædium*, gårdstomt. Kyrkogarden, *cæmeterium*, kyrkogård.

GARDE, *n. f. locus conseptus, sepimentum*, omstångdt rum, gårde. *Boreal. cfr.* gård.

GARDOT, *v. a. sepire, sepe munire*, gårda omkring, inhägna. Gardeb takket *vel* gardot låddit, *avibus sepes texere, ut laqueis apposis irretiantur*, stålla snaror för foglar.

GARDOSTET, *dimin.* litet stånga omkring. Gardogåtet, *incipere laqueos tendere, circumsepire incipere*, begynna fåtta snaror, begynna stånga omkring.

GAS, *anser*, gås. Wuobme gas, *anser silvaticus*, skogs-gås. *Oppos. est*, ware gas, *anser alpinus*, (*quæ minoris est speciei*) fjäll-gås, som endast är i fjöarne up i Fjellen. Heima gas, *sive* piebmo *vel* fedo gas, *anser domesticus*, hemgås. Ärres gas, *anser masculus*, gåskarl. Mingeles gas, *anser fæmina*, gås-hona. *Turcis* kas.

GASAT, *n. f. nebula, quæ assurgit noctu ex frigore*, dimba om nattetid. Die gasat udnatjen ijan fjaddi, *nebula hodierna nocte orta est.*

GATO, *n. f. platea, via, gata, väg.* Gato tjåkiine, *in angulis platearum*, Matth. 6: 5. Suoine gato, *via qua deportatur fenum*, hõ-våg.

GILDER & gillor, *n. f. decipula*, fålla, giller. Gilderit åppet, *visitare decipulas*, vittja fållor eller giller. *Imprimis ita appellantur decipule, quibus capiuntur mustele.*

GILDERTET, *v. a. tendiculas ponere*, gillra. Gildertet nauteb, *feram tendicula captare.*

GIÅK & giåka, *cuculus*, gök. Giåka lai-ga, *cuculus garrit*, göken låter.

GIPT, giptot, *vide* waldom, waldot.

GISTET, *v. a. kainob gistet, funem in gyrum disponere*, lägga et rep i ring. *Ravius.*

GLAS, *n. f. vitrum*, glas. Ko tjada paitedags glas, *tanquam vitrum pellucidum*, Apoc. 21: 21. Kåtjet glafen tiada, *per fenestram prospicere*, se igenom fenstret. Glasa-litte, *vas vitreum*, glas-kåril. Glasest, *vitreus*, af glas. Glasets, *dimin.* et litet glas.

GONAT, *valedicendi formula, vale*, farväl. Gonat *sive* orro puorist weljem, *vale frater.*

GONATAK, *n. f. fardno funji ådnakit gonatakit, dic illi salutem plurimam*, hålsa honom rätt mycket. *cfr.* warrodak.

GONATATTET, *valedicere*, bjuda farväl. Gonatatte attjabt ja ednabt, *valedic patri tuo & matri. cfr.* ailewiset.

GRABJA, *instrumentum ferreum aduncum*,
H
qua

qua foditur terra, gräf. Grabjain ädnameb palet, terram dicto instrumento fodere.

GRADNE, *comes, sodalis, stallbroder. vide kradne.*

GRANNA, *vicinus, granne. Sodn le mi-jen granna, vicinus est noster.*

GRANNOK, *n. a. tenuis, subtilis, smal, fin. cfr. segge. It. bene vestitus, väl klädd.*

GRASE. *gramen, herba, gräs. Suokes grafe, abundantia graminum, herba densa, tjockt gräs. Grafe sjadda, herba crescunt. Grafe såwo, vallis herbida, en gräsrik dal. Talkes grafe, aroma, herba medica, krydd-ört, en läkedom's ört. Suoppates grafe, lolium, ogräs. Grafe kårrek vel grafe keijes, flos graminis, flores herbarum, blomma på gräs. Grafe puolni ja grafe kårrek kattji, gramen exaruit & flos decedit. Grafe-tes vel grafe-tebme, sterilis herbarum, herbis carens, gräs-lös. Grafetes ädnam le ogagn ädnam, regio que herbis non est constituta inutilis est. Grafetes faje, locus herbis inimicus, ställe där gräs ej trifs.*

GRASAJES & grafai, *n. a. herbosus, gräsrik. Grafajes ädnam, regio herbida. Harbmat grafai leh muttem tuoddareh, quedam alpes valde sunt herbosae, somlige fjäll äro mycket gräsrika.*

GRASJO, *trifolii herba, klöfver-gräs.*

GRASE-LÄKK, *locusta, gråshoppa.*

GRAVES & grawok, *n. a. canus, grå. Graves ullo, lana cana, grå ull. Graves blawa, ceruleo canescens, grå-blå. Graves hwopteh, cani, grå hår. Syn. tjorotum hwopteh. vide infra.*

GRAWOT, *v. n. canere, canum fieri, blif-*

wa grå. cfr. tjorotet & tjårranet. Grawotastet, dimin. litet gråna.

GRAWAHET, *v. n. canum referre colorem, canum videri, fynas grått.*

GRAUTS, *puls, gröt. Grautseb wuosfjet, grautseb takket vel tjasketet, pulkem facere vel coquere, koka gröt.*

GRANTOTEKES, *inepte curiosus, qui minutias curat, otidigt förweten, som bryr sig med små-faker.*

GRAUPE, *n. f. fovea, grop. Graupies adj. graupies ädnam, terra foveis abundans, gropigt land. Rarius occurrunt.*

GREINET, *vide kreinet. Cum deriv.*

GRIDNET, *vide infra murgestet. Gridnem, vide njidsem.*

GRIGGORAS, *vide tjåggom, quod usitatus.*

GRUBBO, *n. f. fovea, puteus, grop, graf. Grubbob palet, foveam fodere. Grubbokes, fossis refertus, grubbig.*

GRUDNOT, *v. a. meditari, perpendere, begrunda. Grudno tabb puonist, perpende illud jugiter. It. grudnob mai, animadverto quidem, jag märker väl. Grudnostet, dim. idem. Grudnogåtet, incipere perpendere aut animadvertere, begynna at öfvervåga ell. märka. cfr. ajatallet, aitsset, elwet.*

GRUDNOM, *n. f. animadversio, suspicio, consideratio, misstanka, öfvervågande.*

GRUDNOTEK, *n. a. qui perspicui non potest, incomprehensibilis, obegripelig.*

GRUONA vel gruodna, *viriditas, color viridis, grönska, grön färg.*

GRUONAS vel gruodnes & gruonok, *n. a. viridans, grön. Gruones kedde, pratum viride, viretum, en grön ång. Gruones grasen nal, super viridi gramine, Marc. 6: 39. Kaik gruones gra-*

grafe qworbei, *omne gramen viride combustum est.*

GRUODNOTET *vel* gruonotet, *v. n. vivere*, grönskas. Ådnam gruonota, *terra viret*. Gruonotastet, *dimin. litet* grönskas. Gruonotatjet, *incipere vivere*, begynna grönskas. Kidan ådnam gruonotatja, *vere revirescere incipit terra.*

GRUOPES, *n. a. rudis, non levigatus*, grof. Gruopes jafo, *farina non satis bene contrita*, groft malit mjöl. Gruopes laipe, *panis vilior*, groft bröd. Gruopabet pelest le tat wadas, *hic pannus justo vilior est*, detta wallmaret är nästan för groft.

GRUOPOT, *v. n. crassius fieri, spissari*, blifva gröfre, tjockna.

GRUOPTA, & *interdum* gröpt, *n. s. sepulcrum*, graf. *Synon. kalme.* Piejet kroppeb gruoptai, *corpus sepelire*. Puoktet jabmekeb gruoptai, *tumulo mortuum inferre*, begrafva den döde. Gruopta saje, *locus sepulturae*, begravnings-plats. Gruopta kedge, *epitaphium*, grafsten.

GRUOPTETET, *v. a. sepelire*, begrafva. Paje tait jabmekit gruoptetet jabmekitas, *fac ut mortui mortuos sepeliant suos*, Matth. 8: 22.

GRUOPTETEM, *n. s. sepultura*, begraving.

GRUTO, *olla, qua coquitur*, gryta. Juolkek gruto, *olla pedibus instructa*. Grutob katsofet, *ollam igni apponere*, sätta grytan på elden. Grutob luitet, *ollam ab igne remove*, lyfta grytan af elden. Grutots, *dimin. en liten* gryta.

GRUW, *n. s. fodina*, grufwa. Silba gruw, *argenti fodina*, silfvergrufva.

GRÅWET. Kuste le todn tab gråwem? *unde hoc protulisti?* hvarifrån har du tagit detta? *cfr. palet.*

GUELPE, *n. s. pavementum*, golf.

GUELPATET, *v. a. pavementum struere, solum compingere*, lägga in golf. Guolpatemen le talle ståpobs, *jam solum domus sue compingere satagit*. Guelpatatjet, *incipere id facere.*

GUMMO, *vetula*, kåring. *cfr. akkakuts.*

GUNNA, Gunnok & Gunnil, *nom. fæm. Gunilda, Gunild. Gunnar, nom. vir. Gunnarus.*

GUNNOTES, *dolendus*, beklagelig, ömkelig. Gunnotes wuoke, *sors miseranda*, ömkeligt tilstånd. *It. Gunnotes fo, o! illum miserum*, Gud nåde honom!

GUOBME, *palatum*, gom. Guobmest le, *ager est palato.*

GUOBMO, *vide infra* kuomo.

GUOUKET & guoukok, *n. a. pallidus, albus*, blek, hvit. Guoukes muoto, *facies pallida*, blek hy. Guoukes wuopt, *crines albid*i, ljust hår. *Boreal.*

GUOUKOTOWET & guoukotet, *v. n. pallescere, albescere*, blekna, blifva hvit. Suorgen i ja muoto guoukotowi nauk, *timore perculsus est faciesque expalluit.*

GUSLAN, *est formula gratias agendi*, Guslan guslan, *gratias ago*, tack tack. Akta kito, *idem.*

GÄDDOTET, *v. n. conspirare, congregari*, gadda sig tillfammen, församlas. *cfr. närret.*

GÄLLE & gulle, *aurum*, gull. Tjålga gälle, *aurum putum purum*, rent gull. Gälle-gruw, *aurifodina*, gullgrufva. Gälle fuormas, *annulus aureus*, gullring.

ring. Alma gälle fuormafin, *vir cum aureo annulo*, Jac. 2: 2. Gälle paino, *color aureus*. Gälle-smidd & gälle-widnar, gullfined.

GÄLLETET, *v. a. inaurare, auro obducere*, förgylla. Gälletum, *inauratus*, förgyld. Gälletem, *inauratio*, förgyllande.

GÄLLAK, *n. a. auratus*, förgyld. Gällak pifte, *cochlear auratum*, en förgyld fked. Compos. Abbågällak, *undequaque auratus*, hel och hållen förgyld. Abbågällak kokse, *calix undique inauratus*.

GÄLLET, *v. n. marcescere*, förvissna. Grafe le gällemen, *gramen incipit marcescere*. It. *decrescere*, opibus minui *viribusve, senescere*, aftaga til krafter och vålmåga, föråldras. Juo leb tall die mon gällemen, *senescere jam incipio*, vel, *opes meae minuantur*, jag är nu i aftagande.

GÅRD, *locus circumseptus*, gårde. cfr. garde.

GÅRDESTET, *v. a. sepire*, gärda, vide gardot.

GÅRDNA, gårdnast, *adv. libenter*, gerna. Gårdna lulib pätet, *lubens venirem*, jag ville gerna komma.

H.

HABB, *os pedum posteriorum, quod supra genis situm est, in animalibus quadrupedibus*, benet som sitter åfvanföre knå, på bakbenen hos fyrfotade djur.

HABJA, *n. f. odor*, lukt. Habja leikes, *odor spargitur*. Suottes habja, *odor suavis*. Habjok, *adj. spirans, odoratus*, som ger lukt.

HABLE, *hable muotek, nix, quæ adhuc non est compressa ventibus*, lös snö, fåck snö.

HABMO, *vide infra hamo*.

HABN, *portus, hamn*. Habnei pätet, *in portum venire*. Habnest wuolget, *portu solvere*, gå ur hamnen.

HABRA & habres, *hircus*, bock. Habrats, *dimin.* en liten bock.

HADDE, *n. f. pretium*, värde. Uttje hadden åstib, *parvo pretio emi*. Uttjeben hadden wuobdib, *minoris pretii vendidi*.

HADDO, *n. f. ultio, vindicta*, hämd. Mo le haddo, *mea est vindicta*, Rom. 12: 19.

HADDOTET, *v. a. ulcisci, vindicare*, hämnas. Haddotam le teudnaris warreb, *ultus est sanguinem servorum suorum*. It. *defendere*, försvara. Haddot qwei-mabt, *defende proximum tuum*. Haddotastet, *dimin.* litet hämnas ell. försvara. Haddotatjet, *incipere ulcisci aut vindicare*, begynna at hämnas eller försvara. Haddotallet, *facere ut vindicetur*, låta hämnas.

HADDOTEJE, *ulciscens, qui ulciscitur*, den som hämnas. Jubmel le haddoteje kaik tan pajel, *Deus vindex est hujus omnis*, 1 Thess. 4: 6.

HADDOTAKES vel haddowainok, *vindictæ sive ultionis cupidus*, hämdgirig. Haddotakes-wuot vel haddowainok-wuot, *ultionis cupiditas*, hämdgirighet.

HADET, *vide åhdet*.

HADTEN, *interj. prob! ab! häh! ack!* Hadten tab talkeb, *proh hæce tempestates*.

HAGAN, *sepes, sepimentum*, gårdsgård.

HAGNO, *n. f. patrocinium, defensio*, försvar,

fvar, hågn. Hagnofas waldi manab, *infantis suscepit patrocinium.*
 HAGGOT, v. n. odorem spirare, fragrare, gifva lukt ifrån fig. Winaft haggō, *vinum redolet.*
 HAI? *adv. interrog. quid? hvad? cfr. ajah.*
 HAIK, *pinus procera & magna*, stor och hög tall. *It. vir magnæ dignitatis*, en man af stort värde.
 HAIKAT & haiket, *adv. admodum, valde*, högeligen. Haikat tjåskes le udne, *maximum hodie est frigus.* Haiket puorak ålma, *vir valde bonus.* Boreal.
 HAIKES, *odor ingratus*, elak lukt.
 HAIKARA, *ardea (avis genus)* håger.
 HAKAN, *uncus*, hake, krok.
 HAKKETET, v. n. *queri*, klaga öfver. Hakketa almog ituora takkalwafin, *populus tributum adauctum queritur.* *It. Se comperiisse vel observasse testari, betyga fig hafva årfarit.* Qweli kum hakketch, *dicunt se magnam piscium turbam vidisse.* Stalpin hakketch wuonak, *Norvagiæ dicunt se lupos observasse.* Hakketaftet, *dim. litet* klaga öfver. Hakketatjet, *queri incipere*, begynna klaga.
 HAKKO, *cos major & longior, qua Lappones secures acunt*, en brynsten för yxor.
 HAISTET, v. n. *vociferare, clamare*, ropa, skria. Maina haista? *quid clamat?*
 HAKS, *ita appellant renonem indomitum & immanissimum*, en obändig ren.
 HAKSE & Bor. haufa, *navigium*, fartyg. Hakse & haufa palka, *navium*, frakt.
 HALDET, v. a. *servare, tenere*, hålla, behålla. Tan jaken leb ålekam puoreft haldem, *hoc anno gregem meum sartum rectum servavi.* Jus haldeb

manaitan, *si vivunt liberi mei*, om jag får behålla barnen i lifvet. *It. Alet etjebte halde, ne putetis vos*, håller eder icke. Haldestet, *dimin.*
 HALDEJE, *qui tenet vel possidet*, den som innehafver och åger, som råår om.
 HALETET, v. n. *volare*, flyga. Lådde haleta, *avis volat.* Haletastet, *dimin. idem.* Haletatjet, *incipere volare*, begynna at flyga. Aletet, *idem.*
 HALETEJE, *volans, qui volat*, flygande. Aiwe ko haleteje arnes, *ut aquila volans.* Halem, *volatus*, flygt. Låddi halem, *volatus avium.* Obs. dicitur etjam, aleteje &c.
 HALANET, v. n. *avolare, evolare*, flyga bort, flyga up. Lådde taste halani, *avis hinc evolabat.* Dicitur quoque alonet. Alanaftet, *dimin.* flyga något litet bort. Halanåtjet, *incipere avolare*, begynna flyga bort.
 HALETEK & halek, *sine volatu*, oflygandes, utan at flyga. Taggar keino le tatt, i almats pāte haletek, *talis illa est via, ut nemo, nisi volans, illa possit proficisci*, det är en sådan väg, at ingen kan resa derigenom.
 HALGA, *recta*, ånda rätt, rätt fram. Halga nuortas, *recta in septentrionem*, ånda rätt i norr. Halga årjas, *recta in austrum*, rätt söder-ut.
 HALGO, *pertica, tigillum*, stång. Reiweſi mo halgoi, *percutiebat me pertica, sive baculo magno.* Item, Tjalme halgoi, *ante oculos*, evidently, midt för ögonen, tydeligen.
 HALITET, v. a. *vehementer cupere*, håftigt åstunda, längta. Piåbmoit halitab, *cibum concupisco.* Neiteit halitet, *cupiditate venerea flagrare.* Halitastet, *dimin.*

dimin. något långta efter. Halitatjet, *incipere concupiscere*, begynna at åstunda.

HALITEM, *n. s. desiderium, cupiditas*, åtrå, långtan. Kaik halitem, *omnis cupido*, all åtrå.

HALITEJE, *concupiscens*, den som långtar efter, den som har åtrå. *Oppos.* haliteke, *qui non cupit*, som har ingen åtrå. Halita kus todn winab? Ima mon leb haliteke, *cupisne vinum? quin ego cuperem.*

HALKETET, *v. n. latrare, gannire*, skålla, bjåbba. Piådnakeh halketeh, *canes latrant*, hundarne skålla. Almats mubbeb halketa, *homo hominem increpat*. Mannes tassne halketah? *Quid heic obstrepis?* hvarföre bjåbbar du emot? HALLOK, *n. a. & hallot, adj. & adv. inclinatus, nutans*, lutande, på sned. Hallot åiwin wadfet, *inclinata ceruice incedere*, gå och hålla hufvudet på sned.

HALLOTET, *v. a. nutare facere, inclinare*, luta, göra lutande. Kareb hallo-tet, *vas inclinare*, luta kårilet.

HALM, halma tjåle, *calamus*, halm, halmstrå.

HALSI, *focale mulierum*, qvinfolks halskrage eller halsduk. *Austr.*

HALWA, *adv. nåstan*. Le halwa naute, *ita fere est*. It. Halwa mon tokko wadfab, *illuc forte eo*, jag går kanske dit.

HALWER, *obolus, moneta minima*, halföre.

HAMO, *n. s. appetentia, cupiditas*, lust, begårelse. Piåbmo hamo, *appetentia cibi*.

HAMOSTALLET, *v. a. appetere, concupiscere*, hafva begårelse til. Jus hamo-

stallah die porrah, *ede si vis. cfr. halitet.*

HAMPE, *Austral. vide ruoiwa.*

HAMPET, *v. n. latrare*, skålla. (*de canib.*) Piådnak quotfa hampen hampen, *canis currit latrans*, hunden löper och skåller. *cfr. tsiålet.*

HAMSE, *riktus, fauces*, gap, kåft. Hamse raikin njåleli, *per fauces devorabat*. Hamseb tflagget, *riktus distendere, ringere*, gapa.

HANES, *n. a. avarus*, girig. Stuora hanes, *valde avarus*. Hanes i le fuollegest ådna pareb, *avarus fure vix melior est*. Hanes-wuot, *subst. avaritia*, girighet. Pednik haneswuot, *avaritia sive cupiditas pecuniarum*. Kattet etjebte haneswuotest, *cavete vobis ab avaritia*, Luc. 12: 15. Hanesikt, *adv. avare*, girigt.

HANASTALLET, *v. n. avaritia teneri, cupiditate opum ardere*, vara snål och girig. Hanaftalla ila sagga, *nimis est avarus*. Hanaftallegåtet, *incipere fieri avarus*, begynna blifva girig.

HANASTALLEJE, *avarus, qui ardet avaritia*, girig, som girigas.

HAPADET, *prehendere studere*, gripa efter, taga efter.

HAPAK, hapke & hauka, *accipiter*, spåning, hók.

HAPKETET, *v. a. suffocare, spiritum intercludere*, förqvåfva. *cfr. buwet. It. neutr. suffocari*, förqvåfvas. Hapketi wadfetin, *euntem spiritus deseruit, interceptus est spiritus eunti*. Hapketuet vel hapketowet, *pass. idem*. Morrahemist hapketueh, *suffocantur curis*, Luc. 8: 14.

HAPKET, *idem*. Katte marje hapket, *ca-*
ve

ve ne intercludatur spiritus, akta at han ej qvåfves. Hapketattet, *suffocare, facere ut suffocetur*, förqvåfva, låta förqvåfvas. Ale manab hapketatte, *noli suffocare infantem*.

HAPKETUM, *qu. dic.* hapketowum, *suffocatus*, förqvåfd. Mi hapketum le, *quod suffocatum est*.

HAPKETEJE, *qui suffocatur*, cui intercipitur spiritus, den som qvåfves. Hapketem, *suffocatio*, förqvåfvande.

HAPI, *scapha*, båt, håp. *vide* wanas.

HAPPEL, *n. a. celer, agilis*, snabb, snäll. Harbmat happel, *admodum agilis*. *cfr.* fappel.

HAPPEDET, *assequi*, hinna på. *vid.* jåkfet.

HAPS, *n. s. odor*, lukt. *It. stercus*, *impurum renouum*, renars tråck.

HAPSES & hapsem, *odor*, lukt. *Suotes vel nialkok* hapses, *odor suavis*. Jubmeli fuottes hapsesin, *Deo in odorem suavem*, Eph. 5: 2. *It. adjective*, hapses muórje, *bacca olentes*.

HAPSETAKES, *n. a. odor*, luktande. Hapsetakes grafe, *flos odor*.

HAPSOK, *n. a. qui odorem spirat*, *plurumque ingratum*, som ger elak lukt ifrån sig.

HAPSET, *v. a. olfacere, odorari*, lukta på. *Idtjib mon tabb matte hapset, istud rimari non potui*. Hapse tab man njalkok le, *sentias, quo hoc sit grato odore*. Piādnak nautit hapfa, *feras canis odoratur*. Hapsettet, *dimin.* litet lukta på. Hapsajet, *incipere sentire odorem*, begynna känna lukten.

HAPSAJES, *n. a. qui olfacit*, den som känner lukten. *It. olens*, luktande.

HAPSITET, *v. n. odorem spargere*, gifva lukt. Winaft mon hapsitab, *vinum spi-*

ro odorem, jag luktar af vin ell. brånvin. Mi hapsit? *quid olet?* hvad luktar? Hapsitastet, *dimin.* litet lukta. Hapsitatjet, *incipere olere*, begynna at gifva lukt.

HAPSOT, *v. n. vide* hapsitet. *Obs. sæpius de male olentibus*. Pahast hapfo, *fætet*.

HARBMAT, *vide* harmat.

HARBM, *indignatio*, harm.

HARBMASTALLET & harbmaftet, *v. a. indignari*, förtryta, harmas. Harbmastab aiwe sagga ko to muitelatjab, *te quotiescunque recordor indignor*, jag blir harmsen så ofta jag tänker på dig.

HARBMET, *v. a. stomachum movere*, förtreta. Harbmi mo sagga, *stomachum mihi haud parum movebat*. Harbmesttet, *dimin. idem*. Harbmegåtet, *incipere indignationem excitare*, begynna at förtreta.

HARDES, *n. a. amarus*, bitter, båk. Har-des le, *acerbum est*. *cfr.* brittjok.

HARDO & Austr. hardek, *humerus*, axel, skuldra. Harde kask, *inter humeros*.

HARDAJES, hardoi & hardok, *amplis & fortibus humeris gaudens*, som har stora och starka axlar. Kåbd hardok, *idem*.

HARE, *n. s. locus, plage*, rum, håll. Fårtet hareft, *undique*, ifrån alla sidor. Fårt kuttek harenes, *unusquisque suo loco*, hvar och en på sit rum. Nelja hareft, *a quatuor plagis*, ifrån fyra väderstrek. Fåra kuttek rita harafas, (*qu. dic. unusquisque ad se arripit*) *dissentire*, vara oense.

HARETS, *n. a. velox, agilis*, snäll. Harets kåröt, *ad fuendum festinus*. *cfr.* happel.

HARJA, *penicillus, pecten*, borste, kam. Har-

Harjain tjäkkot, *penicillo peccare*. It. *juba, seta*, man, borst på ryggen på kreatur. Harjait tlegget, *erigere jubam*, fåtta up borsten. Harjanes & harjan, *id.* Wuoskon harjanes, *percarum pinnae dorsales*, abbor-borstar.

HARJANET, *v. n. assvesieri*, vänjas, blifva van. Mana palest harjanet ädnak le, *a teneris consvescere multum est*. Harjanet wiesot fami kätifne, *in tuguriis Laponum vivere advescere*, blifva van at lefva i Lappkåjor. Harjanaddet, *frequent. idem*. Harjanastet, *dimin.* litet vänjas. Harjanatjet, *incipere advescere*, begynna at blifva van. Kalle mattab tabb takket, *ko harjanatjab, possum istud perficere adsvetus*.

HARJANEJE, *qui consuevit, assvetus*, som är van. Harjanam, *idem*.

HARJANEM, *n. f. consuetudo*, vana, plågfed. Tije adnebet harjanemeb, *est vobis consuetudo*, Job. 18: 39.

HARJETET, *v. a. adsvefacere*, vänja vid. Harjetet etjebis pargoi, *adsvefacere se labori*. Ale harjet manait pahab takket, *noli liberos vitæ nefariæ adsvefacere*. Harjetowet, *passiv. assvesieri*, blifva van. Harjetallet, *frequ. idem*. Harjetaftet, *dimin.* något litet vänja. Harjetatjet, *incipere adsvefacere*, begynna at vänja. Harjetatttet, *facere adsvescere & posse assvesieri*, låta vänjas, och kunna blifva van.

HARJETEJE, *qui assvescit*, som vänjer. Die le todn mo harjeteje pargoi, *tute me labori assvesecisti*, du hafver vânt mig til arbete.

HARJETEM, harjetes & harjetus, *qu. dic. adsvefactio*, tilvånjande. It. *consuetudo*, vana.

HARJETEKE, *n. a. non consuetus, insuetus*, ovan, ovanlig.

HARJETUPTUM, *n. a. solitus, usu receptus*, vanlig, brukelig. Juo le naute harjetuptum, *pristinus est mos*, det är en gammal plågfed.

HARMAT & harbmat, *adv. admodum, valde*, högeligen. Harmat stuor, *valde magnus, ingens*. Harmatet, *idem*. Harmatet pinaftowab, *valde crucior*, Luc. 16: 24.

HARMES, harbmes & harbmok, *terribilis, ingens*, förskräckelig, ofantelig. Harbmes qwele, *piscis ingens*.

HARME, tjälmen harne, *supercilium*, ögonbryn.

HARNES LÅDDE, *vide* faiwa.

HARPO, *cithara*, harpa. Harpotjuojeteje, *citharædus*, som spelar på harpa. Harpo, *cannabis*, *vide* arpo.

HARRE, *pisc. nom. coregonus fluviatilis, coregonus umbra*, harr. Harre jaure, *lacus ubi hi pisces reperiuntur*, en fjö, där harr fins. Harrats, *dimin.* en liten harr.

HARREJE, *rami arborum, sarmentum*, qvistar på trån, ruskor. Tiewas harrejist, *plenus ramorum*. cfr. karek.

HARRET & harritet, *v. n. canium more mutire aut fremere*, murra som en hund. Piädnak harra, *canis mutit*.

HARRKSET, *v. n. tussire*, hosta. Harrk- sa akteb takka, *continue tussit*.

HARS, *tunica*, tröja. *vide* kapte.

HARSSES & harssa, *fuscina*, ljuster. Harssain piwdet, *fuscina piscari*. Harssain påsketet, *fuscina pungere*.

HARTSA, *n. f. tignum*, stock, bjelke. Hartsa muor, *patibulum*, galge.

HARTSASTET & hartsaftatttet, *v. a. suspendere*.

spondere, uphånga. Muori hartfastet, *de arbore suspendere*, hånga up i trå. *cfr.* katsoftet.

HASET, *v. a. comparare sibi, acquirere*, förskaffa sig. Hase allaset tarbakit, *compara tibi necessaria*, förefse dig med det du behöfver. Hasettet, *dimin.* Hasegätet, *incipere comparare*, begynna at förskaffa.

HASEM, *n. s. comparatio*, förskaffande.

HAS, *vide supra as.* Hinc verb. hasetet ulkos piådnakit, *canes abigere foras*, huta ut hundar.

HASKETET, *canes incitare in aliquem*, hissa eller upreta hundar på någon.

HASTET, *v. a. provocare, evocare*, utmana. Tåroi hastet, *in certamen provocare*, utmana til strid. Hasti mo, *provocavit me.* Hastetowet, *passiv.* utmanas. Hastettet, *dimin.* Hastegätet, *incipere provocare*, begynna at utmana. Hastegåti manaites pargoi, *liberos suos ad laborem incitare cepit.*

HASTATALLET, *v. n. provocari*, blifva utmant. Wertib tårot ko hastatallib, *non potui non certare provocatus.*

HASTEJE, *provocator*, utmanare.

HASTEM, *n. s. provocatio*, utmanande. Hastald & hastaldak, *idem.* Hastald' tåro, *pugna inter duos, duellum.*

HATT, *pileus*, hatt. *cfr.* kaipa.

HATTE, *adv. affir. utique, sine dubio*, visserligen, tvifvelsutän. Hatte naute så le, *utique res se ita habet.*

HAU, *adv. certe, ju, fannerligen.* Ib hau matte, *omnino nequeo*, jag kan fannerligen intet. I hau, *idem.* Tietah kus todn tab? i hau, *scisne istud? omnino*, vet du det? ja aldeles. *Item neg. non, nequaquam*, icke, aldeles ej. I le

hau tat mo akfjo, *hæc securis non est mea*, denne yxen är ej min. *Obs. Boreal. dicunt* ham.

HAUGE, *n. s. cumulus, acervus*, hög. Kedge hauge, *acervus lapidum*, stenhög.

HAUK, *lupus piscis, lucius*, gådda. Haukets, *dimin.* en liten gådda.

HAUKA, *vide supra hapak.*

HAUKET, *v. n. suffocari*, förqvåfvas.

Massak haukib muotakeft, *nix mihi spiritum fere præcludebat. cfr. hapketet.*

HAUKETET, *v. a. suffocare*, förqvåfva.

Qvoldo massak hauketi mo, *tempestas turbida me fere suffocabat. It. cunctari*, dröja. Hauketi kuit anje påtet, *cunctatus est neque adhuc venit*, han drögde ännu at komma. Hauketastet, *dimin.* litet dröja, *paululum cunctari.*

HAUSA, *Boreal. vide hakse.*

HAUSKES & hauske, *n. a. jucundus, letus*, nöjsam, rolig. Hauskes wiesom, *vita jucunda*, et nöjsamt lefverne. Hauskes le tat ådnam, *hæc regio leta est.* Hauske le, *dulce sive jucundum est*, det är roligit. *Compar. hauskeb*, nöjsammare. *Superl. hauskefusmus*, nöjsammast. Hauskedakes, *Gaunand. idem ac hauskes.*

HAUSTAKARE, *vide austakare.*

HAUTE, *n. s. fovea, sepulcrum*, grop, graf. Stuora haute, *hiatus magnus*, *Luc. 16: 26.* Hautai häiketet, *in foveam detrudere.* Hautai piejet, *sepulcro mandare. Hinc*

HAUTETET, *v. a. sepelire*, begrafva.

HAUTETEM, *n. s. sepultura*, begrafning.

Hawe, *n. s. vulnus*, sår. Åbme hawe, *vulnus antiquius.* Adtjekje hawe, *vulnus recens*, friskt sår. Hawit takket, *vul-*

vulnerare, fåra. Piratjadni alde hawit, *obligabat vulnera ejus*. Hawestjabmet, *ex vulnere mori*.

HAWETET, *vulnerare*, fåra. Haweteje, *qui vulnerat*, som fårar. Hawesk, *cui plura sunt vulnera aut cicatrices*, full med får och årr. *Minus sunt in usu*.

HAWI & hâwi, *adv. affirm. omnino*, ita est, ja, ja få år det. Boreal ima.

HEBER, *taberna, repositorium*, bod.

HEBMET, *v. a. mentionem facere*, nämna, omtala. I kuit hebma maitek, *nihil commemorat*, han nämner ingen ting.

HEDNIG, *ethnicus, gentilis*, hedninge. Hednigi wuoken mete, *modo ethnico-rum*. Aptsa hednig le fodn, *plane ille est paganus, h. e. doctrinae Christianae imperitus*, han år aldeles en hedninge. Hednig-lakats, *qui est tanquam ethnicus*, hednisk. Hednig-wuot vel hednig-palafatswuot, *gentilismus*, hedendom. *Eccles.*

HEIKALET, *v. n. obstupescere, attonitus fieri*, blifva håpen. Heikalib kalle fagga, *valde obstupui*, jag blef rätt håpen.

HEIKALDATTET, *v. a. (quas. forma bi-phil) attonitum reddere*, göra håpen.

HEIKALEM, *n. s. stupor*, håpenhet.

HEIMA vel heimel, *domus*, hus, hem.

Heima fuolke, *domestici*, hemfolk.

Heima almats vel kâte kunde, *idem*.

Heimi pätet, *venire domum*, komma hem.

Heimeleb tjuodtjotet, *domui praesse, curam domus gerere*, förestå huset.

Heimi, *domum*, hemåt. Høimen, *domi*, hemma.

Heima-laka, *adv. tanquam domi, more domestico*,

som man vore hemma stadd.

HEITET, *v. a. deserere, relinquere, dimittere*, öfvergifva, förkasta. Sud-dob heitet, *peccata omittere*. Sije heitin talla wadnaseb ja attjebbs, *mox relinquebant navigium & patrem suum*. Pargost heitet, *a labore desistere*, uphåra ifrån arbetet. Heitestet, *dimin.* litet öfvergifva. Heitestib tan palen koros, *hac solum vice missum feci*. Heitegätet, *incipere relinquere vel rejicere*, begynna at öfvergifva eller förskjuta. Heitegäte talle die pahas wiesom lakeb, *desistere mox incipias a vita male acta*. Heitetattet, *facere relinquere sive rejicere, & posse relinquere s. rejici*, låta öfvergifva eller förkasta, och kunna öfvergifvas.

HEITATALLET, *v. n. repudiari, rejici*, förskjutas, förkastas. Die fodn heitatalli ammatestas, *munus ejus illi abrogatum est*, han har blifvit sin tjenst förlustig.

HEITENES & heiteje, *qui deserit, qui comites non curat*, som öfverger, som ej bryr sig om kamerater. Hinc compos. Jubmel-heitenes, *impius, a Deo alienatus*, ogudaktig, som ej frågar efter Gud. Mije lepe Jubmel-heiteneseh orrom, *impii furvus*. Jubmel-heitenes-wuot, *impietas*, ogudaktighet.

HEITEM, *n. s. rejectio, relictio*, förkastande, öfvergifvande. To heitemest tatt pāta, *quia tu deseruisti id factum est*.

HEITETAKES, heitokes & Austr. heitemas, *rejectaneus*, det man förkastar. Tat piābmo slaje i le heitemafen, *hic cibus non est rejiciendus*.

HEITATES, *n. a. qui est rejectus, rejectaneus*,

Stancus, det man förkastar, odugelig.
Item subst. rejectaneum, excrementum,
 affskrap.

HEITSNAMM, *cognomen ignominiosum,*
 öknamn. Nabdes-namm, *idem.*

HEITOT, (*quasi* heitetowet) *pass. reji-*
ci, derelinqui, förkastas, öfvergifvas.
 Ruoi tatt kalka heitot, *brevi istud re-*
jicietur. Heitom & heitetum, *dereli-*
ctus, improbatus, öfvergifven, för-
 kastad. Fårt kutte walda tabb, juk-
 ko ålmäst heitetum le, *quicunque re-*
pudiatam ducit, Luc. 16: 18.

HEITATALLEM, *n. s. improbatio,* förka-
 stände. Pallab heitatallemest, *vercor*
ne rejiciar. Katte etjebt heitatalle-
 mest, *cave ne rejiciaris.*

HEITAK, *n. a. vide supra* heitates.

HEIWE, *n. s. species,* sken, syn. Heiwe
 diet, *in speciem,* för syn skull. Hei-
 web takkai naute, *in speciem ita fecit,*
 han gjorde så för syn skull. Id-
 tji tan heiwaiken aibmot takket, *ne*
in formam aut speciem quidem facere
potuit, han kunde ej göra något dit-
 åt, eller något likt. *It. probabilitas,*
 sannolikhet. Heiwe le kakte saka
 kulloi, *fama, quæ exiit, non ita pror-*
sus omni caret verisimilitudine, det
 ryktet som går, är ej så aldeles utan
 all sannolikhet. *Hinc*

HEIWATET, *simulare, in speciem facere,*
 låffa. Heiwati wekketet, *simulabat*
se opem ferre, non nisi in speciem juva-
bat, han hjälpte för sken skull. Hei-
 watastet, *dimin. idem.*

HELLE & helles, *n. a. fragilis, impatiens,*
quod ad tactum indolescit, bräcklig,
 ömtålig. Helle ko glas, *ut vitrum*
tam fragile, bräcklig som glas. Hel-

le ko tjalten kakka, *ut pupilla oculi*
ita impatiens, så ömtålig som ögon-
 sten. Helles waimo le sufne, *man-*
sveto sive misericorde est animo, han
 är af et saktmodigt och blödiget fin-
 ne. Helleswuot, *n. subst. ömtålighet,*
 bräcklighet.

HELKETET, *v. n. stupere, stupefcere,* hån-
 na, blifva rådd. Helketijeb aiwe sag-
 ga, *obstupui valde,* jag blef rått rådd.
 Helketastet, *dimin. blifva litet rådd.*
 Helketatjet, *incipere metu percelli,* be-
 gynna blifva rådd.

HELKETEM, *timor, terror panicus,* för-
 skräckelse, hastig fruktan. Helketem
 ja alwa munji påta, *timor atque hor-*
ror me invadunt.

HELKELDATTET, *v. a. terrere, attoni-*
tum reddere, gjöra en håpen. Hel-
 keldatti mo, *terrorem mihi incussit.*

HELME, *n. s. sinus vestis,* skörte. *Item*
in eccles. Tuotti alde helmit, *tetigit*
simbriam vestimenti ejus, Matth. 9: 20.
 Helmes pira, *circa lumbos suos, l. c. 3: 9.*
 Helme-tebme, *adj. vestis parvis sinu-*
bus, med små skörten. *Oppos.*

HELMAJES, *n. a. vestis demissior & sinub-*
sa, med långa och vida skörten.

HELWET, *orcus, tartara, helfvete.* Tja-
 sketuet helweten tälli, *conjici in i-*
gnem gehenne, Matth. 18: 9. cfr. rätta.

HEMSE, *n. s. confusio, disturbatio,* för-
 virring, oreda. Die fjaddi harmes
 hemse, *maxima facta est disturbatio.*
 Ib kaudna maite mon åtsab tane hem-
 sen, *quod quero non invenio in hac re-*
rum confusione.

HEMSET, *v. a. confundere, turbare,* för-
 virra, bringa i oordning. Hemsi e-
 tjes kauni lisa, *rebus suis permiscuit,*
 I 2 han

han bortblandade med sina faker. Hemfestet, *dimin.* litet bringa i olag. litet bortblanda.

HEMSANOWET & hemfanet, *v. n. confundi, permisci*, förblandas, bortblandas. Katte abma qweimat tawer hemfan, *cave, ne bona proximi tui confundantur.*

HEMSEJE, *turbator, qui confundit*, förvirrare, bortblandare. Hemfar, *idem.* Hinc

HEMSARET, *v. n. in loquendo vel in aliud quidquam agendo confundi*, stapla i talande, eller annars förvirras, confunderas.

HENE, *fæmina*, qvinna. *Non nisi in certis locutionibus usitatum, e. gr.* Årjeli hene, *fæmina in australiore regione nata*, en förländsk qvinna. Nuorta hene, *fæmina in septentrione nata*, norrländsk qvinna. Lulle hene, *vide lul-leha.* Atsitje hene, *vide supra.*

HERDOT, *v. n. audere*, våga sig, tåras. I muttem hājos almats herdo watet, *quidam pauperes mendicare erubescunt.* Dicitur et jam herdet.

HERDO, *n. f. audacia, animus*, mod, driftighet. I herdob adne tab takket, *non satis est animosus ad illud agendum*, han har ej mod dertil.

HERDOTES & herdotebme, *n. a. timidus, qui animo est demisso*, rådd, nedflagen. Herdotes-wuot, *subst. timidas, verecundia*, fruktan, blygsamhet. I almats herdoteswuotin kussek pāte, *sine animo vir nequicquam agendi idoneus est.*

HERETET, *v. a. impedire, retardare*, förhindra. Ale mō taina herete, *noli me hoc impedire.* It. nelkeb heretet, *famem aliquantulum expellere*, något li-

tet stilla hungern. *cfr. ajetet.* Heretastet *dimin.* något litet hindra. Heretatjet, *incipere impedire*, begynna at hindra. Heretum, *impeditus.*

HERETES, heretem, heratus, *n. f. impedimentum*, förhinder. Stuoja heretes, *magnum impedimentum.*

HERETEKE, *n. a. sine impedimento*, non impeditus, hinderlös, ohindrad.

HERANET & hāranet, *v. n. impediri, detineri*, hindras. Heranijeb hālaina, *detinebar loquendo.* Heranastet, *dimin.* litet förhindras. Heranatjet, *incipere detineri*, begynna at förhindras. Heranaddet, *frequ. idem quod heranet.*

HERANES & heranem, hāranem, *n. f. quo quis impeditur*, hinder.

HERKE, *rangifer castratus*, ox-ren. Wuojem herke, *reno vectorius*, kōrren, åk-ren. Lābdes herke, *reno mansuetus*, en spakfärdig ren. Herkeb kēfastattet, *renonem ad traham jungere.* Nādit herkai piejet vel herkeb nādotet, *tjadnet, clitellas sive jugum imponere renoni*, lägga klōfjor på ren. Nāde herke, *reno clitellarius*, en ren som bär bōrdor.

HERR, *dominus*, herre. Herra, *sacerdos*, präst. Herra heima, *domus sacerdotis*, prästgård. Herra kall & herra laipe, *sacerdotium*, prästa-åmbete, prästgēld. Herratak, *sine sacerdote*, utan präst.

HERRAWUOT & herrawāld, *dominatus*, herravāld. *Eccles.* Todn herrawāldēb adnah, *tuum est dominium.*

HERRDAG, *comitia, conventus Senatus*, Riksdag. Herrdagen orrot, *comitiis interesse*, bivist Riksdagen. Herrdagen ālma, *vir qui ad comitia adest*, Riksdagsman.

HER-

HERRASTALLET, *v. n. more magnatum se gerere*, föra sig up som en herre. *It. superbire*, högfårdas.

HESJOTET, *v. a. debortari, impedire*, afråda, afhindra. Mon hesjotib so taste, *ab illa re illum debortatus sum*.

HESSEN, *vespertilio*, flådermus.

HETE, *n. f. calamitas, periculum*, nöd, fara. Jabmemen hetefne, *in angore mortis*, i dödsfens nöd. Häggen hetefne, *in periculo vitæ*, i lifsfara. Hete-wekke, hete-tuorpo, *qualecunque auxilium*, nödhjelp.

HETAKATTET, *v. n. usui idoneum esse in casu necessitatis*, duga för nöd skull. Ika i le aiwe puorak, hetakatta kuit, *licet apprime aptum non sit, non tamen est rejiciendum*.

HEUNE, *araneus*, spinnel. Heune wer-me vel heune kâdo, *araneum*, spinnelväf.

HEWE, *n. f. Austr. honor, heder, åra*. Hewefne adnet, *honorare. cfr. kudne*.

HEWES & hewok, *n. a. splendidus, magnificus*, pråktig. Hewes karwoh, *vestimenta splendida*, pråktiga klåder. Harbmat hewase leh ituorasi gardeneh, *splendida sunt magnatum domicilia*. Hewok neita, *puella bene ornata*. Hewes-wuot, *subst. splendor, magnificentia*, prakt. Heweswuotefnat, *in splendore tuo*. Hewes-laka vel hewok-laka, *adv. splendide*, pråktigt. Comparat. hewasub, hewokub, *splendidior*. Superl. hewasumus, hewokumus, *splendidissimus*.

HEWEB, *compar. potior, præstans*, bättre, former. *Est Svec. orig. qu. dic. mera häf*. Superlat. hewemus, den bästa. Hewemus le fodn mijest, *ille nos mul-*

tum antecellit, han öfverträffar öfs mycket.

HEWASTALLET, *v. n. ornatu superbire, magnificentiam suam jactari*, pråla, visa sin prakt.

HEWETES & hewetem, *n. f. laus, låf, åra*. Hewetes lekes Jubmeli allakefne, *gloria sit in excelsis Deo*. Kuti vel kåfa lekes hewetes kaiken ekewefne, *cui sit gloria in secula*.

HEWETET, *v. a. laudare, låfva, berömma*. Heweti fodn Jubmeleb, *glorificabat Deum, Luc. 23: 47*. Hewetete Herrab kaik hednigeh, *laudate Dominum omnes gentes*. Hewestet, *frequ. id.*

HEWET, *v. a. ferre, adferre, föra, håfva*. Hewe ulkos, *ejice foras*. Hewe erit, *aufer*, haf bort. Pajas hewet, *attollere*, håfva up. Hewet fisa, *immittere*, håfva in. Hewe fisa fuoineb autel ko rasjo pata, *immitte fœnum antequam plueret incipiat*. Wuolos hewet, *detrudere, dejicere*, håfva ner, nederflå.

HIBME, *n. f. gluten, lim. cfr. tabme*.

HIBMESK, *glutinosus, limaktig*. Hibmeje, *glutinator, limare*. Hibmet, *glutinare, lima*. Solum Austral. nota. Usitatiora sunt tabme, tabmet &c.

HIKKES, *n. a. inopinatus*, oförmodelig. Hikkes-laka, *adv. inopinato*, oförmodeligen.

HIKKALES, *n. a. lubens, pronus, villig*. vide kiffjeles.

HIKKALET, vide kiffjalet.

HILA, *Boreal. pruna*, glöd, eldkol.

HILA, hilak vel ila, *adv. nimis*, alt för mycket. Hila låffok, *nimis gravis*, alt för tung. Hila deuras, *nimis ca-*

rum, alt för dyrt. Hilak stuores, *prægrandis, ultra modum magnus.*

HILJOST, *sero, lente, sent, fakta.*

HILDO, *repositorium, hylla.*

HILKES, *infirmus, vacillans, svag, sviktande.* O! tije hilkes jakkeje, o! *vos exigua fide præditos, o! j klentrogne, Matth. 16: 8.*

HILKAHET, *parvi facere, improbare, litet vårdera, ogilla.* Hilkahi waddefeb, mab lijeb waddam, *dono, quod dedi minus est delectatus,* han tyckte ej få mycket om gåfvan, som jag hade gifvit. Hilkahastet, *dimin. idem.*

HILKAHEM, *n. f. displicentia, misshag.*

HILPAD, *superbus, högfärdig. cfr. tjåulak*

HINGA & Hingo, *nom. propr. fæm. Inga.*

HINNET, *v. n. assequi, hinna.* Idtjib hinne påtet, *non adhuc veneram,* jag hant ej komma.

HISSEK & hesslek, *frustra, förgåfves.* Hisslek le tatt, *frustraneum est,* det är fåfångt. Ale hisslek kåttjele, *noli incassum tentare. cfr. tofsje.*

HITET, *v. a. negare, neka.* Hita kus todn tabb? *num istud negas?* Tatt kutte måddobs hita, *qui delictum suum negat.* Kutte mo tjowot sita, kalka hitet etjeb, *qui me sequi vult abnegabit seipsum, Luc. 9: 23.* Hiteftet, *dimin. något litet neka.* Hitegätet, *incipere negare, begynna at neka. It. persistere in negando, fortfara at neka.* Die åska hitegäti, *tunc in negando persistere incipiebat.*

HITETATTET, *v. n. posse negari, kunna nekas.* I hitetatte, *negari non potest.*

HITA, *formula jurandi.* Hita li tatt, *diabolicum fuit,* det var hin. Hita al-mats le fodn, *malus est vir,* han är en elak eller förtretlig karl.

HITEMEH, *bracca, byxor. Boreal.*

HIVWOT & hivkot, *v. n. male valere, vara illa mående. Obs. sæpissime de animal.* Hivwo tat tåmp, *equus hicce minus est alacer,* denne håsten är modstulen.

HOLJO & håljo, *canis magnus, en stor hund.*

HOLWOT, *luporum & canum more ululare, tjuta som vargar och hundar.* Piådnak holwo, *canis ululat.*

HOMBALET, *v. n. confuse sive perturbate agere, förglömma sig, förvirra sig.* Hombalieb tann palen, *confuse sive minus accurate illa vice rem agebam,* jag confunderade mig den gången.

HOMBEL, *lupulus, humle.* Hombel-garden, *lupuleum, humlegård.*

HON, *canalis, rånna, ho.*

Houso, *vide supra hitemeh.*

HORA, *meretrix, hora.* Hora nifun, *scortum, horkona.* Jukko etjeb, *adneta hora nifunen kâik, qui scorto addictus est, 1 Cor. 6: 15. Obs. sæpius Lappones dicunt skekes quuina.*

HORAWUOT, *n. f. adulterium, hor.* Horawuoteb takket, *scortari, göra hor.* Hora-wiesom, *idem. Syn. skekeswuot.*

HORALAKATS, *n. a. libidinosus, lascivus, horaktig, kåttjefull. Melius skekes.*

HORATAKKEJE, *scortator, adulter, horkarl.*

HOSKOTET, *canes in aliquem irritare, hitfa up hundar på någon.* Hoskoteje, *qui istud facit, den som få gör. vide supra haskotet. Austral. hotfalet, idem.*

HUBMA, *n. f. colloquium, confabulatio, samtal. cfr. rudna. It. Austr. rumor, löst ryckte.*

HUB-

HUBMET, *v. n. colloqui, loqui*, talas vid, tala. Hubmet kalken kaskeme, *confabulamur (dualis) nos ambo*, vi två skola talas vid. Hubmestet, *dimin.* Hubmegåtet, *incipere facere mentionem, loqui incipere*, begynna at omtala, begynna at tala.

HUD & hudes, *pellis crassior, corium*, hud. *Synon. & melius rerte, qu. vid.*

HUFFETET, *v. n. vociferari*, ropa, skria. Kulloin huffetet, *vociferare audiebantur*.

HUFFETEJE, *vociferans*, den som ropar. Huffetem, *subst. clamor, vociferatio*, rop.

HUGSO, *n. f. cura*, omsorg. Adnet hugfob ålos pira, *gregem suum curare*, hafva omsorg om sin boskap. I hugfob ane manken ådnakatjen pira, *nihil omnino curat*, han bryr sig aldeles om ingen ting. Hugfo-tes, hugfo-teke, hugfo-tebme, hugfot, *sine cura, qui non est curiosus*, utan bekymmer, bekymmerslös. Aptfa le fodn hugfotebme, *nimis incuriosus est. Oppos. est*

HUGSAR & hugfojes, *curiosus, qui curæ sibi habet*, bekymmerfam, som har omsorg. Hugfojes edne, *mater sollicita*. Hugfojes-wuot, *cura, sollicitudo*, bekymmer.

HUGSOTESWUOT, *n. f. incuria*, vårdslöshet. I aktek båndu hugfoteswuotin, *nemo incuria dītescit*.

HUGSET, *v. n. sibi curæ habere, curare*, hafva omsorg om. Alet hugfe ittatjen peiwen pira, *nolite de die crastino solliciti esse. It. procurare, förskaffa*. Hugfo munji jafob, *procures mihi farinam*, haf omsorg för mjöl åt mig.

Mab kalkab mon tunji hugfet taft? *quid tibi pro hac re dare studebo?* hvad skal jag vara omtänkt at gifva dig för detta? Elete hugfo, kalle fodn påta, *ne vereamini, veniet certe*, frukta er intet, han kommer nog. Hugfestet, *dimin.* bekymra sig något litet. Hugfegåtet & hugfajet, *incipere curam gerere*, begynna draga förforg.

HUI! *interj. heu! ack!* Hui! kålob sagga, *heu! frigore conficior*, ack! jag fryser.

HUINOS, *n. a. mæstus, tristis*, ångslig, bedröflig. *Austr. huinoswuot, subst. tristitia*, bedröfvelse, sorg. Huinoslaka, *adv. anxie, ånfligt*.

HUINOT, *v. n. tristitia affici*, vara bedröfvad.

HUINOTET, *v. a. tristitia afficere*, bedröfva. Huinahet, *idem. Austr.*

HUJOS, *n. a. qui animo est mæsto atque abjecto*, bedröfvad och modfäld.

HUJOT, *v. a. animis cadere, despondere animum*, blifva modfäld, fälla modet. Hujogåtet, *incipere cadere animis*, begynna fälla modet. Ko påti ammas ådnami, die hujogåti, *cum in regionem exoticam venisset cepit animis cadere*.

HUI, *partic. intensiv.* Hui stuores, *valde magnus*, rätt stor. Hui deuras, *admodum carus*, rätt dyr. Hui harbmat, *adv. horrendum*, förskräckeligen.

HULTUR, *moneta minima argentea*, en hvit styfver. *It. pellis sciuri, et gråskin.*

HULLERTET, *v. a. adulari, blandiri*, smickra, liffma med. *It. Manait hullertet paha pelai, blandiendo liberos decipere ad faciendum quidquam mali*, låcka barn genom liffmeri, at göra något otilbörligit. Hullertatjet, *inchoa-*

choativ. begynna at låcka. Hullertastet, *dimin.*

HUONA, *n. f. domus*, hus, gård. *cfr.* heima

HUOWE, *exercitus*, vide fuowa.

HURRE, *nom. avis, tetrao minor, gallus silvestris*, orre. Snutto *fœm. vid. infr.*

HUSMANNE, *domesticus, villicus*, den som år i huset, gårdsfogde.

HUSBÅNDA, *berus*, husbonde. vide issed.

HUTTAN, *officina fusoria metallorum*, smålt-hytta.

HUTTE, *nom. avis. rusticula minor alpina*, Fjäll-bekafin, Norrlandicis åkerhåna.

HUT, vide as. Hutatet, *verb.* Hutatet ulkos piänjit, *canes exigere*, huta ut hundar. *Austr.*

HUTTET, *v. n. latrare, allatrare*, skålla. Piädnakeh matteh hutet ja pārret, *canes latrare & mordere possunt.* *It. transl.* Man kukke kalkah todn tafne mo hutet? *quamdiu mihi heic conviciaberis?* huru länge skal du hår vara ovettig emot mig? *cfr.* tñålet. Huttestet, *dimin.* skålla litet. Huttet, *incipere latrare*, begynna skålla. Huttetet, (*forma biphil*) *facere vel permittere latrare*, låta skålla.

HWEIT & *in Bibl.* hwete, *tritium*, hvette. Hweiten-kårdne, *granum tritici*, hvete-korn.

HÅBMEL, håbmel wakko, *septimana circa initium Septembris, septimanam Bartholomæi proxime insequens*, veckan, som följer på Bartholomåi.

HÅGG, *n. f. ictus, plaga*, slag, hugg. Hågge munji waddi.

HÅI! heu! heus! ack! hör!

HÅIBOT vel håipot, *luctari*, brottas. vide faggatet, åibot.

HÅIKETET, *v. a. pellere, repellere, reji-*

cere, drifva, kasta bort. Håiket tabberit, *abjice istud*, hån bort det. *It. mittere*, skicka, kasta. Håiket wuolos paktest, *de precipitio precipitare*, storta nedföre en brant. Håiket erit qveimes påtsoit, *dimittere alienos renones.* *It.* Håiket funji kirjit, wai sodn tait tolwo, *trade ei literas deportandas*, gif honom brefven at framföras. *cfr.* fajet. Håiketastet, *dimin.* litet stöta eller drifva. Håiketaste smalaist smala kåtai, *mitte oves in ovile*, kør fåren in uti fårhuset. Håiketatjet, *incipere mittere, vel pellere*, begynna at drifva. Håiketatji mo ulkos ståpost, *incipiebat me domo expellere*, han begynte drifva mig ut, utur huset. Håiketattet, *facere ut pellatur vel mittatur*, låta drifvas eller hånvas. Håiketatte kaunit wuossen fisa, *fac ut supellestilia in sacco condantur*, laga at fakterne blifva lagde i säcken. *It. posse pelli vel mitti*, kunna drifvas eller hånvas. I håiketatte ulkos, *ila le kåura, expelli non potest, quia nimis est robustus*, han kan ej drifvas ut, ty han år för stark.

HÅIKETALLET & håiketowet, *passiv.* pelli, mitti, blifva drifven, m. m.

HÅKKETET & håkket, *v. a. interficere, perire facere*, dråpa, förgöra. Håkkei & håkketi etjeb, *semetipsum interfecit*, han gjorde at med sig sjelf. Ale mo håkket, *noli me perdere*. Sålgin håkketet, *veneno interimere*, taga af daga med förgift. Die håkkei, (*die kåddi*), *exclamandi est formula quidquam admirantis, vel etjam stupentis, (ad verbum interfecit)* o! miraculum ah! ack! Håkketatjet, *incipere neca-*

necare, begynna at förgöra. Die tjå-skem håkkeitatja almatjit, *frigus nunc incipit perire facere homines*.

HÅKKEJEJE, *perditor, interemitor*, förderfvare, dråpare. Kåddetowin håk-ketejest, *occisi sunt a perditore*. Håk-keitem, *nex, occisio*, dråp, dråpande.

Håkkanet, *v. n. perire, förgås. cfr. fjåret*. Mije håkkanebe, *perimus, Matth. 8: 25*. Mon nelkest håkkanab, *fame perego*, jag dör af hunger. Håkkanad-det, *frequ. idem*. Håkkanatjet, *incipere perire*, begynna at förgås. Die håkkanatjin mijen (vel mijä) waffjolatjeh, *interire caperunt inimici nostri*.

HÅKKANEJE, *qui perit, intereuntus*, den som förgås, dråpen. Muitakus todn tait håkkaneje almatjit, *habesne in memoria intereuntes illos homines*. Håkkanem, *subst. interitus, exitium*, undergång, förderf.

HÅKTET, *iter vel aliud agendum parare, destinare*, rusta sig til at resa, m. m. årna sig.

HÅL & håla, *n. s. sermo, loquela*, tal. Mah leh tah hålit? *quinam hi sunt sermones?* Hålen adnet, *mentionem facere*, omtala. I adnet hålen, *reticere*, förtiga. Aut håla, *præfatio*, (c. g. *libri cujusdam*) företal. Auteltes hål, *quod quis loquitur coram aliquo*, det man fåger en i synen. *cfr. auteltes*. Mangeltes hål, *obtrectatio*, förtalande, eftertal. Mangeltes håleb adnet mubben pira, *laudibus alicujus obtrectare, obtrectare alicui*, förtala eller baktala någon. Påktjo håla, *idem*. Mubben hålai tjagnet, *interloqui alicui*, falla någon i talet. Språk hål, *locutio arguta sive artificiosa*, konstigt

talesfått, illistigt tal. Sluokes hål, *id.* Wuoste-hål, *contradictio*, genfåjelse.

HÅLA-TJEPPE, *facundus, eloquens*, våltalig. *cfr. tjeppe*.

HÅLEM, *loquela*, talande. Hålem lake vel hålem flaje, *modus loquendi*, talesfått. Hålem åbme, *quod reprehensionem meretur, quod increpari debet*, det som är värddt åtal. *It. Anakus todn hålem åbmeh? habesne quidquam dicere?* har du något at fåga? Wuoste-hålem, *vide hål*.

HÅLET, *v. a. loqui*, tala. Tarob hålet, *Svecana loqui*, tala Svenska. Sijeh kalkeh hålet åddå njuoktjemi, *linguis loquentur novis, Marc. 16: 17*. Sagga, lognesikt vel tjauk hålet, *vocem attollere*, tala högt. Åstoi vel låbdesikt hålet, *vocem deprimere*, tala lågt. Åstoft hålet, *lente loqui*, tala långsamt. Spait vel tåbmårikt hålet, *oratione celeri & concitata dicere*, tala fort. Håle fjawot, *dicas si vis, per me licebit*, fåg fritt. Hålegåttet, *incipere loqui*, begynna tala. Håletattet, *posse dici*, kunna fågas, gå an at tala. I tatt håletatte, *dici istud non potest*, det kan ej nämnas. Hålelet, *frequ. festinanter loqui, concitata dicere oratione*, tala fort. Hålelib tabb, *festinanter illud a me dictum est*, jag sade det i hastighet. Hålestet, *dimin.* tala något litet. Sitab mon tuina hålestet, *tecum cupio paullulum colloqui*, jag vil tala med dig litet. Wuoste-hålet, *contradicere*, genfåga, fåga emot. Autelt hålet, *loqui coram aliquo*, talå i ens närvaro. *Coram in os aliquem laudare*, berömma en i ögonen. Mangelt hålet, *obtrectare*, förtala, baktala.

la. Mängen hålet, *quæ alter prædicit vel prælegit eadem repetere verba*, tala efter som en talar eller låser före.

HÅLEK, *n. a. non dictus*, oomtalt.

HÅLEJE, *loquens, qui dicit*, den som talar. Håleje håleh, *loquentes loquuntur*, (*frequens in Lapponica lingua Idiotism.*) *b. e. homines dicunt*, folket fåger.

HÅLETES & håletebme, *qui non multa loquitur, taciturnus*, tyflåten, som ej fåger mycket. I le haufke håletes almatjin wiefot, *cum homine taciturno minus est jucunda consuetudo*. Håletes-wuot, *taciturnitas*, tyflåtenhet.

HÅLETS, *n. a. dictus, nominatus*, den omtalte, benåmd. Die kus le tatt to hålets ålma? *illene vir est, de quo locutus es?* år det den mannen du talte om? Ko påtime tann hålets fajai, *cum ad dictum locum venimus*.

HÅLAJES & hālai, *n. a. loquax, facundus*, språkfam, talför. Hålajes almats le haufkes kradne, *jucundus qui loquitur comes*. Hålajes-wuot, *subst. loquacitas, eloquentia*, talighet, våltalighet.

HÅLASTALLET, *verb. intens. vehementer loqui, magna loqui*, tala något mycket, tala stort.

HÅLASTALLEM, *n. f. magniloquentia*, stortalighet.

HÅLETET, *v. a. persuadere, öfvertala*, intala. Håleti mo tassan, *persuadebat mihi istud, persuadendo me ad istud faciendum permovit*, han öfvertalte mig dertil. Hålet tabb ålmab wai påta wekkin, *persuade viro isti, ut opem ferat*, intala den mannen at han kommer med hjelp. Håletastet, *dimin. litet öfvertala*. Håletatjet, *incipere persuadere vel persuadendo permovere*, begynna at öfvertala.

HÅLETEJE, *persvasor, öfvertalare*, intalare. Håletejen li fodn, *ille erat persvasor*. Håletem, *subst. persvasus, inductus*, öfvertalande, inrådande.

HÅLETALLET, *frequ. persuadere, persuadendo inducere*, öfvertala. Håletalleje & håletallem, *subst. vide håleteje, håletem*.

HÅLAIDATTET, *v. a. alloqui, tiltala*. Hålaidatti mo, *allocutus est me*, han talte til mig. *It. persuadere, inråda, inbilla*.

HÅLD, *excubie, quæ sunt vecturæ caussa, ut possint quo student pervenire viatores*, håll, skjutshållning. Håldåkåte, *domus, eundem in finem exstructa*, hållstuga.

HÅLDET, *v. a. excipere hospitio, taga emot, fågna*. Håldi mo puorist, *optimo me excepit modo*. *It. sumtus suppeditare, påkosta*. Kuttet kalka to håldet, *quis tibi sumtus suppeditabit?* Hinc håldek, *stipendium*, underhåll.

HÅLME, *n. f. sonus sive strepitus loquentium*, ljud af folk, som tala. Hålme kulloi, *strepitus loquentium auditur*.

HÅLT, *scortea sclopeti, hylster för böffor*. Tflake birllob hålti, *immitte sclopetum in scorteam*.

HÅLLAND, *Batavia, Holland*. Hålland Dal, *Imperialis Belgicus*.

HÅME, *stilus sive clavus, cui remæ tanquam cardini affixi sunt*, håar på båtar. *cfr. kårwe*.

HÅNOG, *mel, honing*.

HÅRSE, *pediculus, lus. Proprie quibus agrotantes afficiuntur*. *cfr. tikke*.

HÅRTE, *canis prægrandis*, en stor hund.

HÅSET vel håsatet, *v. a. percutere, cedere*, slå, piska. *Austr. Aiti håset mo, mina-*

minabatur se me cesurum fore, han hotade at slå mig. Ålgi håfatet, *incipiebat percutere. cfr. slåwet, reiwet.*

HÅSA & håsem, *ictus, verbera*, hugg, slag. Kalka ådtjot mädde håfait, *accipiet multa verbera, Luc. 12: 47.*

HÅSETEKE & Austr. håsetkenna, *non verberatus*, som ej är slagen.

HÅSEJE, *qui percutit*, piskare, som slår.

HÅSEG, *percussus, cesus*, slagen. Warrhåseg, *ex verberibus lividus vel cruentus*, blodig och blå af hugg och slag.

HÅTSALET, *vide hoskotet.*

HÅSWEDATET, *allaborare*, bemöda sig med. Ib waffja taina håswedatet, *laborem in illam rem insumere nolo. Rar.*

HÅWKE, *n. f. vide haugi*. Muora håwke, *struus lignorum*, vedhög. Håwkai piejet, *coacervare*, lägga i hög.

HÅBMALDATTET, *v. n. oblivisci*, förglömma. Håbmaldattib tabb, *oblitus sum istud*, jag förgat det. *Obs. Austr. dicunt håbmalet, turbare, a proposito abstinere, förvirras, hindras ifrån sin förefats. Die mon håbmaliheb taft, in illa re peragenda perturbatus sum.*

HÅBMESTALEET & håbmegåtet, *v. n. metu percelli, obstupescere*, blifva rådd, blifva bestört. Abbå stada håbmegåti, *tota urbs commota est metu. Austr.*

HÅBRO, *vide infra åbro.*

HÅGGA, *n. f. vita, lif*. Håggab masset, *capitis luere pœnam*, mista lifvet. Hågg-åffje, *crimen capitale*, lifs-fak. Håggab luitet, *expirare animam*, dö. Ikus hågga le ånab piåbmost? *nonne vita plus est quam alimentum? Matth. 6: 26.* Hågga rito, *vite discrimen*, lifsfara. Sis-håggen, *moribundus, semimortuus*, halfdöd. Sis-håggesne

wållahet, *in agone mortis esse. It.* Ednen-hågga, *uterus, moderlif*. Aikafats hågga, *vita temporalis*, timmeligit lif. Hågga-tebme vel hågga-teke, *adj. quod vita caret, inanimus*, utan lif, liflös. *It. håggatebme le tat ålma, hicce vir capitis est reus*, denne mannen har förverkat sit lif.

HÅGGALATS & håggaporre, *n. a. vitalis, qui vivit, animans, liflig*, som har lif, lefvande djur.

HÅGNE, *vide hagno.*

HÅGGER, *n. a. pronus*, benågen, bögd. Harbmat hågger pelket leh tah almatjeh, *ad rixas quam maxime proni sunt hi homines*, detta folket är mycket benåget at tråta.

HÅHDET, *v. a. vocem vel mores alicujus imitari*, håрма. Håhde-pakte, *echo*, genljud. *cfr. åhdet &c.*

HÅJE, *n. f. nuptiæ*, bröllop. Håje-karwo, *vestes nuptiales*, bröllops-klåder. Håjeb karwet, *nuptias apparare*. Håjeb takket, *nuptias constituere*. Håjemallaseb piejet, *cœnam nuptialem parare*, tilreda bröllops-måltid.

HÅJETET, *v. n. nuptias celebrare*, hålla bröllop. Håjetemen leh tall die, *nuptias nunc celebrant*, de hålla nu på at hafva bröllop. Håjetatjet, *incipere nuptias celebrare*, begynna hålla bröllop.

HÅJO, håjos & interd. håjes, *n. a. pauper, fattig*. Koggo mattah, *wekkete håjob, qua in re potes juva pauperem. It. debilis, imbecillus*, svag. Håjo leb mon, *ib mon tab nakkahe qweddet, hoc non valeo portare, quia imbecillissum*. Håjon takket, *pauperem redde-re*, göra fattig.

HÅJOSWUOT, *n. f. paupertas*, fattigdom. *It. imbecillitas, debilitas*, bräcklighet, svaghet. *cfr. wesiwuo.*

HÅJOT, *håjonet & håjanet, v. n. fieri pauper*, blifva fattig. Tatte palest fodn algi håjonet, *ex eo tempore cepit pauper fieri. It. debilitari*, försvagas. *cfr. neuranet.* Håjogåtet & håjonatjet, *incipere pauper fieri*, begynna blifva fattig.

HÅJONUM, *qui factus est pauper*, den som har blifvit fattig. Håjonem, *subst. paupertas*, fattigdom. Håjone-mest hanes palla, *avarus timet pauperiorem*.

HÅIRET, *v. n. immutari*, förändras. Håirem le autotjist, *pristinam immutavit speciem. It. perturbari*, komma i olag, i oordning. Håirem le miåli kauto, *amens factus est*, han har blifvit galen. Håireftet, *dimin. litet förändras*. Håirestem le mo birso, *sclopetum meum aliquantum est depravatum*, min bössa har blifvit något förderfvad, kommit i olag. Håiregåtet, *incipere immutari*, begynna at förändras.

HÅIREM, *n. f. immutatio*, förändring.

HÅIRAK, *n. a. non mutatus*, oförändrad.

HÅIRETET, *v. a. immutare, pervertere*, förändra, förvånda. Epe berre håiretet maite wuorefeh, *leh laketam, quod majores natu constituerunt immutare non debemus*. Håiretastet, *litet förändra*. Håiretattet, *facere ut immutetur*, låta förändra.

HÅKET & håketallet, *verborum blanditiis delinire, blandiri*, smeka, smickra. Manain håketallet, *infantem delinire*, ställa barnet tilfreds.

HÅKKES, *n. a. repentinus, inopinatus, subitaneus*, hastig, oförmodelig. Håk-

kes puotfelwas, *morbis repentinus*.

Håkkes jabmem, *mors subitanea*, hastig död. Håkkes bānda, *repentinus dives, qui repente dives factus est*, hastigt rik. *It. Håkkes almats, qui labori vel alicui rei nondum est adfvesctus, inassuetus*, ovan. Håkkes pātfoh, *inassveti renones*, ovanda renar.

HÅKKET & håkkest vel håkkeft, *adv. repentino, hasteligen, i hast*. Håkkest fjaddi tudna, *repente factus est sonitus, Aët. 2: 2*. Håkkest pāti, *repentino veniebat*. Ko eime toiwo, *tatte håkkeft fjaddi, repente præter opinionem nostram factum est*, det skedde i hast, då vi ej kunde det förmoda.

HÅKSOI, *adv. raro, fållan. cfr. wuorjai*. Håksoi waldeste tate talkafest, *una alterave vice de hoc sumas medicamine, infrequens & rarus sit tibi hujus medicamenti usus*, tag fållan af detta läkemedlet. Todn håksoi kyrkoi pātah, *raro templum visitas*, du kommer fållan til kyrkan. *Austr.*

HÅLPET, *v. n. procrastinari, omitti*, drögas ut på tiden, blifva ogjordt. Hålpē tatt pargo, *omissus est labor iste*, det arbetet blef ogjordt. I le puorak, *ko takkamuseh kukkeb hālpeh, non est bonum agenda diutius procrastinari*, det är ej godt, at längre uppskjuta med göromålen. Sodn wekketaka hālpi muste, *illum juvare neglexi*, jag försummade hjälpa honom. Hålpestet, *dimin. litet uppskjutas*. Hålpesti mangeb palai, *in aliud tempus dilatum est*, det blef uppskutit til en annan gång. Hålpegåtet, *incipere differri, omitti sive negligi incipere*, begynna at uppskjutas ell. försummas.

HÅK-

HÅLPEM, *n. f. dilatio, mora, upskof, drögs mål. Hålpeje, adj. five particip. quod in aliud tempus dilatum est, upskuten til en annan gång. Kåffes kalkah taite hålpeje widnoitat takket? quando negotia tua omiffa conficias?*

HÅLPETET, *v. a. (quas. Hipbil verbi hålpet) procrastinare, differre, låta gå ut på tiden, uppskjuta. Hålpetet mubbe japai, in annum sequentem differre. Ele hålpete kukkebu, noli diutius procrastinare.*

HÅLPETEJE, *cunctator, procrastinans, en som drar ut på tiden. Hålpetem, subst. procrastinatio, utdrägt på tiden.*

HÅLSO, *n. f. bona valetudo, hålsa. cfr. warreswuot. Leh kus hålfoin? num bona es valetudine peditus? Compos. wan-hålfo & ohålfo, mala valetudo, ohålfa.*

HÅLSATET, *salutare, valedicere, hålsa på, bjuda farväl. cfr. puorastattet.*

HÅLSOTET, *v. a. aquæ immergere, in aquam mergere, doppa eller fänka ner i vatnet. Hålfoti so jaurefne, in lacum illum mersit, han doppade honom i sjön. It. humectare, våta. Hålfo so tjatfin puorist ja puorist, humecta illum aqua copiosissima, wåt honom rätt väl med vatten. Die tat rasjo mijeb hålfotitja udne, hac nos pluvia hodie madefaciet. cfr. kastetet.*

HÅPOS, *equus, håst. usitatus tåmp.*

HÅPPA & HÅPPANEM, *n. f. pudor, skam.*

HÅPPANET, *v. n. erubescere, pudore suffundi, skåmma sig, blygas. Håppan, pudeat te, du må skåmmas. Puoreb le, jus todn håppana, si puderet te satius foret. Sodn håppani tas, istud illum puduit. Mon håppanib so diet,*

erubui illum, jag skåmdes för hans skull. Håppanastet, dimin. Håppanastet, incipere erubescere, begynna blygas.

HÅPPATET, *v. a. infamare, pudorem alicui suffundere, skåmma ut en. Håppat so kaiki almatji autefne, fac ut pudeat illum, coram omnibus hominibus, låt honom skåmmas för alt folk. Austr.*

HÅPTO, *n. f. impedimentum, mora, hinder. Ådna håpto le mufne, valde impeditus sum, jag är mycket förhindrad. Mi håpto le tufne, jutte ih leh arebi pätam? quidnam te impedit quo minus citius venires? Håpto-tes, håpto-tek, håpto-tak & -taka vel -tebme, sine impedimento, non impeditus, hinderlös. I le fā fodn håptotak, aliquid, sine dubio, illi factum est impedimenti.*

HÅPTET & HÅPTOTET, *v. a. impedire, förhindra, hindra. Ele mo saggabi håptote, noli me amplius impedire. Ale håpte tjalejeb, noli impedire scribentem. Håptestet & håptotastet, dimin. litet förhindra.*

HÅPTOT, *v. n. impediri, hindras. Håptob puotfelwafest, impeditus sum morbo. Kukkeb-kus todn taina håptoh? quamdiu iste te detinebit labor? cfr. ajanet. Håptostet, dimin. Håptostab lika kalle peiwe orrot, aliquot tamen dies commorando detineor, jag hindras likväl något, at dröja några dagar.*

HÅRJETET & c. vide harjetet.

HÅRKEMÅ, *Austr. vide ferkem.*

HÅRKOKES, *n. a. impatiens, delicatulus, ömtålig. Vestrob. hårken.*

HÅRLOG & HÅRLOGES, *n. a. magnificus, hår-*

hårlig. Hårlogen takket, *glorificare*,
hårliggöra. *Eccles.* Hårlogwuot, *subst.*
gloria, magnificentia, hårlighet, prakt.

HÅRMETALLET, *v. a. terrere*, skräma.
Hårmetalle piådnakeb, *absterre sive*
cobibe canem. cfr. harbmet.

HÅRPET, *v. n. negotio celeriter desistere*,
incepto festinanter abstinere, hastigt
fluta med det man har för händer.
Die kuit hårpeni taste, maite li us-
fjotam, *conatu nunc destitit*, han öf-
vergaf nu det han hade tänkt göra.

HÅRRE, *Austr. vide fåbbe. Baculus, quo*
utuntur qui vehuntur renonibus, kåpp,
som brukas när man kör med ren.
Hinc

HÅRRETET, *dicto baculo retardare ni-*
miā trabe velocitatem, in declivibus
locis, med kåpp hindra, at det ej går
altför fort utföra backarne, när man
kör med ren. *vide fåbbe.*

HÅRSKO, *n. f. dapes*, läcker spis.

HÅRW & HÅRWA, *n. f. ornamentum*, pryd-
nad. So hårwa le uttjes, *ornatus ejus*
est exiguus. It. hypocrisis, species,
skrymteri, sken. Die le tat to hårw,
hec tua tantum simulatio est Koros
hårwa dieti sodn takka tabb, *istud*
ille non nisi in speciem facit, han gör
det endast för syn skull. Hårwa-te-
ke, *sine ornatu*, utan prydnad.

HÅRWOK, *n. a. splendidus, speciosus*, pry-
delig, präktig. Hårwok piktas, *ves-*
tis splendida. Comparat. hårwokub,
superl. hårwokumus. Hårwok-laka,
adv. splendide, ornate, firiligen, prak-
tigt. Hårwok-wuot, subst. ornamen-
tum, ornatus, prydnad. Stuora hår-
wok-wuotinas, *cum ornatu suo insi-*
gni, med sin stora prakt.

HÅRWOTET, hårwetet & hårwet, *v. a.*
ornare, bepryda. Kokte mo hårwo-
tet sitah? *ut me ornatum vis? It. in ec-*
cles. talle le Almatjen pardne hårwo-
towum, ja Jubmel le hårwotowum
so sifne, nunc glorificatus est filius ho-
minis, & Deus glorificatus est in ipso,
Joh. 13: 31. Hårwotatjet, incipere or-
nare, glorificare, begynna pryda eller
hårlig göra.

HÅRWASTALLET, *v. n. simulate agere*,
hypocritam agere, skrymta, förstålla
sig. Tjeppe hårwastallet, *peritus si-*
mulandi, listig at förstålla sig. *It. or-*
natum ostentare, pråla med granlåt.

HÅRWASTALLEJE, *hypocrita*, en skrym-
tare. Tije hårwastalleje, *vos hypocri-*
ta. Hårwastallem, hypocrisis, simula-
tio, skrymteri. Lepet tiwes hårwa-
stallemest, pleni estis hypocriseos, Math.
23: 28. It. ornatus jactatio, prålande.

HÅST; *equus*, häst. *Synon. tåmp, wiå-*
ka-herke, åbbå-katsæg, sjåmb, håpos.

HÅSO, *n. a. debilis, infirmus*, svag, klen.

HÅSOTET, *v. a. debilitare*, försvaga.

HÅSSEN, *meta fæni*, höstack, hållja.

HÅSTA, *usque, usque ad*, ända til. Hå-
sta kus todn le wuolgemen Wuon-
nei? *iturusne es usque in Norvegiā?*
skal du resa ända til Norrige? Håsta
Stockholmi, *Stockholmiam usque. cfr.*
kitt.

HÅTE, *discrimen, calamitas. vide hete.*

HÅWET, *verberare, vulnerare*, slå, fåra.
Austr. cfr. hawe.

HÅWI, *adv. affirm. vide hawi. Håwiam,*
utique, omnino, ja visst, aldeles.

HÅWO, *n. f. disperditio sive exitium pe-*
cudum, boskaps-död. Håwo jape le
tat påsoit, *hic annus est letifer renoni-*
bus.

bus. Smala håwo, ovium exitium. Ko-fa håwo le mufne, dispenditione laboro vaccarum, jag har olycka på kor.

HÅWETET, *v. a. interire facere, disperdere, låta förgås, förderfva. Dicitur propr. quando renones vel pecudes alie incuria pastorum disperduntur. Håweti tat åljotes fwainas mo ålekeb, famulus hicce ignavus gregem meum disperdidit.*

HÅWANET, *v. n. interire, perire, förgås. Wårald kalka håwanet, interibit mundus, verlden skal förgås. Påtfoh leh mußte håwanum, renones mei perire. Håwanastet, dimin. litet förgås. Håwanatjet, incipere interire, begynna at förgås. Ko paka fjadda ila ftuor, die håwanatjeh påtfoh, incipiunt interire nimio solis æstu renones, når sommarhettan blir för stark, begynna renarne at dö bort.*

HÅWAT, *v. n. contingere, evenire, hända. Wuoidnen litja kokte udne håwa, videndum erit, ut contingat, man får väl se, huru det kan hända. Sodn håwai pätet, ko mon ib lam heimen, quando domi non eram contigit illi venire.*

I. vocal.

I, *adv. neg. non, icke. I ludnok, i entfik, nequaquam, ingalunda. I-ken, neque, ej heller. I kassek, nunquam, aldrig. I kuttek, nemo, ingen. Ib mon, iken todn, non ego neque tu. Ibefå, non multum, intet stort. Ibelke, vix, näppeligen, rarius.*

IB, *verb. auxiliare negativ. non ego, icke jag. Ih, non tu, icke du. Ihta, contr.*

pro ih todn, idem. Ihta kalk pätet? nonne venies? skal du ej komma. Ihta taina paran, istud tibi nihil adferet commodi, derigenom vinner du ingen ting. I fodn & contr. ifå, non ille, icke han. Ifå tiete maitel fjaddam? nonne quid factum sit novit? vet han ej hvad som är skedd? Ifå kull fodn päte, ille non veniet. Imperfect. idtjib. Idtjib mon kulla, non audiebam, jag hörde intet. Idtjib wuoidne, non videbam, jag såg ej. Idtjih todn tabb matte takket, istud tu facere non potuisti, du kunde ej göra det. Idtji vel idtjis tiete maite fodn kalki fardnot, quid diceret ignorabat, han visste ej hvad han skulle säga. Obs. Borealiores loco ib dicunt im. Plur. epe, non nos, icke vi. Epet, non vos, icke j. Eh vel åh, non illi, icke de. Imperf. eime, eite, idtjin, &c.

IBJE, *floccus, pulvis vestibis aut aliis rebus adpersus, sive qui vestibis incidit, damb, som lägger sig på kläder och annat.*

IBJOT, *pulvere adspersi, pulvere inquinari, blifva dambig.*

IBMARTET, *v. a. intelligere, förstå. Orig. Fenn. cfr. tajetet.*

IBME, *uxor avunculi, morbroders hustru, eller farbroders hustru.*

IBMEL, *Deus, Gud, vide Jubmel.*

IDDJET, *tempus matutinum, mane, morgon. cfr. aret. Iddiet le talle, tempus nunc est matutinum, nu är det morgon. Iddietest, mane, bittida. Iddietest kitt ekkedi, a mane ad vesperem, ifrån morgonen til aftonen. Idietest kalkabe wadsfajet, ibimus mane. Item, cras, i morgon. Iddiet jus tjabba tal-*

talke fjadda, die kalkabe wuolget qwelit kâfatjet, *cras, si serenum fuerit cœlum, exhibimus piscatum*, i morgon, om det år vackert våder, skola vi fara ut at fiska.

IDDITES, *n. a. matutinus*, som hörer til morgonen. Iddietes pargo, *opus matutinum*. Iddietes pådd, *tempus matutinum*, morgonstund. Iddietes rok-kolwas, *preces matutinæ*, morgonbön. Iddietes fwargaldak, *jentaculum*, frukost. Iddietes qwokfo, *diluculum*, dagning. *Hinc*

IDDIETATJET, *v. n. diluescere*, begynna at blifva dager eller morgon.

IDTEN, *adv. cras*, i morgon. Idten le sodno-peuwe, *cras est dies festus. Cas. nuncup.* Idtas, *in crastinum*, tils i morgon. Paje tab pargob orrot idtas, *remitte hoc opus in crastinum*. Epe tiete, *jus wiefobe idtas, an in crastinum vivamus nescimus.* *Hinc*

IDTATZ, *n. a. crastinus*, morgondagen tilhörig. Idtatz pargon munji fjadda tjalet, *crastino die occupatus ero scribendo*. Idtatjest alga åddå-jake, *a crastino novus incipit annus*, ifrån morgondagen börjas nya året.

IDTJIB vel idtjim, *vide ib.*

IHAM, *adv. affirm. utique*, ja visst.

IJA, *nox*, natt. Ija pådd, *tempus nocturnum*, nattetid. Ijan åneben, *prov. per diem noctemque*, genom natt och dag. Kaska ija, *media nox*, midnatt. Ija kâtseje, *qui noctu vigilat*, som vakar om natten. Ija juglo vel ija skuglo, *noctua*, nattuggla. Ija juglon tjukeh, *pulli noctuarum*, nattugglors ungar. *Obs. legitur Matth. 3:7.* Ija juglon tjukeh, *pro kârbmaha-tjukeh*,

progenie viperarum, quod insigne est erratum.

IJASATS, *n. a. nocturnus*, det som hörer til natten. Udnats ijasats mana, *infans nocte natus hodierna*, barn som blifvit födt i natt. *It. pernox*, som varar hela natten. Åbbå ijasats manno tepe, *lux lune pernoctis*.

IJAITOWET & ijatowet, *v. n. advesperascere, quando nox fit*, blifva natt, mörkna. Die le tall ijitowemen, *jam advesperascit. It. Die tafa ijitowime, nox nos heic oppressit*, natten kom öfver oss här. Ijitowi farolats kaska laidon, *medio in itinere viatorem nox oppressit*.

IJETET, *v. n. Austr. pernoctare*, blifva öfver natten. Ijetob tafne, *pernoctemus heic*, låt oss blifva här öfver natten.

IKALATS, *n. a. sempiternus*, evig.

IKO, *adv. noctu*, om natten. I le puorak iko mannet, *noctu minus tutum est iter facere*. Suollet iko, *clam noctu*, hemligen om nattetid.

IKÅÅ, *n. a. æternus*, evig. *vide ekewe.*

IKKAN & ikka, *conj. tametsi*, fastän. Ikkkan leb måddam, *quamvis peccaverim*, fastän jag har felat.

IKKAT, *adv. perpetuo, in sempiternum*, altståndigt, i evighet. Ikkat årroje Jubmel, *Deus qui manet in æternum*. Ikkat munji tab waddi, *in perpetuam possessionem hoc mihi dedit*, han gaf mig detta til beständig egendom.

IKKATES, *n. a. vide ikalats. It. perpetuus*, beständig. Ikkates tawer, *possessio perpetua*. Ikkates årroje, *perennis, sempiternus*.

IKKEBE, ikkebejam, *formula dubit. nescio*,

scio, qui scio? jag vet ej, huru skal jag veta? Påta kus todn heibmai udne? ikkebe, *reversurusne es hodie domum?* nescio an, kommer du hem tillbaka i dag? jag vet ej.

IKKON, *fenestra*, fenster. Ikkon sjuttjo, *pruina obducitur fenestra*, fenstret rimar. Fenn. ackuna. Pelon. okno.

IKKE & ikkenes, *n. a. quicumque*, hvilken som helst. Ikke kus todn wuol-gah, kalle mon kalkab tjuowot, *in quemcunque abieris locum te sequar*, jag skal följa dig, ehvart du far. Lekes ikke maggar flajest, *cujuscunque sit generis*, det vare af hvad slag det vil. It. Lekes ikke puore jalla paha, *sive sit bonum sive malum*, det vare antingen godt eller ondt. Lekes ikke mi, *quodcunque sit*. Kutte ikkenes le, *quisquis ille est*, vare hvilken det vil. Mi ikkenes le, *quodcunque erit*, ehvad som helst det vore.

IKKABE, *conj. quamvis, licet*, fastän. I fodn ädtjo, ikkabe situs mann sagga, *non obtinet licet vel maxime percipiat*. It. forte, kanske. Ikkabe juo le takkam, *forte jam dudum fecit*, kanske han har redan gjort.

IKERTET & ykertet, *ululare*, tjuta, yla.

IKS, *contr. pro ih kus*. vide kus. Iks tiete? *scisne?* vet du ej?

IKTO, *adv. heri*, i går. Li kus todn heimen ikto? *fuisse domi heri?* var du hemma i går. Dicitur & jukt.

IKTATS, *besternus*, vide ektats. Autel iktatjen vel ektatjen, *nudius tertius*, i förgår.

IKTET, vide infra jiktet.

ILA & ilak vel ilan, *adv. nimis*, alt för mycket. Ila jalok, *nimis audax*. It. ilan, *agre, vix*, knapt. cfr. hila.

ILDO, *repositorium*, hylla. vide hildo.

ILDOT, *v. n. igne candere*, vara glödande. Hinc

ILDO & ildodattem, *quando acidis vaporibus sive cruciationibus afficitur & quasi uritur guttur*, halsbränna. Unde ildodattet, *dicto malo affici*, hafva halsbränna.

ILDOJES, *n. a. candens*, glödande. Item *quod ignem diutius retinet*. Ildojes muora, *lignum, quod ignem diutius fovet*, trä som länge håller elden uti sig. cfr. tflakket, tflakkeles.

ILLE, *adv. male*, illa. Ille wejeje, *qui bene non valet*, opafslig, sjuk.

ILLO, *n. a. malus*, ond. Kämpa illo pelai, *ad nequitiam pronus*, benågen til det som är ondt. Illo-miålek, *malignus, malitiosus*, illa finnad.

ILLOTET, *v. a. damnum s. detrimentum alicui adferre*, göra skada, göra ondt åt någon. Ele illote mainetes manait, *noli innocentes ledere infantes*.

ILLESTET, *v. a. idem*. Ale qweibmabt illeste, *ne proximo tuo malefacias*.

ILLESTEM & illotem, *n. s. noxa, injuria illata*, skada, våld, oförrätt. Illesteje & illoteje, *qui injuriam infert*, den som förolämpar.

ILLOSWUOT, *n. s. nequitia*, ondska.

ILLSJES, *n. a. vide supra illo*. Rarius.

ILO, *n. s. gaudium, letitia*, glädje. vid. awo

ILOTALLET, *gaudere, letari*, glädjas.

ILLAPILTJO, *nequam*, en bof, skålm.

ILPIS, *n. a. qui deterioris est indolis, pravus*. Ilpis mana, *infans prave indolis*, et vanartigt barn. Ilpes pätfoi. vide heitanes. Austr.

ILTJE, *n. s. cutis*, hud, skinn. Aut-iltje, *præputium*, förhud. Iltjeb uttjati

- tji najestib, *cutem paululum incidebam*, jag skar litet i huden. *Austr.*
- ILTJESTATTET, *v. a. virgis cadere*, flagellare, piska med ris, hudflånga. Kottjoin iltjestattet sijeb riisin, *jusserunt illos virgis cadi*, *Act. 16: 22.*
- ILME, *n. f. vide elme*. I tane ilmen, *non in hac vita.*
- IM, *vide ib.* Im (*quas. ib mon*) sita, *nolo*, jag vil intet.
- IMA, *adv. affirm. utique*, ja, aldeles.
- IMALATS, *n. a. mirus, mirificus*, underlig. Imalats pargo, *factum mirificum.*
- IMATALLET, *mirari*, undra.
- INNARMASTET, *agre ferre, indignari*, förtryta. Die mon tabb innarmastib, *istud agre tuli*, det förtröt jag.
- INNEMI & innim. Paha innemi, *diabolus*, hin onde. Die le innemin pargo, *infandus est labor*, det är et fördömdt arbete.
- INNEK, *adv. debito vel justo modo*, på vederbörligit sätt. Almats le fodn ko innnek, *qualis debet esse homo est, h. e. satis bonus est*, det är en braf menniska. I le fodn ko innnek alma, *est singularis neque tamen optimæ indolis vir*, han är en besynnerlig man. Die fjaddi talke ko innnek, *serenam factum est cælum*, det blef vackert väder.
- INGFÄR, *zingiber*, ingefära.
- INTA, *adv. semper*, alltjåmt. *cfr. akest.*
- IRKE, *procus, friare*. Mådde irkeh le fusne, *multi illam ambiunt proci.*
- IRKETET, *procari, matrimonium alicujus petere puella, fria*. *It. scortari, stuprare*, hafva oloflig beblandelse.
- ISOP, *hyssopus*, ifop.
- ISSET, *herus, husbonde*. Die le fodn mo issed, *meus ille est herus*. Emet, *hera.*
- ISSAI, *issajes & isletes, Austr. vide assai.*

- ITSET, *Austr. augere, föröka*. *Passiv. it-fetowet, augeri, accrescere, förökas*, tilväxa. Itsetem & itfanem, *augmentum*, tilökning. *cfr. lassanet.*
- ITTAS, *in crastinum, vide idtas.*
- ITTJIB, *imperf. v. neg. vide supra idtjib.*
- ITTET, *provenire, emergere, vide jittet.*
- ITTKA, *ittkes & Boreal. irka, irkes, illa pars montis, quæ ad septentrionem vergit*, baksidan eller norra sidan af et berg, där solen intet ofta lyser. *Quas. dic. ija-land, regio nocturna, natt-land.* Ittka-pele, *id. Oppos. est peiwe-pele.*

J. conson.

- JA, &, och. Tållå ja tjatse, *ignis & aqua*. *It. adv. affirm. omnino, ja visst.*
- JABMEM, *n. f. mors, död*. *Synon. wuolgem, ruofem.* Jabmem-akka, *sive jabmeki-akka, quas. dic. uxor mortis, avia mortuorum: fictum apud priscos Lappones numen, in locis subterraneis residens atque in mortuos habens dominationem, quod cultus divino atque sacrificiis prosecuti sunt defunctorum superstites cognati & familiares, ut longiorem illis vitam largiretur. Vide supra aimo, en afgud hos de foräna Lappar, som ägde magt öfver de döda.*
- JABMET, *v. n. mori, dö*. Kaikheh kalkheh jabmet, *omnibus calcanda via leti est*. *It. animo linqui, döna, svimma utaf.* Jabmestet, *dimin.* Jabmestien almatjeh tan jaken, *hanc pauci homines hoc anno mortui sunt*, det har dödt tåmmeligen många menniskor i detta år. Jabmegåtet, *incipere mori, in agone mortis esse*, begynna dö, ligga i fjål-tåget.

JABMES, jabma, james, *n. a. mortuus*, död. Todn leh jabmes, *mortuus es*, Apoc. 3: 1. It. jabma-tawer, *possessio rerum inanimarum*, e. gr. *pecuniarum*, död egendom. Vel substantive: riko le fodn jabmesi kauto, *pecuniarum*, *auri argentique dives est*, han är rik på död egendom. Item: James leh tan jauren qweleh, *pisces hujus lacus macie sunt confecti*, fiskarne i denna sjön äro utmagre. Jabma piargo, *caro macilenta*, mageri kött.

JABMEK, *defunctus*, den afledne. Jabmeki pajas-tjödjtjelem, *resurrectio mortuorum*.

JABMEASSA, jabmelats, *moribundus*, *moriturus*, *mortalis*, den som skal dö, dödelig. Jabmeassa lepe kaikah, *morituri sumus omnes*, vi äro alle dödelige. Jabmelats alimats, *homo mortalis*. Compos. Ojabmelats-wuot, vel ojabmeles-wuot, *immortalitas*, odödighet.

JABME-TEKE, *n. a. qui non adhuc mortuus est*, som ej är död. Epe piäsa jabmeteke, kutteke mijast, *nullus omnino nostrum mortem evitare potest*. Jabmetiswuot, *subst. immortalitas*, odödighet.

JABMELET, *cito vel mature mori*, dö bittida, dö fort. Jabmeli nuora peiwes palen, *in flore ætatis mortuus est*, han dog bittida i sin ungdom.

JABMETET & jametet, *necare*, *interficere*, döda, dräpa.

JABMETAKES & jametakas, *lethifer*, *mortifer*, dödande, som förorsakar döden. Jametakas haweb leb ädtjom, *mortale accepi vulnus*. Jus sije jukkeh maitek mi jametakas le, *si quid biberint mortiferi*, Marc. 16: 18.

JABMALKET, jamalket & jamalkowet, *v. n. animo linqui*, svimma, döna. Hinc JAMALK-WANK & jabmaldak, *n. s. animi deliquium*, dänning, svimning. It. *apoplexia*, slag.

JABMALTET & jamaltet, *apoplexia affici*, *nervorum stupore laborare*, vara sjuk af slag, förlora känslan. Juolke le jamaltum, *per sensus experts factus est*, foten har dönat utaf. Jamaltum, *paralyticus*, Matth. 9.

JABMITS & jamits, *qui animi deliquio laborat*, en som dönar, som svimmar. Jamits-wuot, *subst. deliquium animi*, svimmande. höns-dän.

JABTJE, *vide infra* kaides.

JABMOT, *v. n. macrescere*, blifva mager. *Non nisi de piscibus*, fåges endast om fiskar. Die le jabmom tan jauren qweleh, *pisces hujus lacus macie extabuerunt*. cfr. jabmes.

JADDEM, *Austr. medulla*, *vide* addam.

JADDET, *v. n. exstingvi*, utslöckna. Tål-lå jadda, *ignis exstingvitur*, elden slöcknar. Jadda, *exstingvitur*, scil. *ignis*.

JADDEM, *n. s. extinctio*, utslöcknande.

JADDETET, *v. a. exstingvere*, utslåcka. Rasjo tjatse jaddeti tällåb, *pluvia ignem exstinxit*. Jaddetallet, *frequ. id.* Jaddetatjet, *incipere exstingvere*, begynna at utslåcka. Jaddetattet, *posse exstingvi*, kunna utsläckas. Aija tällå i nali jaddetatta, *ignis fulmine accensus ægre exstingvitur*.

JADDETEJE, *extinctor*, den som släcker ut. Jaddetom, *extinctus*, utsläckt.

JADDITET, *consolari*, trösta. Ufit. jasketet

JAFO, *farina*, mjöl. Kårdne jafo, *farina hordeacea*, korn-mjöl. Råkka ja-

fo, *farina siliginea*. Jafob járretet, *frumenta molere*, mala mjöl.

JAGGAR, *n. a. aridus*, torr, hård. Jaggar-ådnam, *terra arida*, torrt land. Oppos. Semol-ådnam, *terra uliginosa & paludosa*, sumpigt land. Alke le jaggarit wadset, *loca, quæ uliginosa non sunt, permeata facilia sunt*.

JAGGARET, *v. n. frangi, dirumpi*. Dicitur de corio, quod rumpitur ex penuria unguenti, brytas, gå fõnder, fåges om låder, som går fõnder då det är ofmordt. Wuoitetes nakke tala jaggara, *pellis quæ non est uncta facile rumpitur*. Jaggarastet, *dimin. litet gå fõnder*. Jaggaratjet, *incipere frangi*, begynna at brytas fõnder. Jaggarad-det, *frequ.* Jaggarada tat nakke, *hæc pellis ut jussu rigidior facile rumpitur*.

JAGGELDET vel jagkeldet, *v. a. detruncare, amputare*, afhugga. Jagkelde todn tab stuokkeb, *detrunca hoc tignum*. Syn. fwaitet. Jagkeltallet, *frequ. idem*. Jagkeldastet, *dimin. litet afhugga*. Jagkeldatjet, *incipere amputare*, begynna at afhugga.

JAGKELDATTET, *facere ut amputetur, & posse amputari*, låta afhugga, kunna afhuggas. I tat jagkeldatte tast ånekubu, *hoc amplius detruncari nequit, ut brevius fiat*.

JAGGELDAK & jaggeldem, *n. f. amputatio*, afhuggande.

JAGNET, *indurescere, aridum fieri*, vider jatnet.

JAGNAS, *n. a. aridus, durus*, torr, hård.

JAGOT, *v. a. abigere, depellere*, bortdrifva. Jago tab erit tuste, *abige illum a te*. Jagostet, *dimin.* Jagogåtet, *incipere abigere*, begynna at bortdrifva.

Jagogåtin mo tate ådnamest erit, *incipiebant me hac regione expellere*.

JAGOTATTET, *facere ut expellatur, posse expelli*, låta utdrifva, kunna utdrifvas. I fodn tate ådnamest jagotatte, duobmo kirjit adna, *hac ille pelli non potest regione, nam diplomate jus obtinuit illic commorari*.

JAGOJE, *qui expellit*, bortdrifvare. Jagom, *expulsio*, utdrifvande. Wiefateji erit-jagom, *expulsio incolarum*.

JAKE, *annus, år*. cfr. jape. Addå jake, *novus annus, ny-år*. Tan jaken, *hoc anno*, i detta år. Oppos. tibma. Jakest jakai, *quotannis, årligen*.

JAKASATS, *n. a. annuus, årlig*. Abbå jakafats widno, *opus quod non nisi integro absolvitur anno*. Jakafats mana, *infans unum natus annum*, et års gammalt barn.

JAKKO, *n. f. fides, tro*. Ele ådna jakkob funji pieje, *nimum ne credas illi*, fått ej för mycken tro til honom. Tane jakkon leb mon, *ita opinor, ita mihi persuasum habeo*, så håller jag före. Sadnes jakko, *vera fides*. Jakkon sjaddo, *fructus fidei*, trons frukter, *eccles. sunt*. Compos. & oppos. Ojikko, wane-jakko, *incredulitas, otro*. Idtji qwektaladde Jubmelen toiwotasi ojakkoin, *promissum Deū nunquam in dubium vocavit incredulitate, Rom. 4: 20*.

JAKKET, *credere, tro*. Mon jakkab Jubmelen nala, *credo in Deum*. Mon jakkab Jubmeli, *confido Deo*. Mon jakkab Jubmeleb, *credo Deum esse*. Jakke jalla ele, *sive credas sive non*, om du tror eller intet. Jakkestet, *dimin. något*

något litet tro. Jakkajet & jakkegätet, *incipere credere*, begynna at tro.

JAKKEMAS, *credendus*, som bör tros. I le jakkemafen maite fodn håla, *non est credendum quod dicit*, det är intet at tro hvad han säger.

JAKKA-RADES, *Boreal. vide* jakkwår.

JAKKAT, *inflectib. imperf. confidendum*, at kunna förlita sig på. I le funji jakkat, *illi non est confidendum*, man må ej lita på honom. I le ådna jakkat, *jus i udne rasjo påte, incertum est, ane hodie pluerit*, det är ej såkert för regn i dag.

JAKKETET, *confidere, concredere*, anförtro. Wuorke mab mon leb jakketam tunji, *quod tibi concredidi conde*, gôm det jag har anförtrodt dig. *It. facere fidem, persuadere*, bringa en at tro. Epe jakkete Duobmareb wittenatta, *Judici absque testibus fidem non facimus*. Mafak mafak mo jakketi, *parum absuit quin me ad credendum adduxisset*, han hade så när bragt mig at tro. Jakkedattet, *fr. id.*

JAKKEJE, *credens*, den som tror. Jakkem, *subst. confidentia*, tillit, förtröstan. *Oppos. wadna- seu wane-jakkeje, qui non credit, infidelis, otrogen, som ej tror.*

JAKKALWAS. Apostolats jakkalwas, *Symbolum fidei Apostolicum*, den Apostoliska tron. Lokke jakkalwaseb, *lege fidei confessionem*, läs Apostoliska tron.

JAKKATES, *n. a. credibilis*, trolig. Jakkates le, *credibile est*, det är troligit.

JAKKETAKKES, *n. a. incredibilis*, otrolig. Jakketakkes kus adnetua tijest, *num incredibile vobis videtur, Act. 26: 8.*

JAKKOKES, *n. a. fidelis*, trogen. Orro

jakkokes kita jabmemi, *esto fidelis usque ad mortem, Apoc. 2: 10. It. credulus, snartrogen. Harbmat le fodn jakkokes fårt suptfesi, facillime is omnes credit narrationes. Ila le todn jakkokes, nimis es credulus, du är för lättrogen. Jakkokes-wuot, subst. fides, fidelitas, tro, trohet. Jakkokes-wuoteb toiwoitet, spondere fidem. Oppos. sunt compos. Ojakkokes & wane-jakkokes, infidelis, otrogen, som ej tror. Sâbmaseh leh ojakkokefe, infideles sunt nonnulli. O! todn wane-jakkokes flåkt, o! genus hominum infidele, Marc. 9: 19.*

JAKKOLATS & jakkoles, *fidelis, fidus*, trogen, redelig. Jakkoles kåte tjodtjoteje, *fidus dispensator, Luc. 12. Compos. & oppos. Ojakkolats & ojakkoles, otrogen. Mab åseb adna tatt jakkolats ojakkolatjin? quodnam est fideli cum infideli consortium? 2 Cor. 6. Ojakkoles ålma, vir infidelis. Subst. ojakkoles-wuot, infidelitas, otro.*

JAKKOLES-LAKA, *adv. fideliter*, troligen, troget. *Opp. ojakkoles-laka, otroget.*

JAKKOSIKT, *adv. idem ac jakkoles-laka.*

JAKKOTEBME & jakkotes, *perfidus, cui nulla est fides*, trolös, utan tro och redlighet. Jakkotes-wuot, *subst. perfidia*, trolöshet.

JAKKOT, *adfirmare*, bejaka. Jakkoteje, *qui adfirmat, assentator*, bejakare, som säger ja til alt. Jakkotem, *assentatio*, bejakande. *Svec. sunt orig.*

JAKKWÅR, *credulus*, snartrogen.

JAKSET, *v. n. exstingvi*, utfläckas. Tål-lå jakfa, *ignis exstingvitur. cfr. jaddet.*

JAKSETET, *v. a. exstinguere*, utfläcka.

JAKSEDAT TET, *facere ut exstinguatur, posse*

posse exstingvi, låta slåcka, kunna slåckas. *vide jaddetet &c*

JAKSETEJE, jakfedatteje, *vide jaddeteje*.

JAKSETEM, *n. f. exstinctio*, utsläckande.

JAKSATEKE, *n. a. non exstinctus*, outsläckt. Jakfateke tåll, *ignis inexstinctus*. *It. qui exstingvi non potest*, outsläckelig.

JALAPIN, *Austr. nihilominus, tamen*, likafullt. Takkai sodn naute, jalapin, *ita fecit, quamvis*, han gjorde så, fastän. *Synon. ikkan, waiko*.

JALG, jalgok & jalges *vel* jalget, *planus, equus*, slåt, jämn. Jalg ådnam, *equus locus, equor*, jämnt och slåt land. Jalges ware, *mons, qui non est lapidosus & cavernosus*, et berg med slåt yta. *Compos. & oppos. ojalg, ojåmn. Idiotism.* Die le tall akta jalget monno kasken, *omnes nunc, quæ inter nos (dualis) fuere, compositæ sunt lites*, nu är alt godt gjordt ofs emellan, nu åro vi bägge åter vänner igen.

JALGOK-WUOT, *n. f. planities*, slåthet.

JALGET, *n. f. planities, equor*, slåt mark. Jalgetit le walla wadfem, *facile est per equora iter*, det är godt at gå der som slåt år. Jalgot, *idem*. Tjabbe le tat ådnam jalgotinas, *speciosa hæc est regio ob planitiem suam*.

JALGET & *interd.* jalgetet, *æquare, complanare*, göra jämn, göra slåt. Mi ojalges le kalka jalgetuet, *quod non æquum est complanabitur*, *Esai. 40: 4.*

JALGEDATTET, *facere ut complanetur*, låta jämka, låta göra slåt.

JALGETEJE, *qui complanat*, som jämkar.

JALGOT, *v. n. complanari*, blifva jämn. slåt. Jalgo tat kåino, ko påtebe kukkebusi, *magis plana hæc evadit via, quando ulterius progredimur*. Jalgo-

stet, *dim.* blifver litet jämnare. Jalgogåtet & jalgotatjet, *incipere ævari*, begynna at blifva jämn. Kåino jalgotatja, *via fit planior*.

JALGNA & jalgnes, *caudex arboris detruncata*, stubbe af et trå. *It. Die le todn jalgnes, stolidus es*, du är en dum menniska.

JALGNET, *obsurdescere, surdum fieri*, blifva dōf. Pelje jalgna, *auris obsurdescit*. Jalgnetet (*forma Hiph.*) *exsur-dare, aures obtundere*, göra dōf. Ele jalgnete peljit muste, *noli aures meas obtundere*.

JALJE, *n. a. Austr. depilis*, kal, bar. Jalje åiwe, *calvum caput*, skalligt hufvud.

JALKAHET, *v. n. jacere*, ligga. Jalkaha ko kedke, *jacet ut lapis, scil. immobilis*, han ligger orörlig som en sten. *It. Maina todn jalkahah, mannes ih pargah? quid otiaris, quidni laboras?* hvarföre ligger du i lättjan och gör ingen ting?

JALKETET, *v. a. & n. prosternere & prosterni*, nederflå til jorden, blifva omkullslagen. Abbå ålekeb stalpe tafa jalketi, *lupus totum prostravit gregem*, vargen lade ner hela hjorden. Sodn jalketi tafa ådnami, *humus prostratus est*, han blef nerflagen til jorden.

JALLA, jålla, *sive, aut, eller*. Todn jalla mon, *tu vel ego*. Attje jalla pardne, *pater aut filius*, fadren eller son.

JALL & jalla, *n. a. stultus, stolidus*, tokig, galen. Die le todn jall, *stultus es*. Jalla-wuot, *stultitia*, dårskap, tokighet. *Boreal. Hinc*

JALLASTET, *v. n. stultum agere*, båra sig åt som en tok, stålla sig tokig. Jallastowet, *idem*.

JALLAS, *vide supra* allas, *pingvitus* &c.

JALLET, *v. a. detruncare, praeidere*, afhugga. Kasko jallet, *in duas aequales diffecare partes*, hugga midt utaf. *cfr.* Jaggeldet. Jallegåtet, *incipere amputare*, begynna at afhugga.

JALLETATTET, *posse amputari*, kunna afhuggas. *It. facere ut amputetur*, låta afhugga.

JALNET, *obsurdescere, vide* jalgnet.

JALO, jalok & jalos, *n. a. audax*, driftig. Ila jalok leh todn, *nimum audax es*, du är en våghals. *It.* Orro jalos, *bono sis animo*, var vid godt mod. *Compar.* Jalob, jalokubbu. Jalob le fodn muste, *audacior ille est me*, han är driftigare än jag. *Superl.* jalomus & jalokumus. Jalomus le fodn kaikist, *omnium ille audacissimus est*, han är den driftigaste af alla. Jalos-wuot, *subst. audacia, animus*, driftighet, mod.

JALOSIKT, jalost & jalos-laka, *adv. audacter*, drifteligen.

JALOSTALLET, *audere*, våga sig, vara driftig. Ila jalostalla famoisi nala, *nimis viribus suis confidit*, han vågar för mycket på sina krafter. Jalostallegåtet, *incipere audere*, begynna at fördrifva sig.

JALOSTALLEM, *n. f. audacia, confidentia*, driftighet, förlitande.

JALOSTATTET & jalotet, *animum alicui addere, audacem reddere*, göra en driftig. Jalotastet, *dimin.* göra något driftig. Jalotåtjet, *incipere audaciorum reddere*, begynna at göra driftig.

JALOT, *v. n. animum recipere*, blifva driftig, få mod. Die mon jalob, *ko to adnab allafen wekken, animus mihi accedit, quando te habeo adiutorem.*

Jalostet, *dimin.* blifva litet driftigare. Jalostam le talle autotjest, *aliquantum nunc animosior factus est.* Jalogåtet, *idem quod* jalot.

JAM, *igitur*, fördenskull. Mi le jam tat? *quid igitur est hocce?* hvad är då detta? Påte-jam, *veni igitur*, kom fördenskull.

JAMATET, *Austr. vide* kådnet.

JAMKELET, *v. a. prosternere, delere*, nederlägga, förstöra. Abbå fuoweb jamkeli, *totum prostravit exercitum.* Jamkeli ålob, *extinxit gregem.* *Item* Tjatse jamkela tållab, *aqua ignem exstingvit.* *Hinc* Hipbil.

JAMKELDATTET, *facere ut exstingvatur vel deleatur*, låta utslåcka, låta föröda. *Non nisi de igne & de animantibus.*

JAMKETET, *v. n. connivere, oculos claudere*, blunda, fluta igen ögonen. *It.* Jamketijeb unnatji, *obdormivi paulisper*, jag somnade litet in. *It.* mori, dö. Jamketastet, *dimin.*

JAMKETUET, (*passiv. verb. preced.*) *exstingvi*, utsläckas. Ja tålla i jamketua, & *ignis non exstingvitur*, *Marc. 9: 48.* *Austr.* jamket, *idem.* Jamkam, *extinctus.*

JAPE, *annus*, år. Japest japaï, *quotannis*, hvart år, årligen. Japafats, *vide* jakafats. Sakkad-jape, *annus bissextilis*, skott-år.

JAPOTALLET, *dira alicui precari*, önska ondt öfver någon. Pahas almats japotalla qweibmitis, *prævus aliis hominibus diras imprecatur.*

JAPOTALLEJE, *qui imprecatur*, den som önskar ondt.

JAPOTAS, *n. f. diræ, præsagia mala*, onda önsknningar, elak spådom.

JA-

JAPOTS, *n. a. dictus, nominatus*, bemålt. Die-kus le tatt japots ålma? *illene vir est de quo locuti sumus?* år denne den omtalte mannen?

JAPTET, *observare clandestino, insidiari, aucupari*, akta på, lura på. Jap-te tafa ko pāta, *latebris te occulta dum venerit*, lura på tils han kommer. Låddit japtet, *avibus insidiari*. Japtatjet, *dimin. idem*. Algin japtatjet, *insidiari ceperunt*, de begynte at lura på. Japtegåtet & japtajet, *incipere aucupari*, begynna at akta på, at lura efter. *cfr. aksetet, wuorgnet*.

JAPTEM, *insidiosa captatio, aucupatio*, lurande.

JARDET, *v. a. circumcidere*, kringeskåra.

JARDETES, *n. f. circumcisio*, kringeskårning.

JARGN, *lacus major*, en fjård. Stuora jargn le tat, *magnus hic est lacus*.

JARREM, *lacus exigui, intra fluminum cataractas, ubi cessat rapiditas undarum*, små fjøar eller stillvatten emellan forflar. Luofa jarrem, *istiusmodi lacus fluminis, ubi captantur esoces*. Jarremats, *dimin. et litet stillvatten*.

JASK, *n. a. dicitur de equis & rangiferis gradum præfracte sistentibus, contumax*, istadig.

JASKET, *v. n. gradum præfracte sistere*, vara istadig. Die le wårramus tåmp kutte jaska, *omnium molestissimus est, qui contumax est equus*, det år den befvårligaste håsten, som år istadig. *It. contentum esse aliqua re, vara någd med något*. Jaska kuit, *contentus est*.

JASKES & jaskok, *n. a. qui bono est animo, ab omni molestia tutus*, som år vid godt mod, trygg. Kalle todn tall

mattah jaskes orrot, *securus nunc esse potes*, nu kan du vara fåker. Orrote jaskokeh, *bono sitis animo, Joh. 16: 33*. Jaskok-wuot, *substant. trygghet, fåkerhet för faran*. Jaskes-laka, *adv. bono cum animo*, trösteligen.

JASKETET, *v. a. consolari*, trösta. Jasketet, jasketet mo almogeb, *consolamini, consolamini populum meum, Es. 40*. Jasketatjet, *incipere consolari*, begynna at trösta. *Hinc Hiph.*

JASKETATTET, *consolandum curare, it. solatio frui posse*, låta trösta, kunna tröstas. I fodn jasketatte, *non est consolabilis*.

JASKETES & jaskatus, *solatium*, tröst. Stuora jasketes le tatt tunji, *id magno tibi erit solatio*, det år dig til en itor tröst. Jasketes-laka, *adv. cum solatio*, trösteligen.

JASKETAKES, *n. a. consolatorius, solatii plenus*, tröstefull, trösterik.

JASKETEJE, *consolator*, tröstare. Jasketem, *consolatio*, tröstande. Jasketemeb fodn tarbaha, *consolatione eget*.

JASKETEKE, *n. a. solatio destitutus*, tröstlös, som ej blifvit tröstad. *It. agre consolabilis*, som ej låter trösta sig.

JASSA, *n. a. firmus*, hård, fast. Jassa ådnam, *terra firmior & siccior, non uvida*, hårdt land. *cfr. jaggar*.

JASS & jasse, *n. f. animus, audacia*, mod, driftighet. Jasseb adna tuste, *tibi confidens animosior est*, han tar sig driftighet utaf dig. *It. juolke-jass, quo firmantur gradus, ne vestigia subducantur*, fotfste, hvarpå man står stadigt. *It. Gal. 5: 13. caussa*, orsak.

JASSESTALLET, *v. n. animo forti esse*, vara frimodig, vara behjertad.

JATET, v. a. *promittere, spondere*, lofva. Mab-tes munji jatah? *quid mihi promittis?* hvad lofvar du mig? Kutte jatta, ja i jattones tjodtjo, i le sodn puorak alma, *qui quidquam promittit, sed promissio non stat, non est vir bonus.*

JATO & jatem vel jatek, n. s. *promissum*, löfte. Adnebe jatekeb, *promissum habemus*. Jato le aktalaka welkin, *ut ere alieno ita & promissis se liberare quisque debet*, fina löften bör man fullgöra, få väl som fina skulder. cfr. toiwotes.

JATNET, v. n. *durescere*, blifva hård. Rerte jatna tällen auten, *ad ignem durefcit corium*, lådret blir skarpt framför elden. Jatnam rerte ruwo kaikan, *facile rumpitur quod nimis induruit corium.*

JATNETET, v. a. *durare, indurare*, hårda, göra hård. Ele ila jatnete, *noli nimis indurare*. Muoreb jatnetet tällen auten, *lignum igne durius reddere.*

JATKOS, n. a. *nive opertus*, betäckt med snö. Åska le tat ware jatkos, *mons hicce nive adhuc teñtus est.*

JAUKET, v. n. *nive operiri, nive vento cummulata contegi*, blifva af snö öfverdrifven, yra öfver. Kåte jauki åb-boti, *totum tugurium nive coopertum est. It. perire, abesse, förkomma, vara borta*. Kåflå todn leh jaukam nau kukke? *ubi tamdiu abfuiſti?* hvarest har du varit så länge borta? cfr. katot.

JAUKETET, *facere ut absit, ut vaneſcat*. Paha talke die tatt jauketi mijeb påtemest, *intemperies nos impedit, quo minus venerimus*, ovådret gjorde at vi ej kommo. Jauketastet, *dimin. id. quod jauket.*

JAULET, v. a. *dicere, commemorare*, tala, omtala. Maite jaulah? *quid dicis?* hvad säger du. Jauleh-fi so harbmes båndab, *dicunt quidem illum esse valde divitem*, de säga väl at han är ganska rik. Jauletet, *frequ. sapius commemorare, dictitare*, tidt och ofta säga. Jauletastet, *dimin. litet omtåra*. Jauletastib mai, *dicebam quidem*, jag nämnde väl.

JAULETEM, n. s. *commemoratio, mentio*, omtalande. I le tat jauletemi (vel potius jauletebmai) *nihil est quod hujus rei mentio fiat.*

JAULETUM & jaulets, *dictus, commemoratus*, den nämnde, den omtalte.

Tann jaulets jaken, *quo diximus anno.*

JAURE, n. s. *lacus, sjö, infjö*. Jaureb piwdet, *piscari, fiska*. JAUREB keset, *sagena piscari, draga not*. Jaurats, *dimin. en liten sjö*. Jaure-piåla s. pele, *littora lacus, sjö-stränder.*

JAURET, *piscari, fiska*. Jauret kalkabe udne lådtje palen, *hodie quamdiu erit malacia piscabimur*. Hasti mijeb jauret, *ad piscandum adhortatus est nos.*

JAURATES, *apertura sive foramina glaciei, in lacubus vel fluminibus*, hål eller öpningar på isen. Tat jaure jåg-na le jaurataſist tiwes, *plena foraminum hujus lacus glacies est*, denne sjö-isen är full med vakar eller hål.

JAWESTET, v. a. *contegere, sepelire*, betäcka, gråfva ner. Ådnamin (vel ådnamen sifa) jawestet, *humo contegere*. Jawestastet, *dimin. litet öfverhålla*. Jawestallet & jawastallet, *frequ. cooperire, terra, sabulo aut nive studiose contegere*, väl betäcka, e. gr. med jord, sand eller snö, m. m.

JAWESTEM, *n. f. sepultura, humatio*, nergråfvande, begrafning.

JAUWEL, *duo retia conjuncta*, tvånne nåt ihopfogade. *It. kaska jauwel, pars media alicujus rei*, medlersta delen af någon ting. *Almab adneli kaska jauwelest, medium virum complexus est.*

JEBD, *n. a. equalis, equus*, jämnlik, jämn. *Jebd ådnam, terra plana. Jebd åse, portio equalis. Compos. & oppos. Ojebd, ojämn, olika. Jebda-wuot, subst. equalitas, likhet.*

JEBDET, *v. a. aquare, jāmka. Jebdetowet, pass. equari, complanari. Jebdestet, dimin. litet jāmka. Jebdegåtet, incipere aquare, begynna at jāmka.*

JEBDETATTET, *v. n. posse equari, kunna jāmkas.*

JEBDEM, *n. f. equatio, complanatio, jāmkning.*

JEBDALAKASATS & jebdafats, *n. a. equalis, compar, jāmlik. Jebdalakafats-wuot, subst. equalitas, jāmlikhet.*

JEBDASTALLET, *parem vel aequalem se habere, hålla sig jāmlik. Jebdastallet sodn sita Stuorasi, cum Magnatibus equali dignitate esse vult, han vil hålla sig lika god med de Stora. Jebdastalla tuina alderen kautoi, par est ætate tibi, han år lika åldrig med dig.*

JEBDASTALLEM, *n. f. comparatio, assimilatio, jāmeförelse.*

JEBDALAKA, *adv. equali modo, på lika fätt.*

JEBMES, *vasculum e betule cortice confectum, nåfvertratt. Jebmesats, dimin.*

JEDET vel jehdet, *v. n. Austr. dubitare, hestare, tvifla, vara villrådlig. Jedemon taina, tåkkaha jalla i, dubius sum, an hoc usui sit idoneum, an mi-*

nus, jag år villrådlig om detta duger eller ej. It. excusare, insontem aliquem pronunciare, urfåka, öfverskyla, förklara någon för oskyldig.

JEDETES & jedetem, *n. f. diffusio, af-rådande.*

JEDNO, *avunculus*, morbroder. *cfr. ednoi.*

JEGGE, *locus palustris, humus paludosa*, vått och fumpigt ställe, myra.

JEGGAJES & jeggelakafats, *n. a. paludosus, palustribus locis abundans*, myrländig, våtländig. *Jeggajes tafo, regio uliginosa.*

JEJET, *errare, peccare, fela. vide ejet.*

JEJOS & jejedakes, *qui delinquit, qui peccat*, den som felar, förfer sig.

JEKE & jekew, *vide eke.*

JEKET, *dicitur de navigiis & vasis aquam & alia retinere valentibus, ne perfluant, vara tåt, hålla vatten. Tat kare i jeke tjatseb, hocce vas perfluit, detta kårilet låker, håller ej vatten. Jekegåtet, incipere aquam continere, begynna at blifva vattentåt.*

JEKATET, *obedire, lyda. Jekate attjabt, obedi patri tuo. I tat pardne ednebs jekat, matri hic puer non obsequitur. It. respondere, svara. Mannes ih jekat? quidni respondes? hvarföre svarar du ej? Jekatatjet, incipere obedire, begynna at vara hörfam, &c. cfr. kuldelet.*

JEKATEM, *n. f. dicto obedientia, obsequium, lydnad, hörfamhet.*

JELET, *v. n. vivere, lefva. Åska le jelemen, adhuc in vivis est, han lefver ånnu.*

JELEJE, *vivens, qui vivit, lefvande. Je-leji land, terra viventium, de lefvandes land. Jelem, vita, vide elem.*

JELLA-

JELLAJET & jelegâtet, ellajet, *incipere vivum fieri, reviviscere*, begynna få lif, blifva lefvande. *It. convalescere*, blifva frisk.

JELASKET, *idem. Hiph.* Jelaſkattet, *reviviscere facere, refocillare*, göra lefvande på nytt, vederqvecka.

JELLEDET, *fovere*, förförja. *It. blandiri, fm ckra, smeka.* Sodn jelleta tab, *fovet illam, scil. cura, studio & amore, Eph. 5: 29.* I le puorak manait ila jelletet, *nimis non est liberis blandiendum*, man bör ej vara för flat med barn. Jelletatjet, *incipere delinire*, begynna smeka.

JEMMAKA, *compar*, jämnlik. Etjes jemmakab âtfet, *sui querere comparem*, föka sin jämnlige.

JENJA, jenjok, *grandis, magnus*, stor. Jenjen adnet, *magni aestimare*, högakta. Stuora jenja jaure, *ingens lacus*, en ganska stor sjö.

JENO, *fluvius, amnis*, å, *vide* åno.

JERBME, jerme, *cerebrum*, hjerna. *cfr. wuoighama. It. intellectus*, vett, förstånd. I le tusne jerbme, *insipiens es. It. Die* le sodn mijen jerbme, *noster illo est dux & auctor*, han är den, som med sina råd och sit vett ofs anför. Waldin so jerbmen, *illum sibi elegerunt ducem*. Jerbme âlma, *vir consilii plenus*, en förståndig man.

JERBMELAKA, *adv. sapienter, prudenter*, visligen, försiktigen. Wiefso jerbmelaka, *visve prudenter*.

JERBMETEBME & jerbmetes, *insipiens, imprudens*, oförståndig. Aptſa jerbmetebme le sodn, *plane ille est imprudens*, han är rått oförsiktig. Jerbmetes-wuot, *dementia, imprudentia*, dårskap, oförsiktighet. Jerbmetes-laka,

adv. insipienter, stulte, dåraktigt, oförståndigt.

JERBMAK, jerbmok & jerbmalats, jermalats, *n. a. prudens, sapiens*, vis, förståndig. Jerbmak âlma le tatt, *vir sapiens is est*. Jerbmak-laka, *adv. vide* jerbmelaka. Jerbmak-wuot, *subst. vide* jerbmeswuot.

JERBMESWUOT, *sapientia*, vishet, försiktighet. Jerbmeswuotinas sodn måkſa, *prudentia ductrice vivit*, han tager sig fram genom sin försiktighet.

JERBMOT, *v. a. sapere incipere*, blifva förståndig, få vett. Jerbmomen le talle tat âlma, *hic vir prudentior incipit fieri*. Kâſſes kalka tat pardne jerbmet? *quando sapiet hicce puer?* når ſkal denne gåſſen få vett? Jerbmogâtet & jerbmagâtet, *idem quod* jerbmot. Jerbmostet, *dimin.* få litet mera vett. Jerbmostam le, *aliquantulum factus est prudentior. Hinc Hiph.*

JERBMOTET, *v. a. facere ut aliquis sapiat*, laga at en blifver förståndigare.

JERBMASTALLET & jerbmostallet, *rationari, colligere*, uträkna, besluta, sluta. *It. de sapientia se jactare*, skryta af sin vishet. Ila ſagga sodn jerbmaſtalla, *nimis de sua se jactat prudentia*, han ſkryter för mycket af sin klokhet. Die kuit mon naute tan pira jerbmostallab, *ita quidem ego illa in re ratiocinor*.

JERBMASTALLEJE, *ratiocinator, ratiocinans. Item, qui se de sapientia jactat*, den som uträknar, den som ſkryter af sin klokhet.

JERDET, *circumtondere, circumcidere*, klippa omkring, kringſkåra. *Propr. de pilibus dicitur. cfr. jardet.*

JERES, *n. a. falsus, non verus*, falsk, oriktig. Jeres Jubmeli adneje, *idololatra, falsorum Deorum cultor*, afgudadyrkare.

JERES, *adv. vide erin. Austr.*

JERETET, *v. n. expergisci, somno evigilare*, vakna up. *It. resipiscere, ad sanitatem redire*, åter komma til lit förstånd.

JERANET, *resipiscere*, blifva klok.

JERETEM, *n. f. evigilantia*, upvaknande.

JESK, *glandula morbose, tumores carnosæ*, växter, svulster. *Morbi est species.*

JESKOTET, *interrogare*, fråga. *vide jäskotet.*

JESS, *adv. rursus, iterum*, återigen. Ad-tjek li târo, ja talle jefs, *nuper fuit bellum atque nunc iterum*, det var nyligen krig och nu återigen. Die jefs hiteh tabb, *id rursus negant. It. quoque*, ockfå. Die jefs todn påtah, *nunc tu quoque venis*, nu kommer du ockfå.

JESSET, *v. a. visere, rimari*, bese, besöka, utforska. Epet-kus kalka jefset puorebut tabb fajeb? *nonne locum illum accuratius rimabimini?* skolen j ej nogare undersöka det stället. Jefsetet, *dimin. litet undersöka*. Jesse-gåtet, *incipere visitare, perscrutari incipere*, begynna at bese, at ransaka. Jesse-gåtin fårtab fajeb, *omnia lustrare ceperunt loca*, de begynte at noga efterse på alla ställen.

JESSEM, *n. f. lustratio, inspectio*, besiktning.

JEUDAH, *cygni anniculi*, årsgamla svanor

JEUJ, *muscus albidus in abietibus*, hvitaktig mässe, som växer på grantrå. *Vestrob. laf.*

JEUJE, *n. a. albus*, hvit. JeuJe påtso,

reno albus, en hvit ren. *cfr. påjok.* JeuJe-lakats, *albidus, candidulus*, hvitaktig.

JEUTET, *jeudet, v. a. commovere, inducere aliquem ad quidquam faciendum*, förmå en til något.

JIBDNO, *taberna, taberna penaria*, bod.

JIBME, *jime, vide supra ibme.*

JIFFE, *n. f. pingvinitudo*, fettma, godt hull. Jiffen le, *obesus est*, han är vid godt hull. Jisse påtsoi, *rangifer pingvis. cfr. addamesne.*

JIFFOT, *v. n. pingvescere*, blifva fet, få hull.

JIGGOR, *n. a. qui fame fere inexplebili afficitur*, omättelig, grådig. Jiggor tjaiwe, *insatiabilis stomachus. Austr.*

JIKK, *fœtus, prœgnans, vide akk. Austr.*

JIKO, *noctu*, om natten. *vide iko.*

JIKTET, *v. n. vide jeket. Item, in apri-cum proferre*, uppenbara, låta blifva bekant. Die åska tabb jikti, *nunc demum id aperuit*, nu kom han omsider fram med det.

JILLAM, *âdem jillam, stratum, pulvinaria & stragula atque omne id, quo sternitur lectus*, sängkläder, bädd. *Austr. cfr. ådatak.*

JILLE, *jillak & jillok, Austr. vid. all.*

JILLEKEM, *jillakâbme & jillekem-raike, putei sive apertura glaciei, quæ in lacubus glacie tectis tempore hiberno existere solent*, öpningar i isen på tilfrusna fjöar, vaker, villvak.

JILLESTET, *jillestem & jillotet, vide illestet, &c.*

JILLO, *n. f. nequitia, malitia*, ondskå. *Col. 3: 8.*

JILPIS, *vide ilpis.*

JINAK & jinok, *n. a. effrenatus, contumax,*

max, otamd, halsstyf. Jinak herke, rangifer freno reluctans.

JIPP, *bubo, berg-uf. Jipp tjuoja, bubulat bubo.*

JIRWESTET, *male aliquem habere, calamitate afficere, fara illa med en, tilfoga en olycka. Stakke jirwesti mo ålob, lupus gregem meum infestavit, vargen har gådt illa åt min boskap.*

JISSAJES, *crassus, tjock. vide affai.*

JISSETES, *vide affetes.*

JISSE, *Austr. vide supra affe.*

JITJATJA, *agnomen gigantis, nomine Stalo, tilnamn på en jätte, som kallades Stalo. vide Stalo.*

JITTET, *provenire, in apertum venire, framkomma, visa sig. Qwele jitta, piscis supra aquam exsilit, fisken spritter up ur vatnet. Lappom påtfoh leh jittam, amissi renones rursus sunt reperti, de borttappade renar hafva återkommit til råtta. Die le tah ko jittom pakoh, hæc sunt tanquam verba revelationis. Jittetset, dimin. Jit-tegätet, incipere provenire, begynna at visa sig.*

JITSET, *vide supra itset.*

JIWE, *Austr. cingulum, bälte. vid. auwe.*

JIWAJES, *n. a. Austr. obesus, fet, fetlagd.*

Jiwajes *ålma, vir obesus. Jiwajes snala, ovis pingvis. cfr. Jisse.*

JIWNA vel jiuna, *qui in famulatu sunt, familia, tjenstefolk, legohjon.*

JO, *adv. jamdudum, jam, redan. Jo ma-na palest, jam a pueris, redan ifrån barna-åren. Jo ådna, dudum, länge-fedan. Maite todn jo ådna leh mun-ji tjalām, quæ dudum ad me scripsisti. Jo-kus & ctr. joks, num, an, monn. Joks todn tjalih? num jam scripsi-*

sti? har du skrifvit? Jo-kus påti? an venit?

JOFA, *Jofan, nom. pr. vir. Johannes.*

JOGO, *conj. sive, aut, antingen. Jogo tan jaken jalla mubben jaken, sive hoc sive futuro anno, antingen i detta eller nästa år.*

JOGNA, *myrtilli rubi, Lingon.*

JOKK & jokka, *rivus, bäck. Jokka kälkita, rivus effluit vel deducitur. Jokka njalme, ostium rivi, utloppet af en bäck. Stuora jokka le Laifo, Laifo de majoribus est rivis. Jokkats, dimin. rivulus, en liten bäck.*

JOHN, *n. s. sonus, ljud, gny. Joknet, sonare, sonitum edere, ljuda, ljumma. Ådnam jokna, terra resonat, det ljuder eller ljummar i marken.*

JOLLARET & jolloret, *v. n. volutari, devolvi, våltras, våltras ner. Kedke jollari, lapis devolvebatur. Jollari wuolos åiwi, præceptus prolapsus est, han föll hufvudstupa.*

JOLLAREM, *n. s. lapsus, casus, fall. Katte jollaremet, ne procidat cave.*

JOLLERTET, *v. a. volvere, våltra. Jollerti kedkeb gruoptan njalmen auti, advolvit saxum ad ostium sepulcri, Marc. 15: 47. Erit-jollerttet, revolvere, bortvåltra. Sije kaudnin kedkeb erit-jollerttum, lapidem invenerunt revolutum. Pajas jollerttet, sursum volvere, våltra upföre. Wuolos jollerttet, deorsum volvere, detrudere, våltra nederåt. Jollertastet, dimin. litet våltra. Jollertatjet, incipere volvere, begynna at våltra. Jollerteje, volvens, den som våltrar.*

JOLLERDATTET, *facere ut volvatur, låta våltra.*

JONKAR, *generosus, nobilis*, adelsman.
 JONKA, *nom. pr. vir. Jonas*.
 JOPE, jope jufs, *formula dubit. forte, videre licet*, man får vål fe, det kommer derpå an. *It. Jope le allem, jam quidem perfecit*, han har ju fullbordat. *Ubi affirm. est.*
 JORALAND, *patria*, fädernesland. *Joh. 4.*
 JOULA, Joula-passe, *festum natalitiorum Christi*, Julehelg. Joula mano, *mensis hujus festi, December*.
 JOULET & *interd. jolet, v. a. sepelire, tumulo inferre*, begrafva. Kåffes kalka todn joulet mo manab, *quando infantem meum sepelies*. Jouletet, *Hiph. facere ut sepeliatur*, låta begrafva. Jouletete jabmikitete, *faciatis ut sepeliantur defuncti vestri*. Jouletowet, *pass. sepeliri*, begrafvas. Kåffe kalka fodn jouletowet? *quando sepelietur?* når skal han begrafvas?
 JOUNES-MÅSSO, *festum S. Johannis, tempore solstit. æstiv.*, midsommar. Jounes-måsslo peiwe, *dies S. Johannis*.
 JOWOTS, *Austr. vide supra auwotes*.
 JOUSET, *assequi, attingere*, hinna. *vid. jåkfet*.
 JOUTO, *n. f. vacatio negotiorum atque curarum*, tid, ledighet. *cfr. alto. Boreal.* Jus leb jouton, *si vacabo*, om jag får tid.
 JOUTOLATS, *n. a. qui vacat, qui vacationem habet*, den som har tid. Joutolats leh todn tann pargoi, *isti tu vacas operi*, du har tid med den föråttningen.
 JUBMA, *n. f. sonus, sonitus*, ljud, ljummande. *cfr. jokn.* Todn kullah alde jubmab, *sonitum ejus audis*, *Joh. 3: 8.* Harbmes jubma kulloi, *ingens*

auditur murmur, det höres et ganska stort forl.
 JUBMAT, *v. n. murmurare, sonare*, ljud, forla. Abbå wuobme jubma, *tota resonat silva*, hela skogen ljummar.
 JUBMEL, Ibmel, *Deus, Gud*. Kolmakatlats Jubmel, *Deus Triunus*, den Tre-enige Guden. Åtja Jubmel, *sive rectius*, påito Jubmel, *idolum*, afgud. Ibmela laina, *Tornens. cibus*, Guds-lån, mat. Jubmela pallo, *timor Dei*, Gudsfruktan. Jubmelen piejetus, *summi Numinis ductus*, Guds skickelse. Jubmel-wuot, *Divinitas*, Guddom. Kolme perfoneh Jubmel-wuotefne, *tres Personæ Divinitatis*, tre Personer i Guddomen. Jubmel-pallolats, Jubmel-pallejes & Jubmel-fruktog, *pius*, gudfruktig. Jubmel-palloswuot, *pietas*, gudfruktighet. Jubmel-palloslaka, *adverb. pie*, gudfruktigt. *Oppos.*
 JUBMELATTES, Jubmelheitanes & *Aust.* Jubmelaptes, *impius*, ogudaktig. Jubmelattes-wuot, *impietas*, ogudaktighet. Jubmelattes-laka, *adv. impie*, ogudaktigt.
 JUBMELATS, *n. a. Divinus*, Guddomlig. Jubmelats puore-takko, *beneficium Divinum*, Guddomelig vålgerning. Jubmelats-wuot, *Divinitas*, Guddomlighet.
 JUDA, Judar, *Judaus*, Jude. Judari ådnam *f. land, Judæa, terra Judaica*.
 JUDJOT, *resciscere*, få veta, komma i årfarenhet af. Ko fodn judjoi, *atte târo fuowa li tjåkanam, cum certior factus esset copias colligi*, når han fick veta, at krigsfolk samlades. Judjostet, *dimin.* något litet få veta. Judjogå-

jogâtet, *incipere comperire*, begynna at få veta.

JUDJOM, *n. f. cognitio*, kundskap, erfarenhet.

JUDJOTET, *v. a. Austr. persuadere, ad credendum inducere*, inbilla. Judjoti munji tabb, *istud mihi persuasit*.

JUEBDET, *v. n. cursu ceteri progredi, celeriter moveri*, fara fort fram. Juedda ko njuola, *ut telum avolat*, han far som en pil. Qwele juedda wermai, *piscis reti impingit*, fisken ränner på nätet. *It. motu pergere*, fara fort i sin rörelse. Wadnas juedda aimo kukkeb, ko alas akti le mannagâtam, *scapha in motu incepto aliquamdiu pergit*. Jueddegâtet, *incipere cursum celerare*, begynna at roras fort.

JUHDOS vel judos, *n. a. savus, terribilis*, grym, förskräckelig. Judos âlma, *vir torvus*. Juhdos-wuot, *subst. atrocitas*, grymhet.

JUGLO, *Austr. infantes*, barn. Ija-juglo & Boreal ija-skuglo, *noctua*, nattuggla.

JUKK, *Austr. rivus*, bäck. vide jokka.

JUKKET, *v. a. bibere*, dricka. Wadde munji jukket, *da mihi bibere*, gif mig dricka. Jukkeſtet, *dimin. dricka något litet*. Algam le jukkeſtet, *bibaculus factus est*. Jukkagâtet, *incipere potare*, begynna at dricka. *It. Die le fodn jukkagâtam, vino factus est edditus*, han har begynt âlska drycker.

JUKKEJE, *bibens, potator*, den som dricker, drinkare.

JUKKEM, *n. f. potatio*, drickande. Jukkem kradneh, *combibones*, supbröder. Jukkem-padtjoh, *crapula*, ölsjuka. Jukkem litte, *vas e quo bibitur*, dricks-kâril.

JUKKELET, *celeriter combibere*, hastigt dricka. Jukkeli ja wadfi kâinobs, *celeriter bibit & abiit*, han drack fort och gick sin väg. Jukkelib mon tab aktok, *solus hocce ebibi*.

JUKKAK, *qui nihil adhuc potavit*, den som ännu ej druckit. Jukkak leb mon udne, *hodie nihil bibi*.

JUKKATJET, *bibitum*, til at dricka. Påte jukkatjet, *veri bibitum s. potatum*. Wadfin jukkatjet, *potatum abiverunt*, de gingo at dricka.

JUKKASTALLET, *v. a. intens. strenue potare, perpotare*, dricka braf. Kettjo peiwit jukkastallet, *totos dies perpotare*. Jakkastalleje, *perpotans*, drinkare, fyllhund.

JUKKALES, *n. a. potator, bibaculus*, som gerna dricker. Jukkales akkakuts, *amis bibacula*. Jukkales-wuot, *subst. bibacitas*, dryckenskap, fylleri. Jukkales-wuot, *die tatt peista almatjit, bibacitas homines corrumpit*.

JUKKATET, *v. a. (quasi Hiph. verb. jukket) potum dare, inebriare*, gifva at dricka, plåga. Jukkate smalait, *da potum ovibus*, gif vatten åt fåren. Jukkate tab âlmab winein, *da vinum huic viro potum*. Jukkatatjet, *incipere id facere*, begynna at gifva dricka. Jukkateje, *qui potum dat*, den som gifver at dricka.

JUKKASTAK, *n. f. potus, potio*, dryck. Wadde funji jukkastakab, *da illi potum*. Nialkes jukkastak, *potus saporis grati*.

JUKKELWAS, *n. f. compotatio*, dryckeslag, suplag. Jukkelwasen tjuodtjot, *compotationi interesse*, vara med på drickes-kalas.

JUKKETATTET, *posse bibi*, kunna drickas. I tat tjatse jukketatte, *hæc bibi nequit aqua*.

JUKKASTOWET, *v. n. sitire*, vara torstig.

JUKKEMAS, *potio*, dryck. Epe adne jukkemaseb, *quod bibamus non habemus*, vi hafva intet at dricka. It. I le tat anje jukkemafen, *sive i tat anje jukkemafen orro, hoc non adhuc potui est aptum*, detta duger ännu intet at dricka.

JUKKEMLAKA, *adv. modo ad bibendum idoneo*, på tjenligit fått at dricka. Juo-kus tat le jukkemlaka laketum, *num hoc jam ita est preparatum, ut bibi queat*, år nu detta få tillagadt, at det kan drickas.

JUKKO, *pron. qui*, hvilken, den som.

JUKO, *n. s. cura, educatio*, omvårdnad, upfostran. Puore jukon le, *bona fruitur cura atque educatione*, han har god skötsel och upfostran. *De infant. plerumque dicitur*.

JUKOT, *v. a. curare, curam gerere, educare*, sköta, vårda, upfostra. *De infant.*

JUKOJE, *nutrix, altrix*, sköterska.

JUKRE, *n. s. tuber, tuberculum, tumor*, knyl, knut, svullnad. *Synon. tjakse*.

JUKREK, *n. a. glandulosus, tuberibus abundans*, knyilig, knagglig.

JUKS-AKKA, *una ex filiabus Deæ Mudderakka, cui (scil. juks-akka) curæ esse infantes, prisce Lappones sibi persuaserunt, cfr. Mudder-akka, en gudinna hos de foräna Lappar, som troddes beförja om barns upfostran och ans.*

JUKSEH, *loramenta, quibus lignea instrumenta nivem supernatantia pedibus alligant Lappones*, remar, hvarmed Lap-

parne binda fast skidorne vid föttren. Jukfetet, *verb. dicta ligna pedibus loris alligare*, binda skidor på föttren. *cfr. sappek.*

JUKT, *adv. heri*, i går. *vide ikto.*

JUKTE, *conj. Austr. quod, at. vide jutte.*

JULLES, *julles wuobme, silva raris confita arboribus*, en skog, där som år långt emellan trån, gles skog. *cfr. juolles.*

JULKA, *adv. palam, manifeste*, uppenbarligen.

JULLEN, *vide infra jälle.*

JULLOS, *n. a. Austr. communis*, allmän. Jullos puotfelwas, *morbis epidemicus*, farfot, allmän sjukdom.

JUMA, *sonus, strepitus*, gny. *vide jubma.*

JUMFER, *virgo*, jungfru. *vide neita.*

JUMPEL & jumpeles, *Austr. vide jukre, jukrek.*

JUNGI, *cultellus*, liten knif. *Austr.*

JUNKAR, *vide jonkar. Perhibetur et jam idolum antiquis fuisse temporibus.*

JUO, *jam pridem*, allaredan. *cfr. jo. Juo-kokats, dimin. idem, Austr.*

JUOBBA, *juobba kábba, alteruter, endera. Juobba få littja, alterutrum erit, etdera blir det. Juobbe-jam, quanto magis, fast håldre. Laitin so, juobbe-jam to, vituperabant illum, quanto magis te. It. neg. Idtji so etse, juobbe-jam to, non amabat illum, quanto minus te? han ålskade ej honom, huru mycket mindre skal han icke ålska dig?*

JUOH, *nominat. plural. pron. juok, qui, de som. Juoh siteh, qui volunt.*

JUOIKET, *v. n. Lapponum more canere, tremulo cantu canere*, sjunga som Lapparne, tralla. Wuola almats alo juoi-

- juoika, *ebrius semper cantat*. Juoike-
stet, *dimin.* Juoikegâtet, *incipere can-
tare*, begynna at fjunga som Lappar.
Juoikastallet, *frequ. & intens.* fjunga
med ifver och eftertryck. Ikto juk-
keime ja juoikastalleime puorist, *beri
bibebamus & cantabamus vehementer*.
- JUOIKEJE, *qui more Lapponum cantat*,
den som sjunger på Lappvis. Juoi-
kem, *cantus Lapponum*, Lapp-fång.
- JUOK, *pron. qui*, den som. Juok le, *qui
est*. Juobken & juobke, *aliquid*,
quidquam, något. Juostek, *ex aliquo
loco, alicunde*, någonstâdes ifrån. Tie-
tah kus todn juostek? *scisne alicunde
quidquam novi?* har du några tidnin-
gar någonstâdes ifrån?
- JUOKE & juokahats, *pron. unusquisque*,
hvar och en. Juoken fagen pargar
piåbmob ådtjo, *artem quævis alit ter-
ra*, den som kan något gôra får al-
lestâdes fôdan. Juokahats tijest, *u-
nusquisque vestrum*. I le wuorbe juo-
kahatjen, *non unumquemque prospera
sequitur fortuna*.
- JUOKATET, *v. n. separari, digredi*, fôn-
dras, skiljas åt. Juokati fuste, *digres-
sus est ab illo*, han skildes med ho-
nom. Juokatikan (*dual.*) kåbba ha-
rafas, *a se invicem digressi sunt*, de
tvånne skilgdes åt, och gingo hvar
och en sin väg.
- JUOKO, *n. f. divisio, distributio*, delning,
byte. Arbe juoko, *distributio here-
ditatis*, arfskifte. Kåsse juoko juoke-
towa, *cum præda partitur*, Esa. 9: 3.
Rathe juoko, *bivium*, våg-skillnad.
- JUOKET, *v. a. partire, dividere*, dela,
byta. Juoke piåbmob manait, *dis-
tribue cibum liberis*. Juoke råkto, *dis-
tribue juste*, dela rätt. Juokestet, *di-
min.* litet dela. Juokegâtet & juoka-
jet, *incipere partire, distributionem in-
stituere*, begynna at dela.
- JUOKEJE, *dividens, partitor*, den som
delar, bytesman. Juokem, *divisio*,
delning.
- JUOKEDATTET, *facere ut dividatur, pos-
se dividi*, låta dela, kunna delas.
Juokedatte arbeb, *fac hereditatem
distribui*, låt byta arfvet. Tat uttjes
arbe i juokedatte nali, *exiguum hocce
patrimonium distribui vix potest*, det
lilla arfvet kan knapt delas.
- JUOKOT, *v. n. dividi*, delas. Juokot
kalka qwekte fajai, *in duas dividetur
partes*.
- JUOKETET, *aliquid dividendum curare*,
låta dela. Arbeb juoketet, *patrimo-
nium distribuendum curare*. Juoketa-
tjet, *incipere curare distribuendum*, be-
gynna at låta dela. Juoketem, *distri-
butio*, utdelning.
- JUOKETEJE, *divisor, qui distributionem
faciendam curat*, delare, bytesman.
- JUOKELES, *n. a. distinctus, separatus*,
fårskild, åtskild. Juokeles jaure, *la-
cus ab aliis distinctus, sive cum cæteris
nullo coherens nexu*, en fårskild fjô,
en infjô.
- JUOKATUS, *n. f. differentia*, åtskilnad.
- JUOKADSWUOT, *discrepantia*, skiljak-
tighet.
- JUOKOS, *n. a. varius, divisus*, affskild.
- JUOKEWES & juokemes, *n. a. Austr. di-
visibilis, dividendus*, som kan delas.
It. Orrot kaskebs juokewen, *a se in-
vicem distare*, vara fins emellan åt-
skilda.
- JUOKS, *arcus*, båge. Juokseb kiåldet,
N ten-

tendere arcum, spänna up bågen. *It. Constellatio ursæ majoris*, Karlvagnen. Juoksin wuotjet, *arcu tela mittere*, skjuta med bäge. Atja juoks, *iris*, regnbäge. Atja juokseb kiällda, (*prop. Jupiter arcum tendit*) *iris fit conspicua*, regnbågen blir synlig.

JUOLKE, *pes*, fot. Juolke lapa, *planta pedis*, fotblad. Juolke wank, *podagra*. Juolkist leb, *ager sum pedibus*, jag har ondt i föttren. Kintel-juolke, *candelabrum*, ljusstake. Juolke pardne, *nothus*, oäkta son. Juolkepelak, *cui tantum est unicus pes, sive qui altero ager est pede*, som har en fot, som är ofärdig i den ena foten. Juolke-tak -teke vel -tebme, *pedibus carens*, som har inga fötter. *It. Apt- sa le fodn wadfet juolketebme, nimis est tardus eundi*, han är ganska långsam at gå.

JUOLKET, *v. n. pedibus convalescere*, blifva frisk i föttren. *Propr. de illo, cui fracta sunt crura*.

JUOLKAK, *n. a.* Kåbda juolkak, *cui lati sunt pedes*, som har breda fötter. Qwekte-juolkak, *bipes*, som har två fötter. Nelje-juolkak, *quadrupes*. Stuora nelje-juolkak juttus, *vasta quadrupes*.

JUOLKAJES & juolkos, *n. a. pedibus celer, snäll på foten*. Juolkos piädnak, *canis cursu valens*.

JUOLLETES & juoles, *n. a. commodus, tranquillus*, beqvämlig, rolig. Juolles wiefom, *vita tranquilla*, et nöjsamt lefverne. Juolletesi mon piäfib, *otium nactus sum*, jag kom i ro och stillhet.

JUOLO, juolleswuot & juolleteswuot, *n. s. otium, tranquillitas*, rolighet, still-

het. Juolosne orrot, *in otio versari, ab negotiis vacare*, vara ledig.

JUOLLET, *adv. tranquille*, i ro och stillhet. Harbmat juollet le tane wiefot, *heic vivere valde commodum est*.

JUOLPE, *Austr. truncus, tigillum*, klabb.

JUOMITS, *gemellus*, tvillinge. Juomitjit piäbmei, *gemellos enixa est*.

JUOMO, *herba nom. rumex acetosa*, fyra, fyrgrås. *Lapponibus esculenta est*. Juomoit wuoffjet, *acetosam coquere*, koka surkål. Juobmo-melke, *lac cum dicta herba cocta & rite preparata permixtum*, mjölk blandad med fyrgrås, som blifvit kokt och tillagadt.

JUONE, *semita sive vestigia, quibus per nivem progressi sunt renones, tempore hiberno*, en stig eller spår i snön efter renar, trampad våg i snön. *Austr. cfr. aido*.

JUORBA & juorbajes, *de scaphis & navigiis dicitur, quæ in utramque vacillant partem, oscillans*, kullrig. Juorbajes wadnas, *scapha vacillans, non stabilis*, en kullrig båt.

JUORBOT, *v. n. in utramque vacillare partem, oscillare, (de navigiis)* kullra, vara kullrig eller ostadig. Wadnas juorbo, *scapha oscillat*, båten gungar eller skakar.

JUORE, *n. s. dubitatio*, tviflande. Juorai pätet, *in dubitationem adduci*, blifva tverådig, komma i tvekan. Mon leb qwekten juoren, *in dubio sum*, jag är tvifvelaktig. Juoreg, *idem*.

JUORET, *dubitare, hesitare*, tvifla. Ele kukkebu juore, *noli amplius hesitare*. Juorestet, *dimin. något litet tveka*. Juoregätet, *incipere hesitare*, begynna at blifva villrådig.

Juo-

JUOREJE, *dubitans, hesitans*, tvehogse, tviflande. Juoretakes, *idem*. Juorem, *subst. dubitatio*, tvifvelsmål. Juoremefne tjodtjo, *in dubio est*, han är tverådlig.

JUORRAT, *moliri, machinari*, stämpa, hafva för händer. Waimo juok juorra fuonos fluokin, *cor, quod dolos commolitur*, hjerta, som umgår med arga list, *Prov. 6: 18*.

JUORJET, *parcere, reservare*, spara, skona. Ib tiete massan so juorjetja, *in quem illum reservet usum nescio*, jag vet ej hvartil han spar honom. Juorjestet, *dimin.* litet spara, skona.

JUOSKOS, *n. a. rigidus*, stel, kall. *cfr.* kittjos.

JUOSSA, *adv.* Man juossa todn påtah? *quando venis?* när kommer du? Man juossa tuste ådtjob pednikitan? *quando quas mihi debes persolves pecunias?* när får jag igen mina penningar af dig? *It.* man juossa? *quam cito?* huru snart? huru tidigt?

JUOWA, *n. s. moles lapidum, lapides congesti*, stenhög, myckenhet af stenar. Juowa landa *s. juow-ådnam, terra lapidosa*, stenigt land.

JUOWAJES & juowai, *n. a. lapidosus*, stenig. Juowajes ware, *mons lapidosus*, stenigt berg. Harbmat juowai le tat ådnam, *hæc regio valde lapidosa est*. Juowajes-laka, *adv. lapidose*, stenigt.

JUOWNEN, *adv. seorsum, separatim, aliqua exinde distantia*, åtskilt, et stycke derifrån.

JUOWET, *v. a. locum parare*, göra rum. Juowe sajev tasan, *fac huicce locum*. *cfr.* sjuowet.

JUOWANET, *v. r. locum sibi facere*, taga sig rum. *It.* Wanka le juowanam, *morbus invaluit, auctus est*, sjukdomen har tiltagit.

JUPTSE, *pulmentum*, vålling. Juptseb tjasket, *pultem coquere*, koka vålling.

JURA, juru & jurr, *adv. ita prorsus, plane, råttfå, just*. Påti juru ko mon lijeb wuolgemen, *eo ipso momento venit, cum esset abiturus*, han kom just då jag skulle fara bort. Jurr tann peiwen, *illo ipso die*, på samma dag. Die le jura naute, *ita omnino est*, det är aldeles så.

JURTET, *v. a. cogitare*, tänka. *Boreal. H.*

JURTAK, *n. s. cogitatio*, tanke. Pahas jurtakeh, *cogitationes scelestæ*, onda tankar. *cfr.* uffjolmes, uffjotet.

JUS, *conj. si*, om. Jus fitah, *si vis*, om du vil. Jus påtah, *si venis*. Jus alas måratowa, *si demum irascitur*, om han ånteligen blir ond. Juspifs & juspese, *si forte, si saltem*, om åtminstone, om til åfventyrs. Juspese fodn tjuote jårbå Dalait adna, die le kalle nuokes, *si forte s. si ad summum centum habet Imperiales, certe plures illi non sunt*, om han til det högsta har 100 Riksdaler, så har han såkert ej mera.

JUSKETET, *v. n. ad aliquid offendere*, stöta sig emot något. Wadnas jusketi kedkai, *scapha ad lapidem offendeat*, båten stötte emot sten. Jusketastet, *dimin.* litet stöta sig. Jusketet akti, *collidere*, stöta tilsamman.

JUSKOTET, *v. a. impingere, incutere*, stöta på, klubba på. Åiweb såbbin juskoti, *scipionem in caput ejus incussit*,
N 2 han

han slog honom i hufvudet med en kåpp.

JUSKESET, *obnixē moliri, magno contendere labore*, med mycket hemödan-de stråfva, tråka. Paje so juskeset taina, *fac illum istud improbo conari labore. It. Vocem edere*, låta, ljuda. Piådnak juskesa, *canis latrat*, hunden skåller. Kassa kiålin juskesi, *rauca locutus voce*. Jipp juskesa, *bubo bubulat*.

JUTSET, *v. n. sonare, vocem edere, fremere*, dundera, ljuda. Atjekuts jutfa, *Jupiter tonat*, åskan går. Mana jutfeh, *liberi strepunt*. Jutsestet, *dimin. litet dundera*. Jutsagåtet, *intonare*, begynna at dundera. Abbå wuobme jutsagåti, *tota intonuit silva*.

JUTSA, *n. s. fragor, sonus, fremitus*, ljud, brak. Jutfa kulloi, *strepitus auditur*.

JUTTE, *quod, quia, at, emedan*. Taka naute, jutte attjat nau sita, *fac ita, quia sic vult pater tuus*. Mon kulab jutte jabmam le, *audio quod mortuus sit*, jag hör at han är död. *cfr. atte*.

JUTTET, *iter facere, migrare, vid. jåttet*.

JUTTUS, *n. s. animal, bestia, djur*. Haleteje juttus, *bestia volatilis*, flygande djur. Juoke juttus piåbmob tarbaha, *alimento cuiusvis animalis opus est. It. infans recens natus*, nyfödt barn. Addå juttus le musne, *mihī est infans recens natus*. Juttufats, *dimin. et litet djur, animal minusculum*.

JUWE, *jiwe, Austr. vide auwe*.

JÄBBERM & jäbber, *lacus minusculus, palus, stagnum*, en liten sjö, kärr, pufs. Jäbbermats, *dimin. idem*.

JÄDDETET, *v. a. retia piscibus tendere*, fätta ut nåt för fisk. Jäddetastet,

dimin. idem. Jäddetatjet, incipere retia tendere, begynna fätta ut nåt.

JÄDDETEKE, *n. a. Jäddeteke le tat jau-re, in hoc lacu nulla sunt retia posita*, i denna sjön äro inga nåt utlagda.

JÄDDO, *rete piscibus posium, et för fisk utfatt nåt. Jäddoit appet, retia visitare*, vittja nåten. Jäddo pådd, *tempus retia piscatoria tendendi opportunum*, tjenlig tid at lägga ut nåt.

JÄDDES, påske jäddes, *calceamenti ad calcem commissura, more Lapponibus familiari*, skarf på skor vid hålen.

JÄGNA, *myrtilli rubi, Lingon. cfr. Jogn*.

JÄIMOT, *v. n. convolutari, confuse complicari*, sammanvicklas, ihop skrynkas. Jäimom, *adject. s. partic. rugosus*, skrynkelig.

JÄIMOTET, *v. a. corrugare*, göra skrynkelig, göra skråflig. Tuoljeb jäimotet, *pellem corrugare*, göra skinnet skråfligt.

JÄKKA, *rivus, bäck. vide jokka*.

JÄKKO, *coriacea aut viminea fibula in pro-ra rheda, cui adnectuntur temones, följa hyarvid skaklorne fästas, Vesterb. tugu. Hinc verb. jåkkalet, quando temones a dicta fibula disjunguntur*, när skaklorne slippa lös ifrån slåden. Jåkkeltet, *rhedam a temone disjungere*, taga slåden lös ifrån skaklorne.

JÄKSET, *v. a. assequi, attingere*, hinna på. Sodn jåkli mo wiäkemin, *cursum affecutus est*, han hant på mig med lópande. *It. sufficere*, räckta til, förflå. I mo rade tafa jåkfe, *isti rei non meae sufficiunt opes*, min förmögenhet sträcker sig ej få vida. I tat måddit jåkfe, *multis hoc non sufficit*, detta räcker ej til för många. Ib jåk-

jåke, *attingere non valeo, pertingere non possum*, jag når ej Jåkefestet, *dimin.* litet hinna til. Jåkefegåtet, *incipere assequi* &c. begynna at hinna på. Juo le tat nuorab parrafubbu weljebis fjaddoin jåkefegåtemen, *jam junior hicce ad illam, qua frater est major natu, staturam cepit pervenire*, denne yngre börjar nu snart at blifva lika stor til växten med sin äldre broder.

JÅKSELET, *v. a. frequ. celeriter assequi, cito attingere*, hinna hastigt uppå. Jåkfeli fo kåinon nala, *in via illum celeriter oppressit*, han hant honom straxt på vägen.

JÅKSETET, *v. n. attingere, pervenire posse*, nåkas, kunna komma til. Ib mon taffa jåkfet, ila kukke le tokko, *illuc pervenire non possum, nimis longe hinc distat*, jag kan ej komma dit, det är altför långt. It. *advenire*, ankomma, anlända. Die todn åska jåkfet, *nunc tu demum advenis*, nu först sker din ankomst.

JÅKSATALLET, *v. n. cursu vinci, attingi*, blifva påhunnen, hinnas. Jåkfatalib fuste talla, *me statim affecutus est*, han hant på mig straxt. Jåkfatallime rafjost, *nos pluvia oppressit*, regnet hant ofs.

JÅKSOS, *n. a. aditu possibilis, quod attingi potest*, det man kan komma til, som kan nås. Jåkfos meren le fo fita, *ejus adiri potest domicilium, (scil. quia non nimium distat)* man kan komma til hans by eller hemvist. Kåffe todn jåkfos merai patah, die mon wuordab to teke, *cum propius advenieris te hac expecto*.

JÅLLE, *n. f. pingvinitudo, imprimis que ad dorsum est, in animal. escul. lardum*, fetma, fetma på ryggen, speck. Jålleb waskastet erit, *pingvitudinem auferre, maciem inducere*, förtaga fetman, göra mager. Jållats, *dimin. parvula pingvinitudo*, liten fetma. Jållatjin le tat smala, *aliquantum hac ovis pingvis est*.

JÅLLOT, *v. n. pingvescere in dorso*, blifva fet på ryggen. *De animal. escul.* Tjaktjen påtloh jålloh, *autumno pingvescunt renones*. Jålloftet, *dim.* blifva något litet fet. Jållogåtet, *pingvescere incipere*, begynna at blifva fet.

JÅLLERDET &c. *volvere. vide jollertet.* JÅLLET & jålåtet, *circumire, ambire*, gå omkring, omringa. Jålåta mo, *me circumit*, han går rundt omkring mig. Maite sodn tanne jålla? *quid heic ambit?* hvad går han efter här.

JÅLÅTEM, *n. f. circuitio, ambitus*, omgång.

JÅMAT, *v. imperf. persuaderi posse*, kunna förmås til något. Juobe jufs jåmat, *vide sis si possit persuaderi*, man får se, om han låter sig öfvertalas.

JÅRBA, jårbes & jårbok, *n. a. rotundus*, rund. Jårbes ko ruro, *rotundus ut pila*, rund som en bäll. Jårbah monneh, *ova rotunda*. Jårba qwele, *piscis non dissectus*, ofläckt fisk. Skant jårbes, *circulavi forma rotundus*, cirkel-rund. Abbå jårbes, *totus teres*, hel och hållen. Jårbok-wuot, *subst. rotunditas*, rundhet. Ådnamen jårbok-wuot, *rotunditas terræ*.

JÅRBAK, *truncus, tigillum*, klabb.

JÅRBOT, *n. f. rotunditas*, rundhet. Jårbotesi,

botefi, *in gyrum*, i en rundel. Ked-
kit järbotefi piejet, *lapides in gyrum
disponere*. Järbotefi le tat ware, *mons
hicce rotunda est figura*, detta berget
är rundt.

JÄRBOT, *v. n. rotundari*, blifva rund.

JÄRBOTATTET, *quas. dic.* järboken tak-
ket, *vel* järbotet, *rotundare, rotun-
dum efficere*, göra rund.

JÄRBEDAK, *Austr. rota*, hjul. *vide* jär-
raltak.

JÄRD, *n. s. pradium*, landtgod, jord-
ågor. Järdeb tjodtjaldattet åddåfist,
novum pradium exstruere. Järdeb tjod-
tjotet, *operam dare agriculturae*, arbe-
beta på landtbruk.

JÄRDET, *sepelire*, begrafva. *vid.* joulet.
It. abscondere, abdere, gömma. Ib-
tiete kuffa litja jårdem, *nescio quo
abdiderit*.

JÄRGA, *n. s. quod vertitur*, det som vån-
des omkring. *Vertigo, rotatio*, om-
hvirflande.

JÄRGETET, *v. n. revertere*, vända om
igen. Järgeti wast heibmai, *domum
iterum revertit*, han vände om hem
igen. Järgeti autos spaiteswuotin,
miranda reversus est celeritate. Järget
ruobi, *reverte citius*, vänd om fort.
Järgetastet, *dim.* litet vända sig om.
Järgetatjet, *incipere reverti*, begynna
at vända om.

JÄRGAT, *idem. Rarius. It. desinere*, up-
håra. Die järgai abrotet, *pluere de-
sit*, det uphörde at regna. *H. qu. dim.*

JÄRGESTET, *v. a. invertere, immutare*,
förvända, förändra. Ele jårgeste mo-
pakoit, *noli mea invertere verba*, för-
vänd icke mina ord. Karwoitat jår-
geste mubbe pelai, *invertite vestimenta
tua*, vänd ut och in på dina kläder.

JÄRGETEJE, *qui revertitur*, den som
vänder om, som vänder tillbaka.
Järgetem, *reversio*, återkomst.

JÄRGELET, *v. a. convertere*, omvända.
Järgelet tjalmitt mubbai, *ora & oculo-
los in aliquem convertere. In eccles. usu
recepta sunt*: Järgelet etjebbs fuddoft,
a peccatis abstinere, resipiscere, om-
vända sig ifrån sina synder. Jus e-
pet jårgele etjebte, *nisi conversi fueri-
tis, Matth. 18: 3 & c. sed perperam. Me-
lius dicitur*: heitet fuddob, puorebu
mjålei pätet, *& c. resipiscere, ut illud
rite transtulit Reverend. D:s D:r HÖG-
STRÖM, in eis, quæ Lapponica lingua
edidit scriptis*. Järgelet erit, *averte-
re*, afvända, vända bort. Tjalmit
erit jårgelet, *oculos avertere*.

JÄRGELEJE, *convertens, qui convertit*, den
som omvänder. Järgelem, *conversio*,
omvändning. Almen, nasti, talki
jårgelem, *conversio cæli, astrorum, tem-
pestatum*. Erit jårgelem, *aversio*, af-
vändande.

JÄRGALASTET, *v. r. convertere se, cele-
riter se aliquo vertere*, vända sig, ha-
stigt vända sig om. Jårgalasti mun-
ji, *se ad me convertebat*, han vände
sig til mig.

JÄRGALDATTET, *facere ut quis reverta-
tur*, laga så at en vänder om. Jår-
galdatte ålob, *fac ut grex regredia-
tur*. Jårgaldatte åloi, *fac ut reverta-
tur ad gregem*, laga at han kommer
tillbaka til hjorden. *It.* Jårgaldattet
pednikit, *pecunias restituere*, återbå-
ra penningarne. Kaunit irkai jårgal-
dattet, *donum sive pignus nuptiale spon-
so remittere*, återlemna gåfvorne.

JÄRGALDATTEM, *n. s. quando consilio in-
ito*

ito renuntiamus, återbud. *It. restitutio*, återställande.

JÄRGELWAS, *conversio*, omvändelse.

JÄRGESDATTET, *v. n. posse converti*, kunna vändas om. I tat mill jargesdatte, *hec mola non est versatilis*, denne qvarnen kan ej vändas omkring.

JÄRGOTET, *vide jargelet*. Mubbe pe-lai jargotet, *in alteram partem versare*, vända om på andra sidan. Pafsemeb jargotet, *versare veru*. Järgotallet, *frequ. buc & illuc versare*, vända om på alla sidor. *It. Järgotalli kukkeb, diu hesitabat*, han stod länge och betänkte sig.

JÄRK, *commiffura*, skarf. Järket, *connectere*, skarfva. *Boreal. vid. jätka*.

JÄRRET, *v. n. cadere, labi*, falla. Kåffå muora járra, tafa tatt patfa orrot, *in quem arbor cadit, illo ipso permanet loco*, dit trå faller, der blifver det lig-gande. Katte abma todn járrah, *ca-ve ne cadas*, akta dig at du ej faller. *It. circumire, in gyrum circumagi, rotari*, gå omkring. Milla járra, *mola circumvertitur*, qvarnen går. Algi pira järret, *circumire cepit*, han begyn-te vända sig rundt omkring. *Item, Wuoidnen litja kokte tat ata járra, videre licet, quis sit hujus rei eventus*, man får se hvad den faken får för en utgång. *It. Walde tab pardneb etjet manan, jus fodn matta to kåten järret, hunc tibi filium adopta, si tibe rite inserviat*, tag denne pilten til dit egit barn, om han kan gå dig til-handa. Järrestet, *dimin.* Järregåtet, *incipere rotari, labi incipere*, begyn-na at gå omkring, at falla. Järrelet, *frequ.* Järreli akta fajai, *in uno eodem-que loco in gyrum circumferebatur*, han

trillade rundt omkring på et och samma ställe. Järreli jokkai, *in flu-men delapsus est*, han föll i ström-men. *Hinc*

JÄRRELASTET, *v. n. dimin. verbi frequ.* järrelet, litet rulla omkring, falla.

JÄRRELES, *n. a. versatilis*, som kan vändas om. Järreles milla, *mola versatilis*. Järreles njuoktjem, *lingua gar-rula, it. facunda*, en talande tunga, våltalig tunga.

JÄRRETET & järrådattet, *v. a. Hiph. fa-cere ut rotetur s. circumferatur, pro-stertere*, göra at gå omkring, kasta omkull. Järret millab, *versa molam*. Järådatte kårnrit jafon, *fac moli fru-menta*. Ale mo järrete, *noli ad casum me dare*, slå intet ikull mig. Järre-tet jafob, *molere, frumenta mola te-rere*, mala mjöl. *It. posse moli*, kun-na malas. Tah kårdneh leh nau njuoskese, jutte åh järrådatte, *hor-deum hocce tam uvidum est, ut moli ne-queat*. I tat järrete pira, *versatile hoc non est*. Kalwoit pedniken järretet, *merces cum pecuniis commutare*, vända varorne i penningar. Kalle adna åd-na tawereb, fata tab mattet luli puo-rift järretet, *satis habet bonorum, s. modo rite illa administrare norit*, han är nog rik, om han allenast förstår at rätt förvalta sin egendom.

JÄRRANJE, *quod circumvertitur, rotans*, det som hvälfver omkring.

JÄRREJE, *rotans, cadens*, som hvälfver omkring, fallande. Järreje muorast latketallet, *arbore prolapsa necari*. Järrem, *subst. lapsus*, fall. *Circuitus*, om-svångning. Aiwe järrem, *vertigo*, svindel.

JÅRRETEJE, *circumvertens, dejiciens*, den som vänder omkring, som flår i kull. Jafo järreteje, *molitor*, mólnare. Järrettem, *subst. volutatio*, omhållning.

JÅRRALTAK, *rota*, hjul. Jårraltaki wuojet, *vehiculo rotis instructo vehi*, åka med hjul-åkdon.

JÅRRÅK & *Austr.* järroges. Åiwe-jår-råk, *vertigine laborans*, hufvud-yr, som har svindel. Åiwe-jårråk påtfo, *rangifer vertiginosus*. *Obs. sæpius hæc animalia vertigine corripuntur, cui malo Lappones aures abscindendo, quo sanguinis mittatur copia, mederi consueverunt.*

JÅSKET, *v. n. fragorem edere*, braka, gny. Jåskadattet, *Hiph. pulsare, tundere*, bulta, stampa. *Rarius occurrit.*

JÅSOT, *v. n. frigore rigere, frigore durari*, styfna af köld, frysa up. Paje anje ratheb jåfot, *expecta dum frigore firmetur via*, låt vågen frysa up först. *cfr. rathe.* Jåfotet, *dimin. litet* frysa på. Jåfogåtet, *incipere adstringi frigore*, begynna at frysa up. *De nive frigore induranda dicitur.*

JÅSTET, *v. a. tundere*, stöta, stampa. Jåstet juolki kum *s. juolki jåstet*, *supplodere pedem*, stampa med föttren. Salteb jåstet, *sal contundere, comminuerere. cfr. niutet.* Jågnab jåstet, *glaciem perforare tundendo*, stöta hål på isen, göra hål med is-bila. Såkeb jåstet, *tempore vernali perforare betulam quo succus effluat*, tappa vatten af björk-trå om våren. *Obs. Ob gratum saporem Lappones, succo betula loco aque vulgaris utuntur, tempore vernali, tam in potu, quam in cibis imprimis piscibus coquendis.* Jåstetstet, *dimin. litet*

stöta. Jåstegåtet & jåstajet, *incipere tundere*, begynna at stöta, stampa. Jåstelet, *cito contundere*, i hast stöta sönder.

JÅTKA & *Boreal.* jårk, *n. s. additamentum, junctura*, skarv. Ila le tat ånekats, jåtkab fita, *nimis hoc est breve, additamento opus est*, detta år för kort, det behöfver skarvas. Pako jåtka, *quod quis aliorum addit confabulationi*. Kuffne le tan atan jåtka, *ubi est hujus rei commissura*, hvarest år sammanfogningen af detta. *cfr. sawe, fåpkå.*

JÅTKET, *v. a. addere longitudini, adnectere*, skjöta uti, skarva. It. håleb jåtket, *adungere sermonem*. Inta ånabe almatjeh hålab jåtkeh, *major semper inter plures est confabulatio*, där som många åro samlade, blir alltid mera at fåja. Jåtkestet, *dimin. litet* skarva uti. Jåtkegåtet, *addere incipere*, begynna at skarva uti.

JÅTTET, *v. n. cursum tendere, migrare, progredi*, fårdas, bo-flytta, gå fram. Kåffå leh todn jåttemen, *quorsum es demigraturus*, hvart årnar du flytta. Iddiet kalkabe jåttet, *cras sedem mutabimus*, i morgon skola vi boflytta. Juo kus todn leh jåttam? *num jam mutasti sedem?* Adtjek tafa jåtten påtin, *non diu huc commigrarunt*, det år ej länge sedan de flyttade hit. Wadnas jåtta, *scapha progreditur*, båten går. Birfo stadaï jåtta, *sclopetum scopum attingit*, bössan går rätt. Maktes mo pardne jåtta åppet? *quosnam filius meus in discendo facit progressus? ut profiscit in discendo filius meus?* hvad framsteg gör min son at låra? Maktes wuoja jåtta tan jaken? *quo pre-*

pretio venditur hoc anno butyrum? hvad galler smöret i detta år? Puore arwon talle jätteh farwa-tuoljeh, *coria renonum admissariorum nunc magno constant*, brund-renshudar kosta nu anfenligt. I åntos almats åtjasi faron jätte, *claudus reliquos cundo sequi non valet*, den som är halt hinner ej gå så fort som de andre. Jättet kus kalka tat pardne neitai kåsa le irketemen? *an juvenis hic virginem, quam petit, nuptum accipiet?* skal denne ynglingen få til åkta den flickan, som han friar til? Ib mon tijain jätte, *vos sequi non valeo*, jag hinner ej följa med eder. Jättetset, *dimin.* litet flytta, m. m. Jättegåtet & jättetajet, *incipere migrare &c.*, begynna at flytta, m. m. Jättelet, *frequ. celeriter procedere &c.* hastigt framskrida.

JÄTTEJE, *migrans, procedens*, den som flyttar, som framskrider. Jätteje almats, *homo sedem mutans, it. moribundus*, en bo-flyttande människa, en döende människa. Jättem, *subst. migratio, sedis mutatio*, bo-flyttning. Almen jättem, *cæli motus*, himmels lopp. Jåbda jättem, *equalitas pretii*, likhet i pris.

JÄTTATAK, *via qua fiunt migrationes, bosflyttnings väg*. It. *tempestas vectura opportuna*, tempore hiemali, tjenligt och godt åkføre om vintren, lätt åkføre. Die le udne jättatak, *maxima hodie est vectura facilitas*, det är lätt åkføre i dag.

JÄTTELES & jättel, *n. a. qui facile propellitur*, som går fram med lätthet. Jätteles wadnas, *scapha que remis facile propellitur*, en lätt-rodde båt.

It. Harbmat le tat ålma jättel wadset, *maxima hic gaudet celeritate cundi*, denne mannen är mycket snabb at gå.

JÄTTETET, *v. a. (quas. Hiph. verbi jättet) promovere*, framföra. Jättete tab tokko, *profer hoc illuc*, för fram detta dit. Weljeb kalkab mon jättetet warit, *fratrem in alpes migraturum juvabo*, jag skal hjälpa min bror at flytta til fjällen. It. Man deurasen tije jättetite tuoljit? *quanti venditastis pelles?* huru högt i pris bragte i hudarne. Inta fodn puorist jättet kalwoites, *semper ejus merces magno licent pretio*, alltid gälla hans varor mycket. Winab, die mon tab jättetab, *vinum avide bibo*, jag dricker gerna vin.

JÄTTOS, *n. a. mobilis*, som kan röras. It. Jåtos le tan jauren båtne, *fundus hujus lacus æquus est, ita scil. ut sagene piscatoriæ nullis implicentur obstaculis*, denne sjöbotten är slät, at ej noten fastnar.

JÄUTET, *v. n. post longam expectationem venire*, sent omsider komma. Die kus todn tauk jåutah? *nuncne tu demum venis?* kommer du nu åndteligen? I fodn anje jåuta, elet toffjo wuorde, *non ille adhuc veniet, nolite frustra expectare*, han hinner ånnu ej komma, vänta icke honom för-gåfves. Wuoidnitjibe kasse jåuta, *videre licet quando demum venerit*.

JÄUTO, *adv. a tergo, procul a tergo, longe retro*, långt bakester, et stycke bakester. Jåutoi tuoken le fodn, *procul a tergo est*, han är et godt stycke bakom.

O

JÅBD,

JÄBD, *n. a. aequalis*, jämn, *vide* jebd, &c.

JÄGADET, *obedire, obsequi*, lyda. *vide* jäkatet.

JÄGNA, *n. f. glacies, is*. Jägna jaure, *lacus glacie tectus*, en tilfrusen fjö. Nannos jägna, *glacies durata* & alte concreta, stark is. Neures *f. hājos* jägna, *glacies minus alte concreta*, svag is. Akta ijasats jägni i kalka almats jaloftallet, *super glaciem una solum nocte concretam minus est tutum iter*, man bör ej våga sig ut på en natts is.

JÄGNAS & jägnos, *n. a. conglaciatus, glacie obductus*, med is befrusen, isig. Jägnasit wuojet, *super glaciem vehi*, åka på is.

JÄGNAT, *n. a. ad glaciem pertinens*, som hörer til is. Jägnat pådd, *tempus quo solet glacies gelu concreescere*, isfrysningstid. Jägnat talwe, *hiems glaciælis*.

JÄGNATES, *n. a. glacie carens*, som är utan is.

JÄGNOT, *v. n. glacie obduci*, isas, blifva med is öfverdragen. Airoh jägnoh, *remi glacie obducuntur*. Jägnom, *particip. glacie obductus*, isig, med is betäckt.

JÄJE, *Austr. vestigia animalium & ferarum*, spår efter djur.

JÄJET &c. *Austr. errare*, fela. *vide* ejjet.

JÄKET, *aquam continere valere*. *vid.* jeket.

JÄKATET, *obedire, adsentiri*, lyda. *vid.* jekatet.

JÄLA, *n. f. frigus*, köld. Jäla manna äi-wai, *caput frigore afficitur*, hufvudet lider af köld.

JÄLAKES, *cæli serenitas*, klart väder. Jälakes li udnats ijan, *serenum hac nocte fuit cælum*, det var klart väder i

natt. *Obs. Dicitur quando simul frigus est, fāges då det är klart och tillika kalt. It. adjectiv. jålakes talke, tempestas serena cum frigore conjuncta*, klart och kalt väder.

JÄLAKASTET, *v. n. Jälakasti kalka ijan, media nocte serenum factum est cælum*, det klarnade midnattstid. Jus jälakasta die litja tjāskem, *si serenitas fuerit cæli, frigus erit*, om det klarar, blir det kalt.

JÄLO, *n. f. locus in cælo lucidus, quando diffugere incipiunt nubes, locus cæli non nubilus*, en klar fläck på himmelen, en ljus rand på en mulen himmel. Jällob rappagāta allet, *ab occidentali plaga collucere cepit cælum*, det begynner at lyfa up i väster.

JÄLLA & jälli, *conj. sive, eller*. To jälla mo, *te vel me. cfr. jalla*. Jällapin & jällpin, *quavis, taftån*. Jällpin påta, *quavis veniret. cfr. supra jalapin*.

JÄLLO & jålo, *n. f. fissura*, spricka. Jålloh leh wadnafen, *rimosa hæc est cymba*, det är sprickor på båten. Jålo le tane fjällon, *assis hic fissus est*, detta brådet är spruckit. Jålo muor, *lignum rimosum*. Jålo tjatseb luita, *rima viam undis præbet*, vatnet rinner in genom sprickan. Jålo-tebme, -tak, -tes, *rimis carens*, som är utan sprickor.

JÄLOK, jålojes & jålotalakes, *n. a. rimosus, rimis obnoxius*, sprucken, benågen at spricka. I le puore tuoja jålotalakes muor, *lignum rimis obnoxium minus idoneum est, ut inde quidquam fabricetur*.

JÄLLOT, *v. n. rimas agere, rimis fatiscere, remna, spricka*. Wadnas jållo ja uwet,

uwet, *fatiscit cymba & inimicum accipit imbrem*. Ådnam jållo pakast, *area nimio fatiscit aestu*, det spricker i marken af hettan. Jålloftet, *dimin. litet spricka*. Jållogätet, *incipere fatiscere*, begynna at spricka.

JÄMES, *Austr. vide supra jebmes*.

JÄNA, *n. f. sonus, vox*, ljud, röst. Idtji jåna fulte kullo, *non ejus audita est vox, sive, nihil de illo auditum est*, det hördes ej af honom.

JÄNATET, *v. n. vocem edere*, låta, gifva ljud ifrån sig. *Dicitur imprimis de moribundis*, såges om döende menniskor. Jänatatjet, *incipere vocem edere*, begynna at låta.

JÄNOI, *avunculus*, morbroder. *vid. ednoi*.

JÄNJE, jånjok, *grandis*, stor. *vid. jenje*.

JÄRATES, jåretet, *vide supra erades*, eretet.

JÄRGA, *adv. parum*, litet, ringa. *cfr. kirwa*. I le jårga, *parum admodum est*, det är rätt litet, af intet värde. *It. tate jårgast, quod subsequitur, quod deinde excipit*, det som följer straxt uppå, det som är i ordningen straxt derefter. Wuostak le kidda ja tate jårgast kefe, *verem subsequitur estas*, sommarens följer på våren. *Compos.* Ojårg, *adject. parvus*, liten. Aptsa ojårga leh anje mo manah, *pusilli mihi adhuc sunt liberi*, jag har ännu rätt små barn.

JÄRGASATS, *n. a. subsequens, natu vel alia re se invicem excipiens*, den som följer i ordningen på den andre. Mon leb wuoresumus, ja fodn le mo jårgasats, *natu ego maximus sum, atque ille est ordine insequens*, jag är den äldste, och han straxt efter mig den yngre. *cfr. jårgast*.

JÄRME, jårmalats &c. *vide jerbme &c.*

JÄRTO, *n. f. abyssus, profundum*, afgrund, djup. Wuoudnajes jårto, *immensa profunditas*, hiskeligit djup. Jårtojes, *adj. profundus*, djup. Jårtojes jaure le Saggat, *Saggatum (Lacus quidam in Lapponia Lulensi) immense profundum est*.

JÄSKOTET, *v. a. quærere, interrogare, inquirere*, fråga, undersöka. Jåskotete puorist manan pira, *studiose de puerulo exquirite, Matth. 2: 8*. Jåskotallet, *dim. litet efterfråga*. Jåskotatjet, *inquirere incipere*, begynna at utforska.

JÄSKOTEJE, *quærens, inquirens*, den som frågar, utforskare. Jåskotem, *quæstio*, fråga.

JÄSS, *Austr. visitatio, vide jesslem*.

JÄST, *fermentum*, jåst. Jåstest sprigka, *tumet fermento*, det jäser af jåst.

JÄTTET, *v. a. dicere*, säga. Jåtte tjelge-subut, *dic clarius*, såg tydeligare. Maiteš todn jåttah? *quid dicis?* hvad säger du? *Vestrob*. Det var jåti, *dictum fuit*. Jåttestet, *dimin. litet säga*. Jåttestib akta pakob, *unicum dixi verbum*. Jåttestib mai, *dicebam quidem*, jag sade väl. Jåttegätet, *dicere incipere*, begynna at säga. Mai jåttegåti walla idtji dauk, *dicturus quidem erat sed reticuit tamen. Compos.* Wuoste-jåttet, *contradicere*, emot säga.

JÄRTEJE, *dicens*, som säger. Wuoste-jåtteje, *contradicens*, emot sägaande. Jåttem, *subst. dictum, effatum*, utfago, yttrande. Erit jåttem, *abdicatio*, af sägaelse.

JÄTTEMAS, *dicendum, dictu*, som är at säga. I le jåttemas, *non dici potest*. Ana kus todn maitek jåttemasen,

habesne quidquam dicendum, har du något at fåga.

JÅTTETEK & Austr. jättetkenna, *n. a. ineffabilis*, outfågelig. Jättetek awo, *gaudium ineffabile*, outfågelig glädje.

JÅTTENES, *gigas*, jätte, rese. Jätteneslakats, *giganteus*, stor som en jätte. *cfr. Stalo.*

JÅWATET, *v. a. lectum sternere, substernere*, bädda under, lägga under. Boreal. dicunt *hivwetet*. Jåwat tab allafat, *substerne tibi hoc*, lägg eller bädda under dig detta. It. Jåwatet tållob, *mensam mappis sternere, mensam instruere*, duka bordet. Jåwatastet, *dimin.*

JÅWA, *n. a. ad stratum pertinens*, som hör till bädden eller fången. Jåwa tuoljeh, *pelles renorum, quibus Lappones sternunt solum, quo sedendum vel cubandum erit*, skinn, hvarmed Lapparne bädda under sig, där de skola sitta eller ligga. Boreal. *hivwa tuolje*.

JÅWATAK, *n. f. stragulum, quidquid lecto insternitur, pulvinar, pulvinus*, fängkläder, det man bäddar under sig med, kudde, dyna. Pieje jåwatakab åiwen wuolai, *subjice pulvinar capiti*, lägg kudden under hufvudet.

JÅWATEJE, *sternens, qui stratum sternit*, den som bäddar. Tållo jåwateje, *quæ mensam instruit, taffeltäckare*.

K

K, *in fine vocis saepe est privativum, sive fuerit nudum, ut e. gr. Åstek, non entus, okópt; takkak, non factus, ogjord; wuoidnek, non visus, ofedd, &c. sive per ke, ka & Austr. kenna,*

ketta, expressum fuerit, e. gr. jasketke, solatio destitutus, tröstlös; algotaka, principio carens, utan begynnelse; jättetkenna, ineffabilis, outfågelig; pednikketta, sine pecuniis, utan penningar, &c. cfr. ken.

KABBOL, *lusus piscium præludium, quando pisces ad illa appropinquant loca, ubi ova erunt deponenda*, förespel af fisklek, när fiskarne begynna at komma til det rum, där de skola leka. Kabbol qweleh, *pisces dicto modo producentes*, fisk, som på ofvannämnde fått famlas förut til lek-stället.

KABLE, *postis superior, vide gable.*

KABMAK, *calceus, calceamentum*, skor. Kaljes kabmak, *calceus pede major, laxus*. Paskes kabmak, *calceus pede minor*. Muddakes kabmak, *calceus ad pedem aptus*, en sko som passar åt foten. Kabmakit nuolet, *calceis se exuere*. Kabmakats, *dimin.* en liten sko. Kabmakkatta *f. kabmakketta, sine calceis, calceis carens*, som ej har skor. Mon leb aiwe kabmakkatta, *sine calceis sum*. Kabmak-talles, *foenum, quod calceis ingerere solent Lappones, ut pedibus sint leniores atque frigus arcere valeant*, sko-hå, som Lapparne bruka. It. *cortex viburni f. salicis, rasus atque comminutus, calceis eum in finem tempore aestivo ingestus, ne putredinem contrahant*, bark af wide, som skrapas och skåres sönder och läggas i skor om sommaren, at förvara dem för róta.

KABMAS, *cutis qua teguntur crura animalium*, benlingar.

KABMATET vel kamatet, *v. a. calceos induere*, taga skor på sig. Kabmate ruobi,

bi, *indue te citius calceis. It.* Jus todn i takkah nau kokte mon sitab, die mon kallkab to kabmatet, *nisi mihi fueris obsequens, magnam exinde excipies molestiam atque arumnam*, om du ej lyder mig, skal jag göra dig mycken förtret. Kalle mon so kabmatat, *istum non extimesco, viribus ipsi par sum*, jag fruktar ej för honom, jag är lika stark som han. Kabmatatstet & kamatastet, *dimin. calceos festinanter induere*, i hast taga på sig skor. Kabmatatstet ja påte mo faron, *indue te celeriter calceis & sequere me*. Kabmatatstet, *incipere calceos induere*, begynna at taga skor på sig.

KABMATEJE, *calceos induens*, den som skor på sig. Kabmatum, *particip. pass. calceatus, calceis indutus*, skodd, den har skor på föttern. Juolkeh kabmatum, *pedes calceati*, Eph. 6: 5.

KABMATAKKA, *n. a. qui calceos nondum induit*, som ej tagit skor på sig.

KABNJE, *n. f. umbra, quod ægre conspici potest, sigillum*, en skymt eller skugga af någon ting, et litet tecken eller bild af något, som näppeligen kan synas. Mangen le ko kabnje, *procul a tergo relictus est, ut conspici vix queat*, han är så långt efteråt, at knapt tecken af honom synes.

KABNJESTET, *v. n. vix conspicuum esse ob longiorem distantiam*, knapt synas för långt afstand skul. Mi tatt kabnjesta tobben mangen? *quid est quod retro vix conspicitur, cujus umbra quasi tantum videtur?* hvad är det, som med möda synes där borta, efter ofs. *It. signum exponere, quod conspiciatur, sätta ut et tecken eller märke.*

KADDE, *n. f. ripa, littus, strand*. Kåffe lijen kårrem kaddai, *cum in ripam egressi sunt*. Kadde qworen, *prope ripam*, nära vid stranden. Åh lam kukken kaddest, *procul non aberant a littore*. *It.* Mije leime tållå kadden, *ad focum confidebamus*, vi suto bredevid elden. Påte tållå kaddai piktatallet, *accede propius ad ignem ut incalescas*, kom närmare til elden och värm dig. Jaure kadde, *ripa lacus, fjöstrand*. Ådno kadde, *ripa fluminis, å-brädd*. *It.* kadde, *quatuor vacca rangiferine s. duo paria vaccarum rangiferinarum, ad palum sive arborem vinculo constricta, ut mulgeantur*, två par ren-vajor, bundne vid et trå, når de skola mjölkas. Kalle kaddeh leh tufne? *Kaktse, quot paria sunt tibi vaccarum renorum? sedecim*, huru många par af ren-kor har du? sexton par, eller 32 stycken. *Obs. non nisi apud Austr. hanc ultimam obtinet significationem.*

KADDANET, *v. n. ad ripam appropinquare*, nalkas närmare til stranden. Qweleh kaddaneh, *pisces loca littoribus propiora petunt*, fiskarne komma närmare til stränderna. Kaddanastet, *dimin. komma eller begifva sig litet närmare åt stranden*. Kaddanatjet, *incipere ad ripam appropinquare*, begynna at nalkas stränderne. Paken qwele kaddanatja, *æstu littora petere incipiunt pisces*. Kaddanattet, *frequ. idem ac kaddanet*.

KADDETET, *v. a. ad ripam propius admoveere*, skaffa närmare til lands. Kad-detete wadnaseb jaure qwoutelest, *e medio lacu admoveere cymbam propius*

ad ripam. Kaddetaftet, *dimin.* skaffa litet bättre til stranden.

KADDEBUKT, *adv. propius ripam*, närmare til stranden. Kaddebukt pårjeste, *naviga propius ripam.*

KADDET, *suspiciari, accusare*, misstänka, beskylla. Almatjeh naute kaddeh, *sic homines suspicantur*, så inbillar folket sig. Ele munji tab måddob kadde, *ne me hujus accuses criminis*, beskyll intet mig för detta brott. Kadde allafat, *culpam in temet ipsum conferas*, skyll dig sjelf. Kaddeftet, *dimin.* litet misstänka. Kaddegåtet & kaddajet, *suspiciari incipere, accusare incipere*, begynna at misstänka, at beskylla. Ib le mattam tunji tabb suolawuotab kaddet, talle die kaddegåtab, *furti istius reum te suspicatus non sum, nunc autem incipio suspicari.* Passiv. kaddetuet, *in suspicionem cadere*, misstänkas. Compos. pajel-kaddet, *convincere*, öfvertyga. *Ecclesiasticum.*

KADDEJE, *suspicans*, som misstänker, förmenar. Kaddem, *suspicio, opinio*, misstänka, mening. Koros kadde-mest, *cæca suspicione*, blott af misstänka. *It. insimulatio*, beskyllning. Kåsses kalkab mon sijen kaddemist piåset? *quando me insimulare cessabunt?* när skal jag blifva fri från deras beskyllningar? *cfr. kaddates.*

KADDALES, *n. a. suspiciosus*, misstänksam. Pino le kaddales almatjin wiefot, *hominis suspiciosi molestissima est conversatio.*

KADDATES, *n. s. suspicio, accusatio*, misstänka, beskyllning. Idtje kaddateseb (*rectius* wikkeb) adne, *culpa vacabat*, *Act. 23: 29.* Kaddatesi tsagge, *ex meritis suspicionibus.*

KADDO, *n. s. idem.* To kaddo le tatt, *tua illa tantum suspicio est*, det är allenast din inbillning. Kaddob tjafket, *in suspicionem adduci*, fatta misstankar.

KADDEDATTET, *posse accusari, posse in suspicionem incidere*, kunna misstänkas.

KADDATALLET, *v. n. in suspicionem incidere, suspectum fieri*, blifva misstänkt. Taište kaddatallab måddoist maite ib le takkam, *accusor de criminibus quæ non commisi.*

KADDATALLEJE, *suspicatus, accusator*, som misstänker, beskyller.

KADKET & kadkatjet, *v. n. paululum aut minutatim ningere sive pluere*, snöga eller regna smått. *cfr. dåinget*, abrotastet. Muotta kadkatja, *ningit minutatim*, det små-snögar. Kadkeftet, *dimin. idem.*

KADMEKEN, (*quasi ablativus casus nominis subst. kadmek, quod in nominat. nunquam occurrit*) *qui pingvitudine gaudet aliquanta, aliquatenus pingvis*, något fet. Kadmeken le tat smala, *hec ovis aliquanto est pingvis*, detta fåret är någorlunda fett. Kadmekisne, *Austr. idem.* Kadmekisne le, *pingvis est pauxillum. De anim. escul.*

KADMOTET, *v. n. Austr. pingvescere*, blifva fet. *cfr. puoitot.*

KADNA, kadnes, *ita appellatur latum illud & infimum os dorfi avium*, det nedersta och stora benet i ryggen på foglarne, vaggebenet. *It. in quadruped. os sacrum*, det nedersta benet af ryggen hos fyrfotade djur.

KADNJEL, *n. s. lacrimæ*, tårar. Tjålges ko kadniel, *ut lacrima tam putum.* Kad-

- Kadnjelit kälketet, *lacrimas effundere*.
 Kadnjelit pestet, *lacrimis temperare non posse*, ej kunna hålla sig ifrån tårar.
- KADNJALDATTET & kanjaldet, *v. a. quando oculi lacrimis diffuunt, lacrimari*, ögonen vatnas, tårar rinna. Algi kanjaldet, *lacrimæ illi cadere ceperunt*, tårarne begynte rinna för honom. Kadnjaldastet, *dimin.* Kadnjaldatjet & kanjaldatjet, *incipere rigari*. Kadnjaldatjin fulte tjalmeh, *oculi ejus lacrimis rigari ceperunt*, hans ögon begynte vatnas af tårar.
- KADNO, *cantharus*, kanna. Silba kadno, *cantharus argenteus*. Tiewa kadno, *cantharus plenus*, en full kanna. Kadnots, *dimin.*
- KADS, kadsah, *unguis, ungula*, klo, klöf. Påtsoi kadsah, *ungula venenum*. Bire kadsah, *ungues ursini*. It. manus, händer. Adnele kadsaitat, *abstine manus tuas*, håll dina händer derifrån.
- KADSET, *v. a. sorbere, cochleari sorbere*, suppa med sked. Juptseb kadsfet, *sorbere pulmentum*. Wuorakjis monnit kadsa, *ova sorbet cornix*. Kadseftet, *dimin. sorbillare*, suppa smått. It. cito absorbere, suppa up hastigt. Kidda talke muotekeb kadsfesta, *tempestatas vernalis nivem celeriter absorbet*, vår-våddret tager hastigt bort snön. Kadsegåtet, *incipere sorbere*, begynna at suppa. Kadsfajet, *idem*. Ko li kadsfegåtemen, *cum esset sorpturus, cum sorberet*.
- KADSEJE, *sorbens*, den som super. Kadsem & kadsfestem, *subst. sorbitio*, supande. Kadseftem nare, *quantum sorberi potest*.
- KADSETET, *v. a. facere ut sorbeat*, låta någon suppa. Kadsfete manab melkest, *fac ut lac sorbeat infans*, låt barnet suppa mjölk.
- KADSASTALLET, *v. a. intens. vehementer sorbere, absorbere*, suppa mycket. Nelke tjäiwe sita kadsastallet, *homo esuriens sorbendi avidus est*.
- KADSETATTET, *v. n. posse sorberi, sorbile esse*, kunna supas. Pakes le tatjuptsa, i kadsfetatte, *nimis hoc pulmentum calidum est, ita ut sorbile non sit*.
- KADSASTATTET, *idem*. It. sorbendum præbere, gifva at suppa. cfr. kadsfetet.
- KADSASTAK, *n. s. sorbitio*, quantum una sorbetur vice, supande. I le tane karen åneb ko kadsastak wall, *in hoc vase non nisi unus est haustus*, i detta kårilet är ej mera, än få mycket man super på en gång.
- KADSOS, *n. s. sorbitum, quod sorbetur*, fåppa, supanmat. Wuores almats le awon kadsosfit, *sorbitia appetunt etate provecti*.
- KADSEK, *instrumentum ferreum, quo cochlearia lignea & alia vasa excavantur*, hålkjörn, skedjörn.
- KADSEPIA, *nomen aviculæ*, enteta, gettyppa.
- KADWA, *membrum genitale muliebri, imprimis uterus*. It. Clitoris. Hinc
- KADWAK & kadwes, *n. a. lascivus*, otuktig. Kadwes-wuot, *subst. lascivia*, kåttja.
- KAGGA, *doliolum*, kagge. Melke kagga, *doliolum lacte repletum*. Dimin. kaggats.
- KAGGE, *famulus, famula*, dräng eller piga, tjänstehjon. Kaggit palket, *mercede conducere famulos*, lega tjänstefolk.
- KAGGOT & kaggohet, *v. n. servire, famulum agere*, tjena, vara i tjänst. Håjos almatji mana werteh kaggohet, pau-

pauperorum liberos ad famulatum cogit egestas. Kaggostet, *dimin.* litet tjena. Jake peleb todn kalka mo kaggostet, *in famulatu apud me eris per dimidium tantum anni.* Kaggogâtet, *incipere famulari,* begynna at tjena. Mana palest le fodn kaggogâtam, *a puero cepit famulari.* Kaggoje, *particip. famulans, serviens,* tjenande, som är i tjenst.

KAHTJET, *v. n. festinare,* skynda sig. Kahtjet kalkab Wuonai mannen, *iter in Norvegiam festinanter parabo.* Kah-tje heibmai, *festina domum, scil. reverti,* skynda dig hem. Kahtjob wiâket, *certemus currendo, curremus certatim,* låt oss löpa i kapp. Kahtjestet, *dimin.* något litet skynda sig. Kah-tjegâtet, *incipere festinare,* begynna at skynda sig.

KAHTJETET, *v. a. celerare, accelerare,* skynda med. Pargob kahtjetet, *accelerare opus,* skynda med arbetet. Lai-dob kahtjetet, *viam celerare, accelerare iter.*

KAHTJEN, *adv. certatim, cum contentione seu quodam certamine,* kâampevis, i kapp. Kahtjen pargoi wiâket, *certatim ad opus currere.* Kahtjen herkin wuojet, *certatim vehi renone,* kôra med ren i kapp. *It. festinanter,* skyndsamt. Pâti kahtjen, *festinanter venit,* han kom med skyndsamhet.

KAHTJEJE, *festinans,* den som skyndar sig. Kahtjem, *subst. festinatio,* skyndsamhet.

KAHTJETEJE, *accelerans,* den som hastar med något. Kahtjetem, *subst. properantia.*

KAHTJESIKT, *adv. properanter,* skyndsamt.

KAHTTJE, *pix sive oleum spissum e betula cortice arte confectum,* beck af björknåfver. *Vestrob. qwåd.*

KAHTTJELPELE, *pinus abiei radix una cum infima parte trunci, pice abundans,* en tjår-rot.

KAJANES, *n. s. clamor, sonus, echo,* rop, ljud, genljud. Aiwe Ângelen kajafin, *voce Archangeli.*

KAID, *n. s. brevia,* grund. Sadde kaid, *vadum arenosum,* sandbank.

KAIDES, *n. s. radius,* stråle, sol-stråle, vide labtje.

KAIDESTET, *v. n. radiare, radios emit-tere,* kasta strålar ifrån sig.

KAJET, *v. n. vociferari,* ropa, skrika. Manah kajeh, *infantes clamitant, strepunt.*

KAJEM, *n. s. clamor, vociferatus,* rop, skri.

KAJATET, *v. n. fissum esse,* vara sprucken. Tat sârwe muora le kajatum, *fissum est hoc lignum abiegnum aridum.*

KAJES, kajeswuot, kaiffes. *vid. kaiwes.*

KAIGALET & kaigotet, *v. a. exprobrare, probra objicere,* fôrebrâ, fôrekasta. Elete maddobs sunji kaigale, *nolite delictum ei exprobrare suum,* fôrebrân honom icke hans brott. Abma todn wele kalkah tab âdtjot munji kaigale, *ne tibi ansa detur istud mihi ulterius exprobrandi,* at du ej må få anledning, at vidare fôrebrâ mig det. Kaigali siji sijen wadne-jakkob, *incredulitatem eis exprobrabat, Marc. 16: 14.* Inta munji tabb kaigota, *semper mihi de illa re exprobrat.*

KAIGALWAS, kaigalem & kaigotem, *n. s. exprobratio,* fôrebrâelse, fôrevitelse.

KAIGOTAKES, *n. a. exprobratione dignus,* vård fôrebrâelse, fôrvitelig. Kaigotakes

takes pargo, *factum exprobratione dignum.*

KAIGOTEJE, *exprobrator*, förevitare, som förebrår en annan.

KAIGETET, *v. n. sonum edere, crepare*, ljuda, kny. Idtji kullu kaigetet, *ne vel minimum vocis de illo auditum est*, han hördes ej knyta, det hördes ej något ljud af honom.

KAIK, *conj. copulat. quoque, etiam*, ockfå. Tabb kaik takkai, *etiam id fecit*, han gjorde ockfå det. Todn ja mon kaik, *tu & ego quoque*, du och äfven jag.

KAIK & kaika, *n. a. omnis*, all, alla. Kaike almatjeh, *omnes homines*, alla människor. Kaikat flajest, *ex omni genere*, af alla slag. Kaiken *s. kaika puoremus, omnium optimus*, den bäste af alla. Akta kaik, *perinde*, lika mycket. Akta kaik le munji, *perinde mihi est*, det är mig lika mycket. Kaiken mon tabb mattab takket, *quod illud facere possim nullum est dubium*, aldeles kan jag göra det. Kaiken mon tuina nakkahab, *te certe praevaléo*, nog rår jag ändteligen med dig, *ubi kaiken adverbialiter accipitur*. Compos. Kaik-wekfes, *omnipotens*, allsmågtig. Kaika-tieteje, *omniscius*, allvetande. Kaik-tun *sive -tiwn, omnes & singuli, cuncti*, allesamman. Kaikalakafats, *omnigenus*, af allehanda slag. Kaikalakafats maddoi diet, *omnis generis delictorum ergo*, för allehanda brott, *Matth. 19: 3.*

KAIKASATS, *n. a. communis*, allmän. Kaikafats kyrko, *ecclesia communis*.

KAIKES, *n. a. & adv. solus, unicus*, den enda, endaste. Die le kaikes mana

mo tat, *hic meus unicus est infans*. Kai-kes olykko, *unicum infortunium*. It. *adv. nihil praterca*, allsammans, intet vidare. Akta járba Dalab å tjoí, ja die kaikes, *unum accepit Imperialem & praterca nihil*, han fick en Riksdaler och ingen ting vidare.

KAIKIMAS, *n. a. omnigenus*, af alt slag. Austral.

KAIKETET, kaikotet & kaikot, *v. a. rumpere, dilacerare*, slita sönder. Kai oh tabb ulkos, *exsculpe illum*, *Matth. 5: 29.* Ele kaiko piktafit, *noli vestes dilacerare*. Sodn le kaikom tjadnesit, *vincula dirripit*, *Luc. 8: 29.* Katte abma kaikete werbmit, *ne retia dilaceres cave*, akta dig at du ej rifver sönder nåten. Gårdeb kaikotet, *sepimentum demoliri*. Kåteb kaikotet, *tugurium sive tentorium Laponum demoliri, scil. ut in alium transferatur locum*. Kaiketastet, *dimin. & kaikostet*, litet lös-rifva, *m. m.* Kaiketattjet & kaikogåtet, *incipere dilacerare*, begynna at rifva sönder. Kaiketattet, *facere ut dirrumpatur*, låta rifva sönder. Item, *posse dirrumpi*, kunna rifvas. I tat strud kaiketatte, *pannus his dirrumpi non potest*.

KAIKOTATTET, *v. a. idem ac kaiketattet*. Kaikotatte tab heimab, *fac ut domus hæc evertatur*, låt rifva ner detta huset.

KAIKANET, *scindi, dirrumpi*, rifvas sönder. Sijen werbme idtji kaikan, *re te illorum non scindebatur*, *Joh. 21: 11.* Karwoh kaikaneh, *vestes scinduntur*. Kaikanastet, *dimin.* litet gå sönder. Kapte le kaikanastam muste, *tunica mea scissa est paululum*. It. *celeriter dirrumpi,*

rumpi, hastigt gå sönder. Kaikana-
steh pärjeseh karra piäggen, *facile*
vel cito vela rumpuntur urgente tempe-
state. Kaikanatjet, *disrumpi incipere*,
begynna at rifvas sönder. Kaikanad-
det, *frequ. idem ac kaikanet*.

KAIKELET, *v. a. Austr. idem ac kaiketet*.

KAIKASET, *v. n. Austr. vide kaikanet*.

KAIKO, *imperf. Tjáiwe muste kaiko, tor-*
minibus afficior, jag plågas af bukref.

KAIKOT, tjáiwe kaikot, *tormina ventris*,
bukref. Kaikotak, tjáiwe kaikotak
& *Austr. kaikold & kaikotes, idem*.

KAIKOTEM, *n. f. laceratio, sönderflitande*.

KAIMAN, *cui idem est nomen*, som har
samma namn, namne. *Usitatus*
nabдне.

KAIMAR, *n. f. confusio, perturbatio, o-*
ordning.

KAIMARET, *v. n. perturbari, confundi*,
komma i oordning, förbryllas. Kai-
marien tafa, ja idtjin tiete maite kal-
kin takket, *perturbati sunt, neque quid*
facerent norunt.

KAIMARDATTET, *v. a. confundere, per-*
turbare, förbrylla, förvilla. confer
hemset.

KAIMARDATJET, *incipere confundi*, be-
gynna at komma i oordning.

KAINO, *n. f. restis, funis, imprimis qui*
ex viminibus & tenellis arborum radi-
cibus contorquetur, rep, bastrep. Kai-
nots, *dim. et litet rep, funiculus*. Kai-
noladdet, *funi constringere*, binda med
rep. *Rarius*.

KAINOLATS, kainahaljo, *ita Lappones*
Svecos & Norvegos appellant, få kalla
Lapparne en Svensk ell. Norrsk man.
Kainahalja, *femina Svecica aut Norve-*
gica, et Svenskt eller Norrskt kvin-

folk. *Quidam nomen hoc a kaino funi*
derivari putant, ut significaret resti-
dignum, furca promeritum. Probabi-
lius tamen videtur a Fennica ortum esse
voce Cainho, Helsingus sive Svecus, un-
de Cainho Cylå, vicus quidam ad Tor-
nam urbem, Helsing-byñ. It. Kaino-
lats, rusticus, bonde.

KAJOK, *n. a. mentis impos, vesanus, tokig*.

KAJOT, *v. a. opem ferre, opitulari, hjel-*
pa, frålfa. Kajo weljeht, opitulare fra-
tri tuo, hjelp din broder. Kajo mo
håggab, exime periculo vitam meam,
fråls mit lif. Kajo almatjeb tållåst,
eripe hominem ex igne. Kajotet, frequ.
idem. Kajogåtet & kajotatjet, incipe-
re liberare f. opitulari, begynna at
frålfa. Ko kajogåti, cum inciperet li-
berare.

KAJOTATTET, *v. n. posse servari, kun-*
na hjelpas. Idtji kajotatte tållåst, ab
igne eripi non potuit, han kunde ej
hjelpas ur elden.

KAJOLET & kajelet, *frequ. gnaviter opem*
ferre, fliteligen hjelpa. Mådde pali
leh todn mo kajelam, multoties mihi
opitulatus es. Kajelåstet, kajotåstet,
dimin. idem.

KAJOSET, *v. n. sospitari, servari, blif-*
va råddad. Kajosab jus tate olyckost
piåfab, incolumis ero, si hoc malum de-
vito, jag är hulpen, om jag undgår
denna olyckan.

KAJOTAK, *n. f. laxamentum, relaxatio,*
lindring. Sapissime de illis, qui crapu-
la ex nimia potatione laborantes, opus
habent aliqua recreatione.

KAJOTEJE, *qui opitulatur, adjutor, hjel-*
pare. It. Sodn lei tan palen kajote-
jen qwokte tåroji kaiken, ille dua-

rum secum invicem pugnantium iram ista vice placabat, han skilgde åt den gängen 2:ne, som slogos fins emellan.

KAIPE, *pileus*, hatt. Kaipeb äiwai tlegget, *caput pileo tegere.*

KAIPE, *mentum*, haka. Kukkes kaipe, *mentum longius*, lång haka.

KAIPET, *v. a. exigere*, fordra. *vid. rauket.*

KAIPOG, *urbs*, stad. *Usitatus* stada.

KAIRA, *quod vesti adsuitur*, pannulus, skarf i en klädning. Kaptai kairab piejet, *tunica pannum adsuere.*

KAIRAS & kairawes, *n. a. versicolor*, *variis distinctus coloribus*, brokig, som har många färgor.

KAISSSE, *mons altior*, *plerumque nive tectus*, alpis, högt berg, fjäll. Kaifats, *dimin. et mindre* fjällberg.

KAITA, kaita muor, *lignum igni alendo inutile*, et trä som ej gerna brinner, otjenlig brännved.

KAITET, *v. n. abire*, *discedere*, gå bort, fara sin kos. Kait erit, *abi*, gå din väg. Die kaitob, *abeamus*, låt oss gå bort. Kait & kaita, *imperat. apage*, packa dig bort.

KAITETET, *v. a. abire facere*, *remove*, skaffa bort, kôra bort. Kaitet tab taste, *aufer istud hinc*. Kaitet tab skålmab taste, *remove hinc nebulonem huncce*. Kaitetet pårkelit, *dæmones ejicere*, Matth. 10: 8.

KAITETEM, *n. f. remotio*, bortskaffning.

KAITATATTET, *facere ut removeatur*, *posse removeri*, låta skaffa bort, kunna bortdrifvas. Idtjih kaitatatte tabb tulle? *quidni istud a te removisti?*

KAITO, *lucius*, gådda. *vide supra* hauk.

KAITSET, *flectere*, *declinare*. *vid. kaiwet.*

KAITSOLET, *exprobrare*, förebå. *cfr. kaigalet.*

KAIWES, *n. a. stultus*, *stolidus*, tokig, dåraktig. Kaiwes le fodn, *stultus est*. Kaiwefen le fodn fjaddam, *factus est amens*. Ko kaiwes mana, *ut infans recens natus tam imbecilli ingenio*. Kaiwes-wuot, *subst. stultitia*, *dementia*, galenskap. To le tat kaiweswuot, *tua hæc est insania.*

KAIWESTET, *v. n. insanire*, *ineptire*, tokas, galnas. Ele kaiwest, *noli ineptire*, tokas intet. Kaiwaftallet, *intens. id.*

KAIWET & interd. kaiwot, *v. n. deflectere*, *declinare*, afvika. Kaiwe kâinost tokko, *deflecte istuc de via*. Kaiwegâtet, *incipere deflectere*, *curvum fieri*, *incurvefcere*, begynna at afvika, begynna at blifva krokig. Kâino kaiwegâta, *via fit flexuosa*, vågen begynner blifva krokig. *Dicitur etiam de delirantibus.* Die witt kaiwegâti, *rursus cæpit insanire.*

KAIWOTAKES, *n. a. curvus*, *flexuosus*, krokig. Kaiwotakes keino, *iter flexuosum.*

KAKKER, *stercus renonum vel ovium* &c. ren- eller får-träck, m. m. Njommel kakker, *stercus leporis*, har-lort. Kakkertet, *verb. cacare*, träckä.

KAKKA, *pupilla*, ögnåsten. Helles ko kakka, *tenerrimi sensus ut pupilla*, ömtålig som ögonsten. Katte mo nau ko tjalmen kakkab, *conserva me ut pupillam oculi.*

KAKKAS, *balbus*, *lingva hesitans*, stamm.

KAKKASET, *v. n. lingua hesitare*, stamma. Kakkasa hålemefne, *in loquendo hesitat*, han stammar i talet. Kakkaldet, *Austr. idem*. Kakkastet, *dimin. litet* stamma.

KAKKALUSTET, *v. n. obmutescere*, *dicenda obli-*

oblivisci, tvärtyftna, komma ifrån det man vil fåja. Kakkalufti hålemefne, *dicenda oblitus est. Austr.*

KAKKO, *placenta*, kaka. Kakkob takket, *placentam coquere*, baka kaka.

KAKSEM, *propr. branchie piscium*, fiskgel, gan. *It. wai mon to kaksfemest ådtjot lulib, utinam te de collo tenerem*, ack! om jag hölle dig i halsen.

KAKSJET, *v. a. reminisci*, *animadvertere*, komma ihog, blifva varse. Idtjib kaksje tabb, *oblitus sum istud*, jag kom ej ihog det. *cfr. fuomatset.*

KAKSJEK, *n. a. inopinatus*, oförtäkt.

KAKTSE, *nom. num. octo*, åtta. Kaktse pale, *octies*, åtta gånger. Kaktse lække naln, *octodecim*, aderton. Kaktse-lække, *octoginta*, åttatijo. Kaktse-lække japit wiesoi, *vixit octoginta annos*. Kaktse-läckad, *octogesimus*, den åttatijonde. Mon leb kaktse-läckad japefne, *annum ago octogesimum*. Kaktse-kerdak, *octuplus*, åttadubbel. Kaktse-kerdak kaino, *restis octupla*.

KAKTSAD, *n. num. ord. octavus*, den åttonde. Kaktfad pale, *octavum*, *octava vice*, åttonde gången. Kaktfad peiwe, *dies octavus*, den åttonde dagen. *It. Kaktfad peiwe & kaktfad, novi anni dies, dies primus calendarum Januarii*, nyårs-dag. Kaktfad lække, *decas octava*, det åttonde tijo-talet. *It. octogenus*, hvar ottatijonde. Kaktse kaktfad lækkaï, *octo & septuaginta*, åtta på det åttonde tijo-talet, eller sju-tijo åtta.

KAKTSATES, *octava pars*, åttonde delen. Juokab tunji kaktfatefeb, *octavam tibi tribuo partem*. Kaktfatefeb fodn arben ådtjoi, *factus est hares ex*

octava parte, han fick ärfva en åttondedel.

KALAT, *v. n. dicitur quando membrana oculi obducuntur*. Tjalme le kalam, *membranula obductus est oculus*, det har blifvit en hinna på ögat. Kalam tjalme, *oculus dicto morbo affectus*.

KALATS, kalatjeh, *conjuges*, åkta makar. Kalats qweime, *conjux, maritus, uxor*, åkta make. Kalats-wuot, *matrimonium*, åktenskap.

KALBE, *vitulus bubulus*, ko-kalf. Rangiferinus *vitulus appellatur meste, qu. vid.*

KALDET, *castrare*, fnöpa. Kaldak, *castratus*, *vide supra galdet, galdak.*

KALDNET, *rigere frigore*, itelna, *vide kalnet.*

KALESMADDEK, *oesophagi pars bulbosa, pomum Adami, gula pars superior exuberans*, strup-hufvud, början af matstrupen.

KALET, *v. n. aquam ingredi, vado fluvium vel lacum &c. transire*, gå i vatnet, vada. Tat jokka le ila tjågnel i le puore so kalet, *nimis hic fluvius est profundus & difficilis transitu*. Jokkait kalet, *fluvios eundo transgredi, pedibus transire*. Muotekeb kalet, *altas ingredi nives, per nivem transgredi*, vada i fnön. *It. To puore le juotab kalam, tua bene facta hoc dudum promerueret, dina välgerningar hafva det längefedan förtjent*. Kalestet, *dimin.* Kalegätet & kalajet, *incipere transire, &c. begynna at gå igenom eller öfver*. Ko kalegäti jokkab, *cum fluvium vado transire inciperet*, när han begynte vada öfver strömen.

KALEM, kala & kalaw, *locus ad flumen pedibus transgrediendum idoneus, vadum,*

dum, vadställe, där man kan vada öfver elfver eller sjöar.

KALETATTET, *v. n. posse vado transiri*, kunna vadas öfver. I tat jokka kaletatte, *nusquam in hoc fluvio est vado transitus*, denne floden kan ej vadas öfver. Kaletatta tat ådno muttemin fajin, *annem hunc nonnullis locis vado transire possumus*.

KALETET, *v. a. facere ut quis transeat vado, ducem se præbere vado transeuntibus*, komma en at vada, anföra eller ledsaga de som vada öfver. Taggo fodn mijeb kaleti jokkab, *hoc loco nos fluvium vado transire fecit*, han lät oss vada öfver elfven på detta stället. *It. Werbmit kaletet, retia vado eundo piscibus ponere*, vada och fätta ut nåt.

KALFO, *ita appellatur istud arborum vitium, cum aqua stagnata atque in fibris retenta nigrescunt & corrumpuntur*, vattutjäll i trån, vattufull och svart ved. *Austr.*

KALGET, *v. a. extricare, expedire, solve*, utreda, göra lös. Låddeb kiålest kalget, *avem laqueo explicare*, taga fogelen utur snaran. Qweleb werbmist kalget, *piscem retibus explicare*, lösa fisken af nåten. Arjeb kalget, *desiderio sive voluntati alicujus satisfacere. cfr. arje. It. extendere, porrigere*, utsträcka. Kåteb kalget, *manum extendere*, räcka ut handen. Kalge fuormebt, *porrige digitum tuum*. Kalgegâtet, *incipere extricare*, begynna at utreda. Ko lijeb kalgegâtemen tabb mi snårranam li, *cum explicaturus essem id quod irretitum fuit*.

KALGETATTET, *v. n. posse explicari*, kunna

na utveklas. Naute le tat snårranam jutte i kalgetatte, *ita hoc irretitum est, ut extricari non possit*.

KALGO, *uxor, marita, hustru. Minori cum observantia hoc nomine uxores suas appellant*. Kulla kalgo, *audi uxor*, hör kåring.

KALJES & kaljok, *n. a. amplus, latus, vid.* Kaljes kabmak, *calceus laxus*, en vid sko. Kaljes nialme, *os magnum. Oppos. kartjes. Compar. kaljeb, latior, amplior, vidare. Superl. kaljemus, latissimus*, den vidaſte.

KALJANET, *v. n. dilatari*, utvidgas, blifva vidare. Raike kaljana, *foramen dilatatur*. Waimo kalka kaljanet, *cor dilatabitur, Esai 60:5*. Kaljanaſtet, *dimin. blifva litet vidare*. Juo kaljanaſti kabmak, *jam paulisper laxior factus est calceus*. Kaljanåtjet, *incipere dilatari*, begynna at utvidgas.

KALJETET, *v. a. dilatare, latiore reddere*, utvidga, göra vidare. Kaljete wele, *dilata amplius*. Kaljet kabmak, *fac ut calceamentum laxius fiat*. Kaljetaſtet, *dimin. göra litet vidare*. Kaljetaſte anje wele, *dilata paululum adhuc*. Kaljetatjet, *incipere reddere latiore*, begynna at utvidga.

KALJO, kaljot & kaljeswuot, *n. f. amplitudo, latitudo, vidd, rymlighet*. Puorak le tat ſtåpo kaljotinas, *laxitate sua hæc præstat domus*. Ila ſtuora kaljeswuot peiſta kabmakeb, *nimia calceamenti laxitas minus apta est*.

KALK, *calx, kalk. It. calix, poculum, bångare, kalk. Waldi kalkeb, sumſit calicem*, han tog kalken.

KALKAB, *pr. pers. præſ. ind. v. auxil. futuri, jag ſkal. Mon kalkab etſet,*
P 3 ama-

amabo, jag skal ålska. Kalkab etset, *idem*. Mon kalkab pätet, *f.* kalkab pätet, *veniam*, jag skal komma, *flectitur autem h. m.* Mon kalkab, todn kalkah, fodn kalka. *Plur.* Mije kalkebe, tije kalkebet, sije kalkeh. *Dualis*: måi kalken, vi två skole. Tåi kalkebeten, j två skolen. Såi kalkeba, de två skola. *Imperf.* Mon kalkib, todn kalkih, fodn kalki *vel* kalkai. *Plur.* Mije kalkime, tije kalkite *f.* kalkaite, sije kalkin. *Dualis*: måi kalkime *f.* kalkaime, tåi kalkiten *f.* kalkaiten, fåi kalkika. Såi kalkika wuolget keinobs, *abituri illi duo erant*, de två skulle gå eller fara sin väg.

KALKELET, *v. n. expediri, absolvere*, blifva färdig med något. Juo kus todn tall kalkelih pargoitat? *num jam opus tuum absolvisi?* har du nu fulländat dit arbete? Kåsse mon kalkelab taste mab mon leb algam, *quando quod exorsus sum perfeci. cfr. kalketet.*

KALKELEJE, *perficiens*, den som fullbordar, som blifver ledig ifrån. Kalkelem, *subst. absolutio, peractio*, fulländande.

KALKET, *v. a. mutuari*, taga til låns. Mon kalkib fuste wadnaseb, *cymbam ab illo mutuatus sum*. Kalket muttemist pednikit ja makset mubbe fajai, *nominum versuram facere*, taga til låns på det ena stället för at betala på et annat. Kalka muste aksjöb, *securim a me mutuare*. Kalkestet, *dimin.*

KALKETUM, *mutuatus, mutuo sumtus*, lånt. *contr. kalkum.* Kalketum herke le tat, *mutuo hic reno sumtus est.*

KALKETET, *absolvere, expediri*, blifva ledig ifrån. Juo kus todn kalketih?

num te expedivisti? är du nu ledig? Die mon kalketib taste, *hinc me expedivi*, nu är jag ledig härifrån. Sodn kalketi hugsofset, *cura se expedivit*, han gjorde sig ledig ifrån sit bekymmer. Kalketastet, *dimin.* blifva litet ledig. Kalketatjet, *incipere expediri*, begynna at blifva ledig.

KALL, *n. f. munus*, ämbete. *cfr. ammat.* Kall-ålmah, *qui munere aliquo funguntur*, ämbetsmän. Stuatorab kall, *maius munus.*

KALLE, kalles? *quot?* huru många? Kalles lepet? *quot estis?* huru många ären j? Kallafin kus todn pätah? *quot tibi advenienti fuere comites?* Kalle palen? *quot vicibus?* huru många gånger? *It. kalle, adv. satis, bene, nog, väl.* Tietab kalle, *probe scio*, jag vet väl. Le kalle deuras, *fatis carum est.* Kalle ådnak, *fatis multum.* Kalle matata jus sita, *potest omnino si vult.* Kalle kalle, *apud Boreal. est form. affirm.* Sitah kus munji tab wuobdet? kalle kalle, *visne mihi hoc vendere? fiat*, vil du sälja åt mig detta? gerna.

KALLELAKA, *quotuplici modo?* på huru mångahanda sätt? Kallelakats & kallelakafats, *quotuplex?* huru mångahanda? Kallelakafatjeh leh Sacramenteh? *quotuplicia sunt Sacramenta? Resp. qwektelakafatjeh, duplicia.*

KALLASATJEH & kallaseh, *pauci*, någre få. Kallafatjeh koros, *perpauci*, allenast någre lå.

KALLEKATJEH, *quidam, nonnulli*, någre, somlige. Kallekatjeh sijest, *nonnulli illorum, Luc. 24: 24.*

KALLA, kalles & *dimin.* Kalleskuts, *senex*, en åldrig man. *It. maritus*, gift man.

man. Die le fodn mo kalles, *maritus ille est meus*, han är min man. *Synon.* pådnje. *It.* Die le kalles, *o virum præstantem*, se en förträffelig man. Tah kallah, *hi viri laudabiles*, desse berömlige män. Ads kalles, *vir ille frugis Andreas*. Kalleskuts kuowa, *o miserum senem*, stackars gubbe lilla.

KALLANET, *v. n. saturari*, blifva mått. Kaitseh lastift kallaneh, *capellæ fronte saturantur*. Die mon piebmost k Allanib, *jam cibi sum satur*, nu är jag mått. Kåffe lijen k Allanam, *cum saturati essent*, *Joh. 6: 12*. K Allanad-det, *frequ. idem*. K Allanaddeh puore-muſt manah melkeſt, *lacte optime saturantur infantes*. K Allanafet, *dimin.* blifva litet mått, *paulisper satiari*. K Allanatjet, *incipere saturari sive satiari*, begynna at blifva mått.

KALLANEJE, *qui satur fit*, ſom blifver mått. Ikan leb nelken, kallaneje leb kuit, *quamvis ſim eſuriens, saturari tamen poſſum*. K Allanem, *ſubſt. ſaturitas, ſatietas*, mätthet.

KALLANADDEM, *n. ſ. ſaturitas*, mätthet.

KALLASATS, *n. a. ſatur, ſaturatus*, mått.

Mon leb aiwe kallafats, *ſatur ſum*.

Mon leb kallafatji, *idem*. jag är mått.

KALLETET, *v. a. ſaturare*, mätta. Mon kalkab to kalletet, *ſaturabo te*. Kalletaſtet, *dim.* något litet mätta. Kalletatjet, *incipere ſaturare*, begynna at mätta. Kalletatji qwoſſites, *hoſpites ſuos cibo ſatiare cepit*.

KALLETET, *v. n. in inviſendo amicos & vicinos ſe oblectare*, roa ſig med at beföka ſina vänner och grannar. Kalletaſtet, *dimin.* litet roa ſig med be-

fök. Kalletallet, *frequ. idem ac kalletet*. Kalletallet wadſi mubbe kåtai, *in inviſendo alteram caſam ſe oblectat*, han roa ſig med et beſök i andra kojan. *cfr. kalletet*.

KALLETEM, *n. ſ. ſaturatio, quando aliquem ſatiamus*, måttande. Kalletem lakai, *ad ſatietatem*.

KALLETEKE & kalletek, *inſaturabilis, qui ſatiari nequit*, omåttelig. Kalleteke tjaiwe vel kalleteke ronk, *inſaturabile abdomen*.

KALLO, *frons, panna*, anſikte. Kåbda kallo, *frons lata*, bred panna. *It. pellis de fronte & capite animalium detracta*, hårna. Sarwa kallo, *capitis renonis admiſſarii pellis*, brundrenshårna. *It. ſaxum magnum*, en ſtor ſten. Stuur kallo, *maximum ſaxum*.

KALLOK, *calceamenta ex corio ſive pelle capitis conſecta*, hårnſkor. *It. reno moriger*, en tamd ren, ſom låter leda ſig.

KALLOK, *pauci*, få. Mije kallok, *nos pauci*, vi få. Ko kallok lepe, *cum pauci ſumus*, när vi äro få, för ofs ſjelfva.

KALLOT & kallotak, *bacillus, ad quem retia texuntur, vel patentiora vel arctiora*, en kaſſe hvarefter nåt bindas, antingen trångre ell. rumma.

KALME, *n. ſ. ſepulcrum*, graf. Kalmai piejet, *tumulo inferre*. *Hoc nomine ſua appellarunt ſepulcra, quæ paſſim in ſilvis & montibus olim habuere*. Fennice Calmiſto.

KALMES, kalma & kalmas, *n. a. frigidus*, kall. Kalma tjatſe, *aqua gelida*, kallt vatten. *It.* Kalma jaure, *lacus congelatus*, tilfrufen ſjó. Kalma ådnam, *terra congelata*. *It.* Die kalkah kalmes, (*ſcil. ſjaddet*) *formula minandi*,

di, imprimis canibus, mortuus eris, trucidabo te, jag skal taga lifvet af dig.

KALMAM, *n. a. gelatus, gelu constrictus*, tilfrusen, frusen. Kalme-kalmam, *alte congelatus*, hårdt tilfrusen.

KALMAT, kalmatak, kalbmatak, *n. f. lac gelu concretum, imprimis renonum*, frusen ren-mjôlk.

KALMET & *interd.* kalbmet, *v. n. gelari, frigore & gelu adstringi*, frysa til. *De inanimis dicitur, de animantibus autem* kâlot. Jaure kalma, *lacus glacie adstringitur*, sjôn fryser til. Piârgo kalma, *caro frigore duratur*. Ådnam le kalmam, *terra gelu obrigit*. Åno le kalmemen, *ripas fluvii jungere cepit gelu*, elfven håller på frysa til. Kalmestet, *dimin.* litet frysa til. Kalmegâtet & kalmajet, *incipere congelari*, begynna at tilfrysa. Tjatse le kalmegâtemen, *aqua cepit conglaciari*.

KALMEM, *n. f. concretio ex frigore*, tilfrysning.

KALMETET, *v. a. facere ut frigore concreseat, cogelandum curare*, låta frysa. Kalmet melkeb, *fac ut lac frigore concreseat*. It. Kalmet jaurit autel ko todn wuolgah, *fac conglaciari lacus antequam abis, h. e. expecta dum glacie obducantur lacus &c.* låt sjôarne frysa til först, innan du far bort.

KALMOT & *interdum* kalbmot, *v. n. glaciei implicari*, frysa in, innestångas af is. Kalmom, *præt. particip. pass. glacie circumseptus*, infrusen.

KALNET & kaldnet, *v. n. rigescere gelu*, blifva styf af köld, stelna. It. Kåta le muste kalnam, *manus mea sensus facta est expers, obtorpuuit*, min hand har förlorat känslan, har stelnat af.

Juolkeh leh kaldnam, ib matte wadset, *pedes obtorpuere, incedere non valeo*, fötterne hafva stelnat af, at jag ej kan gå. Kaldnam almats, *homo, cujus membra torpor quidam tenet morbosus*, en menniska, som af sjukdom förlorat all känsla och rörelse i lemmarne. Kalnegâtet, *obtorpescere*, begynna at stelna af. Juo le kalnegâtemen, *jam in obtorpesendo est*, han håller på at stelna af.

KALNEM, kaldnem, *n. f. corporis & membrorum torpor, dum sensu carent*, känslolöshet i kroppen och lemmarne.

KALO, *n. f. refrigeratio, tempestas frigidiuscula tempore æstivo*, svalka, litet kulen våderlek om sommaren.

KALOS, *n. a. subfrigidus*, sval. Kalos kese, *æstas frigidiuscula*, sval sommar. Kalos talke, *tempestas frigidula. Non nisi de tempestate dicitur*.

KALOT, *v. n. refrigerari, subfrigidum fieri*, blifva sval, svalkas. Die kaloi udne, *tempestas hodie facta est subfrigida*, det blef svalt våder i dag. Kalostet, *dimin.* blifva litet sval. Kalotastet, *dimin. idem*. Kalogâtet & kalotatjet, *refrigerari incipere*, begynna at blifva kulen. Ko kalogâti, *quando tempestas fieri cepit frigidula*, då vådet blef kulit.

KALPATET, *v. a. impedire, remorari*, hindra. It. *susplicari*, misstänka, hålla före.

KALSJADET, *v. n. calore rigere, corrugari calore, (de coriaceis)* skrynkas ihop af hetta. Såges om låder. *Austr. cfr. kåbranet*.

KALSJES, *n. a. frigidus*, kall, kulen. Kalsjes kidda, *ver frigidum*, en kall vår.

vår. Kalfjes waino, *cor frigidum*, amoris expers, kallsinligt hjerta, kärlekslöst.

KALSOK, *femoralia in uno contextu cum tibialibus*, ex pelle tibiærum sive crurum renonum confecta, byxor med strumpor, af ren-benlingar gjorda.

KALWA & kalwes, *n. a. sole duratus & annis*, hårdnad af tiden och torkan. Dicitur de lignis imprimis betulinis, sole siccatis & induratis. Kalwa fåke & simpliciter kalwa, *betula sole indurata*, torr björk. Kalwa muor, *lignum siccatum & induratum*, hårdtorkadt trä. Hinc

KALWAT, *v. n. indurari*, hårdas, torkas. Muora kalwa, *lignum durescit*, trådet hårdnar til. Rerte kalwa, *corium indurescit*, lådret hårdnar, blir fastare. Kalwastet, *dimin. litet hårdna*. Kalwagåtet, *incipere indurescere*, begynna at blifva hård.

KALWO, *n. f. supellex*, husgeråd, lösöron. *cfr. kaune. It. merx*, vara. Leh ko tufne ådna kalwoh? *estne tibi mercium quantitas?* har du mycket varor?

KAMA, kamatet. *vid. kabmak, kabmatet*.

KAMEKETTA, *n. a. vid. supra kabmataka*.

KAMB, peçten, kamm.

KAMMAR, conclave, camera, kammare.

Wadse fisa etjet kammari, *introito in conclave tuum*, Matth. 6: 6.

KAMPOT, *v. n. certare*, kâmpa.

KAMRAT, *vide kradna*.

KAMSA, *apexabo*, blodpalt, blodkorf.

KAMTES & ctr. kamts, *Chirotheca e pelle rangiferina confecta*, Lapphandfke.

KANJAL, kanjaldet. *vid. kadnjel, kadnjaldet*.

KANA, *n. f. quod igni alendo sive exsuscitando aptum est*, eldtånde. Austr.

KANA NEIDAPOR, *olim numen quoddam celeste. cfr. Rariet*.

KANNAM, *dimin. nominis kradnam*, mi dilecte sive dilecta! *corculum meum!* min söta vän. Ita se invicem appellant conjuges, imprimis maritus uxorem.

KANELET, *amplecti*, omfamna. Kaneli mo pira, *amplexus est me*. Austr.

KANNET, *v. n. posse*, kunna. Ib kanne, nequeo, jag kan ej.

KANOKET, *v. n. gradum sistere*, stadna. Kanoki tälla, *constitit statim. cfr. kånoket*.

KANTA, kanta peiwe, *calendæ mensis Maji*, den första Maji. Kanta wakko, *septimana quæ a calendis hisce excipit*, Maji-veckan. Abme kanta, *calendæ Maji juxta Calendarium vetus*, den första Maji efter gamla stylen.

KANTSEM, *n. f. cervix*, nacke. Kantsemist, *a cervicibus*, vid nacken. Kantsemist so waldib, *cervices ejus prehendi*, jag tog honom i nacken. Kantsemist hålet, *obtreçtare*, baktala, förtala. *cfr. katsem*.

KAPO, *n. f. pallium*, imprimis quo utuntur Sacerdotes, kappa.

KAPPA, *n. f. cremor lactis*, flos lactis, grådda på mjölk. Kappagåtet, *v. n. kappagåta melke*, *cremor sive flos lactis fieri incipit*, mjölken börjar at gråddas.

KAPPAI, *adv. certatim*, i kapp. Kappai fokket, *remis certatim navigare*, ro i kapp.

KAPPAL, kappalak, bulla, blådra. *vide kâppalak*.

KAPPANJES, *n. f. favilla*, falaska, aska.

KAP-

KAPPAT, kappat lådtje. *vide* lådtje.
 KAPPER, *n. f. mitra*, mössa. *cfr.* tjupp.
 KAPPET, *v. n. salire, exsilire*, hoppa, springa. Kappet jokka raſta, *rivulum transilire*. Kappettet, *dimin.* Kappetti pajel, *affiliit, transiliit*, han hoppade öfver. Kappegåtet, *incipere salire*, begynna at hoppa.
 KAPPETET, *frequ. exsultare, exsilire*, mycket hoppa. *It.* Maina todn kappeta? *qua de re exsultas?* hvad gläds du åt? Ele ila kappet, *noli gaudio nimis exsultare*.
 KAPTE, *n. f. tunica, vestis*, kjortel, klädning. Karwotum welkes kapti, *vestimentis albis vestiti*, *Apoc. 7:9*. Kaptats, *dimin.* en liten kjortel.
 KAPTJES, kaptjet &c. *vid. infra* kåptjet.
 KARA, *quod de ligno dolabra aut cultro abraditur*, spånor, hyfvelspånor. *Austr.*
 KARANES, *nom. avis, corvus*, korp. Karanefen tjukeh, *pulli corvorum*.
 KARAS, *gula, cartilaginosa pars colli*, ſtrupe. *Synon.* kirs.
 KARASET, *v. n. dicitur quando cutis leditur & aliquo modo laceratur, perstringi*, ſkafvas, rifvas. Njuone karafi, *cutis nasi perstringebatur*, ſkinnet på näſan blef fåradt.
 KARASEM, *n. f. vibex*, ſkråma.
 KARASTATTET, *v. a. summam perstringere cutem*, afſkafva eller fåra huden. Karastattib katab, *summam cutem in manu perstringebam*. *Eſt Hiph. verbi karafet.*
 KARASTATTEM, *n. f. lesio cutis*, hudens afſkafning.
 KARB, *n. f. virga, virgultum*, fpö, ris.
 KARDNJEL, *n. f. cubitus*, armbåge. Kardnjel pelen wållahet, *cubito inniti*, ſtöddja ſig på armbågen.

KARE, *n. f. vas, kâril*. Laire kare, *vas figulinum*, ler-kâril. Wedde kare, *vas viminibus contextum, corbis*, en korg af vidjor eller tågor ihopflådad. Kare-niåloje, *parasitus*, talriksſlickare. Karit paſſet, *vasa aqua eluere*. Karats, *dimin. vasculum*, et litet kâril.
 KAREDES, *n. a. obediens, obsequens*, lydig. Karedes mana, *infans moriger*. Karedeswuot, *subst. obedientia*, lydnad.
 KAREDET, *morem gerere, obsequi*, lyda.
 KARED, karedeslaka, *adv. obedienter*, lydakteligen.
 KAREK, *ramus, sarmentum*. *Boreal.* *vide* harreje.
 KAREMIN, *ebrius*, drucken. Kareminle, *ebrius est*, han är drucken. *vide* karew.
 KARET, *v. a. vincere, ligare*, binda. Karet kâtit ja juolkit, *manus & pedes ligare*. *It.* Kaudnit karet, *supellectilia colligere, sarcinas componere*, lägga i hop ſina ſaker. Karattet, *dimin.* litet binda. Karagåtet, *incipere vincere*, begynna at binda. Karajet, *idem*. Kåſſes kalk karagåtet, *quando sarcinas ex compositurus*.
 KARATATTET, *v. a. & n. ligandum curare, posse vinciri*, låta binda, kunna bindas. I karatatte, *vinciri non potest*, han kan ej bindas.
 KARES, karas-badde, *ligamen*, band.
 KAREW, karewes, *n. a. ebrius*, drucken. Karew ålma, *vir ebrius*.
 KAREWTET, *v. n. inebriari, vino obrui*, blifva drucken. Karewtattet, *dimin.* blifva litet drucken. Karewtattet, *Hiph. inebriare*, göra drucken.
 KARGA, karga-lådde, *avis cui deest proles*,

les, fogel som ej har ägg, en fogel som är gall.

KARGASET, *v. n. in una serie procedere*, gå i rad, efter hvart annat.

KARGATES, *n. f. series*, rad, då det ena följer på det andra.

KARG, *n. f. vigor*, krafter, styrka. I le tist musne karg, *non mihi amplius sunt vires*, jag har ingen förmåga mera.

KARGETIS, *n. a. impotens*, *viribus destitutus*, kraftlös, oförmögen. Kargeteme, *idem*. Kargetis-wuot, *subst. imbecillitas*, *impotentia*, oförmögenhet.

KARGO, *n. f.* Jegge kargo, *collis inter loca paludosa situs*, en backe som ligger emellan myror.

KARGELET, *v. a. in seriem disponere*, ställa i rad. *vide* kargotet.

KARGOT, *adv. in serie*, *dum unum alterum excipit*, i rad, efter hvart annat.

KARGOTET, *v. a. in seriem collocare*, ställa i rad. *It. neutr.* Näddo gargoti, *glomus evolutus est*, nyftanet löpp ut.

KARJEL, *Muscovita*, Ryffe. *It. vir scævus*, en grym karl. Karjel Dala, *Imperialis Muscoviticus*, Rubel. Karjel skalo, *abenum Muscoviticum*. Karjel kirjeb tjalet, (*propr. & ad verbum: literas Muscoviticas scribere*) *cursum huc atque illuc flectere*, kroka hit och dit. Karjel wadas, *pannus Muscoviticus*, Ryfkt vallmar.

KARKAS, *vide infra* katkes.

KARKET, *v. a. strangulare*, strypa. Piåd-nakeb karket, *canem strangulare*. *For-te a Fenn.* curcku, gula. Karkastet, *id.*

KARKASET, *v. n. strangulari*, strypas, blifva strypt. Herke karkafi, *rangifer strangulatus est*.

KARKASTATTET, *v. a. facere ut stran-*

guletur, *strangulari permittere*, låta strypa, låta strypas. Ele flintfoswuotinat karkastatte herkeb, *cave ne incuria tua stranguletur rangifer*. Karketet, *idem*.

KARKASTOWUM, *n. a. strangulatus*, strypt.

KARKEM, *n. f. strangulatio*, strypande.

KARMAN, karmanne, *sexus virilis*, mas, mankôn, man. *Boreal.* teudon ulmuts, *idem*.

KARODES, karodeswuot, *vide* karedes, karedeswuot. Karoges & karogeswuot, *idem*.

KAROTET, *obedire*, lyda, hörfamma. Karotet äiwabit, *superioribus obtemperare*. Karote attjabt ja ådnabt, *obedi patri tuo & matri*. Karotastet, *dimin.* något litet hörfamma. Karotatjet, *incipere obedire*, begynna lyda. *cfr.* karedet.

KAROGES, karogeswuot. *vid.* karedes, karedeswuot. Karogeskaka, *adv. obedienter*, lydakteligen.

KARR, *n. f. cortex*, bark. Petse karr, *pinus abiei cortex*. Monne karr, *ovorum putamina sive cortex*, äggskal.

KARRA, karres, *n. a. durus*, *asper*, hård, skarp. Karres ko kedge, *durum ut lapis*, hårdt som en sten. Karres rer-te, *corium rigidum*, skarpt låder. Kar-rasub tidnost, *silice durius*. Karras waimo, *cor durum*. Karra kidda, *ver durum*. Karra tjåskem, *frigus immane*, en svår köld. *It.* Tat wina le harbmat karras, *valde hoc vinum est generosum*, *hujus vini maxima est vis*, detta vinet är ganska starkt. Karreswuot, *subst. duritia*, hårdhet. Etjet waimon karreswuoten mete, *secundum duritiem cordis tui*, *Rom. 2:5*.

KARRESIKT, karraſt, karreslaka, *adv.* *duriter*, hårdeligen. *It. acerbe, agre,* bitterligen. Tjeroi karrefikt, *acerbe flebat*, han gret bitterligen. Puotſemen le karraſt, *graviter agrotat*, han år hårdt sjuk.

KARRASTALLET, *v. r. duriores se alicui præbere*, vara ſvår emot någon.

KARRASTATFET, *v. a. indurare*, förhårda. *Eecl.*

KARRET, *v. n. indurescere, rigescere*, blifva hård, blifva ſtyf. Rerte karra, *corium rigescit*, lãdret blir ſkarpt. Puotſelwas karra, *morbis fit amplior*, sjukdomen tiltager, blir ſvårare. Piägga karra, *ventus fit vehementior*, ſtormen ökas, tiltager. Karragåtet, *indurescere incipere*, begynna at hårdna. Adnam karragåta, *terra ſiccitate incipit durescere*.

KARRETET, *durescere facere, indurescere sinere*, låta blifva hård. Karretam leh todn tab nakkeb, *hoc corium rigescere permiffi*.

KARROK, *n. a. sevus, torvus*, grym, hård. Karrok ålma, *vir austerus*, en bitter man. *Obſ. ſapiffime dicitur de maritis cum uxoribus ſuis aſtere agentibus.* *It. Karrok wina, vide ſupra karra.* Karrokwuot, *ſubſt. austeritas, ſevitia*, hårdhet, grymhet. Karroklaka, *adv. aſtere, ſevere*, tvårt, på hårdt fãtt.

KARRO, *n. ſ. dira, execratio*, bannor, ſvordom. Karro nialme, *os ad diras agendum pronum*. Tan mådde, juoh leh lagen pargoft, leh karron wuolen, *quotquot ex operibus legis ſunt, ſub execratione ſunt*, *Gal. 3: 10. cfr. Kirro.*

KARROLES, *n. a. ad diras agendum pronus, se diris devovens*, en ſom gerna ſvårjer. Karroles almats le waſtes almats, *qui diras effundit detestabilis eſt*.

KARROTET, *diras agere, diris devovere*, bannas, ſvårja. Waſte le karrotet, *diras agere turpe eſt*. Todn ih kalk karrotet to almogen åiwamufeb, *principi populi tui non maledices*, *Act. 23: 5.* Puoriſtſjugnatet ſijeb, jukko tijeb karroteh, *benedicite iis, qui vobis diras imprecantur*, *Matth. 5: 44.* Karrotatſet, *dim. något ſvårja.* Karrotatjet & karrogåtet, *diras impreari incipere, incipere diris devovere*, begynna at ſvårja, at förbanna. Karrotowum & ctr. karrotum, *præt. part. paſſ. execratus, abominatus*, förbannad.

KARROTEJE, *execrans, qui agit diras*, ſvårjare.

KARROTEM & karrotes, *vide karro.*

KARP, *n. ſ. panis hordeaceus exigua crasſitie*, tunt utbakadt korn-bröd.

KARRWALET, karrwelet, *v. n. ſpasmus laborare tendinum*, få fendrag. Karrwalet juolkift, *pedum laborare ſpasmus*, få fendrag i benen, få ondt i benen.

KARRWALEM & karrwald-wank, *ſpasmus*, fendrag, kramp.

KARTET, *v. a. addictum eſſe, amare*, vara tilgifven, ålika. Karta kuit mo, *me quidem amat, mihi certe addictus eſt*, han håller ſig likvål til mig. I tat aldo mefebs karte, *vacca hæc rangiferina vitulum ſuum non curat*.

KARTJAS, *n. ſ. angustia*, trångfel, trångmål. Kartjaſi påtib, *in angustias adductus ſum*, jag kom i trångmål.

KARTJES, *n. a. angustus, arctus*, trång. Kartjes ukfa, *janua angusta*. Kartjes kab-

- kabmak, *calceus justo arctior*, trångsko. Kartjes kâte, *tugurium angustum*.
KARTJOT, *v. n. angustum fieri, coarctari*, blifva trång. Adnam kartjoi munji, *angustiis laboro locorum*, jag har för litet land, för trångt utrymme. Kartjostet, *dimin.* Kartjogâtet & kartjanet, *incipere angustius fieri, coarctari incipere*, begynna at blifva trång.
KARTJOTET, *v. a. angustiorcm reddere, coarctare*, göra trång. Palkes lâmeh keinob kartjoteh, *angusta fauces coarctant iter*.
KARTS, kartsa, *n. s. lorum*, rem. Kartsan auwe, *cingulum coriaceum*, Matth. 3: 4. Kabmak-karts, *lorum calceamenti*, sko-rem. Kartsfats, *dimin.*
KARWANET, *v. n. paratum fieri*, blifva färdig. Juokus todn karwan, *num jam paratus eris*, blir du nu färdig inart. *It. disperdi, amitti*, borttappas, förloras, *Austr. cfr. karwetet*.
KARWAT, *v. a. rodere, gnaga*. Karwa pira, *circumrodit*, han gnager i kring.
KARWATALLET, *v. inf. post voc. karwet*.
KARWEN, *herbae nom. carum carvi*, kummin. *Norvegic. karwen, idem.*
KARWES, *n. a. paratus*, färdig, tilreds. Kaik le karwes, *omnia parata sunt*. Karwes leb mannat, *paratus sum ad iter faciendum*. Karwes heimab âdtjoi, *nactus est praedium instructum & rite paratum*. Ko leime karwaseh, *cum in procinctu essemus*, då vi voro tilreds. Karwes-wuot, *subst.* beredskap. Karweslaka, *adv. parate*, färdigt, tilreds.
KARWAS & karwast, *adv.* Hase pednikit karwast ko pâtab, *cura ut pecunia ad manum sint cum venero*, laga dig

- penningar til hands når jag kommer. Tukfet piåbmoit karwas talwai, *fruges ad hibernum usum paratas reservare*, samla matvaror i beredskap til vintren.
KARWETET & karwet, *v. a. parare, apparare*, tilreda, tilrusta. Karwetijen Piåfats fautseb, *parabant agnum Pascalem*, Matth. 26: 19. Karwe etjebt laidoi, *ad iter te para*, rusta dig til resan. Karwe munji peutab, *para mihi mensam*. Piåbmob karwetet, *coquere cibos, cibaria condire*, laga mat. *It. apud Austr. amittere, perdere*, förlora, tappa bort. *Compos. aut-karwet, preparare*, förbereda, tilreda tilreds. Karwetaftet, *dimin.* litet tilreda. *It. celeriter apparare*, fkyndsamt tilrusta. Karwegâtet, *incipere apparare*, begynna at tilreda. Karwegâtin håjeb, *nuptias apparare ceperunt*, de begynte rusta til bröllopet. Karwetatjet, *idem.*
KARWETATTET, *apparandum curare*, låta tilrusta. *It. posse apparari*, kunna tilredas.
KARWETEJE, *apparans*, den som tilrustar. Piåbmo karweteje, *coquus, qui cibaria condit*, kock, som lagar mat. Piåbmon âiwamus karweteje, *Symposiarcha*, Joh. 2: 7. Karwetem, *subst. apparatus*, tilredelse, tilrustning. Qwosse mallasen karwetem, *apparatus epularum*. *Compos. Aut-karwetem, preparatio*, förberedelse.
KARWETEKE, karwetkenna, *n. a. imparatus*, oberedd. Åska le tat karweteke, *adhuc hoc imparatum est*.
KARWET, *circumire, praeterire*, gå omkring, gå förbi. Karwi mo, *me praeteriit*,

teriit, studio me præteriit, han gick mig med flit förbi. Gardeneb karwi, villam præteriit. Puoldast karwet, declinare collis acclivitatem, undvika at gå upføre den branta backen. Bireb karwet, ursum circumeundo explorare, modo Fennis & Lapponibus familiari: circa cubile ursum in gyrum ire, hvårfva björn. Compos. pira-karwet, circumire, gå omkring, omringa. Karwestet, dimin. litet gå omkring, gå något litet förli. Karwegätet, præterire sive declinare incipere, begynna at förbigå. Karwegäti stadeb, urbem declinare incipiebat.

KARWEJE, *prætereuns, circumeuns*, som går förbi, som går omkring. Bjårdna karweje, *qui ursum lustravit circumeundo*, som har hvårfvat ell. gådt omkring där björn vistas. Karwem, *subst. ambitus, circuitus*, omgång, omkringgående, hvårkning. *Dicitur sæpissime de ursum captura, cfr. karwet.*

KARWATALLET, *frequ. studiose præterire, sedulo vitare*, förbigå, noga undvika. Mo alo karwatalla, *me semper præterit, numquam in congressum mei colloquiumque venit*, han undflyr alltid mig, han vil ej råka mig.

KARWO, *n. s. vestis, vestimentum*, kläder. Kroppe le ånab karwoist, *corpus pluris est quam vestimenta*, Matth. 6: 25. Karwoi, *adjective accipitur*. Mon leb karwoi, (*quasi dic. cum vestibus sum*) *vestitus sum, vestibus indutus sum*, jag är klädd. Luobbin karwoitas kårnon nal, *vestes humi sternebant*. Lukeh-karwoh & uksepele karwoh, *menstrua feminarum*, reningen hos qvinno-könet. *Obs. ideo ukse-pele*

karwoh, a ukse, janua dicta, quia mulieres Lapponum menstruatae ad fores sedebunt, neque illis licitum est isto tempore cum quoquam conversari. Karwots, dimin. idem. Tjagne karwotjit, induere vestimenta. Karwoteke, karwotkenna, vestibus carens, non indutus veste, som ej har kläder, oklädd.

KARWOS & karwofassa, *n. s. pannus vel aliud unde vestes confici possunt, materia vestimentorum*, åmne til kläder. Eh leh musne karwofassah, *unde vestes mihi faciam non habeo*, jag har ej at göra mig kläder af.

KARWOTET, *v. r. induere vestem*, klåda på sig. Karwot etjeht piwemlaka, *indue vestimenta, quæ vim frigoris prohibere valeant*, klåd dig så, at du ej fryser. Karwot ruoi, *indue vestem cito*, klåd på dig fort. *Præt. particip. pass. karwotowum & ctr. karwotum, indutus*, påklädd. Karwotum tjabba karwoi, *decoro indutus vestimento*. Karwotastet, *dimin. idem. It. festinanter vestem induere*, klåda på sig i hast. Karwotaste ja pāte, *indue celeriter vestes & veni*. Karwotajet, *incipere vestimenta induere*, begynna at klåda på sig. Karwotattet, *vestiri facere*, låta beklåda. Karwotatte brudefeb, *fac ut vestiatur sponsa*.

KARWOTEJE, *vestiens, qui vestibus aliquem induit*, påklådare. Karwotem, *subst. påklådning, beklådande*.

KASAD, *n. s. nebula*, dimba. *vid. gasat*.

KASCHKOS, *n. a. rigidus*, stel, styf. Låd-deh kaschkos juolkis, *aves rigidis cruribus*, foglarne med sina styfva ben.

KASCHKOT, *v. n. rigere, obrigescere*, stel-na, blifva styf. Juolkeh ja kātah kasch-

kaschkoh, *rigescunt sive torpent pedes manusque*. Kaschkostet, *dimin.* litet stelna af. Kaschkogåtet, *rigescere incipere*, begynna at stelna af, at blifva styf.

KASK-WAKKO, *dies mercurii*, onsdag.

KASKA, kaskan, *præp. inter*, emellan.

Mo ja to kaskan, *te inter* & me, emellan dig och mig. Kaskame, *nos inter*, emellan ofs. Kaskanette, *vos inter*, eder emellan. Kaskebfa, *se inter*, emellan sig. *Dualis*: Kaskenan, *inter nos ambo*, emellan ofs bågge. Kaskabten, *inter vos ambo*, emellan eder bågge. Kaskebfska, *se inter (de duobus)*, sig emellan. Pålrika kaskebfska (*dual.*) *verbis inter se contendebant*, de två trätte fins emellan. Pålkin kaskebfa, (*de pluribus*) *idem*. Tan kaskan, *interea*, imedlertid. Mijen kaskan, *inter nos*. Tijen kaskan, *inter vos*. Sijen kaskan, *inter illos*. *Dual.* mono kaskan, *inter nos*. Tono kaskan, *inter vos*. Sono kaskan, *inter illos*. *Compos.* kaskapeiwe, *meridies*, middag. Kask-ija, *media nox*, midnatt. Kaska-kese, *media æstas*, Midfommar, medlet af Julii månad. Kaska-lakke, *pars dimidia*, *dimidium*, halfpårt, halfva delen. Kaska-raje, *dimidia pars itineris*, halfva vägen. Juo kus lepe påtam kaska-rajai? *num jam dimidium itineris expediimus?* hafve vi snart hunnit half-vägs? *It.* I le anje tat tuoje kaska-rajien, *ne dimidium quidem hujus operis adhuc confectum est*, detta arbete är ej ännu halfgjordt. Kask-ålma, *mediator*, *conciliator*, medlare, mellan-man. *Obs.* kaska etjam *per casus flectitur*, ut e

grammaticis patebit. e. gr. Muttemeh sijen kaskast, *nonnulli illorum, qui inter eos erant*, fomlige ibland dem. Mon kalkab wadset tono kaskai, *inter vos ibo, medium vos inter (dual.) locum occupabo*, jag skal gå eller stålla mig midt emellan eder bågge &c.

KASKAT, *adv.* Tåjoi kaskat, *medium disruptum est*, det gick eller bröts tvårt af. Såbbeb tåji kaskat, *medium fregit baculum*.

KASKAT, *v. a.* Tållåb kaskat, *ignem elicere*, slå eld med stål. Atjekuts tållåb kaska, *fulgura emittuntur*, det blixtar. Kaskastet, *dimin.* Kaskagåtet, *incipere elicere ignem*.

KASKAM, *n. f. calybs*, quo *elicitur ignis*, eldstål.

KASKATAK, *n. f. bolus*, *offula*, en liten matbit. Lådde bitta, *idem*.

KASKATET, *conciliare*, *intercedere*, gå emellan, förlika.

KASKELUMUS & kaskalumus, kaskalumus pardne, *filius inter majorem & minorem natu medius*, den medlersta son. Kaskalumus neita, *filia inter natu majorem & minorem media*, medlersta dottren. *Alio sensu nunquam occurrit.*

KASKO, *adv. in medio*, *in parte dimidia*, *scil. ratione habita longitudinis*, midt på, i anseende til längden. Kaskojauren, *in medio lacu*, midt på fjön.

KASKOS, *n. a. mutuus*, inbördes. Mija kaskos hāla le tat, *mutuum hoc nostrum est colloquium*. Sono kaskos kereswuot, *mutuus illorum (dual.) amor*, deras inbördes kärlek.

KASKET, *v. a. mordere*, bita. Piādnak le fo kaskam, *canis illum momordit*, hun-

hunden bet honom. *It.* Alo todn mo kaskah, *me semper objurgas*, du tråter alltid på mig. *It.* Sarwait kasket, *renones admissarios castrare*, gålla brundrenar. Habraseb kasket, *hircum castrare*. *Obs.* inde hæc orta est locutio, quod Lappones testiculos non solent exsecare, sed dentibus comminuerè, panno interposito, quando castrandi sunt rangiferi, hirci vel arietes. *It.* Tjalmit kaska fuowa, *fumus oculos dolore afficit*, rôken plågar ôgonen. Kaskestet, *dimin. litet bita*, m. m. Kaskegâtet & kaskajet, *mordere incipere* &c. begynna at bita, m. m. Die to jes kaskegâti, *jam te increpando aggressus est*. Takteb kaskaji piâdnak, *canis os rodere capit*, hunden begynte gnaga på benet. Kaskatjet, *morsum, reprehensum*, at bita, til at gnabbas eller tråta. Påte mo kaskatjet jus tuo-stah, *veni me objurgatum, si audes*, kom at tråta på mig, om du tørs. Kasketowum, *præt. partic. pass. morsus*, biten.

KASKEJE, *mordens*, som biter. Kaskem, *subst. morsus*, bett, bitande. Piâdnaki kaskem, *morsus canum*, hundbett.

KASKALES, *n. a. mordax*, ad mordendum *promus*, bitande, som gärna biter.

KASKEK, *castratus*, cui comminuti sunt testiculi, *snöpt*, *snöping*.

KASKETKENNA, *n. a. Austr. non morsus*, a morfu *defensus*, obiten.

KASKES, *n. arbor. juniperus*, entrå. Kaskes muôrje, *grana juniperi*.

KASKEW, atjan kaskew, *fulmen, fulgur*, blix, ljungeld. *cfr.* kaskat.

KASKOS, *n. f. quod manducatur*, *manducum*. Kaskoseb munji wadde, *da mi-*

hi quidquam mandendi, gif mig något at tugga på. *cfr.* kaskatak.

KASNA, *n. f. sternutatio*, prustande. Ailles kasna, *ad verbum: sanctum sternutamentum*, ita dictum quia Lappones ominosa credidere esse sternutamenta, & quidem si e dextra provenissent nari faustum, e sinistra autem sinistram portendere omen, id quod etjam antiqui Græci & Latini, licet aliqua cum differentia sibi persuasisse constat.

KASNET, *v. n. sternuere*, prusta, nyfa. Kasnetet, *frequ. idem*. Kasnagâtet, *incipere sternutare*, begynna prusta.

KASNATEM, *kasnates. vid. kasna*.

KASSE, *n. f. resina, gummi*, kåda. Petse kasse, *resina abietis*, tallkåda. Pelje kasse, *aurium mucor gummosus*, ôronvax. Item, Kasse melke, *lac rubens & quasi sanguine mistum*, quod partum subsequitur, rå mjôlk.

KASSAJES & kassai, *n. a. resinofus*, kådig.

KASSA, kasslok, *n. a. crassus*, tjock. Kassa petse, *abies crassa*. Kasslok almats, *homo crassus, obesus*. Kassa muota, *alta nix*, djup snö. *Austr. dicunt* kasslok.

KASSOKWUOT, *n. f. crassitudo*, tjocklek.

KASSANET, *v. n. crassum fieri*, blifva tjock. *Oppos. segganet*. Tab kalkab takket, *juss kassanab jalla segganab*, omni ope ad hoc faciendum adnitar, jag skal bjuda til at göra detta, ehvad det ock skulle kosta.

KASSEJE & kasslee, *n. f. coagulum*, quo coit lac, lôpe, hvarmed mjôlk yftas.

Kassejin melke lâppi, *coagulo coit lac*.

KASSKET, *kasskem. vid. kaskat*.

KASSKESTET, *v. n. submergi*, aquis parire, drunkna, drånkas. Kasskesti jau-re qwoutelen, *medio in lacu submersus*

sus est. Kasskestatjet, *submergi incipere*, begynna dränkas. Kasskestattet, *Hiph. submergere, aquis obruere*, dränka. Katte abma todn taina wadnasin kasskestattah almatjit, *cave ne ista cymba aquis perire facias homines.*

KASSOT, *v. n. vide kassanet.* Wele ja wele kasso, *indies crassior evadit.* Sjaddeje muora kasso, *arbor crescens crassescit.* Kassotet, *dimin.* blifva något litet tjock. Juo le kassotam, *jam evasit crassior.* Juo le muota kassotam, *jam nix altior facta est.* Kassogätet, *crassescere incipere*, begynna blifva tjock. Kassotet, *Hiph. crassum reddere, crassare*, göra tjock.

KASSET, *adv. crasse*, tjockt.

KASSO, kassotwuot & kassut, *n. s. crassitudo*, tjocklek. Muoren kassotwuot, *crassitudo arboris.* Obs. kassa, kassok *cum deriv. non nisi de siccis dicitur corporibus, de liquidis nunquam.*

KASTAS, *n. a. humidus*, våt.

KASTATET, *v. a. humectare, rigare*, våta, göra våt. Die tat rasjo mijeb udne kastatitja, *hec nos hodie pluvia madesaciet.* Ele wall kirjeb kastate, *cave autem ne humescant literæ.* It. in *Sacris*: manab kastatet, *infantem baptizare*, dōpa barn. Kastatattet, *Hiph. baptizandum curare, facere ut rigetur*, låta dōpa, göra våt, låta våtas.

KASTATEJE, *baptista*, dōpare. Humectans, som våter. Kastetem, kastates, *subst. rigatio, baptismus*, våtande, dōpelse.

KATAT, *pœnitere*, ångra. Ib mon tabb kata pargob, *istius me haud pœnitet facti*, jag ångrar ej den gerningen. Katagätet, *pœnitere incipere*, begynna at ångra.

KATJE, *n. s. ira, fervor mentis*, vrede, ifrighet. Alman katje, *viri ira.* Aust.

KATJAK, *n. a. ad iram pronus, iracundus*, snarsticken, vredsam. Harbmat li katjak, *fervido erat ingenio.* It. Katjak le puore ja paha pelai, *propositi tenacissimus est, sive illud bonum fuerit sive malum*, han är ifrig i sit beslut, det må vara godt eller ondt. Katjakwuot, *subst. fervor animi*, ifrighet.

KATJET, *festinare*, vid. kahtjet.

KATJATET, *v. a. frequ. verbi kattjat, interrogare, querere*, fråga. Katjat fuste, *percontare ab illo.* Katjatastet, *dimin.* litet fråga. Katjatatjet, *querere sive percontari incipere*, begynna at fråga. Katjastallet, *intens. diligenter percontari*, flitigt efterfråga. Katjastalli farta pira, *cuncta percontatus est.* cfr. kattjat.

KATJALWAS, *n. s. questio, interrogatio*, fråga.

KATJATAKES, *n. a. qui studiose percontatur*, som gärna frågar, frågvis.

KATJOK, *vide Stalo.*

KATKES, *n. s. funis, vestis, imprimis quæ e loris confecta est sive tendinibus renouum*, band, sen-snöre.

KATKET, *v. a. colligare, constringere*, binda tillsammans, snärja ihop.

KATOT, *v. n. abesse, deficere*, vara borta, fattas. Kato ike kufa, *abit nescio quo.* Man kalleh katoh? *quot deficient?* huru många fela? Kusne lepet katom? *ubi abfuistis? ubi tamdiu commorati estis?* Katostet, *dimin.* litet fattas, vara borta något litet. Katostien muste wuostah, *casos quosdam amisit*, jag har förlorat några ostar. Katogätet, *deficere incipere*, ab-

esse incipere, begynna at fattas, at vara borta. Låddeh katogâteh japest japai, *aves deficere sive numero minus incipiunt, de anno in annum*, det börjar blifva mindre med fogel, år ifrån år.

KATOTET, *v. a. auferre, subducere*, borttaga, bortsnappa. Tab le todn katom, *hoc tu subduxisti*, detta har du tagit bort. Katotastet, *dimin.* litet borttaga. Katotatjet, *incipere auferre*, begynna taga bort.

KATODATTET, *v. a. desiderare*, sakna. Katodattib to, *te desiderabam. It. auferre, abripere*, borttaga. Die fodn tabb katodatti, *istud ille abstulit*.

KATOJE, *deficiens, absens*, den som fattas, som är borta. Katom, *subst. absentia, mora*, bortovarelse, drögsål. Wuoudnajes katom le tijan, *valde diu cunctati estis*.

KATOTEJE, *abripiens, auferens*, som tager bort. Katotem, *subst.* borttagande.

KATOTALLET, *v. a. frequ. vid.* katotet.

KATSEM, *n. s. cervix*, nacke. *cfr.* kantsem.

KATSES & katse, *n. a. parcus, tenax*, karg, nidsk. *Synon.* saige.

KATSET, *v. n. invidere*, afundas, misunna. Katsah tabb muste, *istud mihi invidet*, du misunnar mig det.

KATSEJE, *invidens, invidiosus*, som misunnar. Katsen, *subst. invidia*, afund.

To katsem le tatt, *tua ista est invidia*.

KATSOSTET & interd. katfot, *v. a. suspendere*, uphänga. Etjebbs katfostet, *semet ipsum suspendere*. Werbmit katfot kâiket, *retia piscatoria suspendere ut siccentur*. Kebneb katfostet, *abennum supra focum suspendere*, hänga kittelen öfver elden. Katfostowum & *ctr.* katfostum, *prat. part. pass. sus-*

pensus, uphängd. Katfostastet, *dim. paulisper vel ad tempus minimum suspendere*, hänga up för en liten stund. Katfostatjet, *incipere suspendere*, begynna at hänga up. Katfostatattet, *suspendendum curare*, låta hängas up. Katfostatte piädnakeb, *fac canem suspendi*.

KATSAHET, *v. n. pendere*, hänga. Katsaha muoren nalne, *ex arbore pendet*. Sodn katsaha tafne, *pendet heic*, han hänger här. Katsahastet, *dimin.* litet hänga.

KATSOSTEJE, *suspendens*, en som hänger up. Katfostem, *subst. suspendium*, uphängande. Katfostem ware, *mons suspendii*. Katfostem-vel katfos-muora, *patibulum*, galge.

KATSAHEJE, *pendens*, hängande. Katfos, *idem*.

KATTET, *v. a. cavere, custodire*, akta, bevara. Katte etjebt, *cave tibi*, akta dig. Kattet etjebbs suddost, *peccata cavere*, akta sig för synd. Ålobs kattet, *gregem suum custodire*, akta sin hjord. Katte manabt, *gere curam infantis tui*. Katte kattemin, (*ad verbum: cavendo cave*) *cave diligenter, observa jugiter*, akta noga, tag noga akt uppå. Kattefett, *dimin.* något litet vakta. Kattefett, *caveas paulisper*. Kattefåtet, *cavere incipere*, begynna at vakta.

KATTETET & kattetallet, *v. a. frequ. diligenter custodire, sedulo observare*, flitigt och noga akta. *It. aucupari, sectari*, lura på, akta på. Kattetijen so, *insidiebantur ei, Luc. 14: 1*.

KATTAR & katteje, *custos*, vakt, som aktar. Hågga kattar, *custos corporis*, lif-vakt. Ukfa kattar, *janitor*.

KAT-

KATTEM, *n. f. attentio, cura*, upmärksamhet, aktsamhet. Paldelen kattemin kullet pakob, *sine adhibita attentione verbum audire*.

KATTEMAS, *custodiendum, observandum*, det som skal vaktas.

KATTO, *n. f. cura, custodia*, vakt, vård. Mo katton le so tawer, *mea cura ejus commissa sunt bona*, hans egen- dom är i mit förvar.

KATTJE, *pix, vide supra kahttje*.

KATTJAT, *v. a. interrogare, querere*, fråga. Kattja fuste, kalle fodn tieta, *quere ex illo, nam apprime sciet*, fråga af honom, han vet det väl. Kattja- stet, *dim. litet fråga. cfr. katjatet &c.*

KATTJET, *v. n. cadere, falla*. Kedke kattjai, *lapis decidebat*. Muörjeh muoreist kattjeh, *baccæ ex arboribus decidunt*. Ådnami kattjet, *in terram decidere, falla på jorden. It. Kalkeh muttemeh jakkost kattjet, quidam a fide recedent, 1 Tim. 4: 1*. Die talle wahroh kattjeh, *pretia nunc jacent mercium*, nu gålla ej varorne mycket. Kattjin aptsa tuoljeh, *pellium valde imminutum est pretium*, hударne hafva fallit rätt mycket. Die jaure kattjei, *piscatus jam factus est minus questuosus*, fisket har fallit, blifvit sårre. Die leb mon ålost kattjemen, *pecudis fieri incipio pauper*, jag blir fattig på boskap. Kallest kattjet, *munere excidere, mista fyflan*. Tåmpa kattja muste, *equus meus defatigatus est*, min håst är trött. Compos. wuolos-kattjet, *decidere, falla neder*. Ulkos-kattjet, *excidere, falla ut*. Kattjestet, *dimin. litet falla*. Kattjestin kalle rasjo tjalme, *paulisper pluebat*,

det föll något litet regn. Kattjesti talle wuoja, *aliquanto minori nunc emitur pretio butyrum*, smöret har fallit något litet. Kattjegåtet, *incipere cadere &c.* begynna at falla m. m.

KATTJEJE, *labens, cadens*, fallande, som faller. Kattjem, *casus, lapsus*, fall.

KATTJETET & kattjetattet, *v. a. Hiph. ad casum dare, cadere facere*, fälla, låta falla. Kattjeti kedkeb, *demi sit lapidem*, han fälde ner en sten. Piåga kattjeti muoreit, *arbores ventus prostravit. It. Waffjest so kattjetin ammatestas, invidie caussa illum a munere removerunt*, de satte honom ifrån sin fyfla, blott af afund och hat. *It. vituperare, lasta*.

KATTO, *feles, katt*. Katton tjuk, *catulus felis*.

KAWA, *n. f. flexura, sinus, curvamen*, krok, bukt, vik. Kawats, *dimin. liten vik*.

KAWAK, *n. a. flexuosus curvus*, krokig. Kawak muora, *lignum curvum*. Kawak keino, *iter flexuosum*, krokig våg.

KAWAT, *v. n. incurvari, curvum fieri*, blifva krokig. Keino kawa tuoi tuo-ko, *iter sit flexuosum*, vågen krokas hit och dit. Sårbbe le kawam, *bacillum inflexum est*, kårppen har blifvit krokig. Kawastet, *dimin. blifva litet krokig*. Kawagåtet, *incipere incurvari*, begynna at blifva krokig. Die todn kawagåtah keinost, *de via jam deflectere incipis*, du börjar nu at kroka af ifrån råtta vågen.

KAWASIKT, *adv. incurvate*, krokigt.

KAWAL, *n. a. argutus, astutus*, listig.

KAWALTALLET, *v. n. joculari, ambigue dicere, skåmta, tala twetydigt*. Kawal-

talli

talli taffa, *istud non certo, sed ambiguis tantum verbis promisit. Austr.*

KAWATET, *v. a. flectere, incurvare*, böja, göra krokig. Kawatam leh tabmo birfob, *sclopetum hoc meum incurvasti. Säbbeb kawatet, inflectere scipionem. cfr. fåjetet. Kawatastet, dimin. litet böja.*

KAUDNE, kaune, *n. f. res, ting.* Mi le tat kaudnit? *quid hoc est? quenam hac est res?* hvad är detta för ting? Puorak kaudne le birfo, *bombarda optimum est instrumentum.* Tarbes kaudne le aksjo, *instrumentum necessarium est securis*, yxen är en nödvändig ting. *In plur.* Kaudneh, *supellex*, husgeråd. Kaudnit rajet, *sarcinas componere*, lägga ihop sina faker. Wuejem kaudne, *vehiculum, traba, instrumentum vectarium*, åk-redskap, kórdon. *It.* Qwekte kaudnai: kättjelet kalkab qwekte kaudnai, *periculum faciam in omnem eventum*, jag skal våga derpå löst, jag skal försöka, det må gå huru det vill. Mannes todn nautte haggabt piejah toffjo qwekte kaudnai? *quare vitam tuam temere das in non necessariam aleam?* hvarföre vågar du få onödigt dit lif i faran? Qwekte kaudne ata le tatt, *periculosa alea plenum hoc negotium est*, det är en äfventyrlig sak, et vågspel. Kaudnats, *dimin. et litet ting.*

KAUDNES, kaunes, *n. a. utilis, aptus*, nyttig, tjenlig. Kaudnes kaudne, *res utilis, et nyttigt ting.* *It.* i le sodn kaudnes alma, *ille non est vir bonus*, har är en elak man. Kaudnes wuejem herke le tat, *reno hicce vectarius optima indolis est*, detta är en god kór-

ren. *Compos. & oppos.* Okaudnes *f. okaunes, inutilis, ineptus*, odugelig, ofskickelig. Okaunes qwoffeh, *conviva indigni.*

KAUDNET, *v. a. invenire, reperire, finna, hitta.* Jukko átfa sodn kaudna, *qui querit invenit, Matth. 7: 8.* Idtji kaudna, *non inveniebat*, han hittade ej. Kaudnah kus? *num invenis*, hittar du? Kaudne-kaudna, *inveniendo invenit, h. e. certe inveniet*, han skal nog finna på det. Kaudne-kaudnei ikka eime táiwo, *præter nostram invenit opinionem. Præter. particip. pass. kaudnetowum, kaudnetum & contr. kaudnum, inventus, repertus, funnen, påhittad. Pajas kaudnet, invenire, upfinna. Kaudnetuet, pass. reperiri, finnas. Kaudnesowet, idem. Kaudnestet, dimin. litet hitta. Kaudnegâtet, invenire incipere, begynna at hitta.*

KAUDNEJE, *inveniens, inventor, påfinnare.* Kaudnem, *subst. inventio, upfinning.*

KAUDNETET, *v. a. frequ. invenire, excogitare, upfinna, påhitta.* Kutte le tab kaudnetam? *quis hoc excogitavit? cujus hoc est inventum?* hvilken haver upfunnit detta? *It. obviam venire, convenire, mötas, råkas.* Kaudnetin fuina lokke spitålske ålmah, *occurrerant ei decem viri leprosi, Luc. 17: 12.* Kukke le talle tatte palest ko mõi kaudneteime, *dudum est, cum convenimus, multum intercessit temporis, ex quo convenimus*, det är långesedan vi råkades. Kaudneti mab takket kalki, *quid faceret inveniebat.* Kaudneta kåb kalka rajet, *quem mittat invenit.* Kaudnetastet, *dimin. litet el-*
ler

ler som snarast råkas. Kaudnetastam
len akti, *una tantum vice nos ambo
convenimus*, vi bägge hafve allenast
råkats en gång.

KAUDNETATTET, *frequ. id. quod kaud-*
netet.

KAUDNATALLET, *v. n. deprehendi*, blif-
va befunnen. Kaudnatalli affjesne,
in facinore deprehensus est, han blef
befunnen med misgerningen.

KAUDNETEJE, *inventor*, upfinnare.

KAUDNETEM, *n. s. inventum, occurfus*,
påfund, möte.

KAUDNEK, *n. a. non inventus, non repertus*,
ofunnen, som intet är funnen. Kaud-
nek le anje tatt filba ware, *ista non-*
dum reperta est vena argenti. Abejus
kaudnek tatt orro, *nunquam istud in-*
venietur.

KAUDNOKS, *n. a. repertus, inventus*, fun-
nen. Kaudnoks aksjo, *securis inven-*
ta. Kaudnoks mana, *infans exposi-*
tus, hittebarn.

KAUDNOS, *n. a. quod inveniri potest*, som
kan påfinnas. I le kaudnos, *reperiri*
non potest, det står ej til at finna.

KAWESTET, *v. n. oscitare*, gåspa.

KAWESTEM, *n. s. oscitatio*, gåspande.

KAUK, *n. s. Austr. uncus*, krok. *vid. kâuko*.

KAUKAS, *n. a. tædiosus, tædium adferens*,
ledsam, som gör ledsnad. Kaukas åd-
nam le tat, *tædium hæc adfert regio*,
denna orten är ledsam. *Obs. sepiissi-*
me de locis atque regionibus dicitur,
quarum nos tædet. *Oppos. hauskas. It.*
adverb. Kaukas le munji aktok wie-
fot, *solitariae me vite tædet*, jag tyc-
ker det är ledsamt lefva allena. Harb-
mat kaukas le, *tædiosum est*, det är
ledsamt.

KAUKESTET, *v. a. incurvare*, kröka. *Aust.*

KAUFLET, *v. n. resilire*, studsa tillbaka.
Niuola kauflei ruoptot kedkest, *a la-*
pide sagitta resiliit, pilen studsade til-
baka ifrån stenen. Tjitta kauflei, *cu-*
neus resiliit. Kauflestet, *dimin. litet*
studsa tillbaka. Sådde kauflesti mo
âiwai, *sagitta percussa caput meum*
petebat.

KAUKELET, *v. a. svadere, persuadere*,
råda, öfvertala, tillstyrka. Kaukeli
mo tassa, *istud mihi svadebat*. Kauke-
lastet, *dimin. litet* tillstyrka. Kauke-
lasti mo tabb takket, *ut id facerem*
svasit, han rådde mig at göra det.

KAUKELEJE, *svasor*, inrådare, som til-
styrker. Kaukelem, *subst. svasio, sva-*
sum, inrådan, tillstyrkande.

KAUKELDATTET, *v. n. persuaderi posse*,
kunna inrådas, kunna öfvertalas.

KAUKET & kauketet, *v. n. Austr. velle*,
pronus esse, vilja, vara benågen.

KAUKOK, *n. a. lubens, promus*, villig, be-
någen. Kaukok leb pätet, *lubenter ve-*
niam. Kaukok-wuot, *subst. pronitas,*
propensio, benågenhet, bøjelse. Kau-
keswuot, *2 Cor. 8:12. idem*.

KAUKOTET, *v. a. frequ. vide kaukelet*.
Kaukotem, *substant. svasus*, inrådan.
Kaukotemest idtji kâfflek orroi, *nun-*
quam destitit persuadendo.

KAUKOTALLET, *propensum esse*, vara be-
någen. Kaukotalla tab, *ad id facien-*
dum propensus est, id sibi faciendum
propesuit, han vil göra det.

KAUL, *n. s. fibula*, mårta, lycka.

KAULET, *v. n. resilire. vide kauflet*.

KAULO, *ita Lappones istum appellant lo-*
cum, ubi pellis crurum pedumque a re-
liquo abscinditur corio, in deglubendis

rangiferis, få kallas det stället, der benlingarne skåras ifrån huden, när renar slaktas. *It.* Muota manna kau-
loi rajai herkest, *ad ventrem usque*
reno nivem ingreditur, ren vadar i
snön, ånda til buken. Kaulot, *verb.*
crurum pellem a corio amputare, affskå-
ra benlingarne.

KAUN, *n. f. altitudo falsa, non vera, quan-*
do montes, arbores vel alia objecta, ob
refractionem radiorum luminis altiora,
quam revera sunt conspiciuntur, en
falsk och blott af strålarnes brytning
hårrörande fynlig högd af berg,
trån eller andra sådana ting. Kau-
nit udne tseggo, *falsa hodie objecta*
conspiciuntur altitudine, det skulrar
i dag.

KAUNAS, *n. a. utilis, vide kaudnes.*

KAUNES, *n. f. instrumentum*, verktyg.
Mi kaunesit le tat? *quale hoc est instru-*
mentum? hvad år detta för verktyg?

KAUNJAHET, *v. n. pendere, dependere,*
hånga. Kårbmas kaunjahi alde kå-
tafne, *serpens e manu ejus pendeat.*
Act. 28: 4.

KAUPOK, kaupok, *urbs, stad.* Kaupia,
mercator, handlande. *Fenn. orig. va-*
rius occurrunt. cfr. stada, åses alma &c.

KAUSJO, *canis femina, hynda, tik.*

KAUTJA, *n. f. crater, skål.* Tiewa kau-
tja, *crater plenus.* Silba kautja, *crater*
argenteus, silfver-skål. Kautjats, *dim.*
en liten skål.

KAUTJET, *v. n. labi, procidere, falla, stu-*
pa. Kautji kauwot, *recidit supinus,*
han föll vidöppen. *Item kauwot f.*
pignos kautji, nolebat adsentiri, inten-
te negavit, han ville ej samtycka,
han nekade. Kautji tåmp kauwot,

equus recidebat supinus. Kautjestet, *di-*
min. litet stupa. Kautjegåtet, *incipere*
recidere, &c. begynna at falla til-
baka, m. m.

KAUTOI, kauto & kautai, *in respectu,*
respectu, i anseende. So kautoi, *illius*
respectu, i anseende til honom. Tan
widnon kautai, *ad hoc opus quod atti-*
net. Mo kauto, *respectu mei.* Krop-
pen ja siålon kautoi, *qua corpus &*
animam.

KAUWAR, *n. a. incurvatus, flexus, bögd.*
Kauwares, *idem.* *Obs. dicitur de illis*
instrumentis, quorum extremitates ad-
unca sunt & recurvatae. Ila le tan wad-
nafen auta ketje stabne kauwar, *pro-*
ra hujus cymbæ nimium est adunca, si-
ve in se recurvata, fram-stammen på
denne båten, år för mycket bratt,
eller inbögd.

KAUWARET, *v. n. procidere, prolabi, fal-*
la, stupa. Die kauwari tassa, *eo pro-*
lapsus est, han föll deri. *Obs. proprie*
significat: supinum prolabi, falla vid-
öppen. *It. mori, dö.* *De animal. e. gr.*
Tåmpa kauwari, *equus mortuus est.*
Wuotjib ja lådde kauwari tassa, *te-*
lum misi, quo avis confixa cecidit, jag
skjöt och fogelen föll död neder.

KAUWARTATTET, *v. a. prosternere, su-*
pinum dejicere, kasta omkull, kasta
vidöppen. *It. occidere, dråpa.*

KAUWO, *n. a. supinus, vidöppen.* Kau-
wo tjåiwin jalkaha, *jacet supinus.*
Ele qwode kauwo wadnaseb talwe
rajai, *abma muotekest tiewet kalka,*
noli cymbam relinquere supinam ad tem-
pus hiemale, ne nive repleatur. Kau-
wot, *adv. vidöppet.* Kauwot wålla-
het, *supinum jacere.* Oppos. kåbmot.

KAU-

KAUWOTET, *v. a. supinare*, lägga vidöppen, på ryggen. *Oppos. kåbmotet*. Kauwote wadnaseb, *cymbam supina eversam*, stjelp båten rätt. Kauwotastet, *dim. litet omstjelpa*, vända vidöppen. Kauwotatjet, *incipere supinare*, begynna at lägga vidöppen. Kauwotattet, *facere ut supinetur*, supinandum curare, låta lägga vidöppen.

KAUWESTET, kauwestem. *vid. kawestet &c.*

KEB, *accus. pron. kå, quis? qui*, hvilken? den som. Keb tije åtfebet? *quem queritis?* hvem föken j? Keb Jubmel fita båndota fodn, *Deus quem vult facit divitem*, Gud gör den rik, som han behagar. *cfr. kå.*

KEBBLAT & keblet, *v. n. Wadnas kebla, cymba undis non obruitur*, båten blir ej öfversköljd af vågorne, begär sig väl för vågorne. *Dicitur quando, ob procellosam tempestatem, non sine discrimine suscipitur navigatio.* Kokte todn kebblai rasta taina åbme rekin? *ut potuisti transjicere lacum hac cymba vetusta?* huru kunde du komma öfver med denna gamla båten? *Resp. Illa die kebblib, egre potui transire*, jag kunde med möda komma öfver.

KEBNE, *n. s. abenum*, kittel. Aira kebne, *cacabus æneus*, koppar-kittel. Kebne le painam, *æuginem sapit cibus*, æuginis sapore abenum cibum infecit, kittelen har årgat, har get maten en årgig smak. *It. prov. Tuolta ko tjaftetes kebne, ut æs dodoneum est: de garrulis dicitur*, han tiger aldrig, han talar utan uppehåll. Kebnats, *dimin. en liten kittel.*

KEBBRANET, *v. n. contorqueri, circum-*

plicari, vridas omkring, snärjas omkring. Kaino kebbbrana, *funis contorquetur sive complicatur*, repet tvinnar sig. Kårbmahas kebbbrani pardnektjen pira, *pær serpentis amplexu circumplicatus est.*

KEBBRET, *v. a. contorquere*, vrida ihop. Qweleb wermai kebbret, *piscem reti innectere*, snärja in fisken i nätet. Kebbreftet, *dimin. litet sammanvrida*. Kebbregåtet, *contorquere sive complicare incipere*, begynna at ihopvrida. Kebregåte taite kainoit, *incipere complicare hosce funes.*

KEBBRETAKES, *n. a. qui facile contorquetur*, som lätteligen vrides, som vridder sig.

KEDDE, *n. s. pratum*, ång, vall. Gruodnes kedde, *pratum viride*, grön ång.

KEDDESTET, *v. a. circumsepire*, omstånga, med gårdsgård instånga. *Ravius.*

KEDKE, *n. s. lapis*, sten. Kedkit palkestet, *lapides jacere*, kasta stenar. Kedkit tsuouket, *lapides comminuerere*, stöta eller slå sönder stenar. Kedkats, *dimin. lapillus*, en liten sten. *Obs. Bo-realiores dicunt kerke.*

KEDKAJES, *n. a. lapidosus*, stenig. Kedkajes ådnam, *regio lapidibus obsita.*

KEDKAHET, *v. a. lapidare, lapidibus obruere*, stena. Sije kedkahin Stephanuseb, *lapidabant Stephanum, Act. 7: 59.* Kedkahah tait, *lapidas illos, Matth. 23: 37.* *Passiv. kedkahowet & kedketowet. Prat. partic. pass. kedkahowum, stenad.*

KEDKEKEH vel kedkekeh qwelatjeh, *pisiculi, pisces minusculi, ad ripas lapidosas natantes*, små fiskungar, gli.

KEDSES, kedse, kedfok & kedfokats, *n. a.*

n. a. tenuis, arctus, angustus, smal, trång. Kedfes keino, via angusta, smal våg. Kedfe le tat fiållo, assis hic tenuis est, justa non gaudet latitudine, detta brådet är smalt. Compos. kedfes-lakats & kedfe-lakats, tenuiculus, arctior, smalaktig.

KEDSETET, *v. a. tenuem reddere, latitudinem coarctare, attenuare, göra smal på bredden. Kedsetastet, dimin. göra litet smälare. Kedsetallet, frequ. attenuare, göra smal.*

KEDSANET, *v. n. attenuari, minui quod ad latitudinem, blifva smal.*

KEDSÖ & **kedseswuot**, *n. f. tenuitas, smälhet.*

KEDSEWUOLE, *ita appellatur iste locus, ubi desinit rapiditas fluminis, ubi desinunt cataractæ, så kallas det stället, där forfarande slutas, där strömmens håftighet upphörer.*

KEDNES, *n. a. ineptus, vilis, oskickelig, gemen. cfr. kenes. Comparat. kednasub, pejor, deterior, sämre. Kednasubu almatjeb ib le wuoidnam, deteriore non vidi hominem, jag har ej sedt värre menniska. Superlat. kednasumus, deterrimus, pessimus, den värsta.*

KEDNES, *n. f. vinculum quo conjunguntur plura retia, band, hvarmed nåt sammanfåstas.*

KEDNET, *v. a. retia conjungere sive connectere, sammanfoga nåt. Kednetet, facere ut conjungantur, conjungenda curare, låta sammanfoga.*

KEIDNET, *v. a. tardare, demorari, hindra, uppehålla. Tat mijeb keidni, hic nos detinuit. Hinc quasi passiv.*

KEIDNOT, *v. n. cunctari, morari, dröja,*

vara långsam. Harbmat kukkeb tafsa keidnoi, quam diutissime ibi moratus est.

KEIME, *n. a. salax, catuliens, löpsk, kåt-tjefull. Keimeh piådnakeh, canes salaces, löpske hundar. Hinc*

KEIMET, *catulire, vara kåt, vara löpsk. De canibus, vulpibus, lupis & ursis dicitur, såges om hundar, råfvar, vargar och björnar.*

KEINA, *quocum, med hvilken. Casus est mediativus pron. Kå, quod vid. infr.*

KEINO, *n. f. via, våg. vid. kåino.*

KEIRA, *nom. propr. viril. Ericus, Erik.*

KEISAR, *Cæsar, Kejsare.*

KEIWELET, *v. a. percutere, slå til. Keiweli åiwemus Prästan fwaidnaseb, percutiebat summi Sacerdotis famulum, Joh. 18: 10. It. Teke ai keiwele munji, da etjam mihi, gif mig ock.*

KEIWES, *n. a. levis, lätt. Keiwesub tålkest, pluma levior, lättare än fjåder. Aptsa keiwes, nimis levis, alt för lätt.*

KEIWETET, *v. n. dissipari, dispalari, förskingras. Påtsoh keiwetien, renones dispalati sunt, renarne förskingrades.*

KELD, *chorda, strång & keldet, vide kiåldak &c.*

KELES, *n. a. mendax, ljugare, lögnaktig. Keles saka, rumor inanis, veritate carens, falskt rykte. Keles nialme, os mendax, homo mendax. Stuora keles le fodn, mendacissimus ille est, han är en storljugare. Plural. kellasfeh. Compos. keles-lakats, mendax, lögnaktig.*

KELES, *n. f. mendacium, lögn. Plural. kellas, mendacia, ofanningar. Ele jakke kellasit, ne credas mendacia. Keles*

les le tatt, *mendacium istud est, ementitum id est*, det år en ofanning.

KELESTET, *v. a. mentiri*, ljuga. Todn kelest, *mentiris*, du fåger ofant. Kute kelest tatt ai fuolat, *qui mentitur etiam facile furtum facit*, den som ljuger kan ock lätteligen stjåla. Kelestastet, *dimin. litet* ljuga. Kelestasta muttemin, *mentitur interdum*, han ljuger litet ibland. Kelestatjet, *incipere mentiri*, begynna at ljuga.

KELESTEJE, *mentiens*, den som ljuger, ljugare. Kelestem, *subst. mendacium*, lögn. Takkeh kelestemeb, *faciunt mendacium*, Apoc. 22: 15.

KELPET, *Boreal. vide filpet*.

KELPAT, kelpet & kelpot, *v. n. idoneum usui esse, aptum esse*, duga, vara dugelig. Fenn. orig. Kalle tatt kelpa, *satis hoc usui idoneum est*, detta duger nog.

KELPOKES, *n. a. aptus, idoneus, utilis*, dugelig, nyttig. Kelpolats, *idem. It. Kelpokes, obligatus, obstrictus jure*, pliktig, förpliktad. *cfr. welkoges*.

KEMÅRDET, *v. a. connectere, glomerare, colligare*, knippa ihop, rulla ihop. Baddai kemårtet, *funiculo conjungere*.

KEMÅRTES, *n. f. fasciculus*, knippe. Qwele kemårtes, *fasciculus piscium*.

KEN, *conj. enclitica & copulat*. I lodn i-ken todn, *non ille nec tute*, icke han ej heller du. Ib-ken tiete, *neque ego scio*, intet vet jag heller.

KE, *additio syllabica negativa. vid. supr. litt. K. Obs. pronomibus, ablato E, juncta significationem interdum intendit, c. gr. Etjek todn, tute ipse, du sjelf. Etjek mon tabb tietab, ipsemet ego istud scio, det vet jag nog sjelf. Fenn. kin.*

KENES, *n. a. inutilis, ignavus, ineptus*, doglös, ofkickelig. Kenes almats, *homo nullius frugis*, en odugelig menniska. Item *pravus, perversus*, elak. *Plural. kednaseh, vid. supra*. Keneswuot, *subst. inertia, ignavia*, doglös-het. To keneswuot, *tua ignavia*.

KEPPA, *pulmo*, lunga. Keppaist le, *ager est pulmonibus, phthisi sive morbo peripneumatico laborat*, han har lungfot. *Plural. keppah & keppaseh*.

KEPPES & keppe, *n. a. levis, exigui ponderis*, lätt, som ej år tung. Keppes nåde, *onus leve*, en lätt börda. Keppes waiwe, *afflictio levis*, 2 Cor. 4: 17. *Transl. Keppes alma, vir pauperior, pauper*, en fattig man, som ej åger mycket. *Comparat. keppeb & keppesub, levior, lättare. Superl. keppemus & keppesumus*, den lättaste. *Compos. keppes-lakats, aliquantum levis*, något lätt. Keppes-signeke, *leviculus, sibi non constans*, lättfinnig, ofstadig. Keppes-jakkokes, *eccles. vide jakkokes. Keppes-laka, adv. facile, leviter*, lätteligen.

KEPPESATS & keppokats, *n. a. idem. Aptsa keppokats, perquam levis*, ganfka lätt. *It. facilis*, som iker utan möda. Tat le keppesats tabdot, *intellectu hoc facile est*, detta år lätt at förstå. *Transl. Jutte keppesatjen leh munji etjeht wuofetam, quia non gravatus es, quia me non es dedignatus*, emedan du ej har hållit mig ovårdig, efter du har gjordt mig den åran.

KEPPASMOWET, *v. n. convalescere*, morbo levari, vederfås, få någon lindring i sin sjukdom.

KEPPETET, *v. a. levare*, låtta, lindra.
S Kep-

Keppet måste nådeb, *leva me onere*,
lätta mig ifrån bördan. *It. minuire,*
subtrahere, förminska. Skatteb *f. tak-*
kalwaseb keppetet, *tributum minuire*,
lindra utlagorne. Keppet taste, *sub-*
trahere hinc. Pargob keppetet, *minuire*
laborem. Keppetastet, *dimin.* litet lin-
dra. Keppetatjet, *incipere levare*, be-
gynna at lätta eller lindra. Keppet-
tattet, *levandum curare*, *it. levare pos-*
se, låta lindra, kunna lindras. I tat
keppetatte, *hoc non potest levare*, det-
ta kan ej lättas, låter ej lätta sig.

KEPPETOWET & keppetuet, *passivum*
verbi keppetet. Keppetowum & kepp-
etoum, *præt. part. levatus*, lättad.

KEPPETEJE, *levans*, som lättar. Keppet-
tem, *subst. levamen, levatio*, lindring,
låttning. *It. imminutio*, förminsk-
ning. Ila le tat stuores, keppetemeb
fita, *nimis hoc grande est*, minur debet.

KEPPETALLET, *v. a. frequ. levare*, lätta.

KEPPANET, *v. n. levare, levius fieri*, mi-
nui, lättas, blifva lättare, minskas.
Nåde le keppanam, *levius factum est*
onus, bördan har blifvit lättare. Tak-
kalwas kalka keppanet, *sumtus mi-*
nuentur. Die hugfoh måste keppaneh,
nunc curæ meæ levantur, nu lättas mit
bekymmer. Keppanastet, *dimin.* blif-
va litet lättare. Keppanatjet, *levare*
incipere, incipere fieri leviores, be-
gynna at blifva lättare.

KEPPANEM, *n. f. levamen, relaxatio*, li-
fa, lindring. *Passive accipitur*.

KEPPEN, keppanes, *vide kappanjes*.

KEPS-KÅTE, *avium stomachus*, fogel-
kråfve, mage på foglar.

KERATS *sive* keratje, muora-keratje,
avis nomen, picus arboreus, Stillkråka.

Fingunt Lappones hanc avem fuisse ru-
sticam, quæ cum Salvatore petenti ne-
gasset panem, ablegata est in silvas, ut
sibi cibum ex arborum vermiculis quæ-
reret.

KERES, kerok, *n. a. carus, dilectus*, kär,
älskad. Kerafin adnet, *diligere*, älska.
Keres weljam, *mi frater dilectie*, min
käre broder. Keres attjam, *mi pater*
carissime. Comparat. kerafub, kärare.
Superlat. kerafumus, den aldrakäraste.
Compos. keres-miälak, *benevolus*, 1 Petr.
3: 8. & keres-mârak, Rom. 10: 19. *zelo*
incensus, nitisk, Danice nidkär, *nus-*
quam nisi in Theologicis in usu sunt.
It. compos. & oppos. Okeres f. okäres,
Rom. 1: 31. *caritatis expertus*, kärleks-
lös. Käresapta, *Austr. idem*.

KERESWUOT, *n. f. caritas*, kärlek. Wel-
jalats kereswuotefne kaikafats ke-
reswuoteb, *in fraterna caritate com-*
munem caritatem, 2 Petr. 1: 7. Keres-
wuoten tjulestemin, *osculo caritatis*.
Obs. in Novo Testamento zelus explica-
tur per kereswuoten mâre, nit.

KERASIT, kerafukt & keraft, *adv. aman-*
ter, kärligen.

KEROT, *v. a. amore capi*, blifva kär.
Die mon kerob tunji, *tui amore ca-*
ptus sum, jag är kär uti dig. Kero-
ftet, *dimin.* blifva litet kär. Kerogä-
tet, *incipere capi amore*, begynna at
blifva kär. Kerogätemen lepa kas-
kebfska, *se invicem amare incipiunt*,
(Dual.) *mutuo capi incipiunt amore*, de
två begynna at älska hvarandra. Ke-
rotet, *Hiph. vid. kerahaddet*.

KEROM, *præt. part. captus amore, amans*,
kär, intagen af kärlek. Kerom le
fodn neiti, *amore captus est virginis*.

KERA-

KERAHET, v. n. *idem quod kerot.*

KERAHADDET, v. a. *ad amorem perducere, amorem conciliare, göra kär, förvärfa kärlek. Tjabba wiefominat todn kerahaddah almatjit, ad tui amorem, vita tua honesta, homines perducis.*

KERAS, keras-badde, *funis ad strangulandum aptus, et band at strypa med, ränn-lyckja. Hinc*

KERASET, v. n. *strangulari, strypas. Hiph.*

KERASTATTET, *strangulandum curare, strangulare, strypa.*

KERDE, n. f. *vicis, gång, omväxling.*

Akta kerden, *semel, en gång. Lokke kerden, decies, tio gånger. Tan kerden sive palen, hac vice, denna gången. It. koros akta kerdin leb mon, non nisi unico & simplici indutus sum vestimento, jag har allenast en omgång eller hvarf med kläder på mig. Ib palla tjåskemest kolmain kerdin, triplo indutus vestimento frigus haud pertimesco. Like kerde, vestis corpori proxima, indusium, skjorta. It. regio, tractus, trakt, ort. Juokus tatte kerdest påtin? num ex isto tractu sive regione venerunt?*

KERDAK & kerdafats, n. a. *non nisi in compositione cum aliis vocibus occurrit.*

Akta-kerdak, *simplex, enkel. Qwekte-kerdak, qwekte-kerdak karwo, amictus duplex, dubbel klådnåd. Kolma-kerdak, triplex, triplicatus, trefaldig. Akta-kerdafats, qwekte-kerdafats, kolma-kerdafats &c. idem. Akta-kerdafats laiike, filum simplex, non duplicatum, otvinnadt garn. Lokke-kerdak, decemplex, tijo-faldig. Tjuote-kerdak vel -kerdafats, centu-*

plex, hundradefalt. It. in Theologicis:

Akta-kerdafatjeh pahai, *simplices sive inexperti nequitie, enfaldige i det onda, Rom. 16: 19. Akta-kerdafatswuot, subst. simplicitas, candor animi, enfaldighet, upriktighet. Ecclesiast.*

KERDEKES, n. a. *Austr. idem atque kerdak. Subst. compos. Kolma-kerdekeswuot, Trinitas, Trefaldighet. Melius dicitur Kolmaktafatswuot, cfr. Aktafatswuot.*

KERDATES, n. f. *pannus subdititius, subtegmen vestis, foder under kläder.*

KERDEW, n. f. *idem.*

KERDOS, n. a. *idem atque kerdak.*

KERDOT, v. a. *fila geminare, tvinna. Kerdo tab laiikeb, duplica hoc filum. It. iterare, å nyo uprepa, fodra.*

Puotfelwas kerdo, *morbus recidit, rursum invadit, sjukdomen kommer igen. Tårob kerdot, iterare pugnam, slå på nytt. Kerdostet, dimin. litet tvinna, m. m. Kerdogåtet, incipere geminare, iterare incipere, begynna at fördubbla, at uprepa å nyo. Wanka kerdogåta, morbus recidivus fieri incipit, sjukdomen begynner at återkomma.*

KERDOM, n. f. *geminatio, duplicatio, tvinnande, fördubblande. Reditus, iteratio, uprepande. Puotfelwasen kerdom, reditus aegritudinis, sjukdomens återkomst.*

KERDOK & kerdot-kenna, kerdotek, n. a. *non geminatus, simplex, otvinnadt, enkel. Kerdok laiike, filum non duplicatum. cfr. ainak.*

KERDOTET, v. a. *frequ. duplicare, geminare, fördubbla. Laidob kerdotet, iterare iter, resa en gång til samma våg.*

KERDOTATTET, *duplicandum curare, posse duplicari*, låta fördubbla, kunna fördubblas. I tat kerdotatte, *hoc nequit duplicari*, kan ej fördubblas.

KERESTET, *v. n. vide infra* kåråttet.

KERJAN, *adv. lato cum animi affectu*, gladeligen, med glädje. Kerjan litjab ådtjom, *latus sum quod acceperim*, jag är glad at jag fick. Kerjan påtib kaddai, *quod ripam affectus sum gaudeo*, jag är glad at jag kom til lands. It. kerjan Dalab ådtjoh die le nuokes, *si unum acceperis Imperialem satis erit*, får du en Riksdaler är det nog.

KERJOTET, *v. n. latari, gaudere*, frögdas. Kerjotatjet, *latari incipere*, begynna at frögdas. *Scribitur etiam kirjotet, kirjotatjet &c.*

KERJOTALLET, *v. n. frequ. majori letitia affici*, högeligen glädjas.

KERJOTEJE, *letans*, som gläder sig. Kerjotem, *subst. letatio*, glädje, frögdande.

KERJOTALLEM, *n. s. letitia major, exsultatio*, stor glädje, frögd.

KERKEM, *corbis*, korg. *Ita appellantur cune Lapponibus usitate. cfr. kâtka.*

KERMESK, *serpens*, orm, *vide* kårbma.

KERON, *avis nomen*, fjäll-rypa.

KERRES, *traba, Lapponum more constructa*, ackia, Lapparnes åk-don. Kerrefats, *dimin.* en liten ackia.

KERETS, *Austr. idem.*

KERREW & kerre, *n. s. consultatio, consilium*, rådslag. Kerre-kâte & kerrew-kâte, *domus consultationis*, rådplågnings-rum.

KERRETET, *v. n. consultare*, rådflå.

KERWES, *securis*, yxa. *Fenn. orig. cfr. akfjo.*

KESAS, *quod renonibus vectariis circa*

collum alligatur, quo trahant vehem, ren-lokor. Hinc

KESASTET & kesaftattet, *renones vectarios jungere trahis*, fåtta renar för ackiorne, spånaa före renar.

KESE, *n. s. æstas*, sommar. Kefe qvou-tel, *media æstas*, midt på sommaren. Kidda kefe, *æstas ineuns*, början af sommaren. Tjaktja kefe, *æstas præceps*, då det lider til slut med sommaren, inemot hösten. Tjaktja kesen mon kalkab wuolget, *æstate precipite abiturus sum*. Kefe peiweh, *dies æstivi*, sommar-dagar. Kefe le lakka, *æstas appropinquat*, sommaren nal-kas. Kefe paka, *calor æstatis, æstus*, sommar-hetta. Paka sive pakas kefe, *æstas calida*. Kalos kefe, *æstas frigidula*, kall sommar. Kesen ålma, *Deus olim æris & frugiferæ tempestatis.*

KES & kesa, *gyrus, circus*, ring. Kesab jårgelet, *in gyrum reflectere, regyrare.*

KESET, *v. a. trahere*, draga. Tåmpa lassab kesa, *vehem equus trahit*, håsten drager lasset.. Magnet kedke kesa routeb etjes lusa, *magnes ferrum attrahit*. Sakkob keset, *multari pecunia*, plikta med penningar, böta. Kesfi kolma jårba Dalait fakkon, *tribus est multatus Imperialibus*, han pliktade med tre Riksdaler. It. *capere, pacem esse, (de vasibus & mensuris)* draga, innehålla. Ådnakeb-kus tat kare kesa? *quantum capit hocce vas?* huru mycket drager eller inrymmer detta kårilet? Kesin fåra kutte qwekte jålla kolma måtit, *Joh. 2: 6. capiebant singule duas sive tres mensuras*, hóllo hvardera tu eller tre mått. Jaureb keset, *sagena piscari*, draga

not.

not. Kefestet, *dimin. litet draga*. Kefest tall, *trahere paulisper*, drag på litet. Kefajet & kesegåtet, *incipere trahere*, begynna at draga. Kefajien jaureb idietest, *sagena mane piscari ceperunt*. *Passiv. verb. keset est kesetuet s. kesetowet ctr. kesot, qu. vide infra.*

KESEJE, *trahens*, den som drager. Jaure kesejah, *piscatores, qui piscantur sagena*, fiskare, som draga not. Kesem, *subst. vectura*, dragning, förfel. Kesem badde, *funis quo quidquam trahitur*, dragband, tåg hvarmed något drages. Sakko kesem, *multa*, penninge-bot. Jaure kesem, *piscatus*, fiskande. Jaure kesemin haggabs piabmet, *vivere piscatu*.

KESATET, *v. n. subducere se, subterfugere*, draga sig undan. Kesati kuit pakoiestes, *verbis non stabat*. Kesati toiwo tafest, *promissis non stabat*, han höll ej sina löften. Kesati dauk likan, *tamen se subduxit*. *It. surgere*, stiga up. Kesati adtjek fångost, *nuper e lecto surgebat*, han steg nyfs up utur fången. Kesatet kalkeh jabmekh ådnamest, *e terra resurgent mortui*, de döde skola upstå utur jorden. *Prat. particip. kesatum, qui surrexit*, upstigen. Adtjek kesatum akka, *uxor quae nuper a puerperio convaluit*, en hustru, som nyligen kommit up utur barnfången.

KESANJE, *n. s. jumentum*, drag-kreatur, ök. Eh leh musne kesanjeh, *jumenta mihi non sunt*, jag har ej några drag-kreatur. *It. instrumentum fabricæ, quo lineæ ducuntur*¹, lineal, verktyg at draga strek och lineer med.

KESETATTET, *v. n. posse trahi*, kunna

dragas. I kesetatte, *trahi nequit*, det kan ej dragas. Tat sakko le nau stuores, jutte i kesetatte, *tanta hæc est multa ut solvi nequeat*, dessa böter äro så stora, at de ej kunna erläggas. I jaure kesetatte piaggast, *procella impedit quo minus fieri possit piscatus*, man kan ej fiska för stormens skull.

KESETET, *v. a. vehere, transportare*, föra, forsla. Keset munji muorait, *advehe mihi ligna*. Malmait kesetet, *mineram metallicam vehere*, forsla malm. *Est quasi Hiphil verbi keset*. Kesetatstet, *dimin. litet forsla*. Kesetatjet, *incipere transportare*, begynna forsla.

KESETEJE, *vehens, portitor*, den som skjutsar, fohrman. Kesetem, *subst. vectio*, förande, skjutsande.

KESETUM, *prat. part. pass. vectatus*, förd, skjutsad.

KESATALLET, *v. n. transferri, vehi*, föras, forslas. Tat lasså kalka kesatallet heimai, *domum hæc ferenda erit vehes*, detta lasset skal föras hem. *It. active: vehere, transportare*, föra, forsla. *Est quasi frequ. verbi kesetet*.

KESATALLEM, *n. s. vectura*, förfel. *It. vectio*, skjutsande. I fodn kesatallemest palla, *non illum piget vectationis*, han skjutsar gärna.

KESOT, *v. n. transportari, pervehi*, föras, forslas. Kåsså kalka tat kesot? *quorsum hoc erit deportandum?* hvart skal detta föras? *Est quasi passiv. verbi keset*. *It. Mano kesoi, luna decrescit*, månen aftager.

KESATJET, *v. a. frequ. trahere*, draga. Wuoptest kesetjet, *in capillos involare*, hådraga, lugga. *It. kesatjet etjes pelai,*

pelai, *trahere aliquem in partes suas*, draga någon på sin sida. Kefatjemen leh jaureb, *in piscando sagena occupati sunt*, de hålla på at draga not som måst.

KESELET, *involvere, vide infra kåfelet*.

KESUNJA, *fibula sive ansa, qua prehensa, quidquam trahimus*, handtag, grepe, hvori man griper då man skal draga något.

KESTET, *v. a. glomerare*, nyfta. Nådob keftet, *glomum glomerare*, nyfta et nyftan. Kainob keftet, *funem in orbem disponere sive glomerare*, lägga et rep i ring. Kestetet, *glomerandum curare, glomerari facere*, låta nyfta. *cfr. giftet, kåfelet, unde ortum videtur*.

KESTAK, *n. s. glomus, fasciculus*, nyftan, knippe.

KETJE, *n. s. finis, extremum*, ånde, det yttersta. Wåralden ketje, *mundi extremitas*. Tjute ketje, *digiti extremitas*, finger-ånde. Jaure ketje, *extremitas lacus*. *It. Tatte ketjest, imposterum, härefter*. I tat kalka fjaddet tatte ketjest, *in posterum hoc non fiet*. *Compos. Aut-ketje s. auta-ketje, pars anterior, framdel*. Wadnasen auta-ketje, *prora cymbæ*, framstammen på en båt. Mange-ketje, *pars postica*, bakdel. Wadnasen mange-ketje, *puppis scaphæ*, bakstam. Auta-ketje met le wadnas, *qua proram nimis onerata est cymba*, båten är framlastad, framman-tung. Mange-ketje lakk, *ad partem posticam*. Ruopto ketjest, *adverbialiter accipitur: præpostere, modo inverso*, bakfram.

KETJAMIT, *adv. omnino, in integro*, ex toto, helt och hållit, aldeles.

KETJATET, *v. a. fini addere, extremitati annectere*, skarfvä uti vid ändan.

KETJATALLET, *v. n. verbis loqui ambiguus, obscure neque satis explicite dicere*, tala tvetydigt, med halfbrutna ord. *It. verbis aliquem ledere*, pika någon.

KETJO & ketjos, *n. a. integer, totus teres*, hel och hållen. Ketjo peiwen, *per totum diem*. Ketjo ijan ib le ådam, *totam noctem pervigilavi*. Ketjos le, *integer est*, han är hel och hållen i behåll. *cfr. alles*.

KETKE, *Boreal. kerrke, nom. animal. hyæna*, jår, filfras.

KETSALD, ketfaldak, ketfaldet &c. *vid. infra kåtsald, kåtsaldak &c.*

KEULE, *n. s. circulus, gyrys*, ring, krets. Mano le keulen, *circulus circa lunam est, circulo cincta videtur luna*, det synes en ring omkring månen. *It. circuitus, ambages*, omväg, omgång. *Majorem circulum circa lunam serenam, minorem vero turbidam indicare tempestatem Lappones autumant*. Keulen siñe, *intra gyrum*. Keulats, *dimin. en liten ring*.

KEULOT, *v. n. circulo cingi, tantum de luna dicitur & sideribus, cum circulo circumcinguntur apparente*, såges när som det blifver ring omkring månan eller stjernorna. Mano keulo, *luna circulo inclusa est apparente*.

KEURA, *vide tjåura, tjåures*.

KEUTET, *funē scapham, adverso flumine, trahere*, draga båten uppföre eller emot strömmen med rep. Epe mi tab jokkab fokken påte, keuten wall, *hoc flumine adverso navigare non possumus, sed trahenda erit fune cymba*.

Keu-

Keutestet, *dimin.* något litet draga båten med tåg. Keutatjet & keutegåtet, *trahere incipere*, begynna at draga.

KEUTEM, *n. f. tractio scaphæ contra ductum fluminis & rapiditatem aquarum*, båtens ledande med rep emot strömmen. Keutem kaino, *funis*, quo hoc perficitur, rep, hvarmed fädant för rättas.

KEWOLES, *n. a. timidus, pavidus, qui facile & fere nulla de causa timore percellitur subitaneo suumque vociferatione & affectibus significat terrorem*, rädd, snarlskrämd, som låter skräma sig af en ringa ting.

KEWOT, *v. n. terrore panico percelli, præ metu vociferare*, blifva intagen af en fåfång fruktan, ropa af skrämsel. It. Manah rättoh ja kewoh, *liberi pila ludentes vociferantur*, Boreal. Kewogåtet, *terrorem gestibus indicare incipere*, begynna med åthåfvor visa sin förskräckelse, börja at hafva sig illa i rådflan.

KEWOTET, *v. a. subitaneo attacku, aut acu vel alio instrumento pungendo alicui incutere terrorem*, skräma någon med det, at man hastigt rör vid honom, eller sticker honom med en nål, eller ock på annat dylikt sätt. *Obs. faciles sunt Lappones præcipientesque ut in alios affectus, ita & in metum.*

KIBBEL, *n. a. scaber, non æquus, tuberculis confusus*, ojäm, tufvig. Påldnesk ja kibbel land, *regio minus plana tuberculisque confusa*, ojämnt och tufvigt land.

KIBMAHADDET, *v. a. leviter coquere, paululum ad ignem torrere*, lindrigt koka,

förvålla. Kibmahaddum, *particip. coctus*, kokt, fuden.

KIDDA, *n. f. ver, vår*. Algo kiddan, *primo vere*, i början på våren. Karra kidda, *ver frigidum*. Kidda kefe, *æstas ineuns, ver adultum*, slutet af våren, början på sommarens. Kiddan & Austr. kiddek, *adverbialiter accipitur, vere*, om våren, vårtiden.

KIDDATET, *v. n. vernum tempus transigere*, tilbringa vårtiden, blifva öfver våren. Tobben kiddati sodn, *ibi degebat vernum tempus*, där höll han til om våren.

KIDDANET, *v. n. assvescere*, blifva van. Sodn le kiddanam fuolatet, *furto ad-suevit*, han har vant sig at stjäla. Todn kiddan munji, *semper me lacerare suevisti*, du har fått vana at altid oro mig.

KIDDOSSET, *v. n. consuetudine aut cupiditate ad aliquid impelli*, af vana eller begärelse drifvas til något. Die kiddosi lokket, *factus est legendi cupidus*, han blef begärlig at läsa. Karjel ja Turk kiddosika tårot kaskebska, *Muscovitas inter & Turcas vehemens & assiduum bellum ortum est*, Ryssarne och Turkarne begynte en beständig och håftig strid med hvarandra. Kiddos tab takket, *istud omni studio & continue fecit*, han tog sig före med allvare at ständigt få göra.

KIDDOS, *n. a. irritans, incitans*, retande. *Rarius occurrit.*

KIDDOTES, *n. f. impulsus*, drift, retelse.

KIDDOTET, *v. a. incitare aliquem ad aliquid, impellere, ansam præbere*, upåggja någon til något, gifva tillfälle och anledning. Sodn mo kiddoti tassa,

tassa, *ad istud ille me instigavit*, han retade mig dertil. *Passiv.* kiddotowet *vel* kiddotuēt.

KIDDOSTATTET, *v. a. frequ. idem.* Ale kiddostatte qweibmabt, *noli proximum tuum irritare.*

KIDDOTEM, *n. f. instigatio*, retande.

KIDDOK, *n. a. irritabilis, qui facile irritatur*, som snart och lätt retas.

KIDNJEL, *Austr. lacrima*, *vid.* kadnjal.

KIERDET, *v. a. tolerare, pati*, tåla, lida. Wai mattaliten kierdet, *ut possitis tolerare*, 1 Cor. 10: 13. Eh monneh kierende kalmet, *frigore ova corrumpuntur*. Ib kierende tjåskemeb, *frigoris impatiens sum*, jag tål ej kölden. *Fenn.* kårfin, *patior*. Kierdastet, *dimin.* litet tåla. Kierdagåtet, *perferre incipere*, begynna at tåla.

KIERDETATTET, *v. n. posse tolerari*, kunna tålas. I tat swarke kierdetatte, *intolerabilis hic est dolor*, denna svedan är odrågelig.

KIERDIES, *n. a. patiens*, tålig. Orro kierdies muina, *patiens esto mei*, Math. 18: 29. Orro kierdies kitt nokkemi, *esto patiens usque ad finem*. *Compos.* okierdies, *impatiens*, otålig. Kierdiesapta, *Austr. idem*. Jubmelen måre le kierdiesapta, *ira Dei intolerabilis est*. *Scribitur etiam* kierendejes.

KIERDEJESWUOT, *n. f. patientia*, tålmod. Kierdieswuot takka puoikaldattemeb, *patientia operatur experientiam*, Rom. 5: 4. *Compos.* & *oppos.* okierdejeswuot, *impatientia*, otålighet.

KIERDEM, *n. f. passio, perpassio*, lidande. Kierdem-laka, *adverbialiter: modo tolerabili, tolerabiliter*, på drågeligit sätt.

KIERDIESIKT, *adv. patienter*, tåligen.

Compos. & *oppos.* okierdiesikt, *impatienter*, otåligt. *In Sacris occurrunt.*

KIERDEMAS, *tolerandus, perferendus*, som skal utstås, som bör fördragas. Ådnak le kierdemafen tane wåraldesne, *multa in hac vita perferenda sunt*.

KIERDNE, *nix congelata*. *vid.* kårdne.

KIETJA, *nom. num. septem*, sju. Kietjajokke, *septuaginta*, sjuttio. Kietjatjuote, *septingenti*, sjuhundrade. Kietjatufan, *septem millia*, sjutusende. Kietjajokkad, *septuagesimus*, den sjuttionde. Kietjatjuotad, *septingentesimus*, den sjuhundrade. Kietjatufand, *septuagies millesimus*.

KIETJAD, *nom. num. ordin. septimus*, den sjunde. Kietjad aiken, *septima vice*. Kietjad peiwe, *dies septimus*.

KIBME, kibma, kibme saje, *locus, ubi aves tempore verno coeunt*, ställe där foglarne para sig, om våren, fogelvin. Kibme lāddeh, *aves coeuntes, veneri inservientes*, vin-fogel.

KIHLATET, *v. a. despondere*, förslåfva, trolåfva. Kihlati allases mo neitab, *filiam meam sibi despondit*. Kihlatum nisunines, *cum desponsata uxore sua*, Luc. 2: 5. *Passiv.* kihlatowet & kihlatuēt, trolåfvas.

KIHLE, *n. f. donum, quod sponsæ datur in pignus sive arrhabonem matrimonii futuri*, fäste-gåfva, trolåfnings-gåfva. Kihlen le tabb neiti waddam, *virgini hunc arrhabonem dedit*, han har gifvit flickan detta, til fästnings-gåfva. Kihlats, *dimin. sponsi munusculum*, en liten trolåfnings-pant. *Fenn.* kihla, *idem*.

KJILLEK, kjillekats, *hædus*, kid.

KIKET, *v. n. splendere, micare*, skina, lyfa.

lysa. Peiwe kika, *sol splendet*. Kika ko peiwe, *splendet ut sol*. Gälle ja filba kikeh, *aurum & argentum nitent*, gull och silfver glänfa. Kikegâtet, *incipere micare, nitescere*, begynna at skina, blifva blank.

KIKANET, *idem quod kikegâtet*.

KIKED & kikok, *n. a. nitens, lucidus*, glänfande, lyfande. Kikok ko kristal, *splendidus tamquam cristallus*, *Apoc. 22:1*. Ila kiked le, ib matte wuotjet, *ob nimiam lucem collineare nequeo*.

KIKEDAKES & kikalats, *Austr. idem*.

KIKEJE, *nitens*, skinand, glänfande. Kikeje gälle, *aurum nitens*. Kikem, *subst. nitor, splendor*, glans, sken. Nasti kikem, *splendor stellarum*, stjernornas glans.

KIKELDET, *nitere*, glänfa. Kikeldats, *nitens*, glänfande, *varius occurrunt*.

KILASET, *v. n. aestuare, calere*, vara het, vara varm. Kilasab pakest, *aestu solis caleo*, jag är varm af solhettan. Kilasam almats tjatseb kâika, *homo aestuans sitit frigidam*. Almats kilas ila stuora pakest, *nimius aestus homini molestus est*. It. piârigo kilas, *caro calore maceratur*, *caro igne supposito vel etiam solis aestu calet*, köttet blir sudit af elden, eller af hettan. *Minus est quam tuoltet*, wuoffjetuet.

KILDE, Kilde- vel Kintel-peiwe, *dies purificationis Mariae*, Kyndelsmåffodag. It. kilde faje, *locus ubi Lappones commorantur id tempus; dum catuliuunt sive aestu venereo agitantur rangiferi, quod ad finem mensis Septembris & initium Octobris fieri solet*. Kilde kâte, *idem*. Kilde faje, kilde kâte, kallas det rum, där Lapparne uppehålla sig

den tiden, då renarne hafva sin springtid, neml. i slutet af September och början af October månad. *Boreal. cfr. Rakad faje. Hinc*

KILDET, *v. a. Boreal*. Sarwait kildet, *renones admissarios dicto tempore mactare*, slakta brundrenar. Obs. kilde, kildet, *originem forte debet Fennica voci kildââ, fulgere, ad quod suspicandum eo imprimis ducimur, quod Lappones ut festos hos habeant dies, quibus hæc peraguntur negotia casaque suas, hoc ipso tempore, optime instruant atque etiam exornent*. Kildetet, *dictum istud tempus commorari*. Kuffine kalkah todn kildetet tan jaken? *ubi catulitionis rangiferorum transiges tempus, hoc anno? hvarest skal du i år tilbringa renarnes springtid? Boreal. cfr. rakatet*.

KILDNO, *n. a. longus & gracilis*, lång och smal. Kildno petse, *abies longa atque gracilis*, en lång och smal tall. *De arborib. dicitur. Austr. cfr. kilwo*.

KILJATET, *v. n. vociferari*, ropa högt, skrika til. Kiljati sagga, *vociferatus est vehementer*, han ropte hårdt.

KILJANJE, *n. a. vociferans*, skrikare, ropare.

KILJOT, *v. n. clamare, rugire*, ropa, ryta. Bire kiljo ko tällåb wuoidna, *ad conspectum ignis rugit ursus*. Wuoksa mårest kiljo, *taurus mugit furens*. Ele tasne kiljo, *noli heic vociferare*, stå ej här och ropa. Kiljoje, *particip.* Kiljoje lejon, *leo rugiens*, 1 Petr. 5: 8. A Fenn. kiljan, *vociferor*. Kiljogâtet, *incipere vociferare*, begynna at ropa.

KILJOM, *n. f. vociferatus*, rop, anskri. Wuoudnajes kiljom, *furiosa vociferatio*. Kilja, *idem*. Mi kiljait le tatt?

quis iste est vociferatus? hvad år det för rop?

KILKOTET, *v. n. albescere, colorem amittere*, hvitna, släppa färgen. *Skruda killoti, pannus decolor factus est.* **Kilkotastet**, *dimin. litet förlora färgen.* **Kilkotatjet**, *incipere albescere, decolorari incipere*, begynna at förlora färgen.

KILLET, *v. a. perferre valere, sustinere*, uthårda, kunna fördraga. Ib killa nådeb qweddet, *onus sustinere non valeo*, jag förmår ej bära bördan. I kukkeb parget killa, *non diu perseverat laborem.* **Killestet**, *dimin. något litet uthårda.* **Killegåtet**, *incipere sustinere*, begynna at fördraga. Harjane-mest almats killegåta, *consuetudine homo fit patientior, sive aptior ad quemvis sustinendum laborem.*

KILLOS, *n. a. qui diutius laborem perferre valet, durus ad laborem*, den som länge uthårdar med arbete. *Killos tampa, equus qui non facile fatigatur*, en häst, som ej så snart tröttnar. **Killos-wuot**, *subst. perseverantia, constantia*, uthårdande. **Killos-laka**, *adv. perseveranter*, med framhårdande, hårdigt.

KILLELET, *v. n. pronum esse, spontaneum esse*, vara benågen, själf vilja. *Ets tasan killeli, ipse sua sponte id fecit, ipsemet ad istud erat spontaneus*, han var själf villig dertil. **Killelimo kâik**, *sua sponte ad me venire voluit.*

KILLEK, *vetula, anus*, gammal gumma.

KILLOT, *v. n. adniti, cum labore & nisu* multo *conari*, sträfva, arbeta på. **Mai-na leh todn killomen?** *quid adnitis?* hvad arbetar du med? hvad sträf-

var du efter? **Killob mai**, *walla ib aibmot ållet, ut ut adnitar, perficere tamen non possum.* **Killostet**, *dim. Killogåtet, adniti incipere, incipere moliri*, begynna at fråsta på, at sträfva. **Killogåtin tjudit kâddelet**, *ad id annitebantur ut occiderent adversarios.*

KILPOT, *conari, moliri*, arbeta med något, bemöda sig. *Obs. est fere ejusdem significationis atque killot, minori tamen est kilpot nisu quidquam facere, killot autem majori.* **Kilpob peiwest peiwai**, *quotidie & semper adnitor*, jag sträfvar dageligen. **Kilpob kâti ja juolki**, *omni nisu incumbo*, jag arbetar med händer och fötter. **Sâ-maseh kilpoin fuina**, *quidam cum illo conflictabantur, Act. 17:18.* **Mije lepe harbmat kilpom tane fuonos tal-ken**, *tempestas hacce turbida nos maxima affecit molestia*, vi hafve slitit mycket ondt, för det elaka vådrets skull. **Kilpostet**, *dimin. litet bemöda sig.* **Kilpogåtet**, *conari incipere, incipere adniti*, begynna at fråsta på, at sträfva. **Juo ådna mai kilpogåtib**, *jam quidem dudum incumbere cepi.*

KILPOKS, *cum quo contendimus, cum quo nobis est certamen, adversarius*, kâmpbroder, den man kâmpar med, motståndare. *Dicitur etiam kilpo-kradna.*

KILPET, *v. n. & kilpedak, vide supra filpet, filpetak.*

KILWO & *interd. kilbmo, procerus, hög.* *Proprie de arboribus dicitur.* **Kilwo haik**, *abies proceræ*, en hög tall. **Kilwo fâke**, *betula proceræ*, en lång eller hög björk. **Kilwoh leipeh**, *alni proceræ.*

KIMA,

KIMA, *vide* kibme. *A Fenn. voce* kijma, *idem* & kijmainen, *catuliens.*

KIMES, *n. a. catuliens*, löpfsk. *vid.* keime.

KIMET, *v. n.* Lådde le kimemen talle, *aves nunc coeunt*, foglarna hålla nu på at para sig.

KIME, *n. f. ærugo*, årg. Kime paina, *sapit æruginem*, det smakar af årg.

KIMOT, *v. n. æruginosum fieri*, *ærugine obduci*, årgas, blifva årgig. Kimom le tat kebne, *abenum hoc æruginosum factum est*, denna kittelen har blifvit årgig. Kimom le piåbmö, *cibus sapore æruginoso infectus est*, maten smakar af årg. *It. rei alicui deditum esse*, vara mycket begifven på någon ting. Die kimoin tårot, *pugna non destitute*, de viste aldrig öfvergifva at slåfs. *Dicitur quando, quasi entusiasmo quodam, ad quidquam faciendum impellimur & in faciendo diutius detinemur.* Kimøstet, *dimin.* litet årgas, *m. m.* Kimogåtet, *incipere æruginē tingi*, *æruginosum fieri incipere*, begynna at årgas.

KIMOTAKES, *n. a. æruginosus*, *qui facile æruginē inficitur*, årgfull, som snart blifver årgig.

KIMPA, *vid.* kippo. *Fenn.* kimppu, *fascis*, knippe, bylte.

KINGSJET, *v. n. fatiscere*, giffna, remna. *Dicitur de vasis ligneis siccitate fatiscentibus*, såges om tråkåril, når de af torka giffna eller blifva otåta. Kare kingsja, *vas fatiscit*. Kingsjettet, *dimin.* litet giffna. Kingsjegåtet, *fatiscere incipere*, begynna at giffna. Kingsjetet, *Hiph. fatiscere facere*, in sole exponere ut fatiscat, låta giffna, låta gressna i solen. Ele kingsjete kareb, *fatiscere ne facias vas.*

KINGSJES, *n. a. rimosus*, *qui fatiscit*, gles, giffnad, otåt. *Synon.* fweikok, kirok.

KINGSJETAKES, *n. a. rimosus*, *qui facile rimas agit sive fatiscit*, som gärna giffnar. Kingsjetakes wadnas, *rimosa cymba*, *vel potius, quæ facile agit rimas.* *cfr.* jålok. Kingsjetakes kagga, *doliolum, quod siccitate facile fatiscit*, en kagge, som lätt giffnar.

KINKA, *n. f. fascis*, *fasciculus*, kårfve, knippe. *Fenn.* kincka, *corticis betulini fascis.* *Austr. cfr.* kippo.

KINKAHET, *v. a. fascēs colligare*, knippa tilhopa, binda i knippor. *Austr.*

KINTEL, *n. f. candela*, ljus. Kinteleb tflakketet, *candelam accendere*, tånda up ljus. Kintelit takket, *candelas sebare*, stöpa ljus. *Compos.* kintel-juolke, *candelabrum*, ljusstake. Gålletum kintel-juolkit, *candelabra aurea*, *Apoc. 1: 12.* Kintel-tjuoukes, *lux candela.* Kintel-peuwe, *festus purificationis Mariæ*, Kyndelsmåssa. Kintel-laige, *filum candela*, ljus-veke. Kintel-skarja, *forfex, qua candela a carbone purgatur, vulgo, emunctorium*, ljus-sax. Kintelats, *dimin.* et litet ljus. *Fenn.* kynttilä, *candela.*

KINTSOR & kintfortakes, *n. a. effrenatus*, *qui freno reluctatur*, östyrig, otamd. Kintfortakes herke, *reno effrenatus.*

KINTSORET, *v. n. freno reluctari*, vara östyrig, vara otamd. *Dicitur de animalibus indomitis.* Kintforastet, *dim.* vara något östyrig. Kintforatjet & kintfortatjet, *freno reluctari incipere*, begynna at vara östyrig.

KIPP, *n. f. Austr. vide supra* kappanjes.

KIPPO, *n. f. fasciculus*, knippe. *It. Austr.*

kippo *f. kippa*, vide kappa.

KIPPER, *Austr. vide supra kapper.*

KIPTA & kipt, *n. f. perula, cum lapide incluso, quæ e cortice betula confecta retibus apponitur piscatoriis*, stenar, med nåfver öfverdragna, at fåtta på fiskare-nåt. Kiptetes, *n. a. qui istiusmodi lapidibus caret*, som ej har fådane stenar. Kiptetes kåldék, *sage-na piscatoria non instructa lapidibus*, not utan stenar. Kiptetet, *v. a. dictos lapillos retibus amectere*, stena nåt. *Nunquam non hoc tantum sensu occurrunt.*

KIRBMOT, *vibrare*, svånga, fåkta med något. Swerdin kirbmot, *gladium vibrare*, svånga vårjan.

KIRBMESTET, *v. a. circumdare, circumcingere*, omringa, omhvärfva. Staded kirbmestet, *urbem obsidere*, belågra en stad.

KIRET, *v. n. fatiscere*, remna spricka. Ådnam kira, *area fatiscit*, marken remnar. Muora kira, *lignum agit rimas*. *It. ringere*, gapa. Kirestet, *dim. litet remna*. Kiragåtet, *incipere fatiscere*, begynna at remna. Kare kira-gåti, *vas debiscere cepit*.

KIREM, *n. f. hiatus, rictus*, remnande, gapande.

KIROK, *n. a. fatiscens, rimas agens*, sprucken, grest. Kirok litte, *vas rimosum*.

KIREKET, *v. n. Austr. id. ac kiret*. Kirekom litte, *vas rimosum, quod fatiscit*.

KIRGETS, *n. avis, aquila, örn. cfr. kåskem.*

KIRJE, *n. f. liber, literæ*, bok, bref. Kirjeb tjalet, *litteras scribere*, skriva bref. Kirjeb lokket, *epistolam vel librum legere*, (*Fenn. kirja, idem*). Kirjats, *di-*

min. et litet bref, en liten bok. Compos. kirje-kåtjeje, literatus, eruditus, boksynt, lård. Act. 4: 13. Kirje-äppes, idem. Scriba, skriftlård. Kufne le akt kirje-äppes? ubi est scriba quidam?

KIRJAK, *n. a. crispus, variis incisionibus ornatus*, krufig, med konstiga inskärningar prydd. Kirjak laipe, *panis crispatus*, krufadt bröd. Kirjak kare, *vas crispatum, incisionibus ornatum*.

KIRJETET, *v. a. crispare, incisionibus ligneum vel metallicum vas ornare*, krufsa. Kirjetum paste, *cochleare crispatum*. *Obs. Maximum Lappones esse ducunt artificium, vasa septe incisionibus atque pictura ornare.*

KIRJETEJE, *artifex, qui opus aliquod incisionibus vel pictura ornat*, crispans, en som firar, som krufar til något. Kirjetem, *subst. ritande*, utfirande med skärningar och strek.

KIRJO, *n. f. letitia*, glädje. *cfr. kerjotet.*

KIRKO, *templum*, kyrka. *vid. kyrko.*

KIRRO, *n. f. Austr. maledictum. vid. karro.*

KIRS, *vide supra karas.*

KIRTET, *v. n. in gyros ire, circumire*, svånga omkring. Ardnes kirta, *in gyros circumvolitat aquila*, örnen flyger i rundlar. Kirtetet, *frequ. idem*. Kirtelatjet, *incipere gyros agere*, begynna at svånga sig rundt omkring.

KIRTETEM & kirtem, *n. f. circuitus in gyrum*, omfvångning.

KIRTETET & kirtedattet, *v. a. in gyrum reflectere*, vända omkring. Kirteti mo, *circumegit me*.

KIRWA, kirw & kirwas, *n. a. pusillus, parvus, tener, liten, klen, spåd. Kirwa mana, infans pusillus, spådt barn. I lam kirwa, (duo negativa) paululum admo-*

admodum fuit. Synon. ojårga, vide supra jårga.

KISA, *n. f. clitellæ, sarcina*, klóf, börda som bäres af renar.

KISSA, kiffok, *crassus, vid. kaffa, kaffok.*

KISSJALET, kiffjelet & kiffjet, *v. n. velle, paratum esse*, vilja, vara benågen. Ets kiffjali tabb takket, *ipse met ad istud faciendum paratus erat. Jus kiffjelepet tassa, si lubenter illa de re consenseritis. Kiffjah-kus todn mo tjowot? visne me comitari? vil du följa med mig? Resp. kiffjab, volo, jag vil. Kiffjaladdet, frequ. idem.*

KISSJOK, *n. a. promus, promptus, lubens*, benågen, fårdig, villig. Wuoigenes le kiffjok, *Spiritus est paratus, Matth. 26: 41. Sije leh harmat kiffjokeh fo tuoftot, lubentissimis illum animis recipiunt. Kiffjes, idem. Kiffjok-wuot & kiffjeles-wuot, substant. inclinatio, propensio*, benågenhet, böjelse. To kiffjok-wuot tabb takka, *propensio tua id facit.*

KISSJESWUOT, *n. f. id. ac kiffjokwuot.*

KISTA, *chirotheca*, handske. Kistait tfa-
ket, *chirothecas induere*, taga på sig handskar. Kistats, *dimin.*

KISTO, *arca, cista*, kista. Silba kisto, *cista argenti. Kistots, dimin. en liten kista. Fenn. kirstu.*

KISTET, *vide supra* kestet, giftet.

KITET, *v. a. gratias agere*, tacka. Kitet Jubmeleb, *gratias agite Deo. Ele an-je kite, ne agas adhuc gratias. Wai kitalime, ut gratias agamus. Ubi kitalime est contr. pro kitalulime. It. ironice & in contrariam partem: Mon kalkab to kitet, rependam tua tibi malefacta, jag skal nog betala dig. Kistetet, dimin. litet tacka. Kitegätet,*

incipere gratias agere, begynna at tacka.

KITEM, *n. f. gratiarum actio*, tackande.

KITELET, *v. frequ. gratias agere*, tacka, flitigt tacka. Idtji tiete kokte kalki kitelet, *nesciebat, qua ratione optime gratum testaretur animum. Kiteladdet, frequ. idem. Kitelatjet, incipere gratum testari animum*, begynna at visa sin tacksamhet. Kitelatjin Jubmeleb, *Deo gratias habere ceperunt. Kitelastet, dimin. idem quod kitelet.*

KITO, kitoles, kitolus & kitolwas, kitos, *gratie, gratiarum actio*, tack, tackfågelse. Kito Jubmeli, *gratie sint Deo. Utse kitob Jubmel mijast ådtjo, Deo gratias debitas non habemus. Akta kito, formul. gratias agendi, Borealioribus usitata, gratias, tack, mycken tack. Est proprie mendicorum. Adne kitob, gratias ago, haf tack. Jubmeli lekes kitolus ja hewetes! laus & gloria sit Deo! Gudi vare tack och låf! Compos. & oppos. okito', otack.*

KITOKES, *n. a. gratus*, takfam. Kitokafen etjeb's wuofetet, *gratum se prebere*, visa sig tackfam. Compos. & oppos. okitokes, *ingratus*, otackfam. Okitokes almats, *homo ingratus. Okitokumus kaikist fjaddalim, omnium forem ingratiissimus. Kitokes-laka, adv. cum gratiarum actione*, tackfam, tackfammeligen.

KITOKESWUOT, *n. f. gratitudo, animus gratus*, tackfamhet. Compos. & oppos. okitokeswuot, otackfamhet. Tijen okitokeswuot tabb takka, *animi vestri ingrati causa istud fit, eder otackfamhet gör det.*

KITOLES, *n. a. idem atque kitokes*. Orrot kitoleseh, *estote grati*, Coll. 3: 15.

KITOLESWUOT, *n. f. idem atque kitokeswuot*. Wuokas kitoleswuoteb Jubmeli wuofetet epe matte, *dignas persolvere gratias Deo, nostræ non est opis*. Compos. & oppos. okitoleswuot, otackfamhet.

KITETATTET, *v. n. gratiarum actione dignum esse*, vara vârdigt tackfågelse. I fodn kitetatte, *grates non promeruit*, han förtjenar ingen tack. Obs. *gratias agentibus respondere solent*: I kitetatte, *grates non meretur*, det är ej något at tacka före.

KITJALTAK, *n. f. cardo*, gångjärn. Ukfa kitjaltaki maln járra, *janua cardinibus vertitur*, dörren går på gångjärnen. cfr. kittjahet.

KITSE, *Boreal. hœdus*, kid, kidling.

KITSET, *v. n. allaborare, eniti*, bearbeta, hafva môda med. Målkateb kitsai-me, *multum laborem sustinebamus*, vi hade nog môda och arbete. Kukkeb kitsai manab piåbmet, *diu laborabat dolore puerpera*, hon hade svårt för at föda barn. It. *muora kitfa, arbor crepitat*, det knarrar i trå. Kitsestet, *dimin.* något bemôda fig. Kitsegâtet & kitsajet, *incipere eniti*, begynna at bemôda fig.

KITSOT, *v. a. Austr. vide katsot*.

KITTA, *adv. & præp. usque, usque ad*, ånda intil, ånda. Kitta tan rajai, *hucusque*, ånda tils nu. Kitta mana palest, *inde usque a prima pueritia*, alt ifrån barndomen. Kitta kâssas kalkab mon wuordet to? *quamdiu te expectabo?* huru länge är det som jag skal vânta dig? Kitta ekewai, *us-*

que in æternum. It. piåjet kitta, *figere, affigere*, fâtta fast. Kitta le, *fixum est*, det är fast. Fenn. *kijni*. Hinc

KITTEK, *n. f. carcer*, fängelse. Kitekne, *in vinculis*, 2 Cor. 6: 5. *Synon.* fanga-kâte.

KITTETET, *v. a. in carcerem conjicere*, taga til fånga, fångsla.

KITTELES, årre kitteles, *quadraginta pelles sciurorum, quatuor decades pellium*, et timber gråverk, ell. 40 styck. Repi kitteles, *quatuor decades vulpium, scil. pellium*.

KITTJET, *v. a. Austr. vide kattjat*.

KITTJOS, *n. a. rigidus*, styf, stel. Kittjos rerte, *corium rigidum*, styft låder. Kittjos juolke, *pes rigidus*.

KITTJOT, *v. n. rigere, rigescere*, blifva stel, blifva styf. Kâtah kittioh tjâskemest, *manus frigore rigescunt*. Kittjostet, *dimin.* blifva något stel. Kittjogâtet, *rigescere incipere*, begynna at stelnâ, at varda styf.

KITTJAHET, *v. n. exstare, protuberare*, sticka fram, sitta ut med udden, eller åndan. Tjitta ragnost kittjaha, *clavus de pariete protuberat*, pinn sitter fram ur våggen.

KITTJAHATTET, *v. a. porrigere, offerre*, framrâcka, bjuda ut.

KITTJOT, *n. a. indecl. exstans, protuberans*, som sitter med åndan ute. Nipe le kittjot tâppest, *protuberat e vagina culter*.

KITTO-KATTO, *formula loquendi, quæ vicem supplet adverbii: continue*, stândigt, jämt och samnt. *Inseparabiliter*, oskiljakteligen.

KIUSADUS, *n. f. irritatio*, retelse. Fenn. *kiufa & kjufaus, idem*.

KJÄDATJEH, tjalme kjädatjeh, *tempora*,
tinningar.

KIWTJEL, *n. a. vagus, huc illuc oberrans*,
en som går af och ann. Kiwtjel
qwele, *piseis huc illuc natans*, fisk
som simmar hit och dit.

KIWTJELTET, *v. n. huc illuc vagari*, gå
af och an, kroka hit och dit. Ele
kiwtjelte, *rectum teneas cursum*, håll
en och samma väg, kroka intet.
Kiwtjeltatjet, *huc illuc vagari incipere*,
begrinna kroka hit och dit.

KIÄGNELE, *n. a. profundus*, djup. Kiäg-
neles jokka, *amnis profundus*. Kiäg-
neles jaure, *lacus profundus*, en djup
fjö. *It substantive: profunditas*, djup-
het. Såwen kiägneli, *in profundita-
tem maris*, Matth. 18: 6.

KIÄGNELESWUOT, *n. f. profunditas*,
djuplek. Iken kiägneleswuot, *neque
profunditas*, Rom. 8: 39. Kiägneles-
wuotast tat jokka i kaletatte, *ob pro-
funditatem vado transiri nequit hic a-
mnis*, denne bäcken kan man ej va-
da öfver, ty han är altför djup.

KIÄGNELEKT & kiägnelit, *adv. profun-
de*, djupt.

KIÄGNÖT, *v. n. profundum fieri*, blifva
djup. Tawen käddest kiägnö jaure,
procul a ripa profundior fit lacus, fjön
blir djupare, länge ifrån stranden.
Kiägnöfjet, *dimin. blifva litet djupa-
re*. Kiägnögätet, *incipere fieri pro-
fundum*, begrinna at blifva djup.

KIÄJE, *vide infra* käja.

KIÄKA, *viangifer femina*, ren-ko, waija.
Synon. aldo, quod magis in usu est.

KIÄKET & kiäketet, *v. n. animo sibi de-
stinare, constituere*, förefatta sig, är-
na sig. Kiäketi mai pätet, *destinabat*

quidem venire, han tänkte komma.
Päti käffä li kiäkam, *quo destinaverat
pervenit*. Kiäka Wuonai jättet, *in
Norvegiam constituit demigrare* Kiä-
kegätet, *destinare incipere*, begrinna
at fatta sig före, at besluta. Fennon.
käken, *destino*.

KIÄKO, *n. f. destinatio, propositum*, up-
fåt, ånande, förefats.

KIÄKSJET, *v. a. animadvertere*, blifva
varse, förmärka. *cf.* kakfjet.

KIÄKSJEK, *n. a. inopinatus, non expecta-
tus*, oförtänt, oförmärkt. Kakfjek.

KIÄL, *n. f. vox, lingua*, röst, språk. Sa-
me kiäl, *lingua Lapponica*, Lappiska.
Mäddit kiälit fodn tåbda, *multas ille
callet linguas*, han kan många språk.
Edne kiäl, *vernacula*, modersmål.
Kullib stuora kiäleb, *audiebam ma-
gnam vocem*, jag hörde et högt ljud.
Harbmes kiäla le fusne, *voce gaudet
robusta*, han har en stark röst. Ikus
le tufne kiäl? *an loqui neseis?* kan du
ej tala? Kiäla lakke, *vox barbara, lo-
cutio minus elegans, non explicata, diale-
ctus*, brutit språk, illa taladt språk.
Kiäla prewtem, *idem*. Fenn. kieli,
lingua.

KIÄLOLATS & kiälele, *lingue peritus*,
qui linguas callet, som förstår språk,
språkkunnig. Taro kiälolats le fodn,
lingua Suecane peritus est. Qwekte kiä-
lek, *duarum linguarum peritus*, som
kan tvänne språk. Mädde kiälele,
qui plures callet linguas.

KIÄLOLATSWUOT, *n. f. linguarum peri-
tia*, förfarenhet i språk, språkkun-
nighet.

KIÄLATAK & kiälalebme, kiäletes, *n. a.
elinguis, mutus*, mällös, stumm. Juk-
ko

ko lei kiålatebme, *qui mutus erat*, Luc. 12: 14. *It. lingua imperitus alicujus*, som är okunnig i något språk.

KIÅLALAKKAK, *balbus, balbutiens, lingua hesitans*, låsp, stamm. *cfr. kakkas*.

KIÅLA, *n. f. laqueus, snara*. Pätet kalka ko kiåla, *veniet ut laqueus*. Kiålit takket, *laqueos tendere*, fåtta snaror.

KIÅLET, *laqueos tendere, irretire*, fåt-tja ut snaror, gildra. Låddit kiålet, *laqueis captare aves*, fånga foglar med snaror. Kiålagåtet, *incipere laqueos tendere*, begynna at fåtta snaror.

KIÅLATATTET, *v. n. & a. illaqueari posse*, kunna fås med snaror. Bire kiålatatta kaik, *etiam ursus laqueo capitur*. *Obs. sapius Lappones ursos laqueis capiunt*. *It. laqueos tendendos curare*, låta utfåtta snaror.

KIÅLD, kiåldak & *Austr. kiåldas, n. f. chorda, fides, nervus, strång, sena*. Juokfa kiåldak, *chorda arcus*, bagestrång. *It. ap. Austr. districtus*, landssträcka. *It. kiåldak, nervus sive tendo maximus pedum*, största fotsenan.

KIÅLDET, *v. a. intendere*, upspånna. Juokfeb kiåldet, *arcum intendere*, spånna up bågen. Birsob kiåldet, *sclopetum intendere*, spånna up bössan. Kiåldetum, *præt. particip. passiv. distentus*, utspänd. Kiåldestet, *dimin. litet* upspånna. Kiåldegåtet, *incipere intendere*, begynna at upspånna.

KIÅLDEM & kiåldetem, *n. f. intensio*, upspännande.

KIÅLKERDET, *mentiri*, kiålkamaddem, kiålkerd & kiålkerdem, *mendacium*, kiålkerdeje & kiålkamaddeje, *mendax*, *vide suprâ* kelestet, keles, *subst. & keles, adj.*

KIÅLO, *n. f. gula, guttur, strupe*. Kiåloist mo adneli, *collum meum prehendit sive fauces*, *non secus ac si me esset suffocaturus*, han tog mig i halfen, som han hade velat strypa mig. *It. cruor coagulatus*, lefrad eller tjocknad blod.

KIÅLOT, *v. n. male kiålo, cruor coagulatur*, bloden lefras. Kiålom male, *cruor coagulatus*. Kiåloftet, *dimin. litet* lefras. Kiålogåtet, *incipere coagulari*, begynna at sammanlefras.

KJÅLLAR, *n. f. cella, källare*.

KIÅLLO, *n. f. fundus lacus duriusculus*, hård sjö-botten.

KIÅMARTET, kiåmartes, *vid. kemer-tet & c.*

KIÅMPA & kiåmpas, *n. a. celer, alacer, validus*, snäll, hurtig, stark. Kiåmpa wiåket, *celer currendi*, snabb at löpa. Pargo kiåmpa, *in labore sustinendo fortis*. Tåro kiåmpa, *pugnandi fortis*. Kiåmpaswuot, *subst. celeritas, fortitudo*, snällhet, styrka, tapperhet.

KIÅMPASIKT & kiåmpest, *adv. celeriter, festinanter*, snällt, skyndsamt. *It. fortiter, valide*, tappert, kraftigt.

KIÅMPASTALLET, *v. n. celerem se prestare aut fortem*, visa sig snäll, visa sig stark. *Cum ostentatione fit*.

KIÅMPOT, *v. n. convalescere, viribus augeri*, vederfås, blifva starkare. Kiåmpoi wiåket, *factus est celerior currendi*, han blef snällare at löpa. Kiåmpostet, *dimin. blifva litet* snällare. Kiåmpogåtet, *incipere convalescere*, begynna at få krafter. *Dicitur imprimis de infantibus & illis, qui diutius morbo, ad jacturam usque virium labo-*

laborarunt, deinceps vero convalescere majoribusque instrui viribus incipiunt.

KIANK, kiänkes, *n. a. de rangiferis & aliis animalibus, homines fugientibus & timentibus dicitur, såges om renar och andra kreatur, då de sky för folk, skygg.*

KIANKASTALLET, *v. n. hominum fugere attactum, manus hominum subterfugere, fly för menniskor, ej låta taga sig af menniskor. De equis & renonibus aliisque domesticis animalibus dicitur. Feræ nunquam non homines pertimescunt.*

KIÅP, kiåpem, *n. f. livor, blånad.*

KIÅPET, *v. n. livescere, blåna, få blånader. Kiåpem tjälme, oculus lividus, blått öga.*

KIÅPES, *n. a. lividus, blå, som har blånader. Kiåpes orro, livet.*

KJÅRAMAK & kjåramikke, *quæso, kære.*

KIÅRDA, *vide supra garde, gård.*

KIÅRÅTS, *v. f. tempora, tinningar. Kiåråtjen tjada, per alterum tempus, genom tinningen.*

KIÅUDET, *v. n. defatigari, defetisci, tröttna, blifva trött. Kiåudib ila sagga, nimium defessus sum. Kiåudib laidost, fessus de via sum, jag är trött af resan. Kiåudom, præf. part. fessus, trött. Kiåudeftet, dimin. litet tröttna. Kiåudagåtet, defetisci incipere, begynna at tröttna.*

KIÅUDATET, *v. a. fatigare, fessum reddere, uttrötta, göra trött. Kiåudati mo tatt pargo, ille me defatigabat labor.*

KIÅWA, kiåwak, *palus, humus paludosa, karr, fump, pufs.*

KIÅWANET, *v. n. defetisci, blifva trött. Die mon kiåwanab, defetiscor. Kiåwanåftet, dimin. blifva litet trött. Kiåwanatjet, defetisci incipere.*

KIÅUDES, *n. f. lassitudo, trötthet. Plurumque in plur. num. occurrit: kiåudafeh. Taite mo kiåudafit kajoi, lassitudinem meam sedavit, han vederqveckte mig i min trötthet.*

KIÅUNJAHET, *v. n. egre & tanquam umbra tantum conspici, knapt synas, synas allenast som en skugga. Walla die kiåunjaha, egre est conspicuum.*

KIÅURA, kiåuras, *n. a. robustus, validus, stark. Tåro kiåura, fortis bellandi. Kiåurak, idem.*

KIÅURALAKA, *adv. fortiter, tappert.*

KIÅURAWDOT, *n. f. vires, fortitudo, krafter, styrka, tapperhet.*

KIÅUROT, *v. n. robustum fieri, blifva stark. Nuora almat kiåuro, juvenis robustior fit. Kiåuroftet, dimin. blifva litet starkare. Kiåurogåtet, incipere fieri robustiorem, begynna at blifva starkare. Kiåurotet, Hiph. roburare, corroborare, stärka, göra stark. Puore piåbmo kiåurota almatjeb, victus copiosior & lautior hominem corroborat.*

KLABBER, *n. a. scaber, non planus, qui non est æquus, ojämn, oslåt. Klabber ådnam, terra non plana. It. klabber, subst. quando hiberno tempore, ob nivis nimium defectum & locorum inæqualitatem, traha minus commode vehitur, när det är elakt och skarpt åkføre, om vinteren, af för litet snö. Har mat klabber li tann jaken, maxima erat illo anno vecturæ difficultas, det var elakt åkføre det året.*

KLAIWES, *n. a. cui spiritus sive vis inebriandi deest, svag. Såges om vin eller andra drycker, då de åro svaga. Klaiwes wina, vinum vile.*

U

KLAK-

- KLAKKA**, *n. f. baculus, scipio*, staf, kâpp.
Synon. fâbbe. Klakkain reiwetet, scipione percutere.
- KLAKKESTET**, *v. n. baculo uti, scipioni inniti*, bruka kâpp, gå med staf.
- KLAIPO**, *n. f. petra, rupes*, berghåll, klippa.
- KLAMBER**, *n. f. reprehensio*, klander.
- KLAMBERTET**, *v. a. reprehendere, increpare*, lasta, tadla, klandra.
- KLAPA**, *n. f. lignum, quod collo rangiferorum appendere solent, ut in nimio cursu retardentur, et tråstycke, som hån- ges på renarnes hals, at hindra dem at löpa för fort.*
- KLAPER**, *glarea*, klappur-sten. *cfr. arek.*
- KLAPP**, *n. f. flexura*, böjning, bugla.
Vide infra klewe.
- KLARES**, *n. a. clarus, liquidus*, klar. *Kla- reswuot, 1 Cor. 15: 41. claritas*, klarhet.
- KLATTJE**, *æstrum*, bröms. *cfr. slautja.*
- KLEKKESET** & **klekkestet**, *v. n. cackin- nare*, storskratta. *cfr. påkostet.*
- KLEKKET**, *v. n. Austr. inter se invicem aptum esse & connexum*, passa ihop med hvart annat. *Vox orig. Norveg. Idtji klemke, aptum non erat.*
- KLEMMMA**, *klemet, nom. propr. vir. Cle- mens. Klemmats, dimin.*
- KLEMTET**, *campanam pulsare*, klämta. *Klemtestet, dim. litet klämta. Klem- tegåtet, incipere pulsare campanam, begynna at klämta.*
- KLEMTEN**, *pulsatio campanæ*, klämtning.
- KLENA**, *klen, n. a. imbecillis, debilis, æ- grotus*, svag, sjuk. *Aptla klena le fodn, morbo laborat vehemente. Klena jake, annonæ difficultas, dyr tid, svag årsväxt.*
- KLEPPET**, *v. a. munus alicui abrogare*, fätta någon ifrån fyllan.
- KLEUNJAHET**, *v. n. vide kaunjahet.*
- KLEUNJASTET**, *v. a. sursum tollere, at- tollere*, lyfta up, vippa up.
- KLEWE**, *n. f. flexura, curvamen*, bögel, bukt. *Proprie est vitium vasorum æ- neorum sive metallicorum aliorum, quan- do flexuosa sive bullosa fiunt, såges om kåril, som få böglor. Kare le kle- wen taggo, vas flexuram illic habet.*
- KLEWESTAK**, *idem. Klewestaken le, flexuosum est*, det är bugligt.
- KLIBMA**, *n. f. sonus, strepitus*, ljud, bul- ler. *Harbmes klibma, ingens strepitus.*
- KLIBMET**, *v. n. sonare, strepere*, bullra, dundra. *Wåraldesne klibma, cælum tonat fragore, det dundrar i skyn. Klibmestet, dimin. Klibmegåtet, in- cipere tonare, begynna at dundra.*
- KLIDNOKES**, *n. a. dubius*, tvifvelaktig.
- KLIMPETET**, *v. n. oriri, upgå, uprinna. Peiwe klimpeti, sol ortus erat, solen var upgången. Dicitur, quando sol in horizonte conspicitur. Hinc*
- KLIMPOT**, *adv. in horizonte, vid hori- zonten. De sole præsertim & luna di- citur, quando mane & vesperi in hori- zonte sunt. Peiwe li klimpot, sol erat in horizonte, solen syntes vid hori- zonten. Såges om solen och månan, når de om morgonen, eller ock af- tonen, åro vid horisonten.*
- KLIPPAR**, *superior victor, öfverman.*
- KLIT**, *creta, krita. Welkok ko klit, album ut creta, hvit som krita.*
- KLITNAHET**, *v. n. parvi æstimare*, hålla något för litet.
- KLITTUR**, *n. f. creatura, kreatur. Bo- real. slittur, idem.*
- KLIWEK**, *n. a. scaber*, ojåmn.
- KLIWKOT** & **kliwkahet**, *v. n. dubitare, tvifla.*

tvifla. *confer* juoret, qwektastallet, *idem*.

KLOKKAR, *edituus*, klockare.

KLOMPOT, *v. n.* *Dicitur quando nix tra-*
ha adheret & vectura facit difficulta-
tem, fåges når snön fastnar vid me-
darne och gör elakt åkföre. *Boreal.*
tupertet.

KLOMPATAK, *n. f.* *quando nix adheret ve-*
hiculo, når snön fastnar vid medarne.
Klompatak le udne, *nix hodie adha-*
rescit. *Boreal.* tuper, *idem*.

KLOTSJES, *n. f.* *hausus avidior, sorbitio*
subitanea & avida, en hastig dryck,
en klunk. Klotsjes jukkastak, *haus-*
tus subitaneus, hastigt drickande. *Aust.*

KLUBBO, *n. f.* *clava*, klubba. *Bor.* flub-
bo. Klubboin tlabmet, *clava tundere*.

KLUBBE, *n.* *morbi, quando pedes renorum*
tument putrida & canerosa quadam ma-
teria, ulcus pedum, svullnad och böld
i fötterne hos renar, renarnes fot-
sjuka. *Obs. saepius hoc malo laborant*
rangiferi, tempore aestivo. Morbus val-
de contagiosus est, illamque ob causam
Lappones studiose cavent, ne rangiferi
illorum illos appropinquent renones, qui
isto malo infecti sunt. Picem ulceri illi-
nendo & pulverem pyrium aspergendo
huic moderi consueverunt malo, quo
istud saltem praecavetur, ne lingendo
lingua & os inficiatur, quod si fit, sem-
per fere moriuntur. Paronychia, na-
gelböld.

KLUMP, *n. f.* *globus*, klump. Klumpo-
ges, *n. a.* *vide* klompot, klompatak.

KLÄWAN, *n. f.* *assis, asser*, klåfva.

KLÄUJETET, *v. n.* *adherere, vidhänga*.
Kläujetet etjeb's tjajenes wuoigenesi-
ti, *adherere spiritibus seductoribus*,
1 Tim. 4.

KLÄPPOT, *v. n.* *munere privari*, affättas
ifrån fyflan. *Est quas. pass. v.* kleppet.

KNAPPA, *n. f.* *bolus, globulus*, knapp.

KNIKT, *miles*, soldat. *Boreal.* snikt.

KO, *adv.* *sicut, tanquam*, fåsom, lika-
som. Ko almesne, *sicut in caelis*. Ko
tjatse, *tanquam aqua*, likasom vattn.
Aiwe ko, *non secus ac*. Tassa ko,
donec, til defs. Autelen ko, *antequam*,
förrän som. *It. quando*, når. Ko på-
time, *cum venissemus*, når vi hade
kommit. Ko tietab, *cum scio*, når
jag vet. Ko fodn jabmam li, *cum*
mortuus esset, når han var död. Kåffe
ko, *denum, tandem*, omsider.

KOGGO, *adv.* *ubi? hvarest?* Koggo le
to heima? *ubi est domus tua?* *It. qua*
in re, in quo, uti hvad som. Koggo
mattab kalkab to wekketet, *qua in*
re potuero te juvabo, jag skal hjälpa
dig uti det, som jag kan. *It. interro-*
gative: Koggo le wikke? qua in re
consistit vitium? quo laborat vitio?
hvari består felet? Koggo todn Wu-
nai mannah? *qua iturus es via in Nor-*
vegiam? hvad väg refer du til Norrige?

KOGLAR, *magus, qui varias callet artes,*
artificiosus, naturkunnig, som kan
allehanda konststycken, konstig. *Fin-*
giunt fuisse olim artificem, variis arti-
bus magicis excellentem. Hinc omnes
artifices praestantiores hoc insignant
nomine.

KOKSE, *n. f.* *cochleare, calix*, fles. Silba
kokse, *calix argenteus*, silfver-båga-
re: *Vulgo* silfver-kosa. Kokfats, *dim.*
en liten fles.

KOKTE, *adv.* *quomodo? huru*, på hvad
fätt? Kokte todn fitah? *ut vis?* huru
vill du? *It. kokte mon fitab, naute*

mon takkab, *ut volo, ita facio*, som jag vill, få gör jag. Ikke kokte, *quomodocunque*, på hvad fått som hållt. Koktes, *idem*.

KOKTEMUS, *qualis?* hurudan? *vide* maggar.

KOLET, *audire*, höra. *vide* kullet.

KOLLKOTALLET, *v. n. sedari, tranquillari, (de vento dicitur)* blifva stillt, lugna. Piägga kollkotalla, *ventus sedatur*, vådret stillar fig.

KOLM, kolma, *n. num. tres*, tre. Kolmen aiken, *ter*, tre gånger. Kolma palen *five* kerden, *idem*. Kolma fajai, *in tres partes*. Kolma lokke nain, *tredecim*, tretton. Kolma lokke, *triginta*, trettio. Kolma tjuote, *trecenti*, trehundra. *Compos.* kolma-kerdak, *triplex*, trefaldig. Kolma-kerdak kaino, *restis triplex*. Kolma-kerdakwuot, *triplicitas*, trefaldighet, tredubbelt. Kolm-aktalats & kolmaktes, *triumus*, treenig. Kolmaktesjubmel, *Deus Triunus*, den Treenige Guden. Kolmakteswuot, *subst. Trinitas*, Treenighet, *Eccles.* Kolma-lakats & -lakafats, *adj. triplicis generis*, trehanda, af trenne slag.

KOLMAEAKA, *adv. triplici modo*, på trehanda fått.

KOLMAS, kolmes, kolmos, *n. a. terni*, trenne. Kåffe hålebe kolmos jälla qwektafeh, *cum loquimur terni, aut bini*.

KOLMASATJE, *n. a. solum tres, tantum terni*, allenast tre til antalet. Kolmasatje leh wall, *non nisi tres sunt*.

KOLMAD, *n. num. ord. tertius*, den tredje. Kolmad palen, *tertia vice*, för tredje gången. Kolmad lokke nain, *tredecimus*, den trettonde. Kolmad kolmad

lokkai, *vigesimus tertius, tertius & vicesimus*, den tjugonde tredje.

KOLMADIST, *adv. tertia vice*, för tredje gången. *It. tertio*, til det tredje. Kolmadist, mi je berribe ajatallet, *ad tertium quod attinet, considerare debemus*, för det tredje, få böra vi betänka.

KOLMADES, kolmodes & kolmots, *n. s. tertia pars*, tredje delen. Kolmodes le mo åse, *tertia mihi debetur pars*, tredjedelen hörer mig til. Kolmadefab mon sitab, *tertiam exoptulo partem*, jag fordrar tredjedelen.

KOLMADASTET, *tertia vice iterare*, tredje gången uprepa, göra för tredje gången.

KOLMI, *adv. ter*, tre gånger. Tjuorwoi kolmi, *clamabat ter*, han ropte 3 gånger. Qwekti jalla kolmi, *bis aut ter*.

KOLMUK, *tantum tres, terni*, allenast tre. Wadsob mi je kolmuk tokko, *eamus illuc nos terni*, låt ofs tre gå dit. Kolmuk leime heimen, *tantum nos tres domi eramus*, allenast vi tre vorom hemma. *cfr. kolmasatje, quod tanquam dimin. est nominis kolmas*.

KOMBO, *Austr. vide* Juomo, Juobimomelke.

KONA, *cinis*, aska. *vide* kuna.

KONGALATS, *n. a. Regius*, Kungelig, Konungslig. Kongalats Majeståt, *Regia Majestas*. Kongalats Aiweswuot, *Regia Celsitudo*, Kungelig Högghet.

KONNES, konne, *adv. ubi*, hvarest. Konnes Christus kalki rågatuet, *ubi Christus nasceretur, Matth. 2: 4. cfr. kusne*.

KONNO, *uxor*, hustru. *vide* kånno.

KONOGES, Konogs, Konogas, *Rex*, Konung. Konogafen piåjetus, *edictum Regis*,

- Regis*, Kunglig stadga. Ets radeje
Konoges, *Monarcha*. Armokumus
Konoges, *Rex clementissimus*. Swerig-
 ges **Konoges**, *Rex Sveciæ*. **Konoges-**
 laka, *adv. regie*, på Konungfligit sätt,
 Kungligt.
- KONOGRIK**, *n. f. regnum*, rike, konun-
 garike. Abbå konogrik, *totum regnum*.
- KOPTO**, *n. f. toga, amiculum*, kåsta, jäs-
 ka. **Koptoi** tjagnet, *induere togam*.
- KORA**, **KORR**, *n. f. crena, skåra, skal*. **Ko-**
 ra kare, *vas fractum, cui pars defra-*
cta est, et kåril med skal. **Korab** tak-
 ket, *partem demere*. **Kora** le tassne,
pars heicce deficit, här är et skal, här
 fattas et stycke. **Kora** njalme, *labium*
bifidum, labrum oris cui pars deficit,
 hare-mun, mun med klufven läpp.
Korats, *dimin. et litet skal*, en liten
 skåra. *It. vallis angustior inter duos*
montes, fauces montium, en trång dal
 emellan tvänne berg.
- KORDNE**, *n. f. hordeum*, korn. **Wit** kord-
 ne laipit, *quinque panes hordeaceos*,
Joh. 6: 9. **Kordne**-tudno, *tonna hor-*
dei. **Kordne** jaso, *farina hordeacea*,
 korn-mjöl. **Kordne** lado, *horreum*.
Kordnats, *dimin. et litet korn*.
- KORKELET**, **korkotet**, *v. a. effundere*,
evacuare, utgjuta, uttömma. **Tjat-**
seb korkelet litteft, *e vase aquam ef-*
fundero. cfr. kurgetet.
- KOROS**, *adv. solum, tantum*, allenäst, en-
 dast. **Koros** todn, *tu solum*. **Koros**
 armokeswuotestas, *ex mera sua mise-*
ricordia, af sin blotta barmhertighet.
- KOROS**, *n. a. vacuus, inanis*, tom. **Ko-**
 ros tjaiwe, *stomachus jejunos*. **Koros**
 kare, *vas vacuum*, tomt kåril. **Koros**
 kâte, *domus vacua*.
- KOROSMATTET**, *v. a. evacuare, exhau-*
rire, uttömma, uttappa.
- KOROSÉT** & **korosmowet**, *v. n. evacua-*
ri, vacuum fieri, uttömmas, varda
 tom. **Kare** korosmowa, *vas exhau-*
ritur, kårilet uttömmes.
- KORR**, *n. f. cultellus, culter vilior*, en li-
 ten knif, en knif af ringa värde. *cfr.*
nipe.
- KORTE**, *charta lusoria*, kort. *Austr. Fenn.*
corti.
- KORTOK**, *n. a. tortus, arcte contortus*, vri-
 den, hårdt tvinnad. **Kortok** laige,
filum arcte tortum, hårdt tvinnadt
 garn. **Kortok** kaino, *funis arcte con-*
tortus.
- KOSS**, **kosa**, *n. f. vacca, kö*. **Kossats**, *dim.*
- KOSETES**, **kosetus**, *ita appellatur rene*
admissarius quintum agens annum, en
 brundren på femte året.
- KOT**, **kota**, *n. num. sex, sex. Fenn. cuusi,*
idem. **Kota** japiit wiefai, *sex annos*
vixit. **Kota** lokke nain, *sedecim, sex-*
ton. **Kota** lokke, *sexaginta, sextijo*.
Kota lokke japeh paires, *annos natus*
sexaginta, sextio år gammal. **Kota**
 tjuote, *sexcenta, sexhundra*de. **Kota**
 tusen, *sex millia, sex tusende*. **Kota**
 lokkad, *sexagesimus*, den sextijonde.
- KOTAD**, *n. num. ord. sextus*, den sjette.
Kotad peiwe, *dies sextus*, den sjette
 dagen. **Kotad** lokke, *decas sexta*, det
 sjette tijotalet.
- KOTADES**, *n. f. sextans*, fjattedelen.
Kotadeseb arben ådtjoi, *factus est ha-*
res e sextante, han årde en fjattedel.
- KOTADEST**, *adv. sexta vice*, sjette gån-
 gen. **Kotadest** mi je kalkebe tokko
 mannen, *sextum nunc illic facimus iter*,
 vi resa nu dit för sjette gången. **Ko-**
 tadest

tadest mi je kalkabe ajatellet, *ad sextum quod attinet momentum perpendemus*, för det sjette skole vi öfvervåga.

KOTAS, kotes, *n. a. seni*, sex. Kotas mi je lepe, *seni sumus*, vi äro sex. Kotali faron fodn påti, *sex illi advenienti fuere comites*, han hade sex i följe med sig då han kom.

KOTSEK, *n. avis cujusdam aquatilis*, stubbkraka, en sjöfögel.

KOTTA, *opa percarum*, *quando adhuc in pisce sunt*, abbor-räm, som fisken ej ännu hunnit släppa.

KOTTJOT, *v. a. vocare*, *nominare*, kalla, nämna. Kottjo so teke, *voca illum*, kalla honom hit. Kottjot Jesuseb Herran, *Jesum vocare Dominum*, kalla Jesum Herre, *1 Cor. 15: 9*. Kottjo tek taite ålmait, *advoca huc istos viros*. *It. jubere*, befälla. Takka nau, kokte mon kottjob, *ut jubeo*, *ita facias*, gör som jag befäller. Konoges le naute kottjom, *ita Rex jussit*, Konungen har så befallt. Kottjo sijeb hājai, *invita illos ad nuptias*, bjud dem til bröllops. Leb takkam kotodn kottjoi, *ut jussisti feci*, jag har gjordt, som du har befallt. *Polon. Ka'ze*, *jubeo*. Kottjostet, *dimin.* något litet kalla. Kottjogätet, *vocare incipere &c.* begynna at kalla m. m.

KOTTJOTET, *v. a. frequ. gnaviter vocare*, *sedulo invitare*, flitigt kalla. *It. vocandum curare*, låta kalla.

KOTTJOTATTET, *v. n. posse vocari*, kunna kallas. I fodn kottjotatte attjen, *pater ille appellari nequit*, han kan ej kallas för fader.

KOTTJOTUM, *n. a. vocatus*, kallad. Måddeh leh kottjotum, *multi sunt vocati*, många äro kallade.

KOTTJOK, *n. a. non vocatus*, *non invitatus*, *injussus*, okallad, obuden. Kottjok påtet, *nullo invitante venire*, *sua sponte venire*, komma okallad, af sig sjelf.

KOTTJOM, *n. s. vocatus*, *jussum*, kallelse, befallning. Le kottjom mijeb ailes kottjomin, *vocavit nos vocatione sancta*, *2 Tim. 1: 9*. To kottjomen tflagge leb mon tabb takkam, *tuo id jussu feci*, jag har gjordt det på din befallning. Kottjolwas, *idem*. Kottjom-laka, *adv. vocantis vel jubentis more*, på et kallande ell. befallande fått.

KOTTJOS, *n. s. famulus*, *famula*, legohjon, drång eller piga. Ib adne kottjoseb, *famulum non habeo*, jag har ingen drång. *Proprie illos significat famulos*, *quos huc illuc mittimus nuntios*, *vel etiam*, *ut quævis levioris momenti agenda perficiant*, en som går i åren-der, och förrättar några små fyflor.

KOTTJOTEJE, *vocans*, *qui vocat*, den som kallar. Kottjotem, *subst. vocatio*, kallande, kallelse.

KRADNE, kradna, *n. s. sodalis*, *socius*, kamerat, stallbroder. Måi len kradnatjeh, *sodales nos ambo sumus*, vi två äro kamerater. Kalle kradnit todn adnah? *quot tibi sunt socii?* huru många kamerater har du. *It. conjux*, åkta maka. Mo kradna, *conjux mea*, *maritus meus*, min hustru, min man. *Boreal. radna*, *idem*. Kradnats, *dimin. blandientis plerumque est & rogantis*. Kradnatjam pâte, *veni quæso*, *mi sodalis optime*, kom min käre vän.

KRADNETEBME & kradnetes, kradnetak, *cui socii non sunt*, *solus*, ensam, som är utan sällskap. I le hauske man-net

net kradnetak, *sine socio minus jucundum est iter.* Aiwe leb mon kradnetak, *nullus omnino mihi est socius*, jag är aldeles ensam.

KRADNASTALLET, *v. n. sodales esse, comitari*, vara kamerater, vara tillfallskap.

KRAI, *n. s. strepitus, sonitus*, buller, gny.

KRAJET, *v. n. strepere, strepitum facere, vociferare*, bullra, göra oljud, ropa.

KRAJA, *n. s. meta, terminus, ad quem cursu contenditur*, mål, till hvilket man löper. Krajab piäjet, *metam constituere*, upfatta ett dylikt mål. Krajai warret, *cursu ad metam contendere*, löpa till målet. Mon autetijib kraja ketjai, *metam prior contigi cursu*, jag hant förr till målet. *Obs. cursu certare, meta constituta, in moribus est Lapponum.* Boreal. raja.

KRAKA, *n. s. focale, focale argenteum*, krage. Silba kraka, *idem*, silfver-krage. Wuorka kraka, *focale argenteum, quo festis utuntur diebus*, silfver-krage att bruka om högtider. Adno kraka, *focale, quo quoridie utuntur, diebus profestis*, hvardags-krage. *Ornatus est mulierum.*

KRAKOT, *v. n. vociferare, proprie more cornicum*, ropa, skrika som kråkor.

KRAKSJOT & kraktjot, *v. a. exigere, requirere*, fordra. Laga kraktjo pargoit, *lex exigit opera*, lagen fordrar gärningarna. Welkeb krakfjot, *debitum exigere*. Krakfjostet, *diminutiv.* Krakfjogåtet & kraktjogåtet, *incipere exigere*, begynna att fordra. *cfr. rauket.*

KRAKSJOM, kraktjom, *n. s. exactio, e. gr. debiti sive aris alieni*, fordran, skuldfordran. *Bor. ignotum est. vid. raukem.*

KRAMKES, *n. a. rancidus, acerbus*, hårdsk, stråf.

KRAMKESET, *v. n. ructare, rapa*. Kramkesem, *subst. ructus*, rapande. *cfr. kraugeset.*

KRAMMAR, *mercator, institor*, kråmare.

KRAMSÖT, *v. a. prehendere, arripere*, gripa uti, taga till sig. Kramfestet & kramföstet, *dimin. celeriter arripere*, hastigt taga åt sig. Kramfesti mo aiwest, *in crines meos involavit*, han fattade mig i håret. Kramfogåtet, *arripere incipere*, begynna att rifva åt sig.

KRANO, *n. s. gausape, stragulum, quo sternitur lectus*, rya, fångtacke, rana.

KRAPMOK, *n. a. arrogans, jactabundus, glorians*, högdragen, skrytande. Krapmok tåro ålma, *miles gloriosus*. Krapmok-wuot, *subst. arrogantia, elatio*, högfärd. *Jactantia, ostentatio*, skryt.

KRAPMOSTALLET, *v. n. ostentare, gloriar*, skryta, berömma sig.

KRAPPOK, *n. s. chirotheca coriacea*, låderhandske. Krappok kåti, *manibus chirothecis indutis, it. transl. negligenter*, med handskar på händren, ovärdigt. Boreal. rappok. Krappokats, *dimin.* en liten handske.

KRAS & krafs, *n. s. virgula ferrea vel lignea, qua purgatur sclopetum, telo sive globulo plumbeo itidem inserviens imittendo*, ladd-ten, hvarmed böflor laddas och renfas. *Hinc*

KRASTET, *v. a. purgare sclopetum*, rensa, göra ren böflan. Krafte birsob, *purgare sclopetum*. It. tjuwab krafstet, *eructare*, hosta fram utur halsen. Krafstet, *dimin. idem*. Kraftegåtet, *incipere purgare sclopetum*, begynna att rensa böflan.

KRAS-

KRASSJO, *nom. herba, menyantbes trifolia, trifolium, missne.*

KRAWAS, *n. a. mirus, underlig. vide autos.*

KRAWET, *vide trawet.*

KRAUGESET, *v. n. ructare, rapa. Kraugafattet, frequ. idem.*

KRAUGASATTEM, kraugafem, *n. s. ructus, rapning.*

KREATUR, *creatura, kreatur.*

KREINET, *v. a. explicare, explanare, uttyda, förklara. Kreine munji tabb puorist, explica id mihi exacte, uttyd mig det väl. Kreine munji taite pakoit, explica mihi hac verba. Kreineftet, dimin. litet uttyda. Kreinegätet, explicare incipere, begynna at uttyda. cfr. tjälgestet.*

KREINAS & kreinos, *n. a. explicatus, manifestus, tydelig, förklarad. Kreinas pätet sive kreinasi pätet, explicatum fieri, blifva tydeligit. Kreinos-laka, adv. explicate, på tydeligit fått.*

KREINEJE, *explicans, qui explicat, uttydare. Kreinem, subst. explicatio, förklaring, uttydelse.*

KREINESIKT, *adv. explicate, evidenter, tydeligen, på tydeligit vis.*

KREINEMAS, *n. a. explicandus, explicabilis, som skal uttydas, som kan uttydas. I le kreinemafen maite tat håla, que hic loquitur vix sunt explicabilia, sive comprehensibilia, det som denne talar kan knapt begripas, eller uttydas.*

KREINESAPTA, *n. a. Austr. non explicabilis, confusus, otydelig, oredig.*

KREINIK, *n. s. explicatio, ratio, uttydning, räkning och redogörelse. Kreinikeb takket, reddere rationem, göra redo och räkenskap.*

KREINOK, *n. a. explicatus, tydelig. It. qui mentem suam bene explicat, explicate dicens, en som väl uttrycker sin mening, lätt at begripa. Kreinokwuot, subst. comprehensibilitas, begripelighet, tydelighet.*

KREMKOT, *n. a. tortuosus, krokig, krum. Luc. 13: 11.*

KREWE, kreuwe, *grex rangiferorum, en hjord af renar, ren-boskap. Kreuwats, dimin. en liten hjord. Waipe lim mattet aimon adnet taite mo kreuwatjit, utinam in salvo forent hi mihi pauci renones.*

KREWET, *v. a. poscere, fordra. vid. rauket.*

KRIMO, *n. s. vitta, mitra mulierum, qvinnors hufvudbonad, hufva.*

KRIMS, *n. s. ornamenta crispata, krusning.*

KRIMSET, *v. a. crispare, krusa, göra krusig.*

KRIS, *vitulus rangiferinus recens partus, ung och nyboren renkalf. cfr. mese.*

KRISJOHET, *v. n. dolere, värka. Aiwe krisjoha, caput dolet, hufvudet värker. Austr. cfr. farjetet.*

KRISKESSET, *v. n. crepare, crepitare, knarra, knäppa. Muora kriskeffa, arbor crepitat, det knarrar i trädet.*

KRISTAL, *n. s. cristallus, kristall.*

KRITJET, *v. n. stridere, gnisla. Kritjet pani, stridere dentibus, skåra tändren, gnisla med tändren. Fenn. kirsun, dentibus strideo. Hinc frequent.*

KRITJATET, *v. a. & n. stridere, facere stridere, förorsaka gnisslande, gnisla. Kritjatin panit so pajel, stridebant dentibus in eum, Act. 7: 54.*

KRITJEM, *n. s. stridor, gnisslande. Pane kritjem, stridor dentium, Matth. 8: 12.*

KRIT-

KRITTJET, *v. n. disceptare*, tvista, tråta. Krittjeika kaskebska, *disceptabant inter se*, (*dual.*) de två tvistade fins emellan. *Proprie vox est forensis*. Krittjet lagen auten, *causam coram iudice cum fervore agere*, med ifrighet stå til rätta, vara ifrig i rättegångsfaker.

KROBASTET, *v. n. surgere*, upstå. Krobasti pajas, *surrexit*. Rangius.

KROGNOT, *n. a. curvus, propendens*, krokig, lutande. *cfr.* krågnot.

KROGNAHET, *incurvato sedere corpore*, sitta krokig, huka. *cfr.* krågnahet.

KROMKES, *n. a. vide supra kremkot*.

KRON, *n. f. corona*, krona. Kron badde tabma affjalatjit, *vinculum imperii vel (ut ita dicam) coronæ domat; i. e. pœna a magistratu inflicta effrenatos compefcit*, straffet tuktar de ostyriga.

Kron-Prints, *Princeps hereditarius Regni*.

KRONES, *n. a. ad coronam sive regnum pertinens*, som hörer til Kronan, krono. Krones pednik saje, *ærarium regium*, Krono Skattkammare. Krones ålma, *persona publica*, en kronans åmbetsman.

KRONET, *v. a. coronare*, kröna. Krongaseb kronet, *Regem coronare*.

KRONEM, *n. f. ipse actus, dum Rex coronatur*, kröning.

KRONETUM, *coronatus*, krönt. Krone-tum bissmar, stikko, *statera*, ulna coronæ signo signata, krönt beffman, aln.

KRONOK, *n. a. varius, insuetus, artificiosus*, åtskillig, föränderlig, ovanlig, konstig. Kronok almats, *homo singularis & varius*, en underlig menniska. Kronok nipe, *culter artificia-*

lus, en konstig knif. Kronok lewuoidnet, *visu mirabile & insolitum est*, det är besynnerligt och underligt at se.

KRONOKLAKA, *adv. artificiose, singulari cum artificio*, konstigt, på konstigt fått. Kronoklaka le tabb takkam, *singulari id construxit artificio*.

KRONTOK, *n. a. idem atque kronok*.

KROPPE, *n. f. corpus*, kropp. Kroppen piåbmo, *nutrimentum corporis*, kroppens uppehålle. Kroppelats, *adj. corporeus, corporalis*, kroppslig, lekamlig. Kroppe-laka, *adv. corporaliter*, kroppsligen. *Ecclesiastica sunt*.

KRUBBO, *præsepe*, krubba. Luc. 2: 7.

KRUDDA, krudd, *n. f. aromata, condimentum*, kryddfaker. Item, *venenum*, förgift.

KRUDNOT, *v. a. cum deriv. vid. grudnot*.

KRUKAHET, *v. n. cubare, humi sine lecto rite strato cubare*, ligga, ligga på marken, utan ordentelig fång. Kruka-ha tassne, *illic cubat, jacet illic*, han ligger där.

KRUKETET, *v. a. corpus suum sternere*, lägga sig ikull, lägga sig neder. *It. mori, dō*. Kåsse kruketa, *quando morior*.

KRUMKES, *vel krunkes, n. a. claudus, mancus*, halt, ofårdig. Krumkes kitt ednes håggast, *claudus ab utero usque matris, inde ab infantia*, Act. 3: 2. *Usitatus est linkes*, skårbma.

KRUMPOT, *v. n. coarctari, coire*, krympa. Skruda krumpo, *pannus coit*.

KRUMPE, krumpek. *vide kumpe*.

KRUOKAT, *v. a. fodere, ungvis scalpere*, gråfva, rifva med naglarne. Adnameb kruoket, *terram fodere*, gråf-

va i jorden. Ardnes kruokai faut-
feb, *aquila unguibus ovem dilaniavit.*
Kruokastet, *dimin.* litet rifva. *It. sclo-*
petum explodere, flkjuta af en böffa.
Kruokagåtet, *incipere fodere seu scal-*
pere, begynna at rifva, at gråfva.

KRUOKANJE, *instrumentum, quo foditur,*
verktyg hvarmed man gråfver. *It.*
adj. fodiens, scalpens, gråfvare, som
rifver.

KRUOKKE, *n. f. uncus, fibula,* krok, håk-
ta, mårta. Silba kruokkeh, *fibula ar-*
gentea, quas vestibis adjuere solent
Lappones, silfver-hakar, som Lappar-
ne bruka.

KRUOKKOTET, *v. a. annectere, uncorum*
& fibularum ope conjungere, håkta igen,
fåsta igen med håktor. *De vestibis*
dicitur. It. kåtit kruokkotet, manus
conjungere, taga ihop händerna.

Kruokkotastet, *dimin.* Kruokkotatjet,
incipere id facere, begynna at håkta
igen.

KRUOS, kruofa, *n. f. crux,* kors. Kruof-
se, *idem.* Kruofab qweddet, *crucem*
portare. Kruoffai, krussi, *adverbialiter*
accipitur: decussatim, i korsvis. *Hinc*

KRUSSINAULETET, *v. a. crucifigere,*
korsfåsta. Tobben krussinauletin fo,
ibi illum crucifigebant, Luc. 23: 33. Åh-
lam krussinauletum hårlogwuoten
Herrab, *non crucifixissent Dominum glo-*
riae, 1 Cor. 2: 8. It. crucifigendum cura-
re, låta korsfåsta.

KRUSSINAULET, *v. a. crucifigere,* kors-
fåsta.

KRUSSINAULEM & krussinauletem, *cru-*
cifixio, korsfåstade. *Eccles.*

KRUOSET & krusset, *v. a. decussare,*
korssa, affkåra i korsvis.

KRUOSOTALLET, *v. n. decussari, decussā-*
tim secari, affkåras i korsvis. Palgah
kruosotalleh, *se invicem decussant via,*
vågarne löpa i kors öfver hvarandra.

KRUPPE, *vide supra* kadna.

KRUS, kruse, *n. f. vas figulinum, fictile,*
lerkåril, krus. Kruse-takkeje, *figu-*
lus, krukomakare.

KRUSOTALLET, *v. n. subridere,* le något
litet, små-le. *Austr. cfr. niaiotallet.*

KRUT, *n. f. pulvis pyrius,* krut. Suol-
nos krut, *pulvis pyrius uvidus,* rått
krut. *Boreal. rut.* Krute tjårwe, *the-*
ca pulveris pyrii, kruthorn.

KRYDTJET, *v. n. hinnire,* gnåggia som
en håft. *Nonnulli scribunt: kryijet.*

KRÅGNAHET, *v. n. inclinatis clunibus hu-*
mi incubare, fitta och huka, fitta på
marken hukandes, eller ihopdragen.

KRÅGNOT, *n. a. gibbosus, cui dorsum est*
inflexum, krokryggig. *It. adv. kråg-*
not wadfa, dorso incedit inflexo, han
går krokryggot.

KRÅMKESET, *v. n. sonare, resonare,* lju-
da. *Dicitur de cavis cavernis vel etiam*
de glacie subtus cava, ad passus reso-
nante ingredientium, fåges om ihålig
is och jordmån, som ljummar, när
man går derpå.

KRÅSE, *n. f. labor molestior, negotium dif-*
ficile atque laboriosum, svårt och mô-
dosamt arbete. Ådna kråseb adnet,
negotio occupatum esse molesto, hafva
mycket môdosamt arbete.

KRÅSET, *v. n. in re aliqua occupari,* vara
syffelsatt med någon ting. Maina
leh todn kråsemen? *quā in re occu-*
patus es?

KRÅSSOK, *n. a. molestus,* môdosam. *Rar.*

KRÅWOKET, *v. n. curvum fieri,* blifva
kro-

krokig. Tatte håkkeft almats wuoreswuotest kråwoka, *veniet tacito curva senectæ pede*. Kåteh kråwokeh, *rigent frigore manus atque incurvantur digiti*, händerna stelnä och fingrarna krokna af köld.

KRÅWOKATTET, *v. a. Hiph. curvum facere*, göra krokig. Wuoreswuot kråwokatta almatjeb, *senectus senes curvos facit*, äldren gör gubbarne krokryggiga.

KRÅUTJO, kråutjok, *n. a. curvus*, krokig. *Synon.* kawak. Kråutjo njuonek, *cui nasus est incurvatus*, kroknåsig.

KRÅDDO, *nom. morbi, variolæ*, röd måffling. *Ita appellantur minimæ istæ variolæ, colore rubente & purpureo*. Norvag. krådde.

KRÅNKEM, *n. s. poples*, knåveck.

KRÅNKET, *v. a. inflectere, incurvare*, böja, kröka. Krånke juolkit, *inflecte genua*, böj knåna.

KUBMETET, *v. a. Austr. vid. kåbmetet*.

KUBMARTALLET, *v. n. incurvato dorso salutare, vel flexis genibus*, buga sig, niga. *Austr.*

KUDDET, *v. a. Austr. texere*, väfva. *vid. kådhet, idem.*

KUDDO, *n. s. vide kådho*.

KUDJO, *n. s. stragulum, tegumentum, quo cooperiuntur supellectilia*, tåcke, hvarmed faker och husgeråd öfvertäckas. Håsta kudjoh, *dorsualia*, håsttåcken. Kudjo tuolje, *pellis, qua sarcinæ & vasa teguntur*, skinn, at tåcka öfver faker. Kudjo line, *pannus linteus, eidem inserviens usui*. *Hinc*

KUDJOTET, *v. a. contegere, stragulo cooperire*, öfvertåcka, betåcka.

KUDNA, *cinis*, aska. *vide kuna*.

KUDNE, *n. s. volupe, jucunditas*, nöje,

rolighet. Kudne li wuoidnet, *volupe sive jucundum erat visu*, det var lust at se. *Facetiæ*, årbart och artigt skämt. *It. honor, gloria, heder, åra*. Siji kudneb, *kutit kudne berri, illis honorem, quibus honor debetur, Rom. 13: 7. Fenn. cunnia, honor. Compos. kudne-tebme, -tis, -tak, honore privatus, infamia notatus, årelös. Fenn. cunniatoin.*

KUDNETET, *v. a. cum voluptate contemplari*, med nöje beskåda. *It. honorare, honore prosequi, hedra, åra*. Kudnet attjabt ja ednabt, *honora patrem tuum & matrem tuam, Eph. 6: 2.*

KUDNET, *v. a. avidius contemplari*, kika efter, noga bese. *Austr.*

KUDNEJE, *qui cum admiratione atque stupore contemplatur*, en som med håpenhet och förundran betraktar.

KUDNELATS, *n. a. facetus, jucundus*, artig i tal, nöjsam. *It. honestus, honore dignus, reverendus, hederlig, åra vård.*

KUDNETISWUOT, *n. s. infamia, vanära, 1 Cor. 15: 41.*

KUDNJETET, *v. a. rigare, aqua conspergere*, spruta vatten, bestänka med vatten.

KUDNJETEM, *n. s. rigatio, aquæ aspersio*, sprutning, våtande. Kudnjetem dirrew, *instrumentum, quo aqua adspargitur, siphon, spruta, vatten-spruta. Austr.*

KUDNO, *n. s. insidie, förfåt. Synon. aksetem. A verbo kudnet.*

KUFFEK, *n. a. segnis, stupidus, vid. kuife*.

KUJE, *n. a. kuje-tjalmak, cui limi sunt oculi, fnedögd, vindögd.*

KUIFE vel kuiwe, *n. a. indocilis, ingenio carens, stupidus, olåraktig, dumm. Aptfa kuife le fodn, plane est indocilis.*

KUIFE & kuifeswuot, *n. f. stupiditas, hebetudo ingenii*, dumhet.

KUISTE, *adverbialiter accipitur: unde, hvadan, hvarifrån. Est ablativ. casus, pronom. kã, in ablat. kãiste, vel kuisse.*

KUIT, *adv. quidem, certe, saltem, fuller, åtminstone.* Die kuit naute le, *ita certe est*, få år det. Dalab kuit ådtjob, *Imperialem saltem unum accipio*, jag får åtminstone en Riksdaler. *It. tamen, men, dock.* Wuolgab kuit, *tamen abeo*, jag far dock min våg. I kuit, *non certe, non quidem*, nej men, aldeles ej. Ih kuit ådtjoh wuolget, *certe tibi abire licitum non est*, du får fannerligen ej gå bort. Ib kuit mon tiete, *ego certe nescio*, jag vet aldeles ej.

KUITET *vel* kuidet, *v. a. queri*, klaga. Kuitet niådebs, *de calamitate sua queri*, klaga öfver sin nöd. Kuitestet, *dimin. litet öfverklaga.* Kuitegätet, *queri incipere*, begynna at klaga öfver. Die kuitegätin Konogafi, *queri incipiebant apud Regem*, de begynte at klaga hos Konungen.

KUITETATTET, *v. n. querimoniam mereri, querimonia dignum esse*, vara värddt at klagas öfver, kunna öfverklagas. I kuitetatte, *istud queri non possumus, querendum non est*, det kan ej klagas öfver. Mija niåda le nau stuores, *jutte i kuitetatte nuokes, tanta nos premit calamitas, ut illam non satis queri possimus.*

KUITELES, kuitetakes, *n. a. querulus, ad querendum pronus*, en, som altid beklagar sig. Eme le fodn kuiteles, *semper ille querulus est*, det år hans vana at altid beklaga sig.

KUITELWAS, *n. f. querela*, klagan. Mab kuitelwafen adnah? *quam habes querimoniam?* hvad har du at klaga öfver?

KUKKE, kukkes, *n. a. longus*, lång. Kukkes laido, *iter longum*, lång våg. Kukkes ekewe, *eternitas longa*. Kukkes karwoin, *veste longa, Marc. 18:5.* Kukkes qwele, *piscis longus, b. e. serpens, orm.* Tatte kukkeb, *eo longior*, desto längre. Man kukke kaska le tat? *quam longum hoc est intervallum?* huru långt år detta afståndet? *Comparat. kukkeb, longior, längre.* Salla le kukkeb stikkost, *orgyia ulna longior est.* Kukkemus, *superlat. longissimus*, den långste. Kukkemus kaino, *funis longissimus.* *Compos. kukkes-lakats, longulus, oblongus*, något lång, aflång. Kukkes-lakats mannos, *iter longulum*, något lång våg, eller refa. Die le nau kukkes-lakats, *oblongum est*, det år aflångt. Kukkes-kierdies, *longanimis*, långmodig. *Eccl. Kukkes-kierdieswuot, substant. longanimitas*, långmodighet. Kukkes-perjetag, *dies parasceves*, Långfredag.

KUKKE, *adv. diu, longe*, länge, långt. Kukke le wuordet, *expectare longum est*, det år långt at vânta. Man kukke kalkab mon to wuordet? *quamdiu te expectabo?* huru länge skal jag vânta dig? Kukke tan autelen, *longe antea*, långt derförinnan. Ila kukkeb fodn katoi, *nimis ille diu abfuit*, han var för länge borta. Kukkeb wiefot, *diu vivere*, lefva länge. Mon kalkab wuolget kukkas, *longe sive procul abiturus sum*, jag skal gå långt bort. Wuojete kukkas muste, *abige procul a me.* Kukken kaddest, *procul a ri-*

a ripa, långt ifrån stranden. Tjodtjoi kukken, *longe distabat*, han stod långt ifrån. Kukket le fodn påtam, *e longinquis locis advenit*, han har kommit långt ifrån. Kukket mon wuoidnib, *e longinquo conspexi*, jag såg långt ifrån. *Per casus flecti evidens est, quos e grammaticis discat Lector Benev.* Comparat. kukkebu & kukkebut, *diutius, longius*, längre. Kukkebu todn ajetallah, ko mon fitab, *diutius ac vellem moraris*, du dröjer längre, än jag ville. Kukke kukkeb, *magis magisque, plus ultra*, mer och mer. Kukke kukkebesi almats wiefot fita, *homo quam diutissime vult vivere*, menniskan vil lefva ju längre, ju mera. Kukkebesne leb mon, ko todn, *longius, quam tu, absum*, jag är längre borta, än som du. Kukkebon & kukkebun, *idem*. Kukkebun le fodn, *longius ille distat*, han är längre borta. Kukkebest le fodn påtam, ko mon, *magis ille e longinquo venit, quam ego*, han har kommit längre ifrån, än som jag. Kukkebui & kukkebut leb mon wuolgemen, *longius abiturus sum*, jag skal fara längre bort. Kukkebuts, kukkebutje, *dim. paulo diutius sive longius*, litet längre. Superlat. Kukkemust, *diutissime, longissime*, längst. Kukkemust leb mon pargam, *diutissime ego laboravi*, jag har arbetat längst. Kukkemust fodn wuolgi, *longissime sive maxime peregre ille abiit*, han for längst bort. Fern. Caucaa, *e longinquo*.

KUKKESWUOT, *n. f. longitudo, distantia*, längd, långt afstånd. Kukkeswuotest ib påtet matte, *ob nimiam distan-*

tiam venire non possum, jag kan ej komma för afåghetens skull.

KUKKEWUOT, *n. f. diuturnitas*, långvarighet. Ekewen aimon kukkewuot, *diuturnitas eternitatis*, evighetens längd.

KUKKETET, *v. a. longiorem facere, prolongare*, göra längre, förlänga. Kukketet wiefom aikeb, *vitam prolongare*. Kapteb kukketet, *vestem demittere, magis demissam reddere*. Kainob kukketet, *funem relaxare*, göra repet längre. Kukketastet, *dimin.* göra litet längre. Kukketatjet, *incipere longiorem facere*, begynna at göra längre.

KUKKETEM, *n. f. prolongatio*, förlängning.

KUKKANET, *v. n. prolongari, produci*, förlängas. Laido kukkani, *iter longius factum est, producebatur*, resan förlängdes. Kukkanastet, *dimin.* litet förlängas. Kukkanatjet, *incipere produci*, begynna at blifva längre. Kukkanatja peiwe, *dies fieri incipit longior*, dagen börjar at blifva längre. Kukkanem, *subst. ipse actus, dum aliquid longius evadit*, tilökning på längden.

KUKKAHET, *v. a. longum ducere*, tycka vara för långt. Kukkahab fo kato-meb, *nimis diu mihi videtur abesse*, jag tycker at han är för länge borta. Kukkahab tab laidob, *nimis longum hoc iter duco*, jag tycker, at denne resan är för lång. Kukkahib wuor-det to, *nimis longum duxi, te diutius expectare*, jag tyckte det blef för långt, at längre vänta dig. Kukkahastet, *dimin.* tycka at det är något långt.

långt. Kukkahastab to kapteb, *justo fere longior mihi toga tua videtur*, jag tycker, at din räck är nästan för lång. Kukkahatjet, *incipere longum existimare*, begynna at tycka, at det är för långt. Kukkahatjab wuordet, *fessus fieri incipio expectando*, jag börjar blifva ledsen at vänta.

KUKKAHEM, *n. f. ipse actus, dum aliquid longum aestimamus, tedium, mora nimia adductum*, då man tycker, at något är långt, ledsnad öfver för mycket drögsål.

KUKKALASTET, *v. n. cunctari, morari*, dröja. Kukkalasti påtet, *venire cunctatus est*, han drögde at komma. Kukkalasti maksoin, *erem persolvere cunctatus est*, han drögde med betalningen. Kukkeb kukkalasti, *diu cunctabatur*, han drögde länge. Imperf. kukkalasta. Ko kukkalasta, *successu temporis, imposterum*, med tiden, framdeles. Toiwotes såggo, ko kukkalasta, *procrastinatione vana fiunt promissa*, löften blifva fruktlösa genom utdrågt på tiden.

KUKKALASTEM, *n. f. mora*, drögsål.

KUKKEGUTS, *adv. Austr. aliquantum diu*, något länge.

KUKKO, kukkod & kukkodes, *n. f. longitudo*, längd. Kukkodefi le tat jaure kolma mil, *quod ad longitudinem, tria hic lacus continet milliaria*, denne fjön är tre mil lång. Alman kukko, *statura virilis*, mans-längd. Kukkodefi ånetet, *quod ad longitudinem minuire, curtare*, afkorta, i anseende til längden.

KUKKOK, *n. a. idem atque kukkes*.

KUKKOT, kukkostet, kukkogåtet, *vide* Kukkanet, kukkanastet, kukkanatjet.

KUKKOSTET, *v. n. Austr. nauseare, nausea laborare*, våmjas, hafva ondt af våmjelse. Forte a kukkes, *longus, quia vomentes & nauseantes collum porrigunt & quasi longius faciunt; vel a Fenn. cacasta, fastidire, cacastus, fastidium, nausea. Hinc*

KUKKOKES, *n. a. fastidians, nauseans*, den som våmjes vid något.

KUKKOSTEM, *n. f. nausea*, våmjelse.

KUKSE, kukfats, *Austr. vide kokse*.

KULKE, *n. f. culter*, knif, tålje-knif. Kul-kats & kulkets, *dimin. cultellus*, en liten knif.

KULLET, *v. a. audire*, höra. Kullib fuste, *audiebam ex illo*, jag hörde af honom. Kullusa sijeb, *exaudiant illos*, de höre dem, *Luc. 16: 29*. Kuteh kulleh pakob, *qui audiunt verbum*. Mo kulleteten, *me audiente*, då jag hör, få at jag hör. *It. sentire*, känna. Kullah kus todn tjåskemeb, *sentisne frigus*, känner du kölden. Wankeb mon kullab, *dolorem persentio*, jag känner en sveda. *It. intelligere linguam aliquam*, förstå et språk, som talas. Kullab mon Suoma kiåleb, *linguam percipio Fennicam*, jag förstår Finskan. Passiv. kulluet, kullowet, *vide infra kullot*. Obs. Kulluet, *per tinere*, tilhöra, *non nisi in Theologicis occurrit, nam propria hujus vocis significatio est audiri*. Kullastet, *dimin. litet* höra. Kullastib tabb, *ad aures meas istud pervenit*, jag har hört litet deraf. Kullegåtet & kullajet, *audire incipere*, begynna at höra. Kullajime akta kiåleb, *vocem quandam auribus percipere incipiebamus*, vi finga höra en röst.

KUL-

KULLATET, *v. a. audire facere, promulgare*, låta hõra, gõra at en hõrer, fõrkunna. Idtjib aibmot funji kullatet, *vocem ita attollere non potui, ut is audiret*, jag fõrmådde ej tala få hõgt, at han kunde hõrat. *It. Matthæus kus todn Taro kiåleb? Resp. kullatab lika, callesne linguam Svecanam? resp. intelligibilis saltem sum*, kan du Svenska? *fv. få mycket at jag kan fõrstås, at det jag fåger kan begripas*. Konoges le kullatam lagab, *legem Rex promulgavit*, Konungen har utfårdat en lag. Taina mi je fitebe kullatet, *hoc ipso manifestare volumus*. *Passiv. Kullatuet, promulgari, fõrkunnas*. Udne kalka kullatuet, *hodie promulgabitur*, det skal fõrkunnas i dag. Kullatastet, *dimin. litet fõrkunna*. Kullatatjet, *incipere promulgare*, begynna at fõrkunna.

KULLATIN, *adverbialiter accipitur: e. g.* mo kullatin, *me audiente*, under det jag hõrde, i min åhõro. Attjes kullatin, *patre ejus audiente*, i hans faders åhõro. I le puorak tait hålet måddafi kullatin, *minus est consultum ista, multis audientibus, effari*, det år ej rådeligit at tala hårom, når flere hõra derpå. *Obs. måddafi est genitivus casus, construitur enim cum genitiv.*

KULLEJE, *audiens*, den som hõrer. Kul-leje koros leb mon, *audivi tantum, fama solum & auditione accepi*, jag har det allenast af et rykte.

KULLEM, *n. s. auditus, fama, hõrfel, hõrande, rykte*. Kullemen tflagge, *per famam, genom et rykte*.

KULLEMAS, *audiendum, quod est audiendum*, det som år at hõra. Jubmelen

pako le kullemafen, *audiendum est verbum Dei*. Naute le kullemafi, *ita auditur*, få hõres det. *Est quasi gerundium verbi kullet.*

KULLOGES, *n. a. obediens*, lydig, hõrfam. Alo le fodn munji kulloges, *mibi semper dicto obediens est*, han år mig altid lydig. Kullokes, *idem. Compos. & oppos.* Okulloges, *inobediens*, olydig. Okulloges pardne, *filius inobediens, qui minus moriger est*, olydig son.

KULLOGESWUOT, *n. s. obedientia*, lydnad. Jakkon kullogeswuoteb, *obedientiam fidei, Rom. 1: 5. Compos. & oppos.* Okullogeswuot, *inobedientia*, o-hõrfamhet. Kaikab okullogeswuoteb, *omnem inobedientiam, 2 Cor. 10: 6.*

KULLOGESLAKA, *adv. obedienter, obsequenter*, hõrfammeligen, lydigt.

KULLO, *n. s. fama, rykte*. Naute le kul-lon, *ita fama fert*, få fåger ryktet. Kullo tflagge mon tabb tietab, *fama id accepi*, jag vet det genom ryktet. Kullon le pätet, *fama fert illum esse venturum*, det fåges, at han skal komma. *Obs. junctum nomini substantivo vicem sustinet adjectivi, e. gr.* kullo riko, *dives celebris*, den namnkunniga rika mannen. Kullo ålma, *vir fama celebris*, en namnkunnig man. Kul-lo fuola, *fur famosus*, en beryktad tjuf.

KULLONAK, *adverbialiter accipitur, involvitque idiotismum haud facile alia lingua explicabilem. A voce precedente, addita syllabica additione nak, ortum esse videtur & quasi casum quendam peculiarem constituit. Kollonak le tatt sadnes, vel ipsa teste fama, id verum est,*

est, själfva ryktet fåger, at det år fant. Kullonak le naute, *quin ita sit, ut fama fert, nullum est dubium*, det år otvifvelaktigt få, som det spørjes. Kullonak le fodn, ko fodn påta, *illum quis non audiret venientem?* han høres nog, når som han kommer. *Obs. dicitur etiam de illis rebus, quas ope olfactus, gustus & tactus percipimus; e. gr. Kullonak fuowa hapfit, fumus certo naribus percipitur, det år utan tvifvel rôk, som luktar. Kullonak le tat wina, quod hoc vinum sit, vel ex ipso gusto judicari potest, smaken gjer tilkänna, at detta år vin. Kullonak le udne tjålkafub ektatjést, quod magis sit hodie, quam hesternò die, frigus, sensu facile percipitur, det kånnes tydeligen, at det år kallare i dag, än som i går.*

KULLOT, *v. n. audiri*, höras. *Est quasi passiv. verbi activi kullet, quod vid. supra. Naute kulloi, ita audiebatur, sive, ita fama erat, det hördes få. Kullostet, dimin. litet höras. Kullosti tjuorwot, auditus est clamare, han hördes ropa. Kullogåtet, audiri incipere, begynna at höras. Bafuneh kalkeh kullogåtet, tubæ incipient audiri. Hinc, quasi alterum passivum, sequens derivatur verbum*

KULLOTOWET, *audiri, evulgari*, höras, utspridas, blifva kunnigt. Kullotowet kuit kalka, *evulgabitur tamen aliquando, det skal dock en gång blifva kunnigt. Obs. Activum hujus vocis kullotet, audire facere, promulgare, göra kunnigt, raro occurrit: usitatus enim est kullatet, quod vide.*

KULOS, *n. a. celebrer, famosus, namnkun-*

nig, beryktad. Kulos almats, homo fama celebris. It. qui facile percipitur sensibus, excepto visu, kånbar. Kulos tjålkem, frigus, quod sensum afficit, märkelig köld. Obs. ad visum quod attinet, vide wuoidnos.

KULTELET & kuldelet, *v. a. audire, auscultare, obedire*, höra på, lyda, *cfr. jekatet. Suollet sije kulteleh maite mon hålab, subauscultant quæ loquor, de lura på hvad jag fåger. Kultele maite mon fardnob, esto dicto mihi obediens, lyd mig, i det jag fåger. Kultelete Jubmelen pakob, auscultate verbum Dei. It. contrectare manibus, róra vid med händerna, kånna på. It. gustare, smaka på. Kultele, makko falte le painam, gusta, an sale sit tinctum, kånna på, om det smakar af salt. Kultelastet, dimin. litet kånna på, m. m. Kultelastib utfatji, auscultabam paulisper, jag hörde något litet uppå. I wafja kultelastet, auscultare non curat, han bryr sig ej om, at höra på. Kultelatjet, incipere auscultare &c. begynna at höra på, m. m.*

KULTELEJE, *auditor, contrectans*, åhörare, en som kånner på. Åjaldakes kulteleje, *auditor obliviosus.*

KULTELEM, *n. s. auditio, contrectatio*, åhörande, påkåanning. Jubmelen pakon kultelem, *auditio verbi Divini.*

KULTELADDET, *v. a. frequ. attrectare, palpare*, kånna på, vidröra. Haweb kulteladdet, *vulnus palpare. Juolki kulteladdet, pedibus tentare, caute & pedetentim incedere, kånna före sig med föttren. Dicitur, quando in tenebris, pedibus baculoque iter pratentamus. Kulteladdeje, particip. attrectans*

Etans, som vidrörer. Kulteladdem, *subst. contrectatio*, vidrörande.

KUM, *præp. cum*, med. *Austr. qweim*. Mo-kum, *mecum*, med mig. To-kum, *tecum*, med dig. So-kum, *secum*, med sig.

KUMPE, kumpek, *lupus*, varg.

KUNA, *n. f. cinis*, aska. Såke kuna, *cinis betula*, björk-aska. Skarta kuna, *cinis igne concretus*, aska, som klimpat sig i elden. Kuna tjatse, *lixivium*, lut. Kunait palet, *transl. puerili modo ludere, ineptire*, hafva fåfånga fäker för händer.

KUNDE, *dictio enclitica, societatem quandam pluriumque consortium significans*. Kåtekunde, *familia, domestici*, husfolk. Sebrekunde, *ecclesia*, församling. *Fenn. Kunda, idem, e. gr. Huonecunda, familia, cylåcunda, pagus. Ruthinacunda, Ducatus, Hertigdöme.*

KUOBL, kuobla, *n. f. promontorium præruptum, sive rupes prominens*, en brant klippa, som likasom hänger utöfver. *Obs. sæpe etiam de nive, vento cumulata in jugis montium & in formam rupis superpendentis redacta dicitur*, fåges ock ofta om snö-drifvor, som lagt sig på bergen och utgöra likasom branter.

KUOBME, *n. f. putredo*, róta, rutenhet. *De arborum putredine dicitur*, fåges om róta på träd. Kuobmek, *n. adj. putridus*, ruten, förmultnad.

KUOBMOT, *v. n. putrescere*, murkna, ruttna. Kuobmogåtet, *incipere putrescere*, begynna at ruttna. *De arboribus, cfr. tsuobdsfet.*

KUOBMO & kuomo, *n. f. ingesta sive ventris & intestinorum animalium quadru-*

pedum ingluvies, gorr i tarmarne och magen på kreatur.

KUOPA, *n. f. pedum indumentum laneum brevius, figura calcei*, ylle-låst, strumplåst. Kuopa juolke, *pes hoc indumento indutus*. Kuopats, *dimin.* en liten strumplåst.

KUOPET, *v. a. corrugare, complicare*, rynka, fälla, draga ihop i rynkor. Kabmakeb kuopet, *calceum complicare, sive more Laponum consuere*, rynka en sko, som Lapparne bruka.

KUOPALDAK, *n. f. contractio in plicas*, rynkning, fällning. Kuopek, *idem*.

KUOP, *n. f. mucor, situs*, mögel.

KUOPOT, *v. n. mucere, situ corrumpi*, möglas. Kuopostet, *dim.* litet möglas. Kuopogåtet, *mucescere incipere*, begynna at möglas. Kuopom, *particip. mucidus*, möjlig. Kuopom lai-pe, *panis mucidus*, möjligt bröd. Kuopom wuofsta, *caseus mucidus*, möjlig ost.

KUOPOTET, *v. a. Hiph. mucescere facere, mucori exponere*, låta möglas.

KUOPOK, *n. a. mucidus*, möjlig.

KUOPPAR, *n. f. cuprum*, koppar. Kuoppar pednik, *moneta cuprea*, kopparpenning. Kuoppar-smidd, *cupri faber*, kopparslagare. *cfr. air.*

KUOPSA, *n. f. piscis lactaria pulpa, (Gall. laitance)* mjölke hos fiskarne. *Hinc*

KUOPSACES, (*scil. qwele*) *piscis masculus, cui pulpa lactaria est*, han-fisk, fisk som har mjölke.

KUORB, *vide infra qworb.*

KUOREN, *prope, penes*, bredevid, hos. Attjes kuoren, *penes patrem suum*, hos sin fader. Kaudnib so ånotjen kuoren, *prope fluvium illum inveni.*

Obs. est quasi Locativ. casus; Nominativus kuora, in usu non est, qui significaret tractum, plagam. Fenn. euri, plaga.

KUOROS, *vacuus, tom. vide koros.*

KUOSA, *n. arbor. pinus, gran. Kuosaland sive kuosa-wuome, pinetum, granskog. Kuosa patsek, pomum pini, conus pini, gran-kåglå. Kuosats, dim. en liten gran. Fenn. cuusi, pinus.*

KUOSEST & **kuosestak**, *n. s. pinetum, granskog. Kusne kuosest le, ubi pinetum est.*

KUOSTA, *n. s. frigida tempestas, imprimis verno tempore, kall våderlek, i synnerhet den som infaller vartiden.*

Kuosta kidda, ver frigidum, kall vår.

KUOSTALAKATS, *n. a. subfrigidus, något kall. Kuostalakats talke, tempestas frigidula, något kall våderlek. Obs. kuostalakats dicitur de tempestate frigida verna, kalos de aestiva, tjåskes autem de autumnali & hiberna, que vide suis locis.*

KUOSTALAK, *n. s. idem atque kuosta.*

KUOSTETET, *v. n. dum tempestas frigescit verno tempore, blifva kallt om våren. Die kuosteti, nunc frigida facta est tempestas, nu år det kallt. Kuostetatjet, incipere frigidum fieri, begynna at blifva kallt. Hinc quasi duplicatum verbum inchoat.*

KUOSTETATJEGÅTET, *incipere frigidum fieri, begynna at blifva kallt. Kuostetatjegåta kiddan, cum vere frigida fieri incipit tempestas, når det begynner at blifva kallt om våren.*

KUOWA, *kuowa mano, Februarius, Gøje-månad, Februarii månad. It. particula, quæ quibusdam adjungitur nominibus, ad designandam commiseratio-*

nem quandam, e. gr. Pardnekuts kuowa, o miserum puerulum, stackars gåsfe. Neita kuowa, o puellam misellam, flickan stackare.

KUOWAT, *v. a. excavare, utholka. H.*

KUOWOL, *n. s. scalprum, hålkjårn. Fenn. coweli.*

KUOWSE, *castor amniculus, en båfverunge, som år et år gammal.*

KURBMA, *ita appellantur vermes, qui, intra cutem generati rangiferorum, progenies sunt insecti cujusdam, quod Lappones nominant patta påske sive pattok. Mense Maji hi vermes adulti erumpunt. cfr. patta påske. Kurbma, kalla Lapparne de maskar, som alstras emellan skinnet och köttet på renarne, de åro frön af en brömsfluga, som kallas pattok. I Maji månad blifva desse maskar fullväxte och krypa fram. Se patta påske.*

KURG, *rangifer monoculus, sive qui de via aberrat, en enögd ren, en ren som löper miste om rätta vägen. Transl. homo, qui, ob hebetiorem visum, quod quarit non invenit, en menniska, som ej ser och finner igen det hon letar. cfr. noljo.*

KURGAST, *n. s. semita, sive vestigia rangiferorum, in nive, quibus in una ingressi sunt serie, spår efter renar i snön, där de hafva gått i rad, efter hvarandra. Kurgastak, id. cfr. juone.*

KURGETET, *v. n. effluere, rinna ut. De siccis dicitur rebus, quæ per foramen quoddam, sive orificium effluunt, fluida dicuntur kålket, quod vid. infr. fåges om torra varor, når de rinna ut, genom et hål eller en öpning; om våta varor fåges kålket. Kordne kur-*

kurgeti wuoffest, *bordeum e sacco effluxit*, kornet rann utur säcken. Fenn. curistan, *evacuo*. cfr. koros. Kurgetaltet, *dimin.* litet rinna ut. Kurgetatjet, *incipere effluere*, begynna at utrinna. cfr. kørkelet.

KURGESTET, *idem quod kurgetet*. It. De animalibus, dum in una serie ingrediuntur, inprimis vero de rangiferis, såges om djuran, och i synnerhet om renarne, då de gå i en rad. Fåttsoh leh kurgestam, *rangiferi in serie ingressi sunt*.

KURR, *vide supra kora*.

KURRAK, *n. a. fractus*, cui pars adempta est, som har et stycke borta, som har skal. It. cui dens evulsus est, som har mistat en tand.

KURTE, *nom. avis*, *columbus arcticus*, lom, skrik-lom. Minor est species, major vocatur tawek.

KUS, *dictio encl. interrogativa*. Ikus le naute? nonne ita est? är icke det så? Tietah kus todn? scisne? vet du? Obs. interd. dicitur iks contr. pro ikus.

KUSA, kufs, *vide kofs*.

KUSK, *n. avis*, *rusticula minoris species*, en myrfogel, bekasin.

KUSCHMOK vel kussmok, kussmes, *n. a. rigidus*, *inflexibilis*, styf, oböjelig. Kussmes rete, *corium rigidum*, styft låder. Dicitur etiam de iis hominibus & bestiis, quibus corpus minus agile est. Kuschmok älma, *vir corpore minus agili*, en ovig man.

KUSCHMOT sive kussmot, *v. n. rigidum fieri*, *rigescere*, stelna, blifva styf. It. Almatjeh kuschmoh ko sije ila puoitoh, *obesi minus agili sunt corpore*. Kuschmostet, *dimin.* blifva litet styf.

Kuschmogâtet, *incipere rigere*, begynna at blifva styf. Kuschmotet, *Hiph. rigidum facere*, sive *rigescere facere*, göra styf, låta styfna.

KUSSNE & kusnes, *adv. ubi*, hvarest. Est quasi *locativus casus*. Obs. per *casus flexum* varias obtinet *significationes*, est-que & *interrogativum* & *relativ.* e. gr. kussa sive kussas, quorsum, hvarthän, hvar ut. Kuste, unde, hvarifrån. Kuste pätah? unde venis? hvadan kommer du? Kustes, *idem*. Compos. Kusneken, *alicubi*, någonstädes. I kusneken, *nullibi*, *nusquam*, ingenstädes. I kusneken kaudnetua, *nusquam invenitur*. Kufs-ikkenes, *adv.* Mon kalkab to tjowot kufs-ikkenes todn wuolgah, *in quem demumcunque abiveris locum te sequar*, jag skal följadig, ehvart du går. Fenn. cufa, *ubi* & *custa*, unde. cfr. konnes.

KUSSNJEPELE, *ursa*, björnhona. v. bire.

KUSSWOT, *v. a. machinis quidquam moliri*, *machina attollere*, med håf-tyg röra något utur sit ställe. Kusswostet, *dimin.* & *frequ. idem*. Kusswogâtet, *moliri incipere*, begynna at håfva. Kusswom reido sive kusswom muora, *machina, instrumentum mechanicum, quo quidquam movetur sive attollitur*, håf-tyg.

KUTTE, kuttes, *pron. a. quis, qui*. Est & *interrogat.* & *relat.* Kuttes tamen semper fere *interrog.* hvilken, hvilken som. Kuttes tietä? quis scit? hvilken vet? Mon, kutte tietäb, ego, qui novi, jag, som vet. Kutti, quorum, hvilkas. Kutti nokkem le hâppanem, *quorum finis opprobrium est*. Fårta kutte, *unusquisque*, hvar och en.

en. Fårta kutte sijast, *unusquisque illorum*, hvar och en af dem. Kuste leh todn tabb kullam? *a quo istud audivisti?* af hvem har du hört det? *Reliquos casus videat L. B. in grammaticis.*

KUTTELAKA & kuttelakai, *adv. quo modo, qua ratione*, på hvad fått. Kuttelaka kalkab mon tabb tajetet? *qua ratione istud intelligam?*

KUTTE-KAUTOI & kutteqwettai, *adv. quo respectu*, i hvad afseende, i anseende til hvilket.

KUTTEK, *pron. a. aliquis*, någon. Jus kuttek etfa mo, *si quis me amat*, Joh. 14: 23. *In accusativo* kuttebke pro kuttekeb. Jus kutteken mana jabma, *si infans alicujus moritur*. I le sodn waddam maitek kutteki *vel* kuttekefi, *nihil ille cuiquam dedit*, han har ej gifvit någon något. Ib mon tåbde kuttebke sijast, *neminem illorum cognosco*, jag känner ej någon af dem. I kuttek, *nemo*, ingen.

KUTS, *genet. -tjen particula inseparabilis, qua vocibus suffixa, diminutivum vocis formatur, e. gr. pardnekuts, puerulus, en liten gaffe. Neitakuts, pusilla puella, en liten flicka. Est etiam commiserentis, e. gr. wuoike âlmakutjeb, o virum miserum, stackars man! Akkakuts, vetula misera, en stackars gumma.*

KUWE, *n. f. imago*, belâte. *Austr. Fenn. cuva, idem. Vide infra kâwe.*

KYRKO, *n. f. templum*, kyrka. Kyrko-palkes, *via qua itur ad templum*, kyrkovåg. Kyrko-wadsem, *frequentatio sacrorum*, kyrkogång. Kyrko-ordnig, *lex ecclesiastica*, kyrko-lag. Kyrko-

fuolek, *sacrilegus*. Kyrkon aita, *Aust. cæmeterium*, kyrkogård, *a Fenn. aita, sepes*. Kyrko-garde, *idem*. Kyrko-kadno, *nom. mensuræ, pars una & trigesima tonna*, en kappe, en 32:del af en tunna. Kyrko-pakkates, *pœna si-ve disciplina ecclesiastica*, kyrko-straff. *Compos.* Kyrkoherra, *Pastor ecclesiæ*, Kyrkoherde. Kyrkowård, *administrator templi*, kyrkovård. Kyrkots, *dimin. en liten kyrka.*

KYRSOLET, *v. n. circumire, discurrere in orbem*, gå omkring, löpa i en rundel. Pâtsoh kyrsolet algin, *rangiferi gyros agere cæperunt*, renarne begyn- te svånga sig omkring. Kyrsolastet, *dim. litet svånga sig omkring*. Kyr- solatjet, *circumire incipere*, begynna at gå omkring.

KYTSOL, *nom. vermis cujusdam concha testis, item alius cujusdam nudi, qui a pluvia sæpius est conspicuus*, namn på en snäcke-mask, åfven en annan, som oftast synes efter regn.

KÅBBA, *pron. a duale, uter*, hvilkendera: fåges allenast om tvånne. Kåbba keino le puoreb, *quenam via melior est?* Matth. 9: 5. Akta kåbba & juobba kåbba, *alteruter*, endera. Juobba kåbbab kalkah todn takket, *alterutrum horum facies. Obs. quando cum negativo conjungitur, k in fine additur, e. gr. I kåbbak, neuter, ingen- dera. Accusativo i kåbbabke, neutrum.*

KÅBBEL, kåbbelen, *adv. ab utra parte?* på hvilkendera sidan om? Kåbbel waren, *a qua parte montis*, på hvilkendera sidan om berget. *Per casus flexibile est, e. gr. Kåbbelt todn patah, allet jalla lulde? utrum ab occidente,*
an

an ab oriente venis? hvadan kommer du, antingen ifrån väster eller öster? Kåbbo (*sive* kåbbos) todn wuolghah? *quorsum abis?* hvart far du? Kåbbos åiwi, *idem.* It. I fodn tiete kåbbos åiwi, *quid faciat & quorsum se vertat nescit*, han vet ej hvad han skal göra, han vet ej hvart han skal vända sig.

KÅBBATJAK, *n. a. uterque, ambo, båda, båda två.* Kåbbatjak attje ja edne, *uterque pater & mater.* Kåbbatjaki kâti, *ambabus manibus*, med båda händerna. Kåbbatjak pelest, *ab utraque parte*, på båda sidor. It. *conj.* Kåbbatjak kroppen ja siälön kautoi, *& qua corpus & qua animam*, både til kropp och själ.

KÅBDA & kåbdes, *n. f. veneficorum instrumentum, proprie quo olim usi sunt Lappones, rhombus, spä-trumma*, som Lapparne bruka. Kåbdab tsabmet, *dicto instrumento uti*, slå på spä-trumman.

KÅBDO, *n. f. latitudo, bredd.* Mi le kåbdo, *quid latitudo sit*, Eph. 3: 18.

KÅBDOK, kåbdes, kåbd & kåbdek, *n. a. latus, bred.* Kåbd fjällo, *asser latus*, bredt bråde. Kåbdes kâino, *via lata*, bred väg. Man kåbdok le tat jaure? *quam latus hic est lacus?* huru bred är denna sjön? Kåbd-niuonak, *cui nasus est latus atque depressus*, flatnäsig.

KÅBDOKWUOT, *n. f. latitudo, bredd.*

KÅBDETET, *v. a. latiore facere, dilatare, göra bredare.* Kåinob kåbdetet, *viam latiore reddere.* Kåbdetastet, *dimin.* göra litet bredare. Kåbdetastet, *incipere reddere latiore*, begynna at göra bredare.

KÅBDANET, *v. n. dilatari, latius fieri*,

utvidgas, blifva bredare. It. *emergere, flyta up.*

KÅBDELES, *n. a. qui aqua non facile immergitur*, som vål flyter på vatnet. Kåbdeles wadnas, *cymba leviter innatans superficiei aqua*, en båt, som flyter lätt på vatnet. Kåbdeles almats, *homo, qui in natando aquis non submergitur*, en menniska, som vål flyter på vatnet.

KÅBDOT, *v. n. super aquam natare, fluctuare*, flyta ofvan på vatnet. Muorra kåbdo tjatsen nal, *lignum aquis non submergitur*, trä flyter på vatnet. Pajas kåbdot, *emergere, flyta up.* Dicitur etiam de nive, limo & de rebus illis innatantibus. Kåbdo muoteken nala, *supernatat nivem*, det flyter ofvan på snön. Kåbdostet, *dimin.* litet flyta. Kåbdogätet, *incipere fluctuare, aquam supernatare incipere*, begynna at flyta. Hinc

KÅBDOTET, *emergere facere, emergendum curare, låta flyta up.* It. *transl. excusare, purgare, urfåka.* Kåbdotet etjebs jalla qweibmebs, *semet ipsum vel proximum suum excusare*, urfåka sig sjelf, eller sin nästa. Siti etjebs taina kåbdotet, *hoc se voluit purgare.* It. Herke kåbdoti tsewen naln, *rangifer caute ingrediebatur, ne nivi immergeretur*, ren gick varfamt på snön, at han ej skulle sjunka ner däri. Austr. Kåbdetet, *idem.* Kåbdotastet, *dimin.* litet urfåka. Kåbdotastet, *incipere purgare*, begynna at urfåka.

KÅBDOTEM, *n. f. excusatio, purgatio, urfåkt.* Kåbdotemeb sita, *opus est purgatione.*

KÅBMANET, *v. n. everti, subverti, stjel-*
pas omkull. Wadnas kâbmani, *cym-*
ba eversa est, båten stjelpste. Kâbma-
nastet, *dim. it. & quidem sæpius: cele-*
riter everti, hastigt stjelpa. Kâbma-
natjet, *incipere everti*, begynna at
stjelpa.

KÅBMANEM, *n. s. everfio, e. gr. navis aut*
cymbæ in mari, stjelpande, omstjelp-
ning.

KÅBME, *n. a. non nisi in hac locutione oc-*
currit. Kâbme njuone, nasus adun-
cus, quod ad infimam partem depressus,
in medio autem elevatus, krokig nåsa,
som år høgst midt på. Kâbme njuo-
nek, *cui talis est nasus*, kroknåsig.

KÅBMETET, kâmetet, *v. a. evertere,*
stjelpa ikull. Wadnaseb kâbmetet,
cymbam evertere, stjelpa omkull bå-
ten. Kareb kâbmetet, *patinam con-*
vertere, vânda up och ned på skålen.
It. profundere, spilla ut. Tjatseb kâb-
meti karest, aquam e vase profunde-
bat, han spilte ut vatnet utur kârilet.
Kâbmetastet, *dimin. litet omstjelpa,*
m. m. Kâbmetatjet, incipere profun-
dere &c. begynna at utgjuta, m. m.
Fenn. cumo, supinus; cumoan, sub-
verto. Austr. Lapp. dicunt kubmetet.
Oppos. kauwotet.

KÅBMETATTET, *v. a. inclinare, facere*
ut evertatur, ut effundatur, låta stjelpa,
låta utspillast. Ale kâbmetatte,
fac ne effundatur. Obs. sæpius dicunt
kâmetattet.

KÅBMO, *n. a. everfus, inclinatus*, om-
stjelpst. Oppos. kauwo. Kâbmo wad-
nas, *scapha eversa*. Kâbmo kât, *pars*
postica manus, bakdelen på handen,
bakhand. *It. transl. avarus, parsus,*

qui non facile dat, karg, snål, som ej
gärna ger. Austr. kubmo, idem.

KÅBMOT, *adv. Kâbmot li wållahemen,*
pronus jacebat, han låg framstupa.
Kâbmot le, *prostratus est humi*, han
ligger omkull.

KÅBRE, *n. s. ita omne id appellatur, quod*
quasi excavata sive concava est figura,
det som år likasom uthålkadt eller
utgröpt. Kåbre pakte, *precipitium*
montis imminens sive superpendens, en
likasom uthålkad och hångande
brant. Kåbre paroh, *unde altiores &*
acutiores, brått-vågor.

KÅBRANET, *v. n. convolvi*, rullas ihop.
Pesse kâbran, *cortex betulinus convol-*
vitur, nåfvern rullar sig ihop. Kå-
branatjet, *incipere convolvi*, begynna
at rulla sig ihop.

KÅBRETET, *v. a. convolvere*, ihoprulla.
Kåbretastet, *dimin. litet rulla ihop.*
Kåbretatjet, *incipere convolvere*, be-
gynna at rulla ihop.

KÅDDET, *v. a. occidere, necare*, dråpa.
Todn ih kalk kâddet, *non occides,*
du skalt ej dråpa. *It. nelke kâdda,*
mon kullab, esurio, famem persentio,
jag känner jag år hungrig. Qwor-
te kâdda, *hysteria affligit. Wanka*
mo kâdda, morbo laboro, jag år sjuk.
Mana tjero ko nelke kâdda, *infans*
esuriens flet, barnet gråter, då det år
hungrigt. *It. Kalle qwelit to werbme*
kâddi? quot pisces tuum irretivit re-
te? huru många fiskar fick du i dit
nåt? Kabmak kâdda juolkeb, calceus
pedem urit, skon klämmer foten. Kåd-
detuet, *passiv. occidi*, dråpas. Kådde-
stet, *dimin. idem atque kâddet, de ca-*
ptura tamen piscium plerumque dicitur.

Die

Die le talle kåddestam, *nunc aliquantum piscium cepit rete*, nu har något mycket fisk fastnat i nätet. Kåddajet & kåddegåtet, *incipere occidere* &c. begynna at dråpa, m. m. Nelke muſte kåddegåta, *esurire incipio*, jag begynner at blifva hungrig. Die kalkebe kåddajet tjudit, *hostes incipimus configere*.

KÅDDELET, v. a. frequ. idem atque kåddet, vid. kåddet. It. celeriter interficere, hastigt dråpa. Passiv. kåddelöwet, blifva dråpen.

KÅDDETET, v. a. occidendum curare, låta dråpa. Kåddeti pardne manait, *puerulos occidendos curavit, Matth. 2: 16*. It. Kalle gwelit todn kåddetih? *quot cepisti pisces?* huru många fiskar fick du?

KÅDDEJE, interfectör, dråpare. Alma-tjen kåddeje, homicida, mandråpare. Alma-kåddeje, idem. Job. 3: 15. Kåddeleje, idem.

KÅDDEM, n. s. cades, dråp. Kåddelem, id.

KÅDDATALLET, v. pass. occidi, dråpas, blifva dråpen. Kåddatalli metſefne, *occisus est in deserto*.

KÅDDOT, contr. pro kåddetuet, passiv. verbi act. kåddet, blifva dråpen. It. Nåde herke kåddoi, *rangifer clitellarius onere imposito ledebatur*, ren som bar bördan, blef ſalbruten. Kåddotſet, dimin. Kåddogåtet, *onere sive clitellis impositis ledi incipere*, begynna at blifva ſalbruten.

KÅDDE, *rangifer silvestris, sive immanisvetus*, vildren. cfr. peurek. Hinc

KÅDDASTALLET, v. n. de rangiferis dicitur, dum hominum fugiunt aspectum manusque, fåges om renar, då de ſky

för folk, lika som vilda renar. cfr. kiänkaſtallet.

KÅDDÅRWE & Austr. kådder, ita appellat pelles de cruribus unius solius rangiferi detractas, benlingar, af en enda ren.

KÅDDOTES, ita appellatur rangifer admissarius, quarto etatis anno, en brundren på fjerde året. Austr. kåddets, id.

KÅDHET, v. a. texere, väfva. Wadaseb kådhet, *pannum texere viliores*, väfvallmar. Werbmeb kådhet, *rete texere piscatorium*, binda fiske-nät. Aust. kuddet, id. Fenn. cutoa, texo. Werbmit le kådhemmen, *in texendo retia piscatoria occupatus est*, han håller på at binda nät. It. de piscibus, dum ludunt, sive generationi vacanti ovaque gignunt: fåges ock om fiskar, då de leka.

KÅDHETET & interd. Kådhotet, v. a. texere facere, texendum curare, låta väfva. Kådhetet kalkab mon akkab allasan wadaseb, *uxorem texere faciam mihi pannum viliores*, jag ſkal låta hustrun väfva vallmar, åt mig. Kådhetet allasas nuotteb, *sagenam piscatoriam sibi texendam curare*, låta binda sig en not. Wadaseb kådhetet, *pannum viliores texendum curare*, låta väfva vallmar. Akti kådhotet, sive akts-kådhotet, *contexere*, ſammanväfva. It. conspirare, ſammangadda sig. Akts-kådhotin ſamaſeh Judarist, *quidam Judaeorum conspirabant*, Act. 23: 12. Melius tamen dicitur: Akta radeb takket.

KÅDHEJE, textor, väfvare. Kådhem, *textura*, väfnad.

KÅD-

KÅDHETUM, *textus*, våfven. Walla kådhetum, *sed texta*, Job. 19: 23.

KÅDHO, *n. f. tela*, våf. Kådho tjeppes, *texturæ peritus*, förfaren i våfnad.

KÅDDO reidoh, *instrumenta textura in-servientia*, våf-redskap. Kådhoob fuoppet, *telam exordiri, fila eum in ordinem disponere, ut inde tela texatur*, refva eller rånna up en våf. It. Kådho, *lusus piscium, dum coeunt ovaque pariunt pisces*, fisklek. Kådho pådd, *tempus, quo istud fieri solet*, fiskarnes lektid. Kådho qweleh, *pisces ludentes*, lek-fisk.

KÅDKETET, *v. n. clanculum se subducere, clam abire, elabi*, oförmärkt och hemligen fara sin våg. Idjet kådkelitjab, *cras me subducam forte*, i morgon torde jag oförmärkt fara min våg.

KÅDKELET, *v. a. tangere, attingere*, vidröra. It. *surripere*, bortsnappa.

KÅDOS, *n. a. raucus*, hes. vide sådos.

KÅDOT, *in motu retardari*, hindras eller stadna af i rörelsen. *Proprie de collisione sive confricatione duorum vel plurium corporum, qua in motu suo impediuntur dicitur*, fåges egenteligen om kroppar, som, genom gnidning emot hvarandra, hindras i sin rörelse. It. *transl. de cibo, dum in coquendo olla adhaeret & aduritur*, fåges ock om mat, när den blifver vederbränd. Juptse le kådom kebne wuodoi, *pulmentum olla fundo adhaesit & sapore infectum est empyreumatico*. Melke le kådom, *lac saporem contraxit empyreumaticum*, mjölken är vederbränd.

KÅDTJA, *lotium*, urin. Kådtja rakka, *vesica urinae*, pifsblåsa.

KÅDTJET & kådtjetet, *v. n. mingere, me-*

jere, låta sit vatten. Kådtjegätet, mingere incipere, begynna låta sit vatten. *Transl. apud Boreal. plueres, regna. Wårald kådtjegåti, plueres cepit; cum indignatione dicitur. Fenn. cufen, mingo.*

KÅDTJELES, *qui urinam retinendi facultate caret*, en som ej kan hålla sit vatten. Kådtjeles mana, *infans, qui urinam non valet retinere*.

KÅDWE, *n. a. curvus*, krokig. Kådwe juolkek, *scambus, valgus*, krokbent, hjulbent.

KÅGNETES & kågnet, *n. a. magnum ex-postulans locum atque amplum, spatiosus*, som tager in stort rum, orumligh. *De utensilibus dicitur, quae male disposita, magnum spatium occupant, fåges om husgeråd, som ej äro lagda i god ordning, och fordra stort rum. Kågnetes kaudneh, supellectilia sive sarcinae spatiosae & vastae, fäker som taga stort rum. Forte a Fenn. connoinen, variis impletus rebus, pretii vilioris, full med stök; quod a Fenn. condo, (quisquilia) derivatum volunt.*

KÅGNETESWUOT, *n. f. ipse actus, dum aliquid, quatenus spatiosum, locum exquirat amplius, orumlighet. Kågneteswuotest i tat kätai tjakan, ob nimiam vastitatem tugurium hoc non capit.*

KÅGNETET, *spatiosum esse, amplum requirere spatium*, taga in stort rum. Laffab tat kågnet, *moles vehi hoc ipso accrescit*, lasset blifver härigenom oformligt stort. *Item apud Austr. proclinare, böja sig ned, Job. 8: 8.*

KÅGNETEM & kågnetes, *n. f. incrementum*

tum molis, quo majus requiritur spatium, orumlighet, borttagning af utrymme. Pater kâgnetemest, abi, ut spatium majus fiat, gå bort, at det må blifva rumligare.

KÄIDNET, *v. n. flaccescere, marcescere, vissna. De herbis dicitur. Austr. cfr. puoldnet.*

KÄJE, *n. f. curvamen, flexus, bukt, bögning. Kâjen le taggo, isto loco flexuram recepit, det har en bögning på det stället.*

KÄJEK, *n. a. incurvatus, flexus, bögd, krokig. Kâjek muora, arbor curva.*

KÄIGE, *n. animal. mustela mas, en hermelin, som är hann-djur.*

KÄIK, kâiko, *præp. ad, til. Boreal. lusa, id. Kâikosan, ad me, til mig. Kâikosat, ad te, til dig. ctr. kâikat, Matth. 7: 9. idem. Kâikosas, ad se, til sig. Interdum dicitur kokk, loco kâik.*

KÄIKE, kâikes, *n. a. siccus, aridus, torr. Kâike fajit, loca arida, Luc. II: 24. Kâike juolki jeggit wadset, siccis pedibus loca palustria transire, gå torriskodd öfver myrorna. Kâike qwele, piscis sole tostus, torr fisk. Kâike kordne, hordeum frixum. Kâikeswuot & kâikewuot, subst. siccitas, torrhet, torka.*

KÄIKET, *v. n. arere, arefcere, vara torr, torkas. Grafe kâika, gramen arefcit, gråset torkas. Jokka kâika, amnis exarefcit, ån torkas ut. It. tjatfeb kâiket, siti arere, vara torstig. Mon kâikab tjatfeb, sitio aquam, jag är torstig efter vatten. Mon kâikab, sitio, jag är torstig. Lijeb kâikemen, sitiebam, jag var torstig. It. obstupescere, attonitum fieri, blifva håpen eller handfallen. Kâikei tassa, obstupuit, han blef håpen. Kâikeftet, dim. blif-*

va något torr. Kâikegâtet, incipere arere &c. begynna at blifva torr, m. m.

KÄIKANET, *v. n. idem quod kâiket. Rarius occur.*

KÄIKAT, *n. f. ariditas, torka. Karra kâikat, ariditas magna, stark torka. De illa dicitur ariditate, quam solis nimius æstus efficit, fåges om torka, som förorsakas af solhetta.*

KÄIKEJE, *arens, sitiens, som blifver torr, torstig.*

KÄIKEM, *n. f. ipse æstus, dum aliquid arefcit vel etiam siccatur, torkning. Kâikemeb sita, torreri debet, det bör torkas.*

KÄIKEK, *n. f. calcei Lapponibus usitati, qui e pellibus villosis rangiferorum conficiuntur, ludna lappskor. Kâikekatta & Austr. kâikektaka, cas. priv. sine his calceis, utan lappskor.*

KÄIKELES & kâikelwas, *n. f. sitis, torst. Kâikelwaseb katotet, sitim restringere, fôrtaga torsten.*

KÄIKELET, *v. n. frequ. celeriter arefcere, hastigt torkas. Kâikeluet, sitire, vara torstig. Jus kâikelua, si sitit, Rom. 12: 20.*

KÄIKETET & kâikâtet, *v. a. torrere, siccare, torka. Kâikâte kabmakitat, siccata calceos tuos. Kâiketastet & kâikâtaftet, dimin. litet torka. Kâikâtatjet, incipere siccare, begynna at torka. Kâiketallet & kâikâtallet, frequ. sedulo & gnaviter siccare, flitigt torka.*

KÄIKÅK, *n. a. non siccatus, otorkad. Kâikåk kordne, hordeum non frictum, otorkadt korn.*

KÄIKÅTEM, *n. f. siccatio, torkning.*

KÄIKO, *n. f. siccitas, torka. vid. kâikat. It. Kâiko centr. pro kâikoje, particip.*

guttatim defluens, stillans, drypande.
cfr. käikot.

KÄIKOT, v. n. *stillare, guttatim defluere*, drypa. Tjatse käiko, *aqua distillat*, vatnet dryper. Takest käiko, *stillæ e tecto decidunt*, det dryper af taket. Käikostet, *dim. litet drypa*. Käikogätet, *incipere stillare*, begynna at drypa.

KÄIKOTES, n. f. *stilla, gutta*, droppe. Alde piäwes lei nau ko warren käikotafeh, *sudor ipsius erat ut stillæ sanguinis*, Luc. 22: 44.

KÄIRE, *canis*, hund. It. *homo malevolus*, en ilsken menniska. cfr. piädnak. Fenn. orig.

KÄISTET, v. a. *haurire*, öfa. Tjatseb käistet, *aquam haurire*, öfa vatten. Todn ih adne maina kalkah tabb käistet, *non habes, quo illam hauries*, Joh. 4: 11. Käistestet, *dimin. litet öfa*. Käistegätet, *incipere haurire*, begynna at öfa. Ko li käistegätemen, *cum hauriret*.

KÄISTEM, n. f. *haustus, ipse actus hauriendi*, öfande. Käistem kare, *vas, quo hauritur*.

KÄIWO, n. f. *pala, it. instrumentum, quo hauritur*, skäfvel. Ja so käiwo le alde kâtefn, & *pala ejus in manu illius est*, Matth. 3: 12. Käiwots, *dimin.*

KÄIWOT, v. a. *vid. käistet*. It. *sodere*, gräfva. Käiwoin käiwot, *haurire siue sodere pala*. Kebneb käiwot, *abenum exhaurire*, uttöma kittelen. It. Pätsoh leh käiwomen, *rangiferi nivem pedibus removent, (scil. ut muscum, quo vescuntur attingant) renarne gräfva fnön undan*. Käiwostet, *dimin.* Käiwogätet & käiwojet, *incipere sodere vel haurire*, begynna at gräfva eller ock öfa. Fenn. orig.

KÄIWOTET, v. a. *haurire facere, hauriendum curare*, låta öfa. Käiwotastet, *dimin. låta litet öfa*. Käiwotatjet, *incipere hauriendum curare*, begynna at låta öfa.

KÄIWOJE, *hauriens, fodiens*, en som öfer eller gräfver.

KÄKK, n. f. *focale*, krage. cfr. kraka. Käkkåts, *dimin. en liten krage*.

KÄKKE, *colus*, spinnrock.

KÄKOT, v. n. *nauseare*, våmjas. cfr. kukkostet, Austr. *idem*. Käklot, *id.*

KÄKOTES, n. f. *nausea, fastidium*, våmjelse. cfr. kukkostem.

KÄKSOS, n. a. *mirus, mirabilis*, underlig. Käksos atab wuoidnime, *admirandum & novum vidimus spectaculum*. Käksos tjabbe, *admirandum in modum pulchrum*, oändeligen vackert. Käksos nialge, *admodum sapidum & dulce*. Käksos almats, *homo mirabilis, siue potius singularis*, en besynnerlig menniska.

KÄKSOSTET, v. a. *cum admiratione quadam & intentione contemplari*, med förundran och upmärksamhet beskåda. Käksosti-kättjet mo, *attente me contemplatus est*. A Fenn. Kexin, *percontor, animadverto, quod iterum a kexi, conto, derivatur*.

KÄLDET & käldejet, v. a. *propr. colare, fila*. Transl. *sagena per aquas tracta piscari, (quo ipso quasi colantur aquæ)* draga not. Käldeastet, *dimin.* Käldeatjet, *incipere istud facere*, begynna draga not. Käldeje, *particip. qui istud agit*, en som drager not.

KÄLDEK, *sagena piscatoria*, not.

KÄLK, *tintinnabulum*, bjällra. Tjuojeje kâlk, *tintinnabulum tinniens*. A Fenn.

Cul-

Culcuinen, *tinnio*, vel a colckaan, *campanam pulso*. Kålkets, *dimin.*

KÅLKET, v. n. *fluere*, flyta, rinna. Tjatte kålka, *aqua fluit*, vatnet rinner. Jokka kålka, *fluvius fluit*. Akti kålket, *confluere*, flyta tillsammans. *It. vagari, oberrare*, flytta af och an, vara husvill. Kålkab metfesn, *oberrare in silvis*, jag stryker omkring i skogen. Tatt rektesfårdog i kålka i kkat kålket, *justus non vagabitur semper, Ps. 37: 25*. Kålkestet, *dimin.* litet flyta. Kålkegåtet, *incipere fluere*, begynna at flyta. Kålkegåtin tokko ja teke, *huc illuc vagari ceperunt*, de begynte at fara omkring, hit och dit.

KÅLKATS, *genet.* kålkatjen, n. s. *rivulus, fluentum*, en liten bäck.

KÅLKARWES, kålkerw & kålker, *profugus, fugitivus*, en flyktinge, rymmare. A Fem. culkia, *fugitivus*, & maa-culkia, *exul*, landsflyktig. Kålkerdem, *subst. exilium*, landsflyktighet, *varius*.

KÅLKEJE, *fluens*, rinnande. Kålkeje tjatfe, *aqua fluens*, rinnande vatten. *It. vagabundus*, en som refer af och an.

KÅLKEM, n. s. *cursus, motus aquarum*, flytande, vatnets lopp. Kålkem kåino, *canalis*, rånna. *It. oberratio*, omkringstrykande, omkring fart. Kålfes kalkah todn tatte kålkemest orrojet? *quando ita oberrare defines?* när skal du öfvergifva at få stryka omkring? Warra kålkem, *hemorrhagia*, *Matth. 9: 20*.

KÅLKETET & kålkedattet, v. a. *effundere, effluere facere*, utgjuta, låta rinna. Kålketet tjatseb, *aquam effundere*. Warrab kålkedattet, *sanguinem ef-*

fundere, utgjuta blod. Kålketaftet, *dimin.* Kålketatjet, *incipere effundere*, begynna at utgjuta.

KÅLKETEM, n. s. *effusio*, utgjutande.

KÅLITET, v. n. *effluere*, utrinna. Ajek taftte kålkita, *fons heic scaturit*, kållan upväller här. Jokkah kålkitech warist, *in montibus sunt origines fluviorum*, elfverne begynnas ifrån bergen. *It. Ib mon tiete kuffa mon kålkita*, *quorsum abiturus sim nescio*, jag vet ej hvart ut jag tager vågen. Kålkitaftet, *dimin.* Kålkitatjet, *incipere effluere sive scaturire*, begynna at utflytta eller upvålla.

KÅLKERDET, *circumvagari*, stryka omkring. *Rarius occurrit. vide kålket.*

KÅLKOS, kålko, n. a. *tardus, segnis*, senfärdig, trög. Kålkos almats, *homo iners & segnis*. Kålko le fodn parget, *ad laborandum segnis est*, han är senfärdig at arbeta. Kålkos tåmp, *equus segnior*, en trög håst. Kålkos fwainnes, *servus ignavus*, *Matth. 25: 26*. Kålkoswuot, *subst. pigritia, ignavia*, lättja, försummelse.

KÅLKOSLAKA, kålkofikt & kålkot, *adv. pigre, segniter*, lataktigt, trögt. Kålkot parget, *segniter laborare*.

KÅLKO, kålko mano, *mensis octobris*, oktober månad. *Ita dictus a*

KÅLKOK, *rangifer admissarius, estu venereo enervatus*, en brundren, som efter brunsten är aldeles utan krafter.

KÅLKOT, v. n. Kålkoi parget, *ad laborandum tardus factus est*, han blef trög eller senfärdig at arbeta. Kålkostet, *dimin.* blifva litet trög. Kålkogåtet, *incipere tardum fieri*, begynna blifva trög.

KÅLKOTET, *v. a. reddere segniorem*, göra trög. Wuoreswuot kålkota almatjeb, *senectus hominem facit inertem*. Kålkotastet, *dimin.* Kålkotatjet, *incipere reddere segniorem*, begynna at göra trög.

KÅLLKELET & kållket, *v. a. percutere*, slå. Kållkeli åiwai, *caput percussit*. *It. necare*, dråpa, slå ihjäl. *Translat.* piåggab kållki, (*ad verbum*) *ventum necavit*, *h. e. tempestas sedata est*, vådret stillade sig. *Boreal.* tjållkelet, *id.*

KÅLLEKELTALLET vel kållkotallet, *v. a. frequ. pulsare*, slå, knacka. Uksab kållkotallet, *pulsare januam*, knacka på dörren.

KÅLLA, *lupus piscis major, lucius magnus*, en stor gädda.

KÅLLA, *conj. tamen*, dock. I kålla, *non tamen*, dock likväl icke. Idtji kålla påte, *non tamen venit*, han kom dock icke. *Obs. nunquam nisi premissio negativo I usurpatur*, brukas aldrig annars, än som efter nekningens-ordet I. *Boreal.* huommen, *id.*

KÅLL, *n. f. fovea*, grop, hål.

KÅLLE & kåll vel kållel, *adverbialiter accipitur, ubi, hvarest.* Kålle le & *ctr.*

Kållel to welje? *ubi est frater tuus?* hvarest är din broder? *Obs. hoc utuntur vocabulo cum aliquid sibi ostendi volunt, e. gr.* Kålle mon wuoidnab, *fac ut videam*, låt mig se. Kållel to heima? *ubi est? sive ostende mihi domum tuam*, visa mig dit hus.

KÅLM, kålma, kålmað & *c. vide kolm.*

KÅLOT, *v. n. algere*, frysa. Mije lepe harjanam kålot ja nelkot, *nos facile algere & esurire consuevimus*, vi äro väl vane at frysa och svälta. *It. kord-*

ne le kålom, *frumentum frigore læsum est*, kornet har frusit. Kåloftet, *dim.* litet frysa. Kålojet, kålotjet & kålogåtet, *incipere algere*, begynna at frysa. Die mon kålojab, *incipio algere*, jag begynner at frysa.

KÅLOM, *n. f. algor*, fryfande. *Fenn. cylmā, frigus.* Kålom-laka, *adv. algentis more*, såsom den som fryser. Mije kittjobe tasne kålomeft, *algore hic rigemus*, vi stelnas härav utaf köld.

KÅLOK, *n. a. qui non alget*, den som ej fryser. Kåloh kus todn? *Resp. ima mon leb kålök, algesne? Resp. quidni algerem*, fryser du? *Sv. huru skulle jag kunna vara ofrusen.*

KÅLOTS & *Austr. kålokes, n. a. qui facile alget*, en som lätteligen fryser, frusen. Kålotjen leb mon sjaddam, *algoris factus sum impatiens.*

KÅLOTET, *v. a. algere facere, facere ut frigeat*, låta frysa. Kåloti manabs, *frigori exposuit infantem suum.*

KÅLSE, *n. avis aqualica*, skraka, en fjöfögel.

KÅMETET, *v. a. vide kåbmetet.*

KÅMOK, *adv. nihilo minus*, icke desto mindre, likafullt. *Boreal.*

KÅMO, *n. a. eversus, inversus*, omstjelt. Kåmo kare, *vas inversum.*

KÅMOTET, *v. a. evertere, subvertere*, stjelpa omkull, omvända. Kåmotastet, *dimin.* litet omstjelpa. Kåmotatjet, *incipere subvertere*, begynna at stjelpa om. Kåmotattet, *posse subverti*, kunna omstjelpas. *It. subvertendum curare*, låta omstjelpa.

KÅMPESTET, *v. n. cadere, prolabi*, falla, stupa. Kåmpefti wuolos åiwi, *per caput prolapsus est*, han föll hufvudstupa.

stupa. Abma kâmpestab, *ne cadam*.
It. offendere ad aliquid, stôta sig. Sije
 kâmpestien mären kedken wuost,
offendebant ad lapidem iræ sive offendi-
culi, Rom. 9: 32. Kâmpestastet, *dimin.*
litet stôta sig. Kâmpestatjet, *impin-*
gere incipere, *incipere prolabi*, begyn-
 na at falla, at stôta sig. Fenn. com-
 bas, *qui titubante pede ad aliquid of-*
fendit, combastun, *offendo*.
 KÅMPESTEM, *n. s. lapsus, casus, offensio*,
 fall, stôt. Fenn. combastus, *id.*
 KÅMSJE, *vide supra* kâbme.
 KÅNGKELET & kânkelet, *v. a. retarda-*
re, *moram afferre*, gôra halt, hindra.
It. alligare, destinare, binda fast, fâ-
 sta vid. Kångkeli wadnaseb muori,
cymbam arbori adstrinxit
 KÅNJEDAS, kânjets, *n. a. Austral. vide*
 kâgnetes.
 KÅNNE, *adv. ubi*, hvarest. Bor. *cfr.* kuffne.
 KÅNNE, *vox est commiserentis & condo-*
lentis, et ynknings- och beklagnings-
 ord. Die le fodn kâne, *commisera-*
tione dignus est, han år at beklaga,
 stackare. Kânnats & kânnafats, *di-*
min. idem. cfr. kuowa.
 KÅNNO, kâno & kâdno, *femina*, qvin-
 na. Dannekâno, *matrona honesta*,
 hederlig qvinna.
 KÅNOKËT, *v. n. gradum sistere, morari*,
 stadna, drôja. Idtji kukkeb kânoke,
non diu moratus est, han drôgde ej
 länge. Kânketet, *idem.* Kânokastet,
dimin. litet stadna. Kânokatjet, *mo-*
rari incipere, begynna at drôja.
 KÅNSTA, *n. s. ars, konst.* Stuora kân-
 sta, *artificium magnum*, en stor konst.
 Fenn. consti, *idem.*
 KÅNSTALATS, *n. a. artificiosus, qui va-*

rias callet artes, konstig, konstrik.
 Fårteb le fodn takket aiwe kânsta-
 lats, *maximus ille est mechanicus, ad*
quodvis perficiendum aptus artificium.
 KÅNSTERTET, *v. n. technis fallere, dolo-*
se agere, konstla, bruka bedrågeri.
 Kånstertem, *subst. dolus*, konstlande,
 bedrågeri.
 KÅNSTEGÅTET, *incipere dolos commoliri*,
 begynna at konstla, at handla med
 list och bedrågeri.
 KÅNTS, *lupus*, varg. Austr. *cfr.* kumpek.
 KÅNTE, Austr. vid. kâtka. Fenn. contti.
saccus e cortice betule confectus.
 KÅNTSOK, *n. a. mirus, admirandus, sin-*
gularis, underlig, besynnerlig. Kânt-
 fok almats, *homo singularis*, en be-
 synnerlig menniska. Kântfok låde,
avis mirabilis & insolita, en sålfam
 fogel eller ovanlig.
 KÅNTSOKLAKA, *adv. mirabiliter, singula-*
rem in modum, underligen, på besyn-
 nerligt fått.
 KÅNTSOKWUOT, *n. s. portentum, res in-*
solita, en underlig och ovanlig ting.
 Mi le tatt kântfokwuotit? *quale hoc*
est portentum sive prodigium?
 KÅPP, *vide* kokse. Fenn. cuppi.
 KÅPPA, Austr. pulmo. vid. keppa.
 KÅPPALEM, kâppales, kâppalak & Aust.
 kâppal, *pustula, papula, imprimis quæ*
in manibus fiunt, ex nimia remorum tra-
ctatione & attritu manubriorum instru-
mentorum, blemma, i fynnerhet de i
 hånderna, af för mycket roende, ell.
 sådana som yxskast m. m. förorsaka.
 KÅPPALET, *v. n. pustulare, pustulas conci-*
pere, få blemmor. Kåta kâppali, *ma-*
nus facta est pustulosa, det har blifvit
 blemmor i handen. Kâppalastet, *di-*
minut.

minut. Kåppalatjet, *incipere pustulas concipere*, begynna at få blemmor.

KÅPPEL, *n. avis, gallina silvestris*, tjåderhöna. *Fenn. coppelo, gallus silvestris.*

KÅPPE, kåpe, *n. a. cavus, concavus*, ihålig. Kåppe muora, *arbor cava*, ihåligt trå. Kåppen le fiste, *cavum est in- tus*, det år ihåligt inuti. *It. subst. kåppe, fovea, caverna*, hål, grop. *It. pa- jelttes kåpe, fornix*, hvalf.

KÅPPEK & kåpek, *n. s. dolabra, qua li- gna excavantur*, hålkhyfvel.

KÅPPET, kåppåt, *v. a. excavare*, göra ihålig, uthålka. Kareb kåppet, *exca- vare vas. Fenn. caapin, rado, scalpo.* Kåppeftet, *dimin. litet* uthålka. Kåp- pegåtet, *incipere excavare*, begynna at uthålka.

KÅPPANJE, *excavans*, den som gör ihå- lig. *It. instrumentum, quo excavatur*, verktyg, hvarmed sådant sker.

KÅPSET, *v. a. expertem facere*, göra lott- lös. Ele kåpse manait, *ne liberis de- bitam auferas partem*, förfördela icke barnen. Kåpseftet, *dimin. litet* för- fördela. Kåpsegåtet & kåpfajet, *inci- ere aliquem expertem facere*, begynna at göra lottlös.

KÅPSATALLET & kåpfot, *parte debita patrimonii vel alius cujuscunque rei pri- vari*, blifva lottlös, ej få sin tilbör- liga del af arf, m. m. Mon kåpfoib aptsa, *expers plane factus sum*, jag blef aldeles lottlös. Sije kåpfatallin, *ex- pertes facti sunt*. Pardne arbeft kåp- fatalli, *filius exheredatus est*. Kåpfa- tallegåtet, *incipere patrimonio &c. privari*, begynna at blifva lottlös i arf, m. m.

KÅPTJET, *v. a. operire, contegere*, betäc-

ka, öfverhölja. Kåptjet ukseb, *ostium operire*, tillsluta dörren. Aiweb kåp- tjet, *caput operire*, betäcka hufvudet. Kranoin kåptjet, *gausape contegere*. Kåptjettet, *dimin. litet* öfvertäcka. Kåptjegåtet & kåptjajet, *incipere te- gere*, begynna at betäcka.

KÅPTJEK, *n. a. non tectus, apertus*, obe- täckt, öppen.

KÅPTJEM, *n. s. ipse actus, dum aliquid contegitur*, öfvertäckning.

KÅPTJAS & kåptjes, *n. s. operimentum, täckelse, låck*. Kebne kåptjas, *oper- culum olle, gryt-låck*. I le mufne kåp- tjas, *velamine destitutus sum*, jag har ej något täcke, at öfverhölja mig med. *Compos. Aut-kåptjes, velum, te- gumentum ostii, förlåt, förhängfel.* Aut-kåptjes tempelesne, *janua tem- pli, Luc. 23: 45.*

KÅPTJETET, *v. frequ.* Kåptjetastet, kåp- tjetatjet, *vid. supr.* Kåptjet, kåptje- stet, &c.

KÅRAD, *n. a. acclivis*, som bår upföre, brant upföre. Kårad puold, *collis ac- clivis*, en backe som år brant upåt. *cfr. kåret.*

KÅRADAK, *n. s. acclivitas*, bratthet. Puol- den kåradak, *acclivitas collis.*

KÅRBMOT, *v. n. scandere*, klifva. *Rar.*

KÅRDET, *v. a. nocere*, skada. Taina todn kårdah etjebt, *damnum hoc tibi ap- portat*, med detta gör du dig skada. Jukkeleswuotin etjebs kårda, *ebrio- sitate damnum facit*, han skadar sig genom dryckenskap. *It. peiwe kår- da, aestus solis urit, solen bränner.* *Obs. hæc ultima significatio usitatissima est. Polon. gore, uro. Peiwe le kår- dam landeb, ardore solis exaruit re- gio.*

- gio.* Kärdestet, *dimin.* litet bränna. Kärdegåtet, *inciperere torrere*, begynna at bränna. Peiwe kärdegåta, *sol torrere incipit ardore suo*, solen börjar at bränna med sin heta.
- KÄRDUM, *n. a. tostus, adustus*, bränd. Kårdum ragnoh, *tosti parietes*.
- KÄRDETET, *v. a. Hiph. torrendum curare*, låta steka eller bränna.
- KÄRDNE, *hordeum*, vide kordne.
- KÄRET, *v. n. ascendere*, fara up, stiga upföre. Kåret warai, *mentem ascendere*, stiga upföre berget. Kåret kaddai, *in ripam ascendere*, landstiga. Pajas kâri almai, *ascendit in cælum*, Joh. 3:13. Kårestet, *dimin.* litet upstiga. Kaddai kårestet wadnâlin, *cymbam ad ripam appellere*, lägga an med båten vid stranden. Kåregåtet, *incipere ascendere*, begynna at upstiga. *Forte a Fenn. caarran, circumceo, vel a caari, arcus.*
- KÄRG, *n. f. corbis*, korg. Kårgats, *dim.* en liten korg.
- KÄRJOT, *v. n. canum more inflexo corpore cubare*, ligga ihopkrökt, som en hund. Piådnak kârjo, *canis cubat*, hunden ligger. Akta kaik kufine mon ai kârjob, *perinde est ubi ego quoque jaceam*. Kârjostet & kârjotastet, *dimin.* litet ligga. Kârjogåtet, *incipere dicto modo cubare*, begynna at ligga.
- KÄRKETET, *v. n. Austr. obsequi, obedire*, lyda. Kârketi tann radai, *istud secutus est consilium*, han lydde det rådet. *cfr. tjowot.*
- KÄRKOTET, *v. n. obstupescere, obmutescere*, blifva håpen, blifva mållös, ej hafva något ord at säga. *Austr.*
- KÄRMES, *Austr. vide kurbma.*
- KÄRO, *n. f. dorsum, jugum montis*, ås, bergsrygg. *vide kârr.*
- KÄROSTAK & kârost, *n. f. filum*, tråd. Kârostakeb pådnet, *filum ducere*, spinna tråd. Segges kârostak, *filum subtile*, grann tråd.
- KÄROLTAK, *n. f. futura*, fôm. Kâroltaka pakto, *quod ad futuram*.
- KÄROT, *v. a. suere, consuere*, fy, fômma. Kabmakit kârot, *calceos consuere*, fômma skor. Kapte i lam kârotum, *pallium non erat consutum*, Joh. 19:23. *Fenn. curon, suo.* Kârostet, *dimin.* litet fy. Kârogåtet & kârojet, *incipere suere*, begynna at fy.
- KÄROJE, *particip. suens*, den som fyr.
- KÄROK, *n. a. non sutus*, ofydd. Kârok leh anje to karwoh, *vestes tue adhuc consutæ non sunt*, dina kläder äro ännu ej fydda.
- KÄROMAS, *n. f. quod consuendum erit*, det som skal fômmas. Maktes kâromaseb adnah? *estne tibi quidquam consuendum?* har du något at fy?
- KÄROTET, *v. a. Hiph. consuendum curare*, låta fy. Karwoit kârotet mubbai, *vestes alicui consuendas tradere*, gifva någon kläder at fy. *It. quando ros gelidus & concretus decidit*, när rimfrost faller. *Vestrobottn. isbarka.* Kârötemen le talle, *pruina nunc pluit, sive nix glacialis.*
- KÄRR, *n. f. jugum montis*, bergsrygg. Suolo kârr, *dorsum sive jugum alpium*, fjäll-rygg. *Obs. hoc nomine appellant Lappones summum jugum alpium Sueciam a Norvegia dividendum. cfr. suolo.*
- KÄRRET, *ascendere*, stiga upföre. *vide kâret.*
- KÄRRETET, *v. a. colligare, conjungere*, ihopbinda. Kârretastet, *dimin.*
- KÄRRO, *n. a. sinister, pravus*, den som är
til

til vänster, elak. Kârro kåta, *sinistra manus*, vänstra handen. Ale paja kârro kåtebt tietet, maite to âlkes takka, *non sciat sinistra tua manus, quod facit dextra*, Matth. 6: 3. Kârro kåtek, *qui manu utitur sinistra*, vänsterhåndt. Fenn. cura kâli, leva manus. Âlkes ja kârro pelen, *a dextera & sinistra*, til hôger och vänster. Kârro pele almats, *homo improbus*, en ond människa. Kârro pelai tjålgestet, *in partem deteriorem interpretari*, illa uttyda.

KÂRROK, *sevus, torvus*, hård, grym. *vide karrok*. Kârrok âlma, *vir austerus*. Fenn. kâriâ, *morosus*, kijras, *vehemens*.

KÂRROLES, *sevus*, den som är til vänster. Jârgæt kârrolefi, *converte te sinistrorsum*, vänd dig til vänster.

KÂRROT, *n. f. corpus animalis edulis mactati, imprimis quadrupedis, cui pellis detracta est*, en flådd och slagtd kreaturs kropp.

KÂRROT, *adv. sinistre, oblique*, på elakt och förvåndt fått, inedt. Kârrot jârgestet, *sinistre vertere*.

KÂRSA & kârs, *n. f. vallis inter montes profunda & angustior, per quam torrens aliquis fluit*, en smal och djup dal emellan bergen, där någon bäck framrinner. *It. cataraeta rivulorum*, vatten-fall i smårre bäckar.

KÂRSE, *pruina*, rimfrost. *vid. fjuttje*.

KÂRSK, *n. a. curiosus, plus nimio accuratus*, förveten, som bekymrar sig om all ting onödigt.

KÂRSKASTALLET, *v. n. nimis curiosum se præbere*, vara förveten, onödigt granlaga.

KÂRSKAWUOT & kârskastallem, *n. f.*

nimia curiositas, förvetenhet, laggranhhet.

KÂRSOK, *n. a. frigidus*, kall. *Proprie de aqua dicitur*. Kârfok tjatse, *aqua frigida*, kallt vatten. Kârfes, *id.* Kârfabet pelest le tat tjatse, *nimis hæc aqua gelida est*, detta vatnet är altför kallt. Kârfok-wuot, *subst. algor, frigus*, kyla, köld.

KÂRSOT, *v. n. frigescere*, blifva kall. Tjaktjen tjatse kârfo, *autumno frigida fit aqua*. Kârfostet, *dimin.* blifva något kall. Kârfogätet, *incipere frigescere*, begynna at blifva kall.

KÂRSOTET, *v. a. frigidum reddere*, göra kall, kyla. Tjatseb kârfoti, *aquam reddidit gelidam*.

KÂRWE, *vide supra hâme*.

KÂRT & kârtel, *quarta pars ulne, $\frac{1}{4}$ aln*, et kvarter.

KÂSETS, *vide kofetes*.

KÂSKE & kâska, *soror matris natu major, matertera natu major ejus matre, cujus matertera est*, äldre moster. *cfr. eke, muedha*.

KÂSKEM, *n. avis, aquila*, Örn. *Boreal*.

KÂSKOT, *v. a. excitare, contingere*, upväcka, röra vid. Pajas kâskot, *idem*.

KÂSSE, *adv. quando, når*. Kâsse pâtab, *quando venio, når jag kommer*. *It. wuorde kâsse pâta, expecta dum venerit*, vänta til des han kommer.

KÂSSEK & kâsseken, *adv. aliquando, någon gång*. I kâssek, *nunquam*, aldrig. Ib le kâsseken so wuoidnam, *nunquam illum vidi*, jag har aldrig sedt honom. Idtji kâsseken pâte, *nunquam venit*, han kom aldrig. Abma kâssek, *ne aliquando*, at ej någonsin. Kâssekenna, *idem quod kâsseken*.

Kâs-

KÄSSATS, *n. a. interrogat. ad quod tempus pertinens, cujus temporis?* af hvad tid? til hvilken tid hörande? Kåssats kirjeh leh tah, timatjeh wai tan jakasatjeh? *utrum hæ litera hujus anni sunt, an præteriti?* Kåssats kordne le tat? *cujus anni frumentum hoc est?* hvilket års-korn är detta? Kåssats palest le tat orromen? *inde a quo tempore istud est?* ifrån hvad tid är detta?

KÄSSOTES, kåssåtes, kåssåts & kåssås, *n. f. tussis*, hosta. Karra kåssåtes, *tussis vehemens*, fyår hosta.

KÄSSET, *v. n. tussire*, hosta. Kåssestet, *dimin. litet hosta*. Kåsslegåtet, *incipere tussire*, begynna at hosta. Kåssotet & kåssåtet, *frequ. idem quod kåssset*, hosta. *Polon. káfzle, tussio*.

KÄSSÅ, *adv. quorsum*, hvart. *vide kufa*.

KÄSTATET, kåstadet, *v. a. sumtus impendere*, påkosta. *vide kåstet*.

KÄSTE, kåstes, *n. a. rancidus*, hårskt. Kåste piårgo, *caro rancida & pingvis*, hårskt och fett kött. Kåste puoite, *pinguedo rancida*, hårsknadt fett. Kåste wuofsa, *caseus inveteratus*, gammal ost. *Obs. palato Lapponum quam maxime arridet cibus inveteratus & rancidus, quem hårsko sive kåste appellant. Substantive etiam accipitur, imprimis pluralis numerus, kåsteh. Kai- kit kåstet fuolati, omnem cibum rancidum furatus est: id quod damnum baud facile resarciendum ducunt.*

KÄSTITET, *v. n. rancido esse sapore*, smaka hårskt. Kåstit tat piåbmo, *cibus hicce rancido est sapore*. Kåstitatjet, *incipere sapore fieri rancido*, begynna få en hårskt smak.

KÄSTOT, *v. n. rancidum fieri*, hårskna.

Påje kåstot, *finas rancidum fieri, reponere ut rancidum fiat*, låt blifva hårskt. Kåstotstet, *dimin. litet hårskna*. Kåstogåtet, *incipere rancere*, begynna at blifva hårskt. *A Fenn. costia, humidus, sive potius a costun, pingvesco.*

KÄSTOTET, *v. a. rancidum facere*, låta hårskna, göra hårskt. Kåstotum, *particip. pass. inveteratus, rancidus*, hårskt. Kåstotastet, *dimin.* Kåstotatjet, *incipere rancidum facere*, begynna at låta hårskna.

KÄST, *n. f. cibus, nutrimentum*, uppehälle, kåst. Etjes kåstin wiefot, *semetipsum nutrire*. Kåstetak, *privat. sine nutrimento*.

KÄSTEK, *n. f. sumtus*, bekostnad. Kåstadem & kåstetem, *idem*. Kongalats kåstetemin, *impensis Regiis*. Ilak stuo- ra kåstek, *nimius sumtus*.

KÄSTET, *sumtus impendere*, påkosta. Kuttet kalka kåstet? *quis sumtus impendet?* hvilken skal påkosta? *Item, man ådnak tatt kåsti? quanti constat?* huru mycket kostar det? *cfr. kåsttatet*.

KÄTAKES, *formica*, myra. *vide kåtkä*.

KÄTDE, kåtdastallet &c. *vid. kådde*.

KÄTE, *n. f. Propr. tentorium sive tugurium Lapponum*, Lapp-koja. *Domus*, hus. Jubmelen kåte, *templum*, Guds hus, kyrka. Matsi kåtafas, *domum reversus est*, han for hem igen. Tjagnet kåtai, *intrare domum*, ingå i huset. Kedke kåte, *domus lapidea*, stenhus. Låuta kåte, *tentorium*, tålt. Wadse kåtafat, *revertere domum tuam*, gå til dit hus och hem. Buwe kåte, *bovile*, fåhus. Kåteb tjodtjotet, *domum administrare*, 1 Tim. 5: 14. Kåten åiwe & kåte båndä, *paterfamilias*, Aa hus-

husbonde. Kâte båndan fwainefeh, *servi patrisfamilias*, Matth. 13: 27. Kâtekunde, *domestici*, *familia*, husfolk. Kâte-tjodtjoteje, *villicus*, *æconomus*, gårdsfogde, föreståndare. Kâtats, *dimin.* en liten koja. Kâtatjeb takket, *casam exstruere*, upbygga en liten koja. Fenn. *cota*, *casa*.

KÂTATES, sieja kâtates, *papula sive pustula pure referta*, var-hus, blåsa eller blemma full med var.

KÂTELATS, *domesticus*, inhemsk. Rar.

KÂTETERME & kâtetes, *n. a. domo carens*, en som ej har hus. Kâtetak, *idem*.

KÂTEO, *n. s. intervallum temporis vel locorum*, et afstånd, en tid, en stund. Sâmes kâtfoi lijeb staden, *in urbe aliquod tempus moratus sum*, jag uppehölt mig någon tid i staden. Kâtfoi, *adverbialiter accipitur*, per intervalla sive vices, *interdum*, skåltals, ibland. Kâtfoi kâtfoi, *crebris vicibus*, gång på gång. Miålkat kâtfo le Stockholm ja Tordnosen kasken, *satis longo intervallo Holmia a Torna urbe disjuncta est*, det är nog långt emellan Stockholm och Torneå. Man kukke le taſte ſtadai? *Resp.* kâtfo le, *quanto hinc distat urbs intervallo?* *Resp.* *satis magno*, huru långt är det härifrån til staden? *Sv.* et godt ſtycke. Boreal. kârfo, *idem*. Kâtſots, *dimin.* et litet afstånd, en liten stund. Kâtſots li tatt, *momentum tantum erat*.

KÂTFOK, *n. a. qui sua habet intervalla*, *quod vicibus servatis fit*, som har sin vissä tid, det som ſker i ſin tid.

KÂTK, kâtka, *n. infecti*, *formica*, myra. Kâtka peſſe, *formicarum domus coacervata*, myrſtack. Hinc kâtkaſes, *for-*

micis abundans, full med myror. Kâtkaſes ådnam, *regio formicis abundans*.

KÂTMOLISI, *adv. de illo dicitur*, *quod ab occidente versus orientem circumfertur sive rotatur*, *motu solis circuitui contrario*, emot ſolen, anſols.

KÂTSET, *v. n. vigilare*, vaka. Kâtſet ja rokkolet, *vigilate & orate*, Matth. 26: 41. Kâtſet ijab puore merai, *ad multam noctem vigilare*. Ketjo ijab kâtſet, *totam noctem pervigilare*, vaka hela natten. Kâtſeſtet, *dim.* litet vaka.

KÂTSAJET, *v. n. expergisci*, upvakna. Kâtſaje todn kutte ådah, *evigila*, *qui dormis*, Eph. 5: 14. Kâtſajaſtet, *dimin.* litet upvakna.

KÂTSEJE, *vigilans*, den ſom vakar. Ija kâtſeje, *vigil*, *excubitor*, våktare. Kâtſeje tjalmi, *oculis vigilantibus*. Kâtſem, *subst. vigilantia*, vakande, vakſamhet. Kâtſemi ſaure, *pervigil*, *vel vigilantia excellens*, den ſom är mycket vakſam.

KÂTSETET, *v. a. facere ut aliquis vigilet*, *a somno aliquem arcere*, komma en at vaka, hindra en ifrån at ſofva. Die mon to kâtſetab, *quin dormias tibi impedimento sunt*, jag hindrar dig ifrån ſömn. Kâtſetaſtet, *dimin.* litet afhålla ifrån ſömn. Kâtſetaſtjet, *incipere id facere*, begynna at ſå gôra.

KÂTSE, *ramus & folia abietis*, *pini vel juniperi*, qviſt af tall, gran eller en-trå, tillika med barren. Kâtſats, *dim.*

KÂTSAHET, *v. n. minus contentum esse*, vara miſſnögd. Kâtſaha anje taina, *iſta re non adhuc ſatis contentus eſt*, han är ännu onögd dermed.

KÂTSÂT & kâtſat, *fricare*, *adfricare*, rifva, gnida. Kâtin kâtſât, *manu fricare*,

care, skubba med handen. *Proprie dicitur, quando bacillo vel alio instrumento nimium trahæ celerem motum, in locis declivibus, terram fricando retardamus.*

KÂTTOL, *colica, tormina ventris*, mage-ref. *cfr. kâddet, unde hæc vox derivatur.*

KÂTTJOT, *cum deriv. vide kottjot.*

Kâw & kâwe, *n. f. imago, bild, belâte.*

Kân kâwe le tat? *cujus hæc est imago?*

It. kâw vel kâwa, ratio, modus, fâtt,

maner. I le sufne wieso kâw, mi-

serrimam agit vitam, han har en ufel

lefnad. I le fodn almats kâw, mi-

serrimus est homo, han år en eländig

man. Austral. kuwe, imago, a Fenn.

cuwa, idem. Kâwets & kâwâts, di-

min. en liten bild.

Kâwai, *adverbialiter accipitur, non ni-*

mia distantia, ej för mycket långt

borta. Kâwai meren le, non ita re-

motum est, ut attingi nequeat, det år

ej så långt bort, at man ej kan

nå dit.

Kâuko, *n. f. uncus, krok, hake. Instru-*

mentum imprimis est, quo utuntur ad

retia piscatoria subtus glaciem ponen-

da, tempore hiemali.

Kâ, *pron. plerumque interrog. quis? hvil-*

ken? Kâ le mo qweime? quis est pro-

ximus meus? ho år min nåste? Luc.

10: 29. Keb vel kâb tije wuordebet?

quem expectatis? Kân le tat mana?

cujus hic est infans? hvilkens barn år

detta? Kâfa kalka todn tabb wad-

det? cui istud dabis? åt hvem skal

du gifka det? Hinc

Kâke, *aliquis, någon. Jus kâke pâta,*

si quis venerit, om någon kommer.

I kâke, *nullus, ingen. I kâke tiete,*

nemo scit, ingen vet. Ib mon tâbde

kâbke, neminem cognosco, jag känner

ej någon. Jus wuoidnebet kâbke,

si aliquem videritis, om j sen någon.

Genet. kânke, någons. Dativ. kâseke

& contr. kâfek, åt någon. Dativ. plu-

ral. kâsekit & kâitak, åt några. Kâk

witad, tertius quisque, hvar tredje.

Kâk neljad, quartus quivis, hvar fjer-

de &c.

Kâbo, *n. f. conus, kâgla. Kuofa kâbo,*

pinus pini, grankott. Fenn. kâpy. id.

KâbRET, *vide supra kebbret.*

KâDNET, *vide kednet.*

KâH, *adv. demonstr. en, ecce, se, se där.*

KâHE, *n. a. pauper, fattig. Austral. kô-*

we, idem, a Fenn. kôyhâ, pauper.

KâJA, *n. f. vestigium, spårr. Almatjen*

kâja, vestigium hominis. Kerres kâja,

vestigium trahæ. Route kâja, incisio,

cultro vel alio instrumento ferreo facta,

får eller skåra, gjord med knif eller

annat hvasst järn.

KâGET, *vide supra kalget.*

KâINO, *n. f. via, våg. Kâinon paldi,*

juxta viam, Luc. 8: 5. Kukkes kâino,

iter longum, lång våg eller resa. Kâi-

noitat, vias tuas, dina vågar. Kâino

fuorge, bivium, vågskilnad. Kâino

wuofeteje, dux itineris, ledsgagare,

vågvisare. Kâino fjibme, cursus, quo

tendimus, vågled, kofa. It. kâino,

spes obtinendi quod queritur & medium,

quo istud obtinetur, utvåg, förhopp-

ning at få det man söker. Kâino le

tunji, spes tibi restat, spe destitutus

non es, du har god förhoppning. Kâi-

nots, dimin. en liten våg.

KâINOT, *kâinotak, n. f. semita, via,*

våg-led, våg. Kåinotak le taggo, *ista eundum est via*, den vågen skal man taga.

KÅKET, *v. n. vide kiåket.*

KÅL & kåla, *n. f. vide kiål.*

KÅLBERT, *n. f. nix vento cumulata*, snödrifva. *vide filpétak.*

KÅLLETET, *v. n. & källetastet, dimin. vide kalletet, kalletastet.*

KÅLLO, *n. f. vide kiållo, fundus lacus durior.*

KÅLO, *cruor coagulatus*, lefrad blod. Kåloh, *fauces, gula, strupe.* Kålot & c. *vid. kiålót.*

KÅMP, kåmpes, *celer, snåll. vid. kiåmpa.*

KÅNAIMO, *adv. & adj. insigniter, haud parum*, mycket, tåmmeligen. Kånaimo *stuoress, insigniter magnus*, ansenligt stor. Kånaimo *muota, haud parum nivis*, ansenligt mycken snö.

KÅNG, *vid. kabmak. Fenn. kångå, calceus.*

KÅPA, *instrumentum, quo conficiuntur retia piscatoria cassesque, nāt-nål. Bor. cfr. suoja. Fenn. kåpy, idem.*

KÅRA, *vide kårrek. Hinc*

KÅRATOWET, *v. n. de familiis dicitur, quæ stirpe deficiente exstingvuntur*, fåges om slågter, som gå ut. Tatt puolwa kåratowi, *exstincta est illa gens*, den slågten gick ut.

KÅRET, *v. n. ad cacumen arborum elevari*, stiga up jämt med topparne af trån. Suowa kåra, *fumus ad cacumina arborum ascendit*, rōken stiger up jämt med skogen. *Etiam de montium apicibus dicitur atque illis incumbente nebula.*

KÅRASTALLET, *v. a. amare; ålska. cfr. keres.*

KÅRBMA, kårbmahas, kårbmas & *Austr.*

kårmas, *serpens, vipera*, orm. Kårbmahas petti Ewab, *serpens Evam decepit*, 2 Cor. 11: 3. Kårbmab tfabmet, *occidere serpentem. Fenn. kårme, idem.*

KÅRDNE, *n. f. superficies nivis congelata*, en rand af skare-snö. Kårdnats, *dimin. idem.*

KÅRDNÖT, *v. n. dum nivis superficies congelatur*, når det blifver skare på snön.

Kårdnostet, *dimin. idem.* Kårdnogåtet, *cum nix congelari incipit*, når det börjar at blifva skare på snön. *Minus est quam tjarwet, quod vide infra.*

KÅRDE, kårdos, kårdot. *vid. kerde & c.*

KÅRESWUOT, *vide kereswuot.*

KÅRGET, *v. n. propositum explere, decretis facta jungere*, göra det man har fatt sig före. Siti mannen, walla idtji kårg, *abire decrevit, verum propositi tenax non fuit*, han ville resa, men kom sig intet dertil. Kårga kus anje, *incertum an propositi tenax fuerit*, det år ovist, om han kommer sig dertil. *Fenn. kerkeån, pertingo.*

KÅRGO, *n. f. expletio sive consummatio propositi*, fullbordande af hvad man fatt sig före. *Observ. kiåko ipsum est propositum, kårgo autem constituti expletio.* I le fusne kårgo, *dubius habet, utrum proposita absolvat an minus*, han vet ej, om han skal göra eller låta blifva det, som han hade fatt sig före. *Hinc*

KÅRGOTEEME, *n. a. qui utrum perficiat, an missa faciat proposita dubius habet*, tverådig, en som ej vet, om han skal göra det som han fatt sig före, eller ej. Aptsa kårgoteeme le fodn, *aliquid certo sibi constituere nequit*, han kan ej resolvera sig til något vist.

KÅR-

KÅRKEM, *n. f. strangulatio. vid. karkem.*

It. Boreal. cune infantum, vagga.

KÅRKET, *v. a. strangulare vide karket.*

It. kårket, v. n. Austr. constituere. vide kiåket.

KÅRNO, *vas quo conficitur butyrum, smör-kårna. Fenn. kirnu, idem.*

KÅROT, *v. n. amore capi, blifva kår, vide supra kerot.*

KÅRR, *vide karr.*

KÅRREK, *kåra, n. f. summitas, imprimis arborum, apex, öfversta spitsen, i synnerhet på trån. Muora kårrekefne, in cacumine arboris, i toppen på trå. Item, flos, corolla herba, blomster, blomma. Ko kårrek grafefne kalka fodn toffjanet, ut flos graminis transibit, Jac. 1: 10. Superficies, yta. Tjatse kårrek, superficies aquæ, vat-tubryn. It. stirps, genus, slågte, stam. Tatte kårrekest le fodn, ista ille stirpe ortus est, han hårstammar ifrån den slågten. It. progenies, posterij, af-föda, ättlingar. Åska fo leh kårrekeh wiefomen, in vivis adhuc sunt posterij ejus. Kårrekats, dimin. en liten spits, m. m.*

KÅRRETET, *v. n. altercari, jurgare, ordkastas. Kårretien kaskebse, altercabantur inter se, de ordkastades fins emellan. It. active, circumcingere, omgifva, omringa. Kårreti mo fårtet hareft, ex omni parte me circumcinxit.*

Kårretastet, *dim. litet ordkastas, m. m.*

Kårretatjet & interd. kårregåtet, *altercari incipere &c. begynna at ordkastas, m. m. Sodn witt kårretatja, pro more suo incipit altercari, han börjar åter, efter sin vana, at ordkastas. Kårretallet, fr. id. qu. kårretet.*

KÅRRETEM, *n. f. altercatio, ordakrig.*

KÅRSELET, *kårselestet, kårseletjet. vid. kyrfolet, kyrselestet, kyrseletjet.*

KÅRSI, *n. f. fusus, flånda. Fenn. keh-rån, neo.*

KÅRWO, *n. f. Austr. secta, factio, anhang, parti. Aut-ålma tai Nazarerin kårwon autest, princeps sectæ Nazarenorum, Act. 24: 5.*

KÅRÅSTET, *v. n. e colle declivi traha vel instrumentis ligneis, quæ ad pedes alligare solent Lappones, descendere sive decurrere, åka utföre backar med slåde eller skidben.*

KÅS & kåsa, *dativ. cas. pron. kå, q. v. supra. Ablat. kåste, a quo, af hvilken.*

KÅSTAK, *vide keftak.*

KÅSATJET, *algin kåsatjet, trahere ceperunt, de begynte at draga. vide kefatjet.*

KÅSELET, *v. a. involvere, implicare, in-vefva, insnårja. Kåseli fo line piktesfi sis, fasciis illum involvit linteis, Luc. 2: 7. Kåselowet, passiv. involvi, invefvas. Partic. kåselowum & ctr. kåselom, circumvolutus, insnård. Kiåla le kåselom juolken pira, laqueo pes irretitus est, snaran har snårt sig om foten. Kåselestet, dim. litet insnårja. Kåseletjet, incipere implectere, begynna at insnårja. Ko kåseletji, cum implecteret.*

KÅSELEM, *n. f. ipse actus, dum quid involvitur, insnårjande.*

KÅSALD, *vide kåtsald.*

KÅSTAHET, *vide kistet.*

KÅT, *kåta, n. f. manus, hand. Waldi fo kåtaft, manum ejus prehendebat, han tog honom i hand. Passateke kåti pårret, illotis manibus comedere,*

Matth. 15: 20. Kåteft kâti, *per manus, de manu in manum*. Kåta låpo, *vola*, flat hand. Alkes kât, *dextra*, högra handen. Kârro kât, *sinistra manus*, vänstra handen. Compos. kâta-lakke *sive* kâta-pelak, *unimanus*, en som har allenast en hand. Kåta-pele, *manus altera*, den ena handen. Muste kâta-pele fwarka, *manus altera mihi dolet*, jag har ondt i den ena handen. Kåta-faje, *ansa*, handhåll. Kåtatjalog, *chirographum*, handskrift, *contr.* Kåttjalog, *idem*. Ja erit niami tabb kåttjalogeb, & *delevit chirographum illud*, Coll. 2: 14. Kât-juoks, *arcus manuarius*, handbåge. *Hujus apud priscos Lappones frequentissimus erat usus, hodie autem rarus*. Kåta-tiewa, *manipulus*, quantum manus capit, en hand full. Kåta-tiewa kedkist, *saxa manualia*. Synon. tjârma-tiewa, *quod vid. infr.* (Fenn. kâsi, *genetiv.* kâden, *manus*.) Kâtatak & kâtataka, *priv. cas. sine manibus*, utan händer.

KÅTEK & kâtak, *n. a.* Alkes *sive* rektes kâtek, *qui manu utitur dextera*. Kârro kâtek, *cui sinistra præstat uti manu*, vänsterhåndt. Kukkes kâtek, *longimanus*, cui longæ sunt manus, en som har långa händer. Kâtek juttus-kus fodn le? *an manibus istud animal gaudet?* har det djuret händer?

KÅTATES, *n. a. manibus carens*, den som hafver inga händer.

KÅTATEBME, *iners quidquam fabricandi aut faciendi*, oflóg, som ej kan göra något. Tat neita le aptfa kâtatebme kârrot, *suendi plane est hæc imperita puella*. *Oppositum est*

KÅTALATS & kâtolats, *Austr.* kâtelwes,

peritus quidvis faciendi, faber, den som kan göra allehanda, flóg. *cfr.* tjeppa. Fenn. kâewâ, *idem*.

KÅTATET, *v. a. contrectare, manu tractare*, handtera med händren. Kâtatastet, *dimin.* litet handtera. Kâtatastib tabb, *manu id leviter attingebam*, jag rörde något litet dervid. Kâtatallet, *frequ. idem quod kâtatet*, handtera.

KÅTATALLEJE, *contrectans*, den som handterar. Kâtatallem, *subst. contrectatio*, vidrörande, handtering.

KÅTKA, kâtkem, *n. s. cune* Lapporum *more constructæ*, vagga, på det sättet gjord som Lapparne bruka. (*Vestrob.* kânt, barn-kânt) Kâtka mana, *infans*, qui adhuc in cunis est, lindebarn, spådt barn. Fenn. cotkut, *cune*.

KÅTKET & kâtketet, *v. a. infantem fasciis involutum cunis immittere*, linda barnet och lägga det i vaggan. Tije kalkabet kaudnet manab kâtketowum, *invenietis infantem fasciis involutum*, Luc. 2: 12.

KÅTTJET & kâtjet, *v. a. videre*, se. Al-mats kâtja mi tjalmi auten le, *homo, quod in conspectu est videt*. Die kâtjin åppetes ålmah qweim qweimesi nal, *discipuli alii alios aspiciebant*, Job. 13. Pajel kâtjet, *contemnere*, förakta. Sodn pajel kâtja mo alo, *semper illi contemtus sum*. Suddoit pajel kâtjet, *condonare peccata*, förlåta synderna. It. *curam gerere, curare*, sköta, vårda. Kâtja so puorist, *curam illius habeas accuratam*. Ålobs kâttjet, *gregem custodire*, akta sin hjord. It. *opem alicujus querere*, söka någons hjälp. Ib lam tuste tabb kâttjam, *istam tuam non expectaveram opem*. Die tab tuste kâtjab

tjab, *boc a te peto*, detta begär jag af dig, väntar jag af dig. Kåtjestet, *dimin.* något litet och som snarast se. *It. adspicere, respicere*, anse, hafva anseende. Todn ih kåtjest almatje perfoneb, *non respicis ad personam hominum*, Marc. 12: 14. Kåtjest munji, *aspice me*. Kåtjegåtet, *incipere videre, contemplari incipere &c.* begynna at se, at beskåda, m. m. Kåtjajet, *id.*

KÅTJEJE, *videns, curam gerens*, den som ser, den som vårdar. So kåtjeje leb mon, *ejus ego curator sum*, jag är den som har inseende öfver honom. Kåtjem, *subst. visio*, syn, seende. *It. cura*, omvårdnad. Nisun le kåtjem peiwen, *uxor partui est vicina*, hustrun faller snart i barnfång. *Compos.* Pajel-kåtjeje, *contemptor*, föraktare. Pajel-kåtjem, *contemptus*, förakt.

KÅTJESTAK & kåtjestem, *n. s. adspectus, respectus*, anseende. Pahas kåtjestak le sufne, *torvo est adspectu*, han ser grym och ohyttelig ut.

KÅTJO, *n. s. cura, inspectio*, upfikt, vård. Kåtjo tawer, *bona, quorum quis curator est*, egendom, som man hafver under sin vård.

KÅTJOK, *n. a. curæ alicujus commissus*, som står under en annans upseende och vård.

KÅTJETET, *v. a. frequ. contemplari*, beskåda. Mab lepe kåtjetam, *quod contemplati sumus*, 1 Job. 1: 1. Landeb kåtjetet, *invisere regionem sive explorare*, bese eller syna landet. Kåtjetin tabb, *contemplabantur istud*, Luc. 23: 35. Kåtjetastet, *dimin.* litet skåda, som snarast bese. Kåtjetatjet, *incipere contemplari*, begynna at beskåda. Kåtje-

tattet, *facere ut invisatur*, låta besigtiga. *It. kåtjetattet & kåtjestattet, conspici posse*, kunna synas. I udne rofneft kåflå kåtjestatte, *ob nebulosam tempestatem nusquam hodie prospici potest*. Fenn. catzon, *video*.

KÅTJETEJE, *contemplator*, beskådare.

KÅTJETEM, *n. s. contemplatio*, betraktande.

KÅTS, *adv. en, ecce*, se, ack se. *cfr. kåh.*

Kåts, tijen Konoges, *ecce, Rex vester*, Job. 19: 5. Kåts almatjeb, *en hominem*.

KÅTSALD, kåtseldak, *cingulum, cinctus*, gördel, bälte. Kåtseldakeb tjadnet, *cingulo præcingere*.

KÅTSALDET, *v. a. recingere, præcingere*, upskörtå, omgjorda. Sodn kåtsaldi kapteb, *tunicam recingebat*. Kåtsaldastet, *dimin.* litet omgjorda. Kåtsaldatjet, *incipere cingere*, begynna at omgjorda. Kåtsaldattet, *præcingendum curare*, låta omgjorda. *It. præcingere*, omgjorda. Mubbe kalka kåtsaldattet to, *alius te cinget*, Job. 21: 18.

KÅTSALDUM, *cinctus, præcinctus*, omgjordad. Kåtsaldum karwoh, *vestes recinctæ*, upskörtade kläder.

KÅTSKANET & kåtskanet, *v. n. appropinquare*, nalkas. Kåtskani stadei, *ad urbem appropinquabat*, han nalkades til staden. Passieh peiweh kåtskaneh, *dies festi instant*, helgedagarne tilstunda. Sabbath algi kåtskanet, *Sabbatum cepit appropinquare*, Luc. 23: 5. Kåtskanastet, *dim.* komma litet närmare, tilstunda. Kåtskanatjet, *incipere appropinquare*, begynna at nalkas.

KÅTSKANADDET, *frequ. idem quod kåtskanet*.

KÅTSKANEM & kåtskanaddem, *n. s. appropinquare*.

propinquatio, annalkande. Jabmemen kåtskanem, *appropinquatio mortis*.

KÅTSKES & kåtskos, *n. a. propinquus, vicinus, qui prope est*, nära belågen, som ej är långt borta. Kåtskes ladde, *pagus propinquus*. Kåtskos meren le, *haud procul distat*, han är ej långt borta. Kåtskes palen, *nuper*, nyligen.

KÅTSKET, *adv. nuper*, nyligen. Kåtsket leb kullam, *nuper audiui*. Kåtsket påti, *nuper advenit*, han kom nyligen.

KÅTTJALD, *vide supra* kitjaltak.

KÅTTJELET, *v. a. periclitari, tentare*, förföka, fresta. Mandiet kåttjelebet mo? *quid me tentatis? Luc. 20: 23*. Kåttjelet kalkab, *periculum faciam*, jag skal bjuda til. Kåttjel, *jus mattah, tenta, an potueris*, förfök om du kan. Kåttjelete etjebte, *examine vosmet ipsos, 2 Cor. 13: 5*. Kåttjelastet, *diminuit* förföka. Kåttjelatjet, *incipere tentare*, begynna at förföka. Kåttjelatji mai, walla arosi, *conabatur quidem, sed sine successu*. Kåttjeladdet, *frequ. idem quod kåttjelet*. Kåttjeladde kaikest famost, *omnibus viribus nitere*, bjud til med alla krafter. Fenn. coettelen, *tento*.

KÅTTJELEJE, *tentator, periclitans*, förfökare, frestare. Kåttjeleje leb mon, *periculum ego feci*, jag är den, som har förfökt. Kåttjeleje wadsi so kâik, *tentator ibat ad illum, Matth. 4: 3*. Fenn. coettelia, *tentator*.

KÅTTJELEK, kåttjeleke, *n. a. non tentatus, inexpertus*, oförfökt, obeprofvad. Kåttjelek le åska tatt, *istud non adhuc tentatum est. cfr. freistok*.

KÅTTJELEM, *n. s. tentatio, periculum*,

frestande, förfök. Tjoutet kåttjelemest, *a tentatione liberare, 2 Pet. 2: 9*.

KÅTTOT, *v. a. accurate describere, notas características alicujus rei adferre, designare*, noga beskrifva, utmärka. Kåttot maggarats lei, *qualis esset designabat. Item, in sacris, divinare*, spå förut, gissa. Kåtto miji Chrifte, *kå le tatt, jukko to flâwi, divinando dic nobis Chrifte, quis sit, qui te percussit, Matth. 26: 68*. Kåttotet, *frequ. idem*.

KÅTTOJE, *designans, divinans*, den som utmärker eller spår förut. Kåttom & nonnullis kåttoswuot, *designatio, presagium, divinatio*, utmärkande, fågande förut, spådom.

KÅUDET, *v. n. cum derivatis vid. kiäudet*.

KÅWET, *v. a. aliorum vertere sive agere, vända, omvända*. Tämpeb kåwet, *equum aliorum convertere*, vända om hästen. Pâtfoit kåwet, *rangiferos aliorum convertere. cfr. kawa*.

KÄUJETET, *v. n. Austr. vid. kaunjahet*. Käu Janet, *idem*.

KÄUJETEM, *n. s. suspensio*, uphängande.

KÄUJAHET, *v. n. adherere*, vidhänga. Käu Jahaddet, *frequ. idem*. Mo takte käu Jahaddeh mo ådtjai, *ossa mea carni meae adhærescunt*, låda vid.

KÄURA, *n. a. fortis, robustus. vid. kiäura*.

KÕRJO, *n. s. letitia*, glädje. *vide kirjo*. Kõrjotet, *letari*, frögdas. *vid. kerjotet*.

KÕRRO, *n. s. execratio*, svordom. *vid. kirro*.

KÕWE, *n. a. pauper*, fattig. Waddetuet tait kōwit, *dari pauperibus, Matth. 26: 9*. Synon. häjo. Fenn. kōyhä, *idem*.

L. LA-

L

LABAST & labask, *acus major*, imprimis quæ calcei consueuntur, stor nâl, sko-nâl.

LABBAS, *a Fenn. lammas. vide libbe.*

LABBEK, *n. f. palus*, fump, kârr. *vid. fais.*

LABBET, *v. a. deglutire, avidius sorbere, imprimis liquida*, fluka i fig. Juptseb labbet, *pulmentum sorbere.* Labbegâtet, *incipere deglutire*, begynna at fluka i fig.

LABDO, *vide laddo.*

LABLA, *n. f. apertura sive foramen glaciei radiis solis aut calore resolutæ*, up-tint hâl på isen. *Vestrob. vak.* Lab-lats, *dimin. et litet hâl på isen.*

TABLET, *v. n. Jägna labla, glacies dissolvitur, sive aperturis & foraminibus scatet*, det blir hâl på isen. Lablestet, *dimin.* Lablegâtet, *quando glacies incipit resolvi*, när det börjar blifva svag is. Jaureh lablegâte, *lacus congelati rursus incipiunt resolvi.*

LABLOK, *papilio*, fjâril. Peiwe lablok, *idem*, fol-fjâril.

LABMA & labme, *n. a. pennis orbatus*, fjâderlôs. *De avibus dicitur, quæ, certo tempore, pennas amittunt iterum redituras*, Norrland. rugg. Labma låde, *avis, cui pennæ decidere*, en fogel, som fält sina fjâdrar. *cfr. labmot.*

LABMET, *v. a. verberare, de-verberare*, slå, pryglâ. Labmi mo sagga, *valde me de-verberabat.* Forte a Svet. fôr-lama.

LABMOT, *v. n. de avibus dicitur, quibus penne decidunt*, mista fjâdrarne, blifva rugg. Lâddeh labmoh kesen, *avibus æstate decidunt plumæ.*

LABMELET, *v. n. catervatim ruere, catervatim proserpere*, hopetals krypa

fram, hopetals framrusa. *Proprie de insectis, ut e. gr. de formicis dicitur, item de avium multitudine evolantium, translate etiam de hominibus turmatim excurrentibus*, fåges egenteligen om myror och andra infekter, som skocktals krålla, ålven om en myckenhet flygande foglar, ibland ock-få om en skara af menniskor.

LABTET, *v. a. findere, klyfva. Proprie dicitur de radicibus tenuioribus & fissilibus arborum, earumque scissione, ex quibus fissis Lappones restes conficiunt & canistra.*

LABTOTEKES, *n. a. fissilis, qui facile findi potest*, som låter klyfva fig. Lab-toteles muora, *arbor fissilis.*

LABTJE, *n. f. habena, tøm.* Paggotet labtjai, *habenam injicere.* It. Peiwe labtjeh, *radii solares, sol-strålar.* It. *apud Austr. ligamen, band.*

LADAS, *n. a. oneratus*, lastad. Ladas wadnas, *cymba onerata*, en lastad båt. Katte abma wadnas ila ladas fjadda, *cave ne cymba supra modum oneretur*, akta at ej bâten blifver fôr mycket lastad.

LADD, *n. f. onus sclopeti, telum sclopeto immissum*, skott i en bôssa, laddning. Laddeb wuotjet, *bombardam exonera-re*, skjuta ut skottet, utur bôssan.

LADDET, *v. a. bombardam armare, globulum in sclopetum inferre*, ladda en bôssa. It. laddet vel liddet, *retia tendere*, sträcka ut nât. Werbmit laddi diet laddet, *avibus retia tendere*, fât-ta ut nât fôr foglar.

LADDETIS & laddeteke, *n. a. non oneratus*, oladdad. Laddetis birso, *bombarda telo vacua*, en oladdad bôssa.

Bb

LAD-

LADDE, *villa, rus*, bondeby, landsbygd. Wadfin laddai, *ad villam ibant*. Laddats, *dimin.* en liten by.

LADDELATS, *rusticus*, en bonde. *It. Svecus*, Svensk.

LADDEK, *chamemorum*, hjortron. *vide* ladtek.

LADDO & Boreal. fladdo, *n. s. palus*, kårr, pufs. Tjatse laddo, *palus uliginosa*, vattupufs. Kaik laddoh tie-win tjatseft, *omnes paludes aqua repletae sunt*, alla kårr äro fulla med vatten. Laddots, *dimin.* et litet kårr.

LADET, *v. a. invadere, aggredi*, anfalia, gå til. Piädnak almatjeb ladi, *canis in hominem involabat*, hunden rusade på människan. *It. cursu contingere studere*, löpa efter, bemöda sig at hinna på. Ladestet, *dimin.* litet anfalia. Ladegätet, *irruere incipere*, begynna at anfalia. Ladetet, *frequ. idem quod ladet*. *It. obviam ire*, gå til mötes. At-tjeb's ladeti kâinon nala, *patri obviam ibat*, han gick sin fader til mötes.

LADETATTET, *v. n. posse invadi*, kungangripas eller anfallas.

LADET, *v. a. Austr. in aggerem congerere, coacervare*, lägga up i en hög, stapla up. *Fenn. ladon, ordine impono*.

LADJE, *coacervans*, den som staplar up. *Fenn. latoja, idem*.

LADATEM & ladem, *n. s. aggressio*, anfall. *It. ladatem, occursum*, möte.

LADNE, *n. s. toga virilis, imprimis quae jam trita est*, en mans-klädning, som är något fliten. *Austr. cfr. kapte*.

LADNJA, *vide* lanja.

LADO, *n. s. horreum*, lada. Suoine lado, *fanile*, hõ-lada. Ladots, *dimin.* en liten lada.

LADTEK, *chamemorum*, hjortron. Ladtekit tjägget, *chamemora legere*. Ladtekats, *dimin.*

LADTET, *v. n. maturescere*, blifva mogen. *De baccis dicitur & fructibus*, såges om frukt och om bär. Juo leh tah muörjeh ladtem, *matura jam hæ sunt bacca*, desse bären äro nu mogna. Ladtestet, *dimin.* litet mogna. Ladtegätet, *maturescere incipere*, begynna at blifva mogen.

LADTEM, *n. a. maturus*, mogen. *De fructibus*.

LATA, *pulex*, loppa.

LAFET & laffet, *v. n. pulicum & locustarum more salire*, hoppa som loppor.

LAFO, lafo piägga, *ventus mitior meridionalis favonius*, varmt väst-funnan-väder. *Appellatur alias ärjel-alat*.

LAFOU, *n. avis; rusticula minoris alpinæ species*, fjäll-åkerhõns, af mindre slaget.

LAGA, *n. s. lex*, lag. Laga-kirje, *codex legum*, lagbok. Laga-manne, *judex*, domare. Laga-tieteje & lagan äppes, *juris consultus*, lagfaren, lagklok. Laga-waddeje, *legislator*, lagstiftare. Laga-wittjok, *litium amans*, en som gärna går til tings. Lagab waddet, lagab takket, *legem ferre*, stifta en lag. Lagab katjatet, *in jus vocare*, laglöka.

LAGADET, *v. a. Austr. vide* tiwot.

LAGALATS, *n. a. legitimus, justus*, laglig, tilbörilig. Lagalats tjäggolufne, *in legitimo congressu*, *Act. 19:39*.

LAGATES, *n. a. illegitimus, exlex, qui leges non curat*, olaglig, laglös. Lagates diwre, *homo effrenatam agens vitam*, en fjelfsväldig och laglös människa. *cfr. diwre*. Lagatebme, *idem*.

LAGA-

LAGASTALLET, *v. n. se juris consultum jactare*, skryta af sin lagklokhed.

LAGASTET, *v. n. concordare*. *v. lakastet*.

LAGET & *frequ.* lagetet, *v. a. curare*, bry sig om. Ib mon laget pednikit, *pecunias non curo*, jag bryr mig ej om penningar. *It.* laget, *ordinare*, *in ordinem disponere*, laga til, ställa i ordning.

LAGAR, *dispensator, curator*, förvaltare, den som bestyrer om något. Ib le to lagar, *in me tui cura non incumbit*, det åligger ej mig at hafva omsorg om dig.

LAGATAS & lagem, *n. f. ordinatio, constitutio*, anstalt, inrättning. Mo lagemeft tatt påta, *me curante istud factum est*, genom min anstalt är det skedd.

LAGETS, *vide* lagates.

LAGER-MUORA, *taurus*, lagerbårs-trå. Lager muôrjeh, *bacca lauri*, lagerbår.

LAGGETS, *n. avis aqualice, anas*, and, grås-and. En fjôfogel.

LAGGET & lagket, *v. n. prostratum jacere*, ligga nerflagen. Åker le laggam, *fundus calamitatem perpersus est, frumentum prostratum est*. Grafe lagka tjuormefest, *culmi herbarum grandine prosternuntur*, gräset blifver nerflagit af hagel. *It.* *respirare, spiritum ducere*, andas. Lagka anje, *spiritum adhuc trahit, (de moriente)* han andas ännu. Säges om en dôende.

LAGGRAN, *n. a. vide* kårsk.

LAGOM, *n. a. vide* muddakes.

LAIDET, *v. a. ducere*, leda. Laide so kâteft, *manuduc illum*, led honom i handen. Laidetowum, *prat. particip. passiv. ductus*, ledd. Ulkos laidet,

educere, leda ut. Pira laidet, *circumducere*. Laidestet, *dimin.* litet leda. Laidegåtet, *incipere ducere*, begynna at leda.

LAIDEJE & laidesleje, *ductor, qui ducit*, ledare, den som leder, anförare. Kuffne le mo laideje? *ubi est ductor meus?*

LAIDEM, *n. f. ductus*, ledande, anförande.

LAIDETALLET, *v. pass. duci*, ledas. *It.* *corrumpi vel (ut ita dicam) seduci*, förledas, förföras. *cfr.* willetallet.

LAIDETALLEJE, *seductor sive corruptor*, förförare.

LAIDETALLEM, *n. f. corruptio*, förförelse.

LAIDO, *n. f. iter*, resa, våg. Kukkes laido munji le, *iter mihi est longum*, jag har lång våg. Laidob ålletet, *iter conficere*, fullända resan. Kaskalaidon lepe, *medium confecimus iter*, vi åre komna halfvågs. Laidots, *dimin.* en liten resa, et litet afstånd. *cfr.* kâino.

LAIDOK, *n. a. qui se duci patitur*, den som låter sig ledas, som kan ledas. *De animalibus freno non reluctantibus dicitur*, fåges om kreatur, som låta leda sig.

LAIGE, laike, *n. f. filum, proprie laneum*, ullgarn. *It.* *lineum filum*, linnegarn. Kerdok laige, *filum non geminatum*, otvinnadt garn. Laigats, *dim. idem*.

LAIGET, *v. n. avium & imprimis cuculorum more canere*, gala som göken. Giåka laiga, *cuculus cantat*, göken gal.

LAJES, *vide supra* klaiwes.

LAIKE, laikes, *n. a. piger, lat.* Laikes almats, *homo piger*, en lat menniska.

Alet laikes orro, *ne sitis pigri*, Rom. 12: 11. Wefjat laike, *admodum piger*, lat-buk. Fenn. lailka, *piger*.

LAIKESWUOT, laikotwuot & laikot, *n. f. pigritia*, lättja. Laikotestatt tatt le fjaddam, *tua id factum est pigritia*, det har skedd genom din lättja. Laikotinas sodn ålekebs massi, *pigritia sua & incuria gregem perdidit*.

LAIKASTALLET, *v. n. pigritiae indulgere*, lättjas, vara lat. Sodn laikastalla aimobs tjada, *otiosam traducit etatem*.

LAIKOT, *v. n. otio se dare*, blifva lat. Laikomen leb talle, *otiosus nunc fieri incipio*, jag börjar nu at blifva lat. Laikogätet, *incipere fieri otiosum*, begynna at blifva lat.

LAIKO, laigo, *n. f. debitum*, skuld. Stuo-ra laiko, *magnum debitum*, en stor skuld. Laikob metetet, *debitum remittere*, gifva efter skulden. Laikost luowes, *ere liber alieno*, skuld-fri. Laikoit täpot, *es alienum contrahere*, taga på credit. Laikoit makset, *nomina expedire*, betala skulden. *confr. welke*.

LAIKOKES, laikoges, *debitor, qui debet*, gåldenär, den som är skyldig. Man ädnak le todn mo Herrai laikokes? *quantum debes Domino meo?* Luc. 16: 5. *Synon. welkoges*.

LAIKOLATS, *idem ac laikokes*. Sodn auti kottjoi färt kutteb so Herran laikolatjist, *advocabat unumquemque debitorum Domini sui*, Luc. 16: 5.

LAIKOTALLET, *v. a. vendere e mentis fide*, borga ut, lemna på credit.

LAIKOTET, *v. r. Austr. & laikodattet*, *ere se obruere alieno, es alienum contrahere*, fätta sig i skuld.

LAINA, *n. f. mutuatio*, lån. Lainan wad-det, *mutuo dare*, låna. Fenn. laina, *id.*

LAIPE, *n. f. panis*, bröd. Laipe ulkots, *crusta panis*, brödfkärpa. Laipeb takket, *panem coquere*, baka bröd. Kord-ne laipe, *panis hordeaceus*, kornbröd. Kuopom laipe, *panis mucidus*. Laipats, *dimin. et litet bröd*.

LAIPOT & interd. laipotallet, *panem facere, pinfere*, baka bröd. Tårdnoh leh laipomen, *panem faciendo occupata sunt ancillæ*. Laipoje & laipe takkeje, *pistor, bagare. cfr. bakoje*.

LAIRE, *n. f. argilla*, ler. Laire kare, *vas testaceum sive figulinum*, lerkåril. Laire litte, *idem*. Laire litti takkeje, *figulus, krukomakare*. Lairest le tatata, *argillaceum hoc est*, detta är af ler.

LAIRET, *v. a. argilla obducere*, bestryka med ler. Wuobneb lairet, *caminum argilla obducere*.

LAITAK, *n. a. vituperatus*, lastad. Laitak kalwo, *merx vitiosa*, odugelig vara.

LAIKET, *v. a. vituperare, obrectare*, lasta. Mab muste laitah? *quid me vituperas?* Kåffe laitetowi, idtji ruoptot laite, *cum vituperaretur, non vituperabat*, 1 Pet. 2: 23. Laiteftet, *dimin. litet lasta*. Laitegätet & laitajet, *incipere vituperare*, begynna at lasta. Fenn. laitän, *vitupero*.

LAIKETATTET, *v. n. posse vituperari*, kunna lastas. I tatt laitetatte, *culpari istud non potest*, det kan ej lastas.

LAITEJE, *vituperator*, lastare, den som lastar. Laitem, *subst. vituperatio*, lastande. *vide laito*.

LAITAR, *idem ac laiteje*. Laitares, *id.* Lai-

Laitareswuot, *subst. obtreſſatio, calumnia*, förklenande, förtal.

LAITEK, *n. a. non vituperatus*, olaſtad. I fodn luite aktebke laitek, *omnibus & ſingulis ille obtreſſat*, han lemnar ingen otadlad.

LAITETAKES *vide* laitar. *It. vituperabilis*, laſtvårdig. *cfr.* laitak.

LAITET & laitat, *v. n. deſiſtere, deſinere*, uphōra, vānda igen. Ko laiti hālemest, *cum deſineret loqui*, när han uphörde at tala. Kāſſe kalkah todn laitet pargemest? *quando labore deſiſtes?* när ſkal du uphōra at arbeta. *Synon.* heitet, orrojet.

LAITATEKE, laitatkenna & laitatketta, *n. a. & adv. ſine intermiſſione, continue, continuus*, ouphōrlig, utan uppehåll. Laitateke pargoh, *labores continui*. Rokkolete laitateke, *orate ſine intermiſſione*, 1 *Theſſ. 5: 17*.

LAITO, *n. ſ. vitium, culpa*, laſt, lyte. Epe laitob kaudne, *culpam invenimus nullam*, vi finne intet fel.

LAITOK & laitok, *n. a. vide* laitak.

LAITOTAK, laitoteke, *n. a. inculpatus*, *qui caret culpa*, oſtraffelilig.

LAIWASK, *cos*, brynſten. *vide* ſaijem.

LAIWET, *v. n. non adhaereſcere*, icke faſtna vid. *Proprie de retibus, cum ad fundum iniquum lacum non adhaereſcunt*, fåges egenteligen om nåt, når de ej faſtna vid fjōbottnen, ehuru den år ojāmn.

LAKA, *formativum adverbiorum, certum indicans modum, cui reſpondet Sveticum iſtud -aktigt*. Tjāſkeslaka le udne, *ſubfrigida hodie eſt tempeſtas*, det år något kallt i dag. *Obſ. quando nomi ni adjectivo in fine additur laka, ad-*

verbium eſt, e. gr. mainetes, inculpatus, oſkyldig. Mainetes-laka, *inculpato more*, på oſtraffeligit fått. Paha, *malus*, ond. Paha-laka, *pravo modo*, på elakt fått.

LAKATS & lakafats, *vox, quæ adjectivis additur, ad certam aliquam designandam qualitatem, ut Sveticum illud -aktig; e. gr. Tjāſkeslakats talke, tempeſtas frigidula*, något kall (kallaktig) våderlek. Kālkoslakats, *aliquantum tardus*, ſōlaktig. *Etiam ſeorſim ponitur eſtque ejusdem ſignificationis ac talis, ejusmodi, ſādan*. To lakatjeb ib kaudne, *tui ſimilem non invenio*, jag finner ej din like, en ſādan, ſom du. Kāts, mann lakats tat le, *vide, qualis hic ſit*, ſe hurudan denne år. Tann lakats le todn, *talis tu es*, en ſādan år du. *Compoſ.* Akta-lakats, aktlakats, *aqualis, ſimilis*, lika beſkaffad, likadan. Aktalakatjeh mije lepe, *equales ſumus*, vi åro jāmnlaka.

LAKE, *n. ſ. ratio, mos*, fått, plågfed. E-me le tatt ſo lake, *iſte apud illum invaluit mos*. Die le mija lake naute, *ita in moribus eſt noſtris*, få år vår fed. Mann lakai kalkab mon tabb tjålgeſtet? *qua ratione iſtud explicabo?* på hvad fått ſkal jag förklara det? Kutte lakai? *qua ratione?* på hvad fått? *Dicitur etiam kutte laka, quomodo?* huru, på hvad fått?

LAKASTET, *v. n. conſentire, convenire*, komma öfverens. Epe lakaste, *minus concordēs ſumus, diſſentimus*, vi komma ej öfverens.

LAKET, *v. a. percutere*, ſlå, ſlå til. *cfr.* reiwetet. Laki famoiſt, *omnibus viribus percutiebat*, han ſlog til af alla

krafter. Sodn le lakam mo fâbbân, *baculo me percussit*. Fenn. lyckån, pello, trudo. Lakestet, *dimin.* flå til något litet. Lakegâtet, *incipere percutere*, begynna at flå. Lakatallet, *frequ. id.* ac laket. Lakatalli åljost, *valde percutiebat*. It. *passive*, *percuti*, *vapulare*, blifva flagen.

LAKETET, *v. a. curare*, bry sig om. Ib laket, *non curo*, jag bryr mig ej om.

LAKK & lakka, *adv. prope*, nära. Staden lakk, *prope urbem*, nära vid staden. Ila lakka, *justo propius*, ålftör nära. *Comparat.* lakkab & lakkabut, *propius*, nårmare. Pâte lakkabesi, *accede propius*, kom nårmare. Lakka-befne le fodn, *propior ille est*, han är nårmare. *Superl.* lakkamust & lakkamusta, *proxime*, nårmast. Fenn. liki, *prope*, låhelle, *idem*.

LAKKE, *n. f. pars dimidia*, halfva delen, halfpart. Wadde funji lakkeb, *da illi dimidium*. *Compos.* kaska-lakke, *dimidia pars itineris*, halfvåges, halfva delen af refan. Kåta-lakke, *unimanus*, enhåndt; *it. iners*, *fabricandi indoctus*, oslóg. Tjalme-lakke, *monoculus*, enógd. *vide* tjalme pelak, *quod usitatus*. It. neita-lakke, *puella misera*, en stackars och eländig flicka. Alma-lakke, *vir misellus*, en ynkelig karl. *cfr.* kuowa.

LAKKAS, lakkes, *n. a. propinquus*, når, nära belågen. Lakkas sita, *vicius propinquus*, en nära belågen by. Lakkas passe, *festum instans*, tilftundande hög-tid. Lakkas lawe, *consanguineus*, nårskyld. *Comparat.* lakkab, *propior*, nårmare. *Superl.* lakkamus, den nårmaste. Fenn. lähimäinen, *proximus*. *cfr.* jåksos.

LAKKAS-LAKA, lakkes-laka, *adv. non procul*, *haud longe*, tåmmeligen nära.

LAKKANET, *v. n. appropinquare*, *propius advenire*, nalkas, komma nårmare. Lakkan, *accede propius*, kom nårmare. Lakkanin laddai, *appropinquabant pagum*, Luc. 24: 28. Lakkanam leb talle autebist, *propior nunc sum atque antea fui*. Lakkanastet, *dimin.* komma litet nårmare. Lakkanatjet, *incipere appropinquare*, begynna at komma nårmare. Lakkanaddet, *fr. idem ac lakkanet*, komma nårmare. *cfr.* autanet, aldanet, tabbanet, kåt-skkanet.

LAKKANEJE, *appropinquans*, *propius accedens*, den som kommer nårmare.

LAKKANEM, *n. f. appropinquatio*, *diu aliquid propius advenit*, annalkande.

LAKKATET, lakketet, *v. a. facere ut propius accedat*, *propius adferre*, bringa nårmare. Lakkate tek, *adfer hoc propius*, för nårmare hit. Lakkatet kakkab tann rajai, *illuc propius adferam*. Lakkatastet, *dimin.* bringa litet nårmare. Lakkataste munji tjatfest, *adfer mihi aquam*, gif mig hit vatten. Lakkatatjet, *propius adferre incipere*, begynna at bringa nårmare. Lakkatattet, *facere ut propius adferatur*, låta bringa nårmare. It. *posse propius adferri*, kunna bringas nårmare. I tat lakkatatte, *hoc propius adferri nequit*, detta kan ej föras nårmare intil.

LAKKATEJE, *appropinquare faciens*, *propius adferens*, den som bringar nårmare. Lakkatem, *subst. ipse actus propius adferendi*, tilfórande, då något bringas nårmare.

LAKKET, *v. n. desinere*, uphōra. *Fenn.* lackan, *desino*. *Usitatus*

LAKKETET, *frequ. cessare facere*, laga at uphōra. *It. deservere*, öfvergifva. Mo ärben le lakketam mo, *soror mea me deservit*, *Luc. 10: 40*.

LAKKEDATTET, *v. a. desvesacere*, afvånja. Lakkedattem, *subst.* afvånjande.

LAKKOT & lakkotallet, *v. a. palpari manu*, klappa med handen. Lakkotalli mo niärab, *palpatus est mihi*.

LAKKOTS, *n. a. dimidius*, half. Lakkots pargo, *opus, cujus non nisi dimida pars absoluta est*, halfgjordt arbete. *It.* lakkotes, *subst. dimidium*, halfpert. Lakkotesi qwodet, *facto desistere cepto*, lemna halfgjordt det man har börjat. *cfr.* lakke.

LAKKULA, *clavis*, nyckel. *vid.* tjuotak. *Fenn.* lucku, *sera*.

LAKO & lakko, *n. f. cognatio, necessitudo*, släktskap. Koktes le lakko mono kaskan? *quanam nos inter est necessitudo?* Maka lako, *affinitas*, svägeriskap.

LAKTSA, *vide supra kappa*.

LALET, *v. a. incubare ova*, ligga på äggen. *De avibus dicitur*. Lädde lala monnit, *avis incubat ovis*, fogelen ligger på äggen. Lalettet, *dimin.* Lalegätet, *ovis incubare incipere*, begynna at ligga på äggen.

LALEJE, *partic. ovis incubans*, den som ligger på äggen. Laleje lädde, *avis ova incubans*. Lalem, *subst. ipse actus, dum istud fit*, liggande på äggen.

LALETUM, laletum monneh, *ova, quae incubuit avis*, vårmd, utlegad. Såges om ägg, som fogelen legat uppå.

LALETET, *ova avibus supponere, ut illis incubent*.

LAM, *particula, qua plusquamperfectum tempus verbi auxiliar. negativi ibi formatur*. Ib lam påtam, *non veneram*, jag hade ej kommit. Ib lam autebut kullam, *antea non audiveram*. Eime lam wuoidnam, *non videramus*, vi hade ej sedt. Eite lam jakkam, *non credideratis*, j hadn ej trodt. *cfr.* ib, eime.

LAMB, *n. f. agnus*, lamb. *cfr.* libbe.

LAMES, *n. a. mutilus, mancus*, ofärdig, förlamad. Lames lädde, *vide labma*.

LAMOT, *v. n. Austr.* *vide labmot*.

LAMKET, *v. n. prosternere se, abscondere se*, lägga sig ner, göma sig undan. Repe lamki tassa, *vulpes illic se abscondebatur*.

LAMPO, *lucerna*, lykta, lampa. Lampoi, *cum lucernis*, *Joh. 18: 3*. *Fenn.* lampu, *idem*.

LANA, *ustrina, qua liquatur pix*, tjärdal.

LAND, landa, *n. f. regio*, land, landskap.

Muora land, *regio silvosa*, skogbevuxit landskap. Aitigi-land, *patria*, fädernesland. Landast rajetum alma, *exul, in exilium pulsus*, landsflyktig, förvift utur landet. Landa kälker, *circumvagus*, landsflykare. *cfr.* kälkarwes. Landa-lake, *mos regionis*, lands-fed. Landest tjägget, *e terra legere*, plocka af marken. Tjaskibfo wuolos landi, *humi illum prosternebam*, jag slog honom ner til marken. *It. transl. pro incolis regionis alicujus, in anare*. Abbå land wuolga, *omnes abeunt incolae*, alla invånare i landet fara bort. Tjaggom li ådna land, *magnus erat cætus hominum*, en stor myckenhet af folk hade församlat sig. *Compos.* landa-kåino, *iter terrestre*.

restre, landvåg. Landa-raje, *limes*, *terminus regionis*, landskilnad, gräns. Landa-lokk *sive* landa-lokko, *omnes & singulae regiones, regiones quam plurimae*, alla länder, ganska många länder. Sodn kälka landa-lokk, *plurimas ille pervagatur regiones*, cfr. lokk. Lands-Herra, *Præfectus Provinciae*, Landshöfdinge.

LANDASKATS, *genet. landaskatjen, qui regionem aliquam possidet, possessor fundi*, landägare, jordägare.

LANG, *adv. juo lang, jam dudum*, långesedan. Juo lib mon lang kullam tabb, *jam dudum istud audiui*, jag hafver långesedan hört det. Lang autelen lijeb påtam, *longe antea veneram*, jag hade kommit långt förut. cfr. ådna.

LANGE, *dies parasceves*, långfredag. Lange wakko, *sabbathum magnum*, dymmel-veckan.

LANGKESET, *v. n. fragorem edere*, smålla, gifva dån ifrån sig. *Proprie de fragore, quem edit bombardæ, dum exoneratur, qui e longinquo auditur*.

LANJA, *n. s. plica*, fäll, veck. Ådnam lanja, *stratum terræ*, jord-hvarf. Kedke lanja, *stratum lapideum*, sten-bädd eller hvarf. Karwo lanja, *plica sive ruga vestis*, et veck på kläder. Fårteb lanjab åtfet, *singula loca perscrutari*, söka i alla vinklar och vrår. Pakte lanja, *angusta inter montium præcipitia via*, en bergsklyft, eller smal våg emellan bergs-branter. *It. fissum*, spricka. Muora lanja, *fissura ligni*. *Dicitur etiam länja*.

LANJAK, *n. a. stratis constans & lamellis*, bestående af hvarf, bladig. Mådde

lanjak, *multiplex*, mångfaldig, som består af många hvarf. *Item*, lanjak muora, *lignum fissum sive rimosum*, et spruckit trä. Sutte lanjak, *idem quod* mådde lanjak.

LANJE, lanjes & *dimin. lanjats, virgultum, arbuscum*, små skog, en telning. Såke lanje, *virgultum betulinum*, små björk-skog. cfr. låkisma.

LANJESK, *parvis obsitus arboribus & virgultis*, bevuxen med små skog.

LANK, *gausape laneum, pannus laneus crassior*, rya, tjockt ylle-tyg. *Austr.*

LAPA, *n. s. planta pedis*, fotblad, fotfola. Lapast le, *ager est planta pedis*. *It. spelunca, antrum*, håla, grop. *Obs. lapa dicitur spelunca in rupibus, non arti sed naturæ ortum debens*. Bergsrefva. Lapait tjagnet, *speluncas intrare*, gå in i bergsrefvor. *Fenn. lo-wi, spelunca*.

LAPASK, *vide* labast.

LAPPET, *v. a. perdere, amittere*, borttappa, förlora. Pednikit lappet, *pecunias perdere*. Mab le todn lappam? *quid perdidisti?* hvad har du tappat bort? *It. relinquere, lemna*. Lappe tafa, *relinquere heic*, lemna här. cfr. qwödet. *It. melkeb lappet, lac coagulare*, ysta mjölk, *vid. lappet*. Lappestet, *dim. litet borttappa*. Lappegätet & lappajet, *incipere perdere, relinquere incipere*, begynna at tappa bort, m. m. Lappetet, *frequ. amittere, perdere, borttappa*. Ib kalka to lappetet, *non te amittam*. *It. wermeb lappetet, rete piscibus ponere*, lägga ut nät. *It. oblivisci, memoriam alicujus rei amittere*, förgåta, glömma bort. Ale lappet mab leh låram, *noli quæ didi-*

didicisti oblivisci, glöm ej det du hafver lårt. *It. lac coagulare*, ysta, vide lappetet. Lappetatjet, *incipere amittere* &c. begynna at förlora, m. m.

LAPPOM, *n. a. amissus*, borttappad. Lappom pardne, *filius perditus*, en förlorad son. Lappom fauts, *ovis perditus*.

LAPPETUM, *n. a. idem ac lappom*. *It. de retibus*. Lappetum werme, *rete piscibus positum*, utlagdt nåt för fisk.

LAPPOT, *v. pass. perdi*, borttappas, förloras. Katte abma lappo, *cave ne amittatur*, akta at det ej förkommer. *It. perire*, förgås, förderfvas. Sodn i kalka lappot, *non peribit*. Erit lappot, *amitti*, förloras. Erit lappom, *amissus*, förlorad. I aktek sijest le erit-lappom, *ainat tatt erit lappom mana, nemo illorum est perditus, nisi filius ille perditionis*, Joh. 17: 12. Lappostet, *dimin. litet* borttappas. Lappogåtet, *amitti incipere*, begynna at borttappas.

LAPP, *vide lapa*. *Item gentis Lapponice nomen*. Fenn. lappalainen, *idem*. *De nominis origine varias varii sœvent opiniones Auctores, de quibus alio agendum erit loco*.

LAPPASTUTTET, *v. a. suffocare*, förqvåfva.

LAPPO, *muscus teres & longus, qui arboribus, imprimis abieti succrescit*, måssa, som växer på trån. Norrland. las. *Hinc*

LAPPOSTET, *v. n. muscum colligere arborum*, samla måsse af trån. *It. påtsoh leh lappostemen, rangiferi musco pascuntur arborum*, renarne åta måsse af trån.

LAPSE, *n. s. ros*, dagg. Lapse kattja, kö ärjel piägga kalka påtet, *ros ventum antecedit meridianum*. Lapfest luwat, *rore madefieri*, blifva våt af dagg. *Synon. fuoldne*.

LAPSET, *v. n. rorari*, rore madere, blifva daggig. Grafe le lappom, *rorant herba*, gråset är daggigt. *Rar. occur.*

LAPSOS, *n. a. roscidus*, vide fuoldnos.

LAPTET, *v. a. elevare*, attollere, uplyfta. Uwe wermeb lapta, *vi fluminis rete attollitur*.

LAPTJET, *v. n. evolare*, flyga up. *Proprie est avium*, fåges egenteligen om foglar. *Dicitur etiam nonnunquam de hominibus subito exsurgentibus & aliquor sum ruentibus*, fåges ock om menniskor. Laptji so lusa, *advolabat ad illum summa celeritate*, han for til honom med ganska stor hastighet. *cfr. haletet*.

LASE, *sera*, lås. Lase litte, *repositorium sera clausum*. Laseb tåjet, *claustrum revellere*, bryta up låset. Laseb tjoutet, *referare*.

LASET, *v. a. sera claudere*, obferare, fåtta lås före, låsa igen. Lase ukfeb, *claude ostium sera*. Oppos. tjoutet. Lafetet, *frequ. obsignare*, besegla.

LASEM, *n. s. occlusio*, igenlåfning.

LASSA, *n. s. vehes*, las. Muora lassa, *vehes lignorum*, et ved-las. Lassab piejet, *onus imponere*, lassa på.

LASSET, *v. a. onus imponere*, onerare, lägga las uppå.

LASSE, *n. s. augmentum, additamentum*, tilökning. Lassen kalkah todn tab ådtjot, *hoc in accessionem accipies*.

LASSETET, *v. a. addere*, augere, tillägga, tilöka. Lassetet todn påtah, *addita*.

ditamentum dabis. Die tabb lassietah, *illud ipsum addis*, det lågger du til. Lassietastet, *dimin.* litet påöka. Lassietatjet, *addere incipere*, begynna at tillägga. Lassietallet, *frequ. idem ac* lassietet.

LASSANET, *v. n. increfcere, augeri*, tilvåxa, förökas. Tjatse lassana, *aqua accrescit.* Manah munji lassaneh, *liberis augeor.* Lassanaftet, *dimin.* litet förökas. Lassanafti mai, *pauxillum quidem adauctum est*, det öktes väl ändteligen til något litet. Lassanaftjet, *augescere incipere*, begynna at förökas. Lassanaddet, *frequ. augescere*, förökas.

LASSJAST, *adv. cum prospera valetudine*, med hålsan. Lassjast wiesob, *bene valeo*, jag hafver god hålsa.

LASSJE, lassjes & *interd.* lasje, lassjok, *n. a. macer*, mager. Aptsa lassje, *valde macilentus*, ganska mager. Lassjes fauts, *ovis macilenta.* It. lassjes, lassfjok, *sanus*, frisk, fund. Lassjes almats, *homo prospera fruens valetudine.*

LASSJOT, lassjot, *v. n. macrescere*, blifva mager. Lassjanet, *inusitat. idem.* Lassjotastet, *dimin.* blifva litet magrare. Lassjogåtet, *macrescere incipere*, begynna at blifva mager.

LASSJOTET, lassjotet, *v. a. attenuare, extenuare*, göra mager. Lassjotastet, *dimin.* göra litet magrare.

LASSJOTATJET, *v. n. convalescere incipere, valetudinem incipere recuperare*, begynna at blifva frisk.

LASSKA & *Austr.* lasskem, *n. f. benignitas, reconciliatio*, godhet, benågenhet, förlikning. To lasska, *tua bonitas*, din godhet.

LASSKETET, *v. n. convenire, consentire*, komma öfverens. Die lassketikan naute, *(dual.) ita inter illos conventum est*, de två kommo få öfverens. Lassketastet, *dimin.* komma något litet öfverens. Lasskatallet, *frequ. id. ac* lassketet. Åh matte lasskatallet, *consentire nequeunt*, de kunna ej komma öfverens.

LASSKETAKES, *n. a. placabilis, qui facile placatur*, försonlig. *Austral.* lasskemmas, *idem.*

LASSKETEKE, *n. a. implacabilis*, oförsonlig.

LASSKETEJE, *reconciliator*, medlare, den som försonar.

LASSKALTAK, lasskalem & lasskatem, *n. f. conventum, pactum*, aftal, öfverenskommelse. Maggar li tijen lassketem? *quale vestrum erat pactum?* huru haden j kommit öfverens?

LASSKALDATTET, lasskelet, *v. a. reconciliare*, förlika, försona. Tåroles almatjit lasskelet, *discordes reconciliare*, förlika oeniga menniskor.

LASSKALDATTEM, *n. f. reconciliatio*, försoning.

LASSKATALLEM, *n. f. vide* lasskaltak.

LASSMOK, *n. a. vegetus, agilis*, vig, mjuk. *Dicitur de membris corporis, quæ agilia sunt simulque gaudent vigore*, fåges om en vig och frisk kropp, som har styrka. Lassmok kroppe, *corpus vegetum*, en fund kropp.

LASSMOT, *v. n. revigere, reviviscere*, blifva frisk och fund. *Emolliri*, mjukna. Lassmom le talle mo kroppe, *corpus jam meum vegetum factum est.* Lassmostet, *dimin.* friskna litet til, litet mjukna.

LASS-

LASSMOTET, *v. a. vigorem addere & agilitatem, vegetare*, göra snäll och frisk, upfriska. *It. commovere*, beveka. *cfr. niuoretet.*

LAST, lasta, *n. f. frons, folium*, löf, blad. Rapkesefeje last, *folium quod huc illuc vento agitur & propellitur*, et rusande löf, *Lev. 26: 36.* Lasta muora, *arbor frondea*, löf-trå. Lasta le wuotjemen, *nemora frondescent*, löfvet skjuter fram. Lasta kâti passe, *festum tabernaculorum*, *Joh. 7: 2.*

LASTATET, lastet, *v. a. fronde ornare*, pryda med löf. Kåteb lastatet, *casam fronde ornare*, pryda kojan med löf. *It. apud Boreal. cortice arborum præparato macerare*, barka. *cfr. barkotet.*

LASTOTES, *ad frondem pertinens*, som hörer til löf. Lastotes qweleh, *piscis, qui illo capiuntur tempore, quo frondes ex arboribus decidunt*, fisk som fångas den tiden, då löfvet affaller.

LASTAK, *n. a. frondeus*, löfrik.

LASTEK, *n. f. assis sive tabella lignea longior, latitudine exigua*, et långt och smalt bråde, en list af trä.

LASTOT, *vituperare*, lasta. *vide laitet.*

LATERKET, *v. n. otio indulgere*, lättjas.

LATJET, *v. a. parare*, tilreda. Sångob latjet, *lectum sternere*, bådada fången. Peudeb latjet, *mensam instruere*, duka bordet. *Hinc*

LATJA & latjau. *Ita appellantur sponsi sponseque parentes, sive illi, quorum liberi matrimonio conjuncti sunt*, så kallas de, hvilka giftat tillsammans sina barn. *Dual. Latjawatjeh, genetiv. latjawatji.* Latjawatjeh såi lepa, *conubio illorum conjuncti sunt liberi*, dessas barn hafva ingått åktenskap.

LATJO, *n. f. lectus, stratum*, fång, båd.

LATKET & Boreal. larket, *v. a. occidere, cadere*, slå ihjål. Sitakus ai latket mo, nau ko ikto latkih tab Egypten ålmab? *visne me quoque cadere, ut heri virum Ægyptium interfecisti? Act. 7: 28.* *It. percuttere*, slå. Klakkain mo latki, *baculo me percutiebat*, han slog mig med kåppen.

LATKOTET, *frequ. idem ac latket.* Latkogåtet, *cadere incipere*, begynna at slå ihjål.

LATKODATTET & latkotattet, *v. a. interficiendum sive cadendum curare*, låta slå ihjål, låta slå. Latkodatte fåbbin, *baculo percutiendum cura.*

LATKET, *n. f. sive adv.* Latket le wadset jägnan nala, *non sine periculo prolabendi seque vehementer impingendi, super lubricam glaciem itur*, det är fara at falla och stöta sig, när man går på hal is.

LATKANET & Boreal. larkanet, *v. n. perire, lapsu aut ictu exanimari*, falla til döds, blifva ihjålslagen. Raideresest kattjai ja latkani, *lapsu scalarum exanimatus est*, han föll sig til döds af en stege. Latkanastet, *dimin. collisione vel lapsu ladi*, stöta sig, falla och slå sig illa.

LATKEM, *n. f. occidio, cades*, dråp, dråpande.

LATKANEM, *n. f. mors violenta, lapsu aut verberibus oppetita*, vådelig död af fall eller hugg.

LATO & interdum latek, *n. f. vestigium in nive factum instrumentis ligneis, quæ, nivem commodius ingrediendi causa, pedibus aptant Lappones atque Fen-*

- nones, spår i snön efter skidor. *cfr.* juone, kāja. *Fenn. latu id.*
- LATSKA, latsketet &c. *vide* lasska, lassketet.
- LATTAS, *n. s. artus, membrum, lem.* Krroppen lattaſeh, *membra corporis.* Lattasi ſwarkeh, *dolores articulorum,* värk i lederna. Kåta lattas, *artus manus,* handled.
- LATTASATTA, *membris carens, mancus, mutilus, lemmalós, lytt.* *Matth. 18: 8.*
- LATTESTET, *v. a. membra artusque disjungere,* ſkilja lederna ifrån hvarandra, fõnderleda.
- LATTE, *n. a. ceruleus, blå.* Latte paino, *color ceruleus, blå fårg.* Latteb painetet, *colore ceruleo tingere, fårga blått.* *It. latte subst. pavementum, gålf.* *cfr. guelpe. Fenn. laattia, idem.*
- LATTOT, *v. n. spectri instar oberrare, spõka. Item, varias formas assumere, varios capere gestus; gesticulari, taga åtskillig ſkapnad uppå fig, gyckla.* Latto ſlaje-lokk lakai, *variis modis gesticulatur. Obs. perperam in theologicis accipitur pro simulare, qui error a confusione vocum Svecanarum ſkrymta & spõka ortus est.*
- LATTOK & lattokes, *qui dicto modo se gerit, den ſom spõkar, ſom bår fig underligit åt.*
- LATTOKWUOT & lattokeswuot, *n. s. spectrum, gesticulatio, spõke, gycklande.*
- LAUGO, *n. s. lavatio, bad, lógning.* Laugo kebne, *vas in quo lavantur infantes.* Laugob låggetet, *balneum calefacere, aquam tepidare, qua lavetur infans, värma vatten, hvarmed barn må lógas.* *Obs. saepe & fere quotidie hac ratione infantes lavant Lappones.*
- LAUGOT, *v. a. lavare, tvätta, lóga. De lavatione infantum dicitur.* Manab laugot, *infantem lavare, lóga barnet.*
- LAUK, *interd. laug, n. a. compactus, solidus, rimis & fissis carens, tåt, ofsprucken.* Lauka wanas, *cymba, quæ sine rimis est, en tåt båt, ſom är utan ſprickor.*
- LAUKET, laugot, *v. n. compingi, aptari, vara tåt, paſſa ihop.* Idtji akti lauka, *ad se invicem minus apta sunt & compacta, det blef ej tåt, paſſade ej ihop.* Laukeſtet, *dim. litet paſſa ihop.*
- LAUKEDATTET & lauketet, *v. a. coaptare, compingere, paſſa tilhopa, ſammanfoga.* Fiålloit lauketet, *asses compingere, foga ihop bråder.*
- LAUKOK, *n. a. idem ac lauk.*
- LAUKETEM, *n. s. conjunctio, compages, ſammanfogning.*
- LAUKELET, *v. a. vide lauketet. It. neutr. compactum fieri aptumque, bliſva tåt.* Tah fiålloh laukelin talla, *statim hi afferes rite compingi poſſunt atque coaptari.*
- LAUKEK-RÅKKER, *instrumentum fabrile. Dolabra, qua margines æquantur afferum, ut aptius compingi poſſint, låthyfvel.*
- LAUKO, lauk, *saccus major, imprimis quo conduntur obſonia, en ſtor ſäck, matſäck. Fenn. laucku, idem.*
- LAUK, *porrum, lók. It. muria, ſaltlaka.*
- LAULE, *pellis ferina pretioſior, dyrskin. cfr. naute.*
- LAULOT, *v. a. & n. cantare, ſjunga. Ad då lauloteſeb laulot, novum cantare canticum.* Lauloſtet, *dimin. litet ſjunga.* Laulogåtet, *incipere canere, begynna at ſjunga.* Laulotet, *frequ. cantē-*

cantitare, fjunga, ofta fjunga. *It. facere ut aliquis canat*, låta fjunga. *Fenn. laulan, cano.*

LAULOJE, *particip. canens*, den som fjunger.

LAULOM, *n. f. cantus*, fång. Hewetes-laulom, *hymnus*, låf-fång. I fodn kåffek laulomest orroje, *continue cantat, cantando nunquam desistit*, han fjunger utan uppehåll.

LAULOTEM, *idem quod laulom.*

LAULOTES, *n. f. canticum, cantilena*, fång, vifa.

LAUNET, *laudnet, v. n. oriri*, upgå. Peiwe le laudnam, *sol ortus est*, solen är uppgången. *Fenn. launa, auster, africanus. cfr. klimpetet.* Laudnestet, *dim.* upgå. Launegåtet, *laudnegåtet, ori-ri incipere*, begynna at gå up. *Non-nisi de sole.*

LAUNEM, *laudnem, n. f. ortus*, upgång. Peiwen laudnem, *ortus solis*, solens upgång. Peiwen laudnemefne, *sole oriente*, i solens upgång. Peiwen laudnemen lute, *ab oriente*, *Apoc. 7: 2.*

LAUNJE, *n. f. gleba, cespes*, tår. Laun-je kåte, *casa cespitibus tecta.*

LAUSE, *n. a. remissus, laxus*, flak. Tat lase le aptsa lause, *nimis hæc remissa est sera.* Oppos. tjoktok, *rigidus, qui egre flectitur.*

LAUR, Laura, Laures, *nom. propr. vir. Laurentius, Lars.*

LAUT & lauta, *scamnum*, bänk. Boreal. laut-ålmah, *vide dobmo-ålmah*, tolfmån.

LAUTET, *v. n. sonare*, ljuda, låta. De sono ingrato dicitur, fåges om det, som hafver et obehagligt ljud. Lauti flaje-lokk lakai, *varios sed ingratos fundebat sonos.* Lauti wastet, *male sonabat.*

LAUTJA, *æstrum*, bröms. *vide flautja.*

LAWE, *consobrinus, amitinus*, fyfkonebarn. *Obs. Etiam hoc nomine alii appellantur cognati, sive fuerint propiori sive longinquiori magisque remoto propinquitatis vinculo conjuncti. Hi tamen sæpius appellantur kukkes-lawe, den man ej är mycket slägt med. Ordinatum autem liberi fratrum & sororum appellantur wuoftes laweh, consobri-ni: horum consobrinorum liberi se invicem vocant mangeb laweh, qu. dic. consobrinos secundi gradus sive generationis, Svet. fysslingar; qui denique ex his nascuntur sunt kolmad laweh, sive tertii gradus consobri-ni, Svet. Tremånningar. Lawitjeh, Dualis. Lawitjeh måi len, nos ambo sumus consobri-ni, vi två åro fyfkonebarn. Mon wuoidnib fodnob lawitjit, duos istos vidi consobrinos. Lawats, dimin. & lawek, blandientis sunt, e. gr. Lawatjam sive lawekam, mi consobrine sva-vissime, min kåra cousin.*

LAWELOKKO, *n. f. genealogia*, slägtregister.

LAWETAK, *rami pini una cum foliis*, granqvistar fulla med barr.

LAWKE, *n. f. gradus, passus*, steg. Law-ke lawkest, *pedetentim*, fot för fot. Lawkit puoktatallet, *passibus æquis sequi.* Laukit meddet, *gradum firmare non posse, cfr. njalkestet.*

LAWKET, *v. n. gradum facere, gradi*, stiga. Lawkestet, *dimin.* Lawkotallet, *frequ. & intens. gradibus certare, uternam majores faciat gradus*, stiga i kapp, försöka hvilkendera stiger långre steg. *It. festinanter incedere, gå fort.*

LAUWKET, *vide* narket.

LAWODAG, Lawotak, *dies Saturni*, Lördag.

LEB, *prim. pers. v. auxiliar. sum*, jag är. Mon leb nuora *sive* leb nuora, *juvenis sum. Flectitur hoc modo*: leb, *sum*, jag är. Leh, *es*, du är. Le, *est*, han är. *Plur.* Lepe, *sumus*, vi äre. Lepet, *estis*, j ären. Leh *sive* läh, *sunt*, de äro. *Dual.* Len, *sumus*, vi två äro. Lepete & läpet, lepet, *estis*, j två ären. Lepa & läpah, *sunt*, de två äro. Le musne kirje, *est mihi liber*, jag har boken. Läh tufne tawereh, *sunt tibi opes*. Le-kus? *interrog. est ne?* är det? Le-kus attjat heimen? *estne domi pater tuus?*

LEBBETS, tjatse lebbets. *vide* laddo.

LEBNET, *v. a. infundere*, ingjuta. Lebne littai, *infunde in vas*, tappa i kårilet. Lebne kareb tiawas, *imple vas*, fyll kårilet. Lebne jafob wuossi, *mitte farinam in saccum. De spissioribus liquidis & comminutis aridis contusisque dicitur*. Lebneftet, *dimin.* litet fylla uti. Lebnegätet, *infundere sive immittere incipere*, begynna at ingjuta, at fylla uti.

LEBNAR & lebneje, *infusor*, ingjutare.

LEBNEM, *n. s. infusio*, ingjutande.

LEGGET, *v. a. ponere*, lägga. Welkeb munji leggi, *debitum adaugget meum. cfr. lassetet*.

LEIBE, *alnus*, alder. *vid. leipe*. Leibe ålma, *numen aliquod, apud priscos Lappones, quod coluere, felicioris capturae ferarum causa*, en afgud hos de forna Lappar, den de dyrkade för lyckeligit djurfånge. *cfr. Uksakka*.

LEI, *3. pers. sing. imperf. verbi leb*. Sodn lei, *erat*, han var. *Dicitur etiam li, id.*

LEID, *n. s. tedium*, ledfnad, harm. Leid le munji so kullet, *tudiosum mihi est illum audire. A Svet. leda*.

LEIDES, *n. a. morosus, tudiosus*, ledfam.

LEIGA, *n. s. arrha*, pant, stådjepening. Leigab waddet, *arrhabonem dare*.

LEIGAT, leiget, *v. a. conducere*, lega. Kaggit leigat, *famulos mercede conducere. cfr. palket*.

LEIKET, *v. a. effundere, profundere*, utgjuta, spilla ut. Leiki alde åiwen nala, *effundit in caput ejus*. Ale leike, *noli profundere. It. fundere, fundendo formare*, gjuta, bilda. Luodit leiket, *globulos plumbeos pro sclopetis fundere*, stöpa kulor. Leikeftet, *dim. litet* utgjuta. Leikegätet, *incipere effundere &c.* begynna at utgjuta, m. m. *cfr. leikot*.

LEIKESET, *v. pass. effundi, profundi*, utgjetas, spillas ut. Tjatse kare leikesi, *aqua e vase effundebatur*. Wine leikesa, *vinum effunditur, Matth. 9: 17*. Tjatse leikesi ådnamen pajel, *aqua terram inundabat*, vattnet öfversvimmade jorden. *It. Stalpeh leikesin, luporum maximum advenit agmen*, det kom en myckenhet af vargar. Tjudelh leikesin, *hostium immissa est turba*, en hop fiender hafva infallit. Leikesafstet, *dimin. litet* spillas, m. m. Leikesatjet, *effundi incipere, &c.* begynna at utspillas, m. m. Leikesaddet, *frequ. idem atque leikeset*, spillas. *It. Wadnas leikesaddi paroist, undis obruta est cymba*, vågorna gingo öfver båten.

LEIKOT, *v. a. vide leiket*, gjuta, spilla. *It. neutr. Tjatse leiko wadnasen fisa, cymba aquis obruitur*, båten tager in vat-

vatten. Leikogätet, *incipere effundere* &c. begynna at utgjuta.

LEIKOSTALLET, *v. a. frequ. & intens. effusus sive copiose effundere*, ymnigt utgjuta.

LEIKEJE, leikoje, leikoteje, *fusor*, qui fundit, den som gjuter, gjutare.

LEIKEM, leikom, leikotem, *n. s. fusio*, effusio, gjutande, utgjutning.

LEIKOTUM, *n. a. fusus*, guten. Leikotum kåwe, *simulacrum fusum*, gutit beläte.

LEIKET, leik, *ludere, lusus*, vide stäket, stäk.

LEIME, *i. pers. plur. imperf. v. aux. leb, sum*. Mije leime, *nos eramus*, vi voro. Leimen, *dual. vi två voro*. Leite, *vos eratis*, j voren. Lejen, *erant*, de voro. Dicitur etiam lime, lite, lijen.

LEIME, *n. s. fractura aciei ferri*, e. gr. *cultri, securis*, &c. bråst eller flaga i åggen på knifvar, yxor, m. m. *It. fissura superficiei ferri politi sive levigati*, en spricka på et poleradt stål.

LEIMEK & leimedakes, *n. a. fracturis fissurisque depravatus*, som har brått och flagor. Leimek akfjo le tat, *securis hujus acies fractura vitiata est*, denna yxen är skåmd af brått i åggen.

LEIMOT, *v. n. fracturas nancisci, fracturis depravari*, få flagor och brått. Nipe leimoi, *cultelli acies fracturam contraxit*. Leimogätet, *incipere istud vitium contrahere*, begynna at få flagor.

LEJON, *leo*, lejon. Lejon tjuk, *catulus leonis*.

LEIPE, *n. arbor. alnus*, alder, ahl. Stuo-ra leipe, *alnus procera*. *It. metaphor. sanguis*, blod. Fenn. leppä, *alnus*.

LEIPET, *v. a. succo e cortice alni manden-*

do extracto tingere, färga med lag af tuggad ahlbark. *Obs. Hoc modo vasa & suppellectilia lignea tingere solent Lappones, nec non coriacea quævis & suturas calceamentorum, ut putredini diutius resistant. Sacra priscis Lapponibus sanctaque fuit alnus, ob succi arborisque rubentem & sanguini haud absimilem colorem, unde illam quasi vivam esse putarunt. Corticem adhibuere tam in ritibus superstitionis, quos in captura ursorum olim observabant, quam in aliis superstitionibus. Hanc ob causam ursum appellarunt leipe giäka. Qui plura desiderat, adeat Schefferum, evolvatque Beat. D:ni Past. & Præpos. Petri Fiellströmi libellum, Svecano idiomate editum, de ritibus superstitionis Lapponum, circa ursorum capturam. Leipe älma, vide supra leibe älma. Leipe & leipe karwo, menstrua fæminarum, månads-rening.*

LEIPOT, *v. n. sanguinem mittere*, blöda. *De ursis & hominibus imprimis dicitur. cfr. wartet. A leipe, alno, dictum, quia succus alni est rubicundus. Leipotet, dimin. litet blöda.*

LEISKET, *v. a. percutere*, slå, slå til. Tatte håkkeft leiski mo, *percussit me inopinantem*, cfr. laket, reiwetet.

LEITE, *eratis*, j voren. vid. leime. Leiten, *dual. j två voren*.

LEKE, *2 pers. præf. imperat. verbi auxiliar. leb, quod vid. supra*. Leke ikke kå, *quicumque sis*, eho du vara må. Lekes, *3 pers.* Kito lekes Jubmeli, *laus sit Deo*, Gudi vare tack. Lekote, *2 pers. Plur. lekote stådes, sitis præsentis*. Lekoten, *2 pers. dual. Lekoten wänakeh, sitis (de duob.)*

ami

amici, varen j bågge vänner eder emellan.

LEKE, *n. f. vallis*, dal. *Item dum vitio aliquo instexus introrsumque depressus est locus quidam vasis alicujus metallici, aenei aut stannei*, bōgel på et kåril, som är af metall. Leken le tat kare taggo, *hoc loco vas hocce justo plus depressum est. cfr. klewe.*

LEKANEM & lekastak, *vasorum vitium. vide leke*, bōgel på kåril.

LEKANET, *v. n. dictum vitium contrahere, inflecti, deprimi*, få bukt på fig. *De vasis dicitur*, fåges om kåril. Lekanaddet, *frequ. idem.*

LEMA, *n. f. offa, jus, fåppa*. Kalma le-mab jukket, *jusculum frigidum sorbere*. Lågga lema, *jus tepidum*, varm fåppa. Pakas lema, *jus fervens*. Dicitur & låma. Lemats, *dimin. Fenn. liemi, juscum.*

LEMASTET, *v. n. victu uti tenui & parco*, lefva knapt, hafva liten och tarflig föda.

LEMASTEM, *n. f. victus tenuior*, litet mat.

LEMOK, *n. a. tepidus*, ljum, varm. Lemok talke, *tempestas mitior & calida*, varmt våder.

LEMKETET, *v. n. tepescere, mitescere, (non nisi de tempestate)* blifva ljum, blifva mildare. Såges endast om våderleken. Tjåskem lemket, *hiems mitescit*, kōlden blifver lindrigare. Lemketastet, *dimin.* blifva litet lindrigare. Lemketatjet, *incipere mitescere*, begynna at blifva varmare.

LE MOS, *n. a. idem quod lemok.*

LEMETEBME, *n. a. malus, improbus*, ond, arg. Lemetebme le fodn, *malus est. cfr. pahas.*

LEMSOT, lemsetet, *v. n. dependere, demissum esse*, hānga neder. Niārah lemfoh, *male obesa dependent*. Kapte le lemsetam kitta påski rajai, *ad talos usque demissa est toga*. Lemsetatjet, *incipere dependere*, begynna at hānga neder.

LEN, 1 pers. Dual. verbi auxil. leb, *quod vid.* Māi len qwektes, *duo sumus*, vi āro två.

LENAT, *n. f. tempestas mitior & tepida*, blid våderlek. Lenat le udne, *mitis hodie est tempestas*, det är blidt våder i dag *cfr. lemok. Interd. adject.* accipitur, *e. gr. lenat talke. vide talke.*

LENES, *n. a. lenis, mollis*, mjuk, len. Jukkoh lenes piktafit adneh, *qui mollibus vestibis induti sunt*, Matth. ii: 8. Lenes hālin, *blandis verbis*, med blida ord. *cfr. linok.*

LENOK, *idem*. Lenok āiwe-wuole, *pulvinar molle. It. indulgens*, flat. Ila lenok manait, *liberis nimis indulgens*, altför flat emot barn. Subst. lenok-wuot, *indulgentia nimia*, flathet, eftergifvenhet.

LENKESTET, lengnestet, *v. n. onere ingredientium vacillare*, svigta under fötterne. Guelpe lenkest, *pavimentum vacillat sive deprimitur*, gālfvet svigtar.

LEPA, 3 pers. Dual. v. auxiliar. leb. Sāi lepa qwektes, *duo illi sunt*, de āro två.

LEPE, 1 pers. plural. ejusdem verbi leb, vi āro.

LEPPOKES, *n. a. mansuetus, miis*, blid, mild. Fenn. leppiās, *idem. cfr. libboges*. Leppokes-wuot, *subst. mansuetudo*, mildhet.

LEPPOTET, *v. a. mitigare, gratiam alicujus*

cujus ambire, blidka, stålla sig in hos någon. To leppotet sita, *gratiam tuam ambit & benignitatem*, han vil stålla sig in hos dig. *It. pellicere aliquem ad aliquid faciendum, blandiendo inducere*, locka och med blida ord förmå någon til något. Waddasab allasas leppotet, *donum sibi allicere*. Leppotastet, *dimin.* litet locka eller öfvertala. Leppotatjet, *pellicere incipere, &c.* begynna at locka, m. m.

LEPPOTEJE, *pres. particip. act. v.* leppotet, den som ställer sig in, som lockar.

LEPPOTEM, *n. f. insinuatio*, öfvertalande.

LEPPOTAKES, *n. a. pellax*, smickeraktig, som smickrar och lockar. Leppotakes almats, *homo pellax*.

LEPSOS, *adeps, abdomen*, mage-fett, isterbuk.

LESJO, *palus minor, locus angustior uliginosus*, en liten myra. *cfr.* jegge.

LEST, leste, *adv. temp. sero, nimis sero*, sent, altför sent. Kirje åska leste påti, *nimis sero allata est epistola*, brefvet kom för sent. Lest ekkedest, *sero vesperi*, sent om aftonen. *cfr.* manget.

LETS, letse, *n. f. Austr. membrum*, lem. *vide* lattas.

LETSESTET, *v. a. membrum luxare*, ledvrida, bryta utur led. Kåtab letsesti, *manum luxavit. Austr.*

LETSESTATTET, *v. a. Austr. vide* lattestet.

LETSET & *interd.* leåtsset, *v. n. aqua imbui*, blifva vattufull. *De ligno imprimis dicitur, quod in aqua per longius tempus positum, eam in poros recipit pondereque augetur, såges egenteligen*

om trä, som blifvit vattufullt. Letsestet, *dimin.* blifva litet vattufull. Letsegåtet, *incipere aqua imbui*, begynna at blifva vattufull.

LETTOT, *v. n. fluctuare, aquam supernatare*, flyta på vatnet, flyta af och an. Kaddai lettom muor, *lignum fluctibus ad ripam adpulsum. vide* låttot.

LEUD, *n. f. fragor*, dån, brak.

LEULOK, *n. a. gravis*, tung. *vid.* lofflok.

LEULETET, *v. a. onerare, onus augere*, betunga, föröka tyngden. Leuleti wele anje tassa, *onus adhuc adauxit. Austr. cfr.* loffotet.

LEWIT, *Levita*, en Levit. Lewitelats, *Leviticus*, Levitisk.

LEUSETET, *v. a. publicare*, lyfa på, kungöra.

LEUSETEM, *n. f. promulgatio*, kungörelse

LEUTE, *plural. leuteh, instrumenta lignea vel e cortice betulae confecta, quae parti retium piscatoriorum superiori affiguntur, quo elevetur, flar på nåt.*

LIB, *contr. pro* lijeb, *i pers. imperf. verbi auxiliar.* leb, jag var. Mon lib tobben, *eram illic*, jag var där. Jus lib tietam, *si novissem*, om jag hade vetat.

LIBBE & *interd.* libba, *n. f. agnus*, lamb, Kåts Jubmelen libbe, *ecce agnus Dei, Joh. 1: 29.* Libbats, *dim. et* litet lamb.

LIBBES & libboges, *n. a. mansuetus*, mitis, blid, mild. Libbes almats, *homo mansuetus. Comparat.* Libbasub & libbokub, *mitior*, mildare. Libbokub almatjeb ib le wuoidnam, *hominem mitiorem non vidi*, jag har ej sedt en menniska mera faktmodig och mild. *Superlat.* Libbokumus & libbasumus,

den mildaste. Libbokumus Kono-
ges, *Rex clementissimus*.

LIBBOT, *v. n. mansuetum fieri*, blifva
faktmodig och blid. *cfr. läjot*.

LIBBESWUOT, *n. f. mansuetudo*, mildhet.

LIBBESIKT, *adv. mite*, faktmodeligen,
med mildhet.

LIBJA, *plural. libjah, bractæ argenteæ, vasis argenteis appensæ, ornatus caussa Lapponibus familiaris*, löfverk och
blad af silfver, som Lapparne för
prydnad skull, bruka på sina silfver-
kåril. Pelje libja, *inauris*, örhänge.
Hinc

LIBJAK & *interd. libjast, n. a. ejusmodi ornamentis & bracteis ornatus*, be-
pydd med silfver-blad och löfverk.

LIBSJET, *v. a. in unum locum cogere*, kö-
ra ihop, drifva tilsammans. *Austr. cfr. tjåket. De pecudibus dicitur*, fåges
om boskap.

LIDET, *v. n. lente progredi, procedere*,
skrida fram. Aike le lidemen, *tem-
pus diffluit*. Laido le lidemen, *iter
confectum fere est*, det börjar lida til
slut med resan. *It. Peiwe le lidemen,
sol occidit*, solen går neder. Lidem
peiwen, *sole occidente*, i sol-nedgån-
gen. *Boreal. cfr. widdotet*.

LIDNAHET, *v. a. lenire, mitigare*, lin-
dra, mildra. Puotsehwaseb lidnahet,
morbum levare, göra sjukdomen lin-
drigare. Lidnahastet, *dim. litet lin-
dra*. Lidnahatjet, *levare incipere*, be-
gynna at lätta. Lidnahattet, *frequ.
id. quod lidnahet*, mildra. *cfr. lenes*.

LIDNAHATTEM, *n. f. mitigatio*, le-
vamen, lindring.

LIDNOK, *n. a. vide linok, lemok*.

LIDNO, *n. avis, bubo*, uf, berg-uf. *Avis*

*ominosa, juxta opinionem Lapponum, i-
deoque ab iis olim culta. Malum semper
portendere credebatur omen. Syn. Jipp.*

LIDDET & lidtet, *v. a. retia ponere*,
sträcka ut nåt. *cfr. laddet. De reti-
bus piscatoriis dicitur* jåddetet.

LIFLIB, *liflim, i pers. imperf. conjunct.*
verbi leb, effem, jag skulle vara. *vid.*
lulib, lulim, *unde formatum est at-
que ortum*.

LIGGE, *vide niaule*.

LIJA, *falx fœnaria*, lija. Lijan nadd,
manubrium falcis, lije-årf.

LIJEB, *i pers. imperf. verbi leb*, jag var.
Mon lijeb puotse, *ager eram*, jag
var sjuk.

LIJET, *v. a. tolerare*, tola, lida. Kalkab
lijet, *ferendum est mihi*, jag måste tå-
la. *It. Ib lijet to wuollai, te non a-
gnosco superiorem*, jag krufar icke för
dig. Lijestet, *dimin.*

LIJO, *nix recens delapsa & quidem quan-
titate exigua*, litet snö, som nys
fallit.

LIK, *funus*, lik. *vide jabmek. Lik-war-
joh, indumenta sepulcralia*, svepe-
kläder.

LIKAN, lika, *conj. tamen, dock. vide
dauk. Interdum geminantur, e. gr.
dauk likan, nihilo minus, tamen, dock
likväl, icke desto mindre*.

LIKATET, *v. a. tangere, attingere, con-
trectare*, röra vid. *Fenn. lijcutan,
moveo*.

LIKE, *n. a. superfluus, qui superest*, den
som är til öfverlopps. Like namm,
agnomen, tilhamn. Like åse, *portio
superflua*. Likai *adverbialiter accipi-
tur, e. gr. likai kalkah todn tabb ad-
tjot, insuper istud accipies*, du skal få
det

det i öfverskott eller på köpet. *Compos.* like-mana, *notbus*, oåhta fon, *vide* juolke. Like-kradna, *conjux*, åhta make. *It.* like, *subst. secundinae*, efterbörd. *It.* *summa cutis*, *pellicula*, hud, hull. *Fenn.* lijca, *tumor*, *superfluum* & lijkenen, *superflum*.

LIKET, *v. a.* *fundere*, *effundere*, *v.* leiket.

LIKKASTET, *vide* lykkastet.

LIKKES, *claudus*, halt. *vide* linkes, skårbma.

LIKKOT, *v. n.* *claudicare*, halta. *v.* linkot.

LIKOT, *v. n.* *arridere*, *placere*, behaga.

Sodn liko funji, *illi is placet*, *Act. 10: 35*

Tat munji liko, *hoc mihi placet*, detta tycker jag om. *Compos.* & *oppos.* olikot, misshaga. Likojet, *incipere placere*, begynna at behaga. Liko-gåtet, *idem*.

LIKOM, *n. s.* *placitum*, behag. Juofne mon adnab puore likomeb, *in quo beneplacitum habeo*, i hvilken jag hafver et godt behag.

LIKOKES, likotes, likotakes, *n. a.* *placidus*, *gratus*, *acceptus*, behagelig. Likotes almats, *homo gratus*, en behagelig menniska. Sodn le mijeb likokafen takkam, *gratos acceptosque nos reddidit*, *Eph. 1: 6*. Likokes-laka, *adv.* *grate*, tåckeligen.

LIKOKESWUOT, *n. s.* *ipse actus*, *dum aliquid placet*, *beneplacitum*, behag, då något behagar.

LIKOTIS, *n. a.* *Austr.* *displicens*, obehagelig. Likok, *Boreal.* *idem*, som ej behagar.

LIKOTET, *perdere posse*, *carere posse*, *opus non habere*, ej behöfva, kunna mista, vara vän. Ib likot pednikit, *pecuniis carere nequeo*, jag kan ej um-

båra penningar. Ib ånabub likotet matte, *plura amittere non possum*. *It.* qwekte nuorah lepa likotam kakskebs, *duo illi juvenes se invicem amant*, de två unga hafva fått tycke för hvarandra. Likotastet, *dimin.* litet umbåra. Likotatjet, *incipere carere posse*, begynna at umbåra.

LIKOTEM, *n. s.* *dum aliquis aliqua re non habet opus*, når man umbår något.

LIKSE, *n. s.* *unguentum ex pinguedine piscium decoctum*, *imprimis quod Norvagi preparant*, more cognito, smorning af fisk-fett, tran. *Norvagice* lyse, *id.*

LIKT, *n. a.* *reconciliatus*, försonad, förlikad.

LIKTET, *v. a.* *reconciliare*, försona, förlika. Jukko likti wåraldeb etjenis, *qui reconciliavit mundum sibi*, *2 Cor. 5: 19*. Liktestet, *dimin.* *in reconciliationem arrhabonem dare*, *reconciliationem stipulare*, gifva förlikning. Liktegåtet, *incipere reconciliare sive componere*, begynna at förlika. Liktetattet, *reconciliandum curare*, *posse reconciliari*, låta försona, kunna försonas.

LIKTETET, *v. n.* *reconciliatum fieri*, förlikas, försonas. *It.* *reconciliandum curare*, låta försonas eller förlikas. Liktedattet, *idem*.

LIKTA, liktem, *n. s.* *reconciliatio*, *compositio*, förlikning. Liktab takket, *componere*, förlika. Liktemen pakob, *verbum reconciliationis*, *2 Cor. 5: 19*.

LIKTEFERA, *n. s.* *compensatio*, *damni reparatio*, skadestånd, ersättning.

LIKTETAKES, *n. a.* *placabilis*, försonlig.

LIKTETEJE, *reconciliator*, försonare.

LIKTETEK, *n. a. implacabilis*, oförsonlig. Liktetekeh, *implacabiles*, Rom. 1: 31.

LILJE, *lilium*, lilja. Liljen grafit, *lilia*, Matth. 26:

LIMASTALLET, *v. n. erubescere*, blygas.

LIME, *1 pers. plur. imperf. verbi auxiliar.* leb, *eramus*, vi vorom. Leime, *idem*.

LINE, *linum*, lin. Line piktes, *linteum*. Wuoidni line karwoit, *videbat lintea*, Joh. 20: 6. Line pilka, *manipulus lini*.

LINOT, *v. n. bubulare*, låta som en uf.

LINKES, *n. a. claudus*, halt. Linkefit puokte tek fis, *claudos buc introduc*, Luc. 14: 21.

LINKOT, *v. n. claudicare*, halta. Linkotet, *dimin. litet* halta. Linkogåtet, *incipere claudicare*, begynna at halta. *Synon.* skårbmot, åntot.

LINKOM, *n. f. claudicatio*, haltande.

LINKOJE, *claudicans*, den som haltar.

LINOK, *lines*, *n. a. mollis, lenis*, mjuk, len. Linok ullo, *lana lenis*, len ull. Linok talke, *tempestas lenis*. Lines wina, *vinum lene*. *cfr.* lidnok.

LINOKWUOT, *lineswuot*, *n. f. lenitas*, mjukhet.

LIPSJOT, *v. a. flabello vel alio ejus generis instrumento ventulum facere, ventilare, vibrare*, flåkta. Tjuoikeit lipfjot erit, *culices flabello depellere*, flåkta bort myggorne. Tåmpa seipin tjuoikeit lipfjo, *caudam quassando equus culices depellit*, håsten flåktar bort myggorna med ivansen.

LIPSJE, *n. f. flabellum, instrumentum quo ventulus excitatur*, flåkta, det man flåktar med.

LIPSOS, *n. f. vide lepfos*.

LISAK, *n. a. fragilis, fractus*, kraslig,

bråckt. Lisak wadnas, *cymba vetustior & minus firma*, en gammal och ofstadig båt. *cfr.* lifs.

LISI, *v. imperf. juvat*, det hjälper. I lisi kelestet, *mentiri nil juvat*, det hjälper ej at ljuga. Kalka-kus lifet? *num juvabit?* skal det hjälpa? Lifikus anje? *an operæ erit pretium?* skal det låna mōdan? I lisi tokko mannet, *illuc iter facere operæ non est pretium*, det år ej mōdan vårdt at resa dit. *Dimin. lifestet.* Lifegåtet, *inchoativum*.

LISKE, *n. f. pestis pecuaria, imprimis quæ rangiferos vexat*, boskapsfjuka, få-pest

LISKET, *v. a. vide leisket*.

LISKOT, *sive lischkot*, *v. n. de undis plerumque dicitur, e. gr. Paroh liskoh kedkit, unde lapides alluunt sive illiduntur lapidibus*, vågorne squalpa emot stenarne. Paroh fiårwa wuošte lischkoh, *fluctus littori illiduntur*, bōljorna stōta emot strånderna. It. tjatse lisko karest, *aqua e vase emittitur vibrato*, vatnet spilles utur kårillet. Tjatseb mo nala lischkoi, *aqua me irrigabat*, han våtte mig med vatten.

LISME, *n. f. limus, palus*, gyttja, dy. Lisme qwele, (*quasi dic. piscis palustris*) rana, groda. Lismest tiewes, *limosus*, gyttjefull.

LISS, *lissa*, *n. a. vide supra lisak*.

LISSE, *lissetet, lissanet, &c. Austr. vide lasse, lassetet, lassanet, &c.*

LISSJA, *falx*, lija. *vide lija*.

LITATET, *v. n. contentum esse*, vara nōgd. Kalkah-kus tassa litatet? *an ista re contentus eris?* år du nōgd dermed? skal du låta dig dermed nōja? Litatitjab tan palen, *hac vice contentus ero*.

LITET,

LITET, v. n. vide lidet.

LITJAB, 1 pers. subj. verbi auxiliar. leb, *sim*, jag må vara. Ib tiete, maite litjab, *quid sim nescio*. Litja kutte litja, *quicumque sit*, vare hvem det vil. Juo litjab tall tate wāraldest kiāwanam, *quidni ærumnis & molestiis vitæ seculique fessus forem?* skulle jag ej vara ledsen och trött af verlden? *Flectitur hoc modo*. Sing. Litjab, jag må vara. Litjah, du må vara. Litja, han må vara. Plur. Litjabe & litjebe, vi måge vara. Litjabet, j mågen vara. Litjeh, de måge vara. Dual. Litjen, vi två måge vara. Litjebeten & litjabeten, j två mågen vara. Litjeba, litjaba, de två måga vara. Ib tiete jogo wānakeh litjaba kaskebska jalla epan litja, *nescio utrum amici sint an inimici*, (de duobus) jag vet ej om desse bāgge āro vānner fins emellan, eller ovānner. Ib tiete mai-te litjen māddam, *quid peccaverimus* (Dual.) *nescio*, jag vet ej, hvad vi bāgge hafva felat. Litjes, 3 pers. pres. loco litja. Litjes puore jalla paha, *sive sit bonus sive malus*, ehvad han ār ond eller god.

LITNES, litnok, vide lidnok.

LITTE, n. s. vas, kārīl. Laire litte, *vas fictile*, ler-kārīl. Njutem litte, *mortarium*, mortare. Littats, *dimin.* et litet kārīl.

LITTET, v. a. *fingere*, dikta. Wuolit littet, *fingere versus*, gōra verser. It. *denominare*, *cognominare*, tillāgga namn, gifva tilnamn. Die so naute littin, *ita illum cognominabant*, sådant tilnamn gāfvo de honom. Alexander, kutteb litteh fluoraken, Alexan-

der cognomine magnus, Alexander, med tilnamnet den store. Litteftet, *dim.* litet dikta, m. m.

LITTEJE & Austr. littar, *fiCTOR*, diktare. Wuoli litteje, *Poeta*, Skald. Namma littar, *inventor cognominum*.

LITTO, n. s. *fædus*, förbund. Littob takket, *icere fædus*, gōra förbund. Littob tåjet, *violare fædus*, bryta förbundet. Fåstem littoi tjagnet, *inire fædus matrimonii*. Kastetes litto, *fædus baptismi*, dōpelse-förbund. Litto faje, *condictus ad conveniendum locus*, *diribitorium*, bestāmd mōtes-plats. Fenn. lijtto, *fædus*.

LITTOTET & contr. littot, *fædus inire*, *pacisci*, *transigere*, *præstituere*, gōra förbund, komma öfverens om, besluta. Sodn le littotam funji peiweb, *diem illi constituit*, han förefatte honom en vifs dag. Sāi littotika, (dual.) *fædus inibant*, de två ingingo et förbund. cfr. meretet. Littotatjet, *incipere pacisci* &c. begynna at gōra aftal, m. m.

LITTOTEM, n. s. *pactum*, öfverenskommelse.

LIWA, n. s. *cubitus pecudum*, dum post *pastum recubant pecudes*, liggande, når kreaturen ligga sedan de hafva betat. Liwa faje, *locus quo istud fit*, *locus ubi recubant*, kreaturens liggställe.

LIWD, n. s. *turba hominum*, en folkhop. Obs. in partem plerumque deteriorē accipitur, pack. Forte a Germ. leute.

LIWTET, v. n. *necessum habere*, *coactum esse*, nōdgas, vara nōdsakad. Liwteb takket, *facere necessum habeo*, jag måste gōra. A Vestrob. ljuta, *coactum esse*. cfr. wertit.

LIWOT, *v. n. viribus deficere, defetisci*, blifva uttröttad. *De animalibus plerumque dicitur. Tâmpa liwoi, equus defatigatus est, håsten blef trött. It. macrescere, blifva mager. Hinc*

LIWAK, *n. a. defatigatus*, uttröttad. *De equis & bovis vel vectoriis renonibus, viribus ex nimio labore deficientibus dicitur, fåges om håstar och andra drag-kreatur, som blifva uttröttade af för mycket arbete. It. macilentus, mager. Liwak-wuot, subst. macies, magerhet. Lassitudo, trötthet.*

LIWOTET & liwatet, *v. n. recubare, recumbere*, lägga sig neder. *De animalibus, imprimis pecudibus dicitur, fåges egenteligen om boskap. Ålo le liwotemen, grex rangiferorum recubat, ren-hjorden har lagt sig. It. liwotet, attenuare, macilentum reddere, göra mager. Defatigare, uttrötta. cfr. liwak.*

LIWSTER, *instrumentum piscatorium ferreum multifidum, cui imponunt ligna ignisque alimenta fuscina piscantes*, ljus-järn, som brukas när man stöddjar efter fisk. *cfr. harffes. A Svetic. ljuster.*

LIÅGNAK, *n. f. vitrum, vas vitreum*, glas, glas-kåril.

LIÅKKO, *n. f. tabula ad partem posticam trahæ Lapponibus usitata transversim posita*, karmen i en Lapp-ackja eller Lapp-flåde. *cfr. kerres.*

LOBME, *n. f. Austr. nix, snö. cfr. muotek. Fenn. lumi, idem. cfr. lubma.*

LODA, *n. f. globus, globulus*, kula. *vide luod.*

LODNOG & lodnok, *adv. neg. preposito semper i. I lodnok, nequaquam, ingalunda. Syn. entfik. cfr. ludnok, id.*

LODNOT, *v. a. commutare, göra byte, byta med hvarannan. Kapteb mubbest lodnot, vestem cum altero commutare, byta kläder med en annan.*

Lodnoton, *fac ut commutemur, age, commutemur*, låt oss byta. *cfr. mollot.*

Lodnostet, *dimin. litet byta. Lodnogåtet & lodnojet, lodnotatjet, commutare incipere, begynna at byta.*

Lodnotet, *frequ. id. ac lodnot, byta.*

LODNOM, *n. f. commutatio*, ombyte.

Lodnomefne pettet, *permutatione decipere.*

LODNOTALLET, *v. frequ. & intens. ejusdem significat. ac lodnot, göra byte.*

LOGNES, *n. a. altus, hög. De sono atque voce dicitur, fåges om en hög röst, eller ljud. Hewetet Jubmeleb lognes kiålin, laudare Deum voce magna, Luc. 19: 37. Comparat. lognesub, altior, högre. Superlat. lognesumus, den högste. Lognesumus le so kiål, altissima ejus est vox.*

LOGNET, *v. a. elevare, sustollere, uplyfta. Logne pajas, eleva in altum, lyft up. Logni so håstas nala, imposuit eum super suum jumentum, Luc. 10: 36. Logni fåmes nifun kiålebs pajas, elevabat mulier quædam vocem suam, Luc. 11: 27. Lognestet, dimin. litet uplyfta. Lognegåtet, incipere allevare, begynna at uplyfta. Lognetattet, facere ut elevetur, posse allevari, låta uplyfta, kunna lyftas. I tat kedke lognetatte, sustolli hic nequit lapis, denne stenen kan ej lyftas.*

LOGNEM, *n. f. elevatio, sublatio in altum, uplyftning, uphøjande. Compos. pajas-lognem, idem.*

LOGNESIKT & Austr. lognedukt, *adv. voce*

voce alta & clara, högt, öfverljudd.
Lognesikt hålet, *voce loqui plena*, ta-
la högt.

LOGNOTET, *v. a. frequ. attollere, sustol-
lere*, upplyfta, uphålla. Lognotatjet,
incipere sustollere, begynna at upplyfta.

LOJES, *n. a. vide läjes*.

LOINGOS, *n. a. madidus, humidus, pa-
rum firmus sive coherens*, våt, blöt,
som illa hänger ihop. Loingos muo-
ta, *nix madida*. Loingos laire, *argil-
la nondum sicca & durata*, blött ler.

LOKK, lokkå, *vox, quæ nominibus sub-
stantivis addi solet, ad finem, valetque
idem quod omnis, unusquisque*, alla,
hvar och en. Landa-lokk, *quam plu-
rimæ regiones*, ganska många länder.
Slaje-lokk qweleh, *omnis generis pi-
sces*, allehanda slags fiskar. Påddå-
lokken Jubmel mijeb kottjo, *Deus
semper & quotidie nos vocat*, Gud kal-
lar oss alltid och ouphörligen. *Per-
casus flectitur, vox autem, cui adjun-
gitur, permanet in nominativo*.

LOKKE, *n. num. card. decem, tijo*. Ketja-
lokke, *septuaginta*, fjuttijo. Lokkad
lokke, *qu. dic. decimum decem, h. e. cen-
tum, hundrade. confer. tjuote*. Akta
lokke naln, *undecim*, ellofva. Wit
lokke naln, *quindecim*, femton.
Qwekte lokke, *viginti*, tjugu. Austr.
lukke, *idem*.

LOKKAD, *n. num. ord. decimus*, den tjon-
de. Lokkad aiken, *vice decima*, tjon-
de gången. Lokkadeft, *id.* Ko lok-
kadeft påtime fo lusa, *cum decima vi-
ce ad illum venissemus*. Akta ja lok-
kad, *undecimus*, den ellofte. Akt-
lokkad, *idem*. Qwekte ja lokkad,
duodecimus, den tolfte. Qwekt lok-

kad, *idem*. Lokkad ja witad, *quinde-
cimus*, den femtonde. Lokkad tjuo-
te, *qu. dic. decimum centum, h. e. mille,*
tusende. Lokkad tjuotad, *millesimus*.

LOKKET, *v. a. numerare, computare*, råk-
na. Lokkah kalle leh, *numera quot
sint*, räkna huru många de äro. Lei
lokkom, *erat numeratus, præ. par-
ticip. pass. lokkot, numerari*. It. lok-
ket, *legere, låsa*. Kokte lokkah todn?
ut legis? Luc. 10: 26. Mattah-kus lok-
ket? *potesne legere? kan du låsa? Austr.*
lukket, *idem*. Fenn. luen, *in infiniti-
vo lukea, lego, numero*. Lokkestet,
dimin. litet räkna, låsa. Lokkegâtet,
numerare sive legere incipere, begyn-
na at räkna eller låsa. Ja kâsse lok-
kegâti, *ipso vero incipiente rationem
conferre, Matth. 18: 24*.

LOKKEJE, *legens, numerans*, en som lå-
ser eller räknar. Kirje lokkeje, *le-
gendi peritus*, en som låser i bok.
Fenn. lukia.

LOKKEM, *n. s. lectio*, läsning. Maggar
le tatt to lokkein? *qualis lectio illa
tua est? It. computatio, räkande*.

LOKKETET, *v. a. imputare*, tilräkna. Ale
lokket siji tabb suddob, *ne imputes
illis hoc peccatum, Act. 7: 60. It. Austr.*
examinare, förhåra. cfr. lokkotet.

LOKKAS, *n. s. vide lokkotes*.

LOKKETATTET, *v. a. examinare, för-
håra, examinera. It. neutr. posse legi,
kunna läsas. I tat tjalog lokketatte,
scriptum hoc legi nequit, denna skrif-
ten kan ej läsas. It. numerari posse*.
Åh fo pednikeh lokketatte, *innume-
rabiles ejus sunt pecunie*, hans pen-
ningar äro oräkneliga. Boreal. lok-
kotattet, *idem*.

Lok-

LOKKO, *n. f. ratio, computatio*, räkning, räkenskap. Siti lokkob takket fwainesis kum, *voluit rationem conferre cum servis suis*, Matth. 18: 23. Almatjeh kalkeh lokkob takket dobmopeiwen, *homines reddent rationem in die judicii*, Matth. 12: 36. It. Ib mon tuste lokkob adne, *te non curo*, jag bryr mig ej om dig. Lokkob litja lodn muste, *me is scilicet curat*, kan tånka, han lærer bry sig om mig, *quod ironice dictum est*. It. numerus, antal. Akt stuor lokko tatte almen fuowest, *multitudo exercitus celestis*, et stort tal af den himmelska härskaran, Luc. 2: 13. Man stuora lei lokko? *quantus erat numerus?* huru stort var antalet. Compos. lokko-tjeppe, *legendi peritus*, förfaren at låsa, kun nig i låsning. Boreal. lokko smidda, *idem, quas. dic. faber legendi*.

LOKKOK, *n. a. non numeratus, non lectus*, oråknad, olåsen. Lokkok pednik, *pecuniæ non numeratæ*, oråknade penningar. Lokkok kirje, *literæ sive liber non lectus*, olåsit bref, en bok, som ej är låsen.

LOKKOTET, *v. a. examinare*, förhåra. Kåsse kalkab to lokkotet? *quando te examinabo?* Lokkotastet, *dimin. litet* förhåra. Lokkotatjet, *incipere examinare*, begynna at förhåra. Hinc

LOKKOTEM, *n. f. examen*, förhör. Fem. luetus.

LOKKOTES, *n. f. lectio, legendum*, låxa, låsning.

LOKKOTALLET, *v. a. frequ. idem quod lokkotet*.

LOKKOTALLEM, *n. f. id. qu. lokkotem*.

LOKKOTEJE, *examinator*, förhörare.

LOKKOTEKE & *Austr. lokkotkenna, n. a. innumerabilis*, oråknelig.

LOKKOMAS & lokkemas, *quod numerari aut legi potest aut debet*, det som kan, eller bör räknas, eller låsas. I le lokkomafen man ådna puoreb Jumel takka, *beneficia Dei sunt innumerabilia*, Austr. Mi le tufne lokkomafen? *quid tibi est legendum?* hvad har du at låsa? cfr. lokketattet.

LOLLO, *n. f. zelotypia, rivalitas*, svartfjuka. *Vitium apud Lappones haud infrequens*.

LOLLOK, *n. a. zelotypus, zelotypia accensus*, svartfjuk. *Dicitur & scribitur etiam lällok*.

LOLLET & lolletet, *zelotypia, laborare, emulari*, vara svartfjuk. Lolla nifunebs, *uxoris laborat zelotypia*. Lollegätet & lolletatjet, *incipere zelotypia accendi*, begynna at blifva svartfjuk.

LOLLITJEH, *de duobus, zelotypi, rivalles*, svartfjuka, fåges om tvänne. cfr. lollok. Lollitjeh fåi lepa, *rivales sunt illi duo*.

LOMM, *n. f. perula*, ficka. Danice lomme.

LOMP, *n. f. frustum*, stycke, stump. Tobak lomp, *frustum tabaci*, et tobaksstycke. Kaino lomp, *restis pars aliqua sive portio*, repstump, et stycke rep. Muora lomp, *tigillum*, en träklabb. Austr. cfr. pekke.

LOMÄNJO, *Austr. vide luomek*.

LOPATET, *efficere, constituere*, utgöra, belöpa sig.

LOPPE, *n. f. venia*, låf. Loppeb wad-det, *veniam dare*. Le-kus loppe? *licetne?* har man låf. Loppeb kattjat, *veniam petere*, begära låf. Loppetak & loppetaka, *sine permissu, sine venia*.

nia, olåfligen, utan tilstånd. *Fenn.* lupa, *idem*.
LOPPELATS, *n. a. licitus, permissus*, til-låtelig, låflig. Loppelats pargo, *factum licitum*.
LOPPETES, *n. a. illicitus, vetitus*, olåflig, otillåtelig. *Fenn.* luwattoin, *id.*
LOPPETESLAKA, *adv. illicito modo*, på olåfligit fått.
LOPPETET, *v. a. veniam dare, concedere*, låfva, tillåta, gifva låf. Loppet munji tab, *concede mihi hoc*. Loppetastet, *dimin.* litet gifva låf, låfva på någon tid. Loppetasti mo etjes jau-rai, *secum una piscandi mihi veniam dabat*. Loppetatjet, *incipere veniam dare*, begynna at gifva låf.
LOPPATALLET, *v. a. frequ. polliceri*, gifva låf. Todn loppatallah paldelen mo raden, *me inconsulto polliceris*.
LOPPATUS, *n. s. promissum*, löfte. *cfr.* jato.
LOPT, *suprema pars adium*, låft, vind.
LOPTET, *spondere*, gå i borgen. Lop-teb mon fo, *pro illo spondeo*, jag går i borgen för honom. Loptestet, *dimin. idem*.
LOPTEM, *n. s. fidejussio, sponsio*, borgen.
LOPTES-ÅLMA, *fidejussor*, löftesman, den som går i borgen. Mon kalkab orrot to loptes-åлма, *vas ero tuus*, jag skal gå i god för dig.
LOPTOS, *n. a. medicabilis*, som står at låka. Loptos wanka, *morbis sanabilis*.
LOPTESET, *v. n. sine pass. in altum attolli*, uplyftas. *De avibus avolantibus dicitur sæpissime*, fåges oftast om fog-lar, som flyga up. Lådde idtji lop-tes, *avis avolare non potuit*, fogelen kom sig ej up at flyga.

LORK, *bombarda*, bössa. *Austr. v.* birso.
LORWO, *n. s. capitis tegumentum, pretii vilioris*, en mössa af ringa värde, håtta.
LORWOK, *lorwos, n. a. villosus, pilosus*, hårfull, tjockhårig. Lorwok piåd-nak, *canis pilosus*.
LOSKOS, loskotet. *v.* luskos, lusskotet.
LOSSER, *n. a. gravis*, tung. *cfr.* losses. *It. subst. onus, pondus*, tyngd. Peiwen lossedeб, *onus diei*. Lossedinas, *pondere suo*.
LOSSES & losslok, *n. a. gravis, ponderosus*, tung. Ila losslok, *nimis gravis*, altför tung. Losses kalwoh, *merces ponderosa*. *Comparat.* lossleb, tyngre. *Superlat.* lossemus, tyngst.
LOSSET, *adv. gravate, difficile*, svårt, med svårighet. Losslet le munji tabb takket, *istud mihi factu haud facile est*, det är mig svårt at göra.
LOSSOT, *v. n. onerari, ponderosum fieri*, blifva tung. Die lossoi ila, *nimis factum est grave*, det blef för tungt, Lossostet, *dimin.* blifva litet tyngre. Lossogåtet, *incipere fieri gravem, gravescere*, begynna at blifva tung. *It.* puotfelwas lossogåta, *morbis aggravescit*, sjukdomen begynner at blifva svår.
LOSSANET, lossanastet, lossanatjet, *vide* lossot, lossostet, lossogåtet.
LOSSANADDET, *v. n. frequ. aggravescere, gravari*, blifva tung. Abma ti-jen waimoh lossanaddeh, *ne aggraventur corda vestra*, *Luc. 21: 34*.
LOSSOTET, *v. a. gravare, onerare*, göra tung, betunga. *Dicitur etiam* lossletet.
LOTTO, *n. s. sors, portio*, lott, del. Mo lotto, *mea portio*. Ib mon luite lot-tom,

tom, *portionem non dimitto meam.*
cfr. åse.

LOTTOTET, *v. a. partiri*, lotta, dela.
Lottotet kaskebe, *partiri inter se*,
dela sig emellan. Lottotastet, *dimin.*
litet dela. Lottotatjet, *incipere parti-*
ri, begynna at dela. cfr. juoket.

LUBBE, *Boreal. vide klubbe.*

LUBLIM, lublu. *vide lulim, lulu.*

LUBME, *fus, fvin. v. lobme. Fenn. lumi.*

LUD, *turba populus*, folkhop. *vide liwd.*

LUDE, *cimex*, vågglus. *Fenn. lude &*
luticka.

LUDDET, *v. a. vide luoddot. It. luddet,*
humectare, våta. *vide tåbbotet.*

LUDNE, *præp. apud hos. To ludne, a-*
pud te. Ludnes, apud se, hos sig.
Fenn. luonna, luoxi, luosse, ut apud
Lappones, ludne, lusa, lutte, quæ vide
suis locis.

LUDNOK, *vide lodnog.*

LUEJE, *peiwe lueje, crepusculum, pri-*
ma vespera, skymning, afton-skym-
ning. *Peiwe luejest påtib, prima ve-*
spera veniebam, jag kom i afton-
skymningen.

LUET, *vide luwet.*

LUEPKET, *v. a. dissecare*, fläcka, flå fön-
der kött. *De carnibus dicitur disse-*
candis. Piärgoit luepket, carnes dis-
secare. cfr. niowet.

LUEPTE, *repositorium, imprimis pro pi-*
scibus & carnibus sole torrendis, ställe
at hänga up kött och fisk, at torkas
af solen och vådret. *Vesterb. gäll.*

LUEWE, *idem ac luepte.*

LUEWET, *v. a. expandere, dilatare*, ut-
sträcka, utbreda. *Wadnaseb luewet,*
cymbam expandere, sive latiore redde-
re, quod Lappones in cymbis, modo ipsis

tantum familiari & noto, construendis
observant.

LUJES, *n. a. mansuetus*, faktmodig. Sa-
logeh leh tah lujaseh, *beati sunt man-*
sueti, salige åro de faktmodige. To
Konoges pāta to kâik lujes, *Rex tuus*
ad te venit mansuetus, Matth. 21: 5.
Lujes mana, *infans mansuetus & mo-*
riger. cfr. låje, låjes.

LUITET, *v. a. dimittere*, släppa. Luite
mo luowas, *dimitte me*, släpp mig
lös. Andagas luitet māddoi, *remit-*
tere peccata, förlåta synderna. Lui-
tet fis, *intromittere*, släppa in. Wuo-
los luitet, *demittere*, släppa ned. Ul-
kos luitet, *emittere*, släppa ut. *It.*
luitet, *commodare*, låna. Pednikit lui-
tēt, *pecuniam mutuam dare*, låna ut
penningar. *Passiv. luitetowet, släp-*
pas. cfr. luitot. Luitestet, dimin. li-
tet släppa, m. m. Luitegätet, dimit-
tere incipere &c. begynna at släppa
bort, m. m. Fenn. löyhitän, solvo.

LUITANJE, *facile remittens*, som gärna
gjer efter. *It. Ad commodandum pro-*
mus, villig at låna.

LUITELET, *v. a. frequ. vide luitet. Lui-*
teli so talla, statim illum dimisit, han
släpte honom straxt. Luitelastet,
dimin.

LUITEJE, *mittens, solvens*, den som släp-
per eller löser. Luitem, *subst. missio,*
dimissio, släppande, lös - släppande.
Suddoi andagas luitem, *remissio pec-*
catorum, syndernas förlåtelse.

LUITETATTET, *v. n. posse dimitti*, *com-*
modari posse, kunna släppas lös, kun-
kunna lånas. I tatt māddoi luitetat-
te andagas, *ignosci istud nequit deli-*
ctum, det brottet kan ej eftergifvas.

Par-

Particip. luitetatteje, remissibilis, för-lätelig.

LUITETUM & *contr. luitum, solutus, dimissus, löst, lösfläppt.* Alde maddo le andagas luitum, *delictum ejus remissum est, Esai 40: 2.* Piädnak le luitetum, *canis dimissus est.*

LUITOT, *v. pass. & neutr. dimitti, släppas lös.* It. Kaino luitoi, *funis ruptus est, repet brast.* Kabmakek leh muste luitom, *detrita mihi sunt calceamenta, mina skor äro utnötta.* Item, luitot, *mori, dö.* Die sodn luitoi, *jam ille mortuus est.* Luitostet, *dimin.* Luitogätet, *disrumpi incipere, &c.* begynna at slitas sönder, m. m.

LUITATET, luitadet, *v. n. descendere, stiga ned.* Sâi luitatikan (*Dual.*) tjtai, *descendebant in aquam, de (två)* stego ner i vatnet, *Act. 8: 38.* Luitatet puolwi nala, *in genua provolvere se, falla på knä.* Luitati wuolos warest, *monte descendebat, han gick ner af berget.* Watai luitatet, *obicere se in discrimen, våga sig i faran.* It. peiwe le luitatemen, *sol occidit.* Peiwe luitati adtjek, *sol nuper occidebat, solen gick nyligen ner.* Luitatastet, *dimin. litet nedstiga.* Luitataste anje, *descende adhuc paulisper, stig litet bättre ner.* Luitatatjet, *incipere descendere, begynna at nedstiga.* Peiwe luitatatja, *sol incipit occidere, solen börjar nedergå.* Luitatatjet kalkebe, *incipiemus descendere.*

LUITATADDET, *v. n. frequ. idem quod luitatet.*

LUITATEM, *n. s. descensus, nedstigande, nedergång.*

LUIWON, *hamus piscatorius. fiskarekrok. Rar.*

LUKE, luke-karwoh, *menstrua foeminarum, månads - rening hos qvinno-könet. cfr. leipe.*

LUKETET, *v. n. incalere, blifva varm.* Luketastet, *dim. blifva något varm. cfr. piwajet.*

LUKKE, *Aufr. decem, vide lokke.*

LUKS, *adv. loci, versus ortum, österut.* Luks sodn manna, *versus orientem iter facit, han refer österut. Per casus flectitur, e. gr. lulde, ab oriente, östanefer.* Mädde kalkeh pätet lulde, *multi venient ex oriente, Matth. 8: 11.* Luldne, *in oriente, in plaga orientali, i öster, på östra trakten.* Luldne le mo wieso, *in oriente commoror.*

LULAT, lulad & lullat, *n. a. orientalis, östlig.* Lulat piägga, *eurus, östänvåder.* It. subst. karra lulat, *eurus procellosus, starkt östänvåder.* Lullat ja rasjo, *eurus pluvius. Nonnisi de vento dicitur, ab ortu spirante.*

LULIB, *prim. pers. imperf. conjunct. v. auxiliar. leb, essem, jag vore eller måtte vara. Jus lulib tietet, si scirem, om jag skulle veta. Lulim, Boreal. & Aselens. idem. Conjugatur hoc modo: lulib vel lulim, jag vore. Lulih, es-ses, du vore. Luli vel lulu, esset, han vore. Plur. Lulime vel luluime, essemus, vi vore. Lulite, luluite, essetis, j voren. Lulin, lulun, essent, de voro. Dual. lulime, luluiten vel luliten, luluika. Obs. pro lulim saepe contracte dicitur & scribitur lim, quod fini verborum etiam adjicitur, e. gr. Jus tietalim, si scirem, om jag visste. Jus pätali, si veniret, om han skulle komma, &c.*

LULLE, *n. a. orientalis, österländsk.*
E 2 Lul-

Lulle landa, *regio orientalis*. Lulle wiesateje, *in oriente habitantes*, österlänningar.

LULLEHA, *idem quod lulle*, sed tantum de hominibus in oriente degentibus dicitur. Lulleha est masculinum, femina vero appellatur lulle-hene sive lulle-hedne, en österländsk qvinna.

LULLEK, *n. a. idem quod lulle*. It. substantiva, terra ad ortum sita, österland. Lullekefne mon leb, *in oriente versor*. Lullesk, *subst. idem*. Sodn kalka lulleski (vel lulleskefi) jättet, *in orientem demigraturus est*, han skal boflytta til östra landet.

LULLELEN, *adv. ex parte orientali*, på östra sidan om. Wadsime lullelen waren, *montem ex parte orientali prætergressi sumus*. So sita le lullelen, *qua orientem propior ejus est sedes*. cfr. lüks. Obs. dicitur etiam lullel. Allel jalla lullel, *ab occidente, vel ab oriente*.

LULLESTET, *v. n. versus ortum migrare*, flytta österut. Sameh lullesteh tjaktjen, *kiddan allesteh, versus orientem autumno, vere autem in occidentem demigrant Lappones*. Påtsöh lullesteh, *rangiferi plagam petunt orientalem*. Lullestastet, *dimin. flytta litet mera til öster*. Lullestatjet, *incipere in orientem abire*, begynna at begifva sig österut.

LULLA, *vide lollo*. Fenn. lualo, *opinio*.

LULLOK, *Austr. vide lollok*, lällok.

LULLETET, *v. a. versus orientem traducere, föra österut*. Sitabs lulletet, *sedem in orientem transferre*. It. lulletet, *apud Austral. idem quod lollotet*, quod vide.

LULU, luluime, lulun, luluika, *v. lulib.*

LUM-KARWO, *linteum stragulum*, lakan. Joh. 20:5.

LUNE, lunne, *præp. apud*, vide ludne.

LUNESTET, *cum deriv. vide lädnestet*.

LUOBBET, *v. a. explicare*, utvikla, utbreda. Kirjeb luobbet, *librum evolve-re*, slå up boken. It. sternere, breda ut. Ädna almog luobbin karwoites käinon nala, *multi straverunt vestes suas in via*, Matth. 21:8. Pärjesit luobbet, *vela pandere*. Luobbestet, *dimin. litet utbreda*. Luobbegätet, *incipere sternere, pandere incipere*, begynna at utbreda.

LUOBBAHET, *v. n. expansum esse, stratum esse*, vara utbredd. Luobbahataffne, *illic stratus jacet*.

LUOBBETUM, *stratus*, utbredd. Particip.

LUOBBO, *n. a. stratus, expansus*, utbredd.

Luobbo tuolje, *corium expansum*.

Luobbo kåt, *palma, flat hand*.

LUOBBOT, *adv. explicare, cum aliquid expanditur*, utsträckt. Tuolje le luobbot piejetum, *expansa est pellis*, skinnnet är utbredd. It. sparsim, disperse, här och där kringspridt. Påtsöh leh talle luobbot, *rangiferi dispersi sunt late*, renarne äro vidt kringspridda. H.

LUOBBITET, *v. n. dispergi, dispalari*, kringspridas, skingras. Luobbitam le talle ålo, *grex jam dispersus est*, hjorden har spridt sig vidt ikring. Påtsöh luobbiteh, *rangiferi dispalantur*.

LUOBBOT, luobbotet, *vid. luobbet &c.*

LUOBDELET, *v. n. decumbere, corpus sternere, procumbere*, lägga sig neder. It. Luobdeli tassa, *illic consedit*, han satte sig där neder. Est frequ. verbi sequentis.

LUOB-

LUOBDET, *v. n. procumbere, recumbere*, lägga sig neder, lägga sig på marken. *It. sedere, considere, fätta sig. Dicitur etiam de rangiferis vectoriis indomitis gradumque, strato humi corpore, præfractæ sistentibus*, fåges ock om istadiga kôr-renar, som lägga sig ner til marken. Luobdestet, *dim.* Luobdegâtet, *incipere sternere corpus*, begynna at lägga sig neder.

LUOBDANJE & luobdetakes. *De rangiferis dicitur refractariis*, istadig. Luobdetakes herke, *rangifer hoc vitio laborans*, en istadig ren. *confer.* luobdet.

LUOD, *n. f. globulus, imprimis plumbeus, usui sclopeti inserviens*, kula, bôsslekula. *It. semiuncia*, et halft uns, et lod. Luod-wigt, *trutina*, vigtskål. *It. nomen mensuræ, palmus minor*, få lång som en tvâr hand.

LUODD, *n. f. vestigium*, fotspår. Attjabet tjowot alde luoddit, *ut sequamini ejus vestigia*, 1 Pet. 2: 21. Luodditat, *vestigia tua*, dina fotspår. Alma-tjen luodd, *vestigium humanum*. Biren luodd, *vestigium urst.* Luoddats, *dimin. et litet* spår.

LUODDENET, *v. n. debiscere, rimas agere*, remna, spricka fônder. Ådnam luoddeni, *area fatiscebat*, jorden remnade. Pakteh luoddenin, *petræ scissæ sunt*, Matth. 25: 51. Luoddeni qwouto, *crepuit medius*. Luoddenam le tat muora, *rimas hoc egit lignum*, detta trå år spruckit. *It. de sclopetis, dum cum fragore exonerantur*, fåges ock om bôsslor, når de skjutas af. Luoddenastet, *dimin. litet* spricka. Luoddenatjet, *incipere rimas agere*, begynna at spricka.

LUODDENEM, *n. f. fissio, fissura*, sprickande. Katte luoddenemest, *cave ne findatur*.

LUODDOT & luoddet, *v. a. findere*, klyfva. Muorait luoddot, *findere ligna*, klyfva ved. *It. neutr. dolere*, verka. Åiwe luoddo, *caput dolet*, hufvudet värker. Takteh muste luoddoh, *ischiatricis crucior doloribus*, jag plågas af gikt. Luoddostet, *dimin. litet* klyfva, värka litet. Luoddotatjet & luoddogâtet, *incipere findere, dolere incipere*, begynna at klyfva, begynna at värka. Åiweh luoddogâteh, *caput incipit dolere*, hufvudet begynner värka.

LUODDEM, *n. f. ipse actus findendi*, klyfning.

LUODDOTAKES, *n. a. qui facile finditur, fissilis*, lätt-klufven. Luoddotakes muora, *lignum fissile*. Luoddemas, *Austr. idem*.

LUODDOTET, *v. a. findendum curare, facere ut scindatur*, låta klyfva. Luoddotastet, *dimin. id. quod luoddostet*.

LUODDOTATTET, *v. n. findi posse*, kunna klyfvas. I tjittatak luoddotatte, *absque cuneo scindi nequit*, det kan ej klyfvas utan vigge.

LUODDOTS, *n. a. vide luoddotakes*.

LUOGNET, *v. n. intrare*, gå in. *De piscibus tantum dicitur sagena fundum intrantibus*, fåges allenast om fisk, når den går in i not-kilen. Åh qweleh fiteh luognet fkonjai, *pisces fundum sagene egre intrant*. *It. expandi*, utsträckas.

LUOIKAS, *n. a. mutuatus, mutuo acceptus*, lånt, borgad. Waddib sunji luoikas herkeb, *rangiferum ei commodabam*.

Luoikas pednik, *pecunia mutuata*, lånta penningar. *It. conductus*, legd, hyrd. Luoikas kâte, *domus conducta*. *Translat.* luoikas le miji tat wârald, *ævum bocce nobis quasi mutuum datum est, sive nobis ad certum tantum temporis intervallum elocatus est hic mundus*, vi hafve denna verlden likasom til låns, vi hafve hâr ingen varaktig stad. Luoikas waddet, *mutuo dare, mutuare*, låna. Luoikas waldet, *mutuari, mutuo accipere*, taga til låns, bekomma til låns.

LUOJATET, *v. n. lamentari, voce flebili queri*, klaga sig, jâmra sig.

LUOIM, *n. f. querela*, klagan, klagerop.

LUOJOM, *n. f. lamentatio*, beklagande. Fårta peiwafats luojomîn i aikalafi pätet, *quotidianis querelis nihil efficere*. Luojom kirje, *Tbreni*, Klagevisor. *Obs. illa est differentia inter luoim & luojom, quod istud ipsam vocem significet querentis sonumque, hoc querelam.*

LUOIMET, *v. n. voce querula suum significare dolorem*, jâmra sig, ropa af vårk.

LUOIMETAKES, *n. a. vide luo jotakes*.

LUOJOT, *v. n. lamentari, queri*, beklaga sig. Aiwin luoja, *de dolore capitis queritur*, han klagar ófver hufvudvårk. Toffjin luo jot, *sine caussa queri*, klaga utan orsak. Luojoi harbmat, *acerbe querebatur*, han beklagade sig jâmmerligen. Lujostet, *dim. litet beklaga sig*. Lujogätet & lujotatjet, *queri incipere*, begynna at beklaga sig. Lujogâti wankin, *de morbo incipiebat queri*.

LUOJOTAKES, *n. a. querulus*, en som altid beklagar sig. Eme lujotakes le

fodn, *semper ille querulus est, nunquam ille non queritur*.

LUOITET, luoitestet &c. *vid. luitet &c.*

LUOKET, *v. n. dolere*, vårka. Paneh muſte luokeh, *odontalgia laboro*, jag plågas af tandvårk. Kâta luoki, *manus dolebat*. *Austr. A Fenn. louckan, saucio. cfr. luoddot.*

LUOKAD, *n. f. dolor*, vårk. Pane luo-kad, *dolor dentium, odontalgia*, tandvårk. *Austr.*

LUOKKA, *n. f. collis*, backe. *cfr. puold.*

LUOKOT, *v. n. lamentari*, hógeligen klaga. *Est quasi frequent. & intens. verbi luo jot.*

LUOKT, luokta, *n. f. sinus maris aut lacus*, en vik. Luoktats, *dimin. en liten vik*.

LUOKTASTAK, *n. f. ripæ curvamen latius minusque alte recedens*, en bred vik, som ej går mycket långt in i landet, en bukt.

LUOMEK, *mus Norvagicus sive alpinus, fjällmus, lammel. Hæc animalia, quorum ingenti multitudine, alpes & que eis sunt vicina loca interdum opplentur, e nubibus decidere credunt Lappones.*

LUONTO, luondo, *n. f. natura, indoles, lynne, natur*. Maggar le fo luondo, *quali indole est*, af hvad art år han. *It. & quidem sæpissime, fors fortuna matrimonii ineundi, óde och lycka i giftermåls handel. Kalle mon ådtjob tab neitab jus le luondo, mea erit ista puella sponsa, si fors tulerit, nog får jag den flickan, om hon år mig beſkård. Sognoti mai tan neiti, walla i lam fo luondo taggo, frustra illam virginem in matrimonium petebat, forte fortuna obstante, han friade vål til den*

den jungfrun, men hon var ej honom beskård af ódet och lyckan. *It. sponsa, brud. Fårta kutte liko luontofas, mon ai etjen, sua cuique sponsa, mihi mea placet.*

LUONTOTEME, *luondotes, adolescens, cui nulla adhuc sponsa est*, en yngling, som ännu ej förlåfvat sig med någon brud. *Luondotes pardne le fodn, vix iste juvenis uxorem ducturus est*, den ynglingen kommer ej at gifta sig. *Luontoteme wiesot, vitam agere calibem*, lefva ogift.

LUONTOSASSA, *sponsa forte fortuna alicui destinata*, brud-ämne, beskård brud.

LUOPAK, *qui uxorem repudiavit*, en som skildt sig vid sin hustru. *A*

LUOPATET, *repudiare, repudium renunciare*, skilja sig vid sin hustru, eller vid sin man. *Dicitur & de marito & de uxore. Forte a Fenn. luopua, deficere, recedere.*

LUOPATEM, *n. f. divortium, repudium*, äktenskaps-skilnad, skiljo-bref.

LUOPOS, *dispersus, explicatus*, utspridd, utbredd. *cfr. luobbo, luobbetum.*

LUOPETET, *v. n. vide luobitet. Luopetastet, dimin.* *Luopetatjet, dispergi sive dispalaré incipere*, begynna at kringspidas.

LUOPSES, *Austr. vide lepfos.*

LUOPTE, *repositorium, v. supra luepte.*

LUOS, *luofa, n. piscis, salmo, esox, lax.*

Luofats, dimin. en liten lax. Fenn. lohi. Luofa jokka, fluvius, ubi capiuntur esoces, lax-elf. Luofa jaure, lacus, ubi sunt.

LUOSKA, *n. f. limbus, fimbria vestimenti*, kantning eller bordering på kläder.

LUOSKOM, *n. f. ars vestis oram limbo pratexendi*, konst at kanta eller bordera.

Luoskom laige, filum, quo istud fit.

LUOSKOT, *v. a. vestis oram limbo discolorare pratexere*, bordera, kanta, fätta en kantning af olika färg på et plagg. *Kapteb luoskot, tunicam limbo pratexere. Luoskotum, prat. partic. pass. fimbria sive limbo pratextus*, kantad, borderad. *Luoskogätet, incipere fimbriis ornare*, begynna at kanta eller bordera.

LUOSTEK, *n. a. discolor, albidus*, mångfärgig, hvitaktig. *De pellibus ferinis albidis plerumque dicitur. cfr. tjuosse.*

LUOTKELET, *v. a. retexere*, uprifva, upvikla. *Kådhub luotkelet, telam retexere*, uprifva det som är våfvit. *Kainob luotkelet, funis glomum evolvere sive explicare*, refva up repet. *Luotkelastet, diminut. litet uprifva. Luotkelatjet, incipere retexere*, begynna at uprifva.

LUOTKELOWUM, *evolutus, retextus*, upviklad, uprifven.

LUOTKOT, *v. a. idem quod luotkelet.*

LUOTON, *n. f. plur. deserta, ödemarker, ökn. Luotoist påtab, ex desertis venio. Luotoi puoren le, in desertis amissum est. cfr. aleh, aloh.*

LUOTOK, *n. f. fera, bestia*, vildt djur. *Luotokit tolwot, feras venari*, jaga efter vilda djur. *Luotokit kåddelet, feras figere sive capere*, fånga vildjur. *cfr. naute.*

LUOTT, *adv. equaliter, ex aequo*, lika mycket, jämnt. *Luott juoket, equaliter distribuere*, dela jämnt.

LUOTWOT, *parere, de pecudibus & im-*
pro-

primis rangiferis dicitur, kalfva, fåges oftast om renar. Hinc

LUOTWAR, *ita appellatur femina rangiferina, vitulos pariens vividiores sive vitales, en ren-ko, som bår goda kalfvar.*

LUOWAT, *fatum sive fors cujusvis, in matrimonio inchoando & ineundo, öde och lycka i giftermål. Boreal. confer. luonto.*

LUOWES, *n. a. solutus, non ligatus, lös, obunden. Luoitet luowes, dimittere, släppa lös. Luowes pardne, notus, oåкта son. cfr. juolke pardne. It. luowes, liber, fri, lös och ledig. Luowes le måste mannen kåssa sita, istum ego non prohibeo, quocunque voluerit, abire, för mig skal han få fara hvart han vill. Fenn. löyhä, solutus.*

LUOWESWUOT, *n. f. libertas, frihet. i Pet. 2: 16.*

LUOWANET, *v. pass. liberari, solvi, dissolvi, befrias, blifva lös, lossna.*

LUOWET, *v. a. solvere, lösa, göra löst. cfr. luitet. It. idem quod likotet, umbåra. Ib luowe tabb atab, ista re carere non facile possum, jag umbår ej den faken. I fodn sita luowet munji akfjobs, securim mihi suam utendam præbere non vult, han vil ej lemna mig sin yxe.*

LUOWDNA, luowna, luown, *hamus piscarius, fiskare-krok. Luownit piejet, hamis piscare, fiska med krokar.*

LUOWT, *cum duo animalia uno ictu figuntur, två för et skott. Luowtit fodn wuotji, duas feras uno ictu teloque trajecit, han skjöt tu djur med et skott. Luowtit piwdet, duas captare uno ictu teloque feras avesce, föka at*

skjuta tvänne foglar eller djur, med et skott.

LUOWTJASET, *v. n. pedes distorquere, cruribus divaricatis incedere, skrefva, gå bredt med benen.*

LUOWTE, *vide supra leute.*

LUOWTOSJETTE, *n. a. non tritus, non usurpatus, obrukad. De vestib. plurumque dic.*

LUPPE, luppetet, &c. *vide loppe, loppet.*

LUSA, lussa, *præp. ad, til. Kottjoi so etjes lusa, vocabat illum ad se, han kallade honom til sig. Waldi mo lusas, accipiebat me ad se. Exempla suffixorum hæc sunt: Lufasan & lufan, ad me, til mig. Lufat, ad te, til dig. Lufas, ad se, til sig. Plural. lufame, ad nos, til oss. Lufate, ad vos, til eder. Lufasas, ad se, til sig. cfr. ludne. Boreal. Austr. dicunt kâik, kâiko.*

LUSPE, *n. f. locus, unde incipit fluminis cataraçta, forshufvud. Oppos. kedsewuole.*

LUSSKOS, *n. a. fluidus, flytande. Lusskos tjatse, aqua fluida, non congelata, flytande eller ofrusit vatten.*

LUSSKELET, *v. a. fluidum, reddere, göra flytande. Jågnab lusskeli wist, rursus glaciem in aquam dissolvit.*

LUST, lusto, *n. f. cupiditas, begärelse.*

LUSTATET, *v. a. appetere, desiderare, åstunda.*

LUSTE *vel rectius lute, præp. a, abs, af, ifrån. Jabmeki lute, a mortuis. Est quasi ablativus casus præpositionis ludne. cfr. lusa.*

LUTES, *n. a. lascivus, salax, okysk. Lutes almats, homo lascivus. Ustatius skekes.*

LUTES-

LUTESWUOT, *n. f. lascivia, salacitas*, ökyfkheth. I luteswuotefne, *non in lascivia*, Rom. 13: 13.

LUTESIKT, *adv. inceste*, ofuktigt.

LUTET, *v. n. vide supra liwtet*.

LUWAS, *n. a. humidus, madidus*, våt. Luwa, *idem*. Luwa karwoh, *vestes humide*. Luwa ådnam, *humus humida*, våt mark. Luwaswuot, *subst. våthet*.

LUWASLAKATS, *n. a. humidulus*, våt-aktigt.

LUWAT, *humidum efficiens, humectans*, våtande. Luwat talke, *tempestas madefaciens*, våder, som gör en wåt. Luwat piägga le lulat, *pluvius semper est curus. Non nisi de tempestate*.

LUWET, luwat, *v. n. madescere, madefieri*, blifva våt. Alneft luwaime, *aqua maduimus pluvia*, vi blefvo våta af rågnet. Luwib tjada, *permadescebam*, jag blef genom-våt. Luwaftet, *dimin.* blifva litet våt. Luwagåtet, *incipere madescere*, begynna at blifva våt.

LUWATET & interd. luwotet, *v. a. madefacere, irrigare*, göra våt, våta. Rasjo mo luwati, *pluvia me madefecit*, rågnet gjorde mig våt. Luwataftet, *dimin.* göra litet våt. Luwatattjet, *incipere madefacere*, begynna våta.

LUÅDWAR, *vide luotwar*.

LUÖTSJETET, *v. n. mitigari, mitescere*, blifva mildare, lindras. Swarkeh luötsjetijen, *dolores remittebant*, värkarne gåfvo sig, lindrades. Luötsjetastet, *dimin.* litet lindras.

LYDTET, *v. a. findere, vide luoddot*. Lydtetstet, *dimin.* litet klyfva, *vide luoddostet*.

LYKKO, *n. f. fortuna*, lycka. Lykko kaikeb takka, *fors omnia versat*. Jus lykko le puore, *si secunda fuerit fortuna*, om lyckan är god. Syn. wuorbe.

LYKKOKES, lykkoges, *n. a. felix, prosper*, lycklig, som vål lyckas. Tat peiwe li munji lykkokes, *faustus mihi hic erat dies*, denna dagen var lyckosam för mig. Mon adnab etjem lykkokafen, *existimo me beatum*, Act. 26: 2. Compos. & Oppos. olykkokes, olycklig. Lykkokes-laka, *adv. feliciter*, lyckeligen. Lykkokeswuot, *subst. lycka*, lycksamhet.

LYKKOLATS, *n. a. felix, fortunatus*, lyckelig, som hafver god lycka. Synon. wuorbalats, *qu. vid.*

LYKKOTEEME & lykkotes, *n. a. infortunatus*, olyckelig. Aptsa lykkoteeme le fodn, *plane est infortunatus*.

LYKKASTET, *v. n. succedere prospere & ex animi sententia*, vål lyckas. Jus luli lykkastet, *si prospere succederet*, om det skulle lyckas.

LYKKASTATTET, *fortunari, fortuna beari secunda*, blifva lyckelig, hafva lycka til. Idtji lykkastatte, *illam non nactus est fortunam*, han hade ej den lyckan. Qwelit ja nautit fodn lykkastatti, *piscis ferasque ex sententia nactus est*, han fick fogel och fisk efter önskan, hade lycka til at få fogel och fisk. cfr. wuorbe.

LÅBBO, *n. a. vide luobbo*.

LÅBDES, låbdok, *n. a. mansuetus, moriger*, spak, faktmodig. Låbdok al-mats, *homo mansuetus*. Låbdok tåmp, *equus minime effrenus*, en vål tamd håst. Comparat. låbdasub & låbdokub, faktmodigare. Superl. låbdasuf-

mus & lâbdokumus, den faktmodigaste. *cfr.* låjes.

LÂBDESWUOT, lâbdokwuot, *interd.* lâbdot, *n. f. mansuetudo*, faktmodighet, stillhet. Lâbdotinas, *mansuetudine sua*, med sin faktmodighet.

LÂBDOT, *v. n. mansvesieri*, blifva spak. *Dicitur & de hominibus & de animalibus.* Lâbdot ko wuorestowi, *etate proventus minus difficilis factus est*, han blef faktmodigare när han blef gammal. Lâbdotet, *dimin.* blifva litet faktmodigare eller spakare. Lâbdogâtet, *incipere mansvescere*, begynna at blifva spak.

LÂBDOTET, *v. a. mansvesfacere*, göra spak.

LÂBDET, lâbdesikt & lâbdeslaka, *adv.* *mansvete*, faktmodeligen. Lâbdet hållet, *voce loqui submissa*, tala lågt.

LÂBJA, *vide* libja.

LÂDDE, *n. f. avis*, fogel. Muora lādde, *avis silvatica*, skogs-fogel. Tjatsē lādde, *avis aqualica*, fjō-fogel. Lāddeh peffit adneh, *aves nidos habent*, Matth. 8: 20. Pessēb lādde takka, *avis nidulatur*. Lād-di-tjuojem vel -tjuojenes, *cantus avium*, fogelfång. Lādde-piwtar, *auceps*, fogel-fångare. Kiāmpas lādde-piwtar, *auceps alacer*. Lādde piwto, *aucupium*, fogelfänge. I fodn lādde piwtoin ajan, *nunquam aucupatur, aucupium non curat*, han bryr sig ej om fogelfänge. Lāddebitta, *ita appellabatur cibi buccia, quam mane evigilantes olim sumebant Lappones, verno tempore, ne jejunis avium primo vere advenientium audire illis accideret cantus, quod nunquam non malum futurum esse omen crediderunt, praesertim si cuculi exaudissent vocem. Hoc*

ipsum malum appellabatur lāddist paikatallet, *Svetice* dāras af foglar: *unde Svecos eadem occupatos fuisse superstitione facilis est conclusio.* It. lāddebitta, *parva cibi portio sive offula*. Lāddebitta, kallades en mat-bit, som Lapparne fordom åto, så snart de vaknade, at de ej skulle blifva dårade, af de om våren ankommande foglar. Göken var i synnerhet den de, i detta fallet, anfågo för den olyckeligaste. Lāddebitta, kallas ock annars en liten mat-smula, eller en liten frukost-bit. Idtji lāddebittaken munji wadde, *ne bolum quidem mihi dedit*, han gaf mig icke en enda bit mat. Lāddats, *dimin.* en liten fogel. I lāddats-ken, *ne avicula quidem.* Fenn. lindu, *avis*.

LÂDDET sive lād-dit, *v. a. aucupari*, *aves captare*, fånga foglar, vångöra efter fogel. Lāddemen le talle, *aucupio occupatur*, han är fyffelsatt med fogelfänge.

LÂDKETET, *attingere*, rōra vid, komma vid. Ih kalk lādketet ken taffan, *istud ne vel pauxillum quidem contrectabis*, du skalt ej det minsta komma dervid. *cfr.* tuottet.

LÂDNA, *mutuatio*, lån, *vide* låna.

LÂDNAS, lādnes, *n. f. pretium*, *quo quid redimitur*, lōfen, hvarmed något igenlōses. Pednikit lādnasen waddet, *pecunias pro redemptione afferre.* Jus lādnaseb adnah, *si solutionem habes.*

LÂDNESTET, *v. a. redimere*, lōsa igen, återlōsa. Jus mattah lādneftet, *si solvendo par es*, om du kan lōsa igen, eller betala. It. *in locum alicujus succedere*, trāda i en annans ställe, af-lōsa.

- lôfa. Lådneft mo kâtsemeft tab ijab, *meo loco, excubias hac nocte agas*. Lådneftastet, *dimin.* litet aflôfa, m. m. *Fenn.* lunaftan, *redimø*.
- LÅDNESTEJE, *redemptor*, återlôfare.
- LÅDNESTEM, *redemptura, redemptio*, återlôfning. Lådneftemen werte *sive* makfo, *pretium redemptionis*.
- LÅDNESTEMAS, n. a. *redimendum*, det fom bôr återlôfas, eller igenlôfas.
- LÅDNOT &c. *vide* lodnot &c.
- LÅDNOTEM, *commutatio*, *vide* lodnom.
- LÅDTJE, n. f. *tranquillitas maris, malacia*, lugn. Kappat lådtje, *malacia magna, quando nullo vento superficies aquæ agitatur*, aldeles lugnt, ftilla lugnet.
- LÅDTJE & lådtjes, n. a. *tranquillus*, ftilla. Lådtjes jaure, *lacus tranquillus*. Lådtjes talke, *tempeftas tranquilla, minime procellosa*, lugnt våder. *It.* *remissus*, laxus, flak, fom ej år hårdt tilbunden. Lådtjes tjuolm, *nodus, qui non est arcte constrictus*, en lôft knuten knut. Ila le tat lådtje, *nimis hoc est remissum*, detta år alt för flakt. *Comparat.* lådtjeb & lådtjafub, flakare. *Superlat.* lådtjemus & lådtjafumus, lôfast, den flakaste.
- LÅDTJEKET, v. n. *laxum fieri*, flakna.
- LÅDTJELET, v. a. *remittere, relaxare*, gifva efter, flåppa efter. Labtjeb lådtjelet, *remittere habenas*, flåppa efter tōmarne. Lådtjele tjadneseb, *relaxa ligamen*. Lådtjelastet, *dim.* litet gifva efter. Lådtjelatjet, *incipere remittere*, begynna at flåppa efter.
- LÅDTJET, *adv. commode*, beqvåmligen, makligt. Lådtjet mannen, *commode iter facere*. Lådtjet parget, *sine magno nisu laborare*, arbeta makligt.
- LÅDTJETET, v. n. *leniri, mitescere, relaxari*, lindras, gifva fig. Piågga lådtjeti, *sedata est procella*, stormen ftillade fig. Puotfelwas lådtjeti, *dolor remittebat sive morbus, sjukdomen gaf fig*. Kaino lådtjeti, *funis relaxatus est*. Lådtjetaftet, *diminut.* litet ftilla fig. Lådtjetafti fwarke, *dolor aliquantum remittebat*, det blef litet bättre med vårken. Lådtjetatjet, *incipere relaxari*, begynna at gifva efter, at flakna.
- LÅDTJOT, v. n. *sedari, tranquillum fieri*, lugna, blifva ftillt. *De tempestate dicitur*. Håkket lådtjoi, *subito facta est malacia*, det lugnade haftigt. Såwa lådtjoi, *mare factum est tranquillum*. Lådtjoftet, *dimin.* litet lugna. Lådtjogåtet, *incipere sedari*, begynna at ftillas. *cfr.* flaimet.
- LÅDTJANET, v. n. *Austr.* *vide* lådtjetet.
- LÅDTJOI, *adv. solute, remisse*, lôft, indrigt.
- LÅFEL, n. *avis*, *vide* lafol.
- LÅGG, n. f. *extremitas, imprimis vasorum ligneorum ex pluribus partibus compositorum*, lagg på trå-kåril.
- LÅGGET, v. a. *glubere, deglubere*, skala af, flå utaf. Pesseb lågget, *corticem betule detrahere*, taga nåfver. Puoiteb lågget, *pinguedinem deglubere*, flå lōs specket. Tarffeb lågget, *caespites colligere abscissos*, taga tårff.
- LÅGGEM, n. f. *ipse actus, dum istud peragitur*, afflående. *Fenn.* lohcaifen, *amputo*.
- LÅHDET, v. n. *serpere, vermium more repere*, kråla, krypa fom maskar. Suokfen låhdet, *vermibus repletum esse*, vara full med maskar.
- LÅIDET & låideftet, v. n. *gradi, gradum*

facere, stiga. Låideste tek, *gradum buc facito*, stig hit. Låideste jokkanrafta, *transcende rivulum*, stig öfver bäcken. Låideste jokkai, *descende in rivum*. Låidesti fodn talla pajas tjatfest, *mox ascendebat ex aqua*, Matth. 3: 16. Låidestastet, *dimin. litet* stiga. Låidestatjet, *gradi incipere*, begynna at stiga.

LÅIDETATTE & låidestattet, *v. n. gradum pati posse, idoneum esse gressui*, tåla det man stiger derpå. I mo wanka juolke låidetatte, *pede morbo affecto consistere nequeo, sive, pes meus invalidus corporis molem sustinere non valet*, min fjuka fot tål ej, at jag stiger på honom. I låidestatte paka tjatfai, *in aquam ferventem pes impune inferri nequit*.

LÅJES, låje, *n. a. mitis, mansuetus*, mild, faktmodig. Harbmat låje, *valde mansuetus*.

LÅJESWUOT, *n. f. mansuetudo, lenitas*, faktmodighet. Dicitur etiam lujeswuot.

LÅJET, låjeslaka, låjesikt, *adv. mansuete*, faktmodeligen. Lujet, lujesikt, *id.*

LÅJOT, *n. f. idem quod låjeswuot*. Låjotinas, *mansuetudine sua*, med sin faktmodighet. Austr. lujot.

LÅJOT, *v. n. mansvesfieri*, blifva spak och faktmodig. Austr. lujot, *idem*.

Låjostet, *dimin. blifva litet faktmodigare*. Låjogåtet, *incipere mansvesfieri*, begynna at blifva faktmodig. Austr. lujogåtet, *id. cfr. låbdot &c.*

LÅJOTET, lujotet, *v. a. mansvesfacere*, göra spak. *cfr. låbdotet*.

LÅIKELET, *v. a. disjungere, separare*, skilja, bryta löst. It. *liquando disjun-*

gere sive dissolvere, smälta lös. Låikele jägnab tate kebneft, *eliqua glaciem ex hoc abeno*, smält lös ifem utur denna kittelen. Låikeldattet, *frequ. idem*.

LÅIKETET, *v. n. sejungi, separatum fieri, dissolvi*, skiljas, afföndras, lossna. Pakteft pekke låiketi, *pars petrae rupta decidit*, et stycke af klippan lossnade och föll ner. Jägna juo le pakeft låiketam, *glacies jam calore dissoluta est*, isen är redan upplöst och lossnad af värmen. Låiketastet, *dimin. litet* lossna.

LÅINGOS, *n. a. vide loingos*.

LÅINGOTET, *v. a. mollem reddere atque humidum*, blöta, göra blöt och våt. Laireb låingotet, *argillam aqua admista molliorem reddere*, blöta up ler med vatten. *cfr. loingos*.

LÅINGANET, *v. n. emolliri, aqua dilui*, blötna af vatten. De argilla &c. dicit.

LÅITO, *n. f. pars dimidia area tugurii Lapponum, ab alterutra parte foci*, ena sidan om eldstaden i en Lapp-koja, halfva delen af rummet i kojan.

LÅITOI, *adv. lente*, fakteligen, makligen. Låitoi wadset, *lente & pedetentim incedere*, gå fakta, fot för fot. Fenn. loitto, *declivis*. It. *apud Austr. låitoi todn pātah, fero venis*, du kommer sent. *cfr. lest*.

LÅKE & låketas, *jentaculum*, frukost.

LÅKATALLET, *v. n. jentare*, äta frukost.

LÅKETASSITS, *n. f. idem quod låke*, frukost. Låketassitjen kalkab wuorket taitte piåbmotjit, *condam cibos bosce reponamque, ut jentaculum inde sumam*. Austr.

LÅKK, *n. f. insecti, locusta*, gråshoppa.

LÅK-

LÅKKE, *decem*, tijo, *cum deriv. v. lokke.*

LÅKKE, *operculum*, låck, *vide* kåptjas.

LÅKKEK, *traha Lapponum operta, qua obsonia transportantur*, en Lapp-flåde med låck uppå, i hvilken matvaror föras.

LÅKKOTET, *operimento tegere*, lägga låck uppå. *cfr.* kåptjet.

LÅKKET, *v. a. numerare*, räkna, *vide* lokket.

LÅKTET, *v. a. humectare, madefacere*, våta, göra våt. Tjatsin låktet, *aqua conspergere*, bestänka med vatten.

Rasjo mijen karwoit låkti, *pluvia vestes nostras madefecit*, våra kläder blefvo våta af rågnet. Nakkit låktet,

pelles aqua macerare & temperare, blöta skinn med vatten och reda det til.

Låkteftet, *dimin.* litet våta. Låte-gätet, *incipere aqua humectare*, begynna at våta. *cfr.* luwatet.

LÅKTES & låkts, *aqua farina mista & sale, qua coria pellesque macerant Lappones*, vatten blandadt med mjöl och salt, hvarmed Lapparne blöta skinn, som skola redas eller garfvas.

LÅLLO, *n. f. zelotypia*, svartsjuka. Lollo.

LÅLLÅTET, lållotet, *vid.* lollotet. *Fenn.* luulen, *opinov.*

LÅME, *n. f. vallis*, dal. Garden le jura låmen, *vicus in valle situs est*. Låme wari kasken, *vallis inter montes*, en dal emellan bergen. Fårta låme kal-ka pajetuet, *omnis vallis exaltabitur, Esai. 40: 4.* Låmats, *dimin.* en liten dal. *Fenn.* lymy, *latebra*, loma, *fissura*.

LÅMASTAK, *n. f. regio depressior & humilis*, et lågländigt ställe. Koggo låmastaken le, *ubi loca sunt depressiora.*

LÅMKESET, *v. n. remisse sive voce submis-*

sa loqui, lente narrare, tala lågt och fakteligen. Jus multalib maite fodn låmkeli, *si quæ narrabat memoria tenerem*, om jag skulle minnas hvad han berättade.

Låmos, *e. gr. låmos paneh, dentes molares, oxeltänder. Alio sensu nunq. occur.*

LÅMOT, *adv. & adject. duplex, duplum*, dubbel, dubbelt. Låmot uks, *janua duplex*, dubbla dörrar. Låmot FF, *F geminatum*, dubbelt F. Piejet låmot, *circumplicare*, lägga om hvart annat, omvikla. Kapob kåta pir låmot piejet, *chlamydem brachio implicare. Austr. cfr. kerdak, &c.*

LÅNA, *n. f. mutuatio, mutuum*, lån. Lånas adnot, *mutuum rogare*, begära til låns. Lånas waldet, *mutuo accipere, mutuari*, taga eller få til låns. Lånas waddet *sive* lånit waddet, *mutuare*, gifva til låns. *It. Ulko-låna sive ulko-lån, atrium, vestibulum*, förstufva, förmak.

LÅNET, *v. a. & n. mutuare, mutuari*, låna ut, taga til låns. Låne munji pednikit, *dā mihi pecuniam mutuam*, låna mig penningar. Wertib lånet fuste, *ab illo mutuari necesse habui*, jag måste låna af honom. Låneftet, *dim.* låna litet. Lånegätet, *incipere mutuo dare, aut mutuari*, begynna at låna ut eller ock taga til låns. *cfr.* luitet.

LÅNNES, *vide* lådnas.

LÅNNESTET, *redimere, v. lådneftet, &c.*

LÅPA, låpates kabmak, *crepida, sandalium*, tåffel. I le kukkeb kaska, *mat-ta tåh låpates kabmaki wadfet tokko, non est longius intervallum, quin soleatus istuc ire possis.*

LÅPATASTET, *v. n. soleas induere*, taga på

på sig tåfflor. Låpatasti, *soleas inducat*.

LÅPO, *n. f. mediae manus & pedis superficies*. Kåta låpo, *vola*, flat hand. Juolke låpo, *ima pars pedis*, fot-fåla. *cfr. lapa*.

LÅPOI, *adv. leniter, minus arcte*, löst. Låpoi pådnetum, *minus arcte contortus*, löst spunnen eller hopvriden.

LÅPPE, *&c. vide supra loppe, &c.*

LÅPPAS, *lappates, festum Epiphaniae*, Trettonde-dag Jul. Fennon. loppiai-nen, *idem*.

LÅPT, *summum tabulatum*, loft. *It. ware* låpt, *planities elevatior, ad latus montis*, en högt belågen flåt plats, på ena sidan af et berg.

LÅPTET, *v. a. finire, consumere, fluta, ånda*. Kåffe JEsus låpti taite pakoit, *quum JEsus finisset haec verba*, Matth. 7:28 Ko lepe låptam laidob, *cum iter confecimus*, når vi hafva fullåndat re-fan. Kaik arbeb le fodn juo låptam, *totam hereditatem jam consumpsit*, han har redan gjort ånda på sit arf. Låp-tet kaik taweritas raddokwuoten tjada, *per luxuriam consumere omnia bona sua*. Låptestet, *dimin.* Låptegå-tet, *incipere finire vel consumere*, be-gynna at fluta, at göra ånda med. Fenn. loppun, *finem habeo*.

LÅPTAITOWET, *v. pass. consumi, finire*, blifva alt. Juo le låptaitowum, *jam consumtum est*, det år nu alt. Jafo le låptaitowemen, *farina consumi incipit*.

LÅPTEM & låpto, *n. f. finis*, slut, ånde. Fenn. loppu, *idem. cfr. nokkem*.

LÅRT, *stercus*, vide paik.

LÅSET, *v. n. fremere, murmurare*, dun-dra, braka. Piägga låsa, *ventus fre-*

mit. Paroh låseh, *unde murmurant*, vågorne bullra. Jokka låsa, *rivulus crepitat sive murmurat*. *It. åbbå land taina låsa, communis est fama sive ru-mor, in ore est omni populo*, alla men-niskor tala derom. Låseftet, *dimin.* litet dunder. Låsegåtet, *incipere fre-mere*, begynna at dundera. *cfr. jut-fet, tudnet*.

LÅSEM, *n. f. fragor, murmur, dunder*.

LÅSKETET, *v. n. incidere*, träffa in. Lå-sketi kokte jåttib, *quod dixi factum est, ut dixi evenit*, det skedde som jag sade. Låsketi akta påddi, *ad idem tempus incidebat*. Akti-låsketet, *con-venire, congruere*, träffa in med hvart annat, komma öfverens, passa.

LÅSKET, *v. a. cadere, percutere*, slå.

LÅSKELET, *v. a. frequ. idem quod låsket*, slå, slå til. Låskeli mo, *percutiebat me*, han slog mig. *cfr. laket, reiwetet*.

LÅSKOTET, *v. a. intens. enixe percutere*, slå til med kraft. Låskotet skolfoin, *clava cadere*. Låskotastet, *dimin. id.* Låskotatjet, *incipere percutere*, be-gynna at slå. *cfr. tsabmet*.

LÅSSOK, låsset, låssetet, låssetet, vide lossok, lossset, losssetet, &c.

LÅTKELET, *v. n. convenire, aptum esse*, passa tilhopa, passa sig. Akta ata mubbin låtkeli, *unum alteri apte jun-ctum est*, det ena passade vål ihop med det andra. *Austr. cfr. låsketet*.

LÅTKESET, *v. n. moveri, minus firme co-herere*, röras, vara illa ihopfatt. Ak-sjo låtkes nautesn, *manubrium securi minus firmiter insertum est*, yxen sit-ter ej vål fast på skaftet. Jåtka låt-kes, *minus firma est junctura*, skarf-ven svigtar eller år ostadig.

LÅT-

LÅTKETET, *v. n. Austr. vide låtkelet.*

LÅTTJOT, låtjot, *v. a. eluere, lavare, skölja, tvätta. Wuoitalin låtjot, perungere, unguento oblinire, smörja, göra mjuk med smörjning. Tjatsin låtjot, aqua lavare, tvätta med vatten. Aqua macerare, blöta up med vatten. Låtjostet, dimin. litet skölja. Låtjotastet, idem. Låtjogåtet, incipere aqua aut unguento diluere & emollire, begynna at upblöta med vatten eller smörjning.*

LÅTJOSTALLET, *v. a. intens. idem quod låtjot. Låtjostallib wuoitalin, oleo copiosius perungebam, jag sparde ej at smörja.*

LÅTSET, *v. n. obscæna & impudica loqui, tala det som är oanständigt och okyskt.*

LÅTTE, *stipes, palus, påle, vide tjuold.*

LÅTTO, *portio, pars, lott, vide lotto.*

LÅUKELET, *v. a. accendere, fåtta eld på, itånda. Takit låukelet, tectis injicere flammæ, fåtta eld på taken eller hufen.*

LÅUKETET, *v. n. accendi, itåndas, fatta eld. Tållå låuketi, ignis exarsit. It. transl. gråse låuketi tan keddai, gramine herbisve hoc pratum abundat viretque, denna ången är öfverflödigt bevuxen med gräs.*

LÅUTA, låutak, *n. s. velum, quo tuguria conteguntur Lapponum, tentorium, täckelse, hvarmed Lappkojorna täckas, tjäll, tålt. Låuta kåtin wiesot, in tentoriis vitam degere, lefva i tjäll. Låuta pele, dimidia pars tentorii, halfva tåltet.*

LÅUTEK, *n. a. non opertus, non tectus, obetäckt. Åska le tat kåte låutek, non adhuc tecta est hæc casa.*

LÅUTET, *v. a. operire, contegere, täcka. Pessin låutet, contegere cortice betule, täcka med nåfver. Kåteb låutet, domum sive casam contegere, göra tak på kojan. It. opprimere, improvisum occupare, hastigt och oförmodeligen anfälla. Låuti mo håkket, improvisum me occupabat. cfr. låutatet. Låutestet, dimin. litet betäcka. Låutegåtet & låutajet, contegere incipere, begynna at betäcka.*

LÅUTATET, låutadet, *v. a. corripere, opprimere, anfälla, angripa. It. låutadi kåteb, impingebat in domum, Matth. 7: 27. och stötte på hufet. cfr. ladet.*

LÅUTATALLET, *v. n. corripî, opprimî, öfverfallas. Låutatallet tjudist, ab hostibus opprimi, öfverfallas af fienden. Tatte håkkest tjudist låutatallime, imprudentes nos hostes opprimebant. Låutatallet puotsehwasest, morbo corripî, blifva sjuk.*

LÅ, *adv. adfirm. omnino, ita est, aldeles, få är det. Est quasi 3:a pers. verbi leb, qu. dic. est, det är få. Apud Boreal. Est etiam admirantis, kan man höra!*

LÅB, *vide leb.*

LÅBMA, *jus, fåppa, vide lema.*

LÅDET, *v. a. onerare, belasta. Wadnafeb lådet, cymbam onerare, lasta en båt. cfr. ladas.*

LÅGET, lågestet, *vide laget, lagestet.*

LÅGG, *scapus, stipes, stam, lågg.*

LÅGGA, lägges, *n. a. tepidus, calidus, ljum, varm. Lågga tjatse, aqua tepida, ljumt vatten. Lågga melke, lac tepidum. Lägges le tat lema, jus hocce tepidum est, denne fåppan är het. Fenn. lenfiå, idem.*

LÅGGANET, *v. n. calefieri, tepefieri, blif-*

blifva varm, eller ljum. Kåffe tjatse laggana, *cum aqua tepescit*, när vatnet blir ljumt. Lågganastet, *dimin.* blifva litet ljum eller varm. *It.* lagganasti talla, *statim tepescebat*. Lågganatjet, *incipere tepescere*, begynna at blifva varm, eller ljum. Ådnam le die tall lagganatjemen, *humus incipit recalescere*.

LÅGGESLÅKA & låggesfikt, *adv. calide, calidius*, varmt, ljumt.

LÅGGESLAKATS, *n. a. intepidus*, något varm.

LÅGGAWUOT & laggewuot, *n. f. calor, tepor*, värma, ljumhet. Ib so laggawuoteb tiet, *quam calidum sit nescio*.

LÅGGETET, *v. a. tepescere*, göra varm. upvärma. Lågget tjatseb, *tepida a-quam*, värma up vatnet. Låggetastet, *dimin.* litet upvärma. Låggetatjet, *incipere calefacere sive tepidare*, begynna at upvärma.

LÅGGETALLET, *v. a. frequ. idem quod laggatet*. Låggetallgätet, *vide laggatjet*.

LÅGGESTEM, *n. f. quies, requies*, hvila. Låggestem peiwe, *dies Sabbathi*, hvilodag. Boreal. wuoignestem, *id. Fenn. lepo*.

LÅGGESTET, *v. n. quiescere, requiescere*, hvila, hvila fig. I matte laggestet, *non potest quiescere*. Tarbahab laggestet, *quiete opus habeo*. Boreal. wuoignestet, *idem*. Låggestastet, *dimin.* litet hvila fig. Låggestatjet, *incipere requiescere*, begynna at hvila fig. Fenn. lewån, *quiesco*.

LÅGGESTATTET, *v. a. facere ut quis requiescat, otium facere*, gifva ro och hvila. Låggestatte fwainasebt, *fac*

ut quiescat servus tuus. Almatjit piåbmoin kalletet ja laggestatet, *homines cibo & quiete reficere*.

LÅGGESTUM, *quiete somnoque refectus*, den som hafver hvilat sig.

LÅH, *3:a pers. plur. verbi leb, sunt*, de åro. *Dicitur quoque leh*. Låhkus? *sunt ne?* Sije låh kolmes, *tres sunt*.

LÅI, låime, *erat, eramus*, *vide leb*.

LÅIBE, *n. arbor. alnus*, ahl, *vide leipe*.

LÅIKESET, låikot, *vid. leikefet, leikot*.

LÅISKET, *v. a. percutere*, slå, *vid. leisket*.

LÅKAR, *stillans, imbrem accipiens, perfluens*, låkande, som låker. Låkar wadnas, *cymba rimosa atque perfluens*, en båt som låker. *cfr. uwetakes*. *It.* låkar, *medicus, låkare*. *vide pålker*.

LÅKIMA & låkisma, *ita appellantur arbores humiles & repentis, quæ in alpinis nonnullis locis crescunt, ut betula nana, &c.* få kallas de små och krypande trån och buskar, som våxa vid fjällen. Såke låkisma, *betule graciles humilesque alpinae*, små björkskog i fjällen.

LÅKOT, *v. n. perfluere, stillare*, låka. Kare låko, *vas perfluit*, kårilet låker. Låkostet, *dimin.* litet låka. Låkogätet, *incipere perfluere*, begynna at låka. *cfr. awetet, uwetet*.

LÅKSO, *n. f. lectio*, låxa, låsning.

LÅKTEK, *n. f. foramina sive meatus subterranei, quos sibi facit castor*, hål och gångar under jorden, hvilka båfrarne gråfva åt sig, båfver-hus.

LÅM, *pro mon leb, sum*, jag är.

LÅM, *n. f. cruor animalium*, kreaturs blod. *Synon. usitat. male*.

LÅMA, *n. f. jus*, fåppa, *vide lema*.

LÅMATS, *subjunctivus modus verbi leb*. Die

Die lāmats naute, *ita forte fuerit*, fātorde det vara. *Interdum in pleonasmum additur le.* Jus le lāmats heimen, *si fuerit domi*, om han til āfventyrs ār hemma. *Obs.* lāmats *sæpius adverbialiter accipitur*, & habet *vim atque significationem affirmativi*: lāmats, brukas ock ofta som et bejaknings ord. Die le lāmats fodn taggar, *talis ille est*, en fādan ār han.

LÅMKETET, lāmos, v. lemketet, lemos. LÅMKOS, n. a. *lenis*, *mitis*, blid, vide lemok.

LÅNDANET, v. n. *pedetentim* & *sensim* *progredi*, *tarde incedere*, gå fakta, fara fakta.

LÅNESMANNE, *apparitor*, lānsman.

LÅNJES, n. a. *horrifonus*, *turbinibus agitatus*, brufande, fvallande. Lānjes fāwa, *fretum horrifonum*, et brufande haf. *Austr.* A Fem. *laine*, *unda*, *fluctus*.

LÅPA, 3 pers. dual. vide leb, lepa.

LÅPPET, v. n. *coagulare*, *coire*, yftas. Melke lāppi, *lac coagulat*, mjōlken yftas. Lāppem melke, *lac coagulum*, yftad mjōlk.

LÅPPETET, *coagulandum curare*, *facere ut coeat*, lāta yfta. cfr. lappet, lappetet.

LÅPPAPELE, n. f. *tugurium ad dimidiam tantum partem tectum*, *casa vilior* & *simplicissima structura*, en halftāckt koja, en usel koja.

LÅPPOTET &c. vide leppotet &c.

LÅRD, lārdek, lārdok, *doctus*, lārd. Kirje lārdek, *literatus*, boklārd.

LÅRET, v. n. & a. *discere*, *docere*, lāra fig, lāra en annan. Aste h nuoreh kalle puorist lāret, *juvenes discere oportet*. Mubbist lāret, *discere ab aliis*. Mon kalkab to lāret, *docebo te*,

jag skal lāra dig. Kuttet le to lāram lokket? *quis te docuit literas?* hvilken har lārt dig lāsa? cfr. āppet, āppetet. Lārestet, *dimin.* litet lāra. Lāregātet & lāragātet, *incipere discere aut docere*, begynna at lāra.

LÅRATALLET, *ediscere*, *memoria complecti*, lāsa ōfver, lägga på minnet. Lāratallet, *subst. ipse actus*, *dum istud fit*, ōfverlāfning.

LÅRETET, v. a. *Hiph. facere ut discat aliquis*, *docere*, lāra, undervisa. Kutte mubbit kalka lāretet, berri anje ets lāram, *qui alios docebit*, *ipsum oportet prius didicisse*. It. neutr. *discere*, lāra fig. Lāret ruobi, *discas citius*, *cura ut citius discas*, laga at du lārer dig snart. Lāretastet, *dimin.* litet undervisa. cfr. āppetet.

LÅRETEJE, *Doctōr*, Lārare. cfr. āppeteje.

LÅRETATTET, lāratattet, v. a. *facere ut aliquis discat*, *instituendum curare*, lāta undervisas. cfr. lāretet.

LÅRATES & lāro, n. f. *institutio*, *doctrina*, undervisning, lārdom. Walde taste lāratefeb, *disce hinc*, lār hārutaf. Jubmel-lāro, *Theologia*, Guda-lāra. Rektes lāro, *orthodoxia*. Lāro-pekke, *dogma*, lārofats. *Hinc*

LÅROK, n. a. *edoctus*, *qui ab aliquo didicit*, undervist, den som har lārt af nāgon. Mo lārok, *discipulus*, *quem institui*, min lārlinge. Addā lārok, *novitius*, *tiro*, ny lārlinge.

LÅROTEBME, lārotakes, lārotes, n. a. *indoctus*, olārd. Lārotes ālma, *vir indoctus*.

LÅSET, v. a. *sera claudere*, vide laset.

LÅTJEK, *vox indignantis* & *exclamatoria*. Die li lātjek! o! *infortunium*,
Gg tånk

tånk hvad olycka! det var en flemting! *Accipitur etiam adjective*: Låtjek ålma le fodn, *vir est improbus, atque insulsus*, han år en elak och oartig man. Kåh! låtjeken pargob, o! *factum indignum*.

LÅTKELET, *v. a. demittere*, slåppa ned.

Låtket wuolos, *demitte*. *It. neutr.*

Muotek låtkeli, *nix decidebat, Austr.*

LÅTKET, *v. a. occidere*, dråpa, *v. latket*.

LÅTKETET, *v. n. densari, densum atque compactum fieri*, gifva sig tilsammans, blifva tät. Muotek akti låtketi, *nix facta est densior sive magis compacta*, snön har gifvit sig ihop, har blifvit hårdare. *It. decidere, nedfalla*. Paktest pekke låtketi, *pars rupis decidebat*, et stycke af klippan föll neder. *cfr. låtkelet. Dicitur & scribitur quoque interdum letketet*.

LÅTSET, *v. n. vide letset &c.*

LÅTTOT, *v. n. aquam supernatare*, flyta ofvanpå vatnet. *vide lettot*. Låttoje, *particip. super aquam natans*, flytande på vatnet. Låttoftet, *dimin.* Låtto-gåtet, *incipere aquam supernatare*, begynna at flyta på vatnet. *cfr. kåbdot*.

LÅUKET, *v. n. gradi, stiga, vide lawket*. *It. salire, hoppa*. Låuket jokkan rasta, *transilire rivulum*, hoppa öfver bäcken. Låukeftet, *dimin.*

LÅKESTAK, *gradus, steg, vide lawke*.

LÅX, låxo, *lectio, låxa, vid. låko*.

M

MA, *contr. pro mai, quod vide infra*.

MAB, *accusat. pronomin. mi, quid? quod, hvad? det som*. Mab fitah? *quid vis?*

hvad vill du? Mab mon kullab, tab

mon fardnob, *quod audio dico*, jag fåger det som jag hörer. *Compos. Mabke, aliquid, quidquam, något*. Jus mabke adnah, *si quidquam habes*. I mabken, *ne quidquam*, ingen ting, icke något. *cfr. mi-ke, cujus accus. est casus*. Mab-tes? *quidnam?* hvad? Mabtes fitah? *quid vis?* Mabtes kal-kab takket? *quidnam faciam?* hvad skal jag göra? *vid. mites*.

MABE, *vide mai*. Mabe todn kåttjelih, *tentabas quidem*, du bód vål til. Mabese, *idem*. Mabese-fo, *Boreal. formula ironice adfirmantis, ita scilicet est, som du fåger*.

MADD, *n. s. spatium temporis, tid, stund*. Tab maddeb, *hoc temporis momentum*.

MADD, madda, maddek, *n. s. stipes, stamm*. Muoren maddek, *stipes arboris*. *It. radix, rot*. Akfjo le piejetum muoren maddeki, *ad radicem arboris admota est securis, Matth. 3: 10*. Madda lattas, *articulus digitorum supremus*, öfversta leden på fingarne. Madda padne, *dens molaris*, oxeltand. Madda tjåle, *anus, ändetarm*. *It. madda, maddek, genus, stirps, slägte*. Madda lokko, *genealogia, släktregister. cfr. maddo*.

MADDET, madtet, *v. a. rogare, petere, begära*. Tabb leb suste maddam, *istud ab illo petivi*, det har jag begärt af honom. Madde mab tarbahah, *expete quod opus tibi est*, begär det du behöfver. Suste wekkeb maddib, *ejus opem expostulabam*, jag anhöll hos honom om hjälp. Maddestet, *dimin.* litet begära. Maddegåtet, *begynna at begära*.

MADDEJE, *rogans, petens, den som begär*.

MAD-

MADDEM, *n. f. petitio*, begäran.

MADDEK, madtek, *n. a. non rogatus*, obeden.

MADDER, *n. f. ortus, stirps*, härkomst, *vide maddo*. Madder attjeh, *majores*, förfäder. *It. horizon, horifont*. Palwa le madderin, *in horizonte nubes sunt*, det är moln vid horifonten.

MADDER-AIJA, *proavus*, farfars fader, eller morfars fader, stamfader. *cfr. Aija*.

MADDO, *n. f. genus, origo*, ursprung, härkomst. So maddo le tobbelt, *inde ortus est*. Ajek ja maddo, *fons & origo*. Aktet maddoft lepe, *eadem orti sumus stirpe*, vi äro af et och samma släkte.

MADELES, *n. a. idoneus*, lämpelig, tjenlig. Madeles piåbmo, *cibus idoneus*, tjenlig spis. Madeles tjalmeh, *modica & idonea macula retis piscarii, pro magnitudine piscium*, lagom rymligt nåt, nåt, som har lagomt vida maskar.

MADHET, *v. a. in angustum adducere, ope atque auxilio destituere*, förfåttat i nöd och trångmål, undandraga sig at hjälpa. Sodn madhi mo wekket, *ope ejus destitutus sum*. Aptfa mo madhi, *in angustum me coëgit*, han bragte mig i trångmål. *cfr. matket*.

MADHAS, *n. a. ope destitutus*, nödståld, råd- och hjälplös. Die madhas sjadib, *ope plane destitutus sum*, jag är aldeles hjälplös.

MADHEM, *n. f. angustia, dum aliquis aliquem ope auxilioque destituit*, förfåtande i nöd och trångmål.

MADHATALLET & madhot, *v. pass. in angustias adduci*, bringas i trångmål.

Aptfa madhatallib, *plane in angustias adductus sum*.

MADTARTET, *v. a. vide maddet*.

MADTARTEJE, *implorans, supplex*, en som anhåller, bedjare.

MAGGAR, *qualis*, hurudan. Maggar alma le fodn? *qualis ille vir est?* hurudan man är han? Maggarin todn etjebt takkah? *quem te ipsum facis?* Job. 8: 53. Maggar talke le udne? *qualis hodie est tempestas?* Maggarats, *quasi dimin. idem*. Kåh, maggarats fodn le, *en, qualis sit*, se, hurudan han är.

MAH, *nominat. plur. pron. mi, qui, quæ*, hvilka. Mah kirjit leh tah? *quinam hi sunt libri?* hvilka böcker äro dessa? *It. adv. interrog.* Mah le-todn kullam? *an audisti?* har du hört? Ib tiete, mah påtitjab, *nescio, an venero*, jag vet ej, om jag kommer. Mah leh åneb påtemen? *an plures venturi sunt?* Compos. Mah-kus, *adv. interr.* mårne. Mah-kus tietah? *scisne?* vet du? Mahtes leh tah? *quinam sunt hi?* hvilke äro dessa? *vide infra mites, tes.* Mah-ke, *nom. plural. vid. mike*.

MAI, *quidem*, vål, åndteligen. Kullib mai, *audiebam quidem*, jag hörde vål åndteligen. Påti mai, *veniebat quidem*. Mai-kuit, *adv. adfirm. certo*, aldeles, visserligen. *cfr. kuit*.

MAI, maja, *n. f. distantia longior, majus intervallum*, långt afstånd. Har mes maja, *distantia ingens*, ganska stort afstånd. Matte majast påtah? *a qua remota sive longinqua regione venis?*

MAJALES, *n. a. vid. lemok*. Majales talke,

- ke, *cæli temperies*, blidt och vackert våder.
- MAJESTÅT, *majestas*, majeståt.
- MAIKE, *n. f. Austr. vide kihle*. Maike waddas, *idem. cfr. ruta*.
- MAIKATET, *v. a. vide kihlatet, idem*.
- MAIKATES, *n. f. sponsio matrimonii*, tro-låfning.
- MAIKETET, *maigetet, v. n. nauseare, nausea laborare*, våmjas. Maiketi puoitest, *nauseam habebat pingvedinis*, han fick våmjelse för fett. Maiketastet, *dimin. litet våmjas vid*.
- MAIKOK, *maigok, n. a. nauseam excitans*, våmjaktig. *De pingvibus dicitur*.
- MAIN, *maina, ablat. cas. pronom. mi, quocum*, hvarmed. Maina kalkab to inakset? *quid tibi rependam?* hvarmed skal jag betala dig? *Compos. mainak sive mainek, cum aliquo*, med något. Ib mainak makse, *nihil rependo, v. mike*.
- MAINATALLET, *v. a. attingere, libare*, vidröra, smaka på. I lam kuit mainatallam, *ne primis quidem labris attingit*, han hade ej rört något deraf.
- MAINE, *n. f. culpa, vitium*, last, fel. Epe maineb tietē, *culpam nescimus ullam*, vi veta ej af något lyte. *cfr. laito, wikke. Item, morbus, sjukdom*. Stuora maine, *varioli*, koppor. Karra maine, *gravis morbus*, svår sjukdom. Maine auten manna, *morbis fit amplior*, sjukdomen tiltager. Maineb ådtjot, *in morbum incidere*, blifva sjuk. *cfr. wanka. It. delictum*, fel, brott, *cfr. maddo*.
- MAINETEBME, *mainetek, mainetes, n. a. innocens*, menlös, oskyldig. Mainetebme le fodn, *innocens ille est*.
- Mainetes mana, *infans innocens*, et oskyldigt barn. Mainetes-wuot, *subst. innocentia*, menlöshet, oskuld.
- MAINETEKE, *maineteslaka, adv. innocentem*, menlöst, oskyldigt. Maineteslaka wiefot, *vitam agere inculpatam*.
- MAINO, *n. f. laus*, beröm. Etjes maino i tokki, *propria laus sordet. Fennon. mainio, rumor, fama*.
- MAINOLES, *gloriosus, multa de se gloriose & jactanter predicans*, skrytsam. *It. laudabilis*, berömlig.
- MAINOK, *n. a. laudatus*, berömd. Mainok neita, *virgo laudatissima*.
- MAINOM, *n. f. laudatio*, berömmande.
- MAINOS, *n. a. laudabilis*, berömvärd. Mainos alma, *vir laude dignus*.
- MAINOSWUOT, *n. f. laus promerita*, berömlighet.
- MAINOT, *v. a. laudare*, berömma. Ale etjebt maino, *noli temet ipsum laudare*. Färta so maino, *omnes & singuli illum collaudant*, alla berömma honom. Mainostet, *dimin. berömma något litet*. Mainogåtet, *laudare incipere*, begynna at berömma.
- MAINOTET, *v. a. frequ. idem quod mainot*. Jubmeleb mainotet, *Deum laudare*, låfva Gud. Mainotastet, *dim. litet låfva*. Mainotatjet, *incipere laudare*, begynna at låfva, eller prisa.
- MAINOTATTET, *v. n. laudem mereri, laudari posse*, kunna berömmas, förtjena beröm. I mainotatte, *laudem non meretur*, det förtjenar ej beröm.
- MAINETATTET, *v. a. facere ut aliquis vitio aliquo laboret*, laga at en får fel. *Austr. cfr. maine*.
- MAINOTEJE, *laudator*, berömmare.

MAINOTEBME, mainotes, *laude carens*, *inglorius*, *non laudatus*, oberömd, den som är utan beröm. Mainotes-wuot, *subst. ignominia*, vanheder. *Rarius occurrunt.*

MAJOTET, *v. n. persuasione induci posse*, kunna öfvertalas. Idtji majote taffa, *istud illi persuaderi non potuit*, han kunde ej öfvertalas dertil. *cfr. håletet.*

MAISA, *n. s. onus*, börd. Låffes mai-fa, *onus grave*, tung börd. Maifast keppetet, *onus minuere*, förminska bördan. Maifats, *dim. en liten börda.* *cfr. nåde.*

MAISNE, *in quibus*, uti hvilka. *Ablat. cas. pron. mi.* Maiste, *ex quibus*, utaf hvilka. Maiste le kullam? *ex quibus audivisti?*

MAISOTET, *onus suscipere*, *propr. onus dorso subire*, taga bördan på ryggen. Maifotastet, *dimin. celeriter & cito istud facere*, taga bördan på sig i hast.

MAISTET, *v. a. gustare*, smaka. *Fenn. maistan, gusto.*

MAITE, *quid*, hvad. Maite todn tak-kah? *quid facis?* hvad gör du? Kir-jit, maite todn leh puoktam, *litteras, quas adtulisti*, brefvet, som du medbragte. *Est accus. neutr. sing. & omn. gen. plur. pronominis mi, qu. vide.*

MAIWE, *n. avis, bubo*, uf, *vide jipp.*

MAK, *affinis*, *sororis maritus*, svåger. Mak *etiam ille appellatur, cujus uxor mea est amita*, fasters man. Makalakko, *affinitas*, svågerskap. Makats, *dimin. blandientis est*, *e. gr. makatjam, mi affinis optime*, min kåre svåger. *In plural. naturam induit numeri dualis, e. gr. makatjeh fâi lepa, (de duob.) affines sunt*, de två åro svågrar

MAKA, *aqualis*, jämnlike. I makabs kaudne, *parem non invenit sibi*, han finner ej sin make, eller like.

MAKANES, makenes, *ita appellatur rangifer admissarius, anno sexto*, en bründren på 6:te året. *cfr. kåfets.*

MAKK, *adv. scilicet*, kan tro. *Plerumque ironicum est, interdum & interrogativum.* Todn makk tietah, *tu scis scilicet*, du vet båt, kan tänka. Leh-kus makk kolmes? *an revera tres sunt?* åro de vårkeligen trenne. *Dubium quid nunquam non innuit*, brukas alltid, då faken är tvifvelaktig. *cfr. mikk.*

MAKKO, *adv. interrog. num, an*, manne. Makko tietah? *num scis?* vet du? Makkos, *idem.* Makko *vel* makkos kalkah pätet? *an venies?* skal du komma.

MAKOTET, *v. n. idem quod majotet.*

MAKOTALLET, *v. n. pares esse*, vara likadana. Makotalleba, *(dual.) pares sunt atque aequales*, de åro bågge jämlika eller lika goda. Makotallet kalkab, *par pari referam*, jag skal betala med lika mått.

MAKSET, *v. a. rependere*, betala. Maina kalkab makset? *quo rependam?* hvarmed skal jag betala? Sodn makfi welkebs, *quod debebat persolvit*, han betalte sin skuld. *It. neutr. apud Austr. valere, förnä.* Ib makfe qweddet, *portare non valeo*, jag orkar ej bära. *cfr. aibmotet. Fenn. maxan, rependo, persolvo.* Makfestet, *dimin. något litet betala.* Makfesti mai, *pauxillum quidem persolvebat.* Maksegätet, *incipere persolvere*, begynna at betala. Maksegätet welkit, *nomina incipere*

expedire, begynna at betala skulden.

Makfajet, *idem*.

MAKSEJE, *persolvens, solvens*, den som betalar. Maksem, *ipse actus, dum istud fit*, betalande, när man betalar.

MAKSETET, *v. a. facere ut aliquis persolvat, rependendum curare*, laga at någon betalar, bestyra at det blir betalt. Maksete weljebt welkitas, *fac ut frater tuus quod debet persolvat*, laga, at din bror betalar det han är skyldig. *It. rependere*, betala. Mon kalkab maksetet to, maite todn leh takkam, *quod fecisti, tibi rependam*, jag skal betala dig det du har gjordt. Maksetastet, *dimin.* Maksetatjet, *incipere rependendum curare*, begynna at låta betala.

MAKSETEJE, *qui rependit, retribuens*, den som vedergäller, eller betalar.

MAKSETJET, makfatjet, *v. a. frequ. id. quod makset, vide makset*.

MAKSATALLET, *v. a. intens. rependere, retribuere*, betala, vedergålla.

MAKSEK, *n. a. non solutus*, obetalt. Maksek le welke, *debitum persolutum non est*, skulden är obetalt.

MAKSO, *n. s. solutio, pretium solutionis*, betalning, skuldens clarerande. Alles makso, *solutio ex asse*, full betalning. *It. apud Austr. vires, valetudo, robur*, krafter, förmåga. Kalle todn tietah, maggar makso musne le, *quæ meæ sint vires haud ignoras*, du känner nog min förmåga. Maksofs, *dimin. idem*, betalning.

MAKSOLWAS, *n. s. pretium, quo quidquam solvitur aut emitur*, betalning, hvarmed man betalar. Ib maksolwaseb adne, *solvendo par non sum*, jag har ej at betala med.

MAKSOT, makfotak, *priv. cas. sine pretio solutionis*, utan betalning.

MAKTATET, *v. n. valere*, förmå, vide aibmotet.

MAKTE, maktes, *adv. interrog. quomodo? ut? huru?* Maktes wiesoh? *ut vales?* huru mår du? Maktes kalkah påtet? *an venies?* skal du komma. Makte tietah? *num scis?* vet du? *cfr. makko, unde, addito tes, formatum est.*

MAKTOK, *n. a. maktok piabmo, cibus solidus sive bene nutriens*, födande spis. vide doktok, *id.* *Alio sensu non occur.*

MALDET, *v. a. Austr. molere*, mala. vid. järretet. Maldem, *subst. ipse actus molendi*, malande, malning. *Svet. orig. Fenn. mylly, mola.*

MALE, *n. s. cruor, blod. Humanus sanguis dicitur warr.* Såges ej om mennisko-blod. Maleb kälketet, *sanguinem effundere*. Male juptse, *pulmentum sanguine pecudum mixtum. It. såke male, sanguis sive succus betulae, björklake.* Male tjatse, *idem.* *Obs. succum hunc, quem e betula, copiose primo vere stillare faciunt, non bibunt modo, ob gratum saporem, sed etiam, loco aquæ communis, in cibis præsertim piscibus coquendis Lappones, præsertim Australiores, adhibent.* Såke maleb kälketet, *succum betulae exstillare facere.* Malats, *dimin. idem quod male, blod, litet blod.*

MALET, *v. a. molere*, mala, vide järretet. *It. malet, metiri, måta, vide suldet.* Malestet, *dimin. litet mala.*

MALETET, *v. a. molendum curare*, låta mala. Maletastet, *dim. vid. järretet.*

MALETUM, *n. a. molitus*, malen.

MALEJE, *molitor, mólnare, v. järreteje.*

MALET-

MALETKENNA, maleteke, *immensus*, omätelig. *Ecclesiastica sunt.*

MALEK, *n. f. mensura*, mått, *vid. måt.*

MALES, *n. f. coctio*, quantum una vice coqui solet, et kok, så mycket som på en gång plågar kokas. Jura akta males, *exacte quantum ad unam coctionem requiritur*, just jämnt et kok. Males kâte, *culina*, kók, kokhus.

MALESTET, *v. a. coquere, cibos & obsonia decoquere*, koka, laga mat. Mab kalkah todn udne malestet? *quid bodie coques? It. apud Lycks. comedere, åta.* Malestastet, *dimin. litet* koka. Malestastet ruobi, *coquite citius.* Malestastet, *incipere coquere*, begynna at koka. *Non nisi de cibus dicitur, cfr. wuoffjet.*

MALESTEJE, *coqus, qui coquit*, kock.

MALGE, malke, *n. f. herbarum conculcatio sive ad humum suppressio, pedibus rangiferorum aut pecudum*, gråsets nedtrampning af renar, eller annan boskap. Malken le tat ware, *montem hunc pecudes conculcavere*, boskapen har nertrampat gråset på detta berg. *Obs. maxime delicati sunt rangiferi in eligendo herbas ipsis edules, omnesque illas fastidiunt, quas conculcarunt, & hanc ob causam amplissimos vel uno die peragrant campos mox deserendos, possessoresque suos sedes continue & crebro mutare cogunt.*

MALGOT, malkot, *v. n. conculcari*, nedtrampas, förtrampas. Juo le malkom tat kedde, *pratum hoc jam conculcatum est*, denne vallen är nu fulltrampad. *Non nisi de campis pratisque dicitur. cfr. malge.*

MALJE, plur. maljeh, *fibula, imprimis*

argentea, quas ornatus caussa vestibus adsuunt Lappones, maljor, silfver-följor, som Lapparne för granlåt bruka på sina kläder. *Ornatus est muliebris, saepe ponderis decem unciarum & ultra, si fuerint ditiores.* Malje kapte, *vestis hoc ornatu instructa.* A Fennon. malju, *annulus, orbis.*

MALL, *n. f. securis, imprimis quæ minus est acuta neque satis magna*, en yxe, en liten och ohvafs yxe. *cfr. aksjo.*

MALLAS, *n. f. epulum*, måltid. Mon leb karwem mallasam, *epulum meum paravi.* Mangetet mallaseb, *advenire sero, post actum convivium*, komma til gästabud för sent, efter måltiden. Ekkedes mallas, *cæna*, aftonmåltid. *It. Herran Ekkedes Mallas, Cæna Domini Sacra, Herrans Nattvard.*

MALLATALLET, *sumere cibum, epulari, spisa, hålla måltid.* Mallatalleh tijen, *convivantur una cum vobis, 2 Pet. 2: 13.* Ko li mallatallemen, *cum esset in convivio, cfr. piåbmotallet.*

MALM, *minera metallica*, malm. Silba malm, *minera argenti*, silfver-malm. Malmit kesetet, *mineras transportare.* MALO, *n. f. ripa lacus aut fluvii lapidosa, stenig strand. cfr. fiårwa.*

MALSKE, *n. f. perturbatio, confusio*, oordning, förvirring, oreda. Malsken leh kaike kaudneh, *suppellectilia singula vasaque perturbata sunt.*

MALSKET, *v. a. miscere, confundere*, blanda ihop, förvirra. Malski taina kaikeb, *omnia ista re permiscuit sive perturbavit*, han bragte all ting i oreda derigenom.

MALSKETET, *v. n. perturbari, confundi*, komma i oreda, blandas ihop. Kai-
no

no malsketi, *restis implicabatur*, repet kom i oreda.

MALTE, *n. s. frumentum vel hordeum macerosum, unde coquitur cerevisia, ptisanam*, malt. Malteb takket, *ptisanam hordeaceam præparare*, málta.

MALTESTET, maltaftet, *v. n. balbutire, balbutiente lingua loqui*, låspa, tala o-redigt. Maltestaftet, *dimin.*

MALTES, *balbus, balbutiens*, låsp.

MALTOS, *n. a. non satis bene valens, leviter egrotans, illa mående, opafslig*. Maltos leb udne, *non ita bene hodie valeo*.

MALTOT, *v. n. egrotare, vara sjuk*. Taiwai fodn malto, *is saepe male habet, han år ofta illa mående. Minus est quam puotset, qu. vide*. Maltotstet, *dimin.* Maltogätet, *incipere male habere, morbo incipere implicari, begynna at blifva illa mående, blifva sjuk*.

MAMMA, *vox, qua matres suas compellant infantes, omnibus lingvis & nationibus communis. Fenn. mamma, uber*.

MAMMON, *mammonas, mammon, Luc. 16*.

MAN, *genet. pronom. mi. Usitat. est kån*. Die le attje, man pardneb wuoidnime, *hic pater est, cujus videbamus filium. Compos. mandiet, mantiet, qu. vide suo loco. It. man & mann, conj. quam. Mann kukke, quamdiu, huru länge? så länge som. Man taiwai, quoties, huru många gånger? så många gånger som. Man taiwai mon to wuoidnab, awofab, quoties te video, letor, jag gläder mig så ofta jag dig ser. Man kalle, quot, huru många? så många som. Est & relativum & interrogativum*.

MANA, *n. s. infans, barn. Pardne mana,*

puerulus, piltebarn. Like- sive juolke- & luowes-mana, spurius, infans adulterinus, oåhta barn. Sjaljo-mana, idem. Niammeje mana, infans lacteus. Mana palest, ab infantia, a pueris, ifrån barndomen. Manai manah, pronepotes, barnabarn. Mana-kåte, magnus numerus liberorum, en myckenhet af barn, barna-hop. Stuor mana kåte le mufne, multi mihi sunt liberi, jag har många barn. Manapele, privignus aut privigna, liberi mariti vel uxoris, cujus prior conjux decessit, stjufbarn. Mana-piåbmeje, puerpera, barnaföderska. Mana piåbmem, puerperium, födsel. Mana-tarbo, dolores parturientis, puerperium, barnsnöd. Mana-fångo, idem. Mana-fångon le, cubat puerperio. Manatak, manatebme & manates, prole carens, cui nulli sunt liberi, barnlös. Mana-tjerom, vagitus, barna-gråt. Mana-tuokor, crepundia, barnlekar. Mana-ståk, lusus puerilis, barn-ro. Mana-wuot, infantia, barndom. Åska le tat manawuotefn, adhuc hic quasi infans est, denne år ånnu som et barn. It. i le manawuot, haud laudandus est infans, det år et elakt barn. Obs. terminatio wuot, substantivis addita interdum hanc obtinet significationem, cfr. wuot. Mana-åse, manai-åse, pars sive portio liberis debita, barns del, barnaskap. Manats, dimin. litet barn. It. vox blandientis, e. gr. manatjam, mi juvenit dilecte, min kåra yngling. Manatji ja tai niammeje nialmest, ex ore infantum & lactentium, Matth. 21: 16. Hinc

MANALMATS, *manulmut, contr. pro mana-*

mana-almats vel -ulmuts, *cui unus, aut plures, infans liberive sunt*, den som har barn. *Sapissime de uxoribus, quibus lactei sunt infantes, dicitur.* Manalmatjen fjaddet, *liberos procreare, liberis augeri*, blifva fruktsam med barn, få flera barn.

MANALAKATS, *n. a. puerilis*, barnslig. Manalakats alma, *vir ingenio puerili*, en barnslig man. Manalaka, *adv. pueriliter*, barnsligit. Manalaka takket, *pueriliter facere*, bära sig barnsligit åt.

MANALATS, *n. a. filialis*, barnslig. Manalats torwo, *fiducia filialis*, barnslig förtröstan, *Ecclesiastic*. Mon leb to inta etsam, manalats kâreswuotin, *non secus ac filius patrem, te semper amavi*, jag har alltid älskat dig, med en barnslig kärlek. Manalats pallo, *timor filialis*, barnslig fruktan, *Ecclesiasticum*.

MANAK, *de bestiis dicitur, imprimis de ursis, quibus sunt catuli*, som har ungar, fåges egentligen om björnar. *cfr. tjukek.*

MANASTALLET, *v. a. timidum esse atque verecundum, erubescere*, vara rädd, blygas. Ele manastalla, *ne sis justo timidior, ne vereare frustra*, var ej barnsligen rädd.

MANASTATTET, *v. a. pueriliter facere*, göra barnsligt. Manastattam leb tabb, *pueriliter istud feci*, jag har gjort det barnsligen. Manastatteje, *particip. pueriliter se gerens*, den som bär sig barnsligen åt.

MANASTOWET, *v. n. repuerascere*, blifva barnslig, varda barn på nytt. Tat wuores alma le manastowemen, *repuerascit hic senex*.

MANATESWUOT, *n. f. infœcunditas, sterilitas, cum nulli procreantur liberi, cfr. mana.*

MANDIET, *adv. quare? quamobrem*, hvarföre, för hvilken orsak. Mandiet tab takkah? *quare hoc facis?* hvarföre gör du detta?

MANELME, *n. f. mundus, universum*, verld. *A Fenn. maa, terra & elme, quod vid.*

MANETET, *v. wakotet. Fenn. manaan, hortor.*

MANGA, mangel, *adv. & præp. post, efter. Genet. mängen, mangelen. Sodn pâti mo mängen, post me veniebat, han kom, sedan jag hade kommit, han kom efter mig. Exempla quorundam casuum hæc sunt: Penetrativ. pâte tek mo mangai, veni huc post me, kom hit efter mig, följ efter mig. Locativ. mängen, mangesne, mangelene, mangelen. Pâtitja sodn mängen, venturus est postea, mox insequetur, han varder kommandes efteråt, han kommer straxt efter. Mängen le sodn tassna, prope a tergo adest, han är straxt bakefter. Mo mangelen, post me, efter mig. Nuncup. mangas, sapissime motum in locum indicat, retrorsum, tilbakas, bak ut. Mangas jârgettet, retrorsum revertere, vânda om tilbakas. Mangas piâjet, omittere, negligere, försumma, efterlåta. Mangas piâjet pargobs, laborem opusque suum postponere sive negligere, åsido-låta ell. försumma sit arbete. Mangas mannet, decrescere, minui, aftaga. Bânda lei autel, walla talle le mangas mannemen, opulentus antehac erat, nunc autem divitiæ ejus incipiunt*

piunt dilabi, han var rik tilföre, men nu begynner det at aftaga för honom. Mangas manneje, *decre-scens, qui minuitur vel detrimentum patitur*, den som är i aftagande.

MANGELN, *adv. postea*, efteråt. *It. mang-el, idem.* Åska aitsib mangel, *postea tandem animadvertēbam*, jag blef var-se efteråt. Mangel- aut mangelen-ko, *postquam*, fedan som. Mangel-ko li jättam, *postquam dixerat*. Mangel-atjen, *dimin. paulo post*, litet derefter. *It. præp. mo* mangelatjen, *statim post me*, straxt efter mig. *confer. manga, mangel.*

MANGELES, *Austr. vide mingeles.*

MANGEB, *comparat. posterior*, den fednare. Mangeben peiwen, *postero die*, den följande dagen. *Positivus est* manga, *vel potius* mange. *It. man-geb, mangelbut, mangelbit, adv. post-ea, posterius*, federmēra, efteråt. Man-gebut mon kullib, *postea audiebam*, jag hörde efteråt.

MANGEN, *vide manga. Cum suffixo pro-nomine.* Mangenas & mangēnas, *post se, efter sig.* Mangenat & manges-nat, *post te, efter dig.* *Reliqua e gram-maticis patebunt exempla. Addita ter-minatione ak, mangelnak, cominus post, cominus a tergo, straxt bakefter.* Tjo-wo mangelnak, *subsequere cominus. It. statim postea, straxt derpå.*

MANGELT, mangelēst, *adv. & præp. a tergo, pone, bak om, bak efter.* Mangelt fodn tjowo, *a tergo insequitur*, han följer bak efter. Autelt ja mangelt, *ante & pone, förut och efteråt.* Mangelt tjowot, *eminus sequi, efter-följa.* Studdost mangelt tjowoi, *emi-*

nus sequebatur. Mangelt wadset, *emi-nus eundo sequi, följa efter et stycke gåendes.* Mangelt påteje, *posterī, ef-terkommande.* Mangelt jåklet, *asse-qui.* Kalle so mangelt jåkfab wadfe-tin, *eundo illum certo assequor.* Åska leste mangelt jåkfi, *sero tandem ad-venit, sive affecutus est.* Mangelt på-tet, *subsequi, komma efter.* *Obs. præpositio plerumque in constructione postponitur, ut: pāti mo mangelt, ve-niebat post me.* *Obs. Mangelen, man-gen, mangelt, nonnisi casus sunt unius vocis manga, ne autem Lector, lingvæ minus peritus, grammaticalibus hisce implicetur tricis, seorsim illos expres-simus.*

MANGE & mangeha, *n. a. posterior*, den fednare, eller följande. Juo kus mangehah tafa pātin? *num ultimi ad-venerunt huc?* hafva de efterfla kom-mit hit? Mange-manget, *adverbium est, tandem, demum, sent omsider, ändteligen.*

MANGEK, *n. a. serus, sero incidens, sen, som infaller sent.* Mangek kidda, *ver serum, dum sero hiems solvitur, sen vår.* Mangek qweddeje aldo, *rangifer fœmina, sero pariens, en ren-ko, som sent kalvvar.*

MANGANET, mangonēt, *v. n. serius so-lito incidere, infalla fednare än förr.* Manganam le talle Piåffats, *Pascha jam serius incidit, Påska har nu kom-mit fednare.* Koktes tat naute man-goni? *unde venit, quod hoc solito se-rius fiat?*

MANGELTES, *n. a. insequens, quod poste-rius est aut fit, qui a tergo est, den som följer efter, det som är på ba-ken.*

ken. *Oppos. auteltes. Mangeltes pednik, tributum extraordinarium, extra utlagor. Synon. like wiäro. Mangeltes hâl, obtreclatio, förtal, baktal. Mangeltes hâlab adnet, obtreclare, baktala.*

MANGEMUS, *superlat. postremus, ultimus*, den sidste, den efterste. *Mangemus peiwe, dies ultimus sive novissimus*, den sista dagen. *Mangemus en leb, ultimo loco ego sum*, jag är den efterste. *Mangemuft & mangemusta, adv. postremo, ad ultimum*, til slut, sist.

MANGETET, *v. n. sero venire*, komma för sent. *Mangetet passeb, post festum venire. Mangeti mallaseb, veniebat post horam prandii. It. a differre, protrahere*, uppskjuta. *Manget mangeb peiwai, differ in posterum diem*, skjut up til andra dagen. *Mangetastet, dimin. litet uppskjuta, m. m. Mangetatjet, differre incipere &c.* begynna at uppskjuta, m. m. *Oppos. autetet, astetet, qu. vid.*

MANGET, *adv. sero, sent*. *Manget ila pâtah, nimis sero venis*, du kommer för sent. *cfr. lest.*

MANGOTALLET, *v. a. differre, procrastinare*, uppskjuta. *Mangotallet peiwest peiwai, de die in diem differre*, uppskjuta ifrån den ena dagen til den andra. *Mangotalleje, particip. procrastinans*, den som uppskjuter. *Sodn le mangotalleje, dilator est.*

MANGOTALLEM, *n. f. dilatio*, uppskåf. *I mangotallem eb kierende, dilationem non patitur*, det tål ej uppskåf.

MANGOTALLUM, *n. a. dilatus*, uppskuten.

MANGOTET, *v. a. idem quod mangotallet, vid. mangotallet*. *Mangota-*

stet, dimin. litet uppskjuta. Mangotastet, paulisper distuli sive cunctabar, jag gjorde litet uppskåf. *Mangetatjet, differre incipere*, begynna at uppskjuta. *cfr. mangetet, mangetastet &c.*

MANGOTEM, *n. f. vide mangotallem*.

MANGOTUM, *n. a. vide mangotallum*.

MANGOTATTET, *v. a. differendum curare, facere ut differatur*, laga så at det blir uppskåf. *It. posse differri*, kunna uppskjutas. *I tat pargo mangotatte átja palai, in aliud tempus hoc opus differri nequit*, detta arbete kan ej uppskjutas til en annan gång. *It. negligere, försumma. Mangotatteje, particip. qui caussa est dilationis, cur aliquid differatur*, den som gör at det blifver uppskåf.

MANJE, *nurus, sone-hustru. It. uxor fratris, broders hustru. Fenn. minä, idem.*

MANKELAKATS, *pron. adj. qualiscunque*, någon slags. *I mankelakats, fortissimum est negativum, nullus omnino, aldeles ingen. Eime ådtjo mankelakats qweleb, nullum omnino piscem cepimus, vi fingo aldeles ingen fisk.*

MANKELAKA, *adv. aliqua ratione*, på något sätt. *I mankelaka, nullo modo, på intet sätt.*

MANN, *quam? huru? vide supra man. Mann bända le? quam dives est?*

MANNE, *mannes, adv. quare? hvarföre? Mannes nau hâlah? quare ita loqueris?*

MANNEKEN, *factiv. cas. pronom. mike. I sodn mo manneken adne, me prorsus contemnit, pro nihilo habet, han håller mig för ingen ting.*

MANIEN, *quemodo? huru? vide kokte.*

MANNET, *v. n. proficisci, iter facere*, resa, färdas. Jus tabb kâinob mannah, *si illa via iter facis*, om du refer den vågen. Kâffâ leh todn mannemen? *quorsum facturus es iter?* hvart skalt du resa? Karwes leb mannet, *ad iter paratus sum*. Auten mannet, *antecedere*, gå förut. *It. augeri, accrescere*, ökas, tiltaga. Puotfelwas auten manna, *morbis augetur*, sjukdomen blifver svårare. So ålo auten manna, *grex ejus numero augetur*, hans boskap förökes. *De animalibus & brutis etiam dicitur, e. gr.* Herke manna, *rangifer it*, ren går. Tåmpa manna, *equus it*, håsten går. Fenn. menen, *eo, abeo*. Manneftet, *dimin.* litet resa. Manneftet kalkab tokko, *breve illuc faciam iter*, jag skal resa dit, som snarast. Mannegåtet & mannajet, *incipere iter facere*, begynna at resa. Die mannajob talle, *nunc suscipiamus iter*.

MANNATJET, *v. a. frequ. id. quod mannet*. Kâffe kalkebe mannatjet? *quando suscipiemus iter?* når skole vi fara?

MANNAK, *n. a. qui iter non fecit*, som ej hafver rest. *It. peritus itineris, qui gnarus atque expertus est itineris viaeque*, berest, kunnig och erfaren på resa.

MANNEJE, *iter faciens, viator*, vandringsman, resande. Manneje almats tarbaha wuoignestet, *viator requie opus habet*, en resande behöfver at hvila. Pajel-manneje, (*in Theologicis*) *transgressor*, öfverträdare. Auta manneje, *anteccessor*, föregångare. Auten manneje, *idem, item qui divitiis vel aliis ejusmodi rebus augetur*, *cfr. autaneje*.

MANNEM, *n. f. iter*, resa, färd. Mannem märke, *scopus itineris*, förefats med resa. *It. ipsum iter*, fjelfva resa. Puotfaji mannem måkkai, *in itinere morbo correptus est*, han sjuknade på resa. Mannem kradne, *socius itineris sive comes*, rese-kamerat. Mannem lake, *modus iter faciendi*, sätt at resa. Koktes kalka mi ja mannem lake orrot? *qua ratione iter faciemus?* huru skole vi resa? *Compos.* pajel-mannem, (*Theolog.*) *transgressio*, öfverträdelse. Auta-mannem, *anteccessio*, föregång. *It. auta-mannem, cornua rangiferorum & cervorum anteriora fronti imminentia*, hornen, som ligga fram öfver nosen på renarne.

MANNETET, *vel mannatet, v. a. facere ut aliquis eat aut proficiscatur*, låta färdas eller resa. Mannate manaitat kyrkoi, *cura ut liberi tui templum visitent*, laga få, at dina barn gå till kyrkan. Gerund. mannaten, *in itinere, eundo*, på resa, under det man färdas. *It. pedetentim*, fot för fot. Mannaten mannaime, *pedetentim & tarde proficiscebamur*, vi reste sakta och allenaft fot för fot. Boreal. åkoten, *idem*. Mannataftet, *dimin. neutr. idem quod manneftet*, som hastigast resa. *vide mannet*.

MANNOLAK, *n. f. iter, via*, resa, väg. Mannolaken leb, *in itinere constitutus sum*, jag är på resa stadd. Mannolaken puotfajet, *in itinere morbo corripit*.

MANNOS, *n. f. iter, spatium*, väg, led. Kukkes mannos, *iter longum*, lång väg. Kukkes mannos le tokko, *longum istuc iter est*, det är lång väg dit. Kota-

Kota-lokke stadien mannos, *iter sexaginta stadiorum*, Luc. 24: 13. confer. käino.

MANO, *n. f. luna*, måne. Äddå mano, *novilunium*, nymåne. Mano wuotja, *novilunium fit*, nyet börjar. Tiewa mano, *plenilunium*, fullmåne. Mano tiewa, *plenilunium fit*, det blir fullmåne. Mano kaska, *interstitium, quod est inter lunam, quæ decrevit & novilunium, istud temporis spatium dum luna est illunis*. Mano qwosgna, *luna fit illunis*, månen lyser intet. Manotepe, *lux lunæ*, månsken. Manotepest mannet, *luna pernocte proficisci*. Manotepe ketjo ijan, *luna pernox*, månsken hela natten igenom. Manon pärrelem, *eclipsis lunæ*, månans förmodkelle. Manodag vel manotag, *dies lunæ*, måndag. Mano-puotfes, *lunaticus*, Matth. 17: 15. Cfr. ask. It. mano, manot, *mensis*, månad, en månads tid. Njuktja mano, *martius*, martii månad. Måska mano, *dies caniculares*, rötmanad. Manoteb wuonnan katoi, *mensis in Norvegia transigit unum*.

MANTEL, *n. a. qui potest aut valet quidquam efficere*, den som kan uträtta något. A Svec. man & til conflatum videtur. Ib le mantel pätet, *venire nequeo*, jag kan ej komma. Jus todn leh mantel takket tabb, *si istud potes efficere*.

MARET, *v. n. fremere, fragorem edere*, dåna, dundra. Jokka mara, *fluvius murmurat*, elfven fusar. Mara ko wuokfes, *boat ut taurus*, han bölär som en oxe. It. *proruere, proruere se*, rusa fram. Maraimetokko, *illuc pro-*

ruebamus, vi rusade dit fram. It. *cum fragore dirui sive concidere*, med brak och dån falla omkull. Muora mara, *arbor cum fragore ad humum prolabitur*. Maregätet, *incipere dirui &c.* begynna at falla omkull, m. m. Paroh maregäteh, *unde incipiunt murmurare*, vågorne begynna at dundra. Muora maregäta, *arbor incipit prolabi*, trädet börjar at falla omkull.

MAREJE, *murmurans, fremens*, bullrande.

MAREM, *n. f. fremitus*, gny. It. *casus, imprimis qui fit cum fragore*, fall, omkullfallande med gny och brak.

MARETET, *v. a. diruere, prosternere*, rifva omkull, slå i kull. Muorait maretet, *arbores evertere sive prosternere*.

MARFE, *anus, intestinum rectum*, ändertarm. Marfe tjäle, *idem*. It. *farcimen*, korf.

MARGASET, *v. n. murmurare sive fremere*, murra. Bire margas, *ursus fremit*, björnen murrar.

MARGETET, *v. n. Austral. cum fragore prorui sive concidere*, med buller och gny falla omkull. It. *aimo margeti, (caelum concidebat sive universum) tempestas sive intemperies cæli orta est, et ovåder upkom*.

MARGNA, *n. f. plica, fimbria*, fäll, kantning. Kapte margna, *fimbria tunicae*.

MARGNET, *v. n. reverti, regredi*, vända om, gå tillbaka. Margni wist ruoptot, *revertebatur rursus*. confer. måddot.

MARGNESTET, *margnastet, v. a. complicare, succingere, ihopvikla, upskörta*. Margnesti kirjeb, *epistolam complicabat*. Kaptebs margnesti, *succingebat*

gebat vestem suam, han ikörtade up
sina kläder. *cfr.* kåtsaldet. *It.* marg-
nestet *vel*

MARGNOT, *v. a. plicare, corrugare*, fäl-
la, rynka. *Proprie est vestium extre-*
mitates complicare, de calceamentis di-
citur kuopet, *qu. v. supra. cfr.* luoskot.

MARJA, marje, marjel, *adv. fortasse*,
forte, tór hända, til åfventyrs. Mar-
je todn tietah, *scis forte*, kanske du
vet. Marja fodn adna, *forte is habet*,
kanske han torde hafva. Marjel juo
jabmi, *forte jam mortuus est*, kanske
han är nu redan död. Marjel påta,
atqui si venerit, ån om han kommer.
Marjel keles, *mendacium forte est*,
kanske det är ofanning. *Obs.* marjel
a marje & *le compositum esse videtur*.
Marjel naute, *forte ita est*, kanske at
det få år. Marjel pakes, *fervidum*
forte est, *pro* marje le pakes. *It. ne,*
ne forte, at icke, at icke til åfven-
tyrs. Katte marje fodn måratowa,
cave ne irascatur, akta at han ej blif-
ver ond. Katte marje todn járrah,
cave ne labaris, akta dig, at du ej
faller.

MARJEB, *adv. neg. minime*, *haud credi-*
derim, ingalunda, jag må ej tro.
Marjeb pätitja, *illum esse venturum*
non facile crediderim, jag kan ej tro
at han kommer. Marjeb mon tie-
tab, *minime scio*, jag vet aldeles intet.

MARJA, *n. prop. fæmin. Maria. Compos.*
Marje-peuwe, *dies annunciationis Ma-*
riæ, Vårfrudag. Kefe- *vel* gasa-mar-
jepeiwe, *dies visitationis Mariæ*, Som-
mar Vårfrudag. *A gas, ansere ita di-*
ctus, quia isto tempore pennæ decidunt
anseribus. cfr. labmot.

MARKE, *marca*, en mark. Marke pele,
drachma, en half mark.

MARROS, *n. a. Austrat. vide* mareje.

MARSO, *saccus ex tenuioribus radicibus*
arborum confectus ad pisces deportan-
dos, fiskare-kânt, hvaruti fisk båres.
Marfots, *dimin.*

MART, *n. animal. martes*, mård. *cfr.* nete.

MARTNA, *nundina*, marknad. *cfr.* tal-
wates.

MASJET, *v. n. acquiescere*, vara tilfrids
med. Ib taina masja, *huic rei haud*
acquiesco, jag är ej någd ell. tilfrids-
ståld härmed. Ib masja taft kukke-
but waldok wiefot, *vitam non am-*
plius cupio agere celibem, celibatui non
diutius acquiesco, jag har ej lust at
långre lefva ogift. I fodn masja sja-
wot orrot, *tacere haud facile potest*,
han har svårt före at tåga. Ib masja
akten fagen orrot, *in uno loco acquie-*
scere nequeo, sedem mutare cupio, jag
gjer mig ej ro at vara på et rum.
Jus masja orrot rafefne, *si tranquillitatis*
& quietis fuerit cupidus. Masje-
stet, *dimin.* Masjegâtet, *acquiescere*
incipere, begynna at gifva sig ro
och ledighet.

MASJORET, *v. n. corpus vehementer agi-*
tare sive commovere, jactari febris at-
que cruciatibus affici, ligga och kasta
sig af och an, af fveda och värk.
De egrotantibus.

MASKARTALLET, *v. n. sibilare*, hviffla.

MASKET, maskem, *Austr. vide* malsket,
malske. Kåroftak masketowi, *filum*
impliciscebatur, garnet blef oredigt.

MASKESIT, *adv. confuse, perplexe*, ore-
digt, förvirrat. *Austr.*

MASKERET, *v. n. Austr. vid.* måsketet.

MAS-

MASNE, *contr. pro man sine, in quo, qua in re, hvarutinnan. It. adverbialiter, quo in loco, ubi, hvarest. Masnes, idem. cfr. kuffne. Fenn. missä, ubi.*

MASSAS, *quem in finem, quare, til hvad anda, hvarföre. Massas le tatt? cui fini inserviet istud? hvartil skal det vara. cfr. pron. mi. It. massa & massak, adv. propemodum, fere, nästan. Massak le naute, ita fere est, det är nästan så. Interdum geminatur emphasis causa. Massa massa jabmi, parum absuit quin moriretur, han var rätt nära döden.*

MASSET, *v. a. amittere, perdere, mista. Haggab masset, vita privari. Taweritas masset, jacturam facere bonorum, mista sin egendom. Massestet, dimin. litet förlora. Massegätet, incipere perdere, begynna at förlora.*

MASSEM, *n. s. jactura, amissio, mistning.*

MASSKET & masskok, *n. a. agilis, vig. cfr. happel. It. officiosus, tjenstaktig.*

MASSKETWUOT & masskokwuot, *n. s. agilitas corporis, vighet. It. officium operamque conferendi propensio, tjenstaktighet, tjenstvillighet.*

MAST, *n. s. malus, mast.*

MASTE, *mastes, adv. unde, hvadan. Maste tab tietah? unde hoc scis? hvadan vet du detta? It. ablat. pronom. mi, hvarutaf. Maste kaik le takkatum, ex quo omnia facta sunt, hvarutaf all ting är gjordt.*

MASTET, *v. a. miscere, blanda. Mastet wineb tjatfin ja tjatseb winin, miscere vinum aqua & aquam vino. Et jam hoc modo construitur: mastet wineb tjatsai ja tjatseb wini, idem. It. neutr. confundi, commisceri, förblan-*

das, sammanblandas. Die mastin qwekte åloh akti, jam ex duobus unus factus est grex, tvänne hjordar blefvo förenade til en. It. speciem præbere, likna. Suoloin mastä, speciem insulæ præbet, det ser ut som en ö. Sodn mastä tunji, tibi haud absimilis est, han är lik dig. Pass. mastetowet, commisceri, sammanblandas. Mastetowum, commixtus, ihopblandad. Masteje, particip. activ. commiscens, den som blandar. Mastestet, dimin. litet blanda. Mastegätet, incipere commiscere &c. begynna at blanda, m. m.

MASTEM, & mastä vel mastetes, *mixtura, permistio, blandning. Tjatse mastä, aquæ admistio, vattublandning.*

MASTETET, *v. a. frequ. confundere, omnia in unum miscere, bortblanda, förblanda. Mastetet fadnaseb kelafin, vera falsis confundere. Ale etjebt tassan mastete, noli te isti immiscere rei, blanda dig intet deruti. It. non rite dignoscere, errare, misskänna sig, taga misste om. Mastetib so, illum non dignoscebam, jag förtog mig på honom. Dicitur quando unum pro altero dignoscimus aut habemus, Gallice meprendre, meconnoitre. It. mastetet, commiscendum curare, låta blandas ihop. Mastetatjet, incipere confundere &c. begynna at sammanblanda, m. m.*

MASTETEK, *n. a. non mixtus, purus, oblandad, ren. Mastek, idem.*

MASTETEM, *n. s. ipse actus miscendi & confundendi, sammanblandande, förblandelse. Loppetes mastetem, illicitus corpora miscendi actus, amores illiciti, olåflig beblandelse. It. mastetem, error, confusio, fel, misstag.*

MASTE-

MASTETALLET, *v. a. frequ. idem quod mastetet.*

MASSWA, *n. s. intervallum temporis*, en tid, någon tid. Tab masswab leb puotsemen, *hoc tempore egrotus sum. cfr. kâtfo.*

MATHO, *vide infra mato*, matok.

MATKET, (*Boreal. market*) *v. a. perdere, förderfva.* Matket etjebs jalla mubbit, *semet ipsum vel alios perdere, förderfva sig sjelf eller andra. cfr. håkktet.*

MATKEM, *n. s. depravatio*, förderf.

MATKEJE, *qui perdit*, den som förderfvar.

MATNE, *in quo, uti hvad. Est ablat. cas. pron. mi, cfr. masne.* Matne wadhan leh todn talle? *in quo discrimine nunc es? i hvad fara är du nu.* Matne niaden? *in qua necessitate?*

MATO, *vermiculus, vermis*, mask. Mato le lastait fuoggem, *vermiculis excisa sunt frondes*, löfvet är maskstungit. *Vermes, quibus obnoxie sunt carnes appellantur* fuoks.

MATOK, *idem quod mato*. Muora matok, *teredo, vermes, quibus arbores eduntur*, tråmask. *It. qui vermina laborat*, den som har maskar. Matok piädnak, *canis, verminans.*

MATS, *contr. pro mahtes, adv. num, an, manne.* Mats todn le pätjasa, *an venturus es? skal du komma. confer. mah & tes.* Mats tietah? *num scis?*

MATSET, *v. n. reverti*, vända om tilbakas. Matfi heimai, *domum revertebatur*, han for hem igen. *cfr. måddot. It. de infantibus, mori, dö, fåges endast om späda barn, när de dö.* Matsegätet *vel matsajet, incipere reverti,*

begynna på at vända tillbaka. Ko kalkib matsegätet, *quum reverterem.* Matsegäta tabka kâinob, *iter incipit relegere.*

MATSE, *adv. cum de itinere, intra certum temporis intervallum & plerumque unum diem, rursus reditur*, när man på en dag eller en viss tid kan resa fram och tillbaka. I le kukkeb kaska, matse tokko mannen mattah, *istud non longius est iter, quin uno die & confici & repeti, sive relegi possit*, det är ej längre, än at man kan på en dag resa dit, och åter hem igen. Kolmen peiwen matse mannaime staden, *intra triduum ad urbem proficiscebamur & iterum revertebamur*, på tre dagar reste vi til staden, fram och åter.

MATSEJE, *revertens, redeuns*, den som vänder åter. It, matseje mana, *infans moriens, et spådt döende barn.*

MATSEM, *n. s. reditus, reversio*, återresa, återkomst. Matsem kâino, *via revertendi.* Matsemefne, *in reversione.*

MATSELET, *v. n. cito reverti*, hastigt vända om. It. mori, dö. *De infantibus.*

MATSESTET, *est dimin. verbi matset, sed significatione discrepat activa.* Incurvanda confringere, genom böjande afbryta. Sâbbeb matsesti, *baculum incurvatum confregit*, han bröt af kâppen, *cfr. matsot. It. Kapte helmeh matsesti, vestis sinum reflectebat, sive replicabat*, han vek up räckskjörtet. It. restituere, reddere, återställa. Aitari matsestet, *possessori restituere*, återställa åt ägaren. *Hinc*

MATSESTEM, *n. s. vide matsestattem.*

MATSESTATTET, *v. a. facere ut ad possessionem*

sefforem redeat, reddere, återställa til ågaren, gifva tillbaka. Mai leime åfestam, walla matfestattime wast, *quod emeramus rursus remisimus, sive repudiavimus*.

MATSESTATTEM, *n. s. restitutio*, återställande. *Repudiatio*, förskjutande.

MATSOK & matsot, *n. a. duplex*, tvefaldig.

MATSOT, *v. a. confringere*, afbryta. *cfr.* matfestet. Piägga muorait matfoi, *ventus arbores prosternebat, sive dejiciebat*. It. akti matsot, *complicare sive convolvere*, vikla ihop.

MATT, *n. s. mixtura metallica, plurium metallorum compositio*, malm, metallblandning. Matta kebne, *cacabus ære confectus caldario*, malm-kittel. Matta påloh, *globuli ex ære caldario facti*, mettalls-knappar.

MATTE, *est priv. casus pronom. mi.* Matte landast todn pātah? *ex qua regione venis?* ifrån hvilket land kommer du? Matte palest leh todn tab wuorkem? *inde a quo tempore hoc reservasti?* Matte mereft kalkab alget? *unde incipiam?* It. *adv. quanto*, ju. Matte ānebut sodn ādtjo, tatte ānebut sodn sita, *quanto magis accipit, eo pluris desiderat*, ju mera han får, ju mera vil han hafva. It. matte, mattek, *adjectiv. tantus*, så stor. Ware mattek tiewa, *instar montis collis*, en kulle, så stor som et berg. Mo matte stuores, *eadem atque ego sum statura*, så stor som jag. Mo mattek, *idem*. Man matteb sodn sita, tann matteb kalka sodn ādtjot, *quantum expetit, tantum accipiet*.

MATTEKESNE, matteken, *ablat. casus*

nomin. defect. Dicitur de feris, quum nive nimis alta detinentur cursu, fåges om vildjur, når snön är så djup, at de ej kunna komma fört. Repele talle matteken, *ob nivem altam vulpes nunc cursu detinetur*, snön är nu så djup, at råfven ej kan springa fört. *Alio sensu non occur.*

MATTAK & mattanje, *n. a. peritus, qui callet*, förfaren, den som kan. Mattanje le sodn tann pargoi, *istius ille peritus est operis*, han är förfaren och kunnig i det arbetet. Mattanje tjalet, *scribendi doctus*, kunnig i skrifvande. *Compos. & oppos.* omattak, omattanje, *imperitus*, oförfaren.

MATTET, *v. a. posse, callere*, kunna, vara kunnig i. Ib matte takket, *facere nequeo*. Kalle sodn matta, *immo potest*, nog kan han. Fenn. mahdattan, *fiat, possibile est*. Mattestet, *dim.* kunna någorlunda. Mattajet & mattegåtet, *incipere callere*, begynna at kunna. Die le mattajemen, *jam peritior incipit fieri*, han börjar nu at blifva mera förfaren.

MATTEJE, *partic. callens*, den som kan. *Compos. & oppos.* omatteje, okunnig.

MATTEM, omattem, *v.* matto, omatto.

MATTELES, *n. a. possibilis*, möjelig. Mattelats, *idem*. Jus le mattelats, *si possibile est*, Matth. 21: 39. *Compos. & oppos.* omatteles, omöjelig. Fennon. mahdollinen, *possibilis*.

MATTELESWUOT, *n. s. possibilitas*, möjelighet.

MATTETET, *v. a. facere ut quis possit*, göra at man kan. Jubmel matteta, *Deus faciendi facultatem largitur*. It. docere, *instituere*, undervisa.

MATTETES, mattetis, *n. a. impossibilis*, omöjelig. *Fenn. mahdotoin, idem.*
Mattetis-wuot, *subst. impossibilitas*, omöjelighet. *Fenn. mahdottomus, id.*

MATTEMES, *n. a. Austr. vid. matteles.*

MATTO, *n. f. peritia*, konst, förfarenhet. *Mattoft tatt pāta, arti istud tribuendum est*, det har man at tacka konsten före. *Compos. & oppos. omatto, imperitia*, oförfarenhet.

MATTOTEBME, *n. a. ignarus, imperitus*, oförfaren, okunnig.

MAUDNA, Mauna & Maunes, *nom. prop. virile, Magnus, Mäns.*

MAUS, *Austr. vide muowes.*

MAUSET, maufo, &c. *Boreal. vid. makfet &c.*

MAUT, *n. f. vires*, krafter, förmåga. *Boreal. Ib. mauteb adne, non valeo. v. fabmo, famo.*

MAWORET, *v. n. fremere*, brufa. *Jokka mawora, fluvius fremit, cfr. maret. It. transl. de homine divitias suas jactante*, fåges ock om den, som skryter af sina rikedomar.

MAWOREM, *n. f. fremitus*, gny, brufande.

MEDE, *comparativo medeb, n. a. sequior, vilior*, fåmre, svagare. *Medeben adnet, in vilioribus ducere*, ringa akta, hålla för fåmre. *Medeb le tat wuola, vilior hac est cerevisia.* *Medeb skrud, pannus vilior*, groft klåde. *Fenn. mieto, genet. miedon, tenuis.*

MEDEBTET, *v. a. postponere*, akta för ringare, efterfåtta, *rarius occurrit.*

MEDDEN, *n. f. ova piscium*, rom, fiskrom. *Meddenes qwele, piscis femina*, hon-fisk, rom-fisk.

MEDDET, *v. a. errare, peccare*, fela, för-

bryta sig uti. *Sodn le meddam, deliquit*, han har felat. *Pleikab meddi, scopum non attigit*, han träffade ej målet. *Meddestet, dim. litet fela.* *Meddegåtet, incipere delinquere*, begynna at fela.

MEDDEJE, *peccans, errans*, den som felar.

MEDDEK, *n. a. insons*, *qui non deliquit*, oskyldig, som ej har begått fel.

MEINEG, *n. f. opinio*, mening. *vide utfjolmes. It. finis, propositum*, affigt.

MEKE, *n. avis, quæ loca amat uliginosa, rusticularum genere*, *Vestr. myrmåkra.*

MEKOT, *v. n. balare*, bråka. *Gaitfa meko, capra balat*, geten bråker.

MELDE, *cum, penes*, med, hos. *Le-kus pednik melde? suntne tibi in parato pecunia*, har du penningar med dig, eller i beredskap? *I le mo melde, penes me non est*, jag har ej hos mig.

MELE, *n. f. remus vel aliud instrumentum, quo cymbæ navigiaque minora propelluntur sive agitantur*, en åra eller dylikt verktyg, at ro eller skjuta fram båtar och andra fartyg med. *cfr. airo. Fenn. mela, gubernaculum.*

MELESTET, *v. n. Jaure rafta pårewin melestet, lacum ponte natante transire*, fara öfver sjön med en flotta. *Dicitur quando penuria cymbæ, aut ejusmodi navigioli idonei, colligatis asseribus tignisque lacus trajicimus amnesque.* *Melestastet, dimin. Melestatjet, incipere trajicere*, begynna at fåtta sig öfver vatten.

MELESTEJE, *trajiciens lacum amnemve*, den som far öfver vatten.

MELASTALLET, *v. n. frequ. v. melestet.*

MELKE, *n. f. lac*, mjölk. *Warras melke, lac recens*, färsk mjölk. *Kusa mel-*

melke, *lac bubulum*. Melke litte vel melke nappe, *mūlāra*, mjölkbytta, mjölkstäfva.

MELKOK, *lactarius*, *lac uberius præbens*, mjölkfam, som mjölkar mycket.

MELKOS, *cibus lacteus*, *sive ex lacte confectus*, mjölkmat. I le musne talle melkos, *casei & alia ejusmodi cibaria lactea mihi nunc desunt*.

MELKOT, *v. n. lac præbere*, gifva mjölk ifrån sig. Melkostet, *dim. cfr. påttjet*.

MELT, melte, *juxta, secundum*, efter. Jubmelen paken melt wiesot, *vitam ad ductum & normam verbi Divini instituire*, lefva efter Guds ords föreskrift. Rajin mo teke to melt, *me huc ablegabant, ut te arcefferem*, de skickade mig hit efter dig. *cfr. melde*.

MENO, *n. s. gestus*, åthåfva. *It. fortuna*, lycka. *A Fenn. menestys, idem*. I lam musne tat meno, *ea non usus sum felicitate*, jag hade ej den lyckan. *Hinc*

MENOLATS, menotowet, *vid. lykkolats*, lykkastet.

MENSTER, *n. s. exemplar*, mönster.

MERDE, *nassa*, miåla, ryffja.

MERE, *n. s. limes, terminus*, gräns, mål. *Syn. raje*. Matne meren le talle peiwe? *quota nunc est hora?* Ko leime påtam tann merai, *cum eo venissemus*. Mereb piejet, *terminum litemque constituere*. *It. mensura*, mått. Jakkon mereb, *mensuram fidei*, Rom. 12: 3. *It. matte merest kalkab alget? unde incipiam?* hvarifrån skal jag begynna?

MERETET, *v. a. determinare, præfinire*, uttaka, föreskrifva. Epe kalke Jubmeli aikeb meretet, *Deo tempus non debemus præscribere*. Sodn mereti kokte kalki sjaddet, *ut futurum esset*

præsumebat, han förestålte sig huru det skulle blifva. Meretijen, man ådnakeb kalkib waddet, *quantum darem præscribebant*, de föreskrefvo mig, huru mycket jag skulle gifva.

MERETEM, *n. s. determinatio*, uttakan-de, föreskrift. Meretemen tflagge, *ad præscriptum*, efter föreskrift.

MERKES, *Boreal. vide metke*.

MEROSTALLET, *æstimare, conjecturam facere*, hålla före, gissa til. Naute mon merostallab, *ita ego conjecto*, så gissar jag. Merostalleh qwekte mili kukkob, *conjecturant esse spatium si-ve longitudinem duorum miliarium*, de tro, at det skal utgöra en längd af tvåanne miler.

MEROSTALLEM, *n. s. conjectura*, gissning.

MESE, *vitulus*, (*proprie rangiferinus*) kalf, ren-kalf. Niammeje mese, *vitulus lactans*, di-kalf. *It. transl.* I le sodn timats mese, *etate est satis provectus*, han är nog gammal. Mesats, *dimin. vitellus*, en liten kalf. *Negativ. cas.* mesetak, meset & mesetes, *sine vitulo, vitulo carens*, utan kalf.

MESAK, *n. s. corium vitulinum*, kalfskinn.

MESEK, *vitulinus, e. gr. mesek ålo, grex vitulinus, vitulis constans*, en kalf-hop eller hjord. *It. mesek aldo, rangifer femina vitulo foeta*, en ren-ko, som är drågtig med kalf. *Item quæ vitulum peperit*, en ren-ko, som har kalfvat.

MESET, *vitulos eripere*, taga bort kalvarne. *De ursis atque lupis dicitur vitulos diripientibus*.

MESSO, *n. s. missa*, måffa. *It. cultus Dei, concio*, Gudstjenst, predikan. Messo

peiwe, *dies festus*, helgedag. Messoi taiwai wuolget, *concionem diligenter frequentare*. Messoft katot, *abesse a concione*. Messob kuldelet, *concionem auscultare*, hõra på predikan. Fenn. messu.

MESSET, *sape & identidem repetere, sa-
pius reiterare*, ofta uprepa. Kadnieli messa, *identidem plorat*, han gör ej annat än gråter. Rasjon messa ke-
feb tjada, *continue & identidem pluit, per totam astatem*, det rågnar ständigt, hela sommaren igenom. Kelasi messet, *non nisi mentiri*, ljuga alltjamt.

MESSOT, *missam habere*, hålla måssa. *It. neutr. concionibus interesse*, bivist Gudstjensten. *Ecclesiasticum*.

MESTO, *cibi genus, quod ex intestinis piscium preparant Lappones*, en rått, som Lapparne göra sig af fisketarmar.

METALTATTET & metalltattet, *v. a. relaxare*, gifva efter, släppa efter. Metaltattet kainob, *funem relaxare*, släppa efter tåget. *cfr. mete*. Metalltatteje, *particip. relaxans*, som släpper efter. *It. laxus, remissus*, slak.

METATALLET, *idem quod metaltattet*. *It. cedere*, gifva sig. I kâbbak sita metatallet mubbai, *neuter alteri cedere vult*, ingendera vil gifva den andra efter. *It. condonare*, förlåta, tilgifva.

METAN, metaft, *adv. secundum longitudinem, in longum*, längs efter. Metan jokkan, *secundum longitudinem fluvii*, längs efter elfven. Fenn. myõtå & myõden, *idem, it. cum*.

METAKAROS & metakoros, *adv. in serie*, i rad. Metakaros mannaime, *una progressi sumus serie*, vi gingo i rad.

METE, *præp. secundum*, efter. Lagen mete wiesot, *ad legis præscriptum & normam vivere*, lefva efter lagens föreskrift. *cfr. melt, tflagge*. *It. adject. declivis*, som lutar utföre. Mete puold, *collis declivis*, en backe, som fluttar. *Secundus, non adversus*. Mete jokkab mannet, *secundo flumine navigare*, fara utföre med strömmen. Mete piägga, *ventus secundus*, vind, med-väder. Mete peiwen, *ab ortu ad occasum, ad solis ductum*, råttfols. *Oppos. est* wuoste peiwen, *ab occasu ad ortum*, anfols, emot solens gång. Mete mannem, *fortuna secunda*, medgång. *Per casus flectitur, e. gr. metelen, metelefi, metan, metaft, qu. vid. supra*. Piäggab metelefi järreti, *ventus ab orientali plaga ad occidentalem deductus est*, vädret gick om med solen.

METETET, *v. a. remittere*, gifva efter, gifva til. Meteti laikob, *remisit debitum, Matth. 18: 27*. *It. permittere*, tillåta. Metete talle tab, *permittit nunc hocce*. *It. abeuntem comitari*, följa til vågs. *Oppos. ladetet*. Man kukkas kalka todn mo metetet? *quam longe me comitaberis?* huru långt skal du följa med mig? Meteti mo kit-ta kaska laidoi, *ad dimidium usque itineris me comitatus est*. *It. consentire, samtycka, obsequi, lyda, efterkomma*. Metetaftet, *dimin. litet* eftergifva, följa til vågs et litet stycke. Metetatjet, *incipere remittere, comitari incipere*, begynna at gifva efter, at följa tilvågs.

METETEJE, *remittens, comitans*, den som gjer efter, den som följer tilvågs.

METE-

METETEM, *n. f. consensus*, samtycke.

METETATTET, *v. n. & activ. posse remitti sive relaxari, relaxandum curare*, kunna släppas efter, låta gifvas efter. I metetatte, *relaxari non potest*.

METJE, *remotus, disjunctus*, långt borta belågen. Metje sitah, *pagi remotiores*, de aflågsne byarne. It. metje kerde, *vestis exterior, pallium*, öfverplagg, kappräck. Comparat. metjeb, *remotior, exterior*, den aflågsnare, den yttre. Superl. metjemus, den aflågsnaste.

METJEN, *adv. procul*, långt borta. It. pone, *a tergo*, bakom, baktil. Tobben metjen, *illic a tergo*, där baktil. Compar. metjebut & metjebesne. Metjebesne le tatt ware, *longius mons-iste distat*, det berget är längre bort belåget. Metjebus, *penetrat. cas.* Superl. metjemusne, aldralångst bort.

METJELEN & metjelesne vel metjel, *pone*, bakom. Mo metjelen, *pone me*.

METJANET, *v. n. longius recedere, subducere se*, laga sig undan, stiga undan. Metjan tällest, *recede ab igne*, maka dig undan elden. Metjan tokko, *recede illuc*, stig undan dit. Metjan metjebus, *discede longius*, maka dig längre undan. Metjanaftet, *dim. litet* laga sig utur vågen. Metjana-tjet, *incipere recedere*, begynna at laga sig undan.

METJETET, *v. a. remove, subducere*, föra undan, laga utur vågen. Metjet tab metjos, *remove hoc longius*. Metjet etjebt taste, *remove te hinc*, laga dig undan härifrån. Metjetaftet, *dimin. litet* föra undan. Metjetatjet, *incipere remove*, begynna at föra undan.

METJOS, *procul*, långt bort. Metjos wuolgi, *procul abiit*, han for långt bort. Significat motum in locum. cfr. metjen, *cujus quasi penetrat casus est*.

METKE, metkes, *n. a. tardus, proprie qui tarditate utitur in gressu*, senfårdig, den som går sakta. Metkes herke, *rangifer tarde incedens*, en ren som går sakta.

METKESWUOT, *n. f. tarditas in eundo*, senfårdighet at gå.

METO, *n. f. declivitas*, sluttning, lutande utföre. Metoit mannen, *per loca decliva iter facere*. Opposit. wuolto.

METOK, metokes vel metoges, *n. a. propensus*, benågen. Metok le neita waldot, *ad matrimonium proclivis est puella*. Metoges wifeswuot, *sapientia obsequiosa*.

METOTES, *n. f. quod insuper datur vel additur, auctuarium sive accessio*, tilökning, det man gifver in uppå, eller på kópet. Gall. *surcroit*. Metotefen kalkah todn tab ádtjot, *in cumulum liberalitatis hoc accipies*. Austr. cfr. lasse.

METOT, *v. n. occurrere, obviam fieri*, mótas. Metoi mo, *obviam mihi factus est*. cfr. kaudnetet. Metoftet, *dim.*

METSE, *n. f. silva, desertum*, skog, ödemark. Jesus tolwotowi metfai, *Jesus ducebatur in desertum*, Matth. 4: 1. Metseh juttuseh, *feræ*, vilda djur, skogs-djur. Metfi puoren fjaddet, *in silvis deperdi*, förkomma i skog och mark. Fenn. metzå. *silva*.

METSEK, *n. a. ferus, vild*. Metsek almats, *homo ferus*, en vild människa. Metseken le fodn fjaddemen, *erro sive circumforaneus fieri incipit*, han begyn-

begynner på at blifva en landstrykare. Metsek påtso, *rangifer*, *qui diutius in silvis sibi relictus fuit*, en ren, som fått gå ledig och lös i skogen.

MEUDA, *n. a. imbecillis, infirmus*, svag, ohälf. Meuda fuolke le fufne, *infirmus sive imbecillis ei est familia*, han har ohälf folk. *Dicitur quoque omāuda, idem.*

MEURET, *v. n. veneficiis uti*, trälla, spå. Meuremen le talle, *arte jam utitur magica. cfr. näitot. Obs. fæminis Lapponum olim artes veneficas rhombumque tractare licitum non erat, nisi manus prius laneis induissent chirothecis. Hinc proverbium: fatla kâti meuret, veneficiis studere, manibus chirothecis laneis indutis. Viris manibus nudis ista licuit peragere. Quod hæ artes diabolicae nunc temporis evanuerint in Lapponia, religioni præsertim & illarum inanitati tribuendum est. Meuregâtet, incipere artes veneficas exercere, begynna at trälla.*

MEUREM, *n. f. incantatio, veneficium*, trålldom.

MI, *pron. quis, qui*, hvilken, den som. *Obs. sapius est interrog. Mi le todn? quis es? hvem är du? Mi le Jubmel? quid est Deus? hvad är Gud? Mi tunji manni? quid tibi factum est? hvad kom åt dig? Declinatur hoc modo: Genet. man. Dat. masas. Accus. mab. Abl. maste & matte. Locat. masne & mane. Mediat. maina &c.*

MIKE, *pron. adj. aliquis*, någon. *Compositum ex mi & ken. Eodem modo declinatur atque mi, addita semper enclit. ken. Mike maino, laus aliqua, Phil. 4: 8. I mike, nihil, nemo, ingen*

ting, ingen. Ib mabke tuste sita, *nihil a te expeto*, jag begär ej någon ting af dig. Jus mike sjadda, *si quidquam evenerit*, om något sker.

MIHA, *mihās, fortis, virilis*, tapper, karlavulen. Mihas ålma le todn, *fortis ille vir est*. Jus leh miha, *si potis es*, om du kan. Pargo miha, *strenuus labori*, hurtig til arbete. *Fenn. mies, vir.*

MIHASTALLET, *v. n. superbire*, högfärdas, vara stält. Tawerinas mihastallet, *opibus suis superbire*. Mihastalleje, *superbiens, gloriosus*, den som förhäfver sig, en som skryter.

MIJE, *nominat. plur. pronom. nos, vi. Contr. mi, idem. Epe mi sita, nos volumus, vi vele intet. Mi jakkebe, credimus, vi tro. Singular. est mon, ego. Genet. mijen & mijan, noster, vår. Mijan attje, pater noster, vår fader. Interdum & mija dicitur, quod pronom. constituit relativum. Mija sita, domicilium nostrum, vår hemvist. Mija almatjeh, familia nostra, vårt folk. Mija hægga, vita nostra.*

MIKK, *adv. vide supra makk.*

MIKK, Mikka, Mikko, *n. propr. vir. Michaël. Mikkel & Mikkok, idem.*

MIL, mila, *milliare*, en mil. Mila pele, *dimidium milliaris*, en half mil.

MILKE, lac, mjölk, *vide melke.*

MILL, milla, mola, qvarn. *Fenn. mylly, idem. Milla kâte, pistrina.*

MILOTET, *v. n. jactare se*, skryta. Faurotinas milota, *se formosum jactat*. Milotallet, *frequ. idem*. Walla milotalla, *magnopere gloriatur*, han bröstar sig mycket. *cfr. mihastallet.*

MINGELES, *fæmina, de bestiis dicitur*, hona.

hona. Mingeles pátso, *rangifer fæmina*, hon-ren. Mingeles lādde, *avis fæmina*, fogel-hona.

MINKOT, *v. n. minui*, fõrminskas. Minkogâtet, *minui incipere*. cfr. utfanet.

Misso & missu, *n. s. serum lactis*, mjök-hvassa. Compos. Missakribmo & Bor. missaribme, *serum lactis concoctum*, sive *ad consistentiam inspissatum*, mis-smör, misoft.

MISTET, *v. a. amittere*, vide maffet.

MITAS, *adv. adfirm. quin*, ja vål. Boreal.

MITES, *pron. adj. quis*, hvilken. Mites todn leh? *quisnam tute es?* hvilken år du? Mites tieta? *quis scit?* hvilken vet. Plural. mahtes, *quinam*, hvilka. cfr. mi & tes. Neutr. mite & mita, *quid*, hvad. Mita le tall tat? *quid hoc est?* hvad år detta? Fennon. mitå, *quid*.

MITHMET & mittmet, *v. a. observare*, notare, i akttaga, märka. Mithmetab puorist, *observa hoc probe*, märk detta noga. Mithmetabb fajeb, *nota locum illum*, tag det rummet i akt. Mithmetestet, *dimin.* något litet i akttaga. Mithmegâtet, *incipere observare*, begynna at taga i akt.

MIT SOMMAR & mitflammar, mitsommar-peuwe, *dies Johannis Baptiste*, midfommars-dag. cfr. Jounes-måffo.

MIVWET vel miwet, *v. n. persuaderi sive induci posse*, kunna fõrmås eller õfvertalas. cfr. majotet. Jus mivwa pätet, *si suadendo perducipossit*, ut veniat, om han beqvåmer sig til at komma. Ib mivwa to rokkolet, *ut te rogem*, perducipossit, jag år ganska ovillig at be dig. Mivwestet, *dimin.* Mivwegâtet, *incipere*

ve suadendo perducipossit, begynna at beqvåma sig.

MIWKOK, *n. a. lenis*, mjuk. Tibmok.

MIWKOT, *v. n. mollescere*, mjukna, & miwkotet, *v. a. emollire*, gõra mjuk, vide infra tibmot & tibmetet.

MIÅD, *n. s. mulsu*, mel, syrupus, mjöd, honung, sirap. Åste miådest, *me mel*. Åst. Fenn. mesi, genet. meden, mel.

MIÅDOT, *v. n. consentire*, annuere, bifalla, bevilja. Jus todn sitah miådot, *si vis annuere*, om du vil gifva bifall. Ib miådo taffan, *isti rei non adnuo*, jag gjer ej mitt bifall dertil. Miådoftet, *dimin.* litet bifalla. Miådogâtet, *incipere annuere*, begynna at bifalla. cfr. metetet.

MIÅDOK, *n. a. pronus*, benågen, villig.

MIÅDOM, *n. s. nutus*, assensus, bifall.

MIÅKA, *n. s. ensis*, svård. Fenn. miecka.

MIÅKT, miåkts, vide måkt.

MIÅL, miåla, *n. s. mens*, ingenium, sinne, vett. Miåla le puoremus tawer, *ingenio nihil prestantius*. Miålait lappet, *intellectu privari*, mista fõrståndet. Obs. in plural. usitatus est. Neure leh mo miålah, *hebeti sum ingenio*, jag har svagt begrep. Mana miålah, *ingenium sive intellectus puerilis*, barnsligit fõrstånd. It. voluntas, nutus, vilja, behag. Kuttet mattitja so miålen mete takket? *quis possit ad nutum ejus facere?* vel *ad voluntatem ejus se componere?* Mo miåla neita le fodn, *istam ego amo puellam*. Mo miålen mete le tatt, *ad votum meum sive ex sententia istud est*, det år just som jag vil. Miålats, *dimin.* Jubmel le miålatjit waddam, *Deus intellectum dedit*. Man kukkeb mon tait miålatjit adnab,

nab, *quamdiu his ingenii fruor viribus. Fenn. mieli, mens. Compos. miålakke, socordia, stoliditas, dumhet, vettlöshet. It. adj. stolidus, vesanus, dum. cfr. lakke, miålalakkak.*

MIÅLAK & **miålek**, *n. a. sua sponte inclinans, propensus, villig, benågen. Miålak leb tann pargoi, ad istum propensus sum laborem, jag är hugad för det arbetet. Neita le miålak waldot, ad matrimonium propensa est puella. It. apud Austr. miålek, sapiens, qui sana est mente, förnuftig, vettig. Compos. Ets-miålek, sibi sapiens, pervicax, själfklok, envis. Kukkes-miålak, (Theol.) longanimis, långmodig. Illo-miålak, malevolus, illyillig. Wane-miålak, insipiens, vesanus, vettlös, fåkunnig. Decompos. Wadne-miålakwuot, dementia, stultitia, fåkunnighet. Kukkes-miålakwuot, (Theol.) longanimitas, långmodighet.*

MIÅLALAKKAK, *minus sapiens, fere stultus, mindre vettig, halfgalen.*

MIÅLAPORRE, *n. a. mentis compos, ingenio præditus atque prudentia, begåfvad med förstånd och eftertanka. Juo le ålles fjaddo ja miålaporre pardne, jam etate adulta juvenis est ingenioque valet, han är nu en fullvuxen yngling och af stadgat vett.*

MIÅLAWANAK, *n. a. æmens, galen. Miålawanakwuot, subst. amentia, dementia, vettlöshet. cfr. wana, miålak.*

MIÅLALAKA, *adv. sapienter, visligen. Compos. & oppos. wane-miålalaka, insipienter, ovisligen, dåraktigt.*

MIÅLATES, *n. a. vid. miålawanak. Miålateswuot, subst. v. miålawanakwuot.*

MIÅLAWUOT, *n. s. ingenium quaecunque*

sive mediocre, aliquantum ingenii, någorlunda begrep, medelmåttigt förstånd. I le sufne miålawuot, nihil omnino sapit, plane stolidus est, han har ej det minsta vett.

MIÅLANÅKTO, *adv. de industria, med flit, upfåteligen. Oppos. edelest.*

MIÅLEKT & **miålelist**, *adv. sponte, själfvilligt. Raro occur. Fenn. mielellifesi, idem.*

MIÅLET, *v. a. Austr. sapere, intelligere, förstå, märka. Kalle mon tab miålab, istud probe intelligo, det förstår jag nog. cfr. aitsset, tåbdet.*

MIÅLOLATS, *n. a. sapiens, förståndig. Miålolats ålma, vir sapiens. Die le sadnes miålolats, vere ingeniosus est. cfr. jerbmak. Compos. Akt-miålalats, (Theol.) unanimis, concors, endrågtig, enig. Leket akt-miålalatjeh, estote unanimes, 1 Petr. 3: 8.*

MIÅLGA, *miålg, n. s. pectus, bröst, bringa. Slåwi miålgabs, percutiebat pectus suum, Luc. 18: 13. Miåлга warjo, thorax; munimentum pectoris, bröstvårn. Obs. exterior pars pectoris miåлга dicitur, interior wuobd, raddeh, quod vide.*

MIÅLGAS, *n. s. carina trahæ Lapponum, meden på en Lappflåde. It. interdum, carina cymbæ, båt-kål.*

MIÅLKAT, *miålget, adv. satis multum, nog mycket. Miålkat ådna ulmutjeh tjäggon, satis multi homines conveniebant, anfenligt mycket folk samlade sig. Miålket kukkes laido le, haud breve est iter, det är anfenligt lång våg. Miålkat låffok, satis ponderosus, tåmmeligen tung.*

MIÅLLATET, *v. n. etate confici, etate ener-*

enervari, blifva bräcklig och svag af ålderdom. *Nonnisi de jumentis dicitur*. Miållatum herke, rangifer, cui *etate exhausta sunt vires*, en ren, som är så gammal, at han ej duger kôra med. *cfr. vuorastowet*.

MIÅRES, miåres aksjo, *securis acie eb-tusa*, en ohvafs yxe. *cfr. mall*.

Mo, *meus*, min. Mo widno le tatt, *id mei est officii*. Mo-manah, *liberi mei*, mina barn. *Est quasi genetiv. cas. pron. mon.*

MOD, *n. f. animus*, mod.

MODALATS, *n. a. animosus*, modig. v. jalo.

MOGGORET, *v. n. prolabi, concidere*, falla omkull. Moggori taffia wuolos äiwi, *in caput prolapsus est*, han föll hufvudstupa.

MOGGORDATTET, *v. a. ad casum dare*, slå ikull, kasta omkull. *It. occidere*, dräpa.

MOJOS, *mojus, n. f. risus*, löje. Mo-jusi hälet, *subridens loqui*, tala små-leendes. *Minus est quam tjaima*.

MOJOTET, *v. n. ridere, subridere*, le. Mojotallet, *frequ. idem*.

MOJOTEJE, *mojotalleje, ridens, subri-dens*, leende, den som ler. *It. hilaris*, glad, gladlynt.

MOLJOT, *moljotet, vide mäljot*.

MOLLOT, *mollotet, vide mällot*.

MOLSOT, &c. *vide mälstot &c.*

MOLSOTES, *vide mälstotes*.

MOMMET, *v. a. vide nommet*.

MON, *pron. ego, jag*. Mon leb utseb tuste, *te minor sum*, jag är mindre än du. *Genet. mo, meus, min*. I le mune (vel mufne) pednik, *pecunia mihi non sunt*, jag har ej penningar. *Negativ. cas. mota & muta, sine me, mig*

förutan. *Muta epet maitek matte takket, sine me nihil potestis facere, Job. 15: 5. Mon ets, ego ipse. Mon aj, ego quoque. Obs. cum negativo constructo, enclit. ken postpos. ne in fine additur, e. gr. Ib monneken, neque ego, ej heller jag. Dum autem ken preponitur, invariatur manet, e. gr. Ib ken mon, neque ego. Fennon. minä, ego.*

MONON & mono, *genet. cas. pron. dual. mäl, vår bägges. Mono tawer, utriusque nostrum bona, bägges vår egendom. Mono hägga, (dual.) vita nostra, bägges vårt lif. Dativ. monoi. Accusat. monob. Ablat. monost. Reliqua in grammaticis quer.*

MONNE, *n. f. ovum, ägg*. Monne karr, *ovi putamina, ägg-skäl. Monnit lalet, vide lalet. Monnes lädde, avis ovipara, ägg-fogel. Monnit qwed-det, ova parere, vårpa ägg. Fenn. muna, ovum. Monne welkat, albugo ovorum, äggehvita. Monnats, dimin.*

MONNEK, *ovipara, som vårper ägg. Monnek lädde, avis ovipara.*

MONNEM, *n. f. ren, njure. Monnemit ätsfatab, renes scrutator, Apoc. 2: 23. It. monnemeh, extremitates globosæ collaris, sive cinguli ad collum rangiferorum vectariorum adplicati, ad quas ve-hes sive traha loramento quodam destinatur, runda bällar på ändarne af ren-lokorne, hvarvid en rem fästes, som med den andra ändan sitter fast vid ackjan eller Lappslåden. confer. kefas. Hinc*

MONNETET, *v. a. Herkeb monnetet, rangiferum ad traham jungere, spän-*

na före ren. *cfr.* kefastet, kefastattet, *qu. usitatus est.*

MONNET, *v. a. ova quærere avium*, söka efter fogel-ägg. Epe le anje monnem fuoloit, *in insulis nondum ova quæsivimus avium.*

MOR, *mori, mater, moder, vide edne.*

MORRES, *n. a. vigil, somno non nimium deditus*, vaksam, munter. Morres almats le fodn, *somno non deditus est*, han är ej för mycket begifven på sömn. *vide mårretet.*

MORRET, *v. n. vid. margaset, harret.*

MORREM, *n. s. iratarum est ferarum, ut canium, ursorum &c. fremitus sive murmuratio, murrande.*

MOSTOT, *v. n. capitis dolore affici, imprimis illo, quem foetida & graveolentia efficiunt*, få ondt i hufvudet af os och dylikt. Aiwe muste mosto, *caput mihi dolere incipit*, jag får ondt i hufvudet. *It. contristari, confundi*, blifva olustig. *It. irasci*, blifva ond. Mostostet, *dimin.* Mostogåtet, *incipere confundi &c.* begynna at blifva förvirrad, m. m.

MOSTOS, *n. a. subtristis, mæstus*, olustig, trumpen och sorgsen. Lofset le mostos almatjin wiefot, *cum homine tristis haud jucunda est conversatio.*

MOTTEK, mottot, &c. *vide muttek, muttot.*

MUBBE, *n. a. alter secundus*, den andre. Die le akta, ja die mubbe, *hic unus, alter iste est*, här är en och där den andre. Mubbe peiwe, *dies altera*, den andre dagen. Mubbe palen, *altera vice*. Mubbet pelest, *ab altera parte*. *It. alius*, en annan. Ib mubbit laket, *alios non curo*, jag bryr mig ej om andra. *Boreal. nubbe.*

MUBBAD, *n. a. idem quod mubbe*. Mubbadest, mubbadiſt, *adverbial. accipitur, secundo*, för andra gången. Mubbadest pāti, *altera vice veniebat*. Märke mubbadest, *nota secundo*, märk för det andra.

MUBBADASTET, *altera vice iterare*, uprepa andra gången. Takkai ja mubbadaſti, *iterabat factum*. Håli ja mubbadaſti, *dicebat vocesque iterabat. cfr. kolmadaſtet.*

MUDDAK, muddakes, *n. a. modicus, aptus*, måttelig, lagom. Muddak le munji, *mibi aptissimum est*. Muddak ſtuores, *modice magnus*, lagom ſtor. Tat muora le muddak kaſſok, *modica hoc lignum est crassitudine*, detta trä är lagom tjockt. *Compos. muddak-lakats, mediocris, medelmåttig.*

MUDDAKIT & muddaklaka, *adv. mediocriter, modice*, måtteligen, lagomt. *Item, wai wiefolime muddaklaka, ut vivamus temperanter, Tit. 2: 12.*

MUDDAKWUOT, *n. s. mediocritas, temperantia*, medelmåttighet, mätta, måttelighet.

MUDDO, *n. s. mediocritas, modus*, mätta, måttelighet. Muddob kalkebetietet, *mediocritas lex erit*. Muddob adnet, *modum tenere*, hålla måttan. Muddon mete, *modice*, lagomt. Muddon mete jukket, *modice bibere*, dricka lagomt. *It. tanka muddon, eo circiter tempore*, vid den tiden. Matne muddon peiweſt tije tafa pātite? *qua hora diei hac adveniebatis?* hvad tid på dagen kommen j hit? Tan muddon, *eo tempore.*

MUDDOK, *n. a. par, equalis*, jämnlik, jämn-

jämngod. Mo muddok, *mei equalis*, min jämnlige. *cfr.* lakats, mattek.

MUDDEK, *piscis certo modo profectus si-
ve preparatus, ut sole torreatur*, fisk, som på visst sätt är tillkuren at tor-
kas. Muddostet, *verb. a piscem dicto
modo profecare*, skåra til fisk at tor-
kas. *cfr.* fuogget, *qu. usitatus*.

MUDDOS, *n. a. vide muddak*. Muddos
ålna, *vir statura mediocri*.

MUDDERAKKA, *olim Dea gravidis infer-
viens, una cum filiabus* Sarakka, Uks-
akka & Jukfakka, en Gudinna hos
de forna Lappar, som troddes vår-
da sig om hafvande qvinnor. *confer.*
Jukfakka.

MUDTET, *collineare*, fyfta, sigta til et
visst mål. *Faculatorum est tela ad cer-
tum scopum collineando dirigentium. It.
cursum aliquo dirigere*, ställa kofan
någonvågs. Årjas mudti, *versus me-
ridiem cursum dirigebat*, han stålde
kofan föder-ut. Mudtestet & *interd.*
muddostet, *dimin. idem quod mudtet*.

MUEDDA, *n. f. pallium, e pellibus rangi-
ferorum, aut aliis villosis, confectum*,
Lappmudd, påls. Mueddats, *dimin.*
en liten mudd. *Fenn. muti*.

MUEISEK, *n. f. cortex betulæ, qui autu-
mno, licet egre isto fiat tempore, deglu-
bitur*, nåfver, som tages om hösten,
då det illa låter góra sig.

MUEKER, *n. a. fragilis*, skör. Mueker
plassa, *saxum fragile*. Mueker route,
ferrum fragile, skört järn. *cfr.* rassje.

MUEKSE, *jecur*, lefver. *Fenn. maxa*.

MUENJE, *n. f. vide jålakes. It. adject.*
muenjes talke, *cælum, serenum*, klar
våderlek.

MUENJET, *v. n. vide jålakastet*.

MUESE, *n. f. delicia, dapes, läcker spis.*
*Dum quidquam comedunt, quod aut nun-
quam, aut longiore temporis intervallo
non gustarunt, quodque grati est sapo-
ris, dicunt, e. gr. muesen warras
qwele, b. e. in deliciis nunc erit piscis
recens, nu får man smaka på färsk
fisk. Sic etiam, muesen piargo, mon-
ne, wuosta, de carne, ovis, caseo,
&c. Hinc*

MUESATET, *v. a. libare, leviter degusta-
re, litet smaka på. Dicitur de ciba-
riis varioribus & grati saporis, fåges
om det som är vålsmakande. Wal-
la die muesatime, leviter tantum de-
gustabamus.*

MUETHA, *soror matris natu minor, ma-
tertera natu minor ejus matre, cujus ma-
tertera est, yngre moster. cfr. kårke.*
Muethats, *dimin. idem. Est & blan-
dientis. Obs. scribitur quoque muedha,
muedhats.*

MUETHEL, *filia sororis, neptis ex soro-
re, fyfter-dotter. Muethelam, mi
neptis.*

MUETSE, *tinea*, mal, mått.

MUJETALLET, *v. n. vide mojotallet*.

MUIN & muina, *mediativ. cas. pron.*
mon, *mecum*, med mig. Påte mui-
na, *veni mecum*.

MUINES, *n. a. Austr. obscurus*, mörk, o-
tydelig. Muines håla, *ænigma*, gåta.
Muines suptses, *fabulosa narratio*.

MUITAJET, *v. a. recordari, reminisci,*
komma ihog, påminna sig. Die åska
muitajab, *nunc tandem reminiscor*, nu
först kommer jag ihog. Muitaji tal-
la, *statim reminiscetur*.

MUITAJEM, *n. f. reminiscentia, ihug-
komst.*

K k 2

MUI-

MUITAJATTET, *v. a. in memoriam revocare, facere ut aliquis reminiscatur, påminna, erhindra. Muitajatte munji tabb, ko påtah, fac ut istud reminiscar, cum veneris. Jus åjaldattab, die todn berrih muitajattet, si memoria mihi defecerit, tuum est, ut suggeras, om jag glömmer, så bör du påminna mig.*

MUITAJATTEM, *n. f. revocatio in memoriam, påminnelle, erhindran.*

MUITEL, *memor, den som väl mins. Muiteles, idem. Muiteles almats le fodn, memoria ille valet, han har godt minne. Muietel le taffan, istius rei non immemor est, nog mins han det.*

MUILETEL, *reminisci, in memoriam revocare, komma ihog, påminna sig. Ko muitelab so pakoit, cum verba ejus recorder, när jag påminner mig det han sade. Paje so muitelet, fac ut recordetur. Muietelastet, dimin. litet påminna sig. Muietelatjet, incipere recordari, begynna at påminna sig.*

MUITAHAKSJET, *est quasi diminutivum verbi muitajet, draga sig något litet til minnes. vid. muitajet.*

MUITELEM, *n. f. vide muitajem.*

MULTET, *v. a. meminisse, minnas. Mui-tah kus? meministi ne? mins du? Ib-muite, non memini, jag mins ej. Mui-testet, dimin. litet minnas. Muite-stab mai, aliquatenus quidem memini, jag mins väl någorlunda. Muitegätet, meminisse incipere, begynna at minnas. Memoria incipere tenere.*

MUIITEM, *n. f. recordatio, åtanka. Mui-temes åme, res recordatione digna, en minnesvård ting.*

MUITO, *n. f. memoria, minne. Puore*

muito le fune, memoria pollens est, han har godt minne. Neures mui-to, memoria brevis debilisque, svagt minne. Casu privat. muitotak, muitotes sive muitotebme, obliviosus, cui memoria deest, den som har svagt minne. Fenn. muiisto, memoria.

MUITOWANEK, *n. a. immemor, qui non reminisci valet, minneslös.*

MUITOKES, *Austr. vide muietel.*

MUITOS, *n. a. vide muitules.*

MUITOTESWUOT, *n. f. oblivio, glömska. Muitoteswuotinas i fodn matte kiälit åppet, lingvas non facile discet, quia obliviosus est.*

MUITULAS & muitolas, *n. f. reminiscencia, memoria, åminnelle. Alde muitulafin, in memoriam ejus, Marc. 14: 9.*

MUITULES, *n. a. memoria dignus, dignus, qui memoria teneatur, minnesvårdig. Muitules jape le tat, memorabilis hic est annus, detta år et märkvärdigt år. Muitules ålma, vir memorabilis.*

MUKKO, *n. f. stercus boum, främs, göddfel.*

MULDE, *n. f. pulvis, stoft. vide måiwe.*

MULDOKES, *n. a. pulvere adpersus, bestänkt med stoft.*

MULDERTET, *v. n. murmurare, obmurmurare, knota, knorra. Muldertem, subst. murmur, forkl. Dicitur de hominibus iratis voceque submissiore jurgia secum repentibus.*

MUMMET, *v. a. vide nommet.*

MUNJI, *dativ. pron. mon, mihi, åt mig. Wadde munji, da miki.*

MUNNE, *munnem, v. monne, monnem.*

MUODDA, *muoddats, vide muedda.*

MUODALTET, *pullos ex ovis excludere, kläcka ut ungar utur ågg. De avib. cfr. lalet. Muodaltattet, frequ. idem.*

Muo-

- Muodaltattem, *subst. ipse actus ova excludendi*, utkläckning af ungar.
- MUODANET, *v. n. defetisci*, tröttna, blifva trött. Muodani aiwe sagga, *valde defatigatus est. confer* kiäudet. Muodanastet, *dimin. litet* tröttna. Muodanatjet, *incipere fatigari*, begynna at blifva trött.
- MUODANEM, *n. a. fessus*, trött.
- MUODASTOWET, *v. n. angi*, ångslas. Algi muodastowet, *cepit gravissime angi*, Matth. 26: 27.
- MUODASTATTET, *v. a. vide* waiwet.
- MUODE, *n. f. anxietas*, ångest. *It. ærumna, molestia*, móda. *cfr. waiwe. Wai-*mon muodesne, *in anxietate cordis*. Muodats, *dimin. liten* móda. I le taffine uttje muodats, *non ibi parva est difficultas. cfr. waiwats*.
- MUODELATS, muodeles, muodos, *n. a. molestus*, módofam. Muodelats mannos, *iter molestum*, besvärlik resa.
- MUODET, *v. a. molestiam afferre*, göra móda och besvär. Ele etjebt muode, *ne sis tibi ipse molestus*. Ele mo muode, *noli molestiam mihi afferre*, gör mig ej móda och besvär. Muodeftet, *dimin. idem*. Muodastattet, *frequ. idem*.
- MUODHA, *vide* muetha.
- MUOJESJET, *v. n. serpere*, krypa, *vide* mådet.
- MUOISE, *n. f. Austr. vide* talles.
- MUOITOLES, ets muoitoles, *n. a. spontaneis, sua sponte agens*, frivillig, själfmant. Ets muoitoles sodn tokko wuolgi, *sua sponte illuc profectus est*, han for själfmant, eller af eget behag dit. Ets-muoitoleseft, *adverbialiter accipitur*. Ko etsmuoitoleseft
- mabke takket ädtjo, *die le kiämpa, cum sua sponte & voluntate ei quidquam facere contingit, satis est strenuus. cfr. ets*.
- MUOIWA, muoiwa mesak, *pellis vituli rangiferini, quæ non adhuc satis est villosa*, et ren-kalfskin, som ännu ej är fullhårigt. *cfr. mesak*.
- MUOKER, muokker, *vid. urbmes*.
- MUOKSE, hepar, lefver. *vid. muckse*.
- MUOLWET, *v. a. cornu petere sive ferire*, stängas. Wuokses muolwa, *bos cornu petit*, oxen stängas. Sarwes muolwa, *rangifer admissarius cornu petit*.
- MUONET, *v. a. nominare*, nämna. Sodn muoni mo naute, *ita me nominavit*, han kallade mig så. *It. divinare, conjecturare*, gissa. *cfr. merostallet*. Muone kalle sije leh, *conjectura quot sint. It. Jubmel le naute muonem, Deus tale constituit fatum*, Gud har så skickat. Muonetum li sodn taffan, *istud ejus fuit inevitabile fatum*, det var hans öde. *Passiv. muonetuet, muoneto-*wet, nämnas. Muoneftet, *dimin. litet* nämna. Muonegätet, *nominare incipere*, begynna at nämna. *Boreal. månet, måneftet, &c.*
- MUONEM, *n. f. nominatio*, nämnande. *Conjectura*, gissning. *Fatum*, öde.
- MUONEMES, *nominandum*, värdt at nämnas. I le tatt muonemesen, *nominandum istud non est*.
- MUONEJE, *particip. conjecturans*, &c. den som gissar, m. m.
- MUONJES, *n. a. muonjes peiwe, dies serenus*, en klar dag. *vide* muenjes, muenje.
- MUONJET, *vide* jålakastet.
- MUOR, muora, *n. f. arbor, lignum*, trä, Kk 3 ved.

ved. Muora-land, *silva*, skog. Muorait tjuoppet, *ligna cadere*, hugga ved. Muora hâwke *sive* fino, *strues lignorum*, ved-hôg. Muorats, *dimin.* MUORATES, mouratebme, *silva carens & arboribus*, skoglôs. Muorates tuoder, *mons calvus, alpis*, skoglôst berg, fjäll. Muorates faje, *locus arboribus vacuus*.

MUOROT, *v. n. sterilefcere*, blifva ofruktbar. *Proprie de agris & pratis, quæ sterilefcunt & arbuta fiunt*, fåges egenteligen om ångar, når de förlo-
ra sin fruktbarhet och blifva bevuxna med trån och buskar. Muoromen le tatt kedde, *istud pratum sterilefcit*. It. Muorom le tatt slåkt, *illa gens extincta est*, den slågten är utgången. Muorostet, *dimin.* blifva litet ofruktbar. Muorogâtet, *incipere sterilefcere*, begynna at blifva ofruktbar.

MUORJE, *bacca, vide* muôrje.

MUOS, muofek, *n. f. avium multitudo f. examen*, en hop med foglar. Muofeki muofeki, *catervatim*, skocktals.

MUOTKE, muorke, *isthmus, tractus angustus inter duos iacus sive fluvios*, et smalt land emellan tvånne fjöar eller elfver. *Vestrob. märka. Fenn. mutca, sinus, curvamen.*

MUOTKOTET, *v. a. super isthmum transportare*, forfla öfver märkan. Wadnaseb muotkotet, *cymbam super isthmum transportare*.

MUOTO, *n. f. facies, vultus*, anfigte, utseende. Tjabba muoto, *facies formosa*, vackert utseende. Attjes muoton le fodn, *patri similis est*, han är lik sin far. Jubmel fjudneti alma-

tjeb etjes muoton mete, *Deus creavit hominem ad imaginem suam*, Gen. 1: 27. *Fenn. muoto, forma, species.*

MUOTOK, muotoges, *n. a. similis*, lik. Attje muotok, *similis patri*, lik fadren. Edne muotok, *similis matri*. Etjes muotok, *sui similis*.

MUOTOLAS, muotolwas, *n. f. similitudo*, liknelse, likhet. Suddoges ådtjen muotolafen, *in similitudine carnis peccatricis*, Rom. 8: 3. It. in Theol. parabola. Håli fodn muotolafen tjada, *loquebatur per similitudinem*, Luc. 8: 4. *Fenn. muotoifus, similitudo.*

MUOTOS, *n. a. idem quod* muotok.

MUOTOTET, *v. a. assimilare*, förlikna. So fitab mon muototet jerbmak ålmai, *assimilabo ipsum viro prudenti*, Matth. 7: 24. *Passiv. muototowet*, förliknas. Talloi kalka almen rik muototowet lokke neitit, *tunc regnum cælorum simile erit decem virginibus*, Matth. 25: 1.

MUOT, muotta, muottek & muotek, *n. f. nix, snö*. Kassa muotek, *nix alta*, djup snö. Muotta peiwe, *dies nivalis*, en dag då det snögar mycket. Niatfos muotta, *nix madida*, våt snö. Muotekats, muotats, *dimin.* litet snö.

MUOTTET, *v. n. ningere, snöga*. Juo le kolma wakkoit muottam, *jam dum ninxit per tres septimanas*. Muottet, *dimin.* litet snöga. *Minutatim, sed tamen sæpius ningere*, snöga litet och ofta. Muottegâtet, *incipere ningere*, begynna at snöga. Muottajet, *id. quod muottegâtet*. Ruoi få muottajitja, *jam jam ningere incipiet*, det börjar råttnu at snöga.

MUOT-

MUOTTAJES & muottalats, *n. a. nivalis*, snöaktig. Muottajes jake, *annus nivalis*.

MUOWES, *vide* skaule.

MUOWASET, *v. n. acescere*, furna. Piär-go muowas, *caro acescit*, köttet furnar. Nakke muowas, *corium acescit adeo, ut pilos incipit amittere*, huden furnar, få at håren begynna at af-falla.

MUOWASUM, *n. a. muowasum* piär-go, *caro acida*, furnadt kött.

MUR, *n. f. murus*, mur. Muret, *v. a. murum exstruere*, mura. Murem, *exstruētio muri*, murning. *Svec. sunt. cfr. ragno.*

MURDATET, *vide* murtatet.

MURGESTET, *v. n. murgestatjet*, *vide* nullet, nullegåtet. *Fennon. nurista, murmurare.*

MURGESTEJE, murgestem, *vide* nulle-je, nullem.

MURJE, tjappes murje, *femina facie subfusca*, et svartmuskigt qvinfolk. *It. murje, bacca*, bår, *vide* muörje.

MURJAHET, *v. a. necare, interficere*, för-göra, dråpa. *Dicitur de avium & pul-lorum interemtionē, fåges om foglars och fogel-ungars dråpande.*

MURKET, murkanet & *c. vid. mutket.*

MURKO, *n. f. nebula*, dimba, tókn. Tjap-pes murko, *nebula atra*.

MURKOS, *n. a. nebulosus*, dimbig, tók-nig. Murkos peiwe, *dies nebulosus*. Murkos talke, *æer nebulosus*.

MURRE, *n. f. oblectatio*, nōje, rolighet. Die li murre, *maxime erat jucundum*, det var stort nōje. *cfr. kudne.*

MURRES vel murretes, *n. a. amœnus*, ju-cundus, nōjsam. Murretes ålma, *vir*

jucundus sive facetus, en munter och nōjsam man. Murretes faje, *locus amœnus*, en nōjsam och behagelig ort. *cfr. haufkes.*

MURRETESWUOT, *n. f. amœnitas, festi-vitas*, behagelighet, nōjsamhet.

MURRET & *interd. murredut, adv. ju-cunde*, nōjsamt, roligit. Murret le munji tokum wiefot, *jucunda mihi tua est conversatio.*

MURRITET, *v. n. locorum regionisque a-mœnitate delectari, regionem aliquam amare*, trifvas, tycka om orten. Murritab mon tanne orrot, *his ego locis oblector*, jag trifs här mycket vål. Ib murrit orrot staden, *vita ur-bana mihi non arridet*, jag trifs ej i staden. Murritastet, *dimin. någor-lunda trifvas*. Murritatjet, *inchoat. begynna at trifvas. Obs. interd. quo-que scribitur, murridet & c. murredes.*

MURTE, murtesk, *n. f. limus*, dy, gyt-tja. *Fenn. muta, idem. cfr. fais.*

MURTATET & murtet, *v. n. retro ire, retrorsum ire*, gå tillbaka, gå baklån-ges. *Item transl. timere*, vara rådd, frukta. Ib tuste murte, *te non timeo*, jag är ej rådd för dig. I fodn akte-kest murte, *audacissimus est*, han fruk-tar för ingen ting. Murtatastet & murtestet, *dim. gå litet tillbaka, m. m.* Murtatatjet, *incipere retrorsum ire, & c. begynna at gå tillbaka, m. m.*

MUSN, musna, *n. a. acidus*, sur. Musna qwele, *piscis acens*, sur fisk. Musna piär-go, *caro acida*, furt kött. *De car-nibus & partibus animalium dicitur, quæ acescunt & putrescere incipiunt*, fåges om kött och djur, når de fur-na och börja at ruttna. *cfr. muowaset.*

Mus-

MUSNE, *locativ. cas. pron. mon.* I le mufne aktek wekke, *in me nihil est opis*, hos mig är ingen hjälp. Muneid.

MUSNETET, *v. a. acidum reddere, facere ut acefcat*, gôra fur, fyra. *cfr. mufn.*

MUSNEM, *n. f. ipse actus, dum istud fit*, fyrande.

MUSNESIT, *adv. acide*, furt.

MUSNET, mufnajet, *vide muowafet.*

MUSNEKET, mufnot & *Austral. mufnanet, idem.*

MUSNITET, *v. n. acidum spargere odorem & fere putridum*, lukta furt.

MUSTE, *abl. cas. pron. mon, a me*, af mig. Muste lepet kullem, *ex me audivistis*, j hafven hört af mig.

MUTA, *privativ. cas. pron. mon, sine me, absque me*, mig förutan.

MUTKA, *Austr. vide muotke.*

MUTKET, *v. a. comminuerere, fônderflå*. Jågnab mutket, *glaciem perfringere*. Glaseb mutket, *vitrum contundere*. Mutkegâtet, *incipere comminuerere, begynna at flå fônder. cfr. tfluket.*

MUTKETUM, *fractus*, fônderflagen.

MUTKEM, *n. f. comminutio, fônderkrossande. vid. tflukem.*

MUTKANET, *v. n. sive passiv. rumpi, comminui, confringi*, gå fônder, brytas fônder. Kabmak le mutkanam, *calceus contritus est*, ikon har gått fônder. Windek mutkani, *fenestra est contusa*, fenstret är fônderflagit. Mutkanastet, *dimin. litet fônderkrossas*. Mutkanatjet, *incipere contundi s. comminui*, begynna at gå fônder.

MUTKANAM, mutkanom & mutkanum, *n. f. fractus, comminutus, fôndergången, fônderflagen.*

MUTKANEM, *n. f. fractura*, bråcka.

MUTKETASTET, *v. a. freq. v. mutket.*

MUTKETET, mutketatjet, *id. qu. mutkanet, mutkanatjet. Laire litte mutketi, vas testaceum contundebatur.*

MUTKOS, mutketakes, *n. a. fragilis*, bräcklig, som lätt går fônder. Mutkos kaudneh leh tah, *fragilia hæc sunt.*

MUTKOTES, *n. f. fragmen, afbrutit stycke*. Tjägge tait mutkotefit, *collige hæc fragmenta*, samla ihop dessa smulor.

MUTSA, mutses, *Austral. vide måtfo, måtfos.*

MUTTEK, & *interd. mutt, v. låtjek.*

MUTTOT, *depravari, in pejus ruere, förvårras*. Juo le tatt ålma muttom autebist, *vitam pristinam in aliam deteriore hie vir commutavit*. Muttotstet, *dimin. litet förändras eller förvårras*. Muttogâtet, *immutari & depravari incipere*, begynna at förändras och förvårras. Wårald muttogâta, *intemperies fit cæli*, det börjar blifva ovåder.

MUTTOM, *n. f. immutatio, ipse status, dum aliquid in partem deterioremmutatum est*, förändring, når något är förändradt och dymedelst förvårradt.

MUTTOTET, *v. a. immutandum curare, facere ut immutetur*, förändra, låta förändras. Tjalmit muttotet, *oculos spectantium falsa decipere specie*, förvilla åskådarenas ögon.

MUTTOTEM, *n. f. ipse actus, dum istud fit*, förändrande, förvillande.

MUTTEM, *n. a. nonnullus, quidam, någon*. Muttem ålma, *vir quidam*. Muttemit sijest, *nonnullos ex illis*, somli-

ga af dem, *Matth. 23: 34.* Muttem
Ruor kallo, *saxum quoddam magnum,*
en stor sten. *Fenn. muutama, nonnul-*
li, a muu, alias.

MUTTEMIN & *apud Austr. contr. mut-*
tim, adv. interdum, ibland. Mutte-
min tjala, muttemin lokka, *inter-*
dum scribit, interdum legit. Mutte-
min fâita, *interdum evenit, ibland*
händer det.

MUTTO, *conj. sed, vero, men. cfr. walla.*

MUÖKER, *n. a. fragilis, skör.*

MUÖRJE, *n. f. bacca, bär.* Muörje tjal-
me, *una bacca, et bär.* Muörjit tjäg-
get, *baccas legere, plåcka bär.* Muör-
je litte, *vas, in quo colliguntur bacca.*
Ladtem muörjeh, *bacca matura,*
mogna bär. *Dimin. muörjats, et litet*
bär. *Fenn. marja, idem. Obs. ficus, uva*
passæ & reliqua ejus generis bellaria
appellantur Stockholm muörjeh, qu-
dic. baccas Stockholmienses.

MUÖRJET, *baccas legere, baccas quærere,*
plåcka bär, föka efter bär. *Kufnes*
kalkebe muörjet? ubi baccas legemus?
Muörjeje bire, *ursus baccas comedens.*

MYLLA, *mola, qvarn.*

MYNT, *n. f. moneta, mynt. Matth. 22: 19.*

MÅDDE, *n. a. plures, multus, många.*
Måddeh almatjeh, *multi homines, män-*
ga menniskor. Mådde palen, *multo-*
ties, sæpe, många gånger, ofta. Com-
pos. Mådde-kerdak, multiplex, mång-
faldig. Mådde-kerdos, id. Mådde-
lakats & -lakafats, multifarius, män-
gahanda. Mådde-laka & -lakai, adv.
multifarie, multis modis, på många-
gahanda fått. Austr. måddanare, id.
Fenn. moni, multus.

MÅDDI & *interd. mådd, adv. sæpe, ofta.*

Måddi leb kullam, *sæpe audiui, jag*
har ofta hört. *cfr. taiwai.*

MÅDDOT, *v. n. reverti, vända om, fa-*
ra tillbakas. Måddoi heimai, domum
revertebatur. cfr. jårgetet.

MÅDET, *v. n. serpere, kråla, krypa. Di-*
citur de fornicarum & vermium multi-
tudine serpentium, fåges om matkar
och myror. *cfr. lårhet, muojesjet.*

MÅDSO, mådfok, *n. a. inversus, cui quod*
interius esse debuit extrorsum versum
est, afvig, vänd ut-in. Mådso kar-
wo, *vestis inversa, afvig räck.* Måd-
so pele, *pars inversa, den afviga*
fidan.

MÅDSOT, *adv. inverse, modo inverso,*
afvig.

MÅDSOT & mådfet, *v. a. invertere, quod*
interius est extrorsum vertere, omvån-
da, vända den afviga fidan ut. Ad-
nameb mådfet, terram effodere glebas-
que convertere, vända om jordtårfvor-
ne. Mådseftet & mådsotet, dimin.
idem. Mådsefte kabmakeb, invert-
calceum. Mådsofteje, particip. den som
vänder ut-in. Mådsegåtet, måds-
gåtet, incipere invertere, begynna at
vända ut-in.

MÅDSOTET, *v. a. frequ. idem quod måd-*
sot. Item, arare, plöja, Luc. 17: 7.

MÅHLET, *v. a. pingere, måla. It. metiri,*
måta. *Måhlar, pictor, målare.*

MÅI, *dual. pron. mon, nos ambo, vi båg-*
ge. *Genetiv. est monon.*

MÅJESJET, *v. n. vide muojesjet.*

MÅIGAT vel måigeset, *v. n. paululum mo-*
veri, aliquantisper se motitare, litet
röra sig. Nonnisi de animantibus dici-
tur, cfr. swarret. Walla die måiga,

debili & vix sensibili motu movetur,
det är knapt märkeligit, at det röres.
MÄIKESTET, *Aust. vid. maiketet.*
MÄIKESTEM, *nausea*, våmjelle. *Austr.*
MÄJOTALLET, *majos*, *vide* mojotallet.
MÄIWE, *n. f. pulvis*, stoft. Ädnamen
mäiwe, *pulvis terræ*. Mäiwe tjatse,
aqua turbida, grumligt vatten. *It. con-*
fusio, perturbatio, olag, förvirring.
cfr. rippa.
MÄIWAJES, *n. a. pulverulentus*, dambig.
MÄIWEM, *n. f. perturbatio*, förvirring.
MÄIWANET, *v. pass. turbari, turbidum*
feri, blifva grumligt, upröras. Tjatse
le mäiwanam, *aqua turbida facta est*,
vatnet har blifvit grumligt. *It. per-*
turbari, komma i olag, eller oord-
ning. Mäiwanastet, *dimin.* litet up-
röras. Mäiwanatjet, *turbari incipe-*
re, begynna at upröras, m. m.
MÄIWETET & *contr. mäiwet*, *v. a. tur-*
bare, turbidum facere, upröra, göra
grumlig. Tjatseb mäiweti, *aquam*
turbabat. *It. Epe ai tokko mäiwete,*
qualitercunque sive aliquatenus bene va-
lemus, begå sig någorlunda, som man
kan. Mäiwetastet & *contr. mäiwe-*
stet, *dimin.* litet upröra. Mäiweta-
tjet, *incipere turbare*, begynna at up-
röra.
MÄKE, *rafjo mäke*, *imber*, flagrån,
rånnskur. *Rafjo mäke fjaddi, descen-*
dit imber, *Matth. 7: 27.*
MÄKET, *v. n. mugire*, böla som en oxe.
Fenn. mókôtän, balo ut capra. Austr.
MÄKEM, *n. f. mugitus*, bölande. *Fenn.*
mókôtus & määkyriä, balatus.
MÄKKE, *n. f. negotium*, ärende, göromål.
Mi måkkit le tufne, *quo occupatus es*
negotio? quodnam tibi expediendum est

negotium? hvad har du för ärende?
Mäkkeb mannen, *negotii causa expe-*
diendi iter suscipere, resa för ären-
ders eller göromåls skull. Mäkkeb
ället, *negotium perficere*. *It. keles måk-*
kafas pätatalli, mendacii convictus est,
han fastnade för en ofanning. *It. fi-*
nis, fundus, meta, ände, bottn. Mä-
kai pätet, *ad finem venire, perficere*,
fullborda. Luokta måkke, *fundus*,
sive intima pars sinus lacus aut maris,
det innersta af en vik. *It. måkken*
mannet, iter facere flexuosum, vide
mälke. Mäkkats, *dim.* et litet ären-
de. Mäkkats le musne, *negotium*
mibi est.
MÄKKALET & *interd. måkkaldet*, *v. n.*
herere, quando quis, quo se vertat, non
habet nec quid respondeat, blifva råd-
lös och svarslös. Mäkkali taffan,
quid responderet non habebat, han blef
svarslös. Mäkkalastet, *dimin.* blifva
något rådlös.
MÄKKALDATTET, *v. a. confutare, refu-*
tare, vederlägga. Mäkkaldatti mo,
refutabat me, han gjorde mig svar-
lös. *It. in angustias compellere*, bringa
i trångmål. Mäkkaldastet, *dimin.*
MÄKKALDATTEM, *n. f. refutatio*, veder-
läggning.
MÄKKALAK, *n. f. alveus amnis aut lacus*
profundior & ad alterutrum, vel utrum-
que finem elevatior, en djup fåra eller
grop, i en fjö eller elf, som blir
grundare på den ena, eller ock bäg-
ge ändarne. *cfr. måkke.*
MÄKKESTET, *de via deflectere, cursum*
aliorum tendere, vika af vägen, taga
en annan kosa. Mäkkesti tokko,
illuc deflectebat de via. Mäkkeste mo
pak-

pakto, *licet flexuosum sit iter, invisas me, res in hos mig, ehuru det blir dig en krokväg.*

MÅKSET, *v. n. consilii viriumque copia abundare, in negotio aliquo perficiendo, ej blifva rädlös uti det man skal göra, komma väl til rätta med sina saker. Måksa fodn jerbminas, ikka le håjo, consilii ille plenus, ut ut pauper, in rebus gerendis non detinetur, han hjälper sig fram, i sina göromål, med sit vett, fastän han är fattig. It. maktes tije måksebet? ut valetis? huru mån j? Epe matte taft neurebut måksfet, pejore statu res nostræ esse non possunt. Måksfetet, dimin. litet begå sig. Måksfegåtet, inchoativ. begynna at begå sig. Oppos. arosfet.*

MÅKSEM, måkso & måksos, *n. s. conditio, status, villkor, tillstånd. Tietah kalle maggar mo le måkssem lake, scis probe qualis mea sit conditio, du vet väl, hurudant mit tillstånd är. Puore måksos le sune, bonæ ille est conditionis.*

MÅLGETET, *v. a. loqui, fari, tala. Akta pakob målgeti, unum efferbat verbum, han sade fram et ord. Målget mab tarbahah, dic quod necesse habes. Nota: målgetet est unum alterumve verbum eloqui, plura autem dicere appellatur hålet. Målgetastet, dimin. litet nämna. Akti målgetastti, unica tantum vice dicebat.*

MÅLGETEM, *n. s. effatum, utfago.*

MÅLJOT, *v. n. sive reciproc. maculis retium se expedire, göra sig lös utur nåtet. De piscibus dicitur majoribus, qui rete, cui justo minores sunt macula, se facile expediunt, fåges om fisk,*

som slipper lös utur et altför trångt nåt. Måljosfet, *dimin. id.*

MÅLKE, *n. s. anfractus, curvamen, krok, böjning, krokväg. Målke le tokko mannet, flexuosum istuc iter est, det blir en krokväg at resa dit. Målkit åtfet, ambages exquirere. Stuora målke le tatt, magnus est circuitus. cfr. kawa. Målkats, dim. en liten krokväg. Utse målkats le, haud magna est circuitio.*

MÅLKAJES, målkai & målkek, *n. a. flexuosus, krokig. Målkajes kåino, via flexuosa, krokig väg. Målkek muora, lignum curvum, krokigt trä. Målkok, idem.*

MÅLKOT, *v. n. huc illuc discurrere, circuitione uti & anfractu, kroka hit och dit, bruka krokvägar och omfvep. It. flexuosum fieri, incurvescere, blifva krokig, krokna. Kåino målko, via fit flexuosa, vägen börjar blifva krokig. Målkostet, dimin. blifva litet krokig, m. m. Målkogåtet, incipere fieri flexuosum, incurvescere incipere, begynna at blifva krokig. It. Die naute jes målkogåti, istas jam fallendæ fidei exquirere cepit ambages, han började nu på at söka sådana undflygter.*

MÅLLATET, *v. n. teri, nötas. Mållatum palges, via trita.*

MÅLLOT, *adv. decussatim, korsvis. Mållot kåti, manibus decussatim conjunctis, med ihopknåpta händer i korsvis. It. mållotefi & mållot, vicissim, mutue, hvar om annan. Mållot manait portet, collocare liberos invicem in matrimonium ita, ut filius filiaque unius cum filia filioque alterius conjugio*

jungantur, göra fyfkonbyte, gifta tillfamman sina barn, hvar om annan.

It. pieje kapteb mållot, *fac ut duplex sit amictus*, lägg kappan dubbelt, om hvar om annat. *Fenn. molemmat, ambo.*

MÄLLOTET, *v. a. conjungere, duplicare, sive unam rem cum altera ita collocare, ut duplex fiat*, sammanknåppa, lägga hvar om annat, eller tvefalt. *Mål-lote kätet, conjunge manus in modum crucis*, håll händerna i kors. *It. mål-lotet & mållet vet mållot, neutr. imprudentem aliquem praterire, non obviam fieri*, omfaras. *Mällotastet, dimin. Mällotatjet, inchoativ.*

MÄLLODES & mällotes, *n. a. duplex*, tvefaldig, dubbel.

MÄLSON, *adv. vicissim, per vices*, tillskiftes. *cfr. wuoro, wuoroi.*

MÄLSOT, *v. a. mutare, ombyta*. *Målso-karwoit, muta vestes*, byt om kläderna. *Sajeb målfot, sedem mutare*. *Mål-fostet, dimin. litet ombyta eller förändra*. *Målfogätet, incipere mutare, begynna at ombyta.*

MÄLSOM, *n. f. mutatio*, ombyte.

MÄLSOTET, *v. a. frequ. permutare, omväxla, förändra*. *Kalka målfotet tait piejetasit, immutabit statuta illa, Act. 6: 14. It. commutandum curare, låta ombyta*. *Målfoton, mutemus, låt oss byta om*. *Målfotastet, dimin. litet ombyta*. *Målfotatjet, commutare incipere, begynna at byta om, eller omväxla. cfr. målfot.*

MÄLSOTAKES, *n. a. mutabilis, föränderlig, ombytlig*. *Målfotakes le tat wärald, mutabilis hic est mundus. Compos. & oppos. omålfotekes, immutabilis, oombytlig, 1 Pet. 5: 4.*

MÄLSOTAKESWUOT, *n. f. mutabilitas, föränderlighet, ombytlighet*.

MÄLSOTATTET, *v. a. mutandum curare, facere ut immutetur, låta byta om, låta förändras*. *Målfotatté tämpab, fac ut alius in hujus locum substituatur equus, låt byta om en annan häst, i stället för denne.*

MÄLSOK, *målfotek, n. a. non mutatus, immutatus, oombytt, oförändrad*. *It. målfotek & målfotekes, immutabilis, oföränderlig*. *Målfotekeslaka, adv. immutabiliter, oföränderligen.*

MÄLSOTEM, *n. f. immutatio*, ombyte, förändring.

MÄLSOTES, *n. a. mutandus, in alterius locum substituendus*, den som skal bytas om i stället för en annan. *Målfotes tämp, equus immutandus, sive in alterius locum substituendus, en ombyttes häst. It. målfotes saje, locus, ubi sit equorum aut rangiferorum vestariorum commutatio, ombytes-ställe, där ombyte sker med skjuts.*

MÄN, *n. f. res momenti sive haud exigui ponderis, män, det som är af något värde*. *Mänel kuit, non ita prorsus contemnendum est, det är ej utan lit värde. Compos. Aut-män & autamän, prerogativa, förträde. Autamäneb wainotet, prerogativam querere. Autamäneb sodn adna, is antecellit. Hinc*

MÄNÄTET, *opi esse & levamini, göra män, skaffa lindring*. *Mänätastet, dimin. Mänätasti tatt talkes, mab todn waddih, mo puotfelwasi, medicina, quam mihi adhibuisti, morbo levatus sum, det läkemedlet du mig gaf, skaffade mig lindring i min sjukdom.*

MÄN-

MÂNNE, *n. f. ovum, ägg, vid. monne.*

MÂRDE, *n. f. truncus, quem usurpant Lappones in casis suis, in quo carnes & aliae res diffecantur, huggstock i en Lappkoja.*

MÂRDET, *v. a. ad retium partem superiorem & inferiorem funes destinare sive annexere, bo nåt, fätta telar på nåt. Mârdegâtet, inchoat. begynna at fätta telar på nåt. Mârdajet, id.*

MÂRDNET, *v. n. vetustate exedi annisque, inveterascendo vitium contrahere, murkna, förfstämmas af ålder. Karwo mârдна kiston orrot, vestis in cista per longius tempus reposita vitatur, kläder murkna, når de länge ligga i en kista. Juo le tat aptsa mârđnem, hoc jam vetustate plane exesum est. Mârđnot, idem. Mârđneflet, dimin. litet murkna. Mârđnegâtet, inchoat. begynna at blifva murken eller förlegad. Jus tab kukkebut wuorkan adnah, die mârđnegâta, si diutius hoc condis etate corrumpti incipiet.*

MÂRDNEM, *n. f. corruptio, vitium quod adfert etas, förmurknande.*

MÂRDNOM, *n. a. corruptus etate, putridus, murken, ruten. Mârđnom muor, lignum putridum, murket trä.*

MÂRE, *n. f. ira, vrede. Tuomes mâr-
rai, tardus ad iram. Mære påta ko
tjatse, (ad verbum: ira ut aqua af-
fluit,) ira excalesco. Mâr-ai le fodn,
ad iram pronus est, han är snarstic-
ken, ell. hastig til vrede. Mære wa-
sa, ira abscedit, vreden går öfver.
Obs. zelus in Novo Testamento exprimi-
tur Laponice per kereswuoten mære,
nitålskan, ut verbum verbo interpre-
redderet. Mârats, dimin. liten vrede.*

MÂRAK, *n. a. iracundus, vredsam, ond. Eme mârak le fodn, natura ille ad iram præceptus est. Mârakes, id. Brada mârak, ingenio in iram præceptus.*

MÂRATET, *v. n. irasci, vredgas, blifva ond. Mâr-
atib sagga, valde iratus sum. Toffjo mâr-
atet, nulla de causa irasci, vredgas öfver
ingen ting, utan orsak. Mâr-
atowet, idem. Mâr-
ratastet & mâr-
atustet, dimin. blifva
litet ond. Mâr-
atatjet, incipere irasci,
begynna at blifva ond.*

MÂRATEM, *n. f. ira, indignatio, vrede. Dum aliquis irascitur.*

MÂRATATTET, mâr-
adattet, *v. a. offendere, irritare, ad iram provocare, för-
arga, förtörna. Taiwai leh todn mo
mâr-
adattam, me sepe offendisti, du
har ofta förtörnat mig.*

MÂRATATTEM, mâr-
adattem, *n. f. offen-
sio, offensa, förtörnande. Paldelen
mâr-
adattemen, sine offensione.*

MÂREES, *n. a. idem quod mârak.*

MÂRME, *pullus equinus, häst-föl.*

MÂRRAHA, mâr-
rahem, *n. f. cura, om-
sorg. Mâr-
rahab adnet, curare, haf-
va omsorg. Attjen ja ednen mâr-
ra-
hemi pajelwaddet, tradere patris ma-
trisque curæ. Fenn. murha, dolor, cu-
ra. cfr. hugfö.*

MÂRRAHEJE, *solicitus, förgfällig.*

MÂRRAHET, *v. a. curare, curam gerere,
hafva omsorg. cfr. hugfet.*

MÂRREK, *n. f. idem quod mâr-
raha.*

MÂRRETET, mâr-
râtet, *v. a. frequ. idem
qu. mâr-
rahet & quidem usitatus, haf-
va omsorg om. Jubmel mâr-
râta,
Deus providet. Attje ja edne mâr-
re-
teh manaitis, parentes liberorum ge-
runt curam. Mâr-
râtaftet, mâr-
retaftet,*

dimin. se til godo, hafva någon liten omförg om. Mårråtatjet, *incipere gerere curam*, begynna at hafva omförg om.

Mårreteje, mårråteje, *curam gerens*, den som har omförg. *Oppos.* mårretebme, mårråtebme, *incuriosus*, *cui nihil curæ est*, vårdslös, som ej bekymrar sig om någon ting.

Mårretem, mårråtem, *n. f. cura*, omförg, vård.

Mårres, mårreswuot, *vid. morres*.

Mårritet, *vide supra* murritet. *It. exp. giscere*, vakna up.

Mårresit, *adv. diligenter*, fliteligen.

Mårse, *sponsa*, fåstmö. Mårse neita, *virgo nubilis*, giftesgild flicka. *Fenn. morsian, sponsa*.

Mårtekes, mårtek, *ardelio, nequam*, en narr, en skålm. *It. commiserentis, misellus*, stackare. Mårtekes ålma, *vir miselle*, stackars man. *cfr. låtjek*.

Måsan, *muscus*, måsse. Måsanaddet, *v. a. musco sarcire, ut solent rustici parietes*, stoppa med måssa, myssja.

Måske, *n. f. regio pinifer & uliginosa*, mo, gran-mo. *It. vallis montibus collibusque septa, convallis*, en af berg och backar omgifven dal. Måskats, *dim.* en liten dal af sådan beskaffenhet.

Måsketet, *v. n. succensere, stomachari, indignari*, förtryta, mistycka, förarga sig. Ih kalka måsketet, *ne indigneris*, du skal ej förtryta. Måsketastet, *dimin.* litet förtryta. Måsketatjet, *inchoat.* begynna at förtryta.

Måsketem, *n. f. indignatio, quando quis aliquid egre fert*, förtrytande.

Måsketakes, *n. a. morosus, qui moribus est difficilibus, austerus*, sur, tvär

och ogen. Måsketakes ålma, *vir austerus*.

Måsketakeswuot, *n. f. austeritas, morositas*, trumphenhet, kinkighet.

Måskos, *n. a. clausus, occlusus*, tåpt, tilluten. Måskos litte, *vas clausum*, tåpt kåril. *Compos.* måskos-lakats, *aliquatenus occlusus*, något tilluten.

Måskotet, *v. a. occludere, præcludere*, tilluta, tillånga. Raikéb måskotet, *foramen occludere*.

Måskotallet, *v. pass. circumdari, claudī*, omgifvas, inneslutas.

Måso, *n. f. Austr. vide* maut.

Måtka, *Austr. vide* muotke.

Måt, mått, *n. f. mensura*, mått.

Måtjestet & måtjot, *v. a. frangere, confringere*, afbryta. *cfr. matsestet, matfot*.

Måtse, måttse, *n. f. experientia*, årfarenhet. Etjen måttsest tabb tietab, *istud expertus novi*, jag vet det af egen årfarenhet. Autots måttsest nau takkab, *pro more consveto ita facio*, jag gör så efter min gamla vane.

Måttsetet, måtsetet, *v. n. rectam & compendiarium viam insistere*, taga genvågen, gå den kortaste vågen. Måttsetet kalkebe so autelt, *occupatis compendiis illum præveniemus*. *It. activ. viam magis compendiosam reddere*, göra vågen genare. Måttsetet kalkebe tab kåinob, *viam hanc ita corrigemus, ut magis fiat compendiarium*, vi skole göra denna vågen kortare och genare. Måttsetastet, *dimin.* gå litet genare våg. Måttsetatjet, *inchoat.* begynna at taga en genare våg.

Måttsetallet, *v. a. frequ. idem quod måttsetet*.

MÅTT-

MÂTTSES, måtfos, *n. a. compendiosus*, gen, den kortaste. Måttfos kâino, *via compendiaria, quæ nullos habet anfractus*, gen våg. Måttfosumus kâino le taggo, *illa brevissima est via*.

MÂTTSO, *adv. absque ambagibus & anfractu, brevissime*, gent, genaste vågen. Måttfo mannen, *via recta & brevissima progredi*.

MÂTTJARET, *v. n. præterire, dilabi*, förbigå, förflyta. Juo le kaska-peuwe måttjaram, *hora meridiei jam dilapsa est*, middagsstunden är förbi. Måttjari tan palen tate wadhast, *hac vice ex hoc evasit periculo*, denne gången slapp han denna faran. Måttjarastet, *dimin.* Måttjaratjet, *inchoat.* cfr. wafet.

MÂUKA, *n. f. femoralia*, byxor. Måukait tfaket, *braccas induere*. Måukatak, *sine femoralibus*, byxlös.

MÂUKELET, *v. a. emollire*, göra mjuk. Åska jus måukelitja tab karra muotekeb, *posthac forte nivem hanc induratum & congelatam soluturus est*, (*scil. calor*) kan hånda at denne hårdt tilfrusna snön framdeles blir uplöst och blötare.

MÂDDET, *v. a. vide meddet*.

MÂDDO, *n. f. delictum, erratum*, fel, brott. Måddob tåbdestet, *erratum agnoscere & confiteri*, bekänna och erkänna sit brott. Måddoit luitet, *delicta remittere*. Måddoitas, *delicta sua*, sina förbrytelser. Måddotak, *sine culpa & noxa*, utan fel och förseelse. Måddots, *dimin.* et litet brott.

MÂDDOKES, måddoges, *n. a. reus, noxius*, brottslig, felaktig.

MÂDDOGESWUOT, *n. f. culpa*, brottslighet.

MÂDDOT, *idem quod meddet. Obs. cum dativo construitur, e. gr.* Tatt pardne le måddom neiti, *virginem iste juvenis stupravit*. Måddom lepa, (*Dual.*) de två hafva förgått sig.

MÂDDATALLET, *Austr. id. qu. måddot. It. in sacris, excusare se*, urfåka sig.

MÂDDELEN, *adv. per errorem, mendose*, felaktigt, orätt. Måddelen wuotjet, *bombarda sive arcu scopum ferire non posse*, skjuta miste om målet. *Austr.*

MÂDOT, *v. n. vide supra miådot*.

MÂHÅ, *homo tardus & ignavus*, en lat och odugelig människa. *Fenn. määhå, idem.*

MÂKKA & måkkaftak, *vide meke*.

MÂKT, måkta, *n. f. tuber, grumus*, tufva. Måktaftak, *idem. Item, tuberibus grumisque abundans*, tufvig, full med tufvor.

MÂLKED, målkat, *adv. vid. miålkat. Interdum etiam adjective accipitur, e. gr.* målkat rasjo, *satis multum pluvie, satis copiosa pluvia*, nog mycket rågn. Målkedit mon tåbdab, *satis ego multos novi*, jag känner tåmmeligen många. *Per casus flectitur, e. gr.* Målkatest påtab, *ex loco satis longinquo advenio*, jag kommer tåmmeligen långt ifrån. Målkedefne le, *satis longe abest*, det är tåmmeligen långt bort. Målkateb katoi, *satis diu abfuit*, han var nog länge borta. *Fenn. melkiä, aliquantus.*

MÂLSKET, *v. a. vide målsket*.

MÂR, måra, *n. f. mare*, haf. *Fenn. meri, id. It. mår, rus*, landsbygd. Måren orrot, *ruri habitare*, bo på landsbygden. *Obs. regiones ad oram sinus Bothnici occidentalem sitas atque exultas hoc*

hoc nomine appellant Lappones, illas vero, quæ ad oceanum vergunt, Norvagicas nominant wuona, wuodn.

MÄRE, måretet, måretem, *v. mere &c.*

MÄRET, *v. n. mugire, vid. supra maret.*

MÄRK, *n. s. signum, märke. Fenn. mercki.*

MÄRKELATS, *n. a. notabilis, märkvärdig.*

MÄRKA, märkok, *Austr. vide murko, murkos.*

MÄRKET, *v. a. signare, notam adponere, märke, fåtta märke. It. Mab tat märki? quid hoc significat? hvad betyder detta? Märki puorist, nota bene, märke noga.*

MÄRKOT, *v. a. notam adponere, signare, märke. Pätsoit märkot, nota rangiferos signare, märke renar. Märkotet, dimin. Märkogätet, inchoativ. begynna at märke.*

MÄRKOTET, *v. a. frequ. idem. It. signandum curare, låta märke. Märkotastet, dimin. Märkotatjet, inchoat.*

MÄRRO, *equa, sto, märe.*

MÄRRTJO, *vox convitii, v. bittjo.*

MÄSKA, *n. a. putridus, ruttan.*

MÄSKET, *v. n. putrescere, ruttna. Mäsket, dimin. litet ruttna. Mäskegätet, putredinem incipere contrahere, begynna at ruttna. Obs. scribitur quoque mäsket.*

MÄSKEM, *n. s. putrefactio, corruptio, föruttnelse. Iken alde ädtje le wuoidnam mäskemeb, neque caro ejus vidit corruptionem, Act. 2: 31.*

MÄSKANET, *apud Austr. id. qu. mäsket.*

MÄSKETET, *v. a. putrefacere, róta, låta ruttna.*

MÄSSO, *vide mессo.*

MÄSTAR, *magister, mästare.*

MÄT, *n. s. vide mä. Qwekte jalla*

kolm mätit, duas vel tres mensuras, Job. 6: 2.

MÄTET, *n. a. metiri, mäta. Mätestet, dimin. litet mäta. Mätegätet, incipere metiri, begynna at mäta. Ko li mätegätemen, cum inciperet metiri. cfr. fuldet.*

MÄTAR, *metiens, mensor, den som mäter.*

MÄTETATTET, *v. n. metiri posse, kunna mätas.*

MÄTEM, *n. s. mensio, mätning. Mätem litte, vas, quo metimur, mensura, kåril at mäta med. Mätem moura vel mätem fåbbe, decempeda, pertica, måttstock.*

MÄTEN, *ova piscium, råm. Fenn. mäti.*

MÄTJANET, *v. n. vide metjanet.*

MÄTJATAK, *foramen sive apertura glaciei studio facta, per quam sagena piscaria extrahitur atque elevatur, et hål på isen, hvarigenom is-noten updrages.*

MÄTSKA, *mätiket, vide mäska, mäsket.*

MÖTOT, *vide supra metot.*

N

NABAR, *tereбра, näsvare. Nabarin rai- ketet, terebra perforare. Nabarats, dimin. en liten näsvare. cfr. raikanje.*

NABERTET, *v. a. petiturire, enixe expectare, entråget anhålla om, med böner aftvinga. Naberti måste tabb, assiduis precibus istud a me obtinebat, med sina trånga böner erhölet han det af mig. Naberteje, particip. pres. den som entråget ber. Nabertem, subst. ipse actus dum istud fit, entrågit bedjande.*

NABD-

NABDNE, *cui idem est nomen*, den som hafver samma namn. Nabnitjeh mäl len, (*Dual.*) *unum idemque nobis est nomen*, vi två hafva samma namn. *cfr.* kaiman.

NABDASTET, nabtastet, *cognominare, cognomento & quidem plerumque ignominioso insignire*, gifva tilnamn, ell. öknamn. Nabtastallet, *frequ. idem.*

NABTESNAMM, *n. f. cognomen, agnomen inglorium*, tilnamn, öknamn. Nabtesnammit waddet, *cognomina dare.*

NADD, nadda, *n. f. manubrium*, skäft. Nipe nadd, *manubrium cultri*, knifskäft. Naddatak & naddatis, *sine manubrio*, utan skäft. *It. naddatis, adj.* Naddatis akfjo, *securis manubrio carens*, en skäftlös yxe. Naddats, *dimin. et litet skäft.*

NADDATET, *v. a. manubrium facere, manubrio adfigere*, göra skäft, fätta på skäft. Naddatastet, *dimin. idem.*

NADOT, *v. a. recusare*, neka, vågra. Nadoi waddet, *dare recusabat*, han vågrade at gifva. I fodn matte nadot, *recusare nequit.* Nadoftet, *dim. litet afslå eller neka.* Nadogätet, *incipere recusare*, begynna at afslå.

NADOTET, *frequ. id. It. aliquem ad aliquid persuadere sive inducere non posse*, ej kunna förmå någon til något.

NADOTAKES, *minus obsequens, persuasus difficilis*, svår at öfvertala, ogen. *Austr. nadokes, idem.*

NADOM, *n. f. recusatio*, vågrande.

NAGEN, *aliquis*, någon. *vid. aktek.*

NAGGAS, *n. f. angustia*, trångsel. Naggasi pätet, *in angustias redigi.*

NAGGES, *n. a. angustus*, trång. Nagges saje, *locus angustus. cfr. kartjes.*

NAGGET, *v. a. angustare, trudere*, trångga, trångga in. Sifa nagget, *intrudere. It. cogere, compellere*, nödga, tvinga. Ib to tafa nagge, *te ad istud faciendum non cogo*, jag tvingar dig ej dertil. *Passiv. naggetuet*, tvingas, blifva trugad. Naggestet, *dimin. litet tvinga.* Naggegätet, *incipere trudere vel cogere*, begynna at tvinga, ell. trångga. Naggegäti munji winab, *vinum mihi cepit obtrudere,*

NAGGEM, *n. f. coactus*, tvång, trug.

NAGGETALLET, *v. p. compelli, cogi*, blifva tvungen, trugas.

NAGGAIOWET, *v. n. coactum esse, cogi*, nödgas, vara tvungen til. Naggaiowab pätet, *venire cogor*, jag är nödsakad at komma.

NAGGETET, *v. a. cogendum curare, facere ut quis coactus sit*, låta truga någon. *Gal. 6: 12.*

NAGGO, *n. f. coactio*, tvång. Naggo tjada *sive* naggoft fodn tabb takkai, *invitus ille atque coactus istud fecit*, han gjorde det genom tvång och emot sin vilja. Naggotak, *sine coactione, sponte*, utan tvång, frivilligt. I le tunji naggo, *nemo te cogit, necesse non habes*, det är dig ej någon lag.

NAJAKET, *v. n. in motu accelerari, incitari in cursu*, få fart, tiltaga i hastigheten. *Proprie de navigiis eorumque accelerato cursu dicitur.* Ko watnas allas najak, *cum cursus acceleratur cymbæ*, när båten får sin fulla fart.

NAJASTET, *v. a. vide supra karastattet.* Nipe najasti mo kåtab, *summam cutem manus culter perstringebat*, knifven snittade mig i handen.

NAJET, *v. n. quiete atque tranquillitate frui,*

frui, få vara i ro och stillhet. Ib naje tanne orrot, *heic commorari mihi non permittitur*, jag får ej vara här. Swarkeft ib naje ådet, *cruciatibus somno prohibeor*, jag får ej ro at följa för värk. Najestet, *dimin.* litet få vara i ro. Najegåtet, *incipere frui tranquillitate & requie*, begynna at få ro och stillhet.

NAJO, *n. f. laxamentum*, ro, rolighet. Idtji najob ådtjo, *nihil naclus est laxamenti*. Epe najob adne tjuoikist, *culices nos infestant*, vi få ingen ro för myggorne.

NAIKESTET, *v. n. Austr. vide neikafet*.

NAIWES, *n. a. madidus*, våt. *vid. luwas*.

NAIWOT, *v. n. vide luwet*.

NAK, nakk & nakka, *conj. at, verum*, men. Nakk tieti puorist, *at sciebat probe*, men tänk, han visste väl. Idtjib toiwo, nakka die li fodn, *ille ipse, quem non putaram, erat*, det var han i jelf, emot all min förmodan. *It. particula, quæ, ut adverbium qualitatis, vocibus additur, e. gr. wuoidno-nakk, evidenter, modo unicuique perspicuo, ögonfikenligen, få at hvar och en kan se. Kullonak le, optime auditur, det höres tydeligen.*

NAKKAHET, *valere, forma*. Idtji nakkahe wuoste tjodtjot, *non valebat resistere*, han förmodade ej stå emot. Ib nakkahe lognet, *attollere non valeo*, jag orkar ej lyfta up. *It. viribus superare s. prevalere, öfverträffa i styrka.* Kalle fuina nakkahab, *viribus illum supero*, jag är starkare än han. Nakkahastet, *dimin.* litet öfverträffa. Nakkahatjet, *incipere viribus superare*, begynna at öfverträffa i styrka.

NAKKAHADDET, *frequ. id. qu. nakkahet*.

NAKKAR, *n. f. somnus, sömn. Fenn. nuokka, somnus & nucun, dormio*. Nakkarit katotet, *somnum discutere*, fördrifva sömnen. Tan ijan idtjib nakkarit tjalmal ådtjo, *hac nocte somnum oculis meis non vidi*. Negativ. *cas. nakkarapta, nakkaratta, sine somno, utan sömn.*

NAKKARATES, *n. a. insomnis, sömnlös*. Nakkarates ijab adnet, *noctem agere insomnem*, hafva en sömnlös natt. Nakkarates ålma, *vir exsomnia*. Nakkarateswuot, *subst. insomnia, sömnlöshet*.

NAKKARDATTET, nakkartuttet, nakkertuttet, *v. a. sopire, somnum inducere, söfva, göra sömn*. Ådna jukke-mas nakkertutta ulmutjeb, *bene poto facile obrepit somnus*.

NAKKERTOWET, nakkartuet, *v. n. somno opprimi, blifva sömnig*.

NAKKE, *n. f. pellis, cutis, skinn, hud*. Påtso nakke, *pellis rangiferina, rens-hud. cfr. tuolje*. Nakkats, *dimin. en liten hud. Fenn. nacha, cutis, pellis*.

NAKKEK, *n. a. qui instar pellis est, som är eller ser ut som skinn*.

NAKKELET, *v. a. pellere, propellere, skjuta, skjuta fram. Watnafeb nakkelet, cymbam e terra in aquam mittere, skjuta ut båten. Pednikit nakkelet, pecunias suppeditare, förskjuta penningar. Nakkelaftet, dim. Nakkelatjet, incipere propellere sive protrudere, begynna at drifva fram. F. nackan jacio & nyhkiän, trudo, nyhkäys, pulsus*.

NAKKELEM, *n. f. impulsus, pulsus, pådrifning, stöt. It. I fodn palla nakkelemest pednikit, pecunias ille suppedita-*

ditare agre non fert, han försträcker ej ogärna penningar.

NAKKETET, *v. a. pellere, propellere*, skjuta, stöta fram. Nakket tek, *propelle hic*, skjut hit. Ulkos nakketet, *expellere*, utskjuta, utdrifva. Sije kalkeh ulkos nakketet tijeb tjäggelwafist, *expellent vos e Synagogis*. Nakketastet, *dimin.* Nakketatjet, *inchoativ.* vide nakkelet.

NAKKETEM, *n. f. vide nakkelem.*

NAL, nala, *præp. in*, på. To nala, *in te*, på dig. Jubmelen nala, *in Deum*, på Gud. Almatji nala torwostallet, *hominibus confidere*, lita på menniskor. Taken nala, *in tecto*, på taket. *Per casus flectitur*, *e. gr. locativ. nalne*, naltne. Wari naltne wiesot, *in montibus habitare*, bo på bergen. Waren nalde (*vel* nalte) luitati, *monte descendebat*, han steg ner af berget. *Cum pronom. suffix. naldan*, a me, utaf mig. Nalafat, *in te*, på dig. Naldat, a te, af dig &c.

NALAN & *sæpius nale vel nali, adv.* Ib nali jakke, *haud facile credo, vix credo*, jag tror knapt. Ib nale fita, *agre volo*, jag vil ej gärna. *Nunquam sine premissio negativo occur.*

NALE, *n. f. species, genus, slag.* Pâtfoi nale, *species rangiferorum*, ren-slag. *It. indoles, lynne, art.* Pahas nalest le fodn, *haud bonæ indolis est*, han är ej af god art.

NALEK, *n. a. paha nalek, qui non est bona indole, pravus, vrång*, af elak art.

NALES, *n. a.* I le fodn nales älma, *malus vir est*, han är en elak man. I le udne nales talke, *intemperies est hodie*, i dag är elakt väder. Le kus na-

les mannos taggo? *an tutum istac iter est?* är det rådeligit at fara den vägen.

NALET, *v. a. cornua amputare rangiferorum, cornua præsecare*, afhugga hornen på renarne. *It. transl. devincere, superare*, öfvervinna, underkufva. Nalestet, *dimin.* Nalegätet, *inchoativ.* Naletallet, naletowet, *passiv.* mista sina horn, blifva öfvervunnen.

NALN, nalne, *locat. cas. præpositionis nala.* Ådnamen nalne, *in terra*, på jorden.

NALGANET, *v. n. tandem se in viam dare*, sent omsider begifva sig på resan. Sitta nalgani, *tandem aggressus est iter*, sent omsider kom han sig åstad.

NALKETET, *v. n. f. p. teri, nōtas.* Karwoh leh muste nalketam, *vestes meæ attritæ sunt*, mina kläder äro förslitne. Nalketum karwoi, *vestimentis attritis.*

NALO, *n. f. acus, nāl. vide aime.* Nalots, *dimin en liten nāl.* Fenn. neula, *acus.*

NALSEM, *n. f. convitium, blasphemia, hådelse, försmådande.*

NALSES & nalfokes, *n. a. contumeliosus, försmådelig.* Nalses pakoh, *verba contumeliosa.*

NALSET & nalfetet, *conviciari, småda.* Nalseje, *particip. försmådare.*

NALTE, *priv. cas. præp. nala. qu. vide supra*, ner utaf.

NAMEH, *n. f. plural. pili in cornibus rangiferorum*, hår, som våxa på renarnes horn. Name-tjärweh, *cornua hirsuta.*

NAMEK, *minima species culicum*, det minsta slaget af myggor, *Vestrob. hya.*

NAMM, namma, *n. f. nomen, namn.* Nammain,

- main, *nomine*, vid namn. *It.* *stuora namm, varioli*, koppor. *cfr.* *maine*. Namma lappeje, *rangifer admissarius anno septimo*, en brund-ren på sjunde året.
- NAMMATET, *v. a. tribuere*, tilägna. E-tjefas tabb nammati, *sibi ipsi istud tribuit*. Nammatet kâfeki affjeb, *crimen alicui imputare*.
- NAMMATES, *n. a. nomine carens*, namnlös.
- NAMMATUM, *nempe*, nemligen. Nammeti, *Rom. 2: 7. id. Fenn. nimittâin, videlicet*.
- NAMOK, names, *n. a. acutus, acie instructus acuta*, hvas, ägghvas. Namok akfjo, *securis acuta*, hvas yxe.
- NAMOT, *v. n. acutum fieri*, blifva hvas.
- NAMT, *vide* nau.
- NANNAM, *n. f. continens terra*, fasta landet. Nannamesne, *in continenti*, på fasta landet. *Oppos. est* fuolo.
- NANNET, *v. a. vide* nannotet.
- NANNOK, nannos, *n. a. firmus*, stadig, fast. Nannok kaino, *restis firma*, stadigt rep. Nannos jägna, *glacies firma. It.* Nannos bända, *valde dives*, mycket förmögen. Nannos wekke, *auxilium magni ponderis*. Nannoswuot, *subst. firmitas*, stadighet, styrka.
- NANNOSIKT, nannost, *adv. firmiter*, stadigt. Nannost tjodtjot, *firmiter persistere*. Nannoslaka, *idem*.
- NANNOSTET, nannostattet, *vide* nannotet, nannotallet.
- NANNOTET & nannostet, *v. a. firmare, confirmare*, stärka, göra fast och stadig. Nannote anje wele, *confirma ulterius*. Littob nannotet, *fœdus con-*
- firmare*, stadfästa förbundet. Nannotastet, *dimin. litet* stadfästa. Nannotatjet, *incipere firmare*, begynna at stärka.
- NANNOT, *v. n. f. p. confirmari*, stärkas, blifva stadig och stark. Jägna nanno peiwest peiwai, *glacies de die in diem firmior evadit*. Nannostet, *dimin. blifva litet* starkare. Nannogätet, *firmari incipere*, begynna at blifva fast och stadig.
- NANNOTALLET, *v. a. frequ. idem quod* nannotet. Toiwoteseb nannotallet, *promissum explere*, upfylla sit löfte.
- NANNOTEKES, *n. a. inconstans*, ostadig. *Ecclesiasticum*.
- NANNOT, *n. f. firmitas*, styrka. Nannotinas, *firmitate sua*.
- NAPE, *n. f. umbilicus*, nasse. *Fenn. napa. It. centrum, axis*, medelpunkt, axel.
- NAPKETET, *v. n. teri, atteri*, nôtas, förflitas. Karwoh leh muste napketam, *vestimenta mea attrita sunt*, mina kläder äro utnôtta. *cfr.* nalketet. Napkelet, *idem*. Napketatjet, *teri incipere*, begynna at nôtas. *Dicitur tantum de vestibus*.
- NAPOK, *n. f. tegumentum capitis e pelli- bus villosis confectum, quo utuntur iter facientes*, ludin móssa, res-móssa.
- NAPP, nappa, *n. a. præcisus*, affkuren. Nappa pelji, *præcisus auribus*.
- NAPPE, *n. f. mulctra*, mjölkstäfva.
- NAPPET, *v. a. amputare, extremitates abscindere*, affskära, affstympa. Nappet ketjeb, *amputa extremitatem*. Nappet peljit, *aures abscindere*, affskära öronen. Nappestet, *dimin. litet* affskära. Nappegätet, *incipere amputare*, begynna at affstympa. *Boreal. snappet.*

NAPPETUM, *n. a. præcisus*, affkuren.

NAPPO, *itaque, ergo*, altså, fördenskul.

Lekes nappo naute, *sit itaque ita*. Påte nappo, *veni igitur*, få kom derføre.

NARAN, *n. f. clavus ligneus*, tråpinne, nare.

NARANADDET, *clavis ligneis compingere*, fåsta ihop med tråpinnar.

NARANES & naran, *n. f. ulcus, vomica*, böld. Naranefeb luoddet, *vomicam aperire*. Naranafats, *dimin.* en liten böld.

NARBEK, *n. a. procax, protervus*, oblyg, nåsvis. *Plus est quam jalo*. Narbekwuot, *subst. audacia*, djerfhet.

NARBASTALLET, *v. n. nimis audacter agere*, vara för mycket driftig. Ele narbastalle, *ne sis nimium audax*, var ej för djerf.

NARE, *vox, quæ pronominiibus personali- bus & interdum nominibus substantivis in fine addita, significat portionem, quantum nobis debetur*, tillägges andra ord och betyder del, så mycket som man bör hafva. Mo-nare, *mea portio*, min del. Wiefom-nare, *quantum ad vitam sustentandam necessarium est*, så mycket, som fordras til lifvets uppehålle. *cfr. åse*.

NARKET, *congredi cum muliere, coire*, öfva ålskog.

NARR, narres, *n. a. ineptus, stultus*, narraktig. Stuora narr, *nebulo*, en skålm.

NARRET, *v. a. illudere*, göra narr utaf. *It. ad iram provocare*, förarga. Narrestet, *dimin.*

NARTEL, *avis quædam aqualica, Vestrob. vri-and. Appellatur quoque snartel*.

NARWO, *n. a. Austr. vide snarw*.

NASTE, *n. f. stella*, stjerna. Qwokfo

našte, *lucifer, phosphorus*, morgonstjerna. Iddietes našte, *idem*. *It. auwe našteh, stellæ argenteæ aut stanneæ, quibus Lappones cingula solent ornare*, stjerner af silfver eller tenn, hvilka Lapparne, för prydnads skull, bruka på sina bälten. *It. Nasti kaskan, inter utrosque oculos, midt emellan bågge ögonen. De feris dicitur, ut de ursis &c. Nastats, dimin. en liten stjerna. Compos. našte-tåbdeje-tieteje-tajeteje, astronomus, en som förstår sig på stjerner. Našte-fluttjes, ita appellatur igneum istud sive phosphoricum meteoron, quod stellæ decidentis speciem refert, stjernfall. cfr. fluttjet.*

NASTET, *vide infra tjuorget*.

NASTETET & nastet, *v. a. concutere, quatendo aliquem excitare, skaka, rylla*. Nastet tuob almatjeb, *excita hominem istum*. Nastetet tållåb, *ignem concutendo excitare, succendere, rylla om elden. It. todn inta mo pahai našte-tah, ad committenda mala me nunquam non instigas, du upretar mig altjämt til det, som ondt är. Našteftet, dimin. litet skaka, m. m. Naštegätet, concutere incipere, begynna at rylla, m. m.*

NATUR, *n. f. natura*, natur. Naturelats, *adj. naturalis*, naturlig. Eccles.

NAU, *adv. sic, ita, så*. Nau kalkah todn takket, *ita facies, så skal du göra. Ko almesne, nau aj ådnamen naln, ut in cælis, sic & in terra. Nau ko, tanquam, lika såsom. cfr. lå, naute.*

NAUK, *adv. gratis*, för intet. Waddet nauk, *dare gratis*, gifva för intet, utan betalning. *cfr. nauta. It. apud Boreal. valde, högeligen. Måratowi nauk, iratus est valde, han blef hö-*

geligen ond. Wårald muottaji nauk, *vehementer ningere cepit*, det begynte at snöga håftigt.

NAUKA, *n. f. grex minor pecudum, aut aliorum animalium multitudo mediocris*, en skare, en skock af djur. Påtfoi nauk, *grex rangiferorum*, en hop med renar. Naukats, *dimin.* en liten hop. *cfr.* muos.

NAUKAST, *n. a. inutilis*, odugelig.

NAULE, *n. f. clavus*, pinne, nagle. *It. libra, marca, et skålpund. Fenn. nau-la, libra.* Naulats, *dim.* en liten nagel.

NAULAS, *n. f. materia, ex qua faciendi sunt clavi*, ämne at göra pinnar utaf.

NAULET, nauletet, *v. a. clavis affigere*, fästa med naglar. Nauleb naulet, *clavum pangere*, slå in en spik. Krusli-naulet, *cruci affigere*, korsfästa. Nauletastet, *dimin.* litet fastspika. Nauletatjet, *incipere clavis affigere*, begynna at fastnågla. *cfr.* tjittet.

NAULETATTET, *clavis affigendum curare*, låta fastnågla. *It. posse clavis figi*, kunna någlas fast.

NAULATES, pelji naulates, *dolor aurium, dum punctiuncula sentiuntur aurium*, örfstyng, öronvärk. *It. alapa, örfil. It. apud Austral. naulates, clavus*, nagle, pinne.

NAURA, nauraha & naurak, *rapa, rofva*. Naurait porret, *vesci rapis*, åta rofvor. *Synon. nåpo. Fenn. nauris.*

NAUROTET, *v. a. illudere, irridere*, begabba, göra narr utaf. Ele mo kukkebut naurote, *noli mihi amplius illudere. Boreal.*

NAUT, *n. f. manubrium*, skast. *v. nadda.*

NAUTETET, *vide naddatet.*

NAUTA, *adv. gratuito, gratis*, för intet,

utan vedergällning. Nauta waddi, *gratuito dabat. It. absque, sine*, förutan. *cfr.* apta, tapta.

NAUTE, *adv. ita, sic*, så, således. Takka juru naute, *illo prorsus modo facias*, gör aldeles så. Naute håli, *ita dicebat*, han sade så.

NAUTE, *n. f. pellis ferina pretiosior*, dyrskinn. *It. nauten le, villosum est, pilosum est*, det är hårludit, eller fullhårigt. *De pellibus ferinis dicitur, quæ autumnali tempore pilosæ evadunt, æstate plus minusque depiles*, fåges om vilda djurs skinn, när de blifva fullhåriga. Fårta naute le nauten talwa peiwe wakkon, *pelles omnes ferinæ, septimana a Festo S. Michaëlis tertia, rite sunt pilosæ. It. pro ipsis feris, e. gr. Nautit kâddelet, feras captare sive figere*, fånga djur. Nautit niowet, *feris pellem detrahere. Fennon. nuti, calvus.*

NAUTOT, nautaitowet & nautaitet, *v. n. pilosum fieri*, blifva fullhårig.

NAUTET, *vide* niktet.

NAUTER, *n. f. difficultas vecturæ, ob nivem copiosam nec satis compactam*, oföre af för mycket lös snö. Nauter muottek, *idem.*

NAW, nawa, *floccus*, fjun, fnas. *vide* agge. *It. idem quod jeuju.*

NAWAJES, *n. a. villosus, plumis minutis floccisque confitus*, full med fjun och fnas.

NAWALET, *v. n. pilos amittere, pilis privari*, släppa håret, blifva hårlös. Nakke nawali, *pellis depilis facta est.*

NAWET, *v. n. idem. It. active, nawet, nawetet, depilare, pilos detrahere sive abradere, coria calce & aqua, vel aliis rebus*

rebus quibuscunque macerando depilare, taga bort håret, fyra utaf håret. Nawestet, *dimin.* borttaga litet hår. *It. apud Austr.* Nipeb nawestet, *aciem cultri ulterius acuere*, hvåssa en knif. Nawegåtet, *depilare incipere*, begynna at borttaga håret. *It. pilos amittere incipere*, begynna at slåppa håret. NAWEK, nawem, *n. f. jactura pilorum sive detractio*, hår-loffning. Nawekesne le talle, *pili ei nunc decidunt*. NAWETUM, *n. a. depilatus*, som har förlorat håret. NEE TE, *n. anim. martes*, mård. Boreal. NEGG, negga, *n. a. avarus, parcus*, nisk, njugg. *cfr. hanes*. NEGGASTALLET, *v. n. nimis parcum esse*, vara alt för nått och knapp. NEIGA, *vide infra njeik*. NEIKELET, *v. a. inclinare*, luta, böja. Kareb neikelet, *vas inclinare*, luta kårilet. Aiwin neikelet, *capite nutare*, *caput quassare*, nicka med hufvudet. Kåtab neikelet, *manum commovere*, Neikelastet, *dimin.* NEIKELEM, *n. f. nutatio*, lutande. Aiwen neikelem, *nutatio capitis*. NEIKESET, neikas, *v. n. tremere*, *commoveri*, *agitari*, darra, skakas, rōras. Aiwe neikas, *caput quassatur*, hufvudet skakar. Kåta neikas, *manus commovetur*. Neikestet, *dimin.* litet skakas. Neikesteje kåta, *manus tremebunda*, darrande hand. Neikestatjet, *commoveri & concuti incipere*, begynna at darra och skakas. NEIKETET, *v. n. idem quod neikas*. NEIKOT, neikostet, neikogåtet, *v. hitet*. NEIPET, *svadere*, råda. *Raro occur.* NEIT, neita, *n. f. filia*, dotter. Mo nei-

ta, *filia mea*, min dotter. *It. virgo*, jungfru. Alles fjaddo neita, *virgo adulta*. Kåte wuole neit, *puella innupta*. Neitats & neitakuts, *dim.* en liten flicka. *Compos.* neitawuot, *virginitas*, jungfrudom. NEITASTALLET, *speciem virginis cultumque justo mundiorum affectare*, *virginis os habitumque gerere velle*, vilja vara jungfru-lik, vilja vara som en jungfru. NEKKE, *n. f. cervix*, nacke. Fenn. niska. NELGE, *n. f. fames*, hunger. Nelgeb muste kåddeh, *esurio*, jag är hungrig. Nelgest jabmet, *fame confici*, dö af hunger. Nelge walda, *fames perimit*. Nelgetaka & *contr.* nelget, *cas. negativ. absque fame*, förutan hunger. Nelgats, *dimin.* liten hunger. Fenn. nälkä, *fames*. NELGAR, nelgarw, *n. a. famelicus*, hungrig. Nelgar pjādnak, *canis famelicus*. NELGOM, *n. f. esuries*, hunger, hungrande. NELGOT, *v. n. esurire*, vara hungrig, svålt. Sabmeh leh harjanam kālōt ja nelgot, *Lappones algere & esurire consueverunt*, Lapparne äro vane at frysa och svålt. Nelgotet, *dimin.* svålt litet. Nelgogåtet, *esurire incipere*, begynna at svålt. NELGOJE, *esuriens*, den som är hungrig. NELGOTET, *v. a. cibo prohibere*, svålt ut en, neka en mat. Manaites nelgotet, *liberos cibo prohibere*, svålt sina barn. Nelgotastet, *dimin.* Nelgotatjet, *incipere cibo prohibere*, begynna at svålt ut. NELJE, *n. num. quatuor*, fyra. Neljen aiken, *quater*, fyra gånger. Nelje ker-dak,

- dak, *quadruplex*, fyradubbel. Nelje lokke, *quadraginta*, fyratijo. Nelje tjuote, *quadringenta*, fyrahundrade. Nelje jakafats, *quadrinus*, fyrårig. Nelje lokkok, *quadragenarius*, fyratijo-årig. Neljelaka, *quadrupliciter*, på fyrahanda fätt.
- NELJAD, *quartus*, den fjerde. Neljad aiken, *quarta vice*, fjerde gången. Nelje neljad lokkai, 34. Neljadest, *adv. quartum, quarto*, för det fjerde, fjerde gången.
- NELJADES, neljates, *n. f. quadrans*, fjerde delen. Wadde munji neljadeseb, *da mihi quartam partem*, gif mig fjerdedelen.
- NELJES, *quatuor, quadrini*, fyra. Neljes lepe, *quatuor sumus*, vi åro fyra.
- NELJOK, *nonnisi quatuor, tantum quatuor*, allenast fyra. Mije neljok, *nos quatuor soli*, vi fyra allena.
- NEMOK, *n. a. mollis*, blót. *Dicitur tantum de fundo maris lacuumque molliori.* Nemok bātne, *fundus lacus mollior & limosus*, blót fjóbottn.
- NERTS, nerts qwele, *piscis gibbosus*, krokryggig fisk. *Obs. coregonos sæpius in Lapponia invenimus gibbosos, quibus dorsum quasi infractum est, id quod licet morbo quodam vel vitio vertebrarum factum esse videatur, hi tamen pisces aliis ejusdem speciei semper sunt pinguiiores.*
- NESKET, *v. a. pelles concinnare, cuticulam detrahere sive abraderé pellium*, bereda skinn, taga bort kótthinnan af skinn. *It. accedere, appropinquare, nalkas.* Neske teke, *accede huc propius.* Likan kalkebe tokko nesket ekkedi, *ut vesperi illuc perveniamus contendemus*, vi skola bjuda til, at komma dit fram åt aftenen. Nekestet, *dimin.*
- NESKEMROUTE, *ferrum sive instrumentum, quo concinnantur coria pellesque, et järn*, hvarmed skinn beredas.
- NESTE, *n. f. penus viatorius*, refekost, matfäck för resande. *It. donum aliquod, quod dare quis tenetur*, en gåfva, den man är skyldig at gifva. *It. transl. Nestsbs kalka ådtjot, quod promeritus est supplicium de illo sumam*, han skal få sit vålförtjenta straff. Nestats, *dimin.*
- NESTET, *penum viatorium alicui parare*, laga til refekost. Lagamanneb nestet, *Judici Territoriali tributum, quod ei debetur, dare*, gifva Håradshófdingen Tings gåstnings penningar. Nestestet, *dimin.*
- NETE, *vide neete. Fenn. näätä, id.*
- NETT, *n. a. vide negg.*
- NEUKE, *mobilia quævis minuscule mulierum*, kvinfolks nipper.
- NEUNET, *v. n. detineri, quando quis difficulter locum aliquem deserit, justo diutius ullibi commorari*, hafva svårt för at fara ifrån något ställe, dröja någorstådes för länge. Neuni tafa tat almats, *ut hinc abeat hic vix persuaderi potest. Austr.*
- NEURE, neures, *n. a. debilis, vilis, svag, dålig, klen.* Neures muito, *memoria fallax.* Neures piåbmo, *viçtus tenuis*, svag spis. C. neureb, *svagare, fämre.* Superlat. neuremus, den fämste.
- NEURESLAKA, *adv. debili modo*, klent.
- NEURANET, *v. n. frangi, debilitari*, försvagas. Famoh le muste neuranam, *vires meæ fractæ sunt.* Neuranaftet, *dimin.*

dimin. litet förfåmras. Neuranatjet, *incipere debilitari*, begynna at försvagas.

NEURANADDET, *v. n. frequ. v.* neuranet.

NEUREST, neuresikt & neuret, *adv. male, debilitet*, illa, klent. *Comparat.* neurebut, fämre, värre. *Superl.* neu-remust, aldravårst.

NEURETET, *v. a. debilitare*, försvaga.

NEUROT, neurostet, neurogätet. *vide* neuranet.

NEUSEK, *femes*, fnöske.

NEUTO, *n. f. cura*, omvårdnad, skötsel. Puore neutron le fodn fja ludne, *optime illius gerunt curam*, de vårda sig mycket väl om honom. Neutotebme, *incuriosus*, vårdslös.

NEUTOJE, *qui curat, curam gerens*, den som vårdar sig om, skötare.

NEUTOM, *id. qu.* neuto.

NEUTOT, *v. a. curare, curam gerere*, vårda, sköta. Neuto so puorist, *cura illum bene*. Edne neuto manabs puoremust, *mater optime curam gerit infantis sui*. It. frui, njuta. Neutostet, *dimin.* vårda nägorlunda. Neutogätet, *curare incipere &c.* begynna at vårda, m. m.

NEUWO, *n. f. instrumenta piscaria, ut retia, sagene, &c.* fiske-redskap, nåt. It. apud Austr. *consilium*, rådslag. Neuwob adnet, *consilium inire*. Fenn. neuwo, *consilium*. Neuwots, *dim. idem*. Neuwotjit kuit adna, *retia saltem habet piscaria*, han har åtminstone nåt.

NEUWOJE, *consiliarius*, rådgifvare.

NIAIJES, *n. a. bilaris*, blid, mild. Niai-jes mana, *infans subridens*. Austr.

NIAIJOTALLET, *vide* mojtetet.

NIAKA, *n. piscis, murena*, lake. Niakats, *dimin.* en liten lake.

NIAKET, *clandestinis tacitisque gradibus adgredi, conquiniscendo humique reptando insidiari*, krypa efter, lura efter, smyga sig fram krypandes. Låddit niaket, *avibus reptando insidiari*, krypa efter foglar. Niakeftet, *dimin.* litet krypa eller lura efter. Niakegätet, *inchoat.* begynna at krypa efter, eller lura på.

NIAKEJE, *in insidiis latens*, den som lurar på.

NIAKOS, *n. f. locus idoneus ad insidiandum*, beqvåmligit rum at ligga på lur.

NIAKELET, *idem quod* niaket.

NIAKKAHET, *v. n. inclinare, propendere*, luta.

NIAKKET, niakkestet, *v. n. singultire*, snyfta, hicka.

NIAKKESTEM, *n. f. singultus*, hickande.

NIAKKO, *n. a. inclinatus*, lutande. Niakko muora, *arbor inclinata*, et lutande trä. Niakkot, *inclinato modo*, på et lutande fått.

NIALDET, nialdafet, *vid.* niåldet.

NIALAT, nialatak, *n. f. lixivia*, lut. Nialatakin passat, *lixivia lavare*.

NIALGELET, *v. a. ope liquoris cujusdam sapidum quidquam deglutire*, med tilhjälp af något vålsmakande vått svälja ned något, skölja ner.

NIALGET, *v. n. glacie liberari, glacie vacuum fieri*, blifva ren ifrån is. Juo tat jaure nialgi, *jam glacies hujus lacus resoluta est*, denne fjön är nu ren ifrån is. *cfr.* fuddet.

NIALGASIT, nialgast, *adv. v.* nialget.

NIALGE, nialges, nialgok, *n. a. sapidus, dulcis*, vålsmakande, fôt. Nialgok piåbmo, *cibus sapidus*, vålsmakande mat. Nialges nakkar, *somnus*

Nn

sva-

suavis, ljuflig sömn. *Comparat.* nialgab, *dulcior*, smakeligare, sötare. Sökkoreft nialgab, *saccharo dulcius*. *Superl.* nialgaimus, nialgemus, nialgokumus, den smakeligaste, den sötaste. *Compos.* nialges-lakats, *aliquantum sapidus sive dulcis*, sötaktig, något vålsmakande. Nialgeslaka, *adv.* *suaviter*, smakeligen. Nialges-wuot, *subst.* *dulcedo*, sötma, vålsmakelighet. NIALGET, *adv.* *dulciter*, *suaviter*, sött, ljufligt. Nialget ådet, *suaviter dormire*, sofva vål.

NIALGETET, nialgitet, *v. n.* *grato esse sapore*, smaka vål. Nialgeta munji tat piåbmo, *cibus hicce meo arridet palato*, denne maten smakar mig vål.

NIALGOT, *v. n.* *dulcescere*, *grato fieri sapore*, blifva sött, ell. af en god smak. Ko muörje ladta, die nialgo, *bacca maturata dulcescit*. Nialgostet, *dimin.* blifva något vålsmakande.

NIALKAIDATTET, nialgaidattet, *v. a.* *sapidum sive dulce aliquid ducere*, hålla något för vålsmakeligit. Nialgaidatta nelgoje fårta piåbmob, *esurienti quivis sapidus est cibus*, för den hungrige smakar all mat vål.

NIALKES &c. *vide* niallkes &c.

NIALL, nialla, *taberna, repositorium, ubi imprimis cibaria conduntur*, bod, matbod. *It. constellatio Orionis*, himmels-teknet Orion. Niallats, *dimin.* en liten bod. *cfr.* aite.

NIALLASET, *v. n.* Kåta niallasi, *cutis manus detrakebatur*, *manus cute denudabatur*, handen blef hudlös.

NIALLET, *v. n.* *de arboribus dicitur, dum corticem facile dimittunt facilesque sunt, quæ deglubantur*, såges om tran, när

de lättast slåppa barken. *Norland.* löpa. Såke talle puorakit nialla, *facili nunc negotio betula deglubitur*. Niallet, *dimin.* Niallegåtet, *inchoat.* begynna at slåppa barken.

NIALLATET, *v. a.* *glubere, deglubere, corticem detrabere*, få af barken ell. näfvern. Niallatastet, *dimin. idem.*

NIALLOT, niallostet, *v. a.* Kabmakab niallostet, *calceamentum resarcire, centunculum calceo adsuere*, lappa skor. *cfr.* tuognet.

NIALLKES, *n. a.* *lubricus*, hal. Niallkes jägna, *glacies lubrica*, hal is.

NIALLKESTET, *v. n.* *titubare, gradum firmare non posse, in loco lubrico consistere non posse*, slinta. Niallketet, *id. It. transl.* so pakoh niallketeh, *verba ejus fide carent, promissis non stat suis*, han står ej vid sina ord. Niallkestastet, *dimin.* Niallkestatjet, *inchoat.* hegynna at slinta. *Fenn.* nilcastun & niljastun, *titubo.*

NIALLKATKES, niallketakes, *n. a.* *titubans*, den som slinter. *It. inconstans, levis*, ostadig, opålitelig.

NIALME, *n. s. os*, mun. Wastes nialme, *os impurissimum*, en oförskämd mun. Njalmeb tflagget, *os diducere*, ringere, gapa up med munnen, *it. transl. convicia dicere*, vara ovettig. Nialmest le, *os illius morbo adfectum est*, han har ondt i munnen. Nialme bitta, *cibi portio minuscula*, en liten bit mat. Jokka njalme, *ostium fluvii*. Njalmats, *dimin.* Njalmetak & njalmetis, *negativ. casus, absque ore*, utan mun, *it. taciturnus*, tyflåten.

NIALMETEBME, *n. a.* *taciturnus*, tyflåten, den som ej säger mycket.

NIAL-

NIALMOGES, *n. a. contentiosus*, mu i ig, tråtofam.

NIALMOT, *n. f. orificium*, öpning. Ånon njalme, *ostium amnis*.

NIALMATALLET, *bolum cibique offulam sumere*, taga sig en matbit i mun.

NIALMEPELASTET, *v. a. alicui pauxillum cibi dare, repetitis vicibus*, gifva någon då och då en matbit.

NIAMET, *v. a. tergere*, aftorka, bortstryka. Juolkin jalla kâtin niamet, *pede vel manu tergere*. Erit niamet, *abstergere*, aftorka, afstryka. *It. niamet, accipere, potiri*, bekomma. Har mes ådna tawereb niamai, *maximis potitus est divitiis*, han fick ganska stora ågodelar. Niamestet, *dimin. litet bortstryka. It. in affluentia esse alicujus rei*, bekomma någon ting i ymnighet. Pednikit niamesti nauk, *magnas sibi fecit pecunias*, han fick mycket penningar, han blef ganska rik. Niamegâtet, *incipere tergere vel abstergere*, begynna at stryka bort, at aftorka.

NIAMKETET, niamkatallet, *vid. niâmketet*.

NIAMMET, *sugere, lactere*, fuga, di. Ednen nidtjit niammet, *matris ubera sugere*. Niammeje mana, *infans lactens*, *Transl. niamma mo, doloribus ventris laboro verminave*, jag har mage-plåga, jag plågas af maskar. Niammestet, *dimin. litet fuga. It. exsugere, fuga ut*. Niammegâtet, *sugere incipere*, begynna at fuga. Fenn. imen, *fugo*.

NIAMMATET, *lactare, lac præbere*, gifva di, dåggja. Niammatet manab, *ubera præbere infanti*, gifva barnet di.

Niammataftet, *dimin. gifva litet di*.

Niammatallet, *frequ. idem*.

NIAMMEJE, *lactens*, den som dir.

NIAMMATEJE, *lactans*, den som ger di.

NIAPPAT, *n. a. lubricus*, hal, slipprig. Niappat le juolkit, *pedibus lubricus hic est locus*, det är halt för föttren. *It. niappat & niappes, sapidus*. Niappes piåbmo, *cibus delicatior*, läcker spis.

NIAPPAT & niappaftet, *vestis sinum attollere*, lyfta up kläderna.

NIAPPETET, *v. n. vide niallkestet. It. niappet, Austr. salire*, hoppa. Årre niappa muorast muorai, *sciurus de arbore in arborem salit*.

NIARBE, niarbes, niarbok, *n. a. rarus*, gles. *Oppos. est densus*. Niarbes wuome, *rare arbores. It. tenuis*, tunn. Niarbes juptse, *pulmentum tenue, aqua dilutum*, tunn vålling. Niarbeswuot, *subst. tunnhet*, gleshet.

NIARBET, *adverb. tenuiter, raro modo*, tunnt.

NIARBESK, *Austr. vide sniltja*.

NIARBOT, *v. n. rarefieri, rarefcere*, blifva tunn och gles. Juptse tjatseft niarbo, *pulmentum fit tenue ac dilutum aqua. Qwolga niarbo, pili rarefcunt*. Niarbostet, *dimin. litet förtunnas*. Niarbogâtet, *rarefcere incipere*, begynna at blifva gles, at förtunnas. *Oppos. est fuokot*.

NIARBOTET, *v. a. rarefacere*, göra gles, förtunna. Muorait niarbotet, *arbores efficere raras*.

NIARE, niares, *n. a. qui exigua est profunditate*, grund, af liten djuplek. *De cymbis & navigiis dicitur, quæ minus sunt profunda, quæ humilia sunt*.

fåges om fartyg och båtar, som åro låga. *Oppos. wuobmales.*

NIARG, niarga, *n. f. promontorium*, udde, nås. Niarga ketjen, *in extremitate promontorii. It. Norvegia*, Norrige. *Ita dicta, quia promontoriis abundat.* Niarga sabmeh, *sive niarga orrojeh*, *Lappones Norvagici*, Norrska Lappar. Niarga jättejeh, *in Norvegiam commigrantes.*

NIARGASTAK, *promontorium*, nås.

NIASKET, *glubere, deglubere*, flå af. Pâtsoit niasket, *rangiferos deglubere*, flå renar. *It. fœnus facere iniquum*, taga en obillig vinning, skinna. Niaskestet, *dimin. idem.* Aptsa mo niaskestien, *me plane denudabant omnibusque bonis privabant*, de gjorde mig aldeles blott och bar.

NIASKASET, *v. n. sive passiv. deglubi*, blifva afflådd, mista huden. *It. in pauperiem incidere*, råka i fattigdom.

NIASKOT, *v. a. vide niasket.*

NIATSO, *n. f. resolutio nivium*, tō, tōvåder. Niatso sjadda, *nix discutitur*, det tōar. Niasots, *dimin.*

NIATSOS, *n. a. niatfos talke, tempestas mitior, dum nix discutitur*, blidt tōvåder, *cfr. lemok.* Niatfos muottek, *nix calore resoluta*, kram snō.

NIATSOT, *v. n. de nive dicitur, dum resolvitur sive discutitur*, tōa. Niatso-men le talle, *nix nunc discutitur*, det tōar nu. Niatsoftet, *dimin. litet tōa.* Niatfogåtet, *inchoat.* begynna at tōa. Niatfogåta, *nix incipit discuti.*

NIAUKESSET, *v. n. de felibus dicitur.* Katto niaukes, *feles vocem edit sive sonum*, katten jamar. *Onomatopœia est.*

NIAULE, *n. f. limus, in fundo & ad litto-*

ra fluviorum & amnium, imprimis qui lapides reddit lubricos, flem, som lågger sig på sjöars och floders botn samt vid stränderne, och i synnerhet vid stenarne. *Vestrob. åfja.* Jokki niaule, *limus fluminum.* Walla die staikei kalet jokkab, niaule kedkist, *vado fluvium transeuns gradum firmare vix potuit, quum saxa lubrica vestigium fallerent*, han hade svårt vid at vada öfver elfven, för de slippriga stenarnes skull. *Fenn. nåljå.*

NIAULOS, *n. a. limosus, lubricus*, slipprig, flemmig.

NIAULOT, *v. n. limosum fieri & lubricum*, blifva slipprig och flemmig.

NIAULETAKES, *n. a. lubricus*, slipprig. *It. limosus, limo refertus*, gyttjefull.

NIAWALAK, *tinea*, mått, mal.

NIAWEH, *n. f. pili longiores, in inferiore parte colli rangiferorum siti*, långa håren under renarnes hals.

NIAUWE, *n. f. fluvius placidius manans undasque trahens, absque rapiditate*, drag-ström, spak ström. Niawats, *diminutiv.*

NIDARK, *adv. temere, inconsiderate*, obetänksamt, oförvåget. Nidark wadset wadhai, *inconsulte periculum adire*, obetänksamt gifva sig i faran.

NIDDEG, *Austr. vide nuotsjo.*

NIDDO, *n. f. odium, invidia*, hat, afund. Niddost le tabb takkam, *ex malitia id fecit*, han har gjort det af ondska. Niddob munji adna, *odio sum apud illum*, han har hat til mig. *It. in Theologic. vexatio, persecutio*, förföljelse. *Compos. niddo-laka, adv. ex invidia, præ stomacho sive indignatione*, i harmen, i förtret. *It. niddolaka leb pâr-ram,*

- ram, *nimis multum cibi sumsi, non secus atque istud ex ira fecissem*, jag har ätit för mycket, likasom i harmen.
- NIDDOTET, *v. a. odisse*, hata. Ale niddote qweibmabt, *noli proximum tuum odio habere*, haf ej hat til din nästa. *It. vexare, persequi*, plåga, förfölja. *Particip. niddoteje, persecutor*, förföljare. *Passiv. niddotowet, odio esse*, hatas. *It. persecutiones perpeti, vexari*, lida förföljelse, plågas.
- NIDET, *v. a. Austr. nocere, jus alicui detrabere*, förfördela. *vid. kâpfet*.
- NIDKASET, *v. n. paulisper moveri*, litet röras. *cfr. lâtkefet*.
- NIDKELET, *e loco paulisper movere*, litet röra utur sit rum. Epet tab kedkeb nidkelet matte, *lapidem hunc e loco movere non potestis*, j kunnen ej röra denne stenen ur sit rum.
- NIDTJE, *n. s. uber, mamma*, spene, bröst. Nidtje maine, *ulcus mammae*, böld i bröstet eller spenarne. *Obs. Ulceribus mammae saepe, tempore aestivo, laborant rangiferi. Quando vituli matres hoc malo laborantes sugunt, os inficitur morbo quodam cancroso sapissimeque pereunt. cfr. klubbe. It. nidtje, mater, moder. Nidjtjam, mater mea, min moder. Nidjtats, dimin. Nidjtatjam, mater mea carissima, min söta mor.*
- NIET, *v. a. obducere, oblinere*, öfverdraga, öfverstryka. *It. piägga ratheb nieda, ventus viam nive cumulata operit*, blåsten kastar igen vägen med drif-snö.
- NIEIK, *adv. recta ad*, just til, genast åt. Pâti mo nieik, *recta ad me venit*, han kom genast åt mig. Nieika mannet, *invadere, aliquem improvisum occupare*, öfverfalla, komma öfver någon. *cfr. Atsolen, qwouto.*
- NIEIKELET, *v. a. demoliri*, nederrifva. Mureb nieikelet, *murum demoliri*, nederrifva muren.
- NIEIKETET, *v. n. ruere, corruere, delabi*, nederfalla. Sadde nieiket, *arena defluit*, fänden rinner ner. Nieiketastet, *dimin. litet falla neder*. Nieiketastet, *incipere delabi*, begynna at falla ner.
- NIEIKOTET, *v. a. frequ. vide nieikelet*.
- NIEITET, *v. a. opprimere*, undertrycka. Nieiti mo, *me opprimebat*. Wuolos nieitet, *destruere, deprimere*, förstöra, nedertrycka. Nieitetstet, *dimin. litet undertrycka*. Nieitegâtet, *opprimere incipere*, begynna at förtrycka.
- NIETSETALLET & interd. nietsetet. *v. niallatet. De abiete imprimis dicitur.*
- NIETSES, nietfa, *n. a. madidus*, våt.
- NIETSET, nietsetstet, nietsegâtet, *vide luwet & c.*
- NIGOT, *v. n. genua flectere*, niga, buga sig. Nigostet, *dimin. litet buga sig*. Nigogâtet, *inchoat. begynna at buga sig*.
- NIK vel niik, *dæmon marinus & lacustris, Neptunus, näcken, fjö-spöke. Multa fabulose narrant de ejusmodi spectris etiam hodie in nonnullis alpinis lacubus apparentibus, imprimis quando procellosa instat tempestas. Plurium orgyiarum longitudine & latitudine satis magna esse perhibentur, figura cymbæ conversæ. Nobis certe nunquam aliquid istiusmodi videre contigit.*
- NIKKA, *n. propr. viri, Nicolaus, Nils. Nikkoles, Nikkok, idem.*
- NIKKENES & Austr. nikka, *v. niakkestem.*

NIKENET, nikkenet, *vide* niakket.

NJIKOT, *v. n. stridere*, gnifla. *Austr.*

NJIKTS, *arbor, quæ vento agitata stridet, ut solent illæ, quæ exaruerè, vel aliud vitium contraxerunt, et trå, som knarrar ell. gniflar, då blåsvåder år. Austr. De abietibus plerumque.*

NJILLET, *v. n. vide* njallet.

NJIRALDAK, *n. f. locus, ubi incipit cataracta, caput cataraetæ, strömhufvud eller det stället, där strömfallet börjar. cfr. luspe.*

NJISSET, *v. n. flere, aliquatenus lamentari, gråta, beklaga sig öfver. Mana njiffa, infans flet, barnet gråter. Maina todn njiffa? qua de re lamentaris? It. apud Austr. njisset vel njidset, ringi, grina. Njisset, dimin. litet gråta. Njissegåtet, flere incipere, begynna at gråta. Minus est quam tjerot.*

NJISSEJE, *flens, ringens, den som gråter eller grinar. Njisssem, subst. fletus, vagitus, gråt.*

NJITA, *ren, njure. v. monnem. It. ad-eps sive pingve, quod circa renes est, njure-fett.*

NIKKAR, *somnus, vide* nakkar.

NIKTET, *v. a. frui, njuta. Capere utilitatem, hafva nytta af. Ets kalkah tabb niktet, ipse tute exinde capies fructum, du skal sjelf hafva nyttan deraf. Niktestet, dimin. litet åtnjuta. Niktegåtet, inchoativ. begynna at åtnjuta. Fenn. nautitsen, fruor.*

NIKTEJE, *fruens, den som nyttjar eller åtnjuter. Niktem, subst. fruitio, njutande, åtnjutande.*

NIKTEMAS, *n. a. Austral. fruendus, quo frui possumus aut debemus, det man hafver at åtnjuta, eller bör åtnjuta.*

NIL, *vide* nal, nala.

NILA, Niles, Nilok, *v. Nikka.*

NILJA, *n. f. vadum lapidosum, imprimis quod ad promontorium aliquod situm est, stengrund i fjóar, i fynnerhet midt för uddar.*

NIMMET, *v. a. notare, observare, anmärka, gifva akt på.*

NIMMORET, nimmorastet, *vide* nullet.

NIMT & nimpt. *Austr. vid. nau.*

NINGELES, *vide* mingeles.

NINNOs, *n. a. Austr. vide* nannos.

NJOIGOT, *v. n. stillare, destillare, drypa. Njoigo pajelt, destillat superne, det dryper ner ofvan ilrån. Njoigostet, dimin. litet drypa. Njoigogåtet, incipere stillare, begynna at drypa. cfr. kåikot.*

NJOIGOTET, njoikotet. *v. a. guttatim effundere, stillare facere, droppe-vis hålla, låta drypa. Transl. mulgere, mjölka. Njoigotastet, dimin. låta litet drypa. Njoigotatjet, incipere guttatim effundere sive stillare, begynna på at låta drypa.*

NJOIGOTATTET, *v. a. frequ. idem quod njoigotet. Njoigotatte spaitebi, cura ut celerius stillet sive defluat, låt drypa fortare.*

NJOIGOTES, *n. f. gutta, stilla, droppe.*

NJOKOK, *n. a. comtus, explicatus, gredig, vål kammad. Njokok nakke, pellis sive vellus, cujus pili sunt comti, et skinn, som år slåtthårigt.*

NJOLGA, njolgok, *v. njuolga, njuolkok.*

NJOLGO, *n. herba, arundo, fåf, rör.*

NIOMMEL, *n. animal. lepus, hare.*

NIORGA, *n. f. scapula, bog, skuldra. Njorgai pakto, ad scapulas. De hominibus nunquam dicitur. It. cartilago, brusk.*

NJOR-

NJORKOTET, *v. a. fundere, effundere*, gjuta, utgjuta. *Torneus scribit nuorket. Ulkos njorkotet warrab, sanguinem effundere. Njorkotastet, dimin. litet utgjuta. Njorkotatjet, effundere incipere, begynna at utgjuta.*

NJORKOTEM, *n. f. effusio*, utgjutande. Ulkos njorkotem, *idem*.

NIOSKA, *cum derivat. vide njuoska*.

NJOWEM, njowet, *vide njuowet*.

NJOWO, *ita appellantur piscium intestina & squame, fisk-renfning, fisk-fjäll och tarmar. Njowotak, idem. Njowo fjällo, tabula, in qua pisces dissectantur & parantur, et bråde at rensa fisk uppå.*

NJOUS, *n. f. pus oculorum*, var i ögonen. *Aufr.*

NIPE, *n. f. culter, knif. vid. kulke. Nipats, dimin. en liten knif. Fem. nykå, culter.*

NIRBME, nirme, *n. f. odium, invidia*, hat, afund. Nirbmeb kadfestet kâfeki, *aliquem odisse incipere, få hat til någon. cfr. niddo.*

NIRBMOK, *n. a. infestus, invidiosus*, hatfull, afundfull. Nirbmok le munji, *infestus est mihi. cfr. mårak.*

NIRBMOT, nirmot, *irasci, odio capi*, blifva ond, få hat til. Nirbmoi munji tatte palest, *ex illo tempore mei cum odium cepit, ifrån den tiden fattade han hat til mig. Nirbmofstet, dimin. få litet hat til. Nirbmogâtet, nirmogâtet, odio capi incipere, stomachari incipere, begynna at få hat til, at blifva ond. Juo taika pali nirbmogâti munji, jam dudum me odit.*

NIRWANET, *v. n. morbo implicari, corporis infirmitate laborare*, blifva sjuk,

blifva bräcklig til kroppen. *De puerperio etiam dicitur. Mo akka juo le nirwanam, puerperio jam uxor mea cubat, min hustru ligger nu i barnfång. Nirwanastet, dimin. blifva litet sjuk. Nirwanatjet, incipere enervari, morbo corripit, begynna at blifva försvagad, sjukna.*

NIRWEKET, *v. n. idem quod nirwanet*.

NISKA, *n. f. cervix, nacke. cfr. nekke. Fenn. niska, idem. Niskast le sodn fjaddam, stultus factus est, han är blefven galen.*

NISKOT & interd. nisket, *v. a. suffurari, surripere, snatta. Wigga alo niskot, semper suffurari allaborat. Niskeftet, niskofstet, dimin. litet snatta. Niskogâtet, inchoat. begynna at snatta. Puorak lei autel, talle niskogâta, probus antehac erat, nunc vero furari incipit. cfr. fuoladet.*

NISKOJE, furans, den som stjål.

NISKOM, *n. f. furtum minusculum*, snatteri.

NISKOTAKES, furto deditus, tjufaktig.

NISU, nifun, *n. f. uxor, femina, hustru, qvinna. Nifuneb waldet, ducere uxorem, taga sig hustru. cfr. akka. Nifunatta, (negativ. cas.) absque uxore, utan hustru. Hinc*

NISUNATTES, calebs, den som ej tagit sig hustru. Nifunattes wiefom, *vita calebs. Nifunattes âlma, vir calebs, ogift man.*

NIT, *vide supra njita, monnem.*

NITTA, fulcrum, stöd. *vid. tflagge.*

NITTER, *n. a. curvus, krokig. vide kawak. Nitter palga, via flexuosa, krokig väg.*

NITTET, *v. a. minas jactare, hota. Karast sodn nitti mo, gravius mihi minatus*

natus est, han hotade mig starkt. *Austral.* nittot, *idem* & nittotet. Nitteftet, *dimin.* litet hota. Nittegåtet, *minari incipere*, begynna at hota. *cfr.* aitet.

NITTEM, nitto & *Austr.* nittotem, *n. f. minæ, comminatio*, hotelse, hot. Ib palla to nittemest, *minas tuas non timeo*, jag fruktar ej för dina hotelser.

NITTJOS, *resina pinus*, gran-kåda. *Obs. resinam pinus solis ardore inspissatam & indurata avide mandunt Lappones, qua salivæ magna copia elicitur, quam partim exspuunt, partim vero deglutiunt. Nec Norrlandicis Svecis plane ignota res est, qui istam resinam appellant tuggkåda. Id saltem utilitatis adfert, quod dentes emundet. An vero id simul efficiat, ut Lappones non laborent odontalgia, quæ maxime rara est in hac gente, alii dijudicent peritiores, vel quenam alia sit causa, cur tanta impune perpetiantur frigora gelidaque comedant bibantque, promiscue cum calidis.*

NITTSE, *pudendum muliebre*.

NJUKET, njukok, *vide* njoket, njokok.

NJUKTJA, *n. avis, olor, cygnus*, fvan.

Njuktja tålke, *plumæ cygni*. Njuktja mano, *mensis Martius*, Mars månad. *Ita dictus, quia olores isto tempore advenire solent.*

NJUKTJALM, *rete maculis angustioribus, ab utraque parte fundi sagenæ*, trång not, på båda sidorna om notkilen.

NJULGO, *vide* njolgo. *It. instrumentum piscarium, cfr. tjuolgo. Austr.*

NJULTJET, *v. n. salire*, hoppa, springa. Pajas njultjet, *exsilire*, hoppa up. Njultjestet, *dim.* litet hoppa. Njul-

tjegåtet, *incipere salire*, begynna at hoppa. *Boreal. dicunt* Injultjet.

NJULTJOT, njultjotet, *id. qu.* njultjet.

NJUNE, njunne, *Boreal. v.* njuone.

NJUOJA, njuoje, *n. f. aura, ventulus*, litet våder, våderpuft. *It. declivitas*, sluttning, en liten backe utföre. Njuojan le taggo, *declivitas illic est loci. cfr. meto.* Njuojats, *dimin.* en liten våderpuft.

NJUOJET, *leviter flare, afflare*, blåsa smått, blåsa helt litet. Njuojestet, *dimin. idem. It. esse alicujus partium, consentire*, vara på ens fida, bifalla.

NJUOJESTAK, *n. f. vide* njuoja, meto.

NJUOKTJEM, njuoktja, *n. f. lingua, tun-ga*. Njuoktjeminas, *cum lingua sua*. Keles njuoktjem, *lingva sive os mendax*, en lögnaktig tunga. *It. Biällo njuoktjem, pistillum campanæ sive tintinnabuli*, klåppen i en klocka. Njuoktjemats, *dimin.* en liten tunga.

NJUOL, njuola, *n. f. sagitta, pil*. Spaites ko njuol, *velox ut sagitta*, hastig som en pil. Njuolites reitet, *parare sagittas suas*. Njuoli wuotjet, *sagittare*, skjuta med pil. *It. aculeus, spits, gadd. Jabmem, kuffnes le to njuol? mors, ubi est aculeus tuus? död, hvar år din udd? 1 Cor. 15: 55. Giåka njuol, nom. herba, Norrlandice myrkulle. Ita dicta, quia eodem tempore, quo cuculus primum vere advenit, exoriri solet.* Njuolats, *dimin.* en liten pil. *Fenn. nuoli, sagitta.*

NJUOLG, njuolga, njuolges, njuolgok vel njuolkok, *n. a. rectus, directus*, rätt, som ej är krokig. Njuolga kâino, *via recta, minime flexuosa*, rätt väg. Njuolga mannet, *via recta iter face-*

facere, fara genafte vågen. Njuolkok muora, *lignum rectum*, et stycke trä som ej är krokigt. *Item*, njuolg & njuolga, *adv.* Njuolga tåbdestet, *ingenue profiteri*, rent ut bekänna. Håla njuolg, *dic libere*, fåg fritt ut. Takka njuolga naute, *exacte ita facies*, gör aldeles på det fåttet. Njuolga-nare, *Austr. norma*, canon, regel.

NJUOLGET, *v. n. recta incedere via*, *directe incedere*, gå vågen rätt fram. *Oppos. målkot. It. idem quod* mivwet, beqvåma fig. Njuolgestet, *dimin.*

NJUOLGETET, njuolketet, *v. a. corrigere*, *quod curvum est corrigere*, ut *rectum fiat*, rätta til. Njuolgetastet, *dimin.* litet rätta til.

NJUOLWOT, *v. n. instrumentis ligneis*, *quibus nivem conscendunt Lappones*, *cursum contendere celeriori*, rånna på ski-dor det fortaste som man kan. *cfr.* fappek.

NJUOM, njuoma, *n. f. asses sive tabulae*, *ex quibus cymbæ fabricantur*, bråder, at göra båtar af, båt-bråder.

NJUONE, njuonne, *n. f. nasus*, nåsa. Njuonest le, *ager est naso*. Njuone raikesh, *nares*, nåsborar. *It. promontorium*, nås, udde. *It. mucro*, udd. Nipen njuone, *mucro cultri*, knifs-udd. *Rostrum avium*, fogel-nåf. *It. pro ipsa facultate olfaciendi*, förmågan at känna lukten af något, Norrland. våderkorn. *Fenn. nenå, nasus*. Njuonats, *dimin.* en liten nåsa, m. m.

NJUONAK, njuonek, *sagax*, den som har godt våderkorn, som har stark lukt. Njuonak, piådnak, *canis sagax*. *It. mucronatus*, spitfig, uddhvaß. Njuonak nipe, *culter mucronatus*. *It.*

de qualibet nasi affectione, e. gr. Kukkes njuonak, ånekes njuonak, tuolba njuonak, *cui nasus est longus, brevis, depressus*, långnåfig, kortnåfig, flatnåfig.

NJUONES, *n. f. peninsula, promontorium*, udde, nås. Njuones ketje *sive* kårrek, *pars ultima promontorii sive peninsulae*, udden eller det yttersta af nåset.

NJUONO, njuonoha, *n. a. primus ordine*, *reliquos antecedens*, den främste, den som går frammanföre. Njuono påta, *primi veniunt*, de främste komma. Wuoidnib njuonohit, *antecedentes videbam*, jag såg dem, som gingo förut. Njuonofn, njuonon, njuonohen, *adverbialiter accipitur*. Njuonohen (*vel* njuonohefn) mon lijeb, *ego inter primos eram*, jag var ibland de främste.

NJUONOTET, njuonot, *v. a. sagire*, upspana, *cfr.* hapset.

NJUONOTALLET, *v. a. frequ. idem.*

NJUOPET, *sagenam piscariam ex aqua in terram extrahere*, draga up noten på landet. Njuopetak, *locus, ubi istud fit*, stället där noten drages up. *Austral. dicunt* njåpetak.

NJUOR, njuora, *n. f. syrtis lapidosa, vadum in lacu, lapidibus constans minusculis sive glarea*, klappurstensgrund i sjöar.

NJUORANET, *v. n. commiserescere*, *ad commiserationem permoveri*, hafva medlidande med. *Permoveri*, bevekas. Njuoranaftet, *dimin.* litet bevekas. Njuoranaftet, *incipere permoveri*, *ad commiserendum moveri incipere*, begyn-

gynna at bevekas, at róras af medlidande.

NJUORANADDET, *v. n. frequ. idem quod njuoranet.*

NJUORANEM & njuoranaddem, *n. f. commiseratio*, medlidande.

NJUORES, *n. a. tener, mollis*, spåd, mjuk. Njuores grafe, *herba viridis sive tenera*, en spåd ört, som nyligen är upvuxen. Njuores mana, *infans recens natus*, et nyfödt barn. *Transl. njuores waimo, cor facile ad commiserationem*, medlidande och ömt hjertelag.

Njuoreswuot, *subst. misericordia*, barmhertighet. *Fenn. nöyrå, humilis.*

NJUORES, *n. f. cartilago*, ben-brusk.

NJUORESIKT, *adv. animo teneriori*, blödig.

NJUORATET, *v. a. ad misericordiam commovere*, beveka til medlidande. *It. simpliciter permovere, inducere*, beveka, förmå. Njuorataftet, *dimin. litet beveka*. Njuoratatjet, *incipere permovere*, begynna at beveka.

NJUORETEJE, *commovens*, den som beveker.

NJUORATATTET, njuoradattet, *v. n. posse commoveri, ad commiserationem, induci posse*, kunna bevekas.

NJUORGA, *vide njorga*. Njuorgalakats, *cartilaginosus*, bruskaktig.

NJUOSKA, njuoskes, *n. a. crudus, non coctus*, rå. Njuoska pjårgo, *cara cruda*, rått kött. Njuoska muora, *lignum crudum, quod non est siccum*, rått trä. *It. njuoska apud Boreal. madidus*, våt. Njuoskawuot, *subst. cruditas*, råhet.

NJUOSKITET, *v. n. crudo esse sapore*, hafva rå smak, smaka rått. Njuoskit tat piåbmo, *hic cibus crudo est sapore.*

NJUOTETET, *v. a. parcimonia aliquid diutius conservare*, spara, vara sparsam med. Låret kalkah njuotetet, *disces parcimonia operam dare*, du skalt låra at vara sparsam. Njuotetastet, *dimin. litet spara*. Njuotetatjet, *incipere parcimonia & frugalitati studere*, begynna at vara sparsam och måttelig. Leste le njuotetatjet ko nokkegåta, *sera in fundo est parcimonia.*

NJUOTETAKES, *frugalis, temperans*, sparsam, måttelig, huld. Njuotetakewuot, *subst. frugalitas, parcimonia*, sparsamhet, måttelighet.

NJUOTETEM, *n. f. frugalitas, temperantia*, måttelighet. Njuotetemplaka, *adv. frugaliter*, sparsamt.

NJUOTETEK, *n. a. effusus, copiosus & absque parcimonia distributus*, ospard.

NJUOTOT, *v. p. reservari, parcimonia conservari*, sparas, intet förflöfas.

NJUOTSES, *n. a. flaccidus, languidus*, slapp, matt. Kroppe le njuotfes, *corpus est languidum*, kroppen är matt. Njuotfes qwele, *piscis, qui non est recens*, multen fisk. I qwele le puorak, ko le njuotfes, *piscis, nisi recens, nequam est. It. njuotfes, (de fructibus) maturus, mogen*. Njuotfes muórjeh, *bacca matura*, mogna bär. *Translat. quia tunc molliores evadunt.*

NJUOTSET, *v. n. flaccescere, languidum fieri*, blifva slapp och matt. Almats pakeft njuotfa, *homo langvescit aestu*, menniskan blir matt af värmen. Qwele njuotfa, *kasse i tala wuoffjetowa, piscis, nisi recens coctus, vitiatur.*

NJUOUS & njuousek, *vide njous. De pure oculorum tantum dicitur*, såges om

- om var i ögonen. Njuoufot, *verb. n.* Tjalmeh njuoufoh, *pus in oculis fit*, ögonen varas.
- NJUOWET, *v. a. pellem detrahere, macerare, flå, slakta. cfr. njasket. It.* Kiålab njuowet, *laqueo se expedire, göra sig lös ur snaran. cfr. måljot, quod tantum de piscibus dicitur.* Njuowot, *passiv. contr. pro njuowetowet, slaktas, blifva flådd.*
- NJUOWETALLET, *verb. passiv. macerari, slaktas.*
- NJUOWEJE, *macerator, slaktare. Njuowenje, idem; sapissime tamen de illo dicitur, qui furtim aliorum pecudes auferit & macerat, såges om den, som stjål boskap och slaktar. Påtso njuowenje, qui furatur rangiferos maceratque.*
- NJUOWEM, *n. f. maceratio, slaktande. Njuowemesne tjodtjo, in macerando occupatus est.*
- NJUOWOM, *n. a. maceratus, slaktad.*
- NJUOWO, *njuowotak, vide njowo.*
- NJURGO, *n. avis aqualica, colore nigra, parus palustris, Svetice svårta. Hinc njurget, v. n. sibilare, vocem dictæ avis imitari, bliftra, hvifla, låta som svårtor. Njurgetet, dimin. idem.*
- NJURGEM, *n. f. sibilus, hviflande.*
- NJURRA, *Austral. vide njuur.*
- NJUTET, *v. a. tundere, conterere, stöta, kroffa. Salteb njutet, salem tundendo comminuere, stöta sönder salt. Muórjit njutet, baccas conterere. It. Aiweb njutet, crines digitis pererrando caput a pediculis purgare, luska. Njuteset, dimin. litet söndermala eller sönderkroffa. Njutajet & njutegåtet, conterere incipere, begynna at kroffa sönder.*

- der. *Fenn. nuija, tudes & naita, tundere.*
- NJUTEM, *n. f. comminutio, söndermalning, item, tudes vel aliud ejusmodi instrumentum, quo quidquam conteritur, klubba eller stötel, at rifva eller stöta med.*
- NJUTETET, *v. a. contundendum curare, låta söndermala.*
- NJUTEK, *n. a. non comminutus, non contritus, okroffad, som ej är söndermalen.*
- NJUTO, *n. f. electuarium, mos. Norrlandice stampa. Muórje njuto, electuarium baccarum, bår-mos. Nåpoi njuto, electuarium raparum, rosmos.*
- NJUWE, *Austr. vide uwe.*
- NIWSA, *niwsek, n. f. fomes, ex fungis betularum præparatus, fnóske. Niwsekatta i famen almats matte orrot, fomite Lappo carere nequit. Niwsekit barkotet, fomitem lixivie & cortice macerando præparare, barka fnóske.*
- NJÅLKAN, *njålkai & njålkast, adv. cursim, cursu aliquatenus veloci, något fort, i lunk. Njålkast wuejet, cursu aliquantum incitato vehi equo vel alio animali vectario, kôra i lunk.*
- NJÅLKESTET, *v. n. paulisper currere, gradu aliquantum properante & incitato incedere, löpa litet smått, lunka.*
- NJÅLKESTEJE & njålkes, *qui eundo aut currendo aliquantum properat, den som små-löper eller lunkar. Njålkes herke, rangifer vectarius, qui non est plane ob tarditatem gressus rejiciendus.*
- NJÅLKASTATTET, *v. a. facere ut quis non nimia tarditate utatur in gressu, verum properet & paulisper currat,*

laga at en små-lóper eller lunkar. Herkeb njálkastattet, *rangiferum sectarium incitare ad currendum & properandum.*

NJÁLOT, *v. a. lingere, fleka.* Piádnak le kareb njáлом, *canis patinam linxit,* hunden har flekt fatet. *It. meseb njálot, vitulum parere, kalfva.* Njáløstet, *dimin. litet slicka.* Piádnakeh njálostin alde farjesit, *canes vulnera ejus lingeant.* Njálogåtet & njálojet, *lingere incipere, begynna at slicka.* *Fenn. nuollen, lingo.*

NJÁLOJE, *lingens, lambens,* den som slickar. *It. mese njáloje aldo, rangifer fœmina vitulos pariens quotannis, en ren-ko, som årligen bår kalfvar.*

NJÁLOLTAK, *n. s. res aliqua, quæ pecudibus datur, ut illam lingant, fleke för boskap.*

NJÁLOM, *n. s. linctus, slickande.*

NJÁLOTET, *v. a. frequ. id. qu. njálot.*

NJÁMKELET, *v. a. facere ut aliquid cohereat, conglutinare, fåsta ihop, kliftra tillsammans.* Njámkeli papareb akti, *papyrus conjungebat.* Njámkelestet, *dimin. litet hopkliftra.*

NJÁMKETET, *v. n. adherere, adherescere, fastna vid, hånga vid.* Akti njámketet, *coherere. fitta ihop.*

NJÁMKOS, *n. a. qui facile adherescit, som lätt fastnar vid.* Njámkos ko tarwe, *ut pix, tam facile adherescens.*

NJÁMOT, *v. n. idem quod njámketet. It. sequi, sectari, följa efter.* Mijit njámoi, *nos secutus est sponte sua, han tog sig före at följa med ofs.* *It. amplecti, omfamna, omfatta.* Njámoi tjåpoti, *collum amplexus est. It. de morbis epidemicis & contagiosis, fåges ock*

om smittosamma sjukdomar, som genom smitta gå man ifrån man. Njámøstet, *dim. litet fastna vid, m. m.* Watnafi njámøsti, *ja taina kajoi håggabs, cymbam prehendebat manibus, atque ita vitam conservabat.* Njámogåtet & njámotatjet, *adherescere incipere, amplecti incipere, begynna at vidhånga, at omfamna, m. m.*

NJÁMOTET, *v. a. frequ. amplecti, omfamna.*

NJÁPETAK, *Austr. vid. njuopetak.*

NJÁPTJOT, *ope manuum pedumque simul scandere malos, arbores vel in alia ejusmodi loca ardua, klånga sig up med händer och fötter.* Muorab njåptjot, *arborem scandere, klånga sig up i trä.* Njåptjostet, *dim. celeriter scandere, hastigt klifva up.* Njåptjogåtet, *incipere scandere, begynna at klifva up.*

NJÁRITET, *v. n. defluere, aflöpa, rinna bort.* Tjatse njårit, *aqua defluit, vatnet rinner af.* Njåritastet, *dim. Njåritatjet, inchoat. begynna at afrinna. cfr. tfåkot.*

NJÁROT & njårotet, *v. a. sensim stillando & quasi colando infundere, sakta gjuta, fylla.* Njåro tjatseb karai, *aquam in vas infunde, gjut vatnet i kårilet.*

NJÁRS, njåtse line, *focale, halsduk.*

NJÁWET, *Austr. v. njuowet.*

NJÁUKE, *n. herba, ranunculus aquatilis, Vestrob. abborgrås, gåddgrås.*

NJÁWSO, *vide njous, njuows.*

NJÁBLOT, *v. n. parere vitulum, kalfva.* Aldo meseb njåbloi, *rangifer fœmina vitulum peperit.* Njåblogåtet, *incipere vitulum parere, begynna kalfva.*

NJÁD, njåda, *n. s. angustia, fortuna adversa,*

versa, nód, trångmål. Njåden leb, *angustia premor*, jag är i nód. Njåda palen, *in casu necessitatis*, i nödfall. Njådats, *dimin.* liten nód.

NJÅDALATS, *n. a. indigus auxilii sive opis*, nödstålt, nödlidande. Puore le njådalatjeb wekktet, *opem ferre illi, qui indiget, bonum est atque honestum.*

NJÅDASTEM, *n. f. inopia, indigentia*, torftighet.

NJÅDASTET, *indigere, opus habere*, hafva af nöden, tarfva. *It. angustia premi penuriaque*, vara i nód och trångmål. Njådaftowet, *idem.*

NJÅGGESTET, *v. n. per loca decliva tra-ha vel alio idoneo instrumento sedens descendere*, fitta och åka utföre backar.

NJÅKET, *v. n. de piscibus dicitur, dum in illis locis congregantur, ubi ova gignent ludentque*, fåges om fisk, når han famlar sig på de ställen, der han skal leka. Njåkeje qwele *vel* njåkem qwele, *pisces in dictis locis congregati*, famlad lek-fisk.

NJÅKERM, *n. f. vide nekke.*

NJÅKETET, *v. a. somniare*, drömma. Maite le todn njåketam? *quid somnias-ti?* hvad har du drömt? Njåketastet, *dimin.* litet drömma. Njåketastib tollin, *ib tast talle, olim paululum somniabam, nunc vero nihil.* Njåketatjet, *somniare incipere*, begynna at drömma. *Fenn. nucka, dormire.*

NJÅKETEJE, *somnians*, den som drömmar.

NJÅKETEM, *ipse actus somniandi*, drömande.

NJÅKO, *n. f. somnium*, dröm. Njåkon wuoidnib attjeb, *pater mihi in quiete visus est.* Njåkoit fupstet, *som-*

nia narrare, berätta drömmar. Njåkoit tjålgeftet, *somnia interpretatione explicare*, förklara drömmar. Njåkoit njåketet, *somniare*, hafva drömmar. *Fenn. näkö, visio.*

NJÅKOK, *qui saepe & multa somniat, cui, quæ futura sunt, in quiete videntur*, den som drömmar, om hvad som skal ske. *Obs. magos & veneficos illos habent Lappones, qui vera & futura somniant. cfr. näite.*

NJÅLDASET, *v. n. vide nawalet.*

NJÅLDET, njåldestet, *vid. nawetet.*

NJÅLET, *v. a. deglutire, devorare*, svälja, fluka ner. Piåbmob njålet, *cibum deglutire.* Njålestet, *dimin.* litet svälja. Njålegåtet & njålajet, *deglutire incipere*, begynna at svälja ned.

NJÅLATAK, *n. f. fauces, gula*, svalg, strupe. *It. caput sive summitas catara-ctæ*, strómhufvud. *cfr. luspe.*

NJÅLANJE & njålatakes, *n. a. vorax*, glupsk.

NJÅLATALLET, *v. p. devorari*, upflukas.

NJÅLETET, *v. a. deglutiendum præbere, facere ut quis deglutiât*, låta svälja. *It. devorare*, svälja ner.

NJÅLAHAH & sis - njålahah, *intestina*, inålfvor. *Act. 1: 18.*

NJÅLEM, *n. f. deglutitio*, svålgning.

NJÅLEJE, *deglutians*, svåljare.

NJÅLO, *n. f. idem quod njålatak.* *It. njålo, njålok, adj. deglutitus*, nerfvålgd. Hauk njålo, *piscis, quem devoravit lucius*, en fisk, som en gådda har flukat.

NJÅR, njåra, *n. f. genæ, mala*, kind, kindben. Njåra-bakko, *maxilla*, kindben. *It. homo, menniska.* Mådde njårah, *multi homines*, många menniskor.

Muttem njär, *quidam, non nemo*, en menniska, en viss man.

NJÅRATEBME, *n. a. impudens, qui os non habet, qui perfricata est frontis*, skamlös, oförskämd.

NJÅTKET, *v. a. de canibus, se invicem mordentibus ita, ut dentibus cohæreant*, fåges om hundar, när de bita sig fast med hvarandra.

NJÅTSEK & njåts, *n. s. crus, fkenben, smal-ben. Njåtskeke* tåjet, *crus frangere. Njåtskekit* kåttjelet, *tentare crura, i. e. uter alteri prævaleat eundo aut currendo*, försöka hvilkendera är snållare, at gå eller springa.

NJÅTSES, njåtslet, *vide njettes* &c.

NJUONE, *vide njuone*.

NJÓIKOT, *v. n. stridere*, gnifla. *Austr.*

NJÓIKOM, *n. s. stridor*, gniflande.

NO, *adv. vide kalle. Cum suffixo pronom. nose, note, nomi, nosi. Nomi tie-tebe, probe scimus. Note mai toiwoh, putas quidem, du menar väl få, &c.*

NOFFA, *n. s. nodi articulorum digitorum*, knokar på fingren. *It. juolke noffa, nodus articuli plantæ pedis*, fotknyla.

NOFFAI & noffajes, *n. a. cui magni sunt articulorum nodi*, den som har stora knokar, eller stora leder.

NOFFEL, *n. s. titio*, brand, eldbrand. Noffelats, *dimin.*

NOIBETET, *v. n. claudicare*, halta, linka.

NOISO, *pisces solito majores ita appellant*, få kallas stora fiskar.

NOKKET, *v. n. finire, consumi*, blifva alt, åndas. *Peiwe nokka, dies finitur si-ve præterit, dagen åndas. Piåbmo nokka, cibus consumitur, maten blir all. It. obdormiscere, somna. It. interd. mori, dö, sapius tamen de brutis & be-*

stiis, quam de hominibus, fåges om kreatur och djur. *Nokkestet, dimin. obdormiscere, somna. Nokkestam li-jeb, obdormiveram*, jag hade somnat in. *Nokkegätet, incipere consumi*, begynna at blifva alt. *Wina nokke-gäta, vinum incipit deficere. Famoh muste nokkegäteh, vires mihi deficere incipiunt.*

NOKKEM, *n. s. finis*, ånde. *Nokkemeb adna, finem habet*, det hafver slut. *Algo ja nokkem, initium & finis*, början och slutet. *Puore nokkem lakeb adnet, bonum habere exitum*, hafva en lyckelig utgång. *Saloges nokkem lakeb ådtjot, mortem occumbere beatam*, dö saligt. *Nokkematta & nokkemapta, privativ. cas. absque fine, infinite*, utan ånde.

NOKKESTASTET, *v. n. quasi diminutivum diminutivi nokkestet, quod vide supra nokket, paulisper obdormiscere*, litet infomna. *Nokkestatjet, incipere obdormiscere*, begynna at somna in. *Fenn. nuckun, dormio.*

NOKKETET, *v. a. atterere, terere*, förnåta, förflita. *Karwoit nokketet, atterere vestimenta*, förflita kläderna. *Nokketastet, dim. litet förflita. Nokketatjet, inchoat. begynna at förflita.*

NOKKETEM, *n. s. tritus*, nötning.

NOKKETATTET, *v. a. facere ut quid atteratur*, låta förnåta.

NOKKOM & nokkum, *n. a. tritus*, förfliten. *Nokkom kapte, tunica trita*, en förnött råck. *It. & quidem sapi-sime, qui aliqua re exhaustus est*, den som är utblottad på någon ting. *Aptsa leb nokkom, plane exhaustus sum. Pednikist leb nokkom, pecuniis ex-hau-*

exhaustus sum, pecuniæ meæ exhaustæ sunt, mina penningar äro alla.

NOKKOTEKE, nokketeke, *n. a. infinitus*, oändelig. *cfr.* ikkates.

NOLJO, *v. nolpo*. *Fenn. nuljus, ineptus*.

NOLKELET, *v. a. paululum dare, munera minuscula offerre*, gifva litet och små gåfvor. Nolkelaftet, *dimin. id.* Alo nolkelasti munji, *mibi semper aliquid quantumvis exiguum dabat*, han gaf mig alltid något smått.

NOLLOK, *n. a. allectus*, lockad. Ko nollok le fodn, *imbecilli consilii & facilis est, qui pelliciatur*, han är som et tok, och låter förleda sig til all ting.

NOLLOTET, *v. a. allicere, pellicere*, locka. Nollotet etjes kâik, *ad se allicere*, locka til sig. Manait nollotet, *pellicere infantes*. Nollotet suddoi, *ad peccandum allicere sive seducere*, locka och reta til fynd. Nollotastet, *dimin. litet locka*. Nollotatjet, *pellicere incipere*, begynna at locka. *cfr.* leppotet.

NOLLOTEJE, *pellax, illex*, den som lockar och retar, lockfogel. Nollotem & *interd. in Theologicis contr. nollom, illecebra, pellacia*, lockande, tubbande.

NOLLOTATTET, *v. a. pelliciendum curare, facere ut pelliciatur*, låta locka eller tubba, så laga, at en blifver lockad.

NOLPO, *rangifer sine cornibus, cujus cornua decidere*, en ren utan horn. Nolpo pâtso, *idem. Dicitur etiam de vacis, capris & ovibus, e. gr. nolpo kufa, vacca cornubus carens*, en hornlös ko. *It. nolpo adj. obtusus*, trubbig. Nolpo såbbe, *baculus extremitate obtusa*. Nolpo saite, *hasta sive lancea*

minus acuta, et ohvassit och trubbigt spjut.

NOLPOT, *adv. sine cornubus*, utan horn.

NOLSATET, *v. a. ferire, illidere*, stöta, stöta emot. Kedken wuoft juolkeb nulfatet, *pedem ad lapidem allidere*, stöta foten emot en sten. Nolfataftet, *dimin. litet stöta*.

NOLSATEM, *n. s. illisus*, stöt.

NOMMET, *v. a. fascinare, incantare*, förtjusa, förtrolla. Kå le tijeb nommem? *quis fascinavit vos? Gal. 3: 1.*

NOMMEM, *n. s. fascinum, incantatio*, förtjusning, förtrollande.

NOMPO, *qui auribus est præcisus*, den som har afskurna öron. *cfr.* nappa. Nompot, *adv. med afskurna öron*.

NOPPO, *idem quod nompo. It. de avibus, quibus caudæ sunt breviores*. Såges ock om foglar, som hafva kort fivants. Noppot, *adv. idem*.

NOPPESTET, *vide nappet*.

NORJE, *Norvegia, Norrige*. Norjes, *adj. Norvagicus, Norrsk*. Norjes ålma, *Norvagus*, en Norrsk man. Norjes qwele, *piscis Norvagicus, Norrsk fisk*. *cfr.* wuona, wuonak.

NORTETET & nortotet, *v. a. impingere, offendere*, stöta emot, stöta. Nortetastet, *dimin.* Nortetatjet, *inchoat. cfr. nolfatet*.

NORTETEJE, *qui impingit*, den som stöter emot. *It. pulsans*, den som stöter på.

NORTETEM & *Austr. nortes, illisus*, stöt.

NORTO-KEDKE, *lapis offendiculi*, stötesten. *Theol.*

NOUWET, *v. n. vide nuwet*.

NUBBE, nubbad, *Boreal. v. mubbe &c.*

NUESKE, *n. a. sordidus*, ofnygg.

NUET-

NUETTE, *sagena piscaria*, not.

NUFFEL, *vide* noffel.

NUET, *Åselenf. vide* nau.

NULLET, *v. n. murmurare, obstrepere*, knota, knorra. Nulla muina, *rixatur mecum*, han åntrar med mig. Nullegåtet, *obstrepere incipere, incipere murmurare*, begynna at knota och knorra. Sagga faggabi nullegåti, *magis magisque cepit obstrepere*.

NULLEJE, *obstrepens, murmurans*, den som knotar eller knorrar.

NULLEM & nullom, *n. f. murmuratio, altercatio, contentio*, knot, knorr. Nullomen wana, *sine murmuratione*, 1 Pet. 4: 9.

NULTJET, *vide* niultjet.

NUMMET, *vide* nommet.

NUMMER, *n. f. nota arithmetica*, siffrå.

NUOKA & nuokes, *adv. satis, nog*. Nuokes le, *satis est, sufficit*, det är nog. Nuokab leb wuordam, *satis diu expectavi*, jag har nog länge väntat. Nuokes pednikist, *satis pecuniæ*. Aiwe nuokes, *satis multum, sufficienter*, tillräckeligt, aldeles tillfyllest. Compos. *adj.* Onuokas, *indignus*, ovärdig, oskickelig. Onuokas almats, *homo indignus sive ineptus*, en oartig menniska. Onuokeswuot, *subst. displicentia, indignitas*, obehagelighet, oanständighet. Onuokastem, *indignatio, dum quis aliquid ægre fert*, misshag. Hinc *verbum compos.* onuokestet, *ægre ferre, fastidire*, ej tycka om, hafva leda til. Södn onuokestet, *dimin.* litet förtryta. Onuokestatjet & onuokestatsgåtet, *incipere fastidire si-*

ve ægre ferre, begynna at tycka illa om. Onuokestatja talle mab autebut le mainom, *jam incipit fastidire quod antea laudavit*.

NUOKAHET, *acquiescere in aliqua re, contentum esse*, vara nögd med, åtnöja sig. Ib tabb nuokahe, *in ista re non acquiesco*. Nuokahab pednikit, *maite leb ådtjom, contentus sum pecuniis, quas accepi, nec ulterius quidquam expecto*, jag är nögd med de penningar jag har fått. Nuokahastet, *dimin.* Nuokahatjet & nuokahatsgåtet, *incipere contentum esse sive acquiescere*, begynna at åtnöja sig med.

NUOKAHATTET, nuokahaddet, *frequ. id.*

NUOLET & nuollet, *v. a. solve, dissolvere*, lösa lös, lössa. Tjuolmeb nuolet, *nodum solve*, lösa up knuten. Karwoit nuolet, *veste se exuere*, klåda af sig. Nuolestet, *dimin.* litet uplösa. Nuolegåtet, *solvere incipere*, begynna at lösa. Baddeb nuolegåti, *vinculum cepit solve*, han begynte at lösa löst bandet.

NUOLETET & interd. nuolletet, *v. n. frequ. veste se exuere*, klåda af sig. Nuolete ruobi, *exue te citius veste*. Nuoletastet, *dimin.* Nuoletastib, *veste me festinanter exuebam*, jag klådde af mig i en hast, kastade af mig klådena. Nuoletatjet & nuoletatsgåtet, *incipere exuere*, begynna at afklåda. Ko li nuoletatjemen, *cum veste se exueret*.

NUOLEJE, nuolleje, *solvens*, den som löser.

NUOLEM, nuollem, *n. f. solutio*, löfande.

NUOLETUM, *n. a. solutus*, upplöst. Nuoletum le tjadnes, *vinculum solutum est*.

Nuo-

NUOLOSET, nuollofet, *v. n. f. p. solvi, solutum ire*, uplôfas, loffas. Tjuolma nuolofi, *nodus relaxatus est sive solutus*, knuten loffades ell. löstes up.

NUOLOSUM, nuollofum, *n. a. solutus*, uplôft.

NUOPE, orrom nuope, *n. f. levamen, laxamentum*, lindring, lifa, ro. *cfr. najo.*

NUOPP, *Austr. vide inuop.*

NUOR, nuora, *n. a. juvenilis*, ung. Nuor âlma, *vir juvenis*, ung man. Nuor akka, *uxor juvenis*. Nuoreh peiweh, *æres juveniles, juvenia*, ungdoms tid. Nuora pale, *idem*. Nuori lakai takket, *juvenem agere*, bâra sig åt som en yngling. *Comparat. nuorab, nuoreb, junior*, den yngre. *Superl. nuoremus, nuoraimus, junissimus*, den yngste. Nuorats, *dimin. admodum juvenis, adolescentulus*, mycket ung. *Fenn. nuori, recens, juvenilis.*

NUORANET, *v. n. juvenescere*, blifva ung. Nuoranam leh todn autebist, *juvenescere nunc videris*, du synes vara yngre, än fôrut.

NUORAWUOT, *n. f. juvenitas*, ungdom. Kitta nuorawuotestas, *inde ab illis temporibus cum juvenis esset*, ânda i från sin ungdom.

NUORETET, *v. a. Etjebis nuoretet, se juniorem esse dicere, quam revera sit*, gôra sig yngre, än man vârkel. år.

NUORJO, *n. animalis amphibii, phoca*, skjål. Nuorjo nakke, *pellis phocæ*, skjål-skinn.

NUORT, nuorta, *n. a. borealis*, norrländsk, i norr belågen. Nuorta land, *regio septentrionalis*, et i norden belåget land. Nuort ednam, *id.* Nuortata tafo, *plaga septentrionalis*, norra

kanten. Nuorta manne, *hyperboreus*, norrlänning. Nuorta kânno, *fæmina hyperborea*, en norrländsk qvinna. Nuorta naste, *arctos, stella polaris*, nordstjerna. *It. nuort, subst. septentrio*, norden. Nuorten leb, *in septentrione sum*, jag är i norden. Nuortet påtab, *e septentrione venio*, jag kommer norr ifrån. Nuortas wuolgab, *in septentrionem abeo*, jag far norr ut. Nuortelen, *in plaga boreali*, på norra sidan. *Comparat. nuorteb*, längre i norr belågen, längre i norden. *Superlat. nuortemus & nuorteimus*, den norrafte.

NUORTAK, *hyperboreus*, norrlänning.

NUORTATS, nuortats pele, *plaga borealis*, norra sidan.

NUORTEK, *adv. qua plagam borealem, a parte aquilonia*, norr omkring, på norra sidan om.

NUORTEL, *n. a. borealis, aquilonalis*, den norra. Nuortel piägga, *ventus boreas, aquilo*, nordanvåder. Nuortel alat, *ventus ab occasu solstitiali spirans, caurus*, nordvåst vind. Nuortel lullat, *caecias*, nordost vind.

NUORTELW, *n. a. id. quod nuortel.*

NUORTELEISNE, nuorteleisne, *in loco septentrioni propiori*, längre i norden.

NUORTESTET, *lingua loqui hyperborea, dialecto hyperborea uti*, tala norrländska.

NUORTETET, *v. n. ire versus septentrionem*, gå norr ut. Nuortet nuortebe-fi, *ulterius in septentrionem eas*, gå längre norr ut. *It. in septentrionem transportare*, föra norr ut. Nuortetastet, *dimin. ställa kofan litet* längre i norr.

NUOSKES, *vide njuoska. Fenn. nuosca, humidus, madidus.*

NUOTTE, *v. nuette. Fenn. nuotta, id.*

NUOTSJO, *focus ex duobus truncis super se invicem dispositis, igne subjecto, factus, eldstad, stockeld af 2:ne stoc-kar, som läggas ofvanpå hvarandra. Vestrob. nening, id.*

NUOW, *adv. ita, så, så där. Takka nuow, fac isto modo, gör på det sättet. Idtji wastete nuow jalla nau, vel nuow nau (omissö jalla) nihil plane respondebat, han svarade aldeles ingen ting, hvarken så eller så. cfr. nau.*

NUOWE & nuowe, *stupa, blår. Nuowist, (scil. takkatum) stupeus, af blår.*

NUOWTE, *adv. isto modo, på det sättet. cfr. naute.*

NURJO, *vide nuorjo.*

NUSK, *vide niwsek.*

NUTA, *vide nauta.*

NUTEK, *calcei, quos e pellibus pedum si-ve crurum rangiferorum conficiunt, Lappskor af ren-benlingar. cfr. kab-mas, kallok.*

NUWET, *v. n. murmurare, fremere, gny, braka. Tållå nuwa, ignis murmurat, elden gnyr. Piägga nuwa, ventus fre-mit, vådret fusar. cfr. låset, jutset.*

NUW, nuwa, *n. s. fragor, fremitus, gny.*

NÅDE, *n. s. onus, börda. Loffes nåde, onus grave, tung börda. Nåde her-ke, rangifer clitellarius. Nådeb qwed-det, onus portare, bära bördan. Nå-dats, dimin. en liten börda.*

NÅDAHET, *sarcinas componere & con-stringere, binda och lägga ihop bör-dor, bylta ihop. Austr.*

NÅDOTET & Austr. nådetet, *v. a. onera-*

re, sarcinam imponere, lägga bördan på, belasta. It. nådeb nådotet, onus dorso subire, taga bördan på sig. Nå-dotastet, dimin. litet belasta, m. m. Nådotatjet, incipere onus suscipere, &c. begynna at taga på sig bördan, m. m.

NÅDOTUM, *n. a. oneratus, betungad.*

NÅDDO, *n. s. glomus, nyftan. Laige nåd-do, glomus fili, garn-nyftan.*

NÅDDOTET, *v. a. glomerare, nyfta. Nåd-dotastet, dimin. Nåddotatjet, inchoat.*

Nåddostet, *Austr. idem & nåddofjet.*

NÅGGET, *v. a. colligere, comparare, sam-la ihop. Njuotetemin någga mai-tek, frugalitate & parcimonia saltem aliquid colligit, han samlar alltid litet smått, genom sin sparsamhet. Någ-gestet, dimin. Någgegåtet, inchoat. begynna at samla ihop litet smått.*

NÅITE & nåide, *veneficus, trollkarl, spåman. Stuora nåite, veneficii peri-tissimus, en stor trollkarl. Nåitats, dim. en liten spåman. Fenn. noita, id.*

NÅITASTALLET, *v. n. veneficiis uti, ma-gicas tractare artes, bruka trolleri. It. de veneficiis se jactare, skryta af, at man kan trolla. Nåitastalleje, par-ticip. qui istud facit, en som brukar troll-dom, eller ock skryter af sin trollkonst.*

NÅITASTALLEM, *n. s. incantatio, troll-dom.*

NÅITES, *n. a. ad incantamenta & vene-ficia pertinens, det som hörer til troll-dom och håxeri. Nåites pargo, fa-ctum veneficio praestitum, håxeri. Nåi-tes alma, veneficus, håxare, spåman. Nåites did, ritus magicus. Compos. nåiteswuot, subst. praecantatio, svart-konst.*

Når-

NÅTOT, *veneficiis uti*, trolla. Nåtostet, *dimin.* Nåtogåtet, *fascinare incipere*, begynna bruka trolleri.

NÅTOM, *n. f. præcantatio*, håxeri. Nåtomin tåmetet, *veneficiis uti*, fara med spådom.

NÅTOTET, *v. a. frequ. idem quod nåtot, fascinare*, förtrolla. *It. Opem magi cujusdam sive venefici exostulare, aliquem ad fascinandum inducere, anlita någon at spå. Nåtoti fåmes nåtob, mago cuidam, ut veneficio uteretur, persuasit*, han öfvertalte en spåman at bruka svartkonst.

NÅTOTEM, *n. f. fascinum*, förtrollande.

NÅK, *n. a. vide neure. Comparat. nåkenob, fåmre. Superlat. nåkenomus*, den fåmste.

NÅKKESTET, *v. n. procidere, titubando labi, stupa, falla. Nåkkesti råggai, in foveam procidebat. It. nåkkestet, mori, dö. Dicitur de morte repentina. Nåkkestastet, dimin. litet stupa. Nåkkestatjet, inchoat. begynna at stupa.*

NÅKKET, *v. n. finire, vide nokket.*

NÅKKETET, *v. n. obdormiscere, somna, blunda. Nåkkestastet, dimin. som hastigast flumra in. Nåkkestatjet, obdormiscere incipere, begynna at flumra in. vide nokkestet &c.*

NÅLFÄHET, *v. n. conquinescere, fitta och huka. Sæpissime de avibus dormientibus dicitur. cfr. krognaht.*

NÅLLOTET, *vide supra nollotet.*

NÅLT, *n. f. collis minor, figura rotunda, en liten kulle, en liten rund backe. Nåltats, dimin.*

NÅPPA, *vide nuopp.*

NÅRATET, *v. n. vide supra jåkfetet.*

NÅRRES, *coxa, höft, roben. Austr. nårt-*

fe, id. Nårtfen wanka, morbus ischiaticus, höftsjuka.

NÅRRET, *v. n. catervatim magnoque numero in unum locum congregari, catervatim & quasi vi quadam irrumpere, dyna sig ihop, tränga sig in. Nārretet, dimin. Nārregåtet, inchoat. begynna at packa sig ihop.*

NÅSTET, *Boreal. vide nāstet.*

NÅTTAHET, *v. n. vide nālfahet. De avibus dormientibus dicitur, fåges om foglar, når de fitta och sofva.*

NÅBNE, *vide nabdne. It. nābna & Aust. nābno, jussum, ordinatio, befallning, förordnande. Boreal. tsekkes, idem. Nābn-ålma, ordinator.*

NÅBNET, *v. a. ordinare, edicto fieri jubere, förordna, befalla. Boreal. tsek-kotet.*

NÅJET, *nåjestet, vide najet, najestet.*

NÅKKI, *vide nik.*

NÅKO, *nåketet, vide niåko, niåketet.*

NÅKTSE, *adv. valde, högeligen. Nåktse mårak, valde iracundus, ganska ond. Nåktse puore, valde bonus, hand parum bonus, ganska god, ej litet god. Ariepl.*

NÅLI, *adv. vide nale.*

NÅLKE, *fames, hunger. vide nelge &c.*

NÅLOT, *v. n. hebescere, blifva flö och ohvafs. Nipe nåloi, culter factus est hebes.*

NÅLOS, *n. a. hebes, obtusus, ohvafs, flö.*

NÅNNET, *v. a. corroborare, confirmare, hårda. cfr. nannos, nannotet.*

NÅPO, *vapa, rofva. dimin. nāpots, en liten rofva. cfr. naura.*

NÅPAT, *nepos ex sorore, systerson. Cum suffixo pron. nāpam, mi nepos. Fenn. nepa, idem.*

NÅPEL, nåpok, *n. a. cupidus, avidus*, begärlig efter. Nåpel leb taffan, *ejus rei cupidus sum*, jag är begärlig derpå. Nåpok laipai, *cupidus panis*.

NÅRA, mala, kind. *vide niåra*.

NÅROT, *v. n. hebescere*, blifva flö och ohvafs. Akfjo nåroi, *securis facta est hebes*. Nåroftet, *dimin.* blifva litet ohvafs. Nårogåtet, *incipere hebescere*, begynna at blifva flö. Nipe nårogåta, *culter incipit hebescere*, knifven börjar blifva ohvafs.

NÅROM, *n. a. hebes*, ohvafs. Nårom fwerde, *gladius hebes*.

NÅROTET, *v. a. hebetare, aciem ferri obtundere*, göra flö och ohvafs. Ale nårote akfjob, *noli hebetare securim*.

NÓRTO, *n. f. fædus*, förbund. *v. litto*.

NÓRTOTET, *fædus inire*, göra förbund. *cfr. littotet. It. vovere, fide data spondere*, fullt och fast låfva, förfåkra.

O

O! *interj. o! o! ack!* O! Jubmel, *o! Deus, o! Gud. Obs. o vocibus præfixum sæpe respondet tō o negativo Suecano*, o, i början på orden, är ofta et neknings-ord, likasom i Svenskan, t. ex. oåiles, *non sanctus, profanus*, ohelig. *Euphoniae causa interdum additur n, ut onåiles, idem. cfr. ailes. Oåileswuot, impietas, ohelighet. Oåilestet, profanare, ohelga, &c.*

OASTO, *n. f. incommoditas temporis, quando non vacamus*, otid, när man ej har tid. Oaston leb talle, *nunc non vaco, cfr. asto*.

OAUKOK, *n. a. inutilis*, onyttig. Ogagn, *idem*.

OBLO, *n. insecti, fucus*, humla. *Mel in Novo Testamento Laponico explicatur per oblon wuoi, honung. Sic metfen oblon wuoi, mel silvestre, Matth.*

OBÅDD, *n. a. peregrinus*, främmande. Obådd påtfoh, *rangiferi peregrini si ve alieni*, främmande renar, andras renar.

ODDO, *n. f. cicatrix*, årr. Jutte oddo le, hawe le te orrom, *quoniam cicatrix est, fuit vulnus. Oddok & Austr. oddek, adj. qui accepit cicatrices*, den som har fått årr, årrig.

OFEDDEN, *pupillus*, omyndig. Ofeden manah, *pupilli*, omyndiga barn.

OGAGN, *n. a. inutilis*, odugelig. Ogagn ålmå, *vir nullius frugis, cfr. gagne*.

OHM, *n. f. fama, rumor*, rykte. Ohm manna to pira, *fama de te fert*.

OJAKKO, *n. f. incredulitas*, otro, *v. jakko*.

OJALGES, *n. a. iniquus, non planus*, o-flåt. *v. jalges*.

OJAMES, *n. a. immortalis*, odödelig.

OIBOT, *certare, kâmpa*. Mon leb oibom puore oibomeb, *certavi bonum certamen, 2 Tim. 4:7. Oiboftet, dimin. litet kâmpa. Oibogåtet, incipere certare, begynna at kâmpa. cfr. taggatet*.

OIBOJE, *certans, qui certat*, kâmpa.

OIBOM, *n. f. certamen*, kamp.

OJEBD, *n. a. inequalis*, olik. *vid. jebd*.

OISOT, *v. a. vincere*, vinna, öfvervinna. Sodn oisoi mo, *vincebat me. It. Ib oiso qweddet, non valeo portare, jag orkar ej båra. confer aibmotet, makset. Oisoftet, dimin. Oisogåtet, inchoat. begynna at öfvervinna, m.m.*

OITET, *v. a. devincere*, öfvervinna. Wai lulime oitet, *ut vincamus. Oitettet, dimin. litet öfvervinna. Oit-tegâ-*

- tegâtet, *incipere devincere*, begynna at ôfvervinna. *It. occidere*, dråpa.
- OITATALLET, *v. p. vinci*, ôfvervinnas, blifva ôfvervunnen. Katte abma oitatalah, *cave ne vincaris*.
- OITO, *adv. adfir.* Die li oito naute, *ita quidem erat*, det var få. *It. forte*, til åfventyrs. Jus oito pâta, *si forte venerit*, om han til åfventyrs kommer. *It. oito kus, interrog.* Oito kus fodn kalka pâtet? *num veniet (subintell. ut fama fert)* år det fant, at han skal komma. *It. tamen*, dock, likvål. Takkai oito naute, *fecit tamen ita, (quod vix credideram)* han gjorde dock få, emot all fôrmodan. Pâti oito, *venit tamen, præter nostram expectationem*, han kom likvål, fastån vi ej trodde det vål,
- OKAUNES, *n. a. vide* kaudnes.
- OKERES, okerok, *n. a. caritatis expers*, kårlekslös. *vid. keres.* Okereswuot, *subst. okårlighet*.
- OKIERDIES, *impatiens*, *vide* kierdies.
- OKITOKES, *ingratus*, otackfam.
- OKULLOGES, *inobediens*, olydig. *vide* kulloges.
- OLAW, *n. propr. vir.* Olaus, Olof.
- OLJO, *n. f. oleum*, olja. Oljo muora, *oliva, olea*, oljetrå. Metse oljo-muora, *olcaster*, vill-oljetrå, *Rom. 11: 24.*
- OLJAJES, *n. a. oleosus*, oljaktig.
- OLJOPAJ, oljopaja, *oleum lauri*, lagerolja.
- OLYKKO, *n. f. infortunium*, fortuna adversa, olycka. *cfr. lykko.*
- OLYKKOLATS, *n. a. infortunatus*, olyckelig.
- OLÅRDEK, *vide* lård.
- OMAK, *n. f. vide* waiwe, muode, pargo, kråse.
- OMAKET, *v. a. vide* waiwetet, pinetet.
- OMAKES, *n. a. subnubilus, turbidus*, mulen. Omakes talke, *tempestas nubila*, *cfr. palwes.*
- OMASSE, *n. a. varius, varii generis*, åtskillig. Omasse almatjeh taggo wafeh, *varii generis homines illic prætereunt.* Omasse slajest, *ex vario genere*, af åtskilligt slag. *Compos.* omasse-lakats, *id.* Omasse laka vel omasse lakai, *adv. varie, vario modo*, på åtskilligt fått. Omasse lakai almats wieso, *varie vitam agunt mortales.*
- OMATTANJE, omatteles, *vide* matak, matteles.
- OMERKOS, *n. a. inscius, inconsultus*, ovetande. Aptsa le fodn omerkos tassan, *istius rei plane inscius est.* Omerkoswuot, *subst. ignorantia, inscitia*, okunnighet. Omerkoswuotest takket, *ex inscitia facere.* Omerkoslaka, *adv. ignoranter*, af okunnighet.
- OMEUDA, *n. a. imbecillus, infirmus*, ivag, ohåf. Omeuda mana, *infans infirmus & debilis.*
- OMÅGA, *pussio, pussiola*, ôfvermage, barn.
- OMÅRRES, *vide* ofmures. *cfr. morres.*
- ONALES, *n. a. malus*, elak, *vide* nales. Onales smak, *sapor ingratus.*
- ONUOKAS, onuokestet, *vide* nuoka.
- ONÅPPES, *n. a. imperitus*, okunnig. Onåppes kâinoi, *via imperitus*, okunnig om vågen.
- OPET, opetak, *n. f. nix vento cumulata*, snödrifva. *Cumulus, acervus*, en hög.
- OR, *n. f. tintinnabulum*, bjällra, *v. kålk.*
- ORAJANES, *incuriosus, imprimis rei familiaris*, vårdslös, obestållsam. *vide* rajanes. Orajaneswuot, *incuria*, vårdslöshet.

ORBMES, *culicum species, Vestrob. knort,*
et flags myggor.

ORDNIG, *n. f. statutum, institutum,* be-
slut, inrättning.

OREKT, orektes, &c. *vide* rekt, rektes.

OREID, *n. a. imparatus,* oberedd, v. reid.

OROTES, *plural. orotafeh, animalia car-*
nivora in genere, tam aves, ut vultu-
res, accipitres, quam quadrupedantia,
ut lupi &c. rofdjur af allehanda slag,
både djur och foglar.

ORREK, *rangifer mas duorum annorum,*
en tu års gammal hann-ren. Orrek
wakko, *septimana ante festum St. Bar-*
tholomei, veckan för Berthilsmåssan.

ORRES, *mas, hanne. De omnibus bestiis*
dicitur, exceptis piscibus, fåges om
alla hann-djur, undantagandes om
fiskarne. Orres påtso, *rangifer mas.*
Plural. orrah & orrafah, hannarne.

ORROT, (*infinitiv. verb. anomal. leb*)
esse, at vara. Mon kalkab orrot to
wānak, *amicus tuus ero,* jag skal va-
ra din vän. *Dicitur quoque in indica-*
tiv. orrob, maneo, jag förblifver.
Tanne mon orrob, *heic permaneo,*
jag förblifver här. Sodn le orrom
puorak ālma, *probus ille fuit vir,* han
har varit en god man. Wai orroli-
me, *ut simus,* at vi måge vara. Or-
roje, *particip. qui est vel manet,* den
som år, den som förblifver. Ikkat
orroje, *perpetuus, perennis,* beständig,
stadigtvarande. Orron orroje, *idem.*
Orrostet, *dimin. litet* vara, förblif-
va något litet. Orrogåtet, *esse aut*
manere incipere, begynna at vara el-
ler förblifva.

ORROM & orro, *n. f. mansio, habitatio,*
förblifvande, beboende. Orrob tak-

kai tafa, *heic capit permanere.* Orro
podda, *tempus mansionis.* It. i orrob
takka hålemest, *quam maxime est gar-*
rulus, han tiger aldrig. Idtji pelke-
mest orrob takka, *semper & continue*
rixabatur, han trätte altjämt. It. or-
rom, *essentia,* varelse. Orromes kau-
to, *respectu essentiae suae,* i anseende
til sin varelse. Orrom nuope, *vide*
nuope.

ORROJET, *v. n. cessare, desinere,* uphō-
ra. Orroji rasjotemest, *desinebat plue-*
re, det uphörde at rågna. Hålemest
vel hålet orroji, *desistebat loquendo,*
han uphörde at tala. Orrojastet,
dimin. idem.

ORROJEM, *n. f. cessatio,* uppehåll.

ORROTAKES, *n. a. essentialis,* våsentelig.

ORROTATTET, orrodattet, *v. n. habita-*
ri posse, idoneum esse aptumque ad ha-
bitationem, kunna bebos, vara tjen-
lig at bebo. I tat ādnam orrotatte,
hac habitari nequit regio, detta lan-
det kan ej bebos. It. orrotattet &
orrostattet, *procrastinari vel in aliud*
tempus differri posse, kunna upskju-
tas til en annan gång. I entsek or-
rostatte, *periculum in mora est.*

ORROT, orot, *n. f. habitatio, mansionis*
locus, vistande, tilhåll. Orrot saje,
locus commorationis, tilhåll.

ORROTET, *habitare, commorari, manere,*
vistas, förblifva. Landeb orrotet,
terram habitare, in regione manere,
vistas i landet, qvarblifva i landet.
Orrotastet, *dim. liten tid* vistas. Or-
rotatjet, *incipere commorari,* begynna
at uppehålla sig. Orroteje, *particip.*
commorans, den som uppehåller sig.

ORT, *n. moneta, Imperialis Danici qua-*
drans,

drans, en fjerdedels Norrsk Riksd:r.
It. Ort vel Skatte-Ort, sexdecim oboli Svecani, 4 Skill. efter Svensk räk:n.

Os, *nidor*, *os*, *vide tšiwna*. *Ositet*, *v. tšiwnetet*.

OSMURES, *proprie, qui crapula laborat, item, qui alias se male habet*, den som har ondt af rus, ell. annars är ofrisk.

OSTAIKES, *vide staikok*.

OSWARNES, *n. a. inexcusabilis*, oför-svarlig. *It. insufficiens*, otillräckelig. *Oswarneslaka*, *adv. modo inexcusabili*, oför-svarligt. *It. insufficienter*, otillräckeligen.

OSÄDDOS, *ofäddoswuot*, *vide fäddos*.

OTAMES, *indomitus*, *vide tames*.

OTARBES, *vide tarbes*.

OTÅREK, *n. a. effrenus*, ostyrig. *Otårek herke*, *rangifer effrenus sive freno reluctans*.

OWITTES, *n. a. incertus*, *ovifs. v. wittes*.

OWUOKES, *vide wuokes &c.*

OWÅNEK, *inimicus*, *vide wānek &c.*

OWÅNES, *n. a. inutilis*, *minus aptus*, o-dugelig. *Oppos. fjättes*.

P

Literæ P & B in lingua Lapponica vix a se invicem differunt, non secus ac literæ D & T, K & G. Attamen, ut certa & constans habeatur ratio scribendi, in initio imprimis vocum utimur præcipue literis durioribus, T, K, P, idque tam in imitationem lingvæ Fennicæ huic maxime cognatæ, quam in conformitatem cum pronuntiatione Lapponum borealium.

PADDET, *v. n. glacie repleti*, *vide bad-det*, *badhat*, *badhes*. *Hinc paddates & paddats*, *glacies fluviorum & rivu-*

lorum congelata & alte concreta, isfvall i floder och bäckar.

PADDAT & paddok, *n. a. nauseam excitans, fastidium movens*, våmjefam, som förorsakar våmjelfe. *Dicitur de fætidis & iis, quæ saporis sunt ingrati. cfr. maikok.*

PADDETET, *v. a. Austr. elevare, attollere*. uplyfta, lyfta under.

PADHA, *n. f. unguentum ex pingvibus & resinosis præparatum*, en smörja af fett ock kåda. *Vestrob. wallning*. *Padhet*, *dicto unguento ungere*, smörja. *Norrland. walla*.

PADNAHET, *v. a. Austr. veneno tollere*, förgifva. *Sålgin padnahet*, *veneno necare*, förgifva med förgift.

PADNE, *n. f. dens*, tand. *Adnete padnabt*, *tace, nebulo*, håll munn på dig. *Rixantium est. vide reliqua in pane.*

PADNATALLET, *v. a. obtrectare*, baktala.

PADS, *pluma, penna*, *vid. bads*, tålke.

PADTJET, *v. a. irritare*, reta, upågga. *Alet padtje manaitete mārāi*, *ne ad iram provocate liberos vestros*. *Padtje so*, *wāi wuolga tokko*, *persuade ei*, *ut illuc abeat*, öfvertala honom at fara dit. *Padtjestet*, *dimin. litet upågga*. *Padtjegåtet*, *incipere irritare*, begynna at upågga.

PADTJEJE, *incitans, irritator*, den som upåggar eller retar. *Padtjem*, *subst. illecebra*, retelse. *Ådtjen padtjemest*, *ex illecebra carnis*.

PADTJETET, *frequ. padtjeteje*, *padtjetem*, *id. qu. padtjet*, *padtjeje*, *padtjem*.

PADTJEK, *padtjetak & Austral. padtjetkenna*, *non incitatus sive instigatus*, oretad.

PADTJO, *n. f. morbus*, sjukdom. *Wina pad-*

padtjost puotfa, *crapula laborat*, han år ôlsjuk. Matte padtjost puotfa? *quo morbo affligitur?* hvad sjukdom plågas han af? Tai padtjoi le, mai-te ikto ådtjoi, *ex verberibus hesternis ægrotat*, han har ondt af de hugg, hvilka han fick i går. *cfr. maine.*

PADWA, *n. s. pars quedam truncorum quarundam betularum reliqua durior, ex qua manubria securum & malleorum, vel aliorum instrumentorum fabricantur, Norrlandicis björkljud, björkfvall.*

PAGGE, *capistrum*, grimma. *Proprie capistrum rangiferorum*, grimma för renar. *It. transl. Konogasa pagge, pæna a magistratu inflicta*, et af öfverheten ålagt straff. *Hinc*

PAGGOTET, *v. a. capistrum sive frenum injicere*, betfla, lägga grimman på. Herkeb paggotet, *rangifero frena injicere*, lägga grimman på ren. Paggotastet, *dimin.* Paggotatjet, *inchoat.* begynna at betfla.

PAGGO, *n. avis, attagen, hjärpe. Boreal. dicunt påggo. Paggots, dimin.*

PAGKETET, *v. n. tumere, intumescere, svälla up. Hinc pagkat, adj. tumens, ad intumescentiam pertinens*, som angår svullnad. Pagkat wank, *corporis intumescencia*, svällsjuka. *cfr. panketet.*

PAHA, pahast, *adv. male, illa, ondt.* Pahast le puotfemen, *graviter ægrotat*, han år illa sjuk.

PAHA, pahas, *n. a. malus, pravus, ond, elak.* Pahas ålma, *vir malignus*, en elak man. Pahab takket, *malefacere, malum perpetrare*, göra det som år ondt. Pahasi tjada, *ingratiis, ex coactu*, genom tvång, emot ens vilja. Paha nalek, pahas nale, *vide nalek,*

nale. *Comparat. pahab, värre, mera ond. Superl. pahaimus & pahamus, den värste. Compos. pahaswuot & pahawuot, subst. malitia, ondskå. Pahas-lakats, aliquantum malus, något elak. Pahalaka & pahafikt, adv. male, illa.*

PAHAK, *n. a. invitus, non obsequens, obenågen*, den som ej bifaller.

PAHAKES & Boreal. pahamihas, *diabolus*, den onde, *cfr. bewel, formula sapissime est jurandi.* Die li pahakes, *diabolicum erat*, det var hin.

PAHAST, *adv. vid. paha.* Pahast wieso, *male vivit, it. male se habet*, han förer et elakt lefverne, betyder ock, han mår illa. Pahast wiesoba kakebska, *(dual.) inimicissimi sunt*, de åro stora ovänner. *Fenn. pahasti, id.*

PAHANET, *v. n. depravari, deteriorem fieri*, blifva fämre, förvårras. *Fenn. pehenen, deterior fio.*

PAHASTALLET, *reniti*, stråfva emot, lägga sig emot. *Dicitur quando quis precibus alicujus non permovetur, neque quod alter cupit facit*, fåges når man ej låter beqvåma sig, at göra en annan til viljes. Pahastalleje, *particip. renitens, qui invitus est*, den som år motstråfvig, ovillig. Pahastallem, *subst. ipse actus, dum istud fit*, motstråfvighet, ovillighet, obenågenhet.

PAHETET, *vide wårretet.*

PAHDET, *adhærere*, låda vid, fastna vid. Pahdi kâtit, *manibus adhærebat*, det fastnade vid håndren. Tarwe pahda, *pix liquida adhæret.* *It. Sarwes tjåpoteb pahda, rangiferi admissarii collum crassius fit, (ut solet fieri autumno cum venere æstuat)* brundren får tjoc-

tjockare hals. Pahdestet, *dimin.* litet låda vid eller fastna vid. Pahdegâtet, *incipere adharere, inquinare incipere*, begynna at fastna vid, begynna at orena.

PAHOT, *v. n. deteriorem fieri*, blifva värre. *It.* Juo le pahom autebist, *minus nunc quam antea est benignus*, han är nu mera ej så vålvillig som förut.

PAIJANET, *v. n. surgere, ascendere*, stiga up, gå upföre. Paijani warai, *in montem ascendebat*, han gick up på berget. Peiwe le paijanam, *sol ortus est*, solen är upgången. Suowa pajana, *fumus sursum tendit*, röken stiger upåt. *It.* so maddo le paijanam, *delictum ejus innotuit*, hans brott har blifvit uppenbart. *It.* akten len mõi paijanam, *una nos ambo adolevimus*, vi bägge hafva växt up tillsammans. Paijanastet, *dimin.* stiga litet up. Paijanatjet, *incipere surgere &c.* begynna at stiga up, m. m.

PAIJANEM, *n. f. ortus, ascensus*, upgång, upstigande. Peiwen paijanem, *ortus solis*.

PAIJASS & paijassats, *n. f. superficies*, yta.

PAIJATS, *n. a. exterior, superior*, den yttre, den öfre. Paijats pele, *pars superior*, den öfre sidan. Paijats pele piårgost, *carnis pars exterior*.

PAIJAS, *adv. sursum*, upåt. *vide* paijen.

PAIDNET, *vide* painet &c.

PAIJE, *n. a. supernus*, den som är ofvanföre. Paijeh sitah, *villæ superne, locis editioribus sitæ*, de öfre eller högre belågne byarne. Paije-fameh, *Lappones in Alpibus degentes*, fjäll-lappar, paijehah & paijelahah, *idem*. *Comparat.* paijeb, *superior, editior*,

den öfre, den högre belågna. Paijemus, *superlat.* den öfversta, den högst belågna.

PAIJEN, *adv. in loco editiore*, der uppe, högt up. Paijen waren nalne, *in summitate montis*, högst på berget. Paijen almesne, *in cælis*, uppe i himmelen. *Per casus flexum significationem variat, e. g. penetrativ.* paijas, *sursum*, upåt. Walde paijas ådnamst, *tolle de terra*, lyft up utaf jorden. Paijas tjodtjelet, *surgere*, stiga up. Paijas wuolget, *sursum tendere*. Paijelt vel paijet, *motum de loco superiore indicat*. Paijet pâti, *superne veniebat*, han kom ofvan ifrån. *It.* paijelt, *ad superficiem sive superiorem partem pertinens*, det som angår ytan, eller öfra sidan. Paijelt le tjappes ja wuolte welkes, *superior pars nigra inferior vero alba est*, den öfre sidan är svart och den nedra eller undre hvit. *Comparat.* paijebun, paijebon & paijebisne, högre up. Paijebun mon leb tuste, *superiore ego sum loco, quam tu*, jag är högre up, än som du. Paijebut, paijebukt, *superius, altius*, högre up. Paijebukt wadse, *altius ito*, gå högre. Paijebusi kåret, *in locum magis elevatum ascendere*, klifva högre up. *Superl.* paijemusne & paijemusen, *in loco maxime elevato, supremo loco*, högst up. Paijemusen leb, *supremus sum*. Paijemusi, *in locum supremum*, til det öfversta rummet, &c.

PAIJEL, paijela, *præp. super*, öfver. Mo paijel vel, *cum pronom. suffixo*, paijelam, *super me*, öfver mig. Paijelat & paijelafat, *super te*, öfver dig. Paijelafas, *super se*, öfver sig. Paijela-

me, *super nos*, öfver ofs, *pro mien* paijel &c.

PAIJELTES, *n. a. vide* paijats.

PAIJETET, *v. a. extollere, sustollere*, uplyfta, uphöja. *It.* manait paijetet, *liberos educare*, upfostra barn. *It. divulgare, manifestare*, uppenbara, göra bekant. Paijetastet, *dimin.* litet uphöja, *m. m.* Paijetatjet, *incipere sustollere*, &c. begynna at uphöja, *m. m.*

PAIJETEJE, *qui educat, sustollens, qui manifestat*, den som fostrar up, den som uphöjer, den som uppenbarar. Manai paijeteje, *liberos nutriens*, den som upföder barn.

PAIJETATTET, *v. a. extollendum curare*, låta uphöja. *It.* Manait paijetattet, *liberos educandos curare*, låta upfostra barn. *It. posse sustolli*, kunna uphöjas.

PAIJETUET, paijetowet, *pass. verb.* paijetet, uphöjas. *cfr.* paijanet.

PAJET, *v. a. permittere, sinere*, tillåta. I paja so pätet, *non finit eum accedere*. Paja mo tuste tab adnot, *sine te hoc exorem*, låt mig få utbedja mig detta af dig. Paja tabb orrot, *missum istud facito*, bry dig ej dermed. Pajestet, *dimin.* litet tillåta. Pajegåtet, *incipere permittere*, begynna at tillåta.

PAJES, *postica pars calceamentorum*, baklåder på skor.

PAIK, paika, *stercus*, träck. *Fenn.* pasca. Paika kâte, *latrina*, afträde.

PAIKET, *cacare, alvum exonerare*, träckka. Paikestet, *idem.* Paikegåtet, *inchoat.* begynna at träckka.

PAIKE, *n. f. regio, tractus*, ort, trakt. Tanne paiken lejen, *in ea regione erant.* *It. locus*, rum, ställe. Juru tanne paiken, *hoc ipso loco*, just på detta

stället. *Fenn.* paicka, *locus.* *It.* paikai pätet, *scopum attingere*, komma til ändamålet. Paiken le naute, kokte fodn fupstesta, *ita fere est, ut narrat*, det är ungefär som han berättar.

PAIKALOK, *adv. in uno eodemque tractu sive regione, in confinio*, på en och samma ort, i gränskapet, näst intil. Paikalok mai len, *nos ambo conterranei sumus sive vicini*, vi äro vistandes på en och samma ort.

PAIKOI, *adv. vide* tafoi.

PAIKO, *n. f. frigus maximum*, stark köld.

PAINET, *imbuere, liquore vel odore aliquid inspicere sive perfundere*, fätta färg eller ock lukt uppå. Tarwe kätit paina, *nix manus inquinat*, tjära ore-nar händerna. Kebne le painam, *v. kebne.* Piåbmo le karest painam, *v. sis sapore indutus est cibus*, maten har fått smak af kårilet. Juo kus salte paini? *num jam cibus sale est imbutus?* smakar maten af salt? Wina le so ai-wai painam, *ebrius est, poculis tinctus est*, han är drucken. Paineftet, *dim.* Painegåtet, *inchoat.* begynna at gifva smak eller färg. *De odore etiam dicitur*, såges ock om lukt.

PAINEK, *n. f. color, färg.* *It. sapor, smak.* Salte painek, *sapor salsus*, salt smak. *It. adj. sapore imbutus aliquo*, som smakar af något.

PAINETAKES, *n. a. sapore aut odore imbuens*, som gjer smak eller lukt ifrån sig. *It. inquinans, manus tingens*, som smutsar ifrån sig.

PAINETET, *v. a. tingere, imbuendum curare colore*, färga, fätta färg uppå. Paineteje, *particip. tingens*, den som färgar.

PAINETEM, *n. f. tinctura*, färgande.

PAINES, *n. a. inficiens*, smittande, *vide* painetakes. Paines puotfelwas, *morbis contagiosus*.

PAINETATTET, *v. n. posse colorari*, kunna fåttas färg på.

PAINO, *n. f. color*, färg. Ruopses paino, *color ruber*, röd färg. Latte paino, *color caeruleus*, blå färg. Fennon. paine.

PAITET, *v. n. lucere, fulgere*, lyfa, skina.

Peiwe paita, *sol lucet*, solen skiner.

Gälle paita, *aurum splendet*, gullet

glänser. Tjada paitet, *pellucere, trans-*

lucere, skina igenom. Erit paitet, *ex-*

pellere, förjaga. *It. igne torrere*, ste-

ka för elden. Wuostab paitet tällån

auten, *caseum igne torrere*, steka oft.

It. aliquem ad aliquid permovere posse,

kunna förmå til. Idtjib fo tassa pai-

te, *illum ad istud permovere non potui*,

jag kunde ej förmå honom dertil.

It. abigere, bortjaga. Paitib fo taste,

illum hinc abigebam, jag dref honom

bort härifrån. Paitestet, *dimin.* litet

skina, *m. m.* Paitegätet, *incipere lu-*

cere &c. begynna at lyfa, *m. m.* Fenn.

paistan, *fulgeo*, *it. torreo* & poistan,

abigo.

PAITEJE, *fulgens, lucens*, skinande, som

lyser. Tjada paiteje, *pellucidus*, ge-

nomskinlig.

PAITEM, *n. f. splendor, fulgor*, sken,

glans. Tjada paitem, *pelluciditas*,

durksiktighet.

PAITELET, *v. n. est ejusdem significatio-*

nis atque verbum paitet, in eo solum

variat, quod hoc celeritatem quandam

denotet, betyder det samma, som pai-

tet, med den enda åtskillnad, at det-

ta gjer tilkånna en hastighet. Paiteli

fo taste, *celeriter illum hinc abigebat*,

han dref honom hådan med en hast.

Peiwe paiteli, *lucescebat*, det blef da-

ger, solen lyfte up.

PAITATALLET, *v. a. & n. frequ. aprica-*

ri, ad ignem se calefacere, igne torrere

aut sole, badda sig i solskenet eller

vid elden, steka för elden, torka för

solen.

PAITETET, *v. a. torrendum curare*, låta

steka.

PAITO, *n. f. refarcimentum cymbæ, quo*

fissura aliqua cymbæ cujusdam obstrui-

tur, lapp på en båt, båtlagning. *Hinc*

paitojattet, *v. a. cymbam fissam resar-*

cire, lappa en sprucken båt.

PAITOS, *n. a. pronus*, *vide* kiffjok. *It.*

qui abigi aut depelli potest, som kan

drifvas bort. *It. I le paitos meren*

tassa, *ad istud permoveri nequit*, han

kan ej förmås dertil.

PAITOSSET & paituset, *v. n. permoveri*

sive induci posse, kunna förmås til.

Idtji mo rokkolusi tjada tassan pai-

tus, *istud illum exorare non potui*, jag

kunde ej, med mina böner, få det

af honom. *cfr. mivwet*.

PAITS, *adv. adfirm. imo, ita est*, ja, få år

det, *vide* håvi, ima. Paitfa, *Boreal. est*

ironicum, ita scilicet est, kan tänka,

det måste väl få vara för din skull.

PAK, paka, *n. f. calor, æstus*, hetta, vår-

ma. Pakan ja tjåskemen, *in calore &*

frigore, uti vårma och köld. Peiwe

pak, *æstus solis*, solhetta. Pakes, *id.*

fuddet pakefest, *calore resolvi*, up-

smålt af hetta. *cfr. uljo*. Paka pei-

we, *dies torridus*, en solhet dag.

Qq 2 PAKA-

PAKANA, *paganus, ethnicus, hedninge.*
Fenn. vox est, latine originis.

PAKES & pakas, *n. a. calidus, fervens,*
varm, het. Pakes kese, *æstas torrida,*
het sommar. Pakes juptse, *pulmen-*
tum calidum. Comparat. pakafub, pa-
kesubbu, varmare. Superl. pakafumus,
den varmaste. Pakeswuot, *subst. ca-*
lor, æstus, värma, hetta. Pakes qwe-
le, *vide pakeftet.*

PAKANET & pakenet, *v. n. calefieri,* blif-
va varm. Låma pakeni, *jus calefa-*
ctum est. Juo route pakeni, *jam fer-*
rum excanduit. järnet är nu glödhett.
Pakenastet, *dim. blifva något varm.*
Pakenatjet, *incipere cal fieri,* begyn-
na at blifva varm eller het.

PAKESTET, *v. n. æstuaræ, calidum esse,*
vara het. Ko påtsoi pakesta, *die*
tsuoptsit åtfa, quando rangifer æstuat,
loca nive tecta querit. Dicitur etiam
de piscibus, dum æstate ad littora reces-
susque lacuum accedunt & apricantur,
fåges ock om fisk, som om sommaren
föker stränderna, qwele pakesta. Pa-
kes qwele, *piscis apricans, badfisk.*
It. active, captare pisces apricantes,
fånga badfisk.

PAKETET, *v. a. calefacere, upvärma, gô-*
ra varm. Tjatsleb paketet, *aquam ca-*
lesfacere sive tepidare, värma vatnet.
Pakataftet & paketastet, *dimin. litet*
upvärma. Paketatjet, *incipere calefa-*
cere, begynna at upvärma.

PAKIN, *vide pakana.*

PAKKADEM, pakkatem, *n. s. disciplina,*
institutio, undervisning.

PAKKATES, pakkatus, *n. s. pœna, casti-*
gatio, straff, tuktande. Attjen pak-
kates, *castigatio paterna, faderlig aga.*

It. institutio, consilium, undervisning,
råd, rådgifning. Kuldelet berreh
nuorah wuorafi pakkatusit, *sequi de-*
bent juvenes consilia ætate provektorum,
de unge böra följa de gamlas råd.

PAKKATEKE & Austr. pakkadkenna, *n. a.*
non punitus, ostraffad. *It. non instru-*
ctus consilio, non institutus, den som ej
fått något råd och undervisning.

PAKKATAKA, *negativ. cas. nom. pakkates,*
sine castigatione, &c. utan aga, m. m.

PAKKATEJE, *castigator, qui castigat,* den
som tuktar ell. agar. *It. qui instituit,*
doctrina instruens atque consilio, den
som undervisar eller gjer råd.

PAKKATET, *v. a. castigare, punire, aga,*
straffa. Måddokasit pakkatet, *fontes*
punire, straffa de brottsliga. *It. erudi-*
re, instituere, undervisa. Kåinob pak-
katet, *de via erudire, underrätta om*
vågen. Pakkatowet, *passiv. straffas,*
agas, undervisas. Pakkataftet, *dim.*
litet tukta eller undervisa. Pakkata-
tjet, *incipere reprehendere, istituere si-*
ve erudire incipere, begynna at straf-
fa eller undervisa.

PAKKATALLET, *v. a. frequ. idem quod*
pakkatet.

PAKKATATTET, *v. a. reprehendendum aut*
instituendum curare, låta straffa, låta
undervisa. Pakkatatte manaitat, *cu-*
ra ut instituantur liberi tui. cfr. pak-
katet.

PAKKASET, *v. p. s. n. runcari, evelli, up-*
ryckas, ryckas lös. Muora pakka-
fi, *arbor evulsa est.* Naule le pakka-
sam, *clavus evulsus est.* *Est passiv. ver-*
bi pakket, qu. vid.

PAKKE, *ventriculus sciuri, ekorns mage.*

PAKKET, *v. a. runcare, vellere, uprycka,*
ploc-

plocka. Låddeb pakket, *plumas avi evellere*, plocka en fogel. Grafit pakket, *herbas evellere*. Muórjit pakket, *baccas legere*, plocka bär. Aiweb pakket, *in crines involare*, lugga. Pakkestet, *dimin.* litet uprycka, m. m. Meseb pakkestet edneft, *vitulum a matre dirimere*, skilja kalfven ifrån modren. Pakkegätet, *incipere evellere*, &c. begynna at uprycka, m. m.

PAKO, *n. f. verbum*, ord. Pako lake & pakowaj *sive* -wajes, *adagium*, *proverbium*, ordspråk. Pako-rippak, *vid.* rippak. Pakots, *dimin.* et litet ord.

PAKOT, *v. a. loqui*, *mentionem facere*, tala, om-orda. Idtjib pakot, *mentionem non feci*.

PAKNADET, *v. n.* Jaure paknada, *piscibus abundare conspicitur lacus, piscium ingens multitudo in lacu conspicitur*, ganska mycket fisk visar sig i sjön. *Austral.*

PAKTE, *n. f. petra*, hälleberg. *It. & quidem sæpissime, locus montis præruptus sive præcipitium*, en tvårfällning af et berg, bergsbrant. Pakti älma, *latro*, rånare. Paktats, *dimin.* en liten brant. *Hinc*

PAKTAI, paktajes, *n. a. montosus*, bergaktig, full med klippor. Paktajes ådnam, *regio montosa*. Paktajes ware, *mons multis locis præruptus*, et berg fullt med branter.

PAKTI, *vide* pakto.

PAKTJES, *n. a. dolens*, *dolorem sive cruciatum efficiens*, vårkande, som värker. Juolke le paktjes, *pes dolet*, foten värker. Aiwe paktjes le tatt munji, *id mihi vehementer dolet*, det gör mig rått ondt. Paktjes le munji

to wuoke, *vicem tuam doleo*, det gör mig ondt öfver dit tillstånd.

PAKTJEK, *n. f. exemplum*, *pæna ideo infl. Et, ut aliis sit exemplo*, varnagel.

PAKTJEKET, *deterrevi*, *aliquam rem ut damnosam detestari*, hafva afsky före, vara afskrämd ifrån något. Puollem mana tållåst le paktjekam, *infans flamma læsus ignem abhorret*, et barn, som har bränt sig, skyr för elden. Juo leb taste paktjekam, *istam rem dehinc abhorreo*, jag har nu afsky för den faken.

PAKTJEKOM & paktjekum, *n. a. deterritus*, den som blifvit afskräckt. *Item*, kåta måste le paktjekum fokkemest, *manus mihi dolet ex nimia remigatione*, min hand värker eller ómar af för mycket roende.

PAKTJETATTET, *v. a. affligere*, *dolore afficere*, plåga, göra värk och plåga. Suddo mo paktjetatta, *peccatum me affligit*.

PAKTJETATTEM, *n. f. cruciatus*, plåga.

PAKTJET, *v. a. deterrevi*, *verberibus aut alio modo abigere*, skräma bort, med hugg och slag ell. på annat sätt bortdrifva. Ih aibmot so paktjet, *illum deterrevi non vales*. *It. neutraliter, festinanter aufugere, festinare*, skyndsamt fara sin kos, hasta sig. *Eti cum alio verbo construitur, e. gr. paktji tårretet, subsequi festinabat*, han hastade sig at följa efter. Paktja wiåket, *curre properanter*, skynda dig at löpa.

PAKTJET & pakktjet, *v. a. remis cymbam retro agere, remos ita impellere, ut puppis antecedit*, mynna med åror. Paktjestet, *dimin.* mynna något litet.

Paktjegåtet, *inchoat.* begynna at mynna. Paktjetattet *vel* paktjedattet, *posse remis ita agitari, ut puppis anterior fiat*, kunna mynnas.

PAKTJITET, *v. n. dolere*, göra ondt, värka. Åiwe paktjit, *caput dolet*, hufvudet värker. Sarjes paktjit, *vulnus dolet*, fåret värker. Juolkeh paktjiteh, *pedes dolent*, föttren värka. Paktjitattet, *dimin.* litet värka. Paktjitatjet, *inchoat.* begynna at värka.

PAKTJETUET, *vide* paktjeket.

PAKTO, *præp. per*, igenom. To pakto, *per te*, genom eller förmedelst dig. *It. respectu tui*, i anseende til dig. Jakkon pakto, *mediante fide*, förmedelst tron. Mannah mo pakto, *iter faciens me invise*, res in hos mig.

PALASATS & palats, *n. a. ad aliquod ævum aut tempus attinens*, som angår någon tid. Tai palasatjeh almatjeh, *prisci homines*, de forna menniskor. Tan palasats nuorah, *hujus ævi juvenes*, denna tidens ungdom. *cfr. pale.*

PALDA, pald, palden, *prope, penes*, nära vid, invid, hos. Mo palden, *apud me*, hos mig. *Obs. palden est locativ. cas. & paldefne, declinabile enim est.* Kattji kâinon paldi, *juxta viam cecidit*, det föll bredevid vägen, *Luc. 8:5.* Tjokket teke mo paldi, *conside hic prope me*, fått dig hit bredevid mig. Patere mo paldest, *discede hinc a me*, gå bort ifrån mig. *Cum pronom. suffixis*, paldefnan & paldenan, *apud me*, hos mig. Paldenat *vel* paldefnat, *apud te*, hos dig. Paldefnas, *apud se*, hos sig. Paldenanne *vel* paldefnanne, *apud nos*, hos oss. Paldefnate, *apud vos*, hos eder. Paldenese *vel* paldef-

nese, *apud se, (plur.) hos sig. Compos.* paldalmatjeh, *vicini*, grannar. Palda-wiesojeh, *paldafats, idem.* Paldalok, *juxta*, bredevid. Paldaloklen, *proximi sumus*, vi äro nära til hvarandra.

PALDALAKATS, *n. a. proximus, non longe disjunctus*, den som är nära intil, ej långt affkild. Paldalaka, *adv. non ita remote, haud procul ab*, ej så långt ifrån.

PALDELA & paldelen, *præter, förbi.* Paldelen stadeb mannen, *præter urbem ire. It. absque, sine, förutan.* Wiesob mon to paldelen, *te opus non habeo, te carere possum*, jag kan vara dig förutan. To raden paldelen, *sine tuo consilio*, förutan dit råd. *Cum pronom. suffixis construitur eodem modo atque palda, quod vide.*

PALDESTET, *ad latus alicujus incedere*, gå jämsfides med någon. Paldestijeb so, *ad latus ejus ibam. It. æmulari se invicem ex invidia & rivalitate, rivalis agere, partes alterius præoccupare*, göra hvarandra förköp i frieri eller annat. Paldestattet, *frequ. idem. Præoccupare studere*, föka at göra förköp.

PALDESTEJE, paldestatteje, *ad latus incedens, ex æquo cum altero incedens*, den som går jämsfides med en annan. *Rivalis, æmulus, medfriare, medtåflare.*

PALDESTEM, paldestattem, *n. s. æmulationis, rivalitas*, medtåflande, tåflan.

PALDATAK, *n. s. terriculum, quod terrorem injicit*, skräck, det som gör fruktan. *Tr. bombardæ, bössa. cfr. paldet.*

PALDATALLET, *v. n. vide* makotallet.

PALDET, paltet, *v. a. terrere, timorem incu-*

incutere, skräma. Påtsoit paldet, *rangiferos terriculo esse*. Leh paldam mijeb, *terruerunt nos*, Luc. 24: 22. Paldetstet, *dimin. litet* skräma. Paldegåtet, *incipere terrere*, begynna at skräma. Paldedattet, paldetattet, *perterrefaciendum curare*, låta skräma. *Posse perterrer*, kunna skrämas.

PALDELET, *idem quod* paldet.

PALDEM, *n. f. terroris incussio*, skrämande.

PALDETET, *horrere facere*, göra rådd.

PALDETOWET, paldetuet, *passiv. verb.* paldet, *pertimescere*, blifva rådd.

PALDOK, *n. a. perterrefactus*, den som är skrämd. *Non nisi de feris dicitur & bestiis*, fåg. allenast om vilda djur.

PALDOS, *n. a. terribilis, horribilis*, fäselig, förskräckelig. Paldoslaka, *adv. terribiliter, terribilem in modum*, fäfeligen.

PALE, *n. f. vicis*, gång. Akta palen, *semel, una vice*, en gång. Fårta palen, *semper*, alltid. Tann palen, *illa vice*, den gången. Tai pali, (*plural.*) olim, fordomdags. Mo palen, *me presente*, i min närvaro. Tatte palest, *ab illo tempore*, ifrån den tiden. Aike palen vel palai pätet, *tempestive venire*, komma i rättan tid. Ija palen, *noctu*, om natten. Peiwe palen, *interdiu*, om dagen. Mannet kalkebe peiwe palen, *quamdiu dies est & antequam nox nos opprimat, iter faciemus*, vi skole resa medan det är dager. Palats, *dim.* Akti palatji, *raro, quibusdam tantum vicibus*, fållan, endast några gånger.

PALET, *v. a. fodere*, gråfva. Adnameb palet, *terram fodere*. Råggeb palet, *foveam effodere*, gråfva up en grop.

Muottekeb palet, *nivem remove*, måka snö. Palestet, *dimin. litet* gråfva. Palegåtet, *incipere fodere*, begynna at gråfva. Palajet, *id. qu. palegåtet*.

PALEJE, *fossor*, gråfvare. Palem, *fossio*, gråfvande.

PALETET, *v. a. effodiendum curare*, låta gråfva.

PALAT, *n. a. fodina, fossa*, graf, där man har gråfvit. It. palat jaure, *lacus piscibus abundans*, en fiskerik fjö.

PALEK & palettek, *n. a. non fossus, absque fossione relictus*, ogråfven.

PALETAKES, *n. a. qui fodi potest*, som kan gråfvas.

PALGA, palges, *n. f. via, semita*, väg, gångstig. Palgab wuofetet, *viam monstrare*, visa vägen. Palgats, *dim. trames*, en liten stig. Fenn. polcu, *semita*.

PALGOT, *v. n. huc illuc vagari*, gå af och an. De rangiferis *imprimis dicitur, torrida aestate discurrentibus uno tramite serieque*, fåges egenteligen om renar, som springa af och an i en rad, när det är mycket varmt om sommaren. Palgestet, *Austr. id.* Palgogåtet, *inchoat.* begynna at springa af och an.

PALJES, *n. a. vide* puoljos.

PALKA, *n. f. merces, mercedis retributio*, lön. Palkab waddet, *mercedem dare*, gifva lön. Palka waddeje, *remunerator*, belönare. Satttem palka, *merces vectura*, skjutspenningar. Palkatak, *negativ. cas. absque mercede*, utan lön. Palka swaines, *servus mercede conductus, famulus mercenarius*. Palkats, *dimin. liten lön*. Fenn. palcka.

PALKET, *v. a. mercede conducere*, leja, för betalning betinga. Swainaseb pal-

ket,

ket, *fainulum mercede conducere*, stå-
dja sig en dräng. Palkestet, *dimin.*
leja något litet. Pallegåtet, *incipere*
conducere, begynna at hyra.

PALKEJE, *conducens*, den som lejer eller
hyrer. Palkem, *subst. conductio*, le-
jande, hyrande.

PALKEK, *n. a. non conductus*, olegd.

PALKETET, *v. a. conducendum curare*, lå-
ta leja, låta uthyra. Juo le palketam
etjebis, *jam se mercede conduci passus*
est, han har nu låtit leja sig.

PALKETUM, *n. a. mercede conductus*, mer-
cenarius, legd. Tat palketum patera,
mercenarius fugit, Job. 10: 13.

PALKESTET, *v. a. jacere*, kasta. Kedkit
palkestet, *lapides jacere*, kasta stenar.
Palkesti mo aiwai kedkin, *caput meum*
lapide petebat, han kastade mig i huf-
vudet med en sten. Palkestet helwe-
ti, *in gehennam detrudere*, 2 Pet. 2: 4.
Palkestastet, *dimin.* litet kasta. Pal-
kestatjet, *incipere jacere*, begynna at
kasta. Fenn. paiskelen, *jacio*, laske-
tan, *idem*.

PALKESTEM, *n. f. jaculatio*, kastande.

PALKOT & palkotet, *v. a. frequ. id. qu.*
palkestet. *It. neutr. de cursu directo*
deflectere, kroka af, gå i krok. *cfr.*
kawat. Palkotatjet, *inchoat.* begyn-
na at kasta. *It. circuitione verborum &*
anfractu uti in se excusando, söka om-
svep och undflykter at försvara sig.
It. id. qu. malkogåtet, *vide malkot.*
Palkotatja tuoi tuok, *ambages querit*
atque anfractus, han söker omsvep.

PALKOTAKES, *qui huc illuc deflectit*, den
som krockar hit och dit. Palkotakes
herke, *rangifer vectarius de via defle-*
ctendi cupidus, en kôr-ren, som går-
na kastar sig ifrån vägen.

PALLO, *n. f. timor*, fruktan. Jubmelen
pallo, *timor Dei*, Gudsfruktan. Pal-
lotak & pallot, *negativ. casus*, *absque*
timore, utan fruktan.

PALLAT, *cum aspiratione vocalis A in*
penultima, *resilire*, stufsa tillbaka. *vi-*
de kauklet.

PALLAT, i le pallat, *non est possibile*, *fie-*
ri nequit, det låter ej göra sig. I le
pallat piåggast fokket, *ob nimiam pro-*
cellam remigari nequit, man kan ej
begå sig at ro för stormen skull. I le
pallat jägna nala mannen, kaffe ila le
rassje, *super glaciem haud tuto itur*,
quando justo minus est concreta, man
kan ej utan fara gå på isen, när den
är alt för svag. *Verbum, quod hinc de-*
rivatur & juxta pronunciationem Bo-
realium scribi deberet pallet, *vide in-*
fra pållet. Pallet, se pållet.

PALLAJET, *v. n. metu percelli*, *consterna-*
ri, blifva rådd, förskräckas. Aiwe
sagga pallajib, *maximus me pavor in-*
vasit. Pallajastet, *dimin.* blifva litet
rådd. Pallajatjet, *inchoat.* begynna at
blifva rådd.

PALLAJEM, *n. f. consternatio*, *metus*,
fruktan.

PALLET, *v. a. timere*, *metuere*, frukta,
vara rådd för. Ib tuste palla, *te non*
pertimesco, jag är ej rådd för dig.
Jubmeleb (*non* Jubmelest, *nam tunc*
idem esset ac metuere) pallet, *Deum ti-*
mere, frukta Gud. Pallestet, *dimin.*
litet frukta. Pallegåtet, *incipere ti-*
mere, begynna at frukta.

PALLEJE, *timens*, *metuens*, den som
fruktar.

PALLEM, *n. f. metus*, *timor*, fruktan.

PALLOLATS, *id. qu. palleje*. Jubmel pal-
lolats,

lolats, *pius, Deum timens*, gudfruktig. Pallolatswuot, Jubmel - pallolatswuot, *timor Dei*, Gudsfruktan, *ecclesiast. est.*

PALLOS, *n. a. timendus, vide paltos*. Palloswuot, *subst. terror*, fruktan.

PALO, *vide tjuold. Fenn. paalu, idem.*

PALOK, *n. f. fossa*, grop, graf. *It. bacillum altera extremitate crassius, quo utuntur in Alpibus ad jaculandas aves*, en liten kastkåpp, som brukas at kasta ihjäl foglar med. Låddeb palokin palkestet, *avem bacillo projecto ferrere*, kasta ihjäl en fogel med en kastkåpp.

PALSA vel palsja, *adv. admodum, valde*, högelingen, mycket. I le palsja puorak, *valde bonus non est*, han är ej så mycket god.

PALS, *n. f. vide nålt, nåltats*. Tat ådnam le palsi palsi, *maxime hac regio est inaequalis & tuberibus referta*, detta landet är mycket oslätt och fullt med knexar.

PALW, palwa, *n. f. nubes*, fky, moln. Palwah pâteh, *nubilum fit caelum*, det mulnar. Palwah paijaneh, *idem*. Palwats, *dim. en liten molnfläck. Fenn. pilwi, nubes.*

PALWAS, palves, *n. a. nubilus*, mulen. Palwas peiwe, *dies nubilus*, en mulen dag. Palwes talke, *tempestas nubila sive turbida*, mulit våder. *Compos. palwas-lakats, adj. subnubilus*, något mulen.

PALWATET, palwetet & *interd. palwet, v. n. nubibus contegi, nubilum fieri*, mulna, blifva mulen. Palwatemen le talle, *caelum nunc nubilum fit*, nu mulnar det til. Palwatastet, *dimin. litet*

mulna. Palwatatjet, *inchoat. begynna at mulna.*

PALWELET, *v. a. servire*, tjena. Jubmeleb palwelet, *Deum colere*, tjena Gud. *A Fenn. palwelus, famulatus. Particip. palweleje, famulus, serviens, tjenare.*

PAMAR, *vide parbmo.*

PAMES, *cinis ignitus, cineres dolosi, quibus suppositus est ignis*, het aska. Norrland. het askmôrja. *Austr.*

PANE, *dens*, tand. Madda paneh, *dentes maxillares*, oxeltänder. Panit snertset, *ringere, os diducere ut dentes conspiciantur*, grina, visa tänderna, *de canibus dicitur*. Panetak, *casus negativ. sine dentibus*, utan tänder, *transl. de ferro acie obtusa*, fåges ock om et järn, som är ohvass. Panats, *dimin. en liten tand.*

PANAK, *n. a. dentatus*, som har tänder. Kalle todn leh panak, *bene dentatus es*, du har goda tänder. *It. aculeatus*, taggig.

PANETEBME, panetes, *n. a. male dentatus, dentibus carens*, tandlös.

PANEKES, *plural. panekaseh, ita appellantur rangiferi, quos infantibus Lappones illo tempore dare solent, cum dentes primum erumpunt, ut ex horum deinceps rangiferorum aucto vel imminuto numero hariolentur, utrum divites an pauperes futuri sint infantes*, så kallas de renar, som Lapparne bruka ge sina barn den tiden, då de först få tåndren, för at försöka, hvad lycka de hafva til renar.

PANETALLET, *vide padnatallet.*

PANETET, *v. a. aculeis instruere*, fåtta taggar och tänder i något.

PANETOWET, panetuet, *dentibus orbari, dentes amittere*, blifva tandlös. Juo leb panetowum, *jam male dentatus factus sum*, jag är nu blefven tandlös.

PANETUTTET, *v. a. labefacere dentes, edentulum facere*, göra tandlös.

PANKA, *n. f. vide naggo. It. wadhas panka, panni vilioris convolutus fascis sive volumen*, en valmars-bult, et stycke ihoprulladt vallmar.

PANKES, *n. a. tumidus*, fvullen. *cfr. pättos.*

PANKATES, *n. f. tumor*, fvullnad.

PANKETET, *v. n. intumescere*, fvälla up. Kåta panketi, *manus intumescebat*. Panketastet, *dimin. litet fvullna*. Panketatjet, *incipere intumescere*, begynna at fvullna.

PANKETEM, *n. f. vide pankates.*

PANKSEM, pangsem, *n. f. labium*, läpp. Pankfemitas, *labia sua. Boreal. dicunt paksem.*

PANN, *cacabus*, olla, panna, gryta.

PANT, *n. f. pignus*, pant. Panten piejet, *in arrhabonem dare, oppignerare*, pantsfatta.

PANTET, *v. a. pignerare*, pantsfatta. *It. (de famulis), arrhabone sive pignore oblato conducere, stādja. cfr. palket.*

PANTEM, *n. f. pignoris involuntaria extorsio*, pantning. Ets-pantem, *extorsio pignoris illegitima*, fjelfpantning.

PANTSAR, *thorax, ferreum pectoris munimentum*, harnesk, pantsfare.

PAPPA, *Boreal. sacerdos*, präst.

PAPPAR, *papyrus*, papper. *It. i pappar, vix, nåppeligen, knapt. Austr.*

PAR, para, *n. f. par*, et par. Qwekte par, *duo paria*, tu par. *Compos. parapele, conjunx*, make, åkta make. Pa-

ra-pelitjit ratket qwekte fajai, *conjuges disjungere*. Paratji paratji, *per paria*, par i par.

PARAHAMUS & paraimus, *optimus*, den bästa. *vid. pareb.*

PARANET, *v. n. Paranaftet, &c. vide puoranet.*

PARATES, *n. f. quod altero melius & præstantius est*, det som är bättre. I le mufne parates, *melius non habeo*, jag har intet bättre.

PARBMO, *n. f. littus præruptum fluvii cujusdam*, en brant åbrådd. Parbmo radden, *prope ripam. It. declivitatis montium initium, locus, unde montes incipiunt fieri declives*, bergsbrant, stället där bergen börja at blifva branta. *Dicitur & parbma. Boreal. terbme.*

PARD, parda, pardek, *n. f. fimbria, vestimentorum extremitas*, tåll, kantning. Muodda pardek, *fimbria pallii Lapponici villosi, e pellibus rangiferinis confecti*, bråmet på en Lappmudd. *De fimbriis villosis plerumque dicitur, fåges oftast om ludna skinnbråm.*

PARDNE, *filius, puer*, son, gåffe. *Dimin. pardnekuts, puerulus*, en liten gåffe. *cfr. parne. Pardnats, idem.*

PARDNELATS, *filialis*, sonlig.

PARDET, *v. a. fimbriam adjuere, fimbria ornare*, kanta, fätta kantning eller bråm på. *It. neutr. kaino parda, restis torquetur, repet tvinnar ell. vri-der sig. Pardem, subst. ipse actus fimbriis ornandi*, bråmning.

PARDESTAK, *lignum quoddam, quod ad focum ponunt in tuguriis Lappones, ne nimio ignis calori exponantur pedes asfidentium*, et stycke trä, som Lapparne i sina kojor lägga framför eldstaden,

den, at det ej måtte blifva alt för hett för föttren. *Austr.*

PAREB, *comparativ.* τῆ puorak, *melior*, bättre. Pareb leb tuste, *te melior sum*, jag är bättre än du. *Fenn.* parembi, *id.* *Superl. interdum est* paremus, *loco* parahamus, *quod vide.* *cfr.* puorak.

PAREBIN, *adv.* *potius*, håldre.

PARETET, *v. a.* *meliozem reddere*, förbättra.

PARFAT, *tegumentum capitis villosum*, luden mössa. Parfat tjupp, *idem.*

PARGET, *v. a.* *opus facere, operari, laborare*, arbeta. Mon leb pargemen, *labore occupatus sum.* *It.* parga ruoi, *festina*, skynda dig. Parga fokket, *festinanter remiga*, skynda dig at ro. Pargettet, *dimin.* litet arbeta. Pargagätet & pargajet, *incipere laborare*, begynna at arbeta.

PARGALES, *n. a.* *laboriosus, gnavus*, arbetsam, flitig. Pargales älma, *vir laboriosus.*

PARGAR, *id.* *Operarius*, arbetskarl.

PARGETET, *v. a.* *laborare facere, laborem alicui efficere*, komma en at arbeta, förorsäka arbete.

PARGEJE, *laborans, operans*, den som arbetar. Pargem, *subst. ipse actus laborandi*, arbetande.

PARGO, *n. f.* *labor, opus*, arbete. Låffes pargo, *labor difficilis*, svårt arbete. Pargotak, *negativ. cas. absque labore*, utan något arbete. Pargotak le fodn, *otiosus est*, han är fåfång.

PARGOK, *n. a.* *vide* pargales.

PARGOTEBME, pargotes, *n. a.* *otiosus, desidiosus*, lat, fåfång.

PARITET, *v. n.* *vide* ittet, jittet.

PARKAK, parko. *vide* barkak, barko.

PARKALTAK, *n. f.* *cinnus, capillus intortus*, flåtdt hår, krusad hårlåck.

PARKALTET, *v. a.* *torquere, contorquere*, flåta. Wuoptit parkaltet, *crines torquere sive concinnare*, flåta håret. Parketet, *idem.*

PARMUST, *simbria, plica vestimenti*, bigärning på kläder, fäll. *Fenn.* påärme, *idem.*

PARMUSTET, *v. a.* *vide* pardet. Parmustem, *vide* pardem.

PARNE, *vid.* pardne. Parnats, *dim.* *Cum suffixo pronom. blandientis est*, pardnatjam, *filius meus dilectus*, min kåre son. *Compos.* parnewuot, pardnewuot, *adoptio in filium*, barnaskap. *In Theologicis.*

PARO, *unda*, våg, bölja. Paroist flåbotallet, *operiri fluctibus*, öfversköljas af vågorne. Parots, *dimin.* en liten bölja.

PAROJ & parojes, *n. a.* *fluctuosus*, där stora böljor gå. Harbmat paroj le tat jaure, *maxime hic lacus est fluctuosus.*

PAROS, *n. a.* *manifestus*, uppenbar.

PAROTET, *revelare*, uppenbara, *vid.* pikotet. *Passiv.* parotowet, *apparere*, synas.

PARREM, parro, *nidus sciuri*, ekorn-bo.

PARROK, *cirratus*, en som har krusigt hår.

PARRO, *n. f.* *cirri*, krusigt hår, knorligt hår. *Fenn.* pörro, *capillus densus & magnus.*

PARRETET, *vide* parkaltet. *Fenn.* paarretan, *simbria ornor.*

PART, *n. f.* *portio*, del, andel. *It.* part, bart, *balneum*, badstuga. *Fenn.* pirti.

PARTA, barba, skågg, *vid.* skautja. *Fenn.* parta, *idem.*

- PARTAJ**, partajes, *n. a.* Partajes watnas, *cymba cui elatiora sunt latera*, en hög-bordig båt, en båt med höga fudar. *It. de aliis rebus, latus, amplus*, bred, vid.
- PARTAJESWUOT**, *n. f. laxitas*, vidd.
- PARWO**, *n. f. cadaver*, *corpus animalis a feris dilaniatum*, as, et kreatur som blifvit rifvit af rofdjur. *cfr. skyro.*
- PASET**, *v. n. de ulceribus & vulneribus dicitur suppurantibus*, in quibus pus augetur, såges om bölder och får, som bulna och blifva fulla med var. Naranes pafa, *ulcus suppurat*, böllden bulnar. Sieja pafa, *pus emanat*, varet rinner ut.
- PASKE**, paskes, paskok, *n. a. angustus*, trång. Paskes karwoh, *vestimenta arcta*, trånga kläder. *cfr. kartjes.* Paskes werbme, *rete, cui angustæ sunt maculae*, trångt nåt. *Fenn. paxu, densus.*
- PASKOTET**, *v. a. angustare, angustum red-dere*, göra trång.
- PASMA**, *perula, in qua igniarium conditur*, en pung, hvori eldtyg förvaras.
- PASS**, *adv. potius*, håldre. Tokko pafs wuolgi, *illuc potius abibat. De istis rebus dicitur, quæ præter expectationem fiunt. At, verum, men, men tånk, cfr. nak. It. pafs, passa, testimonium viatorium, ressepafs. Passeb munji tjale, scribe mihi testimonium, skrif mig ressepafs eller betyg.*
- PASSATES**, passates mano, December, Jul-månad. Passates wakko, *septimana qua init mensis December. confer passe.*
- PASSAT**, passatet, *v. a. lavare*, två, tvåtta. Passat kâtitat, *lava manus tuas*, tvåtta dina händer. Passa mo raine-sen fuddoist, *purga me a peccatis meis.*
- Erit passat, *eluere*, attvätta. Passastet & passatastet, *dim. litet tvåtta.* Passagâtet & passatatjet, *incipere lavare*, begynna at tvåtta. Passatattet, *hiph. lavandum curare, facere ut lavetur*, låta tvåtta. *Fenn. pefen, infinitiv. pestå, lavo.*
- PASSATOWET** & passaltowet, *passiv. lavari*, tvåttas. Passatowum & passaltowum, *lotus*, tvagen.
- PASSAK**, passatek, *n. a. illotus*, otvagen.
- PASSALWAS**, passelwas, *n. f. lotio, lavacrum*, bad. Äddå rågatemmen passalwas, *lavacrum regenerationis.*
- PASSATEM**, *n. f. lotio*, tvåttning.
- PASSATEJE**, lavans, den som tvåttar. Passeje, *idem.*
- PASSE**, *n. a. sanctus*, helig. Passe ware, *mons sacer*, heligt berg. *Ita illos appellant montes, in quibus olim sacra numinibus sive idolis fecere.* Saiwa ware, *id.* Passe peiwe, *dies festus.* *It. passe, subst. festum, högtid.* Joula passe, *Festum nativitatis Christi*, Jule-högtid. *Fenn. pyhå, sanctus.*
- PASSOTET**, *v. a. colere, celebrare*, dyrka, fira. Passit passotet, *festa celebrare*, fira högtiderna. Pâsto jubmelit passotet, *idola cultu divino prosequi*, dyrka afgudar. Passotastet, *dimin. litet dyrka.* Passotatjet, *inchoat. begynna at dyrka.*
- PASSOTEJE**, *qui divino cultu prosequitur*, den som dyrkar. *Sapissime in malam partem dicitur, idololatra, superstitiosus*, afgudadyrkare, vidskepelig.
- PASSOTEM**, *n. f. cultus*, dyrkan.
- PASSOT**, *v. a. curare*, bry sig om, vide laketet.
- PASSET**, *v. a. affare, igne torrere*, steka.
- Piär-

Piårgob passet, *viscera igne torrere*, steka kött. Passetstet, *dimin.* litet steka. Passegåtet, *inchoat.* begynna at steka. Passot, *passiv.* affari, stekas. Passom, *affatus*, stekt.

PASSEM, *n. s. veru*, stekspett. *It. affatio*, stekning. Passem piårgo, *caro veru affa*, stekt kött. Passem qwele, *piscis affus*, stekt fisk.

PAST, pasta, *n. s. forceps*, tång, klyft. Pastin ulkos keset, *forcipe eruerere*, taga ut med tång. *It. angustia*, trångfel. Pastan mon leb qwekte wari kaskan, *in angustiiis sum intra duos montes*, jag är i trångfelen emellan tvåne berg. *It. funda*, slunga. *Fenn. pistän*, pungo.

PAST, paste, *cochleare*, sked.

PASTESSET, *v. n. in angustias redigi*, komma i trångfel. Pastessijeb tafa, *in hac incidebam angustias*, jag kom i denna trångfelen.

PASTASTET, *v. a. forcipe arripere sive comprimere*, taga med tång, knipa.

PASTET, *acutum esse, acie instructum esse acuta*, vara hvals. I tat nipe paste, *obtusa hic culter est acie*, denna knifven är ohvals. Aime pasti mo kåti, *acus manum meam perstringebat*, nålen rände mig i handen. *Transl.* Idtjin so pålkoh munji paste, *objurgatione ejus non commovebar*, hans bannor beto ej på mig eller rörde mig intet. Pastetstet, *dimin.* vara litet hvals. Pastegåtet, *inchoativ.* begynna at vara hvals, begynna at bita på. *Hinc*

PASTEL, pasteles, *n. a. acutus*, hvals. Pasteles aksjo, *securis acie acuta*, en hvals yxe. Qwekte autjok pasteles fwerde, *gladius anceps acutus*, *Apoc.*

1: 16. Comparat. pastelob, pastelubbu, hvassare. *Superl.* pastelubmus, pastelomus, den hvassaste. *It. transl.* pastel pargoi, *ad laborem strenuus, qui multum laboris sustinet*, idig til arbete, mycket arbetsam. Pastel winai sive jukket pastel, *strenuus potator*, en stor drinkare.

PASTELEST, pastelet, *adv. acute*, hvast.

PASTELET, *frequ. idem quod pastet*.

PASTETET, *v. a. pungere*, stinga. Pastet nauleb, *clavum pangere*, slå in en spik. Pasteti faiteb fidoi, *latus hasta confodiebat*, han stack spjutet i fidan.

PASTOK, *n. a. vide pastel*.

PASTOTEBME, pastotes, *n. a. hebes, qui acie est obtusa*, ohvals.

PATE, olla, gryta. *Fenn. pata*, *id.*

PATJA, puer, puerulus, pilt. Patjats, *dim.* en liten poike. Patjatjam, (*cum suffix. pronom.*) mi puerule, min lilla gäffe!

PATJES, *n. a. teli jactu saucius, vulneratus*, sårad, blefferad.

PATJESTET, *v. a. teli jactu vulnerare, sauciare*, såra, bleffera. Låddeb patjestib, *telo avem vulnerabam emissio*, jag skjöt en fogel ofärdig. Patjestastet, *dimin.* litet bleffera eller såra.

PATJET, *v. n. properare ad aliquod faciendum*, skynda sig til at göra något. Patja wiåket, *curre celeriter*, lóp fort. Te patjei taste, *celeriter hinc discedebat*, han for hastigt härifrån, *cfr.* kaitet.

PATERET, *v. n. fugere, effugere*, fly, undfly. Pateret kåti kaskast, *e manibus elabi*, fly undan händerna. Patere ulkos, *apage foras*, gå ut, packa dig ut. Patere tast, *abi hinc*, gå härifrån.

Paterastet, *dimin.* fly litet undan. Pateraste talt, *abi paulisper hinc*, gå litet härifrån. Pateratjet, *inchoat.* begynna at fly. *Fenn.* paetan, *fugio*.

PATERTATTET, paterdattet, *v. a. subducere, removere*, skaffa ur vågen. Pateratte tatte juolkabt, *remove hinc pedem tuum*, tag undan din fot. Pateratte so mo tjalmi autest, *remove illum ab aspectu meo*, haf honom bort undan mina ögon. Suollet paterattet, *clam subducere*, i hemlighet skaffa undan.

PATEREM, *n. s. fuga, profugium*, flykt, undanflykt.

PATEREJE, pator vel patur, *profugus*, flyktinge, rymmare. Paterwa, *idem*. Wuona patur, *profugus e Norvegia*, en rymmare ifrån Norrige. *Fenn.* pacuri, *profugus. cfr. kälkarwes*.

PATSA, patsek, *abietis pinique conus*, en tallkågla eller grankågla, tallkot. *It. idem quod leute, se leute. Hinc*

PATSET, *v. n. de arboribus, quando gemmas protrudunt, gemmare*, knoppas, fåges om trån.

PATSET, *v. n. relinqui, restare*, blifva kvar, lämnas. Parga, abma qweibmist patfah, *propera, ne a sociis relinqueris*, skynda dig, at du ej stannar efter fällskapet. Qweibmist patfib, *socii me deserebant*, jag hant ej följa kameraterne. Piåbmofst patfi idtas, *in crastinum cibi quædam portio restat*, det lemnades litet mat öfrigt til morgondagen. Patsefstet, *dim.* litet lemnas. Patsegåtet, *inchoat.* begynna at lemnas. *It. de sclopetis patset, cum exonerantur, cfr. luoddenet*, fåges ock om skjutgevår, när de smålla af, se luoddenet.

PATSEJE, *qui relinquitur, restans*, som lämnas, som blifver kvar.

PATSEM, *relictio, quando quis deseritur*, lämnande, när man stannar efter. Wadse ruoi patsemest, *propera gressum, ne solus deseraris*, skynda dig at gå, at du ej lämnas efter allena. Patsem piåbmo, *cibus relictus, reliquia cibi*, mat, som blifvit öfrigt. Patsem pednik, *quod restat pecuniarum*, det som är qvart af penningarne.

PATSETET, *v. a. relinquere, restare facere*, qvarlämna, låta stanna, *vid. qwo-*
det. It. de sclopetis: Birsob patsetet, bombardam exonerare, skjuta af en bósfa. Gillorit patsetet, *decipulas attingere ut decidant*, fålla ner gildren. Patsetallet, *frequ. idem. cfr. patset, luoddenet*.

PATSETAS, *plural. patsetaseh, reliquia*, öfverlefvor. Patsew, *idem*. Patsewit tjägget, *reliquias colligere*, samla ihop smulorna.

PATT, patta, *podex, ars, fâte*. Patta raike, *anus, arshål*. I fodn asta patta ruopet, *non tantisper vacat, ut podicem sibi fricet; de illo dicitur, qui valde est occupatus & laboribus distractus*, han har så bråttom, at han ej får tid at snyta sig. Patta pelak, *avarus, sordide parcus*, mycket girig och snål. Patta tjusteh, *nates*. Patta påske sive pattok, *vide kurbma*. Patta rito, *certamen vehemens*, håstigt strid. *It. negotium urgentissimum, quod fieri cito debet*, angelåget göromål, som fordrar skyndsämhet.

PATTOM, *plumæ caudæ avium*, stulfjådrar på foglar. Pattomeh, *plur. usitat.*

PATTO, *n. s. emolumentum*, nytta. I le pat-

patto keleftet, *non juvat mentiri*, det hjelper ej at ljuga. Le kus patto? *num juvat?* år det vårddt. I lam munji patto, *operam & oleum perdidit*, jag bemödade mig förgåfves. Ko ih patto tob wuoidne, te heite, *quia te nihil effecturum vides, desinas tentare*. Mi pattoit le tunji taste? *quem exinde capies fructum?* hvad nytta har du deraf?

PAUTE vel paude, *n. a. maxime tempestivus, perfectus, qui ad maximam pervenit perfectionem*, fullkomlig, som år kommen til sin fullkomlighet. Pautte kådho, *lusus piscium plenus, dum ova pisces parere satagunt*, högsta fiskeleken, når fisken leker som måst. Paute flajo, *tempus, quo senisecio sive labori senario summa est danda opera*, högsta höbergnings-tiden, hösflogsand. *It. subst.* Pautenes le fodn talle, *jam ille omnibus est numeris absolutus*, nu år han i sit råtta skick, han år nu, som han skal. Pautai le talle påtemen, *perfectus nunc fieri incipit*, han börjar nu at komma til sin högd.

PAW, Pawa, Pawal, Pawek, *nom. propr. vir. Paulus*, Pål.

PE, *partic. inseparabilis, quæ vocibus subjuncta vim illarum intendit augetque*. Todnpe tatta le, *tute es*, det år du sjelf. Tustepe mon kullib, *ex temet ipso ego audiui*, jag har hört af dig sjelf. Diepe wuolgitjab, *quin jam abeam*, jag må nu fara min väg. Juope le pätam, *atqui venit*, han har ju kommit. Takkape naute, *atqui ita facit*, han gör ju så. *Fenn. på, pa, id.*

PEDGES, *scapula*, skulderblad, axelblad. Pedgnes, *idem & pedgna*. *Boreal. dicunt* pergnes, pergna.

PEDGET, *v. a. destruere, dissipare*, förstöra, förkingra. Pedgajes & pedges, *qui dissipat sive dilapidat*, den som förstörer och förkingrar. *Austr.*

PEDNIG, pednik, *nummus*, penning. Silba pednik, *nummus argenteus*, silfverpenning. Pednik purs, *crumena*, penningpung.

PEIL, *nomen mensuræ, octava pars cantuari*, en ottondels kanna, et kvarter.

PEIGET, *v. n. fatiscere, rimas agere*, remna.

PEISKO, *n. s. exitium*, förderf. Laikeswuot le nuori peisko, *exitium adolescentium est desidia*, lättja år et förderf för ynglingar.

PEISTET, *v. a. vitare, corrumpere*, skåmma bort, förderfva. Winab peistet, *vinum corrumpere*. Neitab peistet, *virginem vitare*, kränka en mö. Peistestet, *dimin.* litet förskåmma. Peistegåtet, *inchoat.* begynna at förderfva. Peistetowet, *passiv.* bortskåmmas.

PEISTELET, *v. a. frequ. id. qu. peistet*.

PEISTEJE, *corruptor, depravator*, förderfware, den som skåmmer bort.

PEISTEM, *n. s. depravatio*, förderfvande.

PEISTEK, *n. a. indemnus, non vitiatus*, ofkadd, som ej blifvit bortskåmd.

PEISTETATTET, *v. a. depravandum curare, facere ut vitietur*, låta skåmmas bort. Ale peistetatte kaudnabt, *noli admittere vitium supellectili tuo*, låt ej dit bohags-ting skåmmas bort. *It. posse corrumpi*, kunna förskåmmas.

PEISTO, *n. s. vide peisko, idem*.

PEISTOT, *v. passiv. depravari, vitiari*, förskåmmas. Peistoi tat wuofta, *corrumpebatur hic caseus*, denne often blef skåmd. Peistotet, *dimin.* blifva litet

litet skåmd. Peistogåtet, *incipere depravari*, begynna blifva förskåmd.

PEISTOM, *corruptus*, förskåmd.

PEIWE, *n. s. sol*, sol. Peiwe paita, *sol lucet*, solen lyser. Kåffe peiwe paijanam lei, *sole exorto*, när solen var uppgången. Peiwe widdotaken le, *sol est in occasu*. It. peiwe, *dies*, dag. Taika peiwi, *iisdem diebus*. Peiwe lueje, *crepusculum*, skymning. Kitta tan peiwai, *in hunc usque diem*, ända til denne dagen. Peiwats, *dimin. de sole*, peiwats paita, *sol blandus lucet*, den blida solen lyser. F. påiwå, *dies*.

PEIWAS, *n. s. iter unius diei*, en dagsled. Kalle peiwaseh leh? *quot dierum iter est?* huru många dagsrefor är det?

PEIWEK, *adv. interdiu*, om dagen. Peiwen, *usitatus*.

PEIWASATS, *adj. diurnus*, dagelig. Fårt-peiwafats laipe, *panis quotidianus*, dageligit bröd.

PEIWEPELE, *illa pars montis, quæ vergit in meridiem*, fōdra fīdan af et berg. *Oppos. est ittka*.

PEIWEST, *adv. peiwest tokko pātime, multum diei adhuc supererat quando il-luc perveniebamus*, det var ännu dager då vi kommo dit.

PEIWOT, *v. n. lucefcere, dilucefcere*, lysa up, blifva dager. Peiwoime tassa, *illic nobis dies dilucefcibat*, där fingo vi dagsljuset.

PEKET, *v. n. manibus pedibusque simul incedere*, krypa på händer och fötter, *vid. piåket*. Peken mannen, *pleonasm. idem*, mafa.

PEKKE, *n. s. pars, frustum*, en del, et stycke. Wuostes pekke, *pars pri-*

ma, första delen. Pekkest pekkai tjuoppet, *in frusta secare*, hugga sönder i stycken. Pekke pekkest, *frustatim*, stycke-vis. Pekkats, *dimin.* en liten bit, en smula. *Boreales de liquidis et jam hoc adhibent vocabulum, ex. gr.* Wina pekke, *vini parva portio*. Wuola pekke, *cerevisiæ aliquantum*, litet dricka. *Compos.* pekke-kattjatak, (*qu. dic. delapsio frustorum*) morbi species, quo sæpe afficiuntur æstate rangiferi. Ejusdem est generis neque nisi situ differt ab illo, qui appellatur klubbe, quod vide supra. Eandem etiam adhibent medicinam. In hoc casu, ulcera femora lateraque animalis occupant. Postremo, quando apertum est vulnus cuteque nudatum, speciem amissi frusti sive partis visceris præbet, quæ sæpe quatuor & plures digitos transversos in diametro continet, unde etiam nomen habet. Interdum quoque appellatur simpliciter pekke. *Synon.* spekle. Pekke-kattjatak eller ock endast pekke, kallas en sjukdom, hvarmed renar ofta besväras om sommaren, och består i stora bölder, som fåtta sig på låren, bogarne och sidorne på kreaturet. Til slut, när skinnet är borta och bölden öpnad, ser det ut, som et stycke vore borta af lemmen, ofta af 4 tumms bredd och derutöfver, se klubbe, kallas ock spekle.

PEKKETET, *v. a. in frusta secare, in partes dividere*, stycka sönder, *v. aktjåstet*.

PELE, *n. s. latus*, fida. Peiwe pele, *regio, quæ in meridiem vergit*, fōdra fīdan. Ålkes pelen tjokkahet, *ad dextram sedere*, sitta på högra sidan om. Mo pelen fōdn tjokkaha, *ad latus*

meum affidet, han sitter bredevid mig. Pelestan mon leb takkam maite leb aibmotam, todn aj takkah pelestat maite mattah, *pro mea parte ego contendi*, enitere tu vicissim pro viribus tuis, jag har på min fida gjordt, hvad jag har kunnat, gör du ock på din fida åfvenledes. Sodn wadfa pele melt, *oblique incedit*, han går snedt, på ena fidan. Mo pelen le fodn, *meis ille partibus studet*, han är på min fida, han håller med mig. Tan pelen jokkob, *cis fluvium*, på denna fida af elfven. Mubben pelen jokkob, *trans fluvium*, på den andra fida af elfven. Târes pelen, *seorsum*, affides. Puore ja paha pelai, *in bonam & malam partem*. Paha pelai tjälgestet, *in partem pejorem rapere*, förklara til det värsta.

PELAN, *adv. vide metan*, metaft.

PELE, *n. a. dimidius*, half. Afe pele, *portio dimidia*, halfva lotten. Pele peiwe, *dimidium diei*, halfva delen af dagen. Dala pele, *dimidium thaleri*, en half daler. Stikko-pele, *dimidium ulne*, en half aln. It. Attje-pele, *vitricus*, stjuffader. Edne-pele, *noverca*, stjufmoder. Pardne-pele, *privignus*, stjuffson. Tjalme-pele, *oculus alter*, det ena ögat. Juolke-pele, *pes alter*, den ena foten. Kåta-pele, *manus altera*, ena handen. Fenn. puoli, *dimidium*. cfr. lakke. Pele mubbad, *sesqui*, halfannan. Pel-neljad, *sesquiertius*, halffjerde. Pel-kolmad lokke, *viginti quinque*, tjugufem.

PELGE, *pollex*, tumm. Fenn. peucalo.

PELJE, *auris*, öra. Pelje pele, *auris altera*, det ena örat. Peljit tflagget, *au-*

res erigere, spänna up öronen. Peljetak & peljet, *negativ. casus, sine auribus*, utan öron. Pelji naulates, *vide naulates*. Pelje kasse, *cera aurium*, mucor aurium, öron-vax. Pelje puoitte, *auricula*, örtipp. Pelje wanak, *qui aures habet hebetiores*, ljumhörd, den som hör illa. Peljats, *dimin.* et litet öra. Pelje-rågkanja, *auris calpium*, örslef. Pelje-flimbarteje, *sufurrator*, örontaflare.

PELJEPELASTET, *v. a. minus attente & quasi altera tantum aurium auscultare*, ej höra mycket väl efter, utan likasom med et öra allenast. I peljepelest, *audire non vult*, han vil aldeles ej höra.

PELJAK, *n. a. auditu gaudens, qui aures habet acutas*, den som har god hörsel. Kukkes peljak, *cui longæ sunt aures*, som har långa öron. Peljak le fodn tassa, *illi rei aures ejus satis patient*, den saken hör han ej ogärna.

PELJETEBME & peljetes, *n. a. surdus*, döf.

PELJETESWUOT, *n. f. surditas*, döfhet.

PELJES, *n. f. ansa, imprimis patina*, handtag, öra på en skål.

PELJETET, *v. a. facere, ut ad aures aliquid perveniat alicujus*, låta komma för ens öron. Peljetib funji tabb, *auribus istud ejus committebam*, jag lät honom få höra det.

PELJETUTTET & Austr. peljetattet, *v. a. aures obtundere, exsurdare*, göra döf.

PELJETUET & peljetowet, *v. n. obsurdescere*, blifva döf, mista hörselen.

PELKET, *v. a. objurgare, rixari*, banna, tråta, *vide pålket*.

PELKEJE, *rixans*, den som tråter. Pelkem,

- kem, *substant. rixa, contentio, tråta, oenighet.*
- PELLALOK, pellasats, *vide pällalok, pällasats.*
- PELODAKKI, *adv. qua partem, ex parte dimidia, endels, til hålfsten.*
- PELOSTALLET, *studere alicujus rebus, vara af ens anhang, hålla med. In- ta so pelostalla, ei nunquam non studet, han håller altid med honom.*
- PERAT, peratak, *n. f. pruina, rimfrost.*
- PERATET, *v. n. pruina operiri, rimma. Ådnam perati udnats ijan, nocte præterita pruina tecta est terra, i natt la- de sig rimfrost på marken. confer fjuttjot.*
- PERDHEJE, *n. a. dicax, munvig.*
- PERJEDAG, perjetak, *dies veneris, fre- dag. Kukkes sive Lange-perjedag, Dies parasceves, Långfredag.*
- PERJES, *velamentum, quo tentorii Lappo- nici apertura, per quam fumus emitti- tur, operitur, urgente cæli intemperie, et stycke vallmar, hvarmed røkhå- let på en Lappkoja igentäckes, når det år ovåder. Perjestet, dicto vela- mine tentorium contegere, lägga et så- dant täcke öfver røkhålet.*
- PERIK, *n. a. stultus, amens, tokig. It. pe- rik altigi wuost, inconsiderate se ge- rens erga patrem matremque, impius in parentes, den som skickar sig illa e- mot sina föräldrar. Bor. cfr. piådak.*
- PERL, *margarita, unio, pärla.*
- PERME, *laqueus, fnara. Fenn. permi, id.*
- PERSON, *persona, person, vid. adwer- do, njär.*
- PERSONELATS, *n. a. personalis, person- lig. Eccles.*
- PERUK, *coma adscititia, peruk.*
- PESSE, *nidus avium, fogel-bo, nåste. Låddeh pessit takkeh, aves nidulan- tur. It. Autebu pessen manah, liberi tori prioris, barn af förra giftet, ell. kullen. Fenn. pesä, nidus.*
- PESSE, *n. f. cortex exterior betulæ, nåf- ver. Pesse kare, vas e cortice betulæ confectum, nåfver-skåppa. Pesseb wuotket &*
- PESSET, *corticem betulinum detrahere, be- tulas deglubere, taga nåfver, rifva nåf- ver af björkar. It. querere betulas de- glubendas, söka efter björk-nåfver.*
- PESKETET, *v. a. tondere, klippa. Ulloit fautlist pesketet, tondere oves, klippa får. Skautjalt pesketet, tondere bar- bam, afklippa skägget. Pesketastet, dimin. litet klippa. Pesketatjet, inci- pere tondere, begynna at klippa.*
- PESKETATTET, *v. a. & n. tondendum cu- rare, posse tonderi, låta klippa, kun- na klippas.*
- PESKEM & pesketem, *n. f. tonsura, klippning.*
- PESKETEJE, *qui tondet, tonsor, den som klipper.*
- PESTET, *v. a. amittere, perdere aliquid e manibus, tappa, släppa utur händer- na. Pestib glaseb kåtaft, e manu mi- bi vas vitreum elapsum est, glaset föll mig utur handen. Pestam le her- kebs, rangiferum amisit, rangifer ei elapsus est, han har mistat ell. släppt sin ren. Pestestet, dim. litet förlora. Pestegätet & pestajet, inchoat. begyn- na at släppa ur händerna. Fenn. pää- sto, dimissio, cfr. piåset.*
- PESTELET, *v. a. frequ. idem quod pestet.*
- PESTETAKES, *n. a. qui semper aliquid amittit, qui facile amittit, som lätte- ligen*

ligen och alltid släpper löst. Pesteta-
kes kiäla ja wuogga, *laqueus & ha-*
mus, quo, quod capiendum est, se facile
expedit, en snara och en krok, som
lätteligen släpper löst det, som man
vil fånga.

PESTETET, *v. a. facere ut dimittatur ali-*
quid, in causa esse, cur aliquid amit-
tatur, låta något slippa löst, vara
vällande til, at något slipper bort.

PESTEJE, *amittens*, den som släpper bort.

PESTEM, *amissio, dimissio*, bortsläppande.

PETSE, *nom. arboris, abies*, tall. Kuk-
kes petse, *abies procera*, en hög tall.
Petsest, *ablat. cas. ex abiete, abiegnus*,
af tall. Petseb parret, *succum abietis*
librumve succulentum adhuc & tenerum
comedere, äta tall-fafve, *cfr. alos*. Pet-
fats, *dimin.* en liten tall.

PETSEK, *n. a. abiegnus, ex abiete factus*,
af tall, gjord af tall.

PETSESK, *regio abietibus consita, abietum*,
tallskog, et ställe, där tall växer. Pet-
se wuome, *idem*.

PETSEK, *n. s. cauda piscium*, stjert, fisk-
stjert. *Transl. interd. de podice*.

PETTET, *v. a. decipere, fallere, bedraga*,
narra. Sluoki pettet, *technis fallere*.
Minus rite de Salvatoris proditiōe ad-
hibitum videtur hoc vocabulum, satius
forte fuisset & cum textu græco magis
congruum pajel waddet, *tradere, pro-*
dere. Pettestet, *dimin.* litet bedraga.
Pettegätet & pettaket, *inchoat.* begyn-
na at bedraga. *Fenn. petan, fallo*.

PETTATALLET, *v. passiv. decipi, falli*,
blifva bedragen. Petteh ja pettatal-
leh, *fallunt & falluntur ipsi*, de be-
draga och blifva bedragne.

PETTETOWET, *v. pass. idem*.

PETTATALLEM, *n. s. deceptio, quando*
quis deceptus est, bedrägeri, när man
blifvit bedragen.

PETTELET, *v. a. frequ. id. qu. pettet*.

PETTEM, *n. s. fallacia, fraus*, bedrägeri.

PETTEJE, *qui fallit*, bedragare.

PETTO, *n. s. dolus, list, bedrägeri. Fenn.*
petos, idem.

PETTOGES, pettog, pettokes, *n. a. do-*
lusus, bedrägelig, falsk. Pettokes äl-
ma, *vir dolosus*, en bedrägelig man.
Pettokes åfaseh, *merces falsa*, bedrä-
geliga och falska varor. Pettoges-
apta, *Austr. sincerus, ingenuus*, uprik-
tig. Pettokeswuot, *subst. fraus, fal-*
lacia, bedrägeri. Pettokeslaka, *adv.*
dolose, bedrägeligen, listigt. Petto-
keslakats, *adject. fraudulentus, subdo-*
lus, listig, bedräglig.

PEUDE, *n. s. mensa*, bord. *Fenn. pöytä*.

PEUHEK, *n. a. vid. infra* påjes, påjok.

PEUREK, *rangifer ferus*, en vild ren,
cfr. kädde. It. rangifer, qui hybrida
est, sive ex silvatico & cicure rangife-
ro femina ortus, ren, som är af en
tamd renko och en vildren. *It. transl.*
de hominibus & aliis animal. peurek,
alacer, strenuus, vegetus, hurtig, flink,
stark.

PEUTET, *peuto, vide piwtet, piwto*.

PEUTJEK, *n. a. avarus, girig, v. hanes*.

PIDTO, *tibiale*, en strumpa. Pidtoit
tfaket, *tibialia induere*, taga på sig
strumpor.

PJEDET, *v. a. perforare, pertundere, ge-*
nomborra, genomstinga. Skådefeb
pjedet, piam matrem pertundere, gö-
ra hål på hjerne-hinnan. Nakkeb
pjedet, cutem perstringere, göra hål
på skinnet. Akfjoin jägnab pjedet,
Sf 2 *secu-*

securi glaciem pertundere, hugga hål på isen med yxen. Qwele tjatseb pjeda, *piscis aquae superficiem commovet*, fisken rör vid vattubrynet. Pjedefstet, *dimin.* litet genomstinga. Pjedegåtet, *inchoat.* begynna at stinga igenom.

PIJET, *v. a. ponere*, lägga, fåtta. Tjal-mi auti piejet, *ob oculos ponere*, lägga för ögonen. It. Naute le Jubmel piejam, *ita Deus ordinavit*, Gud har så befallt. It. neitab piejet, *filiam nuptum collocare*, gifta bort sin dotter. Akti piejet, *componere, conjungere*, lägga ihop, fåtta ihop. Erit piejet, *seponere*, lägga affides, bortlägga. Sifa piejet, *instituere*, instikta. Lådnefteje le kastateseb sifa piejam, *Salvator Sacramentum Baptismi instituit*, Frälsaren har instiktat döpelsen. Pira piejet, *circumponere*, lägga omkring. Piejefstet, *dimin.* litet lägga eller fåtta, m. m. Piejegåtet, *inchoat.* begynna at lägga, m. m.

PIJET & piejat, *adjective accipitur, e. gr. piejet kaudneh, supellectilia, quae filiae in matrimonium collocatae dant parentes*, husgeråd och lösören, som föräldrar gifva sin dotter til hemgift. Piejet kapte, *toga filiae collocatae data*, en kjortel, som dottren fått til hemgift.

PIJEM, *n. s. appositio, collocatio*, ställande, fåttande. Pjejeje, *particip. praes.* den som lägger eller fåtter. It. *virginem collocandi jure instructus*, den som åger at gifta bort en mö, giftoman.

PIJATES, piejetus, *n. s. mandatum*, befallning, förordnande. Kalka mål-

fotet tait piejetusit, *mutabit instituta illa, Act. 6: 14.* Jubmelen piejetusen melte wiefot, *ita vivere, ut jussit Deus*, lefva efter Guds befallning.

PJEJETET, *v. a. ponendum aut collocandum curare*, låtta fåtta eller lägga. Nakkari etjebs piejetet, *se dare somno*, lägga sig at sofva.

PIJETEJE, *qui instituit sive ordinat*, den som inrättar. Lagan piejeteje, *legislator*, lagstiftare.

PIJETATTET, *v. n. posse poni*, kunna läggas eller fåttas.

PIJETOWET & *contr.* piejot, *passv. verbi piejet, poni*, läggas, blifva lagd.

PIEJO, *n. s. lustrum, habitaculum ferarum*, vilddjurs kula. Repeh adneh piejoit, *vulpes lustra habent*, råfvarne hafva kulor. It. Abbâ stalpe piejo, *lupa cum catulis suis omnibus*, hela varge-boet, en varginna med alla sina ungar. Repe piejob kaudnib, *lustrum vulpis catulosque inveni*, jag fant et råf-bo, med råfungar. *De avibus dicitur pesse.*

PIEKOT, *v. n. queri, lamentari*, jämra sig, *vid. luojot.*

PIERGO, *caro, kôtt*, *vide piargo.*

PIERTI, pierta, piert, *vide biart.*

PIETTOT, *v. a. vetare, prohibere*, förbjuda, neka. Piettoi so hålemest ånabit, *plura loqui vetitus est*, han fick ej säga mera. Piettoftet, *dimin.* litet förbjuda. Piettogåtet, *inchoat.* begynna at förbjuda.

PIETTOM, *n. s. prohibitio, vetitum*, förbud.

PIETTOSTATTET, *v. n. prohiberi posse*, kunna afhållas ifrån. I fodn piettoftatte tjagnemest, *aditu se prohiberi*

non

non patitur, han låter ej fåga sig, at ej gå in, han vill med våld gå in.

PIETTERMES-TAKTE, *nomen vertebræ supremæ sive capiti proximæ*, halsknotan, som år nårmast til hufvudet. *Dicitur quoque pieternes. Proprie de vertebra colli rangiferorum & aliorum quadrupedum. Quæ hinc incipit appellatur* jårga takte, *secunda deinceps est* niåmmel takte, *tum swaines takte, quæ humeris dorsove proxima est appellatur* sibek takte, &c.

PIGNEL, *abietum nonnullarum pars quedam trunci reliquo durior ac solidior simulque magis fragilis*, Svetice talltjuder, Norrlandice tjôr.

PIGNOS, *adv. retrorsum*, baklånges. Pignos wadset, *retrorsum ire*, gå baklånges. Kautji pignos, *supinus concidebat*, han fôll baklånges eller vid-ôppen. *It. idem atque metjen, quod vid. Comparat. pignoben, pignobesne, längre borta, längre ifrån. Pignoben leb mon, longius ego absum, jag år längre ifrån. Pignomufne, superl. vide ulkoimufne, quod magis est in usu.*

PIGNOLEN, *adv. vide supra metjelen.*

PIGNOLET, *v. n. Austr. vide metjanet.*

PIGNONET, *v. n. pignonaftet, pignonaftet, vide metjanet, metjanaftet, metjanaftet.*

PIGNOTET, *v. a. pignotaftet, pignotaftet, vide metjetet, ulkotet.*

PIJA, pije, *vide pignel.*

PIKKET, *v. a. Austr. vide pakket.*

PIKO, *adv. palam*, uppenbarligen. Piko leb hålam, *aperte locutus sum*, jag har talt uppenbarligen. Pikosikt & pikosfit, *idem.*

PIKOK, *ingenuus, qui animum suum atque cogitata omnibus aperit, qui dissimulare nescit*, ôppenhjertad, den som fåger ut hvad han tänker.

PIKOS, *n. a. manifestus*, uppenbar. Pikos affje, *crimen notissimum*, en uppenbar missgårning. Oppos. tjåkos.

PIKOTET, *v. a. manifestare, evulgare, revelare, detegere*, uppenbara, utspida, uptåcka. Jubmel kalka tiji tab pikotet, *Deus hoc vobis revelabit*, Gud skal uppenbara eder detta. Pikotum le alde ailes Apostolit, *revelatum est sanctis ejus Apostolis, Eph. 3: 5. Passiv. pikotowet, uppenbaras. Pikotaftet, dimin. litet uppenbara. Pikotatjet, incipere revelare, begynna at uppenbara. cfr. paijetet &c.*

PIKOTATTET, *v. a. facere ut reveletur*, låta uppenbaras. *Manifestare, kungöra.*

PIKOTATTEM, *n. f. promulgatio*, kungörelse.

PIKOTEM, *n. f. revelatio*, uppenbarelse. Pikotem-kirje, *Apocalypsis*, Uppenbarelse-boken.

PIKSJET & pikahet, *v. a. Austr. confiteri*, bekånna. Suddoit piksjet, *peccata confiteri*, bekånna fynderna, *cfr. tåbdestet. Hinc*

PIKSJEM, pikahem, *n. f. confessio*, bekånnelse, *cfr. tåbdestem.*

PIKS, *os pectoris avium*, bröstben på foglar.

PIKSET, *v. a. arripere, rapere*, nappa åt sig, rófva. *Proprie est avium rapacium & carnivorarum*, fåges egenteligen om roffoglar.

PIKTAS, piktes, *n. f. vestis, vestimentum*, klåd-plagg, klådning. Piktasit kåröt,

suere vestes, fy kläder. Piktasit nuolet, *exuere se vestimentis*, klåda af sig. Piktasit tjagnet, *vestimenta induere*, klåda på sig. *cfr.* karwo. Fenn. pucu, *vestis* & puetan, *vestio*.

PIKTASTET, piktestet, *v. a. vestire*, beklåda, förefe med kläder. Sodn mo piåbma ja piktesta, *ille me alit vestitque*, han klåder och föder mig. Tije piktastiten mo, *amiciebatis me*, Matth. 25: 35. Piktestastet, *dimin.* litet beklåda. Piktestatjet & piktestatsgätet, *inchoativ.* begynna at beklåda eller gifva kläder.

PIKTET, *v. a. calefacere*, *calorem adferre sive efficere*, värma, förorsaka värme. Piktaseh pikteh almatjeb, *vestimenta homini calorem conciliant*, klåderne hålla en menniska varm. Åbme karwoh åh ådna pikte, *vestes detrita ab injuriis frigoris aerisque corpus vix defendunt*, gamla kläder värma ej stort. Piktestet, *dimin.* litet värma. Piktegätet & piktajet, *inchoat.* begynna at värma.

PIKTATALLET, *v. a. ad ignem calefacere*, värma för elden. Piktatall manab tållån auten, *infantem ad focum focilla*, håll barnet fram för elden, at det må värma sig. *It. reciproc.* piktatallib ånekatjeb, *paulisper me refocillabam s. calefaciebam*, jag värmdde mig litet.

PIKTATALLEM, *n. s. calefactio*, värmande. Piktatallemest laiti, *calefaciendo se desistebat*, han uphörde at värma sig.

PILD, pilda, *pali statuminave, quibus a terra elevant supellecilia sarcinasque Lappones, ne a canibus muribusque exedantur*, pålar, hvarpå Lapparne låg-

ga up fina saker, at de ej måtte skadas af möfs och hundar. Pildastet, *verb. activ.* Kaudnit pildastet, *sarcinas in dictos palos sustollere*, lägga up sakerna på sådana pålar eller ställningar.

PILGA, pilka, *n. s. fasciculus contortus, fascis*, knippe, et flåtadt knippe. Tjadnet pilgai, *in fasciculum colligare*, binda i knippe. Suoine pilga, *fasciculus ejus fæni, quo utuntur in calceis*, et knippe med skohó, som Lapparne bruka. Pilgats, *dimin.* et litet knippe.

PILKE, *n. s. jocus, jocatio*, skämt, narri. I le pilke, *maite mon hålab, extra jocum id dico. Cas. negat.* pilketak & pilket, *absque joco, serio*, utan skämt. Fenn. pila, *cavillatio*, spe.

PILKAJES, pilkaj, *vide pilkalats*.

PILKALATS, *n. a. jocosus*, skämtsam. Pilkalats ålma, *vir jocosus*, en skämtsam man. Pilkalatswuot, *subst. joci, jocatio*, skämtande. Pilkalatswuotinas, *jocatione sua*.

PILKETET, *v. n. jocari*, skämta. Tjeppe le fodn pilketet, *magnus ei in jocando lepos est*, han skämtar mycket artigt. Pilketastet, *dimin.* skämta något litet. Pilketatjet, *inchoat.* begynna at skämta.

PILKATALLET, *v. n. frequ. idem atque pilketet*.

PILKES, *vide pilkajes*. Pilkes håla, *narratio jocosa*. Pilkeslaka, *adv. jocosè*, skämtsam.

PILS, *pellis rangiferina aut alia non satis villosa*, et korthårigt rens ell. annat djurs skinn. *Æstate omnium bestiarum pelles minus sunt villosæ sive pile-*

pilosæ, & tunc appellantur Lapponice pils, pilfa, snódhårig. Pilsot, v. neutr. minus villosum sive pilosum fieri, pilos emittere, blifva snódhårig, blifva hårliten.

PINGELES, Pingeles passe & -peiwe, *Festum & dies Pentecostes, Pingsthelg, Pinges-dag.*

PINKEL, *instrumentum sive contus piscarius, quo pisces ad rete propelluntur, puls, en stång, som fiskare bruka, at kôra fisken på nätet med.*

PINETET, pinetastet, pinetatjet, *vide waiwetet.*

PINASTOWET, *v. passiv. cruciari, plågas, pinas. Mon pinaftowab tane tållåfne, crucior in flamma hac. Waiwaftowet, idem.*

PINO, *n. f. cruciatus, plåga, pina.*

PINNA, Pint, *n. propr. vir. Benedictus, Bengt, vide Bent.*

PINTET, *v. n. perdurare, hårda ut, hålla ut. Kolm japit pinti, per tres annos perdurabat, det höll i tre år. Pisset, idem.*

PIP, pippo, *fistula, imprimis qua fumatur tabacum, pipa, tobakspipa. Item, pippo, telescopium, perspectif, tub. Pippo tjada kåtjet, per telescopia prospicere, se genom perspectif.*

PIPAR, *tibicen, pipare, Apocal. 18: 22.*

PIPPAR, *piper, peppar.*

PIR, pira, *præpos. de, om. Man pir lepet hålemen? quæ de re loquimini? om hvad hållen j på at tala? Tan atan pira, de illa re, om den faken. It. circum, omkring. Pira wadset, circumire, gå omkring. Waren pira wadfime, circumibamus montem, vi gingo omkring berget. Cum pron. suffix. pi-*

ram, circum me, pirat, circum te, piras, circum se. Pirame, circum nos, omkring oss. Pirate, circum vos, omkring eder. Pirafas, circum se (plural) omkring sig, &c. It. Abbå jake pira, per integrum annum, et helt år igenom. Fenn. pijri, circulus. Compos. pirafatmestet &c. vide fatmet. Piratjuoppet, circumcidere, omskåra, &c.

PIRAK, pirasawak, *cingulum ornamentis stanneis ornatum, et bålte med tennstjernor på.*

PIRASATS, *n. a. qui circa est, den som år invid. Mo pirafatjeh almatjeh, homines, qui circa me sunt, folket, som år omkring mig. Pirask, subst. regio proxime adjacens, nåstgråntfande land. Maktes to pirask le allås? num a lupis purgata sive libera est illa regio, ubi tu commoraris? år landet omkring dig fritt för vargar?*

PIRASTATTET, *circumire, gå omkring, fara omkring. Circumdare, omgifva. Fenn. pijritån, circumdo, it. obsideo.*

PIRK, pirka, *n. f. series, nexus, rad, sammanhang. Mon leb lokkem lokke timeit, aktet pirkast, horas denas legi continuas, jag har låst i 10 timar, utan uppehåll. Aktet pirkast fokkaima, remigabamus continue & sine intermissione, vi rodde outhörigen.*

PIRRAM, *faite pirram, cylindrus cavus æneus aut ferreus, cui extrema pars lignea sive manubrii extremum hasta inseritur, hålk, af koppar eller järn, som fåttes på åndan af et spjutskast.*

PIRREM, *ventriculus inferior avium lapillis repletus, pro promovenda ingestorum concoctione, stenmagen på foglar. Norrlandice fån.*

PIRRET, *irritare, ad iram provocare, reta.*

PISET, *v. n. sufficere, råcka til, v. ållet.*

PISKET, *v. a. flagellare, piska. Piske-*
stet, dimin.

PISKO, *n. s. flagrum, piska. Fenn. pijska.*

PISNASTET, *v. a. scrutari, attente cir-*
cumspicere, ransaka, noga se efter.
Fårtab sajab pifnastet, *omnia loca per-*
scrutari, se efter och ransaka i alla
rum. Pifnaste puorist, examina sive
circumspice attente, se noga efter.

PISSJEM, *postis tentorii Lapponici, dõrr-*
trå i en Lappkoja ell. et Lapp-tålt.

PISSUT & pisset, *v. n. perdurare, råcka,*
hålla. Puore wadas kukkeb piffa,
autest ko kattja, pannus nobilior diu
perdurat neque cito deteritur, godt
vallmar håller länge innan det går
fõnder.

PIST & *dimin. pistets, vid. paste.*

PISWOTET, *virgis vel flagellis cadere,*
hudstryka, piska med ris, v. swaskot.

PITTJO, *canis femina, tik, v. kaufjo.*
It. per ignominiam, mulier maligna, en
elak qvinna.

PITTOTET, *v. a. colere, cultu religioso*
prosequi, dyrka. Jubmeleb pittotet,
Deum colere, frukta Gud.

PIWAL, *n. s. tempestas mitior minusque*
frigida tempore hiemali, blidt våder
om vinteren. Piwal le udne, mitis
hodie est tempestas, det år blidt våder
i dag. cfr. njatso. Fenn. palawus, ca-
lor, palan, ardeo.

PIWALES, *piweles, n. a. calidus, varm.*
Piwales kåte, *domus, qua vim frigo-*
ris facile sustinemus, en varm stuga,
varmt hus. Piwales karwo, vestis ad
vim frigoris arcendum apta, en varm
klådning. Piwales talke, tempestas le-
nis sive mitis, varmt våder.

PIWET, *piwat, v. n. calere, vim frigoris*
sustinere, hålla sig varm, ej frysa.
Piwab puorist tai karwoi sinne, *bis*
vestimentis vim frigorum facile susti-
neo, jag fryser aldeles ej med dessa
klåderna. Piwestet, dimin. blifva li-
tet varm. Piwajet & piwagåtet, in-
choat. incipere sustinere frigus, calefie-
ri, begynna at blifva varm, at ej
frysa. Walla die piwajib kålom ke-
tjest, post algorem agre resocillatus si-
ve calefactus sum.

PIWAJATTET, *v. a. focillare, facere ut*
quis frigus sustinere valeat, vårma up,
få laga, at en ej fryser. Wina piwa-
jatta almatjeb, vino homo incalescit,
vinet upvärmer en menniska. Tål-
lå piwajatta, ignis calefacit, elden
värmer, cfr. piktet.

PIWALDET, *piwaltet, v. n. de tempesta-*
te dicitur, vide njatso, lemketet. Pi-
waltastet, dimin. blifva litet blidare.
Piwaltatjet, *inchoat. Te piwaltatja,*
jam acris solvitur hiems, nu begyn-
ner det at blifva blidt och tøvåder.

PIWALTATTET, *frequ. idem. It. activ.*
id. qu. läggetet, paketet, se läggetet.
De tempestate. Piwastutjet & piwastet,
v. n. Bor. vid. pjåwastutjet, piåwastet.

PIWATALLET, *motu corporis calorem mem-*
bris conciliare, hålla kroppen varm
fõrmedelst rörelse. Piwatalla kokte
piwah, curre, quo incalescas, spring,
at du måtte blifva varm.

PIWES, *n. s. Boreal. vide pjåwes.*

PIWDNOK, *n. a. flexilis, bøjelig, mjuk.*
Piwdnok muor, *lignum flexile, et bõ-*
jeligit trå. Piwdnot, v. n. lentescere,
blifva vek och bøjelig. Muora piwd-
no, lignum lentum sive flexile fit.

PIW-

PIWTET, piwdet, *captura avium vel piscium &c. operam navare, tendiculas retiave ponere, vångöra, fåtta ut snaror och giller. Jaureb piwtet, piscari, fiska. Låddit piwtet, aucupari, vångöra efter foglar. It. transl. Mo lårh piwtemen, mihi insidias struunt, de lura på mig. Sodn piwta mo tårroi, ad pugnandum me dolose studet incitare, han vil narra mig at slåfs. Piwteftet, dim. litet vångöra. Piwtegåtet & piwtajet, inchoat. begynna at vångöra, m. m.*

PIWTEJE, *qui captura operam dat, vångörare, som vångör efter något.*

PIWTAR, *usitatus, idem. Jaure piwtar, piscator, fiskare. Lådde piwtar, aucups, fogelfångare. Stuora piwtar, venator peritissimus, en stor djurfångare.*

PIWTEM, *n. f. aucupium &c. fogelfånge, jagande, vångörande, cfr. piwtet. Pårkelen piwtem, insidiæ diaboli, djefvulens förfåt.*

PIWTETATTET, *v. n. captura idoneum esse, kunna vångöras, vara tjenlig för djurfånge. I jaure piwtetatte pjåggast, piscatui officit tempestas procellosa, man kan ej fiska för stormen skull.*

PIWTO, *n. f. captura, venatio, djurfånge, jagt. It. tendicula, laqueus aut aliud ejus generis, quo captura fit, redskap at fånga djur med. Norrland. vånér. Hæc tamen sæpius appellantur*

PIWTOSMA, *idem, giller, snara. Piwtosmab takket, retia ponere aliasve insidias feris struere, fåtta ut giller och nåt, vångöra.*

PIÅBMO, *n. f. cibus, alimentum, mat. Pjåb-*

motak & contr. pjåbmot, negativ. cas. absque nutrimento, utan mat. I aktek wieföje piebmotak wiefö, sine nutrimento nullum animal vivit. Piåbmoit åftet, cibaria emere, köpa matvaror. Piåbmo karweteje, coquus, kock. Piåbmo karwetem kåte, culina, coquina, kök. Pjåbmo attje, nutritius, nutritor, foster-fader. Pjåbmo edne, nutricia, foster-moder. Pjåbmo pardne, alumnus, filius adoptivus, fosterfon. Pjåbmo neita, alumna, filia adoptiva, fosterdotter.

PIÅBMET, *v. a. alere, nutrire, föda, nåra. Håjoit piåbmet, pauperes cibare, gifva mat åt de fattiga. It. gignere, parere, föda barn. Manab le piåbmam, infantem genuit, hon har födt barn. Qwekte manait fuina piåbmei, duos ex ea liberos sustulit, han hade två barn med henne. Pajas piåbmet, educare, upfostra. Piåbmetuet, passiv. ali, nutrir, fõdas, nåras. Piåbmastet, piåbmestet, dimin. litet föda ell. spisa. Piåbmagåtet, inchoat. begynna at nåra.*

PIÅBMEJE, *nutritor, upfostrare. It. pater, fader. Piåbmejam puoram, mi pater optime, min fõta far. It. gignens. Mana piåbmeje, puerpera, barnafõderska.*

PIÅBMEM, *n. f. alimonia, nutrimum, fõdande, spisning. It. Mana piåbmem, partus, puerperium, barnsbörd.*

PIÅBMOKES, *piåbmoges, c. alumnus, filius adoptivus, alumna, fosterfon eller fosterdotter, upfõdinge. Mo piåbmokes, alumnus meus.*

PIÅBMATET, *v. a. cibandum curare, facere ut quis nutriatur, låta bespisa.*

PIÅBMOTALLET, *v. n. sumere cibum*, spifsa, fitta til bords. Kåffe lijen piåbmotallam, *cum comediissent*, når de hade åtit. *cfr. mallatallet. Dimin. caret.* Piåbmotallegåtet, *inchoat.* begynna at spifsa.

PIÅDAK, piådek, *n. a. stultus, fatuus*, tokig. Piådaken le fjaddam, *delirat.* Piådak ålma, *vir stolidus*, en tokig man. *Boreal. dicunt perik, quod vide.* Plus est quam kaiwes. *Compos.* piådaklakats, *adj. amens*, fjållig, dåraktig. Piådakwuot, *subst. stultitia*, dårskap.

PIÅDALET, piådelet, *v. n. delirare*, blifva galen. Aptfa le pjådelam, *plane factus est stultus*, han har blifvit aldeles galen. Piådaleje, *particip. mente incitatus, delirans*, rafande, galen.

PIÅDAT, piådet, *v. n. insanire, stultum esse*, vara tokig. Piåda ko piådak, *insanit ut stultus*, han galnas som et tok. Sah faste piådamest, *noli ineptire*, galnas icke. Piådaje, *particip. insanians, furens*, rafande, en som yrar. Piådaftet, piådestet, *dimin. vara litet galen.* Piådagåtet, *inchoat.* begynna at vara ursinnig, blifva galen.

PIÅDATET, piådetet, *v. a. injicere alicui amentiam*, góra en galen. *It. decipere, fallere*, bedraga, narra. Piådetimo, *decipiebat me*, han bedrog mig. *cfr. pettet.*

PIÅDATEM, piådetem, *n. s. fraus, deceptio*, list, bedrågeri.

PIÅDNAK, *canis*, hund. Piådnak tsåla, *canis latrat*, hunden skåller. Piådnak paneh, *dentes canini*, hund-tånder. *Transl. & per ignominiam:* Piådnak le fodn, *malus is vir est*, han år en elak karl. *Compos.* Piådnaklakats,

piådnaklakats ålma, *perfricata frontis vir & malignus*, en skamlós och elak man. Piådnakwuokafats, *idem.* Fenn. penika, *catulus caninus*. Piådnakats, *dimin.* en liten hund.

PIÅGG, piågga, *n. s. ventus*, våder. Karra piågga, *ventus vehemens, procella*, stark blåst, storm. Karra talle piågg, *ventus nunc fit vehementior*, stormen tiltager nu. Piåggatak, *cas. neg. sine vento*, utan våder. Mete piågg, *ventus secundus*, medvåder, vind. Wuofte piågg, *ventus adversus*, motvind. Lulat piågg, *eurus*, óstånvåder. Årjeli piågg, *auster*, funnanvåder. Alat piågg, *zephyrus*, våstånvåder. Nuortel piågg, *aquilo*, nordånvåder. Piåggats, *dim. litet våder.* *Compos.* piåggalakats, *adject. instar venti, transl. levis, inconstans*, lik et våder, óstådíg. Piåggen-ålma *sive* piågges-ålma, *Æolus fuit priscorum Lapponum, quem cultu religioso prosecuti sunt hostiisque sibi placarunt, ne ventos nimium vehementes procellasque mitteret.* Piågges-ålma, var de forna Lappars vådergud, den de offrade åt, at fórebyggå våder-skador.

PIÅGGAS, piåggos, *n. a. ventosus*, stormaktig. Piåggas saje, *regio ventosa*, en ort, som år utfatt fór mycket våder.

PIÅGGELET, piåggotet, *v. påggelet &c.*

PIÅGGET, *v. n. flare, spirare*, blåsa. Piågga pjågga, *ventus spirat*, vådret blåser. *Dimin. caret.* Piåggagåtet, *incipere flare*, begynna at blåsa. Piåggagåta haikat, *procella jam fit.*

PIÅGGATET, piåggetet, *frequ. id.* Piåggetus man ådnakeb sita, *spiret ventus quantumvis vehemens*, låt det blåsa

få mycket det vill. Piåggatastet, piåggetastet, *dimin.* litet blåsa. Piåggatatjet, *vid. supra* piåggagätet.

PIÅGGASTET, piåggeftet, *v. n. frequ. id.* Piågga piåggefti, *ventus afflabat*, Matt. 7: Piåggastastet, *dimin.* Piåggastatjet, *inchoativ.*

PIÅGGOS, *vide supra* piåggas.

PIÅGGOT, *v. n. vento penetrari, vento arescere*, vådras, vådertorkas. Piåggom piårgo, *caro vento tosta, vento penetrata*, torrt kött, vådradt kött. Piåggofstet, *dimin.* litet vådras.

PIÅJET, piåjo, *vide* piejet, piejo &c.

PIÅKET, piåkeftet, *vide* peiget. *De ligno tantum dicitur*, fåges om trävärke.

PIÅKET, piåkatjet, *v. n. repere, pedibus manibusque simul, procedere*, krypa, mas på händer och fötter. Mana piåka, *infans repit*, barnet masar.

PIÅLLO, *n. f. campana, nola*, klocka, skålla. Kyrko piållo, *campana templi, vide* bjållo.

PIÅMMO, *n. f. dimin. τῆς* piåbmo, *cibus*, mat.

PIÅN, piånja, *vide* piådnak, hund.

PIÅRGNES, *vide* pedges, axelben.

PIÅRGO, *n. f. caro animalium esculentorum*, kött som åtes. Wuoksa piårgo, *caro bubula*, oxekött. Smala piårgo, *caro ovina*, fårkött. Kåste piårgo, *caro sole tosta rancida, (que in deliciis est Lapponum, cfr. kåste)* torrt och härskt kött. Compos. Piårgåra, *anus, intestinum rectum*, ändetarm. Piårgots, *dimin.* et litet stycke kött.

PIÅRTOM, *genus decipuli, quo capiuntur hyæna*, fållor, at fånga järsvär med. Norrlandicis järfbåfar.

PIÅSET, *v. n. liberari, solvi*, befrias,

slippa lös, lossna. Piåfib tatte hugfolt, *illa cura liberabar*, jag slapp den omforgen. Piåfei straffetak, *in judicio liberatus discessit*. Sodn le piåsam ulkos, *foras elapsus est*, han har sluppit ut. Sábbe kåst piåfei, *baculus e manu excidebat*, kåppen föll utur handen. *It. de parturientibus*: juo kus to akka piåfei? *num jam tua partum edidit uxor? num jam a puerperio liberata est?* har din hustru nu blifvit förlöst? *It.* Idtjib piåsa wuolget, *abire mihi non licuit*, jag fick ej fara bort. Piåsam leb alde kåtist, *e manibus ejus elapsus sum*, jag kom undan hans händer. Tjuolma piåfei, *nodus relaxabatur sive dissolvebatur*, knuten gick up eller lossnade. *It.* ib piåsa mübbe pelai jákkåb, *trans fluvium pervenire non possum*, jag kan ej komma på andra sidan af elfven, jag slipper ej m. m. Piåseftet, *dimin.* litet slippa lös, m. m. Piåsegätet, *inchoat.* begynna at slippa lös, m. m. *Est quasi passivum verbi pestet, qu. vid. Fenn.* pååsen, *solvor, dimittor, infin.* pååstå.

PIÅSELET, *v. n. frequ. id. qu.* piåset.

PIÅSEM, *n. f. liberatio*, befrielse. *Fenn.* pååstö.

PIÅSETET, *v. a. vid. pestet. Fen.* pååstån.

PIÅSSATS, *Pascha, Påska*. Piåssats fauts, *(sive potius libbe) agnus paschalis*, Påskalamb. Piåssats passe, *Festum paschatis*, Påska-högtid. Piåssije, *idem quod piåssats. Fenn.* pååsiäinen, *(qu. dic. tempus liberationis,)* Pascha.

PIÅSSO, piåssotak, *n. f. vimen, vidja*. Piåssoi tjadnet, *viminibus ligare*, binda fast med vidjor. *Transl.* Die so piåsslo påtkeni, *jam mortuus est*, nu

åro hans dagar ändade. Piåfflots, *dimin.* en liten vidja.

PIÅSTET *cum deriv. vide pestet &c.*

PIÅTSEKET, *v. n. dehiscere*, öpna sig, gifva sig ifrån hvar annat. *De cymbarum & navigiorum tabulis plerumque dicitur, dum dehiscunt sive e loco debito recedunt*, såges egentel. om bråder i båtar och fartyg, när de lossna och gifva sig utur sit ställe.

PIÅTTOKES, *n. a. vide pettokes*, pettok.

PIÅTTOT *cum deriv. vide piettot &c.*

PIÅULA, piåulet &c. *vide påula.*

PIÅWAS, piåwes, *n. s. sudor*, svett. Piåwes kálka ko tjatse, *ut aqua defluit sudor. It. transl. Die le mo nuora peiwi piåwas, hæc mihi bona sive divitias juvenis comparavi, multo scil. sudore atque labore*, dessa ågodelar har jag förvärfvat mig i mina unga dagar, med mycken möda och arbete.

PIÅWASTET, piåwestet, *v. n. sudare*, svettas. Ijab ja peiweb piåwestet, *diem & noctem sudare. Transl. vehementer laborare, desudare*, arbeta starkt, mycket bemöda sig. Piåwastastet, *dimin.* litet svettas. Piåwastatjet, *inchoat.* begynna at svettas.

PIÅWASTEJE, *sudans, desudans*, svettig, den som svettas. Piåwastem, piåwestem, *subst. sudatio*, svettning.

PIÅWASTALLET, *v. n. frequ. sudore manare, multum sudare*, svettas mycket.

PIÅWASTUTJET, *v. n. incipere sudare*, begynna svettas.

PLAGOT, *solere*, plåga. Naute mon plagob (*sive harjanam leb*) takket, *ita soleo facere*, så plågar jag göra. Plagostet, *dimin.*

PLAKKO, *n. a. planus*, flat, flåt. Plakko

ådnam, *terra sive locus planus, qui pari est libra*, jämnt och flåt land. Plakko kåt, *palma*, flathand. Plakko tjåiwin wållaha, *supinus jacet*, han ligger vidöppen.

PLAKKOT, *adv. juxta horizontem, horizontaliter, humi & prostrato modo*, längs efter marken, på ena sidan, omkull. Plakkot le, *humi prostratus est*, han ligger omkull. Plakkot piejet, *in latius collocare*, lägga på sidan eller omkull. Plakkot tjasket, *prosternere*, slå i kull. *Oppos. est tleggot.*

PLAKKOSET, *v. n. humi prosterni, in latius mitti sive prolabi*, slås i kull til marken, falla omkull, på sidan. *It. transl. agre velle, nolle*, vara trög och ovillig. *cfr. kautjet, pignos kautjet.*

PLASS, *n. s. locus ubi conventus fit*, samlings-plats. Kyrko-plass, *locus conventus ecclesiæ*, kyrkoplats. *cfr. talwates.*

PLASSA, *n. s. saxum, petra*, klippa, hålleberg. Plassa fuolo, *insula petrosa.*

PLEIK, *n. s. scopus, signum quod sagittarii petunt*, mål, det man syftar åt med bössan. Pleikeb teiwetet, *sco-pum jaculando ferire*, träffa målet. *cfr. bleik.*

PLEKKE, *n. s. vide blekke.*

PLETJE, *n. a. vide bletjes*, plåttjo.

PLEWES, *n. a. vide bliwes &c.*

PLESSE, *n. s. lacus*, sjö. *Dicitur de lacubus, quos e longinquo & elevatis locis conspiciunt.* Tobben kukken plesse wuoidno, *illic procul conspicitur lacus*, där långt borta synes en sjö.

PLIJO, *n. s. vadum arenosum*, sandgrund i sjöar. Tsåkes plijo, *vadum arenosum aqua exigua profunditatis oper-tum*, mycket grundt vatten öfver sand-

sandreflar. *Qwele le plijo nalne tale, piscis jam in vadosis locis & arenosis est*, fisken går nu på sandgrund och där litet vatten är.

PLISSKESET, *v. n. rudere, voce latrare querula*, gnägga, gnålla som hundar. *De canibus plerumque dicitur feras sectantibus & ex cupiditate illas attingendi sive opprimendi vocem edentibus querulam.*

PLUEWE, *n. f. lacus*, sjö. *Palus, locus uliginosus & palustris*, kårr, sumpigt ställe. *Pluewek, adject. paludibus & uliginosis campis abundans*, som är full med kårr och måffar.

PLUOTTA, *n. f. ratis*, flotta. *cfr. bårre.*

PLUSKETET, *mutire, submissa voce aliquid proferre*, hviska, tala fakta. *Idtji plusket, plane obmutescibat, ne unum quidem efferebat verbum*, han sade ej et enda ord, han öppnade ej sin mun.

PLÅGO, *n. f. vide kätfo*. *Plågoi plågoi, per vices atque intervalla temporis, skåftals*. *Akti plågoi, una alterave vice, interdum*, en eller annan gång, ibland, då och då.

PLÅKKETET, *v. n. impingi, acrius illidi*, stöta håftigt emot. *Njuola plåkketi aiwai, capiti illidebatur sagitta*, pilen stötte emot hufvudet, så at det small. *Kedke wuoste le plåkketam, saxo illisus est*. *Plåkketastet, dim. litet stöta emot*.

PLÅSTER, *emplastrum*, plåster. *Sarjesi talkes, idem*. *Plåstertet, v. a. emplastrum alicui adhibere*, plåstra. *Svecan. sunt origin.*

PLÅT, *tertia pars Imperialis*, en plåt eller 16 Skill. *Skatte dal, id. It. apud Austr. plåt, tabaci contorti sive compli-*

cati volumen, en tobaks-rulle. *Appellatur etiam bok, tobak-bok.*

PLÅTT, plätte, *n. f. locus angustissimus sive punctum*, en fläck, en prick. *I le anje piåula plått warin, nullus adhuc vel minimus locus alpium nive denudatus est*, det är ännu ej den minsta bar fläck eller snö-fritt ställe i fjällen. *Plåttats, dimin. en liten fläck.*

PLÅTTAHET, *v. n. vide rättahet.*

PLÅW, plåwa, plåwem, *n. f. vid. jutfa.*

PLÅWET, *v. n. tonare*, dundra, *v. jutfet.*

PLÅD, *n. f. color faciei natus*, hy, ansigtets färg. *Warres plåd, color oris elegans & qui bonam indicat valetudinem*, vacker och frisk hy. *Austr. cfr. muoto.*

PLÅDGO, plådko, *clavus ligneus*, träpinne, nagle.

PLÅDGOT, plådketet & plådkelet, *v. a. clavis ligneis compingere*, fästa eller plugga fast med tränaglar. *Aksjob plådgot, securim manubrio affigere*, fästa yxen på skaftet. *It. tållåb plådkelet, vide tållåb takket.*

PLÅGOT, *v. a. vide jukkatet.*

PLÅSO, *n. f. lustrum, spelunca*, kula, grop.

PLÅTTJO, *n. a. vide bletjes.*

POBME, *subula*, fyl, bår. *Pobmin rai-katet, subula perforare*, igenomstinga med fyl. *Pobmats, dim. en liten fyl.*

POBMOK, *piscis femina, quæ ova nuper peperit*, en utlekt fisk, romfisk som har nyss lekt. *cfr. medden, meddenes.*

PODD, *vide pådd.*

POKANA, *vide maine*, stuora maine.

PONKER, *vide rull*, tobak-rull.

PORSSET, *v. n. fremere, murmurare*, fräsa, brusa. *Jåkka porssa, fluvius murmurat.*

PORT, *porta*, port. *vide* uks.

POSET, *v. n. spirare*, flare, blåsa. *vide* puffet.

POSOTAK, *n. s. follis*, blåsbålg. *vide* puffotak.

POTT, *vide* pattom. *Austr.*

PRADDE, *titio*, brand, *v. bradde*. Tållå pradde, *pruna*, eldkol.

PRADES, *vide* brad, brades.

PRADGETET, *v. n. intumescere*, svålla up. Keppah pradgeteh, *pulmones intumescunt*, (*de illo dicitur, qui ita est defatigatus, ut vix possit libere respirare*), lungorna stå honom i halsen. Pradgetastet, *dimin.* litet svålla up. Pradgetatjet, *inchoativ.* begynna at svålla up.

PRADTJET, fodn le pradtjemen piåggan wuoft, *vento adverso remigare al-laborat*, han håller på at stråfva och ro emot vådret. *Austr. cfr.* kitfet.

PRADKO, *attagen*, hjerpe. *vide* paggo.

PRAISTO, peiwen praiſto, *ardor solis*, solhetta. *Austr. cfr.* pak, uljo.

PRAKKASADDET, *v. n. caccinnari*, ſtorſkratta. Maſſas prakkafaddah? *quid caccinnaris?* *Austr. cfr.* tjaimet, påkoſtet.

PRASTEGAS, *n. s. vide* praiſto. Praſtegeſne tjåkkahet, *in loco aprico ſolisve ardori exposito ſedere*, ſitta i ſolvårmen.

PRASJET, *v. n. cadere*, ſtupa, falla. Praſji kauwot, *concidit ſupinus*, han föll omkull vidöppen. Kedke alde åiwai praſji, *caput ejus ſaxo iectum eſt*, ſtenen träffade honom i hufvudet. *cfr.* rauket, kauflet.

PRAUDE, *n. s. mos, ritus*, fed, plågfed. Chriſtelats prauden mete, *ritu Chriſtianorum*, *cfr.* did.

PRAUTJELES, *n. a. qui obeso eſt corpore facieque rubicunda*, fet, frodig och rödlått. *Austr.*

PRAUTJETET, *v. n. rubore ſuffundi*, *ex ira vel alio animi affectu*, rodna, blifva rød i anſigtet, af vrede eller någon annan finnes-rörelſe. Prautjeti måreſt, *ira excanduit orisque ſecutus eſt rubor*, han blef helt ond och rodnade i anſigtet, *Austr.*

PREDIKO, *n. s. concio*, predikan. Predikſtol, *ſuggeſtus*, predikſtol. Prediko ammat, *munus concionatorum*, prediko-åmbete.

PREDIKOT, (Jubmelen pakob ſardnot) *concionare, prædicare*, predika. Tra-wi miji predikot, *præcepit nobis prædicare*, *Act. 10: 42*. Predikoſtet, *dim.* Predikogåtet, *inchoativ.* begynna at predika. Predikotowet, *passiv. prædicari*, predikas.

PREDIKOTEJE, *concionator, præco*, predikare. Predikotejet & predikotejetak, *caſ. negativ. absque concionatore*, utan predikant.

PREDIKOTOWUM, *n. a. prædicatus*, predikad.

PREUTET, *v. n. differre, diſſimilem eſſe*, vara olik, ſkilja ſig ifrån. Preuta tjappok welkokeſt, *differt ater ab albo*. Almats preuta åtja juttuſiſt, *differt homo ab aliis animantibus*, menniſkan ſkiljer ſig ifrån andra djur. Preutam le tallats aimo, *noſtrum immutatum eſt ævum*, vi leſva i en förändrad tid. Mubbe almats mubbeſt preuta, *unus homo alteri ſimilis vix eſt*, den ene menniſkan är den andre olik. I preute ſwainafeſt, *ſamuli eſt ſimilis*, han är ſom en annan drång. Preuta likan

likan tjtäfst, *aqua tamen præstantius est & melius*, det är dock bättre än vatten. Preutestet, *dimin.* vara litet olik. Preutegåtet, *inchoat.* begynna at blifva olik. *Boreal.* dicunt reutet, råutet.

PREUTAK, *n. a. singularis*, besynnerlig, ovanlig. Preutak talwe li tat, *hiems hæc erat singularis, talis, quæ raro contingit*, detta var en besynnerlig och ovanlig vinter. Preutak álma, *vir singularis*. Preutak miál, *ingenium haud vulgare*, et stort förstånd. *Compos.* preutakwuot, *subst. dissimilitudo*, olikhet, skiljaktighet. Preutaklaka, *adv. modo insolito & singulari*, på et besynnerligt och ovanligt sätt.

PREUTATES, preudates, *n. s. differentia, discrimen*, åtskilnad, skilnad. Stuo-ra preutates le puoren ja pahan ka-iskan, *magna est boni malique differentia*, det är stor skilnad emellan godt och ondt. *Boreal.* råutates, *idem*.

PREUTETET, *v. a. discrepare facere, dissimilem reddere*, göra det ena olik med det andra. *Immutare, permutare*, förändra.

PREUTETATTET, *v. a. frequ. id. It. neutr. permutari posse*, kunna förändras.

PREWOK, *n. a. fragilis*, skör, *vide* rassje.

PRIDDET, *v. a. garrire, nugari, blaterare*, prata, skvalra. Sah priddemest, *desine nugari*, håll up med dit onyttiga prat. Pridda akteb takka, *continue nugatur, æs est dodonaum*, han pratar ouphörligen.

PRIDDEJE, *blatero, nugator, squallrare*, storpratare. Priddem, *subst. garrulitas, vaniloquentia*, fåfångt prat, snack.

PRINKETET, *v. n. pauxillum admittere*

aqua, paululum perfluere, låka litet smått. *De navigiis & vasis dicitur*, såges om fartyg och kåril. I watnas prinket kenna, *ne vel minimum cymba admittit aqua*, det kommer ej en dräppe vatten i båten. Kare prinket, *vas perfluit paululum*, kårilet låker litet smått. Prinketastet, *dimin.* låka ganska litet. Prinketatjet, *inchoat. incipere stillare*, begynna at rinna eller låka droppevis. *cfr.* awetet, uwetet.

PRINKETAK, *n. s. stilla, gutta*, droppe.

PRINS, Prinseffa, *Princeps*, Prins, Prinseffa. *Lappones tamen sæpius dicunt: Konogafen pardne, Konogasa neit, filius, filia Regis.*

PRODGO, *vide* paggo, pradgo.

PROFETT, *n. s. lucrum, emolumentum*, vinst, fördel. Ib adne aktebke profetteb taste, *id mihi nulli est emolumento*, jag har deraf ingen profit. *E Norvegia, sine dubio, hanc habent vocem.*

PROFÄSS, *licetor*, profofs.

PROFET, Profeta, *Propheta*, Prophet. Profetiffa, *Prophetissa*, *Luc. 2: 36.*

PROFETSIA, *n. s. prophetia*, prophetia.

PROKOST, *jentaculum, vid.* frukost, låke.

PROST, *Præpositus*, Probst.

PRUDTJET, *v. n. hinnire*, gnågga. Prudtjettet, *idem*.

PRUNOK, prunok labtje, *habena e loris contorta, quam rangiferis vehentes adhibent*, flätad ren-töm af läder-remar. *cfr.* labtje.

PRUOSJEM-GRASE, *olus, brassica*, käl, *cfr.* juomo.

PRUTET, *v. a. dilapidare, prodigere*, förslösa.

PRUTAR, *prodigus*, slöfare, *vid.* tuhlar.

PRUWET, *v. a. torquere, manu conterere*, vri-

vrida, gnugga. Kåtit pruwet, *manus torquere*, vrida händerna. Ruoiwab pruwet, *cannabem conterere sive torquere*, gnugga eller bråka hampa. Pruwestet, *dimin.* litet gnugga. Pruwegâtet, *inchoat.* begynna at gnugga. PRUWEK, *n. a. non maceratus, non praparus conterendo*, ognuggad, obråkad. Pruwek ruoiwa, *cannabis non macerata*, obråkad hampa. PRUÓSSE, *n. s. frigus vehemens*, stark köld. PRÅW, *n. s. specimen*, prof. Pråwet, præwestet, præwegâtet, *tentare, experiri*, fresta, *vid.* kåttjelet. PRÅWEM, *n. s. tentatio, experimentum*, försök. PRÅWE, *n. s. pons, bro. v. broun. Svecan.* PSALM, *psalmus*, psalm. *vid.* laulotes. PUBME, *subula*, fyl. *vide* pobme. PUDD, pudde, *n. s. pondo, viginti libræ, et pund.* Pudde pele, *decem libræ*, halft pund. PUDDER, *n. a. balbus*, låsp. *v.* utfekiålak. PUDDDESTET, *v. n. balbutire*, låspa. *vid.* maltestet. PUDDDESTAK & *contr.* puddest, *n. s. vid.* parmúst. PUDDDESTET & puddet, *v. a. vid.* luoskot. PUDDANET, puddetet & *c.* *vide* påddanet & *c.* PUEGGE, *n. s. vide* njall. Pueggats, *dim.* PUEJE, *vid.* puoj, puojek, pirrem. PUELWET, *v. a. suffire, fumigare*, rōka. Qweleb puelwet, *piscem fumigare*, rōka fisk. Puelwem qwele & puelwe qwele, *piscis suffitus*, rōkt fisk. *cfr.* suowestet. PUETSES, *ager*, sjuk. *vide* puotfes. PUFWET, *strangulare*, puwot, *pass. vide* puwet.

PULKA, pulke, *vid.* kerres. Pulkats, *dim.* en liten ackia. Fenn. pulcka, *id.* PULKESTET, *v. n. coaxare, ranarum more*, skålla som grodor. *It. de rangiferis admissariis venere æstuantibus*: Sarwah pulkesteht, *rangiferi admissarii quasi ronchos ducunt*, fåges ock om brundrenars låte i springtiden. PULTJOT, *v. n. gelari, glacie obduci*, öfverdragas med is, blifva ifig. Kadde kedkeh leh pultjom, *saxa littorum lacus gelata sive glacie obducta sunt*, strand-stenarne hafva blifvit ifiga. PUNG, *n. s. marsupium*, pung, *vid.* purs. PUODGESTET, *v. a. annunciare*, förkunna. Puodgestin Herrab Jefuseb, *annunciabant Dominum Jesum, Act. ii.* Puodgesteje, *particip. annuncians*, den som förkunnar. Puodgestastet, *dim. lit.* förkunna. Puodgestatjet, *inchoat.* begynna at förkunna. *Synon.* fardnotet. *cfr.* kullatet. PUODO, *n. s. opertorium, quo quidquam obstruitur, operculum*, stångfel, låck, hvarmed något tillstånges eller igen-tåppes. *It. pro ipsa re inclusa muro aut saepe.* Qwele puodo, *piscina*, fiskdam. Qwarne puodo, *aquarum amnium & rivulorum collectio atque retentio molibus exstructis, molarum aqua-licarum ergo*, qvarn-damm. PUODOM & puodoltak, *id. atque puodo.* PUODOT, *v. a. occludere, præcludere*, dām-ma, stånga igen. Tjatseb puodot, *aquam cohibere*, updām-ma vatnet. Puodo jákkåb, *occlude rivum*, dām-ma igen båcken. *It. kalle to puodob, linguam tibi facile occludo, te facile convinco sive refuto*, nog tillstoppar jag munnen på dig, dig får jag nog at tyftna. Puo-

Puodostet, *dimin.* stänga något litet igen, m. m. Puodogätet, *inchoat.* begynna at stänga igen.

PUODOTOWET, *passiv.* τῆ puodot, stängas igen.

PUODOSET, *v. passiv. obturari, præcludi,* blifva förstoppad, igenstängas. Tjåddet puodosi, *guttur præcludebatur,* halsen förstoppades. *It.* Die dauka puodosi, *tandem obmutescibat,* åndteligen måste han tyftna. *Dicitur de illo, quem convincimus sive refutamus.*

PUODOSEM, *n. f. obstructio,* förstoppelse.

PUODOTALLET, *frequ. id. qu. puodofet.* *Refutari, convinci, rebus vinci necessariis,* blifva öfverbevist. Puodotalli sitta, *tandem convictus est,* han blef åndteligen öfvertygad. Puodotalli aptsa, *plane obmutuit.*

PUODOTET, *v. a. occludendum curare,* låta tilstänga.

PUODOSTATTET, *frequ. idem ac puodofet.* Puodostattem, *vid. puodofem.*

PUODOTATTET, *v. a. frequ. vide puodotet.* *It. neutr. posse occludi,* kunna tilstängas.

PUODOTUM, *n. a. occlusus, præclusus,* tilstängd. Raike le puodotum, *foramen præclusum est.* Contr. puodom, *id.*

PUODSOS & puodsfot, *n. a. nudus, vestibus carens,* naken. Puodfos äiwe, *caput resectum,* bart hufvud. Puodfos lijeb, *nudus eram,* jag var naken. *It.* puodsfot, *pauper,* fattig. Aptsa puodsfot le sodn, *pauperrimus est,* han är utfattig. *Compos. puodfoswuot, subst. nuditas,* nakenhet. Puodfoswuotinas, *nuditate sua,* med sin nakenhet. Kålomesne ja puodfoswuotesne, *in frigore & nuditate,* 2 Cor. 11: 27.

PUODSOTET, *v. a. nudare,* blotta. Puodfotem, *subst. nudatio,* blottande.

PUOGN, puogna, *n. f. sinus,* barm. Puognai katab tlaket, *manum in sinum immittere,* sticka handen i barmen. Fenn. powi.

PUOI, puojek, *n. f. vesica,* blåsa. *It. ventriculus, præsertim avium,* mage, fogelkråfva. Lådde puojekeb tiewaseb le parrâm, *ad summas avis cibo referta est fauces,* togelen har åtit kråfvan full.

PUOIKE, *heros, viribus, imprimis corporis, excellens,* en hjelte, en kâmp. Wuoike tab puoikeb, *vah! hunc heroem.* Puoikele, *excellens vir est,* han är en kaxe. Puoikats, *dimin.* en liten kâmp eller kaxe.

PUOIKETET, *v. a. comperire, intelligere,* förnimma, förstå. Te puoiketab, *nunc intelligo,* nu förstår jag. Ib tan älmai puoiket, *iste vir quis sit, non intelligo,* jag begriper ej, hvilken den mannen kan vara. Ib tassa puoiket, *ejus rei expertus non sum,* jag har ingen förfarenhet derom. *Interd. contr.* puoiket, *loco puoiketet.* Puoiketaftet, *dim. litet begripa.* Puoiketatjet, *inchoat.* begynna at förstå ell. begripa.

PUOIKALDAK, *n. f. exemplum, documentum, informatio,* eftersyn, efterrättelse. Puoikaldakeb waddet, *documentum dare,* gifva efterrättelse.

PUOIKALDATTET, *v. a. documenta dare, comperire aut intelligere facere,* gifva underrättelse om, laga at man begriper. Sodn puoikaldatti munji kâinob, *de via me informabat,* han underrättade mig om vågen. Contr.

Uu

puoi-

puoikaldet, *id.* *Puoikaldattem, subst. institutio, underrättelse. cfr. pakkates.*

PUOIKETEK, *n. a. non intelligibilis, obegripelig. Jubmel, puoiketeke puorewuotestas, Deus, ex incomprehensibili sua bonitate, Gud, af sin obegripeliga godhet.*

PUOIKOS, *n. a. notus, quem facile cognoscimus, bekant, den man lätteligen igenkänner. Puoikos le fodn munji, mihi notissimus est, jag känner honom väl. vid. tåbdos.*

Puojos, *n. a. nuperus, recens, nylic. Puojos luoddah, vestigia nupera in nive, fjåt i snön efter något djur, som nyfs förut gått där. Puojos rathe, via per nivem recens & adhuc aperta, våg igenom snön, som nyfs blifvit upkörd och ännu står öppen.*

PUOJOTET & puoikotet, *v. a. viam per nivem iterum exarare, curare, ne via nive cumulata occludatur, åter upköra en våg, som blifvit igenkastad af snö, hålla vägen öppen, ploga vägen.*

PUOITE, *n. f. pingvinitudo, lardum, fetma, speck. Swine puoite, laridum, fvinflåsk. Pastel leb mon puoitai, pingvia libenter & copiose comedo, jag åter gärna fett. Casus negativ. puoitetak & puoitet, sine pingvedine, utan fetma.*

PUOITAK, *n. a. pingvis, fet. Puoitak ålma, vir obesus, en fet och frodig man.*

PUOITE, puoites, *n. a. id. qu. puoitak.*

PUOITEK, *n. animal. mustela, hermlin. Ita dicta, quia pingvia amat.*

PUOITET, *v. a. pingvedinem sive lardum deglubere, afflå specket. It. pingvedinem addere alicui rei, tillägga litet fett til något, specka.*

PUOITOT, *v. n. pingvescere, blifva fet. Puoitom leb autotjist, magis nunc quam antehac obesus sum, jag har blifvit fetare än förr. Puoitostet, dimin. blifva litet fetare. Puoitogåtet, inchoat. begynna at blifva fet.*

PUOITOTET, *v. a. saginare, pingvem efficere, göda, göra fet. Puoitotum buweh, boves saginati, gödd boskap. Puoitotum kalbe, vitulus saginatus.*

PUOKTET, *v. a. proferre, adferre, bringa fram, skaffa. Puokte teke tjatseft, adfer buc aquam, skaffa hit vatten. Puokte munji aksjob, trade mihi securim, gif mig yxen. Sodn wigga mo watai puoktet, periculum mihi intendit, han vill bringa mig i faran. Puokte tabb ålmab mo lusa, fac ut iste vir ad me veniat, lät den mannen komma til mig. Auti puoktet, proferre, bringa fram. Sisa puoktet, introducere, föra in. Puoktetowet, passiv. bringas, föras. Puoktestet, dimin. föra eller bringa litet. Puoktestam läh muoraisf, lignorum aliquantum adtulerunt, de hafva skaffat litet ved. Puoktest munji tjatseft, da mihi aque pauxillum, gif mig litet vatten. Puoktegåtet, inchoat. begynna at bringa fram.*

PUOKTEJE, *adferens, den som tillskaffar. Puoktem, subst. allatio, bibringande.*

PUOKTETET, *v. n. pervenire, hinna fram, komma fram. Epe udne tokko puoktet, hodie illuc pervenire non possumus, vi hinna ej dit i dag. Ikto teke puoktetijen, heri buc adveniebant, i går kommo de hit.*

PUOKTATALLET, *frequ. idem. It. mubben laukit puoktatallet, alterius vestigiis*

stigiis insistere conari. Dicitur dum saliendo certatur, uter longius valeat salire. Förföka at hoppa så långt, som den andre.

PUOKTJET, *v. n. in aquam se mergere*, dyka, sänka sig ner i vatnet. *Lād-deh puoktjeh ja itteh, aves se in mari mergunt & emergunt*, foglarne sänka sig ner under vatnet och komma åter up igen. *Puoktjeje, urinator*, dykare. *Puoktjestet, dim.* sänka sig litet ner i vatnet. *Puoktjegätet, inchoat.* begynna at dyka.

PUOKTJETET, *frequ. idem. It. facere, ut aliquis aquis se mergat, aliquem ad aquas subeundum compellere*, komma eller tvinga en at dyka, *ut solent facere avibus aqualicis, quas ita defatigatas capiunt.*

PUOKTJELTAK, *puoktjem, n. s. ipse aëtus, dum quis se in aquam demergit*, dykande.

PUOLA, *n. s. frustum panis aut alius obsonii*, en matbit. *Fenn. pala. cfr. lād-de bitta.*

PUOLD, *n. s. clivus, acclivitas collis vel declivitas*, backe, mark, som lutar utföre eller bär upföre. *Puoldeb kåret, ascendere collem*, klifva upföre backen. *Puoldats, dim.* en liten backe. *Fenn. pallta, genetiv. palldan, id.*

PUOLDAJ & puoldajes, *n. a. puoldajes ådnam, regio collibus referta, clivosa*, backigt landskap.

PUOLDAKATS, *puoldekats, ursus*, björn.

PUOLDNET, *v. n. marcescere, (de herbis) visna, falna. cfr. gället.* Gråse puoldna, *gramen marcescit*, gråset visnar bort. *Puoldnestet, dim.* litet visna. *Puoldnegätet, inchoativ.* begynna at

bortvisna. *Fenn. pelehdyn, evanesco, inutilis fio.*

PUOLDNETET, *v. a. marcescere facere, exarescere facere*, låta förvisna, förtorka.

PUOLDNOM, *n. a. marcidus*, förvisnad. *Puoldnom laft, folium marcidum*, förvisnadtt löfblad.

PUOLDNOTEKE, *n. a. qui non marcescit*, som ej förvisnar.

PUOLDET, *v. a. urere*, bränna, *v. påldet.*

PUOLDOM, *n. a. ustus, adustus*, bränd.

PUOLET, *v. n. ardere*, brinna. *Kåte puola, domus ardet*, huset brinner. *Puolestet, dimin.* brinna litet. *Puolegätet & puolajet, inchoativ. incipere ardere*, begynna at brinna. *Fenn. palan, ardeo. Polonice pale, uro.*

PUOLEJE, *ardens*, brinnande. *Puoleje tåll, ignis ardens*, brinnande eld.

PUOLEM, *puollem, n. s. incendium*, brinnande, brand. *It. adj. ustus*, bränd. *Puollem ådnameh, regiones exusta.*

PUOLAJATTET, *v. a. accendere, vid. påldajattet.*

PUOLITS, *n. a. ignem facile concipiens*, eldfångd, som snart fattar eld. *Puolits muora, lignum igni alendo aptum*, trä, som brinner väl. *It. qui calida comedere nequit aut bibere*, fåges ock om den, som ej tål åta och dricka mycket varmt.

PUOLJOS, *n. a. glaber, arboribus rarus*, skallot, gles på skog. *Puoljos tiewa, collis arboribus carens*, en skoglös kulle. *Puoljos ware, mons non confitus arboribus*, skoglöst och kalt fjäll. *Fenn. non. paljas, glaber, nudus.*

PUOLJOT, *v. n. rarefcere arboribus*, blifva skoglös, blifva skog-tunn.

PUOLJOTET, *v. a. arbores reddere raras, arboribus privare*, göra skoglös och kal. Puoljotastet, *dim. litet förminskad skogrikheten*, göra skogen litet glesare.

PUOLNET, *v. n. marcescere*, förvissna, *vide puoldnet. Obs. puoldnet dicitur de herbis, affnet vero de arboribus, cfr. affnet.*

PUOLW, puolwa, *n. f. genu*, knå. Puolwit såjåtet, *genua flectere*, böja knån. Puolwai nala luitatet, *in genua se provolvere*, falla på knå. *It. progenies, genus*, afföda, slågte. Puolwaft puolwai, *a generatione in generationem, ex una progenie in alteram*, ifrån slågte til slågte. I tatt fjadda mijen puolwan, *nostro ævo non fit*, det sker ej i vår tid. Addå puolwa, *novum genus, nova progenies, posteritas*, nytt slågte, efterkommande. Tat puolwa, *hujus ævi homines*, denna tidens menniskor. Puolwab jåtket, *genus suum propagare*, fortplanta sit slågte, *cfr. jåtket*. Mangeldes puolwa, *posterii*, efterkommande. Puolwi lokko, *genealogia*, slågtregister. *Fenn. polwi lucu, id. & polwi, genu.*

PUONGHAK, *n. a. solidus, poris carens*, tåt, som ej har porer. Puonghak tjårwe, *cornu solidum, quod non est porosum*, et tått horn, som ej är pipigt och håligt.

PUONGHOT, *v. n. corpore fieri crassiore & robustiore*, blifva stadigare til kroppen och manligare. Puonghom leh todn autebist, *crassior nunc factus es*, du har blifvit tjockare och frodigare än förr. Puonghostet, *dim. blifva litet stadigare och manligare.*

PUONJOT, *v. a. tingere, intingere*, doppa. Laipeb winai puonjot, *panem vino intingere*, doppa bröd i vin. Puonjot laipin wuojab, *oleum sive pinguedinem liquidam pane absorbere*, doppa bröd i flått. Puonjostet, *dim. litet doppa*. Puonjogåtet, *inchoativ. begynna at doppa*.

PUONJODATTET, puonjotattet, *v. n. posse intingi s. immergi*, kunna doppas.

PUORAIK, *formula salutandi, ave, salve*, god dag. *Quasi diceres*, puore aike, *faustum tempus scil. opto, cfr. purist, puri.*

PUORAK & puore, *n. a. bonus*, god. Puorak ålma, *vir bonus*, en god man. Puore le tat, *bonum est illud*, det är godt. *It. puore, substantive, e. gr. ib mon to puorit leb wuoidnam, bonitatem tuam non vidi sive expertus sum*, jag har ej sedt något godt af dig. Puorinas sodn ådtjo mab son sita, *bonitate sive liberalitate ille sua, quod vult, obtinet*, genom sin godhet och frikostighet, århåller han alt hvad han vill. *Comparat. puoreb, melior, bättre, raro, puorakub.* Puoreben mon tabb anab, *illud ego melius judico*, det håller jag för bättre. Puoreben fjaddet, *vide puoranet*. Puorebu miålai påtet, *resipiscere*, befinna sig, bättra sig. *cfr. pareb. Superlat. puoremus, raro puorakumus*, den bästa. Kaiken puoremus, *(per pleonasm.) omnino optimus, optimus*, den alldråbeste, *cfr. parahamus & paraimus. Comp. puorewuot, subst. bonitas*, godhet. Jubmelen puorewuot, *bonitas Divina*, Guds godhet. Puorewuotinas *(cum pronom. suffix.) bonitate sua*, med

med sin godhet. Puorewiljo, *benevolentia*, godvillighet. *Liberalitas*, frikostighet. Puorewiljok, *adj. benevolus, benignus*, vålvillig, godvillig. Puorewiljokwuot, *benignitas, benevolentia*, vålvillighet. 1 Cor. 7: 3. Puoretakkeje & puore-takke, *beneficus, liberalis*, vålgärningsman, frikostig. Fenn. paras, *optimus*.

PUORAKIT, *adv. bene*, vål, v. puorest.

PUORANET, v. n. *emendari*, förbättras, blifva bättre. Puoranam le talle so wiefom lake, *mores jam ejus emendati sunt*, han förer nu en beskedeligare lefnad, än förut. Puoranam le talle puotfelwafestas, *ex morbo jam suo convaluit*, han har nu blifvit frisk ifrån sin sjukdom. Mären li fodn munji, talle le die åska puoranam, *magno apud illum odio fui, nunc tandem illo utor benigniore*, han har varit ond på mig, nu ändteligen har han blifvit bättre emot mig. Puoranaftet, *dimin.* blifva litet bättre. Puorana-tjet, *inchoat.* begynna at blifva bättre. Talke puoranatja, *mitior fit tempestas*, det börjar blifva bättre våderlek. Fenn. parannun, *melior fio*.

PUORANADDET, v. n. *frequ. idem*. Puoranaddam låh, *meliores facti sunt*, de hafva blifvit bättre. Puoranuddet, *id.*

PUORANEJE, *qui melior evadit, convalescens*, den som blir bättre, den som blir frisk. It. in Theolog. *resipiscens, pœnitentiam agens*, botfärdig, den som gör bot och bättring. Puoraneje fuddar, *peccator pœnitentiam agens si-ve resipiscens*, en botfärdig syndare, som bättrar sig. Compos. & oppos. o-puoraneje, *impœnitens, contumax*, o-

botfärdig. Opuoranejewuot, *subst. impœnitentia*, obotfärdighet. Theolog.

PUORANEM, n. s. *ipse actus, dum quid melius evadit*, förbättring, när något blifver bättre. I le tane puotsejen puoranem wuoke, *vix convalescet hic agrotans*, det liknar sig ej til någon bättring för denne sjuka människan. It. in Theol. *pœnitentia*, bättring, bot. Puoranemen kâinon nala, *in via pœnitentia*, på omvändelsens eller bättringens väg. Fenn. parannus, *idem*. Compos. & oppos. opuoranem, *impœnitentia*, obotfärdighet.

PUORESJUGNADET & puorestsjugnadet, v. a. *benedicere*, vålsigna. Jubmel puorestjugnadus to, *Deus benedicat tibi, Deus te beet*, Gud vålsigne dig. Theol.

PUORESJUGNADUS, puorestjugnjetes, puorestsjugnatus, n. s. *benedictio*, vålsignelse.

PUOREST, *formula salutandi, vide puorak.* Orro puorest, *vale*, farvål. It. *adv. bene*, vål. Wiefob puorest, *bene valeo*, jag mår vål. It. Pargaime puorest, *valde allaborabamus*, vi hade nog arbete och möda. Astah puorest, *satis vacas*, du har god tid. Compar. puorebut, puorebit, *melius, satius*, bättre. Tatte puorebut, *eo melius*, få mycket bättre. Dim. *comparativi* puorebuts, *aliquantum melius*, litet bättre. Superl. puoremust, puoremusta, *optime*, på det bästa fåttet, aldrabäst.

PUORASTATTET, v. a. *salutare, aliquem salutandi gratia invisere*, hålsa på en, upvakta.

PUORASTATTEM, n. s. *salutatio*, påhållning.

PUORAT, n. s. *serenitas*, klart våder, uphålls-

hålls-våder. Puorat le udne, *serenum* *hodie est cælum*, det år klart våder i dag, *cfr.* wårto.

PUORESTAK, *adv. satis superque*, rått mycket, vål nog. Puorestak leb ådam, *satis superque dormivi*, jag har sofvit anfenligen. *Idem est atque adv. puorest addita particula ak, emphaseos gratia.*

PUORETET, *v. a. meliorem reddere, emendare*, förbåttra, *quo tamen sensu usitatius est paretet, qu. vid. supra.* Puoretet etjeb, *in. Theologic. resipiscere, pœnitentiam agere*, båttra sig, göra båttring. Puoretastet, *dim. litet* förbåttra, *m. m.* Puoretatjet, *inchoativ.* begyn. at förbåttra, at göra båttring.

PUORETEJE, *qui emendat*, den som förbåttrar.

PUORETEM, *n. f. emendatio*, förbåttring. *It. in Theolog. resipiscentia, pœnitentia*, båttring, omvåndelse. Juoh åh tarbahe puoreteme, *qui non pœnitentia opus habent.* Wana puoretemen, *absque pœnitentia*, utan båttring.

PUORGOT, *v. a. vetare, prohibere*, förbjuda. Puorgot jättemest, *migratio ne prohibere*, förbjuda bosflyttningen. Puorgoi mo tjagnemest, *me introitu prohibebat*, han tillåt mig ej at gå in. Puorgostet, *dim. litet* förbjuda. Puorgogåtet, *inchoat.* begynna at förbjuda. *cfr.* wadnotet.

PUORGO & puorgom, *n. f. vetitum, interdictum*, förbud. Wina puorgo, *interdictio vini adusti sive spiritus frumenti*, brånvins förbud. Epe sija puorgomit lakete, *interdicta illorum respuimus*, vi bry ofs ej om deras förbud.

PUORI, *adv. sponte, ultro*, godvilligt. *Cum consensu, oppositum est pahasi tjada, cfr. paha.* Jus ih puori fita, *si invitatus fueris*, om du ej vill med godo. Puori mon tab takkab, *non ego hoc invitatus & coactus facio*, jag gör detta sjelfvilligt.

PUORIST, *salve, vide puorest.*

PUORISTSJUGNADET &c. *vide puore-sjugnadet.*

PUOROT, *n. f. bonitas*, godhet. *De rebus dicitur, puorewuot autem de personis, cfr. puore.*

PUOROT, *v. n. idem ac puoranet*, se puoranet.

PUOROTET, *v. a. benefactis & officiis aliquem sibi benignum reddere*, göra någon sig bevågen, genom vålgårningar och höflighet. *Placare*, blika.

PUORTO, *n. f. femina maligna, mulier iracunda*, en elak qvinna, en argfint qvinna.

PUORTOS, *n. a. iracunda*, ond, argfint. *De feminis tantum dicitur, kårrok de viris, fåg. endast om qvinnor.* Puortos akka, *uxor iracunda & maligna*, en elak hustru. Puortos neita, *puella iracunda.* Compos. puortoswuot, *subst. iracundia mulierum*, qvinnors arghet och vrede. Obs. *in iram mulieres Lapponum maxime pronæ sunt.*

PUORTOSLAKA, *adv. iracunde*, med vrede.

PUOSJAK, puosje, *n. a. de ferro imprimis dicitur justo duriore simulque fragili*, hård, fåges om järn och stål, som år för hårdt. Puosjak nipe, *culter acie justo duriore & acuta*, en för hård knif, hvars ågg år för mycket hårdadt. *It. de feris & canibus.* Puosjak piådnak, *canis mordax, qui mor-*

su ledere cupit, en hund som vill bita folk, en elak hund. *Transl. etiam de hominibus*: Harbmat puofje le fodn munji, *mibi valde irascitur*, han är mycket ond på mig. *cfr. mårak. It.* Te le åska almatjen puofje! *o! hominem durum & inexpiabilem*, ack! hvilken hård och oförsonlig menniska. *Comp. puofjakwuot, durities, hårdhet.*

PUOSJOT, *v. n. durum fieri*, blifva hård. *It. ira aut alio affectu incitari ad aliquid*, blifva ond, eller annars ifrig at göra något. Te puofjoi tårot, *majori nunc incitatus est pugnandi cupiditate*, nu blef han mera ifrig at slåfs. Puofjoin fuolatet, *furari avidius ceperunt*, de blefvo befångde at stjåla. Puofjotet, *dimin.* blifva litet hårdare, *m. m.* Puofjogåtet, *inchoat.* begynna at blifva hård, *m. m.*

PUOSJOT, *n. f. vid. puofjakwuot. Puofjotinas, duritie sua*, med sin hårdhet.

PUOSJOTET, *v. a. durum facere, indurare*, göra hård, hårda. *De ferro & calyce dicitur*, såges om stål och järn. Akfjob puofjotet, *securis aciem indurare*, hårda en yxe. *It. in Theolog.* waimoites puofjotet, *corda sua indurare*, förhårda sina hjertan. Puofjotastet, *dimin.* litet hårda, göra litet hårdare. Puofjotatjet, *incipere indurare*, begynna at hårda.

PUOSKES, *crepitus ventris*, fjårt. Puosket, *pedere*, flåppa våder. Puoskestet, *dim.* Puoskot, *fr. id. ac puosket.*

PUOTJA, *penis, membrum genitale virile*, mans födslolem.

PUOTSA, puotfes, *n. a. ager, sjuk. Puotfes leb juolkist, ager sum pedibus*, jag har ondt i fötterna. Puotfa al-

mats & puotf-almats, *homo ager, morbo conflictans*, en sjuk menniska. Tjatse puotfes, *hydropicus, Luc. 14: 2.*

PUOTSAK, *n. a. morbosus, valetudinarius*, sjuklig, som har svag hålla. Eme puotfak le fodn, *semper morbosus est.*

PUOTSELWAS, *n. f. morbus, sjukdom. Puotfelwaseb tiwot, morbo mederi*, bota sjukdomen. Puotfelwas manna, *morbus est communis, epidemicus est morbus*, sjukdomen går allmänt, det är en farsot. Puotfelwasi ådtjotallet, *morbo corripit*, blifva sjuk.

PUOTSET, *v. n. morbo affligi, egrotare*, vara sjuk. Kukkeb puotsei, *diu agrotabat*, han låg länge sjuk. Puotsemen leb, *morbus me detinet, egroto*, jag ligger sjuk. Puotsestet, *dim.* vara litet sjuk. Puotsegåtet, *inchoat. incipere egrotare*, begyn. at ligga sjuk.

PUOTSAJET, *v. n. in morbum incidere, morbo implicari*, blifva sjuk, falla in i sjukdom. *cfr. puotsegåtet.*

PUOTT, *adv. e regione, ex adverso*, gent emot, midt emot. Mo kâte le puott kyrkon & kyrkob, *domus mea e regione est templi*, mitt hus är midt emot kyrkan.

PUOTTALAKA, *adv. fere e regione, nästan midt emot. Puottalaka le tatware stadab, mons hic e regione fere situs est urbis*, detta berget ligger nästan midt för staden. Puottalakats, *adj. e regione fere situs*, belågen nästan midt emot.

PUOTTALOK & puottalokoi, *adv. idem atque puott. Puottalokoi tjodtjoika, (dual.) e regione stabant*, de två stodo midt emot hvarandra.

PUOTTET, *v. a. aquare, ad aequales partes*

tes reducere, jämka, göra til jämna och lika stora delar. Puotte tait, kuteh läh kâpfatallam, *equales illis distribue cum ceteris partes, qui justo minores nacti sunt*, gif dem sin andel fullt ut, som hafva fått mindre, än de bordt få. Puottestet, *dimin.* litet jämka. Puottegâtet, *inchoat.* begynna at jämka, at gifva lika stora delar.

PUOTTOSNAK, *n. f. equabilis partitio, supplementum, quod alicui datur, ut portio ejus fiat equalis aliorum portionibus*, jämkning, årfåttning, tilökning på ens andel, at den måtte blifva lika med de öfrigas. Puottosnaken tab ådtjoi arbe juokon, *hoc nactus est supplementum in partitione patrimonii*, han fick detta såsom en påökning på sin andel, vid arfskiftet.

PUOWD, *n. f. montis cacumen arboribus non consitum, mons, cujus in summitate nullæ sunt arbores*, en bergskulle, som ej har några trån på sig, en kahl bergskulle. *It. adj. calvus*, skallig, hårlös. Puowd âiwe, *calvum caput*, flintskalligt hufvud.

PURI, *vid. puori. It. puri, purist, vide puoraik, puorest.*

PURGOT, *vide puorgot*, förbjuda.

PURPUR, *purpura, purpur. In sacr. pandect.*

PURS, *n. f. crumena, pung, penninge-pung. Dala purs, crumena Imperialibus repleta*, en pung full med Riksdalrar. Pursets, *dimin.* en liten penningpung.

PUS, *n. f. techna, dolus*, bedrägeri, spratt.

PUSET, *v. a. technis fallere, arte clandestina decipere*, narra, bedraga med list, göra et spratt.

PUSSET, *v. n. flare, spirare*, blåsa. Piåg-

ga puffa, *ventus spirat*, vådret blåser. *It. active, afflare*, blåsa på. Tållåb puffet, *afflando prunam flammam excitare*, blåsa up elden. Pussi mo nala, *afflabat me*, han blåste på mig. Puffestet, *dimin.* blåsa litet. Puffegâtet, *inchoat.* begynna at blåsa.

PUSSONJES, *n. f. aura afflans, flamen*, våderpuft, våder.

PUSSOTAK, *follis*, blåsbålg, *v. posotak.*

PUSSOTET, *v. a. afflare, inflare*, blåsa på, blåsa up. *cfr. puffet.*

PUSTET, *v. a. de morfu serpentum dicitur: mordere, bita, stinga: såges om ormar. Kårbma pusta, serpens mordet sive pungit*, ormen hugger.

PUSTESTET, *v. a. pala haurire, ösa med skåfvel. It. transl. Jaureb pustestet, piscium magnam copiam capere*, fånga ganska mycket fisk, likasom ösa up fisk utur sjön.

PUTTJA, puttjes, *n. f. vide wuoitas.*

PUTTJASET, *vid. påttjaset. Puttjastet, vid. påtjestet &c.*

PUTTJET, *mulgere*, mjölka, *vid. påttjet.*

PUWE, *bos, pecus, vide buwe.*

PUWET, *v. a. strangulare, suffocare, strypa. Kiälain puwet, gulam laqueo frangere. Puwestet, dimin. Puwegâtet, inchoat. vid. buwet.*

PUWETUM & *contr. puwom, strangulatus, strypt.*

PUWEM, *n. f. strangulatio*, strypande.

PUWOT, *pass. strangulari*, strypas.

PYDDO, *tibiale laneum, strumpor, ullstrumpa. Pyddoit tfaket, tibialia induere*, draga strumporna på sig. *Dicitur etiam pidlo.*

PYLT, *vide pild. cfr. riddo.*

PYRS, pyrso, *v. birso, sclopetum*, bössa.

PYT-

PYTTOTET, *colere*, dyrka, v. pittotet.

PYWET, *vide piwet*. *Obs. literæ i & y adeo alternant in hac lingua, ut promiscue efferantur.*

PÅDD, påddå, *n. s. tempus*, tid. Talwe pådd, *tempus hibernum*, vintertid. Ek-kedes pådd, *hora vespertina*, aftonstund. Rektes pådden påtet, *tempore venire opportuno & justo*, komma i rättan tid. Jabmem pådd, *hora mortis*, dödsstund. Påddats, påddets & påddåts, *dimin. breve temporis momentum*, en liten stund, liten tid.

PÅDDALOK, påddålok & påddålokkoi, *adv. semper, omni tempore*, alltid, stundeligen.

PÅDDANET, *v. n. dilabi, dissipari*, förskingras. Ålo le påddanam, *grex dissipatus est*, hjorden är förskingrad. Åno påddana nelje fajai, *amnis in quatuor rivulos minores diffluit*, elfven delar sig i fyra grenar. Påddanaftet, *dimin. litet förskingras*. Påddanatjet, *inchoat. incipere dispergi*, begynna at förskingras.

PÅDDANADDET, *v. n. frequ. idem ac påddanet*.

PÅDDDET, *v. a. dividere, partire*, dela, fonderdela. Piargoit påddet, *viscera diffecare*, skära fonder köttet. Kalle fajai kalkab påddet? *in quot partes disjungam?* i huru många delar skal jag dela fonder.

PÅDDDETET, *v. a. dispergere, dissipare*, förskingra. Påddeta lautfit, *dispergit oves*. Påddeti ålobs, *gregem suum dissipabat*, han förskingrade sin hjord. Påddeteje, *particip. dispergens, dissipans*, förskingrare. Påddetaftet, *dim. litet förskingra*. Påddetatjet, *inchoat. begynna at förskingra*.

PÅDDETAKES, *n. a. dissipabilis, dissipatio- ni obnoxius*, som kan lätteligen förskingras. *It. påddetakes ådnam, regio, ubi greges facile dissipantur*, fådant landskap, där boskaps-hjordar lätteligen förskingras.

PÅDDITET, *v. n. dissipari*, skingras. *vide påddanet*.

PÅDDOI, *adv. sparsim*, här och där.

PÅDDOS, *n. a. dispersus, disjunctus*, kring-spridd, fårskild. Påddos muorah, *arbores raræ*, gles skog, där et trä står här och et annat där. Påddos muorjeh, *bacca raræ & minus copiose in uno loco crescentes*, bår, som våxa tunnt och ej många på et ställe. Påddos pednik, *nummi minusculi sive majorum partes minores*, löspenningar, smått mynt. *Oppos. tjåkes*.

PÅDHET, pådhetet, *v. påddet, påddetet*.

PÅDN, *n. s. media pars corporis*, midja. Kaska boll, *idem. It. locus depressus sive quo quid gracilius est, quam alibi, strix*, bögell. en intryckning, där något är smalaft. Pånnen le kasko, *qua partem mediam gracilior est*, han är smalaft midt på.

PÅDNE, *fundus*, botten, *vide båtne*.

PÅDNET, *v. a. nere, spinna*. Laikeb pådnet, *filum ducere*, spinna garn. Kainob pådnet, *funem contorquere*, sno ihop rep. Pådneftet, *dim. litet spinna*. Pådnegåtet, *inchoat. begynna at spinna*. Pådnajet, *id. Fenn. punon, manibus torqueo, contorqueo*.

PÅDNEK, *n. a. non netus*, ospunnen. *It. pådnek tjåkkahet, non nere, ej spinna, fitta utan at spinna*.

PÅDNELET, *v. a. celeriter nere*, spinna fort.

XX

PÅD-

PÅDNETATTET, *v. n. posse neri*, kunna spinna. I tat ullo pådnetatte, *duci hæc nequit lana*, denna ullen kan ej spinna.

PÅDNETET, *v. a. nendum curare*, låta spinna. Pådnetijeb funji ulloit, *lana ei tradidi nendam*, jag fick henne ull at spinna.

PÅDNEM-REIDO, pådnem-råkk, *colus*, spinrâck.

PÅDNJE, *n. f. senex*, gubbe. *Maritus*, mas, åkta man, man. Pådnje ja ni-fun, *maritus & uxor*, man och hustru. Mo pådnje, *maritus meus*, min man. *cfr. teudo*. Pådnjats, *dim. masculus*, en liten man. Pådnjekuts, *alterum dim. senex*, *etate proventus vir*, en gammal gubbe. *It. maritus*, gift man.

PÅDNJET, *v. a. torquere*, vrida. Kainob pådnjet, *funem contorquere*, vrida ihop et rep. Piåffob pådnjet, *vimen torquere*, vrida en vidja. Pådnjestet, *dim. litet vrida*. Pådnjegâtet, *inchoat. begyn. at vrida*. *Fenn. punon, torqueo*.

PÅDNJELET, *v. a. frequ. id. ac pådnjet*. *It. nauseare, nausea laborare*, våmjas, kråkas.

PÅDNJELEM, *n. f. contortio, distortio*, vridning. *It. nausea, tortus*, våmjelfe, kråkning.

PÅDNJEK, *n. a. non tortus*, *vid. pånjenk*.

PÅDNJEM, *n. f. distortio*, vridning.

PÅDNJETET, *v. a. contorquendum curare aut neftendum*, låta vrida eller flåta.

PÅDNJEDATTET, *v. n. posse contorqueri*, kunna vridas.

PÅDNJOT, *v. passiv. torqueri, contorqueri*, vridas. *It. nauseare, ad vomitum concitari*, kråkas. *It. active interdum, ut*

frequentativum r̄s pådnjet, *contorquere, neftere*, vrida, flåta.

PÅDNJOT, *adv. detorto modo, distorte, oblique*, på sned, vridit, orått. Pådnjot pakoitan jårgesti, *verba mea in alium & perversum sensum detorquebat*, han vrångde mina ord i en annan och orått mening.

PÅDNOS, *n. f. quod nendum est, pensum lane aut alius ejusmodi materie nenda*, spånad, det som skal spinna. Pådnoseb waddet, *pensum dare*, gifva ut spånad.

PÅDO, *n. f. sordes, omne istud, quod inquinat*, besmittelse, orenlighet.

PÅDOT, *v. passiv. inquinari*, orenas, fölas. Tarwin pådot, *pice liquida inquinari*, blifva besölad med tjära. *cfr. pahdet*.

PÅDWO, *n. f. vid. pådo, inquinamentum*.

PÅDWET & pådwotet, *v. a. contaminare, inquinare*, besöla, orena. Pådwotet, *dim. litet orena*. Pådwotowet, *pass. inquinari*, orenas, nerfölas. Abma kalkin pådwotowet, *ne polluerentur*, *Job. 18: 28*.

PÅDWOT, *v. n. id. ac pahdet*, se padhet.

PÅDWOTEJE, *n. a. contagiosus*, besmitte-
lig. *Qui facile inquinat*, som gör oren.

PÅDWOTEKE, pådwotekes & *Austr. pådwotkenna, n. a. non inquinatus, non pollutus*, obesmittad, ej orenad. Ja sångo pådwotekes, & *lectus impollutus*, *Ebr. 13: 4. In Theolog. occurrit*.

PÅIGESET, *v. n. dispergi, in auram dissipari*, flyga hit och dit i vådret, fyka. Tålke påiges, *plumæ in auram disperguntur*, dun-fjådrarne fara hit oc dit i vådret, fyka bort.

PÅIGETET, *idem ac påigeset*. Jaso påi-
get

get to wuoffest, *farina e sacco tuo fumat sive instar pulveris dispersi exit*, mjölet dammar utur din fäck. Qwolga päiget, *pili emissi disperguntur*, håret dammar eller flyger ikring.

PÄIMATS, *n. avis, accipiter alpinus, mures comedens*, hók som vistas i fjällen och åter möfs. *It. transl. belluo, voracitati deditus*, fräffare, storätare.

PÄIME, *n. s. esca avium*, fogel-mat. Päime muora, *arbor, in qua escam inveniunt aves sive ubi comediisse videntur aves*, et trå där foglar synas hafva ätit bår eller annat utaf.

PÄIMET, *v. a. comedere, (de avibus tantum)* fåges endast om foglar; äta. Äh päimet wuoidno, *comediisse non videntur aves*, foglarne synas ej hafva ätit.

PÄITJA, päits, *puerulus*, pilt, *vid. patja*.

PÄITO, *n. a. perversus, falsus, non verus, injustus*, orätt, oriktig. Päito kåino, *via falsa*, orätt eller oriktig våg. Päito Jubmel, *idolum*, afgud. Päito ålma, *alius & non ipse, quem putamus, vir*, en annan man, än den man trodde. Päito fajai piejet, *non debito collocare loco*, lägga på orätt ställe.

PÄITOT, *adv. minus recte, injuste*, orätt, oriktigt. Päitot leh todn kullam, *non recte audivisti*, du har ej hört rätt. Päitot tjalet, *errare in scribendo*, missskrifva sig.

PÄITOLAKA, *adv. falsa & erronea ratione*, på oriktigt sätt, ej rätteligen. *vid. päito*.

PÄKOS, *n. s. risus*, löje, skratt. Päkosit massa pestib, *risum vix tenebam*, jag kunde med möda hålla mig ifr. at le.

PÄKOSET, *v. n. incipere videre*, begynna at le, draga på munnen, *cfr. mojetet*.

PÄKOSTET, *v. n. videre*, le, skratta. Päkosta akteb takka, *semper & continue ridet*. Päkostaftet, *dimin. subridere*, små-le. Päkostallet, *frequ. cachinnari*, skratta, storskratta.

PÄKOSTEM, *n. s. risus, ipse actus ridendi*, leende, när man ler. *Synon. tjaima, mojetallem*.

PÄKS, päksa, *femoralia*, byxor, *v. måuka*.

PÄKSESTAK, *n. s. obsonium*, färfvel. Walde tab päkfestaken, *sume hoc obsonii loco*.

PÄKTET, *v. a. expergefacere*, väcka up. Ädejit päktet, *expergefacere dormientes*, väcka up de sofvande. *cfr. räs-fot, idem*.

PÄKTJANET, *v. n. suffocari, de illo dicitur, cui in edendo spiritus intercluditur ex offula gutturi imprudentius ingesta*, storkna, förlora andan af något som fastnar i halsen. *Transl. de mola frumentum comminuendum per idem, quo immittitur, foramen respiciente*, fåges ock om en qvarn, som draget kornet up omalit.

PÄKTJO, *n. s. dorsum*, rygg. Päktho muste sagneta, *dorsum mihi prurit*, ryggen kliar på mig. Nåde päkthoin wadset, *onus dorso subire*, gå med bördan på ryggen. Päktho-hål, *obtrectatio*, baktal. Päkthots, *dimin. liten rygg*, *cfr. tjawelk*.

PÄKTJOS, *n. a. ad dorsum pertinens, imprimis vestis pars posterior*, som hörer til ryggen, ryggstycket på kläder, bakdelen af et plagg ell. annat. Päkthos puore Lappones vocant, *si post parentum aut cognatorum alicujus obitum secunda usi sint fortuna in piscatu, venatione aut alio quocunque negotio, quem felicem successum ut de vita decedentis*.

dentis domum posthumum reputant. Påktjos puore kalla Lapparne det, om de, efter föråldrarnes eller någon flågtinges dodel. fränfålle, åro lyckelige i fiske, djurfång eller annat dylikt, hvilket de anse såsom en gåfva af den döda.

PÅKTJOST, *adv. a tergo*, på ryggen, bakom ryggen. Påktjost ladet, *a tergo adoriri*, anfalla på ryggen. *Compos.* påktjosthåla, *obtrectatio*, baktal. *cfr.* håla, mangeltes håla, *id.* Påktjosthåleje, *obtrectator*, baktalare, förklenare. Påktjosthålet, *obtrectare*, förklenare, baktala.

PÅLASADDET, *v. n. murmurare, fremere*, gny, forla. Qweika pålafadda, *cataracta fremit sive murmurat*, forfien gnyr. *Austr.*

PÅLDET, *v. a. urere, comburere*, bränna. Muorait påldet, *ligna comburere*, bränna ved. *Dicitur etiam:* tållåb påldet, *qu. dic. ignem urere, b. e. alere ignem, ne intermoriatur curare*, hålla elden vid magt, at den ej flocknar. *It.* Tarweb påldet, *picem excoquere ex abiete*, bränna tjära. Winab påldet, *spiritum e frumento elicere sive excoquere*, bränna bränvin. Påldestet, *dimin.* litet bränna. Påldejat & påldegåtet, *inchoativ.* begynna at bränna. *Fennon.* poldan, *uro.*

PÅLDEJE, *urens, qui urit*, den som bränner.

PÅLDEM, *n. f. ustio, combustio*, brännande. Wina påldem, *excoctio spiritus frumenti*, bränvins-brännande. Pål-dem mårk, *cauterium*, brännmårke.

PÅLDELET, *v. a. frequ. comburere*, förbränna. Påldelet, *pass.* förbrännas. Påldelem, *subst. vide påldem, id.*

PÅLDAJATTET, *v. a. vide puolajattet.*

PÅLDETATTET, *v. n. posse uri*, kunna brännas. I njuoska muora ila påldetatte, *lignum viride, quod non siccum est, minus est igni alendo aptum*, rå ved brinner ej vål. I tållå påldetatte råjost, *ob pluviam ignis accendi & foveri nequit*, man kan ej hafva eld för regnet skull.

PÅLDETET, *v. a. urendum curare*, låta brännas. Tarweb påldetet, *picem excoquendam curare*, låta bränna tjära.

PÅLDETOWET, *passiv. uri, comburi*, brännas.

PÅLDETOM, *n. a. ustus*, bränd.

PÅLDNE, *n. f. tuber*, tufva, *vide måkt.*

PÅLDNAJES, *n. a. tuberibus frequ.* tufvig.

PÅLL, *n. f. corpus*, kropp. *vid.* boll. Pålleg, *idem.*

PÅLLA, *n. f. pollen*, fint damb, af mjöl eller annat. *Austr.*

PÅLLESTAK, pållåstak, *n. f. pars media corporis, ab humeris ad coxas*, lifvet, den delen af kroppen, som är ifrån axlarne til höften eller länderna, bählen.

PÅLLET, *v. n. idem ac påigeset, se påigeset.* Jafo wuoffest pålla, *farina pollen e sacco fumat*, mjölet dammar utur fäcken. Muottek pålla, *ningit aliquantum*, det snögar litet.

PÅLLES, pållås, *n. f. imber*, il, regn-il eller snö-il. Pålåsi manna tat råjjo, *non nunc continue & diu pluit, sed vicibus repetitis imbres effunduntur*, det regnar nu ej med et, utan il-tals och ofta. Muotta pållås, *nivis, ut ita dicam, imber, snö-il.*

PÅLLTOT, *v. n. frigore uri*, förkylas. Juolkeh låh muste pålltom, *frigore mihi*

mibi usti sunt pedes, mina fötter äro förkylda. Niārah lāh pālltom, *gelu genæ perustæ sunt*, kinderna äro ömkyllda. *Scribitur quoque pāldot, sed ad pronunciationem (cui studemus) propius accedit pālltot, salva radice vocis pāldet, urere, quam vide supra. Hinc hiph.*

PÅLLTOTET, *v. a. frigori perurenti se exponere*, utfätta sig för köld om ömkylning. Pālltotijeb niārait, *genas a frigoris perurentis violentia & injuriis defendere non potui*, jag ömkylde mina kinder. Njuoneb pālltotijeb, *nasus mihi frigore perustus est*, jag ömkylde nāsan.

PÅLLTOM, *n. a. frigore perustus*, förkyld.

PÅLLKESTET, *v. n. obstrepere, obmurmurare*, mumla, gnabbas. *Austr.*

PÅLLKESTEM, *n. f. strepitus, contentio*, buller, ordväxling, kif. *Rarius occ.*

PÅLNE, *vid. pāldne*. Pālnešk, *vid. pāldnajes*.

PÅLO, *n. f. globulus, imprimis argenteus ejus generis, quo utuntur Lappones ad ornandam vestium partem anteriorem gremiumque*, knapp, i synnerhet af silfver, fādane, som Lapparne bruka för granlåt skull på kläderna, vid barmen. Kolma para pāloist, *tria paria globulorum argenteorum*, tre par knappar af silfver. Pālots, *dimin. en liten knapp*.

PÅLOK, *globulus quo vestes connectuntur*, knapp at knåppa igen kläder med.

PÅLPARTET, *v. a. globulis connectere, (de vestibus) knåppa igen med knappar*, *cfr. pālok*.

PÅLPE, *n. f. impedimentum, obstaculum*, hinder. Mi le pālpen? *quidnam est impedimenti? sive, quid impedit?* hvad är som hindrar?

PÅLPALET, *v. n. retardari, impediri*, hindras, blifva förhindrad. Maina pālpaleh? *quo retardantur sive impediuntur?* hvad är som hindrar dem? *cfr. ajanet, ajanes*.

PÅLTET, *v. a. fodere, arare, plöja, gråfva*.

PÅLTESTET, pāltāstet, *v. a. fodere, effodere, gråfva, gråfva up*. Muottekeb pāltestet, *nivem fodiendo remove*, gråfva bort snön. *It. jaureb pāltāstet, magnam piscium capere copiam*, få ganska mycket fisk. *cfr. palet, palat*.

PÅNDAS, *n. a. pāndot, v. n. & c. vid. bānda, bāndot & c.*

PÅNEK, pānetet, pānetattet, *v. pādnek*.

PÅNJE, *n. f. flexura, curvamen*, böjning, krok. Tat muora le pānjen kasko, *tortuosum in media parte hoc lignum est*, detta trä är krokigt och vridit midt uppå. *Transl. pānji pira, per ambages & anfractus*, genom krokas och omvägar. *cfr. pādnjet*.

PÅNJEK, *n. a. non tortus*, ovriden, oflåttad. *It. distortus, limus*, vind, sned. Pānjek muor, *arbor tortuosa, cujus fibræ & partes constituentes trunci spiralem æmulantur lineam*, et vindt trä. Pira pānjek, *valde tortuosus*, mycket vind och krokig.

PÅNJO, *fel ursinum*, björngalla. *Lapporum est panacea, qua omnibus fere malis mederi satagunt. Quod etiam vulneribus illitum optimum sit vulnerarium medicamen contendunt*. Björngalla brukas af Lapparne såsom et botemedel för nästan alla sjukdomar, och äfven för sår.

PÅNOS, *vide pādnos*.

PÅRDET, *v. a. ponere, collocare*, ställa, fätta. *vide piejet, se piejet*. Pārdestet,

stet, *dimin.* Pårdegåtet, *inchoat.* begynna at lägga.

PÅRDETATTET, *v. n. vide* piejetattet.

PÅRDNOS, *illa pars cultri, quæ manubrio inferitur*, tången på en knif.

PÅRES, *n. a. qui ætate est adulta, ætate aliquantum proventus*, något gammal, åldrig. *Minus est quam wuoras, qu. vid.* Man påres leh todn? *quot annos natus es?* huru gammal är du? Jake påres, *anniculus, unum natus annum*, årsgammal. Te le påres paha, *ab! senem malignum*, ack! den elaka gubben. *Compar.* pårasub & pårasubbu, äldre. *Superl.* pårasumus, den äldste.

PÅRASMOWET, *v. n. adolescere, annis crescere*, blifva äldre, tiltaga i ålder. *De infantibus & adolescentibus dicitur, de adultis vero wuorastowet*, wuorastutjet, fåges om barn och ungdom.

PÅRASUBBUWUOT, *n. s. major ætas, prærogativa natalium*, företräde i ålder.

Pårasubbuwuotinas fodn mo paijel kättja, *major ille natu me juniorem contempnit*, han ser mig öfver axelen, för det at han är äldre.

PÅREW, *æstrum*, bröms. *It. ratis*, flotte. *vide* bårre. *Fenn. porras, ponticulus.* Pårewin rafta mannen jakkåit, *fluvios ponte natante transire*, fara öfver elfver med flotta.

PÅRG, *n. s. de nive dicitur, imber sive copiosa nivis effusio, quæ tamen cito desinit sive transit*, snö-il. Parg påta, *ningere incipit*, det kommer et snö-il. *cfr. pälles, quod de pluvia sæpius dicitur.* Pargåts, *dimin. et litet* snö-il.

PÅRGA, *n. a. villosus, cui longi & densi sunt pili*, hårluden, lång och tjockhårig.

PÅRGE, *mensis Augustus*, Augusti månad. *A parga ita dictus, quia illo tempore rangiferi magis evadunt pilosi, æstate plus depiles.*

PÅRGET & pårgetet, *in aquam sive mare se projicere*, kasta sig i sjön. Pårgeti jaurai, *in lacum se projecit*, han störtade sig i sjön. Pargai wuojet, *in aquas se projecit nataturus*, han kastade sig i sjön at simma.

PÅRGESTET, pårkestet, *v. n. fumare, fumum emittere*, ryka, gifva rök ifrån sig. Tållå pargest, *ignis fumum emittit*, elden ryker. Suowa pargest, *fumus emittitur*, det ryker, röken stiger up. Pargestastet, *dimin. litet* ryka. Pargestatjet, *incipere fumare*, begynna ryka.

PÅRJES, *velum*, segel. Pårjeseb tsegget, *vela facere, expandere velum*, hissa segel. Pårjesats, *dimin. et litet* segel. *Fenn. purje, velum. Norvagice bōri.*

PÅRJESTET, *v. n. velificari*, segla. Tan palen pårjestime puorist, *hac vice bene velificati sumus*, denne gången seglade vi lyckeligen och vål. Pårjestastet, *dimin. segla litet*. Pårjestatjet, *inchoat.* begynna at segla.

PÅRJESTEJE, *velivolus*, den som går för segel.

PÅRJESTEM, *n. s. velificatio*, seglande.

PÅRKA, *n. s. contus*, stång, bårling. *Fenn. porcka.*

PÅRKET, *v. a. disrumpere*, afslita, *vide* påtket.

PÅRKOT, *v. n. villosum sive pilosum fieri*, blifva hårluden. *De rangiferis dicitur tempore autumnali, cfr. parga, parge.* *Synon. est påuhlet, quod vide.*

PÅRRE, *ratis*, flotte, *vide* bårre.

PÅR-

PÄRRET, *v. a. edere, comedere*, äta. Ib le anje udne pärräm, *jejunus adhuc sum hodie, nihil adhuc hodie comedi*, jag har ännu ej ätit något i dag. **PÄRRÅIKA**, (*dual.*) *comedebant*, de två äto. Kåsse lijen pärremen *sive* pärråmen, *comedentibus illis*. *It. mordere*, bita. **PIÄDNÄK** pärra, *canis mordet*, hunden biter. Kedkats kabmakefne juolkeb pärra, *lapillus in calceo pedem vexat*, en liten sten i skon plågar och gnager foten. *It. terere, atterere*, skafva, nöta. **PÄRRETOWET**, *pärrätowet, pass.* ätas. **PÄRRESTET**, *dimin.* & *pärråstet*, litet äta. **PÄRREGÅTET**, *pärrågätet, inchoat.* begynna at äta. *Fenn. puren, mordeo, in infinitiv. purra, mordere, & puria, mordax, puru, mansum.*

PÄRRATJET & *pärråtjet, edere, comedere*, äta. **PÄTE** *pärråtjet, veni comesum*, kom och ät. *Est quasi supinum verbi pärrät.*

PÄRREJE, *pärråje, edens, comedens*, den som äter. **WIÅKA** *pärraje, belluo*, en fräffare. **STUOR** *pärråje & ådna pärråje, id. It. mordax, bitande. It. transl. inimicus*, fiende, ovän. *Imprimis de illo, qui magicis artibus & sortilegiis nocere alteri studet, fåges egenteligen om en sådan, som söker at med svartkonst och trulldom göra en annan skada. cfr. raddok.*

PÄRREM, *n. s. esus, ipse actus edendi*, ätande. **PÄRREMEST** *laiti, edendo desistebat*, han uphörde at äta. **ÅDNA** *pärrerem, edacitas, voracitas, fräfferi. vid. raddokwuot. Compos. pärrermlaka, adv. modo esui idoneo*, på tjenligit fått at äta. *I le anje pärrermlaka karwetum, non adhuc ita est paratum, ut co-*

medi possit, det är ännu ej få lagat, at det kan ätas.

PÄRRÄK, *pärråk, n. a. jejunos, qui nihil cibi sumsit*, fastande, som ej har fått mat. **PÄRRÄK** *tjåiwe, stomachus jejunos*, fastande mage. **PÄRRÄK** *orrot, jejunare*, fasta. **PÄRRÄK** *orrom, jejunium*, fasta, fastande. **PÄRRÄK** *orromen tjada, per jejunium.*

PÄRRELET, *pärrålet, v. a. frequ. idem atque pärrät, edere, terere, äta, nöta.* **PÄRRELOWET**, *passiv. conteri, förnötas.* **KAINO** *pärrelowä, fumis atteritur, repet förnötas.* *It. Peiwe ja mano pärrelowä eclipsis fit solis, deliquium fit lune, solen och månan förnörkas, qu. dicer. comeduntur sive devorantur. Haud absimilem alias quoque gentes fuisse sententiam ex historicis patet.*

PÄRRELEM, *n. s. consumtio*, förtärande.

PÄRRELTATTET, *pärråltattet, v. a. facere ut conteratur aliquid, conterere*, låta förnötas, förnöta. **KAINOB** *pärråltattet, funem atterere, förnöta repet.* **PÄRRESTALLET**, *pärråstallet, v. a. intensiv. vorare, cibo se ingurgitare*, fräffa, äta omåtteligen.

PÄRRESTOWET, *pärrerstutjet, sive ad pronunciandi rationem pärråstowet & pärråstutjet, v. n. esurire, esurire incipere*, vara hungrig, blifva hungrig. **TALLE** *pärråstutjab, jam cibum appeto*, jag vill nu hafva mat. *cfr. nelgot.*

PÄRRÅTAKES, *n. a. mordax, bitande.* **PÄRRÅTAKES** *piädna, canis mordax*, en ilsken hund, som biter folk. *Scribitur quoque pärratakes, Matth. 7: 15.*

PÄRREMAS, *pärråmas, n. s. quod edi potest, cibus*, mat, det som kan ätas. **ÅH** *talle påtfoh pärråmasfeb kaudne, rangi-*

rangiferi nunc pabulum non inveniunt, renarne finna nu ingen fôda.

PÂRRÂTALLET & *interd.* pârratallet, *v. n. morderi, morfu ledi bestie alicujus, blifva biten. Pârrâtalli piâdnaki, canis illum morfu ledebat, han blef hund-biten. Pârrâtallem, subst. ipse actus dum istud fit, morsus, bett, når man blir biten. Katte pârrâtallemest, cave ne mordearis, akta dig, at du ej blir biten.*

PÂRRÂTET, *interd.* pârretet, *v. a. hiphil* τ̃ pârret, *edendum dare, morsui exponere, gifva at âta, lâta âta, lâta blifva biten. Mesit pârretet itaipai, vitulos rangiferinos a luporum non defendere morfu. Manait pârretet, (usit. piâbmet) liberos cibare, gifva barnen mat. It. pârretet, frequ. id. ac pârret, âta.*

PÂRRETS, *subula, terebra, fyl. Pârret-fats, dimin. en liten fyl.*

PÂRREW, *vide pârew, slautja.*

PÂRTE, *n. f. vas sive corbis e cortice betulino confectus, nåfverskåppa.*

PÂRWE, *n. f. sebum, talg. Pârwe wuoj, pingve frigore spissatum, stelnadt fett.*

Pârwin wuoitet, *sebo aut alio pingvi inungere, smôrja med talg, eller annat fett. Pârwojes, adj. unctuosus, sebo oblitus, talgig, med fett bestruken.*

PÂRWOT, *v. n. de pingvibus liquefactis & oleosis dicitur, dum gelu vel igne remoto rursus coalescunt & inspissantur, stelna, starkna, fåges om fett och flått, når det stelnar. Wuoja pârwoi, pingve liquefactum rursus coibat, flåttet starknade eller stelnade.*

PÂSKE, *n. f. calx, hål. Påskefne tjowot, calcem calce terere, fôlja i hamn och hål, fôlja tått efter. Âiwest kitta på-*

fkai, a capite ad calcem. Fenn. potca, genu boum & potcaista, calcitrare.

PÂSK, påskå, *n. herbæ, angelica officinalis, angelika. Ipsam herbam appellant påsk, radicem vero urtes. Caules decorticatos absque ulla alia preparatione avide comedunt Lappones, & quidem copia haud exigua, & ne tempore hiberno & autumnali his carcant deliciis, caules dissectos aëre torrent & sole, quos deinceps in usum recondunt. Folia herbæ viridis sive recentis & capita aqua macerata coquunt lactique rangiferorum immiscunt, additis simul baccis alicujus speciei edulibus, quod obsonii genus in tonnis & amphoris in vernum tempus reservant. Ipsam radicem herbæ recentem coquunt decorticatam simul cum carne, sed rarius, sæpius ut inutilis rejicitur ob amaritiem, exigua quantitate interdum siccata venditur mercatoribus, in usum officinarum, plus quam exiguo pretio. Valde in alpibus copiose crescit Lapponicis & in proximis silvis. Atja påsk, (qu. dic. angelica tonitruui) appellatur altera species, angelica silvestris, quam totam rejiciunt, Svetice björnstrut. Påskån âiwe, caput sive corolla angelicæ officinalis, knopparne på angelike-stjelken. Påskå såwo, vallis, ubi angelica crescit, en dal, där angelika växer.*

PÂSKER, *Chirurgus, Medicus, Fåltskår.*

PÂSKETET, påskåtet, *v. a. pungere, stinga. Sije kalkeh wuoidnet, kâb sije påskåtam lâh, videbunt quem pupugerunt. Swerdin tjada påskåtet, gladio confodere, med vårjan genomstinga. Påskåtaftet, dimin. litet stinga. Påskåtatjet, inchoat. begynna at sticka.*

Fenn.

Fenn. pusken, *cornu peto* & pusketan, *cornu ferior*.

PÅSKETATTET, påskåtattet, *v. a. & n. pungendum curare, posse pungi*, låta stinga, kunna stickas.

PÅSKETEM, påskåtem, *n. s. punctio*, styng, stickande.

PÅSKETEJE, påskåteje & *contr.* påskeje, *pungens*, den som sticker.

PÅSKO, *n. s. pleuritis*, håll och styng. *Sidon munji påsko tjodtjo, pleuritide lateris laboro*, jag har håll och styng i sidan. *Valde frequens est morbus apud Lappones & lethalis, quod non mirum, cum sanguinem mittere quam paucissimi illorum calleant & frigidam etiam morbo conflictantes bibant.*

PÅSKOGÅTET, *v. n. de pleuritide dicitur, dum incipit sentiri*, håll och styng begynner at kännas.

PÅSME, *n. s. obsonium*, fåfvel. *It. mensa secunda*, efter-rätter, desert.

PÅSSET, *v. a. vide* laketet. *Austr.*

PÅSSJO, *pars tentorii sive tugurii Lapporum intima ex adverso ostii, ubi vasa & cibi reponuntur*, et rum midt emot dörren i en Lappkoja, där kåril och mat ställas och förvaras. Påssjo raike, *ostium quoddam sive foramen in hac parte tentorii, per quod olim, ex superstitione quadam, illas res & captas bestias in tugurium miserunt, quas per vulgarem januam immittere nefas & profanum erat, ut e. gr. ursos, castores & omnia illa animalia, quorum carnem avide comedunt.* Påssjo raike, kallas en löndörr eller hål på Lappkojan, igenom hvilket Lapparne fordöm af vidskepelse inlade de djur, dem de tyckte om at åta, och råknade för

otillbörligit at bära in igenom den vanliga dörren. Påssjo akka, *idolum sive Dea quadam, quam olim colere*, en afgudinna hos de fordna Lappar.

PÅST, *tabellarius*, post. *Svecan.*

PÅSTO, påstot, *vide* påito, påitot.

PÅSTOK, *n. s. refluxus aquae & circumgyratio, imprimis ad littora cataraatarum, syrtis*, vatten-hvirfvel, återström. *Norrland.* agga, edun.

PÅTET, *v. n. venire*, komma. Påte teke, *veni huc, accede huc*, kom hit. Påtika, (*dual.*) de två kommo. Påtam låpa, (*dual.*) venerunt, de två hafva kommit. Påtus kutte påtet sita, *veniat quicumque venire vult*, komme hvem som vill. *It.* Alles fjaddoi påtet, *ad adultam pervenire etatem*, blifva fullvåxt. Påte puorest, *fauste advenias*, kom lyckeligen, *formula est ei respondendi, qui nobis propinat, dicens wuorde tokko, sive expecta illuc, scil. venturum hoc poculum.* Wuorde tokko, din skål. Påte puorest, välkommen eller tack. Påtestet, *dim.* komma litet, komma til litet antal. Påtegåtet, *inchoat.* begynna at komma.

PÅTEJE, *veniens*, den som kommer. *It. futurus*, som skal komma eller ske. Påteje wakkon, *septimana proxima*, nästa vecka. Påteje jakai, *anno proximo*, nästa år.

PÅTEM, *n. s. adventus*, ankomst.

PÅTELET, *v. n. frequ. copiose & magno numero venire, it. celeriter venire*, komma ymnigt och mycket, komma hastigt. Påtelastet, *dimin.* Påtelatjet, *inchoat.* begynna at komma.

PÅTATALLET, *v. n. Puotfelwasi påtatallet, morbo corripit*, blifva sjuk eller

Y y

utkom-

utkommen för sjukdom. Påtatallib
håkket, *ex improviso invasus sum*,
jag blef hastigt öfverrumplad. Die
påtatallib tala, *heic harco & quo me
vertam nescio*, här står jag rådlös,
och vet ej hvad jag skal taga mig för.
cfr. kaudnetallet. Påtatallem, *subst.*
ipse actus. I suola påtatallemest pal-
la, *fur haud timet, facimus ejus eper-
tum fieri*, tjufven fruktar ej, at hans
missgärning skal blifva bekant.

PÅTALTAK, *n. s. adventus*, ankomst. Ju-
ru påtaltaken, *in ipso adventu*, vid
sjelfva ankomsten.

PÅTASTATTET, *perveniri posse, attinge-
re posse*, kunna komma åt. I pata-
statte tokko, *illuc perveniri nequit*,
illuc accedere impossibile est, man kan
ej komma dit.

PÅTJESTET, *v. a. comprimere, exprimere*,
klåmma, trånga, pråssa ut. Ale mö
påtjeste, *noli me premere*, trång mig
intet. Tjatseb luwah karwoist på-
tjestet, *aquam e vestibis humidis ex-
primere*, vrida ut vatten utur våta
klåder. Påtjestaftet, *dim.* litet klåm-
ma eller pråssa. Påtjestaftet, *inchoat.*
begynna at pråssa. *cfr.* pättjaftet.

PÅTJESTEM, *n. s. compressio*, pråssande.

PÅTK, pátka & pátká, *n. s. locus inter ca-
cumina montium depressior, jugi montis
aliquo in loco interrupta altitudo*, en
dal ell. affättning på en bergsrygg,
Norvagice skal. A pátkanet, *qu. vid.*
Rastete tab wareb pátká pakto, *transi
montis hujus jugum eo quo maxime est
depressum loco*, gå öfver detta berget
på det stället, där det är lågst. Pát-
kåts, *dimin.*

PÅTKET, *v. a. rumpere, dirumpere*, flit-

ta af. Rasta pátket kainob, *funem
dirumpere*, flita af repet. Baddit pát-
ket, *vincula rumpere*, flita af banden.
It. manab pátket, *infantem ab lactare*,
afvånja et barn ifrån bröstet. Pát-
kestet, *dimin.* litet afflita. Pátkegä-
tet, *inchoativ.* begynna at afflita. *cfr.*
tåjet, *quod de ligneis aut aliis rigidis
dicitur corporibus, hoc de funibus, loris
& similibus. Hinc passiv.*

PÅTKANET, pátkenet & pátkānet, *dis-
rumpi, rumpi*, flitas af. Kaino pátkā-
ni, *funis dirumpebatur*, repet gick
af. Kårostak pátkāni, *filum rumpeba-
tur*, trån gick af. *It.* piåbmost pát-
kenet, *cibi tedium suscipere, cibum fa-
stidire*, få matleda. Nidjtjst pátkānet,
a lactendo desvesieri, blifva afvand i-
från bröstet. Pátkānaftet, *dim.* litet
flitas sönder eller af, *m. m.* Pátkā-
natjet, *inchoat.* begyn. at afflitas, *m. m.*

PÅTKÅNADDET, *frequ. id. ac pátkānet.*

PÅTKANEM, pátkenem *sive* pátkānem,
n. s. disruptio, afflitning. *It.* Pátkā-
nem piåbmost, *tedium cibi*, matleda.

PÅTKESET, *v. n. minutatim decidere*, fal-
la ner smått, smulas. Rasjo pátkesa,
minutatim & paululum pluit, det faller
litet smått regn. Laipe pátkesa, *in
micas abit panis & minuscule fragmen-
ta*, brödet smular sig, går sönder i
smulor. Suoine pátkes, *fenum di-
spersgitur*, hö kastas omkring eller
spilles.

PÅTKOS, *n. s. mica, smula*. Smawa pát-
kosen, *mica minuscule*, små smulor.
Pátkosit tjägget, *micas colligere*, sam-
la ihöp smulorne.

PÅTKETET, *v. a. rumpendum curare*, lå-
ta afflita, *vide pátket, cujus est forma*
Hipbil.

Hipbil. Disrumpi pati, låta gå sönder. It. infantem a lactendo desœficiendum curare, låta afvånja et barn.

PÅTKOTET, *v. a. frequ. idem ac påtket, se påtket. It. passive: labtjeh påtkotijen, habens rumpebantur, tömmarne gingo af, bleivo affletna. It. Juolkeh multe påtkoteh, pedes mei rigent, scil. ut incedere vix possim, ut fieri solet, post nimiam & inassuetam ambulationem, mina ben och fötter hafva blifvit lama.*

PÅTTJASET, *v. passiv. premi, comprimi, tryckas, trängas, prållas. Tjatsje påttjasi ulkos, aqua exprimebatur, vatnet utprållades. Påttjaset, dimin.*

PÅRISO, *n. anim. cervus reno, rangifer, rendjur, ren. Dicitur quoque påtsoi. Arres påtsoi, rangifer mas, hann-ren. Ningeles påtsoi, rangifer femina, hon-ren. Påtsoi ålo, grex rangiferorum, ren-hjord. Påtsots, dimin. en liten ren. It. grex rangiferorum, ren-hjord. Mo påtsots, meus grex rangiferorum, min ren-hjord.*

PÅRSETET, **PÅTTSETET**, *v. n. germinare, gemmare, grönskas, slå ut. Grase påtseta, gramen germinat. Muora påtseta, arbor gemmat, trå slår ut knoppar. Påtsetaftet, dimin. spricka litet ut. Påtsetaftjet, inchoat. & Austr. påtsesjaddet, incipere germinare, begynna at spricka ut.*

PÅTSETEM, *n. f. germinatio, utsprickande, grönskande.*

PÅTTANET, **PÅTTENET** & **PÅTTÅNET**, *v. n. intumescere, svålla, svålla up. Kåta multe påttåni, manus mea intumescibat, handen svall up på mig. It. effervesce, koka öfver, usitatus påt-*

tafet, qu. vid. Påttenastet, dim. svålla litet up. Påttånatjet, påttenatjet, inchoat. begynna at svålla.

PÅTTANEM, **PÅTTÅNEM**, *n. f. tumor, svullnad. Tjalmi påttånem, tumor oculorum. Påttånes, id. It. vomica, ulcus, böld.*

PÅTTASET, *v. n. effervesce, effervescente superfluere, koka öfver. Kebne påttas, olla superfluit ob nimiam ebullitionem, det kokar öfver grytan. Påttaseje ajek, fons ebulliens, en källa som våller up utur jorden. It. påttaset, intumescere, fermentescere, gåsa up. Daigen påttas, farina subacta fermentescit, degen gåser up. Fenn. potilen, bullio.*

PÅTTETET, *v. a. tumefacere, tumorem efficere, förorsaka svullnad. Påtteti mo kåtab slåweminas, verberibus mammarum meam tumidam effecit, han slog min hand, at hon svall up. Påttetaftet, dim. förorsaka en lit. svullnad.*

PÅTTJET, *v. a. mulgere, mjölka. Påttjettet, dim. Påttjajet & påttjegåtet, inchoat. begynna at mjölka. It. neutr. Kosa påttja, vacca lac præbet mulgenti, kon mjölkar. Påttjeje, particip. mulgens, lac præbens, den som mjölkar, den som ger mjölk.*

PÅTTJEM, *n. f. ipse actus mulgendi aut etiam lactandi, mjölkande, mjölkning. Påttjem litte, mulctra, mjölkstäfva. Juo gaitfah påttjemest laiteh, lac jam denegant capelle, getterna mjölka ej nu mera.*

PÅTTKESTET, **PÅTTKÅSTET**, *calcitrare, pedibus ferire, sparka, slå up. Tåmp juolki påttkåsta, equus calcitrat, håsten*

sten slår eller sparkar. *Fennice potkin, calcitro.*

PÅTTOS, *n. a. tumidus*, svullen. Påtτος lattas, *membrum tumidum*, svullen lem. Kåta le påtτος, *manus in tumore est*, handen är svullen. Påtτος hawe, *vulnus tumidum*.

PÅUDE, *n. f. serenitas brevis, quæ non diu permanet*, en liten stunds uphållsvåder. Kaska peiwe pāude, *serenitas brevis tempore meridionali*, uphållsvåder middags-tiden. Ekkedes pāude, *serenitas vespertina, serenitas, quæ diutius perdurat appellatur wårto*.

PÅUDESTET, *v. n. de serenitate*. Pāudesti talle, *serenitas nunc facta, pluerenunc desivit*, det blef nu uphållsvåder, det öfvergaf nu at regna.

PÅUHLE, *pilosus, villosus*, hårluden, *vid. pārga*.

PÅUHLOT, *v. n. pilos nancisci, villosum fieri*, blifva hårluden. *confer pārga, pārkot*.

PÅUROT, pāuret, *v. n. refici viribus, a lassitudine recreari*, åter qvickna up, åter få krafter, blifva uphvild. Herke pāuroi, *a lassitudine recreatus est rangifer vectarius*, kōr-ren qvicknade åter up. Pāurestet, *dimin. litet* qvickna up. Pāurogätet, *inchoat. begynna at qvickna. De bestiis sapissime*.

PÅUS, pāufa, *vid. māuka. Boreal*.

PÅGGELET, *v. a. mentionem facere, nominare*, tala om, nämna. Idtji tabb akta pāggel, *nullam omnino ejus rei fecit mentionem*, han talte aldeles intet derom. Pāggelastet, *dim. litet* omnåmna. Pāggelatjet, *inchoat. begynna at omorda eller nämna*.

PÅGGELEKE, *n. a. cujus non facta est mentio, non dictus*, onåmnd, oomtalt.

PÅGGELEM, pāggotem, *n. f. commemoratio*, omtalande, omordande.

PÅGGOTET, *v. a. frequ. mentionem facere*, tala om.

PÅJES, pājok, *n. a. albus*, hvit. Pājes kistah, *chirotheca alba*, hvita handskar.

PÅISTET, *v. a. depravare*, förderfva, *vide* peistet.

PÅIWE, *dies*, dag &c. *vid. peiwe*.

PÅKET, *v. n. repere*, krypa, *vid. piåket*.

PÅKTJET, *detertere*, aflkråcka, *v. paktjet*.

PÅKTJITET, *v. n. dolere*, värka, *vide* paktjitet.

PÅL, *n. f. columna*, stod, pelare, *1 Tim. 3:*

PÅLDO, pālto, *n. f. ager*, åker. *Fenn. orig.*

PÅLKET, *v. n. rixari*, tråta, kifva. Pål-kib fuina, *litigabam cum illo*, jag tråtte med honom. *It. objurgare, corripere*, banna, tråta på. Ele mo pālke, *noli me objurgare*, tråt ej på mig. Pålkestet, *dimin. tråta litet*. PålkaJET, *inchoat. begynna at tråta*. PålkaJIKa, (*dual.*) de två begynte tråta.

PÅLKATJET, pālketjet, *v. n. frequ. id.*

PÅLKALES, pālkar, *rixosus, contentiosus*, tråtosam, tråtgirig. PålkaLES ålma, *vir contentiosus*, en tråtgirig man. PålkaLESwuot, *subst. cupiditas f. pro-nitas litigandi*, tråtgirighet, tråtosamhet.

PÅLKALDATTET, *v. a. objurgare*, banna, tiltala.

PÅLKATALLET, *v. passiv. verbis reprehendi, corripit*. Pålkatallib funji & fuste, *increpabat me*, jag fick bannor af honom.

PÅLKEM, *n. f. lis, contentio*, tråtande. *It. objurgatio, bestraffning, tiltal*.

Pål-

PÅLKATALLEM, *n. f. objurgatio, cum quis objurgatur sive verbis reprehenditur*, tiltal, bannor.

PÅLKO, *n. f. lis, rixa, tråta, oenighet*. Sono (*dual.*) kasken pålko tjodtjo peiwelokk, *quotidie inter illos lis est atque contentio*, de tråta dageligen fins emellan. Pålkotak, *cas. negativ. absque rixa*, förutan tråta. Pålko kradna, *adversarius, cum quo litigamus*, den man tråter med, tråtobroder. Pålko welje, *Luc. 12: 58. idem, sed minus in usu. Fenn. pilcka, convitium*.

PÅLLALOK, *adv. in uno eodemque latere, a latere*, på en sida, vid sidan af. *cfr. pele*. Pállalok muina tjokkahi, *ad latus meum assidebat*, han satt på sidan om mig.

PÅLLASATS, *n. a. Tuon pållasats wareh, montes, qui ex adversa parte sunt, bergen*, som äro på andra sidan. Tan pållasats heima jákkåst, *villa cis fluvium sita*, en gård på denna sidan af elfven, *cfr. pele, latus*.

PÅLLET, *posse, valere, förmå, kunna*. Eime pålle piåggast fokket, *ob nimiam procellam remigare nequebamus*, vi voro ej i stånd at ro för stormen skull, *cfr. aibmotet, pallat*. Pålletet, *frequ. Eika pållete, neuter illorum alterum superare poterat*, ingendera af de två kunde blifva den andras öfverman. Eime pållet åsasin, *de pretio mercis non poteramus convenire*, vi kunde ej komma öfverens om priset.

PÅN, påna, *canis, hund, vid. piådnak*.

PÅNN, *pluma, calamus, quo scribitur*, penna, skrifpenna. Kedke pånn, *stilus, griffel*.

PÅRAH, *plural. påraha, n. a. cognati*,

qui ex eadem sunt familia, flågtinge, flågtingar. Pårahatjeh måi len, *cognati nos ambo sumus*, vi bägge äro flågtingar. Pårahit åppet, *cognatos invisere*, hålla på flågtingarne. *Fenn. perin, hereditatem accipio, jag ärfver, & perillinen, hares*.

PÅRAD, pårat, *n. f. genus, stirps, flågt, stam*. Sodn le tatte påradeft, *illo ille genere natus est*, han är af den flågtten, han härstammar derifrån.

PÅRKEL, *diabolus, djefvul*. *Synon. paha innemi, fuono. Tije lepet tatte at-tjest pårkelest, ex patre estis diabolo. Pårkellakasats & pårkelatja, adject. diabolicus, djefvulsk. Pårkelatja par-go, factum diabolicum, en djefvulsk gårning. Fenn. perkeli, diabolus*.

PÅROLATS, pårulats, *cognatus, flågtinge*.

PÅRTOM, *vide piårtom*.

PÅRL, *margarita, unio, pårla*.

PÅRRAK, *vide fabtjes*.

PÅSET, *v. n. vide piåset*.

PÅSO, påsotak, *vid. piåssö*.

PÅSSATS, *Pascha, Påsk, vid. piåssats*.

PÅSTEK, påst, *n. f. frutex, buske*. Såke ja fädga påstek, *frutex betula & viburni*, björk- och vid-buske. Påstekats & påstets, *dimin. en liten buske*.

PÅTERNES, påternes takte, *vide piet-termes - takte*.

PÅTTOT, *v. a. vetare, prohibere, v. piëttot*.

PÅTTOTALLET, *v. a. recusare, repulsam dare*, gifva afflag, afflå, *cfr. piëttot*.

PÅTTATALLET, påtto, påttoges, *vide pettatallet, petto, pettoges*.

PÅUL, påula, *n. f. terra a nive purgata, quando nix discussa est*, bar mark, när snön är borttint. Påula plått, *v. plått. F. pålwi, locus primo vere nive nudatus*.

PÅULET, *v. n. de nive dicitur dum discutitur*, blifva bart, tina bort. Epe warai wuolge autel ko pâula, *in alpes non abimus antequam nix discutitur*, vi fara ej til fjålls förr än det blir bart. Påulestet, *dimin.* blifva litet bart. Påulagåtet, *inchoat.* begynna at blifva bart. Påulagåtemen le muora maddeken, *ad radices arborum nix diffugere incipit*, det börjar at bli bart under tråna.

PÖDDOSTATTET, *v. a. placare*, blidka. Ib matte so pöddostattet, *iram ejus placare nequeo*, jag kan ej stilla hans vrede. *Austr.*

PÖRDSOTJI, *adv. adstrictē*, tått, kort tilbundit. Ele nau pördsotji tjana, *noli ita adstrictē colligare*, bind ej så knapt til, så kort igen. *Opp. remisse.*

Q

Q. *Litera hac ante u consonante sive w, sequente vocali, utuntur scriptores Lapponici, interdum & litera k ante u insequente vocali o, Fennici autem litera c, ut e. gr. in Cuopio, quod efferendum ut qwopio aut Kwopio, sive ut qw in Anglicano vocabulo Qween.*

QWARDN, qwarne, *n. s. mola*, qwarn, *cfr. mill.* Kåt qwardn, *mola manuarum*, handqvarn.

QWARTEL, *vide kårt*, kårtel.

QWAST, *scopæ*, qvast.

QWEBME, *vide kuobme*, kuobmot.

QWEDDET, *v. a. portare, ferre, gestare*, båra. Kåtin qweddet, *manu portare*, båra med ell. i handen. Nådeb qweddet, *onus portare*, båra bórdan. Tjowelk nalne qweddet, *bajulare*, båra

på ryggen. *It. mēseb qweddet, vitulum parere*, kalfva. Lådde männit qwedda, *avis ova parit*, fogelen vårper ågg. Kosa le qweddam, *vacca vitulum peperit*, kon har kalfvat. *It. accusare, in jus vocare*, anklağa, ståmma til råtta. Qweddin so karrasikt, *accusabant illum graviter*, de anklagade honom hårdeligen. Qweddet kalkab to attjasat, *accusabo te apud patrem tuum*, jag skal anklağa dig hos din far. *It. Mon ådtjob qweddet, maite tije meddebet, delictorum vestrorum culpa in me omnis transfertur*, jag får båra skulden för edra förfeelser. Sjaddob qweddet, *fructum ferre*, båra frukt. *It. Piågga watnaseb qwedda, vento vehemente in alium & perversum cursum depellitur cymba*, båten blir våderdrifven. Qweddestet, *dim. litet båra*, m. m. Qweddegåtet, *incipere portare aut accusare*, begynna at båra eller anklağa. Qweddajet, *id.*

QWEDDEJE, *qui portat &c.* den som bår, m. m. Nåde qweddeje, *bajulus, onus portans*, den som bår bórdan. *Accusator*, anklagare. Qweddeje lådde, *avis ova pariens*, en fogel som vårper ågg. *cfr. qweddet.*

QWEDDEK, *n. a. non portatus*, som ej är buren. Qweddek nåde, *onus, quod nullus portavit*, en bórdan, som ingen burit. *It. non accusatus, in jus non vocatus*, oanklagad.

QWEDDEM, *n. s. portatio, gestatio*, bårande. *It. accusatio*, anklagande. *cfr. qweddet.*

QWEDDEMUS, *n. s. lis vel caussa, propter quam nominis delatio fit*, kårömål. *It. onus,*

onus, portandum, börda, det man har at bära.

QWEDDATALLET, *v. passiv. portari, accusari*, blifva buren, blifva anklagad. Kåffe qweddatallai, *cum accusaretur*, när han blef anklagad.

QWEDDATES, qweddat, *n. s. machina qua quid portatur, feretrum*, det hvar med något bäres, bär.

QWEDDATET, *v. n. currendo vel alio modo effugere posse aliquem insequentem*, genom löpande eller annars kunna undfly eller komma undan någon. Idtji qweddat måste, *me effugere non poterat, quin illum statim deprehenderem*, han kunde ej fly undan mig så fort, at jag ej skulle hinna på honom.

QWEDDETET, *v. a. portandum curare, clitellas imponere*, låta bäras, klyfja.

QWEDDETATTET, *v. n. posse portari, accusari posse sive deferri*, kunna bäras, kunna anklagas.

QWEDDETOWET, *passivum τὸ qweddet*, bäras, anklagas, se qweddet.

QWEDDO, *n. s. accusatio, delatio nominis*, anklagande, klagomål. *It. Ednen qweddo, proles, partus, lifsfrukt, cujus loco interdum apud scriptores occurrunt hægga fjaddo, tjäiwe fjaddo, sed minus genio lingvæ congruenter. Compos. qweddo-land, patria, solum natale, fädernesland, födelse-ort.*

QWEGGERDET, *vide qwoggertet*.

QWEIBME, *proximus, vicinus*, nästa, granne. Etse qweibmabt, *dilige proximum tuum*, älska din nästa. *It. socius, sodalis. cfr. kradna, stallbroder, kamerat. Qweibmetak, cas. negat. sine socio, solus, utan sällskap, allena. Hoc etiam nomine se invicem conjuges*

appellant, qweibme kalla ock gifter personer hvarandra. Qweibmam puoram, mi conjux carissime, min kära man. Qweibme nare, sodalitiu, tantus sociorum numerus ut sodalitas constitui possit, sällskap, få många som fordras til sällskap. Alma qweibme, vir sociabilis sive cujus facilis est conversatio, en sällskapslik och nöjsam umgängesman. Dicitur quoque: I qweibmen orro, cum illo conversari difficile est & minus jucundum, difficilis ejus est conversatio, man har ej något nöje af hans sällskap, han är svår at umgås med. Scribitur quoque & dicitur qweime. Qweibmats, dim. blandientis est. Qweibmatjam, mi sodalis optime, du min käre vän. Fenn. cumpani, socius.

QWEIBMETEBME, qweibmeteme, *n. a. qui sine socio est, solus*, den som är utan sällskap, ensam.

QWEIK, *torrens, cataraeta*, forfs, strömfall. Qweiken äiwe, *v. luspe*. Qweikeb luitet, *secundo flumine sive torrente navigare*, fara utföre strömmen. Qweikats, *dimin. en liten forfs*.

QWEIK-KAREG, *avicula cataraetas fluviorum amans, in Lapponia imprimis frequens, colore nigricante, forfs-sparf*.

QWEIM, *præpos. cum, med. vide kum*. To qweim, to-kum, *tecum, med dig*.

QWEIS, *hoc nomine dolores quosvis ischiaticos appellant, torrvärk, gickt. Norrland. qwesa*.

QWEITSAK, *n. a. ingeniosus, fintlig*. Snuortak, *idem*.

QWEITSET, qweitsfatet, *v. a. animadvertere, intelligere, förnimma, förstå. It. in memoriam revocare, komma ihåg.*

QWEK-

QWEKSEK, *n. avis, pica silvatica*, rødfogel råglrika.

QWEKSEKASEH, *n. f. aurora borealis*, nordfken. Qweksekaseh puoleh, *aurora borealis fulget*, nordfkenet brinner.

QWEKT, qwekte, *n. numeral. cardinal. duo*, två. Qwekt japeh lokke nalne, *anni duodecim*, tolf år. Qwekte lokke, *viginti*, tjugu. Qwekte kaudnai, *vide* kaudne. Qwekten aiken, *bis*, 2 gånger. Qwekte palen, *id.* Qwekte kerden, *dupliciter, duplicate*, dubbelt. *cfr.* kerde.

QWEKTEKATS, *n. a. temerarius, nimis audax*, oförvågen, altför dristig och oförsiktig. *It. nequam, nebulo*, en skålm.

QWEKTA, qwektak, *duo solitarii*, två allena. Måi qwekta leime tanne, *nos ambo soli heic eramus*, vi två voro här allena. Tåi qwekta, *vos duo soli*, j två allena. *Valet quoque idem atque conjunctio copulativa &, de duobus dum loquimur, c. gr.* Attjitjeh qwekta, *pater & (filius scil.)* fadren och sonen. Wuoidnib mon todnob ednitjit qwekta, *te & matrem tuam videbam*, jag såg dig och din mor. Ednitjeh qwekta, *mater cum filio filiave*, modren med sonen eller dottren.

QWEKTEL, qwektelen, qwektelest, *adv. ab utraque parte, utrinque*, på båda sidor om. Qwektel waren, *ab utraque parte montis*, på båda sidorne om berget. Qwektelest låpa pahaseh, *uterque malus est*, de åro elaka bägge två.

QWEKTELAKA, *adv. duplici modo*, på tvåhanda sätt. Qwektelakafats, *adj. duplex*, tvåfaldig.

QWEKTES, *duo*, två. Qwektes lån, *duo sumus*, vi åro två. Aitsef sono qwektaseh, *illos ambos conspiciebat*, han blef dem båda varse. Qwektes mijast, *duo nostrum*, två af oss.

QWEKTASTALLET, *v. a. dubitare*, tvifla. Ele qwektastalla tann pira, *noli de illa re dubitare*, tvifla ej derpå. Qwektastalleje, *particip. dubitans*, den som tviflar. Qwektaladdet, *id.* & qwektaladdeje.

QWEKTASTALLEM, *n. f. dubitatio*, tviflande, tvifvelsmål.

QWEKTETET, *v. a. in duas partes dividere, dirimere sive separare*, dela i två delar, åtskilja. Qwektet taite, *dirime hos*, åtskilj dessa. Qwektetastet, *dimin.* litet skilja åt. Qwektetatjet, *inchoativ.* begynna at åtskilja. *cfr.* juoket.

QWELE, *n. f. piscis*, fisk. Qwelit piw-det, *piscari*, fiska. Passen qwele, *piscis assus*, stekt fisk. Qwele kådho, *piscium nuptie*, fiskelek. Transl. Kukkes qwele, *serpens*, orm. Qwelats, *dim.* en liten fisk. Fenn. *cala, piscis*.

QWELAJES, *n. a. piscosus*, fiskrik. Qwelajes jaure, *lacus piscosus*, fiskrik sjö.

QWELEJE, *piscator*, fiskare.

QWELEK, *n. avis, milvus piscarius*, fiskörn.

QWELASTET, *pisces abundantius capere*, få mycket fisk. Qwelastattet, *frequ. idem & qwelatet*.

QWELETES, *n. a. piscibus carens*, fisklös. Qweletes jaure, *lacus piscibus carens*, en sjö som är utan fisk.

QWELME, *n. f. pilus*, hår. Transl. Maggar qwelmeft le fodn? *qualis ille vir est f. cujus indolis?* af hvad art är han?

QWEP-

QWEPPER, *n. f. unguis, imprimis humanus*, nagel. Qwepperit tjuoppet, *ungues præsecare*, klippa af sig naglarne. Sluooptjo qwepper, *ungula bifida*, klufven klóf.

QWEPPET, *v. a. complicare*, v. kuopet.

QWEPS, *vide* kuopfa.

QWERSSET, *v. a. tussire*, hosta. Warrab qwerfet, *sanguinem sive saniem eructare*, uphosta blod.

QWERSATES, *n. f. tussis*, hosta. v. káf-fåtes.

QWERTE, *morbis hystericus*, moder-paf-sion. Qwertin luoja, *hysteria laborat*.

QWETTAI, *adv. respectu*, i anseende til. Mo qwettai, *respectu mei*, i anseende til mig.

QWEUROT, *adv. vide* krågnot. Qweurot wadfa, *corpore incurvato incedit*.

QWESA, qwesats, v. kuofa. *Fenn. cuusi*.

QWIN, *femina, mulier*, qvinna.

QWOBBER, *fungus*, svamp. Qwobbertet, *fungos querere edendos, ut solent rangiferi pecudesque aliæ*, åta svamp. Såges om boskap.

QWOBME, *palatum*, gom, v. guobme.

QWOBTJA, *ursus*, björn.

QWODDET, qwoddo, *vide* qweddet, qweddo.

QWODDO, *n. f. arbor humi prostrata, arbor vento evulsa*, vindfålle, låga.

QWODET, *v. a. relinquere*, lämna, lämna qvar. Kaikeb waldi, idtji aktebke qwode, *omnia auferebat nihil relinquens residui*, han tog bort alt och lämnade ingen ting qvar. *Transl. Attje so utsekatjen qwodi, pater, illo adhuc parvulo, obiit diem supremum*, hans far dog, då han ännu var barn. Qwodi mijeb, *discedebat a nobis*, han

for bort ifrån oss. *It. superare, antecellere*, öfvergå, öfverträffa. Wiåke-men so qwodib, *cursu illum superabam*, jag sprang fortare än han. Qwodeftet, *dim. litet lämna*, m. m. Qwodegätet, *inchoat. begyn. at lämna*, m. m.

QWODETET, *v. a. facere ut relinquatur, relinquendum curare*, låta qvarlämnas.

QWOGGERTET, *v. n. manibus pedibusque simul incedere, reptare*, krypa på händer och fötter, mafa. Qwoggertastet, *dimin.* Qwoggertatjet, *inchoat. begynna krypa. cfr. piåket.*

QWOGGOT, *dorso incurvo*, krokryggigt, framlutande, *cfr. qweurot, qwoggertet.*

QWOGNER, *costa navigii aut etiam trabæ Laponibus usitata*, vrånger i et fartyg eller ock i en Lappflåde.

QWOIGO, *vaccula*, qviga.

QWOIK, *vide supra* qweik.

QWOIKO, *præpos. vide* kåik, lusa.

QWOIN, qwoina, *vid. qwin*, kånno.

QWOKET, *v. n. splendere*, glänfa, skina. Peiwe qwoka, *sol lucet*, solen lyser, *cfr. kiket.*

QWOKEM, *n. f. splendor*, sken, glans.

QWOKET, *n. a. vide* kiked, kikok.

QWOKKARET, *v. n. qua partem confringi, cum pars alicujus rei effringitur, mista et stycke, få et skal. Kare qwokkari, vasis fracta est pars*, det gick et stycke löst af kårilet. Raddest qwokkari, *e margine frustum discutiebatur*, et stycke af brådden flogs löst. Qwokkarastet, *dimin. mista et litet stycke, få et litet skal.*

QWOKKERTET & frequ. qwokkartattet, *v. a. partem discutere, fragmentum excidere*, slå eller bryta löst et stycke.

Transl. qwokkerti mo åloft, partem gregis mei auferebat, gregem aliquantum imminuebat, han förminskade min hjord. Qwokkertastet, dimin. bryta löst et litet stycke.

QWOKSEK, *aurora borealis, vid. qwek-fekafeh.*

QWOKSO, *n. f. aurora, diluculum, morgonrodna, dagsrand. Qwokson påti, tempore diluculi veniebat, han kom i dagningen. Qwokso naste, lucifer, morgonstjerna.*

QWOL, *qwola, testiculus, scrotum, pun-gar. Qwolak, non castratus, ofnöpt. Qwolak tåmp, equus admissarius, hingst.*

QWOLPE, *pavimentum, gålf, v. guelpe.*

QWOLDO, *n. f. intemperies cæli tempore hiberno ex procella & nive, procella nivem sustollens & dispergens, urvåder. H.*

QWOLDOT, *v. n. alga qwoldot, ventus nivem incipit cumulare, det börjar blifva urvåder. Ratheb le qwoldom, via nive cumulata vento operta est, urvådret har kastat igen vägen. Qwoldostet, dimin. yra litet. Qwoldogåtet, inchoat. begynna at yra ell. blifva urvåder.*

QWOLG, *qwolga, pilus, pili bestiarum, hår på djur. cfr. wuopt. Qwolgets, dimin. et litet hår.*

QWOLGAJ, *qwolgajes & qwolgek, n. a. pilosus, hårig, hårluden. Qwolgajes nakke, pellis pilosa, hårludit skinn.*

QWOLGESTET, *v. n. balbutire, låspa.*

QWOLMES, *n. f. cortex imprimis abietis, nec non aliarum arborum & herbarum, bark på trån, i synnerhet tall, skalet på örternas stjelkar.*

QWOLMESTET, *v. a. arborem deglubere,*

corticem detrahere, afbarka, skala. Nåpob qwolmestet, rapæ corticem detrahere, skala en rofva. Fenn. coloan, corticem detraho, deglubo.

QWOLMO, *n. f. crepusculum, skymning. Kassa qwolmo, post crepusculum, cum crepusculum præteriit & nox fieri incipit, efter första skymningen, då det börjar blifva natt och hel mörkt. Kassa qwolmon påti, per vesperi veniebat.*

QWOLMOTET, *v. n. vesperascere, quando nox fit & tenebris operitur terra, mörkna, blifva skumt. Juo le qwolmotemen, jam incipit vesperascere, det börjar nu at blifva mörkt. Qwolmotatjet, inchoat. incipere ad vesperascere, begynna at blifva mörkt. Koli qwolmotatjemen, vesperascente cælo.*

QWOLPA, *qwolpen, campus, planities, flått. Sadde qwolpen, campus arenosus, sandhed. Petse qwolpen, campus abietibus confitus, tallhed. Qwolpenats, dimin. en liten hed.*

QWOLTATET, *v. n. putrescere, multna. Juo lårh tah qweleh qwoltatum, pisces hi putredinem jam contraxerunt, dessa fiskar åro redan multnade. De primo gradu putredinis dicitur & minus est quam måsket. Qwoltatastet, dim. litet multna. Qwoltatatjet, inchoat. begynna at multna.*

QWOLTASTATTET, *v. a. macerare, coquendo macerare, ut mollius fiat, förvålla.*

QWOLTE, *n. f. frigus verno tempore, vårkôld.*

QWOMO, *n. f. vide kuobmo, kuomo.*

QWOP, *muscor, situs, mögel, v. kuop.*

QWOPES, *venefica, håxa, trollpacka.*

Qwo-

Qwopes akkakuts, *vetula venefica, lamia*, en gammal håxa. *Tantum de feminis. Compos.* kuopeswuot, *subst. veneficium mulierum*, qvinnors trolldom. *De viris dicitur*, nåite, nåiteswuot. *cfr. meuret.*

QWOPASTALLET, *v. n. qwopastallem, v. nåitastallet, nåitastallem. De femin.*

QWOPET, qwopot, *&c. v. kuopet &c.*

QWOPTJA, *ursus*, björn.

QWOR, qwora, *n. f. malum omen, prodigium*, förbetydelse, tecken. Qwora qwele, *pisces deterioris ominis*, fiskar af ond förbetydelse. *Transl. Qwora tjalmeh, oculi malevoli & quæ aspiciunt quasi infausta reddentes*, elaka och olycksfulla ögon.

QWORA, qworen, *vide kuoren.*

QWOREK, *n. f. idem atque qwor. Qworekefne le todn, malum te sequitur omen*, du är olyckelig.

QWORASET, qworefet, *v. a. animadvertere, intelligere, comprehendere*, märka, förstå. Talla tassa qworasib, *id statim intelligebam*, det begrep jag straxt. *It. annuere, intelligere & annuere*, förstå och lämna bifall til.

QWORATALLET, *v. a. fr. vid. qworetet.*

QWORATS, *lustrum, in quo hiemat ursus*, björnhide. *Imprimis de montium speluncis, quas autem fodiendo sibi preparat appellantur palem kâteh.*

QWORB, qworba, *n. f. incendium silvarum*, skogseld. Qworbeb jaksetet, *extingvere silvæ incendium*, slåcka skogselden. Qworba puolaji, *incendium factum est silvæ*, skogseld kom lös. *It. regio exusta, et land, som har brunnit. Abme qworba le tat, olim exusta hæc est regio*, detta landet har

skogseld gått öfver i fordna tider.

Qworba fuolo, *insula exusta.*

QWORBET, *v. n. ardere*, brinna. *De incendiis regionum dicitur & igne cineri dolofo supposito & occulte ardente*, mörja, fåges om skogseld. *Passiv. qworbot, brinna up. Landah lãh qworbom tan jaken, exusta sunt regiones hoc anno*, många länder hafva brunnit i detta år.

QWORBETET, *v. a. exurere regiones, incendio vastare terras*, härja, bränna skogar och landskap. *Transl. Sodn qworbeti mo påtsoit, rangiferos meos spoliabat & prosternebat, scil. ut incendium arbores*, han nederlade mina renar.

QWORDNO, *n. f. auctus nummorum valor*, förhögning på mynt. *Forte a Fenn. corco, genetiv. coron, exaltatio, usura, a corckia, altus.*

QWORET, *v. a. vestigare, vestigia querere*, gå på spår, spåra up. Piädna-keh lãh harbmat wifaseh qworet jut-
tusit, *mira ad investigandum feras canum est sagacitas narium*, hundarne åro ganska konstige, at medelst lukten upspåna och gå på spår eft. vildt. *It. sequi, följa. Qwora kainob, kãf-
fã tatt tãlwo, sequere ductum funis, quorsum te ducit, följ snöret eller re-
pet efter dit det leder dig. Qworeje, particip. pres. den som går på spår, m. m. Qworeftet, dimin. gå litet på
spår. Qworegãtet & qworajet, inch. begynna at gå på spåren, m. m.*

QWORETET, *v. a. frequ. id. atque qworret. Qworetib mai, studiose quidem sectabar. Qworetastet, dimin. litet
efterspåna.*

QWORETEJE, qworateje, *qui vestigia quarendo investigat, sectator, efterspanare.*

QWORF, *farcimen, korf, vide marfe.*

QWORG, *n. avis, grus, trana. Fennice curki, idem.*

QWORGGO, *n. s. locus in mari aut lacu lapidosus, syrtis, stengrund, grund i fjöar. (Qworgoi le tat jaure, lacus hic syrtibus abundat, denne fjön är full med stengrund.*

QWORKELET, *v. a. suggerere, admonere, gifva råd, anvisa, påminna. Sodn qworkeli mo, ille mihi istud dabat consilium, han rådde mig. Bor. dicunt sqworkelet. Qworkelastet, dimin. Qworkelatjet, inchoat. begynna at råda til.*

QWORKET & qworkok, *n. a. evidens, perspicuus, tydelig, redig. Qworkok le hålesne, perspicuus & distinctus est in dicendo, han är tydelig och redig i sit tal.*

QWORKETEK, *n. a. incomprehensibilis, non intelligibilis, obegripelig, cfr. puoi-ketek. Qworkes apta, in hymnis Lappon. idem. Compos. Qworkoklaka, adv. perspicue, distincte, tydeligen. Qworkokwuot, subst. perspicuitas, tydelighet.*

QWORKETET, *v. a. comprehendere, fatta, begripa. It. neutr. explicari, utvecklas. Kaino qworketi, restis explicabatur convoluta, repet vinklades ut ell. lopp ut. Qworketastet, dimin. Qworketatjet, inchoat.*

QWORKOTET, *v. a. explicare, förklara, uttyda, confer tjålgastet. Kalle sodn matta qworkotet, is optime explicare potest. Qworkotallet, frequ. idem.*

QWOSA, *Fenn. cuusi, vid. kuosa.*

QWOSMER, qwosmar, *cortex abietis, furubark. cfr. qwolmes. Hinc*

QWOSMERTET, *abietem deglubere, corticem abietis detrahere, slå barken af tallen. Qwosmertatjet, inchoat.*

QWOSMOT, *v. n. aduri, uri, blifva fvedd, bränna. Kapte le qwosmom, tunica ignis calore usta est, tröjan är fvedd af elden. Qwosmom piåbmo, cibus adusto sive empyreumatico ingrato sapore, vidbränd mat. Qwosmostet, dimin. litet bränna vid. Qwosmogåtet, inchoat. begynna at blifva vidbränd.*

QWOSMOTET, *v. a. facere ut aduratur, adurendum curare, låta bränna vid. Ele qwosmote piåbmob, noli cibum empyreumatico reddere sapore, låt ej maten få vidbränd smak.*

QWOSGNET, *v. n. de piscibus dicitur retibus se implicantibus, petere retia, gå på nåtet, snårja sig i nåtet, fåges om fisk. Qwele werbmai qwosgna, rete piscis petit, fisken går på nåtet. It. Mano qwosgna, luna illunis fit, tempore vespertino, månan blir ofynlig om qvållarne, månan sitter. Qwosgnetet, dim. Qwosgnegåtet, inchoat. Mano qwosgnegåta, luna incipit fieri illunis, månan börjar blifva ofynlig.*

QWOSGNETET, *v. a. percutere, slå, slå til. Qwosgneti mo såbbin, baculo me percutiebat, han slog mig med käppen. Qwosgnetastet, dimin. slå til litet.*

QWOSSE, *hospes, conviva, gäst. Qwosfeh påteh, hospites veniunt, vi få främmande. Qwosfit tuostotet, hospites excipere, taga emot främmande, undfåga gäster. Qwosse kâte, diversorium, hospitium, härberge, gäst-stuga.*

QWOS-

QWOSSOT, *v. n. convivari, diversari, epulari apud aliquem*, gåsta, spisa hos någon. To kalkab udne qwoffot, *tuus hodie ero conviva*, jag skal gåsta dig i dag. Qwoffostet, *dim.* litet gåsta. Qwoffogåtet, *inchoat.* beg. gåsta.

QWOSSASTALLET, *v. n. peregrinum agere, nimis esse verecundum*, fitta främmande, vara blyg. *cfr.* ammastallet.

QWOSSOTET, *v. a. cibo hospites excipere, hospites cibare*, gåstreda, gifva gåster åta. Mannejit qwoffotet, *viatores cibo reficere*, gifva refande mat. Qwosfotastet, *dimin.*

QWOSSOTEJE, *hospites excipiens benigne & cibans*, den som undfågnar gåster.

QWOSTO, *adv. vide* entsek, ludnok. I qwofto, *nequaquam*, ingalunda. *Aust.*

QWOTOT, *v. n. pasci, depascere*, beta, gå i bet. Suoineb wuokfa qwoto, *fœno pascitur taurus*. Wisteb påtfo qwoto, *rangifer lichene pascitur*, ren åter måssa. Buweh ången qwotoh, *a pecudibus pratum depascitur*, boskapen går i bet på ången. Qwotostet, *dim.* beta litet. Qwotogåtet, *inchoat.* begynna at gå i bet.

QWOTOM & qwoto, *n. s. pastus*, bete. Puore qwotom, *pastus largus*, godt bete. Qwotom neuro, *pastus fit deterior sive imminuitur*, betet blir sämre. Qwotom saje, *pascuum*, betesmark. Qwotomatta, *cas. negativ. sine pastu*, utan bete.

QWOTOK, *n. a. impastus, non pastus*, som ej gått i bet, obetad. Qwotok herke, *rangifer impastus*. Qwotok smala, *ovis impasta*.

QWOTOJE, *particip. qui pascitur, depascens*, den som går i bet.

QWOTOTET, *v. a. pascere*, beta, gå i vall med. Smalait qwototet, *oves pascere*, gå i vall med fåren. Påtfoit qwototet, *rangiferos pascere*, beta renar. Qwototastet, *dimin.* Qwototatjet, *inchoat.* begynna at beta eller gå i vall med.

QWOTOTEJE, *pastor*, herde, vallhjon.

QWOTOTEM, *n. s. pastio*, betande.

QWOTOTATTET, *v. a. frequ. id. ac* qwototet.

QWOTOTOWET & *interd.* qwototallet, *passiv. pasci*, betas. *It. depasci*, afbetas.

QWOTSANJE, *qwotfanja, lupus*, varg. *A*

QWOTSET, *v. n. de bestiis & feris, currere*, springa. Repe qwotfa, *vulpes currit*, råfven springer. Snjåra qwotfa, *mus currit*. *Transl. abundantia est murium*, det år en stor myckenhet af möfs. Ålo qwotfa nauk, *grex augeatur pecudum & indies accrescit*, boskaps-hjorden blir större och större. *It. scandere*, klifva. Muorai qwotfet, *scandere arborem*, klifva up i trä. Qwotfestet, *dim.* *cfr.* wiåket.

QWOTSELET, *v. n. celeriter currere*, hastigt springa. *It. de famulis.* Swainas muste qwotfeli, *famulus meus clam aufugiebat*, min drång har rymt utur sin tjänst.

QWOTSELTATTET, *v. a. currere facere, emittere ad currendum*, låta springa. *De lupa dicitur catulos e lostro educante.*

QWOTSETAKES, *n. a. cursans, cursitans*, som mycket springer. *It. effrenis*, ostyrig. Qwotfetakes påtfo, *rangifer effrenis*.

QWOTSETET, *curfu vehi concitatissimo*, åka fort och i fyrsprång. Qwotfettime åbbå peiweb, *per totam diem*

curfu vehebatur concitatissimo, vi kôrde i fyrſprång hela dagen igenom. Qwotſetaſtet, *dimin.* kôra något litet fort. *It. paulisper currere*, litet löpa. Qwotſetatjet, *inchoat.* begynna at kôra i fyrſprång.

QWOTSETEN, *curſu maxime concitato*, i fullt låpp, i fyrſprång. *Gerundium eſt verbi qwotſetet in Do. Adverbialiter accipitur.*

QWOUD, *instrumentum ligneum, quo nives conſcendunt*, ſkid. *Materia ex qua conficitur appellatur pignel, quod vid. cfr. ſappek.*

QWOUKET, qwoukotet, *vid. guouket.*

QWOULET, *proſpicere, inſpicere*, titta. Windek raiken qwoulet, *per fenestram proſpicere*, titta ut genom fenſtret. Ukſen qwoulet, *per januam inſpicere*, ſe in genom dörren. Ukſet qwoulet, *ab janua proſpicere*, ſe ut genom dörren.

QWOULELET, *idem. Celeriter proſpicere*, haſtigt titta. Kuttet qwouleli ukſen? *quis per januam inſpiciebat?* hvilken tittade in genom dörren. Qwoulelaſtet, *dimin.* litet titta. Qwoulelatjet, *inchoat.* begynna at titta.

QWOULELTAK, *n. ſ. proſpectus, conſpectus*, utſigt. Staden qwouleltaken lei, *erat in conſpectu urbis*, ſtaden ſyntes ifrån det ſtället, där han var.

QWOULETET, qwouletaſtet &c. *vide qwoulelet.*

QWOULEM, qwouletem, *n. ſ. ipſe actus proſpiciendi, proſpectus*, tittande, koxande. Qwoulem raike, *foramen, per quod proſpicitur.*

QWOULO, *alvus, buk. De avibus dicitur.*

QWOULOI, *adv. reſpectu, quoad*, i an-

ſeende til. Paha qwouloi ja puore qwouloi, *in malam & bonam partem, cfr. kautoi, qwettai.*

QWOUSA, *vide kuopſa.*

QWOUTEL, *n. ſ. meditullium, media pars area ſive ſuperficie*, medlerſta delen af en yta eller rymd. Jaure qwoutelen, *in meditullio lacus*, midt på ſjön. Kâte qwoutelen, *in meditullio caſe*, midt i kojan. Keſe ja talwe qwoutel, *eſtas hiemsque adulta*, midt i ſommaren och vinteren. Centrum, medelpunkt. *It. qwoutel, alpis, fjäll, ſkogslôſa och kahla berg. Qwoutelin wieflo, in alpibus commoratur. Cfr. kaſko.*

QWOUTELES, *n. a. medius, qui in medio ſitus eſt*, den medlerſte. *It. alpinus. Qwouteles ådnam, regio alpina, fjällort. Qwouteles kâte, caſa in alpibus exſtructa, fjäll-koja.*

QWOUTO, qwoutot, *adv. in duas partes æquales*, midt i tu. Juoket qwoutot, *in duas dividere partes æquales*, dela midt i tu, i två jämna delar. *It. adjective, qwouto juoko, partitio in duas partes æquales*, delning i tvåne lika delar. Qwouto åſe, *pars æqualis, pars altera ex dimidiato*, hälftva delen, halſpart. *It. qwouto, præpoſ. in, verſus, på, emot. Kedke qwouto jårråi, in lapidem incidebat, han föll emot en ſten, v. nieik, atſolen.*

QWOWOL, *scalprum, vid. kuowol.*

QWUJN, qwujna, *fæmina, mulier*, qvinna. Qwujnalats, *adv. muliebris*, qvinlig. *It. ſubſtantive mulier, ſexus fæmineus, qvinna, qvinnokôn. Qwujnalakats, adj. effæminatus, qui muliere vix fortior eſt, qvinlig.*

R

RABBET, *operam intendere, allaborare*, vinlågga sig, bemôda sig. Kaik famoi rabba, *omnibus viribus enititur*, han arbetar af alla krafter.

RABD, rabda, *n. f. margo*, brådd, *v. radde*.

RABMA, *n. f. locus montium præruptus, præcipitium*, brant, bergsbrant, *vide parbmo*.

RABME, *n. f. pes ursinus*, björn-ram, björn-tafs. Bire rabmit niamma, *ursus pedes fugit. Hinc*

RAEMAK, *n. a. lacertosus*, armstark.

RABMO, *vide njuom*.

RABR, rabra, *rangifer femina*, renko.

RABTJET, rabbtjet, *eniti, v. rabbet, id.*

RADAT, *dispensator, possessor, förvaltare, ågare. It. Toden leh radat tassa, ejus rei in te residet culpa, du rår derför. Compos. Aktradat, absolute imperans, envåldig. Aktradatwuot, absolutum imperium, envålde.*

RADAK, *inufit. Compos. etjaradak, sibi sapiens, pervicax, egenfinnig, envis. Etjaradakwuot, subst. pervicacia, envishet. Aktaradak, unanimis, concors, endrågtig. Etjaradefikt, adv. pervicaciter, egenfinnigt. cfr. rade, radet.*

RADALATS, *opulentus, dives, rik.*

RADASTALLET, *dominari velle*, vilja hårska och råda. Radaftalla tait ådna-mit, *harum ille regionum se possessorem jactitat*, han skryter af, at han rår om dessa länder.

RADD, *n. f. nivis exigua quantitas, tempore autumnali imprimis*, lit. och tunt snö-före, om höstarne i synnerhet.

RADDE, *n. f. ora, margo*, rand, brådd. Fiållo radde, *ora assis*, kanten på et

bråde. Sāwa radde, *ora maritima*, hafsstrand. Wuona radde, *ora Norvegiæ*, Norriska gränsen. *In plural. raddeh, pectus*, bröst. Raddist leb, *eger sum pectore*, jag har ondt i bröstet. *De tussi catharrali sæpius dicitur, interdum etiam de phthisi pulmonali.* Raddats, *dimin. liten brådd ell. kant. Fenn. rinda, pectus.*

RADDE, *n. f. titio, carbo*, brand. *v. bradde.*

RADDOK, *ingluviei deditus, heluo*, stor-ätare, fråffare. Raddokwuot, *subst. gula, voracitas*, fråfferi.

RADE, *n. f. consilium*, råd. Radeb takket, *consilium dare*, gifva råd. Radepele, *Consiliarius*, Rådsherre. Kono-gasa rade pele, *Senator sive Consiliarius Regni*, Riks-Råd. *It. rade, opes, divitiæ, rikedom. Puore radeb adna, sat est opulentus*, han har råd, han är rik. *Compos. Etja-radefikt, vid. radak. Aktaradefikt, unanimiter, endrågteligen, Act. 2:1. Radats, dimin. res familiaris, egendom. Utse radats le mufne, res mihi curta est*, jag har liten förmögenhet.

RADEKES, *qui consilium dat*, rådgifvare.

RADETEBME & radetes, *vide hājo.*

RADET, *v. a. possidere*, åga, besitta. *It. ih mon tassa rade, non mea culpa factum est*, jag rår ej derföre. Radeje, *particip. vide radat. Radeje aiwe, imperans*, den som har befålet. Kaika radeje, *omnipotens, alsmågtig, melius dicitur quam kaik wekfes, cfr. wekfes.*

RADHATS, *liberalis*, gifmild. *Austr.*

RADHEM, *n. f. liberalitas*, gifmildhet. *In Lycksela. cfr. arwokwuot.*

RADIEN, *Numen, quod credidere prisca Lappones animam sive spiritum vitalem cæli-*

cœlitus demittere, in conceptione humana, quo embryo deinceps imbuitur & animatur. Interea, hic spiritus, Dea Mudderakka traderetur, quæ, cum tempus instaret, fœtui illum daret, confer Mudderakka.

RADN, *vide* kradna. *It. vitulus rangiferinus, recens & primo vere partus, renkalf.*

RADOHET, *consultare, consilium conferre, rådslå. Radohet kalkebe, maite kalkebe takket, consulemus, quid agamus, vi skole öfverlägga hvad vi skole göra. Radohet tuina sitab, tecum conferre cupio consilium, jag vil rådgöra med dig.*

RADOHADDET, *frequ. idem.*

RADOHEM & *radohaddem, n. s. consilium, consultatio, öfverläggning.*

RADOTET, & *frequ. radoftallet, id. atque radohet, radohaddet.*

RAFE, *n. s. quies, pax, ro, fred. Fenn. rauha, id. Cas. negativ. rafetak & rafet, sine pace, utan fred. Rafe-takkeje, pacificator, fredstiftare. Compos. & oppos. orafe, ofred.*

RAFELATS, *n. a. pacificus, non contentiosus, tranquillus, fredsam, stilla och rolig. Compos. & oppos. orafelats, ofredsam, orolig.*

RAGGELET, *v. a. inclinare, luta, hålla på sned. Kareb raggelet, vas inclinare, luta kårilet. Raggelastet, dimin. litet luta.*

RAGGETET, *v. passiv. sive neutr. inclinari, luta, ligga på sned. Wadnas raggeti, cymba in alterum latus inclinata est, båten lutar på ena sidan, cfr. kâbmanet. Raggenet, id. atque raggetet.*

RAGGOK, *n. a. elatus, superbiens, hög-*

färdig. Raggok ålma, vir insolens, en högfärdig man.

RAGGOSTALLET, *v. n. superbire, elato animo esse, vara högfärdig. cfr. stuo-rastallet. Raggostallet tawerinas, opibus superbire, högfärdas öfver sin rikedom. Raggostallegåtet, inchoat. incipere superbire, begynna at blifva högfärdig.*

RAGGOSTALLEJE, *superbiens, elatus, högfärdig.*

RAGGOSTALLEM, *n. s. superbia, högfärd.*

RAGGOT, *adv. inclinate ad alterum latus, lutande, på sned, cfr. hallot. Wadnas le raggot, cymba ad alterum latus inclinat, båten lutar på ena sidan. Pieja kareb raggot, inclina vas, luta kårilet. Raggot wållahet, lateri inniti, ligga på sidan.*

RAGNO, *n. s. paries, vägg. Proprie paries casarum Lapponum.*

RAHA, *n. s. pellis ferina cavior, dyrskin. Rahan nakke, id. vide naute. It. omne id, quod in pretio est, pecuniæ, pengar, penningars värde. Fenn. raha, pecunia.*

RAHTE, *via sive semita per nivem, vinter-väg, väg igenom snön.*

RAJA, *n. s. meta, utmål, v. kraja.*

RAIDE, *n. s. tonitru, åskedunder. Fenn. raju, procella.*

RAIDE, *plural. raideh, ita appellantur quorum curæ aliorum commissi sunt rangiferi, renskötare, ren-Lappar.*

RAIDERES, *n. s. scala, stige, trappa. It. gladius orionis, confer njall, se njall. Raideresats, dimin. en liten trappa.*

RAJANES, *n. a. ad rem familiarem attentus, husaktig, hushållsam. Rajaneswuot, subst. cura rei familiaris, husaktighet, god hushållning.*

RAJAST,

RAJAST, aktet rajast, *vide* pirk.

RAIDET, *v. n. tonitrua edere*, dundra, fåges om åskan, *cfr.* raide, atja.

RAIDO, *n. f. series*, rad. *Proprie de rangiferorum serie vehem trabentium*, fåges egenteligen om en rad med renar, som draga las.

RAJE, *n. f. limes, terminus, meta*, gräns, mål. Rajeb piejet, *limitem constituere*, fåtta up gränse-skilnad. Raje juoko, *id. qu. raje*. *It. kaska raje, dimidium itineris*, halfva vågen. Kitta tan rajai, *huc usque*, ånda hit, eller ånda tils nu. Tatte rajest, *hinc, ex hoc loco*, härifrån, ifrån detta stället. Man rajai leh todn so tjowom? *quousque illum es secutus?* huru långt har du följt honom? *Fenn. raja, terminus*.

RAJEK, *n. a. negativ. non missus*, oskickad. *Austr. rajetkenna, id. It. non dotatus, qui sine dote est*, som ej fått någon hemgift, *formatur a verbo*

RAJET, *v. a. mittere, ablegare*, skicka, affända. Ib ane kâb kalkab rajet, *quem mittam non habeo*, jag har ingen at skicka. *It. novis nuptis dotem dare*, gifva sina barn hemgift. Neitab rajet, *filiae dotem dare*, gifva sin dotter hemgift. *It. Pâtsob rajet, rangiferum maculare*, slakta en ren. Kaudnit rajet, *vasa in ordinem collocare & rite disponere*, laga sina saker i ordning. Rajestet, *dimin.* Rajegâtet, *inchoat.* begynna at skicka, *m. m.*

RAJEJE, *qui mittit, dotem dans*, den som skickar, den som ger hemgift.

RAJEM, *n. f. missio*, fändande, skickning.

RAJETATTET, rajedattet, *v. n. posse mitti*, kunna skickas. I rajetatte, *miti nequit*.

RAJO, *n. f. dos, quam Lappones & filiis & filiabus dant*, hemgift, åt son ell. dotter. Rajo kapte, *tunica dotalis*. Rajo kebne, *abenum dotale*, kittel den man fått til hemgift. *It. idem atque neuto, skötsel, ans.*

RAIKE, *n. f. foramen, apertura*, hål. Ukfa raike, *ostium, dörr*. Nabar raike, *foramen terebra factum*, et bårat hål. *It. piåula raike, vid. plått.* Raikats, *dim. et litet hål. Fenn. reikâ, foramen.*

RAIKANJE, raikanj, *n. f. terebra*, näsvare, bår. *Omne id quo quidquam pertunditur.*

RAIKAK, raikak, *n. a. perforatus*, som har hål, hålig. Raikak litte, *vas perforatum sive fissum*, et håligt kåril.

RAIKANET, *pertundi*, gå hål på. Kabmak le raikanam, *calceus detritus est & pertusus*, skon år sönder. Raikanastet, *dimin.* Raikanatjet, *inchoativ.* begynna at gå sönder.

RAIKETET, *v. a. perforare, pertundere*, genombåra, göra hål på. Muorab raiketet, *lignum perforare*. Jågnab raiketet, *glaciem pertundere*, göra hål på isen. Tjada raiketet, *perforare*, genombåra. Raiketastet, *dimin.* litet genombåra. Raiketatjet, *inchoat.* begynna at genombåra.

RAIKETATTET, raikedattet, *v. n. posse perforari*, kunna genombåras. *It. perforandum curare*, låta genombåra.

RAIMES, *n. a. teter, horridus*, ohyggelig.

RAINES, raina, *n. a. purus*, ren, klar. Raines tjatse, *aqua pura*, rent vatten, *cfr. tjålges. Compos. & oppos. oraines, immundus, oren.* Raineslaka, *adv. pure, rent, renligen.*

RAINESWUOT, *n. f. puritas, mundities*, ren-
A a a

renhet. *Compos.* Oraineswuot, *impuritas*, orenhet.

RAINEM, *n. f. purificatio*, renfande.

RAINETET, *v. a. purgare, purificare*, rena, renfa. Rainetastet, *dim.* litet rena. Rainetatjet, *inchoat.* begynna at rena. *Compos. & oppos.* orainetet, *inquinare*, orena.

RAINETATTET, rainedattet, *purgandum curare & posse purgari*, låta rena, kunna renas. I rainetatte, *purgari nequit.*

RAIPO, *mantile*, handduk. Kåta line, *id.*

RAIWA, raiwes, *masculus, mas, de lupis, canibus & vulpibus dicitur*, handjur af vargar, hundar, råfvar och andre klodjur. Raiwes piådnak, *canis mas.*

RAIWE, *n. f. lustrum*, rofdjurs nåste. *A.*

RAKET, *v. n. hiscere, debiscere, rimas agere*, spricka. Rakestet, *dimin.* remna litet. Rakegätet, *inchoat.* begynna at remna, *cfr.* luoddenet. *Fenn.* raco, *rima, fissura.*

RAKEM, *n. f. fissura, rima*, spricka. *De ipso acturimas agendi imprimis dicitur.*

RAKAD, *n. f. tempus, quo venere aestuant rangiferi*, renarnes springtid. Rakad saje, *locus, ubi Lappones istud tempus commorantur, cfr.* kilde. Rakad mano & *simpliciter* rakad, *mensis September, höst-månad.*

RAKKE, *n. a. etate proventus*, gammal, ålderstegen. *Minus est quam wuoras.* Rakke ålma, *vir satis etate proventus.* Rakke neita, *virgo etate proventior*, en gammal jungfru.

RAKKAITUET, rakkaitowet, *v. n. senescere*, åldras, blifva gammal.

RAKKET, *venere aestuare, veneri satisfacere, de brutis dicitur & pecudibus,*

cfr. keimet, *quod de canibus*, springa, bestiga. Rakkeje farwes, *rangifer admissarius venere aestuans*, en brundren i springtiden. Rakkestet, *dimin.* Rakkegätet, *inchoat.* *Fenn.* racas, *carus*, racastan, *amo.*

RAKKELET, *frequ. idem atque rakket.*

RAKKAS, *n. a. carus*, kår, *inuit.* *v.* keres.

RAKKEM, *n. f. coitus brutorum*, brunst.

RAKKO, *rete, quod sub glacie ponitur piscibus*, nåt som utfåttas under isen.

RAKKOSTET, *retia sub glacie piscibus tendere*, fåtta ut nåt under isen.

RAKOT & rakotet, *v. a. radere*, raka. Rakostet & rakotastet, *dimin.* Rakotatjet, *inchoat.* begynna at raka.

RAKOTEM, *n. f. rasio*, rakning. Rakom, *id.* Rakom nipe, *novacula*, rakeknif.

RAKRE, *crena vel aliud ejusmodi scabrum ligni dolandi*, en skåra eller annan ojämnhet på et stycke trä, som skal hyflas flått. *Oppositum est levitatis.*

RAKREK, *n. a. scaber, non levigatus*, ojämn, oslåt. *De ligneis vasis &c.*

RAKTES, *lorum, quo rangifer ad traham junctus illam trahit*, drag-rem, hvarmed ren drager lasset.

RAKTJOT, *vid. supra krakfjot, id.*

RAM, ramas, *vid. fram. Svec. orig.*

RAMP, *n. f. ostentatio, jactantia*, skryt. Koros le tatt ramp, *mera est ostentatio*, det år bara skryt, *cfr.* rampo.

RAMPASTALLET, *ostentare, gloriari*, skryta.

RAMPE, *n. a. debilis, infirmus*, svag. Tjowelk rampe, *qua dorsum infirmus*, svag och klen i ryggen.

RAMPO, *n. f. laus*, beröm. Ådna rampob ådtjoi, *magnam laudem consecutus*

- tus est*, han fick mycket beröm, *cfr.* maino. *It. jactantia*, skryt, *v.* ramp.
- RAMPET, rampot, *v. a. laudare*, berömma. Rampet tab älmab, *bunc collaudant virum*, de berömma denne mannen. *It.* Etjeb's rampet, *jactare se*, skryta, berömma sig sjelf, *cfr.* rasset. Rampestet, *dim.* berömma litet. Rampegåtet, *inchoat.* begyn. at berömma.
- RAMPEJE, rampar, rampokes, *jactator*, *ostentator*, en som skryter.
- RAMPEM, *n. f. laudatio*, berömmande.
- RANDIWR, randur, *cervus*, hjort.
- RANGASTET, *v. a. punire, corripere*, straffa, *vid.* pakkatet. *Fenn.* rangon, *punio*.
- RANGASTUS, rangastem, *vid.* pakkates. *Fenn.* rangailtus, *pæna*.
- RANO, *gaufape*, rana, tåcke, *v.* krano.
- RANOT, *vid.* rewet, *spoliare, vi abriper*, rövva, plundra. Ranoje, *raptor*, rövare.
- RANOM, *n. f. latrocinium*, rövande.
- RANOTALLET, *passiv. spoliari*, blifva plundrad.
- RANSAKOT, *exquirere, explorare, vide* åtfåtet.
- RAPET, *v. n. de aquæ superficie in fluviis & torrentibus undulata, ob lapidem sub aqua latentem, dicitur, undas agere*, göra vågor, bryta, fåges om vattubrynets brytning i vågor, af någon sten under vatnet i strömar.
- RAPKES, *oscillatio*, skakning, rörelse. Tjalme rapkes, *oscillatio muscutorum palpebrarum*, rörelse som kännes i ögonlåcken.
- RAPKESET, *v. n. oscillare, tremere*, ruska, skakas. Rapkeseje lastah, *folia arborum tremula*, ruskande löf.
- RAPKUWE, *momentum*, ögnablick. *Fenn.* råpåys, *genetiv. råpåyxn*, *id. Austr.*
- RAPOK, *n. a. alacer, qui negotia & facienda cito peragit*, snäll, *cfr.* happel.
- RAPPAS, rappes, *n. a. apertus*, öppen. Rappas uks, *janua aperta*.
- RAPPESET, rappaset, *v. passiv. aperiri*, öppnas. Ädnam rappasi, *terra debiscibat*, jorden öppnade sig eller remnade.
- RAPPET, *v. a. aperire*, öppna. Rappa ukfeb, *aperi januam*, öppna dörren. Nialmebs rappai, *os suum aperuit*, *Matth. 5:2.* Rappestet, *dim.* litet öppna. Rappagåtet, *inchoat.* begynna at öppna.
- RAPPEM, *n. f. ipse actus aperiendi*, öppnande.
- RAPPATATTET, rappadattet, *v. a. & pass. aperiendum curare, posse aperiri*, låta öppnas, kunna öppnas.
- RAPPENET, *v. passiv. vide* rappeset.
- RAPPESTAK, *qua aperitur & clauditur ostium*, dörrgrep.
- RAPT, *muliebri tegumentum frontis atque sincipitis ora stanneo limbo prætexta*, pännstycke, som Lapp-qvinfolken bruka, borderadt med tenn.
- RARIET, *numen aliquod, quod prisca coluerunt Lappones, cfr.* Kana-neidapor, en afgud hos de forna Lapparne.
- RARKET, *v. a. separare, vide* ratket.
- RASET, *v. a. excitare aliquem ad festinandum*, skynda på en, *cfr.* raffe.
- RASJO, *n. f. pluvia*, regn. Karra rasjo, imber, slagregn. Rasjo måke, *v.* måke.
- RASJOS, *n. a. pluvius*, regnaktig. Rasjos talke, *tempestas pluvia*, regnaktigt väder. Rasjos kefe, *æstas pluviosa*.
- RASJOTET, *v. n. pluere*, regna. Ketjo wackob rasjoti, *per totam septimanam* plue-

pluebat, det regnade hela veckan. *Rafjotastet*, *dim.* regna-litet. *Rafjotatjet*, *inchoat.* begynna at regna. *RASSE*, *n. f. festinatio*, hast, brådska. *Raffen* tabb takkib, *festinanter istud faciebam*, jag gjorde det i hastighet. *RASSAI*, *rassok*, *rasses*, *n. a. festinans*, *properans*, den som skyndar sig, hastig. *It. rassok*, *jactator*, skrytare. *RASSET*, *jactare*, *gloriari*, skryta. *Tawerinas rassa*, *se de divitiis suis jactat*, han skryter af sin rikedom. *Rassestet*, *dimin.* *Rassagätet*, *inchoat.* begynna at skryta. *RASSASTALLET*, *frequ. id. ac rasset.* *RASSEM*, *rasso*, *vide ramp.* *RASSJE*, *rassjes*, *n. a. fragilis*, svag, bräcklig. *Rassjes litte*, *vas fragile.* *Rassjes wadas*, *pamius qui facile atteritur, non diu perdurans*, ohålligt vallmar. *Rassjeswuot*, *subst.* bräcklighet, ostadighet. *RASSJOT*, *v. n. debilitari*, försvagas. *Rassjob peiwest peiwai*, *in dies debiliorevado*, jag blir bräckligare dag ifrån dag. *Rerte rassjo ko karra*, *corium minus fit tenax dum indurescit*, lädret blir skört, när det blir skarpt. *RASSOHET*, *v. n. properare, festinare*, skynda sig, hasta. *Rassohet mannen*, *iter properare*, skynda sig at resa. *Rassohastet*, *dimin.* litet skynda sig. *Rassohatjet* & *rassogätet*, *inchoat.* begynna at skynda sig, *cfr. rasse*, parget. *RASSOHEJE*, *festinans*, *præceps*, en som hastar. *RASSMES*, *n. a. saevus, crudelis*, grym. *RASSMOT*, *v. n. ira excandescere*, förgrymma sig, blifva ond. *RASSNET*, *v. a. congerere*, samla ihop,

skrapa ihop. *Muorait rassnet*, *ligna congerere*, samla ihop ved.. *RASTA*, *trans*, öfver, på andra sidan. *Rasta jäkkåb*, *trans fluvium*, på andra sidan om elfven. *It. rasta tåjet*, *confringere*, bryta af. *Rasta tjuoppet*, *amputare*, afhugga. *Såbbe le rasta*, *baculus confractus est*, käppen är afbruten. *RASTETET*, *transire*, fara öfver på andra sidan. *Jäkkåb rasteti*, *amnem trajecit*, han for på andra sidan af elfven. *Rastetastet*, *dimin.* *Rastetatjet*, *inchoat.* begynna at fara öfver. *RASTETEM*, *n. f. trajectory, transitus*, öfverfart. *Rastetemesne*, *in trajectory.* *RATHAK*, *n. a. liberalis*, gifmild, frikostig. *RATHE*, *via per nivem*, vinter-våg, *vidrahte.* *Fenn. rata*, *semita* & *retki*, *via.* *RATKET*, *v. a. separare*, skilja, affkilja. *Reinoheje ratka fautlit gaitseist*, *pastor segregat oves a capris*, herden skiljer fåren ifrån getterna. *Ratketuet*, *ratketowet*, *passiv. segregari*, afföndras, skiljas. *Ratkestet*, *dimin.* litet afföndra. *Ratkegätet*, *inchoat.* begynna at skilja. *Fenn. ratkin*, *dissuo* & *ratkitan*, *dirimor.* *RATKEM*, *ratka*, *n. f. segregatio, sejunctio*, afföndring, åtskiljande. *Ratkem kirje*, *libellus repudii*, skiljobref, *Matth.* *RATKETET*, *v. a. segregandum curare*, låta afföndra eller skilja. *RATKOT*, *v. passiv. segregari*, afföndras. *Ratkotet*, *frequ. id.* *Ratkotime kâbba harai*, *uterque nostrum a se invicem digressus est*, vi gingo bägge ifrån hvarandra, hvardera sin väg. *RATKOM*, *n. a. sejunctus, segregatus*, åtskild, söndrad.

- RATTET**, *v. a. diffuere*, uprifva, sprätta up fôm. Kapteb rattet, *tunicam diffuere. It. diffecare*. Qweleb rattet, *piscem diffecare*, fläcka eller skära fônder en fisk. Rattestet, *dimin.* Rattegâtet, *inchoat. incipere diffuere*, begynna at sprätta up. Fenn. raatelen, *discerpo*, ratkin, *diffuo*.
- RATTESET**, rattaset, *v. n. in futuris discerpi, diffui*, gå fônder i fômmarne, uprifvas. Fenn. râtifen, *sono ex fractura* & ratcaifen, *diffuor*.
- RATTESEM**, *fissura, disjunctio*, remna.
- RATTAK**, *piscis dissectus aëre siccatus*, en utfläckt och torkad fisk.
- RATTEK**, *vid. qwoddo*, karek. *Austr.*
- RATTETATTET**, rattatattet, *v. a. & n. diffuendum curare & posse diffui*, låta uprifva det som är fômadt, kunna uprifvas.
- RATTJET**, *v. n. contendere, studere, eniti*, stråfva, vinlägga sig. Tokko kalkebe rattjet pätet, *illuc contendemus pervenire*, vi skola bemôda oss om at komma dit. Rattja tann ammati, *illud ambit munus*, han stråfvar efter den fyflan. Rattjestet, *dimin.* litet efterstråfva. Rattjegâtet, *inchoat. incipere eniti aut contendere*, begynna at efterstråfva.
- RATTJOK**, *n. a. tenax incepti aut propositi, enitens*, ihållig, den som vinlägger sig.
- RATTKESET**, *v. n. de nervis dicitur corporis, dum ex nimia & subitanea extensione leduntur sive franguntur*, försträckas, förflitas, fåges när en fena blir försträckt.
- RATTKOTET**, *v. a. nervum aliquem frangere*, försträcka en fena. Sidobs ratt-
- koti, *latus suum ultra modum extendebat nervosque ladebat*, han försträckte sig i fidan.
- RAUDO**, *n. piscis*, Svetice rôding.
- RAUHE**, *pax*, frid, *vid. rafe*.
- RAUKE**, *defunctus*, afliden, död. At-tjam rauke, *pater meus defunctus*, min afledne fader. Ednam rauke, *mater mea defuncta*, min afledna mor. Rauk *etiam ejus dicitur spectrum sive genius, qui in aquis perit, cujusque deinde vocem nonnunquam audiri querulam fabulantur*. Rauk kallas ock dens vålnad, som drunknat, den de berättat sig ibland hôra ropa och jâmbra sig.
- RAUKET**, *v. n. decidere*, affalla. Akfjo rauki naddast, *securis a manubrio decidebat*, yxen föll af skäftet. Raukai jaurai, *in lacum delapsus est*, han föll i sjôn. *cfr. kattjet*.
- RAUKKET**, rauket, *v. a. exigere, postulare, fordra*. Makfob raukket, *mercedem expostulare*, fordra lôn. Laga raukka pargoit, *lex opera exigit. It. Aldo meseb rauka, vide râuket*. Raukket, *dimin.* litet fordra. Raukkegâtet, *inchoat.* begynna at fordra.
- RAUKKEJE**, *postulans*, den som fordrar.
- RAUKKEM**, *n. s. postulatio*, påstående.
- RAUKKASTALLET**, *v. a. frequ. idem ac raukket*.
- RAUKKALET**, *v. n. niçtare*, blinka med ôgonen. Fenn. râpåhdän, *niçto oculis. Austral.*
- RAUKKALEM**, raukalem, *n. s. niçtatio*, blinkande med ôgonen.
- RAUNA**, *n. propr. fœm.* Ragnilda.
- RAUN**, raudn, raudna, *forbus*, rônntåd. Raudna muôrjeh, *fructus sorbi*.
- RAURE**, *n. a. immitis, durus*, oblid, hård.

- I le raure pakob munji jättam, *ne unum quidem mihi dixit verbum veemens & asperum*, han har ej sagt mig et enda hårdt och oblidt ord.
- RAUSA, *glandula*, körtel.
- RAUTOT, *vid. rawetet, rawodet.*
- RAUTOTET, *v. n. boare*, ryta, böla.
- RAWÉ, *n. f. vid. strawe, niauwe, uwe.*
- RAWAD, rawem, *n. f. rubor nubium*, rodna på himmelen. Iddjetes rawem, *aurora, rubor ante solis ortum*, morgonrodna, rodnad för dagen.
- RAWET, *v. a. vid. krawet, trawet.*
- RAWETET & rawodet, *v. n. rubescere*, rodna. Peiwest rawet, *cælum sole oriundo, aut qui occidit, rubescit*, det rodna på himmelen af solen, som antingen är i up eller nedergående.
- REBBITS, *rangifer fœmnia valde vetula*, en utgammal ren-ko, *vid. rabr.*
- REDDOT, *v. a. parare*, tilrusta, förskaffa. Karwoit le sunji reddom, *vestibus illum providit*, han har försett honom med kläder. Reddostet, *dimin.* Reddogåtet, *inchoat.* begynna at förse.
- REDNE, *terebra*, bår, drill.
- REDNET, *v. a. terebrare, terebra perforare*, båra igenom, drilla hål.
- REGEAMENT, *regnum, regimen*, regement.
- REGJEROT, *regnare*, regera.
- REID, *n. a. paratus*, färdig, *vid. karwes.* Reid tårot, *paratus ad arma. Compos. & oppos. oreid, imparatus, oberedd.*
- REIDET, *v. a. preparare, apparare*, tilreda. Piåbmob reidet, *cibum preparare.* Reideftet, *dimin.* litet bereda. Reidegåtet, *inchoat.* begyn. at tilreda.
- REIDEM, *n. f. paratio, preparatio*, tilredelse, beredelse. Auta reidem, *parascere, preparatio.*
- REIDETATTET, *v. a. & n. preparandum curare & posse preparari*, låta tilreda, kunna tilredas.
- REIDNESTET, *v. n. vociferari*, ropa, skrika. Fenn. riahdan, *vociferor.*
- REIDO, *n. f. instrumentum, medium, machina*, redskap, verktyg. Tåro reido, *arma bellica*, krigsrustning, gevår. Salogwuoten reidoh, *media salutis*, falighets medel.
- REINO, *n. f. curā pastoria pecudum*, boskaps vallning och skötsel. Reinon lāh mija pātsoh, *nostros pastores curant rangiferos*, våra renar åro i herdarnes skötsel. Reinotak, *cas. negativ.* utan skötsel och vallgång.
- REINOHEJE, *pastor*, herde, vallhjon.
- REINOHEN, *n. f. vide reino.* Reinohem piådnak, *canis pastorius*, vallhund, *canibus utuntur Lappones, quorum ope rangiferos facili negotio cogunt & quorum volunt compellunt, quod aliter non nisi plurium hominum ope peragere possent. Istiusmodi canes in satis magno sunt pretio.*
- REINOHET, *v. a. pascere*, beta, gå i vall med. Pātsoit warin reinohet, *rangiferos in alpibus pascere*, beta renarne på fjällen. Reinohastet, *dimin.* litet beta. Reinohatjet, *inchoat.* begynna at valla eller beta.
- REINOHADDET, reinohattet, *v. a. frequ. id. ac reinohet. It. facere ut quis pascat pecudesque curet*, låta någon gå i vall med boskap. Reinohatte swainasebt pātsoitat, *cura ut famulus tuus rangiferos tuos pascat*, låt din drång valla dina renar.
- REISET, *v. n. proficisci*, resa, *v. mannet.*
- REIWATES, *n. f. ictus, plaga*, hugg, flagg.
- REI-

REIWETET, *v. a. percutere*, slå. Såbbin mo reiweti, *baculo me percutiebat*, han slog mig med kappen. Reiwetastet, *dimin.* litet slå. Reiwetatjet, *inchoat.* begynna at slå. *cfr.* laket, låsket.

REIWATALLET, *pass. percuti, cadi*, blifva slagen. *It. frequ. id. qu.* reiwetet, slå.

REKKE, reke, *n. f. cymba vetusta*, en gammal båt. Abme rekin jakkåb rastet, *cymba vetusta trajicere amnem.*

REKKET, *v. n. sufficere*, räckta til. Rekkestet, *dimin.* Rekkegätet, *inchoativ.* vide ället.

REKNIG, *n. f. vid.* lokko.

REKTAS, rekte, *n. f. jus, forum*, rätt, domstol. Rektasen auti keset, *in jus vocare*, stämna, gifva stämning. *It.* rekte, *portio*, del, lott. *vid.* åse.

REKTES, rekt, *n. a. rectus, justus*, rätt, tilbörig. Rektes kâino, *justa via*, den rätta vägen. Rektes, *dexter*, den som är på högra sidan. Rektes kâta, *dextra manus*, högra handen. Rektes pele, *latus dexterum*, högra sidan. *Compos. & oppos.* orekt, orektes, *injustus*, orätt, oriktig. Orektes âlma, *vir injustus*. Rektes miälak, *sincerus*, upriktig, rättsinnig. Rekteswuokafats, *justus, debitus*, rättskaffens, tilbörig.

REKTESFÂRDOG, *justus, justificatus*, rättfärdig, rättfärdiggjord. *Theol. Oppos.* orektesfârdog, *injustus*, orättfärdig. Rektesfârdogwuot, *justitia*, rättfärdighet. *Oppos.* orektesfârdogwuot, *injustitia*, orättfärdighet. Rektesfârdoglaka, *adv. juste*, rättfärdigt.

REKTESWUOT, *n. f. rectitudo*, (*ut ita dicam*) rätthet. *It. justitia*, rättrådighet. *Oppos.* orekteswuot, orätthet, orättrådighet.

REKTESRADAK, *justus*, rättvis. Rektesradakwuot, *justitia*, rättrådighet.

REKTO, *adv. juste*, rätteligen. *It. subst. justum*, rätt, riktighet. Rekto le, *justum est*, det är rätt. *Oppos.* orekto, oriktigt, orätt. I akteki orektob takket, *nemini injuriam inferre*, ej göra någon orätt.

REKTOK, *n. a. directus, qui non est curvus aut obliquus*, rätt, ända fram. Rektok muora, *lignum rectum*, *cfr.* njuolg. *Transl.* rektok âlma, *vir justus & sincerus*, en upriktig och rättvis man. *Compos.* orektok, *non rectus, curvus*, orätt, krokig. *It. injuriosus*, orättrådig. Orektok qweibmafes, *injuriosus in proximum suum*. Orektokwuot, *injustitia, iniquitas*, orättrådighet. Orektoklaka, *adv. injuste, inique*, orättrådigt, orättvilt.

REKTONET, *v. n. justum fieri aut rectum*, blifva rätt, blifva riktigt.

REKTOTES, *n. f. norma*, rättesnöre. Rektotafen kalka tat tunji orrot, *hoc tibi norma erit*, detta skal vara dig et rättesnöre. *Institutio, notitia*, underrättelse.

REKTOTET, *v. a. & rektotallet*, *frequ. vide* njuolgetet.

REKTOTEM, rektotallem, *n. f. correctio, emendatio*, tillagning, förbättring.

REKTOTATTET, rektodattet, *v. a. corrigendum curare*, låta rättas til.

REMMET, *effugere clam*, *vid.* tjakket.

REMMAR, *scyphus*, bågare.

REMSE, *vid. infra* ruomfe.

REPE, *n. animal. vulpes*, råf. Repe fåipe, *cauda vulpis*, råfrumpa. *It. quando tempore autumnali frondes arborum rubescere incipiunt aut flavescere*, fåg. ock, när

når löfven på trån börja gulna och blekna om hösten. *Transl.* Te udne repe qwoſſai ſjaddebe, *hodie in vulpis hospitium veniemus, i. e. famem hodie frigusque experturi sumus*, i dag få vi både frysa och svälta. Repeha, *id. atque repe.* Repelakats, *dolosus*, svekfull, bedrägelig.

REPPEN, *fumariolum tugurii Lapponici*, røkhålet på en Lappkoja. Reppen raike, *id.*

REPS, *rastrum*, råffa, harfva. Repſet, *v. a. sarrire*, råffa. Suoineb repſet, *ſænum sarrire*, råffa hō.

RERE, rerde, *vid. teres. Austr.*

RERTE, *n. s. corium*, låder. *cfr. hud.*

RESKETET, *v. n. tonare, fragorem edere, de subitaneo & magno fragore dicitur*, dundra, braka. Atjekuts resketi, *jupiter tonabat*, åſkan dundrade.

RESCHME, reſſme, *restis, funis*, rep. Reſſmats, *dimin. et litet rep.*

RESTET, *v. a. trahere, extendere, vellere*, draga, rycka, utſtråcka. Reſteſtet, *dim. litet rycka*. Reſtegåtet, *inchoat.* begynna at rycka eller ſlita på. Råttet, *idem.*

RETJET, retjeſtet, &c. *vid. råttjet.*

REUKESTET, *fumo tabaci uti*, røka tobak.

REURE, *n. s. bombardæ*, bōſſa. *cfr. birſo.*

REUSTET, *v. n. beare, mugire*, bōla, ryta. Koſa reuſti, *vacca mugit.*

REUTJETET, *v. n. strepere*, ſtimma, bullra, vara oſtyrig. Ådetin reutjetet, *minus quiete dormire corpusque huc il-luc jaſtare*, vara oſtyrig i ſōmnen.

REWE, *n. s. undæ fluviorum & torrentum*, quas lapides aut alia obſtacula efficiunt, vågor i ſtrōmmar, ſom fōrorſakas af ſtenar eller annat, ſom hindrar vatnets fria lopp. *cfr. rapet.*

REWET, *v. a. rapere, abripere*, røfva, med våld borttaga.

REWAR, *latro, fur*, røfvare, tjuf.

REWETALLET, *passiv. spoliari, exui*, bliſva røfvad, berøfvas.

RIBJA, *vide leute.*

RIBBRE, *n. s. jecur*, leſver. *vid. muckſe.*

RIBMET, *v. n. vid. remmet*, tjakket.

RIBMAR, *profugus*, rymmare.

RIDDO, *vid. supra pild. Austr. It. Riddo & riddho, n. s. ruina montium, cum saxa de montibus decidunt*, berg-ras.

Dicitur etiam, cum nives de præruptis montium lateribus cumulatae delabuntur, ſåges ock når ſnō raſar ner af de branta bergens ſidor, *Norv. ſnōſkred.*

RIDDET, *v. n. penetrare aliquo studere, pervenire eniti*, trånga ſig fram.

RIDET, *v. n. equitare*, rida. Rideſtet & rideſjet, *dimin.* Ridegåtet, *inchoat.*

RIDEJE & rideſjeje, *eques, equitans*, ryt-tare.

RIDHAK, *audax, temerarius*, djerf, oförvågen. *It. pargo ridhak, pertinax in laborando*, håftig och ſtåndaktig i arbete. Ridhakwuot, *subst. audacia*, djerfhhet, driftighet.

RIDNE, *nix in arboribus*, ſnō i trån.

RIGGE, *n. s. catena*, kedja. Route rigge, *catena ferrea*, järnkedja. *Proprie est catena, qua abenum super focum suspendunt.*

RIGGES, *annulus*, ring. *Proprie annulus orichalceus*, en måſſings-ring. *Ejusmodi annulos solent patres lustrici sive compatres matresque infanti in primum donum dare, quod si neglexerint, illum adultum nimis parcum futurum putant. Ut amuletum annulum ex orichalco factum aspiciunt Lappones. Defunctorum*
corpo-

corpora contrectantes aut ad cœmeterium vehentes ejusmodi annulo dextram muniunt, ut impune ista peragant. Non tamen omnes his addicti sunt superstitionibus. Riggefats, *dim.* en liten ring.

RIK, *n. f. divitiæ*, rikedom, *vid.* tawer. *It.* rik, rike, *regnum, regio*, rike, landskap.

RIKKO, *n. f. conquisitio, fructus, reditus*, förvärfvande, frukt, afvel. Etjen rikko le tat, *propria hoc mihi industria acquisivi*, detta har jag förvärfvat mig själf. *cfr.* piawas.

RIKKOT, *v. a. comparare sibi, acquirere*, förvärfva sig. *cfr.* auket, ablet.

RIKO, rikok, *n. a. dives*, rik. *vid.* bända.

RIKOT, *v. n. ditescere*, blifva rik. *vide* båndot.

RIKASTALLET, *v. n. vid.* båndastallet.

RIKOTET, *v. a. ditare*, göra rik, *vide* båndotet.

RIKTEK, *justus, æquus*, riktig, rättvis.

RIKTET, *v. a. postulare*, påstå, fordra. *Exquirere, fisciari*, utforska, efterfråga. Rikti måste tabb, *istud a me fisciabatur*, han utforskade det af mig. Riktestet, *dimin.* Riktegåtet, *inchoat. incipere expostulare aut exquirere*, begynna at fordra, begynna at utforska. Jus tuste riktegåta, *die wadde, si a te postulare incipit, des.*

RIM, rima, rime, *n. f. calendarium perpetuum Laponum, bacillum aut etiam tabellæ quatuor lignæ aut corneæ in formam libelli compactæ, in quibus, certis incisuris & characteribus, dies omnes festi & profesti totius anni festaque immobilia designantur.* Fenn. rijmis, *idem* & rijmis puu, *unde harum nationum conceptus patet, etiam in hac re.* Rim,

kallas en runstaf eller ock flera skifvor af trä ell. horn, som fästas ihop, hvarpå Lapparne med vissa strek och märken tekna up alla Sön- Høgtids- och andra dagar, för hela årgången, och bruka den ständigt såsom en Almanach. *Compos.* Rima kâtjeje, *calendarii peritus, qui anni tempora juste computare novit*, den som är förfaren i tideräkningen.

RIMS, rimse, *moneta argentea pondere drachmæ unius, sex oræ argenteæ*, en silfver sexstyfver eller en piås.

RINGET, *campanam pulsare*, ringa. *Tr.* Talla fodn ringi, maite fodn kulla, *statim, quod audit, dispergit*, han sprider straxt ut det han hör. Ringestet, *dim.* Ringegåtet, *inchoat.*

RINGEJE, *campanam pulsans*, ringare. *Qui aure est rimosa nihilque reticere valet*, en sqvalrare, som ej kan tiga med något.

RINGEM, *n. f. sonus campanarum*, ringning, klocke-ljud.

RINKES, *id. atque riko, rikok.* Rinkeswuot, *subst. divitiæ*, rikedom.

RINKS, *n. f. rigor, severitas*, strånghet. Rinksen nalte tabb jätti, *magna id dicebat severitate*, han sade det mycalfvarfamt.

RINKSES, *n. a. severus*, strång, hård. *H.*

RINKSASTALLET, *v. n. severum agere, severitatem simulare & rigorem*, visa sig strång. Attje rinkfastalla manai kum, *pater severum se gerit in liberos.*

RIPA, rip, *n. f. festuca, pulvis, fnas, stoft.* *It.* palea, agnar.

RIPAKKA, *diarrhœa*, durklopp. *Austral.* Usitatius est tjadat wank & tjadatak. Fenn. ripacka, *id.*

Bbb

RIPAK,

RIPAK, rippak, *n. f. limus*, gyttja. Ripakeft tiewas, *limosus*, gyttjefull.

RIPP, *sacra peccatorum confessio*, skrift. Ripp-almatjeh, *confitentes*, skriftfolk.

RIPPAK, *n. a. validus*, valens, mågtig, förmögen. Luodda-rippak, *magnis gressibus incedens*, den som tager stora steg. Pako rippak, *dicax*, cui *volubilis est in dicendo lingua*, talför, som har lätt för att tala. *Sæpe in malam partem: temerarie loquens*, framtalig. Pargo-rippak, *ad laborem alacer*, rask att arbeta. *Nunquam nisi in conjunctione cum aliis vocibus occurrit.*

RIPPEM, *n. f. locus ubi avis in arena apriatus est*, et stålle där en fogel har badat sig i sanden.

RIPPESTET, *v. a. propellere*, trudere, skuffa. *Dejicere*, stöta omkull. Ele mo rippeste, *noli me propellere*, skuffa mig ej.

RIPPOTET, *v. a. frequ. id. qu. rippestet.*

RIPPOTEM, *n. f. pulsus*, skuffande, stöt. Ib le to rippotem pardne, *me nusquam propellere vales*, te *quidem robustior sum*, du förmår ej skuffa mig.

RISOT, *celeriter quidquam facere*, med hast göra. Riso tållåb, *accende cito ignem*, gör up eld i hast. Riso mallafeb, *para properanter cenam*.

RISSE, *n. f. virga*, ris, *v. fwitja*. Rissin fwaskot, *virgis cadere*, piska. Jubmelen risse, *pœna a Deo immissa*. Rifsats, *dimin.*

RISSJA, *n. f. sulphur*, svafvel. Rissjakedke, *pyrites*, svafvelkjes. Rissjablindak, *sulphure mixtus*, *sulphureus*, svafvelaktig, svafvelblandad. *Transl.* rissja, *ira subitanea*, hastig vrede.

RISSJETET, *v. a. sulphure illinere sive imbuerere*, bestryka med svafvel, svafsla.

RISSJOTET, *v. a. dissipare*, dispergere, skingra, förskingra. Pâtsoit rissjotet, *rangiferos terrere & dissipare*, skingra renarne. *It. neutr.* Tuoi tokko rissjotijen, *huc illuc dispersi sunt*, de skingrades hit och dit.

RIST, risti, *crux*, kors. Risteb piejet, *crucem erigere*, resa up ett kors. *Quod sit ad vias cognoscendas.*

RIST-ATTJE, ristet &c. *vid.* christet.

RITELET, *disceptare*, altercari, tvista, ordkastas. Sâi alo riteleba kaskebiska, *illi ambo semper altercantur*; de två ordkastas alltid och tråta. *It.* Åfeb ritelet, *partem exquirere sive postulare*, fordra del.

RITELEM, *n. f. lis*, *diffidium*, *contentio*, tvist, tvedrägt. Tijen kaskan le palko ja ritelem, *inter vos lis est & diffidium*.

RITET, *v. a. & n. disceptare*, tvista, *expostulare*, *exquirere*, fordra. Lagan auten ritikan, *coram judice litigabantur*. Rita muste palkab, *mercedem a me expostulat*, han fordrar betalning af mig.

RITEM, *n. f. affectatio*, eftersträfvande.

RITETAKES, *n. a. disputabilis*, *dubius*, tvistig, stridig. Ritetakes âme, *res dubia*.

RITETALLET, ritetallem, *idem atque ritelet*, ritelem.

RITETATTET, *v. n. disceptari posse*, kunna omtvistas.

RITO, *n. f. lis*, *contentio*, tvist. *Fenn.* rijta.

RITT, ritta, ritta-pele, *n. f. dimidia pars corporis animalis cujusdam matati*.

- stati*, halfparten af et slagadt kreaturs kropp.
- RITTE, *via*, våg, *vide* rahte.
- RITTNE, *vide supra* ridne.
- RITTJOT, *v. a. extorquere, vi abripere*, fråntaga med våld, flita eller rycka ifrån. Mo kåtist rittjoi, *e manibus meis extorquebat*, han ryckte utur mina händer. Rittjostet, rittjestet, *dim.* Rittjogåtet, *inchoat.* begyn. at rycka.
- RIWKET, *v. a. propellere, trudere*, skuffa. Riwkei mo, *me propellebat*. Riwkestet, *dimin. id.* Riwkestatjet, *inchoat.* begynna skuffa.
- RIWKOT, riwkogåtet, *id. qu. riwket &c.*
- RIWKO, *mulier Sæcana aut Norvegica*, et Svenskt ell. Norrkt fruntimmer.
- RIÅWET, *v. n. terrefieri & aufugere*, borrhæ, blifva rådd och fly, sky. *De piscibus dicitur*, fåges om fiskar.
- ROKOHET, *v. n. exhalare*, dunsta. Suowa rokoha, *fumus evolvitur*, røken stiger up.
- ROKETET, *id. atque rokohet.*
- ROKOHEN, *n. s. vapor*, dunst.
- ROMAR, *n. a. præsciis*, fõrevis, den som vet fõrut.
- RONK, *rangifer vectarius annosus*, en gammal kør-ren. *cfr. rântjo. It. gula*, fråfferi. Wuoudnajes ronk, *beluo*, en storåtare.
- RONKOTET, *v. a. postulare*, fordra. *vid.* rauket. Ronkotatjet, *inchoat.* begynna fordra.
- RONNOTS, *vid. rånno*, rånnots.
- ROSET, *v. a. laudare*, berõmma. *vide* mainot.
- ROTJOS, *pars tergi collo proxima*, den õfversta delen af ryggen, narmast halften. *cfr. rufs.*
- ROUTE, *n. s. ferrum*, jårn. Routeb pakketet, *ferrum calefacere*. Routeft letat, *ferreum hoc est*, detta år af jårn. Routetak, *cas. negativ. sine ferro*, utan jårn, jårnløs. Route naule, *clavus ferreus*, spik. *Compos.* route-kånk, *scarabeus*, torndyffel. *Fenn. rauta, ferrum.*
- ROUTATET, *v. a. ferro confodere, mactare*, sticka ner, slakta. Påtsøb routatet, *rangiferum mactare*. Routatek, *non confossus ferro*, ostucken ihjål
- ROUWO, *adv. cito, celeriter*, hastigt, fort. Parga rouwo, *festina*, skynda dig. Rouwo få påtitja, *mox venturus est*, han kommer råttnu eller snart.
- RUA, *id. & ruoi. Oppos. astoi. Comparat.* ruabi, ruabut, ruabit, *citius, celerius*, snarare, fortare. *Superl. ruamust, citissime, celerrime*, aldrafortast.
- RUBMAHA, rubme, *n. s. corpus*, kropp, lekamen. Christusen rubme, *corpus Christi*, Christi lekamen. *Fenn. ruumis, corpus, cadaver.*
- RUBMALATS, rubmelats, *n. a. corporalis*, kroppflig, lekamlig. *Fenn. ruumillinen.*
- RUDMA, *serum lactis*, mjølkvaffla.
- RUDN, *n. s. sermo*, tal. Rumor, fama, ryckte.
- RUDNET, *v. a. dicere, loqui*, fåga. Ele kåseki rudna, *noli cuiquam dicere*, fåg ej fõr någon. *cfr. hålet, fardnot.*
- RUDWET, *v. a. eniti*, vinlågga sig. Rudwa kaikist famoist, *omnibus viribus enititur*, han bemõdar sig af alla kraf-ter. Rudweltet, *dimin.* Rudwagåtet, *inchoat.* begynna at bemõda sig.
- RUEIWE, *n. s. frustum carnis, viscus, artus*, et stycke kòtt, lem.

RUEIWAJ, rueiwajes, *n. a. qui corpore est obeso, cui magna sunt membra, storlemmig.*

RUES, *n. a. celer, snäll, hastig.* Rueslaka, *adv. aliquantum cito, något snart.*

RUIWETET, *v. n. volitare, jactari, svåfva.* Suowa ruiweti, *fumus volitabat.* Tälke ruiweti, *plumæ dispersæ volitabant, dunfjädrarne flögo hit och dit.*

RUKKAD, *vide råkkatak.*

RULL, *n. s. volumen, quod convolutum est & contortum, rulle.*

RUMBO, *ossa animalis cujusdam mortui carne nudata, benragel.*

RUMIS, *n. a. deformis, vanskapelig. vid. råbme.*

RUNA, *vid. rudn.*

RUND, *n. s. artificium, konst.* Mådde rund le fusne, *multis ille instructus est artificiis, han kan många konster.* Fenn. runo, *carmen, versus.*

RUNDOK, *sapiens, sagax, peritus, klok, förfaren, skarpfinnig.* Rundak, *id.*

RUNDASTALLET, *sapere, förstå. Meditari, öfverlägga.*

RUNDASTALLEM, *n. s. peritia, kunskap.*

RUNDEJE, *consilii plenus, sagax, förslagen, klok.*

RUNK, *vid. ronk.* Gula, *morbus edacitatis, omåttelig matlust, grådighet.*

RUNTJA, *vadum arenosum, fyrdis, sandrefvel, sandbank.*

RUOBBE, *cicatrix, ruga. It. scabies, petigo, klåda, skabb. Fenn. rupi, crusta vulneris, scabies.*

RUOBBAJES, *n. a. scabiosus, skabbig.* Ruobbek, *id. Fenn. rupinen.*

RUOBBET, *v. a. fricare, klå, rifva. Aiweb ruobbet, caput fricare.*

RUOBBEM, *n. s. ipse actus fricandi, klående.*

RUOBD, *n. s. limes, ora. vid. rabd.* Ruobden almatjeh, *homines finitimi.*

RUODAT, *n. a. iracundus, storsint, ond.* De feminis *sapissime dicitur, conserpuerto.*

RUODNO, *n. s. tabes, tvinsjuka, trånsjuka. De brutis tantum dicitur.*

RUODNOT, *v. n. tabescere, tabe extenuari, tvina bort, få trånsjuka. Påtfoh ruodnoh, rangiferi tabescunt. Ruodnögåtet, inchoat. incipere tabere, begynna at tvina bort.*

RUODO, *n. s. virga, sarmentum, spó, språte. Fenn. ruoda, idem.*

RUODDOK, *n. a. effrenus, qui castigari debet, ostyrig, som behöfver tuktas. Ruoddok herke, rangifer effrenus.*

RUODDOT, *v. a. castigare, aga. Ruoddo manab, castiga infantem.*

RUODSO, *n. a. depilis, qui pilis rite instructus non est, som ej är fullhårig. Ruodso ärre, sciurus pilis minus elegantibus & rubris, ut solet esse tempore aestivo, en eckorn, som ej är fullhårig.*

RUODTJOT, *de rangiferis dicitur nivem, urina aut alio salino imbutam edentibus & lingentibus, fåges om renar, när de åta och flicka snó, som urin ell. annat saltaktigt kommit på.*

RUODTJOK, *n. a. ruodtjok påtfo, rangifer urinam lambens, en ren, som slickar urin. Transl. qui a domo non longe discedit, mansuetus, tam, som gärna håller sig til folk.*

RUOI, *adv. vid. rua, rouwo.*

RUOI, ruoja, *n. s. strepitus, gny, buller.*

RUOJET, *v. n. strepere, bullra.*

RUOJES, *n. s. pars calceamentorum posterior, calx calcei, bakdelen eller baklåret på skor.* Ruo-

RUOJES, *n. a. insons*, oskyldig. **Ruojes** almats, *homo innocens*.

RUOJALET, **ruojelet**, *desiderio alicujus rei bonæ affligi, amissionem alicujus rei aut abitum alicujus personæ dolere*, förja öfver förlusten af någon ting, eller någons bortresa. Ko todn wuolgi, te ruojeli äbbå landa, *magna omnium querimonia hinc discessisti*, alla sörgde öfver din afresa.

RUOIT, **ruoita**, *n. s. lumbus, femur*, lår, länd. Pajet tijen ruoitit orrot pira tjadnetum, *sint lumbi vestri præcincti*, *Luc. 12: 35*.

RUOIWA, **ruoiwes**, *n. s. cannabis*, hampa.

RUOIWET, *v. n. vid. ruiwetet*. **Qwoldo** ruoiwa, *nix vento dispergitur*, vådret drifver snön. *Fenn. ryöpyttä, nix jactatur*.

RUOIWEM, **ruoiwo**, *n. s. vid. qwoldo*.

RUOK, **ruwok**, *n. a. celer*, hastig. *v. rues*.

RUOKET, *v. n. pœnitere, desiderio laborare*, ångra, sakna. Ib ruoka mab taste waddab, *ejus pretii me non pœnitet, quod pro hac re expendo*, jag ångrar ej det, som jag gjer för detta. *It. ruoket, latrare, skälla. Piädnak ruoka, canis latrat*.

RUOKA, **ruokak**, *castoreum*, bäfvergäll.

RUOKO, *n. s. arundo*, rör. *Fenn. ruoco, id.*

RUOKENES, *n. s. vapor aquarum*, vattendunst. *Imprimis qualis ad cataractas solet esse fluviorum*.

RUOKSJE, *n. s. femur*, lår. *v. tjårwe pele*.

RUOMSE, *n. s. muscus, lichen*, mossa. Ruomse kalles, *metaphor. ursus*, björn, *quia muscos lichenesque autumnino colligit sibi lectum sternens hibernum*.

RUOMSAJES, *n. a. muscosus*, mässig, mässe-full.

RUONSK, *n. s. sordes*, orenlighet. **Slajalokk** ruonk, *varii generis sordes & quæ visu deformia sunt & fæda*, allahanda ohyggeliga saker at se.

RUOPET, *v. a. fricare*, klå. *vid. ruobbet*.

Ruopeftet, *dim. Ruopegâtet, inchoat*.

RUOPETET, *v. a. frequ. id. atque ruopet*.

RUOPSES, *n. a. ruber*, röd. **Ruopses** paino, *color rubicundus*, röd färg. *Comp. ruopseslakats, rubicundus, rödaktig*.

RUOPSOR, *n. a. id. qu. ruopses*.

RUOPSET, *idem. It. subst. color rubicundus, rubor*, röd färg.

RUOPSAHET, *v. n. rubere*, lyfa röd. **Ådnam** ruopfaha warrast, *terra sanguine rubet*. **Alme** ruopfaha, *cælum rubet*. **Ruopfahastet**, *dimin. lyfa litet röd*. **Ruopfahatjet**, *incipere rubere*, begynna at lyfa röd.

RUOPSOTET, *v. n. rubescere, rubore suffundi*, rodna, blifva röd. **Muoto** ruoploti, *facies rubore suffundebatur*. **Ruoplotastet**, *dim. rodna litet*. **Ruoplotatjet**, *inchoat. begynna at rodna*.

RUOPSOTATTET, *rubefacere*, göra röd.

RUOPTJET, *repugnare, resistere*, ståta sig emot, vara motsträfvig. **Ruoptja** maksemest welkeb, *debitum solvere recusat*, han vill ej betala skulden. **Ruoptjaneita** waldemest tabb ålmab, *illi nubere viro puella recusat*.

RUOPTJEM, *n. s. recusatio*, vågrande.

RUOPTJET, *v. n. proruere*, rusa fram.

Ruoptjo tokko, *prorue illuc*, hasta dig dit. **Talla** ruoptjoi paijas, *statim exsillebat*, han sprang straxt up. **Ruoptjogâtet**, *inchoat. begyn. at rusa fram*.

RUOPTO, *n. a. præposterus*, bakfram.

Ruopto qwolg, *pili præposterii*. **Ruopto** kâino, *via, qua reditur, reditus*,

- återrefa, den vägen man refer tillbaka.
- RUOPTOT**, *adv. retro*, tillbaka. Ruoptot ådtjot, *rursum recipere*, åter få tillbaka. Ruoptot pätet, *revenire*, åter komma tillbaka. Ruoptot waddet, *reddere*, gifva åter.
- RUOPTOLESI**, *adv. retrorsum*, baklänges.
- RUOPTOK**, *præposterus*, bakfram. *It. id. atque påstok.*
- RUOSATET**, *v. n. subsilire*, spritta. Tållå ruofati mo nala, *carbo ignitus in me resiliabat*, et eldkol sprakade på mig. Ruofatastet, *dimin.*
- RUOSET**, *v. n. morte subita mori*, blifva brådöd. Almats ruofi mijen kaskan, *morte repentina nonnullus nostrum moriebatur*, en menniska ibland oss blef ganska hastigt död. Ruofegätet, *inchoat.* Ruofegätam lårh talle almatjeh, *nunc homines mortem subitanecam obire cæperunt*, folket har börjat at dö hastigt.
- RUOSEM**, *n. a. morte mortuus subitanea*, död af brådöd. *It. idem atque*
- RUOSETAK**, *n. f. mors subitanea*, hastig död. *It. morbus, quem mox insecutura est mors*, sjukdom, som förebådar brådöd.
- RUOSN**, ruofna, *n. a. morosus*, ogin, tvär.
- RUOSKET**, *v. n. erumpere*, utbrista. Pakka ruoskai, *calor subito factus est vehemens*. Ruosketet, *id.* Kroppe piåwåsin ruosketi, *corpus multo sudore manabat*, mycken svett brast ut af kroppen.
- RUOST**, *n. f. ferrugo*, järn-råst. *Transl. sanguis effusus, cruor*, blod. *Fennon. ruoste, ærugo.*
- RUOSTOM**, *n. a. ferrugine obductus*, råstig.
- RUOSTOT**, *v. n. rubiginem sentire*, råstas. Akfjo le ruostom, *securis rubiginem contraxit*, yxen har blifvit råstig. Ruostostet, *dimin.* litet råstas. Ruostogätet, *inchoat.* begyn. at råstas.
- RUOTHAK**, *n. piscis, coregonus lavaretus*, fik.
- RUOTET**, *v. n. crepitare*, braka, knarra. Ukfeh ruotin, *fores crepuerunt*, det knarrade i dörrarne. Mi ruoti ulkon? *quidnam foris crepuit?* Ruotestet, *dimin.* litet knarra. *It. celeriter currere*, hastigt springa. Ruotegätet, *inchoat. incipere crepare*, begynna braka. Ruotedattet, *crepitum efficere*, göra at braka, låta braka.
- RUOTKO**, *abies arida*, torr gran.
- RUOTTA**, *vid. struot. It. ruotta puoite, pingvedo circa testiculos.*
- RUOTTES**, ruotts, *n. f. radix*, rot. *vid. urtes.*
- RUOTTAIDOWET**, *v. n. radices agere*, rotas.
- RUOTTESTET**, *idem. It. a. erit ruottestet, eradicare*, utrota. *Passiv. ruottestowet, eradicari, radicatus evelli*, utrotas.
- RUOUKET**, *v. n. de vacca rangiferina dicitur dum voce vitulum ad se allicit.* Aldo meseb ruouka, *rangifer femina voce ad se vitulum allicit*, ren-kon låter och lockar til sig kalfven. *Et jam de vitulo dicitur.* Ruoukegätet, *inchoativ.*
- RUOUSE**, *n. f. mamma pecudum*, spenarne eller juret på boskap. Ruouse wank, *v. n. idtje maine.* Ruoufats, *dim.*
- RUOUTE**, *ferrum*, järn. *vid. route.*
- RUOUTEKES**, ruoutokes, *n. a. audax, protervus*, driftig, djerf. *It. qui frigus,*

- gus, laborem &c. facile patitur, hårdig, tålig.*
- RUPULI**, *variola, koppor. vid. fluora maine.*
- RURO**, *n. f. globus, pila, bål. Ruob tuotot, pilam excipere. Ruoin ståket, pila ludere.*
- RUSN**, *rusna, n. f. nebula, tócken, dimba. Rusna peiwe, dies nebulosus, tók-nig dag.*
- RUSCHSKES** *vel* **RUSSKES**, *ruskok, n. a. subrusus, ródbrun. Russkes tjatse, aqua rubescens sive rubicunda, ródaktigt vatten. Russkes paino, color subrusus.*
- RUSKO**, *n. f. vasa, sarcinae, faker.*
- RUSKOT** & **ruskotet**, *v. a. vellere, rycka. Aiwest ruskotet, in crines involare, lugga.*
- RUSS**, *vid. karjel. It. rufs, pars suprema dorfi, summitas dorfi quadrupedis alicujus, det öfversta af ryggen på et kreatur. It. pinna dorsalis piscis cujusdam, ryggfenan på en fisk.*
- UTA**, *rutt, n. f. dos, hemgift. Proprie illud donum, quod patri sponsæ matrique & interdum etiam fratribus ejus & cognatis a proci parentibus & cognatis datur, quoque, tanquam pretio, sibi uxores emere olim consueverunt. It. ruta, divitiæ, opes, rikedom, ågodelar.*
- RUTASTET**, *ejusmodi dotem sive donum nuptiale sumere & expostulare, taga hemgift, eller någon gåfva, för det, at man gifter bort sin dotter.*
- RUTESTET**, *v. a. propellere, trudere, skuffa, stöta. Sije rutestin so ulkos städ, ejecerunt eum extra urbem. Rutestæt, dimin. Rutestatjet, inchoat. begynna at skuffa. cfr. rippestet. Fenn. rutistan, quasso, premo.*
- RUTTET**, *v. a. vellere, arripere, rycka, draga til. Ruttet pajas ruottesi kum, cum radicibus evellere, Luc. 17: 6. I kuttek kalka tab mo kåtaft ruttet, non rapiet hoc quisquam e manu mea. Ruttestet, dimin. Ruttegåtet, inchoat. begynna at rycka.*
- RUTTKETET**, *v. a. Tåmpåb ruttketet, equum nimis festinanter vehendo depravare, vitiare, förderfva en håst genom det man åker för hastigt.*
- RUTTOTET**, *v. a. frequ. id. atque ruttet.*
- RUWANET**, *v. n. celerius ire aut vehi, accelerare, hašta, gå fortare. vid. rua.*
- RUWES**, *ruwo, vid. rues, rouwo, &c.*
- RUWESK**, *n. f. congeries aquarum ex nive resoluta, tempore vernali, vatten om våren af bortsmålt snö. Interd. adjective: ruwesk tjatse kålka, aqua vernalis ex nive resoluta fluit, vår-vatnet rinner.*
- RYDTET**, *v. a. parare, vid. reddot.*
- RYTAR**, *beluo, vorax, fråflare, storåtare. Rytar le fodn, gulæ deditus est.*
- RYTET**, *vorare, ingurgitare, fråfla, åta omåtteligt. Ryti fodn maite fodn adna, quidquid ille habet gulæ & ingluviei impendit, han åter up alt det han åger.*
- RYTS**, *rytsa, talpa, mullvada.*
- RÅBJA**, *n. f. ruga, skrynka. Råbjist tewas, plenus rugarum, full med skrynkor.*
- RÅBJEK**, *råbjos, n. a. rugosus, skrynkelig. Råbjos akkakuts, anus rugosa, en skrynkelig kåring.*
- RÅBJEKET**, *v. n. rugas nanciſci, få skrynkor. Juo le fodn råbjekam, rugosus jam ille factus est.*
- RÅBME**, *n. f. insectum, vermis, generale est nomen omnium bestiarum deformium &*

- & *aspectu fœdarum, ut reptilium, &c.* skärf, mask eller någon annan ohyra, alla ohyggeliga och fula kråk. *It. larva, lamia, troll. It. adj. deformis, fœdus, stygg. F. ruma, deformis.*
RÅBMES, råbmok, *n. a. deformis*, ful, vanskapelig. Råbmest almat, *homo deformis*, en vanskapelig människa. Råbmestwuot, *subst. deformitas*, vanskapelighet. Råbmokwuot, *id.*
RÅBMOLET & råbmot, *irruere, impetum facere in aliquem*, rusa på en, anfalla. Sije råbmolin kaik akten so nala, *impetum fecerunt unanimiter in eum.* Kaikke munji råbmoh, *omnes in me irruunt. Fenn. remo, strepitus.*
RÅDDAHET, *v. a. metuere, vereri*, frukta, hafva sky för. Råddaha måste dauk, *me tamen veretur*, han är dock rådd för mig. Råddahastet, *dimin.*
RÅDHES, *n. a. dominans*, rådande.
RÅDEM, *vid. rawem.*
RÅDNJO, *vid. pârte. Fenn. rowe, id.*
RÅDNO, *rangifer femina junior, juvenca*, en ung ren-ko. *It. quæ non est gravis, en ren-ko som ej har kalv.*
RÅGGE, *n. f. fovea*, grop. Ranoji råggen, *in speluncam latronum, Luc. 19.* Råggai kattjeh, *in foveam incidunt*, de falla i gropen. Råggift tewas, *plenus fovearum*, full med gropar. Råggats, *dim. en liten grop. F. rotco, spelunca.*
RÅGGAI, råggajes, *n. a. foveis abundans*, gropig. Råggajes ådnam, *regio foveis reperta & vallibus*, et landskap, som är gropigt och fullt med dâlder.
RÅGGARET, *v. n. excavatum fieri*, blifva utgröpt eller håligt. Aren råggari, *fovea in foco facta est*, det blef en grop i eldstaden.
RÅGGET, rågket, *v. a. fodere, scalpere*, gråfva, kraffa. Ådnameb rågget, *terram fodere*, gråfva jorden. *It. forcipe aut alio instrumento arripere*, med någon ting draga eller rycka til sig. Gaffelin rågget, *furca eripere*. Brudnest pajas rågget, *e fovea extrahere*, draga up utur gropen. *It. litis causam sive ansam litigandi querere*, söka sak, eller anledning til tvist med någon. Mab måste råggah? *quid me increpas?* Råggestet, *dimin.* Råggagâtet, *inchoat. incipere attrahere*, begynna at rycka åt sig, *m. m.*
RÅGGÅTATTET, *v. n. posse scalpi, extrahi aut eripi posse*, kunna kraffas, kunna utdragas eller uttryckas.
RÅGGÅNJA, råggånj, *n. f. instrumentum, quo quidquam arripitur vel extrahitur*, harpago, båtshake, eller något annat verktyg at draga åt sig något eller utdraga. Pelje råggånja, *instrumentum quo purgantur aures*, örflef.
RÅHA, råhas, *n. a. austerus, morosus, iratus*, tvår, vred, ogin. *v. kârrok.*
RÅIBME, *n. a. macilentus*, macie extenuatus, mager. *Proprie de piscibus.*
RÅIBMOT, *v. n. marcere*, macie attenuari, blifva mager, utmagras.
RÅIS, *longipes, cui longi sunt pedes*, hög-bent.
RÅKANJE, *n. a. subobsœenus, qui obscena loquitur*, grof och ohöflig i tal. *Fenn. riwoilen, obscena loquor.*
RÅKET, *occurrere*, möta, råka, *v. kaudnetet.*
RÅKEM, *n. f. latratus canum*, hundars skällande.
RÅKK, *colus*, spinnrâck. *vid. snaldo.*
RÅKK,

RÅKK, råkkå, *filigo*, råg. Råkkå laipe, *panis ater sive filigineus*, rågbröd.

RÅKKATAK, *rangiferorum cachexia*, vid. fuddatak.

RÅKKER, *dolabra*, hyfvel. Råkkerin wuolet, *dolare*, hyfla. Råkkerats, *dimin.* en liten hyfvel.

RÅKKO, råk, *vide* herke.

RÅKKET, *v. a. orare, rogare*, bedja. Jubmeleb råkket, *Deum orare*, bedja Gud. To råkkåb, *oro te*, jag ber dig. Råkkåstet, *dimin.* litet bedja. Råkkågåtet, *inchoat.* begynna bedja.

RÅKKÅLET, råkkelet, *idem quod* råkket. Tandiet kalkabet naute råkkålet, *ergo ita orabitis*. Råkkålastet, *dim.* Råkkålatjet, råkkålatsgåtet, *inchoat.* begynna bedja. *Fenn.* rucoilen, *precor*.

RÅKKELES, råkkåles & råkkålwas, *n. f. oratio*, bön. Råkkålwasit kullet, *preces exaudire*, bönhöra. Autest råkkålwas, *intercessio*, förbön. *Fenn.* rucois, *preces*.

RÅKKÅLTATTET, *curare ut oretur*, låta bedja.

RÅKKÅTALLET, *v. a. adorare*, tilbedja. Jubmelåbt kalkah todn råkkåtallet, *Deum tuum adorabis*.

RÅKKÅLEJE, råkkeleje, *orans, precans*, en som beder, bedjare. *Fenn.* rucoilia.

RÅKOT & råkotet, *v. n. latrare*, skålla. *Vocalis a in hoc verbo sono est medio inter a & o.*

RÅKTJET, *v. n. exarescere, exhauriri*, uttorkas, uttömas. Wina råktji, *vinum exhaustum est*, vinet är uttömt. Tjatse råktji, *aqua exaruit*, vatnet är uttorkadt.

RÅKTJETET, *v. a. exhaurire, evacuare*, uttöma. Råktjeti bågareb, *exhauribat poculum*, han uttömde bågaren.

RÅME, *vid.* råbme. Råmes, *v.* råbmes.

RÅMPO, *truncus sive tigillum, in quo in frusta carnes aut alie res conciduntur*, huggstock. *Fenn.* ruhmo, *id.*

RÅND, *vid.* rund.

RÅNO, rånno, *vid.* rådno.

RÅNT, *n. a. macer, mager*. *vid.* råibme.

RÅNTJO, *rangifer vectarius*, kór-ren. *A.*

RÅPER, *n. a. asper, scaber*, hvas, oflåt. Råper kedke, *lapis scaber & asper*, en hvas och knagglig sten. Råper jågna, *glacies scabra*, oflåt is.

RÅPARET, *v. n. scabrum fieri*, blifva oflåt och knagglig. Juo le jågna råparam, *jam glacies scabra facta est*.

RÅPPE, *n. f. culmen, fastigium domus*, kroppås, råppen, *id.*

RÅPPEGET, *v. a. aggredi rem aliquam, incipere*, gripa an en sak, begynna. Die råppetin kyrkob takket, *omni nisu templum edificare ceperunt*, de begynte med alfvare at bygga kyrkan.

RÅPTOS, *n. a. morosus*, ogin, tvår. Råptos almats, *homo morosus*.

RÅSAD, *liberalis*, frikostig. *It. qui laute vivit & opipare*, en som vil lefva vål. *Fenn.* runfas, *largus*.

RÅSKES, *iracundus, morosus*, ond, tvår. Inta råskes le, *semper est iracundus*.

RÅSKESET, *v. n. morosum aut iratum se præbere*, visa sig ond och tvår. Wuorafeh alo råskeseh, *senes semper sunt morosi*, de gamle åro alltid tvåra.

RÅSKETET, *v. n. crepere*, knåppa. Lat-tas råsketi, *articulus crepuit*.

RÅSKETEM, *n. f. crepitus*, knåpp.

RÅSNE, *nebula*, dimba. *vid.* rufna.

RÅSSOT, *v. a. expergefacerere*, upvåcka. Mon kalkab pajas råfflot fo, *expergeficiam illum*, jag skal våcka up honom.

- nom. Råffoftet, *dimin. idem.* Råffogätet, *inchoat.* begynna at väcka up. *cfr.* påktet.
- RÅSSOTATTET, *v. a. & n. expergefaciendum curare, posse expergefieri,* låta väcka up, kunna upväckas.
- RÅSSOM, *n. f. exsuscitatio,* upväckande.
- RÅSSOTOWET, *passiv. expergefieri, exsuscitari,* upväckas, blifva väckt.
- RÅSSOTEJE, *qui expergefacerit,* upväckare.
- RÅTHEM, råthem, *lynx,* lodjur. Råthem le mädde flajäst, *varii generis lynces sunt.*
- RÅTKO, *vid. ruotko,* torr gran.
- RÅTO, *n. f. lucus sive nemus arboribus densum, vallis saltuosa & uliginosa,* skogs-lund, moras, som är beväxt med skog. Sådga råto, *tractus viburno confitus,* en lund af vide-buskar. *Fenn. ruoppa, pratum uliginosum.*
- RÅTSJE, *n. a. effrenus,* otamd, oftyrig.
- RÅTTAHET, *v. n. nigrere, atro conspici esse colore,* vara svart, synas vara af mörk färg. Påulah rättahet warin, *in alpibus e longinquo nigrantia conspiciuntur loca nive denudata,* det lyser på bara fläckar i fjällen. *cfr. plått.*
- RÅTTET, *vellere,* rycka. *vid. ruttet.*
- RÅTTJE, *n. f. vallis,* dal. Råttje kåino, *via per valles.* Råttjats, *dimin.*
- RÅTTJESTET, *v. a. comprimere,* trycka ihop. Råttjestastet, *dimin. litet hoptrycka.*
- RÅTTJO, *n. a. compressus, non divaricatus, cacuminatus,* hoptryckt, spitsad.
- Råttjo watnas, *cymba carina cacuminata minusque plana,* en båt, som är hvas i kölén, litet utlagd.
- RÅTTA, råtta land, råtta aimo, *ita orcum appellabant prisce Lappones, ubi cru-*

- ciarentur manes sceleratorum & impiorum,* så kallade de forna Lapparne helfvetet. *It. råtta & rättaka, rex sive princeps inferorum, Pluto, quem in locis subterraneis & orco residere credebant cuique ossibus equinis aut equo mortuo terra sepulto litasse feruntur, illum in finem, ut & morbi averterentur, & rättaka haberet quo aliorum veheretur illosque defereret.* Råtta och rättakka kallades ock hos de forna Lappar en underjordisk afgud, åt hvilken de berättas hafva offrat häften, eller ock en död häft, den de nergräfvde i jorden, at rättakka skulle med honom fara derifrån och lemna dem i fred. *Fenn. rutto, pestis: cfr. aimo.*
- RÅTTO, *n. f. festinatio,* hast, skyndsamt. Råtto le talle, *jamurget festinatio.*
- RÅTTOT, *v. n. pila ludere,* spela bäll.
- RÅTTOTET, *v. a. vellicare, vid. ruttotet.*
- RÅUKO, råugo, *n. f. vellus, pellicum stragulum, fäll, skinfäll.* Sångob kåptjet rafe råukoin, *lectum pelliculis ovinis sternere.* *It. futtjenes råuko, fidus Ariadneum, sju-stjernorna.* Råukots, *dim. en liten fäll.* *Fenn. roucat, id.*
- RÅUKET, *v. n. vide ruouket.*
- RÅURO, *n. f. glacies cava & a superficie aque elevata, ad ripas lacuum & fluviorum,* ihålig is vid sjöstränder.
- RÅWE, *n. f. regio olim exusta, et land, som skogseld i förra tider har gått öfver.* Åno råwe, *ripa amnis exusta.*
- RÅBBARES, *castor bimulus,* en tu års gammal bäfver.
- RÅGATET, *v. a. gignere, parere, föda.* Pardneb rågati, *filium peperit,* hon födde en son. Rågatatjet, *inchoat. begynna*

- gynna föda. *It. neutr. nasci*, födas. Udne rågati, *bodie natus est*. Rågadet, *idem*.
- RÅGATEM, *n. f. nativitas*, födelse. Rågatem peiwe, *dies natalitius*, födelsedag. Rågatem paike, *solum natale*, födelse-ort. Muitab fo rågatebmai, *cum natus est memini*, jag mins hans födelse.
- RÅKAR, råkarw, *erro, qui huc illuc vagatur*, en som stryker omkring.
- RÅKET, *v. n. vagari*, stryka omkring. *cfr. kälket*.
- RÅKKAR, *n. a. laboriosus, in rem familiarem augendam attentus*, flitig, en som vil förvärfva sig egendom.
- RÅKKET, *v. a. comparare, vide rikkot*.
- RÅKKO, *n. f. labor, industria*, arbete, flit. Råkkotak almats i wieso, *sine labore homo vitam rite agere nequit*, man kan ej lefva utan arbete.
- RÅKSAK, råsfek, *n. avis*, snöripa.
- RÅKTO, råktes &c. *vid. rekto, rektes &c.*
- RÅNN, *n. f. canalis*, rånna, canal.
- RÅNTAHET, *v. n. jacere, otio cubare*, ligga och latas. Råntaha åbbå peiweb, *per totum diem otiosus jacet*, han ligger och latas hela dagen igenom. Ådnamen råntaha, *jacet humi prostratus*, han ligger på marken.
- RÅPPO, *n. a. apertus*, öppen. Råpporaike, *foramen apertum*, öppet hål. Råppot, *id.* Råppo ukfa, *janua aperta*, öppen dörr. Ukfa le råppot, *janua est aperta*, dörren är öppen. Kirje le råppot, *liber evolutus est*, boken är öppen. *cfr. rappet*.
- RÅSET, *v. a. ad festinandum incitare, urgere*, skynda på, hafta. *vid. rafet*.
- RÅSKET, *v. n. a se impetrare*, nånnas.

- I råfke pārret, *cibum sibiinet ipsi non indulget*, han nåns ej åta. Ib råfke erit wuolget, *ut discedam a me non impetro*, jag nåns ej fara bort. *Fenn. rasfin, id.*
- RÅTJET, *v. n. fragorem edere, tonare*, dundra, braka. Aija råtja, *jupiter tonat*, åskan går. Råtjestet, *dimin. litet* dundra. Råtjegåtet, *inchoat. begynna* dundra.
- RÓUSE, *mamma pecudum, vid. ruouse*.

S

- SABBAT, *sabbatum*, hvilodag.
- SABBROT, *v. n. atteri, nôtas*. Sabbrom piktas, *vestis attrita*, en fliten klådnings. Sabbrogåtet, *inchoat. atteri incipere*, begynna at nôtas.
- SABMA, *idem*, den samme. Sabma ålma, *idem vir*, den samme mannen.
- SABME, *gens Lapponica*, Lappiska folket. Sabme påta, *Lappones veniunt. v. fame*.
- SABMELATS, *Lappo, Lapp*. Sabmelats maddoft le, *natione est Lappo*, han är Lapp.
- SABTJES, *n. f. lamina ligni fissa, segmentum ligni*, en tråfticka. *v. fåda*. Sabtjesit fare, *lignum in lamellas findere*, klyfva trå i spillror och stickor.
- SABTJELES, *n. a. difficilis, qui multum exigit laborem*, svår, arbetsam. Sabtjeles widno li tatt, *difficile opus erat*.
- SADDE, *n. f. arena, sand*. Saddaj, *arenosus*, sandig. Sadde tjalme, *arena granum, arenula*, sandkorn.
- SADDET, *v. a. mittere, skicka, fånda*. Kirjeb munji saddi, *litteras ad me mittebat*, han skickade mig bref. Budab saddet, *nuncium ablegare, skicka bud*.

- Saddestet, *dimin.* Saddegåtet, *inchoat.* begynna at skicka.
- SADDAK, faddek, *n. f. munus missum, quod mittitur*, fåndning, skickning, det som blifvit fåndt. Saddeken munji pednik påti, *missæ mibi sunt pecuniæ*. Saddakit tålwot, *transportare quæ missa sunt sive aliquo mittenda*, föra skickningar. Saddek-buda, *nuntius*, bud, budbårare.
- SADDEJE, *mittens*, den som skickar. Saddem, *subst. missio*, skickande.
- SADE, fadew, *n. a. minusculus, tenuis*, liten, fin. Sade rasjo, *pluvia minuscula*, duggregn, smått regn. Sade muorah, *arbores minusculæ, frutices*, små skog, buskar. Sade qweleh, *pisces parvi*, små fisk.
- SADESTET, *v. n. paululum pluere*, småregna, duska. *vid. dåinget.*
- SADEM, *n. f. decipula avibus exstructa*, fogelskakar. *Fenn. fadin, laqueus, decipula.*
- SADHET, *v. n. anhelare*, flåsa, flåmta. Tåmpa fadha, *equus anhelat*, hästen flåsar. Sadhestet, *dimin.* flåsa litet. Sadhegåtet, *inchoat.* begynna at flåsa.
- SADHEJE, *anbelans*, den som flåsar.
- SADHEM, *n. f. anhelatio*, flåfande.
- SADGA, *n. f. virga*, risqvist. Sadga petse, *pinus minor & ramosa*, ris-tall.
- SADHO, *n. f. furfur*, kli, fådor. Sadoj, *furfure refertus & paleis*, fådig.
- SADKEM, *vermes, qui in naribus rangiferorum ab insecto quodam, quod vocant snompat aut trumpi, generantur illosque valde vexant, et flags maskar, som af en insect förorsakas i renarnes nåsborar.* *vid. trumpi.*
- SADKELET, *susurrare*, hvifka. *vid. famkelet.*
- SADNES, *n. a. verus*, fann, fanfårdig. Sadnes håleje, *verax, vera loquens*, en som fåger fant. *Compos.* Sadneslakats, *verisimilis*, fannolik. Sadneswuot, *veritas*, fanning. *Oppos.* ofadnes, *falsus*, ofann.
- SADNA, *n. f. veritas, verum*, fanning. Sadnab hålet, *vera loqui*, tala det som är fant. *Oppos.* ofadna, *mendacium*, lögn.
- SADNAN & fadnast, *adv. vere*, i fanning. Sadnan mon jåttab, *vere dico*, jag fåger i fanning. Sadnasit, *id.*
- SADNOTET, *v. a. asseverare, affirmare*, befanna, bejaka. Åtja fadnoti tabka, *alius id ipsum asseverabat*, en annan fannade det samma. Sadnotastet, *dimin.* litet fanna. Sadnotatjet, *inchoat.* begynna fanna.
- SADTET, *v. a. extendere*, utstråcka. Werbmeb fadtet, *rete extendere*, utstråcka et nåt.
- SADTOK, *n. a. extensus*, utstråckt.
- SADTJESET, *pandiculari*, stråcka fig.
- SAG, *ferra*, fåg. *vid. fako.*
- SAGG, fagga, faggi, *adv. valde*, mycket. Sagga le puotfemen, *graviter egrotat*, han är hårt sjuk. Pallab fagga, *valde timeo*, jag är högeligen rädd. Sagga hålet, *elata voce loqui*, tala högt. Hålå fagg, *loquere clarius & voce magis distincta*, fåg högt. Saggabi, faggebi & faggebut, *Comparat.* högre, mera. Saggebi mon kålob, *magis ego algeo*, jag fryser mera. Saggaimult, faggaimult, *Superl.* på det högsta, måst.
- SAGGE, *n. f. clavus ligneus*, träpinne, vel aliud istiusmodi instrumentum acutum, en pigg.
- SAGGET, *v. a. trahere*, draga. Sagge wad-

- wadnaseb kaddai, *eleva cymbam ex aqua in ripam*, drag up båten på landet. Sagge kabmakeb juolkest, *exue pedem calceo*, drag skon af foten. Wuoigenaseb fagget, *anbelare, spiritum difficulter ducere*, andas tungt, flåmta. Saggeje, *particip. præf. trahens, ducens*, den som drager. Saggestet, *dimin.* litet draga. Saggegåtet, *inchoat.* begynna at draga. *cfr.* kefet.
- SAGGEM, *n. f. actus trahendi*, dragning. Airo faggem, *impulsus remorum*, årdrag.
- SAGGOSET, *v. passiv. duci, trahi*, dragas. *It. seduci*, blifva förledd. *It. macie extenuari, macrescere*, blifva mager.
- SAGGOT, *v. a. id. qu. fagget.* Saggogåtet, *inchoat.* Saggogåti wuoigeneb, *spiritum trahere incipiebat.*
- SAGNAS, *n. f. petigo, scabies*, klåda, skabb. Sagnafin leb talle, *petigine infestor.*
- SAGNITET, *v. n. prurire*, klia. Aiwe fagnit, *caput prurit.* Kåta fagnit, *manus prurit*, handen kliar. Sagnitastet, *dimin.* Sagnitatjet, *inchoat.* begynna klia.
- SAH, *interj. heus*, hör. Sah! mah tjorwoh? *heus! qui clamant?* hör! hvilka ropa? *It. tace*, tig, var tyft. Sah hålemest, *desiste loquendo*, tace, tig, tala intet.
- SAJA, *situla*, få, åmbare.
- SAJANET, *v. n. de vaccis dicitur, capris &c. dum lac ulterius non præbent*, öfverge at mjölka, fina utaf. Kofa le fajanam, *lac ulterius vacca non præbet*, kon mjölkar ej mera. Sajanaftet, *dimin.* Sajanatjet, *inchoat.* begynna at fina af, uphåra at mjölka.
- SAIDE, *n. piscis, Norvagicis* fej, et slags Norrisk fisk.
- SAJET, *v. a. ferere, seminare*, få. Sajetstet, *dimin.* Sajegåtet, *inchoat.* begynna få. Sajetattet, *posse feri*, kunna fås.
- SAIGE, faiges, *n. a. parcus, tenax*, nisk, karg, nått. Stuora faige, *sordide parcus*, ganska nisk. Saiges ålma, *vir parcus.* Saigeswuot, *subst. nimia parcimonia, tenacitas*, niskhet, njugghet. Saigeslaka, *adv. parce*, niskt, kargt. *Fenn. feita, parcus.*
- SAIGASTALLET, *v. n. parcum esse*, vara njugg och alt för nått.
- SAIGO, *n. a. detritus, attritus*, nött. Saigo kapte, *tunica trita*, en fliten tröja.
- SAIGOT, *v. n. parcum fieri*, blifva njugg och nått. Almats faigo ko wuorafmowa, *homo quo fit ætate provectior, eo evadit parcior.* *It. de vestib. atteri,* nôtas, blifva fliten.
- SAIJE, faje, *n. f. locus*, rum. Tane faijen, *hoc loco*, på detta rummet. Sjeunjes faije, *locus obscurus*, et mörkt rum. Attjes faijai påtet, *in patris locum succedere*, eftertråda fadren. *It. Attje faije, (quas. dic. locus patris) vitricus*, stjuffader. Edne faije, *no-verca*, stjufmor. Saijats, *dimin.* et litet rum. *Fenn. fija, locus.*
- SAIJASATS, *n. a. qui in alterius locum succedit, substitutus, sepiissime qui alicujus viduam ducit uxorem*, eftertrådare, en som år i en annans ställe, den som tager den andras ånka.
- SAIJAJES, *n. a. spatiosus*, rumrik, rymlig.
- SAIJEHA & faijos, *n. a. apricus, non operatus*, öppen, obetäckt. Saijos tållå kadden, *ad ignem sub divo accensum*, vid en eldstad på öpna fältet. Saijos kedke, *lapis super aquam eminens*,
Ccc 3 en

en sten, som råcker up om vattubrynet. Saijehin ådet, *sub divo pernoctare*, ligga och sofva ute under bar himmel.

SAIJEM, *n. f. cos, qua acuitur ferrum*, brynsten. Saijemin nipeb faijet, *cultrum cote reddere acutum*, hvåffa knifven.

SAIJET, *v. a. cote acuere*, hvåffa med brynsten, flipa. Akfjob faijet, *securim acuere*, bryna en yxe. Saijestet, *dim.* Saijegåtet, *inchoat.* beg. hvåffa.

SAINES, *n. a. tardus*, sen, långsam. Saines almats, *homo tardus*. It. faines jabmet, *qui non facile moritur, morti diu reluctans*, feglifvad. Saineswuot, *subst. tarditas*, senhet. *cfr.* kålkos.

SAJO, *n. f. semen*, fåd, frö. *vid.* fajet.

SAIPO, *sapo, smegma*, tvål, fåpa.

SAIRE, faires & fairok, *n. a. parvus*, njugg, nisk. Piåbmo fairok & fairok piåbmost, *qui familiam parce nimis & male alit*, en som föder illa sit husfolk.

SAIS, faifa, *n. a. paludosus*, fumpig. Saifa jegge, *locus paludosus*, fumpigt ställe. Fen. soinen, *palustris*, genet. soilen.

SAISEK, *idem.* It. *subst. limus*, gyttja, dy.

SAITE, *n. f. hasta*, spjut. Saitin påskåtet, *hasta transfigere*. Saite fåbbe, *baculus hasta munitus*, spjutstaf. Saitats, *dim.* et litet spjut. Fen. faitta, *pertica*.

SAITET, *v. n. initium sumere*, inire, taga sin begynnelse, gå in. *De temporibus anni dicitur*, fåges om tiden. Fasto faiti, Fastan börjar.

SAIW, faiwa, *n. a. sanctus*, helig. *Hoc nomine olim id omne appellarunt, quod sanctum habuerunt, ut e. gr.* Saiwa ware, *mons sacer*, et heligt berg. Sai-

wa kedke, *lapis sanctus, idolum lapideum*, en helig sten eller en afgud af sten. Saiwa jaure, *lacus sanctus sive ubi semper aliquid monstrosi & singulare conspiciebatur*, en helig sjö, en sjö där man fåg något ovanligt och underligt. Saiwa muora, *arbor sacra, arbor aliqua cultu religioso profecuta*, et heligt trä, et trä, som dyrkades. Portentosus, som betyder och förbedar något. Saiwa qwele, *piscis portentosus*, en fisk som något betyder. *Olim montes nonnullos ut sanctos reveriti sunt, ad quos fœminis licitum non erat appropinquare, nisi pusillis & quæ infra duodecimum ætatis annum erant.* In his montibus sacra peragebantur, ut sacrificia &c. & etiamnum hodie quedam apparent vestigia, nonnullis in locis, apparatus & instrumentorum, quibus usi sunt. Saiwa kedke & simpliciter faiw, *fuere lapides singulari quadam figura, sive humana sive alia quavis.* Hos lapides illi coluerunt, ubi invenere, qui piscatu vixerunt, illosque ad ripam lacus collocarunt & subinde fronde & virgultis substraverunt, ut pisces copiosius caperentur, quod hisce lapidibus effici posse superstiose crediderunt. Hos pisces affare licitum non erat veru, ut solent Lappones, sed tantum aqua coquere ratione vulgari. It. de hominibus: Saiwa le fodn, *vir est singularis*, han år en besynnerlig man, en underlig man.

SAK, faka, *n. f. fama, rumor*, rykte. Saka manna, *fama est*, ryktet går. Sakab adneh so pira, *minus bene audit*, han har elakt rykte om sig. Sakai ålma, *infamis*, vanryktad. It. fak, faka,

- faka, *nuntium*, tidning. Mi le fakan? *quid novi auditur?* hvad nytt höres? Puore fakab ådtjot, *nuntium accipere optatissimum*, få god tidning. Sakab takket, *per nuntium facere certiore*, skicka bud. Sakai tflagge hålet, *relata referre*, fåga det man har hört. Saka fardnoje & faka qweddeje, *nuntius*, budbärare.
- SAKASTET, fakestet, *v. a. nuntiare*, beboda, berätta. Naute låh munji fakestam, *ita mihi nuntiarunt*.
- SAKASTATTET, fakestattet, *v. a. nuntian-dum curare*, låta bebodas.
- SAKET, *adv. abundanter, catervatim*, öfverflödigt, hoptals. Saket le stalpist, *magna est luporum copia*, det är en stor myckenhet af vargar.
- SAKKANET, *v. n. concipi utero*, aflas. Autelen ko fodn lei fakkanum ednen hæggefe, *antequam conceptus erat in utero matris*. Sakkanum neita Mariaft, *conceptus a virgine Maria*. It. augeri, ökas, förökas. Almatjeh fakkaneh, *numerus hominum augetur*, folket förökes.
- SAKKANEM, *n. f. conceptio*, aflelse.
- SAKKE, *insecta minuscula aquatilia sive vermiculi*, små insekter i vatten.
- SAKKETET, *v. a. concipere*, afla. Fennon. *facata, miscere*.
- SAKKARTET, *v. a. tergere, abstergere*, aftorka. Kadnjelit fakkartet, *lacrimas abstergere*, aftorka tårarne. Kåtit fakkartet linin, *linteo manus abstergere*. Sakkartastet, *dim. litet* aftorka. Sakkartatjet, *inchoat. begyn.* at aftorka.
- SAKKARTLINE, *n. f. mantile*, handduk.
- SAKKO, *genetiv. fakkosen, proles, afföda*.
- SAKKO, *genetiv. fakkon, multa, plikt*, penningebot. Sakkob kefet, *multam pendere*, plikta med penningar. Sakkoft påset, *multa liberari*, blifva fri ifrån böterna. Fenn. facko, *id.*
- SAKKOLATS, *n. a. reus*, skyldig. Sakkolats jabmemi, *reus capitis*.
- SAKKOTET, *v. a. multam irrogare, pecunia multare*, pålagga penninge-böter. *Multam pendendam curare*.
- SAKKUS, *n. f. proles*, afföda. Almatjen fakkus, *proles hominis. vid. facko*.
- SAKO, *n. f. serra*, fåg. Fenn. faha. Transl. fako tjawelk, *bos vel alia pecus macie attenuata dorsoque acuta, et utmagert* kreatur.
- SAKOT, *v. a. serra secare*, fåga. Sakom fjällo, *tabula lignea serra secta*.
- SAKRAMENT, *Sacramentum*, Sacrament.
- SAKRAMENTELATJA, *sacramentalis*, sacramenterlig.
- SAKT, *adv. omnino, utique*, jo men, aldeles. Wann fakt, *id.* Wann fakt mon tetab, *probe ego quidem novi*, nog vet jag. Ådtjob fakt akta dalab, *unum certe accipio Imperialem*, jag får åtminstone en Riksdaler.
- SAKTA, *spuma*, skum. *v. fåpt. Fenn. faco*.
- SAKTET, *v. n. adherere incipere, de cortice arbori adherere incipiente dicitur, ut deglubi non facile possit*, fastna vid, fåges om bark på trån, när den fastnar vid stammen och ej kan så lätt afrifvas, löpa igen. Juo le petse fakkam, *pinus nunc deglubi nequit, quia cortex jam trunco firmiter adheret*, tallen har lupit igen, barken har fått sig vid trå. Saktestet, *dimin.* Saktegätet, *inchoat. begynna* at löpa igen.
- SAL, *fala, n. f. spelunca*, klyfta, håla. Pakte fala, *spelunca montis*, bergsklyfta.

ta. Wuoudnajes tjågneles fala, *spelunca infinita altitudine*. Jågna fala, *spelunca sive fissum glaciei nivisve, qua, etiam æstate, alpes in quibusdam locis conteguntur*, en spricka i isen eller snön i fjällen. Salai kattjei, *in speluncam incidebat*, han föll ner i klyftan. *In istiusmodi speluncas glaciei rangiferi sæpe incidunt, dum æstate hæc loca frigida diebus æstivis solícite quærunt*. Salats, *dimin.* en liten klyfta. *cfr.* falet.

SAL, *n. herba, juncus*, fåf. *It.* fal, *atrium*, aula, fal.

SALAH, *n. s. captura, imprimis piscium*, fångst, fiskfångst. Qwele salaha, *captura piscium*, fiskafånge. *Fenn.* faalis, *captura*, a faada, *accipere*.

SALATET, *v. n. mori*, dó. Mo manats falati, *infans meus moriebatur*.

SALB, *venenum*, falbetet, *venenare*. *vide* fålg. *Austr.*

SALBEK, *clavulus, stilus ferreus aut corneus*, en pinne af horn eller järn. *Austr. cfr.* pobme.

SALD, *cribrum*, fåll. *It.* *superficie aquæ in gyrum agitatio cauda piscis cujusdam facta*, når en fisk med stjerten rör vattubrynet och gör at det löper omkring i en rundel.

SALDET, *v. a. eligere*, välja, utvälja. Sal-di qwekte lokken naln sijeft, *elegit duodecim ex illis*, *Luc. 6: 13*. *Cribrare*, fålla. Saldestet, *dimin.* Saldegåtet, *inchoat.* begynna at utvälja, m. m.

SALDAK, faldek, *n. a. electus*, utvald. Saldak piåbmo, *cibus electus & opiparus*, utvald och kråfelig mat. Saldek qweleh, *pisces electi & præstantiores*, vald fisk, kostelig fisk.

SALDEM, *n. s. electio*, utväljande, val. *It.* *purgatio cribro facta*, fållande.

SALDETATTET, *v. n. posse eligi, posse cribrari*, kunna utväljas, kunna fållas.

SALDETET, *v. a. eligendum curare*, låta utvälja eller utkora.

SALET, *v. a. findere*, klyfva. Ådnameb falet, *terram proscindere*, arare, plöja jorden. Muorab falet, *lignum scindere*, klyfva trä. Pakteb falet, *petram scindere*, språnga berg. Salestet, *dim.* litet språnga. Salegåtet, *inchoat.* begynna at språnga eller klyfva. Saletattet, *posse findi aut scindi*, kunna klyfvas. *vid.* fala.

SALEM, *n. s. fissio, scissio*, klyfvande. Salem reido, *instrumentum quo aliquid finditur aut scinditur*, verktyg at klyfva med.

SALG, *n. s. pingvitas, obsonium*, fett, fåfvel. Male falg, *id.*

SALGET, etjebes falget, *de pecudibus matæstatis dicitur, quando pingves sunt & obsonia pingvia præbent*, fåfla fig, fåg. om flaktade kreatur, når de åro feta.

SALJ, falja, *n. arboris, salix*, pil, fålgträ. Salja lastah, *folia salicis*.

SALL, falla, *n. s. orgyia*, famn. Qwekte fallah kukke, *longus duas orgyias*, två famnar lång. *Fenn.* fyllys, *id.*

SALLASTET, fallestet, *v. a. orgyia s. extensis brachiis manibusque metiri*, måta famntals, famna.

SALOG, *n. a. beatus*, falig. Salogen takket & falog takket, *beare, beatum reddere*, göra falig. *Dicitur quoque falig.* Salig weljam, *frater meus beate defunctus*, min falige broder. *Compos. & oppos. ofalog, non beatus, ofalig.* Salogwuot, *subst. beatitudo*, falighet.

SALOG-

SALOGTAKKEJE, *beans, salviscus*, falig-görande. Salogtakkeje jakko, *fides salvans*.

SALTE, *n. f. sal*, falt. Salte tjalme, *granum salis*, et faltkorn. Saltetak, faltet, *cas. negativ. sine sale*, utan falt. Fenn. *fuola, sal*.

SALTES, *n. a. falsus*, falt. Saltes piär-go, *caro salsa*, falt kött. *Oppos. ofaltes*, ofalt.

SALTETEBME, faltetes & faltets, *n. a. non falsus*, ofalt. Saltets piåbmo, *cibus insulfus*, ofalt mat. *It. faltetebme, qui salis penuria laborat*, faltlös. Sameh läh taiwai faltetebmeh, *sale sæpe carent Lappones*.

SALTAJ, *n. a. falsus*, faltaktig.

SALTOT, faltet, *v. a. salire, sale condire*, falta. Qweleb faltot, *piscem salire*, falta fisk. Saltostet, *dimin.* Saltogå-tet, *inchoat.* begynna falta.

SALTOTET, *v. a. sale condiendum curare*, låta falta.

SALTOK, *n. a. idem quod faltes*.

SAME, *gens Lapponica*, Lappfolk. *Hoc nomine se appellant ipsi Lappones*. Same kiål, *lingua Lapponica*, Lappska. Fennones *suam linguam appellant* suomikieli. Same kâte, *tugurium Lapponicum*, Lappkoja. Samen ulmuts, Lappo, en Lapp. *vid. fabme*.

SAMELATS, Lappo, Lapp. Suomalainen, Fennno, en Finne. *Ita se Fennones appellant*. Samelats maddost le, *natione Lappo est*.

SAMASTET, *lingua Lapponica loqui tentare, qualitercunque Lapponica loqui*, bjuda til at tala Lappska, tala Lappska få godt man kan.

SAMKELET, *v. a. insusurrare, in aurem*

dicere, hvifka någon i örat. Samkelastet, *dim.* Samkelatjet, *inchoat.* begynna at hvifka i örat.

SAMKETET, *v. n. aliquantisper cunctari*, dröja litet. Samketi kuit anje, *adhuc quidem cunctatus est. Austr. vid. ajanet.*

SAMMA, *ipse, idem*, den samme. *v. fabma.* Sammalaka, *adv. similiter*, sammalunda.

SAMMATEM, *n. f. susurratio, locutio in aurem alicujus*, hvifkande i örat.

SAMMATET, sammatastet. *vid. samkelet.*

SANAHET, *v. n. conari*, årna. *v. kiåket.*

SANGATJA, *petigo*, skabb. *v. fagnas.*

SANGERTET, *v. a. pœnitere*, ångra. Sangertab tabb aiwe fagga, *istius rei me valde pœnitet*, jag ångrar det högeli-gen. Sangertastet, *dim.* litet ångra.

Sangertatjet, *inchoat.* begynna ångra.

SANGERTALLET, *frequ. id. qu.* sangertet.

SANGERTEJE, *pœnitens*, den som ångrar.

SANGERTEKE, *impœnitens*, som ej ångrar.

SANGERTEM, sangertes & sangerts, *n. f. pœnitentia*, ånger. Suddo sangertem, *pœnitentia peccatorum*, fynda-ånger.

SAPKELET, sapkelastet & c. *v. samkelet.*

SAPKELEM & sapkastattem. *v. sammatem.*

SAPPAR, *penis sive membrum genitale quadrupedum.*

SAPPATET, *insusurrare*, hvifka.

SAPPE, *n. f. fel*, galla. *Transl. ira*, vrede. Stuoja sappe le tune, *valde es iracundus*, du är mycket ond. Sappet & sappetak, *cas. negat. absque bile*, utan galla. Sappats, *dim.* liten galla. Sappats le ai fusne, *nec ille bile caret, iracundus ille quoque est*, han är ock elak.

SAPPEG, *n. piscis*, *vid. fårg. Austr.*

SAPPEK, *plural.* sappekeh, *ligna instrumenta.*

menta, quibus nivem conscendunt Norrlandici, Fennones & Lappones, skidor at gå på snön med, som Lappar och Norrlänningar bruka.

SAPTATET, *v. n. suffocari, förqvåvas. De piscibus dicitur, qui suffocantur, dum parvi lacus glacie ita congelantur, ut nullibi apertura aëri pateat. Contin- git nonnunquam si fuerint minus pro- fundi lacus & exigui.*

SAPPUS, *n. s. intestina pecudum, kreaturs inelivor.*

SARAKKA, *Dea partus, a Lapponibus olim culta, cui adscribebant partus formosi- tatem & felicitatem parturæ. Mater e- jus fuit Mudderakka. Hodie de par- tu felici & facili dicitur: Sarakkan edne nuolei, mater Sarakka ligamina solvit. Ipsum quoque partum appellant farakka & farak. cfr. faret.*

SARDNE, *n. s. sermo, tal. Idiotism. sijen fardne ålma, vir, cujus fecerunt men- tionem, mannen, den de hafva talt om. F. fana, dictum & faarna, concio.*

SARDNOT, *v. a. dicere, fåga. Sardno munji maite leh takkam, dic mihi quid feceris, fåg mig hvad du har gjort. Auten fardnot, predicere, pro- phetera. Sardnostet, dimin. Sardno- gâtet, inchoat. begynna at fåga. Fenn. fanon, dico & faarnan, concionor.*

SARDNOJE, *dicens, qui dicit, den som fåger. Saka fardnoje, nuntius, rela- tor, den som berättar, sagesman. Au- ta fardnoje, Propheta, en som fåger förut, Prophet. Fenn. fanoja, dicens.*

SARDNOK, *n. a. non dictus, obemålt, o- omtalt. Mannes todn tabb fardnok pajih? quidni istius rei fecisti mentio- nem? hvarföre talte du ej derom?*

SARDNOM, *n. s. dictio, fågande. Ele fardnomest pallah, ne verearis dicere. Sardnom lake, modus dicendi, ada- gium, talesått, ordspråk. Auten fard- nom, prophetia.*

SARDNOTET, *v. a. vid. puodgestet, id.*

SARDNOTEK, *fardnoteke, n. a. ineffa- bilis, outfåjelig. Sardnoteke awo, gaudium ineffabile, outfåjelig glådje. Sardnotkenna, id. Austr.*

SARE, *n. s. furca, klyfva, gaffel.*

SARET, *v. a. creare, formare, skapa, til- skapa. Tat le Jubmelest naute fa- rom, ita a Deo institutum est, Gud har få laget det. Naute le mo Sarakka farem, ita me formavit Sarakka, Gu- dinnan Sarakka har få skapat mig. Puorist faretum pardne, puer formo- sus. vid. supra Sarakka.*

SARET, *v. a. findere, klyfva. Muorait faret, findere ligna. Saraftet, fareftet, dim. litet klyfva. Saregâtet, inchoat. begynna at klyfva. Saratattet, posse findi, kunna klyfvas. cfr. falet. Fenn. fåre, festuca, fårjyn, frangor & fah- re, alnus bifida.*

SARGALT, *fargalt mesak, pellis vituli rangiferini villosa, hårludit ren-kalf- skinn.*

SARGET, *v. a. dissecare, skåra fõnder. Tjåleb farget, intestinum discindere. Rerteb farget, corium dissecare, skå- ra fõnder lådret. Sargettet, dim. Sar- gegâtet, inchoat. beg. at skåra fõnder.*

SARGEM, *n. s. dissectio, fõnder-skårning.*

SARGOT & fargotet, *frequ. id. qu. farget.*

SARJES, *n. s. vulnus, får. Sarjesit tal- kot, vulnera sanare, hela får. It. do- lor, värk. Aiwe sarjes, cephalalgia, huf-*

- hufvudvårk. Sarjesit katotet, *dolorem auferre sive lenire*.
- SARJES, *n. a. vulneratus*, får, fårad. *It. dolens*, som vårker. Sarjes åiwe, *caput dolens*.
- SARJEM, *n. f. vulneratio*, fårande.
- SARJETET, *v. a. vulnerare*, fåra. *Passiv.* farjetowet, *vulnerari*, fåras.
- SARJITEM, *vulneratio*, vid. farjem.
- SARJITET, *v. n. dolere*, vårka. Åiwe farjit, *caput dolet*, hufvudet vårker. Kåta farjit, *manus dolet*. Sarjitaftet, *dim.* vårka litet. Sarjitatjet, *inchoat.* begynna vårka.
- SARJITEM, *n. f. dolor, cruciatus*, vårk.
- SARK, *tunica ex panno nobiliore facta*, klådes-kjortel. *Item lintea qua utuntur sacerdotes sacra peragentes*, måfs-skjorta.
- SARNE, *sermo, dictum*, tal.
- SARNOT, farnotet &c. *v. fardnot &c.*
- SARRE, *n. bacc. myrtilli nigri*, blåbår.
- SARREN, *adv. seorsim*, affskildt. *v. fårra.*
- SARTJA, fartja pele warpe, *piscatus sagena in aliquo loco, ubi raro pisces capiuntur*, et notvarp där man fållan får fisk.
- SARW, *n. anim. alces*, elg. *It. constellatio urse majoris, arctos*, karlevagnen på himmelen. *Fenn. hirwi, alces.*
- SARWA, farwes, *rangifer non castratus, rangifer admissarius*, brund-ren, en ren som ej är vallackad. *It. de aliis pecudibus adjective, e. gr. farwes tåmp, equus emissarius*, hingst. Sarwats, *dim.* en lit. brundren. *Fenn. farwi, cornu.*
- SARWET, *rangiferos emissarios sibi comparare*, förse sig med brundrenar.
- SASKA, faskem, *n. f. saltus, imprimis qui ambobus pedibus simul fit*, hopp, språng med bägge fötterna tillika.
- SASKAD, *idem.* Saskad jape, *annus intercalaris*, skottår.
- SASKET, *v. n. salire, utrisque pedibus simul salire*, hoppa med båda fötterna tillika. *Hoc modo certare solent Lappones, imprimis adolescentuli.* Saskestet, *dim.* hoppa litet. Saskegätet, faskagätet, *inchoat.* begynna at hoppa.
- SASKASTALLET & faskatet, *v. n. frequ. id. qu. fasket.*
- SASKEJE, *faliens*, en som hoppar. *It. Addå saskeje, vir juvenis recens census aut mox incensum referendus*, en ung man som nyss blifvit skattskreven eller innan kort blir.
- SASSNE, *fasne, pellis depilata*, et skinn som håret är borttagit på. *It. ap. Aust. adjective. aliquantum crudus, viridis, råaktig.* Sassne muora, *lignum viride, non satis siccum*, råaktig ved.
- SASSNEK, *femoralia ex aluta facta*, skinnbyxor.
- SASSE, *n. f. manica*, arm på klåder.
- SASTI, *adv. vide rouwo, rua.*
- SASTA, *lignum sive tigillum, quod collo rangiferorum interdum alligant, in quo possessoris nomen inscribitur*, et tråstycke, som ibland bindes på renarnes hals, med ågarnes namn påskrifvit.
- SATAN, *diabolus, satanas*, fatan.
- SATJET, *v. a. a tergo propellere sive trudere*, skjuta på bakefter. Todn kåfah, mon fatjab, *tu trahis, ego propellendo adjuvo*, du drager och jag skjuter på. Satjestet, *dim.* litet skjuta på. Satjegätet, *inchoat.* begynna at skjuta på. *cfr. nakkelet, nakketet.*
- SATSET, *v. a. sculpere, delineare*, rista, rita. Nipin fatset, *cultro sculpere*, rista.

sta med knifven. *Transl. scribere, skrifva. Satsfestet, dim. litet rista.*

SATSEM, *n. f. sculptura*, ristande, stickning. Satssem route, *scalprum*, grôpjärn, grafstickel.

SATTA, *adv. modo*, allenast at. Satta kullab, *modo audio*, allenast jag hör. Satta wall, *si modo*, om allenast. Satta wall todn sitah, *si modo vis*, om du allenast vill. *It. Satt i & fatta i, forte, fortassis*, kanske. Satt ib wuolge Wuonai, *forte in Norvegiam abibo*, tór hända jag far bort til Ngrige. Satta tokko, *qualitercunque, taliter qualiter*, som det kan blifva. Satta, *vanus*, fåfång. *vid. fatte.*

SATTE, *n. a. vanus, inanis*, fåfång. *It. falsus, non verus*, orätt. Satte alma, *alius neque idem ipse vir, quem credideramus*, en annan man än den man trodde, ej den rätta mannen. *v. paito.*

SATTET, *v. a. equo aut rangifero vehere, equis conductis vel rangiferis aliisque vectariis animalibus vehere*, skjutsa. *It. comitari, ducere, ledsaga. cfr. tálwot.* Sundeb sattet, *vehere Praefectum. Tr. album exonerare, ita dictum, quia moram non patitur & differri nequit.* Sattestet, *dim. litet skjutsa.* Sattegåtet, *inchoat. begynna skjutsa.*

SATTEJE, *vectans, ducens*, den som skjutsar.

SATTEM, fatto, *n. f. ipse actus vectandi aut comitandi sive ducendi*, skjutsfande. Sattem palka, *merces vecturae*, skjutslön, forsellön. *It. fatto saepius passive, vectura conductitia*, skjuts. Sattoin mannen, *equis conductis vehi*, resa med skjuts.

SATTOK, *n. a. vide fatte, idem.*

SATTOLATS, *qui vehit aut ducit, trigarius*, skjutsbonde, forman, ledsagare.

SATTJAS, *n. a. tenax, qui non facile finditur*, seg, som ej vål låter klyfva sig. Sattjas muor, *lignum fissu difficile*.

SATTJET, *pellem detrahere, deglubere*, flå af skinnet. Wuoskonjeb sattjet, *percam deglubere*. Sattjestet, *dimin. id.*

SAUDE, *n. f. picaria*, tjårdal. Sauden tarweb påldet, *in picaria picem liquida excoquere*, bränna tjåra.

SAUDNJOT, *vid. fjaudnjot.*

SAULO, *hoc nomine illi montes appellantur, qui in acutum cacumen exsurgunt. Forte a Germanico seule columna.* Saulo kallas alla spitfiga berg.

SAUN, *stula*, få, åmbare. *vid. saja.*

SAURE, *n. f. assiduitas, obduratio*, ihållighet, hårdighet. Harbmes faure le fune, *mira est assiduitate. It. adjective faure & interdum faurak, obdurans, qui non facile delassatur, pernix*, en som länge uthårdar. Saure fokket, *pernix remigandi*. Saure pargoi, *laborem perferens*, hårdig och stadig i arbete. *It. de carne aut pisce, cujus fibrae non sunt nimis molles & laxae, sed debita gaudent firmitate*, fåges ock om kôtt och fisk, som ej är tór blôt, utan af tilbörlig hårdhet eller fasthet i kôttet. *Fenn. faura, indefessus.*

SAUROT, *v. n. de piscibus dicitur, quorum caro fibraeque firmiores evadunt dum coquuntur*, fåges om fisk, som blir stadigare och fastare i kôttet når han blir kokt. Sauroi tat qwele, *hic piscis firmior factus est coctus*, denne fisken blef hårdare, når han blef kokt. Sauroftet, *dim.* Saurogåtet, *inchoat. begynna at blifva hård.*

SAUT-

SAUTSA, fauds, *ovis*, får. Sautsa ålo, *grex ovillus*, fårahjord. Sautsi kåte, *ovile*, fårhus. *cfr.* smala.

SAUWON, *aqua placidius manans sive lacus minor inter duas cataraētas fluvii alicujus*, et stillvatten eller liten fjö emellan tvänne forssar i en elf. *Norrlandice* fol. Sauwonats, *dim.* en liten dylik fjö. *Fenn.* fuowanda, *sinus annis*.

SAWE, *n. f. futura*, fôm. Kabmaka sawe, *futura calcei*, skofôm. Sawi tjadatjatse kâlka, *per suturas aqua perfuit*. *It. commissura*, fogning. Wadnafen saweh, *commissura cymbæ*, fogningarne i en båt. I sawe teto, *commissura tam arte compacta est, ut conspici nequeat*.

SAWAT, sawet, *v. a. optare*, ônska. Lykob tunji sawab, *fortunam tibi opto*, jag ônskar dig lycka. Sawab wai todn kukkeb wiefoluluh, *opto tibi longam vitam*. Sawastet, sawestet, *dim.* litet ônska. Sawagâtet, *inchoat.* begynna ônska.

SAWATES & sawem, *optatum*, ônskan.

SAWATET, sawetet, *frequ. vehementius cupere, optare*, hógeligen åstunda, ônska. Sawatab fo wuoidnet, *illum videre gestio*, jag åstundar hógeligen at se honom. Sawatatjet, *inchoativ. vid.* sawagâtet, *id.*

SAWO, sawot, sawotes, *vide* sawem, sawat, sawates, *id.*

SAWOTAKES, *n. a. optabilis*, ônskelig. Sawotakes alderi, *in etatem optabilem*.

SAWWET, sawwet, *v. n. consanescere, sanari*, helas, blifva låkt. Juo le tat hawe sawwam, *jam hoc sanatum est vulnus*, detta fåret år nu låkt. Saw-

westet, *dim.* litet låkas. Sawwegâtet, *inchoat.* begynna at blifva låkt.

SAWWETET, sawwetet, *v. a. sanandum curare, consanescere facere*, låta låkas, göra at det blifver låkt. *It. transl. compingere*, sammanfåsta.

SEBLA, sebletet, *vid.* fåbla, fåblåtet.

SEBRE, *n. f. consortium*, delaktighet, gemenskap. Sebren len mõi, *nos ambo consortes sumus*, vi bågge åro delaktige eller i lag om. Sebre kradna, *consors, particeps*, delaktig, som år i lag med en annan. *Compos.* febrewuot, *subst. societas, communio*, samfund, gemenskap. Tai ailesi febrewuot, *consortium sanctorum*.

SEBRET, *v. n. participem esse*, vara delaktig. Sita sebrete, *particeps fieri vult*, han vil blifva delaktig. Sebreftet, *dimin.* vara litet delaktig. Sebregetet, *inchoat.* beg. at blifva delaktig.

SEBRASALLET, *v. n. frequ. id. qu. febrete*.

SEBRASALLEM, *n. f. consortium*, delaktighet.

SEBROLATS, *n. a. consors, particeps*, delaktig.

SEDEL, *schedula*, en fedel. Sedelats, *dim.*

SEDDER, *pluvia minutatim decedens*, duskregn, finått regn. *Fenn.* fade, *pluvia*.

SEDDERTET, *vide* fiddertet.

SEGGE, segges, seggok, *n. a. gracilis*, smal. Segges juolkeh, *crura gracilia*. Segges kârostak, *filum subtile*, fin trå. Ila seggok le tat kaino, *nimis hic funis est tenuis*. *Comparat.* seggeb, smalare. *Superl.* seggemus, den smalaste. *Compos.* seggeslakats, *aliquantum gracilis*, något smal. Seggeswuot, *gracilitas, subtilitas*, smalhet, finhet.

Ddd 3

SEG-

SEGGANET, *v. n. gracilem fieri*, blifva smal. *It. muotta feggani, nivis immi-
nuta est altitudo*, fnôn har blifvit min-
dre djup.

SEGGAS & seggot, *n. f. gracilitas*, smal-
het. Seggot pakto, *qua gracilitatem*.
Seggotinas, *gracilitate sua*. *It. segga-
fi pakto, in locis corporis sensibilibus
sive illis, quæ maxime sunt impatientia,*
på ómtåliga ställen af kroppen.

SEGGOT, *v. n. vid. fegganet*. Seggostet,
dim. blifva litet smalare. Seggogåtet,
inchoat. begynna at blifva smal.

SEGGOK, *vid. fegge*. Seggokats, *id. Ai-
we feggokats, perquam gracilis*.

SEGGET, feggestet, & *c. trahere*, draga.
vid. sagget.

SEGGOTET, *v. a. gracilem reddere*, gö-
ra smal.

SEGNA, fegna raiketh, *nares*, nåsborrar.

SEJA, *pus*, var, fejet, *suppurare*, *vid. få-
ja, fåjet*.

SEIGA & feigok, *n. a. explicatus, non con-
tortus*, redig, ej hopviklad.

SEIGET, *v. n. explicari*, utviklas, utre-
das. Kaino feigei, *funis contortus rur-
sus explicabatur*, repet blef åter re-
digt igen. *It. discedere, lento gradu ab-
ire*, bortgå, skrida sin våg. Puotfel-
was feigei, *morbis sedatus est*, sjuk-
domen gick öfver.

SEIGETET, *v. a. explicare, complanare*,
utvikla, slätta til. Wadaseb feigetet,
*pannum levidentem convolutum aut com-
plicatum explicare*, breda ut et stycke
vallmar. Seigetastet, *dimin. litet ut-
vikla*.

SEIGOTET, *v. a. frequ. id. quod feigetet*.
It. inspicere, contemplari, beskåda. Sei-
gotatjet, *inchoat. begynna at breda ut,*
eller at beskåda.

SEIKET, *v. a. sternere*, tillaga, badda.
Seik ådem faijeb, *sternere lectum*, laga
til fången. *It. neutr. gravidam esse*,
vara hafvande, vara rådd med barn.
F. fikin, concipior in utero. cfr. fakkus.

SEIKO, *n. f. conceptio*, afsele. Fenn. fiki-
må, *idem & fikiå, proles*.

SEIMA, feime, *seta equina, funis ex se-
ta equina contortus*, håsttagel, et rep
af håsttagel. Fenn. sijma, *funis*.

SEINATET, *v. n. singultare, ingemiscere*,
snyfta. Påkost ja feinat, *tam vehe-
menter ridet sive cachinnatur, ut simul
quasi singultet*.

SEIPE, *n. f. cauda*, fvars. Kukkes fei-
pe, *cauda longa, transl. lupus*. Seipe-
tak & feipet, *cas. negativ. sine cauda*,
utan fvars. Seipats, *dim. liten fvars*.

SEIPEG, feipek, *cauda instructus, transl.*
lupus, som har fvars, varg.

SEIPETES, *qui sine cauda est*, den som
ej har fvars.

SEIPO, feipoha, *n. f. clivus, extremitas
montis alicujus clivosa & sensim descen-
dens, jugum montis declive*, lid, bergs-
lid, den delen af et berg, där det slu-
tar sig och småningom sänker sig ner.

SEITE, *plural. feiteh, lapides sive ima-
gines lapideæ aut ligneæ, quas cultu re-
ligioso persecuti sunt olim Lappones. A
Zeuta sive Græcorum Ζεύς vel Θεός, Æ-
gyptiorum Theut, Gothorum Thius de-
rivatum volunt Auctores, cfr. v. Dabli-
ni Histor. Svec. part. I. pag. 126 & 198.*
vid. faiwa kedke.

SEIWA, *n. a. vulgaris, communis*, *v. faiw*.

SEIWELET, *nuere, nutu significare*, vin-
ka, med en vink gifva tilkåanna.
Kradnaites feiweli, *admuebat sociis
suis*.

fuis, han vinkade åt sina kamerater.
Seiwelastet, *dimin.*

SEIWETET, *id. qu. feiwelet.*

SEIWELEM & feiwetem, *n. f. nutus*, vink.

SEIWOT, *v. n. de avibus dicitur, subsidere, subsistere*, fåtta sig ned, fåges om foglar. Lådde feiwoi, *avis a volatu subsistebat*, fogelen fatte sig ner. Seiwottet & feiwotastet, *dimin.* Seiwo-gätet, *inchoat.* begyn. at fåtta sig ner.

SEKA, *vid. fåk.* Seket, *vid. fåket.*

SEKE, *n. a. mixtus*, blandad. Tjatte feke, *aqua permixtus*, vattublandad. Se-ken *vicem sustinet prepositionis inter*, ibland. Mija feken, *inter nos*, ibland ofs. *Per casus flectitur, e. gr. katoi mija fekest, a nobis aufugiebat, ex oculis nostris subductus est.* Tija fekai påti, *inter vos veniebat*, han kom ibland eder, *cfr. kaskan.*

SEKTJET & fektjetet, *v. a. observare, clam inspicere*, akta på, lura på, *vid. wakfjot.*

SELDES, *n. a. horribilis, adspectu terribilis*, hiskelig, förskräckelig. Te li feldes, *horribile erat*, det var förskräckeligit. Seldes allok, *horribiliter altus.*

SELKE, *dorsum*, rygg, *vid. tjawelk.*

SEMSKET, *v. a. alutam preparare*, fåmska.

SEMOL, *muscus, imprimis qui in locis uliginosis crescit genere lycopodii imprimis*, måssa som växer på sumpiga ställen, björnmåssa. Semol ådnam, *regio muscosa*, måssigt land.

SENAP, *sinapi*, fenap.

SENJATJES, *nix granosa*, grynig snö.

SEPE & sepet, *jugum dorfi*, det högsta af ryggen.

SEPES, *juba*, mahn. Tåmpå sepes, *juba equina.*

SEPTE, *n. f. esca, qua aves, pisces aut fera decipiuntur*, agn, låckemat. *Fenn. fyötti.*

SEPTES, septet, septotet, *vid. fåptes & c.*

SERRETET, ferrot, *vid. fårretet, fårrot.*

SESA, fefel, *vid. fåsa, fåfål.*

SESTET, *v. n. cunctari*, dröja. Jus lum festet, *si cunctarer*, om jag skulle dröja. *It. parcere*, skona, spara. Jubmel i le festam, *Deus non pepercit.* *Fenn. fåstån, parco.*

SETSASTET, *manu fronti admota conspiciere, ut solet fieri dum radios solares nimiumque lumen evitare studemus*, få kallas det, när man håller handen öfver ögonen få, at man må kunna se för folksken. *Transl. attente contemplari*, noga beskåda.

SEUKET, *demergi*, nedfjunka. Muot-teki feuki, *nive submersus est.*

SEWETET, *v. a. digito monstrare*, peka på, adnuere, vinka, *vid. feiwelet.*

SJABMAHET, *letari, exsultare*, glädjas.

SJABMAHEM, *n. f. exsultatio*, glädje-betygelse.

SJADDE, fjaddet, *vid. fjatte.*

SJADDET, *v. n. fieri*, blifva. Mi kalka fjaddet tate manast? *quid fiet ex hoc infante? Luc. i: 66.* Håjost båndan fjaddi, *ex paupere factus est dives.* *It. crescere*, våxa. Grafe fjadda, *herbae crescunt*, gräset växer. Muorah fjaddah, *arbores crescunt*. Sjadda tat pardne peiwest peiwai, *adolescit in dies hic puer*, denne pilten växer til dageligen. Sjaddestet, *dimin.* Sjaddagätet, *inchoat.* begynna blifva, beg. våxa.

SJADDELES, *n. a. fecundus, ferax*, fruktbar, fruktsam. Sjaddeles elme, *regio fecunda*, fruktbärande land. *It. qui*

qui cito adolescit, en som hastigt tilltager i växten. Sjaddeleswuot, *subst. fecunditas*, fruktbarhet, bördighet.

SJADDELWAS, *n. f. struma*, växt, v. jesk.

SJADDETET, *v. a. facere ut crescat*, låta växa.

SJADDO, *n. f. fructus*, frukt. Sjaddobqweddēt, *fructum ferre*, bära frukt. *It. alles fjaddo, ætas adulta*, mogen ålder. *Alles fjaddo neita, virgo adulta. It. statura*, kropps längd. *Utfes fjaddo, statura humilis*.

SJADDOK, fjaddog, *n. a. adultus, qui statura est adulta*, fullväxt, vuxen. *Utfes fjaddok, qui statura est humili & exigua*, liten till växten.

SJADDOKES, *n. a. vid. fjaddeles*.

SJADDOTEEME, *n. a. parvus, qui exiguo est corpore, homuncio*, liten till växten, en liten människa.

SJADDETEKE, *n. a. sterilis*, ofruktbar. Sjaddetkenna, *id. Austr.*

SJADDEM, *n. f. accretio*, tillväxt. Åska le fjaddemefne, *in adolescendo adhuc est*.

SJAIKESET & fjaiketet, *v. n. vociferari*, ropa, skrika öfverljudd. *vid. kiljot*.

SJALDE, *locus ubi mundine fiunt*, marknads-plats, *vid. talwates. Austr.*

SJALJO, *n. f. area circa domum, aut casas Lapponum*, slått ell. gård omkring hus. *It. forum, torg. It. campus, planities*, slått mark, slått. *Transl. Sjaljo pardne, nothus, oäkta son*.

SJALK, *n. f. viarum tempore hiberno commoditas, dum nix bene remota est & conculcata, ne nimia copia officiat vectura*, hårda och väl upkörda vägar om vintern.

SJALKET, *complanare*, slåtta till, jämka.

SJALME, *n. f. foramen sive ocellus acus aut*

securis vel istiusmodi instrumenti, cui manubrium inferendum, ögat på en nål eller en yxe, eller något dylikt verktyg. *Fenn. filmå, oculus*.

SJALMATET, *v. a. aineb fjalmatet, filum acui immittere, conjicere filum in acum*, tråda trånen i nålsögat. *Transl. peiwe fjalmat, radiis solaribus acies oculorum perstringitur*, man blir solblind.

SJANDERTET, *v. a. nugari, vana loqui*, pladdra, tala fåfängt tal. *Sah! fjandertemest, noli ineptire, noli nugari*.

SJAPKETET, *celeriter penetrare*, hastigt genomgå. *Aksjo fjakpeti tjada jägnan, uno ictu & facile glacies secure pertundebatur*, yxen gick helt lätt igenom isen.

SJAR, fjara, glarea, klappur, stengrus. Kedke fjar, *id. Transl. pednik fjara, nummorum magnus numerus*, en stor summa penningar.

SJARAITATTET & fjaretet, *v. a. lapides aut alia ejaculari*, kasta ut stenar ell. annat dylikt. *Pednikit fjaretet, pecunias profuse expendere*, utlägga mycket penningar.

SJATTE, *n. f. vestigia animalium & imprimis pecudum confertiora*, en myckenhet af spår efter kreatur och boskap. *Dicitur quoque fjadde vel fjadte. cfr. malge*.

SJATTET, *v. a. conculcare, vestigiis replere*, fulltrampa, med spår upfylla. *Påtsöh läh fjattem tab wareb, montem hunc conculcarunt rangiferi*, renarne hafva fulltrampat detta berget.

SJAUDNJOT, fjaudnjot, *v. a. verrere, quatere, skaka, söpa*. *Ripait erit fjaudnjot, pulverem excutere*. *Muottekeb fjaudnjot, nivem excutere, söpa bort snön*.

- fnôn. Sjaudnjestet, sjaudnjostet, *dimin.* Sjaudnjogåtet, *inchoat.* begynna at skaka. Karwoit sjaudnjogåti, *vestes verrere sive purgare cepit.* Fenn. faunotan, lavo.
- SJAUNJOT, sjaunjot, *id. qu.* sjaudnjot.
- SJAWET, *v. n. defluere,* rinna ned, flyta ned. Rasjo sjawa, *pluvia decidit.* Sadde sjawa, *arena defluit,* sanden rin- ner ner. Sjawestet, *dimin.*
- SJAWETET, *v. a. effundere,* utgjuta. Ped- nikit sjawetet, *pecunias prodigere,* kasta ut penningar.
- SJAWOT, *n. a. tacitus,* tyft. Sjawot li- jeb, *tacebam,* jag satt och teg. Orro sjawot, *tace,* tig, *it. requiesce,* noli strepere, var stilla, bullra ej.
- SJAWOTES, *n. a. idem.* Sjawotes ålma, *vir taciturnus,* en tyftlåtig man. *It. tranquillus, quietus,* rolig, stilla. *Transl.* sjawotes tjålkem, *frigus absque pro- cella & vento,* lugnt och kallt våder. *Compos.* sjawoteswuot, *taciturnitas,* tyftthet, stillatigande.
- SJAWOTET, *v. n. obmutescere, conticere,* tyftna. Sjawotin kaikh, *omnes & singuli conticuere,* de tyftnade allesam- mans. Sjawoti talla, *statim conticuit.* Sjawotastet, *dimin.* litet tyftna. Sja- wotåtjet, *inchoat.* begynna at tyftna.
- SJAWOTATTET, *v. a. obmutescere sive conticere facere,* nedtyfta. Pacare, re- primere, stilla, dämpa.
- SJAWOTOWET, *v. n. id. qu.* sjawotet.
- SIBJOK, *maritus sororis,* systers man. *It. uxor fratris,* broders hustru, svå- gerska.
- SID, fida, pagus, by. *vid. fita.*
- SIDDERTET, *v. n. dispergi, guttatim di- spergi,* stänka, stänka ikring. Tjatse
- sidderti, *aqua dispergebatur,* vatnet stänkte omkring.
- SIDDHE, *animus, finne.* *It. iracundia,* vrede. *It. repositorium, in quo caseos reponunt ut siccentur,* en hylla at tor- ka ost på.
- SIDHO, *domicilium, locus ubi vivitur,* hus och hem, hemvister. *Torneus.*
- SIDNE, *id. quod qweibme.* Sidni kum pelket, *cum sociis rixari.*
- SIDNET & sidnjet, *v. n. prurire,* klia. *vid. fagnitet.* Fenn. fyhyn, *prurio.*
- SIDNJATS, *petigo,* skabb. *vid. fagnatja.*
- SIDO, *latus, fida.* Fenn. siwu & siu, *id.*
- SJEKE, *n. s. modus, ratio,* fått. Kutte sjekai tab hālah? *qua ratione hoc dicis?*
- SJELLE, *n. a. glacie obductus,* med is óf- verdragen, isig. Sjelle wiste, *muscus glacie obductus,* isig måffa. *cfr. wiste.*
- SJEPSJES, *n. a. imbecillus, infirmus,* svag, skróplig. *Compos.* sjepsjeswuot, *imbe- cillitas, infirmitas,* svaghet, skróplig- het. Sjepsjeslaka, *adv. imbecilliter, infirmiter,* svagt, skrópligt.
- SJETT, *adv. forsā,* ne forte, kanske, at icke til åfventyrs. Åtja ålma sjett le, *nisi forte sit alius vir,* så framt ic- ke det är en annan man. *cfr. marja,* marje.
- SJETTE, *n. a. talis qualis factus est aut esse debet.* Takkem fjette nipe, *culter qualis a fabro factus est, absque alia emendatione,* en knif, sådan som den är, då den kommer ifrån smeden o- flipt och otillagad. Påttjem fjette melke, *lac non colatum neque coctum, sed tale quale in mulctra est,* oslad och okokt mjölk. Jami wadsem fjette, *euns mortuus prolapsus est,* han föll död ner bäst som han gick. *Interd. e*

in fine omittitur, ådem fjett, wadfem fjett, takkem fjett &c.

SJEUDNJED, fjeunjed, *n. f. tenebræ, caligo*, mörker. Sjeudnjeden, *in tenebris*.

SJEUDNJES, fjeunjies, fjeunjök, *n. a. obscurus, tenebrasus*, mörk. Sjeunjies äja, *nox tenebrosa, atra nox*, mörk natt. *Transl. fjeudnjies äme le tat, nemini nota res est, occultum est*, det är en hemlig och obekant sak. Sjeunjieswuot, *subst. obscuritas*, mörkhet.

SJEUNJETET, fjeunjotet, *v. n. vesperscere, tenebris obduci*, blifva mörkt. Autel ko fjeunjjet, *antequam nox terras operit*, förr än det blir mörkt. Sjeunjjetastet, *dim. blifva litet mörkt*. Sjeunjjetatjet, *inchoat. advesperascere*, begynna at mörkna. Juo le tall te fjeunjjetatjemen, *jam jam advesperascit*, det börjar rätt nu blifva mörkt.

SJEUNJETATTET, fjeunjjetattat, *v. a. obscurare, tenebras offundere*, förmörka, fördunkla.

SJEUNJETATTEM, *n. f. luminis privatio*, förmörkelse.

SIGGA, *n. propr. mulieris*, Sigrid.

SIGGET, *trahere*, vid. sagget.

SIGL, figla, *n. f. velum*, segel. v. pärjes.

SIGLET, *velificari*, segla. v. pärjestet.

SIGN, *n. f. animus*, finne. *It. iracundia*, vredsamhet. *Compos. Pahas fignek, iracundus*, vredsam, ond. Puore fignek, *probus*, god, from.

SIGNET, *figillum*, figill. Signetin tedtet, *obsignare*, försegla. Signetak, *id. qu. signet*. Signetakeb täjet, *figillum solvere sive frangere*, bryta up förseglingen.

SIGNETET, *v. a. obsignare*, försegla. Signetattat, *id. It. obsignandum curare*, låta förseglas.

SIJE, *n. f. locus, rum. vid. faije*.

SIJE, *nominat. plur. pronom. illi, de. Sije kulleh, audiunt, de höra. Genetiv. fijan & fijen, fija. Sija tawer, opes illorum*.

SIJET, fjiem, *acuere, cos. vid. faijet, faijem*.

SJILA & fjill, *n. f. pruna, glöd, eldkol. It. fjilah apud Boreal. pisces minusculi, små fisk. Boreales prunam appellant, hila. Fenn. hijli, pruna*.

SJILAHET, *v. n. igne candere*, glödgas, vara glödande. Sjilahanatjet, *inchoat. begynna glödgas. Transl. nafte fjilahanatja, stella exsplendescit*, stjernen begynner lyfa.

SJILATET, *v. a. ignitum reddere*, göra glödande.

SJILLET, *v. n. tinnire*, klinga. v. skanjet.

SJIPARET, *v. n. coagulari*, yftas. Melke fjipari, *lac coagulabatur*, mjölken yftades.

SIKKE, fikk, *conj. &, både. vid. kabbatjak. Sikke mon ikke todn, & ego & tu, både du och jag. Sikke Swerjen ikke Norjen, tam in Suecia, quam in Norvegia, få vål i Sverige som i Norrige*.

SIKKE, *difficultas vecturæ ex nive trahæ adharente*, tungt åkføre när snön fäster sig vid medarne. Sakke, *id. Forte a Fenn. sitkiä, lentus, tenax*.

SIKKER, *n. a. tutus*, säker. *It. sikker ålma, vir probus & bonæ fidei*, en god och ärlig man.

SIKKET & fikkot, *v. a. abstergere*, aftorka. Kåtit fikket, *manus abstergere*, torka händerna. *It. illinere, smörja, bstryka. Wuoitafin fikket, oleo ungere, smörja. Sikkestet, dim. Sikko-gätet,*

gätet, *inchoat.* begynna at torka. *cfr.* lakkartet.

SIKKOTET, *frequ. id. qu.* fikket.

SIKKARDET, fikkard, *vid.* lakkartet, lakkartline.

SIKTET, *ad scopum collineare,* fikta, fyfta. *It. cribrare,* fälla, fikta.

SILAK, *qui facile defatigatur,* en som lätteligen tröttnar.

SILB, silba, *n. f. argentum,* silfver. Silbast le, *argenteum est,* det är af silfver. Silba kare, *vas argenteum,* silfver-kåril.

SILBATET, *argento obducere,* förfilfra.

SILDNET, *v. a. agitando & quassando frangere,* gen. gungande bryta fön-der. Jågnab fildnet, *glaciem frangere & comminuerere,* bryta fön-der ifen. *It. neutr.* Wadnas fildna, *cymba oscillat,* båten gungar.

SILET, *v. a. colare,* fila. Melkeb filet, *lac colare.*

SILK, *sericum,* filke. Fenn. filcki, *id.*

SILLDA, *n. piscis, balec,* fill.

SILLE, *n. f. colum,* fil. *vid.* filet.

SILLE, *n. a. vid.* filak, *id.*

SILLOT, filot, *v. n. filloftet, fillogätet, vid. supra* kiäudet, kiäudeftet, &c.

SILLOM, filom, *n. a. fessus,* trött.

SILOTET, *defatigare. vid.* kiäudatet.

SILLOS, filos, *n. f. langvor, lassitudo,* trötthet, matthet. Sillofit katotet, *langvorem excutere, vires reficere.*

SILLSITS, fillsitjeh, *pisces minuscule,* små fisk. Lyckfel.

SILOK, *n. a. non lassus, non defatigatus,* en som ej är trött, otrött.

SIMA, *n. f. restis,* rep, tåg. Fenn. sijma, *id.*

SINGSI, *n. f. simulas, odium,* agg, hat. Singfi le tai kaskan, *in simultate se-*

cum invicem sunt, de hafva hat til hvarandra.

SINNE, finn, *vid.* fisa, fiske.

SINSER, *n. a. crispus, variis incisionibus notatus,* krusig, full med inskärningar. Sinfer pelje, *auris pecudis variis notis & incisionibus notata,* et öra på et kreatur, med många märken och inskärningar. *De auribus pecudum dic.*

SINT, *adv. sero,* sent. *vid.* leste, manget.

SJORDE, *n. f. abyssus, profunditas,* djup, bottnlöst djup. *cfr.* waule.

SJOTSJO, *n. avis, anas,* gråsand. *vide* laggets.

SJOUWET, *v. n. susurrare, tinnire,* fusa, klinga.

SJOUWEM, *n. f. tinnitus, murmur,* fusning. Pelji fjouwem, *tinnitus aurium,* öron-fusning.

SJOWONJA, fjowonj, *canis pastoriis,* fåhund, vallhund. *v. reinohem* piädnak.

SIPPE, *n. f. sopor, somn,* dvala. Sippefne lijeb, *sopitus eram.*

SIPPEK, *vid.* fappek.

SIRAP, *syrupus,* sirap.

SIRATET, *v. n. separari, discedere,* åtfkiljas. Sodn firati muste, *a me discedebat.*

SIRTET, firdet, *v. a. transferre, transportare,* flytta. Saijeb firtet, *locum mutare,* ombyta rum, flytta fig. *It. sedem mutare, migrare,* boflytta. *cfr.* jättet. Sirtam le fodn taste, *migravit hinc,* han har flyttat härifrån. Sirtetstet, *dim.* litet flytta. Sirtajet & sirtetgätet, *inchoat.* begynna at flytta.

SIRTEJE, *n. a. transportans, mutans sedem,* en som flyttar, boflyttande.

SIRTEK, *n. a. non motus e loco, eodem lo-*

eo permanens, orörd utur sit rum.
Sirteteke, *idem*.

SIRTEM, *transportatio, migratio*, flytting utur rummet, bollyttning.

SIRIETATTET, *v. n. posse transportari*, kunna flyttas. I sijest sirtetatte, *e loco moveri nequit*, det kan ej röras ur stället.

SIRTEIET, *v. a. transferendum curare*, låta flyttas utur rummet. Migrare facere, låta bollytta.

SIRRE, *vide supra farre*.

SIS, sifa, *prepos. in, in*. Intro, *in uti*. Conjungitur & cum nominibus & verbis, atque, ut reliquæ prepositiones, interdum preponitur, interdum postponitur. Sifa laidet, *introducere*, leda in. Sifa pätet, & sis pätet, *intrare*, gå in. Päte sifa, *intra, veni in domum*, kom in. Per casus etiam flektitur. Käte sifne, *sive ut dicunt boreal. finne, in casa*, uti kojan. Tjatse finne, *in aqua*, uti vatnet. Sifne le, *in domo est*, han är inne. Sifte, *intus*, på inra sidan. Sifte le tjappes, *intus ater est*, han är svart på inra sidan. *It. de loco*. Pāti sifte, ja wadsi ulkos, *intus veniebat & exhibat*, han kom innan ifrån och gick ut. Compos. Sismåjos, *semimortuus*, halfdöd. Sishäggen, *idem*.

SISNEB & sifnjob, *comparat. interior*, den inre. Sifnjob pele, *pars interior*. Sisenemus & sifnjemus, *superl. intimus*, den innersta. Sifnjemus kerde, *indusium*.

SISNELD, sifnjeld vel sifnjelt, *adv. intus*, innan til. Ulkold ja sifnjeld, *extrinsecus & intus*, utvårtes och invårtes. *Locativ. cas.* sifnjelen, *intra, intus*, inne, innanföre. Sifnjelen le, *interius est*.

SISNJELDES & sifneles vel sifnelats, *n. a. internus*, den inre, invårtes. Sifnjeldes almats, *homo internus*.

SISNJANET, *v. n. propius intro accedere*, komma närmare in. Sifnjane sifnjobusi, *veni plus intro*, kom närmare in.

SISNJATS, *n. a. interior*, den inre.

SISNJELEN, *locativ. casus adv.* sifnjeld, *quod vide*.

SISNJELEST, sifnelest, *adv. intus*, *quam partem internam*, innantil, invårtes.

SISNJELAHAAH, *n. f. intestina, viscera*, inelfvor.

SISNJETET, sifnetet, *v. a. coarctare, circulum f. peripheriam angustare*, ihoptränga, bringa närmare in. *It. neutr. interius accedere*, gå mera innanföre.

SISNJOTS, *n. f. nucleus & omne id quod intus est inclusum, pars interna*, kärna, det inre af någon ting. *It. semen*, den inre delen af läret.

SISSE, *vide fasse*.

SITA, *pagus, by. Domicilium*, hemvist. Sitab sitast, *de domo in domum*, vid fida. Sita kradnah, *vicini*, grannar.

SITET, sittet, *v. a. velle, vilja*. Ib sita pätet, *nolo venire*, jag vil ej komma. Sitta takket, *facere vult*, han vil göra. Siten alen, *prov. nolens volens*, om man vil eller ej. Sittestet, sittestet, *dimin. vilja litet*. Sitegätet, *inchoat.* begynna at vilja. Fenn. sijdån, *infin.* sijtå, *ferre, pati*.

SITEM, sittem, situd, *n. f. voluntas, vilja*. To sitemest, *te volente*, om du vil. Sjaddes to situd, *fiat voluntas tua*.

SITETET, *v. a. permittere, suffragari*, medgifva, tillåta. Sitetem, *subst. natus, placitum*, behag, godtfinnande.

SITJE, *n. avis, vide supra fanto*.

SIT-

SITSET, *v. a. cortice betulino & lixiviatingere*, färga med bark och lut. *Ut solent retia tingere, cfr. barkotet.*

SITTA, *adv. tandem*, omsider. Sitta påti, *tandem veniebat*. Sitta dauk, *idem. Fenn. fitten, deinde.*

SITTEK, *perca*, abborre. *vid. wuoskon.*

SITTERTET, *vid. fiddertet. Interdum active, e. gr. piädnak påtsoit fitterti, canis rangiferos dispergebat.*

SITTERTATTET, *v. a. dispergere*, spri-
da ikring.

SJUDDET, *susurrare*, forla, brumma.

SJUDNETET & fjudnjetet, *v. a. creare, skapa. Jubmel le fjudnjetam kaikit, Deus omnia creavit, Gud har skapat all ting. Sjudnjetatjet, inchoat. begynna at skapa.*

SJUDNJETEJE, fjudneteje, *creator, skapare.*

SJUDNJETEM, fjudnetem, *n. f. creatio, skapelse.*

SJUGGELET & fjuggetet *vel* fjukketet, *reminiſci*, komma ihog. *Interd. contracte* fjugget, *idem. Idtjib* fjugget, *non reminiſcebar, oblitus sum, jag kom ej ihog. It. admonere, påminna. Sjuggeli mo tan pira, me ejus rei admonebat, han påminnte mig derom.*

SJUGGETEM, *reminiſcentia*, ihogkomſt.

SJUGNATET, *vid. fjunatet.*

SJUKA, *n. f. trochus*, triffa. Sjukain tokortet, *ludere trocho*, slå triffa.

SJUKESET, *v. n. strepere, stridere*, gnifla.

SJUN, *qui in famulatu est, servus, ancilla*, legohjon, dräng eller piga.

SJUNESTET, *famulari, esse in famulatu*, tjena för dräng ell. piga, vara i tjenſt.

SIUNATET, *v. a. benedicere*, vålsigna. Puoriſt fjunatet, *id. Fenn. fjunata, benedicere.*

SJUOJE, fjuojeh, *lares, penates*, tomtgubbar, älfvar. *Lares, spectra & istiusmodi phantasmata tantum non ignorant Lappones, neque illos unquam hac in re superstitioni deditos fuisse constat, unde etiam silvas noctu absque comitatu peragrarare difficile non ducunt & minus jucundum, quam interdiu.*

SJUOKENES, *gemitus*, fuck, fuckning.

SJUOKESJEM, *id. atque* fjuokenes.

SJUOKETET, *v. n. gemere, ingemiscere*, fucka. Sodn fjuoketi sagga, *alte ingemuit. Sjuokesjet, id. Sjuoketastet, dim. litet* fucka. Sjuoketatjet, *inchoat. begynna at fucka.*

SJUOKETEM, *n. f. idem quod* fjuokenes. Sardnoteke fjuoketemin, *ineffabilibus gemitibus.*

SJUOKET, *v. n. dilucere, per lucere*, lyfa igenom. Glasen tjada fjuoka, *dilucet per vitrum*, det lyser igen. glaset.

SJUOLE, *ultima lux diei, tempus crepusculi*, dagsljuset näst före aftonskymningen. Sjuolest påtime, *crepusculo veniebamur*, vi kommo innan det blef mörkt.

SJUOPPENJA, fjuoppenj, *restis, funis, rep.*

SJUOTTA, *adv. frustra*, förgäfves.

SJUOWET, *v. a. agitare spatia aut alio istiusmodi instrumento, röra om. It. immiscere, inblanda. Jasoit* fjuowet, *farinam immiscere*, blanda mjöl uti.

SJUOWONJA, *vid. fjowonja.*

SJUOWOT & fjuowotet, *v. a. agitare, röra om. vid. fjuowet.*

SJUTTJE, *n. f. pruina*, rimfrost. Sjuttje luoddah, *vestigia in pruina. Sjuttje ija, nox pruinosä. Sjuttjats, dim.*

SJUTTEJOT, *v. n. pruina obduci sive tegi*, rimas, blifva full med rimfrost. Ad-

nam le fjuttjom, *pruina operta est terra*, marken är betäckt med rimfrost. Sjuttjostet, *dimin.* blifva litet rimig. Sjuttjogåtet, *inchoat.* begynna at öfverdragas med is och rimfrost.

SJUTTJENES-RÅUKO, *plejades*, *vid.* futtjenes &c.

SJUWET, *locum facere, turbam semovere*, gifva rum, göra rum för någon. Sjuwet mo fisa, *recedite & subducite vos ut intrare possim*, gif mig rum at komma in. *cfr.* tjaket. Sjuwet kâinob funji, *recedite, ut via illi sit aperta*, görer våg för honom. *Dimin.* fjuwet, gifva litet rum. Sjuwegåtet, *inchoat.* begynna at gifva rum. *In Lapponia Australiore etiam fjuwet, de arboribus dicitur, quæ a vento agitantur & quatiuntur. Fenn. siwahdan, subito transco.*

SJUWES, fjuwok, *n. a. libens*, villig, benågen. Sjuwes le fodn tabb takket, *animo id facit libenti*, han är mycket villig at göra det. Ets li fjuwok taffan, idtji kâ so nagge, *suamet id sponte fecit neque ullius coactu.*

SJUWELET, *v. n. spontaneum esse & libentem*, vara villig. Sjuweli mo lusa pätet, *sua sponte ad me venire studebat*, han ville fjelfmant komma til mig.

SIWWET, *v. n. sanari, vid.* fawwet.

SIWWO, *n. s. animus, studium*, håg. Siwwob taffa ani, *ad istud pronus erat*, han hade håg och bøjelse dertil.

SIWWOLATS, *n. a. propensus*, hugad, benågen. *It. puore siwwolats, probus, qui animo est modesto & sedato*, en som har godt finnelag.

SJÅGNA, *vid.* fåun.

SJÅLB, fjålba, fjålbes, *n. a. blefus*, låsp.

SJÅLBESTET, *v. n. balbutire*, låspa.

SJÅLK, fjålka, fjålket, *vid.* fjalka, fjalket.

SJÅLKELET, *v. a. liquefacere*, smälta. Blijeb fjålkelet, *plumbum fundere sive liquefacere*, smälta bly. Sjåkelastet, *dimin.* litet smälta. Sjåkelatjet, *inchoat.* begynna at smälta. *Fenn. fulan, liquefco.*

SJÅLKELEM, *n. a. liquefactio*, smältning. Sjålkelem litte, *vas fusorium*, kåril at smälta uti. Sjålkelem kâte, *officina fusoria*, smålthus, hytta.

SJÅLKETET, *v. n. s. pass. liquifieri*, smältas. Muottek fjålketi, *nix liquefacta est*. Bli fjålketi, *plumbum fusum est*. Sjålketastet, *dim.* litet smältas. Sjålketatjet, *inchoat.* begynna at smältas up. *Fenn. fulatan, liquefacio.*

SJÅLL, *cantus avium*, foglasång.

SJÅLLET, *v. n. garrire*, qvittra. *De avibus. It. canere aut alio modo gaudium significare*, fjunga af glädje. Sjållegåtet, *inchoat.* begynna at qvittra.

SJÅMP, *equus*, håst. Tåmp, *id.*

SJÅR, *n. s. glarea*, klappur. *Fenn. fora, saburra.*

SJÅWAT, fjåwad, *n. s. imber, pluvia vehemens*, håftigt regn, slagregn. Ikto li karra fjåwat, *valde pluviosus hesternus erat dies*, i går regnade det starkt.

SJÅWET, *v. n. affatim defluere*, öfverflödig rinna ner. Rasjo fjåwa, *pluvia copiose defluit, valde pluit*, mycket regn faller. Sjåwestet, *dim.* Sjåwegåtet, *inchoat.* begynna at nedflyta.

SJÅBMELEN, fjåbmelen jukket, *uno haustu epotare*, dricka ut i en dryck. Kadnob fjåbmelen jukkai, *uno haustu poculum exhauriebat.*

SIÅDGA, *viburnum*, vide. *vid.* fådga.
 SJÅKENES, *n. f. spectrum*, spöke. v. fwikol.
 SJÅKETALLET, *v. a. in ordinem disponere*, ställa i ordning. Kåteb fjåketallet, *domum rite instruere & vasa suo loco collocare*, ståda til i hufet.
 SJÅKTJET, *insidiari, in insidiis latere*, lura på, ligga i förfåt. Sjåktjemen li mo, *insidiabatur mihi*, han lurade på mig. Sjåktjestet, *dimin.* Sjåktjegåtet, *inchoat.* begynna at lura.
 SJÅKTJEJE, *in insidiis latens*, en som ligger och lurar.
 SJÅLMA, *n. f. limen*, tröskel. Sjålma kuoren tjokkahet, *ad limen sive januam sedere*.
 SIÅLO, *n. f. anima*, fjål. Siålo pott *sive* bott, *quod Sacerdoti datur pro aliquo defuncto*, likstol.
 SIÅLOTES, *n. a. & fiåloteke, anima carens rationali*, oförnuftig, utan förnuftig fjål, ofjålig.
 SJÅRAT & fjåra, *serenitas, serenum*, klart våder. Sjårat le udne, *serenitas hodie est*, i dag är klart våder.
 SJÅRGOT, *v. a. reprehendere, objurgare*, nåpfa, bestraffa med orden, banna. Mubbe fjårgoi fo, *alter illum reprehendebat*. Sjårgostet & fjårgotåstet, *dimin.* litet banna eller nåpfa. Sjårgogåtet, *inchoat.* begynna at nåpfa eller straffa.
 SJÅRT, *n. f. ira, iracundia*, ondska, vrede.
 SJÅTT, *vid.* fjett.
 SJÅTTES, fjåttok, fjåttoges, *n. a. idoneus, aptus*, tjenlig. Sjåttok le fodn taffa, *ad istud ille aptus est*. Sjåttes aike, *tempus opportunum*, låglig tid. *Compos. & oppos.* ofjåttes, ofjåttok, otjenlig. Ofjåttok aike, *tempus im-*

portunum, otjenlig tid. Ofjåttes faje, *locus importunus sive ineptus*, otjenligit ställe.
 SJÅTTESLAKA & fjåttokeslaka, *adv. opportune, apte*, beqvåmligen, tjenligit. *Oppos.* ofjåtteslaka, ofjåttokeslaka, otjenligt.
 SJÅTTESWUOT, *n. f. decorum*, anständighet. *Compos. & opp.* ofjåtteswuot, ofjåttokeswuot, *quod non convenit aut decet*, oanständighet, otjenlighet.
 SJÅTTET, *v. n. convenire, idoneum esse atque aptum*, passa fig, vara tjenlig. Sjåtta puoreft, *aptissimum est*. Sjåtteftet, *dimin.* litet passa fig. Sjåttegåtet, *inchoat.* begynna at passa fig.
 SJÅTTETET & frequ. fjåttetallet, *applicare, congruere facere, aptare, lâmpa, passa*. Sjåtteti hålebs alde miålen mete, *ad ejus mentem & nutum orationem suam instruebat sive applicabat*, han inråttade sit tal efter hans vilja, *auribus dabat*, han talte honom i lag. *It. neutr. reconciliari, amicitiam rursus inire*, försonas, förlikas på nytt. Eika tiggai påte, fjåttetika, *in jus ventum non est, reconciliati sunt inter se, (de duob.)* de två kommo ej til tings, de förliktes fins emellan.
 SJÅTTETEM, *n. f. reconciliatio*, försoning, förening. *Moderatio*, lâmpa, fog.
 SJÕLE, fjõlats, *vid.* fjuole.
 SKABLET, skablott, *v. a. vituperare, rejicere*, lasta, förkasta. Ib tab skablo, *istud non rejicio*, jag förkastar ej det. *vid.* laitet.
 SKABMO, *n. f. pudor, skam*. *vid.* håppa.
 SKABMAHET, *v. n. erubescere, pudore suffundi*, skåmma fig, blygas. Ih kus skabmahah? *nonne te pudet? skåms du ej?*

ej? Skabmahab hålet, *dicere me pudet*, jag skåms at fåga. Skabmahafstet, *dim.* Skabmahatjet, *inchoat.* begynna at skåmmas.

SKABMET, *pudore afficere*, skåmma ut.

SKABMEM, *n. f. vituperatio, detrectatio*, lastande, förklening.

SKABMOKES, *n. a. pudendus*, skamlig. Skabmokes pargo, *factum turpe & infame*, en stygg och skamlig gårning. *Compos.* skabmokeswuot, *subst. turpitude*, stygghet, skamlighet.

SKADA, *n. f. damnum, noxa*, skada. Skadab ådtjot, *damnum facere*, lida skada. *Cas. negativ.* skadatak & skadat, *absque damno*, utan skada. Skadats, *dim.* liten skada.

SKADAK, *n. a. nocens, damnum inferens*, en som gör skada. *De feris & bestiis dic.*

SKADOT, *nocere, damnum adferre*, skada.

SKADALATS, *damnosus, nocivus*, skadelig.

SKADESI-SUOLO, *utrum Sveciam s. Scandinaviam, an universum terrarum orbem hoc nomine appellarunt olim Lappones certo dici nequit. Suolo est insula, quid vero significet, genetiv. plur. skadesi nescimus nec nisi conjecturis dicere possumus. Scandinavos ita nominasse verisimile forsitan est. Fabula est aquilam aviculam quandam, quam vocant kadtepia, alis suis submisisse & in summum ætherem perduxisse, ubi stupefacta avicula cecinit: Woi tan ålman kirtelemit, tjulden orro skadesi-fuolo, h. e. vah! hujus viri circumgyrationes (quibus scil. in altum exsurgit). Skadesorum insula speciem præbet pali erecti, qui ex alto inspicitur. Skadesi fuolo, ha'va de forna Lappar kallat antingen Sverige eller ock hela jordklotet, som man finner af Sagorna.*

SKAFFOT, *comparare, procurare*, skaffa.

SKAILE, *n. a. macer, macilentus*, mager.

Skaile påtfo, *rangifer macie attenuatus*, en mager ren. *It.* Wina skaile, *vir temulentus & furibundus*, en öltok.

SKAINGO, *canis femina*, hynda. *Interd. vulpes*, råf. *vid* repe.

SKAITE, *n. f. promontorium*, udde. *It.* peninsula, halfö. *It.* avis quedam alpina.

SKAKKE, *superbiens, gestibus atque gressu superbiam significans*, högfårdig, en som med gången och åthåfvorne visar sig högfårdig.

SKAKKETET, *v. n. salire, resilire*, stufsa.

SKAKKOHET, *v. n. gressu uti superbo*, gå och yfvas.

SKALAS, *n. a. insons, oskyldig. Liber, immunis*, fri, ledig. Skalas mon leb, *liber sum & immunis*, jag är lös och ledig.

SKALK, *nequam, nebulo*, skålm. *Compos.* skalkawuot & skalkdom, *subst. nequitia*, skålmaktighet.

SKALKASTALLET, *v. n. nequitiam perpetrare*, göra skålmstycken.

SKALKAHET, *v. n. longum esse, oblongum videri esse*, vara lång, synas vara lång. Jaure skalkaha, *lacus longus conspicitur*.

SKALLO, *n. f. confessio sacra*, bikt, skriftermål. Skallo-attje, *confessionum auditor, confessarius*, skriftefader. *Item,* Skallo, *Sacra communio, Sacra cæna*, Herrans Nattvard.

SKALLOTET, *v. a. Sacram cænam administrare*, gifva Herrans Nattvard, *communice*.

SKALO, *n. f. cacabus orichalceus*, måffingskittel. Skalots, *dimin.* en liten måffingskittel.

SKAL-

SKALMET, *v. a. pugnare cornibus*, stångas.

SKALTJO, *concha, conchylium*, snäcka.

Skaltjo filb, (*qu. dic. argentum concharum*) margarita, pärla. Skaltjots, *dim.*

SKAMO, *ikamahet. v. ikabmo, ikabmahet.*

SKAMATET, *id. qu. ikabmahet.* Skamat, *pudeat te*, du må ikåmmas.

SKAMOS, *n. a. pudendus*, ikamlig. Skamos pako, *vox obscena*, et ikaml. ord.

SKAMOSIKT & ikamotslaka, *adv. pudendum in modum, turpiter*, ikamligt.

SKAMOTES, *ikamotebme, n. a. impudens*, ikamlös. Skamotes ålma, *vir impudens*, en ikamlös man. Skamoteslaka, *adv. impudenter*, ikamlöst, oförskämt.

SKANJA, *ikanjem, n. f. tinnitus, sonor*, klang, ikall. Pakti *ikanja, sonor montium, echo*, genljud, återskall.

SKANJES, *n. a. resonans*, ljudande.

SKANJET, *v. n. resonare*, ljuda. Biållo *ikanja, campana tinnit*, klockan klingar. Wuobme *ikanja, silva resonat*, skogen ger återskall. *it. ikanjet, transl. de litigantibus.* Skanjeh kaskebs, *litigant inter se*, de åro i tråta med hvarandra. *Dimin. ikanjestet*, klinga litet. Skanjegåtet, *inchoat.* begynna at klinga.

SKANS, *n. f. munimentum*, ikans.

SKANT, *n. f. exemplar, norma, instrumentum, quo fiunt dimensiones, circinus*, mönster, vinkelmått, passare. Akta *ikanten mete låh takkatum, ad unum exemplar facta sunt*, de åro gjorda efter et mönster.

SKANTEK, *n. a. rite dimensus sive ad normam & amussim factus*, som har sin riktiga och afmåtta ikapnad o. form.

SKANTET & ikantetet, *v. a. dimetiri*,

ad normam & amussim formare, circinare, afmåta, passa, cirkla. Skantetet & ikantetet, *dim.* Skantegåtet, *inchoat.* begynna at måta och passa.

SKAPA, *n. f. circulus de vimine, qui in cololum mittitur pecudis alicujus, ut rangiferi &c.* en bögd vidja, som fåttes på halsen af kreatur och renar. Norrland trålj.

SKAPPAK, *n. a. peregrinator, qui multum & assidue peregrinatur*, vandringsman, en som mycket refer och vandrar ikring.

SKAPPO, *n. f. arca, theca*, ask, ikrin. Skappots, *dimin.* en liten ask. Fenn. caappi, *theca*.

SKAPT, *manubrium*, skaft. *vid. nadd.*

SKARJA, *plural. skarjah usitatus est, forfex, fax.* Mo *skarjah, forfex mea*, min fax. Skarja pattak, *avis aqualica cauda bifida, anas, faxand*, en fjöfogel. Skarjain pesketet, *forfice incidere*, klippa. Skarjats, *dim.* en liten fax.

SKARKTEK, *fiscus sive receptaculum pecuniarum, quæ in templo offeruntur sive dantur*, kyrko-håf.

SKART, *n. f. crusta, skårpa, hård yta. It. adjective*, skarta kuna, *cinis igne concretus & coagulatus*, aska som har klimpat sig eller hårdnat i elden.

SKATTE, *tributum, census*, skatt. Skattai tjalet, *in censum referre*, skattskrifva. Skatte dala, *tertia pars Imperialis*, en Plåt eller 16 skillingar.

SKAULE, *n. avis, mergus*, mås.

SKAUT, *n. f. cuspis, mucro*, udd, tagg, hörn. Åksjo *ikaut, cuspis securis*.

SKAUTEK, *n. a. cuspidibus gaudens*, hvaskantig. *Angulatus*, hörnig, som har hörn.

Fff

SKAU-

SKAUTJA, *n. f. barba*, skågg. Skautja kalles, *senex barbatus*, en skåggig gubbe. Skautjats, *dim. prima barba*, lanugo, litet skågg, fnjugg.

SKAUTJOT, *v. n. barbatum fieri*, barbam nancisci, blifva skåggig, få skågg. Skautjostet, *dim. blifva litet skåggig*. Skautjogåtet, *inchoat. begyn. få skågg*.

SKAWE, *n. f. nix qua superficiem gelu leviter concreta & indurata*, tilfrusen fnó på ytan. Minus est quam tjarw. H.

SKAWOT, *v. n. gelu concrefcere*, gelu indurescere, (*de nive tantum dicitur*) fryfa på, blifva tilfrusen på ytan, fåges endast om fnó. Skawostet, *dim. litet fryfa på*. Skawogåtet, *inchoat. begynna at fryfa på*.

SKEBLE, *vid. skible*.

SKEKE, *scortum, meretrix*, hora, skóka. Skeken kereswuot, *meretricius amor*.

SKEKES, *n. a. lascivus*, okysk. Skekes almats, *homo libidinosus & lascivus*. Skekeswuot, *subst. lascivia*, kåttja.

SKEKASTALLET, *v. n. lascivum esse & salacem*, kåttjas, vara okysk.

SKELBEM, *n. f. tremor, oscillatio*, darrande, skakning. It. *febris intermittens, quartana*, fråffa. Adnamen skelbem, *terre motus*, jordbåfning.

SKELBET, *v. n. tremere*, darra. It. *febris aut quartana laborare*, hafva fråffan. Skelbestet, *dim. darra litet*. Skelbegåtet, *inchoat. begynna darra*.

SKELBO, *n. f. idem quod skelbem*. It. *oscillum*, gunga.

SKELBOT, *v. n. oscillare, oscillo jactari*, gunga, fvinga sig af och an. It. *active, agitare, quassare*, róra, skaka.

SKELLETA, *n. aviculæ, rusticula minima*, Svetice, strandfogel, strandstrickel.

SKELLI, *vid. låitoi*.

SKENET & skenot, *v. a. intelligere, comprehendere*, forstå, fatta. Ib skene tabb, *istud non comprehendendo sive non intelligo*, det begriper jag ej. Skenostet, *dim. litet begripa*. Skenogåtet, *inchoat. begynna at begripa*.

SKENELES, skenok & skenolats, *n. a. sagax, solers, qui ingenio gaudet acuto*, skarpfinnig, en som lätteligen begriper.

SKERE, *n. f. scopulus, insula parva arboribus carens aut non nisi fruticibus confita*, skår, en liten holme utan skog eller ock endast med små buskar bevuxen. Skerats, *dim. et litet skår*.

SKERRE, *betula nana*, myrbjörk, rypris.

SKERRO, *n. f. trochus, orbiculus*, triffa.

SKERROSTET, *v. n. in orbem agi, circumrotari*, trilla omkring, rulla omkring.

SKEUDO, skeuto, *perula, sacculus*, taska, liten fåck. Transl. waimon skeuto, *pericardium*, hjertfåck, hinnan omkring hjertat.

SKEUTOT, *v. a. curare*, bry sig om, *vid. laketet*.

SKEUTOTEBME, *n. a. incuriosus*, vårdslös.

SKEUTOTES, *n. a. idem*. Compos. Skeutoteswuot, *subst. incuria*, vårdslöshet. Skeutoteslaka, *adv. negligenter*, vårdslöst.

SKIBLE, *n. f. folium minusculum, squama*, litet löfblad, fjäll. Silba skible, *lamella argentea*, et silfverblad. Tobak skible, *foliolum tabaci*. It. muotta skible, *nivis particula*, fnó-kåfva. Skiblats, *dim. en liten flaga, et litet blad*.

SKIDAR, *prodigus, qui bona dilapidat*, slófare, den som förfar sin egendom.

SKIDARTET, *v. a. dilapidare, prodigere*, för-

flôfa. Taweritas skidartet, *bona sua dilapidare*, förflôfa sin egendom. Skidarteje, *particip. pres.* förstörare, flôfare.

SKIDARTEM, *n. f. dilapidatio*, flôfande.

SKIDDE, *pellis*, skinn. Skidde wuobdet, *coria vendere*. Åh talle skiddeh jätteh, *pretia nunc jacent pellium*, skinnvarorne gälla ej nu. *It.* Skidde nakke, *pellis utilis & quæ debita gaudet crassitudine*, godt och tjockt skinn.

SKIDDET, *v. a. deglubere*, pellem detrahere, flå. *vid.* njuowet, *idem*.

SKIEKEN, *n. f. modus, ratio*, fått, vis. Tan skiekenen, *hac ratione*.

SKJIBMAR, skjibmer, *pars postica cultri aut securis*, illa pars quæ aciei est opposita, baken på en knif eller yxe.

SKJIPARET, *v. n. coagulari*, ystas. *vid.* fjiparet.

SKIKE, skikek, *n. a. Aiwe skikek*, *stultus, demens*, tokig, fjällig.

SKIKKAR, apparitor, accensus, fjerdingskarl.

SKIKKELIG, *decens, moderatus*, skickelig.

SKILGELET, skilkelet, *v. a. demoliri, destruere*, nederrifva. Skilgelastet, *dim.*

SKILGETET, skilketet, *v. n. destrui, discindi, lacerari*, nederrifvas, gå fonder, fonderflitas. Karwoh lāh muſte skilgetam, *vestes mihi penitus attrita sunt & lacerae*, mina kläder äro aldeles förslitna. Skilgetastet, *dim.* litet gå fonder. Skilgetatjet, *inchoat.* begynna at gå fonder.

SKILLEG, *n. avis*, *vid.* skelletak.

SKILLEG, skillig, *moneta minima Danica*, en Dansk skilling, en styfver.

SKILT, *n. a. macie confectus*, utmager. *Austr. It.* Juo leb fuina skilt, *jam mea*

cum illo composita est lis, jag är nu förliket med honom, vår tvist är ändad.

SKILTJA, *pallium & pellibus rangiferinis attritum & depile*, en gammal och hårlös Lappmudd. Skiltjats, *dim.*

SKILTJAK, *vespertilio*, nattskata. *v.* hessen.

SKILTJE, *n. f. glacies, terra gelu & glacie operta*, is, tilfrusen mark. *Interdum adjective accipitur estque ejusdem significationis ac fjelle, se fjelle.*

SKILTJOT, *v. n. glacie obduci, congelari*, öfverdragas med is, ifas. Ådnam skiltjo, *terra congelatur*. Skiltjostet, *dimin.* Skiltjogåtet, *inchoat.* begynna at blifva ifig.

SKINKEK, *femoralia pellicea*, skinnbyxor.

SKINTEK, *n. a. indomitus, effrenus*, otamd. östyrig. Skintek påtfo, *rangif. effrenus*.

SKIPARET, *coagulari*, *vide* fjiparet.

SKIPP, *navis*, skepp. Skippen ålma, *nauta*.

SKIPPA, *rangifer femina*, renko. *v.* aldo.

SKIPP, *n. a. ager*, fjuk. *vid.* puotfes.

SKIPPAR, *nauclerus*, skeppare.

SKIPPET & skippot, *v. n. egrotare, morbo conflictari*, vara sjuk. Skippot *tamen sæpius est morbo corripit*, fjukna. Skippeftet & skippostet, *dim.* Skip-pogåtet, *inchoat.* begynna blifva sjuk.

SKIPTAWÅR, skiptwår, *vasculum, poculum, cochleare aut aliud istiusmodi vas, quo quæ bibenda sunt distribuuntur*, en liten bågare ell. dylikt drickeskåril.

SKIRA, skira piårgo, *corpus pecudis alicujus a feris dilaniatum*, kreaturs kropp, som rofdjur hafva rifvit ihjål.

SKIRTJE, *isthmus, promontorium parvum*, en liten udde, et smalt land emellan fjóar.

SKITAR, skitartet. *v.* skidar, skidartet.

SKITTAR, *sagittarius, jaculandi peritus*,

tus, en god skytt, den som kan vål skjuta.

SKITO, *n. piscis*, *vid.* raudo, røding.

SKIWEK, *bardus*, *stupidus*, en dum menniska, en tölper.

SKIWTAR, *skiwtet*, *vid.* skidar, skidartet. *Item*, *skiwtet*, *propellere*, skjuta fram. *Hinc*

SKIWTAJAPE, *annus bissextilis*, skottår.

SKIÅBTJES, *skiåbtjot*, *vide* skåbties, skåbtjot.

SKJÅRAT, *serenitas*, *vid.* fjårat.

SKOBMOK, *tegumentum capitis*, *quo* *femina* *Lapponum* *utuntur* *hieme* *quoque* *simul* *facies* *operitur*, hufvudbonad som Lappqvinnfolken bruka om vinteren, hvarmed åfven ansiktet betäckes.

SKOG, *skoug*, *silva*, skog. *v.* *wuobme*.

SKOGES, *n. a. silvestris*, skog tilhörig.

SKOGET, *v. a. venari*, *indagare*, jaga, upspana. *Mab leh skogemen? quid quaris?*

SKOGELET, *v. a. accendere ignem*, tända up eld. *Austr.*

SKOL, *n. f. schola*, schola. Skol mana, *scholaris*, skole-barn, skolek, *id.* *It.* *Præceptor*, Skolemåltare.

SKOLET, *v. a. informare*, *docere*, lära, undervisa. Skole tab mo pardneb, *institue hunc filium meum literis*.

SKOLDNJOK, *n. a. oblongus*, aflång. Skoldnjot, *adv. oblonga ratione*, aflångt.

SKOLFO, *n. f. clava*, klubba. Skolfoin tsabmet, *clava ferire*, bulta m. klubba.

SKOLFET, *percutere*, *ferire*, bulta, slå.

SKOLFOT, *v. n. intumescere*, svålla up. Juolke le skolfom, *pes intumuit. De pedibus rangiferorum dicitur. confer klubbe*.

SKOLKES, *diarrhœa laborans*, *de pecudi-*

bus tantum dicitur, som har durklopp, fåges endast om boskap. *cfr.* tjadatak.

SKONJA, *fundus sive intima pars sagena*, *ipsum receptaculum piscium*, notkil.

SKONET, *parcere*, skona. *vid.* arjot.

SKORBETET, *pungere. vide* skurbetet.

SKOROTS, *pluma*, fjäder. *Imprimis calamus scriptorius*, skrifpenna.

SKORPION, *scorpio*, skorpion.

SKORPOTS, *dim. sacculus*, en påse.

SKRIDET, *præcellere*, *præstare*, öfverträffa, vara förmer. Waro dauk skridi, *merx tamen majoris erat pretii*, varan var dock mera gällande. *Dicitur dum mercibus commodius & lucro majore sit mercatura, quam pecuniis. Austr.*

SKRIPT, *confessio Sacra. vid.* skallo.

SKRIPTET, *confessionem Sacram instituire*, skrifta. *Transl. increpare, reprehendere*, banna.

SKRIWAR, *scriba*, skrifvare.

SKRIJET, *v. a. perscrutari*, utforska, ransaka. Fårteb skrije, *omnia perscrutatur*.

SKRUD, *n. f. pannus*, klåde. *vid.* strud.

SKRUW, *cochlea*, skruf. Skruwet, *torquere*, skrufva. *Svec. orig.*

SKRÅWA, *n. f. frenum*, betfel.

SKRÅWESTET & skråwetet, *v. a. frenare*, *frenum injicere*, betsla. *De vitulis rangiferorum sapissime dicitur, quod adultiores frenantur, ne sugant matres.*

SKRÅPET, *gloriari*, skryta, skråppa.

SKUBMOK, *tegumentum capitis. vide* skobmok.

SKUEITET, *v. a. recordari*, komma ihåg. Idtjib skueite, *non recordabar*, jag kom ej ihåg. Skueitegâtet, *inchoat. recordari incipere*, begyn. at århindra sig.

SKUET-

SKUETTE, *n. f. jactus teli*, skått.

SKUETTESTET & skuetsfestet, *v. a. trudere, propellere*, skjuta på, framskjuta.

SKUGGE, *umbra*, skugge. *vid. fuoiwen*. Almatjen skugge, *genius hominis*, mennisko-vålnad eller hamn.

SKUIFE, *n. a. stupidus*, dum. *vid. kuife*.

SKULDO, *n. f. culpa*, skuld, orsak. *vid. wikke*. Skuldob munji wuoja, *culpa in me transfert*.

SKULFO, skulfet, *vid. skolfo*.

SKULLET, *v. a. eluere*, skólja. Karit tjaftin skullet, *vasa aqua eluere*, skólja kårilen med vatten. Erit skullet, *abluere*, skólja bort. Skullestet, *dimin.* litet skólja. Skullegåtet, *inchoat.* begynna at skólja.

SKULLEM, *lotio*, skóljande.

SKULNJOK, *oblongus*, vide skoldnjok.

SKULPET, *v. a. sculpere, effingere*, uthugga, bilda. Skulpetum jalla leikotum kawe, *imago sculpta aut fusa*.

SKUME, *pellicum aut aliud pectoris tegumentum*, bröstduk af skinn el. annat.

SKUOBB, skuobba, *calvus*, skallig.

SKUOKE, *n. f. materia lignea, ex qua aliquid edolandum aut fabricandum erit*, träverke, åmnes-ved. Skippa skuoke, *materia pro navi exstruenda*, skeppsvirke. Skuokin wiesot, *hujusmodi ligna arboresque cadendo vitam sustentare*, nåra sig med hygge och tilskaffande af allehanda trävirke.

SKUOKAR, *qui ligna arboresque cedit, unde quidquam edolandum est*, en som hugger åmnes-ved och virke.

SKUOKET, *v. a. arbores lignaque dolanda aut e quibus quidquam fabricatur cedere*, hugga åmnes-ved och trävirke.

SKUOLET, *v. n. tinnire, resonare*, klin-

ga, ljuda. Biållo skuola, *campanula tinnit*, klockan ljuder. Pednik skuola, *nummus projectus tinnit*, det klingar i penningen. Jåгна skuola, *glacies fragorem edit*, det skramlar i isen. Skuolestet, *dim.* litet ljuda. Skuolegåtet, *inchoativ.* begynna at klinga. *Fenn. Colistan, fragorem excito.*

SKUOLEM, *sonus, tinnitus*, ljud, klang.

SKUOLAT, skuoletak, *nummus qui in fiscum ecclesiasticum mittitur*, penning som gifves i kyrko-håfven, pungpenning.

SKUOLATET, *v. a. tinnire facere*, låta klinga. *Transl. pednikit skuolati, pecunias prodigebat sive effuse expendebat*, han kastade ut myck. penningar.

SKUOLGA, skuolka, *bacillum*, kåpp. *Truncus rotundus*, rund klabb.

SKUOLGELET, *v. a. comminuerere, frangere*, bryta fõnder. Jågnab skuolgeli piågga, *ventus glaciem contundebat sive effregit*, vådret krossade och bråkade fõnder isen. *It. pednikit skuolgelet, pecunias expendere*, utlägg penningar.

SKUOLGETET, *v. n. frangi, comminui*, gå fõnder. Glasa skuolgeti, *vitrum confringebatur*, glaset gick fõnder. Qwekte faijai skuolgeti, *in duas partes dilapsus est*, det föll fõnder i tu styck.

SKUOPA, *instrumentum rasorium, scalprum*, gröpjárn, verktyg at hålka med.

SKUOPET, *v. a. radere*, skafva. Muorab skuopet, *lignum radere*. Karwoh kroppeb skuopeh, *vestes corpus fricant*, klåderne skafva kroppen.

SKUORA, *orbiculus, annulus*, ring. Skuora såbbe, *baculus annulis orichalceis ornatus*, more Laponum, en kåpp med måf-

mållingsringar befatt, som Lappar-
ne bruka.

SKUORET, *v. n. prospere succedere*, lyckas, gå väl för sig. Tat ata skuori, *ex voto hac res succedebat*, denne saken aflopp efter önskan. Skuori tat waldom, *connubium hoc prospere succedebat*.

SKUORNES, *n. a. castus*, kyfisk. Skuorneswuot, *subst. castitas*, kyfiskhet. Skuordnok, skuordneswuot, *id. qu. skuornes*, skuorneswuot.

SKUORPO, *n. f. techna, dolus*, spratt, bedrägeri. Skuorpob munji takkai, *me technis decipiebat*, han narrade mig, han gjorde mig et spratt.

SKUORW, skuorwa, *porrigo, petigo*, ondfkårf, fkabb. Skuorwa äiwe, *caput porrigine infestatum*, fkårfvigt hufvud.

SKUOTESTET, *v. a. trudere. vid. fkuet-testet*.

SKUOTTO, *n. f. ripa aut promontorium gramine herbisque constitutum*, en gråsvuxen strand eller udde.

SKUOUD, *calvus*, fkallig. *vid. fquoud*.

SKUOW, *calceus Svecanus sive Germanicus*, fko, Tyfka fkor. *Calceos quibus utuntur ipsi Lappones & Norrlandici appellant kabmak*.

SKUOUDO, *n. f. vagina vel aliud istiusmodi, quo quidquam contegitur sive conditur, theca, balja, foder*.

SKUPPE, fkuppos. *vid. fkåppe, fkåppos*.

SKURE, *n. f. caput, cranium*, hufvud, hufvudfkål. Äiwe skure, *cranium*.

SKURRE, *n. a. monocus*, enög.

SKURRBETET, fkurbetet, *v. a. pungere, inferere, ftinga, peta, insticka*. Äimin fkurbetet, *acu pungere, ftinga* med en nål. Säbbin qworatjeb fkur-

betet, *speluncam inserto baculo perscrutari*. Skurbetastet, *dim. litet ftinga*. Skurbetatjet, *inchoat. begynna ftinga*.

SKUT, *navis oneraria*, farkost, skuta.

SKUWE, *n. f. imago, simulacrum*, bild. *Exemplar, forma, mönster, fkapnad*.

SKUWETET, *formare. vid. fkulpet*.

SKUWET, *culpam conferre, accusare*, beskylja, fskjuta fskulden på. Mubbe mubbai fkuwebon, *alter in alterum culpam transfert*, den ene fskjuter fskulden på den andre.

SKYGGOR, fkyggoret. *vid. fkågkor &c.*

SKYRO, *cadaver, as. vid. fskira*, parwo.

SKÅBLANET, *v. n. lente abire*, fara sin väg i fakta mak.

SKÅDE, *n. f. aluta, fämfsk*. Skådeb altet, *alutam preparare, fämfska fskinn*.

SKÅDEK, *perca, imprimis de percis parvis*, en liten abborre. *cfr. wuofkon*.

SKÅDES, *membrana, hinna, tunnt fskinn*. *Item, dura mater una cum pia matre, hjernehinna*. Skådefeb pjedet, *piam matrem pertundere*.

SKÅDOS, fkådo. *vid. fkuoudo*. Waimon fkådos, *pericardium*, hjerte-kar.

SKÅLDNJO, *contumeliose & per contemptum hoc nomine fæminas, Svecanas imprimis, appellant, interdum quoque Lapponicas, flyna. Fenn. alju, meretrix*.

SKÅNJO, *n. f. rima, fissura arboris alicujus*, fpricka i et trä.

SKÅPPE, *n. f. cavum*, ihålighet, grop. Skåppen le, *concauum est*, det är ihåligt. Juolki fkåppe, *pedum ex velleribus factum & in formam sacci confutum tegumentum*, fotpåffe.

SKÅPPOS, *n. a. concavus*, ihålig.

SKÅR, *n. avis, parus palustris*, fvärta, en fogel.

fogel. *vid.* njurgo. *It.* *strepitus*, gny, skårrande.

SKÅRET, *v. n.* *strepere*, *ingratum sonum edere*, skårra, låta obehageligt.

SKÅRO, *n. f.* *crena*, *fissura*, skåra.

SKÅRR & *dim.* skårrots, *sacculus*, *imprimis vetustus* & *attritus coriaceus*, en gammal läderfåck.

SKÅRTJOT, *v. n.* *corrugari*, *contrahi*, krympa, draga sig ihop. Tjåiwe skårtjo, (*de esurientibus*) *stomachus contrahitur*.

SKÅTJET, *v. n.* *strepere. vid.* ståtjet.

SKÅTTMET, skåthmet, *v. a.* *dilapidare*, *profundere*, förflösa, förspilla. Pednikit skåttmet, *pecunias prodigere sive dilapidare*, förflösa penningar.

SKÅTTMOS, *n. a.* *non durabilis*, *cito decrescens*, *tenuis*, *macer*, skryp, odryg. *Oppositum est driwkes.* Skåttmos piåbmo, *cibus non diu usui sufficiens*, odryg mat. *It. activa significatione:* Skåttmos ålma, *vir prodigus*, en flökaktig man.

SKÅUMET, *v. n.* *murmurare*, *fremere*, bullra, gny. Kullab qweikeb skåumemen, *torrentem audio murmurantem*, jag hör forflén gny.

SKÅUME, *n. f.* *murmur*, gny. Qweiken skåumest ib kulla, *murmure cataractæ obsurdesco*, jag hör ingen ting för forfléns gny och dån skull. *Fennon. cumaus*, *fragor*, *sonus*, dån, cumifsta, *sonare*, *campane sonum edere*, ljuda som en klocka, *vel comifsta*, *resonare instar vacui vasis* & *comaus*, *echo f. sonus ex vacuo vase percussus*.

SKÅWE, skåuwe, *n. f. vid.* skuwe, *id.*

SKÅBTJA, skåbtjes & skåbts, *n. a.* *ager*, sjuk. Skåbtja almats, *homo agrotus*,

en sjuk människa. Skåbtjes påtfo, *rangifer ager*, en sjuk ren. *cfr.* puotfes. *Obs. illa est differentia, quod puotfes nunquam nisi de hominibus dicatur, skåbtjes vero etiam de pecudibus & bestiis.* Skåbtjeswuot, *subst.* *morbus*, *agritudo*, sjukdom. Skåbtjeslakats, *adject.* *aliquantum agrotus*, något sjuk, opafslig.

SKÅBTJET, *v. n.* *agrotare. vid.* puotfet.

SKÅBTJOT, *v. n.* *morbo corripere*, sjukna. Skåbtjostet, *dimin.* Skåbtjogätet, *inchoat.* begynna blifva sjuk.

SKÅBTJOK, *qui infirma est valetudine*, *valetudinarius*, sjuklinge.

SKÅGKOR, *n. f.* *trochus*, *rotula qua ludunt pueri*, trilla, triffa.

SKÅGKORET, *v. n.* *volvi*, *volutando descendere*, rulla, trilla ner. Wuolgi skågkoren wuolos puolden, *de colle volutans descendebat*, det rullade utförra backen.

SKÅGKORTET, *v. a.* *in rotæ modum circumagere*, *humis circumvolvere*, vältra efter marken, rulla.

SKÅJOK, *vesanus*, fjällig. *vid.* skike.

SKÅLBET, skålbem &c. *vid.* skelbet.

SKÅLBO, *n. f.* *oscillum*, gunga. Pardne le skålboin fokkemen, *puer oscillo jactatur*, pilten gungar.

SKÅLKOK, *n. a.* *qui limis est oculis*, *strabismus*, vindög, snedög.

SKÅLBMA, skålm, *nequam*, skålm.

SKÅLMES, *adj. idem*, skålmaktig. Skålmes almats, *homo nequam* & *improbus*. Skålmeslaka, *adv.* *nefarie*, skålmfkt, på skålmaktigt och elakt sätt.

SKÅMT, *jocus*, skåmt. *vid.* tjaima.

SKÅNK, *munus*, skånk. *vid.* waddas.

SKÅN-

SKÅNKET & skånkotet, *frequ. dono dare, munera offerre*, skånka.

SKÅNKOK, *n. a. liberalis*, frikostig.

SKÅRBMA, skårma, *n. a. claudus*, halt.

Skårbma tåmp, *equus claudicans*.

SKÅRBMOT, *v. n. claudum fieri*, blifva halt. Skårbmom leb, *claudus factus sum*, jag är blefven halt.

SKÅREK, *vitta mulierum*, hufva, qvinfolks hufvudbonad.

SKÅRGELET, *v. a. suggerere, admonere*, påminna, erhindra. Jus ib multe, to widno le skårgelet, *si memoria defecerit, tuum est ut suggeras*. Puorak le, jutte tabb munji skårgelih, *quod me de illa re admoneres bonum est*.

SKÅRGELEJE, *admonitor*, påminnare.

SKÅRGELEM, *n. f. admonitum, consilium*, erhindran, förslag, råd.

SKÅRGOTEJE, *vid. skårgeleje*. Paha skårgoteje, *qui mala suggerit*, ond ingifvare, Rom. 1: 30.

SKÅRGETET, *rursus & inopinato sive fortuito inveniri*, oförmodeligen åter hittas igen. Skårgeti tas, *hic inventum est*, det hittades igen här.

SKÅROS, *n. a. sana mente præditus, compos mentis*, en som har sit fulla förnuft. I le fodn skåros almats, *mente captus est, insanit*, han är ej vid sit förstånd.

SKÅROT, *v. n. ad sanitatem redire, se ipsum colligere*, befinna sig, komma sig före igen, åter komma til sina sinnen.

SKÅRANET, *v. n. idem. De mente captis dicitur, dum ad sanitatem rursus redeunt. Fenn. carkenén, mentis sanitatem recupero*.

SLABB, *labrum inferius bestiarum*, nedre

låppen på djur. Hauk slabbest tabbrani, *lucius de parte oris inferiore hamo adhesit*, gåddan fastnade med nedre mungipen på kroken.

SLABMET, *vid. slamet*.

SLABRE, slabro & slabrok, *n. a. pendulus, nutans*, hångande. Slabre pelje, *auris pendula*, hångande öra, flökigt öra. *De auribus canum*.

SLABRETET, *v. a. dependere facere*, låta hånga eller floka.

SLADDER, *n. f. nugæ, gerræ*, onyttigt tal.

SLADDERTET, *v. a. nugari, gannire*, sqvallra, prata, sladdra.

SLADDERTEM, *n. f. vaniloquentia*, fåfångt prat. Kaita sladdertemest, *abi cum nugis tuis*, gå bort med ditt sqvaller.

SLAGGET, *v. a. prosternere*, kullslå, kasta ikull. Almag slaggi, *virum humi prosternebat*, han slog ikull mannen.

SLAJ, slaja, *n. f. genus, slag, art*. Fårta slajest, *ex omni genere*, af alla slag. Compos. slajalokk, *omnis generis, varius, multifarius*, af alla slag, mångahanda, åtskillig. Piåbmo slaj, *genus obsonii, et slags mat*. It. Die li so slaja naute, *ita ejus erat mos*, så var hans sed.

SLAJET, *v. a. sænum secare*, slå hö. Slajestet, *dim. Slajegåtet, inchoat*.

SLAJETATTET, *secari posse*, kunna slås.

SLAJO, *n. f. sænifecium*, höslags-tid, slått-and.

SLAIJET, *v. a. levigare, complanare*, slått til, göra jämn.

SLAIJEM, *n. f. levigatio*, slipning.

SLAIJOK & slaijet, *n. a. levis*, slått, glatt.

SLAIJOTET, *v. n. levigari, complanari*, blifva slått, blifva jämn.

SLAIJOTEM, *n. f. vid. slaijem*.

SLAI-

SLAIMES, flaimok, *n. a. tranquillus*, lugn, stilla. Slaimes piägg, *tempestas tranquilla*, stilla och makligt våder. *cfr.* lådtjes.

SLAIMET, *v. n. sedari, tranquillum fieri*, blifva lugnt, stillas. Piägga flaima, *ventus sedatur*, vådret stillar sig. Slaimet, *dim. litet stilla sig*. Slaimegätet, *inchoat. begynna lugna*. *Fenn. laimi, tranquillitas maris.*

SLAIWE, flaiwes, *n. a. vilis, musto carens*, fvag. Slaiwes wuola, *cerevisia vilior, cui parum est spirituosum*, lora, fvagdricka. Slaiwes wina, *vinum vile*. *cfr. klaiwes.*

SLAIWETET, *v. n. alis strepere*, flakfa. *Volando alas quaterere*, flyga och flakfa.

SLAKT, *pecus macianda*, flakt-kreatur.

SLAKTET & flaktotet, *maciare*, flakta.

SLAM, *n. f. strepitus*, buller, gny. Nialme flam, *strepitus verborum*, orda-buller, prat. Idtji nialme flameb takka, *nihil locutus est*, han talte ingen ting.

SLAMET, *v. n. corruere*, falla öfverända, ramla omkull. Kåte flami, *domus corruerat*, hufet föll omkull. Slamegätet, *incipere corruere*, begynna falla omkull.

SLAMEM, *n. f. ruina, lapsus*, fall.

SLAMKETET, *v. n. idem. It. fragorem edere, strepere*, flamra, bullra. Ukfa flamketi, *janua cum strepitu claudebatur*, dörren small igen.

SLANKET, *v. n. deambulare*, spatsföra, gå af och an.

SLANTO, *moneta cuprea*, flant, styfver.

SLAPPE, tjatse flappe, *n. f. nix madida & calore resoluta*, våt och blöt snö. *Plus est quam njatso*. Tjatse flappest manna, *veitura fit sine incommoditate*

nivis traba adhaerentis, det går at köra utan at den våta snön fastnar vid, eller fryser under.

SLAPPO, *vid. lappo. It. tendines rangiferorum discerpti & pexi, qui nendi sunt*, ren-senor som äro rifna och tillagade at spinnas.

SLAPPTJET, *v. a. alis strepere*, v. flaiwetet.

SLARW, *nugator, histrio*, sqvallrare, gåck.

SLARWET, *nugari, gannire*, sqvallra.

SLATTA, slatt, *n. a. vilis, vulgaris*, ringa, gemen. Slatta tjatse, *aqua communis, mera aqua*, blotta vatnet, gement vatten. Slatta ålma, *vir plebejus sive qui nullo fungitur munere*, en ringa och gemen man, som ingen fyfla har.

SLATTE, *pluvia nive mixta*, snöglåpp, snöflask.

SLATTET, *v. n. plueret & ningere simul*, snöglåppa. Slattemen le talle, *nunc & ningit & pluit simul*, det snögar nu och regnar tillika. Slattef, *dimin.* Slattef, *inchoat. begynna at snöglåppa.*

SLATTJE, *æstrum, tabanus minor*, blind bröms.

SLAUKA, *n. f. bacillum sive tigillum, quo projecto sive vibrato aves vel alia bestia petuntur*, en kåpp eller et trästycke at kasta med, kastkåpp.

SLAUKANET, *v. n. interire*, förgås, förderfvas.

SLAUKANEM, *n. f. interitus*, undergång.

SLAUTJA, *æstrus*, bröms. *vid. klattje.*

SLAWOT, *v. a. jacere, jactare, projicere*, kasta, slånga. Karwoites slawo flintfoslaka, *vestes suas negligenter projicit*, han kastar sina kläder vårdslöst.

SLEBBET, *v. a. effundere, profundere*, slå ut,
G g g

ut, stänka. Tjatsleb tälläi flebbet, *effundere aquam in ignem*, slå vatten på elden. Tjatsin flebbet *sive* tjatsleb flebbet, *aqua conspergere*, bestänka med vatten, stänka vatten. Paroh flebbin wadnasen pajelen, *fluctus cymbam superabant*, vågorna slogo öfver båten. Slebbeftet, *dim.* litet stänka. Slebbegåtet, *inchoat.* begynna stänka.

SLEBBOT, *frequ.* & flebbotatjet. *v.* slåbbot.

SLEIDO, *n. a. lascivus*, okyfk, otuktig.

SLEITET, *v. a. deferere*, öfvergifva. *vid.* heitet.

SLENJO, *n. a. minus profundus*, *aqua minus alta tectus*, mindre djup. Slenjo kadde, *ora sive ripa lacus aqua minus alta repleta*, långgrund fjöstrand.

SLEPKETET, *v. n. levare*, lindras, få lifa. Slepketib tatte talkefest, *isto levabar medicamento*, jag fick lifa af det läkemedlet. *It. active:* Talkes slepketi mo, *medicina me levabat*, läkemedlet hjälpte mig, skaffade mig lifa. Alkit slepketet, *humeros fatigatos reficere*, hvila sina axlar. Slepketåftet, *dimin.* få liten lifa, litet vederqvecka.

SLESKET, *v. a. conjicere*, *jaciendo cumulare*, kasta ihop, kasta ofvanpå hvart annat. *De madidis rebus ut e. gr. de carne cruda & similibus dicitur*, fåges när man kastar och lägger ihop det som är rått och vått, som kótt och dylikt. *It. rasjo wisteb fleski, pluvia muscum rangiferinum humectabat & depravabat*, regnet våtte ner och förskämde ren-måffan. Luwa karwoit fleski kedken nala, *vestes madidas negligenter super saxum conjecit*, han kastade de våta kläderna på en sten.

SLESKETET, *v. n. comprimi*, tryckas ihop. Luoda flesketi kedken wuost, *globulus plumbeus e sclopeto emissus contra lapidem comprimebatur, sive instar lamellæ factus est*, kulan plattades ut emot sten, blef platt när man skjöt på sten.

SLETTEK, *n. avis, emberiza nivalis*, snösparf.

SLEURE, *n. avis, tetrao*, tjäder. *v.* tjuktje.

SLEUWO & fleuwot, *n. a. indigestus*, *in ordinem non redactus*, oredig, som ej är stald i ordning. Kaudneh läh fleuwot, *farcine vasaque in ordine non sunt collocata*, fäckerne äro i oreda.

SLEUWAHET, *v. n. in confusione sive nullo ordine esse*, vara i oreda och olag.

SLEUWO-KADDE, *v.* slenjo, slenjo kadde.

SLIBDSE, *vid. supra* niatso. Slibdse, *adject. vid. niatfos, id.*

SLIBRO, *n. f. panniculus, veteramentum*, en trasa. *Transl. neita slibro, puellula*, en liten flicka. *It. in malam partem, puella mala indole*, oartig flicka.

SLIBTJOT, *v. n. fluctuare, volitare*, svåfva. Suowa slibtjo, *fumus fluctuat sive hac illuc agitatur*, röken svåfvar hit och dit. Karwoh slibtjoh, *vestes hac illuc fluctuant sive agitantur*, kläderna flåkta.

SLIDDA, *traba*, slåde. Sliddats, *dim.*

SLIDNE, *traba Lapponica vetusta*, en utnött Lappslåde. *vid. slån.*

SLIKK, *vestis detrita & pannosa*, en gammal och utnött klädning. Åbme slikk, *id.*

SLIKTEN, *n. a. inutilis, qui nullius est frugis*, onyttig, ogagnelig. *It. qui adhuc pusio est neque adulta etate*, öfvermage.

SLIKT,

SLIKT, *n. a. levis*, flät. *vid. flaijok.*

SLIKTET, *v. a. vid. flaijet, id.*

SLIKTEK, *n. a. asper, non levigatus*, oflät.

SLIMBERTET, *v. a. blandiri, adulari*,
fmickra, fmeke. *It. nugari, sqvallra.*

Slimberteje, *partic. pres. adulator*,
fmickrare.

SLIMBER, slimbertyem, *adulatio*, fmicker.

It. slimber, nugæ, lappri, sqvallex.

SLIMET, wuolos slimet, *v. n. se inclinare, conquiniscere*, böja sig ned, huka.

SLIMPO, *veteramentum*, trafa.

SLIMPE, slimpe-nialmak, *cui os labiaque eminentia sunt*, utmynt.

SLINTSOS, *n. a. negligens, incuriosus*,
vårdslös. Slintsos almats, *homo suarum rerum negligens*, en vårdslös
menniska. Slintsobet pelest le, *negligentior est*, han är något vårdslös.
Slintsoslaka, *adv. negligenter, incuriose*,
vårdslöst. Slintsoswuot, *subst. incuria*,
vårdslöshet.

SLIPET, *v. a. cote acuerere*, slipa. *v. faijet.*

SLIPPERTET, *v. n. pendere & jactari*,
hånga och slånga. Karwoh slipper-
teh, *vestes pendulae jactantur*, klåderne
slånga. Aiwe slippert, *caput nutat.*

SLIRET, *v. a. jacere, projicere*, kasta.
Slire tek, *projice huc*, kasta hit.

SLITET, *mala perpeti, ut famem, frigus &c. flita ondt.* Kalle slitime, *multa tulimus s. sustinuimus*, vi hafve myc-
ket ondt utstått och slitit.

SLITENET, *v. n. labore, fame vel alio istiusmodi confici*, blifva förderfvad
genom för mycket arbete, hunger
eller något dylikt.

SLITO, *n. s. labor nimius, quo vires conficiuntur*, för strängt arbete.

SLIWE, *n. s. trama, subtegmen*, inflag.

SLIWKERDET, *v. n. moveri, tremere, rō-
ras, skakas, darra.* Aiwe sliwkerda,
caput movetur sive quassatur.

SLUBBO, *n. s. clava, klubba.* Slubboin
låskotet, *clava ferire sive percutere.*

SLUGGO, *n. s. spelunca, kula, grop.*

SLUGGOT, *v. a. excavare*, uthålla, ut-
gråfva. Repe le tewab sluggom, *col-
lem vulpecula excavavit speluncis sive
foveis.*

SLUINOS, *n. a. blandus*, blid. Sluinos
tjalmek, *patus*, kisögd.

SLUINOT, *adv. blande*, blidt. Sluinot
kåttjet, *blandis oculis & amatoris aspi-
cere*, se blidt och kårligt, vara kisögd.

SLUKTOK, *n. a. ingeniosus*, fintlig, skarp-
finnig. Matte sluktokob kuttek le,
quo quisque est ingeniosior.

SLUKTET, *v. a. acute excogitare*, fintligt
och skarpsinnigt uptänka. Taste mat-
tah todn sluktet, *inde colligere potes.*

SLUOKE, *n. s. calliditas*, listighet, slug-
het. Sluokinas, *calliditate sua*, med
sin illistighet. Fenn. suckela, *callidus.*

SLUOKES, *n. a. callidus*, slug, listig. Sluo-
kes ålma, *vir callidus*, en spitsfun-
dig man. Sluokeswuot, *subst. calli-
ditas*, listighet.

SLUOKESIKT, sluokefit & sluokeslaka,
adv. acute, callide, slugt, illistigt.

SLUOKET, sluokket, *v. a. sollicitare, blan-
dis verbis & precibus pellicere*, tubba,
locka. *It. dolose agere, technis uti*, va-
ra listig, bruka konst och bedrå-
geri. Sluokeje, *pres. partic.* en som
tubbar eller brukar list. Sluokke-
ftet, *dim.* Sluokkegätet, *inchoat.* be-
gynna at locka.

SLUOKKAR, *pellax, qui blanditiis decipit*,
lissmare, en som tubbar och lockar.

SLUONES, *n. a. negligens suarum rerum, incuriosus*, vårdslös.

SLUOPTJE, *apertura, fissura*, öpning, spricka. Sluoptje kads, *ungula bifida*.

SLUOPTJET, *v. a. findere*, klyfva. Sluoptjet qwoutot, *in duas partes findere*.

SLUOPTJO, fluoptjok, *n. a. bifidus, fissus*, tvågrenig, klufven. Sluoptjo muor, *arbor bifida*. Sluoptjo kapte, *tunica aperta; cui oppositum est måskos*.

SLUSKETET, *v. n. levationem reperire*, få lifa och lindring. Kukkes puotfelwafest slusketet, *ex morbo diuturno convalescere*, friskna til efter en långvarig sjukdom. Slusketastet, *dim.* få liten lindring. Slusketatjet, *inchoat.* begynna få lindring. *vid.* flepketet.

SLUTT, *n. f. nix madida & quæ verno tempore resolvi incipit calore solis*, våt snö om våren. Eime sluttaft matte mannen, *ob madidam & fere resolutam calore nivem iter facere non potuimus*.

SLUTTJES, *n. f. diarrhæa*, durklopp.

SLUTJOK, *diarrhæa laborans*, besvärad af durklopp.

SLÅIWO, *qui corporis est statura longa & gracili minusque eleganti*, en som är lång och smal, men illa växt, gånglig.

SLÅN, åbme slån, *traha Lapponica vetusta*, en gammal Lappslåde.

SLÅTT, *arx regia, aula*, kungligt flott.

SLÅTTE, *n. a. solutus, minus arcte adhaerens*, lös, som ej sitter väl fast. Slåtte le tat naule, *clavus hic minus arcte adheret*, denne nageln sitter ej väl fast. Nipe le slätte naddan, *culter minus firmiter in manubrium insertus est*, knifven sitter ej väl fast på skaftet.

SLÅWET, *v. a. percutere, verberare*, slå, piska. Mandiet mo slåwah? *cur me*

cædis? hvarföre slår du mig? *It. pel- lere*, drifva. Paroh slåwin wadnaseb kaddai, *fluctus cymbam in littus propellebant*, vågorna kastade båten på stranden. Slåwestet, *dim.* Slåwegåtet, *inchoat.* begynna slå.

SLÅWETALLET, *passiv. verberari, vapulare*, blifva flagen. Slåwetallib funji, *me verberabat*, jag blef flagen af honom.

SLÅWEM, *n. f. verberatio*, slående.

SLÅWETALLEM, *n. f. verbera*, stryk, hugg. Sodn slåwemest, *mon slåwetallemeft filoime, ille verberando, ego vapulando defessi sumus*.

SLÅWETET, *v. n. pila ludere*, spela bäll, slå bäll. *cfr.* råttot, *id.*

SLÅBBOT, *v. a. adspargere*, bestänka. Slåbboi tjatseb mo nal, *me aqua conspergebat*, han stänkte vatten på mig. Slåbbostet, *dim.* Slåbbogåtet & slåbbotatjet, *inchoat.* begynna stänka.

SLÅDARUSTET, *v. n. dolorem percipere*, hafva värk. Ömma. Mo tjawelk slådarusti, *dolore adfectus sum dorsi, ex nimio scilicet labore*, jag blef likfom sönderbråkad i ryggen, af för mycket arbete. *Austr.*

SLÅDTJE, *diabathra, instrumenta, quibus super lubricam glaciem in pedes stantes vehimur*, skridskor. Slådtjet, *verb. neutr. istiusmodi machinis vehi*, gå på skridskor. *Norrlandice* slågga.

SLÅKKO, *vid.* liåikko.

SLÅKT, *n. f. genus*, slågt. Daviden kåtest ja slåkteft, *ex domo & genere Davidis*. Slåкта kirje, *genealogia*, slågtregister. *It.* slåkt, *adj. cognatus*, slågttinge. *vid.* pårolats. *Compos.* slåktalakko, *cognatio*, slågtskap. Slåktawuot, *idem.*

idem. Slåktawuoten diet tabb tak-
kai, *propter consanguinitatem id fecit.*
SLÅKTALATS, *n. a. cognatus*, slågtinge.
SLÅKTESTET, *cognitionis ergo facere*,
göra för slågtskap och skyldskap skull.
It. generis similitudinem & indolem re-
ferre, brå på slågten, slågtsas.
SLÅP, *n. s. labor improbus sive magnus*,
stort arbete, möda. *vid. kråse.*
SLÅPET, *v. n. magnum sustinere laborem*,
hafva mycket arbete.
SLÅTT, slåtta dal, *dimidium Imperialis*,
en half Riksdaler, en dubb. Carolin.
SLÅTTJAHET, *v. n. humidum esse aut ja-*
cere, ligga och vara våt. Karwoh
slåttjahet, *vestes humide jacent*, klå-
derna ligga våta. Tsoabbo slåttjaha
tassne, *rana hic jacet*, här ligger en
groda.
SLÅTTJAHATTET, slåttjahaddet, *facere*
ut madidus jaceat, låta ligga våt.
SMAILE, *n. a. turbidus*, grumlig. Smai-
le tjatseb jukket, *aquam turbidam bi-*
bere, dricka grumligt vatten. *It. sub-*
stantive: smailest le tewas, *limo re-*
fertus est, det är fullt med grummel.
It. perturbatio, confusio, förvirring,
oordning.
SMAILET, *v. a. turbidum facere*, göra
grumlig. Piägga le tjatseb smailem,
ventus aquam reddidit turbidam. It.
perturbare, fåtta i oordning.
SMAILOT, *v. n. turbidum fieri, turbari*,
blifva grumlig. Jaure piäggast smai-
lo, *lacus vi ventorum turbidus factus est.*
SMAIT, *n. a. vilis*, ringa, gemen. I le
sodn smait alma, *non vulgaris est vir.*
SMAIWES, smaiwok, *n. a. subtilis*, fin.
Smaiwes jaso, *farina subtilis*, fint
mjöl.

SMAIWET, *v. a. in partes minutas divi-*
dere, dela i små delar. Muorait smai-
wet, *ligna in partes minores findere.*
SMAIWAI & smaiwet, *adv. subtiliter*, fint
SMAK, *n. s. gustus, sapor*, smak.
SMAKET, smakket, smakkok, *n. a. mo-*
destus, facetus, fedig, artig. Smakket
hållet, *facetus dicendi. Morigerus*, ly-
dig. Jus munji le smakket, *si mihi*
sit moriger, om han är mig lydig. *It.*
commodus, aptus, beqväm.
SMAKOT, *v. a. gustare*, smaka. Smako-
stet, *dimin.* litet smaka.
SMAKOTET, smakkotet, *v. a. gustandum*
præbere, gifva at smaka, låta smaka.
SMAKOTS, *vid. fappek.*
SMALA, *ovis*, får. Smala nakke, *pellis*
ovilla, fårskinn. Smalats, *dimin. vid.*
fautsa.
SMALEG, smalek, *offa cum farina per-*
mixta, fåppa afredd med mjöl.
SMALESTAK, *farina usui prædicto desti-*
nata, mjöl at afreda fåppa med.
SMALET, *farinam aqua subigere, ut fiat*
puls, med mjöl afreda, koka vålling.
SMARESJET, *verba facere*, tala. *v. hållet.*
SMAROG, *n. s. confabulatio*, samtal. *Austr.*
SMARRO, smarres, *n. a. non facile fissilis*,
som ej låter klyfva sig. *De arboribus*
& lignis dicitur, oppositum est labto-
tekes. It. smarro petse, pinus curta,
nodosa & ramosa, en kort och qvist-
full tall.
SMAW, smawa, smawes, *n. a. plural. tan-*
tum, parvi, exigui, små. Smawa lād-
deh, *aves parvæ*, små foglar. *v. utse.*
SMAWOT, *v. n. minui*, blifva mindre.
SMELMETET, *v. n. crudo esse sapore &*
ingrato, ha rå och obehagelig smak.

SMELTET, *v. a. miscere*, blanda. *Funder*, smälta, gjuta.

SMELTEK, *miscela*, blandning.

SMERES, *n. a. fragilis*, skör. *Smeres* muora, *lignum fragile*, skört trä.

SMERETES, *imerets*, *n. f. ruminatio*, idislande. *Kosa imereteseb* le kattjetam, *vacca ruminandi facultatem perdidit*.

SMERETSET, *ruminare*, idisla. *Fennon*, märehdin, *idem*.

SMIDD, smidda, *faber*, smed. *Gälle* smid, *aurifaber*, gullsmid. *It. adj. transl. peritus*, förfaren. *Lokko* smidda, *doctus legendi*. *Näitom* smidda, *artium magicarum peritus*. *Hoc sensu tantum apud Borealiores occurrit*.

SMIDDET, *v. a. cudere*, smida. *Aksjob* smiddet, *securim cudendo formare*, smida en yxe. *Smiddegåtet*, *inchoat*. begynna smida. *Smiddetet*, *cudendum curare*, låta smida.

SMIKK, *adv. plene*, fullt. *Smikk* tewas, *omnino repletus*, aldeles upfylld.

SMILTJE, *n. f. locus iniquus & lapidosus*, et ojämnt och stenigt land. *Smiltjit* wadset, *loca iniqua perambulare*. *Smiltje* ådnam, *regio iniqua*, et oslått land.

SMILTJOT, *v. n. iniquum fieri*, blifva ojämn och oslått. *Te smiltjoi* tat ådnam, *iniquior nunc incipit terra*.

SMIRKATTO, *suppressio nocturna*, incubus, mara. *Forte a Svec. markatta*, *simia*. *In proverbio dicitur*: tjappet ko smirkatto, *ater ut incubus*. *Austr.*

SMOLKO, *n. f. mica*, smula. *Smolkots*, *diminut.*

SMOLKET, *v. a. in frustula & micas comminere*, smula fonder.

SMOLKE, *n. f. festuca*, fnas. *vid. ripa*.

SMORWOT, *v. n. fuligine obduci*, blifva sotig.

SMORWOTET, *v. a. fuligine obducere*, *fuligine inquinare*, fota, göra sotig.

SMORWOTUM, *n. a. fuligine inquinatus*, *fuligine niger*, sotig. *Dicit. quoque smorwok*.

SMOTTOK, *n. a. nimium accuratus*, för mycket grannlaga. *Smottok* piåbmofne, *nimis in cibo delicatus*, grannlaga i mat.

SMÅKKATET, *a via aberrare*, fara vilse om vägen. *Småkkati* åtja kåinob, *alia & erronea abiit via*, han tog en annan och orått väg. *Småkkataftet*, *dim. fara litet vilse*.

SMÅKKO, *adv. adjectivis additur & significat, parum*, litet, ringa. *I le småkko* wekses, *haud parum est robustus*, han är ej litet stark. *I le småkko* kâmp, *haud parum est celer*, han är ej litet snäll.

SMÅL, *vid. smolko*.

SMÅLLET, *v. a. comminere*, slå fonder. *Jågnab* smållet, *glaciem contundere*, bulta fonder isen. *Kedkit* smållet, *saxa comminere*.

SMÅLLANET, *v. n. rumpi*, contundi, gå fonder, smulas fonder.

SMÅLL, *n. f. fragor*, smäll, knall.

SMÅROK, *fragilis*, skör. *vid. smeres*.

SNABB, *celer*, snäll. *vid. kâmp*, harets.

SNADDA, *tardus*, cunektator, långsam, en som är senfårdig.

SNAITO, *n. f. crena, incisio*, skåra, skyra. *Aksjo* snaito, *incisio securi facta*.

SNAITET, *v. a. secare, incidere*, skåra.

SNAKKOT, *colloqui, confabulari*, talas med. *Snakkotet*, *dim. lit. talas med*.

SNALDO, *fusus*, flånda.

SNALTS,

SNALTS, *pellis rangiferina depilis*, et hårlöst renskinn.

SNAMP, *brevi, curtus*, kârt, stackig.

SNAMPET, *v. a. amputare, mutilare*, stym-
pa, afhugga. Seipeb snampet, *cau-
dam amputare*. Snampestet, *dimin.* li-
tet afskåra.

SNAPES, snapok, *n. a. vid.* happel.

SNAPESWUOT, *n. f. agilitas*, snållhet.

SNARKENET, *v. n. corrugari, contrahi*,
krympa, draga sig ihop.

SNARRET, *v. n. rixari, contendere*, kif-
va, tråta. *cfr.* pålkatjet.

SNARROTET, *v. n. frequ. id. qu.* snarret.
Snarrotatjet, *inchoat.* begyn. at tråta.

SNARROTEM, *n. f. rixa, contentio*, gnabb.

SNARTEL, *n. avis, anas, vid.* nartel.

SNARW, snarwa, *n. a. reflexus, sursum
flexus*, upåt bögd. Snarwa kerres,
traba sursum flexa. Snarwa njuone,
nasus reflexus, bratt nåsa.

SNARWATET, snarwetet, *v. a. reflectere,
sursum flectere*, bända up, upböja.

SNATSE, *gramen*, gräs. *vid.* snuotte.

SNAUGE, snaukes, snaukok, *n. a. qui
curtis est pilis*, snódhårig, korthårig.
Snaukes qwolg, *pili curti*, korta hår.
*It. de gramine & herbis nondum matu-
ris & accretis*, fåges ock om gräs,
som ej är fullväxt.

SNAULE, *n. a. cupidus, avidus*, begårlig,
snål. Aptfa snaule le, *nimis est ava-
rus*. Snaulok, *id.* Snaulokwuot, *a-
viditas, avaritia*, girighet, snålhet.

SNAUROT, *v. n. pavescere*, blifva rådd.

SNEITET, *v. a. objurgare, increpare*,
snubba, snåsa. Fårta pale kalka fodn
mo sneitet, *me semper increpat atque
objurgat*. Sneitestet, *dim. lit.* snubba.

SNERDSET, *de canibus, ringere*, visa

tänderna, grina och murra som hun-
dar. Panit fnerdset, *id.*

SNEULE, *id. qu.* snaule.

SNJAIPOLET, *vide* snjiptjot.

SNJALPET, *v. a. Suonait snjalpet, ten-
dines rangiferinos discerpere atque ne-
re*, rifva eller reda til renfenor och
spinna. *cfr.* fuona.

SNJALTJE, *depilis*, hårlös. *It. transl.*
pauper, fattig. Bårgar snjaltje, *mer-
cator inops*.

SNJALTJOT, *in egestatem incidere*, råka
i fattigdom.

SNJAMKET, *v. n. inter edendum poppys-
mos edere sive dentes labiaque complode-
re*, åta och smacka.

SNJAMKA, *n. a. qui ita edit*, en som
smackar.

SNJAPPARET, *v. n. dissolvi ex nodo*, gå
up i knuten, glinta. *cfr.* nuolofet.

SNJEUKESSET, *v. n. id. atque* snjamket.

SNJILTJA, *n. a. depilis, calvus, glaber*,
hårlös. Snjiltja tuolje, *pellis depilis*,
et hårlöst skinn.

SNJILTJOT, *v. n. depilari, pilos amitte-
re*, blifva hårlös.

SNJIPTJO, *n. f. flamma*, låga. Tållå
snjiptjo, *flamma ignis*, eldslåge.

SNJIPTJOT, *v. n. flagrare, flammam emit-
tere*, låga, brinna med låga. Tållå
snjiptjo, *ignis flamma erumpit*, elden
lågar.

SNJIRPEK, *n. f. turbo*, våderhvirfvel.

SNJIRPET, *v. n. exuri, aduri*, fvedas,
brännas af. Wuoptah snjirpin mu-
ste, *crines mei conflagrabant*, håret på
mig fveddes af. Puoite tållån snjir-
pa, *sebum igne flagrat. De istiusmodi
rebus dicitur, quæ cum ardent crepi-
tant,*

tant, fåges om fådana faker, som brinna och spraka. *cfr.* puolet.

SNJIRPETET, *v. a. adurere*, fveda, bränna.

SNJIRRET, *v. n. igne crepitare*, ut solent *pinguia*, spraka i elden och fräsa, som feta faker göra.

SNJISKESTET, *subridere*, små-le, flina.

SNJISKA, *n. f. regio hypochondriorum*, veka lifvet.

SNIKKAR, *faber lignarius*, snickare.

SNIKKET, *ex ligno fabricare*, snickra.

SNIKTETET, *quassare*, skaka. Åiweb snikteti, *nutu capitis abnuebat sive negabat*, han vred på hufvudet.

SNILTJA, sniltjot, *vid.* sniltja.

SNJODKESET, *v. n. exardescere*, taga eld, brinna af. *De pulvere pyrio & similibus dicitur*, fåges om krut och dylikt samt ljungeld. *Etiam de fulgure.*

SNIPPET, *v. a. leviter attingere*, snitta, litet vidröra. Snippeftet, *dim. id.*

SNIPPOTET, *frequ. idem. It. leviter pugnare*, slåss litet. Snippotika, *aliquantum & leviter confligebant.*

SNJUKETET, *v. n. exardescere*, fatta eld, brinna af. Tållå snjuketi, *ignis exarsit. Transl. maxima velocitate ruere aut currere*, fara eller löpa mycket hastigt. *Hoc sensu de feris & bestiis usurpatur.*

SNJULTJET, *v. n. salire*, *vid.* njultjet.

SNJURTJE, *n. f. cacumen*, spits. Snjurtje ware (*qu. dic. cacuminis mons*) *mons in acutum cacumen exsurgens*, et spitfigt berg.

SNJURTJOK, *n. a. cacuminatus*, spitfig. Snjurtjok ware, *mons cacuminatus.*

SNJUTTJE, *n. f. cuspis*, spets, udde. Snjuttje route, *ferrum aculeatum*, et uddat järn. Snjuttjats, *dim. lit. spets.*

SNJUTTJET, *v. a. acuere*, *acutum reddere*, spetsa, göra uddhvals. Snjuttjettet, *dim. göra litet spitfig.*

SNJUTTJO, snjuttjok, *n. a. mucronatus*, spitfig.

SNJUTTJOT, *v. n. acutum fieri & mucronatum*, blifva spitfig.

SNJUWET, *v. n. cum strepitu ardere*, *murmurare*, brinna håstigt med gny. Tållå snjuwa, *ignis cum murmure flagrat*, elden brinner med dån och gny.

SNJUWKELET, *v. a. accendere*, *celeriter ignem exsuscitare sive incendium*, upstånda i hast en stor eld. Tållåb snjuwkeli, *incendium exsuscitabat.*

SNIWA, sniwok, sniwok, *n. a. tersus, cultus*, snygg. Sniwa tuoje, *opus nitidum & ornatum*, snyggt arbete. Sniwok ålma, *vir politus*. Sniwokit, *adv. polite, nitide*, snyggt.

SNJÅDKES, *n. a. appetens, cupidus*, lyften.

SNJÅDKETET, snjådkot, *v. a. appetere, cupiditate incitari sive accendi*, blifva lyften, få lust. Snjådkai tan piåbmoi, *illum appetebat cibum*, han fick lust til den maten.

SNJÅRET, *v. n. effuse manare*, sqvala, rinna. Tjatse snjåra, *aqua manat effuse & rapide*, vatnet sqvalar och rinner. Takist snjåra rasjo tjatse, *aqua pluvia a tectis defluit*. Snjårestet, *dim. litet rinna*. Snjåregåtet, *inchoat*. begynna at rinna.

SNJÅRKESTET, *dim. id. atque snjårestet.*

SNJÅRA, mus, råtta, mus. Snjårah tfåpeh, *mures rodunt*. Snjårats, *dim.*

SNJÅRASET, *v. n. submergi, aquis suffocari*, drunkna. *De bestiis sæpius dicitur*, kasskestet *de hominibus*. Snjårafaddet, *frequ. id.*

SNJÅ-

SNJÄRASTAT TET, *v. a. submergere aquis*, fördränka, dränka.

SNJÄRTS, snjærtja, *coagulum quo lac coit & coagulatur*, löpe at ysta mjölk med.

SNODKESET, *per nares resorbere*, draga up i näsan.

SNOKARMET, *v. n. prolabi*, stupade. Snokarmi kedken pajel, *pronus super lapidem procidebat*, han föll framstupa öfver en sten. Snokarmastet, *id.*

SNOKAR MEM, *n. f. lapsus*, dum quis pronus labitur, stupande, fall framstupa.

SNOKET, *v. n. atteri*, nötas, förnötas. Snokom vel snoketum kaino, *restis attrita*. Snokeftet, *dimin.* Snokegätet, *inchoat.*

SNOMPAT, *n. infecti*, *vid.* trumpi.

SNOMPOT, *adv. sine cauda*, utan svans.

SNOMPOSTET, *v. a. mutilare, praecidere*, stympa, afhugga.

SNOPPOK, *n. a. mutilus*, stympad. Dicitur quoque snoppo peljak, *auribus mutilus*, som har afskurna öron, *pro quo contracte f. uno verbo dicitur snoppok.*

SNOPPOTET, *v. a. amputare, praecidere*, afskära. Peljit snoppotet, *aures praecidere*, afskära öronen.

SNORET, snorret, *v. n. stertere*, snarka. Snorra kokte åh mubbe matte ådet, *ita stertit, ut reliqui dormire nequeant.*

SNOREM, *n. f. stertatio*, snarkning.

SNORKA, *sus*, fvin. Snorkeset, *v. n. grunnire*, grymta som fvin. Snorkesko fwine, *grunnit ut sus.*

SNORKESEM, *n. f. grunnitus*, grymtande.

SNORTO, *laqueus*, nodus ita ligatus, ut facile sit solubilis, lycka, rånnlycka.

SNORTOT, *adv.* snortot tjadnet, *nodum conjungere in formam laquei, sive ita, ut facilis sit solutu*, knyta rånnknut.

SNUDTJET, *sagire naribus*, ut canes solent feras investigantes, vådra som hundar.

SNUKK, snukka, *pulvis tabaci*, snus.

SNUKKARMASTET, *vid.* snokarmet.

SNUOGGET, *v. a. indagare, scrutari*, efterföka, snoka. Piådnak snuogga, *canis indagat*, hunden vådrar och spanar up. *Transl. de homine*: Fårten faijesn fodn snuogga, *omnia ille loca perscrutatur*. Snuoggegätet, *inchoat.* begynna upspana.

SNUOGGAR, *indagator, investigator*, en som spanar eller föker up.

SNUOLG, snuolga, *mucus narium*, snor.

SNUOP, *gravedo, rheuma*, snufva. Snuopain kitlet, *laborare gravedine.*

SNUORE, *funis, funiculus*, tåg, snöre.

SNUORTAK, snuortok, *ingeniosus, qui ingenio est solerti*, qvick, som har godt begrep. *Docilis*, läraktig. Snuortakwuot, *docilitas, ingenium solers*, läraktighet, qvickhet.

SNUOTTE, snuotte, *n. f. primitiae graminis herbarumque verno tempore*, första brådden ell. grödan af gråset om våren. I le anje snuotte, *nulla adhuc germinaverunt herbae.*

SNUTTO, *vid.* hurre.

SNUSOTET, *nares emungere*, snyta sig.

SNUSOTEM, *emunctio*, snytande. Snuotem line, *sudariolum*, nåsduk.

SNÅL, *avidus*, snål. *vid.* snaule. Snåletet, *avidum esse, avide appetere*, vara snål, snålas. Fårten faijen fodn snåleta, *ubique ille avaritiae & aviditati indulget*, han snålas allestädes.

SNÅLETEJE, *avarus, parasitus*, snålhund, matfnok.

SNÅLKAHET, *v. n. ex aqua aut terra emergere*,
H h h

nere, synes eller sticka sig up utur vatnet eller jorden. Kedke snålkaha jauren, *lapis super aquam eminent*, sten synes up om vatnet. *It. sedendo exspectare*, fitta och vânta. Kukkebassine snålkahib, *diu ibi sedebam exspectans*, jag satt där länge och vântade.

SNÅLKETET, *introspicere*, titta in. Äiwin snålketi ukfen tjada, *caput per januam immisit spectans*, han tittade in genom dörren. *It. id. qu. jittet*, se jittet. Snålketaftet, *dim. litet framkomma* eller titta fram.

SNÅLKOT, *quod eminent aut extuberat*, det som tittar ut eller synes fram. Snålkot wuoidno, *eminere videtur*, det synes framtitta eller sticka sig up. *Est quasi adverbium modum sive rationem indicans.*

SNÅLTSE, *n. f. caudex, truncus arboris e terra eminens*, stubbe af et trå. Snåltfats, *dim. en liten stubbe.*

SNÅRRET, *v. a. corrugare*, rynka ihop. *Intricare*, trafla ihop. *Transl. consue-re*, sy ihop. Karwoites snårret, *vestes suas resarcire*, lappa fina kläder. Snårrestet, *dim. litet ihoprynka.*

SNÅRKELET, snårrålet, *frequ. id.*

SNÅRREM, *corrugatio*, ihoprynkning.

SNÅDETET, *v. a. scalpere, scabere*, klå, rifva. Snådet ko piådak, *ut stultus manibus & digitis gesticulatur*, han spelar och leker med fingerna, som en tok.

SNÅLPITET, *v. n. de luna dicitur*: Mano snålpit, *luna decrescit*, månen tager af.

SNÅRAHET, *v. n. binnire*, vrånska som en håst. *vid. krydtjet, idem, usitatus.*

So, *ejus, illum*, hans, honom. So ni-

fun, *uxor ejus*, hans hustru. Tåbdåb fo, *novi illum*, jag känner honom. *vid. fodn.*

SOBMA, fobm, *vid. subm.*

SODEM, fodhes &c. *vid. fådem.*

SODN, *pron. personal. ille*, han. *Contracte son, id. Genetiv. fo*, hans. *Dativ. funji*, åt honom. *Abl. fuste*, af honom.

SODNOPEIWE, *dies Dominicalis*, Dominica, söndag. *vid. ailek.*

SODWAHET, *oculis connivere*, blinka med ögonen.

SOGNOT & fognotet, *v. a. in matrimonium petere*, begära til åkta, fria. Neitab vel neitai fognotet, *virginem in matrimonium petere*, fria til en jungfru.

SOGNO, fognom, *n. f. petitio matrimonii*, frieri. Sognon äiwe, *ita illum appellant, qui, ut mos est Laponum, proco virginem nuptum petit & verba facit*, förespråkare vid frierier, som Lapparne bruka. Sogno wina, *vinum, quod hoc negotium peragentes bibunt, nam inter pocula semper fit.*

SOGNOJE & fognoteje, *procus*, friare.

SOIK, *adv. facile*, lätteligen, utan möda. Soik mon tabb mattab takket, *id facile facere possum*, det kan jag lätteligen göra. *cfr. kaiken.*

SOIMA, *n. f. accusatio, criminatio*, beskylldning. Fenn. foimu, *id.*

SOIMET, *v. a. accusare, criminari*, beskylld. Fenn. foiman, culpo.

SOIMATET, *v. a. frequ. idem.*

SOIMATEKE, *n. a. inculpatus*, ostraffelig.

SOKATALLET, *v. n. flecti, agitari*, fvigta, drifvas. Piåggast fokatalla, *vento agitur*, drifves af vådret.

SOKKET, *v. a. remigare*, ro. Kaddebukt fokket, *propius littus remigare*, ro när-

- närmare til landet. *It. neutr. agitari, quassari, skakas, ryftas. Muora piäggast fokka, arbor a ven o agitur, trådet skakas af vådret. Sokkestet, dim. ro litet. Sokkegätet, inchoat. begynna at ro.*
- SOKKEJE, *remigans, remex, roddare.*
- SOKKEM, *n. s. remigatio, roende.*
- SOKKATET, fokatet, *agitare, quassare, röra, skaka. Manab fokkatet, infantem in cunis agitare, vagga barn.*
- SOKKOR, *saccharum, focker. Sokkortallet, saccharo condire, fockra, göra föt.*
- SOKTA, *spuma, skum. vid. fåpt.*
- SOKTET, *v. a. vid. fokkatet. It. neutr. oscillo jactari, gunga. Fenn. foteun, trudo, pello.*
- SOLA, *vid. fowol, fuwol.*
- SOLDAT, *miles, knekt, foldat.*
- SOLOT, panit solot, *dentes emundare aliquo instrumento idoneo, peta tånderna. Solotak, subst. instrumentum, quo istud fit, tandpeta.*
- SOLOI, *alpis, fjäll. vid. tuoddar. Dubie auctoritatis est.*
- SOM, *n. s. suspicio, misstanka. Someb adnet, suspicari, hålla misstänkt.*
- SON, *contracte pro fodn, qu. v. supra.*
- SONOI *v. fonnoi, Dativ. dual. pron. fodn. Wadde fonnoi, da illis duobus, gif åt de två. Genetiv. fonon, fonnon, de tvånnas. Accus. fonnob, de tvånnas. Kottjo fonnob teke, huc acci illos duos, kalla hit dem bägge.*
- SOON, *vid. fauwon. Fenn. fuowando.*
- SOPET, *v. a. verrere, purgare, sopa.*
- SOSTOTES, *n. a. tardus, trög.*
- SOTA, *n. s. bellum, pugna, krig, kamp. Sota ålma, miles. v. tåro. Fen. fota, id.*
- SOTELET, *pugnare, strida. vid. tårot.*
- SOTHA, *vid. fukt.*
- SOUKELET, *v. a. emollire, göra blöt. Tat tallats piwal muottekeb foukeli, mitior hac tempestas nivem congelatam molliorem reddidit, detta blida vådret har blött up snön.*
- SPADAN, *ligo, spade. Spadatet, ligone fodere sive proscindere, spada, gråfva med spade.*
- SPADNE, *vid. spanne.*
- SPAGGOK, *hasta, qua utuntur venatores, spjut, jagtspjut.*
- SPAIT, spaita, *adv. celeriter, velociter, hastigt, fort. Spaita wadfet, festinanter ire, gå fort. Wadfi spait, ibat festinanter. Comparat. spaitebi, magis velociter, fortare, hastigare. Superlat. spaiteimust, aldrahastigast.*
- SPAITES, *n. a. velox, celer, hastig, snäll.*
- SPAITET, *v. a. accelerare, framskynda, skynda på. Wadnaseb spaitet, motum cymbæ celeriores reddere, gifva båten större fart. It. neutr. motu accelerari, gå fortare, komma i hastigare rörelse. Spaitestet, dim. Spaitegätet, inchoat. begynna få fart. Jokka le spaitegätemen, fluvius rapidior fieri incipit, strömen börjar blifva mera strid.*
- SPAKE, spakok, *n. a. effrenus, ostyrig, otamd. Spakok herke, rangifer effrenus, en ostyrig ren.*
- SPAKKET, *v. a. compellere, urgere, drifva, jaga. Tjuoikah kåtai spakkeh buweb, pecudes domum pellunt sive cogunt culices, myggorna drifva el. nödga boskapen at komma hem. Tåmpåb spakket, equum incitare.*
- SPAKKO, *argentea lamella quadrangularis, quales sunt quibus cingula ornant Lappones, fyrkantig silfver-plåt, fådan*

dan som de, hvilka Lapparne bruka på fina bälten.

SPAKO, *n. f. secamentum*, spån, tvet.

SPANDERET, *v. a. expendere*, sumtus facere, spendera.

SPANES, *secamentum dolabra factum*, hyfvelspån.

SPANESTET, *v. a. pellem crurum rangiferorum adplicatis secamentis expandere, ut scil. siccetur*, speta ut ren-benlingar, med dylika spånor, at de må torkas.

SPANMÅL, *frumentum*, spanmål.

SPANNE, *epiglottis*, tungspåne. Spanneb tjuoppet, *epiglottis extremum forfice precipere*, klippa af tungspånen. Ita Lappones audacter satis tussi tumore faucium atque epiglottis procidentie mederi tentant.

SPANSK, *Hispanicus*, Spanisk. Spanisk wina, *ita omnis generis vinum, spiritu frumenti excepto, vocant Lappones. It. transl. spanisk, superbus, högfärdig. Spanisk rik, Hispania, Spanien.*

SPANSKESTET, *superbe loqui*, tala stält. *Obs. Illos Lappones, qui Svecana loquuntur, reliqui per contemptum dicunt spanskestet. It. confabulari, hålla samtal.*

SPARET, *v. a. parcere*, spara. *vid. njuotetet. Kutte sparet matta, ånabit tjägga, qui parcimonie operam dat, multa colligit bona.*

SPARILATS, *vid. njuotetakes.*

SPARRA, *plural. sparrah, festucæ, quibus pelles expanduntur, ut siccantur*, spilor at spånna ut hudar och skinn med, då de skola torkas.

SPARRTO, *sparrtos, n. a. alacer*, hurtig, flink. *Proprie de sexu fæmineo.*

SPEJEL, *speculum*, spegel.

SPEIJAR, *irrisor*, bespottare.

SPEIJOT, *v. a. irridere*, begabba. Intamo speijot fita, *me semper irridere vult. Speijogåtet, inchoat. begynna at begabba.*

SPEIJOM, *n. f. irrisio*, begabberi.

SPEKKET, *v. a. vola pulsare sive percutere*, slå til med flata handen. Niårab spekket, *alapam impingere*, ge en örfil. Spekkeftet, *dim. Spekkegåtet, inchoat. begynna at slå til.*

SPEKKESTEM, *plaga, alapa*, slag, örfil.

SPEKKESTALLET, *v. a. frequ. & intensiv. verbi spekket*, ofta slå, slå til hårdt med flat hand.

SPEKLE, *morbi species rangiferorum, vid. pekke-kattjatak*, et flags sjukdom hos renar, se pekke-kattjatak.

SPEKLOT, *v. n. dicto morbo corripit*, få ofvannämnde sjukdom.

SPELETET, *ludere fidibus*, spela på instrument.

SPELMANNE, *fidicen, musicus*, spelman.

SPELTE, spelde, *operculum camini*, spjäll.

SPETELISK, *n. a. leprosus*, spitålsk. Spetålska, *lepra, spitålska. vid. tubre.*

SPEJTJATET, *v. a. illudere*, begabba. Ele mo spetjat, *noli me irridere.*

SPEJTJATEM, *irrisio, illusio*, begabbelse.

SPIEJET, *v. a. perdere*, förderfva. Spiejestet, *dim. litet förderfva. Spiejegåtet, inchoat. begynna at förderfva.*

SPIEJAR, *perditor*, förderfware. *Transl. fur, tjuf. cfr. håkketeje. Spiejeje, id.*

SPIEJO, *n. f. exitium*, förderf. *vid. peisko.*

SPIEJOK, *n. a. perniciosus*, förderfvelig.

SPIEJOT, *passiv. corrumpi*, förderfvas.

SPIEJEM, *n. f. depravatio*, förderfvande.

SPIGNJA, *vid. spanne.*

SPIKAR, *clavus ferreus*, spik, route naule.

SPIIL-

SPIlLET, *effundere, profundere*, spilla.
 SPIRA, *sceptrum*, spira.
 SPIRI, *n. f. bestia*, vildjur. Spirits, *dim.*
 et litet vildjur. Ganand.
 SPIRETS, *baculus quo pila propellitur*,
 kåpp at slå bål med, fälträ.
 SPISLAIBE, *panis vilior*, spisbröd. Spis-
 wuola, *cerevisia vilior*, spisöl.
 SPISS, *caminus*, spisel. *vid.* wuobne.
 SPISSET, *v. n. sufficere*, räckta til. *v.* ållet.
 SPIÅJET, spiåjar, *vid.* spiejet.
 SPIÅL, spjåla, *chartæ lusoriæ*, kort.
 SPIÅLET, *v. n. chartis ludere*, spela kort.
 SPIÅLEJE, spiålanje, *qui ludet libenter*
chartis, kortspelare.
 SPIÅLEM, *lusus chartarum*, kortspel.
 SPIÅLATET, *v. n. gesticulari*, gyckla. *It.*
 Kokte kalkab mon taina spiålatet?
qua ratione me in hac re geram? huru
 skal jag bära mig åt härutinnan?
 SPIÅLKESET, *cum e ante f brevissimo, v. n.*
diffindi, effringi, spillra fig, spricka
 eller brytas sönder. Fiållo spiålkesi,
affis diffindebatur, brådet sprack sönder.
vid. luoddenet.
 SPIÅLKATES, *n. f. festuca*, spillra.
 SPIÅLKOTET, *v. a. findere*, klyfva, spill-
 ra sönder. Spiålkotaftet, *dim.*
 SPOSKET, *nasō suspensō irridere*, bespot-
 ta, spåtkas. Alo fodn mo sposki,
me semper irridet, han grinar alltid
 åt mig. Sposkestet, *dimin.* Sposke-
 gåtet, *inchoat.*
 SPRAINET, spraidnet, *v. n. exsilire, cele-*
riter exsurgere, hastigt stiga up, sprin-
 ga up. Spraini juolki nal, *in pedes*
celeriter exsurgebat, han steg hastigt
 up. Sprainestet, *dim.* Sprainegåtet,
inchoat. begynna at springa up.
 SPRETTET, *v. n. erumpere, prorumpere*,

brilla ut. Warra piåwas spretti, *su-*
dor sanguineus emanabat. *It. active:*
pertundere, perforare, genomstinga.
 Wina kaggab sprettet, *vini dolium*
relinere, sprätta ell. borra up et vin-
 kåril.
 SPRIGGET, sprigket, *v. n. intumescere*
fermento, jäsa och svälla up. Sprig-
 kem, *subst. ipse actus sive status, dum*
istud fit, upsvällande och jäfning.
 SPUOL, *n. f. pustula*, blåsa, blemma.
 Luoddet spuoleb, *pustulam aperire*.
 SPÅDDET, *v. a. subsannare*, bespotta.
 SPÅDDEM, *n. f. irrisio*, bespottelse.
 SPÅDNOT, spånnot, *v. n. dicitur de aqua*
super glaciem lacuum, dum congelatur,
 fåges om vatten på isar, när det fry-
 ser up. Jaureh låh spådnom tjåske-
 mest, *aqua, (quæ super glaciem lacuum*
molestiæ erat iter facientibus) frigore
congelata est, vatnet på isarna har
 frusit up.
 SPÅKETET, spåkketet, *v. n. vid.* jittet.
 SPÅNOS, spånom, *n. a. gelu concretus*, til-
 frusen. I le taft fåule, jaure le spå-
 nos, *aqua non amplius est super gla-*
ciem, gelu enim concreta est, det är ej
 nu mera vatten på isen, ty det är
 tilfrusit. Spånom jaure, *lacus in quo*
aqua est nulla super glaciem, sed gelu
concreta, en fjö, hvarest vatnet på isen
 är väl tilfrusit. *cfr.* fåule, spådnot.
 SPÅNOT, *v. n. vid.* spådnot.
 SPÅRET, *v. n. in superficie aquæ salire &*
strepere, ut solent pisces, plaska i vat-
 net som fiskar. Qwele tjatsefn spåra,
piscis aquæ superficiem cum strepitu
commovet, fisken plaskar i vatnet.
 SPÅRING, *n. f. gralle*, stylvor, gånglor.
 SPÅRRAM, *vid.* skuow.

SPÅWET, *v. a. præfagire, förespå.* Spåwar, *qui futura præfagit.* Talki spåwar, *tempestatem futuram præfagiens, våderfpåman.*

SPÅL, spålet, *vid. spiål, spålet.*

SPÅLT, *n. f. portio, pensum, del.* Lokkem spålt, *pensum legendorum, lexa.*

SPÅRRO, *centunculus calcei, skolapp.*

SPÓLEG, *n. f. frustulum, mica, smula.*

SPÓTJELES, *spectrum, spóke. v. fwikol.*

SQWOLGELET, sqwolgetet, *vid. skuolgelet.*

SQWOLGATAK, *n. f. diarrhæa, durklopp, vid. tjadatak.* Sqwolgataki fjaddib, *diarrhæam contraxi.*

SQWOIWE, *n. a. parcus, tenax, nisk, snål.*

SQWOLDAR, *nugator, qui reticenda divulgat, sqvallrare, sqvalleraktig.* Sqwoldar álma, *vir qui nihil reticere potest.*

SQWOLDER, *n. f. nugæ, sqvaller.* Sqwolderit hålet, *nugas loqui.* Tjålga sqwolder, *meræ nugæ.*

SQWOLDERTET, *nugari, sqvallra.* Sqwolderteje, *nugator, sqvallrare.*

SQWORKELET, sqworkok, *vid. qworkolet, qworkok.*

SQWORNES, *castus, vid. skuornes.*

SQWOUD, *calvus, skallig, hårlös.*

SQWOUDETET, *v. a. calvum reddere, göra skallig.*

SRÅP, *jaçtator, en som skryter, vid. rampar.*

STABNE, *navigii prowa aut puppis, stamn på et fartyg.* Auta ketje stabne, *prowa, fram-stamn.* Mange ketje stabne, *puppis, bak-stamn.*

STAD, stada, *urbs, stad.* Stadas, *urbicus, som hörer til stad.*

STAD, stadan, *adv. directe, ånda rätt fram.* Stadai, *id. vid. njuolg.*

STADES, städok, *n. a. in neutram partem inclinatus, som ej lutar åt någondera fidan.* Transl. städok álma, *vir probus & qui promissis stat, en god och ordhållig man, pålitelig man.*

STADET, *v. a. retinere, cohibere, stådja af, hålla fast.* Idtjib aibmot tåmpåb, *stadet, equum refrenare non potui.* It. *ad debitum locum aut plagam dirigere, styra eller ställa rätt fram.*

STADASTET, *v. n. metam sive scopum contingere, incidere, träffa målet, träffa in.* I tat birfo stadaft, *a scopo hoc sclopeto aberratur, denne bössan går ej rätt.* Transl. i so håla stadaft, *ejus verba fide carent, hans ord äro ej trovärdiga.*

STADELES, *vid. stades.*

STADESTATTET, *cohiberi sive refrenari posse, kunna hållas eller tyglas.*

STADFO, *portus, locus ubi cymbæ ad litus appelluntur, hamn, båtländning.*

STADFOTET, *ad littus appellere, landa.*

STADTJO, *vasculum fusorium plumbi, stöpslef.*

STADTJE, *vid. supra malge, id.*

STAGGEK, *n. f. claustrum, omne id, quo quidquam clauditur, stångfel.* Kalka staggek, *paries intergerinus, id quod unum ab altero separat, mellanbalk.*

STAGGET, *v. a. claudere, occludere, stånga.* Ukfeb stagget, *januam claudere repagulo, stånga igen dörren.* Staggestet, *dimin. litet stånga igen.* Staggegåtet, *inchoat. begynna at stånga igen. cfr. puodot.*

STAGGO, *n. f. contus, pertica, stång.* Staggets, *dim. en liten stång.*

STAIKET, *v. n. consistere posse, bestå, kunna stå.* Ib juolki nala staika, *pedibus*

dibus consistere nequeo, jag kan ej stå på fötterna. I fodn staika wadfet, *gradum firmare non potest*, han kan ej gå, utan vil flinta. Transl. I fodn aimolaka staika, *rem male gerit*, han begår sig ej fårdeles vål. Puorakit mon staikab, *optime se habent res meæ*, jag består mig rätt vål. Staikestet, *dim.* Staikagåtet, *inchoat.* begynna at kunna stå. *cfr.* tåpotsot.

STAIKEM, *n. f. firmitas*, bestånd.

STAIKES, staikok, *n. a. stabilis, constans*, ståndaktig, stadig. Staikok wadfet, *stabilis eundi, non vacillans*, stadig at gå. Oppos. & Compos. ostaikes, ostaikok, *inconstans, instabilis*, ostadig, obeständig.

STAIKESWUOT, *n. f. firmitas, constantia*, stadighet, ståndaktighet.

STAIKE, *n. f. strepitus*, buller, stimm. Staime fjaddai, *strepitus factus est*.

STAIMET, *v. n. strepere*, bullra, stinna. Kaskabla staimet, *inter se strepere*. Staimegåtet, *inchoat.* begynna bullra.

STAINAK, *rangifer femina infœcunda, quæ numquam peperit paritque*, en renko, som aldrig burit någon kalf eller bår.

STAIKEK, *v. kipta*. Stainet, *v. kiptetet*.

STAIPARTET, *v. n. morbo graviter conflictari absque laxamento & levamine*, vara mycket och hårdt sjuk, utan at få någon ro och lifa. Staiparti ijab tjada, *per totam noctem graviter & absque levamine agrotavit*, han plågades af sjukdom hela natten igenom.

STAK, *focus, eldstad. Fenn. tacka, caminus*.

STAKK, *n. f. viscus*, köttstycke. It. *adj.* stakk åigat, *possessor legitimus & genuinus*, råtter ågare. Stakk arbolats, *heres genuinus*.

STAKKAR, *n. a. miser, misellus*, stackare.

STAKKE, *lupus*, varg.

STAKKET, *v. a. disrumpere*, fõnderrifva.

STALE, *chalybs*, stål. Stalest, *chalybeus*.

STALL, *n. f. stabulum*, stall.

STALKES, stalkok, *n. a. firmus*, stadig.

STALLE, *n. a. macula alba in fronte notatus*, som har en stjerna eller hvit fläck i pannan, blåfig. Stalle piådnak, *canis, cui macula alba in fronte est*, en hund med hvit fläck i pannan.

STALO, *gigas*, jätte. *Gigas quoque appellatur jättenes nomine magis generali. Gigantum unus maxime terribilis & (ut ferunt) ferreis vestimentis indutus appellabatur stalo, cognomine jitjatja, quem, ut anthropophagum, omnium maxime timuerunt. In meditullio frontis unicum habuisse oculum fabulantur, magnitudine stupenda. Hodie illos, qui solitariam agunt vitam & cum aliis conversari non curant, per contumeliam vocant stalo. Hinc*

STALOSTET & stalostallet, *v. n. vitam agere solitariam, solitarium esse*, lefva för sig sjelf utan folks umgänge. Aktok fodn stalosta, *solitariam ille agit vitam, ut eremita*, han lefver allena och utan något sällskap. It. stalostallet, *de illo ludendi genere dicitur, dum unus, fascia sive linteo præcluso prospectu oculorum, reliquos persequitur & comprehendere studet. Stalostallet kallas ock at leka blindbock.*

STALPE, *lupus*, varg. *vid.* stakke.

STALPAJ, stalpajes, *n. a. Stalpajes japele tat, hoc anno magna est luporum multitudo*, i år år en stor myckenhet af vargar. Harbmat le tat ådnam stalpaj, *hæc regio lupis est amica & nutricia.*

STAM-

STAMPA, *situla*, få. *Fenn. sammis, dolium.*

STAND, *vita genus*, lefnadsfått, stånd.

STANDAR, (*accentu in penult.*) *n. a. strepens, qui ludit & strepit*, en som stimmar.

STANDET, *v. n. more puerorum ludere, strepere*, bullra, stimma som barn.

Standegåtet, *inchoat.* begyn. stimma.

STANET, *v. n. vid. kånoket*, tjodtjetet.

STAPP, *n. a. repletus, refertus*, upfylld, Stapp tewas, (*per pleonasm.*) *refertissimus*, aldel. upfylld och fullpackad.

STAPPET, *v. a. farcire*, stoppa, upfylla.

Stappet jafob wuoffai, *saccum farina confercire*, packa fåcken full med mjöl.

Stappeftet, *dimin.* litet packa.

Stappegåtet, *inchoat.* begynna packa.

STARBET, *v. a. metuere, extimescere*, vara rådd, högeligen frukta. Ib etjen pira nau starba, ko to pira, *non tam de me, quam de te metuo*, jag är ej så rådd för min egen del, som jag är om dig. Starbestet, *dim.* litet frukta. Starbegåtet, *inchoat.* begyn. at frukta. Starbegåtin muste, *me timere cæperunt.*

STARBEJE, *metuens*, den som är rådd.

STARBO, *n. f. metus, terror*, fruktan, förskräckelse. Alo starbon wiefot, *in metu semper esse. cfr. pallo.*

STARRO, *n. herba, carex*, starrgräs.

STARTEK, *n. a. contumax*, halsstarrig.

STARTEKWUOT, *n. f. contumacia*, halsstarrighet.

STARTESTALLET, *v. n. contumacem esse*, vara halsstarrig eller hårdnackad.

STATTERTALLET, *agre posse*, med möda kunna. Walla die stattertalla tjåken adnetet ålob, *agerrime gregem continere valet*, han kan med möda hålla hjorden tillsammans.

STATTERTET, *idem. It. cursu desistere cogi*, nödgas stadna i sit lopp. Stat-
terten tassan tjodtjeti, *in medio cursu subsistere quasi coactus est*, han likasom nödgades stadna af i sit lopp.

STAURA, *n. f. sustis*, stake, stör.

STAURAHET, *v. n. instar pali erectum esse*, stå som en stör. *It. Maina todn widnotak staurahah? quid heic stas otiosus?* hvarföre står du här fåfång?

STAUTJARET, *v. n. prouere, corruiere*, falla omkull, falla öfver ånda. Åbbå kåte stautjari, *domus corruebat tota*, hela huset föll omkull. *v. flamet.*

STAUTJETET, *v. n. idem quod stautjaret*. Stautjetatjet, *inchoat.* begynna at falla omkull.

STAWADET, stawatet, *v. a. syllabas colligere atque distinguere*, stafva. Stawatemen le åska, *syllabarum conjunctione adhuc occupatus est*, han håller ännu på at stafva orden.

STAWELES, *n. f. syllaba*, stafvelse.

STEBEL, *ocrea*, stöfvel.

STEBN, stebnek, *n. f. vocatio in jus*, stämning. I le stebnekeb ådtjom, *in jus vocatus non est*, han har ej fått stämning.

STEBNET, *v. a. devovere*, önska ondt, förbanna. Stebni mo wårramust ko matti, *me quam pessime devovebat. It. stebnet & stebnot, citare, in jus vocare*, stämma. Stebnot kalkab to, *te in jus vocabo*, jag skal stämma dig för råtta. Stebnetowet, *passiv. in jus vocari*, blifva stämd.

STEBNO, *n. f. convocatio multitudinis, concio*, allmogens sammankallande, stämning.

STEBNOTALLET, *in jus vocari*, blifva stämd.

STEB-

STEBTJE, *n. f. lis, rixa, pugna*, tråta, strid, slagsmål. Stebtjeb takkai tas, *litem pugnamque excitabat*, han åstodkom kif och slagsmål.

STEBTJETET & *contr.* stebtjet, *pugnare* & *delitigare*, kifva och slåfs. Maina tije stebtjetebet? *qua de re concertatis?* Stebtjegåtet, *inchoat.* begynna slåfs och tråta.

STENTJE, *n. f. lutum, cœnum*, orenlighet.

STEUK, *sclopetum, bombardæ*, bössa.

STIKKO, *ulna, aln.* Stikko pele, *dimidium ulnæ*, en half aln.

STIKKOSTET, *v. a. ulna metiri*, måta med aln. Skrudeb stikkostet, *pannum ulna metiri*.

STILDET, *v. a. collocare*, ställa, fätta.

STILDEM, *n. f. collocatio, dispositio*, ställande, inrättande.

STILLET, *v. a. constituere, jubere*, förordna, befalla.

STIMPELDET, *v. n. vacillare*, ragla, snafva. Winaft stimpeldet, *ex vino vacillare*, ragla af rus och drycker. Pådnjekuts stimpelden wadfi, *senex titubando ibat*, gubben gick och snafvade.

STINEAST, *n. a. perpetuus*, beständig. Stinaft åigat, *possessor perpetuus*.

STINKE, *n. f. contentio, pugna*, strid, kif.

STINN, *n. a. pervicax, pertinax*, hårdnackad. Stinn almats, *homo pervicax*, Stinnawuot, *subst. pertinacia, obstinatio*, hårdnackenhets, trefskhet. To le tatt stinnawuot, *tua ista est obstinatio*.

STITTJO, *n. a. rigidus*, styf, stel. Stittjo muora, *lignum rigidum, quod flecti nequit*, et styft trå. *vid.* kittjos.

STITTJOT, *adv. rigide* & *inflexibiliter*, styft, oböjeligit. Stittjot wadfa, *ri-*

gidus incedit, corpore erectissimo, han går mycket rakt och styft.

STIWRET, *v. a. gubernare, regere*, styra.

STIWRAR, *gubernator, dux, conductor*, styresman, handledare.

STIWS, *n. f. tumultus, perturbatio*, oro, buller, oreda. Stiwseb takkai, *tumultum fecit*, han gjorde oväsende.

STIWSET, *v. a. perturbare*, oroa, ofreda. Ale mo stiwse, *noli me perturbare*.

STIÅMA, *n. a. pernix*, hastig, snäll.

STOBMOT, *v. n. improvisum præterire aliquem*, omfaras. *vid.* mållotet, mållet. *It. a recta via aberrare*, villas, fara vilse.

STOL, *fella, fâte, stol.* Hårlogwuoten stol, *thronus gloriæ*.

STOP, *n. mensuræ, dimidium cantuari*, stop, en half kanna. *It. vas, poculum*, drickeskåril. Silba stop, *poculum argenteum*, silfverbågar.

STRAFF, *n. f. pœna, straff.* Straffot, *punire, straffa.* *vid.* pakkates, pakkatet.

STRAGGES, *n. f. vestigium trahæ aut alius ejusmodi vehiculi*, spårr efter en slåde eller något annat dylikt åktyg.

STRAKTJE, *strakt, infundibulum*, tratt.

STRANJES, *n. f. stria, vibex, strima, skråma.* Rissen stranjeseh, *vibices virgis factæ*.

STRANJESTET, *v. a. vibices facere* & *strias*, göra strimmor och skråmor.

STRATTJOTET, *v. a. extendere*, utsträcka.

STRAPET, *strapketet, vid.* slapptjet.

STRAUKET, *v. a. rapere, arripere*, ryc-ka, rappa åt sig. Sodn strauka mab sita, *quod vult abripit*, han tager bort hvad han vil. Straukestet, *dimin.* Straukegåtet, *inchoat.* begynna ryc-ka åt sig.

STRAUKEM, *n. f. raptio*, borttryckande.
 STRAUKOT, *v. a. frequ. idem quod strauket*. Straukogåtet, *inchoat. incipere abripere*, begynna at bortsnappa.
 STRAWE, *n. f. aestus maris, fluxus & vortex aquarum*, ebb, ström, vattuhvirfvel.
 STRAUTOT, *v. n. timore percelli*, blifva rådd. Strautogåtet, *inchoat. begynna blifva rådd*.
 STRIWKET, *v. a. delere*, utstryka.
 STRIT, *contentio, vis, violentia*, strid, våld, våldsamhet. *cfr. rito*.
 STRUD, *n. f. pannus*, kläde, skrud, *id.*
 STRUDDET, *v. n. vid. strapet*, slapptjet.
 STRUGNJE, *n. f. ruga*, skrynka. Like strugnje, *ruga cutis*, skrynka i hullet.
 STRUGNJESTALLET, *v. n. rugosum fieri aut esse*, vara eller blifva skrynkelig.
 STRUKET, *delere, vid. waskot*.
 STRUOT, *struota, dies ante natalem Christi, vigilia Nativitatis Domini*, Julaston. *Hunc diem a Lapponibus festum habitum fuisse, etiam antequam Christiane addicti fuerunt Religioni, probabile est & ipsi tradunt. Nonnulli credunt struot Deam fuisse, quam imprimis illo die cultu profecuti sunt, & quod struot eadem sit atque Syrorum Astar-te sive Astaroth, ut in Sacro codice appellatur. Incolas Græntlandiæ, illo ipso anni tempore, solenniter festum solis redituri celebraffe Cranzius refert, an vero Lappones id ipsum fecerint, eandem ob causam, certo statuere non possumus. Lac rangiferinum in vascula ex cortice betulino facta miserunt & in cacuminibus abietum collocarunt, quo ipso Diis sive Deæ struot sacra fieri crediderunt, qui ritus etiam hodie vix plane obsoluit.*

STRUPKAD, *haustus avidior, v. klotfjes*.
 STRUPKET & struppestet, *v. a. avide & festinanter exsorbere*, hastigt dricka ut.
 STRUTE, *n. f. angulus*, kant, hörn.
 STRÅTTO, *chirotheca vetusta*, en gammal handske. *It. idem atque råtto, se råtto*.
 STRÅNG, *n. a. rigidus*, strång. *v. puofje*.
 STRÅTJOT, *v. n. ejulare*, gråta, skrika och gråta. *vid. walot*.
 STRÅTJOM, *n. f. ejulatus*, skrän, gråt.
 STRÅWET, *sedulum esse & laboriosum, al-laborare*, vara arbetsam och flitig.
 STRÅWAR, *sedulus, laboriosus*, flitig, arbetsam.
 STUDDO, *n. f. intervallum, distantia minor, et stycke väg, et litet afstånd*. Studdon tjowoi, *aliqua distantia sequebatur*, han fölgde efter på et litet afstånd. Studdo le tan waren ja jau-ren kaskan, *hic mons aliqua distantia a lacu distat*, det är et stycke väg i-från detta berget til fjön. Studdots, *dimin. et mycket litet afstånd*.
 STUEKKE, *vid. stuokk*.
 STUEWET, *vid. fluwet*.
 STUGGESTET, *vid. waltahet, idem*.
 STUIBME, *n. f. tumultus*, buller, uplopp.
 STUIBMES, *n. a. tumultuosus*, bullersam, stormande. Stuibmes måra, *mare procellosum*, stormande haf.
 STUIBMET, *v. n. tumultuari*, bullra, gö-ra ovåfende. *vid. flebtjetet*.
 STULKES, *stulka, n. a. ingens, valde magnus*, mycket stor, fullkomligt stor. Stulkes hauk, *lucius valde magnus*, en mycket stor gädda.
 STUMPAKAKKO, *panis crassior*, limpa.
 STUODHO, *mulier grandiuscula & obesa*, et stort och fett qvinfolk, flunsa.
 STUOKKE, *truncus, caudex*, stock, klabb.
 STUOK-

STUOKKOTET, *v. a. equo aut ali animali compedem ligneam injicere*, stocka en håst. *It. birfob stuokkotet, sclopeti ferreum cylindrum vagina lignea munire*, gôra ell. fåtta stock på en bôffa.

STUOKKOT, *v. n. intumescere*, svålla up.

STUOLDOT, *cunctari, commorari*, drôja.

Ijab stuoldoi, *noctem commoratus est*, han drögde öfver natten.

STUOPET, *v. n. resistere valere, sufficere*, kunna stå emot, förstå. I werbme jakkan stuope, *vi fluminis rete piscarium prostermitur*, nåtet kan ej stå för strömmen skull. Stuopestet, *dimin.* Stuopegåtet, *inchoat.* begyn. at kunna stå emot.

STUOR, sturak, stures, *n. a. magnus*, stor. Stuora ålma, *vir magnus*, en stor man. Man stur? *quantus?* huru stor? Ikka man stur, *quantumvis magnus*. Stur jukkales, *bibaculus, bibacitati deditus*, stordrinkare. *Transl.* stures, *superbus*, högfärdig. Ila le fodn stures, *nimis superbus est*, han är altför högfärdig. Die li almatjen stures, *vah! virum magnum. Admirantis est & idiotismus, quem si ad verbum in Latinum converteres, diceres: erat hominis magnus. Sic etiam qwe-* len stures, *pro stuora qwele, piscis magnus sive ingens, nam superlativum hæc phrasis indicat. Compar. sturab, major, större. Superlat. sturamus, den störste. Stureswuot, subst. magnitudo, superbia, storlek, högfärdighet. Stureswuotinas, arrogantia sua. cfr. jånjok. Stureslaka, adv. Stureslakats, adj. vid. laka & lakats, lakafats.*

STUORASTALLET, *v. n. superbire, elate*

se gerere, högfärdas. I tatt ålma matte sturastallet, *ille insolens esse nequit*, den mannen kan ej vara högfärdig.

STUORASTALLEJE, *insolens*, högmodig.

STUORASTALLEM, *n. s. arrogantia*, högmod. Sturastallem lake le tatt fo, *ista ejus est superbiendi ratio.*

STUORANET, *v. n. majorem fieri, crescere*, blifva större, tiltaga, växa. Juo le sturanam, *jam major evasit*. Sturanastet, *dim.* blifva lit. större. Sturanatjet, *inchoat.* begynna at blifva större.

STUOREK, sturak, *gigas*, jätte, rese.

STUORETET, *v. a. majorem reddere, augere*, göra större, föröka.

STUOROT, sturogåtet, *vid. sturanet.*

STUOWET, *v. a. in uno loco perstare facere*, göra at en förblifver på et rum, trygga. Stuwib fwainaseb, wai oroli mo ludne, *famulo persuasi, ut apud me perstaret*, jag förmådde drängen at blifva qvar hos mig.

STUOWOK, stuwes, *n. a. tranquillus, mansuetus*, spak, stilla, rolig. Stuwok påtfoh, *rangiferi mansueti*, renar som ej äro yra. *Transl. stuwok teudnar, famulus constans sive apud unum eundemque herum diu perstans*, en tjenare, som länge tjenar hos en och samma husbonde. *It. stuwok wadnas, cymba stabilis, quæ in utramque partem non oscillat*, en stadig båt, som står stadig på vattnet.

STUOWOT, *v. n. in uno loco perstare incipere, cursu desistere*, begynna at hålla sig på et rum, fakta sig. Stuwogåtet, *inchoat. idem.*

STURANET, *v. n. labi, rucere*, falla.

STURJE, *n. s. seditio*, upror, uplopp.

STUROT, *adv. inclinate*, lutande. Wad-nas le auta ketjen mete sturot, *cymba qua proram depressior est sive magis onerata*, båten är framlastad, lutar åt främre delen. Mange ketjen mete sturot, *qua puppem magis onerata*, baklastad.

STUR, sture, *gubernaculum*, roder.

STUWET, stuwok, *v. stuowet, stuowok*.

STÅD, *n. s. columnen, fulcrum*, pelare, stöd.

STÅDENT, *Studiosus*, Student.

STÅDERET, *v. a. literis operam dare*, studera.

STÅKET, *v. n. ludere*, leka. Mana stā-keh, *liberi ludunt*, barnen leka. *It. strepere*, bullra. Stākestet, *dīm. leka litet*. Stākegätet, *inchoat. begyn. leka*.

STÅK, *n. s. lusus*, lek. Wastes stāk, *lusus turpis*. Manai stāk, *lusus puerilis*. *It. strepitus*, buller.

STÅKENJE, *ludendi cupidus*, benågen at leka.

STÅLET, *v. a. mordere*, bita. Piādnak mo stālet fita, *canis me vult mordere*, hunden vil bita mig. *Item, latrare*, skälla.

STÅLEM, *n. s. morsus*, bitt.

STÅLOT, *v. a. frequ. id. qu. stālet*.

STÅND, *conditio, status*, stånd.

STÅPO, *ades, edicula*, stuga.

STÅRR, *femoralia*, byxor. *vid. māuka*.

STÅTJET, *v. n. strepere*, bullra, gōra oljud. Qwele tjatsen stātja, *piscis aquam cum strepitu commovet*, fisken plaskar i vatnet.

STÅBNO, stābnet. *vid. stebno, stebnet*.

STÅDES, *n. a. præsens*, närvarande. Ib lam stādes, *absens eram*, jag var ej tillstådes.

STÅMPEL, *signum, typus*, stämpel.

STÅNTJE, *cœnum*, träck. *vid. stentje*.

STÅNTJET, *inquinare*, orena, besudla.

STÅPPET, stāppegätet. *vid. stappet*.

STÅRK, stārkes, *n. a. acer, acerbus gustatu*, stark, som har en bitter och stickande smak. Stårkok wuofta, *caseus austero sapore*, ost af en stråf smak. *It. stārks, robustus*, stark, som har goda krafter. *Transl. pednik, stārks, pecuniosus*, penninge-rik. *cfr. karres, wekfes*.

SUBM, subma, *adv. incassum, frustra*, förgåfves. Subma pargaimē, *incassum laboravimus*, vi arbetade förgåfves. *It. & quidem sepiissime ut negativum, de illis rebus, quæ impossibilia vel saltem valde difficilia sunt & ardua: Subma tatt muste orro, id mihi factu impossibile est, nog får det vara o-gjordt för mig, det blir mig omöjligt at göra. Subma mon påtab, vix & ne vix quidem ego venturus sum, o! aldrig kommer jag. Interdum absolute ponitur: i kus subm? (per idiotism.) impossibile est, det är omöjligt. Ut nomen habitum est hoc adverbium a nonnullis Auctoribus, ut e. g. in versione Novi Testamenti Lapponica: Submit tåbdeman, intellectu difficilia, 2 Pet. 3:*

SUBMET, *v. n. vid. supra* nullet.

SUBMITET, *v. a. negligere*, försumma.

SUDDATAK, *n. morbi, tabes*, trånsjuka, tvinsot. Nunquam de hominibus dicitur, tantum de pecudibus, fåges endast om boskap.

SUDDE, *n. s. apertura glaciei, locus aliquis lacus cujusdam, ubi glacies non est, sed aqua liquida gelu non concreta*, vak, öppet vatten på en annars tillfrusen

- frusen fjö. Suddats, *dim.* en liten vak. *cfr.* labla. *Fen.* fuu, *os, orificium.*
- SUDDDES, *n. a. gelu non concretus*, otillfrusen. Suddes jaure, *lacus gelu non concretus*, en fjö, som ej är tilfrusen. Suddes tjatse, *aqua non concreta gelu*, öppet vatten, vatten som ej är frusit.
- SUDDDET, *v. n. regelari, liquefcere, resolvi*, tina up, smälta up. Muotta fudda, *nix resolvitur sive liquefcit*, snön smälter. Bli tållån fudda, *plumbum igne liquefcit*, bly smälter i elden. Suddestet, *dim.* litet smälta. Suddegåtet, *inchoat.* begynna smälta.
- SUDDDETET, *v. a. liquefacere*, smälta. Silbab fuddet, *liquefacere argentum*, smälta silfver.
- SUDDETEJE, *fufor*, smältare, gjutare.
- SUDDAR, *peccator*, syndare.
- SUDDO, *n. f. peccatum*, synd. Arbe ja takko suddo, *peccatum originale & actuale*, arffynd och vårkfynd. Suddo tulwe, *diluvium universale*, syndaflood. Suddo tåbdestem, *confessio peccatorum*. Suddotak, *cas. negativ. sine peccato*, utan synd.
- SUDDOKES, *n. a. peccator, peccans*, syndig. Suddokes almats, *homo peccator*, en syndig menniska.
- SUDDOTEBME, *n. a. peccato carens & culpa, expers peccati*, syndlös.
- SUDDOTET, *v. a. peccare*, synda. *Melius dicitur*: fuddob takket.
- SUDET, *v. a. cymba transportare, v. fufet*.
- SUDET, fudhet, *de serpentibus dicitur, mordere, stinga, hugga, fåges om ormar.* Kårbma fuda, *serpens mordet*, ormen hugger. *Exedere*, fråta, tåra. *It, nåpoit fudhet, rapas igne torrere, fteka rofvor.* Påskåit fudhet, *caules angelica torrere. cfr. påsk.*
- SUDHEM, *n. f. ebullitio*, fjudande. *Item, fudhem kårbma, vipera, huggorm.* *It. venenum*, förgift.
- SUDHALES, *n. a. venenatus*, förgiftig. Sudhales kårbma, *angvis venenatus*, en förgiftig orm.
- SUDHITET, *v. n. sonum edere sibilantem*, gje et hvåfande ljud ifrån sig, fråsa.
- SUEDDET, *v. a. abfcindere, fcindere, fskåra, affskåra.* Sueddin tuorgit muorift, *ramos ex arboribus abfcindebant, Matth. 21: 8.* Erit sueddet, *excidere, abfcindere*, borthugga, afhugga. Sueddestet, *dim.* Sueddegåtet, *inchoat.* begynna at afhugga. Muorait sueddegåtin, *arbores ceperunt cadere.*
- SUEIKES, fueiket, *vid. fuoikes, fuoiket.*
- SUEWE, *n. f. nix, snö.* Sueweb palet, *nivem fodiendo remove, vid. muot.*
- SUELE, male fuele, *serum sanguinis*, det tunna och vattenaktiga af blodet.
- SUERRE, *n. f. regio pubis & quæ inter femora est.* Suerre puoite, *pingvinitudo ingvinalis.* *It. fuerre sive rectius fue-re, ramus, gren.* Mådde fuereh låh tane ånon, *amnis hic in multos rivos minores diffluit*, denne ån har många grenar. *cfr. fuorge.*
- SUGNET, *vid. fognotet.*
- SUJELES, fujet, fujetet &c. *v. fåjeles &c.*
- SUIK, *adv. probe, facile, vid. foik.*
- SUKT, *gravedo, fnufva, vid. fnuop.* *It. fukt & lands fukt, febris ardens sive inflammatoria, hetlig feber.*
- SULDET, *v. a. metiri, måta.* Stikkoin fuldet, *ulna metiri*, måta med aln. Suldestet, *dim.* litet måta. Suldegåtet, *inchoat.* begynna måta. Suldegåtin man kukke lei, *quam longus esset*

metiri ceperunt, de begynte mäta hans längd.

SULDELET, *v. a. frequ. id. qu. suldet.*

SULDETATTET, *v. n. mensurari posse*, kunna mätas.

SULGITET, *obmurmurare, obloqui*, fåga emot. Sulgit wele pakob, te todn flåwatalla, *si vel unicum jam obloqueris verbum vapulabis.*

SULKOTET, *v. a. farcire, confercire*, packa, stoppa. Fenn. sullon, *pedibus aut alio modo comprimo.*

SULKOTEJE, *qui confercit*, packare.

SULLANET, fulletet, *vid. fällanet &c.*

SUNDE, *n. officii, praefectus*, fogde. Fenn. fundia, *expergefactor in templo*, spögubbe.

SUOBET, *vid. sawat.*

SUODDET, *abscindere*, *vid. sueddet.*

SUOGGET, *v. a. perforare, variis incisionibus ornare & foraminibus*, genomborra, göra hål och inskärningar. Muorab fuogget, *lignum exsculpere & perforare*. Adnameb fuogget, *terram praescindere*. Suoggestet & fuoggetastet, *dim. lit. genomborra och krusa.*

SUOGGAK, *n. a. incisionibus ornatus & crispatus*, tilskuren, krusig. Suoggak paste, *cochleare manubrio crispo & pertuso*, en sked med krusigt och genombrutit skäft. Suoggak qwele & *simpliciter* fuoggak, *piscis aëre tostus & sole cui ossa excisa sunt.*

SUOGGETUM, *n. a. id. qu. fuoggak.*

SUOGNET, *v. n. intrare*, *vid. tjagnet.*

SUOGNO, fuognotet, *vid. fogno.*

SUOJ, fuoja, *instrumentum, quo retia texuntur*, nåtnål, hvarmed nåt bindas.

SUOIBMET, *v. a. invadere, vide ladet.* Fenn. fuomin, *verbero.*

SUOJE, fuojes, *n. a. a vento & procellis tutus, qui ventosus non est*, fri ifrån stormar och våder. Suojes faije, *locus qui non est ventosus*, et ställe, där vådret ej tar. Suojes kadde, *littus non ventosum*. Suoje, *interdum substantive accipitur*: Suojeb ådtjoime, *tranquillitatem nocti sumus.*

SUOJET, *v. n. a volatu subsidere*, fåtta fig ner ifrån flykten. *vid. feiwot.*

SUOIKES, *n. a. diaphanus, translucidus*, genomskinlig, gles.

SUOIKET, *v. n. pellucere*, vara genomskinlig. Suoitet *idem & usitatus*. *It. active*: fuoiketet, warpeb fuoiketet, *cymba pisces terrere*, ikråma fisk med båten. *cfr. warpe.*

SUOIM, fuoima, fuoibma puold, *clivus sensim in altum exsurgens*, en backe som småningom höjer sig, långfluttande backe. *It. mediocris*, medelmåttig. Suoim wadfet, *pedetentim ire*, gå långsamt. Suoima bānda, *mediocriter dives*, medelmåttigt rik.

SUOIMAK, *n. a. idem*. Suoimak mārāi, *ad iram non pronus*, sen til vrede. Suoimak jock, *fluvius placide manans*, en ålf som är spak. Suoimakwuot, *lentitudo*, långsamhet.

SUOIMEN, *adv. sensim, lente*, småningom, litet efter hand, långsamt.

SUOINE, *n. f. fœnum*, hō. Suoine kâte, *fœnile*, hōlada. Suoine håffen, *meta fœni*. Fenn. heinä, *fœnum*.

SUOINESK, *n. a. herbosus*, gråsfull.

SUOINITET, *v. n. viridi esse sapore, fœni saporem præbere*, smaka som hō och gräs, hafva smak af grönt.

SUOJOT, *v. a. filum in acum sive instru-*
men-

mentum, quo retia texuntur conjicere, lägga garn i nåtnålen. *vid. fuoj.*

SUOITAK, *n. a. pellucidus, diaphanus,* genomskinlig. Suoitak jägna, *glacies pellucida,* klar och genomskinlig is.

SUOITET, *v. n. translucere, pellucere,* vara genomskinlig. *cfr. fuoiket.*

SUOIWEN, *fuoiwenes, umbra,* skugga.

SUOIWENASTET, *v. a. obumbrare,* öfverskygga, kasta skugga ifrån sig. Suoiwenastem, *inumbatio,* öfverskygande.

SUOKES, *n. a. spissus, densus,* tjock, tät. Suokes jupte, *pulmentum spissus & ex uberiore farina factum,* tjock vålling. Suokes grafe, *herbe dense.* Suokes wuome, *silva densa,* tjock och tät skog. *Comparat. fuoketeb, fuoketub,* tjockare, tätare. *Superl. fuoketumus,* den tätaste.

SUOKET, *adv. spisse, dense, tätt, tjockt.* Almatjist le harbmat fuoket, *hominum magna est & conferta multitudo,* det är mycket folktätt.

SUOKETES, *n. f. densitas, tåthet.* It. tane fuoketesne, *in hoc hominum circulo,* i denna stora folkhopen. It. fuoketes, *arborum densitas,* tjock skog.

SUOKKO, *n. f. tibiale, strumpa.* *vid. pidto.* Fenn. fucka, *idem.*

SUOKKET, *ingemiscere,* *vid. fjuoketet.* Fenn. huocan, *gemo.*

SUOKNO, *paræcia,* Sockn.

SUOKOT, *v. n. densari, spissari,* blifva tät, tjockna. Melke fuoko ko tuolda, *lac igne spissatur,* mjölken tjocknar när hon kokas. *Lac rangiferinum citissime hoc modo spissatur.* Suokotet, *dim. litet tjockna.* Suokogätet, *inchoat. begynna tjockna.* *Oppos. niarbot.*

SUOKOTET, *v. a. densare, spissare,* göra tät eller tjock. Melkeb fuokotet, *lac spissare,* göra mjölken tjock. Suokotastet, *dim. göra litet tätare.* Suokotatjet, *inchoat. begynna at göra tjockare.*

SUOKOK, *n. a. idem ac fuokes.*

SUOKS, *fuoksa, vermis, mask.* Pårrelowi fuokfist, *a vermibus exesus est.*

SUOKSET, *v. n. vermiculari, vermibus impleri,* blifva masktungen, upfyllas med maskar. Suoksestet, *dim. Suoksegätet, inchoat. begynna blifva masktungen.*

SUOL, *fuola, fuolek, fur, tjuf.* Suol, *fuola adjective, fuolek subst. accipitur.* Suolawuot, *furacitas, furtum, tjufveri.*

SUOLADET, *fuolatet, v. a. furari, stjåla.* Qweimes tawerit fuoladet, *proximi bona furari.* Suolatastet, *dim. stjåla litet.* Suolatatjet, *inchoat. beg. stjåla.*

SUOLATEM, *fuoladem, n. f. furtum, tjufveri.*

SUOLDNE, *n. f. ros, dagg.* Iddietes fuoldne, *ros matutinus. cfr. lapse.*

SUOLDNOS, *n. a. roscidus, uvidus, daggig, våt.* Suoldnos ådnam, *terra uvida, våt mark.* Suoldnoswuot, *subst. humor, våthet.*

SUOLDNOT, *v. n. humescere,* blifva våt och fuktig. Salte le fuoldnom, *sal humorem attraxit, humidum factum est sal,* saltet har tagit våtska til sig. Suoine le fuoldnom, *fenum humidum factum est.* Suoldnostet, *dim. blifva litet fuktig.* Suoldnogätet, *inchoat. begynna blifva fuktig och rå.*

SUOLO, *n. f. insula, ö, holme.* Suolo kår, *vid. kår.* Suoloi, *insulis abundans, full med öar.* Suolotak, *absque*

que insula, utan holme. Fenn. falo & fuolo, insula.

SUOLOTES, *insula carens*, som är utan holme. *It. subst. peninsula, halfö.*

SUOLLE, *n. f. clandestinus*, hemlig. Suolle pargo, *factum occultum*, en hemlig gärning. Suolles, *id.*

SUOLLET, *adv. clam*, hemligen. Suollet *pateret, clam elabi*, hemligt fara sin våg, rymma. *Fenn. falaa, clam.*

SUOMAKIAL, *lingua Fennica*, Finska.

SUOMALATS, *n. a. Fenno*, en Finne. *It. qui Lapponica male loquitur*, en som talar illa Lappiska och likfom inblandar Finska ord.

SUOMASTET, *v. n. lingua Fennica loqui sive Lapporica & Fennica simul*, blanda ihop Lappiska och Finska i talet.

SUOMKET, *v. n. in poros intrare*, gå in. Wuoitaa fuomka rertai, *corium oleum absorbet in poros*, smorningen går in i lädret. *Transl. fuomket, evanescere*, fara sin kos, försvinna.

SUON, *fuona, fuodn, n. f. nervus*, fena. Suonab tjuoppet, *nervum incidere*, suonait pådnet, *e nervis filum ducere*, (ut solent Lappones) spinna fenor. Suonats, *dim. en liten fena. Fenn. fuoni, nervus, it. vena.*

SUONAK, *n. f. restis ex nervis contorta*, et rep eller band af fenor.

SUONGER, *vid. luepte, pild.*

SUOPES, *fuopok, n. a. flexilis, lentus*, böjelig, vek. Suopes åkfeh, *lenti rami. Suopeds, id.*

SUOPANET, *v. n. lentum fieri*, blifva vek.

SUOPOTET, *v. a. flexilem reddere*, göra vek och mjuk.

SUOPKETET, *conjungere, vid. fâpket.*

SUOPOS, *fuopos-jape, annus morbosus*,

et sjukligit år. *Dicitur quando pecudum fit jactura*, fåges när boskaps-sjukdomar gå.

SUOPPA, *rangifer femina, quæ vitulum recens partum non curat, verum deservit*, en ren-ko, som ej bryr sig om kalfven. *cfr. fuoppates.*

SUOPPATES & fuoppatebme, *n. a. inutilis, rejectaneus*, onyttig, odugelig. Suoppates ålma, *vir qui nullius frugis est*, en odugelig man, som ingen god art är hos. Suoppates grafe, *herbæ inutiles*, ogräs. Suoppates aldo, *vid. fuoppa.*

SUOPPET, *v. a. rejicere, repudiare*, förskjuta, förkasta. Aldo meseb fuoppa, *rangifer femina vitulum non curat*, ren-kon bryr sig ej om kalfven. *It. werbmeb fuoppet, rete ponere piscibus*, lägga ut nät. *cfr. lappetet. Kåd-hob fuoppet, vid. kådho. It. jaure rasta fuoppet, trajicere lacum*, föra öfver fjön. *It. neutr. kâinost fuoppet, de via deflectere*, vika af vågen.

SUOPPENJE, *vid. fjuoppenje.*

SUOPPEM & fuopp, *n. f. nix vento cumulata & conglaciata, quæ pontis instar nonnullis in locis in alpibus super fluvios remanet, etiam æstate*, en isbro eller snödrifva öfver någon elf i fjällen.

SUOPPETAK, *n. f. bivium*, vågskillnad.

SUORBM, *digitus, vid. fuorm.*

SUORGE, *n. f. ramus*, gren. Muora fuorge, *ramus arboris*, telning på trä. Kåino fuorge, *bivium aut trivium*, vågskillnad, där flere vågar sammanföta eller börja.

SUORGEK, *fuorgok, ramosus*, grenig.

SUORGETET & fuorgot, *v. n. in ramulos aut rivulos dividi*, skilja sig i flere gre-

grenar, grena fig. Kåinoh taste fuor-
geteh, *via semitæque hinc abeunt plures.*
SUORGENET, *v. n. expavescere, timore*
percelli, blifva rådd. Suorgenien ai-
we sagga, *valde perterriti sunt*, de
blefvo högeligen förskräckte. Suor-
genastet, *dim.* blifva lit. rådd. Suor-
genatjet, *inchoat.* beg. at blifva rådd.
SUORGENEKE, *intrepidus*, oförskräckt.
SUORGANEM, *n. s. pavor, terror*, för-
skräckelse, håpenhet. Suorganemin
ja tårgelstemin, *cum pavore & tremore*,
med fruktan och bångvan.
SUORGATET, *v. a. terrere*, förskräcka.
vid. paldet.
SUORM, *n. s. digitus*, finger. Suormin
tjatjestet, *digito monstrare*, peka med
fingret. Suorma ketje, *extremitas di-*
giti, finger-ända. Kaska fuorm, *di-*
gitus medius. Tjatjok, *digitus index*,
pekfinger. Tjetjer, *digitus minimus*,
lillfinger. Suorma kåte, *digitale*, fin-
gerbörn. Suormatak, *cas. negativ. abs-*
que digitis, utan finger. Suormats,
dim. et lit. finger. *Fen.* formi, *digitus*.
SUORMAS, fuormes, *annulus*, ring. *Fen.*
formus, *id.*
SUORMEK, *n. a. digitis instructus*, för-
fedd med finger, som har finger.
Transl. subst. manica digitis instructa,
fingerhandske.
SUORMESTET, *v. a. annulo ornare sive*
cingere, förse med ring, beringa.
SUORTA, fuortak, *n. a. niger*, svart.
Præcipue de pecudibus dicitur, quæ ni-
gro sunt colore. Suortaklakats, *subni-*
ger, svartaktig.
SUORTET, *v. a. denigrare*, svårta.
SUOSET, *v. n.* Jåгна fuofa kiddan, *glac-*
ies verno tempore calore resolvitur, ut

minus fiat coharens & compacta, isen
blir pipig och svag om våren. Suo-
sem jaure, *lacus, in quo glacies tali*
modo constituta est, en fjö, där isen
är pipig och svag.
SUOSKET, *v. a. mandere*, tugga. Piåb-
mo pani kum fuosketowa, *cibus den-*
tibus manditur. Suosketet, fuoskatet,
frequ. id. Suosketastet, *dim. lit.* tug-
ga. Suosketatjet, *inchoat.* beg. tugga.
SUOSKATES, *n. s. mansum*, tugga, det
man tuggar. Edneh manait fuoska-
tesit nialmai tfakeh, *matres infanti-*
bus in os mansa inferunt.
SUOSKETAK, *n. s. quantum una vice in os*
inferri potest, en munsbit.
SUOSTO, *pinus qua partem arida, et*
halftorrt furutrå.
SUOTTES, *n. a. dulcis, jucundus*, ange-
näm, ljuflig. *Lepidus*, rolig, artig.
Suotteslakats, *aliquantum dulcis*. Suot-
teswuot, *subst. jucunditas, dulcedo*,
ljuflighet, angenämhet, fötma.
SUOTTESIKT, *adv. jucunde*, ljufligen.
SUOTTASTALLET, *v. n. oblectari, delecta-*
ri, förlusta sig, roa sig. Suottastal-
lem, *subst. oblectatio*, förlustande.
SUOW, fuowa, *fumus*, rök. Suowa pår-
gest, *fumus exit*, det ryker. Suowa
ruoiwa, *fumus dispergitur*, røken
flyger ikring. *Fenn. fau & sawu, id.*
SUOWAS, fuowes, *n. a. suffitus*, røkt.
Suowes piårgo, *caro infumata*, røkt
køtt. *It. subst. fuoweseb takket, suf-*
fitum facere.
SUOWASTET, fuowestet, *v. a. fumigare*,
røka. Piårgoit fuowastet, *carnes suf-*
fire, røka køtt. Suowastastet, *dim.*
litet røka.
SUOWASTATTET, *v. a. fumigandum cu-*
rare,

rare, låta rōka. *It. posse fumigari*, kunna rōkas.

SUOWDE, *branchia*, gel på fisk.

SUOWESTEM, *n. f. fumigatio*, rōkande.

SUOWATAKES, *n. a. fumificus*, rōkfull, rōkig. Suowatakes kâte, *casa fumosa*, *sive in qua assiduus est fumus*, en koja, där det mycket ryker in.

SUOWATET, *fuowet*; *v. n. fumare*, gifva rōk ifrån sig. Kâte *fuowet*, *casa fumat*, det ryker in i kojan. Suowetastet, *dim.* Suowatatjet, *inchoat.* begynna at gifva rōk ifrån sig.

SUPPE, *populus tremula*, aspetrå. Suppats, *dim.* et litet aspetrå.

SUPPET, *trajicere*, fōra öfver vatten. Suppe mo mubbe pelai ånob, *trajice me amnem*, fōr mig på andra sidan af elfven. *It. apud Austr. intricare*, ogreda. Suppom kårōst wipfja, *spira fili intricata*, *quæ explicari non facile potest*, en ogredig tråhårfva. *Fenn. suputan*, *permisceo* & foppu, *perplexio*.

SUPPETAK, suppet, *vid.* fuoppetak.

SUPTSSES, *suptsa*, *n. f. narratio*, *fabula*, *historia*, berättelse, faga. Suptsefeb *suptsestet*, *historiam narrare*, berätta en faga. *It. Suptsa pali*, *jam pridem*, *olim*, längesedan, fordomdags. Suptseslakats, *fabulosus*, fabelaktig, som liknar en faga.

SUPTSESTET, *v. a. narrare*, berätta. Suptsesti maite li kullam, *audita narrabat*, han berättade hvad han hade hört. Suptsestastet, *dim.* Suptsestatjet, *inchoat.* begynna at berätta.

SUPTSESTEJE, *narrator*, förtäljare.

SUPTSESTEM & *suptfastallem*, *n. f. narratio*, *traditio*, berättelse. *cfr. suptses*.

SURES, *n. a. acidus*, sur. Sureswuot, *acor*, fyra.

SUROT, *v. n. acescere*, *furna*. Surostet, *dim.* *furna litet*. Surogätet, *inchoat.* begynna at blifva sur.

SUROTET, *v. a. acidum reddere*, fyra, göra sur. Surotastet, *dim.* Surotatjet, *inchoat.*

SURGO, *n. f. mæror*, *tristitia*, sorg, be-
dröfvelse. Surgo almats & *ctr.* furg-
almats, *mortem alicujus lugens*, en som
förjer öfver någons dödsfall. Sur-
gotak, *cas. neg. absque mærore*, utan
sorg.

SURGOLATS, *n. a. mæstus*, *tristis*, be-
dröfvad.

SURGOT, *mære*, *tristitia affici*, förja.
Surgogätet, *inchoat.* *vid.* wajetet.

SURR, *furra*, *n. f. tedium*, *molestia*, led-
samhet, olust, oro. Surra wiefom,
vita molesta, et besvärligt och mö-
dosamt lif.

SURREK, *n. f. molestia*, olust, oro. Sur-
rekefn intä wiefot, *vitam semper de-
gere molestam*.

SURRET, *v. n. molestia affici*, plågas, bli-
ta ondt. Paha talki surret, *injuriis
tempestatum affligi*, slita ondt i elakt
våder. Surrab tanne wiefot, *vita
mihi heic est molesta*, *minus heic bene
valeo*, jag mår illa här. Tai piåbmōi
nal almats *furra*, *his alimentis homo
minus bene nutritur*, menniskan far ej
mycket väl af denne maten, har ej
mycken föda deraf. Surrestet, *dim.*
Surregätet, *inchoat.* begynna at må
illa eller plågas.

SUST, *suste*, *ablativ. pronom.* *sodn*, af
honom. Suste mon kullib, *ex illo
audiebam*, jag hörde af honom.

SUSTET & *sustetet*, *v. a. olfacere*, lukta
på.

på. Susteti ja nau wuolgi, *olfaciens abibat*. Sustatallet, *frequ. id.*

SUSTATALLEM, *n. f. olfactus*, luktande.

SUTA, *negativ. cas. pron. fodn, sine eo*, förutan honom. Suta epe matte tab takket, *sine illo hoc facere non possumus.*

SUTAR, *sutor*, skomakare. Fenn. fuutari.

SUTATALLET, *v. n. agitari, huc illuc oscillare*, drifvas hit och dit, gunga. Muora piäggest futatalla, *arbor à vento agitur*.

SUTET, *v. a. cymba transportare, trajicere*, föra öfver vatten eller med båt. Jokka rasta futet, *annem trajicere*, föra öfver elfven. Muorait futet, *ligna cymba transportare*. Suteftet, *dim.* Sutegätet, *inchoat.* begynna at öfverföra. Fenn. fouta, *remigare*.

SUTEJE, *trajector*, en som förer öfver med båt, färjekarl. Sitem, *trajectionis & navigiis facta*, forfarande med båt.

SUTELET, *v. a. frequ. id. qu. futet*.

SUTETET, *v. a. trajiciendum curare*, låta föras öfver vatten. *It. commovere, agitare*, ryfsta, skaka om. Manab futet, *infantem in cunis movere*, vagga barn.

SUTT, *futta, febris ardens*, hetfig feber. Suttaft le puotfemen, *febri jactatur ardente*, han ligger sjuk i hetfig feber. *It. idem atque fuddatak.*

SUTT, *adv. saepe*, ofta. Sutt leb kullam, *sape audivi*, jag har ofta hört.

SUTTE, *n. a. vid.* mädde. Sutte palen, *multoties*, många gånger. Sutte tufend, *multa millia*, många tusende.

SUTTET, *v. n. tadio capi*, blifva ledsen. Suttat wiesot, *me vite tadet*, jag ledsnar at lefva. Piäbmoist futtet, *alimenta fastidire*, ledsna vid mat. Sut-

teftet, *dim.* blifva litet ledsen. Suttegätet, *inchoat.* begynna blifva ledsen. Fenn. fuuta, *tadium*, futtua, *indignari*.

SUTTETET, *v. a. tadium excitare, fastidire facere*, göra ledsen. *It.* Suttetika kaskebiska, *sui uterque invicem tadio capti sunt*, de hafva bägge två ledsnat med hvarandra.

SUTTEM, *n. f. tadium*, leda, ledsnad.

SUTTJE, futtjot, *vid.* fjuttje, fjuttjot.

SUTTJENES, *id. ac fjuttje*. *It.* futtjenesräuko, *sidus ariadneum, plejades*, sju stjernorne. Suttjenes räukon wuolen ädet, *sub divo pernoctare*, ligga under bar himmel. *Fabula est, cœlum misericordia commotum famuli cujusdam, quem herus noctu foras ejecerat, cum maximum esset frigus, illum hoc fidere contegisse atque incolumem servasse. Figura quadrangulæ constellationis & nomen sideris & hanc fabellam ortam esse satis apparet. cfr. räuko.*

SUWOL, *n. f. vapor calidus, talis, qualis æstivis diebus sole urente elevari solet ad montium cacumina*, rök och imma i bergen af stark sommarheta.

SUWLE, *n. f. obsonium*, såfvel. Suwle-tak pârret, *sine obsonio edere*.

SWADTJO, *n. f. otium, locus*, rådrum. Idtjib swadtjob ädtjo wuotjet, *jaculandi locus mihi non erat*, jag fick ej rådrum at skjuta.

SWAJELD, *n. f. anxietas*, ångslan.

SWAJESTET, *v. a. appetere*, hafva lust och begär til.

SWAIGAS, *n. a. vid.* faiges.

SWAIKES, *n. a. flexilis aut qui facile commoveri potest*, vek, som snart böjer och rör sig. Swaikes muor, *arbor flexilis*, et trä som svigtar. *Hinc*

SWAIKETET, *v. n. commoveri, flecti*, röras, fvigta. I fwaiket, *commoveri nequit, immobilis est & inflexibilis*, han är orörlig och oböjelig.

SWAIKETEK, *contr. fwaikék, n. a. immobilis*, orörlig.

SWAILE, *n. a. indomitus, inassuetus labori*, otamd, oftyrig, ovan vid arbete. Swaile tåmp, *equus indomitus*, otamd håst. Swaile kåtah, *manus labori non adsveta*, händer, som ej äro vane vid arbete. Swailek, *absolute, indomitus, rangifer indomitus*, en otamd ren.

SWAILOT, *v. n. a labore desvescere*, afvånjas eller blifva ovan vid arbete. Aptfa leh todn juo fwailom wuoidnab, *te jam plane desvesfactum a labore video*.

SWAINES, fwaidnes, *famulus*, drång.

SWAINALATS, *n. a. servilis*, trållaktig. Swainalatswuot, *servitus*, tråldom. *Apud Auctores Ecclesiasticos occurrunt & recentiora sunt.*

SWAINESTET, *v. a. famulari*, tjena som drång. Man kukkeb kalkab to fwainestet? *quamdiu tuus ero famulus?* huru länge skal jag vara din drång? Swainastallet, *frequ. id.* Swainastalleje, *servus*, tjenare, trål.

SWAINESTATTET, *v. a. in servitutem adducere, subjugare*, bringa i tråldom, underkulva, *1 Cor. 9: 26.*

SWAINGES, fwaingok, *n. a. longus, oblongus*, afång.

SWAINGESET, *v. n. vid.* skalkahet.

SWAINKOT, *quassare, concutere*, skaka.

SWAIPE, *n. a. nimis longus*, alt för lång.

SWAIPO, *n. f. spongia*, fwamp. Swai-polakats, *spongiosus*, svampaktig.

SWAITO, *vid.* allås, se allås. Swaito

kalka le talle, *nunc lupi non adsunt*, nu har man fred för vargar. *Obs.* Allås, *est adj. fwaito autem substantivum ipsum denotans statum. It. apud Lyckf.* fwaito, fwaitet, *v. fnaito, fnaitet.*

SWAKA, *n. f. jugum, clitella*, ok, kleffadel. Swakai nådotet, *clitellis onerare.*

SWAL, fwala, *vulpes alpina, æstate sub-nigra, hieme alba*, hvit rål, fjällracka. Såje fwal, *aquila alpina alba, falco albus*, hvit örn, som fins i fjällen. Swala njuoktjem, *convallaria majalis*, liljecovall-gräs.

SWALE, *n. f. sanies, pus*, var. Swale kálka, *sanies emanat. It. transl. fwale* tjatse, *succus, ut arborum &c.* saft af trån och dylikt.

SWALFO, *hirundo*, fwala.

SWALG, fwalga, *n. f. spelunca*, håla, grop. Swalgi fifa, *in cavernas montium.* Swalgift tewas, *cavernosus, speluncis abundans*, full med hålör.

SWALJE, fwaljes, *n. a. vid. fwaille. It. pingvis, obesus*, fet.

SWALTES, *n. f. articulus*, en länk. Swaltestet, *v. a. fwaltestet akti, conjungere articulis*, fätta ihop med länkar.

SWALTJA, *tunica pellicea*, en kjortel af skinn eller fåmsk.

SWALTJES & fwaltfes, *n. a. nauseosus*, våmjaktig, vedervärdig.

SWAPP, *n. f. spongia, imprimis ejus generis, quæ in arboribus crescunt*, fwampar som växa på trån.

SWAPPA, *laqueus, quo pisces capiunt*, rånnlycka eller fnara, hvarmed Lapparne fånga fisk. Swappeftet, *laqueo piscare, laqueo pisces capere*, på sådant sätt fånga fisk.

SWAR, fwara, *responsum*, svar.

SWAR-

SWARGALD, *fwargaltak*, *n. f. cibi portiuncula ad explendam famem potusve ad sitim restinguendam*, en liten del mat eller dryck, at stilla hungern och släcka törsten med. Iddietes *fwargaltak*, *jentaculum*, frukost.

SWARGALDATTET, *v. a. cibo reficere*, vederqvecka med mat. Swargeldet, *id.*

SWARGELET, *idem.* Piäbmoin nelgojit *fwargelet*, *esurientes cibo reficere*. Swargelowet, *passiv.* vederqveckas.

SWARGETET, *v. n. refici, recreari*, vederqveckas. Ko leime *fwargetam*, *mannegåtime*, *cibo refecti incipiebamus iter facere*, när vi hade iätt mat begynte vi vår resa.

SWARKE, *n. f. dolor*, värk, fveda. Äiwe *fwarke*, *cephalalgia*, hufvudvärk. Swarke keppan, *dolor remittit*, värken blir lindrigare.

SWARKET, *v. n. dolere*, värka. Äiwe *fwarka*, *caput dolet*, hufvudet värker. Swarkegätet, *inchoat.* begyn. värka.

SWAROT, *respondere*, fvara. *It. rationem reddere*, stå til ansvar.

SWARRET, *v. n. subsilire, exsultare*, spritta. Qwele *fwarra*, *piscis subsilit*, fisken spritter. Swarremen le åska, *adhuc se commovet*, han rör sig ännu.

SWARREJE, *subsilens, qui se movet*, sprittande, den som rör sig. Swarreje qmele, *piscis subsilens*, en fisk som spritter.

SWARTO, *verruca*, vårta. *vid.* warto.

SWASKES, *n. a. agilis, celer, velox*, vig, hastig, snäll. Swaskes herke, *rangifer vectarius velocitate ad cursum valens*, en kôr-ren, som springer fort.

SWASKET, *v. n. declinare, deflectere*, afvika, taga en annan kosa. Swaskai pal-

delen, *a latere declinans pratervectus est*, han kôrde förbi. Swaski nuortas, *versus aquilonem deflectebat*, han vek af och for norrut. *De vehentibus tantum dicitur*, fåges om de som åka.

SWASKELET, *v. a. e loco movere*, rôra af stället. Idtji aibmôt *fwaskelet*, *e loco movere non valebat*, han förmådde ej rôra utur rummet.

SWASKETET, *v. n. se movere, commoveri*, rôra sig. Swasketi tatte faijest, *ex illo se movebat loco, illum locum mutabat*, han flyttade sig ifrån det rummet. Idtji *fwasket*, *non movebatur, immobilis manebat*. Swasketastet, *dim.* rôra sig litet. Swasketatjet, *inchoat.* begynna at rôra sig.

SWASKETEK, *n. a. immobilis*, orôrlig.

SWASKO, *n. f. flagrum*, piska. *Fenn. witzza, virga. Per onomatopoiā a sono utrumque nomen habet.*

SWASKOT, *v. a. flagellare*, piska, slå. Swasko manab rissin, *castiga infantem virga*. Swaskotowet, *passiv.* blifva piskad. Swaskostet, *dim.* piska litet. Swaskogätet, *inchoat.* begyn. at piska.

SWASKOJE & *fwaskoteje*, *qui flagellat aut virgis cedit*, en som piskar.

SWSKOTATTET, *v. a. virgis cedendum curare s. flagellandum*, låta piska m. ris.

SWATTJES, *n. a. mobilis*, rôrlig.

SWATTJET, *v. n. moveri*, rôra sig, rôras. I faijest *fwattja*, *e loco non movetur*. Walla die *fwattja*, *vix movetur*, det rôres nåppeligen. Swattjestet, *dim.* rôras litet. Swattjegätet, *inchoat.* begynna at rôras.

SWATTJEJE, *qui movetur*, som rôres.

SWATTJATET, *v. a. movere, commovere*, rôra. Swattjati tjatseb, *commovebat aquam.*

aquam. Job. 5: 14. Swattjatattet, frequ. idem.

SWATTJO, *fasciculus*, et knippe, bunt.

SWEIME, *adulterium*, hor. *Dubie auctor.*

SWELEG, *n. f. fabula*, lågn, faga. Tol-lots fweleg, *ævi vetustioris fabula*, en gammal faga. *cfr. åmanjes, id.*

SWEPES, *n. a. fwepes ådem, somnus ar-tior*, djup sömn. Swepes ådeje, *ar-tiore somno complexus*, en som sof-ver hårdt.

SWERDE, *gladius*, svård. Swerdats, *dim.*

SWERJE, *Svecia*, Sverige. Swerjes, *adj.*

Swerjes ålma, *vir Suecanus*, Sv. man.

SWERKA, *n. f. locus aptus ad asservandas res*, gömsel, gömrum. *vid. wuorka.*

SWIBMET, *fwibmem. vid. fwimatet &c.*

SWIDDEK, *forex*, nåbbmus.

SWIDA, *n. f. turbo*, våderhvirfvel. Piåg-ga fwida, *idem.* Swidai manna tat piågg, *per intervalla & turbines violentus hic est ventus*, det blåser håftigt il-tals.

SWIDDET, *fwidhet, v. n. vid. fwilkeftet.*

SWIDET, *v. n. dolere*, fvida. Swidegå-tet, *inchoat. begynna at fvida.*

SWIJOTAK, *vid. fwitja.*

SWIKET, *v. a. spectri instar perterrere*, skråma som et spöke. Swiketallet, *passiv. a larvis terreri*, blifva skråmd af spöken. *Transl. sana mente privari*, blifva galen.

SWIKKA, *vid. fwaka.*

SWIKKE, *n. f. anfractus viarum*, omvåg, krok. Swikkats, *dim. en lit. krokvåg.*

SWIKKESTET, *v. n. secedere, declinare*, afvika. Swikkefti kånöft, *de via de-flectebat*, han vek af vågen. Swikke-fti tåres pelai, *secedebat in devium.* *Transl. excusare se*, ursåka sig. Al-gin kaikch fwikkeftet, *omnes se ex-*

cusare ceperunt, Luc. 14: 18. Swikke-ftastet, dim. Swikkeftatjet, inchoat. begynna at vika af vågen, begynna at ursåka sig.

SWIKKESTEM, *n. f. secessio*, afvikande. *Excusatio sui*, ursåkt, undflygt.

SWIKKETET & fwikket, *idem quod fwikkeftet.*

SWIKKETEK, *n. a. inexcusabilis*, som är utan ursåkt, som ej kan ursåktas. Swikketeme *apud Austr. id.*

SWIKKATALLET, *v. n. frequ. excusare se*, ursåka sig. *Latebras querere*, söka undanflykt.

SWIKKATALLEM, *n. f. vid. fwikkeftem.*

SWIKOL, *n. f. spectrum, larva*, spöke, *cfr. fwiket.*

SWILKESTET, *v. n. tremere*, darra. Kå-ta fwilkeft, *manus tremet*, handen darrar. Åiwe fwilkeft, *caput agita-tur*, hufvudet skakar.

SWILLA, *n. f. vortex aquæ, syrtis*, vat-tuhvirfvel.

SWILL, fwille, *affinis, maritus sororis uxoris*, svåger, hustrus systersman. *Dual. fwillitje såj låpa, affines illi am-bo sunt, (ita scil. ut utriusque uxores sorores sint)* de åro svågrar, de haf-va tvånne systtrar til hustru. *cfr. mak.*

SWIMATET, *v. n. animo linqui*, dåna, falla i besvimning. *vid. jabmalket.*

SWIMAT-WANK, *animi deliquium*, då-ning.

SWIMO, *id.* Swimo munji manna, *ani-mi deliquium patior*, jag dånar.

SWINE, *sus*, fvin. Swinats, *dim.*

SWINTET, fwindet, *v. a. flagellare*, pi-ska, slå. Tåmpåb fwintet, *equum fla-gello incitare*, gifva håsten piskslån-gar. Swintestet, *dim. litet piska.*

SWIN-

SWINTETALLET, *passiv. flagellari, vapulare*, blifva piskad, få stryk.

SWIRREL, *coxa*, höft. Swirrelst le, *ischiatico dolore laborat*.

SWISKO, *flagellum*, piska, giffel.

SWITJA, *virga*, spö, ris. Switjai fwa-fkot, *virgis cedere*, piska med spön.

SWITTER, *n. a. flexuosus*, krokig. *vid. målkaj*.

SWÅDKA, *n. f. splendor solis*, folsken.

Swådka peiwe, *dies serena, quando sol lucet, sed tamen sine aestu & ardore, ut solet esse autumno & primo vere*, folklar men dock ej varm dag, utan som det plägar vara om hösten och först om våren. *cfr. jålåkes*.

SWÅKKOT, *v. a. rationem afferre, excusare*, anföra skäl och bevis, ursäkt.

SWÅKKOM, *n. f. excusatio*, ursäktande.

SWÅLLOT, swålloom, *vid. påttanet, påttanem*.

SWÅMALES, *adulter, qui adulterium committit*, otrogen i äktenskap.

SWÅRGET, *v. n. agitari spasmu musculorum, nervorum & membrorum, ut solent morientes aut pisces in terram elevati*, ryckas, spralla. Sishåggen jalkaha ja swårga, *semimortuus jacet membraque extendit contrahitque*, han ligger och sprallar halvdöd.

SWÅRGETET, *frequ. idem*.

SWÅRKO, *vid. färro, färkem, id.*

SYTET, *curare, curam gerere*, fytar, fytto, *vid. kåttjet, kåttjeje, kåtjo*.

Så, *adv. sic, ita*, så. *vid. nau, naute*.

SÅBBE, *n. f. baculus*, käpp. Sådbe sfagge fodn wadfa, *baculo innixus incedit*, han går och lutar sig på käppen, han går med kryckor. Såd bats, *dim. en liten käpp*. Fenn. sawa, *baculus*.

SÅBBESTET, *v. n. baculo incedere*, gå med käpp. Sådbest tain, *hoc utere baculo*.

SÅBMASEH, *nominat. plur. vid. fåmes*.

SÅDDE, *sagitta, pil*. Sådde kauflei ruopot, *sagitta resiliabat*.

SÅDA, sådes, *secamentum ligni*, trästikka. *vid. fadtjes*.

SÅDÅS, kårbma sådås, *latibulum serpentum, locus ubi serpentes vere conveniunt & coeunt*, orumbo, ormnåste, där ormar para sig om våren.

SÅDHALES, sådales, *venenatus*, giftig.

SÅDHET, *vid. fudhet, fudhem*.

SÅGNET, *intrare, vid. tjagnet*. Sådnetet, *vid. fognotet*.

SÅGGE, *n. f. locus in lecto parieti propior*, rummet vid väggen i en fång. Sådgen ådib, *parieti ego propior dormiebam*, jag låg vid väggen. Mo såggai tjagni, *a tergo mei in lectum intrabat*, han lade sig bakom mig i fången.

SÅGGOT, *v. n. evanescere*, försvinna, blifva til intet. Toiwotes såggoi, *promissum evanuit*, löftet blef til ingen ting, blef ej upfyllt. *It. apud Lycksel. id. qu. qwosmot, brinna vid*. Sådggoi kebne, *olla cibum empyreumatico infecti sapore*, maten har blifv. vidbränd.

SÅJ, *nominat. dual. pron. illi duo, de 2. ne.*

Såi såpa mannemen, *illi duo iter faciunt, de bågge åro på resan. cfr. fodn*.

SÅJE, *n. f. ala*, vinge. Sådje swal, *vid. swal*. Sådats, *dimin. en liten vinge*. Fenn. sijpi, *genetiv. sijven, ala*.

SÅJAR, såjek, *n. a. alatus*, försedd med vingar.

SÅJETES, såjetebme, *n. a. alis destitutus*, vinglös.

SÅJOT, *v. n. alas nancisci*, få vingar.

SÅIDOT, *v. n. aqua elui*, utblötas med vat-

vatten. Juo le falte taſte fäidom, *jam ex hoc ſal aqua elutum eſt & extractum*, faltet är härutur utdragit med vatten. Säidoſtet, *dim.* Säidogätet, *inchoat.*

SÄJET, *v. n. flekti*, böja ſig, ſvigta. Muora fäja, *arbor flectitur*, trä böjer ſig. Pira fäjet, *circumflekti*, böjas omkring. Säjefitet, *dim.* böja ſig litet. Säjegätet, *inchoat.* begynna böja ſig.

SÄJELES, *n. a. flexibilis*, böjelig. Säjelles muor, *lignum flexibile*.

SÄJETET, *v. a. flektare*, *vid.* fäjätet.

SÄJO, *n. ſ. curvamen*, böjning. Säjopakto, *illo ipſo loco, quo flexuoſum eſt & curvatum*, i ſjelfva bukten.

SÄJOK, *n. a. flexus*, bögd. Ets fäjok muora, *lignum ſua ſponte ſive natura curvum*, et ſjelfkrokigt trä.

SÄITET, *v. n. contingere*, evenire, hända. Säita muttemin, *contingit interdum*, det händer ibland. Säiteſtet, *dim. raro contingere*, hända fållan.

SÄITEM, *n. ſ. caſus*, händelſe. Säitem pali, *raro & per caſum*, någon gång af en händelſe. Säitemeſt ſjæddi, *fortuito eveniebat*, det ſkedde af en händelſe.

SÄITOT, *v. n. idem quod fäitet*.

SÄJÄTET, *v. a. flektare*, *curvare*, böja, göra krokig. Puolwit fäjätet, *genua flektare*, böja knän. Routeb fäjätet, *ferrum incurvare*. Säjätäſtet, *dim.* litet böja. Säjätätjet, *inchoat.* beg. böja.

SÄJÄT, *v. n. ſive paſſiv. vid.* fäjät, *flekti poſſe*, böjas, kunna böjas. Idtji fäjå, *incurvari non potuit*, det lät ej böja ſig. Säjåi tat muora, *hoc lignum curvari potuit*.

SÄJÄTÄTET, *v. a. & n. curvandum cu-*

rare, låta böja krokig. *It. flekti ſive incurvari poſſe*, kunna böjas.

SÄKATET, *v. n. defetiſci*, tröttna. Säkatemmen le herke, *rangifer vectarius incipit defetiſci*, kôr-ren börjar tröttna. *Nunquam de hominibus, cfr. fillöt.*

SÄKE, *betula*, björk. Säge male, *v. male*. Säkats, *dim.* en liten björk.

SÄKESK, *n. ſ. locus betulis conſitus*, björkſkog, et ſtälle där björk växer.

SÄKET, *v. n. ſubmergi, ſubſidere*, ſjunka, fara ned. Sæki jaurai, *aquis ſubmergebatur*, han ſank ner i ſjön. Sæki åbbefi, *nive immerſus eſt ålta*, han ſank ner djupt i ſnön.

SÄKS, *n. ſ. nidor*, os. Åiwe ſarjit ſækfeſt, *nidore caput dolet. Austr.*

SÄKTET, *v. a. congelare aquam cum nive mixtam*, med ſnö göra at vatnet fryſer. Sæktam le jaureb, *lacum nive frigus congelavit*, det har ſnogat i vatnet, och dermed gjort at ſjön har frufit.

SÄKTETET, *v. a. proſpicere quousque proſpectus oculorum pervenire poteſt, e longinquo contemplari*, ſe fram för ſig ſå långt, ſom ögnafiktet kan tillåta, på långt håll beſkåda. Sæktetijeb taſa ko tjalme lappi, *proſpiciebam ſive contemplabar donec oculis videri non potuit*. Sæktetätjet, *inchoat.* begynna på ſådant ſått beſkåda. *cfr. wartahet.*

SÄLE, *n. ſ. genus, ſocietas*, ſlägte, fållſkap. Tatte ſåleſt le fodn, *ex illo iſt eſt genere*, han är af det ſlägtet. *Obſ. Sæle multitudinem ſupponit.*

SÄLKE, ſålka, *tigillum*, en tråklabb. Keres ſålke, *tigillum, quo attritas trahas muniunt Lappones*, et ſtycke trä, hvarmed

med Lapparne fodra sina slådar eller ackior.

SÅLKET, *v. a. clavis ligneis compingere*, med tråpinnar ihopfåtta. *It. kerrefeb* fålket, *trabam tigillis munire*, fåtta tråstycken under en Lappslåde. *vid. fålke. Fenn. fulkea, claudere.*

SÅLLANET, *v. n. dissipari, evanescere*, förkingras, förfaras. *Pednik* sållan, *pecunie dilapidantur*. Sållanastet, *dim. Sållanastjet, inchoat. beg. at förfaras.*

SÅLLETET, *v. a. dissipare, permiscere, disperdere*, förkingra, bortblanda, förtära. *cfr. hemset.*

SÅLOT, *v. a. profunditatem conto explorare, profunditatem experiri*, mäta djupet med stång eller dylikt.

SÅLOM, *n. f. inquisitio profunditatis*, underfökning om djupet. Sålom muor, *contus quo aque profunditatem exploramus*, en stång at mäta djupet.

SÅLP, *orbiculus argenteus aut orichalceus, cui semina forfices, cultellos, crumenas &c. affigunt*, en ring af silfver eller måssing, på hvilken Lappqvinnfolken bära saxar, knifvar och andra små-låker.

SÅLSE, *n. f. eluvies, oris immundities ex saliva emanante*, flask, drägel. Piåd-naka sålse, *saliva canum effluens ex ore*, hunde-drägel. *Norrland. tickel.*

SÅLSET, *v. a. impurum reddere*, orena. Piåbmoit sålset, *cibos inquinare sive impuros reddere*, orena maten.

SÅMES, *aliquis, quidam*, någon. Såmes ålma, *vir quidam*, en man. *Plur. så-maseh / . såbmaseh, nonnulli, somlige.*

SÅPATET, *v. n. reconciliari*, förlikas, åter blifva vänner. Såpatika (*dual.*) *reconciliati sunt*, de två blefvo för-

likta med hvarann. Såpitet, *Austr. id. It. fåpitet, activ. aptare, conciliare*, passa tilhopa, förena. *Fennon. fopia, reconciliari.*

SÅPKA, såpk, *n. f. commissura, junctura*, fogning, skarf.

SÅPKET & såpketet, *v. a. conjungere, connectere, sammanfoga*. Fiålloit såpket, *afferes conjungere*. Sisa såpketet, *inferere, inoculare, inympa, infåtta*. Sisa såpketowet, *passiv. inoculari*. Akti såpketet, *conjungere in unum*. Såpke-stet, *dim. litet sammanfoga*. Såpke-gåtet, *inchoat. begynna sammanfoga.*

SÅPPET, *v. a. ab ossibus carnem exedere*, åta köttet af benen. Takteb såppet, *os carne nudare edendo.*

SÅPT, *n. f. spuma, skum*. Såptit kâiwot *sive uno verbo fåptetet, spumam auferre, despumare, afskumma.*

SÅPTAJES, *n. a. spumans, spumifer, skum-mig*. Såptajes paro, *unda spumea.*

SÅPTOT, *v. n. spumare, skumma sig*, fradgas.

SÅPTSE, såptfot &c. *vid. tfåptse &c.*

SÅRJETET, *v. n. minui, förminskas*. Piåg-ga fårjet, *ventus sedatur*, vådret stillar sig. Muot fårjet suolo kârrâi, *nix ad jugum alpium minus alta est & evanescit paulatim*, snön förminskas och aftager allt mera och mera emot fjällryggen.

SÅRJOT, *v. a. prehendere, gripa uti, fatta*. Kåtin fårjot, *manu prehendere*. Piåd-nak fårjoi juolkai, *pedem canis morsu infestabat*, hunden bet i foten. Sår-jostet, *dim. Sårjogåtet, inchoat. begynna gripa uti.*

SÅRWE, *pinus arida*, torr tall. Sårwats, *dim. en liten torr tall.*

SÄRWOT, *v. n. exarescere*, förtorkas. Pet-
fe le färwom, *pinus exaruit*, tallen
har blifvit förtorkad.

SÄS, fåso, *n. f. cartilago, meatus & pori
ossium & cornuum*, pipighet och ihå-
lighet på ben och horn.

SÄSEK & fåfok, *n. a. porosus*, pipig. SÄ-
fek tjärwe, *cornu porosum*.

SÄSOT, *v. n. porosum fieri*, blifva pipig.

SÄULE, *v. n. aqua super glaciem lacuum*,
vatten på isar. SÄulats, *dim. litet dy-
likt vatten. Fenn. fula, liquidus*.

SÄULOT, *v. n. de lacubus congelatis dici-
tur, dum aqua super glaciem fit*, blif-
va vattenfullt på isar. Jaureh lāh
fāulomen, *aquis super glaciem lacus
viatoribus molesti fieri incipiunt*, det
börjar blifva vatten på isarne. *Oppos.
spådnöt*.

SÄWO, *n. f. vallis herbida*, gråsvuxen
dal. SÄwots, *dim. liten dal*.

SÄ, *particula, quæ verbis tertie personæ
sæpe additur vicemque pronominis fodn
sustinet, sæpius tamen pronomem simul
tanquam per pleonasmum exprimitur.
Sä futurum tempus respicit & intendit
significationem. Sä betyder det samma,
som han, se fodn. Påta få, veniet cer-
to, han kommer visst. Säges om det
som skal ske*.

SÄBLA, fåbl, *n. f. tabes nivis, nix calore
resoluta*, våt snö, snö-stöp. SÄbla le
udne, *tabes hodie nivis est*. SÄbla muot-
tek, *id. qu. fåbla*. SÄblatak, *id.*

SÄBLÅTET, fåbletet, *v. n. resolvi calore,
(de nive tantum) blötna och tina up,
fåges om snö*. SÄblåtemen le talle,
tabes nivis fluere incipit.

SÄBMA, *ipse, idem*, den samme.

SÄBRE, fåbret, fåbrastallet. *v. febre &c.*

SÄDDET, *v. a. vid. faddet*.

SÄDDO, *n. f. otium, quies*, ro, stillhet.
Säddob ädtjot, *otium nancisci*, få ro,

SÄDDOS, *n. a. tranquillus, quietus*, rolig,
stilla. SÄddos almatjeb stiwset, *ho-
minem quietum & innocentem turbare*.
SÄddoswuot, *subst. vid. fåddo*. SÄd-
doslaka, *adv. pacate, tranquille*, i frid
och ro. SÄddosikt, *adv. id.*

SÄDDOTET, *v. a. tranquillum reddere, pa-
care, pacem restituere*, göra fred och
ro. *Opposita sunt ofäddos, ofäddos-
wuot, orolig, ofredlig, ofredlighet*.

SÄDG, fådga, *viburnum, vide. Sädgaft,
locus viburno confitus, vide-skog*.

SÄDOS, *n. a. raucus, hes*. SÄdos kiäl,
vox rauca, hes röst.

SÄDOT, *v. n. irraucire*, blifva hes. SÄ-
dom le muste kiäl, *raucus factus sum*.
SÄdotstet, *dim. blifva litet hes*. SÄdo-
gätet, *inchoat. begynna blifva hes*.

SÄGNA, fågn, *vid. segna, nares*.

SÄI, fåja, *n. f. pus, var*. SÄjak, *adj. pu-
rulentus, full af var*.

SÄJET, *v. n. suppurare, sanie impleri*, va-
ras, blifva varfull.

SÄJET, *v. a. serere, få, vid. fajet*.

SÄITEJE, *conspiciens, pariens, som aflar*.
Fenn. sijtājā, concipiens.

SÄIWA, fåiw, *n. a. vulgaris, allmän, ge-
men*. SÄiwa tjatse, *aqua vulgaris*. SÄi-
wa hāl, *allmänt och vanligt tal*.
*Transl. I le fodn ko fåiw, haud ille
infimæ dignitatis vir est, han är en
stor kaxe*.

SÄK, *n. f. sepimentum aut etiam cascā ex
ramis arborum facta*, risikoja, risha-
ge eller gårdsgård af risqvistar och
buskar. SÄket, *v. a. ramis arborum*

circumsepire, stånga omkring med qvistar och ris.

SÅKÅK, *n. a. mixtus*, blandad. Tjatse fåkåk melke, *lac aqua permixtum & dilutum*, vattenblandad mjölk. Perik fåkåk, *fere stultus*, halftokig. *cfr.* feke.

SÅKKA, *dativ. fåkkai*, *vid.* feke.

SÅKOTET, *v. a. miscere*, blanda. *Fenn. fecoitā, misceo, confundo.*

SÅKKARET, fåkaret, *ad societatem alicujus se applicare*, hygga sig til någon, förena sig med någon. Mo påtsoh fåkkareh to åloi, *gregi tuo mei se immiscunt rangiferi*, mina renar följa din hjord. Idtji tassa fåkkar, *illud non amplexus est, non curabat*, han aktade det ej, brydde sig ej derom.

SÅKTJET, *v. a. insidiari, in insidiis latere, clam observare*, lura på, ligga i förfåt.

SÅLADET, *mori*, *vid.* falatet.

SÅLG, fålga, *n. f. venenum*, förgift.

SÅLGEK, *n. a. venenatus*, förgiftig.

SÅLGETET, *v. a. venenare*, förgifta. Sålgeti piårgob, *carnem veneno inficiebat*. Sålgetowum, *venenatus*, förgiftad.

SÅLKET, *v. n. conscendere in littus, appellere ad littus*, landstiga, taga land. *It. Job. 21: 3. navem aut cymbam conscendere*, stiga i båten, gå om bord. Sålketak, *subst. vid.* stadso.

SÅLMA, *limen*, tröskel. *vid.* siålma.

SÅLO, *anima*, själ. *vid.* siålo.

SÅLS, *n. f. conversatio, consuetudo*, umgänge. Alet suina fålseb ane, *nolite cum illo conversari*.

SÅLSKAP, *societas*, fällskap.

SÅMEL, *vid.* aldo.

SÅMES, fåmok, *n. a. concurs*, enig. Sāmeseh kaskabsa, *secum invicem concordes*. *Oppos. ofåmes, oenig.*

SÅMESIKT, *adv. unanimiter, concorditer*, endrågtigt, enligt. *Oppos. ofåmesikt, oenigt.*

SÅMESWUOT, *n. f. concordia*, enighet. *Oppos. ofåmeswuot, oenighet.*

SÅMESLAKA, ofåmeslaka, *v. fåmesikt*.

SÅMASTET, *concordare, vid.* lakastet.

SÅMOL, *vid.* femol.

SÅMOSJEM, *n. f. visio*, syn, uppenbarelse.

SÅMRADOK, *n. a. unanimis*, endrågtig. Sāmradokwuot, *concordia*, endrågtighet.

SÅMRADESIKT, *adv. unanimiter*, endrågteligen. *cfr.* radak.

SÅMTET, *convenire*, komma öfverens. *vid.* lakastet. Idtji miji fåmte, *nostram fastidiebat conversationem*, han tyckte ej om vårt fällskap. I fodn almatjit fåmte, *cum aliis ille hominibus conversari non curat*, han bryr sig ej om folks umgänge.

SÅNET, *id. qu. fåmtet*.

SÅNGO, *lectus*, fång. *Fenn. fångy, id.*

SÅNJATJA, fånjatjes, *vid.* fenjatjes.

SÅPP, *pubes*, hår på blygd.

SÅPTES, *n. f. venenum*, förgift. Sāptesit pårret, *venenum sumere. cfr.* fålg.

SÅPTET, *v. n. allici esca*, lockas förmedelst agn. *cfr.* septe. Sāptegåtet, *inch.*

SÅPTOTET, *v. a. esca illicere, inescare*, med agn locka, lägga ut lockemat.

SÅRET, *findere*, klyfva. *vid.* faret.

SÅRG, *n. piscis, alburnus*, mört.

SÅRJITET, *vid.* farjitet. *Fenn. fårjen, dolorem ex vulnere percipio.*

SÅRR, fårra, *adv. seorsim*, fårskildt. Sår-ra wiesoje, *qui solus sibi vivit*. Sår-ra faijai wadset, *secedere*, gå affides. *Fenn. eri, seorsim.*

SÅRRBOT, *sanguine non junctus*, ofkyld.

SÄRRIT, *vide erit, quod usitatus.*

SÄRRALAKATS & särranes, *n. a. peculiaris, specialis*, enkaunerlig.

SÄRRANET, *v. n. secedere, segregari*, skilja sig ifrån. Särrani mijest, *segregabatur a nobis*. Särranatjet, *inchoat.* begynna at afföndras.

SÄRRANEM, *recessus*, fönndring, bortgång.

SÄRRETET, *v. a. secernere, separare*, af-skilja, afföndra. Särretastet, *dimin.*

Särretatjet, *inchoat.* begynna afföndra.

Juolkit särretet, *pedes divaricare.*

SÄRRETEM, *n. f. segregatio*, afföndring.

SÄRROT, *adv. divaricato modo, explicite*, utbredt, utlagdt. Särrot wadfet, *pedibus divaricatis incedere*, gå bredt, med benen ifrån hvarandra.

SÅSA, *amita*, faster. Såsam, *amita mea.*

SÅSEL, fåsell, *filius filiae fratris vel sororis, patruelis*, broders eller fysters son ell. dotter. Såsellam, *mi patruelis.*

SÅSTET, *parcere*, skona. *vid. fettet.*

SÅTEN, *vid. fadem.* Fenn. fadin, *id.*

SÅTO, *n. f. lex, mandatum*, lag, påbud. Sätob piejet kaudnetebmai, *ubi conveniendum sit constituere*, göra aftal hvarest man skal råkas. I le fåto, man ådnakab kalkab waddet, *quantum mihi expendendum sit prescriptum non est*, det är ej någon lag uppå huru mycket jag skal gifva.

SÅUROM, fåurom tjalmeh, *oculi lacrymantes & stillantes*, fura ögon.

SÅW, fåwa, mare, haf. Såwa kadde, *ora maritima*, hafstrand. Obs. fåw *proprie est mare*, mår autem regiones *oraeque maritimae, licet in libris Lapponicis hæc non semper observata sit differentia.* Såwa måkke, *sinus maris*, hafsvik.

SÖRMOHET, *v. n. in extasi esse, a sensibus abalienari*, vara hänryekt, ej veta hvad man gör af håpenhet, förundran eller dylikt.

SÖBMOHEM, *n. f. extasis*, hänryckning.

SÖPPATES, föppats, *vid. fuoppates.*

T

TAB, *accusativ. pron. tat, hunc*, denne.

Tab ålmab, *hunc virum.*

TABBE, tabben, *adv. heic*, här. Tabben le, *hic est*, han är här. Tabben ja tobben, *hic & illic*, här och där. *Per casus flectitur, ut e. gr. tabbelt, hinc, härifrån.* Tabbelen, *cis*, på denna sidan. Tabbel, *id.* Tabbel waren, *cis montem*, hitanföre berget. Compar. tabbebut, tabbebut, *propius buc*, närmare hit. Wadse tabbebut, *propius buc incede.*

TABBANET, *v. n. appropinquare, propius buc accedere*, nalkas, komma närmare hit. Tabban tek, *accede buc propius*, kom närmare hit. Tabbanastet, *dim.* komma litet närmare hit. Tabbanatjet, *inchoat.* begyn. komma närmare hit. *cfr. lakkanet.*

TABBETET, *v. a. propius buc admove, fõra närmare hit.* Tabbet tabbebuti, *admove buc propius.* Tabbetastet, *dim.* Tabbetatjet, *inchoat.*

TABBETATTET, *v. a. & n. admovendum buc propius curare, posse buc propius admoverti*, låta fõra närmare hit, kunna fõras hit närmare.

TABBOK, *n. a. solidus*, tåt. *vid. åbdes.*

TABDAI, *adv. sæpe*, ofta. *vid. taiwai.*

TABD, tabde, *lien*, mjälte. Tabdest le, *lienofus est*, han är mjältsjuk.

TABLE,

TABLE, *latrones lusorii, latrunculus*, bricka i brädspel.

TABLOT, *v. n. latrunculis ludere*, spela i bråde, föra dam. Tablom, *lusus latrunculorum*, spelande i bråde.

TABLO, *n. f. tabula, pinax*, taffla. *It. alveus lusorius*, brädspel. Kedke tablo, *tabula lapidea*, stentaffla. Tablots, *dimin.* en liten taffla.

TABME, tabbme, *n. f. gluten*, lim. Tabmelakats, *glutinosus*, limaktig.

TABMET, tabbmet, tabbmetet, *v. a. conglutinare*, limma. Tabbmetattet, *posse glutinari*, kunna limmas. *It. glutinandum curare*, låta limma.

TABMES, tabmet. *vid. tames, tamet.*

TABMOK, *salmo minor*, laxöring, en liten lax. Tabmokats, *dim. id.*

TABRANET, *v. n. adherere*, fastna fast.

Tarwe kätit ja karwoit tabrana, *pix manibus & vestibus adheret*, tjåran fastnar vid händerna och klådrén. Qwele werbmai tabrana, *piscis retibus irretitur*, fisken fastnar i nätet.

Tabranastet, *dim. litet fastna*. Tabranatjet, *inchoat.* begynna fastna. Tabbranaddet, *frequ. id. qu. tabranet.*

TABRANEM, *n. f. ipse actus adherendi*, fastnande.

TABREKESNE, *quasi locativ. casus est & adverbialiter accipitur*. Tabrekesnele, *affixum est sive compactum*, det sitter fast, är fastfatt.

TABRELES, *n. a. adherens, glutinosus*, vidhängande, smetig.

TABRETET, *v. a. pangere, figere*, fästa, fätta fast. Tabrete tait fjälloit akti, *compinge has tabulas*, foga ihop dessa bräderna. Tabrete tab tuogneseb, *assue hunc centunculum*, fy fast denne

lappen. Tabretastet, *dim. litet fästa*.

Tabretatjet, *inchoat.* begyn. fästa fast.

TABRETALLET, *v. a. frequ. idem quod tabretet.*

TABRETATTET, *v. a. & n. figi posse, figendum curare*, kunna fästas, låta fästa fast.

TABTJA, *cos, qua ferrum acuitur*, brynsten.

TABTJET, *v. a. cote acuere*, bryna, hvässa med brynsten. Nipeb tabtjet, *cultrum acuere*, bryna knifven. *cfr. faijet.*

TADNE, *locativ. pronom. tat. vid. tane.*

TADNE, *n. f. stannum*, tenn. Tadne kare, *vas stanneum*, tennkåril. Tadne tjeppé, *peritus stanno vestes ornare, ut solent Lappones*, flög at bordera med tenn, som Lapparne bruka. Tadnai, *stanno repletus*, full med tenn.

TADNETET, *v. a. stanno obducere*, förtenna. Kebneb tadnetet, *abenum stanno obducere*, förtenna en kittel.

TADNEK vel tadnetek, *n. a. non obductus stanno*, oförtennt.

TAFÖ, *n. f. locus, regio, rum, ort*. Tane tafosne, *in hac regione*. Akten tafon almatjeh, *unius ejusdemque regionis homines*, folk ifrån en och samma ort. Fårten tafosne, *in omni loco*. Taföi, *adverbialiter accipitur, hic & illic, passim*, här och där. *It. tafo, ratio, fätt*. Tann taföi, *illa ratione, illo respectu*, på det fättet, i anseende dertil. Tafots, *dim. et litet rum*.

TAGGAR, *talís*, en sådan. Maggareb sitah, taggareb kalkah todn ådtjot, *qualem desideras, talem accipies*. Maggaren to kaudnab, taggaren to adnab, *qualem te invenio, talem de judico*. Maggarats, (*quasi dim.*) *idem.*

TAGGNAS, *erica*, ljung.

TAGGO, *adv. hac, per hunc locum*, här förbi. *It. hoc loco, heic*, på detta stället. Taggo, *cum celeri pronuntiatione penultima, ita ut accentus vix adiatur, illic, illac*, där, där förbi.

TAGGOKAS, *vid. tala*, Lyckfel.

TAH, *hi, desse. vid. tat*.

TAI, *genetiv. plural. pron. tat, deffas*.

TAIBEK, *n. a. justus, debitus*, tilbörilig. Taibek åme, *res aqua & justa*. Taibes & taibokes, *id. Compos. & oppos.* otaibek, *iniquus*, otilbörilig, obillig. Taibekwuot, *debitum, fas*, plikt, tilbörilighet.

TAIBET, *v. n. oportere, debere*, böra. Todn taibah tabb takket, *istud facere debes*, du bör göra det.

TAIBETES, *n. a. id. qu. taibek*.

TAIBETET, *v. a. assignare*, tilågna. Si-je läh munji tabb taibetam, *illud mihi assignaverunt*, de hafva tilågnat mig det.

TAIDET, *v. a. scire, veta*. Ib mon taide, *nescio*, jag vet ej. *Fenn. taida, posse. cfr. tetet*.

TAIDEK, *n. a. inscius*, ovetandes.

TAIDEM, *n. f. cognitio*, vetenskap, kundskap. I kuit mo taidemin, *me quidem inscio*.

TAIDES, *n. a. sciens*, vetande. Kaik taides, *omniscius*, allvetande. *Aust.* Kaik taideswuot, *omniscientia*, allvetenhet.

TAIDETET, *v. a. vid. tetetet*.

TAIDNE, *n. avis, picus*, hackspik. *It. superstitio*, vidskepelse.

TAIDOS, *n. a. notus*, vitterlig.

TAJETET, *v. a. intelligere*, förstå. Tajetah kus todn tabb? *num istud intelligis?* förstår du det? Tajetastet, *di-*

min. förstå litet. Tajetatjet, *inchoat.* & tajetatsgâtet, *intelligere incipere*, begynna at begripa. Juo tale tat ma-na tajetatsgâta, *jam infans bicce ad rationis usum pervenire incipit*.

TAJETEM, *n. f. intellectus*, begrep, förstånd. Tajetem meren le, *illa jam est etate, ut intellectu gaudeat, ad usum rationis pervenit*.

TAJE, *n. a. errabundus*, vilsefarande.

TAIJATET, *v. a. mentionem facere*, commemorare, omtala, omnämna. Tajatastet, *dim. litet* omtala.

TAIJATES, *n. f. effatum, dictum*, utlåtelse, tal.

TAIKE, taikes, taiges, *n. a. mollis*, blöt. Taikes route, *ferrum molle, quod non debita est duritie*. Taikes nipe, *culter, cujus acies ob mollitiem chalybis acuta non est*, en knif som ej är skarp i åggen. *Transl.* Taikes almats, *homo lenis, qui severus non est*, en fogelig och fromsint menniska. Taikeswuot, *subst. mollities, lenitas*, blöthet, mjukhet, foglighet.

TAIKO, *adv. hoc loco*, på detta stället.

TAIKOTET, *v. a. mollire, minus durum reddere*, göra blöt, mjuka up. Staleb taikotet, *chalybem minus durum reddere*, göra stål smidigt och mjukt.

TAIKOT, *v. n. molliri*, blifva mjuk, mjukna. Stale le taikom, *chalybs minus factus est durus*, stålet har blifvit blötare. Taikostet, *dimin. litet* blötta. Taikogâtet, *inchoat.* begynna blötta.

TAIMASKET, *animo linqui, animi deliquium pati*, dåna. Taimaski taffan, walla tast wist jereti, *deliquio correptus se ipsum tamen rursus colligebat*, han dånade af, men fick sig återigen.

TAIN,

TAİN, *mediativ. cas. τῆς* tat, *cum hoc*, med denne, taina, *id.*

TAİNAK, tainask, *adv. illo ipso tempore, illo ipso momento*, i det samma.

TAİNET, *v. a. de retibus piscatoriis dicitur, dum subtus glaciem mittuntur aliqua cum cautione, ne glaciei adhaerescant, cfr. rakko*, fåges når man fåter ut nåt under isen och aktar sig, at det ej måtte frysa fast dervid; se rakko.

TAJOLASTET, *v. n. insanire*, vara galen.

TAJOK, *n. a. stultus, amens*, tokig. Tajoklaka, *adv. stulte*, dåraktigt. Tajokwuot & tajokeswuot, *vesania*, vettlöshet. *cfr. piädak*.

TAJOHET, tajotet, *vid. taifot*.

TAİPOTET, *v. a. flectere, persuadere*, böja, öfvertala. *Fenn. taiwutan, flecto, persvadeo*.

TAİSOK, *vesanus, vid. tajok*.

TAİSOT, *v. n. insanire, furere*, vara urfinnig, rafa. Taifo ko piädak, *insanit ut stultus*. Taifogätet, *inchoat.* begynna blifva galen, begynna rafa.

TAİSOJE, *insaniens, furibundus*, tokig, galen.

TAİSOM, *insania*, galenskap, tokighet.

TAİT, *Dativ. & Accus. plural. pron. tat*.

TAİTA vel taiti, *adv. forte*, kanske. *cfr. taidet, cujus quasi 3 pers. pres. ind. est.*

TAİTOTET, *v. a. tractare, contrectare*, handtera. *cfr. kätatet, tuottet*.

TAİW, taiwa, *n. s. locus, tractus*, rum, trakt. *cfr. paike, tafo*. Taiwi taiwi, *nonnullis in locis*, på somliga ställen.

TAİWAI, *adv. saepe*, ofta. Taiwai leb wakotam tijeb, *saepe vos admonui*. Taiwast, *Matth. 9: id.* Taiwabit, taiwabukt, *Comparat. oftare. Superlat. taiwaimusta*, oftast.

TAİWE, taiwes, taiwak vel taiwek, *n. a. frequens, quod saepe fit*, ständig, som ofta sker. Taiwes puotselwas, *morb. qui sapissime redit*, sjukdom, som ofta kommer igen. Taiwafats, *idem apud Lycksel.*

TAİWOT, *v. n. saepius accidere, saepius fieri incipere*, oftare hända. Taiwom le autotjist tat akka, *haec uxor jam saepius partum eniti cepit*, denna hustrun börjar oftare ligga i barnfång ån förr. Taiwogätet, *inchoat. idem.* Puotselwas taiwogäta, *morb. saepius recurrere incipit*, sjukdomen börjar oftare komma igen.

TAK, *tectum*, tak. Takatak, *sine tecto*.

TAKIS, *n. s. sponsio*, borgen. Takis ålma, *sponsor*, löftesman. *Lycksel. Fenn. tacaus-mies, sponsor.*

TAKKET, *v. a. facere*, göra. Mab kalkab takket? *quid faciam?* hvad skal jag göra? *It. simulare*, låssa, förstålla sig. Sodn takka wall, *simulat solum*, han låssar endast. Takka etjeb's fattogen, *paupertatem simulat*, han låssar vara fattig. *Melius & ad genium linguae aptius hoc utimur verbo, quam τῷ* härwastallet, *qu. vid.* Takkestet, *dim.* göra litet. Takkagätet, *inchoat.* begynna göra. *Fenn. tekä, facere.*

TAKKAK, *n. a. infectus*, ogjord.

TAKKALWAS, *n. s. tributum*, utlaga. Takkalwaseb takket, *tributum solvere*.

TAKKAMUS, *n. s. negotium*, görömål. Mi le tufne takkamusen? *quidnam tibi est negotii?*

TAKKATET, *v. a. faciendum curare*, låta göra. Takkatet kalkab kareb allasan, *mibi vas faciendum curabo. It. fingere*, dikta. Takkat koros todn tab, *istud*

tu tantum fingis, du diktar det allenaft. Takkataftet, *dim.* Takkatätjet, *inchoat.* begynna låta göra.

TAKKATATTET, *v. n. fieri posse*, kunna göras.

TAKKATALLET, takkotallet, *v. a. frequ. idem quod takket.*

TAKKEJE, *faciens, qui facit*, den som gör.

TAKKEM, *n. s. actio, actus agendi*, görande.

TAKKATEK, *n. a. vid.* takkak.

TAKKETAKES, *n. a. factu possibilis*, görlig.

TAKKETEKE, *impossibilis factu*, ogörlig.

TAKKO, *n. s. factum, opus*, verk, gärning. Kåtja tab to takkob, *ecce opus hoc tuum.* Paha takko, *scelus*, misgärning.

TAKOTALLET, *v. a. manu blande palpare, demulcere*, stryka med handen, klappa.

TAKOTET, *v. a. vexare*, plåga. Kalle wuoste piågg mijab puorist takoti, *vento adverso satis vexabamur*, motvådret gjorde oss mycken möda.

TAKOSTET, takastet, *vid.* kilpot.

TAKS, *particula, quæ negativo additur aliquæ cum emphasi.* I taks to diet, *minime quidem tui gratia*, aldeles icke för din skull.

TAKTE, *n. s. os, ben.* *It. caulis herbe aliqujus*, stjelke. Taktats, *dimin. et litet* ben.

TAKTAI, taktajes, *n. a. ossibus abundans, offeus*, full med ben, benig.

TAKTETES, *n. a. ossibus carens*, som ej har ben.

TAKTET, *v. n. de herbis dicitur adultis, quarum caules durescunt & quasi lignei fiunt*, fåges om örternas stjelkar när de blifva utvåxte och hårda, som trä. Påskå le taktem, *angelicæ caulis*

induruit. Transl. de homine, qui in pueritia nihil didicit & ætate crescente inhabilis fit ad discendum, fåges ock om en menniska, som ingen ting har lärdt i ungdomen, och blir oskickelig at låra när åldren tiltager. Juo le taktam, *jam indocilis factus est*, han är nu olåraktig. Taktestet, *dim.* Taktegåtet, *inchoat.*

TAKTETET, *v. a. indurandum curare, indurescere sinere*, låta blifva hård.

TAKTILTJES, *n. a. macilentus*, mager. Taktiltjes kalles, *senex macilentus*, en mager gubbe. *cfr.* iltje.

TALA, talak, *adv. statim*, straxt. Wadse tala, *ito statim*, gå straxt.

TALATS, *n. a. qui nunc est, quod in instanti est aut fit, nuperus*, det som nu är eller sker, nylig. Talats almatjeh, *homines qui nunc vivunt, hujus seculi homines*, menniskorna nu för tiden.

TALDESTEM, *n. s. gradus*, steg. Scala, trappa. Paijas taldestem, *ascensio per scalas.*

TALDESTET, *per scalas ascendere*, stiga uppföre en steg eller trappa.

TALE, *adv. en, se, se här.* Tale nipat, *en cultrum tuum*, se här din knif. Tale pardnat, *en filium tuum.* Contracte tal, *idem.*

TALES, *n. s. cortex sorbi aut viburni, quem æstate in calceos inferunt Lappones, ne putredinem contrahat corium*, bark af vide eller rönne, den Lapparne om sommartiden lägga i sina skor, at bevara dem för róta. *Transl.* Kabmak talesen mubbeb adnet, *aliquem despicere & flocci facere*, förakta någon, hålla honom för en trasa.

TALE-

TALESTET, *v. a. corticem dicto modo in calceos inferre*, lägga bark i skona.

TALKE, *n. f. tempestas*, våderlek. Paha talke, *intemperies cæli*, ovåder. Puore talke, *cælum serenum*, vack. våder.

TALKES, *n. f. medicina, remedium*, läke-dom. Aroma, krydda.

TALKESTET, *v. a. vexare, molestiam afferre*, plåga. Ila pahast mo talkesti, *me valde vexabāt*, han handterade mig illa. Talkestowet, *passiv.* plågas.

TALKOT, *v. a. mederi*, hela, låka. Talkot puotfelwafit, *morbis mederi*, bota sjukdomar. Mon sitab talkot so, *volo sanare illum*, Matth. 8: 7. It. *condire*, krydda, med kryddor tillaga.

Talkogåtet, *inchoat.* begyn. at låka.

TALKOJE & talkoteje, *medicus*, läkare.

TALKOM & talkotem, *sanatio*, läkande.

TALKOK & talkotek, *non sanatus*, olåkt.

TALKOTATTET, *v. a. sanandum curare*, låta låka. It. *neutr. posse sanari*, kunna låkas. I talkotatte, *medicabilis non est*.

TALLA, *statim vide* tala.

TALLE, *adv. nunc*, nu. Talle die, *nuperrime*, nyfs, nu på stunden. Tal-latje, *vid.* talats.

TALLE, *n. f. vid.* dalle.

TALLEK, *patella*, talrik.

TALLOI, *adv. tunc, illo tempore*, då, den tiden. Talloi wuoidnet kalkabe, *tunc videbimus*.

TALLKOK, *n. a. pingvis, obesus*, fet. Tallkok påtfoi, *rangifer obesus*. Nunquam de hominibus dicitur, *cfr.* puoitak.

TALO, *n. f. modus, ratio*, fätt. Autots taloi mete, *juxta modum antiquum*. It. talo, *villa*, gård, landtgård. Talo al-mats, *rusticus*, bonde. Fenn. talo, *villa*.

TALODET, *v. a. parce dare*, gifva litet, vara njugg. *cfr.* heiwatet.

TALWE, *n. f. hiems*, vinter. Talwe qwoutel, *hiems adulta*. Talweb orrot, *hibernare*, ligga i vinterqvarter. Fenn. talwi, *hiems*.

TALWA-PEIWE-WAKKO, *ita appellatur illa hebdomas, quæ circa medium Octobris incidit, qu. dic. hebdomas dierum hiemalium*, talwa-peuwe-wakko, kal-las den veckan, som infaller i med-let af October.

TALWATAS, talwates, *locus ubi nundine instituuntur*, marknads-plats. Talwatafi wuolget, *ad illum locum proficisci, ubi nundine sunt*. Talwates pådd, *tempus quo nundine existunt & mercatura*, marknadstid.

TALWELAKASATS, *n. a. hiemalis*, vin-terlik. Talwelakafats talke, *tempe-stas hiemalis*.

TAMES, *n. a. domitus*, tamd. Tames påtfoi, *rangifer domitus*. Oppos. otames, otamd.

TAMET, *v. a. domare*, tåmja. Tamestet, *dim.* litet tåmja. Tamegåtet, *inchoat.* begynna tåmja. Tametum, *præt. partic. pass. domitus*, tamd.

TAMEK, *n. a. indomitus*, otamd.

TAMETATTET, *posse domari*, kunna tåmjas. It. *domandum curare*, låta tåmja.

TAMKE, *n. f. mora, impedimentum*, hin-der, drögsmål. *cfr.* ajanes.

TAMKAJES, *n. a. tardus*, sen, långsam. Tamkajes ålma, *vir tardus*.

TAMKOT, *v. n. tardari, detineri*, hin-dras. Ila kukkeb taina tamko, *nimis diu hac re occupatur*, han hindras för länge dermed.

TAMUTET, *recipere*, taga emot. Svec.

TAMÂN, *numen aliquod fuit priscorum*
M m m Lap-

Lapponum, en afgud hos de forna Lappar. Tamån rådnjo, *vas in quo quæ huic sacrificanda erant numini obsonia mittebantur*, cfr. rådnjo.

TAN, *genetiv. pronom. tat*, dennes. Tandiet *sive* tantet, *eapropter*, därföré. Tandieti, *idem*.

TANE, *locativ. casus pron. tat*. Tane faijen, *in hoc loco*, på detta rummet.

TANKA, *genetiv. & ablat. pronom. tatek*. Tanka ålman, *hujus ipsius viri*, fjelfva denne mannens. Tanka peiwen, *hoc ipso die, aut illo ipso die*, på denne eller den samma dagen.

TANKOK, *carnosus*, kóttfull. v. rueiwaj.

TANNE, *adv. hic*, här. Tanne leb, *hic sum*, jag är här. It. *illic*, där.

TAPAK, *n. a. uliginosus*, fumpig. Tapak jegge, *campus valde uliginosus*.

TAPATET, *v. a. assequi*, hinna. *vid. asttetet*. Tapataftet, *dim.*

TAPE, *n. f. mos, ritus*, fed, plågsfed. Tjabbes tape, *virtus, qu. dic. pulcher mos*. Tjabbes tapek, *bene moratus*, fedig, dygdefam. Fenn. *tapa, mos*.

TAPET, *v. n. limo submergi*, fjunka ner i gyttjan. Tapeftet, *dim.* Tapegâtet, *inchoat.* begynna fjunka ner.

TAPPA, *quo quid obturatur*, tapp.

TAPPAS, *n. a. clausus, occlusus*, tillsluten. Tappas ukfa, *janua clausa*.

TAPPED, *Lycks. vid. tappaltak*.

TAPPES, *n. f. claustrum, quo quid clauditur*, operculum, låck, stångfel.

TAPPET, *v. a. claudere, occludere*, tillsluta. Tappa ukfeb, *occlude januam*, slut igen dörren. Tappeftet, *dim.* litet sluta igen. Tappegâtet, *inchoat.* begynna at sluta igen.

TAPPETATTET, tappatattet, *v. n. posse occludi*, kunna slutas igen.

TAPPALET, *v. n. respiratione privari, ægre respirare*, *asthmate laborare*, hafva andetåppa, förlora andedrågten.

TAPPALTAK, *asthma*, andtåppa. Tappaltakist leb, *asthmate laboro*.

TAPPANET, *v. n. occludi*, tillslutas.

TAPPETET, *v. a. claudendum curare*, låta sluta igen.

TAPTA, *contracte pro tan apta, sine illo*, det förutan. Ib tapta wieso, *illa re carere non possum*, kan ej vara det förutan.

TAPTEMUS, *talis*, sådan. *vid. taggar*.

TARAMATTET, *celeriter reminisci*, komma i hastighet ihog. Idtjib taramatte, *non tam subito in memoriam revocare potui*, jag kunde ej i hastighet komma ihog.

TARBAHET, *v. a. indigere*, behöfva. Mi-je tarbahebe wekkeb tijast, *ope vestra nos indigemus*, vi behöfva eder hjälp. Tarbahâttet, *dim.* litet behöfva. Tarbahatjet, *inchoat.* begynna at behöfva. Fenn. *tarwisten, egeo*.

TARBAHEM, *indigentia*, tarf, behof.

TARBAHEJE, *indigus*, den som behöfver. Tarbaheje leb, *indigus sum*.

TARBEEK, *n. f. opus, quod necessarium est*, förnödenhet. Tarbekit åftet, *emere quæ necessaria sunt, quibus opus est*, köpa det man behöfver.

TARBES, *n. a. necessarius*, nödvändig. Kaik mi tarbes le, *omne quod necessarium est*. Tarbesub, *comparat.* nödvändigare. Superl. tarbesumus, nödvändigast. Tarbeswuot, *subst. neceffe, quod necessarium est*, nödtorft, behof.

TARBESIKT, *adv. necessarie, neceffe*, nödigt.

TARBO, *n. f. neceffe*, tarf, nöd. Tarbo le

- le tatt tunji, *id tibi opus est & necesse*, du har det af nöden. *It. mana tarbo, puerperium, barnsnöd.*
- TARBME, *n. f. occasio, locus*, tilfälle, råderum. Idtjib tarbmeh ane pätet, *veniendi occasio mihi non erat*, jag hade ej tilfälle at komma. I lam tarbmeh tjalet, *scribendi locus non erat*, det var ej tilfälle at skriva. Idtjib tarbmeh ädtjo, *non vacabam*, jag fick ej tid och tilfälle.
- TARET, *v. a. fallere, decipere*, bedraga. Afasi taret, *in commercio decipere*, bedraga i handel. *Dicitur tantum de fraude in commercio.* Tarestet, *dimin.* Taregätet, *inchoat.*
- TARELES, *n. a. dolosus*, bedrägelig. Tareles ålma, *vir fallax*, bedrägel. man.
- TAREJE, *qui decipit, defraudator*, bedragare.
- TAREM, *n. f. fraus*, bedrägeri, svek.
- TARFAHET, *v. n. nigro videri esse colore*, synas svart. Mi tobben tarfaha? *quid illic jacet colore nigrante?* hvad är det som ligger där och ser så svart ut?
- TARFE, *n. f. caespes*, torf. *vid. launje.*
- TARFOK, *ursus*, björn. *Ita interdum dicitur, quia caespitibus sibi lectum sternit, aut quia subnigro est colore, cfr. tarfe, tarfahet.*
- TARK, *sed, men, utan.* I tark fodn, *at non ille*, men ej han.
- TARJET, *valere, posse*, förmå, kunna. Ib tarja ådet, *dormire nequeo*, jag kan ej sofva. Ib tarja wadset, *incedere non valeo*, jag förmår ej gå.
- TARO, *n. a. Svecanus*, Svensk. Taro kiål, *lingua Svecana*, Svenska.
- TAROLATS, *Svecus*, en Svensk. Tarolatjeh påteh, *Sveci veniunt.*
- TAROSTET & tarostallet, *Svecana loqui, tala Svenska. Dicitur de illo, qui minus bene Svecana loquitur.*
- TARROHET, *vid. falet.*
- TARROK, *n. a.* Tarrok muor, *arbor crassa & curta*, et tjockt och kort trä. Tarrok petse, *pinus humilis, crassa & ramosa*, en kort, tjock och qvistfull tall.
- TARROT, *distente*, utspåndt, utsträckt.
- TARSSELET, *v. n. incitari*, upåggas.
- TARSSET, *v. a. incitare, excitare*, uphitfa, upågga.
- TARWE, *n. f. pix*, tjåra. *Fenn. terwa, id.*
- TARWES, tarwas, *n. a. pice abundans*, tjårig. Tarwas muora, *lignum pice abundans*, tjårig ved. Tarwas, (*absolute*) *idem.*
- TARWAK, *n. a. pice non illitus*, otjårad. Tarwak wadnas, *cymba non picata.*
- TARWET, *v. a. picare*, tjåra. Wadnaseb tarwet, *picem cymbae illinere*, tjåra en båt. *Transl. Tarwei mijeb tas, nos heic stupefcere fecit*, han gjorde oss handfallna och håpna. *It. tarwet, obtrectare, detrahare alicui*, förklena och svårta någon. Tarwestet, *dim.* Tarwagätet, *inchoat.* begynna tjåra.
- TARWATATTET, *posse picari*, kunna tjåras.
- TAS, tafa, *adv. huc*, hit. Puokte tas, *adfer huc*, bår hit. *cfr. tek. It. rursus*, åter igen. Tas witt, *idem. cfr. witt.* Tas algi tjalet, *scribere rursus incipiebat*. Tas algi rasjotet, *pluere denuo incipiebat*, det begynte åter at regna.
- TASE, *n. f. cursus, via*, kofa.
- TASNE, *locativ. cas. adverbii tas*, heic, här. Tassne leb, *hic sum, vid. tanne.*
- TASKO, *pera, taska. Taskotak, negativ.*

cas. absque pera. Taskots, *dim.* en liten påse eller pung.

TASMOS, *n. a.* tasmos puotselwaseft, *morbo vexatus*, plågad af sjukdom.

TASS, *adv. illuc*, dit. Tålwo tafs, *aufer illuc*, för dit. Tassa & tassan, *id.* Tassan ai, *præterea, insuper*, desutom, dertil ock. Tassne, *locativ. cas. illic, in illo loco*, där, därstådes.

TASSAK, *adv. illico*, där på stället. Tjodtjeti tassak, *illico manebat*, han stannade där på stället.

TASSELET, *v. a. abigere, propellere*, bortdrifva, förskjuta. Kåsså fitebet mo tasselet? *quorsum me abigere vultis?* hvart villen j jaga mig bort? Tassele tek, *huc propelle*, skjut hit.

TASSET, *v. a. idem. It. apud Lycks. idem quod maffet.*

TASNEN, *adv. mediocriter*, medelmåttigt. Tassnen tassnen, *haud ita bene*, ej sårdeles väl, la la.

TASTE, *adv. hinc*, härifrån. Tast, *contr. id. It. tempor. posthac*, här efter.

TAST, *adv. amplius*, vidare, mera. v. tist.

TASTE, *stella*, stjärna. *vid. naste. Item,* Taste & tastes, *oculus urfi*, björnöga.

TAT, *pron. a. hic*, denne. Tat ålma, *hic vir*, denne mannen. Tatek, *hic ipse*, denne här. *Plural. tahkak, hi ipsi*, just dessa här.

TATT, *pron. a. ille*, han. Tatt peiwe, *illa dies*, den dagen. Tattek, *ille ipse*, just densamme. Tattek ålma, *ille ipse vir*, just den samme mannen. Tattek faije, *idem locus*, samma rum.

TATTAMITT, tattamit, *qu. dic. tatta-mete, statim*, straxt.

TATJA, tats, *rusticus*, bonde.

TAUD, *n. s. morbus*, sjukdom. Tjalmi taud, *morbus oculorum*, ögonsjuka. Ib

tete mi taudit litja, *quis sit morbus nescio*, jag vet ej hvad sjukdom det är.

TAUGNOK, *n. a. flexibilis, lentus*, seg, vek. Taugnok muor, *lignum flexile*.

TAUKET, *v. a. contegere*, betäcka. Tauka mo karwoi fisa, *contege me vestimentis & tegumentis*. Taukestet, *dim. litet* betäcka.

TAUR, taura, *fomes, fnöske. vid. niwfa.*

TAWANET, *v. n. a littore in altum discedere, solvere*, lägga ut ifrån stranden, fara ut på djupet. Tawanaftet, *dim. fara litet* ut ifrån landet. Tawanaftet, *inchoat. begyn. at lägga* ut från stranden. *cfr. tavwe.*

TAWER, *n. s. thesaurus, possessio*, egen- dom, skatt. Tawerats, *dim. lit. skatt.*

TAWESTET, *v. a. respondere*, svara. Tawestatjet, *inchoat. begynna* svara. Tawastallet, *frequ. id. cfr. wastetet.*

TAWESTEM, *n. s. responsum*, svar.

TAVWE, *n. a. qui a littore longe distat in lacu aut mari*, som är långt ut i sjön. Tavwe fuolo, *insula quæ longe a litore distat*, en ö som ligger långt ut i sjön. *It. tavwe ladde, villa maritima*, en bondegård, som ligger vid hafsstranden. Tavwen, *locativ. casus. Tavwen le, longe abest a litore*, det ligger långt ifrån stranden.

TAVWAS, *motum in locum indicat. Tavwas wuolgi, a litore in altum discedebat*, han for långt ut från stranden.

TAVWEK, *n. avis, columbus arcticus*, lom. *Ita dicta, quia semper procul a litore versatur.*

TAVWETET, *v. n. a litore in altum discedere*, fara ut ifrån stranden. Tavwete tavwebesi, *recede longius a litore in altum*, far längre ut ifrån stranden.

Tav-

Tavwetaftet, *dim. fara litet längre ut.*

Tavwetatjet, *inchoat. v. tawanet.*

TE, *adv. tunc, då. vid. die.*

TEBLE, *n. f. macula, fläck. Welkes te-*
ble, punctum album, en hvit fläck.

Tjappes teble, *macula nigra.* Teblats,
dim. en liten fläck.

TEBLAK, *n. a. maculosus, fläckig, språk-*
lig. Qui maculis est distinctus. Teblak
kapte, *vestis variegata, en brokig räck.*

TEBLOT, *pretium minuere mercis alicu-*
jus, justum pretium persolvere recusa-
re, fälla priset, pruta på en vara.
'Tebloftet, *dim. Teblogåtet, inchoat.*
begynna pruta.

TEBLOJE, *lucrator, qui cum lucro aliquid*
emit, en som för ringa pris och med
vinning köper något, skackrare.

TEDDET, *tedtet, v. a. deprimere, preme-*
re, trycka, nedtrycka. Kåtin tedtet,
manu deprimere, med handen trycka
på. Kirjeb signetakin tedtet, episto-
lam sigillo obfirmare, försegla brefvet.
It. neutr. esse pondere aliquo, väga.
Luodeb tedta, *pondere est semiuncia,*
det väger et lod. Man ådnakeb ted-
ti? quanto erat pondere? af huru stor
vigt var det? Tedtestet, dimin. litet
trycka på. Tedtegåtet, inchoat. be-
gynna at trycka.

TEDTELASTET, *v. a. dim. id. qu. tedtestet.*

TEDTO, *teddo, n. f. pondus, tyngd, vigt.*
Låffes tedto, *pondus magnum, stor*
tyngd. I le fusne tedto, exigui est
ponderis.

TEITET, *v. a. invenire, träffa, hitta på.*
Todn teitih, *rem acu tetigisti, inveni-*
sti, du hittade på. Pleikeb teitet,
scopum jaculando ferire, träffa målet.
Teitestet, *dim. litet träffa på. Tei-*
tegåtet, inchoat. begyn. at påträffa.

TEIWES, *n. f. res, ting. Akta teiwes*
le anje wanes, una adhuc deficit res,
et ting felar ännu.

TEIWETET, *v. a. teiwetaftet, teiweta-*
tjet, id. qu. teitet, teitestet, teitegåtet.

TEIWO, *väs quo caseus formatur, ostkar.*

TEKE, *in fine vocum vim negativam ha-*
bet, cfr. teme, se teme.

TEK, *teke, buc, hit. Påte tek, veni buc.*
Tokko ja teke, *buc & illuc.*

TEKN, *omen, förbetydelse, tecken.*

TEKOSJET, *v. a. velle, vilja, behaga.*

TELE, *nix compact. & duriuscula, hård snö.*

TELOK, *vide mårde.*

TELPE, *n. f. jocus, jocus ineptior, skämt,*
narraktigt tal.

TELPALAK, *histrio, sannio, gäck.*

TELPES, *n. a. jocosus, skämtsam. Tel-*
pelats, id. Telpelats ålma, vir joco-
sus, en skämtsam man. Telpeswuot,
subst. jocatio, jocus ineptior, dåraktigt
skämt, skämt.

TELPET, *v. n. jocari, skämta.*

TELTE, *n. f. operculum, tegumentum, im-*
primis quo trahās suas tegunt Lappo-
nes, tåcke, hvarmed Lapparne öfver-
tåcka sina ackijor. Teltek, traha hoc
modo constructa, en öfvertåckt ackija
eller Lappflåde. cfr. pulka.

TELTET, *v. a. expandere, utspänna.*

TEME, *in fine vocibus suffixum negati-*
vum est, teme är et neknings-ord,
når det fättes bakefter orden, e. gr.
Tjalmeteme *sive tjalmetebme, cecus,*
blind. Juolketeme, pedibus mutilus,
fotlös.

TEMPEL, *templum, tempel. vid. kyrko.*

TEMS, *n. a. temerarius, inconsideratus,*
oförvågen, obetänkt. Tems håla,
sermo inconsideratus, obetänksamt tal.

TEMSESTET, *inconsiderate loqui, sermonem precipitare*, tala obetånkfamt, förtala sig.

TEMSOT, *v. a. immergere, intingere, indoppa*. Wuoji temsot, *oleo intingere*. *It. permiscere, rebus aliis immiscere*, bortblanda, blanda ihop med andra fäker.

TEPE. Mano-tepe, *luna lumen*, månsken.

TERKETET, *v. n. pretio minui, v. albot*.

TEPTJET, *premere*, krama. *v. tåptjet & c.*

TERBME, *vid. parbmo*.

TERES, tera, teras, *corium sive lorum, quod in futuris calceorum, aut dum alia pellicea consuuntur adhibetur*, läderremar, som brukas til mellanlag i skinnförm.

TERK, *vid. tark*. Terk i, *ferre, prope*, nästan. Fenn. tårkin, *ferre*.

TERKA, terkes, terkok, *n. a. angustus, trång*. Terkes werbme, *rete maculis parvis*, trångt nåt.

TES, *adv. suffix. vid. jefs, id.*

TESKER, *n. s. subtegmen chirothecae*, handskesfoder. Teskertet, *v. a. subtegmen apponere*, fodra. Kistait teskertet, *chirothecas subtegmine providere*, fåtta foder under handskar.

TESTAMENT, *testamentum*, testamente.

TETET, *v. a. scire, veta*. Ib tete, *nescio*, jag vet ej. Låh, kutteh tete, *sunt qui sciunt*. Teteje, *pres. particip. sciens*, den som vet. Tetestet, *dim.* hafva någon liten kundskap. Tetestab mai, *aliquantum quidem scio*. Fenn. tietå, *scire*.

TETELES, *n. a. notus*, vitterlig. Teteles le tatt, *notum istud est*, det är vitterligit. Tetelest, *adv. notum, cognita & nota ratione*, vitterligen, på bekant och kunnigt fått.

TETELET, *vid. tetefattet*.

TETEK, *n. a. nescius*, ovetande. Tetek leb, *nescius sum*, jag vet ej deraf.

TETESATTET, *v. a. cognitum & exploratum habere*, hafva kundskap om, veta af. Tetefattedh kaskabfa, *se invicem optime norunt*, de förstå sig väl på hvarandra.

TETETET, *v. a. notum facere*, låta veta. Mon tetetab tiji, *notum vobis facio*, jag låter eder veta. Tetetastet, *dim.* göra litet bekant. Tetetatjet, *inchoat.* begynna låta veta.

TETOS, *n. a. notus*, bekant, kunnig. Jukko i kalk tetos fjaddet, *quod notum non fiet. cfr. teteles, id.*

TETO, *n. s. i le teto, notum non est, nescimus*, det är ej vitterligit, man vet ej. *Aliter nunquam occurrit.*

TETOT, *v. n. percipi posse, videri aut alio modo sensibus percipi, sciri*, märkas, kunna fynas eller på annat fått märkas, vara vitterlig. I tatt teto, *istud non percipi potest sensibus*, det är ej märkeligit: *It. notum istud non est*, det är ej vitterligit. Tetostet, *dim.* märkas litet. Tetogåtet, *inchoat.* begynna at blifva märkelig.

TEUDNAHET, *v. a. servire, famulari*, tjena, vara i tjenst. I kuttek matte teudnahet qwekte herrait, *nemo duobus simul servire potest dominis*. Jubmeleb teudnahet, *Deum cultu religioso prosequi*, frukta och tjena Gud.

TEUDNAR, *servus, famulus*, tjenare, drång. Jubmelen teudnar, *qui Deum colit*, Guds tjenare, som dyrkar Gud.

TEUDNAHEM, teudnestem, *n. s. famulatus, cultus*, tjenst, dyrkan.

TEUD-

TEUDNO, *n. f. famulatus*, tjenst. Teudno faijen le, *in famulatu est*.

TEUDNOT, *famulari*, tjena. Teudnom leb so ludne akta japeb, *in famulatu apud illum fui unum annum*, jag har tjent et år hos honom. *vid. kaggot*.

TEUDO, *n. f. mas, sexus masculinus*, man, mankôn. *It. mo teudo, maritus meus*, min man.

TEUDOLATS, *n. a. masculinus, virilis*, mankôn tilhörig, manlig. Teudolatjeh, *mares*, mankôn, karlar.

TEUKE, wuojem teuke, *commoditas vesturæ ob nivem modice & quantum satis est altam*, godt åkføre af lagomt mycken snö, lagomt slådföre.

TEUS, *n. a. adultus, qui viribus pollet & ætate est adulta*, fulltagande, fullvåxt och stark. Teusa kradna, *socius viribus perfectus*. Teusa fwaines, *famulus ad omnia negotia aptus*, en fulltagande drång, en flink drång. *Comparat. teusab, mera rask och fulltagande*.

TEUTET, *v. a. implere*, upfylla. Litteb tjatfin teutet, *vas implere aqua*, fylla kårilet med vatten. Teutestet, *dim. litet fylla*. Teutegåtet, *inchoat. begynna at upfylla*.

TEUTELET, *v. a. celeriter implere*, hastigt upfylla.

TEUTETES, teutates, *n. f. explementum*, fyllnad. Teutatefeb ådtjoi, *explementum nactus est*.

TEUWAK, *n. f. ådtje teuwakefne, obesus, qui corpore est carnosus*, fet, kóttfull.

TEUWAS, teuwes, *n. a. plenus*, full. Teuwas tjatfest, *repletus aqua*, full med vatten. Teuwa kare, *vas repletum*, fullt kåril. *Comparat. teuwasub,*

fullare. *Superlat. teuwafumus*, fullast. Teuwaswuot, *subst. plenitudo*, fullhet, fyllnad.

TEUWET, teuwot, *v. n. impleri*, upfyllas, blifva full. Kare teuwei, *vas impletum est*, kårilet blef fullt. Teuweftet, *dim. något upfyllas*. Teuwegåtet, *inchoat. begynna at blifva full*.

TEWERDET, *de pecudibus dicitur dum abortum faciunt*, kafta af sig kalfven.

THRON, *thronus, solium*, thron.

TJABBAK, tjabbe, tjabbes, *n. a. pulcher*, vacker. Tjabbak neita, *virgo formosa*. Tjabbes tape, *mos pulcher, virtus*, vacker sed, dygd. *Ita virtutem vocarunt auctores ecclesiastici*. I le tatt tjabbe, *istud non decet*, det år fult. *Comparat. tjabbab, vackrare. Superlat. tjabbamus, tjabbemus, den vackrafte. Obs. tjabbak ad mores sæpe refertur & dicitur de venustate & corporis & animi integritate.*

TJABBESWUOT, *n. f. pulchritudo, elegantia*, skônhet, fågring.

TJABBAKIT, tjabbaft, *adv. pulchre, eleganter, decenter*, vackert, anständigt. Tjabbaft wiefot, *honestam agere vitam*, lefva vackert och anständigt.

TJABBOT, *pulchritudo*, dåjelighet, skônhet. Tjabbotinas, *pulchritudine sua*.

TJABBOT, *v. n. pulchrum fieri*, blifva vacker. Tjabbom le talle, *pulchrior nunc factus est*, han har nu blifvit vackrare. *It. de pecudibus, pingvescere*, blifva fet. Tjabbostet, *dim. blifva litet vackrare. Tjabbogåtet, inchoat. begynna at blifva vacker. It. pingvescere incipere, begynna blifva fet.*

TJABBOTET, *v. a. pulchrum efficere, decorare*, göra vacker, pryda.

TJAB-

TJABBTJET, *festinanter & ex omnibus viribus eniti*, af alla krafter och med största skyndsämhet bemöda sig, hålla i med kraft. Tjabbtjab mai, *enitor quidem pro virili*, jag bjuder väl til få godt jag kan.

TJABBTJEM, *n. f. nifus*, bemödande.

TJABMA, *vesica*, urin-blåsa.

TJABRET, *v. a. premere, torquere*, klåmma, pråffa. Kåtin tjabret, *manu torquere*, klåmma med handen. *It. urgere*, tvinga, pådrifva. Ib kalka to tjabret, *non te urgebo*, jag skal ej tvinga dig. Tjabre fo wuolget, *urge illum ut abeat*, drif på honom at han far bort. Tjabrestet, *dim. litet klåmma*. Tjabregåtet, *inch. beg. klåmma*.

TJABREM, *n. f. torsio, pressura*, klåmmande, pråffande. *Impulsus*, pådrifvande.

TJABROT, *v. a. frequ. id. qu. tjabret*.

TJABROTALLET, *v. a. intensiv. id. hårdeligen klåmma eller pråffa*.

TJABROTATTET, *v. a. & n. premendum sive torquendum curare*, låta klåmma eller pråffa. *Torqueri posse*, kunna pråffas.

TJADA, *prapof. per*, igenom. To tjada, *per te*, genom dig. Tjada windekeb, *per fenestram*, genom fenstret. Tjada åppes laidoi, *perquam peritus itineris*, genomkunnig ell. väl kunnig om vägen.

TJADATET, *v. n. penetrare*, gå igenom, genomtrånga. Tjatse tjadati, *aqua perfluebat*, vatnet gick igenom. Muorab luod tjadati, *globulus missilis lignum pertundebat*, kulan gick igenom tråstycket. Kirjeb tjadatet, *librum perlegere*, låsa igenom en bok. *Transl.*

Epe udne tokko aibmote tjadatet, *illuc hodie pervenire non possumus*, vi hinna ej fram dit i dag. Akten peiwen tokko tjadati, *uno die illuc pervenit*. Tjadatastet, *dim. litet genomtrånga*. Tjadatatjet, *inchoat. begynna gå igenom*, m. m.

TJADATAK, *n. f. diarrhœa*, durklopp. Tjadatakin le, *diarrhœa laborat*, han har durklopp. *It. transitus*, genomfart.

TJADATEM, *n. f. transitus*, genomfart.

TJADD, *carbo*, kol. Tjaddait påldet, *carbones coquere*, bränna kol. *It. fuligo*, sot.

TJADDET, *v. a. fuligine sive carbone infuscare*, svårta med kol, fota.

TJADDAJES, *fuligine ater*, fotig.

TJADDOT, *fuligine inquinari*, fotas, blifva fotig. Tjaddom, *fuligine infuscatus*, fotig, svart.

TJADNA, *spongia*, svamp. *vid. tjana*.

TJADNET, *v. a. ligare, vincire*, binda. Akti tjadnet, *colligare*, binda ihop. Pira tjadnet, *circumligare, obligare*, binda om, förbinda. Pira tjadni alde hawit, *obligabat vulnera ejus*. Tjadnestet, *dim. litet binda*. Tjadnegåtet, *inchoat. begynna at binda*.

TJADNETATTET, tjadnetet, *vide tjadanattett, tjanatet*.

TJADNETOWET, *passiv. ligari*, bindas.

TJADNEM, *n. f. vinctio*, bindande.

TJADNES, *n. f. vinculum, ligamen*, band.

TJADNOT, *v. n. ligari*, bindas, blifva bunden. Tjadnot kalka, *ligabitur*, han skal blifva bunden. *Transl. de animalibus dicitur, cum nimis cito crescere desinunt*, uphöra för hastigt at växa. Tat påtfo le tjadnom, *cre-*

re prorsus desit hic rangifer, denne ren har uphört at våxa.

TJAFETET & tjaffet, *v. n. salire, exsili-*
re, springa, hoppa. *vid. njultjet.*

TJAGNET, *intrare*, gå in. So kâik si-
tab tjagnet, *ad illum intrare volo*, jag
vil gå in til honom. Kâtai tjagnet,
intrare domum, gå in i huset. Kar-
woit tjagnet, *vestes induere*, klåda på
sig. Tjagnestet, *dim. gå som hasti-*
gast in. Tjagnegâtet, inchoat. begyn-
na at gå in.

TJAGNELTAK, *n. f. introitus*, ingång.
Descensus, nedergång, nedstigande.

TJAGNELET, *v. frequ. id. qu. tjagnet.*

TJAGNEM, *n. f. introitus*, ingång. Tjag-
nemest tflagget, *introitu prohibere.*

TJAGNETATTET, *facere intrare*, låta
gå in. Tjagnetatte weljabt kâtai, *fac*
ut frater tuus in casam intret. It. I
tjagnetatte, intrari nequit, man kan
ej gå där in.

TJAGGE, tjagke, *n. f. fasciculus*, knippe.

TJAJANET, *v. n. errare*, fara vilse, vil-
las. Metfin tjajanet, *in silvis oberra-*
re, gå vilse i skogen. Tije leiten ko
tjajanem sautseh, *eratis ut oves erran-*
tes. It. tjajanet, delinquere, fela, förse
sig. Tjajanaftet, *dim. fara litet vilse.*

Tjajanaftet, *inchoat. beg. at fara vilse.*

TJAJANADDET, *frequ. id. qu. tjajanet.*

TJAJANEJE, *aberrans*, vilsefarande.

TJAJANEM, tjajenes, *n. f. aberratio*, vill-
farelse. Te mijeb tjajenes walda,
nunc a via aberramus, nu fara vi vil-
se om vågen.

TJAJETET, *v. a. seducere*, förföra, för-
villa. Abma kuttek tjajeta tijeb, *ne*
quis vos seducat, Marc. 13: 5. Tjajeta-
ftet, *dim. litet förföra.* Tjajetatjet,
inchoat. begynna förvilla.

TJAJETATTET, *v. a. seducendum curare,*
facere ut aliquis erret, låta förföras,
göra at en blir förförd och förvil-
lad. Manab tjajetattet, *puerum sedu-*
ci pati, låta barnet blifva förfördt.

TJAJETEJE, *corruptor*, förförare.

TJAJETEM, *n. f. inductio in errorem,*
förförelse, förvillande.

TJAJIDNE, *n. avis, picus*, hackspik.

TJAJIM, tjajima, *n. f. risus*, skratt, löje.
Tjajima fusti i nokka, *risu is nun-*
quam desistit, han skrattar alltid.

TJAJIMET, tjajimet, *v. n. ridere*, le,
skratta. Mastet tjajimebet? *qua de re*
ridetis? hvad len j åt? Tjajimestet,
dimin. små-le. Tjajimagâtet, *inchoat.*
begynna le.

TJAJIMETET, tjajimatatjet, *id.*

TJAJIMEJE, tjajimateje, *ridens, qui ridet,*
en som ler. *Risor*, begrinare.

TJAJIJE, *n. f. desiderium, aviditas*, begä-
relse. Tjajije pâta munji tjajet, *scri-*
bendi cupiditate adficio, jag har be-
gårelse at skrifva. Târom tjajije, *ani-*
mus pugnandi, lust at slåss.

TJAK, ruoita tjak, *nates.*

TJAKANET, *v. n. capi*, rymmas. Juolke
i tjakan kabmaki, *calceus pedem non*
capit, ad pedem aptus non est, quia ju-
sto arctior est, foten rymms ej i skon.
Epe tanne tjakan, *hic nos non capit*
locus, justo arctior nobis hic est locus,
vi rymmas ej här. *Transl. Åpa fâi*
tjakane akten, *in similitudine secum invi-*
cem sunt, de komma ej öfverens med
hvarandra. Qwekte fâiwah åpa tjakane
akta wuoflei, *duorum arrogantium rarissima est amicitia*, två stora
rymmas ej i en säck. Tjakanastet,

N n n

dim.

dim. någorlunda rymmas. Tjakana-
tjet, inchoat. begynna rymmas.

TJAKANATTET, *frequ. id. qu. tjakanet.*

TJAKET, *tjaketats, tjaketes, n. a. qui magnum locum non capit, rymlig, som ej tager in stort rum. Transl. de homin. modestus, qui non est arrogans, höflig, en som ej är storlåten.*

TJAKET, *cedere loco, cedere, gifva rum.*

Tjake mo, *da mihi locum, gif mig rum. Tjake sive tjak, wai ådtjob tjåkkahet, da mihi locum sedendi.*

TJAKETET, *v. a. capere, rymma, kunna innehålla. I tatt litte tjaket tab kaik, omne hoc istud non capit vas, det kårilet drar ej alt detta. Wårald to i tjaketa, mundus te non capit. Land i tjaket tan ådna almatjit, tantam hominum turbam regio non capit, för få mycket folk är landet otillräckligt.*

TJAKSE, *n. f. tuber, tuberculum, knöl.*

TJAKSEK, *n. a. tuberosus, knölig.*

TJAKTJA, *autumnus, höst. Tjaktja pelest, ineunte sive nova hieme, ab autumno, ifrån hösten, i början af vinteren. Tjaktjek, quasi adv. est, autumno, tempore autumnali, om hösten, höste-tiden.*

TJAKTOK, *n. a. compactus, solidus, tät, fast. Tjaktok piargo, caro solida, que non est flaccida & mollis, stadigt och fast kött.*

TJALA, *tjal, n. f. incisio, incisiones ornatus caussa facta in opere aliquo ligneo aut metallico, krufning, inskärningar.*

TJALET, *v. a. sculper, sculpendo & incisiones faciendo crispere sive ornare, med inskärningar krusa, rista. Kareb tjalet, vas incisionibus ornare, vas crispere, krusa til et kåril. It. scribe-*

re, skriva. Kirjeb tjalet, epistolam scribere, skriva bref. Maite todn tjalah? quid scribis? It. diffecare, scindere, skåra fõnder, klyfva. Tjale tab qwoutot, diffeca hoc in duas partes, skår fõnder detta i tu stycken. Tjalestet, dim. skriva litet. Tjalegåtet, inchoat. begynna skriva, begynna skåra fõnder.

TJALEJE, *scribens, scriptor, den som skrifer. Jus tjalejeb kaudnet lulib, si scriptorem invenirem aliquem.*

TJALEM, *n. f. scriptura, skrifning.*

TJALATJET, *v. a. crispere, sculper, krusa, rista. It. secare cultro aut forfice, skåra eller klippa fõnder. cfr. tjalet.*

TJALASTAK & tjales, *n. f. incisio cultro aut alio instrumento facta, ristning eller krufning med knif eller något dylikt.*

TJALETET, *v. a. scribendum curare, låta skriva. Skalloi etjeb tjaletet, ad Cœnam Domini Sacram se adscribendum curare, låta skriva up sig til Skrift. Skattai tjaletet, in censum referendum curare.*

TJALATALLET, *v. n. adscribi, inscribi, inskrivas.*

TJALETATTET, *v. n. scribi posse, kunna skrivas. I talle tjaletatte, scribi nunc nequit.*

TJALOG, *n. f. scriptum, scriptura, skrift.*

Tjalek, *id. Ailes tjalog, Scriptura Sacra, den helige Skrift. Tjalog åppes, peritus scriptura. Auta tjalog, præscriptum, föreskrift. Paijelt tjalog, inscriptio, öfverskrift.*

TJALGAT-WANK, *hernia, bråck. cfr. tjalget.*

TJALGET, *v. n. decidere, delabi, falla ner.*

ner. Jågna tjada tjagei jaurai, *per glaciem delapsus est in lacum*, han for ner i fjón genom isen. Juolke tjalgai jågna tjada, *pede glacies pertundebatur. It. de pecudibus dum pingvescunt*. Påtsoh tjalgeh tan jaken, *hoc anno rangiferi pingves evadunt*. Meseh puorakit tjalgeh, *vituli rangiferini optime adolefcunt & pingvescunt*, renkalvarne våxa til och blifva feta. Tjalgestet, *dim.* Tjalgagåtet, *inchoat.* begynna at blifva fet.

TJALLET, *v. n. de rangiferis dicitur, dum fruticibus & arboribus cornua adfricant autumnno, quando catulitionis tempus instat, ut lanugine, qua æstate obducta sunt cornua denudentur, cfr. nameh, tjallet, skubba hornen emot trån och buskar, som renarne göra om hösten, när springetiden instundar, at rifva bort det ludna skinnet, hvarmed hornen åro öfverdragna om sommaren, se nameh.*

TJALLOT, *v. n. obdurescere, hårdas, blifva hård. Harjanemest tjallot, obdurescere consuetudine, blifva hårdad genom vanan. Tassa leb mon tjallom, ejus rei consuetudine obdurui, ut illam jam facile perferre possim, jag är hårdad och van dervid.*

TJALME, *oculus, öga. Tjalmit tappet, claudere oculos, tillfluta ögonen. Tflaggas tjalmi kåttjet, attente conspiceret, oculorum intentione adspicere, se stint uppå, noga se på. Tjalmai ådtjot, in conspectum obtinere, få i ögnafigte. Tjalme kakka, pupilla oculi, ögnasten. Tjalmit tflagget, oculos intendere, spåna ut ögonen. Tjalme pele, alter oculorum, det ena ögat. Tjalmetak,*

cas. negativ. sine oculis, utan ögon. Tjalmi tjuoppet, niçtari, blinka med ögonen. Tjalme halgon, in conspectu, ante oculos, evidenter, ögonskenligen, för ögonen. Tjalme-tramkaldak, içtus s. niçtus oculorum, blinkande med ögonen, ögonblick. Tjalme harme, supercilium, ögonbryn. It. tjalmes, macula retis, maska i et nät. Tjalme-kulbme, palpebræ. Tjal-mats, dim. Fenn. filmå, oculus.

TJALMAK, *n. a. qui visu gaudet acerrimo, en som har god syn.*

TJALMEPELAK, *monoculus, enögd.*

TJALMETEBME, *tjalmeteme & tjalmestes, n. a. cæcus, blind. Tjalmeteswuot, cæcitas, blindhet.*

TJALMET, *v. n. visum recuperare, åter få sin syn igen. Tjalmetebme lei fodn, walla tjalmes walt, cæcus erat, nunc autem visu rursus gaudet, han var blind, men har åter fått sin syn igen. Tjalmetstet, dim. Tjalmagåtet, inchoat. begynna få sin syn igen.*

TJALMETOWET, *passiv. occæcari, lumine oculorum privari, blifva blind.*

TJALMETATTET & tjalmetuttet, *v. a. occæcare, cæcum reddere, göra blind.*

TJALMES, *n. s. ventriculus pecudum aqua lotus & aëre siccatus, quo vasis instar utuntur, cfr. fatte, kreaturs mage, den Lapparne betjena sig af til kåril, se fatte. Obs. fatte est pecudum majorum, tjalmes vero vitulorum & pecorum, etiam avium stomachus.*

TJALMET, *v. a. tjalmem, vid. luoskot, luoskom, id.*

TJALOT, *scribi, inscribi, skrifvas up, inskrifvas. Skattai tjalog, in censum referri, blifva skattskrefven.*

TJALS, tjalfa, *crusta nivis*, skara, skar-
fnö. *vid.* tjarw.

TJAMK, *adv. firmiter*, hårdt, fast. Tjad-
net tjamk, *firmiter altigare*, binda
hårdt til. Tjamket, *v. a. firmiter li-
gare*, hårdt binda. *vid.* tjauketet, *id.*

TJANA, *fungus*, svamp. Niwfa tjana,
fungus betulæ, unde *fomes preparatur*,
svamp hvaraf fnöske göres. *Norrl.*
tjuka.

TJANAK, *n. a. non ligatus*, obunden,
cfv. tjadnet.

TJANAS, *n. f. ligamentum*, band. Tja-
nas ketjen le, *ligatus est*, han är bun-
den. Tjanas badde, *ligamen*, band.

TJANATATTET, *v. n. ligari posse*, kun-
na bindas. I tjanatatte, *ligari nequit*.

TJANKET, *confidere*, lita på. Rikines
tjanka, *divitiis suis confidit*, han li-
tar på sin rikedom.

TJAPPES, tjappok, *n. a. niger*, svart.

Tjappet, *id.* Tjappes håst, *equus ni-
ger*, en svart håst. Tjappes kapte,
tunica nigra, svart tröja. *Transl.* tjap-
pes almats, *homo sordide parvus*, en
mycket nidsk och snål människa.
Comparat. tjappetub, svartare. *Superl.*
tjappetumus, den svartaste.

TJAPPOTET, *nigrescere*, blifva svart.
Muoto tjappoti, *vultus nigrescebat*,
ansigtet blef svart. *Transl.* Aptsa
fodn tjappoti, *valde factus est tenax*
f. parvus, han har blifvit alt för nisk.

TJAPPOTATTET, tjappotuttet, *v. a. ni-
grum reddere, nigro tingere colore*, gö-
ra svart, svårta.

TJAPPOTOWET, *id. qu.* tjappotet.

TJAPPOS, *n. a. usu non attritus*, qui *ad-
huc utilis est*, brukbar, som ännu ej
är utnött. *Transl.* tjappos pådnje,

senex qui firmo adhuc corpore est, en
gubbe, som ännu har god kropps
styrka.

TJARATALLET, *v. n. insomniis vexari*,
plågas af elaka drömmar. Tjaratal-
lib tane ijan, *hac nocte insomnia me ter-
ruere*, jag hade elaka drömmar i natt.

TJARATALLEM, *insomnium*, elak dröm.

TJARES, *n. a. terribilis*, förskräckelig.
Tjares njäko, *insomnium*, elak dröm.

TJAREBDET, *v. n. de oleo aut alio pingvi
liquido dicitur aquam supernatante*,
fåges om flätt eller annat fett, som
flyter ofvan på vatnet.

TJARFO, *instrumentum hastæ instar*, quo
glaciem pertundunt, isbila, et verktyg
at göra hål på isen med. *Fenn.* tuura.

TJARG, *n. f. glacies nive nudata*, quan-
do *nix calore resoluta est* & *glacies nu-
da remanet*, is hvaraf fnön är bort-
tinad, bar is.

TJARRET, *v. a. exprobrare, objicere*, fö-
rebrå. Tjarra munji affjit, *facinora
mihi exprobrat*, han tilviter mig mis-
gärningar. Tjarrestet, *dim.* litet fö-
rebrå. Tjarragåtet, *inch.* beg. förebrå.

TJARREM, *n. f. exprobratio*, tilvitelse.
Tjarrem åme, *caussa sive res, quæ ali-
cui exprobratur*.

TJARROK, *rigidus, asper*, stråf, skarp.
Tjarrok skautja, *barba rigida*, styft
skågg.

TJARRSET, *v. n. iracundum se præbere*,
ira indulgere, vifa sig ond, vara ond.

TJARW, tjarwa, *crusta nivis*, skara.
Route tjarw, *crusta nivis altius conge-
lata, quæ incedentium molem sustinere
valet*, stark eller hårdt tilfrusen fnö,
skara, på hvilken man kan gå.

TJARWET, *v. n. de nive dicitur, dum cru-
sta*

sta obducitur, fåges når det blir skara på snön. Tjarwemen le talle, *cru-
sta nunc sit nivis congelata*, det blir nu skara på snön. Tjarwestet, *dim.* blifva litet skara. Tjarwegåtet, *inchoat.* begynna blifva skara.

TJARWET, *torquere*, klåmma. v. tjabret.

TJASKA, *n. s. frustum piscis, pars piscis dissecti*, et fiskstycke. Kaska tjaska, *media pars piscis.*

TJASKE, *mustela*, hermlin. v. puoitek.

TJASKET, v. a. *jacere*, kasta. Erit tjasket, *abjicere, rejicere*, kasta bort. Ulkos tjasket, *ejicere*, kasta ut. Wuolos tjasket, *dejicere*, kasta ner. Wuolai tjasket, *subjicere*, kasta under. *Transl.* piåbmo tjaska kukkes nelgojit, *cibum ægre ferunt, qui diu famem passi sunt*, maten söker dem, som länge hafva hungrat. *It.* tjasket, *percutere*, slå. Tjaskestet, *dim.* Tjaskegåtet, *inchoat.* begynna kasta. Tjaskajet, *id.* Tjasketattet, *conjici posse*, kunna kastas. *cfr.* palkestet. *Fennon.* lasketan, *jacio.*

TJASKATJET, tjasketet, *frequ. id.*

TJASKATET, v. n. *conjicere se*, begifva sig. Tjaskati wuolos, *se deorsum conjecit*, han begaf sig nederåt. Tjaskati kåtai, *in tugurium celeriter intrabat*, han gick hastigt in i kojan. Puotfelwas sifa tjaskati, *morbus introrsum versus est*, sjukdomen slog in.

TJASKEM, *n. s. jactus*, kast, kastande.

TJASME, *n. s. pustula, papula, blema*, qvifsla. Tjasmak, *pustulis obsitus*, full med qvifslor.

TJAST, *nix madida, tabes nivis*, kram snö, våt snö.

TJATJE, *unicornis*, som har et horn.

TJATJESTET, v. a. *indigitare, digito monstrare*, peka på, med pekande utvifa. Suormin tjatjestet, *id.*

TJATSE, *n. s. aqua*, vatten. Tjatseb jukket, *bibere aquam*, dricka vatten. Tjatseb kåiket, *sitire*, törsta. Tjatse kårrek, *aquæ superficies*, vattubryn. Tjatse puotfes, *hydropicus*, vattufigtig. Tjatse puotfelwas, *hydrops*, vattufot. *In Novo Testamento occurrunt.* Morbus hic Lapponibus fere est ignotus. Kuna tjatse, *lixivium*, lut. Tjatsetak & *contr.* tjatset, *cas. negativ. sine aqua*, utan vatten.

TJATSAJES, *n. a. aquosus*, vattufull.

TJATSAHATTET, v. a. *rigare, aqua humectare*, vattna, *1 Cor. 3: 6, 7.* *Usitatus* tjatfin tåbbotet, låktet.

TJATSALET, v. n. *immadescere*, blifva våt, vattnas. Njalme tjatsal, *os immadescit*, munnen vattnas.

TJATSALASTET, v. n. *misericordia commoveri, lacrymis non posse abstinere*, hafva medlidande, ej kunna hålla sig från tårar. Idtji ludnok tjatsalaste, *misericordia non commotus est*, han blef ej rörd af medlidande.

TJATSEK, *calceus coriaceus*, låder-sko. *Qu. dic. calceus aquatilis. Oppos. sunt tales, qui villosi sunt, quibus hieme utuntur, qui aquam non ferunt.*

TJATSETES, *n. a. aqua carens*, vattulös. Tjatsetes kebne, *abenum in quo aqua non est.*

TJATSETET & tjatset, v. a. *aqua eluere, aqua macerare*, vattnläggga, utblöta med vatten.

TJATSITET, v. n. *aquoso esse gustu*, smaka vattenaktigt. Saltetes piåbmo tjatlit, *cibus insulsus aquoso & nauseoso gustu*

gustu est, ofalt mat har en obehagelig och vattenaktig smak. Tjatsittet, *dim.* smaka litet vattenaktigt.

TJAIK, *adv. firmiter, arcte*, fast, stadigt, hårdt. *vid. nannost.* Tjauk jakket, *firmiter credere*, tro stadigt. Tjauk ja tjauk kottjot, *graviter mandare*, strängeligen befalla. Tjaukebit lokket, *voce elatiore legere*.

TJAIKES, tjaukok, tjauka, tjauges, *n. a. firmus, distentus*, stadig, fast, spänd. Tjaukes råkkåles, *oratio seria*, alfvarlig bön. Tjaukes tjuolm, *nodus arcte connexus*, hårdt tilbunden knut. Tjaukeswuot, *firmitas*, fasthet, stadighet.

TJAIKESIKT, *adv. vide* tjauk.

TJAIKET, *v. n. Pjägga* tjauka, *ventus fit vehementior*, vådret blir håftigare. Tjaskem tjauka, *frigus magis fit vehemens*, kölden blir starkare. Tjaukab parget, *ko wuoringestab, post otium majori cum nisu laboro*, jag blir hurtigare at arbeta, när jag har hvilat mig. Tjaukestet, *dim.* Tjaukagåtet, *inchoat.*

TJAIKESTET, tjaukestet, *v. a. arripere*, gripa til. Kåtin tjaukestet, *manu arripere*, gripa i med handen.

TJAIKETET, tjaugetet, *v. a. intendere*, utspänna. Kainob tjauketet, *funem extendere*, sträcka ut repet. Tjuolmeb tjauketet, *nodum adstringere arctius*, hårdare tilknyta. *Oppos. est* metetet. Tjauketastet, *dim.* litet utspänna. Tjauketatjet, *inchoat.* begynna utspänna.

TJAUR, *nanus, qui exigua est statura*, dvärg, liten til växten. Tjaurats, *dim. id.* *De pecudibus sæpius dicitur, interdum de hominibus.*

TJAUTES, *n. f. locus acclivis*, backe, som bär upføre. Tjautesit wadset, *per loca acclivia ascendere*, gå upføre branta backar. Tjautesats, *dim.* en liten backe. *It.* Tjautes, *locus, ubi piscis ova parit ventrem fundo lacus aut amnis adfricans*, tjautes kallas ock det stället där fisken gnider sig emot sjöbotten, då han släpper rämnen. Tjautestet, *v. n. de piscibus dicitur hoc facientibus*. Tjautestet, fåges om fiskar, när de gnida sig emot botten.

TJAUTASATTET, *v. n. sursum paulatim vergere*, luta upføre, småningom bära upåt.

TJAUTET, *v. a. advehere, sursum vehere*, framföra, föra upføre. Waren nal tjautet, *in montem vehere*, föra uppå berget. Mårest tjautet same ådnami, *ex ora maritima in Lapponiam vehere*, föra up til Lappmarken ifrån landsbygden. Tjautegåtet, *inchoat.* begynna föra upføre.

TJAWELK, *dorsum, tergum*, rygg. *It. jugum montis*, bergsrygg, bergslid.

TIBBER, *numerus quadragenarius*, et tal af 40, et timber.

TIBDET, *v. n. mitescere*, blifva blidt. *De nive dicitur dum mitescente cælo resolvitur*, tina, tåa. Tibda udne, *regelatur hodie nix*, snön tinas up i dag, det tåar i dag. Tibdestet, *dim.* tåa litet. Tibdegåtet, *inchoat.* beg. tåa.

TIBDOK, *n. a. morigerus, qui non eget multa castigatione sive animadversione*, bøjelig, som ej är svår at tukta. Tibdok mana, *infans docilis & morigerus, qui facile castigatur*, et barn, som ej är svårt at aga. *Lycksel.*

TIBMA, *anno præterlapso*, i fjol.

TIB-

- TIBMATS, *n. a. ad annum præterlapsum pertinens*, förra året tilhörig. *v. timats*.
 TIBM, tibma, tibmes, tibmok, *n. a. mollis, lenis*, mjuk, blöt. Tibma ullo, *lana lenis*, mjuk ull. *Transl.* Tibma piargo, *caro bene cocta*, väl kokadt kött, som ej är segt. Tibmawuot, tibmokuot, *mollities*, mjukhet.
 TIBMET, *v. n. mollescere, emolliri*, blifva mjuk, blötna. Piargob wuoffjet tassa ko tibma, *carnem coquere usque dum mollescit*, koka kött til dess det blir mjukt. Rerte wuoitafest tibma, *oleo emollitur corium*, lädret blir mjukt af smorning. Tibmestet, *dim.* mjukna litet. Tibmagätet, *inchoat.* begynna mjukna.
 TIBMETET, *v. a. mollire*, göra mjuk.
 TID, *n. s. mos, ritus*, plågsed. Tollots tid, *mos antiquus*, gammal plågsed. *It. ritus superstitiosus*, vidskepelig sed, skräck. Tidalats, *superstitiosus*, vidskepelig. *vid. did.*
 TIDESTALLET, *v. n. ritus superstitiosos sequi, superstitioni addictum esse*, råtta sig efter skräck, vara vidskepelig. Tidestalleje, *part. præf. qui ita facit*, vidskepelig.
 TIDESTALLEM, *superstitio*, vidskepelse.
 TIDNE, *stannum*, *vid. tadne*.
 TIDNO, *flex*, flinta.
 TIE, *tunc*, då. *vid. die, te*.
 TJEDMOK, *n. a. lentiginosus*, fråknig. Tjedmok arodeje, *facies lentiginosa*, fråknigt anfigte.
 TJEKET, *n. a. insipidus, aridus & insipidus*, torr, osmakelig. Tjeket le tat piabmo, *aridus & insipidus hic est cibus*, denne maten är torr och osmakelig.

- TJEKTJA, *milvus*, örn, fiskgjös.
 TJENAR, *servus*, tjenare.
 TJENASTAK, *meritum*, förtjenst, tjenst.
 TJENOT, *v. a. experiri, sentire, smaka, känna*. Nelkeb tjenot, *famem pati*, lida hunger.
 TJENTA, *ancilla*, piga.
 TJENTOSTET, *ancillæ famulatu fungi*, tjena för piga. Tjentostam leb so ludne jakeb, *ancilla fui ejus unum annum*, jag har tjent hos honom för piga et år.
 TJEPPE, tjeppes, *n. a. quidvis faciendi peritus, artium manuarium imprimis edoctus*, flög, handflög. *Transl.* lokko tjeppes, *doctus legendi*, snäll at läsa. Tjeppes wiefot almatji kum, *conversationis cum aliis hominibus peritus*, en som väl kan lefva med folk. *Oppos. tjuorpe*. Tjeppeswuot, *subst.* flöghet, skicklighet.
 TJEPPESTALLET, *v. n. affabre agere studere*, vilja vara flög. Wigga tjeppestallet, *peritum agere vult fabrum*, han vil vara mycket konstig.
 TJEPPESIKT & tjeppet, *adv. affabre, artificiose*, konstigt, flögt.
 TJERBMAK, *vitulus rangiferinus anniculus*, et års gammal renkalf.
 TJERETET, *v. a. sagena sub glacie piscari*, draga isnot. Tjeretem- *sive tjere qweleh*, *pisces hoc modo capti*, fisk som är fångad med isnot.
 TJEROT, *v. n. flere*, gråta. Mana tjero, *infans vagit*, barnet gråter. To mon tjero, ko todn wuolgal, *te lugeo abeuntem*, jag gråter öfver din bortresa. Tjerostet, *dim.* litet gråta. Tjerogätet, *inchoat.* begynna gråta.
 TJEROM, *n. s. fletus*, gråt.

TJEROSTALLET & tjerotallet, *v. a. intensiv. vehementer flere, plorare, håftigt gråta.*

TIETET, *scire, veta. vid. tetet &c.*

TIETI, tiet, *vid. diet.*

TJETJA, *septem, sju. vid. kietja, id.*

TJETJES, *n. a. numeral. Tjetjes lepe, septem sumus, vi äro sju til antalet.*

TJETJER, *digitus minimus, lillfinger.*

TJETSE, *patruus nati minor ejus patre, cujus est patruus, yngre farbroder. Fenn. fetå, patruus.*

TJETSEW, *patruelis, brorson el. dotter.*

TJEURES, *lutra, vid. tjåura.*

TJEURETET, *ingrato esse gustu & rancido, vara af en från och obehag. smak.*

TJEURET, *vid. wuojet.*

TIEUTET, *implere, vid. teutet &c.*

TIEWA, *collis, backe. vid. tåwa.*

TIEWAS, *tiewet. vid. tåwas, tåwet.*

TJEWTJE, *quadrupedum animalium poplites pedum posteriorum, knå på bakbenet hos fyrfotade kreatur.*

TIETET, *vid. tiptet.*

TIGGE, *judicium, forum, ting. Tiggai stebnot, in jus vocare, citare, ståmma til tings. Tigget, judicis munere fungi, judicium exercere, tingta, hålla ting.*

TIGGAR, *mendicus, tiggare.*

TIGGOT, *mendicare, tigga. Tiggom, mendicatio, tiggeri. cfr. watet.*

TIGL, *tigle kedke, later, tegelsten.*

TJIDDET, *v. a. contradicere, reniti, emotfåga, streta emot. Tjidda sadnaseb, veritati reluctatur, han strider emot fanningen. Inta fodn mo hålit tjiddet wigga, verba is mea semper irrita facere vult. Ale mo tjidde, noli mihi contradicere, lägg dig icke emot*

mig. Tjiddestet, dim. Tjiddegåtet, inchoat. begynna fåga emot.

TJIDDEM, *contradictio, reluctatio, motfågelse, motstånd.*

TJIDDETATTET, *v. n. contradici posse, kunna motfågas. I tatt tjiddetatte, istud negari non potest, det kan ej nekas.*

TJIDDOKES, *qui semper contradicit aut renititur, en som alltid lägger sig emot.*

TJIDME, *lentigo, fråkna. Tjidmek, lentiginosus, fråknig. vid. tjedmok.*

TJIDNOS, *tjidnot. vid. tjinos, tjinot.*

TJIDTJE, *ita matres suas infantes appellans, mamma, mater, mor, mamma.*

Tjidtjam puoram, *mater mea carissima, min kåra mor. cfr. niddtje.*

TIJE, *n. plur. pron. vos, J.*

TJIKKA, *nivis manu formatus globulus, snóbåll. Lyckfel.*

TJIKKOT, *v. n. uno pede salire, hoppa på et ben.*

TJIKTET, *v. a. Werbmitt tjiktet, retia resarcire, bota nåt. De retibus tantum dicitur. Tjiktetstet, dim. Tjiktegåtet & tjiktetatjet, inchoat. begynna bota nåt. Tjiktetattat, neutr. resarciri posse, kunna lappas eller botas. I tat werbme tjiktetatte, resarciri nequit hoc rete, detta nåtet kan ej lappas.*

TJIKTEMES, *n. s. filum quo retia resarcienda sunt, garn at laga nåt med.*

TJILDET, *valere, in pretio esse, gålla, vid. jåttet.*

TJILDASTALLET, *v. n. superbire, magni se aestimare, tycka mycket om sig.*

TJILDOK, *n. a. pretiosus, qui in pretio est, gållande, som är i pris. Tjildok nautte, pellis ferina pretiosior. It. tjildok ålma, vir de se bene sentiens, en man som har stora tankar om sig.*

TJI-

TJILET, *v. n. salire*, hoppa, springa.

Tjilet kedken nal, *insilire in lapidem*, hoppa uppå en sten. Tjilestet, *dim.*

Tjilegâtet, *inch. Fenn. kijlin, lascivio.*

TJIMA, *n. f. curvamen, flexura*, *v. fâjo.*

TJINOK, *tjinos, n. a. compactus, durus*, tât, hård. Tjinok muor, *lignum solidum & durum*, hårdt trå. Tjinok muot, *nix compacta*, hård snö.

TJINO, *tjidno, obstructio*, förstoppelse.

TJINOT, *v. n. durescere*, hårdna. *It. obstrui, alvi obstructione laborare*, blifva förstoppad.

TJINOTET, *v. a. indurare*, göra hård. *It. obstructionem alvi caussare*, förorsaka förstoppelse.

TIJOD, *n. f. decuma, decima*, tijonde.

TJIPTET, *v. a. curvare, flectere*, böja.

Tjiptet miålgaseb, *curvare carinam.*

Tjiptes muor, *instrumentum curvandi ligna*, verktyg at böja med, båndtrå.

TJIRGOT, *vid. tširgot.*

TJISKO, *n. f. affectus aliquis vehementior*, öfverilning, någon håftig finnes-rörelse. TjisKO munji pâta, *affectus me invadit vehemens*, et il kommer at mig. TjisKO fuono, *peccatum involuntarium*, svaghets fynd.

TJISKOR, *idem.*

TJISKOT, *v. n. affectu aliquo animi vehementer incitari*, af någon håftig finnes-rörelse upretas, få en öfverilning. *It. de pecudibus, salire, ambobus simul pedibus salire*, hoppa, springa i firsprång. *vid. tjuoskot, id.* TjisKO-gâtet, *inchoat.* begynna at få en öfverilning.

TJITTA, *n. f. clavus*, pinne, plugg. *cfr. naule.* *Transl. âlma le ko tjitta, vir ille est perversissimus, qui propositi aut*

sententie sue nimis est tenax, han är en mycket envis man. Tjittats, *dim.* en liten pinne.

TJITTET, *v. a. vid. naulet. It. id. quod tarjet.* Se tarjet. Ib tjitte âdet, *dormire nequeo, exsomnia sum*, jag kan ej sofva. Norrl. gittar ej sofva.

TJITTETUM, *n. a. clavis affixus*, fastnåglad. *Transl. tassa le fodn ko tjittetum, in ista ille re maxime pertinax est*, han är mycket envis deruti.

TJITTJE, *aculeus*, en tagg. Tjittjats, *dim.* liten pigg.

TJITTO-TJALMAK, *cui oculi sunt exstantes*, utôgd. *cfr. tjitta.*

TJIWA-KÂTE, *carcer*, fånghus.

TIK, *tikka, n. a. certus, fide dignus*, vifs, trovårdig. Tikka sakab tan pira a-nab, *compertum ista de re habeo*, jag har mig den faken noga bekant.

TIKKE, *pediculus, lus.* *Angl. tick, id.*

TIKKAJES, *pediculosus, lusig.* Tikkos, *id.*

TIKKET, *v. n. pediculos alere, pediculos nancisci*, blifva lusig.

TIKS & tikfje, *canis femina*, tik.

TIKTOK, *n. a. compactus, solidus*, tât. Tiktok kare, *vas cui nullæ sunt rimæ, et tât kâril.* *Transl. tiktok âlma, qui reticenda reticet*, en som kan vål tiga med hemligheter. *cfr. lauk.*

TIKTOT, *v. n. compactum fieri*, blifva tât. Tiktogâtet, *inchoat. vid. lauket.*

TIKTOTET, *v. a. compactum reddere*, göra tât. Tiktotastet, *dim.*

TILAST, *adv. exacte, accurate, de jactu teli aut ictu dicitur*, huggligt. Lâdeb njuolin tilast teiweti, *avem sagitta mediam transfigebat*, han träffade fogelen huggligt med pilen.

TILA, *chartæ lusoriæ maculis quadratis notatæ*, ruter i kort.

TILESK, *securis major*, stor yxe, bila.

TILJA, *tabula sive sella, in qua in cymbis sedemus*, fåte eller skätta i båtar at sitta på.

TILJE, *n. s. occasio, opportunitas*, tilfålle. Puore tiljeb ådtjoi, *opportunitatem nactus est*, han fick godt tilfålle. Fenn. tila.

TILKOT, *v. a. pelles preparare & alutam*, bereda skinn, fåmska. *vid. altet*.

TILLE, *aliquod animal, quo tanquam instrumento usi sunt olim Lappones venefici, ut e. gr. lupus, ursus, corvus aut aliud, quas bestias magica arte & veneficio ad quævis mala in alios homines inferenda incitare potuisse feruntur, aut etiam ad opitulandum sibi met ipsis vel aliis*. Tille kallades något visst djur, såsom til ex. en varg, björn, korp eller något annat, hvaraf Lapparne berättas hafva kunnat betjena sig, genom svartkonst och någon hemlig bekantskap med samma djur, at göra andra menniskor skada, el. ock hjälpa sig sjelfva och andra. Mo tille le tat lādde, *avis hæc meum est, quo utor, adminiculum sive instrumentum*, denne fogelen betjenar jag mig utaf til håxeri. Swalab tillen tokko rajab, *vulpem albam illuc mitto desiderio meo satisfacturam*, jag skickar dit en hvit råf, som skal görat.

TILLES, *n. a. vid. karwes*, stådes. I le tilles, *in parato non est*, det år ej til hands. Till, *id. Fen. talde, in promptu*.

TILLETALLET & tillotet, *v. a. faciendum curare, efficere*, komma til våga, låta ske.

TILMA, *n. s. agitatio aquæ*, vattnets sqvalpande.

TILMOT, *v. n. agitari, commoveri, de aqua dicitur*, sqvalpa. Paroh tilmoh, *undæ fluctuant*, böljorna sqvalpa och håfva sig.

TILPE, *n. s. jocus, jocus ineptior*, skåmt, dåraktigt skåmt. *vid. telpe*.

TILPETET, *v. n. jocari, ineptire*, skåmta.

TILSES, *n. a. imbecillis, inutilis*, svag, odugelig. Tilses herke, *rangifer veltarius minus vegetus*, en svag kórren.

TIM, *bora, tima*. Timapele *sive timalakke, dimidium boræ*, half tima. Kid-da tim, *tempus verum*, vårtiden.

TIMA, timan, *anno præterlapso, v. tibma*.

TIMATS, *n. a. ad annum proxime præteritum pertinens*, hörande til fõrra året. Timats kordne, *hordeum anni præterlapsi*, fõrledit års korn. *Prov. I le sodn timats mana, valde est ætate provectus*, han år rätt gammal. Timatjest, *ab anno præterlapso*, sedan fõrledit år.

TIMBER, *tigni*, timmer. Timbertet, *struere, ædificare*, timra.

TIMES, timok, *n. a. mollis*, mjuk. *v. tibm*.

TIMET, *v. n. & timetet, v. tibmet &c.*

TINGOT, *v. a. vid. trawet, wainotet*.

TINDO, *de pecudibus dicitur, stomachi efflatio sive tumor, cum venter distenditur, quo morbo rangiferi imprimis laborant sæpe letali*, en sjukdom hos renarne då buken svåller up, hvaraf de ofta dö.

TINOHET, *v. n. dulci esse sapore*, smaka sõtt, vara af sõt smak.

TINT, *n. mensuræ, quarta pars canthari*, halfstop.

TJODTJAS, *n. s. labor vehemens*, strångt arbe-

arbete. Tjodtjalin orrot, *laborem sustinere improbum*, hafva mycket arbete, flita ondt, *a verbo*

TJODTJOT, *stare*, stå. Juolki nal tjodtjot, *pedibus insistere*, stå på fötterna. Auten tjodtjot, *præesse*, förestå, förvalta. Pira tjodtjot, *circum stare*, stå omkring. Pelen tjodtjot, *a partibus esse*. Wuoste tjodtjot, *resistere*, stå emot. Tjodtjostet, *dimin.* stå litet. Tjodtjogåtet, *inchoat.* begynna stå.

TJODTJOJE, *stans*, *qui stat*, stående.

TJODTJOT & tjodtjo, *id.* Tjodtjot pärä, *edit stans*, han åter stående. Tjodtjo almats, *homo erectus*, en stående menniska.

TJODTJOK, *in rem familiarem attentus*, husaktig, god hushållare.

TJODTJALASTET, *resistere*, *repugnare*, fåtta sig emot, vara motsträfvig. Tjodtjalastet äiwalatjen wuost, *magistratui resistere sive se opponere*, fåtta sig emot öfverheten.

TJODTJETET, *tjodtjetet*, *v. n. subsistere*, stadna. Tjodtjeti tala, *statim gradum sistebat*, han stadnade straxt. Tjodtjetastet, *dim.* litet stadna. Tjodtjetatjet, *inchoat.* begynna stadna.

TJODTJOTET, *stare permittere*, låta stå. Ale mo kukkeb tjodtjote, *ne sinas me diutius heio stare*, låt mig ej stå här längre. *It. postulare*, *exposcere*, påstå, utfordra. Palkab tjodtjotet, *mercedem postulare*, fordra betalning. *It. præesse*, *administrare*, förvalta, förestå. Heimab tjodtjotet, *rem familiarem administrare*, förestå hushållet. Ammatetb tjodtjotet, *muneri præesse*, förvalta ämbetet. Tjodtjotatjet, *inchoativ.* begynna påstå, m. m.

TJODTJOTEJE, *administrator*, förvaltare. Tjodtjotejeh Jubmelen tjåkoswuoten paijel, *dispensatores mysteriorum divinorum*, 1 Cor. 4:1. *It. qui efflagitat quid & poscit*, en som påstår eller fordrar ut.

TJODTJOTEM, *n. s. administratio*, förvaltning. *Postulatum*, påstående.

TJOKKAHET, *sedere*, sitta. *v. tjåkkahet.*

TJOKKETET, *recumbere*, *considerare*, *vid.* tjåkketet.

TJOKKOLDET, *v. a. titillare*, kittla. Ele mo tjokkolde, *noli me titillare*, kittla mig ej. Tjokkoldattet, *frequ. id.*

TJOKKOLDEM, *tjokkoldallem*, *n. s. titillatio*, kittlande, retande.

TJOKKOTES, *macer*, *macilentus*, mager. Tjokkotes påtso, *rangifer macilentus*.

TJOKKOTET, *v. a. macilentum reddere*, *macerare fame*, göra mager, utmångla. Tjokkotowet, *macie extabescere*, blifva mager.

TJOKTOK, *n. a. vi elastica gaudens*, *rigidus*, spånstig, styf. Tjoktok juoks, *arcus rigidus*, en styf båge. Tjoktok lafe, *sera rigida & firma*, et styft och stadigt lås.

TJOLGO, *n. s. vid.* klapa.

TJOLONJES, *meteoron ignitum*, *ignis fatuus*, *draco volans igneus*, drakaljus, lycktgubbe. Tjolonjes tåll, *id.*

TJOROTET, *canere*, gråna. *v. tjuorotet.*

TJORWET, *clamare*, *v. tjuorwet &c.*

TJOUND, *tjouditet*, *tjoudot*, *v. tjuound &c.*

TJOUKES, *n. s. lumen*, *vid.* tjuoukes.

TJOUKET & tjoukotet, *v. tjuouket &c.*

TJOUTAK, *tjoutet &c. vid.* tjåutak &c.

TJOWORDET, *v. a. obtrudere*, påtruga. Tjowordien munji tab, *hoc mihi obtrudebant*, de påtrugade mig detta.

TJOWORET, *v. n. incidere*, råka på. Tjoworib juru tan áfai, *hæc ipsa mihi contigit portio, in hanc ipsam portionem incidi*, jag råkade juft för denna lotten.

TJOWOT, *sequi*, följa &c. *v. tjuowot &c.*

TIPPAK, *vid. tapak.*

TIPPERTET, *v. a. garrire, nugari*, sqvallra, pladdra. Maina todn tippertah? *quid nugaris?* hvad pladdrar du?

TIPPERTEM, *n. s. nuga*, prat, sqvaller.

TIPPERTEJE, *blatero*, sqvallrare.

TIPSOT, *v. a. castigare*, tukta. Fenn. tupfin, *castigo*.

TIPTET, *v. a. permittere, sinere*, tillåta, låta. *It. missum facere*, låta blifva. *cfr. pajet.* Takket ja tiptet, *facere & non facere*, göra och låta blifva.

TIRBOK, *n. a. audax*, djerf. Tirbok hålet, *audax dicendi*.

TIRREW, *instrumentum*, *vid. dirrew.*

TISKEPELAK, tiskepele, *n. a. nequam, scelestus*, vanartig, bofaktig. Tiskepelak alma, *vir scelestus*, en elak man. *It. contumax*, halsstarrig. Tiskepelakwuot, *nequitia*, ondskå. *It. contumacia*, halsstarrighet.

TISTEL, *tribulus*, tistel.

TITEI, *accipiter*, hök.

TITKOTET, *v. a. inculcare*, ofta omtala, inpräglå, inåkårpå.

TJUDE, *hostis*, fiende. *Hoc nomine hostes, a quibus se olim vexatos perhibent, appellant Lappones; interdum etiam vocantur karjeleh. Hodieque illa monstrant loca, ubi praelia commissa sunt, inter quae montes Rekker kaiffe & Lad-dewardo in Lapponia Pitensi fama innotuere, reliqua ut silentio prætereamus. Instrumenta bellica etiam aliquot ab hinc annis his locis reperta esse compertum*

habemus. Tjude kalla Lapparne fina fiender, med hvilka de beråtta sig hafva haft strid i forna tider, och veta ånnu at utvåsa flera stållen, dår de med dem hafva hållit drabbningar, hvarest åfven i fednare tider pilar och andra krigsgevår åro fundna. TJUK, *pullus*, unge. Karanasen tjukeh, *pulli corvorum*, korpungar. Wuentså tjuk, *pullus gallinaceus*, kycklinge. Piådnaka tjuk, *catulus canis*, hundhvalp. *Improp. Almatjen* tjuk, *infans*, menniskobarn. Tjukats, *dim.* en liten unge.

TJUKEK, *qua pullos peperit*, en som har ungar.

TJUKKODS, *macer*, *vid. tjokkotes.*

TJUKKET, *v. a. vid. fnjuttjet*, tjåkket.

TJUKO, *caseus recens una cum sero lactis*, fårsk ost med ostvafslan.

TJUKTJE, *n. avis, tetrao*, tjåder. *Transl. de homine stupido.* Todn leh ko tjuktje, *stupidissimus es*, du år et dumhufvud.

TJULESTET, *v. a. osculari*, kyssa. Tjulesti fo, *osculatus est illum*, han kyfte honom. Tjulestastet, *dim. id.*

TJULESTEM, *n. s. osculatio*, kyffande.

TJULASTAK, *n. s. osculum, suavius*, kyfs.

TJULASTALLET, *v. a. frequ. & intensiv. exosculari*, ofta kyssa.

TJULKETET, *v. n. repente decidere & quidem proprie in aquam*, hastigt falla ner, falla ner i vattnet. Tjulketi jau-rai, *in lacum delapsus est*, han föll ner i sjön.

TJUNNET & tjunnatet, *vid. tjulestet*, vox, qua cum infantibus loquentes utuntur, brukas lågas åt barn.

TJUODTJOT, stare, stå. *vid. tjodtjot.*

TJUOD-

TJUODTJALASTET, *resistere, erigere se*, resa sig, fätta sig emot. Tjuodtjalastem, *obluctatio, seditio*, motstånd, uppror.

TJUODTJELET, *v. n. surgere*, stiga up. Tjuodtjel paijas, *erige te*, stig up. Paijas tjuodtjelet, *resurgere*. Sångost tjuodtjelet, *e lecto surgere*, stiga up af fången. Tjuodtjelastet, *dimin.* stiga litet up. Tjuodtjelatjet, *inchoat.* begynna stiga up.

TJUODTJALDATTET, tjuodtjaltattet, *v. a. erigere, exsurgere facere*, upresa, låta stiga up. *It.* heimeb tjuodtjaldattet, *exstruere domum*, bygga up et hus. Neuwob tjuodtjaldattet, *retia piscaria sibi comparare*, förefe sig med fiske-redskap.

TJUODTJELADDET, *frequ. idem quod* tjuodtjelet.

TJUODTJELEJE, *surgens*, en som stiger up.

TJUODTJELEM, *n. f. resurrectio*, upstigning, upståndelse. Jabmeki paijas tjuodtjelem, *resurrectio mortuorum*, de dödas upståndelse.

TJUODTJADATTET, *v. a. constituere*, ställa, framställa, *Act. 1: 23.*

TJUOGGA, *n. f. pastinum vel aliud istiusmodi instrumentum, quo foditur, aut pungitur*, en hacka eller dylikt verktyg, at gräfva eller sticka med.

TJUOGGAR, tjuogger, *frustum excisum, proprie casei*, et stycke, et oststycke.

TJUOGGATAK, tiuoggat, *punctum*, et styng, en prick.

TJUOGGOT, *v. a. pungere*, sticka, stinga. Nipin tjuoggot, *cultro fodere sive pun gere*, sticka med knifven. Tjalmit tjuoggot, *oculos eruere*, stinga eller

rifva ut ögonen. Tjuoggostet, *dim.* Tjuoggogåtet, *inchoat.* beg. stinga.

TJUOJET, *v. n. sonare, vocem edere*, ljuda, låta. Kåffe biållo tjuoja, *quando campana auditur*, når det ringer. Låd-deh tjuojeh, *aves garriunt*, foglarne låta. Tjuojestet, *dimin.* litet ljuda. Tjuojegåtet, *inch.* beg. ljuda el. låta.

TJUOJEJE, *sonans, tinniens*, ljudande, som låter. Tjuojeje kålk, *tintinnabulum tinniens*.

TJUOJELES, *n. a. sonorus*, gällt ljudande, som låter högt. Tjuojeles kiål, *vox clara & sonora*, starkt målföre, hög röst. Tjuojelet, *adv. sonore*, med högt ljud. Tjuojelet hålet, *alta voce loqui & sonora*, tala mycket högt.

TJUOJEM, *n. f. sonitus*, ljud, låte. Karanasi tjuojem, *vociferatio corvorum*, korpars skrän. Låddi tjuojem, *garritus avium*, fogelsång.

TJUOJENES, *idem.*

TJUOJETET, *v. a. sonare facere*, låta ljuda. Basuneb tjuojetet, *tuba canere*, blåsa i basun. Tåro trombeb tjuojetet, *tympanum tundere*, slå på trumman. *It.* niådebs tjuojetet, *miseriam suam queri*, klaga öfver sin nöd. *cfr.* kullatet. Tjuojetastet, *dim.* Tjuojetatjet, *inchoat.* beg. at låta ljuda, m.m.

TJUOJETALLET, *v. a. frequ. idem quod* tjuojetet.

TJUOJETEJE, *tibicen, aut qui alio modo sonum excitat*, spelman, eller en som annars åstadkommer ljud.

TJUOJETAK, *n. f. tintinnabulum*, liten klocka. *Imprimis tale, quale pecudum collo appendere solemus*, ko-skålla.

TJUOIK, *culex*, mygg. Tjuoiketak, *sine culcibus*, utan mygg.

TJUOIKES, *n. a.* Tjuoikes kefe, *æstas culicibus amica*, mygg-fommar, en fommar då mycket mygg år. *Oppos.* Tjuoiketes, *culicibus vacuus*, mygg-lös, myggfri.

TJUOIKET, *v. n. ligneis pedibus adplicatis instrumentis super nivem incedere*, rånna eller gå på skid. *cfr.* fappek. Tjuoikajet & tjuoikegätet, *inchoativ.* begynna löpa på skid.

TJUOIKEM, *n. s. ipse actus, dum hoc fit*, löpande på skid. Tjuoikem talke, *tempestas huic opportuna negotio*, godt skidföre.

TJUOIKETET, *frequ. id. qu. tjuoiket. It. his instrumentis sectari*, med skidlöpande jaga efter. Stalpit tjuoiketet, *lupos dicto modo sectari*, jaga efter vargar med skidlöpande. *Hoc modo lupos & interdum etiam, licet rarius, vulpes venari & baculis cædendo occidere consueverunt Lappones, non sine magno labore & nisu.* Tjuoiketastet, *dim.* Tjuoiketatjet, *inchoat.* begynna jaga efter, *m. m.*

TJUOIWES, *n. a. albidus, qui colore est albescente*, hvitaktig och ljus til färgen. Tjuoiwes strud, *pannus albido colore*, klåde af ljus färg. Tjuoiwes latte, *color ceruleus dilutior, qui nimis ater non est*, ljusblå färg.

TJUOKE, *n. s. superficies terræ glacie obducta*, is-flen på marken. *Maxime hoc ipsum Lapponibus est calamitosum, rangiferorum enim magnam faciunt jacturam, qui fame enecantur, quia muscum, quo pascuntur, congelatum attingere nequeunt.* Tjuokes talwe, *hiems glacialis dicta ratione*, en vinter då marken år med is-flen öfverdragen.

TJUOKOT, *v. n. glacie tegi & obduci*, flena, blifva med is öfverdragen. *cfr.* tjuoke.

TJUOKET, *de canibus dicitur, liquida dum sorbent alimenta, resorbere*, läppja, fåges om hundar. *Transl. & per indignationem de hominibus*, winab tjuoket, *vinum sive spiritum frumenti avide bibere*, vara begifv. at supa brännvin.

TJUOKTE, *vas canum*, hundkåpp.

TJUOKTOK, *n. a. vid. tjoktok. It. severus, strång.* Tjuokteswuot, *durities, severitas*, hårdhet, strånghet.

TJUOLAHET, *v. n. nutare, ad alterutrum latus inclinare*, luta, stå snedt. Kåte tjuolaha, *domus nutat.* Kare tjuolaha, *vas inclinatum est*, kårilet står snedt. Tjuolahastet, *dimin.* stå litet snedt. *cfr.* tjuolo.

TJUOLD, tjuolda, *n. s. palus*, påle. *It. stella polaris, cynosura*, nordstjerna. *Ita dicta, quia immobilis manet & fixa.* Wåralden tjuold, *palus sive axis mundi, id.* Tjuoldats, *dim.* en liten påle.

TJUOLDDET, *v. a. segregare, eximere, excipere*, affkilja, taga undan. Tjuolda mo åtjafist, *me a ceteris discernit*, han skiljer mig ifrån andra. *It. id. qu. kåpfet.* Tjuoldetowet, tjuoldetuet, *passiv. excludi*, utslutas. Tjuoldestet, *dim.* Tjuoldegätet, *inchoat.* begynna utsluta eller fränskilja.

TJUOLDENAK, *n. a. facile a ceteris dignoscibilis*, urkänd, som skiljer sig från andra.

TJUOLET, tjuolestem. *vid. tjuoppet &c.*

TJUOLESTAK, *n. s. ictus*, hugg.

TJUOLETET, *vid. tjuoppetet.*

TJUOLGO, *n. s. contus, pertica*, stång.

TJUOLM, tjuolma, *n. s. nodus*, knut.
Tjuol-

- Tjuolmatak, *sine nodo*, utan knut. Tjuolmeb nuolet, *nodum solvere*, lösa up knuten. Tjuolmats, *dim. en liten knut. Fenn. solmi, nodus.*
- TJUOLMEK, *n. a. nodosus*, knutig. Tjuolmek muor, *arbor nodosa*, knöligt trä. Tjuolmek wuopt, *capillus crispus*, knårligt eller krufadt hår.
- TJUOLMETET, *v. a. nodum connectere*, knyta en knut. Tjuolmetaftet, *dim. Tjuolmatatjet, inchoat.* begyn. knyta.
- TJUOLMEDATTET, *nodo connecti posse*, kunna knytas.
- TJUOLMETEM, *n. s. vincitio*, knytande.
- TJUOLNET, tjuoldnet, *v. n. durescere, rigescere*, blifva styf. Tjuolnestet, *dim.*
- TJUOLO, tjuolok, *n. a. obliquus*, fned. Tjuolo piågg, *ventus obliquus*, fidsvåder. Tjuolo tjalmi kätjeltet, *limis oculis adspicere*. Tjuolo pelai le kåmp, *in partem obliquam sive sinistram, (i. e. nequitiam) pronus est*, han år snåll til det som ondt år.
- TJUOLOT, tjuollot, *adv. oblique*, fnedt.
- TJUOLOTET, *v. a. obliquare, obliquum reddere*, göra fned, fneda.
- TJUOM, *squama*, fjåll, fiskfjåll. Tjuoma qwele, *piscis squameus*, fjållfisk. *Transl. de cute humana.* Åh le fune karwoh tjuomen nal, *vestibus plane caret*, han har ej klåderne på kroppen. Tjuomats, *dim. squamula.*
- TJUOMA, *vaccinium nigrum*, kråkbår.
- TJUOMAK, *n. a. non desquamatus*, ofjållad. Tjuomak qwele, *piscis cui squame non sunt detractæ*, ofjållad fisk.
- TJUOMET, tjuobmet, *v. a. desquamare*, fjålla. Qwelit tjuomet, *pisces desquamare*, fjålla fisk. Tjuometattet, *posse desquamari*, kunna fjållas. Wuofkon i nale tjuometatte, *perca difficilis est desquamatu.*
- TJUONA, tjuonem & tjuonak, *scintilla, gnista.* Tjuonemats, *dimin. liten gnista.*
- TJUONAKET, *scintillare*, gnistra.
- TJUONET, tjuodnet, *adverb. velociter*, snållt, hastigt.
- TJUONJEL, *grando*, hagel. *v. tjuorbmes.*
- TJUONOK, tjuodnok, *n. a. velox, celer*, snåll, hastig. Tjuonok wiåket, *cursum velox*, snåll at springa.
- TJUOPPET, *v. a. cadere, scindere*, hugga, skåra. Muorait tjuoppet, *ligna scindere*, hugga ved. Nipin tjuoppet, *cultro secare*, skåra med knif. Paijas tjuoppet, *emetere*, skårda, skåra up. Rasta tjuoppet, *amputare*, afhugga. *vid. jallet.* Erit tjuoppet, *abscindere*, skåra bort. Pira tjuoppet, *circumcidere*, omskåra. *It. åkereb tjuoppet & simpliciter tjuoppet, metere*, skåra fåd. Etjebbs tjuoppet, *ex infortunio se ipsum securi aut cultro vulnerare*, hugga sig, skåra sig. Tjuoppetstet, *dim. litet hugga.* Tjuoppegåtet, *inchoat.* begynna hugga.
- TJUOPPEM, *n. s. sectio, concisio*, huggning. *It. tjuoppem pådd, messis*, skördetid. Pira tjuoppem, *circumcisio*, omskårelse.
- TJUOPPEK & tjuoppetek, *n. a. non sectus*, oskuren. Pira-tjuoppetek, *non circumcisus*, oomskoren.
- TJUOPPETET, *v. a. frequ. id. qu. tjuoppet.* Tjuoppetatjet, *inchoat.* begynna skåra fonder. *It. neutr. se ipsum ferro vulnerare*, hugga eller skåra sig.
- TJUOPPOS, *n. s. sectura*, hygge.
- TJUOPSEM, *furca*, gaffel.

TJUORB-

TJUORBMEs, tjuormes, *grando*, hagel.
Tjuorbmes åkte, *imber grandinis*,
hagel-il.

TJUORBMEStET, *v. n. grandinare*, hagla.

TJUORGET, *v. a. imprimere, typis figurare sive effingere*, trycka, aftrycka. Råukoit tjuorget, *vellera ligneis typis imprimendo ornare & pingere*, ut solent Norrvagi & Lappones, trycka rofor på fållar, som de Norrska och Lapparne bruka.

TJUORGEM-MUOR & tjuorga, *n. s. typus ligneus, quo istud peragitur*, tryckbråde.

TJUORKOK, *n. a. canus*, grå. Tjuorkotet, *canescere*, gråna.

TJUOROTET, *v. n. canere, incanescere*, blifva grå, gråna. Aiwe le fuste tjuorotam, *caput ejus canum factum est*, han har blifvit gråhårig. Tjuorotatjet, *inchoat. beg.* blifva gråhårig.

TJUORPE, tjuorpes, *n. a. iners, qui artifex non est & faber*, oslóg, ohändig.

Tjuorpes alma, *vir iners*. *It. rudis, qui moribus est rigidis & incultis*, o-
belevad, oskickelig menniska, *oppos.*
tjeppe. Tjuorpeswuot, *inertia*, o-
händighet. *Barbaries*, vildhet.

TJUORPET, tjuorpesikt, *adv. inculte*,
ohyffat, groft. *It. Tjuorpet wieso, vitam agit scelestam & vitiosam*, han
lefver illa och lastbart.

TJUORPOT, *v. n. Tjuorpom le, inertior factus est*, han har blifvit ohändig.

TJUORRE, *vid. tjuorkok*.

TJUORWOT, tjuorwet, *v. a. clamare*, ro-
pa. Tjuorwoi sagga, *vehementer clama-
bat, vociferabatur*, han ropade högt.
Tjuorwo so teke, *appella illum voce elata, huc ut veniat*, ropa honom hit.

*It. Jubmeleb tjuorwot, Deum invocare, åkalla Gud, anropa Gud om
hjelp. Tjuorwotet, dim. litet ropa.
Tjuorwogåtet, inchoat. begyn. ropa.*

TJUORWOJE, *clamans*, en som ropar.

TJUORWOM, *n. s. clamor*, rop, skri.

TJUORWOTET, *v. a. invocare, appellare*,
anropa, åkalla. Jubmeleb tjuorwō-
tet kaik niåden, *Deum in omni ærum-
na invocare*. Tjuorwotatjet, *inchoat.*
begynna anropa.

TJUORWOTEJE, *qui invocat*, åkallare.

TJUORWOTEM, *n. s. invocatio*, åkallan.

TJUOS, *n. s. macula alba in naso aut ali-
bi in corpore pecudis nigrae aut fusca*,
en hvit fläck på nosen eller annor-
stådes på et kreatur. *Hinc*

TJUOSSE & tjuosek, *macula alba nota-
tus, albis maculis adspersus*, hvitfläck-
kig. Tjuosek påtso, *rangifer maculis
albis variegatus*, hvitfläckig ren.

TJUOSKOT, *v. n. salire*, hoppa, springa.
*De pecudibus dicitur omnibus simul pe-
dibus salientibus & currentibus*, såg. om
kreatur når de springa i fyrsprång.

TJUOTE, *centum*, hundrade. Tjuoten
aiken, *centies*, hundrade gånger.
Qwekte tjuote, *ducenti*, tvåhundra-
de. Tjuote kerdak, *centuplex*, hun-
dradefaldig. *Fenn. fata, centum.*

TJUOTAD, *n. a. centesimus*, den hundra-
de. Tjuotad peiwe, *dies centesimus*.
Lokke tjuotad, *millesimus*, den tu-
fende i ordningen.

TJUOTSET, *v. a. aggredi, incipere*, an-
gripa, begynna. Tjuotseime parget
samost, *omni nisu laborem adorti su-
mus*, vi grepo an arbetet med all
kraft. *It. Tjuotfi munji, me aggressus
est*, han angrep mig. *It. de tempestate:*
Wå-

Wärald tjuotfa, *ningere incipit*, det börjar snöga. Tjuotfemen le talle, *ningit nunc*, det håller på snöga. Tjuotfestet, *dim.* Tjuotfegåtet, *inchoat.* begynna angripa, m. m.

TJUOUD, *n. a. qui fætido & hircino sapore est*, från. Tjuoud habra, *hircus fætibus*, stinkande bock. Tjuoudes *id.*

TJUOUDITET, *v. n. hircum olere*, lukta fränt, stinka som bock. *De sapore etiam dicitur*, fåges ock om det som smakar fränt.

TJUOUDOT, *v. n. fætido fieri odore & sapore*, blifva från, få en från lukt och smak. Sarwa piårgo tjuoudo, *ko rakka, rangiferi emissarii caro post æstum venericum fætido & hircino fit sapore.*

TJUOUK, tjuouka, tjuoukes, *n. f. lux, lumen*, ljus. Tållå tjuoukes, *lumen ignis*, eldsljus. Peiwe tjuoukes, *lux diei*, dagsljus. Tjuoukats & tjuoukefats, *dim.* litet fken eller ljus.

TJUOUKES, *n. a. clarus, lucidus*, ljus, klar. Tjuoukes peiwe, *dies serenus*, en ljus och klar dag. Tjuoukes paino, *color albescens*, ljus fårg. Tjuoukes litte, *lucerna*, lykta.

TJUOUKET, *adv. lucide*, ljust, klart. Juo le tjuouket, *jam dies est*, det år nu ljust och dager.

TJUOUKET, *v. n. lucere*, lyfa. Peiwe tjuouka, *sol lucet*, solen lyfer. Tjuoukus tijen tjuoukes almatji auten, *luceat lux vestra coram hominibus*, Matth. 5: 16. *It. igne accenso querere sive inspicere, illuminare*, med eldsljus foka ell. beskåda, lyfa på, uplyfa. Tjuouke tek, *lumen huc mittito*, lys hit. Qwelit tjuouket, *fuscina piscari*, lju-

stra. Jokkab tjuouket, *fluvium fuscina & igne lustrare*, stödjå i elfven efter fisk. Tjuoukestet, *dim.* litet lyfa, m. m. Tjuoukegåtet, *inchoat.* begynna lyfa, m. m.

TJUOUKEM, *illuminatio, lucescentia*, (*ut ita dicam*) uplyfande, fkinande. *Piscatus igne & fuscina*, ljustrande.

TJUOUKETATTET, *illuminari posse, fuscina & igne piscandi idoneum esse*, kunna lyfas up, kunna fiskas med ljuster.

TJUOUKETET, *v. a. frequ. illustrare lumine adlato*, med ljus ell. eld uplyfa. *It. id. atque tjuouket.*

TJUOUKOK, *n. a. vid. tjuoukes.*

TJUOUKOTET, *v. n. illucescere*, lyfa fram, framskina. Peiwe tjuoukota, *dies illucescit*, det blifver dag. Tjuoukota-tjet, *inchoat.* begynna at klarna eller lyfa up.

TJUOUTJE, *n. piscis, Coregonus Lavaret.* fik. Tjuoutjats, *dim.* en liten fik.

TJUOWORET, *vid. tjoworet.*

TJUOWOT, *v. a. sequi*, fólja. Tjuowo mo, *sequere me*, fólj mig. Mangénak tiuowot, *vestigia premere*, fólja tått efter. Tjuowoje, *pres. particip.* den som fóljer. Tjuowostet, *dim.* fólja litet. Tjuowogåtet, *inchoat.* beg. fólja.

TJUOWOTET, *id. qu. tjuowot.* Tjuowotatjet, *inchoat.* begynna fólja.

TJUOWOTEJE, *qui sequitur, sequax*, en som gånå fóljer med. Tjuowoteje piådnak, *canis sequax.*

TJUOWOTES, *n. a. id.* Tjuowotes påtfoi, *rangifer sequax, qui comites sequitur*, en ren som fóljer de andra. *It. subst. appendix*, bihang.

TJUPP, *galerus, mitra*, möffa. Tsegge P p p tjup-

tjuppeb, *tege caput galero*, fått på dig mössan. Walde tjuppeb, *retege caput*, tag af dig mössan. Tjuppats, *dim. en liten mössa*.

TJUR, *lupus*, varg. *vid. stalpe*.

TJURGES, tjurget, *vid. tjärges, tjärget*.

TJUOK, *musca*, fluga. *It. fructus immaturus baccarum*, omogna bär, kart.

TJUROS, *lens*, gnet. Tjurosit äiwest käddelet, *caput a lendibus purgare*.

TJUROS, *cervix*, nacke. Tjuros madd, *suprema colli pars*, det öfversta af halsen, nederst vid nacken.

TJUOSTET, *v. a. cervicem transfigere ferro, ut solent Lappones cum rangiferos mactant*, sticka i nacken, som Lapparne göra, när de slakta renar. Tjuostattet, *id.*

TJURWO, *perula*, vesica, blåsa. Tobak tjurwo, *perula tabaci*, tobakspung.

TJUSK, tjusk, *pisces minusculi, halec*, små fisk, löjor. *It. apud Boreal. & Lulesf. coregonus*, fik. *Tantum de coregonis majoribus*, stor fik. Tjuska jaure, *lacus ubi hi pisces reperiuntur*, en sjö där fik vankar.

TJUSTE, patta tjuste, *nates*, arsklinter.

TJUTE, *digitus manus aut pedis*, finger, tå. Tjute ketje, *extremum digiti*, fingerända. Tjutats, *dim. et litet finger*.

TJUTTET, *palmam semper ferre*, alltid öfvervinna. Tjutteb mon to, *te ego devinco, plane te fortior sum*, jag öfvervinner dig aldeles.

TJUTTATALLET, *succumbere*, gifva tapt.

TJUW, gula, guttur, strupe. Tjuwest le, *angina sive dolore faucium laborat*, han har ondt i svalget. *It. alveus amnis*, strömfåra, canal.

TIWK, *tintinnabulum*, liten klocka, bjällra. Norrland. tjuka.

TIWOS, *n. s. centunculus*, *istud quo aliquid resarcitur aut emendatur*, lapp, det hvarmed något botas ell. lagas.

TIWOT, *v. a. emendare, corrigere*, tillaga, förbättra. Tiwo tab, *emenda hoc*, laga til detta. Tiwo mo, *corrige me*. Tiwostet, *dim. litet tillaga*. Tiwogätet, *inch. beg. tillaga ell. förbättra*.

TIWOM, *n. s. emendatio*, förbättring. Tiwomeb fitta, *emendatione eget*, det behöfver förbättring.

TIWOTET, tiwotatjet, *vid. tiwot, tiwogätet*.

TIWOTATTET, *v. a. emendandum curare*, låta laga. Mastes kåtabt ih tiwotatte? *quin ades tuas emendandas curas?* hvarföre låter du ej laga dit hus? *It. I tiwotatte, emendari nequit*, det kan ej lagas.

TIWOTEJE, *emendator*, förbättrare.

TJÅDD, tjådd, *s. tjådd, guttur, strupe*. Tjåddåts, tjåddekats, *dim. cfr. tjuw*.

TJÅFE, *n. s. tumulus, collis*, högd, kulle. Kåri tjåfen nal, *ascendebat collem*, han steg up på kullen. Tjåfats, *dim. en liten kulle. cfr. nålt*.

TJÅGGANET, tjågganatjet, *vid. tjåggot*.

TJÅGGET, *v. a. legere, colligere*, plocka, samla. Muorjit tjågget, *legere baccas*, plocka bär. Pednikit tjågget ja ådna tawerit, *pecunias congerere & magnas divitias*, samla pengar och stora ågodelar. Pajjas- & erit tjågget, *evelle-re*, uprycka, plocka bort. Akti tjågget, *congerere, colligere*, samla ihop. Åh-ken tjågge ladoi fisa, *neque congerunt in horrea*. Tjåggestet, *dim. litet samla ihop*. Tjåggegätet, *inchoat. begynna samla ihop*. Welkit tjåggegåta,

gåta, *ere alieno se obruere incipit*, han börjar fåtta sig i skuld.

TJÅGGEJE, *qui colligit*, den som famlar. Muorje tjäggeje, *baccas legens*, en som plockar bär.

TJÅGGEM, *n. s. collectio*, famlande.

TJÅGGETET, *v. a. colligendum curare*, låta famla ihop.

TJÅGGETATTE, *v. n. colligi posse*, kunna famlas. Åh muorjeh tale tjäggettatte, *nunc bacca legi non possunt*, bärren kunna ej nu plockas.

TJÅGGOLWAS, tjäggelwas, *n. s. cætus, ecclesia*, folkfamling, förfamling.

Tjäggolwafats, *dim. en lit. förfamling*

TJÅGGOT, *v. n. colligi, congregari*, förfamlas. Tjäggoi massak åbbå stad, *tota fere civitas congregata est*. Stuo-
ra tawer tjäggo taitte, *magnus hinc efficitur thesaurus*, detta utgör en stor skatt. Lokke mil tjäggoh to ja mo heima kaskan, *distantia, qua domicilium tuum a meo distat*, *decem efficit milliaria*, afståndet emellan din hemvist och min utgör 10 mil. Tjäggostet, *dim. litet famlas*. Tjäggogåtet, *inchoat. begynna famlas*.

TJÅGGNE, tjägnkne, *n. s. tuber, gibbus*, knöl. Tjägnkne tjawelken, *gibbus in tergo*, knöl på ryggen. Tjägnkne tjawelk, *tergum gibberosum*.

TJÅGGNOK, tjägnnok, *gibbosus*, puckelryggig.

TJÅGGNOKET, tjägnnoket, *v. n.* Juo le wuorastowum ja tjägnnokum, *con-senuit jam & gibbosus factus est sive dorso incurvato*, han är nu gammal och krokryggig.

TJÅHLET, *v. n. crepitare*, knåppa, knacka. Tjåhla ko tjaidne, *crepitat ut pi-*

cus arboreus, han hackar som en hackspik. Tjåhlegåtet, *inchoat. beg. knacka*.

TJÅIK, *vid. tjuoik. Austr.*

TJÅIWE, *stomachus, venter*, buk, mage.

Tjåiwe kaikot, *tormina ventris*, bukref. Tjåiwest leb, *ventris dolore afficior*, jag har värk i magen. Tjåiwe neita, *puella gravida*, en flicka som är med barn. Tjåiweb takket neitai, *virginem stuprare*, lågra en mö. Tjåiwats, *dim. liten mage*.

TJÅIWAJES, tjåiwek, *ventrosus*, storbukig.

TJÅIWOT, *v. n. gravescere, imprægnari*, blifva hafvande. Neita le tjåiwom, *puella gravida facta est*. Tjåiwotet, *stuprum inferre, gravidam reddere*, lågra, göra hafvande.

TJÅKE, *n. s. collectio, acervus*, famling, hög. Kedke tjåke, *congeries lapidum*, stenhög. Almatji tjåke, *cætus hominum*. Tjåken, *adverbialiter accipitur, gregatim, in uno loco*, i en hop, på et ställe. Kaudneh läh tjåken, *supellectilia vasaque in uno sunt loco*, sakerna äro famlade på et ställe. Tjåken läh mija påtsoh, *rangiferi nostri congregati sunt*, våra renar äro famlade. Tjåken läh tale mo manah, *liberi nunc mei omnes & singuli apud me sunt*, jag har nu alla mina barn hemma hos mig.

TJÅKENET, tjåkånet, *v. n. congregari, convenire*, förfamlas. Tjåkånam lijen kaik, *omnes congregati erant*. Tjåkenastet, *dim. famlas litet*. Tjåkenatjet, tjåkånatjet, *inchoat. begyn. förfamlas*.

TJÅKEM, *n. s. congregatio, collectio*, förfamlande, famling. Tjåkemeb fitta, *opus est congregatione*.

TJÅKET, *v. a. congerere, congregare*, samla ihop, förfamla. Tjåkestet, *dimin.* Tjåkegätet, *inchoat.* beg. samla ihop. TjåKK, *n. s. cacumen, apex*, kulle, spits. Åiwe tjåKK, *vertex capitis*, hufvudkulle. Ware tjåKK, *cacumen sive vertex montis*, bergklint, öfversta kullen. TjåKKats, tjåKKåts, *dim.* liten kulle. TjåKKET, *cacuminare*, spitsa, göra spitsig. TjåKKAHET, *v. n. sedere*, sitta. Tjuodtjom leb kukkeb, tjåKKahet tarbahab, *steti diu, sedere jam debeo*, jag har stått länge och behöfver sitta. TjåKKaha attjes ålkes kåtan naln, *sedet ad dextram Patris*, han sitter på Fadrens högra hand. TjåKKahastet, *dim.* sitta litet. TjåKKahatjet, *inchoat.* begynna sitta. TjåKKAHJEJE, *sedens*, en som sitter. TjåKKAHADDET, *frequ. id. qu.* tjåKKahet. TjåKKELET, tjåKKålet, *v. n. absolvi, expediri, desistere*, blifva färdig, uphöra, sluta. TjåKKeli tjalemest, *scribendo desistebat, scriptum absolvebat*, han blef färdig med skrifningen. *cfr.* kalket. *It.* Åksjo tjåKKeli nauteft, *a manubrio securis decidebat*, yxen gick lös af skaftet. TjåKKeladdet, *frequ. idem.* TjåKKålatjet, *inchoat.* begynna blifva färdig. TjåKKETET, *confidere, residere*, fåtta sig ned. TjåKKet tafa, *reside hic*, fått dig här. TjåKKetastet, *dim.* fåtta sig ner som snarast. TjåKKetatjet, *inchoat.* begynna fåtta sig. TjåKKESADDET, tjåKKenaddet, *v. n. frequ. confidere*, fåtta sig ned tillsammans. TjåKKETATTET, *v. a. facere ut aliquis resideat, collocare*, fåtta en ned, laga at en fåtter sig.

TjåKKOLDAK, *n. s. punctum*, prick, punkt. TjåKKOT, *adv.* TjåKKot kattjib, *sedens cecidi*, jag föll sittande. TjåKKot lijeb, *sedens eram*, jag var sittandes. TjåKKÅSAIJE, *sella, locus ubi residendum*, fåte, rum at sitta. TjåKKOT, *v. a. pectere*, kamma, borsta. Åiweb tjåKKot, *pectere capillos*, kamma sig i hufvudet. Ruoiwait tjåKKot, *cannabem pectinare*, håkla hampa. TjåKKOK, *n. a. impexus*, okammad. TjåKKOM, *pecten, peniculum*, kam, borste. TjåKKOTET, *v. a. pectendum curare*, låta kamma. TjåKKote manait, *fac ut liberorum pexi sint capilli*, låt kamma barnen. TjåKKOLDET, *v. a. tillare*, kittla. TjåKKOSTET, *in crines involare*, fatta i håret, hårlugga. TjåKKost åiwest fo, *invola in crines ejus*, tag honom i luggen. *Fenn.* tukka, *capillus* & tukustaja, *qui in crines involat, cfr.* pakket. TjåKLE, *n. s. tumor, tuber*, svulnad, pust. TjåKle kallosn, *tumor in fronte*. TjåKLEK, *n. a. scaber, tuberosus*, knölig, knagglig. TjåKlek muor, *arbor tuberosa sive nodosa, cfr.* tjakfe, tjaksek. TjåKLEKET, *v. n. tumescere*, svälla up. Åiwe tjåKleki, *tuber factum est caput*. TjåKTJET, *v. n. ascendere, elevari*, stiga up. Suowa tjåKTja, *fumus elevatur*, röken stiger up. *cfr.* kåret. TjåLE, *n. s. intestinum, ilia*, tarm. Tjålit kaikot, *ilia rumpere*. Tjåle puoitte, *pingvitas intestinorum*, tarmfett. *It.* Wuopta tjåle, *pilus unicus*, et hårstrå. Suoine tjåle, *fœni stipula unica*, et höstrå. TjåLET, *v. a. exenterare*, taga ut inelvor-

- vorne. *Qweleb tjålet, piscem exenterare*, taga tarmen utur fisken.
- TJÅLEM, *n. s. exenteratio*, inelfvors uttagning. *It. Tjålem & tjålem-wank, profluvium alvi*, durklopp.
- TJÅLETUM, *n. a. exenteratus*, upristad, den inelfvorna åro uttagna utur. *Tjåletum qwele, piscis exenteratus*, fisk den man tagit tarmen utur. *Tjålek, oppos. & negatið. non exenteratus*. *Tjålek qwele, piscis non exenteratus*, orenfad fisk.
- TJÅLG, *tjålgå, n. s. sputum, saliva*, spott. *Fenn. fylki, id.*
- TJÅLGET, *tjålgåt, spuerè, spotta*. *Tjålgågåtet, inchoat. begynna spotta*.
- TJÅLGEJE, *spuens*, den som spottar. *Warra tjåolgeje, hæmoptysi laborans*, en som har blodspottning. *It. irrisor, bespottare*.
- TJÅLGEM, *n. s. spucndi actus*, spottning. *It. irrisio, bespottelse*.
- TJÅLGETET, *frequ. id. atque tjålget, spotta. It. irridere, bespotta, begabba*.
- TJÅLKESET, *v. n. crepare, knåppa, knarra. vid. tjåhlet*.
- TJÅLKELET, *tjållkelet & frequ. tjålko-tet. vid. supra kållkelet*.
- TJÅLLET, *v. a. expuere, eructare, spy up, utspuata. Septeb tjållet, escam expuere, spy up agnet. Hauk njålob tjålli, piscem devoratum lucius rursus expuebat. Tjållestet, dim. Tjållegå-tet, inchoat. begynna sputa ut*.
- TJÅLME, *n. s. fretum, fund*. *Tjålmeb rasttetet, fretum trajicere, fara öfver fundet. Tjålmats, dim. et litet fund. Fenn. salmi, fretum*.
- TJÅLMESTAK, *n. s. quasi fretum, quod speciem refert freti, det som fer ut*
- fom et fund. Tjålmeftaken orro, freti est specie, det fer ut fom et fund.*
- TJÅM, *tjåmm, tjåmå, n. s. cumulus, råge. Tjåmåb piejet, cumulum addere, lägga råge på. Tjåmå kare, vas cumulate repletum, et rågadt kåril.*
- TJÅMÅTET, *tjåmmetet, opplere, cumulare, råga üp, vål upfylla*.
- TJÅMOTES, *quadrupedum armus*, bog.
- TJÅNK, *lucius, gådda. vid. hauk*.
- TJÅNKE, *tjånket, tjånkanet. vid. tjåke, tjåket*.
- TJÅNKER, *vid. ponker*.
- TJÅNOTES, *rangifer vectarius alteri rangifero habenis alligatus & posterior incedens, en åkren som år bunden bak- efter en annan. Tjånnotafen wuojet, rangifero ita vincto vehi, åka med en ren, som år bunden bakefter en annan. Tjånnotet, tjånnotattet, v. a. rangiferum hoc modo alteri alligare, binda en ren bakefter en annan åkren. Hoc modo femina & qui rangiferis vehi non satis callent ope peritioris cujusdam vehi solent.*
- TJÅNTJOM, *os femoris pedum posteriorum quadrupedum, benet som sitter up om knå på bakbenet på et kreatur*.
- TJÅPTJA, *tjåptjes, rangifer femina vitulo orbata, en ren-ko, som har mistat kalfven*.
- TJÅPTJOK, *n. a. effatus, cui proles non est, ofruktfam, gall. De piscibus precipue dicitur, såges om fiskar. Tjåptjok qwele, piscis cui ova non sunt aut pulpa lactaria, gallfisk, som ej har hvarken råmm eller mjölke*.
- TJÅRBM, *tjårbmå, pugnus, knytnåfve. Tjårbmå kåtin leisket, pugno percute-*

re, slå til med knytnåfven. Tjårb-
mål tårot, *pugnis certare*.

Tjårbmåtet, tjårbmetet, *v. a. pugno percutere*, slå med knytnåfven. Tjårb-
måteti fo pelje maddeki, *colaphum ei pugno infligebat*, han gaf honom en
örfil med knytnåfven.

Tjårdnet, *v. n. in altum elevari, in al-
tum penetrare*, gå högt up, fara up i
luften. Lådde tjårdni pajas wåraldi,
avis se in altum elevabat, fogelen flög
up högt i luften. Ruro tjårdni, *pila
alte exsiliebat*, bålén stufade högt
up i vådret.

Tjårg, *adv. firmiter*, stadig. *v. tjauk*.

Tjårg, *n. s. apex, quod summum est in
aliqua re*, spits, det högsta af någon
ting. Tjåwelk tjårg, *dorsum summum*,
det högsta af ryggen, ryggrad. Ija
tjårg, *medium noctis, media nox*, mid-
natt, högsta natten.

Tjårges, tjårgok, *n. a. firmus, stabilis*,
fast, stadig. *vid. nannos*. Tjårgok
ålma, *vir robustus*, en stark karl. Tjårg-
ges reinoheje, *pastor fidus & vigi-
lans*, en vaksam och trogen herde.
Tjårges fwaines, *famulus strenuus*,
qui quemvis perfert laborem. Tjårgok-
wuot, *firmitas*, stadighet. *It. severi-
tas, zelus*, alfvare, alfvärsamhet, ifver.

Tjårg, *confidere*, lita på. Idtjib taffa
tjårg, *isti rei confidere non poteram*,
jag kunde ej lita derpå. Allafas tjårg-
get, *sibi ipsi confidere*. *It. asseverare*,
bedyra. Ib matte tjårg, *asseverare*
nequeo, jag kan ej förstå. *It. neutr*.
Tjårga fodn peiwest peiwai, *indies
is viribus aut opibus augetur*, han blif-
ver dageligen starkare, ell. förmög-
nare. Tjårgestet, tjårgåstet, *dim. li-
tet* förlita sig på.

Tjårg, *n. a. vid. tjårges. Comparat.*
tjårg, stadigare. *Superlat. tjårg-
tumus*, den stadigaste.

Tjårg, *v. a. firmare, con-
firmare*, styrka, bekräfta. *It. majores
adhibere vires, plus eniti*, taga stadi-
gare uti, mera bemöda sig. Tjårgå-
stet, *dim. Tjårgåstet wel, enitere
enixius*, tag bättre uti, bjud til med
större krafter. Tjårgåstet, tjårg-
stet, *inchoat.* begynna bruka mera
styrka, m. m.

Tjårgestat, *v. a. fiduciam addere
& confidentiam*, förstå, ge förtrö-
stan. Tjårgestat mijab Jubmelen
arbmon pira, *de misericordia Dei nos
confirmat*, förstår oss om Guds
barmhertighet.

Tjårgot, *v. n. confirmari*, blifva stadi-
gare. Ko leh tjårgom, te påte mija
lusa, *cum te bene confirmaris, ad nos
venias*, kom til oss, när du har kom-
mit dig väl före.

Tjårr, tjårranet, *vid. tjuorkok, tjuor-
kotet*.

Tjårr, *v. n. crepitare ut grando &
pluvia vehementior*, smattra, som ha-
gel och stort regn. Rasjo tjårra kå-
ten nal, *imber in tecto tugurii crepitat*.

Tjårr, *n. s. pecudum caterva, grex mi-
nor*, en liten hop kreatur. Påtsjo tjårr-
rek, *grex minusculus rangiferorum*, en
liten hop af renar. Tjårr, tjårr-
ki, *catervatim hic & illic*, skocktals,
en hop här och en annan där. Tjårr-
rekats, *dim.* en mycket liten hop.

Tjårr, *n. s. angulus, hörn. It. Ware
tjårr, jugum montis, bergsrygg. Tjårr-
ro tåwa, collis in acutum & oblongum
cacumen exsurgens*, en backe med en
smal

- smal och lång ryggel. kamm. Tjårro tak, *tectum cacuminatum*, spitsigt tak.
- TJÅRROK, *n. a. angulatus, cacuminatus*, hörnig, kantig. Nelje tjårrok, *quadrangulus*, fyrrhörnig.
- TJÅRRÅTET, *v. a. cacuminare, figuram inducere angularem*, spitsa, göra hörnig och kantig.
- TJÅRWE, *n. f. cornu*, horn. - Suorgek tjårweh, *cornua ramosa*, greniga horn. Tjårwit ådtjot, *cornubus instrui*. *It. de homin. elate se gerere incipere*, begynna blifva stormodig. Sarwes tjårwit takka, *rangifero emissario cornua fiunt*, hornen våxa på brundren. Tjårwit nalet, *cornua amputare*, hugga af hornen. *Transl. de homin. Mija tjårwe le fodn, noster ille dux est & patronus*, han är vår förman och försvarare. Kaiki tjårwe, *omnium celeberrimus & prestantissimus*, den berömligaste och förnåmste ibland alla. Tjårwats, *dimin. et lit. horn. Fen. farwi, cornu. H.*
- TJÅRWEK, *n. lacus cujusdam in Paræcia Arjeplog Lapponie Pitensis*, Hornafwan, en sjö i Piteå Lappmark. *Ita dictus, quia omnium lacuum illius regionis maximus est, octo continens milliaria Svecana qua longitudinem.*
- TJÅRWEPELE, *femur pecudis, ut rangiferi, tauri vel alius ejus generis*, lår, lårstycke.
- TJÅRWETAKA, *cas. neg. sine cornubus*, utan horn.
- TJÅRWETES, *cornubus carens*, hornlös.
- TJÅRWOS & tjårwåk, *n. a. corniger*, som har horn. Stuora tjårwos, *cui magna sunt cornua & ramosa*.
- TJÅSK, *n. f. truncus, caudex*, stock, klabb. Tjåskets, *dim. en liten stock.*

- TJÅSKEM, *n. f. frigus*, köld. Karra tjåskem, *frigus maximum*, stark köld. Alwos tjåskem, *frigus intolerabile*, hiskelig och odrågelig köld.
- TJÅSKES, *n. a. frigidus*, kall. Tjåskes ajek, *fons frigidus*, en källa med ganska kallt vatten. Tjåskes talwe, *hiems gelida*, kall vinter. Tjåskes ija, *nox gelida*, en kall natt. *Comparat. tjåskafub, kallare. Superlat. tjåskafumus & tjåskaimus*, den kallaste. Tjåskeslats, *subfrigidus*, något kall.
- TJÅSKITET, *v. n. frigidum esse*, vara kallt. Tjåskit udne, *frigida hodie est tempestas*, det är kallt i dag. Tjåskitatjet, *inchoat. Tjåskitatja, frigus persentiri incipit*, det börjar blifva kallt.
- TJÅSKOK, *n. a. vid. tjåskes*. Tjåskok le udne, *frigus hodie est*, det är kallt i dag.
- TJÅSKOT, *v. n. frigescere, refrigerari*, blifva kall, kallna. Wårald tjåsko, *frigus fit, ær fit frigidus*, det blir kallt, luften blir kall. Ko tjåsko, *cum frigus fit*, när det blir kallt. Låma tjåsko, *jus refrigerat*, fåppan blir kall. Tjåskostet, *dim. blifva något kallt. Tjåskogåtet, inchoat. begynna blifva kall.*
- TJÅSKOTET & tjåskotallet, *v. a. refrigerare*, kyla, göra kall. Piåbmob tjåskotet, *cibum refrigerare*, låta maten svalna.
- TJÅTTE, *clavus*, tjåttet, *vid. tjitta &c.*
- TJÅUTAK, tjåutek, *clavis*, nyckel. Mon kalkab waddet tunji almen riken tjåutakit, *dabo tibi claves regni cælorum*. Tjåutekats, *dim. liten nyckel.*
- TJÅUTET, *v. a. referare*, låsa up. Uk-
 feb tjåutet, *januam referare*, låsa up
 dör-

dörren. *It.* Ib werteb ane maina kal-
kab tjäutet, *pretium quo solvam sive*
emam non habeo, jag har ej det jag skal
köpa eller betala med. *It.* liberare,
befria. Sodn le mijab tjäutam pār-
kelen famon wuolest, *e potestate ille*
nos diaboli eripuit. Tjäutam leb to,
te liberavi, jag har gjort dig fri.
Tjäutetowet, *passiv.* befrias, frållas,
låfas up. Tjätetum, *liberatus, reser-*
atus, befriad, uplåst. Tjäutetum (*me-*
lius warjelowum) lejonen njalmest,
ereptus ex ore leonis, 2 *Timoth.* 4: 17.
Tjäutestet, *dim.* Tjäutegätet, *inchoat.*
begynna låfa up, m. m.

TJÄUTEJE, *liberator*, befriare, frållare.

TJÄUTELET, *vid.* tjäutet. Kåtab tjäute-
let, *manum reserare*, bryta up nåfven.

TJÄUTEM, *n. f. reseratio*, uplåfande. *Li-*
beratio, solutio, befriande. Tjäutem
werte, *pretium solutionis*, löfepenning.

TJÄUTENJ, *id.* atque tjäutak.

TJÄUTETET, *v. a. reserandum curare aut*
liberandum, låta låfa up, låta befria.

TJÄUTATALLET, *liberari*, blifva befriad.

TJÄUTETATTET, *v. n. liberari sive rese-*
rari posse, kunna befrias, kunna lå-
fas up.

TJÅWORDET, *urgere*, tvinga, nódga.
Tjåwordi mo landest, *me ex regione*
abire cogebat, han tvang mig bort
utur landet.

TJÅWORD, tjåwords, *vid.* juowa, arefk.

TJÅWORET, *v. n. coactum esse*, nódgas.

TJÅWJE, *vid.* tjåiwe.

TIÅBBOS, tiåbbot, tiåbbotet, *v. tåbbos &c.*

TJÅDA, *n. f. diluculum*, gryning. Wu-
stes tjådan pätet, *primo venire diluculo*.

TJÅDOTET, *v. n. vid.* qwohnotet.

TJÅGGEM, *n. f. crus, tibia*, fkenben, ben-
pipa. Tjåggemeb tåji, *crus frangebat*. H.

TJÅGGEW-ADDAMIN, *medullatus*, *cui in*
ossibus medulla est, mårgfett. *v.* addamin.

TJÅGGNOT, *adv. incurvate*, krokigt.

Tjåggnot tjåkkahet, *dorso sedere in-*
curvato, conquiniscere, fitta och huka.

TJÅGNEL, *n. a. profundus*, djup. Tjåg-
neles, *id.* Tjågneles jaure, *lacus pro-*
fundus, en djup fjö. Tjågneleswuot,
profunditas, djuplek. Tjågnot, *v. n.*
profundum fieri, blifva djup. *vide*
kiågnel &c.

TJÅIT, *nix manu glomerata*, fnóbåll.

TJÅITO, *alburnum*, *pars extima trunci*
arborum, ytan på trå. Tjåito muor,
lignum qua maximam partem ex albur-
no constans, et stycke trå, som måst
består af yta.

TIÅK, *n. a. vid.* tikka.

TJÅK, *n. f. angulus*, hörn, vinkel. Så-
mes tjåken tjåkon orrot, *in angulo*
aliquo latere, ligga fördold i någon
vrå. Wåralden tjåk, *qu. dic. angulus*
mundi, locus aliquis remotus & minus
celeber, en aflågfen och obekant ort.
Tjåk kedke *sive* tjåka-kedke, *lapis*
angularis, hörnsten. Tjåkats, *dimin.*
et litet hörn.

TJÅKEK, *n. a. angulatus*, hörnig. Kol-
ma-tjåkek, *tres habens angulos, trian-*
gulus, trehörnig, trekantig. Sutte
tjåkek, *angulosus, qui multos habet an-*
gulos, mångkantig, månghörnig.

TJÅKA, *n. f. latebra*, gömsel, gömma.
Mo tjåkan le, *penes me latet*, det lig-
ger gömt hos mig.

TJÅKET, *v. a. abscondere, occultare*, göm-
ma undan, fördölja. Tjåke puorist,
absconde probe, göm vål undan. Tjå-
kin etjebse falai ja fwalgi fis, *abscon-*
debant se in speluncis & cavernis, de
göm-

gömde sig i klyftor och bergsrefvor. Palwah peiweb tjåkeh, *nubes solem abscondunt*, målnen skymma bort solen. Tjåketowum & tjåketum, *absconditus*, bortgömd. Tjåka måste takkoites, *facta me sua celat*, han döljer för mig sina gärningar. Akfjob le erit tjåkem, *securim abscondidit*. Tjåkestet, *dimin.* litet gömma. Tjåkegätet, *inchoat.* begynna gömma eller dölja.

TJÅKEJE, *qui abscondit*, en som döljer. Tjåkem, *subst.* Tjåkemeb sitta, *celato opus est*, det behöfver döljas.

TJÅKETAKKES, *qui abscondi & occultari potest*, som kan gömmas eller döljas.

TJÅKETET, *v. a. frequ. id. qu. tjåket. It. neutr. reciprocum*, *abscondere se, abdere se*, gömma sig. Kåffå kalkab tjåketet? *ubi me abscondam?* hvarest skal jag gömma mig undan? Tjåket rouwo, *abde te celeriter*, göm dig fort undan. Tjåketastet, *dim.* Tjåketatjet, *inchoat.* begynna gömma sig undan.

TJÅKETALLET, *v. frequ. vid. tjåketet, id.*

TJÅKETATTET, *v. n. abscondi sive occultari posse*, kunna gömmas el. döljas.

TJÅKANET, *v. n. de equis & rangiferis dicitur dum in vehendo nimio cursu exhaustus & corruptus*, en förkörd åkren.

TJÅKER, tjåkår, *n. f. nix conculcata a pecudibus & imprimis rangiferis, locus ubi pasti sunt rangiferi nivemque effoderunt & conculcarunt*, snötramp, där renar gråfvit efter måssa och tram-

pat. Tjåkårdet, *nivem fodere hac ratione*, gråfva i snön efter måssa.

TJÅKKET, *v. n. effugere, dilabi*, rymma bort. Bånda lute tjåkket, *ab hero sive e famulatu effugere*, löpa bort utur tjensten. Tjåkkin måste påtfoh, *rangiferi mei dilapsi sunt*, mina renar hafva sprungit bort. Tjåkkegätet, *inchoat.* begynna rymma.

TJÅKOS, *n. a. occultus*, fördold, hemlig. I miken le tjåkos, *nihil est occultum*, ingen ting är fördoldt, *Matth. 10: 26.* Tjåkos åmeh, *res occultæ*. Tjåkoswuot, *occultum, mysterium*, hemlighet. Sjeudnjeden tjåkoswuotit, *occulta tenebrarum*. Tjåkosfikt, tjåkosfit, *adv. occulte, clam*, hemligen, fördolt.

TJÅKO, *n. f. celatum, arcanum*, hemlighet. Tjåkon le, *in occulto est*, det är hemligt. Tjåkon adnet, *celare*, dölja.

TJÅKS, *nomen intestini*, mångfålla.

TJÅKSANET, *v. n. vid. påktjanet.*

TJÅKTJA, *vid. tjektja.*

TJÅKTJET, *v. a. calcare, pedibus quatere*, trampa, sparka. Juolkin tjåktjei so, *pede illum feriebat*, han sparkade honom med foten. Njuolen wuost tjåktjet, *adversus stimulum calcitrare*, spjerna emot udden. Tjåktjestet, *dim.* litet sparka. Tjåktjegätet, *inchoat.* begynna sparka.

TJÅKTJEM, *n. f. concussio pedibus facta*, sparkande.

TJÅKTJES-JUOLKE, *pes quadrupedum posterior*, bakfoten på et kreatur.

TJÅKTJETAKES, *n. a. qui pedibus quatit feritve*, en som mycket sparkar. Tjåktjetakes tåmp, *equus recalcitrans*, en håst som slår och sparkar.

TJÅKTJESTAK, *n. f. scabellum aut aliquid*

ad pedes positum fulcrum, fotapall ell. något annat at sparka emot.

TJÅKTJETET, *v. n. pedibus strepere & quaterere, pedes huc illuc jacitare*, sprassla och sparka med fötterna. Mana juolki tjåktjeta, *infans pedibus ludit, pedes projicit*, barnet ligger och sparkar med fötterna. *Transl. qwele werbmen tjåktjeta, piscis reti irretitus jacatur*, fisken sprasslar i nätet. Tjåktjetastet, *dim.*

TJÅLDE, *pagus*, by. Akta tjålden ålmah, *vicini*, folk af en by. *It. paræcia*, sockn. Tjåldats, *dimin.* en liten by eller socken.

TJÅLDNET, *v. n. obtorpescere, domna*, stelnat af. *vid.* kalnet.

TJÅLESTET, *v. n. salire*, springa, hoppa. Jokka rafta tjålestet, *transilire rivum*, hoppa öfver båcken. Tjålot, *id. vid.* tjilet, njultjet.

TJÅLOM, *n. f. saltus*, språng, hoppande.

TJÅLFE, tjålfes, *n. a. inutilis, nulli usui inserviens*, onyttig, odugelig. Tjålfes jaure, *lacus inutilis, in quo nulli sunt pisces aut ubi piscandi non est locus*, en onyttig sjö. Tjålfes faije, *regio inutilis, ad nihil apta, et otjenligt och til ingen ting nyttigt land.*

TJÅLFOT, *v. n. depravari, nulla fieri utilitate*, blifva onyttig, förderfväs.

TJÅLG, tjålga, tjålges, tjålget, *n. a. purus, limpidus*, klar, ren. Tjålga tjatse, *aqua pura*, rent vatten. Harbmat tjålges le tat silba, *purissimum hoc est argentum*, detta silfret är ganska rent och fint. Tjålga kiål, *vox limpida*, klar röst. Tjålget le fodn fameb hålet, *pure & emendate is Lapponica loquitur*, han talar mycket rent och

vål Lappiska. *It. tjålg & tjålga, merus, solus*, blott, allena. Tjålg arbmofst, *ex mera gratia*, blott af nåd. I le tat wina, tjålga le tat tjatse, *vinum hoc non est sed mera aqua*, detta är ej vin utan blott vatten. Tjålg, *interd. adverbialiter accipitur, solum*, blott, allenast. Le ko tjålg, *per idiotism. negativum est, nequaquam*, ingalunda. Le ko tjålg mon mattab, *nequaquam possum*, jag kan aldeles ej. *Comparat. tjålgetub, renare, klarare. Superlat. tjålgetumus, den aldraklaraste.*

TJÅLGET & *apud Austr. tjålganet, v. n. serenum fieri, limpidum fieri*, klarna up, blifva klar. Ålme tjålga, *cælum fit serenum*, himmelen klarnar op. Tjatse tjålga, *aqua fit limpida*, vatnet blir klart. *It. crapulam exhalare, a temulentia convalescere*, blifva nykter efter rus. Juo le tjålgem, *jam crapulam exhalavit*, ruset har nu gått af honom. *It. ad sanitatem redire*, återkomma til fina sinnen. *It. activ. tjålget sive potius dim. tjålgestet, explicare, förklara. Tjålgeste munji tab, expone mihi hoc, förklara mig detta. Tjållogit tjålgestet, explicare scripturas. Tjålgesti tjatse, aqua limpidior facta est, vatnet blef litet klarare. Tjålgegâtet, inchoat. begynna klarna, m. m.*

TJÅLGESTATTET, *v. n. explicari sive exponi posse*, kunna förklaras eller uttydas.

TJÅLGETATTET & tjålgetet, *v. a. limpidum reddere & clarum*, göra klar.

TJÅLGESTEJE, *explicator*, förklarare.

TJÅLGESTEM, *n. f. expositio*, utläggning. Tjålgestemeb tarbaha, *explicatione opust est*, det behöfver förklaring.

Tjål-

TJÅLGESIKT & tjålget, *adv. clare, pure, aperte*, klart, tydeligen. Tjålgesikt hålet, *pure dicere*, tala rent och vål.

TJÅLGOS, *n. a. sobrius*, nykter. Tjålgos ålwi leb, (*qu. dic. capitibus sobriis sum*) *non sum ebrius*, jag är ej drucken. *It. sanus, qui sana mente est*, flug, som har sit fulla vett. I le fodn tjålgos almats, *sanus is non est*. Tjålgoslaka, *adv. sobrie*, nyktert. Tjålgoswuot, *sobrietas*, nykterhet.

TJÅLGOK, *n. a. id. qu. tjålgos. It. idem atque tjålga sive tjålges*. Tjålgok fameb hålet, *Laponica pure loquens*, en som rent talar Lappiska. Tjålgokwuot, *puritas, limpitudo*, renhet, klarhet.

TJÅLGOST, *adv. vid. tjålgesikt*.

TJÅLK, tjålka, *traba*, kålke.

TJÅMKET, *vid. supra tjamket*.

TIÅNGET, *vid. tåinget*.

TJÅPOT, tjåpet, *n. f. collum*, hals. Tjåpot line, *focale*, halsduk. Tjåpoteb jallet, *decollare*, halshugga, *pro quo Apoc. 20: 4 occurrit tjåpotattet*. Tjåpoten målkem, *suppuratio colli, morbus est, quo infestantur rangiferi, quando diuturna & assidua est pluvia. Aqua enim in cervice collecta & diutius retenta pilos decidere facit & suppuracionem cervicis efficit*. Tjåpoten målkem, kallas en sjukdom hos renarne, som förorsakas af långvarigt regnväder, då regnvatnet stannar i nackgropen, hvaraf håret lossnar och halsen bulnar och blir får.

TJÅRD, *n. f. modus, ratio*, fått, vis. *v. lake*.

TJÅRGES, tjårkes, *n. a. horrificus*, hor-

ridulus, förkräckelig, ohyggelig. Tjårges le tatt kullet, *auditu id horridulum est*, det är ohyggeligit at höra.

TJÅRKEKET, *v. n. horrore contremiscere*, båfva af förkräckelse. Takteh tjårkekeh, *ossa horrore tremunt*, benen darra af förkräckelse. *It. obtorpesce-re, dāmna, v. tjåldnet*. Juolkeh muste tjårkekeh, *pedes mei obtorpescent*.

TJÅRMUK, *vid. tjerbmak*.

TJÅRRA, *fundus arenosus durior lacuum*, hård bottn, sandbottn i sjöar.

TJÅRRO, *alpis in confinio regionum silvestrium*, et fjäll, som ligger nära til skoglandet. Tjerro ketje, *silvestres loci alpibus proximi*, skogstrakter, som åro nåtgränsfande til de bara fjällen. Tjårro ketje wareh, *montes alpibus vicini*, berg i skogsmarken, som ligga närmast til fjällen.

TJÅSKES, *lignum ad ignem alendum scissum & destinatum*, vedtrå.

TJÅSK, *pertica, contus*, en stång. *Impri-primis quo pelles rangiferorum siccanda extenduntur*, en stång hvarpå rens-hudar utspitas, när de skola torkas.

TJÅUHLA, *vid. appar. Hinc*

TJÅUHLETET, *v. n. emergere ex aqua*, komma eller flyta up utur vatnet. Paijas tjåuhletet, *id.* Muora tjatseft paijas tjåuhleti, *lignum ex aqua emergbat*.

TJÅULAK, *n. a. superbus, elatus*, högfårdig. Tjåulak neita, *virgo superbiens*. Tjåulakwuot, *superbia*, högmod. *Fenn. tylyys, superbia*.

TJÅULASTALLET, *v. n. superbire, elatum esse*, högfårdas. Mannes tjåulastallah? *quid superbis?* Tjåulastalleje, *superbiens*, en som är högfårdig.

- Tjåulaftallegåtet, *inchoativ.* begynna höglårdas.
- TJÅULE, *n. f. cultus splendidior, ornatus & mundus mulierum*, granlåt. Tjåule wainon le, *vestium ornatui studet*, hon är angelågen om granlåt. *It. adjecti-ve de feminis*: Te le tjåule, *superba est*, hon är högfärdig, fåges om qvinfolk.
- TJÅULETET, tjåuletatjet, *v.* tjåulaftallet.
- TJÅURA, *lutra*, otter. Tjåurats, *dim.*
- TJÅWAN, *catellus*, en liten hund.
- TJÅWOK, *n. a. pretiosus, qui in pretio est*, dyrbar, begårlig. Tjåwok waro, *merx quæ in pretio est*, begårlig vara. Tjåwet, *id.* Tjåwokwuot, *substant. mercium pretium, quo appetuntur*, begårlighet, pris.
- TJÖDTJELET, tjödtjaltattet, *vid.* tjuodtjelet.
- TJÖRRE, tjörre wuopt, *cani*, grå hår, *vid.* tjuorotet.
- TO, *accus. cas. & genet. pron.* todn, dig. Tåbdåb mon to, *te cognosco*, jag känner dig. *It. pron. adj.* tuus, din. To attje, *pater tuus*, din far. To edne, *mater tua*.
- TOBAK, *tabacum, nicotiana*, tobak. Tobakeb jukket, *tabaci fumum haurire*, röka tobak.
- TOBBEN, tobbelt, *vid.* tåbben, tåbbelt.
- TOBBOS, *pulvinar, quod clivellis rangiferorum subjiciunt*, dyna ell. något annat at lägga under kleffadelen.
- TODKOM, *gemma arborum*, knoppar på trä.
- TODN, *pron. pers.* tu, du. Todnek, *tu-te*, du sjelf. I todnek, *neque tu*, ej heller du.
- TOIWO, *spes*, hopp, *vid.* tåiwo.
- TOIWOT, *putare*, mena, hålla före, *vid.* tåiwot.
- TOIWOTES, toiwotet, *v.* tåiwotes &c.
- TOKKO, *adv. illuc*, dit. Tokko ja tek, *huc illuc*, hit och dit.
- TOKKONES, tokones, *n. a. inutilis, iners*, odugelig. Tokkones almats, *homo nauci, qui nullius est frugis*, en odugelig menniska. Tokkoneswuot, *inertia, ignavia*, odugelighet, dålighet. Tokkoneswuotines, *ignavia sua & inertia*.
- TOKOR, *n. f. crepundia*, lekfaker.
- TOKORTET, & *interd.* tokoret, *v. n. infantum more ludere, crepundiis delectari*, leka som barn, roa sig med lekfaker. Tokorteje, *qui ludit*, en som leker. Tokortastet, *dim.* Tokortatjet, *inchoat.* begyn. leka som barn.
- TOKORTEM, *n. ludus puerilis*, barnlek.
- TOLLOTS, *n. a. priscus, antiquus*, forntiden tilhörig. Tollots aiki, *antiquis temporibus, olim*, i forna tider. Tollots almatjeh, *prisci homines, majores*, förfäder, folket i de forna tider. Tollotjist, *ab antiquis temporibus*, ifrån forntiden. - Wai! tollotjeh peiweh, *utinam mihi pristini redirent dies*, åck! om jag hade qvar de forna dagar.
- TOLOK, *n. a. stabilis, firmus, qui non oscil-lat aut vacillat*, stadig, som ej kullrar. Tolok wadnas, *cymba stabilis, quæ non facile evertitur*, en stadig båt, som ej är kullrig. *Oppos.* juorba.
- TOLWOT, *v. a. ducere, föra.* *v.* tålwot &c.
- TON, *tonus*, ton.
- TONO & tonon, *genet. dual. pron.* todn, eder bågges. Tonob, *accusat. dual.* Tåbdåb tonnob, *vos ambo cognosco*, jag

jag känner eder bågge. Tono!, dat. åt eder bågge.

TORMO, *n. f. ruga*, skrynka. *v. tårmo*.

TORNE, *turris*, torn.

TORWO, torwot, torwostallet, *v. tårwo*.

TOSSJE, tossljes, tossljanet, *v. tåssje &c.*

TOTEK, *fulcrum*, totet &c. *vid. tutek*, tutet.

TABLE, *macula*, fläck. *v. treble*, teble.

TRADJO, *n. f. caterva*, turba, hop, skock.

Muttem tradjo, *caterva quedam*, en hop.

TRAGGES, traggok, *angustus*, *v. nagges*.

TRAGGET, *angustare*, trånga, *v. nagget*.

TRAKO, *traba*, kälke.

TRAMKALDAK, tramkald, tramkem, *n. f. ictus sive ictus oculorum*, blundning, ögonblick. Tjalme tramkaldak, *id. It. apud Austr. tenebrae*, mörker. Peiwen tramkem, *ecclipsis solis*, solens förmörkelse.

TRAMKET, *v. a. connivere*, *oculos claudere*, blunda. Tramke tjalmitat, *claudere oculos tuos*, blunda med ögonen. *It. ap. Austr. tramket neutr. advesperasce-re, tenebris offundi*, mörkna. Tramkestet, *dim. litet blunda*.

TRAMKELDET, *v. a. tenebras offundere*, förmörka. *Lycksf.*

TRANKET, *v. n. spissum fieri & densum*, tjockna. Suowa tranka, *fumus densatur sive spissus evadit*, röken tjocknar til. Trankegätet, *inchoat*. Murko trankegäta, *nebula densari incipit*, dimban börjar tjockna til. *Dicitur tantum de fumo, nebula & aliis istiusmodi rebus.*

TRAPE, *vid. ripa*.

TRAPPO, *perticae quibus retia suspenduntur piscaria siccanda*, stänger at hänga up nåt uppå.

TRAWET, *v. a. jubere, mandare*, befalla.

Per nuntium petere, genom båd begåra, *vid. bonotet*. Trawestet, *dimin.*

Trawegätet & trawetatjet, *inch. beg.* befalla el. begåra, se bonotet.

TRAWEM, trawetes & trawotes, *vid. bonotem*.

TRAWETALLET & trawotet, *frequ. id. atque trawet*, se trawet.

TREAKER, *theriaca*, theriak.

TREBLE, *macula*, treblak, *vid. teble*, teblak.

TREPKESET, *v. n. pertundi, perfringi*, igenombrytas, blifva hålig. Tjarwa trepkes, *crusta nivis perfringitur*, skaran bryter, bår ej at gå på. Trepketet, *id. Suormen auten trepketi, digito pertundebatur*, det gick hål på med fingret.

TREUST, *spes, fiducia*, hopp, förtröstan. *It. treust, adj. treust piåbmo, cibus fami diu sufficiens*, stadig mat, mat som länge står emot hungern.

TREUSTET, *confidere*, förtrösta.

TREUSTENET, *v. n. defatigari*, tröttna.

TRILLET, *curare, expedire*, bestålla om.

TRISK, *n. a. contumax*, halsstarrig, trefk.

TRISSET, triset, *v. a. aspergere*, stänka, bestänka. Tjatseb trisset, *aquam aspergere*, stänka vatten. *It. neutr. tjatse triffa, aqua dispergitur*, vatnet stänker. Trissetet, *dim. litet bestänka*. Triffegätet, *inchoat. begyn. stänka eller bestänka*.

TRISSETET, *v. a. frequ. idem. Trissetem, adpersio*, bestänkande.

TRIWASTET, *vigere, florere*, trifvas.

TRUKKE, *mulctra, vas*, tråg. Trukkats, *dimin.*

TRULLET, *fascinare*, förtrolla, förtjusa,

fa. Trulles almats, *homo maleficus*, en led och elak menniska.

TRUMPI, *n. insecti*, vid. fadkem.

TRUSKET, *frumentum terere, tribulare*, trôska. Truskeje, *tritor*, trôskare.

Truskem, *tritus, trituration*, trôskning.

TRUSSET, *sternutare, e naribus ejicere*, utprusta. Truffestet, *dim.* Truffegâtet, *inchoat.* begynna prusta ut. *De pecudibus dicitur*, kafnetet *de hominib.*

TRUSSEM, *n. f. sternutatio, ejectio e naribus*, utprustning.

TRYKKET, *imprimere, typis figurare*, trycka. Kirjeb trykket, *librum typis imprimere*, trycka en bok. Trykkeje, *particip.* Kirje trykkeje, *typographus*, Boktryckare. Trykketum, *impressus typis*, tryckt. *cfr.* tjuorget.

TRÅLL, *spectrum, lamia*, spöke, troll.

TRÅGGET, *vid.* tragget, nagget.

TRÅKESTET, *eniti, allaborare*, högeli-gen bemôda sig. Aines tråkesti påtet, *venire allaborabat*, han var mycket angelågen om at komma. Tråkestam leb mon taina, *in istam rem maximum ego laborem impendi*, jag har använt mycket arbete derpå. Tråkestastet, *dim.* Tråkestatjet, *inchoat.* *vid.* killot, rabbet.

TRÅMPET, *vid.* tuolmot, tålmot.

TRÅUKA, *vid.* sappek. *Austr.*

TRÔIKET, *vid.* tjiddet, ruoptjet.

TRÔWES, trôweswuot, *v. mainetes &c.*

TSABBE, *sura sive crus pedum anteriorum quadrupedum*, benpipa på fram-benet, hos fyrfotade kreatur.

TSABMET, *v. a. pulsare, tundere*, bulta, stôta. Uksab tsabmet, *januam pulsare*, bulta på dörren. Ruouteb tsabmet, *ferrum cudere*, smida järn. Tfab-

mestet, *dim.* Tfabmegâtet, *inchoat.* begynna bulta eller klappa.

TSABMEJE, *qui pulsat*, en som klappar.

TSABMEM, *n. f. pulsatio*, klappande, stôtande.

TSABMETATTET, *v. n. pulsari posse & tundi*, kunna stôtas eller klappas. I kalma ruoute tsabmetatte, *ferrum cudi nequit nisi ignitum*, järnet kan ej smidas kallt. *It. active, tundendum sive pulsandum curare*, låta klappa.

TSAGGAS, *n. a. extensus, apertus*, utspänd, öppen. Tflaggas njalme, *ri-ctus, os distentum*, gap, öppen mun. Tflaggas tjalmeh, *oculi aperti*, öppna ögon. Tflaggas tjalmi kâtjet, *intentis intueri oculis*, se stint uppå. *It.* tflaggas & tflagges, *substant. repagulum, claustrum*, stängsel, bom, *cfr.* tflagget.

TSAGGE, *prepos. juxta, secundum*, bredevid, efter. So kottjomen tflagge, *juxta preceptum ejus*, efter hans befalning. Kedken tflagge, *juxta lapidem*, bredevid eller emot en sten. *It.* to tflagge mon måksab, *te adjuvante victu fruor & amictu*, genom dit bitråde lefver jag och har min utkomst. Sâbbe tflagge wadsab, *baculo innixus eo*, jag går och stôdjer mig på kâppen.

TSAGGE, *n. f. fulcrum*, stôd. Tflaggeb wuollai piejet, *fulcro suffulcire*, fåtta stôd inunder. Kâte tflagge, *fulcrum tentorii*. Tflaggats, *dim.* et litet stôd.

TSAGGEDNE, *obstetrix*, jordegumma.

TSAGGEK, *juxta, prope juxta*, straxt bredevid. Tflaggek to, *prope juxta te*, straxt bredevid dig.

TSAGGET, *v. a. extendere*, utsträcka. Tjalmit tflagget, *oculos intendere*, spän-

na ut ögonen. Njalmeb tflagget, *os diducere, ringere*, gapa up med munnen, *it. contradicere, altercari*, bjäbba emot. *It. tflagget, fulcire, suffulcire ne ruat*, stödjä emot, fätta stöd under. *It. arcere, prohibere*, hindra, afhålla. Tflagga mo tjagnemest, *introitu me prohibet*, han tillåter mig ej at få komma in. Ib mon tflagga, *ego non prohibeo, per me licebit*, jag hindrar ej, det skal ej vara mig emot. Tflaggestet, *dim. litet utspänna, m.m. Sapiissime est prohibere, cohibere*, förbjuda, afhålla, hindra. Tflaggagätet, *inchoat. begynna afhålla, m. m.*

TSAGGEJE & tflaggesteje, *qui interdicat aut prohibet*, en som förhindrar. *It. qui extendit*, en som utsträcker.

TSAGGEM, tflaggestem, *n. s. cohibitio*, förbudande. I to tflaggestem lifi, *cohibitio tua nil juvat*, dit förbud hjälper ej. *It. extensio*, utsträckning, *cfr. tflagget.*

TSAGGETET, *frequ. id. qu. tflagget.*

TSAITSETET, *v. n. turbidum fieri*, blifva mulen och oklar. Wärald tsaitseti, *turbidum factum est cælum*, det blef mulit och elakt väder. *vide tsaitsetet.*

TSAKET, *v. a. inferre, inferere*, sticka in, införa. Piåbmob njalmai tfaket, *cibum in os inferere*, bära maten i munnen. Muorait tfaket, *ligna comburenda inferre*, bära in ved. Tjuteb tjatsai tfaket, *digitum aquæ intingere*, doppa fingret i vatnet. *It. Karwoit tfaket, vestes inducere*, klåda på sig. Tfakestet, *dim. litet sticka in. It. accusare*, bekylla. Tfakegätet & tfakajet, *inchoat. begyn. sticka in, m. m.*

TSAKATET, *v. n. conjicere se*, begifva sig. Wahdai tfakati, *periculo se committebat*, han vågade sig i faran.

TSAKETATTET, *v. n. innitti posse*, kunna införas.

TSAKETET, *v. a. convincere*, öfvertyga. Tfacetijeb funji tabb, *illum illius rei convincebam*, jag öfvertygade honom derom. *It. obtrudere*, påtruga.

TSAKKE, *n. s. caput hominis aut bestie*, mennisko eller annat kreaturs hufvud. *Lyckfel.*

TSAKKET, *v. n. ardere*, brinna. Tållå tfakka, *ignis ardet, ignis extinctus non est*, elden lefver, elden är ej utfläckt. *Oppos. est jakfet. Transl. de ægroto: tfakka anje, adhuc vivit, non adhuc animam exhalavit*, han är ännu vid lif, fåges om en sjuk. *Item, spiritum ægre ducere, anhelare*, flåsa. Nåde wuolen tfakka, *onus portans anhelat*, han pustar under bördan. Tfakkajet & tfakkegätet, *inchoat. begynna brinna. Tållå tfakkaji, ignis ardere cepit, intermori desit*, elden begynte brinna.

TSAKKAJATTET & tfakketet, *v. a. accendere*, upstända. Tållåb tfakketet, *ignem accendere*, tända up en eld. Kinteleb tfakketet, *candelam accendere*, tända up et ljus. Tfakketastet, *dim. Tfakketatjet, inchoat. beg. at tända på.*

TSAKKOK, *n. a. colore denso tinctus*, högfärgad, som har stark färg. Tfakkok ruopfok, *maxime ruber, qui rubidissimo & sanguineo est colore*, högröd. Tfakkok latte, *cæruleo ater*, mörkblå.

TSALD, *aquæ superficies commota, v. fald.*

TSALLET, *v. n. contendere, rixari*, kiffa,

vå, tråta. Tfalla aktab takka, *continue rixatur*, han kifvar outhörligen. Tfalllem, *subst. rixa, contentio*, tråta, split.

TSAMMATET, *vid. sammatet*.

TSAPET, *v. a. in partes minuscultas concidere*, skåra sönder smått, karfva. Tobakeb tsapet, *tabacum concidere*, karfva tobak. Nipin tsapet, *cultro concidere & comminueret*, skåra sönder med knifven, karfva. Tsapestet, tsapastet, *dim. litet skåra sönder*. Tsapajet & tsapagåtet, *inchoat. begyn. skåra sönder*.

TSAPATET, *v. a. freq. id. qu. tsapet. It. consecandum sive comminuendum curare*, låta hugga eller skåra sönder.

TSAPATATTET, *v. n. consecari sive secando comminui posse*, kunna skåras sönder.

TSAPKETET, *v. n. fluere desinere, exarescere*, uphöra at flyta, torkas bort. Kofa le tsapketam, *lac vacca amplius non præbet*, kon har uphört at mjölka, (Norrländ.) har sinat af. Warra tsapketi, *sanguis fluendo desistebat*.

TSAPKETATTET, *v. a. fluxum cohibere*, hindra ifrån at flyta. Warrab tsapketattet, *sanguinis profluvium compefcere s. sedare*, stilla blodens flytande.

TSAPPET, *v. n. in aliquo loco manere & expectare abeundi occasionem*, ligga stilla och vänta på tillfälle at få fara bort. Piåggast wertime tsappet peiweb, *unum diem ob procellam mansimus*, vi måste töfva en dag för stormen skull. *It. tacere*, tåga. Tsappefjawot, *tace*, tåga stilla. Tsappestet, *dim. litet töfva*. Tsappegåtet, *inchoat. begynna töfva*.

TSAPPETET, *v. a. prohibere*, förhindra, förbjuda. Tsappeti mo hålet *sive* hålemest, *me loquendo prohibebat*, han förbjöd mig tala. Tsappetijeb so takket tabb, *illum istud ne faceret prohibebam*, jag förbjöd honom at göra det.

TSAPTSESTET, *v. a. premere, comprimere, torquere*, klåmma. Tsaptsest tabakti, *comprime hoc*. Tsaptsesttatjet, *inchoat. begynna klåmma*.

TSATSET, tsatsen, *vid. tatsen, tatsen*.

TSAUKETET, *v. n. animam exspirare*, gifva up andan. Kolmad peiwen tsauketi, *die tertia animam exspirabat*.

TSEGGAHET, *v. n. erectum esse*, vara upprest, stå. Mi tatt tseggaha tobben? *quid est quod illic erectum esse conspicitur?* hvad år det som synes där vara upprest? Man kukke tat wårald tseggaha, *quamdiu hic edurat sive in suo statu permanet mundus*, så länge världen står. Tseggaha anje tat kyrko, *templum hoc adhuc non nutat aut vitium facit*, denne kyrkan står ännu vid lag.

TSEGGET, *v. a. erigere*, råtta up, uppställa. Kedkeb tsegget, *lapidem erigere*, upresa en sten. Kåteb tsegget, *domum edificare*, bygga up et hus. Paijas tsegget, *id. Tsegge peljitat, arrige aures tuas. It. licitari, pretium intendere*, stegra. *It. in aleam dare*, våga på spel, sätta up på spel. Tseggestet, *dim. litet upresa*. Tseggegåtet, *inchoat. begynna upresa, m. m.*

TSEGGEM, *n. s. erectio*, uppresning.

TSEGGANET, *extrui, edificari*, uppbyggas. Tseggani tann jåpen, *illo anno extruebatur*.

TSEGGANEM, *n. s. exstructio*, uppbyggande. Kyrko tsegganem jåken, *illo anno*

anno quo templum exstructum est. Wäralden tsegganemest, ab initio mundi, ifrån verldenes begynnelse.

TSEGGETET, *v. a. erigendum sive exstruendum curare*, låta uprefa eller upbygga.

TSEGGOSSET & tseggofattet, *erigi*, uprefas. Wuopteh tseggofatth, *surri-guntur capilli*, håren refa sig.

TSEGGEU, *n. s. aliquid quod erectum est, signum*, något som är uprest ell. upfatt til märke.

TSEGGOK & tseggo, *n. a. praeptus*, tvår brant. Tseggo puold, *collis valde acclivis*, en ganska brant backe. Tseg-gok ware, *mons praeptus*, brant berg.

TSEGGOT, *adv. praepte*, brant. *It. ad-jective: tseggot tjuodtjo, erectus stat*, han står rak eller rätt up. *It. avidus, cupidus*, begärlig, villig. Tseggot le påtet, *ad veniendum pronus est*, han är villig at komma.

TSEGGOTET, *v. a. vid. tsegget*.

TSEGERTET, *vid. kiåket, fanahet*.

TSEKKE, tsekka, *n. s. crena, incisio, skåra*. Tsekkeb takket, *incisionem facere*, göra en skåra. *It. tsekke, decem, tio. Ita dictum, quia numerum quemlibet denarium, ultra quem non progrediuntur, incisione aut puncto notant, cum quid numerant, rursus ab uno incipientes.* Stuora tsekke, (*qu. dic. incisio s. punctum magnum*) centum, hundrade. *Ita dicitur, quia decimam quamque decadem majori notant incisione sive nota, ut centenus quisque conspicuus sit numerus.* Tsekke påtfoi, (*sapissime*) centum rangiferi, hundrade renar. Tsek-kats, *dim. parvula crena sive nota*, en liten skåra.

TSEKKES, *n. s. incisio, skåra*. Tsekkes-muora, *palinxestus*, karffstock, plånbok

TSEKKESTET, *incidere, incisionem facere*, skåra, skåra. Märkeb tsekkestet, *notam incisione apponere*, skåra in et märke. Tsekkestem, *incisio, incisura*, inskärning, skåra.

TSEKKOT, *v. a. incidere, crenam facere*, skåra, göra en skåra ell. inskärning. *It. designare*, utmärka, utnämna. To le taffa tsekkom, *te ad istam rem faciendam designavit*, han har utnämnt dig dertil.

TSEKKOTET, *v. a. notis & incisionibus signare & notare*, med strek och märken utmärka.

TSESKELET, *v. a. pun gere, sticka, stinga*. Aimin tseskelet, *acu pun gere*, sticka med en nål. Påtlob tseskelet, *rangiferum mactare sive ferro transfigere*, slakta eller sticka ihjäl en ren.

TSESSES, *n. a. pungens, asper, aculeatus*, hvals, stickande, taggig. Tseskes muor, *arbor aculeata, spina*, törne.

TSESKETAKES, *n. a. id.*

TSESKETET, *v. n. pungi, ex punctione dolorem sentire*, fvida af styng eller dylikt. Aime tsesketi kåtai, *acu manus perstricta est*, handen blef nålstungen. Tållå tsesketi juolkai, *per igne ustus dolorem passus est*, elden brände foten och förorsakade fveda. Waimoi tsesketi, *cor dolorem persentiebat*, det skar el. gjorde ondt i hjertat.

TSESKOTET, *pungere, vid. tseskelet*.

TSETSASTATTET, *v. a. objurgare, increpare*, nåpfa, med orden bestraffa. Tsetfastattab mai, *walla i kuldele, reprehendo quidem & objurgo, sed incassum, non istud curat*, jag bannar
R r r ho-

honom, men han bryr sig ej derom. Tsetfastattem, *subst. reprehensio*, bannor, bestraffning. I mo tsetfastattem lisi, *mea nil juvat objurgatio*, mina bannor hjelpa ej.

TSEUDSET, *v. n. obdurare, perstare*, uthårda, kunna stå emot. Jus tseudset luli, *si obdurare posset*, om han kunde uthårda. Ib aktok tseudse tijen wuoft, *vobis ego solus resistere nequeo sive par non sum*, jag kan ej allena bestå mig emot eder. Tseudsetet, *dim.* Tseudsegåtet, *inchoat.* begynna uthårda. *cfr.* pintet, pissut.

TSEWE, *n. f. nix durior, quæ subtus crustam habet glaciale*, hård snö med skara midt uti eller under öfversta brynet. *Hinc*

TSEWASTET, *v. n. super nivem tali modo constitutam incedere*, gå på sådan hård snö. *vid.* tsewe.

TSEWOT, *v. n. de nive dicitur, indurescere*, hårdna til, fåges om snö.

TSIBDSA, tsibdses, tsibdsok, *n. a. amarus, insipidus*, båk, ofinakelig. Tsibdses urtes, *radix herbæ amarulenta*, en båk rot.

TSIBDSITET, *amarulento esse sapore*, vara af båk smak. *It. nidorem olere*, lukta illa, ofa.

TSIHRET, *de muribus dicitur dum vocem edunt*, pipa och gnålla som möfs.

TSILKESET & *apud Lycks.* tsillot, *v. n. litigare, rixari*, tråta, kifva. Tsillot harmat hagger le sodn, *ad rixandum is semper est pronus*, han är alltid färdig at tråta.

TSILKESEM, *n. f. rixa, contentio*, tråta.

TSIPA & tsinna, *membrum genitale mulierum, vulva*, qvinno-lem.

TSIPTSESTET, *v. a. torquere*, klåmma, njupa. Peljeb tsiptsestet, *aurem velli-care*, njupa i örat, *cfr.* tsaptsestet. *It. parce & minutatim dare*, gifva smått och sparsamt. Tsiptsesti munji bittab, *pauillum mihi dabat*, han gaf mig en liten smula.

TSIPTSOT, *v. a. vid. tsaptsestet. Digtis torquere*, njupa med fingren.

TSIRKOT, *v. n. dolere, dolorem persentire acutum*, värka. Aiwe tsirko, *caput dolet*, hufvudet värker. Tsirkom, *dolor acutus*, pinsam värk. Waimon tsirkom, *cardialgia*, hjertklappning. Aiwen tsirkom, *beterocrania*, hufvudvärk i halfva hufvudet.

TSISKOT, *v. a. connectere, fractum aliquid aut fissum rursus conjungere*, binda ihop eller fåtta ihop något som är spruckit. Kareb tsiskot, *vas fissum connectere & reparare*, sammanhåfta et spruckit kåril.

TSISSET & tsissetet, *mingere*, kasta sit vatten. *De sexu fæmineo proprie dicitur, cfr. kådtjet.*

TSITSOK, tsitse, *passerculus*, sparf. Tsit-fok tjuoja, *passerculus garrit*. Tsit-fats & tsitfokats, *dim.* en liten sparf.

TSITSOTET, *v. a. abstergere, purgare, renfa*. Pattab tsitsotet, *nates abstergere*.

TSIWKESET & tsiwketet, *v. n. de pullis avium dicitur, pipare*, låta eller qvälla som fogel-ungar.

TSIWNA, *n. f. nidor, os. Odor ingratus rei adustæ*, elak lukt af något bränt.

TSIWNAS, *n. a. nidorem spargens, male olens*, ofig, som stinker och ofar.

TSIWNITET, *v. n. nidorem spirare, ofa*. Tsiwnit kitta tek, *buc usque nidorem fundit*, det ofar ånda hit.

Tsra-

TSIÅLET, *latrare*, skålla. Piådnak tsiåla, *canis latrat*, hunden skåller.

TSIÅLANJE, *latrator*, *qui latrat*, skållande. Tsiålanje piådnak, *canis latrans*, en hund som mycket skåller.

TSIÅLEM, *n. f. latratus*, skållande.

TSUIKET & tsiuketet, *v. a. mutire*, mumla. Ib tale tuoſta tsiuketet, *nihil jam mutire audeo*, jag tår nu ej fåga eller mumla fram et enda ord. Jus todn wel pakob tsiuket, *ſi vel unum amplius verbum dixeris*.

TSUKET, *v. a. vid. tsiouuket*.

TSULKETET, *muſſitare*, muſſare, knyſta. I tuoſte tſulketet, *muſſitare non audet*.

TSUMPTSE, *quisquilia*, purgamenta, ſopor

TSUNNET, *vid. tjunnet*, tjunnatet.

TSUOBBO, *rana*, groda. Tſuobbots, *dim.*

TSUOBDS, tſuobdfa, *n. a. putridus*, rutten. Tſuobdfa muor, *lignum putridum*, ruttnadt trä. Tſuobdfa tobak, *tabacum vile & ſitu corruptum*.

TSUOBDSSET, *v. n. putrefcere*, marceſcere, ruttna. Muora tſuobdfa, *lignum putrefcit*, trä ruttnar. Tſuobdsfeſtet, *dim.* Tſuobdsfegåtet, *inchoat.* begynna ruttna. *Tantum de ligno & vegetabilibus dicitur*, *cfr. måſket*.

TSUOBDSSEM, *n. f. putredo*, rōta.

TSUODS, *membrana*, hinna. Tſuodsfaj, *membranulis teſtus*, full med hinnor. Tſuodsfats, *dim. membranula*, en liten och tunn hinna.

TSUOIKET, *animadvertere*, förmärka.

TSUOIKOS, *n. a. cognitus*, *perſpectus*, bekant, kunnig. Tſuoikos faije, *locus notiſſimus*. *It. notabilis*, märkvärdig.

TSUOIKOTET, *v. a. commonſtrare*, indigita, viſa, utviſa. Taina ſodn fit-

ta miſi tſuoikotet, *iſtud iſta re nobis demonſtrare vult*, dermed vil han viſa ofs.

TSUOKESTATTET, *v. a. cohibere*, *refrenare*, dämpa, förhindra. Warrab tſuokeſtattet, *sanguinis profluvium ſedare*, ſtilla blodens flytande.

TSUONNA, *vid. tſipa*.

TSUOP, *caro*, *proprie piſcium*, kött, fåges egentel. om fiſkars kött. Qwele tſuop, *caro piſcis*.

TSUOPAJ, tſuopajes, *n. a. carnosus*, köttfull. Tſuopajes qwele, *piſcis carnosus*.

TSUOPPËT, *v. a. exoffare*, bena. Qweleb tſuoppet, *piſcem exoffare*, bena fiſk.

TSUOPTSA, *n. f. nix perennis in alpiſibus*, ſtadigtvarande ſnō i fjällen. Tſuoptſa wareh, *montes nive teſti perenni*.

TSUOTSE, *extremitas ſagene piſcarie ſive pars ultima*, åndan på en not.

TSUOUKANET, *v. n. confringi*, *comminui*, brytas ſönder, gå ſönder. Glas tſuoukani, *vitrum contuſum eſt*, glaset gick ſönder, *cfr. mutkanet*. *It. allidere*, ſtōta ſig emot något. *It. abortum facere*, få miſſfall. So akka tſuoukani, *uxor ejus abortum fecit*. Tſuoukanafet, *dim.* Tſuoukanatjet, *inchoat.* begynna gå ſönder.

TSUOUKANEM, *n. f. fractura*, bråcka. *It. abortus*, miſſfall.

TSUOUKENADDET, *v. n. frequ. vide tſuoukanet*.

TSUOUKET, *v. a. contundere*, *rumpere*, ſlå el. ſtōta ſönder, rifva ſönder. Piåga jägnab tſuouki, *ventus glaciem confregit*. Tſuoukeſtet, *dim.* Tſuoukegåtet, *inch. beg.* ſlå ſönder, *cfr. mutket*.

TSUOUKETET, *v. a. comminuendum curare*, låta ſlå ſönder.

TSUOUKETATTET, *v. n. posse contundi si-
ve comminui*, kunna flås fõnder.

TSUSSMO, *n. s. simultas*, hemligit hat
och ondskå. Tsfussmon orrot, *simul-
tatem habere obscuram*, hyfa hemlig
ovånskap.

TSUTSET, *parcimoniam uti*, vara sparsam,
cfr. njuotetet. I matte tsutset, *par-
cus esse nescit*.

TSÅDSES, *n. a. de cymbis dicitur*. Tsfåd-
ses wadnas, *cymba exigua profundita-
te*, en låg bordad båt.

TSÅGGET, *v. a. farcire, ingerere*, stop-
pa, fõra in, *cfr. tsåket*. Suoineb la-
doi tsågget, *fœnum in fœnile ingerere*,
fõra in hõ i ladan. Wuoffeb tsåg-
get, *saccum refarcire*, fullstoppa en
fåck. Jaurai tsågget, *in aquam de-
mergere*, fånka ner i vatnet. *It. pe-
cunia corrumpere*, besticka, muta.

TSÅGGÅTATTET, *v. n. posse refarciri, in-
geri posse*, kunna fullstoppas, kunna
fõras in.

TSÅITSETET, *v. n. vid. tsåitsetet*. Suo-
wa tsåitset, *fumus exit*, det rõker.

TSÅKE, *vadum, brevia*, grund, grundt
vatten i sjõar. Tsfåke le tassne, *va-
dum hic est*, hår år grund. Tsfåkalm
& tsåkalmes, *id.* Tsfåkat & tsåkatak,
*ipsum denotat statum, quando aque mi-
nor existit copia & profunditas*, grundt
vatten. Tsfåkatak le talle, *aque nunc
minor est profunditas*, det år nu lågt
vatten.

TSÅKES, *n. a. non profundus*, grund, som
ej år djup. Tsfåkes jaure, *lacus exi-
gua profunditate, qui altus non est*, en
grund sjõ. *Tantum de aqua*.

TSÅKKE, *cor, imprimis & fere semper pe-
cudum, cfr. waimo, kreaturs hjerta*.

TSÅKOT, *v. n. exsiccare, qua altitudinem
minui*, uttorkas, blifva grund. Jau-
re tsåko, *lacus minus fit altus*, sjõn
blir grund. Jokka tsåko, *rivulus ex-
siccatur*. Tsfåkostet, *dim.* blifva litet
mindre djup. Tsfåkogåtet, *inchoat.*
begynna blifva mindre djup.

TSÅKOTET, *v. a. exsiccare, minus pro-
fundum reddere*, uttorka, gõra min-
dre djup. *It.* tsåkotet kalkebe jok-
kab, *exspectabimus donec fluvii minua-
tur altitudo*, vi skole vânta til des
vatnet i elfven faller ut.

TSÅLKESET & tsålketet, *v. n. crepitare*,
knåppa. Birso tsålkesi, *sclopetum flam-
ma destituebatur*, bõssan klickade.

TSÅPTSE, *n. s. firmanentum gradus sive
vestigii, fotfåste*. Tsfåptse le talle jåg-
nan, *in glacie nunc gradus firmari pot-
est*, det år nu fotfåste på isen. Tsfåpt-
fats, *dim.* litet fotfåste.

TSÅPTSEL & tsåptseles, *n. a. qui diu in
eodem permanet loco*, en som länge
trifs på et ställe. Tsfåptseles paino,
color durabilis, varaktig fårg.

TSÅPTSANET & tsåptfitet, *vid. tsåptfõ-
gåtet, id.*

TSÅPTSOT, *v. n. consistere pedibus posse,
gradum posse firmare*, hafva fotfåste,
kunna stå. Åh juolkeh tsåptfõh, *pe-
des vacillant, lubricum est pedibus so-
lum, fõtterna slinta. It. fixum manere*,
fitta fast. Åh kaudneh kerrefen tsåpt-
fõh, *sarcina in traba fixa non manent
s. facile decidunt*, sakerne ligga ej vål
fast på slådan. *Transl.* Åh kaggeh so-
ludne tsåptfõ, *in famulatu apud illum
famuli ancillaque diu manere nolunt*,
tjenstefolket trifvas ej länge hos ho-
nom. Ib mon tanne tsåptfõ, *hic ego
esse*

esse nolo, hic mihi non arridet locus, jag trifs ej här, cfr. arwat. Jus tfåptföhu puorewuotesne, si permanes in bonitate, Rom. 11: 22. Tfåptföset, dimin. Tfåptfögåtet, inchoat. begynna få fotfåste, m. m.

TSÅPTSOTET, *v. a. facere ut gradus firmari possit, laga at det blir fotfåste. It. Kaggit tfåptföset, facere ut famuli in famulatu eodem permanendi lubentes sint, så laga at tjenstefolk vilja blifva qvar i tjensten.*

TSÅGGET, *intrare, penetrare, gå in, trånga sig in. Aksjo tfågga muori, securis in lignum intrat, yxen går in i trä. Wuotes tfågga rertai, oleum corium penetrat, smörningen går in i lädret. Tarwe muori tfågga, pice liquida lignum imbuitur.*

TSÅKKELES, *n. a. qui ignem facile concipit, igni alendo aptus, eldfångd.*

TSÅKKETET, *accendere, vid. tfåkketet.*

TSÅPET, *v. a. rodere, gnaga. Proprie de muribus dicitur, såg. om möfs. Snjårah tfåpeh, mures rodunt. Tfåpestet, dimin. litet gnaga.*

TSÅPANJE, *qui corrodit, mus, en som gnager, en råtta.*

TSÅJEK, *vid. nuotsjo.*

TSÅPKANET, *tfåpket, vid. tfåuoukanet, tfåuouket.*

TUBBO, *n. s. Muora tubbo, arboretum, skovula, en liten skogslund.*

TUBRE, *tubres, scabies, petigo, skabb. It. tubre maine, lepra, spitaliska.*

TUBREK, *n. a. scabiosus, skabbig.*

TUDDET, *tudet s. tuhdet, v. n. contentum esse, acquiescere, vara nögd. I mo piåbmoi tudde, cibo, quem do contentus non est, han år ej nögd med*

den mat han får hos mig. Tuddestet, dimin. vara något nögd. Tuddegåtet, inchoat. begyn. åtnöja sig. Fenn. tydyn, contentus sum.

TUDDDEM, *n. s. acquiescentia, quando quis contentus est, förnöjsamhet. Tuddemlaka, adv. nöjt, förnöjsamt.*

TUDDETAKES, *contentus, nöjd. Tuddetakes almats, homo contentus.*

TUDKOM, *tudko, vid. todkom.*

TUDN, *tudna, n. s. fragor, strepitus, buller, dån. Mi tudnit le tat? quis hic est strepitus?*

TUDNET, *strepere, bullra, vid. jutlet.*

TUDNI, *pro tunji, Dativ. pron. todn, åt dig, se tunji.*

TUDNO, *dolium, tonna, tunna.*

TUEDDE, *tueddet, v. tuodde, tuoddet.*

TUEPET, *v. a. sumere, taga, vid. tåpot.*

TUHLET, *v. a. dilapidare, prodigere, förfara, bortslösa. Fenn. tuhlan, prodigo.*

TUHLAR, *prodigus, slösaktig.*

TUISE, *perturbatio, förvirring, oordning. Tuise sjaddi, perturbatio facta est, det belf en förvirring, cfr. stiws.*

TUK, *tintinnabulum, vid. tiwk.*

TUKS, *n. s. penus, förråd. Tukseb takket, colligere, in penum inferre, göra besparing. Tuksets, dimin. lit. förråd.*

TUKSET, *v. a. in penum inferre & colligere, göra förråd, samla. Piåbmoi tukset, cibos colligere & reservare, göra förråd af matvaror. Tuksetet, dimin. litet samla. Tuksegåtet, inchoat. begynna göra förråd.*

TUKSEJE, *qui quid colligit & reservat in usum, en som gör förråd.*

TUKSEM, *n. s. reservatio, ciborum comparatio & collectio, samlande och besparande af matvaror.*

TUKSETATTET, *v. n. reservari posse in usum*, kunna famlas i förråd.

TULL, *vectigal*, tull. Tullet, *vectigal pendere*, betala tull.

TULME, *n. s. fimus*, gödsel, *cfr.* tuolme.

TULMES, *stercoratus*, gödd. Tulmes kedde, *pratum stercoratum*, gödd ång.

TULPA, *n. a. vid.* tuolp.

TUN, *n. a. omnis, unusquisque*, hvar och en. Tun almatjeh kalkeh jabmet, *omnes & singuli homines sunt mortales*, alla menniskor äro dödeliga. *Sepissime per pleonasmum & emphaseos caussa additur* kaik. Tun kaik & tuna kaik, *vel* kaik tun, *omne, totum*, altsammans. Kaik tun almatjeh, *omnes homines*, alla menniskor.

TUNAHET, tunastet, *v. n. vid.* kasskestet.

TUNAHEM, *submersio*, quando quis aquis submergitur & perit, drunknande.

TUNASTATTET, *v. a. aquis submergere & suffocare*, dränka, *vid.* kasskestattet. *Passivum* tunastowet, dränkas, drunkna.

TUNJI, *Dativ. pron.* todn, åt dig.

TULWE, *n. s. diluvium, exundatio*, flöd, vattuflood. Stuora tulwe, *magna inundatio*, stor flöd. Tulwen le talle jokk, *fluvii nunc magna est exundatio*, nu är högt vatten i elfven. Suddo tulwe, *diluvium universale*, syndaflod. Tulwe leikes, *inundatio fit aquarum*. Tulwats, *dim.* en liten flöd.

TULWET, *v. n. exundare*, flöda. Jaure tulwa, *lacus exundat*, sjön flöder. Tulwestet, *dim.* litet flöda. Tulwagätet, *inchoat.* begynna flöda.

TULWEM, *n. s. inundatio*, flödande.

TUOB, *Accusativ. pron.* tuot, den där. Tuob tab, *hoc illudque*.

TUOBBE, tuobben, *adv. illic*, där, *vid.* tobben. Tuobbelt, *illinc*, derifrån. Tuobbaltak, *usque illinc*, ända derifrån. Tuobbanak, *adhuc ibi*, ännu där. Tuobbanak le, *adhuc illic est*, han är ännu där. *Comparat.* tuobbibun, *ibi longius sive remotius*, där längre bort. Tuobbebuſi, *illuc longius*, dit längre bort. Tuobbebutjen, *dim. comparativi*, där litet längre bort. *Superl.* tuobbemufen, där längst bort.

TUOBBANET, *v. n. longius recedere, loco cedere*, gå längre bort, maka sig undan. Tuobban-tuobbebuſi, *longius illuc ito*, gå dit längre bort. Tuobbanete, *recedite hinc*, gån undan härifrån. *It. procrastinari*, uppskjutas. *De tempore etiam dicitur.* Ko keſe tuob-bana, *cum adultior fit ætas*, när det lider längre fram på sommaren. Tuobbanastet, *dim.* maka sig lit. längre dit. Tuobbanatjet, *inchoat.* begynna gå längre dit.

TUOBBANADDET, *v. n. frequ. id.*

TUOBBETET, *v. a. cum accentu in penultima*, (*cfr.* tuobbetet *sive* tuobpetet) *amovere illuc, longius illuc ferre*, föra undan dit, föra längre dit. Tuobbete tab kareb, *vas hoc hinc illuc removeto*, för undan detta kårilet dit. Tuobbetastet, *dim.* föra litet längre dit. Tuobbetatjet, *inchoat.* begynna föra längre dit.

TUOBBELET, *v. a. prehendere, apprehendere*, fatta uti, gripa. Tuobbeli kâtin, *manu prehendebat*. Tuobbelaſtet, *dim.* Tuobbelatjet, *inchoat. v. tåppet.*

TUOBBETET, *accentu in antepenultima*, tuobpetet, *v. a. sectari, persequi*, hålla efter, efterjaga. Tuobbete ruabit

wai

wai jâkfah, *insequere, celerius ut assequaris*, håll fortare efter, at du må hinna på. Waiffjeb tuobbetet, *feram sectari*, jaga efter et vilddjur. Tuobbeteje, tuobpeteje, *sectator, qui sectatur*, en som efterjagar. Tuobbetastet, *dim.* litet jaga efter. Tuobbetatjet, tuobpetatjet, *inchoat.* begynna efterjaga, *cfr.* tâlwotet.

TUOBMES, *n. a. evacuatus*, uttömd.

TUOBMET, *v. a. evacuare*, uttöma.

TUOBMETATTET, *v. n. evacuari posse*, kunna uttömas.

TUOBMETET, *v. a. evacuandum curare*, låta uttömas.

TUOBMEM, *n. f. evacuatio*, uttömande.

TUODA, *n. f. nisus magnus, studium*, fullt alfvare, bemödande. Tuodafne le, *in angustia est, omnibus eniti coactus est viribus*, han nödgas bruka alla sina krafter, ty han är illa deran. Tuodit påti, *magno studio & nisu allaborare necesse habebat*, han nödgades gripa sig an af alla krafter. Tuodest, *Ablativ. omni nisu, serio*, med fullt alfvare, alfvarligen. *It. tuodest &*

TUODAIK, *adv. invitis*, ogärna, för nöd skull. Tuodaik fjett tabb takkab, *istud forte facio, minus licet mihi arrideat*, jag måste gripa mig an at göra det, fastän det sker ogärna. Tuodaik kuit mo diet, tab takkai, *licet invitatus istud tamen mei causa fecit*, ehuru han ej gärna ville, så gjorde han dock det för min skull. *Dicitur et jam cum quid facimus, licet factu valde sit difficile*, fåges ock, när man bemödar sig at göra det, som är mycket svårt. Tuodaik kalkab påtet, ikka ib nali asta, *licet valde*

sim occupatus, veniam tamen, jag skal dock bjuda til at komma, fastän jag har så mycket at göra.

TUODDAR, *mons altus arboribus nudus, alpis*, et högt och skoglöst berg, et fjäll. *Fenn. tunduri, id.*

TUODDE, *n. f. additamentum*, tilläggning, påökning, *cfr.* lassé. Tuoddats, *dim.* en liten påökning.

TUODDET, *v. a. addere, augere*, tillägga, påöka. Tuodde uttjatjeb, *adde paululum*, lägg litet til. Tuoddestet, *dim.* litet påöka. Tuoddegåtet, *inchoat.* begynna påöka.

TUOGGAR, *n. a. talis, talis atque isthic*, en sådan som den här. Tuoggar line, *tale atque isthoc linteum*, et sådant linne som detta här.

TUOGGE, *n. f. pili incomti*, okammadt eller tofvig hår. Tuogge åiwe, *caput incomtum*.

TUOGGOT, *v. n. de pilis dicitur, convolvi, implicari*, blifva tofvig, fåges om hår. *Item, juptse tuoggo, pulmentum farinae globulis refertur*, vållingen blifver klimpig.

TUOGGOM, *n. a. convolutus, contortus*, tofvig, ihoptofvad. Tuoggom wuopteh, *capillus impexus*, tofvig och okammadt hår. *It. tuoggom juptse, jus farinae globulis refertum*, klimpig vålling.

TUOGGO, *adv. ibi, illic, illac*, där, där förbi. Tuole tuoggo, *en illic*, se där. Tuoggo påti, *illac veniebat*, han kom där förbi. Tuoggo ja taggo, *hic & illic*, här och där.

TUOGNES, *n. f. centunculus*, lapp. Tuognefeb piejet, *centunculum assuere*, sy fast en lapp.

Tuo-

TUOGNET, *v. a. resarcire*, lappa. Kar-
woit tuognet, *vestes resarcire*, lappa
klåder. Tuogneje, *resarcinator*, en
som lappar. Tuognestet, *dim.* Tuog-
negåtet & tuognetatjet, *inchoat.* be-
gynna lappa.

TUOGNETATTET, *v. n. resarciri posse*,
kunna lappas. *It. activ. resarciendum*
curare, låta lappa och laga.

TUOH, *nominat. plural. pron.* tuot, *illi*
ipsi, isti, de där, *cfr.* tuot.

TUOI, *genetiv. plural. pron.* tuot. *It.* tuoi
tuok, *buc illuc*, hit och dit, *cfr.* tuok.

TUOJE, *n. s. opus, opificium*, arbete, handt-
verk. Kåta tuoje, *id.* Muora tuojai
le fodn tjeppes, *quidvis ille e ligno edo-*
landi & fabricandi peritus est, han är
händig at göra allahanda saker af trä.
Tuojetak, *cas. negativ. sine occupatione*,
utan göromål och fyflor, *cfr.* widno.

TUOJAR, *opifex*, handtverkare, arbetare.
TUOJETEBME & tuojetes, *iners, qui ma-*
nibus nihil fabricare callet, oslög, o-
händig, en som ej kan göra något.
Aptsa tuojetebme le fodn, *plane is*
est iners.

TUOJOHET, *v. a. elaborare, manu facere*,
arbete, göra något handtverk. Mab
leh todn tuojohemen? *quo occupatus*
es opificio? hvad håller du på at ar-
beta uppå? Tuojohastet, *dim.* litet
arbete. Tuojohatjet, *inchoat.* begyn-
na at göra något handtverk.

TUOJOHADDET, tuojohattat, *v. a. frequ.*
id. atque tuojohe. *It. facere sive cura-*
re, ut aliquis quidquam elaboret sive
manu faciat, sysselsätta en med handt-
verk och arbete.

TUOK, *adv. illuc*, dit, *cfr.* tuoko.

TUOKEN, *adv. pone*, bakom. Mo tuo-
ken, *pone me*, bakom mig. *It.* tuo-

ken, *penes*. I le pednik mo tuoken,
pecunia penes me non sunt ulla, pengar
åro ej hos mig. *Per casus flexibile est*,
e. gr. pātime fuolo tuokai, pone insu-
lam veniebamur, vi kommo bakom
holmen. Swikkesti attje pardnes
tuokai, *in filium pater culpam trans-*
ferebat omnem, fadren skjöt skulden
på sin son. *Cum suffix. pronom.* tuoke-
nan, *pone aut penes me*, bakom eller
hos mig. Tuokenat, *penes te*, hos
dig. Tuokenes, *pone aut penes se*, bak-
om eller hos sig. *It.* tuoke, *gremium*,
sköte.

TUOKET, *v. a. vendere, vid.* wuobdet.

TUOKEJE, *venditor*, såljare. Åsteje ja
wuobdeje, *emtor & venditor*.

TUOKO, *adv. illuc*, dit. Tuoko ja teke,
buc illucque, hit och dit.

TUOKOT, *passiv. venundari*, såljas. Åh
tah kaudneh matte tuokot, *vendi hæ*
nequeunt res, desse saker kunna ej
såljas.

TUOKOTAK, *n. s. pars posterior, id quod*
a tergo est, det som är bakom.

TUOKTOT, *v. a. moliri, v.* killot, kilpot.

TUOL, tuola, *n. a. legitimus, genuinus*,
justus, laglig, riktig, rätt. Tuol ar-
bolats, *heres legitimus sive genuinus*,
rätt arvinge. Tuola sadnes le tatt,
verissimum istud est, det är rena san-
ningen. *Adverbialiter interdum accipi-*
tur. Cfr. stadan, stakk, njuolg, tilast,
tolok.

TUOLE, *adv. demonstr. en, ecce*, se där.
Tuole lāh, *en ubi sunt*, se där åro de.

TUOLE, *adv. tempor. non ita pridem*, för
någon liten tid sedan. Tuole so
wuoidnib, *haud ita pridem illum vidi*,
jag såg honom för en tid sedan. *Hinc*

TUO-

TUOLATS, *n. a. qui non ita pridem fuit*, som har varit eller skedt för en liten tid sedan. *Tuolats almatjeh, homines quos ex aliquo & non ita longo temporis intervallo vidimus*, det folket som vi sågom för en liten tid sedan.

TUOLES-TALES, *formula est commiserentis & querentis, prob dolor!* Gud båt-tre! Gud nåde ofs! *Tuoles-tales kutte mubbi kâtist kalka inta kât-tjet, o! miserum, qui aliorum semper expetet opem*, stackare den, som alltid skal lita på andra människors hjälp-samhet. *Tuoles-tales talle mo wie-som lakeb, misera nunc mea est vita.*

TUOLET, *n. a. vid. tolok.*

TUOLGO, *n. s. munus sive donum aliquem corrumpendi gratia oblatum*, mutor. *Tuolgoit waddet, istiusmodi dona offerre*, gifva mutor. *Tuolgoit waldet s. tâpot, ejusmodi dona sumere sive recipere*, taga mutor.

TUOLGOT & tuolgotet, *v. a. corrumpere, largitionibus in suas partes trahere*, besticka, muta.

TUOLJE, *n. s. pellis, corium*, hud, skinn. *Pâtio tuolje, pellis rangiferina*, rens-hud. *Sarwa tuolje, rangiferi emissarii corium*, brundrens hud. *Tuol-jats, dim. en liten hud.*

TUOLLAS, *vid. tuoda. Tuollasi pâtet, omnes impendere vires*, använda alla krafter. *Non nisi in hac unica phrasi occurrit.*

TUOLM, *tuolma, n. s. locus ubi pecudes calcaverunt*, et ställe där boskap har trampat, *cfr. malge, fjatte.*

TUOLMET & tuolmot, *conculcare, vid. tålmot.*

TUOLOK, *n. a. stabilis, vid. tolok.*

TUOLP, *tuolpa, tuolpes & tuolpet, n. a. planus, non rotundus, equus, flat.* *Tuol-pa kedke, lapis planus sive equus*, en flat sten. *Tuolpes ko fjållo, planus ut tabula*, flat som et bråde. *Compar. tuolpetubbu, flatare. Superl. tuolpe-sumus vel tuolpetumus*, aldraflatast. *Tuolpawuot, subst. planities, equitas*, flathet, jämnhet.

TUOLPETES, *n. s. planities*, jämnhet, flathet. *Tuolpetesi, quoad partem planam*, i anseende til flatan el. flatheten.

TUOLTET, *v. n. s. pass. coqui*, kokas. *Qwele tuolta, piscis coquitur*, fisken kokas. *Piârgo le tuoltemen, caro coquitur.* *Kebne tuolta, abenum fervet sive ebullit*, kittelen kokar. *Tuolteje, particip.* *Tuolteje tjatse, aqua ebulliens*, fjudande eller kokande vatten. *Tuoltestet, dimin. litet kokas.* *Paja tuoltestet, fac ut paululum ebulliat*, låt det kokas litet. *Tuoltajet & tuolte-gâtet, inchoat. beg. fjuda eller kokas.*

TUOLTAJATTET & tuoltetet, *v. a. coquere, coquendum curare*, låta koka. *Kebneb tuoltajattet, curare ut abenum ebulliat ferveatque*, laga at kittelen kokar. *Piârgob tuoltetet, carnem coquere*, koka kôtt. *Tuoltetastet, dim. låta lit. kokas.* *Tuoltetatjet, inchoat. begynna låta kokas.*

TUOLW, *tuolwa, n. s. squalor, sordes vestium*, smuts. *It. fuligo*, sot.

TUOLWAJES, *n. a. sordidus, immundus*, smutfig. *Tuolwajes kapte, pallium sordidum.*

TUOLWATET, *tuolwetet, v. a. sordidum reddere, inquinare*, orena, befudla. *Ale tuolwate karwoitat, noli vestes tuas maculare*, orena ej dina kläder.

Sff

TUOL-

TUOLWOT, *v. n. sordidum fieri, inquinari*, blifva oren, befudlas. Tuolwom piktes, *vestimentum squalidum & im-mundum*. Tuolwofstet, *dim.* blifva litet oren. Tuolwogätet, *inchoat.* begynna blifva oren.

TUOLWOTET, *v. a. vid.* tuolwatet.

TUOMES, tuome, *n. a. segnis, tardus*, fen, trög, långfam. Tuomes pargoi, *segnis ad laborandum*, fen och trög til arbete. Tuomeswuot, *segnities, tarditas*, fenhet, tröghet.

TUOMI, *adv. segniter*, långfamt, trögt.

TUOMOG, *nix, snö*, *vid.* muottek.

TUOMSE, *n. a. id. atque tuomes*.

TUON, *genetiv. pron. tuot, istius*, dens.

TUONA, tuone, tuon, *mors, död*, *vid.* jabmem, *quod usitatus est. Formulas loquendi* tuonen aimo & tuonen aimon âlma, *vid. supra in aimo*. Tuon, tuona & tuona tetab, *etiam dubitantis est aut negantis, vix*, knapt, jag tror ej. Sitta kus fodn tabb? *Resp.* tuon *sive* tuona tetab, *num ille istud vult? haud crediderim*, vil han det? det tror jag knapt. Tuonen innemi, *vid. innemi, paha innemi, id. Fenn.* tuona, *mors*.

TUOPET, *v. a. pannum constipare sive condensare volutando*, valka klåde eller valmar. Wadaseb tuopet, *pannum levidensem volutando condensare*.

TUOPANET, *v. n. constipari sive densari, (de panno dic.)* valkas, krympa. Tuopanam le tat wadas, *pannus hic levidensis compactior factus est & magis densus*, detta valmaret har krympt. Tuopanaftet, *dim.* krympa litet. Tuopanatjet, *inchoat.* begynna krympa.

TUOPETATTET, *v. n. condensari posse*, kunna valkas.

TUOPOK, *n. a. de panno laneo dicitur, densatus*, valkad. Tuopok wadas & *interd. absolute* tuopok, *pannus levidensis densatus*, valkadt valmar. Tuopok kapte, *tunica e tali panno facta*, en tröja af valkadt valmar.

TUOPPA, *n. f. fimbria*, franfar. Wuoppta tuoppa, *cincinmus*, hårläck. Tuoppait piejet, *fimbriis ornare*, utfira med franfar.

TUORBMOT, *v. n. absterreri, abhorre-re*, hafva afsky, skråmas ifrån. Stalpe tuorbmoi labtje kefeje herkeft, *a rangifero habenas trahente absterritus est lupus, h. e. illum adgredi & opprimere ausus non est*, vargen vågade sig ej at rusa på ren, som drog tōmmarne efter sig.

TUORD, *n. propr. virile*, Thord, et mans namn.

TUORES DAG, *dies jovis*, Torsdag.

TUORET, *v. a. trahere, attrahere*, draga, draga til sig. Werbmeb tuoret, *rete piscarium extrahere sive ex aqua elevare*, draga up et nåt utur fjön. *It. lucrari, lucrum querere*, söka vinst. Inta fodn tuora, *is semper fœnus facit iniquum*, han skinnar alltid och okkrar. Mana miålit le fodn tuoremen, *repuerascere is incipit, (de senibus dicitur, qui puerili fiunt ingenio)*, han börjar blifva barn på nytt. Tuoreje, *trahens*, en som drar. Tuoreftet, *dim.* draga på litet. Tuoregätet, *inchoat.* begynna draga. Werbmeb tuoregäti, *rete piscarium elevare incipiebat*, han började draga up nåtet.

TUORELET, *v. a. celeriter trahere aut attrahere*, hastigt draga eller draga åt sig. *It. contrahere*, draga ihop. Suonab

nab tuorelet, *nervum contrahere*, draga ihop senan. Tuorelem, *tractio*, dragning. Suona tuorelem, *spasmus nervi*, fendrag, *cfr.* atsitje.

TUOREM, *tractus, attractus*, dragning.

TUORETATTET, *v. n. trahi posse sive attrahi*, kunna dragas.

TUORETET, *v. a. freq. id. qu. tuoret*. Werbmitt tuoretet, *retia piscaria e lacu extrahere*, draga up nåt. Tuoretastet, *dim.* Tuoretatjet, *inchoat.* begynna draga up.

TUORG, *virgula, ramuli arborum*, qvistar af trån. Såke tuorg, *ramuli betulinii*, björk-ris, björk-qvistar. *Obs.* tuorg, *proprie appellantur ramuli, quibus casas suas substernunt Lappones.*

TUORGESTET, *ramulis sternere*, med qvistar beströ. Kåteb tuorgestet, *casam ramulis substernere, ramos humi sternere in tugurio*, lägga risqvistar på marken i en Lappkoja. Tuorgestastet, *dimin. id.*

TUOROT, *v. a. clavi mucronem inflectere, ut melius infixus maneat*, nådda, böja åndan af en spik, at han må fitta bättre fast. Tuorotet, *freq. idem.*

TUORPONJE, *contus piscarius, v. pinkel*. TUORPOT, *v. a. pisces ad rete propellere conto*, kōra fisk på nåtet med puls.

TUOS, *adv. illuc*, dit. Wuolgi tuos, *ibat illuc*, han gick dit, *cfr.* tokko. *Obs.* illa est differentia τξ tokko & tuos, *quod istud remotiorem indicet locum, hoc minus remotum & propinquum*. Pjeje tab tuos, *repone hoc illuc*, lägg detta där. *Per casus flectitur, e. gr.* Locativ. tuosne, *illic, isto in loco propinquo & conspicuo*, där borta, dit man kan se. Tuosne le, *illic est*, han är

där borta. Tuoste, *illinc*, där ifrån. Pāti tuoste, *illinc sive ex isto loco conspicuo venit*, han kom ifrån det där rummet.

TUOSTET, *audere, våga, tōras*. Ib tuosta, *non audeo*, jag tōrs ej, *cfr.* herdot.

TUOSTOT, *v. a. recipere, assumere*, taga emot, undfå. Piåbmob tuostot, *cibum sumere*, få mat, taga emot maten. Tat juok tijab tuosto, *sodn tuosto mo, qui vos recipit, me recipit, Matth. 10: 40. It. resistere, repugnare*, fåtta sig i motvårn. Saitin waiffjeb tuostot, *hasti feræ adversari*, taga emot vilddjuret med spjutet.

TUOSTOTET, *v. a. intensiv. id.* Tuostotiten mo kâtai, *hospitio me excepistis*, j härbergeraden mig. Tuostoti mo pålkoin, *rixis me excipiebat*. Tuostotatjet, *inchoat.* begynna emottaga.

TUOSTOTEJE, *qui recipit aut excipit*, en som emottager eller undfår.

TUOSTOTEM, *assumptio*, emottagning.

TUOSTOTALLET, *v. a. frequ. vid. tuostot*. Rurob tuostotalla, *pilam manu apprehendit*, han tar emot bollen, tar lyra.

TUOT, *pron. adj. iste*, den där. *Obs.* tuot dicitur de illo, *qui in conspectu est & commonstratur*, tatt autem de illo, *qui longius abest*. Tuot, fåges om den man med fingret utvisar, tatt, om den, som är längre borta och ej synes. Tuot ålma, *iste vir*, den där mannen. Tuotek, *iste ipsemet*, just den där.

TUOT, tuotast, *vid. tuoda, tuodast*.

TUOTTET, *v. a. tangere, attingere*, komma vid, vidrōra. Kåtin tuottet, *manu contingere*, rōra vid med handen.

Kå mo tuotti? *quis me tetigit?* Tuot-
testet, *dim. litet vidrôra. Gall. tâter,*
tactû explorare.

TUOTTETALLET, *v. a. frequ. id. quod*
tuottet.

TUOTTETATTET, *v. n. tangi sive con-*
tingi posse, kunna vidrôras. I tuot-
tetatte kâtin paka ruoute, ferrum
ignitum manu contingi non impune potest.

TUOTTEM, *n. s. tactio, vidrôrande.*

TUOTTETEK, *n. a. negativ. intactus,*
orôrd.

TUOWLE, *n. s. fomes, tunder. It. moxa,*
bränn-cur. Moxam sæpiissime adhibent
Lappones in variis curandis morbis, ut
in cephalalgia, arthritide & ischiaticis
doloribus. Lapparne bruka mycket
låta bränna sig med pålagdt tunder
för hufvud- och ryggvårk och an-
dra gickt-plågor. Fungis betularum
durioribus & aridis loco moxæ antiquæ
Medicorum utuntur, & quidem non sine
felici interdum eventu. It. tuowle, me-
taphorice, calamitas, infortunium, do-
lor, olycka, sorg, fveda. Karra tuow-
leb le Jubmel tan jopen mo nala pie-
jam, magna me Deus afflictione affecit
hoc anno, i. e. maximum hoc anno pas-
sus sum malum, Gud har hemfôkt
mig med en svår olycka i detta år.
Touwlets, dim.

TUOWLOT, *v. a. fomite urere, moxam ad-*
bibere, bränna med tunder, för at
eurera någon sjukdom, vid. tuow-
le. Juolkeb tuowlot, pedem fomite
sive moxa urere, bruka bränn-curen
på foten. Tuowletet, frequ. idem.
Tuowloftet, dim. bränna litet med
tunder. Tuowlogåtet & tuowlota-
tjet, inchoat. begynna bruka bränn-
curen på någon.

TUPER, *n. s. vid. klompatak. Tupertet,*
v. n. vid. klompot.

TURGETET, *v. n. de tempestate dicitur,*
turbidum fieri & nubilum, blifva mu-
lit, blifva elakt våder. Wårald tur-
geti, intemperies facta est cæli, det blef
et elakt våder, cfr. tšaitsetet.

TURRET, *suppurare, bulna. De cancro*
etiam dicitur, fåges om kråftan.

TURTET, *v. a. contaminare, fôla, orena.*

TURWE, *vid. tarfe. Fenn. turwe, id.*

TUSAN, *tusen, mille, tufende. Tusen*
pali, millies, tufende gångor. Tufe-
mad, millesimus, den tufende i ord-
ningen.

TUTA, *pro tota, cas. negativ. pron. todn,*
sine te, dig fôrutan. Mattab tabb tak-
ket tuta, istud sine te facere possum,
jag kan göra det dig fôrutan.

TUTEK, *n. s. fulcrum, fulcimen, stöd. Ai-*
we tutek, pulvinar, hufvudkudde.
Juolki tutek, scabellum, fotapall. Tu-
tekeb piejet, fulcro suffulcire, fåtta
stöd inunder. Fenn. tuki, fulcrum.

TUTET, *v. a. fulcire, suffulcire, stödja,*
underhjelpa med stöd. Tutet kareb
mubbet pelest, vas ab alterutra parte
suffulcire, fåtta stöd under kårilet på
ena sidan. Item, tutet, pellere, agere,
drifva. Ålob tokko tute, age illuc
gregem, drif hjorden dit. Dicitur dum
sensim agitur & sine coactu magno,
småningom drifva och i fakta mak.
Tutestet, dim. litet understödja. Tu-
tegåtet, inchoat. begynna stödja un-
der eller drifva. Fenn. tuetan, fulcior.

TUTEM, *n. s. futura, understödjande.*
Tutemeb sitta, futura opus habet.

TUTETATTET, *v. n. fulciri posse, kun-*
na understöddjas.

TUT-

TUTTAN *f. tutte, adv. eo, desto.* Tutte ftuorab, desto större. Tutte utfebut, *eo minus*, desto mindre.

TUWOT, *v. a. emendare, vid. tiwot &c.*

TUWOK, *n. a. negativ. non emendatus*, oförbättrad.

TUWOTAKES, *n. a. qui emendari potest*, som står at laga och förbättra.

TUWOSET, *v. n. emendari, meliorem fieri*, förbättras, blifva bättre. Tuwofum le fodn tatte taudeft, *ex isto ille convaluit morbo*, han har blifvit frisk ifrån den sjukdomen. Tuwofaftet, *dim.* blifva litet bättre. Tuwofaftam le talle talke, *aliquatenus mitior nunc facta est tempestas*, våderleken har nu blifvit litet bättre. Tuwofatjet, *inchoat.* begynna blifva bättre.

TUWOSOWET, *passiv. & tuwot*, tillagas, förbättras.

TYDTJOL, *lacerta*, ormödla.

TYRANN, *tirannus*, tyran.

TÅBBE, *adv. ibi*, där. Tåbbelt, *illinc*, derifrån.

TÅBBOG, *n. f. summa*, innehåll.

TÅBBOS, *vid. tobbos*.

TÅBDET, *v. a. cognoscere*, känna, känna igen. Ib fo tåbdå, *illum non cognosco*, jag känner ej honom. *It. sentire*, känna. Swarkeb tåbdåb, *dolorem per sentio*, jag har eller känner en värk. Kåffe li tåbdam tab, *cum gustasset illud*, när han hade smakat det. *It. intelligere*, förstå. Tåbdah kus todn fame kiålabb? *num intelligis linguam Lapponicam?* förstår du Lappska? Tåbdåstet, *dim.* litet känna, m. m. Tåbdajet & tåbdegåtet *sive* tåbdågåtet, *inchoat.* begynna känna, m. m. Fenn. tunnun, *cognosco*.

TÅBDEM, *n. f. notitia, cognitio*, kundskap. *It. sensus, gustus*, känsla, smak.

TÅBDAHAKSJET, *v. a. aliquatenus quidpiam antea visum agnoscere*, båra känsla til något, som man har förut sedt, tycka sig känna igen något. Tåbdahakfjab fo, *illum ego fere agnosco*, jag tycker mig nästan känna igen honom.

TÅBDAHET, *v. a. inchoat.* begynna känna igen, *cfr. tåbdet, tåbdegåtet*.

TÅBDASMATTET, *familiaritatem alicujus ambire*, göra sig bekant med någon. Mastes ih tåbdasmatte fo? *quin illum tibi reddis familiarem?* hvarföre gör du dig ej bekant med honom?

TÅBDASMOWET, *v. n. notum fieri & familiarem*, blifva känd och bekant. Åh le anje tåbdasmowum, *non se invicem adhuc satis cognoscunt, familiares adhuc non sunt*, de hafva ännu ej lärdt känna hvarandra, *cfr. äppasmowet*.

TÅBDATALLET, *v. a. tentare, tactu explorare*, känna på. Kåtin tåbdatallet, *manu tentare*, känna på med handen. Såbbin tåbdatallet wadsetin, *in eundo baculo viam pratentare*, känna för sig med käppen när man går.

TÅBDEL, tåbdeles, *n. a. qui probe quid & facili negotio agnoscit*, en som lätt och snart känner igen. Tåbdel kåinoi, *viam qui facile meminit & agnoscit*, en som väl mins och känner vägen. Harbmat tåbdel le fodn fårta atai, *unumquidque is facile meminit & agnoscit*, han känner lätt igen all ting. *Ad istas res semper refertur, quas antea vidimus quasque deinceps ope memoria agnoscimus.* Tåbdeleswuot, *subst.*

subst. ipsa agnoscendi facultas, kännes spakhet, när man lätt känner igen det man har sett.

TÅBDESTET, *v. a. confiteri*, bekåna.

Tåbdestien fuddoitas, *confitebantur peccata sua*, de bekånde fina synder.

Tåbdestab mai, *fateor quidem*, jag tilstår vål. Tåbdesteje, *confessor*, bekånnare, som bekänner. Tåbdestaflet, *dim. litet bekåna*. Tåbdestatjet, *inchoat. begynna bekåna*.

TÅBDESTEM, *n. s. confessio*, bekånnelse.

TÅBDETET, *v. a. indicare*, gifva tilkåna. Tåbdeti ednai, *matri indicabat*, *cfr. tetetet*.

TÅBDITET, *v. a. agnoscere*, känna igen.

TÅBDO, *n. s. notitia, cognitio*, kundskap. Åme tåbdo, (*perperam & ad imitationem linguae Fennicae male intellectae*) *conscientia*, samvete. In Theologicis interdum occurrit. Secundum linguae Fennicae genium significat suimet ipsius cognitionem, in Lapponica autem lingua, rei cujusdam cognitionem, *cfr. åme*. It. tåbdo, *sensus, sentiendi actus*, kånfel.

TÅBDOK, *n. a. notus, familiaris*, kånd, bekant och förtrolig. Te le ai fåmes mo tåbdok, *e numero familiarium est meorum*, han är en ibland mina bekanta.

TÅBDOS, *n. a. notus, cognitus*, kånd, bekant. Tåbdos kånino, *via nota*, en bekant våg. Tåbdos almats, *homo notissimus*, en bekant menniska. Tåbdoswuot, *subst. notitia, qua quid notum est & cognitum*.

TÅBDOT, *v. n. s. passiv. sentiri*, kännas. Kalle tåbdo, *sensibus facile percipitur*, det kännes nog. Intelligi, agnosci, cognosci, blifva kunnig, kunna begripas och märkas.

TÅBDOTEEME & tåbdotes, *n. a. qui non agnoscit*, en som ej känner igen. It. ignarus, okunnig. It. ignotus, okånd, obekant. Tåbdoteswuot, *subst. ignorantia*, okunnighet.

TÅBMAHEM, *n. s. gestus*, åthåfvor.

TÅBMAHET, *vid. tåmetet*.

TÅBMÅRIKT, tåbmårit, *adv. celeriter, velociter*, hastigt, kringt. Tåbmårit hålet, *celeriter loqui, concitata uti loquela*, tala kringt.

TÅDTJE, tådtjes, *n. a. tranquillus, non fluens*, stilla. Tådtjes tjatse, *aqua tranquilla, quae non flumine aut vento agitur*, stillastående och spakt vatten, *cfr. lådtje*.

TÅGGE, *nomen intestini*, Svetice vinster. It. hoc ipsum intestinum elutum & pinguedine repletum, quod obsonii genus est Lapponum, en vinster fylld med fett, som Lapp. bruka göra sig til en rått.

TÅGGES, *vid. tuoggom*. Tåggot, *vid. tuoggot*. Juptse tåggoi, *pulmentum factum est globosum, sive farinaceis repletum est globulis*, vållingen blef klimpig.

TÅI, *nominativ. dual. pron. todn*, j bågge.

TÅJET, *v. a. frangere*, bryta, bryta af. Laipeb tåjet, *panem frangere*, bryta brôdet. Såbbeb tåjet, *baculum confringere*, bryta af kåppen. It. cogere, tvinga. Neitabs le tåjam waldet tabb ålmab, *filiam suam coëgit, isti ut nuberet viro*, han har tvungit sin dotter at taga den mannen. Tåjeje, *frangens*, en som bryter. Tåjestet, *dim. litet bryta*. Tåjegåtet, *inchoat. beg. bryta*. Fenn. taitan, *flecto, frango*.

TÅJEM, *ipse actus frangendi*, brytning.

TÅJALKET & tåjalkowet, *v. n. laboribus*

se frangere, förflita sig genom för mycket arbete. Pargoft tåjalkom, *nimio labore fractus*.

TÅJATAK, *n. f. fractura*, brått, bråcka.

TÅJETATTET, *v. n. frangi posse*, kunna brytas. I tåjetatte, *frangi nequit*.

TÅJETET, *v. a. frangendum curare*, låta bryta.

TÅIJET, *v. n. confidere, fretum esse*, lita på. Tåijet mubben famoi nala, *viribus alterius confidere*, lita på en annans krafter. *It. tåija tabb munji, me istud facturum sperat, id ut faciam a me expetit*, han väntar eller begär at jag skal göra det. Mubbit tåijet ja i ets maitek takket, *ipse nihil facere, sed aliorum expetere industriam*, ej göra något själf, utan lita på andra.

TÅIMATET, *v. a. comparare, providere*, skaffa. *Fenn. toimitan, curo*.

TÅIME, *n. a. tadio captus, fastidiens*, ledsen, ohugad. Tåime leb mon tan piåbmoi, *bunc ego fastidio cibum*, jag har leda för denne maten. *Fenn. tymåkas, nauseosus*.

TÅJOT, *passiv. τῆ τåjet, frangi, confringi*, brytas af. Pargoft tåjot, *labore nimio frangi s. debilitari*, utmattas och försvagas af för mycket arbete. Tåjostet, *dim. litet* brytas af. Tåjogåtet, *inchoat. beg.* brytas af, *cfr. tåjet*.

TÅJS, *n. a. potior*, håldre. Te li tåjsa pargo tat, *potius sive præstantius hoc erat opus*, detta arbetet var fördelaktigare och bättre. *Compar. tåiseb, id. Sæpe etiam adverbium est*. Takka tåis *sive tåiseb naute, potius hac ratione facito*, gör håldre få hår. Tåisa puoreb, *idem*.

TÅITET, *v. a. eluere*, skölja, *vid. skullet*.

TÅIWO, *n. f. spes, fiducia*, hopp, förtröstan. Tane tåiwon leb, *ea spe fretus sum*, jag lefver i det hoppet. *Fenn. toiwo, id.*

TÅIWOM, *n. f. opinio, cogitatio*, mening, tanke. Mo tåiwomeft, *juxta meam opinionem*, efter min tanke.

TÅIWOK, *n. a. inopinatus*, oförmodelig.

TÅIWOT, *v. a. putare, opinari*, mena, hålla före. Naute mon tåiwob, *ita ego opinor*, så menar jag. *It. sperare, persuasum sibi habere*, hoppas, vara öfvertygad om. Tåiwob kuit, *spero equidem*, jag har det hoppet.

TÅIWOTES, *n. f. promissum*, löfte.

TÅIWOTET, *v. a. spondere, promittere*, låfva. Ib le tunji aktebke tåiwotam, *nihil tibi promisi*, jag har ej låfvat dig något. Tåiwotastet, *dim. låfva litet*. Tåiwotaste munji tabb, *id tantum promitte mihi*, låfva mig endast det. Tåiwotatjet, *inchoat. begynna låfva, cfr. jatet*.

TÅIWOTALLET, *v. a. frequ. id.*

TÅIWOTEJE, *promittens*, den som låfvar.

TÅIWOTEM, *promissio*, löfte, *v. jato*.

TÅIWOTOWET, *passiv. promitti*, låfvas.

TÅIWOTUM & tåiwotowum, *promissus*, låfvad.

TÅKKAHET & tåkket, *vid. dåkkahet*.

TÅKKE, *n. f. caterva, turba*, skock, hop.

Tåkki tåkki, *catervatim*, skocktals.

TÅKKO, *adv. illuc*, dit, *vide tokko*.

TÅLE, *n. f. via nive cooperta tectaue*, igenyrd våg af snö och urvåder.

TÅLEK, *n. a. tålek herke, rangifer vestarius ad talem semitam investigandum sagax*, en åk-ren, som vål kan följa efter en igen-yrad eller igenkastad våg.

Tå-

- TÅLET, *v. a. satisfacere*, fullgöra.
- TÅLK, *interpres*, tålk. Tålket, *interpretari*, tålka, uttyda.
- TÅLKE, *n. f. pluma*, fjäder, dun. *Prov.* Pátsoh lāh ko tålke wuofs, *rangiferorum grex tanquam saccus est plumis repletus, h. e. omnium facillime disperditur & dissipatur, instar plumarum e sacco emissarum & vento traditarum*, det år med renhjorden som med en dunfäck, när han blir upplöst i blås-våder. Tålkats, *dim.* en liten fjäder.
- TÅLKESTET, *v. n. palpitare*, klappa, röra sig. Waimo tålkesta, *cor palpitat*, hjertat klappar, *cfr.* tårgestet.
- TÅLKET, *v. n. vehi rangifero ligneis pedibus adplicatis instrumentis, quibus super nivem itur, cfr. sappek. Hoc modo Lappones magna cum agilitate erecti vehuntur.* Tålket, kallas at åka på skidor efter ren, stående och hållandes uti tōmmen, som sitter vid rens hufvud, hvilket Lapparne göra med en otrolig vighet.
- TÅLL, tålla *sive* tållā, *ignis*, eld. Tållāb takket, *ignem accendere sive parare*, göra eld. Tållāb kassket, *ignem e silice elicere*, slå eld. Tållā snjiptjo, *flamma*, eldslåge. Tållāb påddet, *ignem alere*, hålla elden vid magt. Tållā muor, *lignum, quo ignis alendus*, brånved. *In plural.* Tållāh, *igniarium*, eldföre, eldrustning. *Fenn. tuli, ignis.*
- TÅLLAJES, *n. a. igneus*, eldig. Tållajes kasskam, *chalybs quo ignis facile elicitur*, et godt eldstål, som väl slår eld.
- TÅLLEM, *n. f. focus*, eldstad. *It. igniarium*, eldföre.
- TÅLLEN, *adv. olim*, fordom. Tållen lei nau, *olim ita erat*, fordom var det så.
- Tållen ja talle, *olim & nunc.*
- TÅLLOTS, *n. a. priscus*, *vid.* tollots.
- TÅLM, *n. f. vid. tuolm.*
- TÅLMANNE, *vid. laut-ålma.*
- TÅLMOT, *v. a. vid. tålmot.*
- TÅLWAI & tålwān, *adv. tolutim*, i traf. Tålwān wuojet, *gradu vehi tolutili.* Tålwān qwotset & uno verbo
- TÅLWASTET, *v. n. tolutim capere incensum*, trafva, springa i traf.
- TÅLWES, *tolutarius*, trafvare. Tålwes herke, *rangifer tolutarius*, en ren som trafvar väl.
- TÅLWOT, *v. a. ducere*, föra, ledsaga. Si-
fa tålwot, *introducere*, föra eller ledsaga in. Tålwo tab kirjeb so lusa, *fer ad illum hanc epistolam*, för detta brefvet til honom. *It. sectari, persequi*, efterjaga. *Passiv.* tålwotowet, *duci*, föras. Tålwui, *contracte pro tålwotowi sive tålwotuwi, ferebatur*, han blef förd. Tålwoje, *partic. pres. dux, qui quid ducit, aut aliquem manu-ducit*, en som för något, ledsagare. Mo tålwoje, *dux meus*, min ledsagare. Tålwotet, *dim.* litet föra. Tålwogåtet, *inchoat.* begynna föra.
- TÅLWOTUM & *contr.* tålwom, *transportatus, latus*, öfverförd, förd.
- TÅLWOTET, *v. a. transportandum aut ferendum curare*, låta forsla ell. föra. *It. & quidem sapissime, sectari, persequi*, förfölja, efterjaga. Juttusit *sive* waissjit tålwotet, *feras sectari sive venari*, jaga efter villdjur. Manne tålwotah mo? *cur me persequeris?* hvarföre förföljer du mig? *Act. 9: 4.* Tålwoteje, *persecutor*, förföljare. Tålwotastet, *dimin.* litet efterjaga eller för-

förfölja. Tålwortatjet, *inchoat.* begynna efterjaga.

TÅLWOTALLET, *v. a. frequ. id. It. passiv.* duci, *vehi*, föras, forslas.

TÅLWOTEM, *n. s. persecutio*, förföljelse.

TÅMA, tåme & tåmi, *adv. certe, vere*, i fanning. Le kus tåma nau? *an vere ita est?* är det så i fanning? Die le tåma puore ålma, *revera is optimus est vir*, han är i fanning en ganska god man. *Obs. tåme, sapius in malam partem accipitur.* Die le tåme kuife, *stupidissimus est & stolidus*, han är et stort dumhufvud. Tåme slintfoswuot, *incuria maxima*, stor vårdslöshet.

TÅMETET, tåmåtet, *v. n. gerere se, agere*, förhålla sig, bära sig åt. Koktes kalkab tåmåtet? *ut me geram?* huru skal jag bära mig åt? Tåmåte muina, kokte ets todn sittah, *fac mecum ut tibi lubuerit*, gör med mig som du vil. Tåmetatjet, tåmåtatjet, *inchoat.* Jus fodn naute tåmåtatja pahast, *si ita male se gerere incipit*, om han börjar skicka sig så illa.

TÅMETEM, tåmåtem, *n. s. gestus*, åthåfva, åtbörd, skick. Tåmåtemi kum, *cum gestibus*, med åthåfvor. Pahas tåmetem, *actus sive vivendi modus malus & inhonestus*, elakt förhållande.

TÅMP, *equus*, håst. Tåmpjuskota kadlin ådnameb, *equus quatit ungula humum*.

TÅNKELET, *v. a. leviter attingere*, litet vidröra.

TÅPET, *vid. tåppet*.

TÅPETET, *v. n. amore alicujus capi*, fatta kärlek til någon, blifva kär i. Ma-na juo tåpeti munji, *me jam diligit infans*, barnet har begynt älska mig.

Tåpetastet, *dim.* Tåpetatjet, *inchoat.* begynna blifva kär uti.

TÅPOT, *v. a. sumere, capere*, taga. Tåpo paijas tab, *assume hoc*, tag up detta. Welkit tåpot *sive* welkas tåpot, *in fidem recipere sive sumere es alienum*, taga på credit. *It. colligere*, samla. Lastait tåpot, *frondes colligere*, *in usum pecudum reservare*, taga och samla ihop lóf för boskap. Tåpostet, *dim.* taga litet. Tåpogåtet, *inchoat.* begynna taga, *cfr. waldet*.

TÅPOTAKES, tagax, furax, tjufaktig, snattare. Tåpotakefen harjanam le, *suffurari adfuevit*, han har blifvit van at snatta.

TÅPOTATTET, *v. n. sumi posse*, kunna tagas. I tåpotatte, *capi nequit*.

TÅPP, flida, balja. Tfake fwerdabt tåppi, *insere gladium tuum in vaginam*.

TÅPPA, *vid. tuoppa*.

TÅPPE, *domus, adicula*, stuga, *vid. ståpo*.

TÅPPET, *v. a. prehendere*, *vid. tuobbelet*.

TÅRBAK, *vid. tirbok*.

TÅRAST, *adv. oblique, transversa*, på tvåran, tvårt öfver. *E regione*.

TÅREK, *n. a. obliquus, transversus*, sned, tvår. *It. morosus, invitus*, tvår, ogen. Inta le fodn tårek, *is semper morosus est*, han är alltid ogen.

TÅRES, *n. a. transversus*, som ligger tvårt för. Tåres muor, *lignum transversarium*, tvårträ. Tåres jokk, *fluvius transversus sive transversarius*, en bäck, som rinner tvårt igenom et land. Tåres pelai, *seorsim*, affides, Tåres pelen almatjeh, *homines peregrini & exteri*, främmande och okänt folk.

TÅRG, *forum*, torg.

TÅRGESTET, *v. n. tremere*, skålfva, dar-
ra. Abbå kroppe tårgeſta, *totum cor-
pus tremet horretque*, hela kroppen
ſkålfver. Tårgeſtaſtet, *dim. litet dar-
ra och båfva*. Tårgeſtatjet, *inchoat.*
begynna darra. *Fenn. jeriſtaa, tre-
mere, moveri.*

TÅRGAD, *n. ſ. tremor*, ſkålfva, darrning.
Tårgad wank, *tremor corporis*, darr-
fjuka.

TÅRGESTEK, *n. a. negativ. non tremens*,
intrepidus, ſom ej båfvar, oförſkräckt.

TÅRGESTEM, *n. ſ. trepidatio*, darrning.

TÅRGESTUTTET, *v. a. tremefacere*, gō-
ra darrande. Tårgeſtutti ådnameb,
terram concuſſit, ſ. commovebat, *Ebr. 12.*

TÅRGETET, *v. n. inchoat. incipere contremi-
ſcere*, begynna darra och båfva.

TÅRJOT, *v. a. fulcire, ſuſtentare*, ſtōdja,
uppehålla. Kåtin tårjot, *manu ſuſten-
tare*, hålla emot med handen. *Item,*
regnare, regera. Wåralden Konoga-
ſeh tårjoh, *reges mundi regnant*, Ko-
nungarne i verlden regera.

TÅRJO & TÅRJOM, *n. ſ. futura, admini-
culum*, underſtōd, ſtōd. Tårjomeb
ſodn tarbaha, *opus ei eſt futura*, han
behōfver underſtōd. *It. tårjom, gu-
bernatio*, regering, ſtyrſel. *It. tårjo,*
gubernaculum, roder, ſtyre.

TÅRJELET, *v. a. fulcire, ſuſtentare*, un-
derſtōdja, ſtōdja, hålla i. Tårjela-
ſtet, *dim. litet hålla i.*

TÅRJOTALLET & TÅRJOTET, *v. a. frequ.*
id. atque tårjot.

TÅRJOTEJE, *qui ſulcit aut aliquid ſuſten-
tat, ne corruat*, en ſom underſtōdjer
eller uppehåller. Wåralden tårjote-
je, *ſuſtentator mundi*. Skippen tårjo-
teje, *gubernator navis*, ſtyrman.

TÅRJOTEM, *n. ſ. gubernatio*, regering,
ſtyrſel.

TÅRMO, *vid. tormo.*

TÅRMOKET, *v. n. rugosum fieri*, blifva
ſkrynkig.

TÅRMOS, *n. a. rugosus*, ſkrynkig.

TÅRO, *n. ſ. pugna, bellum*, ſtrid, krig.

Tåro puolaji, *bellum exarſit*, krigs-
lågan utbråſt. Tåro ja pålko, *pugna*
& *rixa*, tråta och ſlagsmål. Tårob
takket, *pugnam facere*. Tåro ålma,
miles, ſoldat. Tåro fuowa, *exercitus*,
krigshår. *Fenn. tora, rixa.*

TÅROLATS & TÅROLES, *n. a. pugnax, con-
tentioſus*, tråtoſam, en ſom gärna
flåfs. I tåroles, *non contentioſus*, *1 Tim.*
3: 3. Tåroles le ſodn, *ko wuolato-
wa, is ſemper pugnat ebrius*, han är
en ſlagskåmpe, när han är drucken.
Tåroleswuot, *ſubſt. pugnandi avidi-
tas*, begårlichkeit at flåfs.

TÅROT, *v. a. pugnare*, kriga, flåfs. Man
pira tårobet, *qua de re pugnatis?* Tå-
rot ja pelket, *pugnare & rixari*, flåfs
och tråta. Bellare, föra krig. Tåro-
je, *pugnans*, den ſom krigar el. flåfs.
Tåroſtet, *dim. litet flåfs*. Tårojet &
tårogåtet, *inchoat. beg. flåfs eller kriga.*

TÅROM, *n. ſ. pugna*, krig, ſlagsmål.

TÅROSTALLET, *v. a. intensiv. acriter pu-
gnare*, håltigt kriga.

TÅROTET, *v. a. bello invadere*, öfverfal-
la med krig. Infeſtare, ofreda. Sodn
tåroti mo, *me is verberibus invaſit*,
han öfverföll mig med hugg och
ſlag. Tåroteje, *præſ. particip.* en ſom
öfverfaller.

TÅRRENET, *v. n. corrugari, contrahere*
ſe, rånna ihop, krympa. *De corio di-
citur*, fåges om låder.

TÅR-

TÅRRETET, *v. a. subsequi, insequi*, följa efter. Tårretete so, *sequimini illum*, följ den honom efter. *It. persequi, sectari*, jaga efter. Tårreteje, *subsequens*, en som följer tått efter. Tårretastet, *dim.* Tårretatjet, *inchoat.* begynna följa efter.

TÅRRATALLET, *v. n. frequ. id. qu.* tårretet. Tårratalli mo, *me insequeretur*. Tårratalleje, *qui insequitur*, den som efterföljer.

TÅRRETEM, *n. s. imitatio, actus sequendi*, efterföljande.

TÅRSSOK, *n. a. crassus*, tjock. Tårssok laike, *filum crassum*, groft garn.

TÅRWO, *n. s. fiducia, spes*, förtröstan, hopp. Jakko ja tårwo, *fides & fiducia*, tro och förtröstan. *Fenn. turwa.*

TÅRWOT, *confidere*, förtrösta. Alde namman kalkeh hiednigeh tårwot, *in nomine illius gentes sperabunt*, *Matth. 12: 21.* Tårwostet, *dim. id.*

TÅRWOLAKA & tårwofikt, *adv. confidenter*, förtrösteligen. *Cum fiducia*, med förtröstan.

TÅRWOSTALLET, *frequ. id. qu.* tårwot. Tårwostallet wiesoje Jubmelen nal, *Deo vivente confidere*, fåtta sin förtröstan på lefvande Gud. Tårwostalleje, *confidens, fiduciam habens*, en som förtröstar.

TÅRWOSTALLEM, *fiducia*, förtröstan.

TÅSSJE, *n. s. vanitas, inanitas*, fåfånga.

TÅSSJE & tåssjes, *n. a. vanus, inanis*, fåfång. Tåssjes pargo, *labor inanis*. Tåssjen adnet, *contemnere*, förakta. Tåssjen adneje, *contemptor*, föraktare. *Comparat.* tåssjeb & tåssjasub, mera fåfång, onyttigare. *Superl.* tåssjemus & tåssjasumus, den onyttigaste. Tåf-

fjeswuot, *vanitas, inanitas*, fåfånga, fåfånglighet.

TÅSSJAI, *adv. inaniter, frustra*, *v.* tåssjo.

TÅSSJANET, *v. n. evanescere, in nihilum redigi*, försvinna, blifva til intet. Tåssjani to tåiwotes, *promissum tuum evanescebat*, ditt löfte blef til intet. Alme ja ådnam kalkeh tåssjanet, *cælum & terra destruentur*, himmel och jord skola förgås. Tåssjaneje, *evanidus, evanescens*, förgångelig, som förgås eller försvinner. Tåssjanatjet, *inchoat.* begynna förgås.

TÅSSJANEM, *n. s. interitus*, undergång.

TÅSSJANES, *evanidus*, *vid.* tåssjaneje.

TÅSSJANEKES, *n. a. incorruptibilis, qui non perit*, oförgångelig. Tåssjanekeslaka, *adv. incorruptibiliter*, oförgångeligen.

TÅSSJELATS, *n. a. vanus*, fåfångelig.

TÅSSJESTET, *animi causa periclitari, experimenti causa tentare, licet quis fuerit successus dubium sit*, försöka för ro skull. Tåssjestet kalkab, *periculum faciam*.

TÅSSJETET, *v. a. in nihilum redigere, destruere*, göra til intet, förstöra.

TÅSSJO, *adv. frustra, incassum*, fåfångt, förgåfves. Tåssjo to wuordib, *te frustra expectabam*, jag väntade dig förgåfves.

TÅSSMOS, *n. a. vid. osmures, id.*

TÅSSWORET, *v. n. male valere*, må illa. Aiwißt tåssworeb, *caput mihi dolet*, jag har ondt i hufvudet.

TÅTKO, *plural.* tåtkoh, *costæ sive statumina cymbarum & navigiorum*, vrånger på båtar och fartyg, *cfr. qwogner.*

TÅTKOTET, *navigium aut cymbam statuminibus providere*, fåtta in vrånger.

TÅTKOT, *de piscibus dicitur, edere, pasci, åta, beta.* Qwele tåtko, *piscis pascitur*, fisken åter eller betar.

TÅTO, *vasculum quo lactantur infantes, napp.* Tåtob njammet, *hoc sugere vas, fuga nappen.*

TÅUKE, *n. s. vid. teuke.*

TÅBBOS, *n. a. madidus, humidus, våt.*

TÅBBOT & tåbbotet, *v. a. humectare, våta.* Rasjo tåbbota ådnameb, *pluvia terram humectat.* Minus est quam luwatet. Tåbbotastet, *dim. litet fukta.* Tåbbogåtet & tåbbotatjet, *inchoativ. begynna fukta.*

TÅBBOKES, *n. a. id. atque tåbbos.*

TÅBBOTATTET, *v. a. humectandum curare, låta fukta och våta.* *It. neutr. humectari posse, kunna våtas.*

TÅBBOTES, *n. s. humor, våtka.* Jutte idtji tåbboteseb adne, *quod non haberet humorem, Luc. 8:6.*

TÅDDET, tåddelet, *v. teddet, tedtelaftet.*

TÅDDO, *n. s. pondus, vid. tedto.*

TÅH, *pro todn, vocibus in fine additur cum emphasi quadam, tu, du.* Mattatåh tabb takket, *istud tu certe facere potes, det kan du vål göra.* Ih-tåh le juo kullam? *numne jam audivisti? har du ej redan hört?*

TÅJAS, *adv. frustra, förgåfves.*

TÅJEM, *n. s. amissio, disperditio, förlust, förlorande.* Abma tåjemi fjadda, *ne disperdatur, at det ej må förkomma.*

TÅJET, *s. tåijet, peçtere, karda.* Ulloit tåijet, *lanam peçtere, karda ull.*

TÅINGET, *v. n. stillare, drypa.* Tåingefet, *id.* Rasjo tjalmeh tåingeh, *pluvie guttula destillant, pluit paululum, det duskar el. småregnar, cfr. dåinget.*

TÅINGELET, tåinkelet, *v. a. guttatim ef-*

fundere, hålla droppe-vis, drypa.

Tåinkel tan littai, *infunde guttatim in hoc vas, låt drypa i detta kårilet, cfr. njårot, njårotet.*

TÅKA, tåkak & tåkatak. *Ita illas appellant perticas, quibus tentoria sua distendunt Lappones, stórar, hvarmed Lapparne utspånna fina tjåll.*

TÅKETALLET, *v. a. vid. takotallet.*

TÅLGO, *os maximum alarum avium, quod corpori sive humero proximum est, vingben på foglar.* *It. lacertus, den delen af armen, som är up om armbågen.*

TÅLLO, *n. s. mappa, qua sternitur mensa, bord-duk.* *It. mensa, bord.* Jubmenlen tållo, *Sacra cæna, Herr. Nattvard.*

TÅLMOT, *v. a. calcare, trampa.* Tålmoi mo juolkines, *pede me suo calcavit, han trampade mig med sin fot.* *It. opprimere, förtrycka.* Inta sije mo tålmoh, *illi me semper opprimunt anguntque.* *It. de justo pretio detrabere, justum pretium mercis dare recusare, illa betala en vara, misshandla.* Tålmeftet, *dim. calcare, trampa.* Tålmefti tåmp ålmab, *virum equus conculcabat, håsten trampade på karlen.* Tålmogåtet, *inchoat. beg. trampa på, m. m.*

TÅLMOTET, *v. a. frequ. idem.*

TÅLMOM, tålmotem, *n. s. calcatio, conculcatio, trampning, förtrampning.*

TÅLMOTUM, *n. a. conculcatus, förtrampad.*

TÅNAR, *vid. teudnar.*

TÅNESTET, *servire, tjena, vid. teudnahet.* Tånestem, *vid. teudnahem.*

TÅNESTWILJOK, *officiosus, tjenstaktig, tjenstvillig.* Tånest almatjeh, *fanulå & ancilla, tjenstefolk.*

TÅPPA, *vid. tuoppa.*

TÅP-

TÅPPET, tåppetallet, *v. n. vinci, devinci*, tappa, blifva öfvervunnen.

TÅPPOT, *v. n. vid. tapet. It. adhærescere*, fastna vid. Muottek kerrefi tåppo, *nix trahæ adhæret, cfr. tabranet*.

TÅPTJET, *v. a. premere, torquere*, krama, pråssa. Tåptjot, *id.* Ele mo tåptjo, *noli me premere*. Kåtin tåptjot, *manu torquere*, klåmma med handen. Wuostab tåptjot, *caseum formare*, göra ost. Tåptjestet, *dim. litet pråssa*. Tåptjogåtet, *inchoat. begynna trycka eller pråssa*.

TÅPTJES, *n. s. prelum*, pråfs. *It. angustia*, trångfel. Tåptjesin leb, *in angustis sum*. Tåptjes-kare, *torcular*, pråfs, *Apoc. 19: 15*.

TÅPTJOTOWET, *passiv. premi, torqueri*, klåmmas, pråffas.

TÅR, tåre, *canis*, hund, *vid. piådnak*.

TÅRDNO, *ancilla*, piga, *vid. tjenta*.

TÅRDNOSTET, *v. n. vid. tjentostet, id.*

TÅRET, *v. a. decipere*, bedraga, *v. taret*.

TÅRETAKES, *n. a. fallax*, bedrågelig, falsk.

TÅRETALLET, *decipi*, blifva bedragen.

TÅRET, tåhret, *nimis properare, properanter nimis & inconsiderate agere*, förhastig, göra obetänksamt.

TÅWA, *n. s. collis*, backe. Tåwats, *dim.* en liten backe.

TÅWAS, tåwes, *n. a. plenus, repletus*, full.

Tåwa, *id. vid. supra* teuwas.

TÅWET, *v. n. repleri*, blifva full, *vid. teuwet*.

TÕBMET, *v. a. evacuare, vid. tuobmet*.

TÕPTET, *cum derivatis, vid. tuopet*.

TÕRJOT, *v. a. elaborare, v. tuojoget, id.*

TÕRNE, *spina*, tårne. Tårne påstek, *rubus*, tårnbuske.

U

UBME-STAD, *Uma urbs*, Umeå Stad.

Ubme ådno, *Uma fluvius*, Umeå elf.

UDDO, *n. s. cicatrix*, årr, *vid. oddo*.

UDKE, udkes, *n. a. recens, novus*, ny, färsk. Udke fåke, *betula recens, quæ adulta non est*, ung björk. Udkes herke, *rangifer vectarius junior, rangifer juvenis*, en ung kår-ren. *Transl. indomitus, quia tales semper hi esse solent rangiferi*, otamd, ostyrig.

UDNE, *adv. hodie*, i dag. Udnek, *wele udnek, hodieque*, ånnu i dag, *it. adhuc*, ånnu. Udnats, *n. a. hodiernus*, som sker i dag, eller hörer til den dagen, som nu är. Udnats peiwe, *dies hodiernus*, denne dagen i dag. Udnats ijan, *nocte proxime præterlapsa, hac nocte*, i natt, förleden natt.

UDNET, *v. a. habere, vid. adnet*.

UDNO, *n. s. benevolentia*, vålvilja. *Sapissime idem est ac liberalitas*, frikostighet. Kalle fune le udno, *valde est liberalis*, han är mycket frikostig. H.

UDNOLATS, *n. a. benevolus, beneficus*, vålvillig, vålgörande.

UDNOT & udnotet, *v. a. alicui quidquam lubenter conferre vel dare velle, gratificari*, unna, förunna. I sodn akteki maitek udno, *nemini ille quidquam concedit sive gratificatur*, han unnar ej någon något.

UDNOTES & udnotebme, *n. a. invidus*, afundsjuk, missunsam. Udnotes ålma le sodn, *invidiosus est*, han är en missunsam man. Udnoteswuot, *invidia*, afund.

UDTJUS, *pro attja sodn, ut ille*, på det han.

- han. Udtjub, *ut ego*, på det jag, *cfr.* attja, wai. Udtjubet, *ut vos*, på det j.
- UDWOM, *n. s. perithema*, omflag.
- UKAUNES, *n. a. pro okaunes, v. kaudnes.*
- UKKAR, *n. a. industrius, gnavus, in rem familiarem attentus*, flitig, arbetsam. Harbmes ukkar le fodn, *labori ille valde deditus est, valde est industrius*, han åren ganska idog man, *cfr.* usper.
- UKKARTET, *v. a. labore & industria acquirere*, förvärfva sig genom flit och arbete, *cfr.* ablet, auket.
- UKS, ukfa, *n. s. janua, dörr*. Ukfeb rappet, *januam aperire*, öppna dörren. Tappa ukfeb, *claudere januam*, slå igen dörren. Ukle-pele karwo, *vid. supra karwo*. Ukfa katteje, *ostiarius*, dörrvaktare. Uksats, *dim. en lit. dörr*.
- UKS-AKKA, *filia Deæ, mudder-akka. Dea fuit gravidarum* Uks-akka, *a priscis Lapponibus ideo culta, quia ab illa dependere credebant sexus diversitatem, utrum puer nasceretur, an puella; quare, qui pueros exoptabant, huic sacra fecere Deæ.* Uks-akka, var en Afgudinna hos de forna Lappar, som hade omsorg om hafvande qvinnor, och troddes det ankomma på henne, af hvad kön barnet skulle blifva. De som önskade, at det skulle blifva et gossebarn, offrade åt henne.
- UKSEK, *janua, operculum ostii tentorii Lapponum, e panno levidensi factum*, dörr af vallmar på et Lapp-tålt.
- ULBE, *vid. ålpe. Fenn. hulpio.*
- ULJO, *n. s. tempestas mitior, calor, æstus*, blidt våder, värme, hetta. Uljo le talle, *æstus nunc est*, det år nu varmt våder.
- ULJOS, *n. a. æstuosus*, varm, het. Uljos kefe, *æstas æstiosa*, varm sommar.
- ULKO, *n. a. qui extra est*, den som år utanföre. Ulko pele, *pars exterior*, den yttre fidan, ytan. *Hinc comparat.*
- ULKOB, *n. a. exterior*, den yttre. Ulkob kapte, *tunica exterior*, den trôjan som år utanpå. Ulkobben le fodn, *longius ille abest s. distat*, han år längre ifrån. Ulkoimus & ulkomus, *superlat. extimus, ultimus*, den ytterste, den sidste.
- ULKON, *adv. foris, ute*. Ulkon le, *foris est*, han år ute. Ulkos, *in locum, cas. penetrativ. foras, ut*. Wadfet ulkos, *exire*, gå ut. Kottjo fo ulkos, *evoca illum foras*, kalla ut honom. Ulkot, *de loco, utifrån*. Påti ulkot, *foris veniebat*, han kom utifrån. *Fenn. ulcona, foris. Uls Latinis olim idem fuit atque ultra.*
- ULKOLD, *adv. extrinsecus*, utvårtes, utanpå. Ulkold ja liste, *extrinsecus & intrinsecus*, utantil och innantil.
- ULKOLDES, *ulkoltes, externus, utvårtes.*
- ULKOLEN & ulkolifn, *adv. extra*, utanföre, utom. Ulkolen stadab, *extra urbem*, utanföre staden.
- ULKOLEST, *ulkolift, adv. v. ulkold.*
- ULKOBUT, *ulkobit, adv. ultra, ulterius*, vidare, längre bort.
- ULKO-LASE, *sera pendula externe apposita*, hånglås, utanlås.
- ULKOLÂN, *vestibulum, förstuga.*
- ULKONET, *v. n. longius recedere, se subducere*, gå undan, maka sig undan. Ulkonastet, *dim. draga sig litet undan*. Ulkonatjet, *inchoat. begyn. maka sig undan. Vid. metjanet, tjaket, tuobbanet.*
- ULKOSET, *v. a. mentionem facere, commemorare*, tala om, yttra sig. Idtji mai-
tek

tek ulkos, *nihil dicebat*, han fade ingen ting. *It. neutr. ko ulkosime tann pira, quando ejus rei fecimus mentionem*, når vi talte derom. Naute le son to pira ulksam, *ita ille de te dixit*, få har han yttrat sig om dig.

ULKOT, *adv. ab extra, foris, v. ulkon*.

ULKOTET, *v. a. vid. supra tuobbetet, metjetet*. Ulkote ulkobesi, *remove longius*, maka längre undan. Manab ulkotet, *gignere, partum eniti*, fôda barn, *it. abortum promovere sive efficere*, fôdrifva fostret, fôrorsaka missfall. Ulkotastet, *dim.* Ulkotatjet, *inch.*

ULKOTEM, *remotio*, bortfôrande.

ULKOTS, *n. s. pars exterior, superficies*, den yttre delen, yta. *It. exterior pars femoris pecudis macâtata*, utanlâr. *Oppos. fisnjots*.

ULLET, *v. n. vid. infra, âllet, âllât*.

ULLO, *lana, ull.* Ullob pådnet, *lanam ducere*, spinn ull. Ulloft, *de lana factus, laneus*, af ull.

ULME, *n. s. natura, indoles, genius, natur, art.* Matte ulmest le sodn? *cujus ille est indolis?* af hvad art år han? *It. arbitrium, voluntas, vilja*. Mo kuit ulmest luli naute, *juxta meum quidem arbitrium ita foret. cfr. luonto*.

ULMELATS, *n. a. naturalis*, naturlig. Paijel-ulmelats, *supernaturalis*, ôfvernaturlig. *Ecclesiastica sunt & recentiora*.

ULMUTS, *homo, menniska, vid. almats*. *It. ap. Austr. uxor, hustru*.

ULPE, *fimbria, vid. âlpe*.

UMKES, *n. a. nubilus, vid. omakes*.

UN-AILES, *n. a. non sanctus, ohelig*. Un-aileswuot, *subst. ohelighet, v. ailes*.

UNDAR, *miraculum, under, v. auto*.

UNDARTET, *undertet, v. autohet*.

UNNE, *parvus, vid. utles. Hinc*

UNNANATS & unnanatji, *adv. parum, paullum, något litet*. Wuordeste unnanatji, *expectata parumper, vânta litet*.

UNNEKATS, *n. a. parvulus, liten*. Ko lijeb unnekats, *cum essem infans*, når jag var liten, eller barn, *cfr. utse*.

UNTO, *n. s. copia, abundantia, ymnighet, ôfverflôd*. I le unto tatte slajest, *cujus rei abundantia non est*, det år ej ôfverflôd deraf. Jus luli unto, *si abundaret*.

UN-ÂLLES, *n. a. imperfectus, ofullkomlig*. Un-âlleswuot, *imperfectio, ofullkomlighet, cfr. âlles, âlleswuot*.

URBE, *n. s. casus frondium, dum frondes arborum autumnno decidunt, lôf-fall*. Urbat-qwele, urbe-qweleh, *pisces isto tempore capti, fisk som fångas vid lôffalls-tiden. Obs. opportunissimum hoc tempus est in Lapponia piscatus, qui tunc maximo cum successu in plerisque lacubus fit*.

URBOT, *v. n. de arboribus dicitur & casu frondium*. Kâsse urbo, *quando frondes autumnno decidunt, når lôfvet affaller*. Urbomen le talle, *frondes nunc arborum decidunt, lôfvet håller nu på at affalla*. Urbogâtet, *inchoat*, begynna affalla.

URBMES, *culex, mygg, vid. orbmes*.

URE, *vide supra pirrem*.

URREK, *rangifer mas junior, v. orrek*.

URRES, *vid. orres. Ad discernendos sexus adhibetur & de maribus dicitur, uti mingeles fœminini sexus est*.

URTES, *radix angelicæ sativæ sive officinalis, rot af angelika*. Urtesit rågget *sive tåpot, angelicæ radices eruere, taga eller gråfva up angelike-rôtter. Obs.*

Obs. Cum carnibus coctas radices angelice decorticatas interdum comedunt Lappones, caules vero crudos & absque preparatione sapius & avidius, confer. påsk. Transl. urtes, de aliis quibuscunque herbarum radicibus dicitur, fåges ock om andra örterers rötter. It. herba, ört. Urtes garde, hortus, örtagård. Quod melius est & correctius, quam talkes garde.

USPAR, usper, *n. a. gnavus, industrius*, idog, arbetsam, *vid. ukkar*.

USS, ussa, ussek, *nomen est generale insectorum omnium aqualicorum*, insekter och maskar i vatten, *cfr. råbme*. Ussakit jukket, *vermes cum aqua bibere*, dricka maskar i sig med vatten. Ussakats, *dim. en liten vattumask*.

USSJOLM, ussjolmes, *n. s. opinio*, tanke, mening. Naute le mo ussjolmes, *illa mea est opinio*. få år min mening. Waimost ulkos påteh pahah ussjolmasfeh, *e corde emanant cogitationes pravae*, Matth. 15: 19. Påito vel påsto ussjolm, *cogitatio sive opinio erronea & falsa*, orått mening eller tanke. Auteb- vel aut-ussjolm, *præconcepta opinio, præjudicium*, fördom, förut fattad mening.

USSJOTET, *v. a. cogitare, opinari*, tänka, mena. Naute ussjotab, *ita opinor*, jag tänker få. Mandiet ussjotebet pahab tijen waimoisn? *quare cogitatis malum in cordibus vestris?* hvarföre tanken j ondt i edra hjertan? It. conari, årna. Ussjotab tabb takket, *istud facere conor*, jag årnar göra det. Ussjotatjet, *inchoat*, begynna tänka eller årna, *cfr. tåiwot*.

USSJOTEM, *n. s. cogitatio*, tanke. Conatus, företagande, upfåt, *cfr. aikom*.

USTELET *sive potius* ustitet, *concupiscere, vid. ustotet, wainotet*.

USTO, *n. s. desiderium, cupiditas, animus, åtrå, begårelse, lust*. Usto munji påti, *cupiditate accendebar*, jag blef uptånd af begårelse. Ustob adnet, *sive uno verbo*.

USTOTET & ustutet, *v. a. concupiscere*, hafva begårelse, åstunda. Ådtje ustuta wuoigenen wuosti, *caro concupiscit contra spiritum*, Gal. 5: 17. Ustotatjet, *inchoat*. begynna åstunda.

UTSE, utses, *n. a. parvus*, liten. Utses almats, *homo parvus*, en liten menniska, *transl. pauper*, en fattig. Utsekiålak, *blesus, balbutiens*, låsp. Utseb ådnakeb hålet, *ab ovo usque ad mala narrare*, berätta alt omständeligen ifrån början til åndan. Ikke mann utse, *quantulumcunque parum*, ehuru aldrig få litet. Ila utse le, *nimis parum est*, det är för litet. Comparat. utseb, mindre. Superlat. utsemus, den minste. Adv. utsebut, minus, mindre. Utssemust, *minime*, minst. Utssemust tunji jakkab, *tibi minime omnium credo*, dig tror jag aldraminst.

UTSAHET, *v. a. nimis parum ducere aut parvum*, hålla för litet, tycka vara för litet. Utsahi mab ådtjoi, *parum id ducebat esse, quod accipiebat*, han tyckte, at det var för litet, som han fick. Utsahastet, *dim. tycka vara nästan för litet*. Oppos. ånahet.

UTSANET, *v. n. minui*, förminskas. Tjatse i utsana, *aqua non minuitur*, vatnet blir ej mindre. Utsanam le mo ålo, *grex meus minor factus est*, min boskaps-hjord har blifvit mindre. Utsanastet, *dim. blifva litet mindre*.

Utsa-

Utfanatjet, *inchoat.* begynna blifva mindre eller förminskas.

UTSANATJI, *adv. vid.* unnanatji.

UTSANEM, *n. f. ipse actus, dum quid minuitur, f. minus fit, imminutio,* förminskning.

UTSEKATS, *n. a. vid.* unnekats. *De infantibus plerumque dicitur.*

UTSETET, *v. a. minuere,* förminska. Pal-kab utfetet, *mercedem imminuere, de mercede detrabere,* förminska lönen.

Utfetastet, *dim.* litet förminska. Utfetatjet, *inchoat.* begynna förminska.

UTSETATTET, *v. a. frequ. id.*

UTSET, *v. a. querere, vid.* åtfet.

UTSEW, *adv. parum,* litet.

UTSOTS, *n. f. parva portiuncula,* en liten del, det lilla. Wadde utfotjest mab anah, *da de pauxillulo, quod habes,* gif af det lilla du har. It. utfo-tjist, *adv. a teneris,* ifrån barndomen.

UTTJE, uttjes, *vid.* utfe, utfes.

UTTJEKATS, uttjahet, *vid.* utsekats, utlahet.

UTTJANET, uttjanatji, *vid.* utfanet, utfanatji.

UTTJETET, uttjots, *v. utfetet,* utfots.

UWE *sive* UWWE, *n. f. flumen placide manans, fluxus,* ström, spak ström. Fenn. WUO, *fluxus aquarum.*

UWJETET, uwetet, *v. n. aquam accipere, perfluere, (de navigiis)* låka, fåges om båtar och fartyg. Wadnas uwweta, *cymba aquam admittit, perfluit,* båten låker. Uwwetastet, *dim.* litet låka. Uwwetatjet, *inchoat.* begynna låka, *cfr. awetet.* Fenn. upo-ta, *subsistere, demergi.*

UWJETAKES, *n. a. de navigiis.* Uwwetakes wadnas, *cymba rimis fatiscens aquamque admittens,* en båt som låker.

UWOD, uwot, *n. a. rapidus, rapide manans,* strid, som rinner håstigt. Uwwod faije, *locus ubi magna est fluminis sive aque rapiditas,* et ställe, där sta k ström är.

W

WABD, wabda, *n. f. omen sinistrum,* ondt förebåd. Te li wabd, *omen erat sinistrum,* det var et elakt förebåd eller märke. Wabda qwele jalla lādde, *pisces aut avis ominosa, que malum quid & imprimis alicujus mortem portendit,* olyck-fisk el. fogel, som något ondt förebådar, och i synnerhet någons dödsfall. *Pisces quantitate aut magnitudine insolita captos, aut etiam aves nonnullarumque avium prope ades garritum mortem alicujus portendere, superstitiose, ut reliquum vulgus etiam Lappones credunt, non tamen omnes.*

WABMET, *n. f. infortunium, interitus,* olycka, undergång. Wabmeteb le åtfemen, *infortunium querit suum,* han söker sit eget fördärf. Katte wabmetabt, *caveto tibi, ne pereas,* akta dig at du ej får din bane.

WADAS, wades, *n. f. pannus levidensis, vallmar.* Karjel wadas, *pannus levidensis Russicus sive Muscoviticus,* Ryskt vallmar. *Hic etiam simpliciter appellatur tuopok.* Fenn. waatte, *vestis.*

WADDES, wadd, waddas, *n. f. donum,* gåfva. Waddefeb waddet, *donum dare,* gifva en gåfva. Waddefats, *dim.* en liten gåfva.

WADDET, *v. a. dare,* gifva. Waddet nauk, *dono dare,* skänka. Paijel waddet, *tradere,* öfverantvarda, öfverlemna. It. waddi paijel, *plus dedit,*

U u u

(scil.

(*scil. quam debuerat*) han gaf mera, ån han var skyldig til. Ruoptot waddet, *reddere, restituere*, gifva åter. Ulkos waddet, *edere, exhibere*, utgifva. Waddeje, *dans*, den som ger. Waddestet, *dim.* gifva litet. Waddajet & waddegåtet, *inchoat.* begynna gifva. *Boreal. dicunt*, addet, *dare.* Fen-non. anda, *idem.*

WADDALTAK, *n. s. donatio*, begåfning.

WADDASTALLET & waddetet, *v. a. freq.* & *intensiv.* large dare & *munifice*, gifva frikostigt.

WADDANJE & waddejes, *n. a. liberalis, munificus*, gifmild, frikostig.

WADDEK, *n. a. neg. non datus*, ogifven. *It. non dans*, som ej gifver.

WADDOT, *contr. pro waddetowet*, *passiv.* dari, gifvas.

WADDO, *n. s. morbus*, sjukdom. Tatte waddost le puotfemen, *isto morbo æger est*, han ligger i den sjukdomen.

WADDOK, *n. a. difficilis*, svår. Waddok lokket, *difficile lectu*, svårt at låsa.

WADE, *vadum*, grund, grundt vatten, sandråfvel. Wade le tane jauren, *vadum in hoc lacu est*, *vid.* tsåkaln.

WADHA, *periculum, discrimen*, *v. wahda.*

WADN, wadna, wadnak, *vid.* wana.

WADNAS, *cymba, scapha*, båt. Wadnafatta, *cas. negat. sine cymba*, utan båt. Wadnafats, *dim.* en liten båt.

WADNEM, *n. animal. castor, fiber*, bårver. Wadnemjokk, *fluvius ubi castores commorantur*, bårver - bårk. Wadnemats, *dim.* en liten bårver.

WADNET, *v. a. tornare*, svarfva. *Item,* wadnet, *extendi*, *vid.* watnet. Wadnem route, *tornus*, svarfvare-jårn. Wadneje, *qui tornat*, svarfvare.

WADNJEL, *n. a. aliquis*, *v. wanjal.*

WADNONET, *v. n. deficere*, fela, brista.

Wadnonetja få kordne tan jaken, *penuria certe erit frumenti hoc anno*, i år blir fåkert spanmåls-brift. Kalle wadnoneh? *quot deficiunt?* huru många fela? Wadnonastet, *dim.* litet fattas. Wadnonatjet, *inchoat.* beg. fela.

WADNONEM, *n. s. defectus*, brift. Wadnonemlaka, *adv. justo minus*, *insufficienter*, otillräckeligen.

WADNOTET, *v. a. prohibere, vetare*, förbjuda. Jubmel wadnota tabb, *Deus istud vetat*, Gud förbjuder det. Wadnotastet, *dim.* litet förbjuda. Wadnotatjet, *inchoat.* begynna förbjuda, *cfr.* puorgot.

WADNOTES, *n. s. vetitum, interdictum*, förbud.

WADSET, *v. n. ire*, gå. Wadfab tokko, *illuc eo*, jag går dit. Wadfime ijab tjada, *per totam noctem ibamus*, vi gingo hela natten igenom. Autelt wadset, *obviam ire*, gå emot, gå til mötes. Auten wadset, *anteire, praire*, gå förut. Sodn wadfi autemusen, *ille omnium primus ibat*, han gick aldrafråmst. Mangen wadset, *subsequi, a tergo ire*, gå efteråt, följa efter. Pira wadset, *circumire*, gå omkring. Ruoptot wadset, *retroire*, gå tillbaka. Sifa wadset, *intrare*, gå in. Ulkos wadset, *exire*, utgå. *It.* Wadfemen le tat akka, *uxor hac gravida est*. Denne hustrun år hafvande. Wadseje, *particip. pres.* den som går. Hafvande. Waddestet, *dimin.* gå litet. Wadsajet & wadsegåtet, *inchoativ.* begynna gå.

WADSATAK, *n. s. via qua itur*, gångväg. Juru almatji wadsataken, *in ipsa via,*
qua

qua eunt & prætereunt homines, just på vågen, där folket passerar. It. itus. itio. gång.

WADSAJEM, *n. f. itio, quando ire incipimus, bortgång, när man börjar gå.*

WADSEM, *itus, ambulatio, gång. Wadsemefne, in eundo, under det man går.*

WADSATALLET, *v. a. eundo sectari, persequi, efterjaga, hålla efter gåendes. Wadsfatalli maj, walla idtji aibmot jåkset, sectabatur quidem, attingere autem non valebat, han höll vål efter, men hant ej på.*

WADSETJET, *v. n. frequ. deambulare, spatsera, gå af och an. Wadsetjastet, dimin. raptim ire & celeriter, gå som hastigast och snarast.*

WADSETET, *v. a. facere ut quis eat, ducere, laga at en går, leda, föra. Wadsete mo tokko, duc me illuc, för mig dit. Manab wadsetet, infantem ducere manu, leda et barn. It. Kainob wadsetet, funem contorquere, tvinna et rep.*

WADSETATTET, *v. n. iri posse, kunna gås. I tat kâino wadsetatte, hac iri non potest via, man kan ej gå denna vågen.*

WADSETETEN, *adverbialiter accipitur, in eundo, under gåendet.*

WADTJELEK, wadtjeles & wadtjok, *n. a. nefandus, vederstyggelig, skändelig. Wadtjelek måddo, nefandum scelus, skändelig misfgärning. Wadtjeles fak, relatio sive narratio sceleris nefandi, berättelse om en grof misfgärning.*

WADWELDET, *v. n. tolutim ire, trafva. De feris dicitur, de equis autem & rangiferis tålwaftet, vaingket.*

WAGGE, *n. f. vallis, dal. Imprimis val-*

lis inter montes latior, en bred dal emellan bärg. Waggats, dimin. en liten dal emellan bärg.

WAGGOTAK, *n. f. idem quod wagge.*

WAGN, *currus, vagn.*

WAHAK, *n. f. periculum majus, en stor fara. Vite discrimen ex casu aliquo infortunato & calamitoso, infortunium, lifs fara, förorsakad af någon olyckelig händelse.*

WAHAKET, *illidere, stöta. Fenn. vaha petra. Raro occurrit, cfr. nortetet.*

WAHDA, *n. f. periculum, discrimen, fara, farlighet. Stuora wahdan lijeb, in magno eram periculo, jag var i stor farlighet. Wahdats, dimin. liten fara.*

WAHDALATS, *n. a. periculosus, vådelig.*

WAHDOT, *v. a. in discrimen adducere, bringa i fara, i farlighet förfätta. Ele fame landeb taina wahdoh, noli istare Lapponiam in discrimen (scil. libertatis) adducere: Ita illos admonent, qui metallicas venas indagare student. It. etjebbs le wahdom, se ipsum interemit, han har afhånt sig sjelf lifvet.*

WAHKA, *vid. wakka.*

WAHLET, *v. n. de piscibus dicitur, aufugere, fly bort, fara sin kos, brukas endast om fiskar. Qwele le wahlam, pisces aufugerunt, non amplius reperiuntur, fisken har flytt.*

WAHRI, *adv. caute, varsam.*

WAHRO, *merx, vara, v. kalwo.*

WAHROK, wahrokes, *n. a. cautus, providus, varsam, försiktig. Harbmat wahrok le, valde est providus, han är ganska försiktig. Wahrokeslaka, adv. caute, försiktigt. Wahrokeswuot, subst. circumspectio, försiktighet. Opp. Owahrok, incautus, temerarius, oförsiktig.*

fiktig. Owahrokwuot, *subst.* ovarfamhet. Owahrokeslaka, *adv.* incaute, ovarfamt.

WAHROTET, *v. a.* admonere, monere, varna, förmana. Wahrotijeb fo, wai kalki etjebbs kattet, *admonebam illum & hortabar, ut sibi caveret*, jag varnade honom och förmanade, at han skulle akta sig. *Dehortari*, afråda. Ele wahrote, *noli admonere, tua non opus est cautione*, varna ej, det behöfs ej at du varnar. *It. existimare*, mena, gissa. Naute wahrotab, *ita existimo sive conjicio*, få gissar jag. *Fenn. waron, moneo, dehortor.*

WAHROTEM, *n. s.* admonitum, varning.

WAHROTALLET, *v. a.* timere, vereri, befara, befrukta. Tabb mon wahrotallab, *istud ego vereor*, jag befarrar det. *It. idem atque* arwatallet, gissa.

WAI, *conj. ut*, på det at. Wadde munji piåbmob, wai parråb, *da miki cibum, ut edam*, gif mig mat, at jag må åta, *cfr. attja. It. an, eller. Kåbbab todn fittah, tab wai tuob? utrum cupis, hoc an istud?* hvilketdera vill du hafva, detta eller det där, *vid. jalla, jälla. It. adv. optandi, utinam, o! at. Wai lulib tetet, utinam scirem, o! at jag viste, vid. waipe. Cum suffix. waima, pro wai mon, utinam ego, o! at jag. Waita, pro wai todn, utinam tu, o! at du. Wai-teh, utinam vos, o! at I. Wai-få, utinam is, o! at han &c.*

WAJ, pakowaj, *adagium, vid. pako.*

WAJ, waja, waje, *n. s.* mæror, luctus, sorg, gråt. Stuora wajen lepe, *in mærore jacemus*, vi åro i stor sorg.

WAJALDATTET, *v. a.* oblivisci, glömma, förgåta. Ele wajaldatte, *ne obliviscaris*,

glöm ej bort. Juo le wajaldattam kaik, mab le åppåm, *jam omne, quod didicit oblitus est*, han har nu glömt bort alt det han har lärt. Wajaldattet, *dimin.* litet bortglömma, *cfr. åjaldattet.*

WAJALDAKES, *obliviosus*, glömsk.

WAJALDATTEM, *n. s.* oblivium, glömska.

WAJATET *sive* wajatastet, *v. a.* proverbio dicere, fåga i et ordspråk. Die naute tabb wajatasteh. *istud proverbii loco dicunt*, de fåga det som et ordspråk, *cfr. waj, pakowaj.*

WAJEK, wajeg, *n. s.* vide waj, waja.

WAJELDET, *v. n.* perneciter pergere *sive iter facere*, fara ganska fort fram. Wuolgi wajeldet, *maxima ibat celeritate*, han for ganska fort. *Proprie de navigatione dicitur*, fåges egenteligen om seglande. Walla wajelda wadnafin, *cymba perneciter navigat*, han seglar ganska fort med båten.

WAJES, *n. a.* tristis, mæstus, bedröfvad. Wajes lepet, *Mæsti estis, Luc. 24: 17.*

WAJETET, *v. a.* mære, lamentari, begråta. Wajeta ednebs, *matrem suam deplorat*, han förjer sin mor. Wajetastet, *dimin.* förja litet. Wajetatjet, *inchoativ*, begynna begråta.

WAJETEM, *n. s.* luctus, planctus, gråt, sorg. Wajetemesti orroje, *planctu non desistit.*

WAIJET, *pannum vel aliud ex quo vestes faciende sunt incidere & diffecare, ut exinde vestimenta conficiantur consuunturque*, skrådda. Waijeje, *particip. pres. sartor, skråddare.* Waijestet, wajastet, *dimin. idem. It. secare, skåra.* Waijaste wuoftast, *frustum casei abscinde*, skår et stycke af ost.

Waije

- Waijegâtet & waijajet, *inchoativ.* begynna ikrâdda.
- WAIJATES, *n. s. segmentum, putamen, omne id, quod abscinditur & imprimis panni centunculique, qui fiunt, vestes dum faciunt sartores, det som affkâres, Skråddare-klutar.*
- WAIJATET, *v. a. idem qu. waijet.* Waijatastet, waijatatjet, *v. waijestet &c.*
- WAIKO, waik, *interj. fere irradientis est sive admirantis, loco adfirmativi usurpatur, dum aliquis aliquid narrat aut contendit, â! aldrig, rått så. Fenn. wai-ca, licet, ut ut.*
- WAIKAS, *vide fwaigas, faiges.*
- WAIKOTET, *v. n. diligentiam adhibere & industriam, bruka flit.* Waikota qwele piwto mangel, *piscatui totis viribus incumbit, han brukar all flit med fiskeri.*
- WAILOT, *v. n. deficere, fela, fattas.* Jus mike wailo, *si quid deest, Fenn. waila, in defectu.*
- WAIMELDET, *v. n. conqueri, beklaga fig.*
- WAIMAGGEL, *diaphragma.*
- WAIMO, cor, hjerta. Waimost, *ex animo, af hjertat.* It. waimo & waimon tåbdo, *conscientia, samvete.* It. wuolle waimoh, *inguina, membra genitalia, imprimis testiculi, se qwol.* It. wuolle waimoist le, *hernia laborat, han har bråck. Fenn. waimo, uxor.*
- WAIMOK, *n. a. nunquam nisi in conjunctione cum alio vocabulo occurrit, e. gr. karra - waimok, immitis, hårdfint, hårdhjertad. Njuores - waimok, misericors, medlidande, barmhårtig.*
- WAIMOS, *n. s. medulla arborum, mårgen eller kånan i trån.*
- WAIMOSIKT, *ex toto corde, ex animo, hjerteligen, af hjertat, v. waimost.*
- WAIMARA, *vide åra.*
- WAINKET, waingket, *v. n. de animalibus dicitur, nunquam de hominibus, concitatissimo cursu currere, springa i fyr-språng. It. Kaino wainka, funis relaxatur sive remittit, repet flaknar. Wainkeje, particip. præf. en som springer i fyr-språng, som flaknar.*
- WAINKELET, *frequ. idem, cfr. qwotset.*
- WAINKETET, *vide supra qwotsetet.*
- WAINKETEN, *adv. vide quotseten.*
- WAINO, *n. s. desiderium, cupiditas, åtrå, lust, cfr. usto.* Wainob adnet kirjai, *legendi cupiditate accensum esse, hafva lust at läsa.*
- WAINOK, *n. a. cupidus, begårlig.* Harbmat wainok le sodn låret, *valde is cupidus est discendi, han år mycket begårlig at låra.*
- WAINOTET, *desiderare, cupere, åstunda, begåra.* Piåbmoit wainotet, *cibum appetere, åstunda mat.* Wainotab to kum hålet, *tecum loqui cupio.* Wainotastet, *dimin, litet åstunda.* Wainotatjet, *inchoativ. begynna åstunda, cfr. sittet, uftotet. Fenn. wainuan, olfactu indago.*
- WAINOTEM, *n. s. desiderium, åstundan.*
- WAIPE, *adv. optandi, utinam, o! at.* Waipe tobben lulib, *utinam illic essem, o! at jag vore dår.* Waipe tat fjaddali, *utinam hoc fieret. Cum suffixo pron. waipes & waipeså, utinam is, o! at han. Waipemå, utinam ego, o! at jag.*
- WAIPE, *n. s. stragulum laneum, vepa, tåcke af ylletyg.*
- WAIPET, *v. n. defetisci, tróttna.* Te mon waipab, *me nunc vires deficiunt, jag tróttnar nu, cfr. kiåudet. It. idem*
- U u u 3
- atque

atque fåggot, blifva til intet. *Fenn.* waipumus, *prolapsio ex defectu virium* & uupna, *defetisci*.

WAIPATEKE, *n. a. indefessus, infatigabilis*, outtröttelig.

WAIPOM, *n. a. defatigatus, fessus*, trött.

WAISSJE, waisje, *animal, djur*. Metse waisje, *fera, vilddjur*. Waisjit piwtet, *feras venari*, jaga efter vilddjur. Waisjats, *dimin. et litet djur, cfr. juttus*.

WAISSJELAKATS, *n. a. belluinus, brutus*, bestaktig, djurisk, vild.

WAITAS, *n. a. obsequens*, lydig hõrfam. Waitas almats, *homo dicto audiens*, en hõrfam och lydig menniska. *Officiosus*, tjenstaktig.

WAITES, waites - muor, *n. f. lignum, quo pellicula ferina quædam siccanda extenditur*, en spita at utspita et djurs skinn med, som skal torkas. Waitet, *v. a. pellem ferinam extendere*, spita ut et skinn. *De pellibus ferarum & bestiarum minorum, ut sciurorum, mustelarum &c. dicitur*.

WAITET, *v. a. petere, rogare*, begåra. Waite muste mab tarbahah, *pete a me quod necesse habes*, begår af mig det du behõfver. Waitegâtet, *inchoativ. begynna begåra. Fenn. waittelen, cupio*.

WAITATJET, *v. a. frequ. & intensiv. assidue & enixe petere, supplicare*, entrågit begåra, bõnfalla.

WAITELET, *v. a. frequ. id. qu. waitatjet*.

WAITEJE & waitek, *qui petit aut orat, supplex*, en som begår, õdmjuk bedjare.

WAITEM, *n. f. petitio*, bõn, begåran.

WAIWE, *n. f. miseria, calamitas*, nõd, elånde. Tan aiken waiwe, *hujus ævi afflictio, Rom. 8: 18. It. molestia*, mõda,

besvår. Waiwe palkab ådtjot, *mercedem laboris accipere*, få betalning för sin mõda och arbete. Waiwats, *dimin. liten mõda. Fenn. waiwa, miseria*.

WAIWAN, *genet. waiwanen, n. a. miser, elåndig*. Aptsa waiwan le fodn, *miserimus ille est*, han åren stor stackare.

WAIWES, *n. a. idem. Ærumnosus*, mõdosam. Tat waiwes wårald, *hic mundus ærumnosus*, denna mõdosamma wårlden. *It. pauper*, fattig. Waiweslaka, *adv. misere*, elåndigt. Waiweswuot, *subst. miseria*, elånde.

WAIWASTOWET, *vide pinaftowet*.

WAIWETET, *v. a. affligere, contristare*, bedrõfwa. Wårald waiweta jakkolatjit, *mundus fideles affigit*. Ele mo taina waiwete, *noli me ista re angere*, plåga mig ej med denna faken. Waiwetowet, waiwetuet, *passiv. bedrõfvas*. Waiwetaftet, *dimin. litet bedrõfva ell. plåga*. Waiwetatjet, *inchoativ. begynna bedrõfva eller plåga*.

WAKE, *n. f. spes*, hopp, förhoppning. kanske få litja wake, *forfan sperare licet*, kanske det kan wara förhoppning. *In plural. waki tjada, per medium corpus, per regionem cordis*, mitt igenom lifvet eller kroppen, genom hjertat.

WAKER, waketfa, *natu minimus*, det yngsta barnet. Die le mo waketfa tat neita, *puella hæc mea natu minima est*, detta år min yngsta dotter. *Forte a Svecano* vacker, pulcher. Waketfa åbbam, *soror mea natu minima*, min yngsta syster.

WAKES, wake, *n. a. fidus, non furax*, trogen, som ej år tjufaktig. Wakes swaines, *famulus fidelis*, trogen tjena-

re. Wakeswot, *subst. sinceritas*, ärlighet, trogenhet.

WAKKA, *sura, pars cruris posterior carnosæ*, vada,, vador, benkótt.

WAKKE, *uncus, quo abenum ab igne removeant, ne nimium ferveat & ebulliat*, en haka hvarmed de flytta kittelen ifrån elden, at den ej må koka för håftigt.

Wakkestet, *v. a. istiusmodi unco abenum remove ab igne*, med en sådan krok maka kittelen undan elden. *Obs. Pendulum semper est Lapponibus abenum, ideoque pro lubitu istud possunt vel perpendiculariter super ignem collocare, vel ad alterutram partem ab igne remove.* Kebneb wakkestet, *abenum dicto modo ab igne remove.*

WAKKET, *n. s. fluvius rapidus*, strid ström. Qwele tjodtjo wakketesne, *piscis ubi rapidissimus est fluvius commoratur*, fisken står i strida strömmen.

WAKKO, *septimana*, vecka. Kaska-wakko, *dies mercurii*, onsdag.

WAKSET, *v. n. permeare*, gå fram eller igenom. Kåffå leh todn waksemen? *quorsum tendis?* hvart tager du vågen? Qwele taggo wakfa, *piscis hac prætereunt*, fisken går här förbi. Wakfegåtet, *inchoativ.* begynna gå fram. Kåffe qwele wakfegåta, *quando piscis incipit meare sive accedere.*

WAKO, *n. s. fissura sive apertura glaciei*, rämna i isen.

WAKOTES, *n. s. admonitio, hortatio*, förmaning. Kuldelete mo wakotasit, *sitis admonitionibus meis obsequentes*, varer lydige mina förmaningar.

WAKOTET, *v. a. monere, admonere*, förmana. Mon wakotab tijeb, *moneo vos*, jag förmanar eder. Wakoteje, *admo-*

nitor, förmanare. Wakotasit, *dimin.* litet förmana. Wakotatjet, *inchoativ.* begynna förmana.

WAKOTATTET, *v. a. admonendum curare sive hortandum*, låta förmana. *It. neutr. admoneri posse*, kunna förmanas.

WAKOTEM, *n. s. admonitio*, förmanande, *vid. wakotes.*

WAKSJOT, *v. a. observare, attendere*, gifva akt på. Wakfjostet, *dimin.* Wakfjogåtet, *inchoativ.* begynna gifva akt på. *Fenn. wacoan, exploro.*

WAKSJOTET, *v. a. frequ. idem.* Wakfjoteje, *explorator, observator*, utforskare. *Fenn. wacoja, id.*

WAKSJOM, wakfjotem, *n. s. exploratio, observatio*, i akttagande, utforskning.

WAKT, *custodia*, vakt. Waken tjodtjot, *excubias agere*, stå på vakt. *It. wakt, custos, vaktare.* Kyrko-vakt, *custos templi*, Kyrkovaktare.

WALAT, walatak, *n. s. media pars corporis*, medja. Qwele le kaska walatken, *piscis qua partem corporis mediam reti irretitus est*, fisken sitter fast i nätet med medlersta delen, eller mitt på kroppen.

WALATET, *v. n. ejulare*, tjuta, gnälla. Piådnak walati, *canis ejulabat*, hunden gnålde.

WALATEM, *n. s. ejulatus*, skrän, gnäll.

WALBE, *n. s. vitium*, fel, *vid. walpe.*

WALBME, *n. s. de quadrupedibus & quidem imprimis de rangiferis vectariis dicitur, armus, locus ubi instrumenta vectaria adplicantur corpori*, bog, stället där lokorna sitta på en häst eller annat dragkreatur.

WALBMAJES, *n. a. robustus*, stark. Walbmajes herke, *rangifer vectarius robustus,*

stus, en stark kôr-ren. Walbmajes tâmp, *equus robustus* & *vegetus*, en stark hålt. *Tantum de pecudibus. Oppos. est*

WALBMETEBME, *n. a. imbecillus*, qui armis est debilibus, fvag, som ej är bogstark. Aptfa le tat herke walbmetebme, *nimis hic rangifer debilis est*, denne ren är altför bogfvag.

WALBOT & walboret, *v. n. v. juorbot*.

WALD, *n. f. connubium*, giftermål. Kalle wald tan japen kalkeh fjaddet? *quot connubia erunt hoc anno?* huru många giftermål skola i år blifva?

WALDET, *v. a. capere, sumere*, taga. Walde tab, *sume hoc*, tag detta. Akkab waldet, *ducere uxorem*, taga sig hustru, gifta sig. Erit waldet, *auferre*, borttaga. Ruoptot waldet, *resumere*, återtaga. Tåsfjen waldet, *abuti*, misbruka. Jubmelen nammab tåsfjen waldet, *sumere nomen Dei in vanum*, misbruka Guds namn. *In Theologicis occurrit*. Ulkos waldet, *eximere*, taga ut. Waldeje, *capiens, sumens*, tagandes. Waldestet, *dimin.* taga litet. Waldegâtet, *inch.* begynna taga. Ko fo kitteki waldegâtin, *die piâfei, cum in vincula illum conjicerent, elapsus est*.

WALDETATTET, *v. n. capi sive sumi posse*, kunna tagas.

WALDEM, *n. f. acceptio*, tagande.

WALDEK, *n. a. negativ. non sumitus, non captus*, otagen.

WALDEMAS, *n. f. quod capiendum est aut sumi potest*, det som kan eller bör tagas. I le taft mike waldemafen, *nil est, quod amplius sumi potest*, det är ej mer at taga.

WALDETET, *v. a. sumendum curare*, lå-

ta taga. *It. reprehendere, objurgare*, banna, bestraffa.

WALDETOWET, *passiv. τῷ* valdet, *sumi*, tagas.

WALDOK, *innuptus, celebs*, ogift. Åska le waldok, *celebs adhuc est*.

WALDOM, *n. f. matrimonium*, åktenkap.

WALDOM, *n. a. nuptus*, gift. Waldom neita, *puella nupta*.

WALDOS, *n. f. culpa, caussa*, förwällande, orsak. Sodn li tassa waldos, *culpa id ejus factum est*, han var skulden därtill.

WALDOT, *v. n. uxorem ducere, nubere*, gifta sig. Tat âlma kalka waldot, *uxorem hic ducet vir*, denne mannen skal gifta sig. Mo neita kalka waldot, *nuptura est filia mea*.

WALDOTET, *v. n. frequ. matrimonium inire*, ingå åktenkap. Lokke japeh låh tatte ketjest, Ko waldotikan, *ab illo tempore, quo matrimonio juncti sunt decem effluxere anni*, det är tijo år, sedan de blefvo gifta. Waldotatjet, *inchoativ.* begynna gifta sig.

WALDOTEK, *celebs, vide waldok*.

WALE, wales, *n. f. jus jurandum*, ed. Waleb takket, *jure jurando asseverare*, göra ed, med ed bekräfta. Fenn. wala.

WALE, *n. a. vid.* japots, fardne.

WALJE, *ubertas, cum deriv. v. wallje*.

WALJET, *v. a. eligere*, wålja. Allafas faijeb waljet, *locum sibi eligere*, wålja sig rum. Ulkos waljet, *eligere*, utwålja. Waljeje, *particip. eligens*, en som wåljer. Waljestet, *dimin.* litet wålja. Waljegâtet, *inchoativ.* begynna wålja. Fenn. wålita, *eligere*.

WALJEK, *sive waljak, n. a. electus, præsians*, utvald, förträffelig.

WAL-

WALJEM, *n. f. electio*, val, väljande.

WALJEM, *n. a. electus*, utvald. Waljem piäbmo, *cibus delicatior & exquisitus*, utvald och läcker mat.

WALJETALLET, *v. a. frequ. eligere*, välja.

WALJO, *n. a. bonus, probus*, god, from.

Waljo älma, *vir optimus*, en ganska god man. *A waljet, qu. die. electus*.

WALKESET, *v. n. cum e in penultima brevissimo, vagari, huc illuc ambulare*, gå af och an, vanka.

WALKET, *v. a. perticas sup(er)ter glaciem protrudere*, skjuta stänger under isen. *Piscatorum est, qui hieme piscibus retia tendunt*, fåges när man om vinteren skjuter ut nåt under isen.

WALKETET, *v. n. abire, dispalari*, bortfara, skingra sig. *De gregibus dicitur rangiferorum*, fåges om renhjordar. Påtsöh walketeh liwast, *rangiferi ex isto quo recubuerunt loco diffugiunt*, renarne springa bort ifrån det stället, där de hafva legat. Walkestet, *dimin. idem*. Tuole påtsöh walkesteh, *en rangiferi diffugiunt*, se! renarne springa bort.

WALL, *n. f. munimentum*, vall, förskansning, Luc. 19: 43.

WALLA, *conj. sed, verum*, men. Walla i fodn fitta, *sed non vult*, men han vill ej. *It. walla die, ægre*, med möda, svårligen. Walla die mattib sja-wot orrot, kasse tabb kullib, *istud cum audirem, ægre tacere potui*, jag kunde med möda tiga, när jag hörde det. I le walla takkem, *factu haud facile est*, det är ej så lätt at göra. *It. walde käbbab walla ets todn fittah, utrumvis cupis sumas*, tag hvilketdera du vill.

WALLE, *juga montium arboribus non confita, ubi desinunt alpes, appellantur walle & walle ketje sive walle ketje wareh*, kala bergsryggar, där fjällen fluta, kallas walle och walle ketje wareh, *cfr. tjärro. Fenn. walli, vallum*.

WALLE, walles & wallee, *n. a. quasi a particip. pres. verbi sequentis per contractionem formatum, alacer, vegetus*, hurtig, rask. Harbmat walle le fodn, *valde is est alacer*, han är rätt rask. *Comparativ, walleb, hurtigare. Superlat. wallemus & wallimus*, den hurtigaste.

WALLET, *quidquid facere incipere aliquo cum nisu & vehementia*, med håf-tighet taga sig något före Die fodn walli juolki nal, *in pedes celeriter exsurgebat*, han steg hastigt up. Mon kalkab wallet tokko, *illuc celeriter ibo*, jag skal skyndsamt fara dit. Walli kåtai, *in casam velociter intrabat*, han gick hastigt in i kojan. I le taste walla wallem, *hinc non facilis est exitus*, man kan ej så lätt komma ut härifrån.

WALLET, *v. a. picem & pingue illinere trahis, ut solent Lappones & Norrlandici, quo magis fiant lubrica*, bestryka slådar med tjära och fett, som Lappar och Norrlänningar bruka, walla.

WALLJE, *n. f. ubertas, abundantia*, öfverflöd. Walljeb fodn adna farta flajest, *omnibus ille rebus abundat*, han har öfverflöd på allting. Wallje le, *satis superque est*, det är nog och tillräckligt. *Obs. apud Scriptores Ecclesiasticos wallje interdum sumitur pro luxuria, quam etiam nonnulli vocarunt walljen waino, qu. dic. cupiditatem*

X x x

abun-

abundantie, nam nomen luxurie in Lingua Lapponica non reperitur. Sic, walljen wainok, luxuriosus, voluptarius, vållustig. I brist på annat namn i Lappska språket kallas vållust, wallje ell. wallje waino, och vållustig, wallje wainok.

WALLJAST, *adv. abundanter, öfverflödigt. Walljast & walljastikt, idem. Comparativus quasi a substantivo wallje formatur & est walljebut, abundantius, mera öfverflödigt. Superlat, walljemust, måst öfverflödigt, cfr. walljet.*

WALLJEK, *n. a. bene pastus, saginatus, wål född, gödd. Walljek påtsoi, rangifer bene pastus. It. delicatus, inprimis qui mensa utitur lauta, läcker i mat.*

WALLJES, *n. a. uber, copiosus, ymnig. Walljes Jubmelen puoresjugnadus, copiosa Dei benedictio, Guds ymniga vållignelse. Walljeswuot, subst. abundantia, öfverflödighet. It. Walljeswuoten usto, luxuries, voluptas, vållust. Walljeswuoten uftoteje, luxuriosus, vållustig, quæ recentiora sunt & Ecclesiastica, cfr. wallje, walljen waino.*

WALLJET, *adv. abundanter, abunde, öfverflödigt, ymnigt. Walljet leb wiesom tab japeb, in abundantia nutrimentorum hoc anno vixi, jag har haft min tillräckeliga utkomst och ymnighet med födan, i detta år, cfr. walljast.*

WALLOK, *n. a. magis quam pro ætate excretus, växtelig, som växer til mycket vål och fort. Wallok påtsoi, rangifer major & excretior, quam pro ætate, en ung ren, som år mycket stor til växten. De pecudibus plerum-*

que dicitur, fåges måst om boskap, cfr. walle.

WALLWE, *n. s. luporum caterva sive multitudo congregata, en hop vargar, som följas åt. De aliarum ferarum multitudine etiam interdum dicitur, fåges ock ibland om andre rofdjur. Hinc.*

WALLWOT, *v. n. de lupis dicitur, vagari catervatim, fåges om vargar, när de hoptals stryka omkring. Fenn. waalan, vagor, ambulo, sive walwon, vigo.*

WALME, walmajes, *vid. walbme &c.*

WALOT, *v. n. ejulare, lamentari, gråta och jämra sig. Ijab peiweb walot, die nocteque lamentari, dag och natt jämra sig. Piådnak walo, canis querula latrat voce, hunden gnäller. Walogåtet, inchoativ. begynna jämra sig. Fenn. walitan, queror.*

WALOM, *n. s. ejulatus, gråt, skrän. Tobben kalka orrot tjerom ja walom, ibi erit fletus & lamentatio.*

WALOTET, *v. a. ejulatum efficere, förorsaka gråt och jämmer. Stalpeh låhtan jaken mijab puorest walotam, nos hoc anno infestare satis & ejulare fecerunt lupi, wargarne hafva gjort ofs mycken gråt och jämmer i år.*

WALPE, *n. s. menda, vitium, fel, brist. I le tane karen walpe, vas kocce vitio caret, detta kårilet har ej något fel. It. agritudo, sjukdom. Te walpit ådtjoi, morbo tunc correptus est, då fick han ondt. Ib tete, mi walpit le fune, nescio quo malo laboret, jag vet ej hvad sjukdom han har.*

WALPOT, *v. n. vitium contrahere, få fel. It. morbo corripiti, blifva sjuk, få ondt. Walpostet, dimin, blifva litet sjuk.*

Wal-

Walpogätet, *inchoativ.* begynna få fel, begynna blifva sjuk.

WANA, wane, wan, *præpos. sine, absque,* förutan. I alnats wieso wana kradnet *homo vivere nequit absque socio,* menniskan kan ej lefva utan sällskap. Ib wana birge, *carere nequeo,* jag kan ej vara förutan. *Compos.* wanhålfo, *valetudo adversa,* ohålfa, sjukdom. Wana-lårok, *indoctus,* olård. Wan-hewetet, *ignominia afficere,* vanhedra, *cfr.* wadn.

WANAK, wanek, *adjectivum privativum, quod substantivis postponitur & nunquam nisi in conjunctione occurrit,* carens, orbatus, som ej har, som är utan. Miåla-wanak, *amens,* vettlös. Låro-wanak, *indoctus,* olård. Är ett ord, som aldrig står ensamt, utan i sammanbindning med et annat, och betyder en brist eller et nekande. Pelje-wanak, *surdus, auditu orbatus,* döf. *Accentus est in penultima.*

WANATET, *v. a. extendere,* utspånna, utsträcka. Tuoljeb wanatet, *pellem extendere* utspånna et skinn. Juolkitas wanatet, *propr. pedes suos extendere, transl. mori,* sträcka ut sina ben, dö. Wanatastet, *dimin.* litet utspånna. Wanatatjet, *inch.* begynna utspånna.

WANAK, *n. a. negativ. accentu in ultima, non extensus, laxus,* outspänd, slak.

WANATAKES, *n. a. remittens, qui extendi & relaxari potest,* som gifver efter, som kan utspännas.

WANATALLET, *v. a. frequ. & intensiv. extendere,* utsträcka, mycket utspånna. Etjeb wanatallet, *pandiculari, corpus suum extendere,* sträcka sig.

WANATEM, *n. f. extensio,* utspännande.

WANDERTET, *v. n. ambulare,* vandra.

WANDERTEJE, *viator,* vandringsman.

WANDERTEM, *itio, iter,* vandring.

WANE, *penuria, vide waneswuot.*

WANES, *n. a. deficiens, qui sufficiens non est,* otillräckelig, som felar. Piåbmo le wanes, *cibus deficit,* maten tryter. Wanes le tan japen lādde, *avium hoc anno penuria est,* det år ondt efter fogel i år. *Comparativ.* wadnafub, mera ondt efter, otillräckligare. *Superlat.* Wadnafumus, den otillräckligaste. Waneswuot, *subst. defectus, penuria,* brist, mangel.

WANJAL, *n. a. obliquus, limus, fmed.* Wanjaltjalmit kätjet, *limis intueri oculis,* se fmedt uppå. Wanjalt puold, *declivitas obliqua, ad alterutram partem a cursu directo declinans,* fmed backe, som ej bår rätt utföre.

WANJALDET, *in obliquum & anfractum ire aut agere,* gå eller drifva på fidan eller genom omvåg. Puoldeb wanjaldet, *collem vario meatu & per vias flexuosas ascendere,* klifva up på en kulle genom omvägar. Wanjaldastet, *dim.* gå litet på fmed.

WANK, *n. f. morbus, sjukdom.* Karra wank, *morbus gravis,* svår sjukdom, *cfr.* taud.

WANKA, *sura, vide wakka.*

WANKAITOWET, *v. n. morbo corripitur,* blifva sjuk, sjukna, *v.* puotsfajet.

WANKER, *n. a. ager, agrotus,* sjuk.

WANKOT, *v. n. reperiri, finnas, vanka.* Qwele tan japen wanko, *piscium hoc anno est ubertas,* mycken fisk vankar i år. I lādde wanko, *avium est penuria,* fogel vankar ej. Wankostet,

X x x 2

dimin.

dimin. litet finnas. Wankogätet, *inchoativ.* begynna finnas eller vanka. Wuolta wankogäta, *casei fieri incipit copia.*

WANNE, *n. f. circinus*, cirkel, passare. Wannne järbok, *rotundus*, cirkel rund.

WANNET, *tornare, vid. wadnet. It. circinare, circulum ducere*, cirkla. Fenn. wännän, *circumago* & wannehdin, *vasa lignea viminibus colligo.*

WANNSAKT, *adv. utique, omnino*, jo väl, aldeles. Wannfakt tabb takket mat-tab, *istud utique facere possum*, nog kan jag göra det.

WANONET, *v. n. deficere, vid. wadnonet.*

WANOTET, *v. a. minuere, defectum efficere* & *penuriam*, förminska, förorsaka brist. Sodn påti wanotet mo eme wanes piåbmob, *ille ad me venit, ut ciborum, quorum præterea penuria est, adhuc efficeret consumptionem* & *defectum majorem*, han kom, at ännu mera förminska mitt lilla förråd på mat. Wanotastet, *dim.* litet förminska. Wanotatjet, *inchoativ.* begynna göra brist eller förminska.

WANSK, wanske, *n. a. difficilis, arduus*, svår. Wanske pargo, *opus arduum*, et svårt arbete.

WAPPELTET, *v. n. huc illuc quasi oscillo jactari*, gunga af och an. Wadnas wappelta, *cymba in utramque oscillat partem*, båten gungar åt bägge sidor. *It. tjalmitt wappelti, oculos ita distorquebat, ut pupilla non potuerit conspici*, han vände ut hvitögat.

WAPSE, *illa pars chirothecæ, quæ volamtegit*, grepen på en handske.

WARAS, *adv. in procinctu, parate*, i beredskap. *cfr. aikaswaras.*

WARDALI, *spectrum*, spöke. Wardali tåll, *ignis fatuus, quasi ignis spectrorum.*

WARDO, *mons arboribus consitus, aut qui in consinio est silvæ*, et berg, som är skog bevuxit, eller åtminstone nära til skogen. Wardots, *dimin.* et litet fådant bärg.

WARDET, *vide wartet.*

WARE, *mons*, bärg. Alla ware, *mons altus*, ett högt bärg. Ware fabmelatjeh, *Lappones alpini*, fjäll Lappar. Warit jättet, *ad alpes migrare*, bosflytta til fjällen. Warats, *dimin.* et litet bärg. Fenn. wuori, *mons.*

WARET, *v. a. custodire*, bevara. Ware tab puoreft, *custodi hoc* & *conserva probe*, bevara detta väl. *It. defendere, tueri*, försvara. Kalle sodn etjebbs ware, *is quidem se bene defendit*, nog försvarar han sig. Mon kalkab to waret, *te defendam sive tuebor*, jag skal försvara och beskydda dig.

WARG, *lupus*, varg, *vid. stalpe.*

WARG, warga, wargi & wargoi, *adv. cito, snart, fort.* Påte warg, *veni cito*, kom fort. Warga tåh kalkah kullet, *mox audies*, du skal snart få höra. *It. propemodum, fere, nästan, få när.* Wargoi wargoi järrib, *parum absuit, quin prolapsus sim*, jag hade få när stupat. Warga so kåddin, *non multum absuit, quin illum occiderent*, de hade få när dråpit honom, *cfr. masfas, masfa.* Wargakutji, *dimin. aliquantum citius*, litet fortare.

WARI, warok &c. *vid. wahri* &c.

WARJELET, *v. a. conservare, tueri*, bevara, beskydda. Jubmel mijab warjelus, *Deus nos conservet*, Gud bevare oss. Idtji aibmote mo warjelet, *me tueri*

tueri non potuit, han kunde ej beskyl-
da mig. Warjeleje, *partic. pres. qui*
conservat aut custodit, bevarare. War-
jelastet, *dimin.* litet skydda och beva-
ra. Warjelatjet, *inchoativ.* begynna
bevara. Fenn. warjelen, *custodio*.

WARJELEM, *n. f. custodia*, vård.

WARJES, *mas, de feris & bestiis dicitur*,
hanne, hann djur, *vid. raiwa*.

WARJO, *n. f. arma*, vapen. Jakkon war-
job, *scutum fidei*, trones vårn. Aiwe
warjo, *cassis*, galea, hjälm. Miälga
warjo, *thorax*, *munimentum pectoris*,
harnesk, bröstvårn. Warjotak, *cas.*
negativ. absque armis, utan vapen.
Warjotak leb, *inermis sum*, jag är
obeväpnad.

WARJOTET, *v. a. armare*, bevåpna.
Warjotum, *armatus*, bevåpnad.

WARKOK, *n. a. providus, sibi prospiciens*,
omhugsam, omtänksam.

WARKOT, *v. a. acquirere, studio & indu-*
stria comparare, förskaffa, med om-
tänka och flit förvärfva. Warko
allafat mab tarbahah, *provide te istis*,
quibus opus habes rebus, förse dig med
det du behöfver. Warkogätet, *in-*
choativ. begynna förskaffa.

WARO, *merx*, vara, *vid. wahro*.

WARPE, *n. f. jactus retis*, varp, notvarp.
Eime aktekit qwelit tane warpen
ädtjo, *hoc jactu retium nullos cepimus*
pisces, vi fingo inga fiskar i detta var-
pet.

WARR, warra, *n. f. sanguis*, blod, men-
niskjo blod. *De sanguine imprimis ku-*
mano, cfr. male. Warrab kâlketet,
sanguinem effundere, utgjuta blod.
Warra kâlkem, *profluvium sanguinis*,
blodgång. Warra puotfelwas, *idem*.

Warra lawe, *consobrinus, germanus*,
kötttligt fyskone barn. Warrapsek,
lividus ob cruorem extravasatum, blo-
dig och blå. Warr-apseki fwaskot,
ad livorem usque flagellare, piska blo-
dig och blå. Warra bitta, *gutta san-*
guinis, blod droppa. Fenn. weri, *sangui-*
ne, utan blod.

WARRAS, *n. a. recens*, färsk. Warras
qwele, *piscis recens*, färsk fisk. War-
ras laipe, *panis recens coctus*, nybakadt
bröd. Warras piärgo, *caro recens*,
färskt kött.

WARRES, *n. a. sanus, bene valens*, frisk,
fund. Warres leb, *prospera sum va-*
letudine, jag är frisk. Warrefen tak-
ket, *sanare*, låka, hela. Warres wuot,
valetudo integra, hålsa. Warreswuot-
ti witt pätet, *convalescere, sanitatem*
recuperare.

WARRESTAKKEJE, *n. a. salutaris, salu-*
bris, hälsofam. *Recentior est vox au-*
ctorum, qui in lingua Lapponica hoc de-
sideraverunt vocabulum.

WARRET, *v. n. celeriter accurrere*, hastigt,
löpa til, Warre tokko, *curre illuc*
quam citissime, löp hastigt dit. Warri
ulkos kâteft, *subito & celeriter ex casa*
exibat, han gick skyndsamt ut. War-
ren wuolgi, *currendo abibat*, han for
bort löpandes, *cfr. laptjet*. Warre-
ftet, *dimin.* litet löpa. Warregätet &
warrejet, *inchoat.* begynna löpa.

WARREM, *n. f. cursus*, lopp.

WARRASMOWET, *v. n. ad bonam redire*
valetudinem, blifva frisk. Kâffe tatt
puotseje warrasmowi, *cum convale-*
sceret egrotus, när den sjuke blef frisk.

WARRESIKT & warrast, *adv. bona cum*

valetudine, friskt, fundt. Warrast wie-
fob, *bona sum valetudine*, jag mår väl.
Warrest, *id.*

WARROK, warrokwuot, *vide warres.*

WARROT & warrotak, *n. f. prospera valetudo*, hålsa, fundhet. Warrotaken
lâh talle almatjeh fârtén faijen, *ubique locorum nunc bene valent homines.* It.
warrotakeh, *plural. salus*, hålsning.
Sardnoi attje warrotakit pardnafas,
pater filio salutem dicebat, fadren hål-
fade sin son. Sardno funji âdna war-
rotakit muste, *salutem plurimam ei a partibus meis dicito*, hålsa honom rått
mycket ifrån mig.

WARRTELES, *n. a. qui facile sanguinem emittit*, som lätt blöder. Warrteles
njuone, *nasus hemorrhagiae obnoxius*,
nåsa som lätt och ofta blöder, *cfr.*
warr.

WARRTET, *v. n. sanguinem mittere, sanguinare*, blöda. Kåta warrta, *sanguis e manu emanat*, handen blöder. Njuo-
ne warrta, *nasus sanguinis laborat effluxu*, nåsan blöder. Warrtestet, *dim.*
litet blöda. Warrtajet, & warrtegâ-
tet, *inchoativ. begynna blöda*. Njuo-
neh warrtajin, (*plural.*) *nasus incipiebat sanguinare*, nåsan begynte blöda,
vid. warr.

WARRTEJE, *qui sanguinem mittit*, blö-
dande, en som blöder.

WARRTEM, *n. f. sanguinis emanatio*, blö-
dande. Warrtemest orroji, *sanguis desinebat emanare*, det uphörde at
blöda.

WARRTETET, *v. a. sanguinem effunde-
re, sanguinis profluvium efficere*, utgju-
ta blod, förorsaka blödning. Taiwai
le fodn mo warrtetam, *is saepe sangui-*

nem meum effluere fecit, han har ofta
kommit mig at blöda.

WARS, *formula est indignantis quid &
exclamantis.* Die li wars, *o! rem infe-*
stam, det var en stygg sak, *cfr.* hita.
Pardnekuts wars idtji takka nau,
kakte mon kottjom lijeb, *puerulus ne-*
quam ita non faciebat, atque ego jusse-
ram, den elaka poiken gjorde ej så,
som jag hade befallt.

WARSE, *n. f. modus, ratio*, fått. Pako
warfe, *adagium, loquendi formula*, ord-
språk, fått at tala. Fenn. Sanan parsi,
adagium. Austral.

WARTAHET, *v. a. contemplari, oculos in-*
tendere, beskåda, fåsta ögonen på.
Mab lepet wartahemen? *quid intue-*
mini? hvad sen i efter? Wartahib
mai, walla idtjib kuit so wuoidnet
âdtjo, *oculos quidem intendebar, tamen*
illum videre non potui. Wartahastet,
dimin. litet se efter. Wartahatjet, *in-*
choativ. begynna se efter.

WARTO, *verruca*, vårta.

WARTOK, *n. a. in alterutram partem pro-*
pensus iens, de istis cymbis imprimis di-
citur, quæ dum remis aguntur, cursu
directo non feruntur, verum ad alter-
utram partem inflexo, vindrodd, få-
ges om båtar, som ej gå rått fram,
når man ror.

WARTOT, *v. n. Tat wadnas warto, cym-*
ba hæc remis agitata cursu fertur obliquo,
denne båten är vindrodd. Wartos-
tet, *dimin.* vara litet vindrodd. War-
togâtet, *inchoativ.* begynna blifva
vindrodd.

WASET, *v. n. præterire*, fara förbi. Tag-
go wafi, *hac præteribat*, han for här
förbi. Te le tat jape wafam, *jam hic præ-*

præteriit annus, nu år detta året förflutit. Wasi faut, *mox præteribat*, han for straxt förbi. Puotsehwasi juo le wasam, *morbis jam remisit*, sjukdomen har nu gifvit sig. *It. antecellere*, öfvertråffa. Rike pakto fodn mo wasa, *ille me divitiis antecellit*, han öfvertråffar mig i rikedom. Waseje, *præteriens*, en som far förbi. Waseftet, *dimin.* fara litet förbi. Wasajet & wasegåtet, *inchoativ.* begynna fara förbi. Ko wasegåti, *cum præteriret*.
 WASETAKES, *n. a. vide* tåsfjaneje.
 WASEM, *n. s. transitus*, förbifart.
 WASETET, *v. a. facere ut prætereat*, låta fara förbi. Wasetet kalkebe tab rafjob, autest ko wuolgebe, *expectabimus primum donec hæc transierit pluvia, antequam abimus*, vi skole först låta detta rågnet gå förbi, innan vi fara bort.
 WASJEK, *infortunium*, *vid.* wahak.
 WASKO, *n. s. instrumentum rasorium*, aut quo aliquid purgatur, et vårktyg at skafva med, eller och hvarmed något göres rent. *Fenn.* huiška.
 WASKOT, *v. a. radere*, skrapa, skafva. Skuopain karrab waskot, *instrumento rasorio corticem abraderet*, skafva af barken med et skafjärn. *It.* welkit waskot, *nemina delere, quæ quis debet delere*, stryka ut ens skuld utur boken. Erit waskot, *detergere, delere*, bortskrapa, utstryka. Nammab erit waskot, *nomen delere*. Waskostet & waskestet, *dimin.* litet skrapa eller skafva. Waskogåtet, *inchoativ.* begynna skafva eller skrapa.
 WASKOM, *n. s. rasio*, skrapning.
 WASKOTET, *v. a. radendum curare*, låta skrapa.

WASSJATEM, *n. s. tedium, fastidium*, ledfna, *cfr.* futterem.

WASSJATOWET & *contr.* wassjatet, *tedio capi, fastidire*, få leda, ledfna. Te taste wassjatowab, *jam hoc fastidio, hoc me amplius non delectat*, nu ledfnar jag härvid. *Cum ablativo semper construitur, vid.* futteret, *id.*

WASSJATOWEM, *vide* wassjatem, futterem.

WASSJE, *n. s. odium, inimicitia*, hat, ovänskap. Sijen kaskan le wassje, *inimicitia inter illos est*. Wassjewuot, *Eph. 2: 14. id.* Wassjetak, *cas. negativ.* sine odio, utan hat. Wassjats, *dimin.* litet hat. *Fenn.* wiha, *odium*.

WASSJAIN *sive* wassjanje, *n. a. osor, odio accensus*, håtefull, hånisk. Harbmat le fodn wassjanje munji, *mibi is inimicissimus est, magno apud illum odio sum*, han är mycket hånisk på mig.

WASSJEL, wassjeles, *n. a. sedulus, laboriosus*, flitig, idog. Harbmat wassjel le fodn, *valde is est sedulus*, han är ganska flitig. *Comparat.* wassjelub & wassjelubbu, flitigare. Wassjelumus, den flitigaste. *Fenn.* wijtseliäs, *gnavus*.

WASSJELIT, *adv. gnaviter*, oförtrutit. *Comparat.* Wassjelubbut, flitigare, mera flitigt. *Superlat.* wassjelumust, måst flitigt.

WASSJET, *operam navare curare*, vårda sig, idas. I fodn wassja parget, *is laborare non curat*, han vårdar sig ej at arbete. Ib wassja kuldelet, *maite todn hālah, quod dicis exaudire non curo*, jag bryr mig ej om at hōra hvad du säger, *cfr.* Wassjel. *Fenn.* wijtsin, *operam navo*.

WASSJOLATS, *n. a. inimicus*, fiende, ovän.

ovån. Jus to wassjolats pârrestowa,
si inimicus tuus esurit.

WASSJOTET, *v. a. odio habere, odisse,*
hata. Wassjotab tijab, *vos ego odi,* jag
hatar eder. Wassjotowet, *passiv,* ha-
tas. Tije kalkebet wassjotowet kai-
kist, *mo namman diæt, eritis omnibus*
exosi, propter nomen meum, Luc. 21: 17.
Wassjotastet, *dimin.* litet hata. Was-
sjotatjet, *inchoativ.* begynna hata, *cfr.*
wassje.

WASSJOTEJE, *osor,* hatare.

WASSJOTAKES, *n. a. odiosus,* förhatelig.

WASSJOTATTEM, *n. s. odium invidia,*
hat, afvund. I tija wassjotattem lifi,
odium vestrum & invidia nihil valet.

WASSOT, *valere,* förmå. Idtjib piåggast
wasso fokket, *ob procellam, non valebam*
remigare, jag förmådde ej ro, för stor-
men skull. Ih todn munji wasso fa-
moi kauto, *viribus tu mihi non es par,*
du är mig ej vuxen i anseende til
krafterna.

WAST, *adv. rursus, iterum,* åter, åter-
igen. Wast jätta fodn, *iterum dicit.*

WASTADUS & wastates, *n. s. respon-*
sum, svar, cfr. wastetet. Fenn. wastaus,
responsum.

WASTANJE, *responsans, qui lubenter re-*
spondet, en som gärna svarar, gen-
svarig.

WASTE, wastes, *n. a. turpis, deformis,*
stygg, ful. Waste le tatt, *istud turpe*
est, det är fult. Wastes pargo, *actio*
turpis, malefactum, stygg gärning, elak
gärning. Wastes hål, *sermo obscenus,*
fult och oanständigt tal. *Comparativ.*
wasteb, *turpior,* fulare. *Superlat.* Wa-
stemus, den fulaste. Wasteswuot,
subst. turpitude, fæditas, fulhet, styg-

gelse. Wastellaka, *adv. turpiter,* fult,
stygg.

WASTAHET, *v. a. detestari, abominari,*
proprie cum aliquid, quod turpe est fa-
stidimus, styggas vid, tycka at något
är stygg. Jubmel wastaha stuorastal-
lejit, *Deus superbos fastidit,* Gud styg-
ges vid de högfärdiga. Wastahab
tabb neitab, *nimis illa mihi puella vi-*
detur deformis. Wastahatjet, *inchoativ.*
begynna styggas vid.

WASTAHADDET, *v. a. frequ. id. qu. wa-*
stahet.

WASTAHEM & wastahaddem, *n. s. dis-*
plicentia, detestatio, tedium, styggelse,
leda, misshag.

WASTET, *adv. turpiter,* fult. Wastet
hålet, *obscena loqui,* tala oanständigt.
Wastet ståket, *turpiter ludere,* leka
oanständigt. *Comparat,* wastebut, fu-
lare. *Superlat.* Wastemust, aldrafulaft.

WASTOK, *n. a. deformis, vide wastes.*

WASTOT, *v. n. turpem fieri,* blifva ful.
Almats wasto, *ko wuorastowa, ho-*
mo dum consenescit, minus fit formosus,
menniskan blir fulare när hon blir
gammal. Ko låpti kaik mo tawerit,
te leb wastom funji, *postquam bona*
mea omnia consumsit, turpis ei visus
sum, sedan han har förtårt alla mina
ågodelar, är jag blefven ful i hans
ögon. Wastotstet, *dimin.* blifva litet
fulare. Wastogåtet, *inchoat.* begynna
blifva ful.

WASTOTET & wastotattet, *v. a. turpem*
reddere, deformare, göra stygg.

WASTETET, *v. a. respondere,* svara. Ib
mon wastete maitek to hålai nal, *ad*
dicta ego tua nihil respondeo, jag sva-
rar ingen ting på det du fråger. Au-
test

test wastetet, *causam dicere, oratione defendere*, med tal försvara, förfakta sin sak. Autest wasteteje, *defensor, paracletus*, försvarare, förespråkare, in Theolog. Wastetastet, *dimin. litet* fvara. Wastetatjet, *inchoativ. begynna* fvara. Fenn. wastian, *oppono, respondco*.

WASTETEJE, *respondens, qui respondet*, en som fvarar. Autest wasteteje, *paracletus, vid. supra* wastetet.

WASTETEM, *wastetes, n. s. responsio*, fvar. Autest wastetem, *aut wastetes, defensio verbis facta*, försvar.

WASTOSTALLET & wastostet, *v. a. frequ. id. qu. wastetet. It. Wastostallet, obloqui*, fåga emot, genfåga.

WATEK, *n. s. donum sive munusculum, quod pauperibus & imprimis infantibus datur*, en allmosa eller gåfva åt fattiga, och i synnerhet åt barn.

WATET, *v. a. eleemosynam expetere sive aliquod ad vitam sustentandam necessarium munusculum, mendicare*, begåra almosor, tigga. Pardne le tjetsebs watenen, *puer a patruo expetit donum, imprimis cibi portionem, uti mos est Lapporum, qui liberos a teneris hujusmodi ciborum mendicationi assvescere sinunt, id quod apud illos decorum est & licitum*. Lapparne tillåta sina barn, at tigga sig mat, hvilket hos dem ej holles för skamligit. Wateje, *particip. pres. mendicans, cibum petens*, en som tigger eller begår mat. Watestet, *dimin. litet* begåra eller tigga. Wategåtet, *inchoativ. begynna* tigga.

WATJA, *watjew, rangifer fæmina*, renko, waija. Watja ålo, *grex rangiferis fæminis constans*, en hjord af renkor.

WATJAT & watjo, *ær frigidus cum vento vehementiore*, kall bläst. Nuortelw watjat, *ventus frigidus borealis*, kall nordlig vind.

WATJOS, *bacillum, cui pisces affiguntur sole & ære torrendi*, en kåpp, at hänga up fisk på at torkas.

WATJOSTET, *v. a. Qwelit watjostet, pisces bacillis affigere, ut sole & ære torreantur*, hänga up fisk på kåppar at torkas.

WATNAS, *scapha, vide wadnas*.

WATS, *chirotheca lanea, d. fats*.

WATTER, *verruca, vårta, vid. warto*.

WATNET, *wattnet, v. n. extendi, utspännas. It. extendi posse, remittere*, kunna utdragas, gifva efter. Njuofka rerte watna, *corium humectatum remittit, sive extendi potest*, vårt låder kan dragas ut. *It. wattni tafa, hic moriebatur, de bestiis plerumque dicitur*, han dog här, fåges om oskåliga djur. Wattnestet, *dimin. gifva litet* efter el. kunna utdragas. Wattnegåtet, *inchoativ. begynna* at kunna utdragas. Fenn. wenyttån, *extendo & wenyn, extendi possum, remitto*.

WATTNEJE, *remittens, qui relaxari potest & extendi*, som låter utsträcka sig, som gifver efter. *Lexus, relaxatus*, slapp.

WATTNETET, *wattnatallet, vid. watanatet, wanatallet*.

WATTNETAKES, *n. a. vide wanatakes*.

WAT TSA, *watts, nix recens, quæ quantitate exigua nuper decedit*, ny snö, som nyfs har snögat, til liten myckenhet. Addå wattsan nauftit qwo-ret, *vestigia ferarum & bestiarum querere, post nivis casum novissimum*, söka

spårr efter djur på snö, som nyfs fallit. Wattfatja, *dimin. idem.*

WAULE, *n. f. barathrum, profunditas major aquarum*, stort djup, mycket djupt vatten, *cfr. jårto.*

WAULAJES, *n. a. profundus*, djup. Waulajes jaure, *lacus profundus, barathris abundans*, en mycket djup sjö.

WAUTET, *v. n. irretiri, adhærescere*, fastna, fastna fast, insnärjas. Qwele wauta werbmai, *piscis reti irretitur*, fisken fastnar i nätet. Kerres wauti, *traba adhærescebat*, slåden fastnade fast, *cfr. tabranet.*

WAUTETET, *v. a. irretire, adhærescere facere*, snärja, låta fastna.

WAX, *cera, vax.*

WAXET, *v. n. vide wakkfet.*

WE, *interj. væ, ve.* We wåraldi, *væ munda, ve verlden*, Matth. 18: 7.

WEBJET, *involvere se, irretiri*, invekla sig, snärjas. Qwele webji werbmai, *piscis reti se irretiebat*, fisken snärde sig i nätet.

WEDDE, *ramulus radicis arboris cujusdam*, en gren af roten på et tråd.

Wedde kare, *vas ex tenellis arborum radicibus factum*, et kåril eller en flåttad korg af fina trå rötter. Weddit kefet, *hujusmodi radices evellere*, draga up fina trå rötter utur jorden. *Radicibus abiegnis sæpius utuntur corbes dum faciunt, quam radicum betularum viminibus, quia illæ usui diutius inserviunt.* It. *transl. in plural.* weddeh, *magnates, magistratus*, stora herrar, öfverhets-personer, *cfr. åiwe.* Weddeh påteh, *magnates veniunt*, befälhafvande Herrarne komma. Weddats, *dimin. radix tenella arboris sive*

radicis vimen tenellum, en liten spådtelning af en trå rot.

WEDDET, *v. a. vincire*, binda, *v. tjadnet.*

WEDDAR, *ripa, littus, vide wådder.*

WEDDASET, *scaturire, vid. wåddaset.*

WEDTJET, *v. a. apportare &c. vid. wådtjet.*

WEETE, *n. f. trama*, inslag, *vide sliwe.*

WEJA-ABBÅ, *adv. forsän, kan hända.* Jus weja-abbå påta, *si forsän venerit.*

WEJATET, *v. a. polire*, fåja, *vid. wåjatet.*

WEIDAR, *venator, venatorius*, jägare, jägeri tilhörig. Weidar piådnak, *canis venaticus, aut qui diligenter feras indagare laborat*, en jagt hund, en hund som är flitig at upföka vildt.

WEIDET, *v. a. venari*, jaga. It. weidet & weides muor, *vide supra waites muor, waitet.*

WEIDEM, *n. f. venatio*, jagt. Weidem werbme, *rete venatorium*, jägare-nåt.

WEIDELES, *n. a. vide weiteles, weito.*

WEJEK, *piscis minusculus*, en liten fisk unge. Wejekit piwtet, *pisces minusculos captare*, fånga små fisk ungar. *De salmonum prole imprimis dicitur, fåges oftast om laxungar.*

WEJEL, wejeles, *n. a. robustus, validus*, stark. Wejeles ålma, *vir robustus*, en stark man. Wejelub, *comparativ. starkare. Superlat. Wejelumus*, den starkaste. Wejelumus le fodn, *validissimus ille est*, han är den starkaste.

WEJELIT, *adv. valide, cum robore*, med styrka, starkt.

WEJET, *v. a. valere*, förmå, orka. Ib weje palet, *federe non valeo*, jag orkar ej gråfva. Idtjin weje tabb tuoret, *non illud valebant elevare, Joh. 21: 6.* Wejeje, *qui valet*, en som orkar eller förmår. Wejestet, *dimin. förmå något*

got litet. Wejegätet, *inchoativ.* begynna förmå. *It. alterum inchoativ.* wejajet, *convalescere incipere, viribus accrescere,* begynna vederfås, åter få fina krafter. Juo le wejajemen, *jam incipit convalescere,* han börjar nu blifva frisk. Ko wejaji, *cum convalesceret.* *Obs. wejet etiam dicitur de illo aut illa re, quæ aliquem aut aliquam rem quocunque modo, ut pondere, aut alio antecellit.* Fenn. woida, *valere, posse* & wåki, *robur, cfr. aibmotet.*

WEJEM, *n. s. potestas, förmåga.*

WEIKE, *orichalcum, mäsling.* Weike paste, *cochleare orichalceum, mäsflings sked.* *Obs. in superstitionibus orichalcum adhibuere Lappones, eique omne aliud postposuere metallum, ipso non excepto argento, nam auro caruerunt carentque adhuc, argento contenti inaurato.*

WEJO, wejotebme, *vid. wåjo* & c.

WEJOK, *n. a. validus, vide wejel.*

WEJOT, *v. n. viribus destitui,* blifva kraftlös, förlora krafterna. Wejoi taffan, *illic viribus destitutus jacet,* han ligger där utan krafter.

WEISA, weis, *n. a. vide heitenes.* Weisfa pelak, *idem. It. transl. de hominibus, pertinax, envis.*

WEISA, *n. s. cantus, cantilena, fång, visa.*

WEISET, *canere, sjunga, vide laulot.* Fenn. weisan, *cano.*

WEITELES, *n. a. licentiosus, själfsvåldig.* Weitelesen qwotfa, *justo fit liberior & solutior,* han blir för mycket själfsvåldig. Weiteles orrot sita, *vult esse licentiosus,* han vill vara själfsvåldig, *cfr. wåito.*

WEITO, weitok, weitostattet, *v. wåito* & c.

WEKKE, *n. s. auxilium, hjälp, bistånd.* Stuora wekken fodn munji orrot kal-ka, *magno is mihi erit adjumento,* han skal vara mig til stor hjälp. Wekkeb maddet, *auxilium implorare,* begåra hjälp. Wekkin pätet, *opem ferre, adjuvare,* hjälpa, komma til hjälp. Wek-ke-tak & wekket, *cas. negativ. sine auxilio & adjumento,* utan hjälp. Wek-kats, *dimin. liten hjälp.*

WEKKES, *n. a. multus, mycken.* Wekkes almats, *multus populus, magna hominum turba,* stor folkhop, mycket folk. Wekkes qwele, *multi pisces, si-ve magna piscium multitudo,* mycken fisk. *Interd. accipitur adverbialiter, e. gr. Harbmat wekkes, valde multum, ganska mycket, cfr. wåkk.*

WEKKETET, *v. a. adjuvare, opem ferre, opitulari, hjälpa, göra bistånd.* Åtjafit le fodn wekketam, *etjebis i matte wekketet, aliis opem tulit, semetipsum juvare non potest,* han har hulptit andra, sig själf kan han ej hjälpa. Wek-keteje, *adjutor, qui juvat, hjälpare.* Wekketeje li fodn, *adjutor is erat.* Wekketastet, *dimin. hjälpa något litet.* Wekketatjet, *inchoat. begynna hjälpa.*

WEKKELES, *adjuvandi benignus, qui o- pem lubenter fert, hjälpsam.* Wekkelleswuot, *subst. hjälpsamhet, minus in usu sunt, usitatus autem wekkatalleje & wekkatallem.*

WEKKETEM, *n. s. opis, opis porrectio, hjälp, hjälpande.* Akta kito wekketemetat, *gratias tibi ago ob opem la- tam,* tack för din hjälp.

WEKKATALLET, *v. a. frequ. & intensiv. adjuvare, hjälpa, bispringa.* Wekkata-
Y y y 2 talla

talla tat álma, *sepe & semper ille opem porrigit*, den mannen räcker alltid hjälpsam hand. Wekkatalleje, *ad juvandum propensus*, benågen at hjälpa, hjälpsam.

WEKKATALLEM, *opis largiter lata, ad juvandum pronitas*, hjälp och biträde, hjälpsamhet.

WEKSES, weksak, *n. a. robustus*, stark. Wekses álma, *vir robustus*, en stark karl. Wekses herke, *rangifer vectarius vegetus & validus*. Transl. wekses pärrät, *vorax, qui multum edit*, stor-ätare. Kaik-wekses, *omnipotens*, alsmågtig. Comparat. weksab, *robustior*, starkare. Weksab leb mon tuste, *te ego sum fortior*, jag är starkare än du. Superlat. weksaimus, den starkaste. Wekseslaka, *adv. potenter, valide*, starkt, med styrka. Wekseswuot, *subst. robur, potestas*, styrka, starkhet. Fennon. wäkewys, *potentia*. Kaik-wekseswuot, *omnipotentia*, alsmågtighet.

WEKSASTALLET, *v. n. vires ostentare*, skryta af sina krafter. Wekfastalla paijel meren, *ultra, quam revera est, se robustiorem ostentat*, han skryter af större styrka, än han åger.

WEKSOK, *n. a. id. qu. wekses*. Wekfokats, *dim. något stark*.

WEKSOT, *v. n. robustum fieri, viribus augeri*, blifva stark, få krafter. Wekfom le fodn autotjist, *robustior quam antea factus est*, han har blifvit starkare än förut. Wekfostet, *dim. blifva litet starkare*. Wekfogatet, *inch. begynna blifva stark*.

WEKSOTET & weksotattet, *v. a. corroborare, vires addere*, styrka, föröka

krafterna. Jubmel wekfota mijab, *Deus vires nobis largitur*, Gud förlånar oss krafter. Wekfoteje, *corroborans*, den som styrker.

WEKSOTEM, *corroboratio*, styrkande.

WELA, *adv. saltem*, åtminstone. Jus wela tabb tetet lulib, *si istud saltem scirem*, om jag ändå visste det. Todn le wela tabb takkam, *tu saltem id fecisti*, du har åtminstone gjordt det.

WELDE, *n. f. potestas, jus, magt, rättighet*. Ko maina weldin fodn, *proprie: quasi cum quo jure is, i. e. quasi jus haberet*. Konogafa welde, *regia potestas s. dominium*, Konunga-magt och vålde. Herra-welde, *dominium*, herravålde. Fenn. walda, *potentia*.

WELDESTALLET, *v. a. arrogare sibi*, tillvålla sig. Sodn weldestalla tab wareb, *jus possessionis hujus montis sibi tribuit arrogatque*, han tillågnar sig ågande rätten af detta berget. Weldestallegåtet, *inchoat. beg. tillvålla sig*.

WELE, *adv. plus, magis, mera*. Wele ja wele, *magis magisque*, mer och mer. Wele anje, *plus ultra, porro*, ännu mera, vidare, *it. adhuc*, ännu. Fenn. wielå, *adhuc*.

WELFOT, *v. n. de avibus, imprimis de tetraonibus dicitur, dum ista quærunt loca, ubi nuptiæ erunt veneremque exercebunt, cfr. kabbol, quod de piscibus dicitur*. Welfot, fåges om foglar, i synnerhet om tjådrar, då de samla sig til de ställen, där de årna vina.

WELJ, welja, *frater, broder*. Weljam, *frater meus*, min broder. Weljasat, *fratri tuo*, åt din broder. vid. wålj. Fenn. weli, *frater*.

WELKAT, *n. f. albitudo*, hvithet.

WEL-

WELKE, *n. s. debitum, æs alienum*, skuld. Stuora welke, *debitum magnum*, stor skuld. Welkit makset, *debita persolvere*, betala skulderna. Welkas waldet, *mutuo sumere sive accipere*, barga, taga på credit. Welkats, *dimin.* en liten skuld. Fenn. welca, *debitum*.

WELKES, *n. a. albus*, hvit. Welkes karwoin, *indumentis albis*, med hvita kläder. Welkes line, *linteum album*, hvitt linne. Welkesmuotok, *qui facie est candida*, hvitlätt. Welkeswuot, *albitudo*, hvithet. Fenn. wal-koinen, *albus*.

WELKET, *n. a. vid. welkes*. Welket ko muot, *albus ut nix*, hvit som snö.

WELKO, welkokes &c. *vid. wälko &c.*

WELKOK, *n. a. id. quod welkes*.

WELKOTET, *v. n. albescere*, hvitna, blifva hvit. Muoto welkoti, *facies pallescebat*, ansiktet bleknade. Welkotastet, *dim.* blifva litet hvitare. Welkotatjet, *inchoat.* begyn. blifva hvit.

WELKOTATTET, welkodattet, *v. a. album reddere*, göra hvit. Welkotatti ådnameb, *terram dealbabat (subintell. nix)*, snön gjorde marken hvit. Welkotatteje, *dealbans*, den som gör hvit.

WELLETET, *v. n. recubare*, lägga fig ner. Welleti ådnamen nala, *humis se prosternabat*, han lade sig ner på marken. Welletastet, *dim.* lägga sig litet. Welletatjet, *inchoat.* begynna lägga sig.

WELLAHET, *v. n. cubare*, ligga. Wellaha ja åda, *cubat dormiens*, han ligger och sofver. Wällahi fångofn, *cubat in lecto*, han låg i fången. Wellahaheje, *cubans*, en som ligger.

WELLOT, *n. a. cubans, prostratus*, lig-

gandes omkull. *Interdum adverbialiter accipitur, ut reliqua adjectiva in ot.*

WELMES, *fluvius placide manans, locus aliquis fluminis cujusdam, ubi exigua est aque rapiditas*, stillt vatten i elfver, et ställe i en flod, där ingen fårdeles ström är. *It. lacus angustior, qui ut longus, latus tamen non est*, en fjö som är lång och smal.

WELTET, *v. n. irritum fieri & falsum*, slå felt. Åh so pakoh welte, *verba ejus fide nunquam carent*, hans ord slå aldrig felt, åro alltid trovärdiga. Wårrab sak i kalle pali welte, *mala quæ narrantur & infausta raro vera non sunt*, elaka tidningar åro oftast fanna.

WENKER, *crates, clatrum, galler*. Route wenkeri ja lasi kâteb warjelet fuolekist, *clathris ferreis serisque domum a furibus tueri*, bevara huset ifrån tjufvar med järngaller och lås.

WEPPEW, *genet. weppewen. v. wuoppe*.

WEPSES, wepfa, *vespa*, geting. Wepfa pesse, *cellule vesparum*, geting-bo. Wepfah påsketeh, *vespæ pungunt*, getingarne stinga. Fenn. wepfainen, *id.*

WER, *orbiculus ligneus aut vimineus extremitati baculi affixus, quo utuntur Lappones nivem dum ingrediuntur, ope instrumentorum*, en kringla, som Lapparne fätta på ändan af rännstafven, *cfr. fappek*.

WERA, werak, *collis*, backe. Alla werakeh, *colles editi*, höga backar.

WERBME, *rete*, nät. Werbmeh jädde-tet, *rete piscibus ponere*, fätta ut et nät för fisk. Heune werbme, *tela araneæ*, spinnel-nät. Werbmats, *dim.* et litet nät.

WERDET, *v. a. arborem cadere*, hugga i kull trå. Muorab werdi, *arborem cædebat s. securi prosternebat*, han högg i kull eller fælde trå. Werdestet, *dimin.* Werdegåtet, *inchoat.* beg. hugga i kull trå. Werdajet, *id.* Ko muorab werdaji, *cum caderet arborem.*

WERDATAK, *n. s. strages arborum*, hygge, nedfæld skog.

WERE, *n. s. culpa*, skuld, fel. Kaik werreb munji wuoja, *omnem in me culpam transfert*, han skjuter hela skulden på mig. *It. adjective, iniquus, injustus*, oriktig, orättvis. Werch wittenneh, *testes corrupti, qui integri non sunt*, falska vittnen.

WEREG, *vid. wera, werak, collis.*

WERES, *n. a. nullo sanguinis vinculo junctus*, oskyld, en som ej är i släktenskap. Werafeh måi len, *cognati nos ambo non sumus*, vi bägge äro ej i skyldenskap. Weres ålma, *testis*, vittne. *Ita dictus, quia cognatorum & consanguineorum non valent, testimonia.* Weres ålmait kättjot, *testes adsciscere*, laga sig vittnen. Weres ålmai palen, *presentibus testibus. Obs. apud auctores nonnumquam weres idem est atque insons*, oskyldig, *sed minus justum & ex confusione vocum Svecanarum* oskyld & oskyldig *ortum esse videtur. Fenn. wieres, peregrinus.*

WERET, *adv. inique, injuste*, orätt, falsk. Weret wittenastet, *falsum dicere testimonium*, vittna falskt. Weret duobmet, *iniquum jus dicere*, dömma oråtrådigt. *Dicitur etjam weri duobmet, cfr. dóbmet.*

WERME, *rete*, nät, *vid. werbme.*

WERMO, *calor æstivus*, *vid. pak.*

WERREK, werreg, *n. s. genus, prosapia*, släkt, härkomst. Tatte sabma werrekest le sodn, *ex eodem ille genere ortus est*, han är af samma släkt.

WERS, *versus*, vers. *Fenn. wirsi.*

WERTE, *n. s. pretium, quo quidquam emitur*, värde, det man köper före. Ib åstem werteb ane, *pretium quo eam non habeo*, jag har ej at köpa före. Wertest wuobdet, *pretio vendere*, sälja för betalning. Juo le werteb waddam, *jam pretium persolvit*, han har redan gifvit betalningen. Wertats, *dim. et litet värde*, ell. det man köper före.

WERTETUS, *parabola*, liknelse. *Fenn. wertaus, id.*

WESJAT, *adv. wesjat laike, maxime desidiosus, pigerrimus homo*, ganska lat, en stor lathund. *Aliter nunquam occur.*

WESJEK, *talpa*, mullvada. Tjatse wesjek, *talpa aquatilis.*

WESJES, wesje, *n. a. imbecillis, infirmus*, svag, liten til krafterna. *Proprie defectum virium corporis indicat.* Aptsa wesje le sodn, *corpore is valde debili est*, han har ganska små krafter. Eme wesjes ålma, *vir natura debilis sive non robustus*, en af naturen svag man. Wesjeswuot, *imbecillitas*, svaghet. Stuur wesjeswuot, *imbecillitas magna*, stor svaghet.

WESJOT & apud Lycksel. wesjanet, *v. n. debilitari, imbecillum fieri*, försvagas, blifva svag. Wesjom le autotjist, *debiliior quam antea factus est*, han har blifvit svagare än förut. Wesjostet, *dimin.* blifva litet svagare. Wesjogåtet, *inchoat.* begynna blifva svagare.

WESOT, *v. n. vivere*, *vid. wiesot.*

WE-

- WESTET, *v. a. vehere, magno labore trahere*, föra, slåpa med stor möda. Weststet, *dimin.* Westajet & westegåtet, *inchoat.* begynna slåpa.
- WETJER, wettjer, *malleus*, hammare. Wetjerin tsabmet, *malleo tundere*. Wettjerats, *dim.* en liten hammare.
- WEUDET, *v. a. producere*, framskaffa.
- WID, *n. a. latus, vid.* wides.
- WIDAI, *adv. late*, vidt ikring. I sodn widai hâlâ, *multa is non effutit*, han är ej mycket vidtalig. *Comp.* widabut.
- WIDETET, *v. a. dilatate*, utvidga.
- WIDANET, *v. n. dilatari*, utvidgas.
- WIDDEK, widdeg, *pinna piscis*, fena på en fisk. Qwele widdekit adna juolki faijen, *loco pedum pinnae piscis habet*. Widdekatta, *sine pinnis*.
- WIDDERATS, *n. a. equalis, par, qua vires vel alio modo*, jämnlik i styrka eller eljest.
- WIDDOTET, *occidere*, nedergå. Peiwe widdot, *sol occidit*, solen går ner. Autel ko peiwe widdota, *antequam sol occidit*, förr än solen går ner.
- WIDDOTAK, *n. s. occasus solis*, solens nedergång. Peiwe li widdotaken, *sol in occasu erat*, solen var i nedergången. Widdotem *idem* & widdo, *licet hoc varius*.
- WIDDSEL, *n. a. vanus, inanis*, fäfsång, onyttig. Widdfel hâl, *sermo inutilis*, onyttigt prat.
- WIDES, *n. a. amplius, vid*, *cfr.* kaljes.
- WIDJA, *catena, imprimis ex orichalco*, kedja, måffings-kedja.
- WIDNET, *v. a. vincere, vinna. It. superare, antecellere, öfverträffa*. Widni wele anje tat, *hoc adhuc praestantius est*, detta är ännu bättre. *It.* widnet *apud Austr. id. qu. wadnet*. Widne-
- stet, *dim.* litet vinna. Widnegåtet, *inchoat.* begynna vinna.
- WIDNAR, *victor, qui vincit*, fegervinnare, den som vinner. Widnaren sodn fjaddi, *victor is evasit. It. praestantior*, bättre. *It. opifex, qui quid operatur*, arbetare. Gälle widnar, *aureifex*, gullfmed, *cfr.* widnohet.
- WIDNEK, widnig, *n. s. victoria*, seger. *It. lucrum*, vinning, vinst. *It. adject. praestans*, bättre, som öfverträffar. *Compar.* widnekub, *praestantior*, ännu bättre, förmer. *Superlat.* widneku-mus, den bästa.
- WIDNEM, *victoria*, seger.
- WIDNETALLET, *v. n. vinci, devinci, succumbere*, blifva öfvervunnen, tappa.
- WIDNETEKE, *invincibilis*, öfvervinnerlig.
- WIDNJEL, *obliquus, vid.* wadnjel.
- WIDNO, *negotium, officium*, göromål, syssla. Widnobs takka, *opus suum peragit*, han gör sit göromål. To le tatt widno, *tuum est istud negotium*, den sysslan är din. Widnotak, *cas. negativ. absque negotio*, utan göromål.
- WIDNOHET, *v. a. operari, operam impendere*, arbeta, sysselsätta sig. Mab leh todn widnohemmen? *quo occupatus es negotio?* hvad håller du på at syssla med. Widnohastet, *dimin.* litet arbeta. Widnohatjet, *inchoat.* begyn. sysselsätta sig med, *cfr.* parget.
- WIESA & wiefek, *n. s. bona, egiendom*. Wiefes alma, *vir bonorum, h. e. dives sive opulentus*, en rik man. Tjabba wiefekes sodn adna, (*ad verbum: divitias pulchras ille habet*) valde ille est opulentus, han är rätt rik, han är ganska bemedlad.

WIESAT, wiefad, *incola, qui alicubi habitat*, invånare, den som någonstādes bor. Ladde wiefat, *qui ruri habitat*, landtbo. It. wiefat, *vicinus*, granne. Palda wiefat, *vicinus*, granne.

WIESATET, *habitare, degere*, bo, vistas.

WIESO, *n. s. domicilium*, hemvist. Tåbben le mo wieso, *domicilium meum illic est*, dår år min hemvist. Wiefoinis le, *in domicilio sive habitaculo suo est*, han år i sina hemvister. Wiefob tafa takkai, *hic cepit commorari*, han tog hår sit tilhåll.

WIESOT, *v. n. vivere*, lefva. Man kukkeb wiefob, *quandiu vixero*, så länge jag lefver. Åska kus fodn le wiefomen? *nam ille adhuc in vivis est?* lefver han ånnu? It. maktes wiefob? *ut vales?* huru mår du? Wiefob puoreft, *bene valeo*, jag mår vål. Wiefoje, *vivens, vivus*, lefvande. Wiefostet, *dimin.* lefva litet. Wiefogåtet, *inchoat.* begynna lefva. Wiefojet, *id. it. convalescere*, friskna, blifva frisk.

WIESOJASSA, *n. a. vividus, qui victurus est*, lifaktig, som skal lefva. Wiefojassa le tat mana, *infans hic victurus est*, detta barnet år lifligt.

WIESOM, *n. s. vita, vivendi ratio*, lif, lefverne. Wiefomebs fjåttetet Jubmelen kottjomen mete, *vitam suam ad mandatum Divinum accommodare*, stålla sit lefverne efter Guds bud. Wiefomebs puoretet, *vitam suam corrigere sive emendare*, båtttra sit lefverne. Wiefom-nare, *vid. nare*.

WIESOTATTET, *v. n. vivi posse*, kunna lefvas. I tane landen wiefotatte, *in hac regione vita sustentari nequit*, man kan ej lefva i detta landet.

WIESOTATTEJE, *cum quo facilis est conversatio, in conversatione jucundus*, umgångsam, artig i umgänge.

WIESOTALLET, *v. n. valere*, mår. Maktes wiefotallebet? *ut valetis?* huru mår j? Wiefotallab puoreft, *bene valeo*, jag mår vål.

WIESOTALLEJE, *aliquantum dives, qui quæ ad vitam sustentandam necessaria sunt habet*, någorlunda förmögen, en som har at lefva utaf. Puore wiefotalleje, *satis opulentus*, vål behållen, tåmmeligen rik.

WIESOTET, *v. a. vivere permittere*, låta lefva. Wiefotet kalkab tab kalbeb, *vitulum hunc vivere permittam, non maçtabo vitulum hunc*, jag skal låta denne kalfven lefva.

WIESSETET, *v. n. defetisci*, tröttna.

WIFER, *vid. wihter*.

WIGET, *v. a. consecrare, initiare*, viga. Herran wiget, *sacris initiare*, viga til Prest. Fenn. wihin, *id.*

WIGEM, *n. s. initiatio*, vinging.

WIGGET, *eniti, allaborare*, bemöda sig, vinlågga sig. Wiggab mai naute takket, *walla ib aibmote, ita facere allaboro, sed non possum*, jag bjuder vål til at få göra, men jag kan ej. Wigganeitait, *virgines amat*. Wiggeje *allaborans*, en som bjuder til. Wiggeje pele, *pars contendens*. Wiggestet, *dimin.* litet bjuda til. Wiggagåtet, *wiggegåtet, inchoat.* begyn. vinnlågga sig.

WIGGEM, *n. s. nisus, conatus*, vinnlågging, försök.

WIGGETET, *v. a. nisus quidquam efficere allaborare*, med bemödande tilvåga bringa. Naute mon tabb wiggetab, *istud*

istud ego illa ratione efficere cupio, jag vil uträtta det på det fåttet. Skolei kalkab pardnam wiggetet, *filium meum in Scholam recipiendum curabo*, jag skal laga, at min son kommer i Schola. Wiggetatjet, *inchoat*. begynna at tilvåga bringa.

WIHTER, *nodus in arbore*, knöl på et trå. Norrl. vrid. Wihter kare, *vas ex tali nodo arboris excavatum*, et kåril, som år gjordt af en sådan tråknöl. Norrl. vridskål.

WIJET, *v. a. vid*. waijet.

WIJOR, *n. f. qualitas*, beskaffenhet. I tann wijor teto, *istius rei ignota est qualitas & constitutio*, man vet ej den sakens beskaffenhet.

WIKATET, *minari, verbera intentare*, hōta, vilja slå til. Sutte pali wikati, uttje wanes jutte idtji slāwa, *verbera multoties intentabat & parum defuit quin verberaret*, han hōtte många gånger och hade få når slagit til. Wikatastet, *dimin.* hōtta litet.

WIKE, *n. f. vis*, magt, kraft.

WIKET, *ponderare*, våga.

WIKK, *adv. velociter*, fort, hastigt.

WIKKE, *n. f. caussa, culpa*, orsak, skuld.

Kå li wikken taffa? *cujus id factum est culpa?* hvilken var orsaken dertil?

Åh le wikkeh, *culpa est nulla, nihil commissum est mali*, det år ej något fel begångit. Wikketak & wikket, *cas. negativ. sine culpa*, utan fel, utan skuld. Wikkats, *dimin.* liten orsak, et litet fel, Fenn. wica, culpa.

WIKKALATS, *n. a. qui in caussa est, reus*, den som rår för, vållande, skyldig, bröttlig, cfr. laikokes.

WIKKETEBME, *n. a. innocens, insons*, oskyldig. Wikketes, *id.*

WIKKESTET, *vid.* fwikkestet.

WIKKET, *fluvius rapidus*, v. wakket.

WIKO, *lucta, certamen*, kamp. Wikon tjodtjo, *in lucta est*, han står i strid.

WIKOT, *v. n. luctari, certare*, kampa. Fårta pale wiko qweibmines, *semper cum socio certat sive litigat*, han tvi-
star alltid med sin kamerat. Wikoje, *certator, certans*, en som strider eller kämpar, kämpe.

WIKOTEJE, *defensor, propugnator*, för-
fåktare.

WIKT, *n. f. pondus*, vikt. It. *statera*, våg. Todn ih kalk adnet qwektelakats wikteb wuoffenat, *stuarab ja uttjeb, non habebis duplicem libram in sacco tuo, majorem & minorem.*

WILETET, *v. a. celeriter aspicere*, hastigt se på. Wileti munji & mo, *me adspiciebat*, han kastade ögonen på mig. Wilete tek, *aspice huc*. Wile-
tastet, *dimin.* litet kasta ögonen på. Wiletatjet, *inchoat*. begynna se på. Ko wiletatji, *cum adspiceret*. Fennice wihladus, *lumen velociter exsplendescens & iterum evanescens.*

WILETEM, *n. f. adspectus*, påseende.

WILJO, *n. f. voluntas*, vilja. It. *benevolentia, munificentia*, vålvillighet, frikostighet.

WILJOKES, wiljok, *voluntarius, spontaneus*, villig, sjelfvillig. Wiljokeswuot, *benignitas*, benågenhet.

WILJOLATS, *munificus*, frikostig. Harbmat le fodn wiljolats, *valde est munificus*, han år ganfka frikostig.

WILL, wille, *vid.* wele.

WILLAI, *adv. respectu*, *vid.* kautoi.

WILLE & willeb, *adv. adhibetur & dicitur dum quidquam non curamus &*

Zzz

floci

floci facimus, aut aliam ob causam non curamus. Wille-få fodn, *ad illum quod attinet, nihil est, stor sak i honom.* Willeb te, *jus pednikit ådtjob, si pecunias accepero, nihil reliqua curo, likom då, om jag får pengar.*

WILLET, *v. n. aberrare, longe recedere, gå för vida, gå långt bort.* Willei åla kukkeb muste, *longe nimis a me aberrabat, han for för långt bort ifrån mig.* Willei metfai, *in silvam aberrabat, han for bort i skogen.* Willestet, *dim. gå något långt bort.* Willegåtet, *inch. begyn. fara långt bort.*

WILLETET, *v. a. in errorem inducere, errare facere, förvilla, förleda.* Wileleteje, *seductor, förledare.*

WILLOH, *n. s. ortus aut occasus solis, upgång eller nedergång.* Peiwe le Willohesne, *sol est in horizonte, solen är lågt ner på himmelen.* Iddietes willohn, *oriens sole, vid solens upgång, cfr. klimpot.*

WILESJES, *n. a. malevolus, malignus, illvillig, ondskesfull.*

WILPA, *wilpes, hypocrita, specie externa fallens, skrymtaktig, cfr. hårwastalleje.* Wilpawuot, *hypocrisis, skrymteri.* Fenn. wilppi, *dolus.*

WILPATEBME, *n. a. non fucatus, qui sine hypocrisi est aut agit, oskrymtad, upriktig, en som ej skrymtar.* Wilpateke, *idem.*

WILPATET, *v. n. titubare, vacillare, snafva.* Transl. wilpatch so pakoh, *verba ejus fide carent, hans ord äro ej atlita på.* Wilpatastet & wilpestet, *dim. idem.* Wilpatasti tat ålma, *hic vir turbans prolapsus est, denne man snafvade, cfr. nialkestet.*

WILPOT, *v. n. vid. wilpatet.* Wilpo tuoï tuok, *vacillat huc illucque.*

WILSJELET, *v. a. furtim adspicere & raptim, snegla, kasta ögonen på.* Wilsjeli teke, *huc adspiciebat, han kastade ögonen hit, confer. wiletet.* Wilsjelastet, *dim. id.*

WILTE, *viarum ad latera declivitas tempore hiberno viatoribus traha iter facientibus molesta, slång på vägar om vinteren.*

WIMAK, *adv. tandem, omsider, v. fitta.*

WIMSES, *n. a. vertiginosus, vertigine & dolore capitis vexatus, yr i hufvudet.* Fenn. winma, *animi deliquium.*

WIMSEM, *n. s. vertigo, capitis confusio, svindel, vimmelkantighet.*

WIMSEGÅTET, *v. n. vertigine & capitis infirmitate vexari incipere, begynna blifva yr i hufvudet.*

WIN, *wina, vinum, vin.* It. & *quidem sepiissime, spiritus frumenti, brännvin.* Vinum omne appellant, *spaniska wina.*

Winajukkeje, *vinipotor, vindrinkare.*

WINDEK, *fenestra, fenster.* Dan. windue.

WINDET, *v. a. in errorem inducere, decipere, förvilla, förföra.* Neitab windet, *puellam in stuprum illicere.* Windegåtet, *inchoat. begynna förföra.*

WINDSEK, *n. a. malus, pertinax, elak, envis.* Windsek qwin, *femina mala, en elak qvinna.* Windsek påtsoi, *rangifer pertinax & indomitus.*

WINTS, *apud Austral. cymba, båt, vid. wadnas.* Fenn. wenhe, *id.*

WIPPET, *wipet, v. n. cunctari, detineri, dröja, blifva uppehållen.* Ila kukkeb tåbben wippai, *diu nimis illic detinebatur, han blef där altför länge uppehållen.* Wippai påtemest, *quo mi-*

nus veniret impeditus est, han blef förhindrad at komma. Wippeje, *cunctans*, *detentus*, en som dröjer ell. är förhindrad. Wippestet, *dim.* dröja litet. Wippegätet, *inchoat.* beg. dröja, *cfr.* ajanet, katot. *Fenn.* wijpyä, *cunctari* & wijpymus, *mora*.

WIPPEM, *n. f. cunctatio*, drögsmål. To wippemest tat pāti, *ex cunctatione tua istud venit*, det kom af dit drögsmål.

WIPSJA, wipsje, *spira*, garnhårfva. Wipsjen kåfelet, *in spiram convolvere filum*.

WIRATET, *v. n. versari*, *commorari*, vistas, dröja. Kolme peiwit tåbben wiratime, *tres illic dies commorabamur*, vi uppehöll ofs där i tre dagar.

WIRBMOK, *n. a. solers*, *attentus in agenda*, qvick, upmärksam.

WIRDETET, *v. a. ducere*, leda, föra, *vid. tålwot*.

WIRKE, *n. f. munus*, *ministerium*, ämbete, *cfr.* ammat.

WIRO, *n. f. procella*, storm. Stuora wi-ro fjaddi, *magna facta est procella*, det blef et stort stormvåder. *Fenn.* pyry, *procella cum nivis casu* & *dispersione*.

WIROS, *n. a. procellosus*, stormande. Wiros jaure, *lacus procellosus*.

WIRRET, *v. n. decolorari*, slåppa fårgen.

Tat strud wirra, *decolor hic fit pannus*, detta klådet slåpper fårgen. Wirrestet, *dim.* litet slåppa fårgen. Wirregätet, *inchoat.* begynna slåppa fårgen.

WIRRETAKES, *n. a. qui colorem facile amittit*, som lätt slåpper fårgen. Wirretakes strud, *pannus*, *cujus facile vitatur color*, klåde af ovaraktig fårg.

WIRROT, *v. n. propelli*, bortdrifvas. Kaddai wirrot, *ad littus propelli*, blif-

va drefven til lands, eller til stranden. Wirrostet, *dim.* blifva lit. drefven. Wirrogätet, *inchoat.* begynna drifvas. *Dicitur imprimis dum vento cymba navigiaque aliquo propelluntur, coactu quodam & invitis gubernatoribus.*

WIRRTOT, *v. n. immutari*, förändras.

Wirrtom lāh tah almatjeh autotjist, *homines hi nunc immutati sunt*, desse menniskor äro nu förändrade. I tāt wirrto maite fodn hāla, *quod dicit non immutatur, verba ejus fixa manent*, det han säger, det står fast. Wirrtostet, *dim.* förändras litet. Wirrtogätet, *inchoat.* begynna förändras.

WIRRTOM, *n. f. immutatio*, förändring.

WIRRTOTET & wirrtotallet, *v. a. immutare*, ändra, förändra, *cfr.* målfot.

WIRTET, *v. n. necessum habere*, nödgas, vara nödfakad, *vid. liwtet*.

Wis, *mos*, *modus*, fed, fått. Wises mette, *pro more suo*, efter sit bruk, på sit fått.

WISAK, wises, *n. a. sapiens*, *prudens*, vis, klok. Wises ālmah lulle landist, *magi ex oriente*. *Oppos.* owisak, owises, *desipiens*, dåraktig, ovis. Wiseslaka, *adv. prudenter*, *sapienter*, visligen. Owiseslaka, *insipienter*, ovisligen.

WISESWUOT, *n. f. sapientia*, vishet. Owiseswuot, *insipientia*, ovishet.

WISAHET, *v. a. edocere*, lära, undervisa. Todn leh mo wifaham, *tu me edocui*, du har lärt mig.

WISAR, *præceptor*, *qui aliquem instituit aut edocet*, undervisare. *Interdum etiam in malam partem dicitur.*

WISASTALLET, *v. n. se de sapientia jactare*, berömma sig af sin vishet. *It.*

dolose agere & astute, föra sig listigt up, handla listigt. Wisastalleje, qui astutia utitur, en som brukar listighet. Fenn. wijstelen, sapiens vi-
a ei volo.

WISASTALLEM, *n. f. astutia, listighet.*

WISOK, wifokwuot, *vid. wifak, wifeswuot.*

WISKES, wisket, *n. a. luteus, gul. Wiskeslakats, aliquantum luteus, gulaktig.*

WISKETOWET & *apud Austr. wiskanet, v. n. luteum fieri, gulna, blifva gul.*

WISOT, *v. n. sapientem fieri, blifva vis. It. astutum fieri, blifva listig.*

WISSES, *n. a. certus, vis. Mon leb wisses tann nal, istud certo scio, jag är vis derpå. Comparat. wissafub, visfare. Superl. wissafumus, den vissaste. Owisses, incertus, oviss. Wisseswuot, certitudo, visshet. Opp. owisseswuot, ovisshet.*

WISSAST, *adv. certo, vissit. Tabb mon wissast tetab, id ego certo scio, det vet jag vissit.*

WISSJALES, wissjalit, wissjet, *v. wasfjeles &c.*

WISSJE, *odium, hat, vid. wassje &c.*

WISSOK, *vid. wisses.*

WISSOTET, *v. a. certiozem facere, convincere, underrätta, förvissa.*

WIST, *adv. rursus, iterum, återigen, vid. wäst.*

WISTE, *lichen rangiferinus, ren-måssa.*

Wiste land, *regio lichene rangiferino abundans, et land där mycken ren-måssa växer. Ketjos wiste, lichen excretior, fullvuxen ren-måssa. Wistats, dimin. liten måssa.*

WISTAJES, *n. a. muscosus, lichene rangiferino consitus, bevuxen med renmås-*

sa. Wistajes ådnam, regio muscosa. Oppos. est

WISTETEBME & wistetes, *n. a. lichene rangiferino carens, måfslös. Wistetes ware, mons qui non est muscosus, et måfslöst berg.*

WISTAITOWET, *v. n. de lichene rangiferino dicitur dum accrescit, såges om renmåssa när han växer til. Te le tat ådnam wistaitowemen, jam hac regio consita fieri incipit lichene, nu börjar detta landet blifva bevuxit med renmåssa. Oppos. est*

WISTETOWET, *v. n. lichene nudari rangiferino, decrescere lichene, blifva utan renmåssa, blifva måfslös.*

WISTESIET, *commorari, habitare, vistas.*

WISTOT, *id. atque wistaitowet. Wistogätet, inchoat.*

WIT, wita, *n. num. cardinale, quinque, fem. Wit laipen, quinque panes, fem bröd. Witan aiken sive wita pali, quinquies, fem gånger. Wita lokke, quinquaginta, femtio. Wita tjuote, quingenti, femhundrade. Wita lokke nalne, quindecim, femton. Wita kolmad lokkai, viginti quinque, tjugu fem. Fenn. wijs, quinque.*

WITAD, *n. num. ordin. quintus, den femte. Witad jape le tat, quintus hic est annus, detta år det femte året.*

WITADES, *n. f. quinta pars, femtedel.*

WITADEST, *adv. quintum, 5:te gången.*

WITAS, *quini, fem i fänder. Witas lår, quini sunt, de åro fem.*

WITHER, witer, *nodus, vid. vihder.*

WITJATET, *v. n. de aëre dicitur & vento, dum frigescent, kallna til, blåsa kallt, cfr. watjat.*

WITMOK, *vid. wirbmok.*

WIT-

WITSET, *v. a. torquere*, vrida. Witse
mubbe pelai, *in alterum converte la-*
tus, vänd om på den andra sidan. *It.*
alo fodn munji witsa, *in me semper*
culpam transfert, han skyller alltid på
mig. Witsfestet, *dim. lit. vrida*. Wit-
segåtet, *inchoat. begynna vrida*.
WITSERTET, *garrire*, qvittra. Tfit-
fokeh witsferte metsefne, *passerculi*
in silvis garriunt, sparfvarne qvittra
i skogen.
WITT, *adv. rursus, iterum, vid. wist*.
WITT, *n. f. intellectus, vid. miåla*.
WITTA, *n. f. signum*, märke. Witten
tat kalka orrot, *istud indicio erit*, det
skal vara til märke och tecken. Wit-
tait piejet, *signa apponere*, fåtta märken
WITTEN, *testis*, vittne. Wittenenes kir-
je, *testimonium scriptum*, betyg, skrif-
teligit bevis. Wittenatta, *sine teste*,
utan vittne.
WITTENASTET, *v. a. testari*, vittna,
intyga.
WITTENASTEM, *n. a. testimonium*, vitt-
nesbörd.
WITTENET, wittenus, *vid. wittena-*
stet, wittenastem.
WITTES, *n. a. certus, peculiaris*, vifs,
belynnerlig. Wittes ålma, *certus vir*
sive notissimus, en vifs och känd man.
Owittes, *incertus*, ovifs.
WITTESWUOT, *certa ratio, certum*, vifs-
het. *Oppos. owitteswuot, ovifshet*.
WITTASIT, wittasikt & wittast, *adv.*
certo, evidenter, visserligen, med vifs-
het. Wittast tetab, *certo scio*.
WITTET, *v. a. notare, notam sive signum*
apponere, utmärka med något märke.
Wittefestet, *dimin. id. cfr. witta*.
WITTJO, *n. f. pugna, certamen*, kamp.
Contentio, lis, tråta. Wittjo kradna,

socius contentionis, aliquis cum quo liti-
gamus, en den man tvistar med.
WITTJOT, *v. n. certare, litigare*, kām-
pa, tvista.
WIWA, wivwa, wiw, *gener*, måg.
Wivwam, *gener meus*, min måg.
WIÅKET, wiåketet & c. *v. wåiket & c.*
WIÅKA, wiåkes, *castor magnus*, stor
båfver.
WIÅKARET, *v. n. prolabi, corruere*, falla
omkull, falla öfverända.
WIÅKET, *v. n. currere*, löpa. Spaita wiå-
ket, *celeriter currere*, löpa fort. Au-
ten wiåket, *præcurrere*, löpa förut.
Wiåka tokko, *curre illuc*, lóp dit.
Wiåkeje, *currens*, en som löper.
Wiåkagåtet, *inchoat. begyn. springa*.
WIÅKATET, wiåketet, *v. n. currere, cur-*
sitare, springa. It. activ. cursu sectari,
springa efter. Wiåketastet, *diminut.*
springa litet. Wiåketatjet, wiåkata-
tjet, *inchoat. begynna springa*.
WIÅKEM, *n. f. cursus*, lopp.
WIÅKELET, *v. n. frequ. id. atque wiåket.*
Talla wiåkeli akta sijast, *mox unus ex*
illis accurrebat, Matth. 27: 48.
WIÅKK, wiåkka, *n. a. multus*, mycken.
Id. adv. multum, mycket. Wiåkka
jukkeje, *potator*, stordrinkare. Wiåk-
ka pårreje, *belluo, comestator*, fråflare.
WIÅKO, *pondus triorum pondo*, en vigt
af tre pund.
WIÅKOI, akti-wiåkoi, *adv. unanimiter,*
unitis viribus, endrågteligen, med
förenade krafter. Akti wiåkoi läh
tabb takkam, *viribus id fecerunt uni-*
tis, de hafva gjort det med förena-
de krafter, ell. alla tillsammans. Ets-
wiåkoi, *propria auctoritate & ausu*,
på eget bevåg.

WIÅRET, *v. a. securi levigare sive edolare*, tålja til med yxen. Wiårem, *subst. levigatio securi facta*, tåljande med yxen. Wiårem akfjo, *securis qua edolantur ligna*, tålj-yxe. Wiårem fjette, *non nisi securi edolatus*, tåljd med yxen, *cfr. fjette*. Wiårestet, *dimin.* tålja litet. Wiåregåtet, *inchoat.* begynna tålja.

WIÅRET, *v. n. cadere, prolabi*, falla omkull. Muora wiåra, *arbor decidit*, trä faller omkull. *De ebriis etiam saepe dicitur, dum ob nimiam temulentiam prolabuntur*, såges ofta om de, som falla omkull af rus. Wiårei tassa, *illic prolapsus est*, han föll där omkull.

WIÅRO, *n. s. sacrificium*, offer. *It. tributum, vectigal*, skatt, utlaga. Like wiåro, *tributum extraordinarium*.

WIÅROTET, *v. a. sacrificare, sacra facere*, offra. Kåsse lei wiårotam akta wiårob, *cum obtulisset unum sacrificium*.

WIÅRRATET, wiårratallet, *v. a. volvere, volutare*, våltra. Fenn, wierrån, *volvo*.

WOKSJOI, *adv. respectu*, *vid. kautoi*.

WOUDE, *vid. wuobme, wuoude*.

WUEBNE, *n. s. custodia*, vård, gömsel. I le tatt mo wuebnesne, *in mea custodia istud non est*, *cfr. wuorka*.

WUEBNET, *v. a. condere*, *vid. wuorket*.

WUEBNAHET, *v. a. curare*, ansa, skóta.

WUENTSA, wuentfes, *gallina*, hōna. Wuentfa tjägga tjukaitef såjis wuolai, *gallina pullos suos sub alas suas congregat*, *Matth. 23: 37*. Wuentfan årres, *gallus*, tupp. Wuentfan tjuojem, *gallisinium*.

WUESSE, *ansa olle aut aheni*, grepen på en kittel.

WUOBBERES, *rangifer mas trium anno-*

rum, en hann-ren, som år tre år gammal.

WUOBD, wuobda, *pectus*, bröst. Wuobdest le, *hectica laborat*, han har ondt i bröstet.

WUOBDDET, *v. a. vendere*, sålja. Wuobde munji tab, *vende hoc mihi*, sålj mig detta. Kutteh wuobdin wuokfait, *qui vendebant tauros*, *Joh. 2: 14*. Wuobdet, *etiam apud Austr. est dare*, gifva. Wuobdeje, *venditor*, såljare, en som såljer. Wuobdeje ja åsteje, *venditor & emtor*, kōparen och såljaren. Wuobdestet, *dimin.* sålja litet. Wuobdegåtet & wuobdajet, *inchoat.* begynna sålja.

WUOBDANJE, wuobdanja, *n. a. qui lubenter vendit*, en som år villig at sålja. *Pecunias Lappones ita plane contemnunt, ut vendere alicui illa, quibus opus habet, in beneficiis habeatur: qui vendere non recusat, illud reportat laudis, quod benignus sit venditor, & hoc ipsum significat vox wuobdanje. Saepius fere dant, quam vendunt, excepto, dum pecuniis, quibus tributum pendendum erit, opus habent, aut mercatura cum Svecis aut Norvagis illas requirit.*

WUOBDDEM, *n. s. venditio*, såljande. I fodn wuobdemest palla, *puorak alma le fodn, venditionem is non fugit (lubenter vendit) bonus vir est*, han år ej rådd för at sålja, han år en god man.

WUOBDASTALLET, *v. a. frequ. id. quod wuobdet*.

WUOBDEMES, wuobdemas, *n. a. venalis*, som år til salu, fal.

WUOBMALES, *n. a. altus, editus qua latera*, djup, högbordad, *de cymbis dicitur*.

citur & navigiis, quorum editiora sunt latera, fåg. om båtar och fartyg, som hafva hōga bord eller fidor. Wuobmales wadnas, *cymba cujus latera editiora sunt*, en båt med hōga fidor.

WUOBME, *n. f. silva, regio sive locus silvestris*, skog, skogsmark. Wuobme land, *regio silvestris*. Petse wuobme, *pinetum*, tallskog.

WUOBNAHET, *v. a. curare*, skōta.

WUOBNE, wuobdne, *clibanus, furnus*, ugn. Palkestowa wuobnai, *in furnum immittitur*.

WUODDEK, wuodda, *ligamen calceamenti*, sko-band.

WUODE, *n. f. id. atque muode*.

WUODKA, wuodket *f. wuodkestet*, vid. wåtk, wåtkestet.

WUODN, wuodna, *sinus maris, aut sinus lacus major*, en hafsvik, en stor vik af en sjö. *It. transl. Norvegia, (a sinibus maris, quibus abundat)* Norrige. Wuodnen mannet, *in Norvegiam iter facere*, resa til Norrige. Wuodna måkke, *recessus intimus sive intima pars sinus, quæ terræ proxima est*, innersta delen af en vik.

WUODNA, *n. f. fortuna prospera*, lycka. Sawab tunji wuodnab, *fortunam tibi opto secundam*, jag önskar dig lycka.

WUODNA, wuodnaw, *socrus*, svärmor. Wuodnam & wuodnawam, min svärmor.

WUODO, *n. f. fundus*, grund, botten. Wuodoi tjåggot *sive wuojot, ad fundum subsidere*, sjunka til botten, sätta sig til botten. Wuodoft le raiken, *in fundo pertusus sive ruptus est*, han har hål i botten. Wuodotak, *sine fundo*, utan botten. Wuodots, *dim.* en liten botten.

WUODOM, *n. f. solea, ima pars calceamenti*, sko-fåla.

WUODOS, *n. f. omne id quod in fundo est, residuum*, det som ligger på botten.

WUODOTET, *v. a. fundare, fundamentum ponere*, lägga grund, grunda. Todn Herra wuodotih ådnameb, *tu Domine fundasti terram*, Ebr. 1: 10.

WUODOTEM, *fundatio*, grundläggning.

WUODOSTOWET, *fundari, niti*, grundas, grunda eller stōdja sig. *In Theol.*

WUODOTES, wuodotebme, *n. a. fundo carens aut fundamento*, som ingen grund har, bottnlös.

WUODTJA, wuodts, *n. f. glacies lubrica, quæ nive non tecta est*, halka, hal och bar is. Wuodtja jaure, *lacus glacie lubrica tectus*, en sjö med hal- eller glågg-is.

WUODTJOT, *v. n. glacie congelari, lubricum fieri ob glaciem obductam*, blifva med hal is öfverdragen, blifva halka. Wuodtjostet, *dimin.* blifva något hal. Wuodtjogåtet, *inchoat.* begynna blifva hal.

WUOGG, *hamus piscarius*, metkrok.

WUOGGOT, *homo piscari, meta.* Wuoggin wuoggot, *homo pisces capere*, cfr. åggot.

WUOGGO, *cuna*, vagga, cfr. kätka.

WUOGGELET, *v. a. admonere*, århindra, påminna. Jus måddab, *die wuoggele mo, si erravero, admone me*, varna mig om jag felar.

WUOGNA-JAURE, *lacus minor, qui freto aut flumine cum aliquo majori junctus non est*, en liten insjö, en sjö för sig själf. Wuogna jauren qweleh, *pisces in tali lacu capti*, fisk som är fångad i en insjö.

WUOG-

WUOGNES, *capistrum*, *proprie quo os canum occluditur sive obturatur, ne mordeant rangiferos*, betfel, grimma, hvarmed Lapparne tilbinda mun på hundarne, at de ej må bita renarne. Wuognefeb nialmai piejet, *f. uno verb.*

WUOGNETET, wuognetet, *os capistro obturare sive praecludere*, binda igen mun med en fâdan grimma.

WUOJ, wuoja, *butyrum*, *pingve liquidum, oleum*, smôr, fett, olja. Wuojab fjuowotet, *butyrum facere*, kjârna smôr. Wuoja laipe, *panis butyro illitus*, smörgås. Oblo *f. oblon* wuoj, *vid. oblo.*

WUOJAI, wuojajes, *n. a. pingvis, oleosus*, oljig, fet.

WUOIDET, *ungere*, smôrja, *v. wuoitet.*

WUOIDNET, *v. a. videre*, se. Kâsse so wuoidnin, *cum illum viderent*, når de sågo honom. Mon wuoidnib akt âlmab, *virum quendam videbam*, jag såg en man. *Boreales in Utsjokki & Enara dicunt âidnet, videre. Hi literam initialem W saepe abjiciunt: e. gr. addet, dare, pro waddet. It. curare, cavere, akta, vårda, cfr. kâtjet.* Wuoinah abma jârja, *ne cadat caveto*, akta at han ej faller. Wuoinab, jag ser. Wuoidnetiten, *in videndo*, under det man ser. Wuoidnestet, *dim. se litet.* Wuoidnegâtet, *inch. begynna se.*

WUOIDNEM, *n. f. visus, actus videndi*, syn, seende. To wuoidnem palen, *illa cum te viderem vice*, når jag såg dig. Auta wuoidnem, *prævisio*, förutseende.

WUOIDNESATTET, *v. n. se invicem videre*, se hvarandra, råkas. Epe le wuoidnesattam kitta tatte ketjest, *in-*

de ab illo tempore nos invicem non vidimus, vi hafve ej sett hvarandra alt ifrån den tiden.

WUOIDNETET, wuoidnetattet, *v. a. ostendere, conspici facere*, visa, låta se. Ele wuoidnete tabb kâsek, *nemini istud ostende*, visa ej det för någon, låt ingen se det. *It. prævidere, videndo destinare sive eligere*, förefe, utvälja. Sodn le wuoidnetam allafas tab faijeb, *hunc sibi elegit locum*, han har valt sig detta rummet. Wuoidnetem, *provisio, electio visu facta*, val, förefeende, försyn.

WUOIDNO, *conspectus*, åsyn. Wuoidnosne le, *in conspectu est.*

WUOIDNOM, *n. a. visus*, fedd.

WUOIDNOS, *n. a. visibilis, qui conspici potest*, synlig, som kan ses. Wuoidnos wahda, *periculum evidens*, ögonfkenlig fara. Wuoidnosfesne, *in conspectu*. Mija wuoidnosfest, *ex conspectu nostro*, ifrån vår åsyn. Wuoidnoslaka, *adv. evidenter, modo visibili*, synligen, ögonfkenligen.

WUOIDNOT, *videri*, synas. I wuoidno, *non videtur*, det synes ej. Palwah wuoidnoh, *nubes conspiciuntur*. I le wuoidnom tatte ketjest, *ex illo tempore non visus est*, han har ej fynts sedan den tiden. Wuoidnostet, *dim. synas litet.* Wuoidnogâtet, *inchoat. begynna synas.*

WUOJET, *v. n. vehi equo aut alio animali*, åka, kôra. Herkin wuojet, *rangifero vehi*, åka med ren. *It. active, agere, pellere*, drifva, kôra. Auten wuojet, *prævehi, primo loco vehi*, åka förut, kôra frâmf. Wuojeje, *particip. qui vehitur*, den som åker. Au-

ta wuojeje, *qui primo loco vebitur*, en som kôr förut. Wuojestet, *dim.* åka litet eller som snarast. Wuojegåtet, *inchoat.* begynna åka. Wuojajet, *alterum inch. id. Fenn. ajan, pello, vehor.*

WUOJELET, *frequ. saepe aut celeriter vehi*, åka ofta, eller fort. *It. pellere, agere*, drifva. Wuojele ålob tek, *gregem huc agito*, drif hjorden hit.

WUOJET, *natare*, simma, *vid. wuåjet.*

WUOJEM, *n. s. vectura*, åkning.

WUOJETET, *v. a. pellere, agere*, drifva. Wuojete so ulkos, *expelle sive ejice illum*, kôr ut honom. Erit wuojetet, *depellere*, bortdrifva. Wuojeteje, *pellens*, en som drifver. Sifa wuojetet, *intro pellere*, drifva eller kôra in. Sifa wuojetete smalait kåtai, *oves in ovile impellite sive agite*. Wuojetastet, *dim.* litet kôra eller drifva. Wuojetatjet, *inch. beg.* kôra eller drifva.

WUOJETEM, *n. s. ipse actus, dum agimus aut pellimus*, kôrande, drifvande.

WUOIGENES, *spiritus, anima*, ande. Ailes Wuoigenes, *Spiritus Sanctus*, den Helige Ande. *Contr. wuoigen & wuoignes, id. ac wuoigenes.* Alma-tjen wuoigenes, *spiritus sive anhelitus hominis*, andedrågt.

WUOIGENEM, *contr. wuoignem, n. s. vita, anima*, lif, anda, *cfr. hågga.*

WUOIGENENLAKA, *adv. spiritualiter*, andeligen. *In Theologicis occur.*

WUOIGENASTET, *vid. wuoignestet.*

WUOIGNELATS, *spiritualis*, andelig.

WUOIGNASTET, *wuoignestet, v. n. respirare, spiritum ducere*, andas. *It. quiescere, otium querere*, hvila sig.

WUOIGNESTAK, *respiratio*, andedrågt.

WUOIGNESTEM, *n. s. respiratio, quies*,

hvila, ro. Wuoignestem peiwe, *dies Sabbathi*, hvilodag.

WUOIGNETET, *wuoignatet, v. n. respirare*, andas.

WUOIKE, *interj. ab! prob! ack! Boreal. waike, id. Fenn. woi.* Wuoike wuoike tab ålmab, *vab hunc virum.*

WUOIKELET, *wuoiket, audere*, våga sig, tóras. Idtjib wuoikele tabb takket, *istud facere non audebam*, jag vågade ej göra det, *cfr. tuoistet.*

WUOINGAMA, *cerebrum*, hjerna.

WUOINGENES, *wuoingenastet, vide wuoigenes, wuoignastet &c.*

WUOJOT, *v. n. mergi, demergi, subsidere, fundum petere*, sjunka, fara til botten. Auta ketje wuojoi, *prora demersa est.* Wuojostet, *dim.* litet sjunka. Wuojogåtet, *inchoat. beg.* sjunka. Wadnaseh wuojogåtin, *cymbæ incipiebant demergi.* *Fenn. wajon & wajon, subsideo, fundum peto.*

WUOJOTET, *v. a. subsidere facere, demergere*, nedfänka, låta sjunka. Tjatsai wuojotet, *in aquam mergere*, fänka ner i vatnet. Wuojotastet, *dim.* litet fänka ner. Wuojotatjet, *inchoat.* begynna nerfänka.

WUOJOTATTET, *v. a. id. It. neutr. demergere posse*, kunna nerfänkass.

WUOITAS, *wuoites, n. s. unguentum, smörjelse.* Wuoitaseb reitet, *parare unguentum. Imprimis de oleo aut alio pingvi, quo coriacea emolliuntur & collinuntur dicitur*, smorning.

WUOITET, *v. a. ungere, oleum illinere*, smörja, m. smorning bestryka. Todn le wuoitam mo åiweb oljoin, *caput meum oleo unxisti.* Wuoitestet, *dimin.*

Wuoitegåtet, *inchoat. beg.* smörja.

Aaaa Wuoi-

WUOITEM, *n. f. unctio*, smörjande.

WUOITETATTET, *v. n. ungi posse*, kunna smörjas. *It. wuoitetattet* &

WUOITETET, *v. a. ungi facere*, ungen-
dum curare, låta smörja.

WUOITETUM, *n. a. unctus*, smord.

WUOITO, *n. f. lucrum*, vinning, vinst.

Wuoitob ädtjot, *lucrum reportare*.

WUOIWE, *pannus, qui vesti adsuendus est*, kil eller klut at fåtta på en klädning. Wuoabwe piejet, *pannum adsuere*. Älke wuoawe, *sutura manicae sive quæ in humero est vestimenti*, axelföm eller skarf. *Transl. auxilium, subsidium*, hjälp, stöd.

WUOIWET, *v. a. pannum vesti adsuere, sarcire*, fåtta en lapp eller en skarf på en klädning. Wuoawetet, *vestem sarcendam curare*, låta flicka en klädning.

WUOKAHET, *v. a. justum & bonum aliquid judicare, aliqua re delectari*, tycka om något, tycka at det är rätt. Idtji tabb wuokahe, *istud illi non arridebat*, det tyckte han ej om. Ib to wuokahe, *tu mihi non places*, jag tycker ingen ting om dig. Idtji Jubmel tabb wuokahe, *istud Deo displicebat*, det misshagade Gud. Wuokahastet, *dimin.* tycka något litet om.

WUOKAHADDET, *v. a. frequ. id. quod wuokahet*.

WUOKAK, *n. a. affectus*, beskaffad. *It. par, equalis*, like. Mo wuokak älma, *vir mihi similis, equalis mei*, en man som liknar mig, min like.

WUOKE, *n. f. forma, figura*, skapnad, anseende. Kåsse fodn lei Jubmelen wuokefne, *cum esset in forma Dei, Phil. 2: 6*. Tjabbak wuoke, *forma ve-*

nista, vackert utseende. Maggar li so wuoke? *qua erat specie?* huru såg han ut? Tan wuokai, *hoc modo*, på detta sättet. Takka wuokafas, *ut potest facit, pro virili facit*, han gör så godt han kan. I le tafne wuoke, *informe hoc est*, detta är ofkapeligt. Wuoketaka, *sine forma & figura*, utan form och gestalt.

WUOKAN, wuoken, wuokenen, *exemplar, norma*, efterfyn, mönster.

WUOKAS, wuokes, *n. a. conveniens, aptus*, anständig, tjenlig. I le tatt wuokas, *decorum istud non est*, det är ej anständigt. *It. dignus*, värdig. Her-
ra, ib le wuokes, *Domine, dignus non sum*, Herre, jag är ej värdig. Jubmel wuokas, *pius, Deo placens*, gudelig, Gudi behagelig. Wuokeslaka, *adv. digne*, tilbörigen, anständigt. Owuokes, *male conveniens, indecorus*, oanständig. *Item, indignus*, ovärdig. Owuokeslaka, *adv. indigne, indecore*, oanständigt, ovärdigt.

WUOKASWUOT, *decorum*, anständighet.

WUOKASIKT, *adv. digne, decenter*, tilbörigen, anständigt.

WUOKASATS, *n. a. id. atque wuokak*.

WUOKASTET, wuokeftet, *gratum habere & acceptum*, tycka om, finna behag uti. Ib tabb wuokaste, *istud mihi displicet*, det misshagar mig. Oppos. Owuokastet, *indigne ferre, agre ferre*, tycka illa om. Owuokastijeb tabb, *istud agre ferebam*.

WUOKAR, *qui liberos educat instituitque*, en som upfostrar och educerar barn. *Apud Lyckfelsen.*

WUOKOK, *n. a. idoneus, aptus*, tjenlig, skickelig. Wuokok kabmak, *calcea-*

mentum aptum. Wuokok *alma, vir honestus sive moratus*, en beskedelig och artig man. Akta wuokok, *uniformis, equalis*, jämnlik. Akta wuokokeh *fai lepa*, de bägge äro jämnlika. Akta wuokokwuot, *equalitas*, jämnlikhet. *Oppos.* Owuokok, otjenlig, oartig.

WUOKATET, wuokitet, *v. n. ad svescere, expertum fieri*, blifva van, få öfning. Wuokatemen le birsoin wuotjet, *expertus fieri incipit & edoctus sclopeto ferendi*, han börjar ell. håller på blifva van at skjuta med bössa.

WUOKATEM, wuokitem, *n. f. experientia, habitus*, förfarenhet, färdighet. Wuokatemeb tatt fitta, *habitum exigit & experientiam*, det fordrar färdighet och ärfarenhet.

WUOKKO, *n. f. temporis aut spatii intervallum*, et stycke våg, en liten tid, tids-rum ell. förlopp. Wuokkob katoi, *aliquod tempus abfuit*, han var en tid borta. Wuokko le taste tokko, *illuc hinc magna satis est distantia sive spatium*, det är et långt stycke dit härifrån. Wuokkots, *dimin.* en liten tid eller et litet stycke våg.

WUOKSA, wuokses, *taurus, oxe*. Wuokfats, *dimin.* en liten oxe.

WUOKSET, *v. a. vomere*, spy, kasta up. Wuokset puokti, *concitabat vomitum*, det förorsakade upkastning. Ulkos wuokset, *exspuere, evomere*, utspy. Wuokfestet, *dimin.* Wuoksegâtet, wuoksajet, *inchoat.* begynna kasta up. *Fenn. oxennan, vomo.*

WUOKSEM, *n. f. vomitus*, upkastning.

WUOKSENEs, *n. f. vomitio*, upkastning. *It. quod per os ejectum est vomitu*, spyor, det man kastat up.

WUOKSETATTET, *v. a. ciere vomitum*, förorsaka upkastning.

WUOKSJO, *respectus*, anseende. *In nominativo in usu non est, sed tantum wuoksjoi, respectu*, (*quod adverbialiter accipitur*) i anseende. Mija wuoksjoi, *respectu nostri*, i anseende til oss, *cfr. kautoi.*

WUOKTINJE, *palus in quo retia piscaria siccanda penduntur*, gista eller stake at hänga up fiskare-nåt uppå.

WUOL, wuola, *cerevisia, öl*. Wuolab takket, *cerevisiam preparare sive coquere*, brygga. *It. adjective sive loco adjectivi*, wuola *alma, vir ebrius*, en drucken man.

WUOLAG, wuolek, *idem atque wuola*. Wuolageb âstet, *cerevisiam emere*. *It. in Locativo casu adjective, sive loco adjectivi, e. gr.* Alo fodn le wuolagefne *sive wuolagen, is semper ebrius est*, han är alltid drucken. Wuolekesi jukket, *ad ebrietatem usque bibere*, dricka sig drucken.

WUOLAI, *dativus & penetrat. casus prepositionis*, wuole, *subter*, under. Ko påtime waren wuolai, *cum subter montem sive ad radicem montis veniremus*, när vi kommo til bergsfoten.

WUOLATS, *n. a. inferior*, den nedre. Wuolats pele, *pars inferior*, den nedra sidan, eller den undra.

WUOLATUET, wuolatowet, *vino obrui, inebriari*, blifva drucken. Wuolatet, *contr. idem.*

WUOLATATTET, wuolatuttet, *v. a. inebriare, ebrium reddere*, göra drucken.

WUOLAWUOT, *n. f. ebrietas*, drycken-skap. Wuolawuotesne almats håla kaik mab teta, *in ebrietate homo quid-*
A a a a 2 *quid*

quid scit effutit, quod in animo sobrii, id est in lingua ebrii, i dryckenskap säger man alt hvad man vet.

WUOLDE, *ab infra, ab inferiori parte*, nedan ifrån, ifrån undra fidan. *Alge wuolde, ab inferiori parte incipe*, begynn nedan ifrån. *Transl. Etjes wuolde wiefot, propriis sumtibus vitam sustentare*, lefva på sin egen bekostnad.

WUOLDNE, *infra, in loco inferiori*, nedre, där nedre. *Tåbben wuoldne, illic in loco inferiori.*

WUOLE, wuolen, wuolan, *sub*, under. *Ware wuole, sub monte, ad radicem montis*, nedre vid bergsfoten, inunder berget. *So wuolen lepe kaikch, sub illo omnes sumus*, vi äro alle under honom. *Ådnamen wuolen, sub terra*, under jorden. *Wuolebun, comparativ. inferius*, längre ner eller inunder.

WUOLE, *n. f. cantilena*, fång, vifa, *vid. wuole.*

WUOLELTES, *inferus, inferior*, den nedre, den undre, *cfr. wuolats, wuolle.*

WUOLEB, *n. a. Comparat. positivi wuolle, inferior*, den undre eller nedre. *It. sequior, fämre.* Ih kuit wuoleben fjaddah, *hanc sequior evadis*, du blir ej fämre. *Adv. wuolebut, inferius, plus infra*, längre ner.

WUOLESNE, *vid. wuoldne, wuolen.* Wuolest, *vid. wuolde.* Tjatse wuolest paijani, *ex aqua emergebat*, det kom up undan vatnet.

WUOLET, *v. a. dolare, levigare*, hyfla. Råkkerin wuolet, *dolabra levigare*, hyfla med hyfvelen. Nipin wuolet, *cultro levigare*, tälja til med knif.

Wuolestet, *dimin. hyfla litet. Fenn. wuolin, dolo.*

WUOLETATTET, wuoleter, *v. a. dolandum curare*, låta hyfla. *It. neutr. dolari posse*, kunna hyflas.

WUOLEM, *n. f. levigatio*, hyflande.

WUOLGET, wuolket, *v. n. ire, abire, fara, fara bort.* Kåflå kalkah todn wuolget? *quorsum abibis?* hvart skal du gå bort? Ko li wuolgam ulkos, *cum exiisset.* Wuolgestet, *dimin. som hastigast gå eller fara.* Wuolgegätet, *inchoat.* begynna fara eller gå bort. Ruoptot wuolget, *retro ire, retrorsum iter facere*, gå eller fara tillbaka.

WUOLGEM, *n. f. itio*, gång, färd. *Paijas wuolgem, ascensus*, upgång, upfarande. *Wuolos wuolgem, descensus*, nedergång, nederstigande.

WUOLGATET, *v. a. auferre, abducere*, bortföra. *Wuolgatin so fanga kätai, in carcerem illum abduxerunt. It. divulgare, utspida. It. in utero concipere*, aflå, blifva med barn. *It. wuolgetet, neutr. id. atque wuolget.* Juo wuolgetien kaikch, *jam omnes abiverunt*, de hafva nu allesammans farit bort.

WUOLGEW, *n. f. id. qu. wuolgem.*

WUOLLANET, *v. n. deprimi, subsidere*, blifva lågre, gifva sig ner. *Transl. minoris fieri pretii, vilescere*, blifva mindre dyr. *Wuollanastet, dimin. blifva litet lågre.* *Wuollanatjet, inchoat.* begynna blifva lågre. *Fenn. alenen, depressior fio sive humilior, desido.*

WUOLLANEM, *n. f. descensio, dum quid humilior fit*, nedergång, nedstigande.

WUOLLATAK, *n. f. locus depressus, im-*
prä-

primis circa montem, radix montis, bergsfot, lågt land omkring et berg.
WUOLLE, *inferior*, den lågre. *Wuolle fid, pagus inferior sive infra montem situs*, nedra byn. *Wuolle ketje jeggest, paludis pars inferior*, nedra åndan af et kår. *Comparat. wuolleb s. wuoleb*, den nedre. *Superlat. wuollemus sive wuolemus*, den understa eller nedersta.
WUOLLEKATS, *wuollekes, n. a. humilis*, låg. *Wuollekes muor, arbor humilis*, et træ som ej-år høgt. *Wuollekes ålma, vir statura humili*, en liten man, en som år liten til vaxten. *Comparat. wuollekubbu*, lågre. *Superlativ. wuollekumus*, den lågste. *Wuollekeswuot, subst. humilitas*, låghet. *It. submissio*, undergifvenhet, ødmjukhet.
WUOLLEKASIT, *wuollekeslaka, adv. demisse, humiliter*, ødmjukeligen. *Fem. alhaifesti, id.*
WUOLLELATS, *subditus*, underfåte.
WUOLLELEN, *subter, infra*, under, nedan om.
WUOLLES, *n. a. mitis, benignus*, blid, gunstig, *cfr. libbes*. *Wuolleswuot, subst. clementia, favor*, blidhet, gunst. *Wuollesikt, adv. clementer, mite*, blidt, gunstigt.
WUOLLETET, *wuoletet, v. a. humiliorem reddere, demittere*, gøra lågre, nedfånka. *It. pretium imminuere*, fòrminska eller fålla priset. *Wuoletastet, dimin.*
WUOLLETATTET, *v. n. posse deprimi sive humiliari*, kunna gøras lågre.
WUOLLE-WAIMOH, *vid. supra waimo*.
WUOLLÅLE, *stola muliebris, vestimenti mulierum pars ima*, qvinfolks-kjortel.

WUOLMESET, *v. n. de scaphis dicitur, dum alterutro latere in aquam deprimuntur undamque recipiunt*, fåges om båtar, når de ligga öfver på ena fidan få, at vatnet rinner in. *Wadnas wuolmefi, cymba, altero depresso latere, aqua repleta est*, båten tog in vatn.
WUOLMESTET, *v. a. cymbam dicto modo inclinare, cymbæ latus deprimere, ita ut aqua admittatur*, hvålfva en båt få, at vatnet rinner i honom. *Ele wadnaseb wuolmeste, noli cymbæ latus deprimere.*
WUOLO, *n. s. gaudium, delectatio*, fågnad, glådje. *Wuolob adnet, delectari*, hafva nøje. *To wuolo le tatt, tuum istud est oblectamentum*, det år dit nøje. *It. in Theol. honos, gloria, vòrdnad, heder.*
WUOLOK, *n. a. hilaris, letus, glad. It. & quidem sapius, superbus, arrogans*, högfårdig, stålt, *cfr. tjåulak*. *Wuolokwuot, subst. arrogantia*, högfård.
WUOLOS, *n. a. jucundus*, ljuflig, nøjsam. *I lam tat wuolos mannos, jucundum non erat hoc iter*, detta var ingen behagelig refa.
WUOLOS, *adv. deorsum*, nederåt. *Wuolos kattjet, decidere*, falla ner.
WUOLOTALLET, *v. n. gaudere*, frøgdas, glådjås. *It. superbire*, högfårdas.
WUOLOTET, *ornare, smycka, pryda*. *Wuolotastet, dimin. idem. In scriptis Theolog. interdum est, colere, honore prosequi, dyrka, hedra. It. neutr. gaudere, exsultare*, frøgdas.
WUOLPO, *stola muliebris*, fruentimmers klådning. *Wuolpots, dim. id.*
WUOLSJE, *wuolsje tjatse, pus aquosum*, vårk-vatten, vattenaktigt var.
Aaaa 3 Wuol-

WUOLSJOT, *v. n. intumescere, tumore a-*
quoso tumere, svålla up af vârk-vatten.

WUOME, *silva*, skog, *vid. wuobme*.

WUON, *wuona, Norvegia, vid. wuodn.*

Wuona qwele, piscis Norvegicus.

WUONAK & wuonalats, *Norvagus, qui*
in Norvegia commoratur, en Norrk, en som vistas i Norrige.

WUONE, *wuonnau, vid. wuodnaw.*

WUONJEL, *rangifer femina trium anno-*
rum, en ung ren-ko i tredje året.

WUONJES, *n. a. tardus*, trög. Wuon-
jes herke, *rangifer vectarius tardior*,
en trög kör-ren.

WUONNATS, *blandientis est & commi-*
serentis. Wuonnatjam, *mi amice*,
min kâra vän, *cfr. kâne*.

WUONTSA, *gallina, vid. wuentfa.*

WUOPP, *wuoppa, focer, svârfader. Fenn.*
appi, id. Wuoppats, dim. blandientis
est. Cum suffixo pronomine, wuoppa-
tjam, mi focer carissime, min k. svâr-
far. *It. focer meus defunctus sive bea-*
tus, min afledne eller salige svârfar.

WUOPPE, *sinus iacus*, vik, åfva.

WUOPPET, *v. a. comedere baccas*, åta bår.
Muorjit *wuoppa, baccas comedit*, han
åter bår. *Qwele meddenit wuoppa,*
piscis ova piscium devorat, fisken slu-
kar i sig rommen. Wuoppot, *fr. id.*

WUOPS, *wuopfa, n. s. retis piscarii pro-*
funditas, sive quæ inter partem supre-
mam & imam est altitudo, djuplek på
et nåt. *It. texti sive tele latitudo*, bred-
den på en vâf.

WUOPSAJES, *wuopfaj, n. a. profundus,*
altus, djup. Wuopfajes *werbme, re-*
te piscarium altum, et fiskare-nåt som
år djupt. Wuopfajes strud, *pannus*
latus, qui latitudine gaudet majori,

bredt klåde. *It. Wuopfajes wadseje,*
qui magnis gressibus incedit, en som
tager stora steg.

WUOPSATES, *wuopfatebme, n. a. non*
altus, humilis, non latus, låg, smal. *De*
retibus piscariis & panno, fåges om
nåt och våfnad, cfr. wuops.

WUOPSE, *palmus major, spithama, et*
spann. Kaska wuopse, spithama polli-
ce & digito medio dimensa, det man
måter eller kan taga öfver med tum-
men och medelfingret, spann.

WUOPSESTET, *v. a. digitis metiri &*
spithama, måta med fingren eller ef-
ter spann.

WUOPT, *wuopta, crinis, capillus*, huf-
vud-hår, mennisko-hår. Wuoptit
pelketet, *defecare crines*, klippa håret.
Wuoptist keset *s. pakket, in crines*
involare, hårlugga. Wuopta rito, *lis*
vehemens, pugna, håftig tvist, strid.
Tjuorre wuopt, *cani*, grå hår.

WUOPTESTET, *v. a. comperire, förnim-*
ma. Talla kâsse wuoptesti, statim
cum comperisset, straxt då han förnam.
Talle wuoptestab sadnafne, *nunc in*
veritate comperio, nu förnimmer jag
i fanning.

WUOPTESTATTET, *v. a. edocere, com-*
perire facere, facere aliquem certio-
rem, underrätta, låta veta. Sodn munji
tabb wuoptestatti, istius me rei fecit
certio-
rem, han underrättade mig
derom.

WUOR, *wuora, nix alta*, djup snö. Juo
le puoktam *wuorab, nix jam alta est.*

WUORAS, *wuores, n. a. etate provectus,*
vetulus, åldrig, gammal. Wuoras al-
mats, *homo etate provectus*, en åldrig
menniska. Wuoras herke, *rangifer*
vecfa-

vetarius vetulus, en gammal kôr-ren. *De animatis dicitur, uti âbme de inanimatis. Comparat. Wuorafub, wuorafubbu, äldre. Superlat. wuorafumus, den äldste.*

WUORAHAKSJET, *v. a. etate aliquem pro-
vectum aestimare sive reputare*, tycka
eller hålla för gammal.

WUORAKJIS, *vid. wuoratjes.*

WUORASMOWET, wuorasmuet, *sive*

WUORASTOWET, *v. n. senescere*, åldras,
blifva gammal. *Juo leb talle wuora-
stowum, jam senex factus sum, jag
har nu blifvit gammal. Wuorastu-
tjet, id. Ko almats wuorastutja, quan-
do homo senescit, när menniskan blir
gammal.*

WUORATJES, wuoratjis, *cornix*, kråka.
Wuoratjis mano, *mensis Aprilis*, A-
pril månad.

WUORBE, *n. s. fors*, lott. Wuorbeb tja-
sket, *ducere sortem*, kasta lott. Wuor-
be fåita, *fors contingit*, lotten faller
få, det händer få af en slump. *Item,
fortuna secunda*, lycka, medgång. I
lam musne tatt wuorbe, *illa ego non
fruebar fortuna secunda*, jag hade ej
den lyckan. Wuorbats, *dim. id.*

WUORBALATS, *n. a. felix, fortunatus*,
lyckelig. Harbmat le tat âlma wuor-
balats, *feliciſſimus hic vir est.*

WUORBATET, *sortem ducere, sortiri*,
kasta lott. Wuorbatet kalkebe tann
pira, *ista de re nobis sortiendum est*,
vi skole kasta lott derom. Wuorba-
tatjet, *inchoat. begynna kasta lott.*

WUORBATEM, *n. s. sortitus, sortitio*,
lottkastning.

WUORBETEBME, wuorbetes, *n. a. infe-
lix, non fortunatus*, olycklig, som ej
har god lycka, *cfr. wuorbe.*

WUORDEK, *particip. neg. non expectatus,
inexpectatus*, oförvåntad.

WUORDET, *expectare*, vânta. Wuor-
de mo, *expecta me*, vânta mig. Mab
leh todn wuordemen? *quid exspe-
ctas?* hvad vântar du på? Wuordet
anje, *expectate paulisper*, vânten li-
tet. Wuordeſtet, *dimin. vânta litet.*
Wuordegâtet, wuordajet, *inchoat. be-
gynna vânta.*

WUORDEM, *n. s. expectatio*, vântande.
*It. transl. wuordem peiwe, tempus
dum partus instat, sive partui vicina est
fœmina*, når en hustru vântar sig i
barnfång.

WUORDATALLET, *v. a. fr. id. qu. wuor-
det. It. tempus terere*, tåfva, förhåla.

WUORDETET, *v. a. facere ut aliquis ex-
spectet, expectationem efficere*, låta en
vânta, komma en at vânta. Ele
wuordete almatjit, pâte ruabit, *venit
citius, ne te expectent homines*, låt ej
folket vânta på dig, utan kom snart.

WUORDNE, *cornu, horn. Rangiferorum
cornua non wuordneh, verum tjärweh,
appellantur. Wuordnats, dim.*

WUORDNES, wuordnas, *n. s. ius juran-
dum, ed. Wuordnafeb takket, jure
jurando confirmare sive se obstringere,
göra ed.*

WUORDNOT, *jurare*, svärja, göra ed.
Mon wuordnob tann nal, *in istud ju-
ro*, jag svär derpå. *It. negare, recusa-
re*, neka, vågra. Wuordnoi pâtemest,
venire recusabat, han vågrade at kom-
ma. Ib taste wuordno, *istud haud ne-
gaverim*, jag nekar ej derföre. Akti
wuordnot, *conjurare*, sammanfvärja
sig. Weret wuordnot, *pejorare*, svär-
ja falskt, göra mened. Wuordnoje,
par-

particip. jurans, en som svår eller gör ed. Were wuordnoje, *perjurus*, menedare.

WUORDNOM, *id. atque wuordnes. It. diræ, execratio*, bannor, svordom.

WUORDNOTET, *v. a. jus jurandum imponere, jurare efficere*, pålägga ed, låta svårja. Wuordnotet kalkab so hålaitis, *ut in verba juret sua efficiam, sive illum compellam*, jag skal låta honom besvårja det han har sagt. Wuordnoteje, *exorcista*, besvårjare.

WUOREDET, *v. n. crapulam exhalare, vid. wuoritet*.

WUOREDES, *sobrius*, nykter, *vid. tjål-gos*. Wuoredeswuot, *sobrietas*, nykterhet.

WUORELET, *v. n. vid. wuorok*.

WUORG, wuorga, *testis*, vitne. Wuorg ålma, *idem & usitatus, quam absolute wuorg, cfr. weres ålma*. Wuorgit kåttjot, *testes accire*, tilkalla vitnen.

WUORGNET, *v. a. clam observare*, lura på, *vid. fåktjet*. Wuorgneje, *clam observans, insidiator*, en som lurar.

WUORJA, *rete piscarium maculis majoribus, et fiskare-nåt med stora maskor, et rumt nåt*. Wuorjait kådhet, *retia piscaria maculis majoribus texere*.

WUORJAI, *adv. raro*, fållan. F. järjå, *id.*

WUORJAK, *n. a. rarus*, fållsynt. *Proprie dicitur de femina rarius pariente*. Wuorjak akka, *uxor rarius partum enitens*, en hustru, som fållan får barn.

WUORJES, *rarus*, tunn, gles. Wuorjes wuome, *silva rara*, gles skog.

WUORJOT, *v. n. varius incidere sive fieri*, fållan hånda. *Dicitur imprimis de feminis, dum varius parere incipiunt, etiam de morbo & paroxysmis morbo-*

rum varius incidentibus. It. Wuobme wuorjo, silva sive arbores rarescunt, skogen börjar blifva gles. Wuorjogåtet, inchoat. idem.

WUORITET, *v. n. crapulam exhalare, sobrium a temulentia fieri*, blifva nykter efter rus. Udne åska wuoriti, *hodie demum crapulam exhalavit*, han blef först i dag nykter. *It. evigilare, somno expergesieri*, vakna up. Ko ådemest wuoriti, *somno cum expergesieret*, når han vaknade up ifrån sömnen. Wuoritastet, *dimin.* Wuoritastjet, *inchoat.* begynna blifva nykter eller vakna up.

WUORKA, *n. f. custodia, repositorium, locus ubi quidquam conditur sive reservatur*, gömfel, förvar. Mo wuorkan le tatt, *in mea istud est custodia, penes me reconditum est*, jag har det i mitt förvar. Wuorka litte, *vas in quo quidquam conditur*, kåril at förvara uti. Ib wuorkab tassa ane, *istud ubi condam non habeo*, jag har ej rum at förvara det. Wuorkats, *dim. id.*

WUORKET, *v. a. condere, reponere*, gömma, förvara. Kaudnitas wuorket, *res suas sive sarcinas recondere*, gömma eller förvara sina saker. *It. transl. sepelire*, begrafva. Kåsse kalkah mo manab wuorket? *infantem meum quando sepelies?* når skal du begrafva mitt barn. Wuorkeje, *recondens*, en som förvarar ell. gömmer. Wuorkestet, *dim. lit.* förvara, som hastigast gömma. Wuorkegåtet & wuorkajet, *inchoat.* begynna gömma.

WUORKEM, *abscondio*, gömmande.

WUORKETATTET, *v. n. posse recondi*, kunna gömmas.

WUOR-

WUORKETET, *v. a. recondendum curare*, låta gömma ell. förvara. Tunji kal-kab tab wuorketet, *tibi hoc tradam recondendum*, jag skal lemna detta åt dig at gömma.

WUORKOK, *modestus*, beskedelig.

WUORO, *n. f. vicis*, skifte, ombyte.

Wuoroi, *adverbialiter accipitur*, *interdum*, ibland, skoftals. Wuoroi, *wuoroi, vicibus alternis, per vices*, til skiftes, ymsom. Mo wuoro le talle tabb takket, *istud ego hac vice facere debeo*, denne gången hör det mig til at göra det, det är min tour.

WUOROJN, wuorojnjes, *vid. orotes*.

WUOROK, *demens, imprimis qui interdum furit quasi certis vicibus, maniat*, urfinnig, rasande, en som ibland är ifrån sina finnen. Wuoroklakats, *fere stultus*, halfgalen. *Hinc*

WUORELET, *v. n. mente capi, vesarium fieri*, blifva galen.

WUORRADES, *n. a. molestus*, besvärlig.

Wuorrades mannos, *iter molestum*, besvärlig resa. Wuorrades almats, *homo difficilis & morosus*, en ledsam menniska. Wuorradeslaka, *adv. moleste, cum difficultate*, besvärligt, med môda. Wuorradeswuot, *tedium, molestia*, môda, ledsamhet.

WUORRASTATTET, *v. a. molestiam adferre, molestia tadioque afficere*, göra besvär, besvåra. Tat mo alo wuor-rastatta, *hic me semper affligit, sive molestiam mihi parit efficitque*, denne gör mig alltid besvär och olågenhet. *Pass.*

WUORRASTOWET & *contr. wuorrastet*, *molestia affici, affligi*, blifva plågad och besvårad. Wuorrastowab tain peiwest peiwai, *hoc mihi quotidie mo-*

lestiam parit, jag plågas och besvåras dageligen häraf.

WUORREDES, *n. a. sobrius, non ebrius*, nykter. Orrob wuorredeseh, *simus sobrii, 1 Thess. 5: 6. Interdum substantive, e. g. wuorredesne le, (qu. dic. in sobrio est) sobrius est*, han är nykter. Wuorredeswuot, *sobrietas*, nykterhet, *cfr. tjålgos*.

WUORREDESLAKA, *adv. sobrie*, nyktert.

WUORTJA, *cornix*, kråka, *v. wuoratjes*.

WUORW, *stratum, series*, varf. Wuorwi, wuorwi, *stratum super stratum*, varftals.

WUORWE, wuorwes, *n. a. pavidus, proprie de avibus, homines quæ timent fugiuntque*, skygg, fåges måst om foglar. Wuorwes lādde, *avis pavidus, homines quæ ex longinquo fugit*, en skygg fogel.

WUORWOT, *v. n. homines metuerē, de avibus dicitur primo hominum aspectu evolantibus*, fåges om foglar, når de åro el. blifva skygga. Lāddeh wuorwoh, *aves fiunt pavidiores*, foglarne blifva skygga. Wuorwoltet, *dimin.* blifva litet skyggare. Wuorwogåtet, *inchoat.* begynna blifva skygg.

WUOSETET, *v. a. monstrare, ostendere*, visa, låta se. Wuosete munji tabb, *istud mihi monstra*, visa mig det. Wuoset munji jakkobt pargoistat, *ostende mihi fidem tuam ex operibus tuis, Jac. 2: 18. Wuoseteje, ostendens, demonstrator*, en som visar. Kåinon wuoseteje, *demonstrator viæ*, vägvisfare. Wuoseteke, *particip. negativ. non demonstratus*, ovist, ej utvist. Wuosetastet, *dim.* visa litet. Wuosetatjet, *inch. beg. visa. Fem. ofotan, ostendo.*

B b b b

Wuo-

WUOSETEM, *demonstratio*, utvifande.

WUOSATALLET, *v. a. frequ. id. atque* wuofetet. Wuofatalli munji kirjeb, *epistolam mihi ostendebat*, han vifte mig brefvet.

WUOSATALLEM, *demonstratio*, utvifande. Jakkon wuofatallem, *demonstratio fidei*.

WUOSKON, wuofkonj, *perca major*, abborre.

WUOSOTES, *n. s. presagium*, förutspående. Paha wuofotes, *presagium malum*, ond spådom, *esr. japotas*.

WUOSOTET, *v. a. presagire, ominari*, förutspå. *It. optare, önska*. Wuofotastet, *dimin. id.*

WUOSS, wuoffa, *saccus*, fäck. Wuosfenat, *in sacco tuo*. Wuoffenan, *in sacco meo*. Wuoffi tfaket, *in saccum inferre*, sticka i fäcken. *Transl. mendaciis fallere*, ljuga en full, bedraga. *It. wuofs, wuoffah, sive ut nonnulli malunt wuofa, secundine pecudum*, efterbörd hos boskap. Wuoffats, wuoffets, *dim. en liten fäck*.

WUOSSE, *vid. wueffe*.

WUOSSJET, *v. a. coquere*, koka. Piärgoit wuoffjet, *carnes coquere*, koka kött. Wuoffjeje, *coquens, coquus*, en som kokar, kock. Wuoffjek, *particip. negat. incoctus, non coctus*, okokad. Wuoffjestet, *dim. koka litet*. Wuosfjegåtet, *inchoat. begynna koka*.

WUOSSJEM, *n. s. coctio*, kokning.

WUOSSJEMAS, *coquendus*, som skal kokas. *It. subst. quantum una vice coqui solet, et kok*. Wuoffjemaseb leb ådtjom qwelist, *tot pisces cepi, quot simul coquere soleo*, jag har fått et kok med fisk.

WUOSSJETET, *v. a. frequ. vid. wuosfjet, idem*.

WUOSSWES, wuoffwetet, *v. wuofwes*.

WUOSTA, *caseus*, ost. Wuostats, *dim. en liten ost*.

WUOST, wuofte, *contra, erga, emot*. Jubmelen wuost, *erga Deum, emot Gud*. Wuofte piägg, *ventus contrarius*, motvåder. *Fenn. waftan, contra*. Wuofte tjødtjot, *resistere, adversari*, stå emot, göra motstånd (*non wuofsta*). Wuofte tjødtjoje, *adversarius*, motståndare. Wuofte mannem, *fortuna adversa*, motgång.

WUOSTAS, *adv. contra motum solis, a dextra ad sinistram*, anfols, emot solen. Wuostan, *id.*

WUOSTEHAKO, *n. s. resistentia, defensio*, motstånd, motvårn. Idtji wuostehakob takka, *non resistebat sive repugnabat*, han gjorde ej motstånd.

WUOSTALADDET, wuostaladdem, *vid. wuostalastet*.

WUOSTALASTET, *repugnare, obluetari*, fätta sig i motvårn, göra motstånd. Idtji fodn wuostalaste, *non repugnabat, non reluctabatur*, han gjorde ej motstånd. Wuostalastet, *inchoat. begynna göra motstånd*.

WUOSTALAK, *n. s. acclivitas, v. wuofsto*.

WUOSTES, *n. a. primus*, den förste. Wuoftes palen, *prima vice*, första gången. Wuoftes kaudneje, *primus inventor*, första påfinnaren.

WUOSTEKEN, wuoftaken, *adv. primum*, först. Wuoftek, *id.* Ko wuoftek fo wuoidnib, *illum cum primum sive prima vice viderem*, när jag såg honom första gången.

WUOSTETET, *opponere*, fätta emot.

WUO-

WUOSTO, *n. f. acclivitas loci*, branthet, backe upföre. Wuostoit wadset, *loca acclivia sive colles ascendere*, gå upföre backar, *cfr. tjautes*.

WUOSWES, *n. a. avidus*, (*proprie de mulieribus gravidis pica laborantibus dicitur*), en som högelingen åstundar, lyften, fåges egenteligen om hafvande qvinnor. *Item passive*: Wuoswes piåbmo, *deliciae, cibus delicatissimus*, kråfelig och vålsmakande mat.

WUOSWEM, *n. f. pica, malacia*, hafvande qvinnors lyftnad. Wuoswestem, *id.*

WUOSWETET, *v. n. pica laborare, immoderate quidquam appetere*, vara lyften, hafva omåttelig begårelse.

WUOT, *syllaba, quæ adjectivis additur, quando ex adjectivo formandum est substantivum*, *e. gr. puore, bonus, god*. Puorewuot, *bonitas, godhet*. *It. substantivis additum cum negativo diminutivum quasi efficit*, *e. gr. I le musne ålowuot, parvus admodum mihi grex est*, jag har ganska litet boskap.

WUOTJATET, *v. n. vid. wuotjot*.

WUOTJET, *v. a. jaculari*, skjuta. Birsoin wuotjet, *bombarda jaculari*, skjuta med bössa. Låddit wuotjet, *aves telo missili transfigere*, skjuta foglar. *It. lasta wuotja, frondescit, frondes emittuntur*, löfvet spricker ut. Mano wuotja, *post novilunium luna iterum conspicitur*, nymånan börjar skjuta fram, i sta kvarteret börjar. Wuotjeje, *jaculator*, skytt, en som skjuter. Wuotjestet, *dimin.* skjuta litet. Wuotjegåtet, *inchoat.* begyn. skjuta.

WUOTJETET, *v. n. occidere*, nedergå. Peiwe lei wuotjetam, *sol occiderat*, solen hade gått ner, *Marc. 1: 32. cfr. widdotet*.

WUOTJOS, *n. f. tantum spatii, quantum telum missile percurrit, id, quod intrateli jactum est*, et böfleskott, så långt man kan skjuta.

WUOTJOT, *v. n. guttatim effluere sive erumpere*, drypa, droppevis utflyta. Wuoja wuotjo, *oleum sive pingve liquidum exstillat*, flottet dryper ut. Wuotjostet, *dim. lit.* utdrypa. Wuotjogåtet, *inchoat.* begynna utdrypa.

WUOTJOTET, *v. a. guttatim effundere, stillare*, låta drypa. Wuotjote karai, *fac ut destillet in vas*, låt drypa i kårilet. Wuotjotastet, *dim.* låta drypa litet. Wuotjotatjet, *inchoat.* begynna låta drypa, *cfr. tåingelet*.

WUOTSE, *humus virens*, gräs-sval.

WUOTSONJ, wuotsonje, *bacillum, cui rete piscibus positum alligatur, ne fluminis ui auferatur*, en stake hvarvid et nåt fastbindes, når det utfåttes.

WUOTTAT & wuottatak, *n. f. tantum nivis, ut vestigia ingredientium & ferarum conspici possint*, litet snö, så mycket snö, at man kan se spåren efter djuren, *cfr. lijo*.

WUOTTET, *v. a. vestigia animalium videre*, se spår. Ib wuotte aktebke, *nul-lum video vestigium*, jag ser ej något spår. Wuottestet, *dim.* se några spår. Wuottegåtet & wuottajet, *inchoat.* blifva varse spår.

WUOTTOT, *v. n. vestigia ponere sive facere, de vestigiis dum imprimuntur & conspiciuntur*, lemna spår efter sig. Wuottoi puorist, *vestigia valde erant conspicua*, spåren syntes rätt väl. Wuotto kusne sodn manna, *ejus semper conspicua sunt vestigia, (de fure dicitur, qui semper aliquid surripit)*,
B b b b 2

pit), det synes nog hvar han far fram, såges om tjulvar, som alltid taga något med sig. Wuottostet, *dim.* Wuottogåtet, *inchoat.*

WUOTTOTKENNA, *impervestigabilis*, obegripelig, outranfakelig, *Rom. 11:33.*

WUOTTOT & wuottotet, *v. a. agitare, quassare*, skaka. Manab wuottot, *infantem in cunis agitare*, vagga barnet. Bjällob wottotet, *campanam agitare sive pulsare*, ringa.

WUOTTOTUM, *agitatus*, skakad. Wuottotum mät, *mensura agitando sive concussione referta*, skakadt och packadt mått.

WUOWANET, *dilatari*, utvidgas. Raike wuowani, *foramen dilatatum est.*

WUOWD, wuowda, *n. f. arbor cava*, ihåligt trä. Tat muora le siste wuowden, *intus hac cava est arbor*, detta trä är ihåligt. Wuowd, *imprimis est cavitatis arboris cujusdam, in qua ova pariunt aves, ut solent aqualice*, fogelbo i et trä, där fjöfoglär lägga sina ägg.

WUOWDEK, *n. a. cavus*, ihålig. Wuowdek petse, *pinus cava*, ihålig tall.

WUOWDE, wuowde, *silva*, *v. wuome.*

WUOWDN, *timor*, fruktan. Wuowdn munji mannai, *timor me invasit*, en fruktan kom öfver mig.

WUOWDNAJES, *n. a. terribilis*, fäselig, förskräckelig. Wuowdnajes alma, *vir terribilis*, en förskräckelig man. Wuowdnajes wuoke, *horrenda facies*. Wuowdnaj, *id. It. adverbialiter*, *horribiliter*, fäseligen, förskräckeligen.

WUOWDNAJESWUOT, *n. f. crudelitas, sevitia*, grymhet.

WUOWDNAJESLAKA, *adv. horrendum in modum*, fäseligen, förskräckeligt.

WUOWDNETET, wuownetet, *v. a. terrere, timorem incutere*, förskräcka. *It. wuownetet & wuownetowet, neutr. metu percelli*, blifva förskräckt. Wuownetijeb fuste, *metu ille me perculit*, han gjorde mig förskräckt, jag blef förskräckt för honom. Wuownetastet, *dim.* blifva lit. rädd. Wuownetatjet, *inchoat.* beg. blifva förskräckt. *Quæ active etiam interdum, ut ipsum primum, accipiuntur.*

WUOWNATATTET, wuownetuttet, *v. a. incutere terrorem, terrere*, skrämma, förskräcka. Juo le fodn maddit wuownetuttam, *jope jam to, multos ille stupescit, quanto magis te.*

WUOWNOK, *horribilis*, *v. wuowdnajes.*

WUOWOT, *v. a. excavare, dilatare*, uthålka, utvidga. Wuowom le kabmakit, *calceos dilatavit.*

WUOWT, wuowtek, *vid. wuowd, wuowdek.*

WUOWTING, *pertica, supra quam retia piscaria suspenduntur*, en stång at hänga up nåt uppå.

WUÅJET, *v. n. natate*, simma. Qwele wuåja, *piscis natat*, fisken simmar. Almats matta ai wuåjet, *etiam homo natate potest*, menniskan kan ock simma. Erit wuåjet, *enatare*, simma bort. *It. kårbma wuåja, serpens serpit*, ormen flingrar sig eller kryper. Wuåjegåtet, *inchoat.* begynna simma. *Fen. uida, natate.*

WUÅJELET & wuåjetet, *v. n. frequ. id.* Wuår, *vid. wer.*

WUÅSS, *saccus*, *vid. wuofs.*

WUÖIDNET, *videre*, se, *v. wuoidnet.*

WUÖJET, *vehi*, kōra, åka, *v. wuöjet.*

Wuö-

WUÓLE, *n. f. cantilena*, vifa, fång. *Proprie est tonus sive melos*, ton, melodie.

WUÓLETES, wuóletebme, *vid. faiges*. Aptfa wuóletebme li fodn, *valde brevis ejus erat vita*, han hade mycket kort ålder.

WUÓLGET, *v. n. abire, vid. wuolget*.

WUÓPPE, *sinus lacus, v. wuoppe*.

WYRRTOT, *v. n. vid. wirrtot*.

WÅBD, *pectus*, bröst, *vid. wuobd*.

WÅDDADS, *origo*, ursprung, *cfr. wåddo*.

WÅJ, *interj. ah! vah! ack!*

WÅITET, *v. a. vincere*, vinna. Wåiteje, *victror, qui vincit*, öfvervinnare. *Fenn. woittaja, victror*.

WÅITO, *n. f. lucrum*, vinning.

WÅLDO, *n. f. culpa, caussa*, skuld, orsak.

WÅRSE, *modus, ratio*, fått, *v. warfe*.

WÅDDAR, wådder, *ripa fluvii sive litus*, åbrådd, strand, *vid. terbme*. *It. mären wådder, ora sive littus maris*, hafstrand. *Usitatus tamen est kadde, littus lacus aut maris*.

WÅDDASET, *v. n. scaturire, originem ducere*, hafva sin uprinnelse. Tat åno tåbbelt wåddas, *inde fluvius hic scaturiginem habet*, denna ålfven har derifrån sin uprinnelse.

WÅDDO, *n. f. origo*, ursprung, härkomst. Tatte wåddost le, *ex illo est genere ortus*, han härstammar derifrån. *It. fundus*, bottn, *vid. wuodo*.

WÅDER, *nugæ*, sqvaller, ogrundadt tal.

WÅDER HÅL, *id.* Wådertet, *nugari*, vana loqui, tala det som är utan grund, löpa med fagor och löst tal.

WÅDJA, wådjaha, *n. f. pretium*, värde. Tann wådjahab waddib, *pretium ejus rei justum persolvebam*, jag gaf des värde, *cfr. arwo*.

WÅDNA, wådnem, *n. f. spasmus, nervi contractio s. convulsio*, fendrag, kramp.

WÅDNET, *v. n. spasmus nervorum affici, dolorem percipere ischiaticum*, få kramp och fendrag, hafva giktplåga. Kåta wådna måste, *manus mihi dolet torpetque*, jag har värk i handen.

WÅDTJA, *paries*, vågg. Wådtji kaskan *sive tuoken, intra parietes*.

WÅDTJET, *v. a. petere, apportare studere*, gå eller fara efter, hämta. Wådtje muorit, *apporta ligna*, bår hit ved. Wuonast jafotit wådtjet ja faltit, *farinam & sal ex Norvegia petere*, fara til Norrige eft. mjöl och falt. *Transl. Jubmel le so wådtjam, mortuus est*, Gud har kallat honom hådan. *Fenn. wiedå, ferre, auferre, & wetåå, trahere*.

WÅDTJETET, *v. a. per nuntium accire sive advocare*, skicka bud efter. Wådtjete so tek, *ut huc veniat facito*, låt kalla honom hit. Wådtjetin mo tafsa wittenen, *me illuc testem advocabant*, de kallade mig dit til vittne.

WÅGNIN, *adv. prope*, nära. *Austr.*

WÅJA-ÅBBÅ, *vid. weja-åbbå*.

WÅJATET, *v. a. polire*, fåja. *Proprie de metallis, imprimis argento*. Silbab wåjatet, *argentum polire*, polera silfver. Wåjataftet, *dim. litet polera*. Wåjatatjet, *inchoat. begynna fåja*.

WÅJET, *n. a. fulgens*, *vid. wåjok*.

WÅIKE, *orichalcum*, *vid. weike*. Wåikotet & wåikotattet, *vid. wåjatet*.

WÅIKET, *v. n. in aquam se mergere*, dyka sig. Wåikeje, *urinator*, dykare, *vid. puoktjet*.

WÅIKETET, *v. n. frequ. id.* Wåiketatjet, *inchoat. begynna dyka sig*.

WÅJOK, *n. a. coruscus, splendidus*, blank, fåjad. Wåjok kebne, *abenum politum*.

WÅJO, *n. f. potentia, vires*, förmåga, krafter. Ib wåjob ane, *non valeo*.

WÅJOTEBME, *imbecillis, debilis*, svag, kraftlös. Wåjotes, *id.*

WÅJOT, *viribus destitui*, *vid.* wejot.

WÅITA, *forma calcei e ligno facta, modulus*, sko-låst.

WÅITELES, *vid.* weiteles.

WÅITO, *n. f. dimissio pecudum sine pastore & cura*, boskapens bortsläppande utan vallhjon. Wåiton lårh talle mi-ja påtsoh, *sine pastore nostri nunc sunt rangiferi*, våra renar gå nu utan vallhjon.

WÅITOK, *n. a. qui sine pastore est & custodia*, som går i skogen utan vallhjon. Wåitok påtsoi, *rangifer, qui in silvis solus oberrat absque pastore*, en ren, som går vill i skogen. Wåitokit åtset, *rangiferos querere in silva oberrantes*, söka efter villa renar.

WÅITOSTATTET, *v. a. sine pastore dimittere*, släppa bort utan vallhjon. I le puore ålob wåitostattet ko i le allås, *haud tutum est gregem sine pastoribus dimittere, quando lupi sunt*.

WÅK, wåkk, wåkka, *vid.* wekkes. *It. adv.* wåkk, wåkka, & *interd.* wåkka-rik, wåkkrik, *valde, multum, admodum*, ganska mycket, högeligen. Wåkka ftuores, *valde magnus*, ganska stor.

WÅKKATALLET, *adjuvare, v.* wekkatallet.

WÅKSAK, wåkfok &c. *vid.* wekfak, wekfot.

WÅKSELTET, *commutare*, växla.

WÅKTESTET, *ad scopum sive metam remotiorem sive longius distantem jaculari aut jacere*, skjuta eller kasta åt nå-

got på långt håll. Wåktesti jauren rasta, *jaculabatur trans lacum*.

WÅLDE, *vid.* welde.

WÅLJ, wålja, *frater*, broder. Wåljam, *frater meus*, min broder. Wadde wåljasat, *da fratri tuo*, gif åt din bror. Wålja pele, *frater uterinus*, stjufo-broder. Wåljetjeh, *fratres, duo aut plures simul*, två eller flera bröder tillsammans. Måi lårn wåljetjeh, *nos ambo fratres sumus*, vi bägge åro bröder. Wåljets, wåljets, *dim. blandientis est*. Wåljetjam, *mi frater optime*, du min käre broder.

WÅLKO, *n. f. debitum*, skuld, *v.* welke.

WÅLKOGES, wålkokes, *ere alieno obstrictus sive obrutus*, skyldig, som står i skuld. Makse munji mab todn leh wålkoges, *quod mihi debes repende*. Wålkokeswuot, *debitum, obligatio*, plikt.

WÅLKET & wålkok, *albus, v.* welkes.

WÅLKOLATS, *debitor*, gåldenår. Wålkolatjit welke pednikit metetet, *debitoribus pecunias creditas condonare*.

WÅLKOTALLET, *mutuo dare, credere*, låna ut, bårga. Wålkotallib funji daleb, *Imperialem illi mutuo dabam*, jag lånte honom en Riksdaler.

WÅLLAHET, *v. n. cubare, v.* wellahet.

WÅLLOT, *prostratus, cubans, v.* wellot.

WÅLLES, *mitis, clemens, v.* wuolles.

WÅLMA, *vid.* welmes.

WÅLTARET, *v. n. declinare, deorsum vergere*, luta ner åt, båra utföre. Puol-da wåltar ånon kåik, *sive åno tafai, collis versus annum declivis est*, backen lutar utföre åt ålfven.

WÅNA, wåne, wånak, wånek, *amicus, vän*. Påte wånekam, *veni amice*, kom min

- min vän. Mo wānakumus, *amiciſſimus meus*, min bästa vän. Wānekub, *amicior*, större vän. *Oppos.* owānak, *inimicus*, ovän.
- WĀNAKATS, *id. atque wānak*. Owānakats, *inimicus*, ovän.
- WĀNAKESWUOT, *n. s. amicitia*, vānſkap. Owānakeswuot, *inimicitia*, ovānſkap.
- WĀNASTALLET, *amicitiam facere*, blifva vän. Wānastallet fuonofi kum, *cum malis hominibus amicitiam jungere*, göra vānſkap med elakt folk.
- WĀNHOLDET, wānholdem, *v. wānotet*.
- WĀNESIKT & wāni, *adv. amice, familiariter*, vänligen. Wāni wiefot, *amice vivere*.
- WĀNOTET, *partibus alicujus studere, favere*, hålla med, gynna. I kūttek fuolekeb wānote, *furi nemo faret indulgetque*. Wānotastet, *dimin.* hålla litet med. Wānotatjet, *inchoat.* beg. hålla med.
- WĀNOTEM, *n. s. studium, dum alicui favemus*, medhåll.
- WĀNOTALLET, wānotallem, *vid. wānotet*, wānotem.
- WĀNT, *ſpes, exſpectatio*, hopp, vāntan.
- WĀNTET, *v. u. sperare*, hoppas, förvānta. Wānteb kuit, jätte pātet kal-ka, *spero certe illum eſſe venturum*. Mon wāntib, *putabam ſive credebam*, jag trodde eller förmodade.
- WĀNTEM, *ſpes, exſpectatio*, förmodan.
- WĀPSA, *veſpa*, geting, *vid. wepfes*.
- WĀRA, wārak, *collis*, *v. wera*, werak.
- WĀRALD, *mundus*, verld. Wāralden al-
goſt, *ab initio mundi*, ifrån verldenes
begynnelse. *It. tempeſtas*, vāderlek.
Wārald tjuotſa, *intemperies eſt*, det är
ovāder. *Item, aër, atmosfera*, luſt,
- luſtkrets. Wāraldeſt kattji, *ex aëre ſive cœlitus decidebat*, det föll ned
utur luſten.
- WĀRALDATS, *n. a. mundanus*, verdſlig.
- WĀRE, *culpa, injuria*, *vid. were*.
- WĀRET, *vide ſupra wiāret*.
- WĀRDERET, *æſtimare*, värdera.
- WĀRDOGES, wārdogas, *dignus, qui pro-
meritus eſt*, värdig, förtjent. Ib le taſt
wārdoges kottjotowet to pardnen,
*non amplius ſum dignus, qui vocer filius
tuus*, jag är ej mera värdig at kallas
din ſon. *Oppos.* owārdoges, ovärdig.
- WĀRDOGESLAKA, *adv. digne*, värdigt.
Owārdogesa, *indigne*, ovärdigt.
- WĀRET, *v. a. tueri, defendere*, förſvara.
Etjeb wāret, *ſemet ipſum defendere*,
förſvara ſig ſjelf. *cfr. warjelet, waret*.
- WĀRGO, *collare vimineum, quod rangife-
ris immittunt, quando fune ducendi ſunt*,
en trålj, et band af vidjor, at fåtta
på renarne, när de ſkola ledas med
tôm.
- WĀRIDET, wāritet, *v. a. comperire, a-
nimadvertere*, förmärka, blifva varſe.
Ib le anje tabb wāridam, *iſtud ad-
huc non animadverti*, jag har ännu ej
märkt det.
- WĀRJO, *arma, id. quo nos defendimus*,
vapen, gevär.
- WĀRJOTES, *inermis*, obeväpnad. Apt-
ſa wārjotes ja puodſos almats, *homo
nudus & plane inermis*.
- WĀRKA, wārkem, *locus, ubi tentoria ſua
ponunt Lappones*, ſtället där Lapparne
flå up ſina tjäll. *Transl. pascuum*, be-
tesmark.
- WĀRKÖT, *v. a. tentorium ponere*, flå lå-
ger, flå up tjället.
- WĀRO, *n. s. tributum*, ſkatt, *v. wiāro*.
WĀRO-

WÄROTET, *sacrificare*, offra, v. wiärotet.

WÄRR, *adv. pejus*, vårre. Te li wärr, *pejus erat istud*, det var vårre.

WÄRRAB, *n. a. comparativ. pejor*, vårre. Wärrab le fodn muste, *me is pejor est*, han är vårre än jag. Tatte wärrab, *eo pejus*, desto vårre. *Superlativ. wärramus & wärraimus, deterrimus, pessimus*, den vårste. Aiwe ko mon lulib wärramus, *quasi ego pessimus essem*.

WÄRRANEM, *n. f. depravatio*, förvär-ring. *In Theol. scandalum*, förargelse.

WÄRRANET, *v. n. depravari*, förvärras. Puotfelwas wärrana, *morbus amplior fit*, sjukdomen blir vårre. *It. in Theolog. offendi, scandalum accipere*, förargas. Wärranastet, *dimin.* blifva litet vårre. Wärranatjet, *inchoat.* begynna blifva vårre.

WÄRRANADDET, *v. n. frequ. depravari*, förvärras.

WÄRRETET, *v. a. depravare, deteriorem reddere*, göra vårre, förfämma. Wärreret tat talkes, *hæc medicina nocua erat sive nocebat*, detta läkemedlet gjorde skada. *It. in Theol. offendere*, förarga. *Scandalo alicui esse*, vara någon til förargelse. Wärreretastet, *dimin.* litet förvärra. Wärreretatjet, *inchoat.* begynna förvärra.

WÄRRETAKES, *n. a. scandalosus*, förargelig. Wärretakess wärald, *mundus scandalosus*, den förargeliga verlden *Theolog.*

WÄRRETEM, *n. f. depravatio*, förvär-ring. *It. in Theolog. offensio, scandalum*, förargelse. We tan almatji, juon tjada wärretem påta, *væ homini illi, per quem scandalum venit*, ve den

menniskja, genom hvilken förargelse kommer, *Matth. 18: 7.*

WÄRTO, *n. f. serenitas cæli, sudum*, uphålls-väder, klar himmel. Kukkes wärto, *serenitas cæli diutius permanens*, långvarigt uphållsväder. Wärtots, *dimin. idem.*

WÄRTOS, *n. a. serenus, non pluviosus*, klar, ej regnaktig. Wärtos peiwe, *dies serenus*, en klar dag.

WÄRTOT, *v. n. serenum fieri, plucere aut ningere desinere*, blifva klart, klarna up. Wärtostet, *dim.* litet klarna up. Sitta wärtosti, *tandem serenitas facta est*. Wärtogätet, *inchoativ.* begynna klarna up.

WÄRTSA, *vervex*, gumfe. Wärtsa tjärweh, *cornua vervecis*, gumfe-horn. Sarwes wärtsa, *aries, vervex non castratus*, ofnöpt gumfe.

WÄSOT, *vivere, vid.* wiesot.

WÄTK, wätka, *scalprum, instrumentum, quo excavantur vasa lignea*, gröpijörn, hvarmed träkäril urhållkas. *Securis incurvata figura esse solet.*

WÄTKESTET & wätket, *v. a. ejusmodi instrumento excavare*, med gröpijörn uthållka. *Gigantem, de quo Lappones fabulantur quemque appellant Stalo, tali usum fuisse securi narrant, cumque arbores conscenderent qui hunc aliter efugere non poterant hostem, arborem præcidebat, quod versiculus indicat: Luite äbbam ware kâirit, Jitjatja (cognomen Stalonis) muorab wätka, dimitte, sorror mea, canes alpinos, Jitjatja arborem præcidit.*

WÄTNIT, *adv. modice procul*, lagomt långt ifrån. Ib wätnit påte, *non aliquan-*

quantum prope venire mihi licet, jag får ej komma någorlunda nära.

WÄTO, *n. s. pignus certationis, sponsio*, vad. In Theolog. wätto raje, curriculum, vädjoban.

WÄTOT, wätotet, *pignore certare*, slå vad. Påte wätoton, *certemus pignore deposito*, lät ofs slå vad. Sardno, man pira kalken wätot, *dic, quo pignore certemus*, fäg, hvad vi skole fätta up i vad.

WÄUTJETET, *v. n. volutare se, volutari*, tumla, vältra fig.

Å

ÅBBA, *soror*, fyster. Åigo åbba, *soror germana, famfyster*. Abbam puoram, *soror mea carissima*. Abba pele, *soror uterina, stjuffyster*. Abbats, *dimin. liten fyster*. It. in dual. & plural. åbbatjeh fåi lepa, *sorores illæ sunt*, de hånge åro fysterar. Abbatji manah, *liberi sororum*, fysterars barn.

ÅBB, åbbå, *n. a. totus*, hel. Åbb alde kåte, *tota domus ejus*, hela hans hus. Åbbå peiweb katoi, *totum diem abfuit*, han var borta hela dagen.

ÅBBALATS, *n. a. ad sorores pertinens*, fysterlig. Åbbalats kereswuot, *caritas sororum*, fysterlig kärlek.

ÅBBELAKA, åbbålaka, *adv. totaliter*, helt och hållit, öfver alt.

ÅBBELAKES, åbbålakes, *n. a. totalis*, totus, hel och hållen.

ÅBBES, *n. a. inviis propter nivem*, ovågad för snö. Åbbes rathe, *via nivosa invia*, ovågad och med snö betäckt våg. Åbbes tjawelk, *jugum montis nivosum inviium*. Åbbesit mannet, *iter facere per invia loca nivosa*.

ÅBBOSET, *v. n. exundare*, vid. abbefet.

ÅBBOTI, *adv. in totum*, helt och hållit, öfveralt. Luwib åbboti, *totus made-scenam*, jag blef våt hel och hållen, eller öfver alt.

ÅBDES, *n. a. integer, non fissus, qui sine rimis est*, tät, hel. Åbdes litte, *vas integrum, quod sine rimis est*, et helt kåril. Åbdes karwoh, *vestes non laceratæ*, hela kläder. Comparat. åbdasub, helare. Superlativ. åbdasumus, den helaste.

ÅBDOT, *v. n. compactum fieri sive solidum*, tätna, blifva hel. Kare åbdoi, *vas factum est compactum*, kårilet blef tät. Åbdostet, *dimin. blifva något tätare*. Åbdogåtet, *inchoat. begynna blifva tät eller hel*.

ÅBLAT, *adv. abundanter*, rikeligen, öfverflödigt. Comparat. åblabi & åblabut, *abundantius, copiosius*, öfverflödigare, ymnigare. Ko åblabut anah, *die wadde åblabi, quando major tibi abundantia est, abundantius & liberalius des*, när du har mera, så gif mera.

ÅBLO, *n. infecti, fucus*, vid. oblo.

ÅBLOT, *v. n. augescere*, ökas, tiltaga i ymnighet. Stakkeh låh pira landen åblomen, *luporum magna incipit fieri in omnibus locis multitudo*, det börjar blifva mycket vargar öfver alt. Åblostet, *intensiv. blifva litet ymnigare*. Åblogåtet, *inchoat. begynna blifva ymnigare, cfr. ådnanet*.

ÅBME, *n. a. vetus, vetustus*, gammal. Åbme karwoh, *vestes detritæ & inveteratæ*, gamla kläder. Erit piejet tab åbme almatjeb, *exuite veterem hominem, Eph. 4: 22*. Åbme peiwe, *per idiomism. de defunctis dicitur, quando illo-*

rum mentio fit, e. gr. Nila, åbme peiwe, Nicolaus defunctus, fal. Nils. Puorak ålma lei fodn, åbme peiwe, bonus ille vir erat, cum in vivis esset, han var en god och årlig man i sin tid. Comparat. åbmafub, gamlare. Superl. åbmafumus, den gamlaste.

ÅBMASTET, åbmastowet, *v. åmastet.*

ÅBMOT, *v. n. inveterascere*, blifva gammal. Piåbmo åbmo, *cibus inveteratur*, maten blir gammal och förlegad. Wuofta le åbmom, *caseus inveteratus est*, often har blifvit gammal. Åbmofstet, *dimin.* blifva något gammal. Åbmogåtet, *inchoat.* begynna blifva gammal och förlegad.

ÅBMOM, *n. a. åbmom laipe, panis inveteratus*, gammalt bröd. Åbmom wuofta, *caseus inveteratus*, gammal ost.

ÅBTET, *v. n. intumescere*, svålla up. Åbti åbbå kroppe, *totum corpus intumuit*, hela kroppen svåll up. Åbtatjet, *inchoat.* begynna svålla.

ÅDAJATTET, *v. a. sopire*, inföfva. Manab ådajattet, *sopire infantem*, föfva et barn. Ådajattum, *sopitus*, söfd.

ÅDAJET, *v. n. obdormiscere*, infomna. Juo le ådajam, *jam obdormivit*, han har redan somnat. Ko ådaji, *cum obdormisceret*, när han somnade. Ådajattet, *dim. id.* Ådajatjet, *inchoat.* begynna söfva, *esr. ådet.*

ÅDALTA, *somnus*, sömn.

ÅDATA, *pulvinaria & omne id, quo sternitur lectus*, fångklåder.

ÅDALMES, ådalm, *pullus*, unge, fogelunge. Ådalmes lådde, *avis pullus, si ve quæ eodem anno procreata est*, ung fogel, som kommit til samma år. Ådalmes tjuktje, *tetrao anniculus*, en

ung tjåder. *Fenn. odelma, prima segetis herba.*

ÅDD, åddå, *n. a. novus*, ny. Åddå jake, *novus annus*, nytt år. *Auctores plurimi scribunt ådde, verum e istud finale nunquam ut e effertur, sed ut å, sape non auditur.*

ÅDDESIST, åddåfist, *adv. de integro*, å nyo. Åddåfist alget, *de integro incipere, rursus incipere*, på nytt begynna. Åddåfist leb pätam, *de integro veni*, jag har kommit på nytt.

ÅDDÅNOWET, åddanowet, *v. n. renovari*, förnyas. Åddånem, *renovatio, (passiv.)* förnyelse.

ÅDDESTET, åddåstet, *v. a. renovare, enovare*, förnya. Kåteb åddåstet, *domum innovare*. Åddåsteje, *innovans*, den som förnyar. Åddåstastet, *dim. litet* förnya. Åddåstastjet, *inchoat.* begynna förnya.

ÅDDÅSTEM, *n. f. renovatio*, förnyande. Åddåstemeb tarbaha, *renovatione opus habet*, det behöfver förnyas.

ÅDDESTATTET, åddåstatttet, *v. a. renovare, renovandum curare*, förnya, låta förnya. *It. neutr. posse enovari*, kunna förnyas.

ÅDDÅK, åddek, *catulus caninus*, hundhvalp. Åddåkit piåbmet, *catulos alere*. Åddåkats, *dim. en lit.* hundhvalp.

ÅDDÅS, åddes, *n. a. novus*, ny, *vid. ådd.* Tjålg åddås, *plane novus*, spritt ny. Åddåswuot, *novitas*, nyhet.

ÅDET, *v. n. dormire*, söfva. Kåtsfaje todn jukko ådah, *evigila tu, qui dormis*, vakna up du som söfver. *It. active:* neitab ådet, *virginem vitiare*, förkränka enmō. Adeje, *dormiens*, söfvande, en som söfver. Ådetet, *dim. söf-*

sofva något litet. *Inchoat.* ådegåtet, begynna sofva, *cfr.* ådajet.
 ÅDEM, *n. f. ipse actus dormiendi, somnus,* sofvande, sömn. Ådemefne, *in somno,* uti sömnen.
 ÅDEK, *vigilans, non dormiens,* vakande, en som ej sover. *Particip. negat. est.*
 ÅDITS, *n. a. somniculosus, somno deditus,* sömnaktig. Åditswuot, *subst. torpor,* sömnaktighet.
 ÅDNA, *n. f. fortuna, lycka. Fenn. onni, id. cfr. wuodna. Boreal.*
 ÅDNA, *adv. mature,* tidigt, i god tid. Ådna kåffa, *idem.* Juo ådna, *jam dudum, pridem,* länge sedan.
 ÅDNASATS, *n. a. maturus, pristinus,* tidig, som har varit och skett länge sedan.
 ÅDNE, *vid. åne.*
 ÅDNELES, *brevis, vid. ånekes.*
 ÅDNERES, ådnåres, *palus, columna, proprie palus, quo sustentatur Lapporum turrium,* pelare eller stolpe, hvar på Lappkojan hvilar.
 ÅDSOTET, *v. a. expectare,* vänta, bida efter. Ib to weje ådsotet, *te expectare non curo,* jag orkar ej vänta på dig. *It. curare, bry sig om, vid. laketet.*
 ÅDTJE, *n. f. caro, kött.* Ådtje tewa-kefne, *carnosus, köttfull.* Ådtje, *est hominis & illorum animalium caro, que non comeduntur. Et jam edulium, dum vivunt, caro appellatur ådtje, maceratorum autem piargo.*
 ÅDTJELATS, *n. a. carnalis, köttlig. Theol.*
 ÅDTJAITOWET, *pingvescere, carnosum fieri, blifva fet, blifva köttfull.*
 ÅDTJOB, ådtjos, *vid. udtjus.*
 ÅDTJOT, *v. a. accipere, nancisci, få, komma. Mab leh todn ådtjom? quid accepisti? hvad har du fått? Idtji mai-*

tek ådtjo, *nihil accepit,* han fick ingen ting. Ådtjostet, *dimin. få* något litet. Ådtjogåtet, *inchoat.* begynna få.
 ÅDTJOLWAS, *n. f. donum, omne id, quod accipimus,* gåfva, det man får.
 ÅDTJOSET, *v. n. accipi, fås.* Walla te ådtjosi, *agre capi poterat,* det kunde med möda fås. I qwele tane jauren ådtjos, *pisces in hoc lacu non capiuntur,* i denne sjön fås ingen fisk.
 ÅDTJOTET, *v. a. acquirere, sibi comparare, förvärfva, laga at man bekommer.* Ådtjotijib so, *illum prebendere studebam,* jag böd til at taga fast honom. *It. neutr. reviviscere,* åter komma sig före. Ådtjotatjet, *inchoat.* begynna förvärfva.
 ÅDTJOTALLET, *v. n. capi, prehendi, grippas, blifva tagen. Puotfelwafest fodn ådtjotalli, morbo correptus est,* han fastnade in i en sjukdom.
 ÅGGE, *n. f. refluxus aquarum infra cataractas fluviorum, vid. påstok, se påstok. Åggastak, id. Åggats, dim.*
 ÅGG, åggo, *hamus piscarius, metkrok. vid. wuogg.*
 ÅGGOT, *hamo piscari, meta. Åggoje, particip. pres. en som metar. Åggom qweleh, pisces hamo capti, fisk fångad med krok. Åggom fwitja, virgula, qua utuntur, qui hamo piscantur, metspö.*
 ÅH, *interj. ah, ack. It. adv. negativ. åhmå, haud ego, vel vix ego, icke jag. Åh-få, non ille, han icke, &c.*
 ÅJALDATTET & åjaldet, *v. a. oblivisci, glömma, förglömma. Åjaldattib tabb tunji fardnot, istud tibi dicere oblitus sum, jag glömde säga dig det. Åjaldattet, dim. litet förgåta. Åjaldatjet, inchoat. begynna glömma.*
 C c c c 2 ÅJAL-

ÅJALDAKES, *n. a. obliuiosus*, glömsk.

ÅJALDATTEM, *n. s. obliuium*, glömska.

ÅJATET, *v. a. cibare*, spisa, gifva mat.
Manait åjatet, *infantes cibare*.

ÅJEWES, *n. a. novus*, quo non *usi sumus*, ny, obrukad. Åjewes jaure, *lacus in quo nuper nemo piscatus est*, en fjö där ingen har nyligen fiskat. Åjewes herke, *rangifer quo nemo vectus est nuper*, en ren den ingen nyligen har kört med.

ÅIKET, *v. a. enixe rogare*, trågit bedja.

ÅINGESTET, *v. n. tremere*, darra, *vid. tårgeftet*.

ÅJOK, *cibus*, mat. Manan åjok, *cibus infantis*, barnets mat.

ÅJORTET, *v. a. significare*, betyda.

ÅJOT, *v. n. requiescere*, hvila sig. Pajet kalkab tab jaureb åjot, *sinam hunc lacum requiescere, scilicet non in hoc lacu piscabor*, jag skal låta denna fjön vara, utan at jag fiskar uti honom. Åjom le tat herke, *rangifer hic vectarius vires quiete recuperavit, quia scil. nemo illo vectus est*, denne ren har nu hvilat up sig. Åjotet, *dim. id.*

ÅJOTET, *v. a. quiescendi copiam dare*, låta hvila. Herkeb åjotet, *rangiferum vectarium requiescere permittere, rangifero quodam aliquo temporis spatii non vehi, ut vegetior evadat*, låta en ren blifva okörd någon tid. Jaureb åjotet, *in lacu non piscari, ut plures fiant pisces aut adveniant*, låta en fjö vara, utan at fiska uti den. Åjotastet, *dimin.* Åjotattet, *frequ. idem atque åjotet*.

ÅIPOT, *luctari, certare*, *v. oibot, håibot*.

ÅISOT, *v. a. vincere*, vinna, öfvervinna.

Åisoi fodn, *ille victor evasit*, han vann, *vid. oisot*.

ÅISOK, *particip. neg. non victus*, oöfvervunnen.

ÅISOTET, *propter defectum virium destitute cogi*, nödgas lämna af orklöshet. Åisoti piåbmob, *edendo destitabat, quia plus comedere non valebat*, han orkade ej åta up alt. Idtji åisote mabke piåbmost, *nihil cibi relinquebat, verum totum comedebat*, han åt up alt och lämnade ingen ting af maten. *Apud. Lycksel.*

ÅITET, åitatallet, *vid. oitet &c.*

ÅITO, *adv. certe, vere*, i fanning, visst. Jus åito naute le, *ita si verum est*, om det få i fanning är.

ÅIWALATS, åiwelats, *magistratus*, öfverhet. Åiwalatjeh, *magnates, optimates*, höga herrar, *cfr. åiwe*.

ÅIWATES, *n. s. piscium in mari aut lacu conferta multitudo*, en fisk-dyn, en stor hop med fisk, som gå tätt intil hvarandra.

ÅIWE, *caput*, hufvud. Almatjen åiwe, *caput hominis*, mennisko-hufvud. Åiwe farjit, *caput dolet*. Åiweb kåptjet, *caput tegere*. Åiwist le, *(in plural.) demens est*, han är tokig. Åiwe jårråk, *amens, stultus*, tokig. It. *vertiginosus*, en som har svindel. Åiwe farjes & åiwe swarke, *cephalgia*, hufvudvärk. Åiwe skure, *cranium*, hufvudskål. Åiwe ålma & *simpliciter* åiwe, *dux, princeps*, höfvidsman, hufvudman. Åiweh pāteh, *optimates sive principes veniunt*. Åiwen affe, *vid. affe*. Åiwe pekke, *caput, pars libri, capitel, (Th.)* It. *åiwai, adverbialiter*. Makson åiwai waddet, *per anticipationem & in spem futurae persolutionis dare, credere*, lämna ut på betalning, borga. Åiwe

Åiwe tjåkk, *vertex*, hjeffa. Akten åiwen, *adv. in perpetuum*, för all tid. Åiwe wuole, *pulvinar*, hufvudkudde. Åiwe fudde, *futura cranii*, *quæ in infantibus adhuc est aperta*, öpnin-gen på hufvudskålen hos små barn. Åiwe warjo, *galea*, hjälm.

ÅIWAJ, åiwajes, *n. a. pertinax*, halsstar-rig, östyrig. Åiwajes herke, *rangifer pertinax*, *sive qui habenis haud fa-cile regi potest*, en halsstyf och illa tamd ren. *Tantum de istiusmodi ani-malibus dicitur.*

ÅIWASTALLET, *v. n. superbire*, högfår-das. Åiwaftalla taweristas, *superbit opibus suis*, han högfårdas öfver sin rikedom. Åiwaftalleje, *superbiens*, en som högfårdas. Åiwaftallagåtet, *inchoat.* begynna högfårdas.

ÅIWASTALLEM, *n. f. superbia*, högmod. Åiwaftallemeb waffjotet, *superbiam odisse*, hata högfård.

ÅIWER, *n. f. paries transversus*, gafvel. *It. pars templi anterior*, vulgo chorus, Chor i en kyrka, *vid. åiwor.*

ÅIWES, *n. a. celebris, clarus*, *qui magna est dignitate*, en hög och förnäm man. *Comparat.* åiwab, högre, för-nåmare. *Superlat.* åiwaimus & åiwe-mus, den förnämsta. Åiweswuot, *subst. principatus*, höghet, herravålde.

ÅIWOR, *n. f. primus locus ædium*, hög-fåte. Åiworefne tjåkkaha, *primo si-ve supremo loco sedet*, han sitter i hög-fåtet.

ÅIWOSTET, *v. n. cursum dirigere*, ten-dere, ställa kofan. Alas åiwofti, *ver-sus occidentem cursum dirigebat*, han stålde kofan väster ut. Kåffa leh todn åiwoftemen? *quorsum tendis?* hvart årmar du dig?

ÅIWOSTEM, *conatus, propositum*, upfåt. ÅIWOTES, åiwåtes, *n. f. institutio, con-silium*, undervisning, råd. Åiwåte-seb mubbai waddet, *consilium alteri sive alicui dare*, gifva en råd. Åiwå-tem, *idem.*

ÅIWÅTET, åiwotet, *v. a. consilium dare, instituere*, gifva råd, undervisa. Sodn åiwåti mo naute takket, *ita ut face-rem ille me instituebat*, han undervi-ste mig at göra få. Åiwåteje, *insti-tutor*, en som undervisar. Åiwåta-ftet, *dim.* litet underrätta. Åiwåta-tjet, *inchoat.* begynna underrätta.

ÅIWOTS, åiwåtja, *informatio, rumor*, underrättelse, rykte. Ko åiwotjeb lijeb åtjom tann pira, *ea de re cum edoctus fuisset*, när jag fick under-rättelse derom. Ib le tann pira åi-wotjeb kullam, *ejus rei ad me non per-venit rumor*, jag har ej hört något rykte derom.

ÅKER, *ager*, åker, *vid. påldo.* Åker-land, *arvum*. Åkereb brukot, *agrum colere*. Åker brukar *sive* åker ålma, *agricola*, åkerbrukare.

ÅKKEL, *gausape*, rya, tåcke.

ÅKKESTET, *glocire*, kakla som en hōna.

ÅKKETES, åkketet, *vid. ålketem &c.*

ÅKOT, *v. n. currere, tolutim incedere*, löpa, trafva. Herke åko, *rangifer tolutim incedit*, ren trafvar. *Minus est quam tålwaftet, quod incessum toluta-rem celeriores significat.* *It. apud Bor.* åkot, *pedetentim & tarde currere sive incedere*, små-springa, gå fakta. Åko-ftet, *dim.* springa litet. Åkogåtet, *inchoat.* begynna springa.

ÅKON & åkoten, *tolutim, cum cursu*, springandes, i fullt språng. *It. apud Boreal.*

Boreal. tarde, pedetentim, i fakta mak, fot för fot.

ÅKOTET, *v. a. impellere, agere*, kôra på, drifva. Herkeb åkotet, *rangiferum impellere, ut currat*, låta ren springa. Håsteb åkotet, *equum incitare ad cursum*.

ÅKSE, *ramus arboris*, qvist på et trå. Åksit tjuoppet, *ramos amputare*. Åksats, *dim. en liten qvist*. Fenn. oxa, *ramus*.

ÅKSAJ, åksajes & åkslek, *n. a. ramosus*, qvistfull. Åksajes muor, *arbor ramosa*.

ÅKSETES, *qui sine ramis est*, qvistlös.

ÅKTE, *n. s. imber*, regn-il, regnskur. Rasjo åkte, *id.* Muota åkte, *v. parg.* Åktats, *dim. et litet regn-il*.

ÅKTSE, *n. numer. cardin. novem*, nijo. Åktse peiweh, *novem dies*, nijo dagar. Åktfad, *nonus*, den nionde. Åktfad jake, *annus nonus*, det 9:de året.

ÅLBOTET, *v. a. vid.* albetet.

ÅLE, *n. a. proprius*, egen, egentelig. Åle mårk, *signum, quo quis utitur ad signandas res suas, vel etiam incisio, qua aures pecudum notantur, ut possessor quis sit pateat*, bomårke, mårke hvarmed man mårker lösöron eller ock sin boskap.

ÅLEM, *n. s. media pars corporis*, medja. *It. lumbus*, lånd. Tjodtjot kåtsaldum tijen ålemi pira, *sint præcincti lumbi vestri*.

ÅLEST, *adv. omnino*, aldeles. Ålest le naute, *ita omnino est*, det år aldeles få, *cfr. ållafikt*.

ÅLK, ålg, *n. s. trabs, tignus transverse dispositus*, bjelke, ås. Ålkåts, *dimin.* en liten bjelke eller ås.

ÅLKE, *humerus, brachium*, axel, arm.

Alkis nala, *super humeros suos*, på fina axlar. Alkai piejet, *in humerum ponere sive attollere*, lägga på axelen. *It. ålke le fune, lacertosus est, proprie de illo, qui lapides longe projicere valet, quod certaminis genus apud Lappones frequens est & in usu*, han har god armstyrka, han kan kasta långt. Alke wuoiwe, *vid. wuoiwe*.

ÅLKAJ & ålkajes, *n. a. lacertosus*, armstark. Harbmat le fodn ålkaj palkestet, *lacertis robustis ille est & longe jacere valet*, han har god armstyrka at kasta långt.

ÅLKATET, *v. a. brachio jacere*, kasta åstad med armen. *It. verbera intentare*, hōta, vilja slå til. Ålkataftet, kasta til, hōta til.

ÅLKATEM, *n. s. minæ, dum verbera intentamus*, hotande, når man hōtar.

ÅLKES, *n. a. dexter*, hōger. Ålkes kât, *dextra manus*, hōgra handen. Ålkes pelen, *a dextris*, på hōgra sidan.

ÅLKETET, *v. n. luce dubia videri, quasi umbra ocyus e conspectu elabi*, skymta, fara som en skugga hastigt förbi. Qwele ålketi, *piscis e conspectu velociter abiit*, fisken skymtade förbi.

ÅLKETEM, *n. s. umbra, species cito evanescens*, skymt, skugga. Ålketemest palla, *umbram timet*, han år rädd för skuggan. Ålks, *idem*.

ÅLLES, *n. a. totus*, hel. *Perfectus, absolutus*, fullkomlig. Ålles mano, *mensis integer*, en hel månad. Ålles fjaddo, *statura adulta*, full växt. Juo le ålles fjaddon, *statura jam est adulta*. Ålleswuot, *subst. perfectio*, fullkomlighet. *Theolog.*

ÅLLANET, ållånet, *v. n. absolvi, consummari*,

mari, fullbordas, fulländas. Te tat pargo le ållanam, *ad finem jam hoc perductum est opus*, detta arbete är nu fullbordadt. Kaik kalka ållanet, *omnia absolventur*, alt skal blifva fullgjordt. Elisabethen pådd die ållani, *tempus Elisabethæ impletum est*. Allanaftet, *dimin.* Allanatjet, *inchoat.* begyn. blifva fullbordad.

ÅLLASIKT, ållesikt & *contr.* ållaft, *adv.* *perfecte, plene*, fulleligen, fullkomligen, *cfr.* ålest.

ÅLLET & ålletet, *v. a. perficere, absolvere*, fullborda, fullända. Atte mon kalkab tait ålletet, *ut perficiam ea*. Juo le ållem pargobs, *jam opus absolvit suum*, han har nu gjort sit arbete färdigt. Alletastet, *dim.* Alletatjet & ållegåtet, *inchoat.* begynna få färdigt, eller fullborda.

ÅLLETATTET, *v. a. perficiendum curare*, låta fullborda. *It. neutr. perfici posse*, kunna fullbordas.

ÅLLET, ållåt, *v. n. sufficere*, räckta til. Idtji ålle, *non sufficiebat*, det räckte ej til. Måddasit ållåt, *multis sufficere*, räckta til åt många.

ÅLLETEM, *n. s. absolutio*, fullbordande.

ÅLLO, *adv. abundanter, copiose*, ymnigt. *It. substantive, abundantia, copia*, ymnighet. Allo låddist, *abundantia avium*, ymnighet af fogel. Allo qwelist, *abundantia piscium*, myckenhet af fisk. *Comparat.* ållob, *abundantius*, ymnigare, öfverflödigare. Alloi-must, *superl.* aldramåst el. ymnigast.

ÅLLÅTET, *attingere, pertingere*, hinna til, nå. Ib ållåte, *attingere non possum*, jag hinner ej til, jag når intet. *It. ållåtet, active, facere ut quis attingat*, laga at en når.

ÅLMA, *vir*, man. Puorak ålma, *bonus vir*, en god man. Wuoras ålma, *vir ætate provectus*, en gammal man. Rakke ålma, *id.* *It. ålma, maritus*, man, åkta man. Ålma qweibme, *vid.* qweibme. Åiwe ålma, *v. åiwe*. Hål ålma, *procurator, causfidicus*, fullmägtig, förespråkare. Aut ålma, *antistes, superior*, förman. *It. maritus prior, qui defunctus est*, den förra man, den afledna man. Ålma puðike, *strenuus vir*, en rask karl. Ålmats, *dimin.* en liten man.

ÅLMALATS, *n. a. virilis*, manlig. Ålmajes, *id.* *Ecclesiast.*

ÅLMASTALLET, *v. n. virum se jactare, fortitudine sua, opibus aut alia re superbire*, skryta af sin manhaftighet, tycka sig vara en stor man. Ålmastalleje, *jactator, gloriosus*, en storskrytare, *cfr.* mihastallet.

ÅLOL, *maxilla*, kindbåge. Ålolm, *id.*

ÅLOT, *v. a. putare, ramos abscindere*, qvistä, afskära qvistarne. Alo åksit puorist, *amputa singulos ramos*, skär bort qvistarne väl. Ålostet, *dimin.* Ålogåtet, *inchoat.*

ÅLPE, *panni extremitas, simbria*, list på klåde. Fenn. hulpio, *id.*

ÅMANJASTET, *v. a. antiqua referre, quæ antehac facta sunt enarrare*, berätta gamla händelser. Muitel le tat wuores fårtab åmanjastet, *memor hic senex est antiqua quævis enarrandi*, denne gubben har godt minne och kan berätta alt hvad som har skedd. Åmanjastegåtet, *inchoat.* begynna berätta, *cfr.* åbme.

ÅMANJASTEJE, *relator*, förtäljare.

ÅMAN-

ÅMANJES, *n. f. relatio, historia*, berättelse, historia.

ÅMASTET, *âmastowet & âmastuet, v. n. inveterascere, inveterari*, blifva gammal. Åmastum wuosta, *caseus inveteratus*, gammal ost. Åmašteje, *qui inveteratur*, den som blir gammal, *cfr. åbmot*.

ÅMASTATTET, *inveterare, veterascere finire*, göra gammal, låta bli gammal.

ÅME, *n. a. vetus*, gammal, *vid. åbme*.

ÅME, *n. f. res, ting*. Mi åmit le tat? *quenam hæc est res? quid hoc est?* hvad är detta för et ting. *It pecunia vel aliud, quod quisque lusorum in lusum aut aleam confert*, sats i spel. Åmeb piejet, *in aleam pecuniam conferre*, fåtta pengar på spel.

ÅME-TÅBDO, *conscientia, v. waimo*.

ÅME-WÅLJA, *frater germanus*, köttslig broder.

ÅMÅKES, *n. a. vide omakes*. Åmåkes talke, *tempestas subnubila*.

ÅMÅRTES, *âmårtsa, n. f. acervus*, hög, hop. Muora âmårtes, *acervus lignorum*, ved-hög. Kedke âmårtes, *congeries lapidum*.

ÅMÅRTET, *acervare*, lägga i en hög.

ÅNE, *ånekes, n. a. brevis*, kort. Ånekes badde, *vinculum sive ligamen curtum*, kort band. Ånekes laido, *via brevis*, kort väg. Ånekats, *dimin. id.* Aptsa le tat ånekats, *nimis hoc breve est*, detta är alt för kort. *It. ånekats, adverbial.* Wuorde ånekatjeb, *expecta paulisper*, vänta en liten stund.

ÅNANET, *ådnanet, v. n. curtum fieri*, blifva kort. Ånanam lāh talle peiweh, *dies jam breviores facti sunt*, dagarne hafva nu blifvit kortare.

Ånanastet, *dim.* blifva litet kortare.

Ånanatjet, *inch. beg.* blifva kortare.

ÅNATALLET, *v. a. vid. ånetet, id.*

ÅNEKESLAKA, *adv. breviter*, korteligen, i korthet, *vid. ånekes*.

ÅNEKESWUOT, *n. f. brevitās*, korthet.

ÅNELES, *n. a. brevis, vid. ådneles*.

ÅNETET, *v. a. breviorē reddere, decurtare*, afkorta, göra kortare. Ånete

tab muorab, *decide sive amputa hoc lignum*, hugg af detta trästycket. Å-

nete kainob, *fac funem breviorē*, gör tåget kortare. *It. occidere*, dråpa. Te

ånetin so tassa, *illum illic occidebant*, de gjorde ånda på honom där. Håg-

gabs ånetet, *se ipsum internecare, vitam suam reddere breviorē*, göra ån-

da på sig sjelf, förkorta sit lif. Åne-

tastet, *dim.* göra litet kortare. Åne-

tatjet, *inchoat.* begynna göra kortare.

ÅNATES, *n. f. segmentum, id quod abscissum est*, det som är afhuggit. Å-

natafit tjägget, *segmenta congerere*.

ÅNETEM, *n. f. decisio, diminutio longitudinis*, afkortning, afskärning.

ÅNETUM, *n. a. decurtatus*, afkortad.

ÅNOT, *v. n. curtum fieri, v. ånanet*.

ÅNTOS, *n. a. claudus, altero pede claudus*,

halt, låghalt.

ÅNTOT & åntotet, *v. n. claudicare*, halta.

Juolke pelen ånto, *altero claudicat pede*, han haltar på ena foten. Ånto-

stet, *dim.* halta litet. Åntogåtet, *in-*

choat. begynna halta.

ÅPPEM, *n. f. visitatio*, besök. *It. explo-*

ratio, dum retia piscaria, tendiculas

aut ejus generis alia scrutamur viden-

di causa, an pisces aut ferae irretitæ

sint, vickning, när man ser efter nät

och giller, om man har fått något.

ÅPPES,

APPES, *n. a. notus*, bekant. Appes âlma, *vir notus*, en känd man. *Comparativ.* appafub, mera bekant. Appafumus, *notissimus*, måst kunnig eller bekant. *It.* appes, *peritus*, förfaren. Kirje si-
ve tjalog appes, *scripturarum peritus*,
doctus, skriftlård. Unäppes, *vid.* on-
äppes, okänd. Appeswuot, *n. f. fa-
miliaritas, consuetudo*, bekantskap.
Appeswuota diet tabb takkab, *fami-
liaritatis caussa id facio*.

APPASMATTET, *v. a. notum reddere &
familiarem*, göra bekant, göra känd.
Sodn appasmatti mo fuina, *me ei no-
tum fecit & familiarem*, han gjorde
mig bekant med honom.

APPASMOWET, *v. n. innotescere*, blifva
känd. Tatte palest, ko mon appas-
mowib fuin, *ab illo tempore, quo ei
innotui*, ifrån den tiden, då jag blef
bekant med honom. Appanet, *apud
Lyckselenses, idem*.

APPESTET, *v. a. monstrare viam, ducere*,
visa vägen, ledsaga. Sodn kalka mo
appeftet, *ille mihi dux erit itineris*,
han skal vara min vägvisare. Sije mo
appestijen tokko, *illi mihi viam illuc
monstrabant*, de viste mig vägen dit.
Appesteje, *dux itineris*, vägvisare,
ledsagare. Appestastet, *dimin. id.*

APPASTATTET, *v. a. viam monstrandam
curare, facere, ut via monstretur*, låta
ledsaga, låta vägen visas. *It. notum fa-
cere*, göra bekant, kundgöra.

APPET, *v. a. visere, besöka*. Aitigitas
appet, *parentes suos invisere*, hålla på
sina föräldrar. *It. retia & tendiculas
visitare*, vicka nåt och snaror. *It. di-
scere*, lära. Juo le appam lokket,
jam legere didicit, han har nu lärdt

läsa. Käfte leh todn tabb appam si-
ve appâm? *a quo istud didicisti?* af hvil-
ken har du lärdt det? *Fenn. opin, di-
sco, inviso.*

APPETET, *v. a. docere, instituere*, lära,
undervisa. Mon leb to appetam tabb,
te ego istud docui, jag har lärt dig det.
Passiv. appetowet, appetuet, *institui*,
undervisas. Appeteje, *doctor, qui in-
stituit*, lärare, undervisare. Appeta-
stet, *dim.* litet undervisa. Appetatjet,
inchoat. begynna undervisa el. lära.

APPETUS, appetes, *n. f. doctrina, insti-
tutio*, lärdom, undervisning. Appe-
tus pekke, *dogma*, lärofats. Appetes
âlma, *discipulus*, lärjunge.

ÄR, *n. f. annona, redditus agrorum*, års-
växt. *De uberiore annona dicitur*, god
årsväxt. *Fenn. ohra, bordeum.*

ÄRA, vena, åder. Arab flâwet, *venam
secare*, slå åder. Waim-ära, *arteria*,
pulsåder. *It.* piârg-ära, *intestinum re-
ctum*, ändetarm. Tjatse ära, *meatus
sive canalis urine*, urin-gång.

ÄRAK, *vid.* orrek.

ÄRBEN, *soror*, syster. Ärbenats, *dim.*
liten syster. *It.* ärbenatjeh lepa fâi,
sorores illæ duæ sunt, de två äro sy-
strar, *cfr. äbba. F. orpana, consobrinus.*

ÄRBES, *orbis*, fader ell. moderlös. Är-
bes mana, *infans orbis parentibus, pa-
tre aut matre orbatus*, fader eller mo-
derlös barn. *Qui conjugem amisit et-
jam ärbes appellatur interdum. Fenn.*
orpo, *orbis.*

ÄRBASMOWET, *v. n. sive passiv. parenti-
bus orbari*, mista sina föräldrar.

ÄRBUL, *conjuges orbatus*, en som mistat
sin make. Ärbul wiwam, *gener meus*

D d d d

11X0-

uxore orbatus, min måg, som mistat sin hustru.

ÅRD, *n. f. locus ubi silva in alpihus incipit*, ora silvestris montium, skogsrand, det stället där skogen börjar på et berg, hvars spits är skoglös. *It. ora alicujus rei sive margo*, brådden eller kanten på et ting.

ÅRE, *n. f. causa*, orsak. Åreb åtfa, *causam querit*, scilicet accusandi aliquem, han söker at få någon orsak, at finna något fel med någon.

ÅRGESTET, *v. a. decidere*, abscindere, afhugga. Åkfit årgestet, *ramos detruncare*, afhugga qvistarne. *It. percutere*, slå, slå til.

ÅRGO, *n. f. locus arenosus consitus arboribus*, herbis autem carens, hedmark, sandigt skogland.

ÅRGOT, *v. a. amputare*, vid. årgestet.

ÅRJAK, *adv. a plaga meridioli*, söder om, på södra sidan om. Årjak påti, *ab illa parte, quæ vergit in meridiem*, veniebat, han kom södra vägen eller söder om.

ÅRJAS, (*in locum*) *adv. versus meridiem*, söder ut. Wuolgi årjas, *versus meridiem profectus est*.

ÅRJAT, (*e loco*), *a meridie*, funnan ifrån. Piägga lei årjat, *ventus a meridie spirabat*, vådret var ifrån söder.

ÅRJEK, *n. a. magis in meridiem spectans*, sydligare. Årjefne & årjebun, *adv. magis versus meridiem*, mera i söder, funnanföre. *Est locativus casus*.

ÅRJEL, årjela & årjeli, *n. a. meridianus*, ad meridiem spectans, som ligger til söder. Årjeli piägg, *ventus meridialis*, funnanvåder. Årjelah & årjelahah, *Australes homines*, qui in plaga

meridiali versantur, söderlänningar, de som vistas i söder. Årjelen, *adv. a parte australi*, söder om. Årjefne, *id.*

ÅRJELI-HENE & årjelfjene, *semina australis*, quæ ex plaga meridiana est, en förlandiska.

ÅRJEMUS, *superlat. τῆς årjeb*, maxime australis, den södersta.

ÅRJETET, *v. n. versus meridiem abire*, fara i söder. *It. activ. ad meridiem plagam vertere sive agere*, föra eller vända emot söder. Årjetastet, *dim.* Årjetatjet, *inchoat.* begynna vända emot söder.

ÅRNET, *flacescere*, marcescere, vissna.

ÅRRE, *sciurus*, ekorn. Pellis sciuri, ekornskinn, gråskinn. *It. moneta cuprea trium assium sive orarum*, en styfver. Årren åse, *portio minuscula hereditatis*, en liten del i arfvet. Årrats, *dim.* Åkt årrats, *unicus tantum obolus*, allenast en styfver.

ÅRRES, *masculus*, manlig. Årres påtfo, *rangifer mas*, v. orres, urres. H.

ÅRRAJ, årrajes, *gregis masculini pecudum dives*, rik på hann-boskap.

ÅRREW, *sciurus*, ekorn. Årrew arto, *decas pellium sciurorum*, 10 gråskinn.

ÅRROT, *v. n. esse*, at vara, vid. orrot.

ARTTA, *n. f. conditio*, finis, vilkor, ändamål. Tann årttai leb mon tunjtab luitam, *illa conditione sive illum in finem ego tibi hoc remisi*, jag har lemnat dig detta med det vilkor.

ÅSE, *n. f. portio*, del, andel. Åsebs ådtjot, *portionem suam potiri*, bekomma sin del. Åsetaka, åsetak, *cas. negat. sine portione*, utan del. Åsetaka mon fjad-dib, *expers ego factus sum*, jag blef lottlös. Årton åse, vid. arto. Åfats, *dimin.*

dimin. en liten lott. Fenn. ofa, pars, portio.

ÅSALATS, *n. a. particeps*, delaktig. Åfalats leb arbeſne, *particeps ſum hæreditatis*.

ÅSETES, åſetebme, *n. a. exſors, cui nulla eſt aut debetur portio*, lottlös; en ſom ej har någon lott.

ÅSAS, åſes, *n. ſ. merx*, vara. *Omne id, quod emitur & venditur*. Åſaſit wuonai tålwot, *merces in Norvegiæ ferre*, föra handels-varor til Norrige. *Item, mercatura, commercium*, handel. Stuur åſas, *mercatura magna*, ſtor handel. Åſes ålma, *mercator*, handelsman. Åſes ſtad, *urbs mercatoria*, köpſtad.

ÅSESTET, *v. a. mercari*, köpſlaga, handla. Mab leh todn åſeſtam? *quid mercatus es?* hvad har du handlat? Påte åſeſton, (*Dual.*) kom låt ofſ bågge handla. Åſeſteje, *mercator*, handlande. Åſeſtaſtet, *dim.* handla litet. Åſeſtatjet, *inchoat.* begynna handla.

ÅSESTEM, *n. ſ. mercatura, commercium*, handel. Åſeſtemin tuoret, *ex mercatura nimium lucrum reportare*, ſkinna i handel.

ÅSET, *v. n. ſcintillare, ſcintillas emittere*, gniſtra, gifva gniſtror ifrån ſig. Tållå åſa, *ignis ſcintillat*, elden gniſtrar. Tidnoſt tållå åſa, *e ſilice ignis eliciuntur ſcintille*.

ÅSKAL, åſkalem & åſkeldem, *n. ſ. fiducia, confidentia*, förtröſtan. Åſkaleb ſunji anab, *ei ego confido*, jag har förtröende til honom. *Fen. uſcallus, id.*

ÅSKELDES, *n. a. fide dignus & confidentia*, förtroende vårdig, en den man kan hafva förtroende til. I le ſodn

åſkeldes almats, *fide ille dignus non eſt, illi minime eſt credendum*, han är ej at lita på.

ÅSKELDET, *confidere*, lita på, förlita ſig. Ib matte åſkeldet ſunji, *ei ego confidere non poſſum*, jag kan ej lita på honom. Åſkelet & åſkålet, *id.* Åſkalåſtet, *dim.* litet förtröſta. *Fen. uſculan, confido*.

ÅSKETEM, åſketet, *v. åſkalem, åſkeldet*.

ÅSKETET, *v. n. abundanter augeri, copioſe accreſcere*, öfverflödigt ökas eller tiltaga. Ålo le ſunji åſketam, *valde accrevit grex ejus*, hans hjord har blifvit anſenligt ſtörre, *cfr. aſſketet*.

ÅSKOK, *n. a. voluntarius, benignus*, vilig, godvillig.

ÅSKOTET, *v. a. perſuadere, perſuadendo inducere*, öfvertala.

ÅSMÅRRES, *vid. ofmures*.

ASNA, *aſinus*, åſna.

ÅSNJEL, *præp. in, ad*, på, til. Alde åſnjel, *ad illum*, til honom. Jubmelen åſnjel jakket, *in Deum credere*, tro på Gud. *Apud Lyckſel. cfr. nala, luſa*.

ÅSOS, *conveniens, aptus*, lagom, tjenlig. Te le aiwe åſos, *aptiſſimum eſt*.

ÅSOT, *v. n. ſcintillare, vid. åſet, id.*

ASSJE, *n. herba, equiſetum*, fråkne.

ASSJAJ, åſſjajes, *n. a. equiſeto conſitus*, bevuxen med fråkne. Åſſjajes kadde, *ripa equiſeto conſita, ſive in qua equiſetum copioſe creſcit*, en ſtrand, där mycket fråkne växer.

ÅSSOK, *vid. ſupra uſs, uſſek*.

ASTET, *v. a. emere*, köpa. Mab kalkah todn åſtet? *quid emes?* hvad ſkal du köpa? Åſteje, *particip. præſ. emens*, köpare. Åſteje ja wuobdeje, *emtor & venditor*. Idtji åſteje parit, *emtor*

nullus repertus est sive advenit, ingen kôpare infant sig. Åstek, *particip. neg. non emtus*, okôpt. Åstestet, *dim.* kôpa litet. Åstegåtet & åstajet, *inch.* begynna kôpa. *Fenn. ostan, emo.*

ÅSTANJE, *emax, emendi cupidus*, kôpgirig, en som gärna kôper. Harbmat åstanje le fodn, *valde emax est.*

ÅSTATJET, *v. a. frequ. id. atque* åstet. *It. licitari*, falka på, bjuda på.

ÅSTELET, *v. a. emere velle*, vilja kôpa. Åstelet kalkab tuste tab, *hoc a te emere expetam*, jag skal begära af dig detta til kôps. *It. idem atque* åstet, kôpa. Åstelete maite tarbahebet, *emite quod necessum est.* Åstelatjet, *inch.*

ÅSTEM, *n. s. emtio*, kôpande, kôp. Mo åstem kirje, *(per idiotism.) liber quem emi*, boken som jag har kôpt.

ÅSTO, *n. a. emtus*, kôpt. Åsto påtsoi, *rangifer emtus*, en kôpt ren.

ÅSTO, *n. s. cortex viburni*, videbark.

ÅSWEDADET, *v. a. moliri*, vid. killot.

ÅTSA, *n. s. collare, focale*, halsduk, krage. Silb åtsa, *focale sive collare argenteum*, silfverkrage. Åtsa-låppa, *pectorale*, bröstlapp.

ÅTSES, *vinculum, quo duo retia combinantur*, et band at binda ihop 2:ne nåt.

ÅTSET, *v. a. querere*, fôka. Mab leh todn åtsfemen? *quid quæris?* hvad fôker du? Åtsf, ja tije kalkebet kaudnet, *querite & invenietis*, fôker och j skolen finna. Åtsfeje, *qui quærit*, en som fôker. Åtsfegåtet, *inchoat.* begynna fôka.

ÅTSEM, *n. s. exquisitio*, fôkande.

ÅTSELET, *v. a. desiderare*, sakna. Idtjib maitek åtsfele, *nihil desiderabam*, jag saknade ingen ting. Qwekte påt-

foit åtsfelab, *duos desidero sive deesse video rangiferos*, jag saknar tvånne renar. Åtsfelowum, *particip. pass. desideratus*, saknad. Åtsfelastet, *dimin.* sakna litet. Åtsfelatjet, *inchoat.* begynna sakna.

ÅTSELADDET, *v. a. frequ. idem atque* åtsfelet.

ÅTISO, *n. s. id. qu. åtsfem. It. åtsfo & åtsfok, vel åtsfokes, n. a. quesitus*, fôkt. Te le to åtsfo ålma, *hic est quem quæstisti vir*, här är den af dig efterfôkta mannen.

ÅTSÅTET & åtsfetet vel åtsfatet, *(ut plures scribunt Auctores) exquirere, scrutari*, utfôka, ranfaka. Åtsfåte puorist, *scrutare probe*, underfôk noga. Åtsfåtete etjebte, *scrutamini sive tentate vosmet ipsos*, ranfaker eder fjelfva. Åtsfåteje, *scrutator*, ranfakare. Åtsfåtaftet, *dimin.* litet underfôka. Åtsfåtåtjet, *inchoat.* begynna ranfaka.

ÅTSÅLWAS, *n. s. scrutinium*, ranfakning, underfôkning.

ÅTSÅTEKE, *particip. neg. non inquisitus*, som ej är underfôkt. *It. impervestigabilis, qui pervestigari nequit*, out-ranfakelig.

ÅTSÅTEM, *n. s. scrutinium, probatio*, ranfakning, prôfning.

ÅULO, *n. s. tabes, nix resoluta, v. ruweslk.*

ÅULOT, *v. n. tabescere, calore resolvi*, tina, smalta. *De nive tabescente & aqua exinde orta dicitur*, fåges om vatten af snô som smälter.

ÅUROT, *v. n. metn percelli, extimescere*, blifva rådd. Åurostet, *dimin.* blifva litet rådd. Åurogåtet, *inchoat.* begynna blifva rådd.

ÅURO-

ÅUROTET, *v. a. terrere*, ikråma. Åurotib so taina hālin, *isto ego illum sermone perterrefeci*, jag ikråmde honom med det talet.

ÅUTO, āutos, āutohet, *v. auto*, autohet.

ÅUTOT, *v. n. lavatione uti vaporis*, vapore aquæ calidæ lavari, bruka immbad, bada sig i ångan af varmt vatn.

ÅWER, *n. f. violentia*, vis, våld.

ÅWET, *v. a. timere*, frukta, vara half-rädd. Awab mon fuste, *ego illum ferre timeo*, jag är nästan rädd honom.

Å

ÅBBAR, *situla*, āmbare, *v. ebber*.

ÅBMET, *attingere*, nå, hinna til. Idtji ābme pira petseb, *amplexu pinum comprehendere non potuit*, pinum amplecti non potuit, han kunde ej famna om tallen. Idtjib ābme pātet, *venire non poteram*, ob brevitatem temporis aut loci distantiam longiorem, jag hant ej komma.

ÅBN, *n. f. materia*, id, ex quo quid faciendum est, āmne.

ÅBRO, *n. herba*, rumex alpina, fjällsyr, fyrgrås som växer i fjällen.

ÅDNA, ādnak, *n. a. multus*, mycken. So tārretin ādnak almog, *illum secutus est multus populus*, mycket folk fölgde honom. Comparat. ānab, mer. Tatte ānab, *eo magis*, desto mer. Superlat. ānamus & ānaimus, aldramåst. Tah ānamuseh, *plerique*, de flåste. Ånamust, *adv. maxime*, måst.

ÅDNAM, *terra*, jord. Alme ja ādnam, *cælum & terra*, himmel och jord. Same ādnam, Lapponia, Lappmark. Sa-

me ādnamen le fodn paijanam, *in Lapponia natus est*.

ÅDNAMALATS, *n. a. terrestris*, jordisk.

ÅDNANET, *v. n. augeri*, accrescere, för-
ökas, blifva mera. Sije kalkeh ādnanet, *augebuntur*.

ÅDNATATTET, *nimis magna loqui*, *inconsiderate loqui*, tala för mycket stort och obetänksamt. Satta ib lul ādnatattet, *quod præfiscine dixerim*.

ÅDNATAKES, *suspiciosus*, misstänksam.

ÅDNO, *amnis*, å. Ådno kadde, *ripa fluvii*, åstrand.

ÅH, *3. pers. plural. verbi auxiliar. negativ. ib.* Åh sije matte, *illi nequeunt*, de kunna ej. Åhn, *prima pers. dual.* Åhn māi pāte, *nos ambo non venimus*, vi två komma ej.

ÅHDET, *v. a. imitari*, *vocem vel gestus alicujus referre studere*, hārma, apa efter. Åhdeje, *mimus*, qui gestus vel loquelam alterius imitatur, en som hārmar.

ÅHDEM, *n. f. imitatio*, studium imitandi, hārmande, efterapning.

ÅIDNA, *n. f. valetudo*, hālfa. Puore āidna, *valetudo prospera*, god hālfa.

ÅIDNAHA & āidnahem, *idem. It. salus, salutatio*, hālsning. Sardnot āidnahe-meb, *dicite salutem*.

ÅIDNES, *n. a. sanus*, fund, hālsosam. Åidnes āppetus, *doctrina sana*. I le tatt āidnes almats, *ille sanus non est, malus vir est*, han är ingen god man. Åidneswuot, *subst. vid. warres*, warreswuot.

ÅIDNESJA, āidnesjem, *vid. āidna*, āidnahem.

ÅJENES, *n. f. mora*, hinder, *v. ajenes*.

ÅIG, *n. f. possessio*, egendom, besittning.

Mo le tatt åig, *mea ista est possessio*.

ÅIGAD, åigat, *possessor*, ågare.

ÅIGO, *n. a. proprius*, egen. Åigo wålja, *frater germanus*. Åigo tawer, *propria possessio*.

ÅIGOWUOKE, åigowuot, *n. f. proprietar*, egenkap. Jubmelen åigowuokeh, *attributa Divina*, Guds egenkap.

ÅIKOT, åikotet, åikom, *v. aikot &c.*

ÅIMESK, *n. a. verecundus*, blyg, blygsam. Åimesk mana, *infans verecundus*.

ÅIMOSKADDET, *v. n. erubescere*, blygas. Idtjin åimoskadde, *non erubuerunt*.

ÅITE, åiten, *vid. eime, eite &c.*

ÅITO, *n. f. locus separatus*, enrum, fårskildt rum. Åitosne hålet, *in secreto colloqui*, talas med i enrum.

ÅITOIT, åitot, *adv. seorsim*, fårskildt, affides. Wadson åitot, *eamus seorsim*, låt ofs gå affides. *Austr.*

ÅITOTET, *v. a. avertere, remove*, afvånda, bortvånda. Tjalmit åitotet, *oculos avertere, aliorsum prospicere*, vånda bort ögonen, se bort.

ÅITOTEM, *n. f. averfio*, bortvåndande.

ÅKT, åkta, *n. a. genuinus, legitimus*, åkta, laglig. Åkt ålma, *maritus genuinus*, åkta man.

ÅKTO, *adv. consulto, de industria*, med flit, upfåteligen. Åkto naute leb takkam, *ita de industria feci*, jag har med flit så gjordt. Miålan åkto, *id. It. adjective*: Miålan åkto suddo, *peccatum proaereticum*, upfåtelig fynd.

ÅLE, *noli*, låt blifva, *vid. ale.*

ÅLEK, åla, *n. f. grex*, hjord. Ålekam, *grex meus*, min boskap. Åla ålma, *vir dives pecudis*, en rik man på boskap.

ÅLAD, åladeje, *vid. ålolats*.

ÅLJO, *n. f. diligentia, industria, flit*. Stuora åljo, *magna industria*. Åljost, *cum industria, omni nisu*, med kraft. *Adverbial*.

ÅLJETET, *curare, operam dare*, vårda sig, beflita sig. I fodn åljet parget, *laborare is non curat*, han vårdar sig ej at arbeta. I åljet påtet, *venire non curat*, han bryr sig ej om at komma, *cfr. wassjet*.

ÅLJOK, åljar, *industrius, gnavus*, flitig, arbetsam. Åljokeh orrote, *diligentes estote*. Åljokwuot, *diligentia, industria, flit*.

ÅLJOSIKT, åljokt, *adv. diligenter*, flitelligen.

ÅLJOTEBME, *n. a. otiosus, desidiosus*, *lat. Åljotes, id. Åljotes almats, homo desidiosus*, en lat människa. Åljoteswuot, *pigritia*, lättja.

ÅLJOTOWET, *v. n. ignavum fieri*, blifva lat.

ÅLLAJET, *v. n. reviviscere, vid. jellajet*.

ÅLLOB, *negativum primæ personæ plural*. Ållob takka, *ne faciamus, minime faciamus*, låt ofs ej göra. Ållon (*dual.*) wuolge, *ne abeamus*, låt ofs bågge ej gå eller fara bort. *Secundæ personæ plural*. ållote. Ållote jakke, *minime credatis*, tron ej. 3. *Perf.* ållus. Ållus kåttjelus, *ne tentet, periculum non faciat*, han må ej försöka. Ålluska sive ålluskan (*dual.*) påtus, *non veniant*, de två måga ej komma, *cfr. ale & conjugationem verbi negativi auxiliar. Ib.*

ÅLO, *n. f. grex pecudum*, boskaps-hjord. Sautsi ålo, *grex ovium*, fåra-hjord. Ålots,

Ålots, *dimin.* en liten hjord. *Fenn.* elo, *seges*, växande fåd. *cfr.* ålek.
 ÅLOLATS, *dives pecudis*, rik på boskap. Stuora ålolats le fodn, *valde dives est pecoris*, han är mycket rik på boskap.
 ÅLOTALLET, *v. n. augescere, accrescere, (de pecudibus dicitur & grege)* växa til, föröka sig, trivas. Såges om boskap.
 ÅLWET, *v. a. animadvertere*, märka, förmärka, *vid.* elwet.
 ÅMBIKT, *n. f. munus, vid.* ammat.
 ÅN, ån-ko, *conj. quam, ån.* Puoreb ån ko fodn, *melior illo, sive quam ille*, bättre ån han. *Rectius tamen & lingue magis conveniens est*, puoreb fuste, *melior illo*.
 ÅNAB, tatte ånab, *vid.* ådnak.
 ÅNABU, ånebut, *adv. magis, plus, mera.*
 ÅNAHET, *v. a. nimis multum esse ducere*, tycka vara för mycket. Ånahi mak-fob, mab lijeb ådtjom, *merces, quam acceperam, nimis ei magna visa est*, han tyckte, at betalpingen, som jag hade fått, var alt för stor.
 ÅNAK, *ursus mas*, hann-björn.
 ÅNAKUTJEH, *n. a. plural. multi, satis multi*, många, nog många.
 ÅNANET, *v. n. augescere, vid.* ådnanet.
 ÅNAMUST, *adv. maxime, vid.* ådnak.
 ÅNATJUMUS, *pars maxima, plerique*, största delen, de flesta. Ånatjumuseb leb ådtjom, *partem maximam accepi sive nactus sum*, jag har fått det mesta. Tah ånatjumuseh sijast, *plerique illorum*, de flesta af dem.
 ÅNDET, *v. a. efficere*, beställa, uträtta. Mab kalkah todn åndet? *quid efficies?* hvad skal du uträtta?
 ÅNDEM, åndahem, *n. f. negotium*, fylla.

ÅNDOKES, *laboriosus, industrius*, beställsam, arbetsam.
 ÅNE, åneb, *v. ådna, ånab.* Åne åneb, *magis magisque*, mer och mer.
 ÅNETET, *v. a. augere, multiplicare*, föröka. Sodn kalka ånetet to fajob, *augebit semen tuum*.
 ÅNETEM, *n. f. multiplicatio*, förökande.
 ÅNGEL, *angelus*, ängel.
 ÅNO, *amnis, fluvius*, elf. Åno kadde, *ripa fluvii*. Ånots, *dim.* en liten elf.
 ÅNOI, *avunculus, matris frater*, morbroder.
 ÅPPAR, *vid.* eppar. *Fenn.* apärä, *notus*.
 ÅPPEL, *pomum*, äpple. Åppel muor, *pomus*, äppleträ.
 ÅRANET, *v. n. vid.* wirrtot.
 ÅRDN, årdna, *negotium*, ärende. Årdnats, *dimin. idem*.
 ÅRDNET, *destinare, proponere sibi*, årna sig, fatta sig före.
 ÅREDI, *n. f. vid.* årdn.
 ÅRES, årenis, *diversus, distinctus*, skild, afskild.
 ÅRETET, *v. a. vid.* eretet.
 ÅRLOG, *honestus, decorus, bene audiens*, ärlig. Årlog almats, *homo honore dignus*, ärlig människa. Årloglaka, *adv. honeste*, ärligt. Årlogwuot, *honestas, honor, åra*.
 ÅRO, *n. f. honor, heder, åra.* Åro teuwass, *honorabilis, honore dignus*, äre-rik, ärefull.
 ÅROTEBME, årotes, *infamatus, ignominia notatus*, oärlig, vanfrägdad.
 ÅROTET, *v. a. honorare, honore prosequi*, åra, hedra. Årotum, *honoratus*, ärad.
 ÅRTA, *pisum*, ärt. Ärtit pårret, *pisæ comedere*, äta ärter.
 ÅSKA, åskan, *adv. adhuc, annu.* Åska le tob-

tobben, *illic adhuc est*, han år ännu där. *It. tandem*, omsider. Åska te taje-
tab, *nunc demum intelligo*, nu änd-
teligen förstår jag. Åska talle kullab,
nunc primum audio, nu först hör jag.
It. postea, efteråt, sedan. Wuostak
mon, åska te todn, *primum ego*, post-
ea tu, först jag, sedan du.

ÅSKALET, *v. n. luxari, ex artu distor-*
queri, gå eller vridas utur led. Juol-
ke åskali, *pes luxabatur*, foten blef
led-vriden.

ÅSKALTATTET, *v. a. luxare*, ledvrida,
vrida eller bryta utur led. Åskaltat-
ti juolkeb, *pedem luxabat*.

ÅTJA, *alius*, en annan. Åtja ålma, *alius*
vir, en annan man. Ib åtjaseb tete,
aliud non scio, jag vet ej annat. Åtja-
seh & åtjateh, *alii*, de andra. Åtja-
laka, *adv. aliter*, annorlunda.

ÅTJATATTET, åtjatuttet, *v. a. immuta-*
re, förändra. Åtjatattem, *immutatio*,
förändring.

ÅTJATUET, åtjatowet, *immutari*, för-
ändras.

ÅTIK, *acetum*, åtticka.

ÅTSITJE, *vid. atlitje*.

ÅTTIGEH, åttikeh, *parentes, pater ma-*
terque, föräldrar, *vid. aitegeh*.

ÅUTJET, *v. a. incitare, instigare*, reta,
uppågga, *cfr. autjo, unde ortum est*.

ÅWET, åwem, *vid. awet, awem*.

Ö

ÖHLOT, *v. a. comparare sibi, acquirere*,
förskaffa sig. Öhlo allafat karwoit,
compara tibi vestes, skaffa dig kläder.
I widnotes almats maitek öhlo, *bo-*
mo desidiosus nihil boni sibi acquirit,
en lat människa förvårfrar sig ingen
ting, *cfr. auket, ablet, rikkot*.

ÖITOIT, *adv. aliorum*, annorstådes
bort. Öitoit kåttjet, *aliorum respi-*
cere, oculos avertere, se bort. Öitoit
wigga, *aliorum abire studet*, han vil
bort en annan väg.

ÖNTSET vel öntsfot, *v. a. curare, curam*
gerere, bry sig om, vårda. Walla ib
öntse mabken, *sed non quidquam cu-*
ro, Act. 20: 24. Kåtebs öntsfot, *domus*
sue sive rei familiaris curam gerere,
förestå sit hus, *cfr. laketet, tjodtjotet*.



A.

Abbor, wuofkon, skådek, littek.
Accord, litto, nörto.
Accordera, littob takket, littotet, nörtotet.
Adel, *adelig*, frókok, adeles álma.
Aderton, kaktse mubbe lokkai. *Den adertonde*, kaktfad mubbe lokkai.
Advocat, autest wasteteje, hál-álma.
Af, luste, lute. *Han fick af honom*, ádtjoi luste. *Præpos. a, ab, ex, per ablativum casum exprimitur, ex. gr. af silfver*, silbast, *af Gud*, Jubmelest.
Afbarka, karrab waldet, lågget, njallatet, nietsetallet.
Afbedja, biddet, andagas anot.
Afbilda, muototet.
Afbryta, rasta tåjet, måtjestet, matsestet, tlópket.
Afbräck, skada, massen.
Afböja, erit kaitetet, erit jårgelet, hesjotet.
Afbön, biddem, andagas rákkålem.
Afbörda, nådeb erit piejet, nådeb keppetet.
Afbörda sin skuld, welkebs makset.
Afdanka, heitet, kattjetet, kleppet.
Afdraga, keppetet, utsetet, wanotet. *Afdraga huden*, njuowet, njasket.
Affalla, erit kattjet.
Affärda, erit rajet, saddet, kalget.
Afföda, fakkus, qweddo, tjuk, mana.
Afgöra, ållet, låptet.
Afgå, erit wuolget, erit mannen.
Afgålda, welkeb makset, makset.
Afgårda, kiårdab takket, slagget.
Afgifva, waddet, háiketet. *Afgift*, takkalwas, skatte, makso.
Afgrund, haute, waule, jårto.

Afgud, páito Jubmel, seite, faiw.
Afhandla, ålletet, låptet, sjåtetallet.
Afhjelpa, kajot, kalget, wekketet.
Afbåmta, tåpot erit, katotet.
Afhålla, pignotet, ulkotet, tsagget. *Afhålla sig*, tsappet, kattet.
Afbugga, jagkeldet, ånetet, werdet, rasta tjuoppet.
Afhånda, katotet, erit waldet.
Afböra, kuldelet, kuldelaftet.
Afklippa, pesketet.
Afklåda, karwoit nuolet. *Afklåda sig*, nuoletet.
Afkomma, *afkomlinge*, maddo, mangeltes puolwa, párad.
Afkunna, kullatet, tetetet.
Afla, abletet, sakkatet, wuolgatet. *Afla*, eller *förwårfsa sig*, tjågget.
Astemna, lappet, qwodet.
Aflida, jabmet, salatet, tsauketet.
Aflifva, hággab waldet, jabmetet.
Aflåta, luitet, likotet, heitet, orrojet.
Aflång, kukkotefi, skoldnjok.
Aflågga, erit piåjet, erit luitet, katotet, lappet.
Aflågsen, kukkes, kukkes laido tuoken, swikke tuoken.
Aflöpa, *se afrinna*. *Saken aflopp således*, naute taina atain sjaddai.
Aflöna, palkab waddet, makset. *Aflöning*, palka, makso.
Aflösa, nuolet, luitet, tjåutet.
Afmatta, kiåudatet, filotet, waipetet.
Afmåla, kirjetet, pajnetet, puoikaldattet, måhlet.
Afmåta, suldet, måtet, stikkostet.

E e e e

Afnä-

Afslåmare, åsteje, tåpoje.

Afslåna misgärningar och synder, affjit ja måddoit erit njameslet ja katotet, fikketet, wassketet.

Afplanka, fårretet.

Afrad, kordne takkalwas.

Afråda, hesjotet, wakotet, piettot.

Afrita, skantet, menstereb takket, kirjetet.

Afrätta, se *afsliva*.

Afsaknad, åtselem.

Afseende, kätjeslem, kätjeslak, märke. I *afseende på honom*, so kautai.

Afsides, tåres pelen, farr.

Afsikt, märke, aikom, usjolmes.

Afskaffa, katotet, heitetattet.

Afsked, rajem, luitem, ailewiesatem.

Afskeda, rajet, luitet, ailewiesatem.

Afskilja, fårretet, qwektetet, tjuoldet, ratket, juoket.

Afskrap, heitates.

Afskrifva, mubben kirjen tlagge tjalet. *Afskrifva på en räkning*, keppetet, wasskot, srukhet.

Afskräcka, paldet, erit paldet.

Afskräckt, pallajam, paldom, åurom.

Afskåra, rasta tjuoppet.

Afskudda, erit palkestet, katotet.

Afslå, nadot, neikot, piettot, ruoptjet.

Afslag, nadom, piettom.

Afspisa, *afspisa med fagra ord*, tjabbe nialmin ajetet. *Afspisa*, *gisva mat åt*, kalletet, piabmet.

Afstå, orrojet, heitet, luitet.

Afsåga, *afsåga sig*, erit jättet.

Afsätta, kattjetet, kleppet. *Afsatt*, heitetum, kattjetum.

Afsvärja, erit jatet, erit wuordnot.

Aftaga, utlanet, gället, mangas mannet.

(Om månan) kesot. *Aftaga*, (begripa) arwetet, tåbdet, skenot.

Aftal, lasskaltak, se *accord*.

Aftappa, keppetet, kälketet.

Afton, ekked. *Aftonsång*, ekkedes-måssö.

Aftorka, niamestet, niamet, likkot, sakkar-tet, wasskaltet.

Aftråda, erit wadset. *Aftråda sin rätt*, åsebs luitet.

Aftryck, kawe, skåuwe, muto.

Afund, niddo, udnoteswuot, katsem.

Afvel, se *afslå*.

Afvog, mådsö, mådsok.

Afvika, kaiwet, swikketet, suoppet, erit wuolget.

Afvita, miåla-wanak, kaiwes, piådak.

Afvittra, arbeb juoketet.

Afvända, erit jargelet, åitoit jargelet.

Afvånja, harjanemest heretet, harjanem lakeb katotet.

Afvärja, wåret, warjelet, kattet.

Aga, pakkatus. *Agalös*, pakkateke.

Agg, nirbme, wassje, niddo.

Agn, kordne kårrek. *Agn*, som sättes för djur, septe.

Akta, kattet, laketet, öntfot. *Akta*, hålla före, adnet.

Akt, kattem, akfatallem.

Aktad, adnetum.

Aktning, kudne, wuolo.

Aktsam, warokes, wirbmok, rajanes.

Alarm, fluibme, flaine.

Alder, leipe.

Alfvar, alwar, tuoda. *Med alfware*, tuodast, alles alwarest.

All, alla, kaik, kaikeh, fara kutte. *Med alla*, ikkat, akten åiwen.

Allestädes, farta saijen, juoka paiken.

Altid, farta palen. *Altjämt*, akest, inta, alo. *Alt sedan*, kitta tatte palest. *Alla redan*, juo, jo, juokokats.

Altsammans, kaik tun. *Alt för mycket*, hila, ilak. *För all ting*, aines.

Alden

Aldenstund, jutte. *Alt så*, naute.
Allehanda, kaikalakafats. *Aldeles*, aptsa,
 aiwe allast.
Alsmågtig, kaikwekkes, kaika radeje. *Al-*
ingen, i kuttek, i kâke, i mike, i aktek.
Aldrig, i kâllek. *Aldrig en*, i aktek. *Al-*
drig sedan, i kâllek taft. *För aldrig*
så mycket, i manke diet.
Allena, aktok, aktain. *Allenaft*, koros. *Al-*
lenaft du ville, fattah wall fitalih.
Almoge, almog, fuolke.
Almosor, wate meh, watek. *Almose-hjon*,
 hâjo, fattog, almoſteje.
Allmän, kaikafats, kaiki.
Aln, ſlikko.
Aldra, *aldrastörst*, kaiken ſtuoraimus.
Alster, *ſe afföda*.
Altare, Altar.
Alun, alun kedke.
Amma, ntidje edne, pajeteje, niammateje.
Amper, brittjok, baſkok, karres.
An, *gå an*, ſjättet. *Huru mår du? det går*
an, maktes wiefö? dauk kuit.
Ana, *det anade honom*, etjes ludne tâbdi,
 aiwe ko tieti.
Anamma, tuoftot, tuoftotet, waldet.
Anbjud, falet, kättjelet.
And, *gräs-and*, ſjuotſjo, laggets, ſnartel.
And, *ſkörde-and*, tjuoppem pådd.
Andas, wuoigneſtet, lagket, addanet.
Ande, wuoigenes, addanes. *Gifva up an-*
dan, tſauketet, jabmet. *Andedragt*,
 wuoigneſtak, addanes. *Andelös*, hægga-
 tebme. *Andtappa*, tappaltak.
Andakt, ailes ajatallem, ajatallem. *Andåk-*
tig, jubmelfruktoĝ, ailes ajatallemin kul-
 deleje. *Andåktigt*, ailes ajatallemin, ſtuor-
 a ajatallemin ja kuldelemin.
Andåktig bedjare, waimoſt råkkåleje.
Andel, åſe, lotto, febre, part.

Andelig, wuoignelats.
Andraga, auti puoktet, ſardnot.
Andre, åtjaſeh, åtjateh. *Den andre*, mub-
 be, mubbad.
Anfall, ladem, råbmolem. *Anfalla*, ladet,
 råbmot, låutadet, tårotet, tjuotſet.
Anfakta, kättjelet, waiwetet. *Anfaktning*,
 kättjelem, waiwetem.
Anfordran, raukem, tjodtjotem, waino-
 tem, riktem. *Anfordra*, riktet, rauket,
 krakſjot, tjodtjotet, wainotet.
Anföra, tålwort, wirdetet, laidet, wadſetet.
Anförare, tålwoje, laideſteje.
Anförtro, jakketet, wuorkai waddet.
Anförtrodd, jakketum, waddetum wuorkai.
Anförvant, *anförvanter*, *ſlågt*, lawe, på-
 rahah, pårolats.
Angelägen, tarbes, aines. *Angelägenhet*,
 tarbeswuot, tarbek; tarbo.
Angenäm, likokes, hauſkes, murretes.
Angifva, qweddet, pajetet, hålet.
Angifvare, qweddeje, pajeteje, håleje.
Angripa, låutet, ladet, tårotet. *Angripa*
eller begynna, alget, algetet.
Angränsfande, lakkaimus, lakkas.
Angå, kullot, pätet, ſjättet. *Angående*,
 kautoi, qwettai, qwouloi.
Anhang, ſebre, akta pele, kradnah, pällafatjeh.
Anhålla, maddet, adnot, råkkålet, ano-
 tet, åiket.
Anhörig, *ſe anförvant*.
Ankare, ankar, aija kedke.
Anklaga, *ſe angifva*. *Anklagan*, qweddo.
Ankomst, påtem, påtaltak.
Anledning, tilje, tarbme, wikke.
Anlete, muoto, arodeje, tjalneh.
Anlita, *ſe anhålla*, wekkeb maddet.
Anlägga, algetet, kaudnetet, wiggetet, tjod-
 tjaldattet, tſeggetet.
Anlända, puoktetet, pätet, jakſetet.

Anmoda, *se anlita*, *anhålla*.
Anmåla, tetetet, fardnot, peljetet.
Anmärka, märket, mithmet, tsekkotet, muitos waldet, aitet.
Annan, átja, mubbe. *Hvarannan*, qweibme qweibmebs, kaskabfa. *Annorledes*, átja laka, átja wuokai.
Anor, párad, lawe lokko, maddo.
Anordna, piejet, laget, fjättet.
Anropa, tjuorwot, tjuorwotallet, rákkålet.
Anrätta, reidet, karwet.
Ansa, káttjet, káttjon adnet, neutot.
Anse, kátjett, adnet. *Jag anser dig för god*, puoraken to adnab.
Anseende, wuoke, muoto. *Anseende (dignitas)*, hewokwuot, aiweswuot. *I anseende til*, kauto, qwettai.
Ansenlig, hewok, wuokok, wuoidnos.
Ansenligen, aimo, málked.
Ansikte, muoto, arodeje.
Anskaffa, reddot, karwet, laget, måråtet, risot, hugset, warkot, óhlot.
Anskri, tjuorwom, kiljom, kajem.
Anslag, aikom, algetem, uffjolmes.
Anslå, nammatet, meretet, tsekkotet.
Anspraak, håla, tjodtjotem. *Göra anspraak*, hålab takket.
Anstalt, ordnig, lagatas, piejem, piejetus.
Anstalta, laget, piejet, hugset.
Anstifta, *se anrätta*, *anordna*.
Ansticka, painetet, pahdet, pastet.
Anstå, fjättet, dákkahet.
Anställa, *se anrätta*, *anstifta*.
Anständig, fjáttok, wuokok, tjabbe.
Anstöt, *af sjukdom*, ádtjotallem puotselwafest. *Anstöt*, *stöt*, nortetem, nollatem.
Anstötelig, owuokes, ofjáttokes.
Ansvär, swarom, fuoppe, kartjaseh, tjodtjom, qweddem, wafsetem.
Ansols, wuofte peiwen, wuoflan.

Anfökning, maddem, waitem, anom.
Antaga, nalas waldet, tuoflot, waldet.
Antal, lokko, nauka, tákke.
Antasta, ladet, tårotet, rábmot, rábmoleet.
Antekna, mithmet, tsekkotet, tjalet.
Antingen, jogo.
Antråda, alget, algob takket.
Antyda, tetetet, kullatet, peljetet.
Antvarda, jakketet, waddet, luitet.
Antända, tsekket, puolajattet, snjuwkelet.
Anvisa, wadsetet, wuofet, rajet.
Använda, pargon waldet, brukot, auken takket. *Använda arbete*, pargob piejet, parget.
Apa efter, hadet, tjowot wigget, mubbe mangel takket.
April månad, wuoratjis mano.
Arbeta, parget, tuojohe, widnohet, takket. *Arbetadt silfver*, takko silba.
Arbete, pargo, widno, tuoje. *Arbetsam*, tuojar, pargok, pargales, ukkar.
Arrendera, palka wuofte luitet, luitet.
Arf, arbe. *Arfvinge*, arbolats.
Arg, pahas, fuonos, puofjak, mårak, affmak.
Arglistig, fluokes, fluokes paha. *Argbet*, pahaswuot, fuonoswuot.
Argfint, mårak, puortos, kårrok.
Arm, álke, kát, álken aiwe rajai kátast. *Arm-båge*, kardnjel. *Armhåla*, káta wuole.
Arm, *fattig*, hájo, tarbaheje, niádalats, kówe. *Armod*, fattogwuot, hájoswuot.
Ars, patta.
Art, nale, wuoke, flaja, art. *Väl artad*, wuokok, artalats. *Illa artad*, paha nalek, pahas wuokest.
Artig, haufkes, fuottes, kudnes, murre.
Arvode, palka, makfo, takkem palka.
As, máska kroppe, parwo, skyro.
Ask, *liten låda*, skappo, kistots.
Aska, kuna. *Falaska*, kappanjes.

Asp,

Aſp, ſuppe. *Af aſp*, ſuppeſt.
At, jutte, atte, waj. *At icke*, abma.
Ax, aks, kordne kâra. *Gå i ax*, akſit wuotjet.
Axel, âlke, hardo. *Axel-ben*, pedges. *Axel-
 bred*, hardoj, hardajes.
Axul, âlg, juolke.

B.

Baeke, tâwa, puold, meto, wuoſto, we-
 ra, werak, nålt.
Bad, paſſalwas, paſſetern, laūgo. *Bada
 ſig*, paſſatet.
Badda, paketet, paitetet, pakettet.
Bagare, laipe takkeje, laipoje, bakoje.
Bak, påktjo, patt, mange ketje. *Baktala*,
bakdanta, påktjoſt hålet, padnatallet,
 mangeltet hålab adnet. *Bake på en knif
 eller dylikt*, ſkjibmar. *Bakeſter*, påktjoſt,
 påktjo tuoken, mangelt. *Bakdelen*, man-
 ge ketje, patta ketje. *Baklåder*, ruojes.
Baklånges, ruoptoleſi, pignos. *Bakfram*,
 mådfot, ruopto ketji. *Bakbinda*, kâtit
 påktjoi tjadnet. *Bakflug*, ſuolle piwteje,
 paha ſluokok, ſluokes. *Bakſtamm*, man-
 ge ketje ſtabne, wadnaſen mange ketje.
Baka, bakot, laipot. *Bakugn*, bakom
 wuobdne.
Balja, tâpp, ſkuoundo. *Vattu-balja*, ſaja,
 tjaſſe ebber.
Balk, ſlaggek, kaſka ſlaggek. *Balk i la-
 gen*, pekke laga kirjen.
Ban, bana, ſjaljo, mållatum palges, ſjalk.
Bana, bana vågen, ſjalket, kâinob takket.
Band, tjadnes, badde, paſſe, kiâldak. *Et
 band af tjuſſvar*, ſuola ſebre, ſuolleki ſåle.
Bane, kâddatallem, jabmem, ſpiejo.
Bank, ſand-bank, qworgo, ſadde tjârro.
Banko-ſedel, pappar pednik.
Banka, håſet, ſlabmet, qwoſgnetet.
Banna, pelket, ſjârgot. *Bannas, ſe ſvâr-*

ja. *Bannor*, pålko, påkatallem, tſet-
 faſtatem, ſjârgom.
Bar, puodſot, puodſos, rittſo. *Bara*, kuo-
 ros, tjâlga, fatta, fatta wall.
Bardiſan, qwekte autjok ſwerde.
Bark, karr, qwoſmar, qwolmes. *Barka*,
 qwolmeſtet, karrab waldet. *Barka lå-
 der*, barkotet.
Barm, puogn, âtſa.
Barmhertig, armokes, arjokes. *Barmher-
 tighet*, armokeswuot.
Barn, mana, juglo. *Barna-barn*, ajoweh.
Barnsbôrd, mana tarbo, mana piâbmem,
 mana ſångo. *Falla i barnſång*, nirwe-
 ket, mana ſångoi ſjaddet, kâttjein peiwei
 påtet. *Barnmorſka*, tſagg-edne. *Barn-
 lekar*, mâna tuokor. *Oâkta barn*, luo-
 wes mana, juolke mana, ſjaljo mana.
Linde-barn, kâtka mana. *Barnſlig*, ma-
 nalats, manalakats. *Vara barnſlig*, ma-
 naſtattet, manafallet.
Barr, kâtſe, todkom.
Barſk, feldes, wuowdnajes, raimes.
Baſa, ſwaſkot, ſwintet.
Baſt, wedde. *Baſta och binda*, weddet,
 tjadnet.
Bearbeta, parget, pargetet, wiggetet, tjabtjet.
Beblanda, maſſetet, maſket.
Bebo, orrot, wiefot, wiefob takket. *Ej
 kunna bebos*, i orrotattet.
Bebåda, puodgeſtet, ſakaſtet, ſakab takket.
Beck, ſuokom tarwe, kaſſe.
Bedas, adnot, maddet, waitet.
Beden, maddetum, anotum.
Bedja, råkket, råkkålet, tjuorwotet. *Bedja
 eller anmoda*, kottjot, maddet.
Bedraga, pettet, taret, willetet, ſluoket.
Bedraga ſig, ejer, willet, tjajanet, med-
 det. *Bedragare*, tjajeteje, petteje, tareje.
Bedriſter, takkoh, pargoh.

Bedrifva, takket, parget, autetet.
Bedråglig, pettokes, tareles, fluokes.
Bedrågeri, pettem, tarem, fluoke.
Bedröfva, waiwet, waiwetet, huinotet, furgob takket. *Bedröfvas*, waiwastowet, huinot, furgob ådtjot.
Bedröfvad, huinos, furgolats, wajeteje.
Bedröfvelse, waja, furgo, muode.
Bedyra, tjärget, tjärge fardnot, wuordnot.
Befalla, trawet, kottjot, piejet. *Befalla sig i Guds hand*, jubmelen kåten wuolai etjebbs waddet. *Befallning*, kottjom, piejetus, buda.
Befara, pallet, taiwot, warotallet.
Befatta sig med, takkamusen waldet, etjebbs taffan piejet.
Befinna, kaudnet, aitsset, wuoptestet, qworaset. *Blifva befunnen*, kaudnetallet, påtatallet.
Beflita sig, åljob waldet, hugfob waldet, wigget, wainob adnet.
Beflåcka, pahdet, pådwet, tuolwatet.
Befogad, ålles wikkeb adneje, fjåttok.
Befordra, autetet, mårråtet, wekкетet, wiggetet, pajas puoktet. *Befordrare*, wekketeje, mårråteje. *Befordran*, wekкетem, mårråtem.
Befrakta, skippeb palket.
Befria, luitet, rafai puoktet, mainetebmen kaudnetet, fåddotet, tjåutet, nuolet, fritakket. *Befrias*, piåset, tjåutatallet, tjåutetowet. *Befrielse*, piåsem, tjåutatallem.
Befrynda, pårahan takket. *Befrynda sig*, pårahan fjaddet, waldotet.
Befrånja, se befordra.
Befukta, tåbbotet, luwatet, låktet.
Befullmäktiga, ålles famob waddet, tsegget, fajjas piejet, weldeb waddet, fullmakteb waddet. *Befullmäktigad*, ålles famoin mannemen.

Befål, welde, makt. *Befålhafvare*, weldeb adneje.
Befåsta, nannotet, skanseb takket, tjärgetet, nannostattet.
Begabba, albetet, nalfet, tjaimet, spåddet, spetjatet, narret. *Begabberi*, nalfem, albetem, spåddem. *Begabbare*, albeteje, nalseje.
Begifva sig, wuolget, skåblanet, miwwet, majotet, makotet, metetet.
Begifven, kiffjok, kåmp, nåpel.
Begjuta, leikot, triffletet.
Begräva, gruoptetet, jårdet, joulet, ådnami palet, jawestet, wuorket.
Begrep, tåbdem, skenom, arwates, qworaketem, tajetem, tetem.
Begrina, se begabba.
Begripa, tåbdet, skenot, tajetet, arwatallet, qworaset, judjot. *Begripa eller innefatta*, sis adnet. *Detta begriper mycket uti sig*, tan wuolen le ådnak.
Begripelig, tåbdos, puokos, tjålgok.
Begrunda, grudnot, ajatallet.
Begråta, tjerot, wajetet, furgot.
Begynna, alget, algob takket.
Begynnelse, algo.
Begå, takket, adnet, stillet, trillet. *Begå eller fira*, passotet. *Begå sig*, måkset, birget.
Begåfva, waddetet, skånkot, waddastallet, puoreb takket.
Begåfvad, skånkotum, båndotum, karwetum, reidetum. *Begåfvad med godt förstånd*, miålolats, jerbmalats.
Begåra, anot, wainotet, maddet, tjodtjotet.
Begåran, wainotem, situd, usto.
Begårelse, usto, halitem.
Begårig, wainok, nåpel.
Begårlig, tjåwok.
Behag, likom, situd, puore likom, wainotem, wuolo, kudne.
Behaga, likot, sitet, hamostallet.

Beha-

Behagelig, likokes, wuokok, hauikes, luottes.
Behjelpa sig, birget, mäkset.

Behjelpelig, wekketeje, wekken orroje, kajoje.

Behjerta, waimost hugset, tjatfalastet.

Behjertad, jalok, kissjok, puoike.

Bekof, tarbek, tarbo, tarbeswuot.

Behåll, aimon, patsem, patsew, puore wuorka.

Behålla, aimon adnet, wuorket.

Behållning, patsem, patsew, patselwaz.

Behåndig, sjåttok, wuokok, kåtolats.

Behöfva, tarbahet, njådaftet.

Behörig, rektes, sjåttes, alles. *Behörigt*, rekteslaka, ållasikt.

Bejaka, metetet, jakkot, fadnotet.

Beifra, tjodtjotet, haddob wainotet, laketet.

Bekaja, kåselet, wantetet, tjadnet. *Bekajad*, tjadnetum, kåselom, ådtjotallom.

Bekant, åppes, tåbdok teteles, pikos. *Bekantskap*, åppeswuot, tåbdokwuot.

Beklaga, armestet, armit pestet, enket. *Beklagelig*, waiwes, waiwan.

Beklåda, karwotet, pikteslet, ammateb tjodtjotet, tjensteb takket.

Bekomma, ådtjot. *Bekomma väl eller illa*, sjåttet. *Han låter ej det komma sig*, i swaiket, i fodn tabb manneken ane.

Bekriga, tårotet, tårob takket.

Bekräfta, nannotet, tjårget, wittenastet, fadnotet.

Bekymmer, muode, hugfo, mårrahem.

Bekymra, wuorraastattet, muodaastattet, waiwet. *Bekymra sig om*, hugson orrot, hugset, hugsob adnet, laketet.

Bekånn, tåbdestet, piksjet.

Belacka, laitet, tarwet, keleslet, keles faked fardnot qweibmes pira.

Belasta, nådotet, lossotet, tedtob piejet, lasfab piejet. *Belastad båt*, ladas wadnas.

Beledsaga, tjowot, kradnen orrot, kradnastallet, metetet.

Belesva, radohatttet, sjåttetet, kaudnetet, radeb takket.

Belesvad, wuokok, tjeppes almatji kum wiesot.

Beljuga, se *belacka*.

Belåten, tuddetakes, nuokaheje. *Jag är ej belåten*, ib nuokahe, ib litat.

Belågen, orroje. *Denne byn är väl belågen*, tjabbak saijen le tat sita. *Belågenhet*, saije, wuoke. *Han är i samma belågenhet*, tattna wuoken le fodn.

Belägga, piejet, pira kåselet.

Belågra, pira kårretet, jålåtet, piraastattet.

Belåsen, kirje kåttjeje, kirje lårdek.

Belåte, kåwe, muoto.

Belöna, makset, maksetet, palkab waddet.

Belöning, palka, makfo.

Belöpa sig, tjåggot, sjåddet, lopatet.

Bemanna, jalostattet, jaloswuoteb waddet, jalotet, allotet.

Bemantla, kåptjet, tjåket.

Bemedla, wekken orrot, wekketet, kaski etjeb piejet, kask ålman orrot.

Bemedlad, bānda, rikok, wiesā ālma.

Bemågtiga sig, wuollases ådtjot, tuoret.

Bemålt, hālets, fardne, jauletum, japots.

Bemärka, mårket.

Bemöda sig, wigget, killot, kilpot, rattjet, kåttjelet, rabbet, tjabbtjet.

Bemöta, tuostotet, tåmetet.

Ben, takte. *Ben-pipa*, niåtssek. *Benig*, taktajes.

Benåda, arinob waddet, armolastet, luitet.

Benågen, metok, kaukok, kissjok, wiljolats.

Benåmd, nammatum, kottjotum.

Benöja sig, tuddet, litatet.

Beordra, stillet, piejet.

Beqvām, sjåttok, wuokok, muddak, juolles, alkes. *Beqvāma sig*, māsjet, mivwet, majotet, metetet, tjakanet. *Beqvāmlichkeit*, alke, tarbme, tillje.

Bera

Berama, piejet, meretet, fátob piejet.
Bereda, reidet, karwet. *Bereda skinn*, al-
 tet, femsket, nesket.
Bereft, kutte widai le manniam, mannak,
 skappak.
Berg, ware, tuoddar, kaiſſe. *Bergaktig*,
 paktai. *Bergsrygg*, tjawelk, kárr. *Bergs-*
klint, ware tjákk. *Bergsklippa*, hálle-
berg, pakte. *Bergs-bo*, ware orroje,
 ware játteje.
Berga, tjágg-t, tukſet, tukſeb takket, kajot,
 warjelet. *Berga ſig*, hággebs kajot, bir-
 get etjebs.
Berida, háſleb harjetet, ridemi tamet.
Bero, tjodtjot, ſtaiket. *Låta bero*, tiptet,
 pajet orrot.
Beropa, tjodtjotet, tjuorwot.
Berykta, ſaken wuolgetet, almotet, fakeſtet.
Illa berykta, ſe belacka. *Illa beryktad*
man, ſakai álma, kutte ſakai wuolen le.
Beråd, juorem, ajatallem, aikom.
Berådd, vara berådd, aikot, kiáket. *Be-*
rådt mod, ákto, miálanákto, álles rade,
 álles uſſjolmes, álles ajatallem.
Berákna åt en, tſegget mubbai, lokketet.
Beråtta, ſuſtſeſtet, ámanjaſtet, ſakaſtet, tai-
 jatet, jaulet. *Beråtteſe*, ſuſtſes, áman-
 jes, ſak, ſweleg.
Beråttigad, álles ſamob adneje, radat.
Beróſva, katotet, erit waldet, njamaſtet,
 tåpot, ſårjot, puodſofen takket, rewet.
Beróm, maino, rampo. *Berómlig*, mainok.
Berómma, mainot, rampet, hewetet. *Be-*
rómma ſig af, raſſet, etjebs rampet.
Befanna, ſe bejaka.
Befatt af djefvulen, párkeleſt waiwetum,
 kutten pajel párkel le ſamob-ádtjom.
Befatt, beprydd, hárwotum.
Befe, kátjetet, piſnaſtet, wartahet.
Befegla, ſignetet, ſignetin tedtet.

Befinna, ajatallet. *Befinna ſig*, jeretet, tjál-
 get, ſkårot, jerbmot.
Befitta, adnet, radet, áigaten orrot. *Befitt-*
ning, ájg, áigo tawer. *Taga i beſitt-*
ning, etjes wuollai waldet.
Beskaffad, taggar wuokeſt, tan wuokak,
 tan ſkiekenen. *Beskaffenhet*, wuoke, la-
 ke, ſkieken, wijor, nale.
Beskatta, wårob piejet, tåpot ſkatteb, ſkat-
 teb legget, ſkattai tjalet.
Besked, lokko, kreinem, kreinik.
Beskedlig, wuokok, puorak, mainos.
Beskicka, rajet, ſaddet.
Beskjuta, wuotjetjet, tårotet, ambot.
Beskrifva, puoikaldattet, tjalet. *Beskrif-*
ning, tjalem, puoikaldattem.
Beskydda, kattet, warjelet, wåret.
Beskygga, ſuoiwenafſtet, ſuoiwenin kåptjet.
Beskylla, ſkuwet, kaddet, kaddob tjáſket,
 wereb wuojet, wikkeb-walpeb-ſuon-
 dob-ſkuldob wuojet mubbai. *Beskyllas*,
 kaddatallet. *Beskyllning*, ſkuwem, kad-
 do, kaddates.
Beskåda, kátjetet.
Beskåftig, pargales, áljok, warkok, wai-
 tas, teus, ſiáma.
Beskänka, ſe begåſva.
Beskåra, waddet, waddaſtallet, meretet,
 tſekkotet.
Beslag, kron weldin waldem. *Jårn-beslag*,
 routem. *Beslagen med jårn*, routetum.
Besluta, radohet, radeb takket, laſſketet.
Beslut, rade, piejetus, laſſkaltak, *Beslu-*
ten, piejetum, kaudnetum.
Beslå, nannotet, routit piejet. *Beslå eller*
öfvertyga, tjadnet, puodot, kelafen tak-
 ket, widnet, teuwaſi puoktet.
Besman, biſſimar.
Besmitta, tuolwatet, pådwotet, orainet,
 ſtåntjet, painetet.

Besof-

Besofva, neitab âdet, måddot, manab takket, neitab peisset, tjâiwotet. *Besofven*, tjâiwe neita.

Besolda, palket, leiget.

Bespara, njuotetet, tukset, tšutset, aimon adnet, sparet, wuorket. *Besparing*, tuks, njuotetem, tšutsem, aimon adnem, patsem.

Bespeja, jâskotet, wakšjot, aksetet, suolet akfatallet.

Bespetša sig, etjebš karwet, reidet.

Bespisa, piâbmet, piâbmob waddet.

Bespotta, *se begabba*.

Besprânga, trissetet, leikot, lâktet.

Bespringa, rakket.

Best, šjâlotes klittur, juttus, waissje. *Bestaktig*, metlek, waissjelakats.

Bestick, tjalek, kirjetem.

Besticka, tuolgotet, tuolgob waddet.

Bestiga, lâidešet, lawket, fâlket, kâret.

Bestiga sig, *se belôpa*.

Bestorma, târotet, lâutetet.

Bestraffa, šjârgot, tšetšastallet, pakkatet.

Bestrida, tjodtjotet, takkamusen adnet, huglob adnet. *Bestrida*, *se neka*.

Bestryka, painetet, wuoitet, fikkot.

Bestråla, tjuouket, paitet.

Bestrô, fajet, pajelt luobbot.

Bestyra, hugset, mârâret, stillet.

Bestyrka, *se bekrâfta*.

Bestå, štaiket, tšeudset, killet, piššut, pintet.

Bestå eller förlåna, waddet, luitet, metetet.

Bestå af trä, af sten, af järn, muorastkedkest-routest orrot. *Bestånd*, štaikem, pintem, killem.

Beställa, takket, parget, âlletet, widnohet, lâptet. *Beställa eller påtinga*, bonotet, trawet.

Beställning, pargo, widno, ammat, kall, bonotem, trawem, trawotes.

Beställsam, pargok, pargales, ukkar, wirbmok, tjodtjok, kâmp.

Beståmna, meretet, piejet, fâtoš piejet, taibetet, littotet.

Beständig, ikalats, orron orroje, kutte akešle, štaikok, aktet pinteje, laitateke. *Beständigt*, ikkat, akeš, alo.

Bestänka, luwatet, trissetet.

Bestört, *blifva bestört*, heikalet, helketer, kâiket.

Besvara, wastostallet, wastet, tawestet, šwarot.

Besvika, pettet, taret.

Besvär, pargo, waiwe, krâse, muode. *Besvär eller klagomål*, kuitem, kuitelwas.

Besvärå, pargob takket, waiwetet.

Besvärja, wuordnot, wuordnotet, wuordnâšin tjârgot.

Besvärlig, loššes, muodelats, wuorrades.

Besynnerlig, preutak, kâkšos, faiw, enš.

Besynnerligen, fârr, aines.

Besätta, piejet ammati, tšegget. *Besätta eller sira*, hârwetet, tjabbotet.

Besöka, âppet, kalletet, ješet, puorastattet.

Besök, âppem, puorastatem, wuoidnem.

Besörja, mârâret, hugset, warkot, kâtjet, huglob adnet.

Beta, qwototet. *Beta skinn*, altet, nakkit lâktešet, laštetet.

Betesmark, qwotom šaije, qwotom land, akke âdnam.

Betaga, erit tâpot, katotet, heretet.

Betala, makset, makšob waddet. *Betalning*, makšo, werte.

Bete, qwotom, septe.

Bete, wuošetet, tâmetet, orrot.

Beteckna, mârket, puoikaldattet, tšuoikotet.

Betjena, teudnot, teudnahet, šwainestet.

Betjena sig, adnet, brukot.

Betjent, teudnar, šwaines. *Vara betjent med*, litatet, tuddet.

F f f f

Betin-

Betinga, tingot, håletet, lassketet, littotet, nörtotet, trawotet.

Betrakta, ajatallet, kätjetet.

Betro, jakketet, wuorketet.

Betråda, måddokafen kaudnetet, aitsfet.

Blifva betrådd, påtatallet.

Betråffa, se angå.

Betrångd, tarbaheje, niådalats.

Betsel, pagge, skråwa, wuognes. *Betsla*, paggotet.

Bett, kaskem, stålom, skråwa.

Betta, bitta, binna, kaskos.

Betunga, lossotet, nådotet, waiwetet, wuodet.

Betyda, märket.

Betyga, tåbdestet, wittenastet, wuofetet.

Betäcka, kåptjet, låutet.

Betänka, ajatallet, uffjotet.

Betänkande, ajatallem, jerbmostallem.

Betänksam, ajatalleje, jerbmak.

Bevaka, kattet, aksatallet, tjodtjotet.

Bevara, warjelét, kattet.

Beveka, njuoratet, fåjåtet, tibmetet. *Bevekar*, njuoranet, tjatsalastet.

Bevekelig, njuores, fuopes.

Bevilja, metetet, kiffjelet.

Bevisa, wuofetet, pajas puoktet, teuwasipuoktet, tflaketet, kreinet,

Bevis, wikke, wittenes kirje.

Bevislig, tik, tikka.

Bevägen, wiljolats, metok, puorak.

Beväpna, warjotet, warjoit reidet, warjoit waldet.

Bibehålla, aimon adnet, warjelet.

Bida, wuordet, patfet, tjodtjetet.

Bidraga, wekketet, wekken orrot, autetet.

Bjebba, tflået, panit tflagget, tfulketet.

Bjelke, tjåsk, ålg.

Bifalla, metetet, jekatet, mivwet.

Bifoga, akti piejet, tassa lassfetet, jåtket.

Bihang, lasse, tjowwotes.

Bila, aksjo, tilesk, mall, tjarfo.

Bild, kåwe, muoto. *Förebild*, skåwe, menfler, puoikaldak.

Billig, råktok, sjåttok, mi berri, taibek.

Billig, som ej är för dyr, albes.

Bilägga, fåpatet, liktet. *Bilägga eller bifoga*, se bifoga.

Binda, tjadnet, karet, baddet, weddet.

Binda nåt, werbmit kådhet.

Bindel, badde, tjanas badde.

Binga, fino, åmårtes, tjagge.

Bispringa, wekketet, wekken orrot.

Bister, wuowdnajes, feldes, affmak, alwos.

Bistä, wekketet, pelen tjodtjot.

Bit, bitta, pekke, finolko.

Bitar, kasket, pårret, stålet. *Bitas*, snarret, tårot. *Bitande*, kaskeje, karres, baskok.

Bitråda, se bistå.

Bitter, briskok, brittjes, baskok, tflibdes, karres.

Bittida, aret, ådna.

Bjuda, biwdet, kottjot, trawet. *Bjuda ut*, falet. *Bjuda til*, kåttjelet. *Bjuda på*, lassfeb falet, ånetet, lassfetet. *Bjuda farväl*, ailewiefot, gonatattet.

Bjugg, kordne.

Bjur, wadnem, råbbares, kuowse.

Bivista, åppet, stådes orrot.

Bjållra, kålk.

Björk, fåke. *Björkskog*, fåkesk.

Björn, bire, qwoptja, puoldakats, ruomse kalles, wari aija.

Black, fotjårn, juolki route. *Black*, rufkes, welkeslakats.

Blad, blade, blene, beldnje, last. *Fotblad*, juolke lapar.

Bladra, tipperdet, fladdertet, priddet, slimbertet, sjandertet.

Blanda, malsket, massfetet, fåkotet. *Blanda bort*, heimset, fålletet.

Blank,

Blank, kikok, wejok.
Bleck, blekk, skible.
Blek, blaikok, guouket, guoukok, welkok.
Bleka, welkotattet, welkoken takket.
Blekna, welkotet, qwoukotet.
Blema, tjalmak, kâppales.
Blid, libboges, libbes. *Blid våderlek*, le-
 mok talke.
Blidka, leppotet, puorotet.
Blifua, fjaddet. *Blifua quar*, patset, or-
 rot patset.
Bliga, wartahet, tflaggas tjalmi kättjet.
Blind, tjalmetebme, tjalmetes. *Blindhet*,
 tjalmeteswuot.
Blinka, tjalmi tjuoppet.
Blixt, aijan tåll, aldekes.
Blod, warr, male, leipe. *Blodtorstig*, war-
 ra wainok, warra kâikeje. *Blodskuld*,
 warra welke. *Blods utgjutelse*, warra
 kâketem, warran ulkos njorkotem. *Blod-
 skam*, lakoi mastetem.
Blodig, warran, warteje.
Blomma, blomster, grafe kârrek.
Bloß, tjuoukes, tållå tjuoukes, lådes tåll.
Blott, puodfos, koros, koros wall, fatta.
Blotta, puodfoset takket, puodfotet, nuo-
 let. *Blotta ut*, hájon takket.
Blunda, jamketet, nåkketet.
Bly, bli. *Af bly*, blieft.
Blyg, arge, bliwes, herdotebme.
Blygas, skabmahet, bliwastallet, háppanet.
Blygd, skabmo, háppanem.
Blygsam, bliwes, taikes, herdotes.
Blå, blaw, latte. *Blåbår*, farre.
Blåna, kiâpet. *Blånad*, kiâpem.
Blår, nuowe.
Blåsa, puojek, kâdtjarakka. *Blåsa eller
 blema*, se blema.
Blåsa, piâgget, puffet, puffotet.
Blådra, kâppalak.

Blånka, kiket.
Blåst, piâgg, wiro.
Blöda, warrtet, leipot.
Blödig, njuores, arkalasteje, armolasteje.
Blödighet, njuoreswuot, armolastem,
 tjatsalastem.
Blöja, manai line, kâta line.
Blöt, tibmok, lenok, njuotfes, taikes.
Blöta, tibmetet, miwkotet, tábbotet.
Bo, wiefot, wiefob adnet, wiefob takket,
 orrot, orrotet. *Bo, boning*, wiefob, orrom
 faije, orrot. *Fogel-bo*, lådde pesse.
Bock, habres. *Bockar*, pild.
Bod, aite, njall, jibdno, bure.
Bof, skalk, skålm, metsek, illa piltjo.
Bofink, fanto.
Bog, tjåmotes.
Bohag, kaudneh, tawer.
Bok, kirje. *Boksynt*, kirje kättjeje.
Boka, tlabmet, sinaiwet, mutket, tluket.
Boktryckare, kirje tjuorgeje.
Bola, horab takket. *Bolare*, horatakkeje.
Bolag, febre, febrastallem.
Boll, ruo, ballo.
Bolster, jáwatak, áiwewuole.
Bom, slaggek, tjåsk.
Bomb, tållå luod.
Bonde, tatja, kainolats, talo ålma. *Bond-
 aktig*, tatjalakats, tjuorpes.
Boning, heima, wiefob, kâte.
Bord, buorde, peude. *Bord på fartyg*,
 råbmo, njuom.
Bordera, hårwetet, luoskot, tadnin kâ-
 rot, tadnetet.
Borg, skans, slått.
Borga, welkas waddet, lånas waddet, wel-
 kotallet, laikotallet, jakket. *Borga af*,
 welkit tåpot, welkas waldet, laikoit tåpot.
Borgare, bårgar, bårgal.
Borgen, loptem. *Gå i borgen*, loptet.
 Ffff 2 Berr,

Borr, raikanje, bārets, nabar.
Borst, harja, harjan. *Borsta*, tjākkot.
Bort, erit. *Långt bort*, kukken.
Bortskänma, peisset, spiejet.
Borttaga, erit waldet, katotet, tåpot erit.
Boskap, buwe, ālo, ālek.
Boskifte, arbe juoko.
Boss, ripa.
Boställe, wiesom saije, heimel, wārka.
Bot, talkes. *Penninge-bot*, sakko.
Bota, talkot, tivwot, kajot.
Botfårdig, puoraneje, kutte etjeb's puoreta.
Botten, wuodo, bātne.
Bracka, māuka, stārr, sāsnek, skinkek, kalsok.
Bras, puorak, wuokok, puorakit, puorest.
Bragd, kånst, rundo, widno.
Braka, jutset, ruotet, rātjet, tudnet, brak-
 kohet. *Brak*, jutfa, brakkohem, tudn.
Brand, nuffel, tjadd, qworb, tāllā. *Brand-*
gul, wiskeslakats.
Brant, brades, tšeggo, tšeggot.
Brasa, stuora tāllā.
Braska, raggostallet, bāndastallet.
Bred, kābdok. *Bredd*, kābdot.
Breda, pāddet, luobbet.
Bref, kirje, tjalein kirje.
Bricka, table.
Bringa, miālgā, briggo.
Bringa, qweddet, puoktet, tālwot.
Brink, radde, parbino.
Brinna, puolet, tšakket, šnuketet, šnjuwet.
Brist, tarbo, tarbeswuot, waneswuot, wik-
 ke, laito.
Brista, wailot, wadnonet, katot, tājot,
 tšnoukanet, kaikanet.
Bro, brāwe, šuoppem.
Brodd, šnuotte, adtjetje grāse, bruodde,
 ruonte naule.
Broder, wālja. *Broderlig*, wāljelats.
Brokug, kirjak, teblak.

Broms, slautja, pārew, slattje.
Brott, mādō, ejem, walpe, alšje, tājatak.
Brottas, hāibot, faggatet.
Brud, brudes, mārse. *Brudskatt*, ruta.
Bruk, tape, praude, tid, lake, slaj, tjārd.
Bruk eller nyttjande, adnem. *Bergs-*
bruk, ware bruk, bruk.
Bruka, adnet, niktet, krukot. *Bruka eller*
plåga, plagot, harjanet.
Brukad, adnok, adnom.
Brukare, adneje, brukar. *Brukbar*, tjap-
 pos, kutte adnetatta.
Bruklig, harjetuptum.
Brumma, lāset, tudnet, šjuddet.
Brun, ruškok, ruopšeslakats.
Brunn, brudne, ajek.
Brunst, pak, pakeswuot, keimem, rakkem.
Brusa, maret, maworet, poršset, fuoršset.
Brusk, njuores, šāso.
Bruten, tājom, tājatum, tšnouketum.
Bry, waiwetet, pinetet, takotet. *Bry eller*
skämta med, pilketet. *Bry sig om*, lake-
 tet, pāššot, āiwebs lognet, mārrahāb adnet.
Brydd, vara brydd, šuoppen orrot, pat-
 ta riton orrot.
Bryderi, šuoppe, hugšo, muode.
Brygga, wuolakeb takket, brydtjet. *Bryg-*
ga, se bro.
Bryn, radde, pamar, paišafats. *Ögonbryn*,
 tšalmi harbime. *Brynsten*, šaijem, tabtja.
Vattubryn, tšatše kārrek.
Bryna, šaijet, tabtjet. *Bryna eller steka*,
 pāššet, kārdet.
Bryta, tājot, mātjot, matšeset, tšnouket.
Brå, awešset, mašset. *Han brår på fa-*
dren, āttje mete le.
Bråd, brades, hākkes.
Brådska eller hafva brådt om, rāššēn orrot.
Bräck, tšalgat wank, wuolle waimoi taud.
Bråk, stuora pargo, krāse, muode.

Brå-

- Bråka*, tsabimet, mutket, tsuouket.
Brånad, pak, pakeswuot.
Bråte, amartes, rusko.
Bräcka, tåjeslet, matseslet, qwokkartattet.
Bräcklig, rassjes, tsuouketakes, helle, li-
 sak, sjeptes.
Brådd, rabd, radde. *Å-brådd*, jokka kad-
 de, fiarw, terbme, wåddar.
Bråde, fjållo. *Brådfå*, fjålloi låutet, fjål-
 loi kåptjet.
Bråka, mekot, brekot.
Brām, pard, pardek, puddestak.
Brånna, påldet, kårdet. *Solbrånd*, pei-
 wesi kårdetum.
Brånfle, tållå muor, påldemas.
Brånvin, puolem win, win.
Bröd, laipe, karp.
Bröllop, haje. *Hålla bröllop*, hājetet.
Bröst, miälga, radde, nīdtje.
Brösta sig, raggostallet, āiwastallet, miha-
 stallet, krapmostallet, milotet, suorastallet.
Bubla, *se blådra*.
Bucka sig, etjēbs sājātet, nigot, slimet.
Buckla, leke, parkaltak.
Bud, buda, kottjom, trawetes, sak.
Buden, biwdetum, kottjotum.
Buffel, wuoksēs, tjuktje.
Buga sig, *se bucka sig*.
Bugt, kawa, luoktastak.
Buk, tjāiwe. *Bukig*, tjāiwajes. *Bukgjord*,
 anwotes. *Bukref*, tjāiwe kaikot.
Bula, tjākle.
Buller, tudn, stuibme, klibma, krai, jutfa.
Bullra, jutset, klibmet, slātjet.
Bulna, turre, sājē, pātānet, panketet.
Bulta, tsabimet, juskotet, njutet.
Binke, ebber.
Bunt, tjagge, kippo, pilga.
Burk, kruse, laire litte.
Burskap, bāgar-rekte.
- Busse*, stalo, faiw, seldes almats, fwikol.
Buske, påstek, påst, busko.
Busß, puoike, kalles, miha.
Butter, tokkones, tjuorpe.
Buxera, airoi keset, westet.
By, sita, fid, ladde. *Bygd*, ladde, mār.
Bygga, tsegget, kateb tsegget, bigget.
Byka, kuna tjatfin tuoltet, njallatakin tuol-
 tetet. *Elakt byke*, pahas sālē, kednasēh.
Bylte, rusko, kaudneh.
Bysätta, laga rajai adnelēt, wuorkai piejet.
Byta, målfot, målfotet, lodnot. *Byta eller*
dela, juoket, juoketet. *Byte*, juoko, lodnom.
Bytta, ebber, bytto.
Båd, būda, sak, trawetes.
Båda, kottjot, trawotet, sakab takket.
Både, kabbatjak, fikke.
Båge, juoks.
Bål, tjāsk, muora fino.
Bår, qweddates, qweddem reido.
Båt, wadnas, wanas.
Båta, gagen orrot, auken orrot, wekke-
 tet, paretet. *Båtnad*, auke, gagne.
Bäck, jock, kålkats.
Bådd, latjo, jāwatak, ādatak.
Bådda, latjet, jāwatet.
Båfva, targeflet, skelbet, āingeflet. *Båf-*
van, skelbem, targestem, āingestem.
Båfver, wadnem. *Båfvergäll*, ruokak.
Bågar, bāgar, jukkem litte, skiptawār.
Båge, kabbatjak.
Bålg, tjāiwe, posotak.
Bålte, auwe, kātšald, pirak.
Bånda, sājātet, tjiptet, kiāldet.
Bängel, illapiltjo, tiskepelak, wars.
Bänk, tjākkāsaije, bānk.
Bår, muorje. *Plåcka bår*, muorjit tjägget.
Båra, qweddet. *Båras til eller hānda*, sājē-
 tet, sjaddet. *Båra bat*, wassjeb adnet.
Båra frukt, sjaddeb, qweddet.

Bårande, fjaddeles, fjaddob qweddeje.
Bårling, fålom muor, pinkel.
Båsk, briskok, brittjes, baskok, tlibdfe.
Båst, *den baste*, puoremus, parahamus.
Båttra, tiwot, puoretet. *Båttra sig*, puora-
 net, etjebis puoretet, puoreb miälai pätet.
Båttre, puoreb, pareb, atab. *Båttre*, *adv.*
 puorebut.
Båttring, puoranem, puoranem käino,
 puoretet.
Bödel, bedel.
Böja, fäjätet, kiäldet, tjiptet, kawatet. *Böjd*,
bögd, fäjätum, tjiptetum, kawatum. *Bögd*
til, nepok, kiämp, kissjok. *Böjelse*, ulfo,
 waino, tjaije.
Böka, njuonin mädseftet, palet.
Böklings, fuowes filda.
Böla, ruouket, reuftet.
Böld, naranes, pättänes.
Bölja, paro.
Bön, räkkeles, räkkälwas. *Bön eller begä-*
ran, maddem, anom.
Bönfalla, räkkälet, maddet, madtartet, anotet.
Bönhöra, jekätet, räkkälwasit kullet.
Bönäs, tjuorpe, kätatebme. *Bönäsa*, tjuor-
 pet tuojoheit, heiawatet.
Böra, berit, taibet.
Börd, qweddo, maddo, nale. *Efterbörd*,
 wuoffah, mangeb.
Börda, näde, maifa. *Taga på sig bördan*,
 nädotet, maifotet. *Börda en egendom*,
 äigaten etjebis takket arbe ja laga tflagge.
Bördig, fjaddeles, maddob adneje.
Börja, alget, algob takket. *Det börjar*
regna, räsjotatja. *Det börjar blifva*
kallt, tjäskogäta.
Början, algo, algem.
Bössa, birfo, fleuk, reure. *Bösse-skott*,
 birfo wuotjos, wuotjos. *Bössa eller lä-*
da, wuorka litte.
Bösta, njutet, tsuouket.

Böta, fakkob kefet, bötöt.
Bötor, fakko.
Böxor, mäuka, stärr, brakkoh.

C.

Capell, Capell-kyrko. *Capellan*, Capell-herra.
Capitel, Capitel, äiwe pekke.
Capitain, Captein.
Cassa, pednik wuorka, pednik kisto.
Cassera, heitet, kattjetet, kläppot. *Cassera*
in pengar, pednikit tjäket, pednikit nia-
 mestet.
Cassör, pednik tjäkeje, pednik wuorkeje.
Cateches, catjes, catjism.
Caution, *se borgen*.
Ceremonie, tape, tid.
Chor, äiwor, äiwer.
Christall, kristal.
Christelig, christelakats, christelats.
Christen, christegas, christelats. *Christen-*
dom, christendöbmo, christewuot, chri-
 stelatswuot.
Christna, christet. *Christning*, christ, chri-
 stem, kastatem.
Christus, Christus, Ristus.
Chronika, suptses kirje, ämanjes kirje.
Cirkel, skant, keule. *Cirkla*, keuleb, tak-
 ket, skantet, järbotet.
Colik, tjäiwe kaikotak, tindo.
Comet, seipe-naste.
Commission, maddem, trawem.
Commod, alkes, juolles, keppes.
Confect, mangeltes härwa piäbmo, njalge.
Contant, tjälga pednik.
Conterfej, käwe.
Contrabands-varor, puorgotum waroh.
Contract, litto, nörtö, lasskaltak.
Contribution, takkalwas, wäro.
Corrigera, tiwot, rektotet.
Cur, talkes, talkom. *Curera*, talkot.

D. Dag,

D.

Dag, peiwe. *Utfatta viß dag*, peiweb piejet-meretet. *Dags-rand*, qwokfo. *Dags-led*, peiwas. *Dagas*, tjuoukotet, peiwot. *Dagelig*, färt peiwafats. *Dageligen*, farta peiwen, peiwest peiwai. *Dagg*, lapsse, fuoldne. *Dagning*, qwokfo, tjuoukotem. *Dagtinga*, littotet, fjättetallet, lassketet. *Dal*, läme, rågge, wagge, leke. *Dallra*, firret, åingestet, skelbet, lenkestet. *Dam*, puodo, staggek. *Damb*, måiwe, ibje, ripa, mulde, tsumptse, fuwol. *Dambig*, ripaist teuwas, måiwajes. *Damba*, ibjot, mulden ruiwetet. *Dana*, wuokeb waddet, reitet. *Danneman*, dannemanne. *Dans*, danfom. *Dansa*, dansot. *Dansk*, Wuonak; Dansk. *Tala Danska*, danskestet. *Danta*, waldetet, laitet, skablott. *Darra*, targestet, åingestet, fwilkestet, neikafet, skelbet. *Dart*, fwerdats. *De*, sije. *Dem*, sijab, sijeb. *Deg*, daigen. *Deg-tråg*, daigentrukke. *Del*, åse, pekke, part, lotto. *Delaktig*, åsalsats, febrolats. *Delaktighet*, febre, åsalsatswuot, febrewuot. *Dela*, juoket, juokob takket. *Deloman*, juokeje, åse waddeje. *Dels*, kåbbatjak. *Demant*, demant kedke. *Den*, (pronom.) tatt. (Accus. tabb.) *Denne*, tat. (Accus. tab.) *Dessa*, tah. *DesSutom*, tann paldelen, tassa wele. *DesSförrinnan*, tann autelen, autel tann. *DesSlikes*, nau ai, tassan ai.

Di, njammet. *Gifva di*, njammatet. *Dikta*, littet, diktet, takket. *Dikt*, littem, diktem, suptses, wuole. *Djefvul*, pärkel, paha innemi. *Djerf*, jalok, jalostalleje, ruoutekes. *Djerfbet*, jaloswuot. *Djerfst*, jalosikt, jalost. *Digel*, fjälkelem litte, stadtjo. *Diger*, fluorak, jenjok. *Digna*, tjäkkot kattjet, famotowet, nirwanet, wejot. *Digt*, (adv.) famost, puorest. *Dike*, awem, palem rågge. *Dika*, awet, råggeb palet. *Dimba*, rusn, murko, kasad. *Dimpa*, järret, kattjet, wiåret. *Din*, to. *Din och min*, to ja mo. *Discurera*, jerbmostallet, danskestet, rudnet. *Disk*, piåbino kare. *Disk ell. bord*, se bord. *Disputera*, ritelet, pelket. *Dit*, tokko, tuok. *Hit och dit*, teke ja tokko. *Djup*, tjågnel. *Djup eller djuplek*, waule, jarto, tjågneleswuot. *Djupsinnig*, fluora jerbmalats, fluora miålolats. *Djupsinnig eller svår at förstå*, waddok. *Djur*, waissje, juttus. *Dobbla*, spiålemesne tjodtjot. *Dock*, dauk. *Dock likväl*, walla dauk, dauk lika. *Docka*, kippo, wipsja, wipsjats. *Doft*, ibje, ripa. *Dok*, åiwe line, åiwe kåptjes. *Dold*, tjåkos, tjåketowum. *Dolk*, fwerde, miåka. *Dolsk*, kålkos. *Dolsk eller hemlig*, tjåkos. *Dom*, duobmo, dobmo. *Domare*, duobmar. *Domstol* duobmostol. *Domna*, jabmaltet, kaldnet, tjåldnet, tjårketet. *Don*, reitoh, kaudne. *Åkdon*, wuojem reito. *Dop*, kastates, christ, christem. *Doppa*, wuojotet, puonjot, temsot, tsaket. *Doppad*, puonjotum.

Dosa,

Dosa, skappots, dos.

Dotter, neita, daktar. *Gud-dotter*, christa neita. *Stjuf-dotter*, neita pele. *Dotter-dotter*, akkow. *Brors-dotter*, ekew, tjetsew.

Drabba, teitet, teiwetet. *Drabbning*, tåro.

Draffel, tåssje, slimber, sladder, sqwolder.

Draga, keset, reslet, faggot, tuoret. *Draga ihop*, tjåkai keset, tjaket. *Dragas*, keset, faggotet.

Dragare, keseje, kefanje, qweddeje.

Dreja, pådnjet, pira pådnjet, jårgotet.

Dricka, jukket. *Dricka eller dryck*, jukkemas. *Drickes-kåril*, jukkem litte.

Drift, mårרה, tjaije, waino. *Drift, bo-skaps-drift*, ålo, nauka.

Drifva, wuojetet, nagget, tutet. *Drifva af och an*, flanket, tuoi tokko mannen.

Drifva, snödrifva, filpetak.

Drifvande, mattanje, åljok, wirbmok, tjodtjok.

Drifvare, wuojeteje, naggeje.

Drill, redne. *Drilla*, rednet.

Drinkare, jukkales, jukkeje.

Drista, tuostet, wuoikelet.

Dristig, jalo, jalok, jaskok. *Göra dristig*, jalostattet. *Dristighet*, jaloswuot, jasse.

Droppe, kåikotes, njoigotes, prinketak. *Regn-droppe*, rasjo-tjalme.

Drottning, Drottnig.

Drucken, wuolatum, wuola, wuolagesne. *Blifva drucken*, wuolatuet.

Drufva, muorje tjagge.

Drunkna, kasskestet, tunahet, snjårafet.

Dryck, jukkastak, jukkemas.

Dryckenskap, jukkaleswuot, wuolawuot.

Dryg, driwkes, driwkok. *Kårilet är drygt*, kare ådnakeb kesa. *Vågen är dryg*, laidokierda.

Drypa, kåikot, tåinget, wuotjot.

Dråp, kaddem, latkem. *Dråpare*, kaddetje, latkeje, spiejar.

Dråpelig, wuowdnajes, autos, kåkfos.

Dråse, håwke, åmårtes.

Drågelig, kierdem meren, muddak. *Drågeligen*, muddo melt, kierdem laka.

Drågg, wuodos, patsew.

Dråglä, tjålget, tjålgen kålket. *Drågel*, fålse.

Drågt, klådedrågt, karwo, piktas.

Drågtig, akk, fabmales, esseles. *Drågtig eller inrågtig*, aukok.

Drålla, kattjetet, pådoi lappet.

Drång, swaines, teudnar.

Drånka, kasskestattet, tunastattet, snjårastattet.

Dråpa, kaddet, latket, jabmetet.

Drög, trako, tjålk.

Dröja, wippet, ajanet, katot, kukkalastet, kånoket. *Drögsmaal*, wippem, ajanem, katom.

Dröm, niåko, tjaratallem.

Drömma, niåketet, tjaratallet.

Dröna, maret, ruouket.

Du, todn. *Du sjelf*, todn ets, todnek.

Dubb, tjåuhla, appar.

Dubbel, qwekte kerdak, mållotes. *Dubbelt*, qwekte kerdem, mållot. *Dubbelt så stor*, qwekten aiken tann fluores.

Dufva, duwo, duwo lådde.

Dufven, kiåwanum, njuotfes.

Duga, dåkkahet, kelpet. *Duglig*, dåkkahetje, gagnetats, kelpokes. *Duglighet*, gagne, dåkkahem.

Duk, tållo, peude jåwatak. *Duka*, peudeb latjet, tållob piejet. *Duka under*, widnetallet, oitatallet.

Dumbe, kiålatebme kiålates, hålatebme.

Dum, kuife, skiwek, kaiwes, skuife, dumbek. *Dumbet*, dumbekwuot, kaiweswuot.

Dun, pads, tålke.

Dun-

Dundra, klibmet, jutset, tudnet, plåwet, resketet, råtjet, stuibmet.

Dunkel, sjeudnjies, tjappes, murkos.

Dunst, rokoheim, rufn, suwol.

Durera, staiket, pintet, tseudset, pissut, killet.

Durklopp, tjadat wank, fluttjes.

Dussin, qwekte mubbe lokkai.

Duala, sippe, fóbmoheim.

Dwåljas, wippet, kånoket, finet.

Dwårg, tjaur, tjaurats, utses sjaddok.

Dy, fais, kiåwa, kiåwak, ripak, murtesk.

Dygd, tjabbes tape, puorewuot. *Dygdig*, tjabbes tapek, puorak.

Dygn, peiwe akten ijain.

Dyka, puoktjet, wåiket.

Dylik, taggar, tann lakats.

Dymmelveckan, lange wakko.

Dyna, jáwatak áiwe wuollai, áiwe tutek, bállster. *Nåldyna*, nalo kâte.

Dynga, paik, stántja, mukko.

Dyr, deuras, deurok. *Dyrhet*, deuraswuot.

Dyrt, deurasikt. *Dyrbar*, tjåwok, tjildok, deurok.

Dyrk, fuola tjåutak.

Dyrka, rákkátallet, passotet, pittotet. *Dyrka up et lår*, fuola tjåutaki laseb rappet, lase tjada mannen.

Dyster, sjeudnjies, sjeunjok.

Då, die, te, talloi, kåffe. *Då och då*, akti pali, muttemin.

Dålig, kålkos, gagneteime, fuoppates, tokkones.

Dån, klibma, tudn, jutfa, leud. *Dåna*, *se dundra*. *Dåna eller swima*, jabmalket, fwimatet.

Dåre, piådak, kaiwes, kajok, tajok, galen, skikek. *Dåra*, piådatet. *Göken dårade mig*, giåka mo paiki. *Dåraktig*, piådaklakats, kaiweslakats. *Dåraktigt*, kaiweslaka, galeneslaka.

Dåcker, arto nakkist, lokke nakkeh.

Dåfven, suoldnos, luwas, tåbbos.

Dågga, njammatet, nidtjit waddet.

Dåmma, puodot, tappet.

Dåmpa, tlagget, adnelet, tflappet, ajetet, keppet, utsetet, katotet.

Dånga, dagget, tflabmet, låskotet, qwofgnitet.

Dår, tåbben, taffne, tuofne. *Hår och dår*, tuofne tafne. *Dårefter*, taste, tann mangel, tatte ketjest.

Dårföre, tann diet.

Dårmed, taina. *Dårupå*, tann nala.

Dårnåst, tatte jårgast. *Dårtil*, taffan, taffan ai.

Då, jabmet, luitot, tflauketet, lappet tab wåraldeb, matset. *Då jag dår*, ko mo piåso påtkån.

Dåd, jabmeim. *En dōder*, jabmek. *Dåd*, (*adjekt.*) jabma, jabmes.

Dōda, jabmetet, kåddet, åiter.

Dōdlig, jabmetakes, jabmelats.

Dōf, peljeteime, peljetes. *Dōfhet*, peljeteswuot. *Dōfva*, keppetet, utsetet, katotet.

Dōlja, tjåket, tjåkon adnet. *Dōlgd*, tjåkos, tjåketum.

Dōma, dōbmet, duobmet.

Dōpa, kastatet, chriftet, dōptet. *Dōpelse*, kastates, kastateim.

Dōrr, uks, uksek. *Dōrrhake*, kitjaltak.

Dōrrtrå, pilfjem.

E.

Ebb, strawe, påstok.

Ed, wuordnes, wuordnom. *Gōra ed*, wuordnaseb takket.

Efter, mangel, mangel, mangelt. *Blifva eller stadna efter*, patset. *Efter som*, jutte.

Efter, (*juxta*,) tlagge, mangel.

Han ger ej efter, i le fodn mangas.

Det är ondt efter, wanes le. *Efter hand*, fuoimen, mange mangelt, astoi.

G g g g

Efter

Efterapa, hadet, mängen takket.
Efterdöme, puoikaldak, esmärke.
Efterfölja, tjuowot, tärretet, qworet, tuobbetet.
Eftergifva, metetet, lådtjelet, luitet.
Efterkomma, jekattet, kuldelet, takket, ålletet, ållast puoktet.
Efterkommande, mangeltes puolwa.
Efterlesva, se *efterkomma*. *Efterlesva någon*, manglesti patset, kukkebu wiesot.
Efterlesvande, patseje.
Efterlåta, metetet, luitet, heitet, pajet, tipetet, mangas piejet. *Efterlåtenhet*, mangas piejem, slintfoswuot, kålkoswuot.
Efterrättelse, rektotes, rektotem, åiwåtes, pakkadem, qworkelem.
Eftersinna, ajatallet, ussjotet.
Efterstå, åtset, qworet, åtfåtet.
Efterst, den efterste, mangelmust, mangemus.
Efterstå, wainotet, sittet, åtset.
Efterstråfva, rattjet, rudwet, tjabbtjet, famost wigget.
Estersyn, menster, skant, skieken, wuokan, puoikaldak.
Estersätta, mangas piejet, sumitet.
Estersöka, åtset, qworet.
Eftertanke, ajatallem, grudnom. *Han bar god eftertanke*, puore miålait adna. *Eftertänka*, ajatallet, ussjotet.
Eftertrakta, wigget, rattjet.
Eftertryck, fabmo, alwar, tuoda. *Eftertryckeligen*, tjårg, tjånk.
Eftertråda, tjuowot, mängen påtet, saijai påtet. *Eftertrådare*, kutte mubben saijai påta, saije.
Efterverld, mangeltes puolwa, mangel wårald, påteje aimo.
Efven så, nau ai, naute ai. *Efven du*, todn kaik.
Ega, adnet, åigaten orrot. *Egare*, åigat, radat.

Egen, åigo. *Min egen båt*, mo etjen wadnas.
Hans egen, etjes. *Din egen*, etjet. *Vår egen*, etjeime. *Egendom*, tawer, rik, åig.
Egennyttia, waino etjes aukai, haneswuot.
Egennyttig, etjes auken wainok, hanes.
Egensinnig, ets miålak, etjaradak, weis, weisla pelak, tiske pelak. *Egensinnighet*, etjaradakwuot, tiskepelakwuot.
Egenskap, åigowuoke, wuoke.
Egentelig, rektes, aines. *Egenteligen*, jura, aiwe, aines.
Eko, kutte ikkenes, ikke kutte, farta kutte.
Eburu, ikke kokte, ikka mai.
Ebvarest, ikke kusine. *Ebvart*, ikke kållå.
Ej, i. *Ej heller*, iken.
Ek, eik. *Ekvårke*, eik fkuoke.
Ekorre, årre, årrew.
Elak, paha, fuonos. *Elakt väder*, paha talke.
Eld, tåll, tållå. *Göra eld*, tållåb takket, fagget tållåb. *Eldgnista*, tjunem. *Eldstad*, tållem, aren. *Eldfångd*, tflakkeles, puolits. *Eldföre eller eldrustning*, tållem, tållåh.
Elda, tållåb påldet, tållåb takket.
Element, element.
Elf, jock, ådno. *Elfsstrand*, ådno kadde.
Elg, farw.
Eljest, åtja laka, åtja wuokai.
Eller, jalla. *Du eller han*, todn jalla sodn.
Ellofva, akta lokke nalne, akta mubbe lokkai. *Den ellofte*, wuosles mubbe lokkai.
Elände, waiwe, muode, wuode. *Eländig*, waiwan, waiwes.
Emedan, jutte, atte, jutte jam.
Emellan, kaskan. *Emellan oss bägge*, mo no kaskan.
Emot, wuosle. *Midt emot*, puott, puottalok.
Emotstå, wuosle tjuodtjot, wuosfalastet, wuosle hakob takket, tflagget, tflaggestet.
Emot-

Emotsåga, wuoste-jättet, wuoste-hålab takket.

Emotsätta, wuoste piejet.

Emottaga, tuostot, tuostotet, etjes kâik wal-
det, tamutet. *Emottagen*, tuostotum, tuo-
stotowum.

En, akt. *En gång*, akta palen, akten aiken.

Enabanda, akta-lakafats.

En eller enetrå, kâikes.

Enda, den ende, aina, ainesk, ainak, akta
wall. *Endast*, koros. *Endast för din*
skull, to dieti wall, koros to diet.

Endera, akta kâbba, juobba kâbba.

Endrågtig, såmes, såmok, akta radak. *En-
drågtigt*, akti radi, akti wiåkoi.

Enfaldig, akta kerdafats, ainak. *Enfaldig*
eller dum, kaiwes, galen. *Enfaldighet*,
akta kerdafatswuot, kaiweswuot.

Enfödd, ainak, aina rågatum.

Enhet, aktawuot.

Enhållig, se *endrågtig*.

Enhörning, abimel, tjatje, tjärwe pelak.

Enig, se *endrågtig*.

Enka, arbats, arbeje.

Enkannerlig, sårralakats, aines.

Enkel, akta kerdak, ainak.

Enklång, arbålma.

Enkom, åkto, miålan åkto, aines.

Enlig, fjåttes. *Enligt dit tal*, to håla tlag-
ge. *Enligt boken*, kirje tflagge.

Ensam, aktok, ainesk, aktain. *Ensamhet*,
aktokwuot.

Ense, såmok, såmes. *Vara ense*, såma-
stet, lakastet.

Ensinig, se *envis*.

Enskyld, aktok, fårr.

Enskylla, kåbdotet, fwikketet, målkot.

Enslig, aktok, kradnetebme. *Ensligt rum*,
fårra saije.

Enspännare, sakab qweddeje, fakasteje.

Enständig, nannos, stâikes, tjårg, tjauk,
stinfast.

Entlediga, luitet, luowes luitet.

Entråten, se *envis*.

Envis, etja-radak, startek, stinn. *Envishet*,
startekwuot.

Envålde, akta radatwuot. *Envåldig*, akta
radat.

Enår, kâsse, ko. *Enår som hålst*, ikke kâsse.

Enögd, tjålme pelak, skurre.

Epistel, faddem kirje.

Erfara, aistet, judjot, tetet ådtjot.

Erg, ruost, kime. *Ergas*, kimot.

Erhålla, ådtjot.

Erindra, muitajattet, wuoggelet. *Erindra*
sig, fjuggelet, muitet. *Erindran*, fjuggetem.

Erkänna, tåbdet, tåbdestet. *Erkänsam*, kito-
ges, tåbdeje. *Erkänsamhet*, tåbdem, kitem.

Erlägga, makset, maklob piejet.

Ernä, jåket, ådtjot.

Ersätta, makset, lassetet, teutet.

Ertappa, jåket, kaudnet. *Ertappas*, ådtjo-
tallet, påtatallet.

Eröfra, widnet, åitet, ådtjot.

Etter, sålg, seja. *Etterböld*, paha naranes.

Evig, ekewe, ikalats, ikkates. *Evighet*, ika-
lats aimo, ekewe. *För evigt*, ikkat, ak-
ten åiwen.

Evårdelig, ikkates. *Evårdeligen*, ikkat.

Exempel, puoikaldak, esmårke, skåwe, men-
ster, exempel.

F.

Fabel, suptses, åmanjes, fweleg. *Fabelak-
tig*, suptseslakats.

Fackla, tjuoukes, sådes tåll.

Fadder, fadder. *Fadderskap*, fadder lako.

Fader, attje, piåbmeje. *Stjuffader*, attje pe-
le. *Guffader*, christattje. *Svårfader*,
wuopp. *Morfader*, åija. *Faderlös*, attje-
tes. *Faderlig*, attjelats.

G g g g 2

Fager,

Fager, fauros, tjabbes. *Fagra ord*, tjabbe nialme. *Fagrare*, faurob.

Fal, wuobdemes, falt. *Hålla falt*, falet, faletet.

Falk, hapak, titei.

Falka på, tsegget, lassatallet, deurotet.

Fall, kattjem, järrem, snokarmem, kâmpeltem. *Vatten fall*, kârfs, qwoik.

Falla, kattjet, järret, flamet, snokarmet, kâmpellet. *Falla i barnsång*, nirwanet, nirweket, mana sångoi sjaddet. *Priset på varorna faller*, waroh alboh, waroh kattjeh.

Fallaska, kappanjes.

Fallen, järrem, kattjem. *Fallen til*, tjeppes, mattanje, snuortak.

Falna, puoldnet, gället.

Falsk, falskes, pettoges. *Falsk berättelse*, orektes sak. *Falskt hopp*, tålljes tårwo.

Falskhet, falskewuot.

Famla, slumpeldet, kålket.

Famn, fall, fatme. *Omsamma*, pira fatmet.

Måta samntals, fallastet.

Fan, fanen, pårkel, paha innemi.

Fana, tåro mårk.

Fara, wahda, hete, fuoppe, wahak. *Kasta sig i fara*, wahdai tsakatet.

Dara, wuolget, mannen, wanderttet, jättet.

Fara fort eller *fortfara*, auten mannen.

Fara bort, erit wuolget, katot. *Fara efter*, wådtjet. *Fara illa med en*, pahast talkestet. *Fara vilse*, tjajanet.

Farbroder, eke, tjetse, attje wålja.

Fardag, wuolgem peiwe.

Farfader, aija, attjen attje.

Fargalt, årres fwine.

Farlig, wahdas, wahdalats.

Farfot, manneje puotselwas.

Fart, kâino, mannen. *Med en fart*, håk-

ket, spait.

Farväl, tebe tist, orro puorest, gonatt.

Bjuda farväl, gonatattet, ailewiesot, farwaltattet.

Fartyg, wadnas, haks, skip.

Fasa, wuownetowet, pallet, tjärkeket. *Faselig*, wuowdnajes, feldes, alwos, tjär-

ges, paldos. *Faseligen*, wuowdnaj, wuowdnajeslaka, paldoslaka.

Fast, nannos, tjauk, tjautok, staikok, tjårg.

Fast landet, nannam.

Fast, *fastän*, ikka, ikka mai.

Fasta, pårråk orrot, nelgot, piåbmof, tlap-

pet. *Fasta*, *fastande*, fallo, pårråk or-

rom. *Fastande mage*, pårråk tjaiwe.

Faster, fåfa, attjen åbba.

Fastighet, jård, åker, akta saijen orroje

tawer jalla åig.

Fastna, tabranet, wantet, qwofgnet. *Fast-*

na ibop, njåmketet. *Fastna vid*, tåppot.

Fastställa, nannotet, tjårgtet.

Fasttaga, tuobbelet, sårjot.

Fat, kare, kautja, tudno, kagga.

Fatal, wuorrades, wahdas.

Fatt, wuokok. *Huru är det fatt med dig?*

matne wuoken leh todn? *Fatta*, sårjot,

tuobbelet, waldet, tåpot. *Fatta eller be-*

gripa, tåbdet, skenot. *Fattas eller fela*,

wadnonet, feilot. *Mi le wanes? hvad*

fattas?

Fattig, fattog, håjo, elbes, kôwe, keppes,

kåhe. *Fattigdom*, håjoswuot, fattogwuot.

Blifva fattig, håjonet.

Feber, sutta.

Feg, faiges, fwaigas.

Feja, wejatet, raidnet.

Fel, maine, måddo, ejem, lårto, walpe,

wikke. *Felaktig*, måddokes, wikkalats.

Fela, meddet, ejem, tjajanet. *Fela eller fat-*

tas, se *fattas*. *Felt*, *slå felt*, weltet.

Det slog felt, welti, idtji sjåtta.

Fem, wit. *Fem gånger*, witan aiken. *Fem-*

ton,

zon, wita mubbe lokkai. *Femtio*, wita lokke. *Fem i sänder*, witas. *Den femte*, wital.
Fena på en fisk, widdek.
Fest, passe.
Fet, puoitak, puoite, jalle, kadmeken. *Göra fet*, puoitotet. *Fetma*, fett, puoite.
Ficka, lomm.
Fiende, tjurde, fiad, wassjolats. *Fiendskap*, wassje, nirbme.
Fjerde, neljad. *För det fjerde*, neljades. *Fjerde delen*, neljades.
Figur, wuoke, skåwe.
Fika, wigget, rattjet, rudwet, waikotet.
Fikonträ, fikonuora.
Fil, filo. *Fila*, filotet. *Filspån*, filom finuolke.
Filt, åkkel, lank.
Fin, segges. *Fint mjöl*, smaiwes jafo. *Fint silfver*, tjälga filb.
Finger, fuorm, tjute. *Fingerborr*, fuorma kate. *Fingra*, kátatet.
Finkbet, seggeswuot.
Finna, kaudnet. *Finna på*, teitet. *Finnas*, kaudnot, wankot.
Finne, fuomalats. *Finne el. blema*, tjasmak.
Fintlig, qweisak, fluktok, fluokes, wises.
Fjoi, i fjol, tibma.
Fjollas, kaiwestet, galenastet. *Fjollig*, kaiwes, galen, skike.
Fjorton, nelje mubbe lokkai. *Fjortonde*, neljad mubbe lokkai.
Fira, passotet, ailestet, passen adnet.
Fisk, qwele. *Fisk-gel*, fuowde. *Fisk-råm*, medden. *Fiske-redskap*, neuwo. *Fisk-lek*, kádho. *Fisk-mår*, qwelek. *Fisk-fångst*, falaha. *Fisk-rik*, qwelajes.
Fiska, jauret, jaureb piwtet, jaureb keset.
Fjun, agge, naw.
Fjäder, tálke, skorots. *Styl-fjäder*, pattom.
Fjäll, fisk-fjäll, tjuom. *Fjäll eller skoglöst*

bögt berg, tuoddar, kaife, qweutel. *Fjäll-rygg*, fuolo karr. *Fjälla fisk*, qweleb tjuomet.
Fjård, jargu.
Fjåril, peiwe lablok.
Fjärmare, kukkeb, kukkebu. *Fjärran*, kukken, kukken erin.
Fjärt, puoskes.
Fjättrar, juolki routeh, juolki tjanas. *Fjättra*, routai piejet.
Flack, jalgok, jalg, tuolp. *Flacka*, ráket, kálket.
Fladdra, snijptjot, snjuwet, slibtjot.
Flaga, leime, skible, bråste.
Flagga, flagg, piägga wuofeteje.
Flaksa med vingarne, flapptjet, slaiwetet, strapet, fäji strapet.
Flank, pekke, wiárates. *Flanka af*, wiáret, keppetet.
Flarn, karr, petse karr.
Flaska, flask, kagga.
Flat, tuolp, luobbo. *Blifva flat ell. flatna*, háppanet, skabmoi sjaddet. *Flat eller efterlåten*, lenok, bliwes. *Flatnásig*, tuolpa njuonak, pláttjo njuonak. *Ligga flatt eller på flatsidan*, plakkot jalkahet. *Flatband*, plakko káta.
Flen, is-flen, tjuoke, wuodtja. *Mag-flen*, tjáiwe kaikot.
Flepig, taikes, ila láje.
Flere, ánabeh. *De fleste*, ánamuseh. *Jag såg ej flere än fem*, idtjib ánabit wuoidne ko wit.
Flicka, neita, neitakuts.
Flick eller lapp, tuognes. *Flicka eller lappa*, tuognet, tiwot.
Flina, snjiskestet, mojetet.
Flinga, pekke, tákke, wiárates.
Flink, sparrto, sliáma, kámp, frasko, álma qweibme.

Flinta, tidno. *Flinthård*, karres ko tidno.
Flister, *snö-flister*, wattfa, muotta skible.
Flit, áljo, waino, usto. *Med flit*, ákto, miá-
 lan ákto. *Flitig*, áljok, wainok, stráwar,
 kámp, rattjok. *Flitigt*, áljost, kámpast.
Flock, tákke, nauka, muos, tjárrek. *Flock-*
tals, tjárreki tjárreki, tákki tákki, nau-
 kai naukai, pádoi.
Flod, jock, ádno, tulwe.
Flott, wuoj. *Flottig*, wuojajes.
Flotta, páre, pluotta. *Skeppsflotta*, skip-
 pi tákke.
Fluga, tjurok. *Spansk fluga*, tuowle.
Flunsa, *flunsig*, stuodho.
Fluß, sukta, ínuop.
Fly, pateret. *Fly*, *undfly*, kattet.
Flyga, haletet. *Flyga up*, halanet, laptjet.
Flygande, haleteje. *Komma i flygande*,
 spait pátet. *Flygt*, haletem.
Flykt, paterem. *Undflykt*, káino, pate-
 rem káino.
Flyktig, málfotakes, oftaikok. *Flyktig i klä-*
der, wuolok karwoi pakto, tjáulak.
Flyta, kálket, íjawet, ínjåret. *Flyta ofvan-*
pa vatten, kábdot tjatsen nal, láttot.
Flytande, kálkeje, ínjåreje.
Flytta, játtet, sirtet. *Flytta ell. föra öfver*
vatten, íutet. *Flyttning*, sirttem, játtem.
Flå, njuowet, skiddet, niáket.
Flåsa, íadhet, wuoignestet, ílakket.
Fläck, trable, teble. *Oren fläck*, tuolw. *U-*
tan fläck, mainetebme, tuolwataka. *Fläck-*
kig, teblak, luostek.
Fläcka, tuolwatet. *Fläcka fisk*, rattet qweleb.
Fläckta, lipíjot.
Flådermus, heffen.
Flåmta, íadhet, ílakket.
Flård, falskeswuot, pettogeswuot, pettem.
Flåsk, íwine puoite, flåsk.
Flåra, pádnjet, parkaltet, wadsetet. *Flå-*
tadt hår, parkaltak.

Flöda, tulwet, abbeset.
Flöija, paijel tjálestet, tjálot.
Fnalla, ruopet, ruopestet.
Fnas, íbje, ísumptse, ripa, ímolko.
Fnugg, íkautja heiwe, qwolgets.
Fnyssa, maret, ínorkefet, njuonit tjuojetallet.
Fnöske, niwfa, niwsek, taur.
Foder, fuodar, kerdew. *Foder för boskap*,
 buwi piábmo, íuoine. *Handske-foder*,
 tesker.
Fog, wikke, rekte, famo.
Foga, íjåttetet, akti íápket, akti tabretet, lau-
 ketet. *Det fogade sig så*, íjåtti naute.
Fogde, íunde, íuowet. *Gårdsfogde*, káte
 tjodtjoteje, íusmanne.
Fogel, ládde. *Skjuta foglar*, láddit wuotjet.
Fogelfångare, ládde piwtar. *Fogel-bund*,
 ládde íjuowonja. *Fogel-bo*, ládde pesse.
Fogel-unge, ládde tjuk, ádalmes. *Fogel-*
sang, íjáll. *Fogel-ägg*, mánne.
Foglig, áfos, íjåttok, miádok, meteteje, ma-
 deles, puorak. *Foglighet*, miádom, puo-
 rewuot, lájeswuot.
Fogning, íápká, íawe.
Förloñ, kesetem palka, íattem palka.
Folk, almatjeh, íuolke, liwd. *Göra folk af*
en, almatjen takket, almatjen puoktet.
Folkrik, íuolkaj, almatjíst teuwas. *Folk-*
slag, almatji íaja.
Fora, tálwot, íattet, kesetet. *Fora*, kese-
 tem, íatto. *Forman*, íattolats, keseteje.
Fordne, tállots. *Fordom*, tállen, tai pali.
Fordomdags, tállots peíwi.
Fordra, rauket, tjodtjotet, kraktjot, wai-
 notet, riktet, tjabret.
Fordran eller skuld, welke.
Forell, wejek, tabmokat.
Form, íkáwe, mát. *Formera*, íkáweb tak-
 ket. *Formlig*, íkáwen mete.
Förskå, átsátet, jáskotet. *Förskning*, átsálwas.
 Fort,

Fort, rua, ruoi, wargi, spait. *Fortare*, ruabi, spaitebi.

Fortfara, auten mannet, inta naute takket, tjodtjot, staiket.

Fortgång, autanem.

Forthjelpa, autetet, autebusi wekketet.

Fortplanta, lassetet, ånetet, widetet.

Fortskynda, kahtjetet, raffohet, autetet.

Fortfatta, autetet, autebusi puoktet. *Fortfatta en resa*, wist mannegåtet. *Fortfatta et arbete*, wist pargagåtet.

Foster, qweddo, mana, tjuk.

Föstra, piibmet, neutot, jukot, paijetet.

Fot, juolke. *Fotblad*, juolke lapa. *Fotfuka*, juolke wank. *Fotpall*, juolke tutek, tiaktjessak. *Fotspår*, luodd, kaja. *Fotsåla*, juolke wuodo. *Gå til fots*, wadset, wadse piejet. *Fotfäste*, tlaptse. *Tvåfötad*, qwekte juolkak. *Fyrfötad*, nelje juolkak.

Frackt, hakse palka, futein palka.

Fradga, läpt. *Fradgas*, läptot.

Fram, auten. *Fram och tillbaka*, tokko ja ruoptot, auten ja mangas. *Framför alt*, aines, kaiki autel. *Ånda fram*, njuolg. *Framåt*, autelesi. *Framdeles*, mangeb pale, tatte mangel. *Framdel*, autä ketje. *Framfötter*, antes juolkeh. *Framman och baktil*, autelt ja mangelt. *Fram om*, autelesi.

Frambringa, auti puoktet, paijas puoktet, ulkotet.

Frambåra, tassa qweddet, puoktet.

Framdraga, auti keset.

Framfara, auten mannet, autanet. *Framfaren*, wafam.

Framfösa, ridhak, jalo, ila jalo.

Framföra, tälwot fram.

Framgifva, kalget.

Framgång, autanem, lykko, wuorbe.

Framhårda, ikkat orrot, staiket, tjodtjot.

Framkomma, puoktetet, tjadatet, ittet, späketet, paritet.

Framlida, wafet, nokket. *Dagen är framliden*, peiwe le wafam.

Framskaffa, auti puoktet, stådes puoktet.

Framstam, autä ketje, wadnasen autä ketje.

Framsteg, autanem, paranem. *Göra framsteg*, autanet.

Framstupad, kåbmot. *Ligga framstupad*, kåbmot wällahet. *Falla framstupa*, snokarimet, kånpeftet.

Framställa, auti piejet, tassa tfegget. *Framställa en fråga*, katjalwaseb kattjat.

Framt, så framt ej, jus i.

Framtalig, pikok, pako rippak.

Frans, täppa, tuoppa.

Fred, rase, fred. *Lefva i fred*, rasen wiefot. *Göra fred*, tåromesti laitet, fredeb takket. *Fredsstiftare*, rase takkeje. *Ställa til freds*, såddotet, liktet, puorotet. *Vara illa til freds*, fluora hugson orrot. *Han är ej dermed til freds*, i sodia tassa litat.

Freda, såddotet, rasai puoktet.

Fredag, perjedag. *Långfredag*, kukkes perjedag, lange.

Fredsam, rafelats. *Fredsamhet*, rafelatswuot.

Fresta, kättjelet. *Frestad*, kättjelowuun.

Frestare, kättjeleje. *Frestelse*, kättjelem.

Fri, frije, luowes, ets muoitoles.

Fri eller oskyldig, skalas, ruojes, mainetes.

Fri i umgänge, arwok, murretes.

Fria, sognot, sognotet, irketet. *Fria eller befria*, tjäutet, kajot, luitet, lådneftet.

Friare, sognoje, irke.

Frid, fridsam, se fred.

Frihet, frijewuot, famo. *Sjelfstagen frihet*, etja radakwuot.

Frikalla, frijen takket, luitet. *Frikallas*, piäset.

Fri-

Frikostig, wiljolats, waddastalleje, arwok, skånkok. *Frikostigt*, walljet.

Frilla, fuora, skeke.

Frimodig, jalo, jaskok, jaskes. *Frimodighet*, jaloswuot.

Frisk, warres. *Frisk eller färsk*, warras.

Frisåga, se *frikalla*.

Fritalig, hâlajes, pikok.

Fritt, nauk, maklotak.

Frivillig, ets muoitoles, metok, sjuwes, killjok. *Frivillig gåfva*, waddes puoret wiljost. *Frivilligt*, ets muoitoleseft, puoret wiljost.

Frodig, puoitak, kassok, kutte puoren jiffen le. *Frodighet*, jisse.

From, låjes, libbes. *Fromhet*, låjeswuot.

Frost, tjåskem, pruoste. *Rimfrost*, sjuttje, peratak. *Frostbiten*, kâlom, sjuttjom.

Fru, fru, emet.

Frukt, sjaddo, muôrje. *Frukt eller nytta*, auke. *Lifsfrukt*, hâgga sjaddo, tjâiwe.

Frukta, pallet, starbet, âurot. *Fruktan*, pallo, starbo. *Det är fruktansvärdt*, pallemasan le.

Fruktfam, sjaddeles, sjaddob qweddeje.

Fruktfam quinna, mana piåbmeje. *Fruktfam mark*, sjaddeles ådnam. *Fruktfamhet*, sjaddeleswuot. *Fruktlös ell. ofruktfam*, sjaddotes, sjaddotebme, tâssjes.

Frukost, iddjetes swargaltak, låde bitta, frukost.

Frusen, kalmam, kâlom, kalma. *Frusen eller den som ej tål mycken köld*, kâlots, kâlits.

Frysa, kalmet, kâlot. *Frysa ihjål*, tjåskemest jabmet.

Fråga, katjalwas. *Frågesätt*, kattjem lake.

Fråga, spörja, kattjat, katjatet. *Frågevis*, katjatakse.

Från, luste, lute.

Frånad, puoranem, slusketem.

Fråssa, fräß-seber, skelbem wank, kâlom taud.

Fråssa, rytet, pajel meren pârret. *Fråssare*, raddok, rytar. Raddokwuot, *fråsseri*.

Fräck, skamotebme, ila jalok. *Fräckt*, skamoteslaka, ila jalosikt.

Frågd, sak, namm. *God frågd*, puore namm, maino. *Elak frågd*, laito. *Han har elak frågd*, sakai âlma le.

Fråkna, tjidme. *Fråknig*, tjidmek.

Fråkne, âssje.

Frålsa, tjåutet, kajot, lådneftet. *Frålsa lifvet*, hâggab kajot. *Frålsare*, Lådnesleje.

Frålsning, lådneftem, tjåutem, kajom.

Fråmja, autetet, mârretet, wekketet.

Fråmning, ammas, qwosse. *Taga emot fråmmande*, qwossit tuostotet. *Fråmmande tungomål*, ammas kiål.

Fråmre, auteb. *Fråmste*, autemus, njuono.

Fråmst, autemusta, njuonosne. *Jag gick fråmst*, njuonon wadsib.

Från, tjuoud. *Lukta eller smaka frânt*, tjuouditet. *Blifva från*, tjuoudot.

Frände, lawe, pârah, slåkt, slåktalats. *Frändskap*, pârat, werrek, lawe lako.

Fråsa, maret, nuwet, maworet, porisset.

Fråta, pârret, kasket, tlåpet.

Frö, fajo. *Löpa i frö*, âiwit takket.

Frögd, awo, wuolo, kerjotallem. *Frögdefull*, awos, wuolos.

Frögda, awotet, awotattet. *Frögdas*, awohet, awoset, awossallet, kerjotet.

Fukta, luwatet, låktet, tâbbotet. *Fuktas i vårt våder*, fuoldnot.

Ful, wastes, råbmes. *Tycka vara fult*, wastahet. *Fulhet*, wasteswuot. *Fult*, wastet, wasteslaka.

Full, teuwas, âlles. *Full eller drucken*, se *drucken*. *Til fullo*, âllast.

Full-

Fullborda, ållet, ålletet, ållaft puoktet. *Fullbordas*, ållanet, ålletowet. *Fullbordad*, ållanum, ålletum.

Fullbordan, ållanem, ålletem.

Fulleligen, ållaft, ållaft.

Fuller, maj, maj kuit.

Fullkomlig, ålles. *Fullkomlighbet*, ålleswuot.

Fullkomma, ållet, ållaft takket.

Fullmagt, famo, ålles famo.

Fullmågtig, faijafats, kutte mubben faijen le, hål-ålna.

Fullvuxen, ålles fjaddok.

Funnen, kaudnoks, kaudnetum.

Furste, Första, Konoges. *Furstendöme*, förstawuot.

Furu, petse. *Torr furu*, fårwe.

Fuskare, åddå lårok.

Fylla, teutet. *Fyllas*, teuwet. *Fylla eller göra drucken*, wuolatuttet. *Fylleri*, jukkaleswuot, wuolawuot. *Fyllhund*, wuola tjäiwe, jukkales.

Fyllest, ållaft, nuokes, nuoka. *Fyllestgöra*, ållaft takket, ållet.

Fyllig, ådtje teuwakefne, puorin jiffin, puoitak.

Fyllnad, teutates, teutem.

Fynd, kaudnem, kaudnoks.

Fyra, nelje. *Fyra gånger*, neljen aiken.

Fyrabanda, neljelakats. *Fyrsotad*, nelje juolkak. *Fyrhörnig*, nelje tjåkek. *Fyrsprång*, i *fyrsprång*, qwotfeten, tålwän.

Fyrkantig, nelje tjåkek, nelje tjårrok.

Få, någre få, kallekatjeh, kallafatjeh. *Få gånger*, akti pali. *Fåtalig*, utles håleje, fjawotes.

Få, ådtjot. *Få fisk*, qwelit ådtjot.

Fåfång, tåfjes, widdfel. *Fåfångt tal*, widdfel hål. *Fåfång eller syslols*, pargotebme. *Fåfångt*, tåfjo, fjuotta.

Fåfånga, tåfjeswuot. *Fåfångas*, tåfjesflet.

Fåfångelig, tåfjelats.

Fåkunnig, wadna miålak.

Fåle, håft mese, mårme.

Fåll, luoska, parmufst, puddestak, margna, helme. *Fålla*, margnot, parmufstet, luoskot.

Fåne, miålalakkak, kaiwes, piådek.

Fånga, ådtjot, piwtet. *Taga til fånga*, fanget. *Fogelfångare*, lådde piwtar. *Fånge*, fang. *Fångbus*, fanga kåte.

Fångst, ådtjolwas, falaha.

Får, smala, fautsa, fauds. *Fårbus*, smala kåte.

Fås vid, tuottet, kåtatet.

Få, buwe, klittur. *Fåbus*, buwe kåte. *Liggande få*, jabma tawer.

Fåkra, fiktet, wikot. *Fåktare*, wikoje.

Fådernesland, aitigi elme, aitigland, feddeland.

Fåga, undfåga, qwoftotet, tuoftotet, piåbmet. *Fåga eller göra glad*, awotet.

Fåga sig, awofet, awotallet, wuolotallet. *Fågnese*, awos, wuolos, fuottes.

Fågring, tjabbot, fauroswuot.

Fåll, råuko.

Fålla, kattjetet, jårretet, wuolos luitet. *Fålla trån*, muorait werdet. *Han fålde et ord*, pakob pesti. *Fålla eller giller*, gilder, piwtosina, piårtom.

Fålt, jalget, fjåljo. *Fålt eller fålttåg*, tåro.

Fåltberre, tåro åiwe. *Fåltskår*, påsker.

Fångelse, fanga kåte, kittek. *Kasta i fångelse*, fanga kåtai håiketet.

Fårdas, mannet. *Fård*, mannos.

Fårde, hvad år på fårde? mi le saken? mi le wanes? *Gå sina fårde*, erit wuolget.

Fårdig, karwes, reid, ålles, kiffjok. *Göra fårdig*, karwet, ållet, reidet. *Blifva fårdig*, ållanet, kalketet. *Fårdighet*, matto.

Fårg, paino. *Fårga*, painetet, painob pi-jet. *Fårgare*, paineteje.

Fårja, pluotta, futein wadnas. *Fårjekarl*, futeje. *Fårje-penningar*, futein palka.

H h h h

Fårsk,

Färsk, warras. Färsk fisk, warras qwele.
 Fästa, tabretet. Fästa eller förläsa, kihlatet. Fästa sig på någon ort, orrob takket.
 Fästman, irke. Fästmo, mårse.
 Fäste, tflaptse, nadda.
 Fästning, skans. Fästning, vigning, fäst, fästlem. Fästnings-ring, fästlem luormes.
 Föda, piäbmo, fedo. De hafva sin föda af sjön, jaure tflagge sije wiesoh. Föda, nära, piäbmet, paijetet, neutot, jukot. Föda barn, manab piäbmet, rågatet. Födande mat, treust piäbmo, doktok piäbmo.
 Född, rågatum. Dödfödd, kutte i le elluli pätam. På nytt född, äddälist rågatum. Medfödd, qweim rågatum.
 Födelse, rågatem. Födelse-ort, rågatem saije, feddeland.
 Föder ska, barnaföder ska, mana piäbineje, kutte mana tarbon le.
 Föga, utse, wanes.
 Fögderi, fuoweten raje, akta funden raje.
 Föl, se fäle. Föla, mårmeb qweddet.
 Följa, tjuowot, tårretet. Följa til vägs, metetet. Följa tätt efter, mangenak tjuowot, påsken tjuowot. Följande året, påteje jake.
 Följaktig, tjuowoteje, kradnastalleje.
 Följe, kradnastallem, qweibmeh. Följeslagare, qweibme, kradna.
 Fönster, windek, se fenster.
 För, auten. För detta, tan autel. Långt för detta, taika pali. För framtiden, påteje aikar. Hvad skal jag ge dig för detta? mab kalkab tunji tan autest waddet? För din skull, to tieti. Förbi, paldelen. Gå förbi, wafet.
 För eller ras, kämp, kiäura.
 Föra, talwot, wirdetet, laidet, kesetet. Föra öfver vatten, futet. Föra til boks, welkas tjalet. Föra sig väl up, tjabbast tåmätet, tjabbast wiesot.

Förakta, tålsjen adnet, paijel kättjet. Förakt, paijel kättjem.
 Förarlåta, puoktet, keset.
 Förarga, måratattet, wårretet. Förargelig, wars, wårretakes.
 Förbanna, karrotet, wuojotet.
 Förbarma, armalastet, arkalastet, armit pestet, tjatfalastet. Förbarmande, arkalastem, armolastem.
 Förbehåll, fäto, meretem. Göra förbehåll, fätob takket, meretet.
 Förberedelse, auta reidem.
 Förbinda, pira tjadnet, karet. Förbinda eller göra förbunden, welkogalen takket, puoreb takket.
 Förbistra, wirrtotet, hemset, malsket, masstet.
 Förbittra, måratattet, puosjotet, autjet, allmaken takket.
 Förbjuda, wadnotet, puorgot, tflappetet, tflagget. Förbuden, wadnotum, puorgotum, loppetes.
 Förblanda, malsket, mastetet, hemset.
 Förblifva, örrot, örrot patset.
 Förblinda, tjalmetetuttet. Förblindas, tjalmetowet.
 Förblommera, muotolasi tjada hålet. Förblommeradt tal, språk hål, sjeudnjes hål.
 Förborga, tjaket, tjakon adnet. Förborgad, tjakos.
 Förbrylla, hemset, mårwetet, häjretet.
 Förbryta sig, meddet, ejet. Stor förbrytelse, losses maddo, allje.
 Förbud, wadnotes, puorgo. Förbuden, wadnotum.
 Förbund, litto, nörtot. Göra förbund, litto tob takket, nörtotet.
 Förbunden, welkoges, laikokes.
 Förbättra, tiwot, puoretet. Förbättrad, tiwotum. Förbättring, tiwom.
 För-

Förbön, autest råkkeles.
Fördel, auke, autanem. *Fördelaktig*, au-
 kelats.
Fördenskull, tan dieti, tann autest.
Fördjupa sig, etjeb's wuojotet.
Fördrag, litto, nórto. *Hafva fördrag*
med, wuordet.
Fördraga, kierdet, killet.
Fördrifva, erit kaitetet, erit wuojetet, jagot.
Fördrifta sig, tuoflet, wuoiket.
Fördärf, spiejo, peiskö, skada, matkem.
Fördärfva, spiejet, peistet, håkktet. *För-*
därfvare, spiejar. *Fördärfvad*, peistom,
 spiejom.
Fördölja, tjäket. *Fördold*, tjäkos.
Fördöma, döbmet, duobmet.
Före, auten. *Komma före*, auti pätet.
Före, äkföre, wuojem teuke.
Förebild, skåwe, skieken, menster.
Föreboda, tluoikotet, märket. *Ondt före-*
bod, wabd.
Förebrå, kaigale, kaigotet, tjarret.
Förebygga, kattet, tiwot, autetet.
Förebära, fwikkeflet, fwäkkot.
Föredraga, pareben lokket, puorebun ad-
 net, auti puoktet, autelesi wiggetet. *Fö-*
redraga skäl, wikkeb hålet.
Förefalla, fjaddet, fäitet.
Föregifva, fardnot, takkatallet, takket.
Föregå, auten wadfet, njuonohen wadfet.
Föregångare, njuono, auten wadseje.
Förehafva, takket, takkamusen adnet, kilpot,
 killot. *Förehafvande*, takkamus, uffjolm,
 aikom.
Förehålla, wuofetet, tšaketet, tjalmi auti
 piejet. *Förehålla sig*, tåmetet. *Förehål-*
lande, tåmåtem.
Förckalla, auti kottjot.
Förkomma, autetet, kattet.
Förelägga, meretet, fätob piejet, tšekko-
 tet. *Förelagd*, meretum.

Föreläsa, auten lokket.
Förelöpa, auten wiäket. *Förelöpa eller bän-*
da, fjaddet, fäitet.
Förenä, aktetet, liktetet, wänaken takket.
Förenas, se förlikas.
Förenämnd, fardne, hålets.
Föresats, uffjolmes, aikom.
Förese, autel wuoidnet, måråtet.
Föreskrifva, auten tjalet, meretet. *Före-*
skrift, auti tjaleg.
Föreslå, kaukelet, laget, meretet.
Förespråkare, hål ålma.
Förespå, kättot, kättotet, autel fardnot.
Förestå, tjuodtjotet. *Förestå eller tilfuz-*
da, pätet.
Föreställa, auti piejet, wikkit fardnot.
Föresätta, meretet, piejet, fätob piejet.
Företaga, algetet, pargon waldet.
Företal, auti hål, auti fardnem.
Förete, tassa puoktet, auti puoktet, wuofetet.
Företråda, fäijen orrot, mubben autest
 takket. *Företrådare*, auti manneje. *Fö-*
retrådare i äktenskap, auti ålma.
Förevända, fwäkkot, fwikkeflet.
Förfall, häpto, heretes, ajanes.
Förfalla, kattjet, skilgetet, napketet, peistot,
 åbmot. *Förfallen*, skilgetum, lifak, pei-
 stom. *Förfallen eller skyldig til*, fako-
 lats, welkoges.
Förfalna, puoldnot, affnet.
Förfalska, peistet, falsket, wirrtotet.
Förfara, aitslet, qworaset. *Förfara ell. gö-*
ra, tåmetet, atet. *Förfara eller förflösa*,
 fälletet, skidartet, tuhlet. *Förfaren*, mat-
 tanje, äppes. *Förfarenhet*, aitslem, māt-
 le, wuokatem.
Författa, piejet, laget. *Författa en skrift*,
 tjalet tjalogeb. *Författare*, kirje tjaleje.
Författning, piejetus, ornig, lagem.
Förfluten, wafam.
 Hhhh 2

Förfoga sig, wuolget, skáblanet.
Förfriška, talkot, sillofit katotet, fwargaldattet. *Förfriškning*, kajotak, fwargald.
Förfång, skada, peisso, maine.
Förfäder, tollots almatjeh, auta wuorafeh.
Förfakta, pelebs tjuodtjotet, tjuodtjotet, autest walledet.
Förfära, paldet, alwetet. *Förfärlig*, alwos, feldes, paldos, wuowdnajes.
Förfärdiga, ället, älletet, ällassi puoktet. *Läta förfärdiga*, takkatet.
Förfölja, tälwotet, täratatlet, nagget. *Förföljelse*, tälwotem, naggem.
Förföra, tjajetet, illo pelai keset, willetet, pettet, pahai padtjet. *Förförd*, tjajetum.
Förförare, tjajeteje, petteje.
Förfördela, kápset, skadab takket.
Förgåfves, tälssjo, sjuotta.
Förgift, fälq, fäptes. *Förgifta*, fälgit piejet. *Förgiftig*, fälgek. *Förgifva med förgift*, fälgi kädde, fäptesi matket.
Förglönna, ajalattet.
Förgripa sig, meddet, ejet. *Förgripelse*, mädde, ejem, allje.
Förgrymma sig, rassmot, faggi mätet, puosjot.
Förgylla, gälletet. *Förgylla*, gälletum, gällak.
Förgå sig, tjajanet, ejet.
Förgår, i förgår, autel ektatjen.
Förgås, häkkanet, spiejot, tälssjanet.
Förgånkelig, tälssjaneje, mällotakes.
Förgåta, ajalattet, wajaldattet.
Förgöra, matket, häkket, kädde, spiejot, latket.
Förbala, mangotallet, mangel palai tiptet.
Förbasta sig, rassohet, ila kahtjet, rassentakket.
Förbatelig, wassjotakes, kutte wassjen wuolen le.
Förbjelpa, wekketet, wekken orrot.

Förbindra, ajetet, häptet, heretet, tflagget.
Förbindras, ajanet, wippet.
Förboppning, tärwo. *Förboppas*, tärwot, tärwostallet.
Förbud, aut iltje.
Förbyda, fälket, fälkit piejet, päitojattet, päitob piejet.
Förbålla, tšappetet, adnelet, adnetet. *Förbålla sig*, tämätet. *Så förbåller det sig*, naute tatt le.
Förbåfva sig, ärwastallet, ftuorastallet, räggostallet, miastallet, tjäulastallet.
Förbårda, puosjotet, karrafen takket. *Förbårdas*, tjallot, karrafen tšaddet, puosjot.
Förbärja, andet, audesen takket.
Förböja, päijetet, allebun takket. *Förböja priset*, tšegget, lassatallet.
Förbör, lokkotem, katjatem.
Förböra, lokkotet, katjätet, jäskotet.
Förjaga, jagot, kaitetet, erit wuojetet, tälselet. *Förjagad*, erit wuojetum.
Förifra sig, mätet, puosjot, rassmot, padtjot, tjaijeb ädtjot.
Förinnan, deßförinnan, tann autel.
Förkasta, heitet, erit tjäsket, laitet. *Förkasta eller förebrå*, kaigotet.
Förklara, tjälgestet, kreinet, puoikaldattet. *Förklaring*, kreinem, tjälgestem. *Christi förklaring*, Christusen ätjatatem.
Förklena, albetet, laitet, skabinet, laitob ätset, utsetet.
Förkläda sig, ätja karwoit tjagnet, ammas karwoit tšaket. *Förkläde*, auteltes line, aske line.
Förknippa, tabretet akti, akti tjadnet, kednet. *Förknippad*, akti tjadnetum, aktetum.
Förkofra sig, autanet, auten mannet, lassanet, ädnanet. *Förkofring*, autanem.
Förkolna, tjäskot, kärfot.
Förkomma, lappot, katot.

Förkrossa, tsuouket, mutket. Förkrossad, tsuoukanum, mutkanum.
 Förkränka, peistet, spiejet. Förkränka en mō, neitab peistet.
 Förkunna, puodgestet, tetetet, alnotet, suptsestet, fardnot.
 Förkyla sig, kålotet, pålltotet.
 Förkortä, ånetet, utsetet.
 Förköp, göra någon förköp, mubben åfa-seb peistet.
 Förslag, autsukt tawer, autsukt pednig.
 Förlagd, påstet piejetum. Förlagd, ödelagd, audetum, audes.
 Förlama, pelodakki latket, patjestet, lab-met. Förlamad, patjes, laines.
 Förleda, tjajetet, willetet, laidesstet.
 Förteggad, peistum, åmassum.
 Förtiden, wafam, nokkom, waseje.
 Förlika, liktet. Förlika sig med någon, såpatet, likt fjaddet, lassketet. Förlikning, likta, liktem.
 Förlikas, samastet, lakastet, samtet.
 Förlikna, muototet, fjättetallet, jebda takket. Förliknas, muototowet.
 Förlika sig, tåijet, tårwob piejet, tårwofallet, åskeldet, åskaleb adnet.
 Förlopp, wuoke, wijor.
 Förlova, maset, lappetet, pestet.
 Förlossa, tjäutet, lādnesstet, luitet, kalget.
 Förlossare, lādnessteje. Förlossning, lādnesstem, tjäutem.
 Förlopen, paterw, tjäkkeje.
 Förlust, skada, peisko.
 Förlusta, ojetallet, suottastallet.
 Förlof, loppe, löppetem.
 Förlofsa, tåiwotet, jatet, piejet, killater, loppeb waddet, luitet.
 Förlåta, kåptjes, auta kåptjes.
 Förlåta, andagas luitet, luitet. Förlåta eller öfvergifva, heitet, qwodet. Förlåta sig

uppå, se förlita. Förlåten, heitetum, heitak. Förlåten eller tilgifven, andagas luitom, metetum.
 Förlågen, radetebine, arosfum.
 Förläggga, puodot, pakoi widnet. Kåstater, kastekeb piejet.
 Förlåna, waddet, waddastallet. Förlåning, waddes, luoikas luitem.
 Förmak, ulkolån.
 Förman, åiwe, autek, förros.
 Förmana, wakotet, wuoggelet, wahrotet.
 Förmaning, wakotes.
 Förmedelst, pakto, kautoi.
 Förmena, puorgot, tflagget, wadnotet, ajetet.
 Förmena eller hålla för, ulfjotet, tåiwot.
 Förmer, puoreb, pareb, åiwab.
 Förmera, ånetet, lassetet, tuoddet.
 Förminska, utsetet, wanotet. Förminska, utfanet, wadnonet.
 Förmoda, tåiwot, wāntet. Förmodeligen, tåiwon melt.
 Förmur, slaggek, aut-mur.
 För mycken, ila, ilak. För mycket, ila, pajjel meren.
 Förmyndare, förmyadar, förros.
 Förmå, wejet, aibnotet, makset, mattet.
 Förmå en til något, puoktet, jeutet.
 Förmåga, famo, wājo. Af yttersta för-måga, kaik famost.
 Förman, anke, widnek.
 Förmåla, jauletet, peljetet, tetetet, fardnot.
 Förmålande, peljetem.
 Förmärka, aitsset, märket, elwet, judjot, qworaset, tåbdet.
 Förmåten, ila jalok, jalostalleje, ridhak. För-måtenbet, ridhakwuot, ila fluor jaloswuot.
 Förmögen, wejeje, famo-porre. Bānda, ri-ko, radalats, adnejes, wiesla ālma. För-mögenbet, puore rade, bāndawuot, tjab-be wiesla.

Förmörka, sjeunjetattet. *Förmörkas*, sjeunjetet. *Solen förmörkas*, peiwe pårelowa. *Förmörkelse i solen el. månan*, pårelem. *Förnagla*, nauletet, tjittet. *Förnedra*, wuolletet, wuoleben takket. *Förnedra en kvinna*, neitab ådet. *Förnedras*, wuollanet. *Förnedring*, wuollanem. *Förneka*, hitet, neikot, påttot, nadot, tflagget. *Förnimma*, aitsset, wuoptestet, tåbdet, judjot, puoiketet, qworaset. *Förnuft*, jerbme, miåla. *Förnuftig*, jerbmak, miålolats, skåros. *Förnuftigt*, jerbmelaka. *Förnya*, åddåstet, kerdot, åddåstattet. *Förnyas*, åddåstowet. *Förnyelse*, åddåstem. *Förnäm*, åiwes, hewok, härwok. *Den förnämste*, åiwemus, paremus. *Förnämligast*, autemusta, aines. *För när*, ila lakk. *Göra en för när*, mubben wuoste meddet. *Förnöja*, kalletet, ajetet, kudneb takket. *Förnöja sig*, ajetallet, suottastallet. *Vara förnögd*, nuokahet, litatet, tuddet. *Förnøjelse*, wuolo, kudne, suottastallem. *Förnöta*, påreltattet, nokketet, låptet. *Förnötas*, pårelowet, napketet, nalketet. *Förolämpa*, illotet, illestet, waiwetet, wuorastattet, orektob takket. *Förolämpad*, illestum, waiwetum, wuorastowum. *Förord*, litto. *Göra förord*, pakob piejet, littotet, hålet. *Förordna*, piejet, lagetet, tillotet. *Förordnad*, piejetum, tflaggetum. *Förordning*, piejetus, ordnig. *Förorsaka*, wikken orrot, algetet. *Förpakta*, luoikas luitet. *Förpanta*, panten tflagge luitet. *Förplikta*, jatekeb waldet, wålkogafen takket. *Förplikta sig*, jatet. *Förquäffa*, hauketet, hapketet, puwet. *Förquäfd*, hapketum.

Förr, autel. *Den förre*, auteb. *Förraska*, låtatet, håkket ladet. *Förrige*, autots, tållots, åmats. *Förringa*, utsetet, wanotet, wuolletet, neureben takket, klitnahet. *Förruttna*, måsket, tfluobdsset. *Förrycka*, åskaltattet. *Förryckt*, piådak, miålalakkak, miålawanak. *Förrymma*, tjåkket, pateret, pateren wuolget. *Förrymd*, paterw, kålkarwes. *Förråd*, tuks. *Godt förråd*, ållo, wallje. *Skaffa sig i förråd*, tukset, karwas lagget, waras reddot. *Förrådsbus*, aite, wuorka saije, jibdno. *Förråda*, pettet, fluoket, pikotet. *Förrådare*, petteje, pajeteje. *Förråtta*, tjuodtjotet, takket, ållet. *Förråttning*, widno, pargo, måkke. *Försagd*, helketum, arge, herdotebme. *Försaka*, hitet, heitet, laitset. *Församla*, tjåket, tjågget, någget. *Församlas*, tjåkenet, tjåggot. *Församling*, tjåggolwas. *Förse sig*, ejset, meddet. *Förse sig til*, åskaleb adnet, tårwob adnet, treustet. *Förseelse*, ejem, måddo. *Försegla*, signetet, signetin tedtet. *Försiktig*, wahrok, wisok. *Försiktighet*, wahrokeswuot. *Försiktigt*, jerbmelaka, wahrokeslaka. *Försilfra*, silbatet, silbab piejet. *Förskaffa*, hugset, måråtet, reidet, karwet, laget, skaffot. *Förskanfa*, skanseb takket. *Förskingra*, påddetet. *Förskingras*, påddanet, fållanet. *Förskjuta*, heitet, nakketet. *Förskjuta penningar*, pednikit nakkelet, pednikit piejet, kåstlatet.

För-

Förskona, arjot, arkalastet. *Förskoning*,
arbmo, arjom.

Förskott, luitem, luoikas waddem.

Förskräcka, paldet, suorgatet, alwetet.
Förskräckas, pallajet, suorgenet, helke-
tet, alwotuet.

Förskräckelig, alwos, paldos, feldes, wuowd-
najes. *Förskräckelse*, alw, pallo.

Förskrifva, kirje tjada bonotet.

Förskylla, makset, ansetet, teudnot. *För-
skyllan*, ansetem.

Förskämma, spjejet, peistet.

Förslag, rade, skärgelem. *Förslagen*, run-
dok, luokes.

Förslå, ållet, ållåt, rekket. *Det förslår
ej*, i le tatt nuokes.

Förslöfa, skidartet, tuhlet, skiwtet. *För-
slöfare*, skidar.

Försmak, auteltes smak, smak.

Försmå, utfahet, pajel kättjet.

Försmåta, waipet, kiäudet, kiäwanet, fil-
lot, liwot, njuotset.

Försmåda, albetet, nallset, spåddet, tjämet.
Försmådelse, albetem, nallsem, skabmo.

Försnilla, niskot, fuolatet.

Försofva sig, pajel muddon ådet, ila kuk-
keb ådet.

Försona, liktet, lasskaldattet, likt takket.
Försonare, likteteje. *Försoning*, liktem,
liktetem. *Blifva förson*, läpatet.

Försorg, hugfo, mårרה, mårråtem.

Förspilla, kåbmetet, metlai kåketet, spillet.
Förspilla sit lif, håggabs matket, etjeb
kåddet. *Förspilla sin egendom*, taweri-
tas skidartet. *Förspilla sin tid*, peiwebs
tålljo läptet.

Förspörja, aitlet, wuoptestet, judjot, kul-
let, tåddet.

Först, wuoftaken. *Den förste*, wuoftes,
autemus. *Första gången*, wuoftes pale.

Först och främst, autemusta. *Förstfödd*,
wuoftes rågatum.

Försticka sig, tjåketet, tjåketallet.

Förstling, wuoftes sjaddo, snuotte.

Förstocka, puosjotet, karrafen takket. *För-
stockas*, tjallot, puosjot. *Förstockelse*,
karreswuot, posjakwuot.

Förstoppa, puodot, stappet, tappet. *För-
stoppas*, puodofet, tappetuet.

Försträcka, jakketet, lånas luitet. *Blifva
försträckt*, rattkefet, påtkotet.

Förstuga, ulkolån.

Förstå, tåjetet, skenot, tåddet, tetet. *För-
stånd*, jerbme, miåla.

Förståndig, jerbmak, miålolats, skeneles,
wises. *Förståndigt*, jerbmelaka.

Förstålla, preudetet, åtjatattet, muttotet. *För-
stålla sig*, hårwastallet, takket. *Han för-
ställer sig endast*, takka wall.

Förstärka, nannotet, weksotet, ånetet. *För-
stärkning*, nannotem, lasse, tuodde.

Förstöra, audet, audesen takket, njeitet,
spjejet. *Förstöring*, nejtem, audem,
håwanem.

Försumma, mangas piejet, sumitet. *För-
summelse*, mangas piejem, slintfoswuot.
Försummelig, slintfos.

Försvaga, fabmoit tåjet, neuretet, famo-
tuttet, wessjebun takket, hålotet. *Försva-
gas*, nenrot, wessjot, famotowet, ralljot.

Försvär, hagno, autest wastetes.

Försvara, pelen orrot, pelen tjuodtjot.

Försvinna, katot, aipanet. *Försvunnen*,
katom, aipanum.

Försvärja, erit wuordnot, wuordnot,
wuordnomin heitet tåiwotet.

Försyn, pallo, herdotswuot. *Guds för-
syn*, jubimelen lagatas. *Försyn eller
omvårdnad*, mårרה, hugfo. *Försynt*,
bliwes, herdotebme.

För-

Försynda sig, ejer, meddet, tjajanet, fud-
dob takket nalas.

Försåt, piwtem, fuolle aikom, fjåktjem,
niakem. *Ligga i försåt*, japtet, fjåktjet,
fuollet piwtet.

Försåkra, tjarget, tjarg tåiwotet, nannos
jatekeb waddet. *Försåkran*, nannos tåi-
wotes, jatek.

Försälja, erit wuobdet, wuobdet.

Försända, faddet, faddeken waddet.

Försätta, firtet, mållot, piejet, puoktet.

Försätta eller förlora, se förlora.

Försök, kåttjelem, pråw. *Göra försök*, kåt-
tjelet. *Försöka*, kåttjelet, pråwet, freistot.

Försörja, mårarahab adnet, måråtet, hugset.

Förtaga, se betaga. *Förtaga sig*, ejer,
meddet, tjajanet.

Förtala, påktjost hålet, mangeldes håleb
adnet, padnatallet. *Förtala sig*, pakob
meddet, temfettet.

Förtal, påktjo hål, mangeldes hål.

Förtalare, laiteje, påktjost håleje.

Förtappad, lappom, lappetum.

Förtekning, tsekkotem, lokko.

Förtenna, tadnetet.

Förtjena, teudnot. *Förtjena sig*, ablet, auket.

Förtjenst, ansetem, teudnestem, auke, ab-
lek, widnek.

Förtiga, tjåket, i hålen adnet.

Förtjusa, piadatet, nommet.

Förtorka, kåikåtet, tååkotet, affnetet. *För-
torkas*, kåiket, tååkot, affnet.

Förtrampa, tålmot, tuolmot, stadtjen tak-
ket. *Förtrampad*, tålmotum. *Förtramp-
ning*, stadtje.

Förtreta, wuorraftattet, måratattet, pinetet.

Förtretelig, wuorrades.

Förtro, jakketet, jakket, åskaleb adnet.

Förtrodd, jakketum, wuorkai waddetum.

Förtroende, jakko, treust, åskalem. *Jag*

kan ej hafva förtroende för honom, ib
matte sunji åskeldet.

Förtrolig, wånakats, tåbdok. *Blifva för-
trolig*, tåpetet.

Förtrolla, nåitotet, trullet.

Förtrycka, tålmot, pajjel mannen.

Förtryta, pahan adnet, onuokastet, måsketet.

Förträda, mubben ammateb tjuodtjotet,
saijen orrot, saijen tjuodtjot.

Förträde, auta mån, widnek. *Hafva för-
träde*, widnekubon orrot. *Gifva för-
träde*, puoreben adnet.

Förträffelig, åiwes, hewok, puorak.

Förtrosta, tårwostallet, tåijet, tårwob piejet,
åskeldet, jalostallet. *Förtrostan*, tårwo.

Förtvisla, aptsa qwektastallet. *Förtvislan*,
qwektastallem.

Förtvina, faggoset, lassjot, tååkot, kåiket.

Förtty, jutte, jukte.

Förttycka, måsketet, onuokastet, innarma-
stet, pahan adnet.

Förtyna, njarbot, utfanet, puoljot.

Förtynga, lossotet, lossibun takket.

Förtålja, suptsfettet, åmanjaset, fakesfet,
fardnot.

Förtånka, kaddob tjåket, pahan adnet,
someb adnet.

Förtåra, låptet, pårret, nokketet.

Förtörna, måratattet, mårai puoktet. *För-
törnas*, måratowet, måratet. *Förtörnel-
se*, måratattem.

Förundra sig, autohet, auton adnet. *För-
undran*, auto. *Förunderlig*, kåklos.

Förunna, udnnot, udnnot waddet, waddet.

Förut, auten, autelt. *Se förut*, auten wuoidnet.

Förutan, paldelen, apta, tapta. *Jag kan
ej vara det förutan*, ib matte tapta
orrot.

Förvalta, tjuodtjotet. *Förvaltare*, tjuod-
tjoteje.

För-

Förvandla, átjatattet, målsot. *Förvandlas*, átjatowet, målsotowet.
Förvant, lawe, slåktalats, pårolats.
Förvara, wuorket, kättet.
Förveten, wainok tetet, åtsåteje.
Förvexla, målsotet, lodnot.
Förvilla, tjajetet, willetet, piadatet, laidet.
Förvirra, smaillet, hemset, malsket, måiwetet.
Förvisa, jagot, erit rajet, erit wuojetet, patertattet.
Förvißna, puoldnet, gället, affnet.
Förvissa, tjårgestattet, nannostattet.
Förvita, kaigaleet, kaigotet.
Förvånad, *se håpen*.
Förvågra, nadot, neikot, tjiddet.
Förvånda, målsot, átjatattet, tjuolot jårgestet, witsset. *Förvånd*, witssetum, håiretum, målsotum.
Förvånta, wuordet, tåiwot.
Förvårfa, ablet, auket, ådtjotet, tjågget.
Förvårfa, auke, ablek.
Förvårka, pestet, masset.
Förvårra, peisset, spiejet, wårraben takket. *Förvårras*, peissot.
Förvåxa sig, pajjel meren sjaddet.
Föryttra, wuobdet, tuoket.
Föråldras, åbmot, wuorastowet, påras-mowet.
Föråldran, aigete, attje ja edne.
Föråndra, átjatattet, målsotet, preutetet, håiretet. *Föråndras*, átjatuet, målsotowet, håiret, preutet. *Föråndring*, átjatattem, preutem, preutetem. *Förånderlig*, målsotakes, preuteje.
Föråra, skånkotet, waddastallet.
Föråring, skånk, waddes.
Föröda, audet, auden takket. *Förödelse*, audem, audetem.
Förödmjuka, wuolletet, wuollebun takket.
Förödmjuka sig, etjebs wuolletet, etjebs wuollekafen takket.

Föröfva, brukot, adnet, takket.
Föröka, ånetet, lassetet, tuoddet. *Förökas*, ådnanet, lassanet.
Fösa, wuojetet kaitetet, jagot, tutet.

G.

Gadd, njuol, njuone påsko.
Gadda sig tilhopa, akta radi tjåkenet, akta radeb takket.
Gaffel, gaffel.
Gafvel, råppe, wådtja, åiwor.
Gagn, auke, gagne, widnek. *Gagnelig*, gagnetats, aukok. *Ogagnelig*, gagnetebme. *Gagna*, gagneb takket, auken orrot, auket, wekketet.
Gala, tjuojet, laiget.
Galen, kaiwes, piadak, kajok, tajok, wadna miålak. *Blifva galen*, piadalet, piadaken sjaddet. *Göra en galen*, piadatet, piadaken takket. *Galen eller oriktig*, *se* påito.
Galenskap, kaiweswuot, piadakwuot.
Galet, galeneslaka, kaiweslaka, påitot, påstot.
Galge, katlos muor, galg. *Galgfogel*, åklen åse, kainon åse.
Gall, tjåptjes, karg, slainak, rådno.
Galle, fappe. *Gallsjuka*, fappe wank.
Galler, puodo ruoute, kruos muorah.
Gallra, faldet, waljet, waljetallet.
Galnas, kaiwestet, taifot, galenastet, piadet, telpet, pilketet.
Galt, fwinen årres.
Gammal, wuores, åbme, åmastum, autots, tollots. *Gammal eller ålderstigen*, rakke, påres.
Gamman, awo, wuolo.
Gams, wastes slåk, wastes telpe.
Ganska, aiwe, harbmat, wåk. *Ganska många*, aiwe mådde.
Gantas, slåket, tokortet.
Gap, haute, hamse, fluora njalme.

Gapa, hamfeb tflagget, nialmeb tflagget.

Gapa på en, tjalmit mubbai tflagget. *Gapug*, nialmokes, fluora nialme.

Gardin, anta kåptjes, perjes.

Garfva, altet, barkotet, tilkot.

Garn, laige, kârostak. *Garn eller nåt*, werbine, kiål.

Gast, eppar, wardali.

Gata, palga, gato, wadsatak.

Gehång, auwe, fwerde auwe, qweddates.

Gebör, kullogeswuot, jekatem.

Gel, fisk-gel, fuowde, kaksem.

Gelike, aktalakats, jebd, jebdalakats, jem-maka. *Med sina gelikar*, etjeslakatji kum.

Gemen, kaikasats. *Gemen eller ringa*, slatt, utses, feiw, smait. *Gemen gärning*, tjuorpes pargo. *Gemenligen*, massak alo. *Gemensam*, almoges, kaikasats. *Gemenskap*, febrewuot, kradnessallem.

Gemål, Konogafen parapele, like kradua.

Gen, måttfos, njuolg. *Genaste vägen*, måttfosumus kâino. *Genstig*, njuolga palges.

Genast, njuolga, måttfo.

Genljud, kajanes.

Genom, tjada, pakto, pakti.

Genomdrifva, aikalefi puoktet.

Genomfart, mannem kâino, tjadatak.

Genomskinlig, tjada paiteje, suoitak.

Genomtrånga, tjadatet, tjada mannen. *Genomtrångande*, tjadatakes, passeles.

Genomögn, tjada qwowlelet, tjalmi mannet pajel.

Genstråfvig, flartek, tårek, spake, karres, okulloges.

Gensvar, tawestem, wassates.

Gensåga, wuoste hålet, wuoste håleb takket. *Gensågelse*, wuoste hål.

Gent öfver eller emot, puott.

Gerad, njuolg, stad.

Gerna, gårdna, gårdnast, waimost, miåla

melte. *Jag vil ej gärna*, ib nale sita. *Om jag ville aldrig så gärna*, ikke man gårdnast sita lulub.

Gerning, takko, pargo. *Gernings-lön*, takko, takkem palka.

Gesant, saddek ålma, saddek buda.

Gesäll, kåta pargo lårok, tuoje lårok.

Gestalt, wuoke, muoto.

Get, gaitfa. *Geta-bock*, habres.

Geting, wepfa. *Getingbo*, wepfa pesse.

Gevär, wårjo, tåröm reido.

Gickt, lattas wank, qweis, swarke lattasi mete.

Gismild, arwok, rathak, wiljolats, waddastalleje, skånkøk. *Gismildhet*, arwokwuot, rathakwuot.

Gift, sålg, septes.

Gift, waldom. *Blifva gift*, waldot. *Giftvuxen*, kutte le waldom meren.

Gifta, piejet. *Gifta bort sin dotter*, neitabs piejet. *Gifta sig*, akkab waldet, ålmab waldet, waldotet.

Giftermål, wald, kalatswuot.

Gifva, waddet. *Gifva efter*, metetet, metatallet. *Gifva sig up*, pajjanet. *Gifva til*, metetet, andagas luitet. *Gifva til kânn*, tetetet, råbdetet, fluoikotet. *Gifva sig ut för*, etjebbs sardnöt, etjebbs hålet. *Gifva up andan*, tflauketet, wuoi-geneb luitet. *Gifva öfver*, wuokset. *Gifven*, waddetum.

Giga, pippo, harpo. *Mungiga*, nialme harpo.

Gilla, tjildet, dåkkahaddet, tjuowot, miådot. *Gillas*, jåttet, dåkkahet.

Gille, kradnastallem, febrewuot.

Giller, gillor, piwtosma, piårtom. *Gillra*, gildertet, gillorit tflagget.

Giltig, tjildok, tjåwok, dåkkaheje.

Gin, måttfos, njuolga, se gen.

Gjorda, kåtsaldet, auweb tjadnet.

Girig,

Girig, hanes, patta pelak. *Girighet*, haneswuot, hanastallem.

Gislan, loptes ålma.

Gissa, muonet, merostallet, kättot.

Gissel, fwitja, fwisko. *Gisla*, fwaskot, fwintet, rissin slåwet.

Gistna, kâiket, kingstjet.

Gitta, aibmotet, wejet, makset, mattet, aikalesi pätet.

Gjuta, leiket, kâiketet. *Gjuta i form*, ikåwai kâiketet, leikot.

Glad, arwok, awos, awotakes, wuolos. *Vara glad*, awon orrot, awohet, kerjotallet. *Gladlynt*, mojoteje.

Glada, tjåktja.

Glasven, saite, saitats.

Glamma, snakkot, håli ajanet.

Glans, kikem, paitem.

Glas, glas, liågnak.

Glatt, slaijok, jalg, jalgok.

Gles, njarbes, wuorjes. *Glest eller tunt klåde*, affetes strud. *Gles skog*, wuorjes wuobme. *Gleshet*, njarbeswuot.

Glimma, *glittra*, kiket, paitet.

Glopp, *snöglopp*, flatte, qwekte tjålme alme.

Glosa, pako lake, pako tjård, pako. *Spe-glosa*, nalkes pako, pilke.

Glugg, raikē, qwowlem raikē. *Glugga* eller *glutta*, qwowlet.

Glunk, luowes sak, manneje sak.

Glupsk, niålotakes, parråtakes, kutte niålo mangel le.

Glåmig, guouket, blaikok.

Glådja, awodattet, wuolotet. *Glådjas*, awohet, kerjotallet, sjabmahet.

Glådje, awo, wuolo.

Glåffa, tjalastet, huttestet.

Glånsa, kiket, paitet.

Glåd, hila, tjila, bradde. *Glådande*, atsek, puolleje, hila ruopfok. *Glåd-het*, pakesko tållå bradde.

Glådga, paketet, atseken tållån takket.

Glånna, åjaldattet, lappetet, wajaldattet.

Glåmd, åjaldowum. *Glåmsk*, åjaldakes, muitotebme. *Glåmska*, muitoteswuot, fwaga muito.

Gnabb, snarratem, tsiikefem, pålko. *Gnabbas*, snarret, snarratet, tsiikefet.

Gnaga, tåpet, kasket. *Gnaga kött af erben*, takteb lappet.

Gnet, tjoros.

Gnida, sikkotet, waskot, skuopet, skurret.

Gnifla, kritjet, kriskeflet. *Gniflan*, kritjem.

Gnistra, tjuonemit kattjetet, åset. *Gnistra*, tjuonem.

Gnugga, pruwet, njutet.

Gny, hålme, juma, jutla, marem, tudn, klibma.

Gnågga, krydtjet, prudtjet.

Gnålla, walot, walatet.

God, puore, puorak. *Med godo*, puori, puori tjada. *Godhet*, puorewuot, puore. *Godhjertad*, puore firwwolats.

Gods, tawer, åig, jård. *Köpmans-gods*, kalwo, wahro, åses wahro.

Godtalig, smakket hålet, hålaes.

Godtfinnande, rade, kaudnetem.

Godtgöra, makset, tiwot, puorotet.

Godtycke, fitud, miåla, wiljo.

Godvillig, åskok, sjuwes, kaukok, miålak, wiljolats, puore wiljolats. *Godvilligt*, puoret wiljost, ets muoitoleseft.

Golf, guelpē. *Lågga golf*, guelpatet.

Gom, guobme.

Gor, kuobmo. *Gor-tall*, fade petse. *Gor-tjus*, wiesoje klitturen suolek.

Grabba, kramfot, åbbå kâtin kramseftet.

Graf, gruohta, palok, kalme. *Graf eller grop*, rågge, sluggo.

Graffstickel, tjalem ruoute.

Gram, *gramsen*, määrak, nirbmok. *Han*
är mig gramse, nirbmen le munji.
Gran, kuofa. *Granskog*, kuofest.
Grand, ripa, ripats.
Grann, segges, seggokats, grannok. *Grant*
garn, segges laige. *Grann i kläder*, he-
wok, tjäulak karwoi. *Samvetsgrann*,
herdotebine, bliwes. *Granneligen*, puo-
rest, puorest ja puorest.
Granlaga, finottok, kårsk.
Granne, palda wiefat, pald-almats, granna.
Granskap, palda wiefö.
Granska, åtlåtet.
Grassera, wuowdnajes laka mannet.
Gren, åkfe, fuorge. *Grena sig*, fuorgot,
fuorgetet. *Grenig*, fuorgek.
Grep, wapse, qwekti kati teuwa. *Grep*,
konstgrep, fluoke.
Grepan, peljes, kâta faije.
Griffel, kedke pänn, tjalem reido.
Grift, gruohta, kalme.
Griller, tåfjes uffjolmes, kaiwes miåla.
Grillra, kaiwes uffjolmesli ajanet, tåf-
jes uffjolmit adnet.
Grima, pagge. *Lägga grimman på*, paggotet.
Grina, snertset, nialmeb tlagget, påkostet,
tjaimetet mubbai.
Grind, hagan ukfa.
Gripa, tåppet, tuobbelet, fårjot, franket.
Gripa an, alget, algob takket, algetet.
Gripa sig an, kättjelet famost, wigget,
allases pargob waldet, rattjet. *Gripen*,
fårjotum, waldetum.
Gris, fwinen tjuk.
Gro, fjaddet, påtsetet, gaseb takket.
Groda, tsuobbo.
Grof, gruopes, kassok. *Grof eller ohyfsad*,
wastes, tjuorpes. *Grof röst*, kassa kiål.
Groll, nirbme, wassje.
Grop, rågge, grubbo, fluggo.

Grotta, lapa, fwalg, tjåka.
Grubbel, losses uffjolmes, grudnom. *Grubb-*
la, grudnot.
Grufva, fal, fwalg, gruf, palat.
Grufaa sig, pallet, hugset. *Grufvelig*,
wuowdnajes, alwos, harbmes. *Grufve-*
ligen, harbmat, wuowdnaj.
Grumla, mairwet, smaillet. *Grumla vatten*,
tjatleb mairwet. *Grummel*, mairwe, smaille.
Grumlig, mairwajes, smaillet teuwas.
Grund, wuodo, båtne. *Grund eller skål*,
wikke. *Grund i sjön*, qworgo, njuor,
wade. *Grundlös*, wuodotes, båtnetaka.
Grund, *grund* *sjö*, tlåkes, tlåkes jaure.
Grundt vatten, tlåkalin, tlåkatak.
Grunda, wuodotet, wuodob piejet. *Grun-*
da eller begrunda, grudnot, ajatallet.
Grundad, wuodotum. *Grundeligen*, ål-
last, kitta wuodost.
Grus, juowa. *Grusig*, juowajes.
Gry, tjuokotet, peiwot. *Dagen gryr*,
qwokfo pajana.
Grym, puosjak, asinak, feldes. *Hafva grym*
upsyn, pasteles tjalmitt adnet. *Grymme-*
ligen, wuowdnajeslaka. *Grymhet*, puo-
sjakwuot, wuowdnajeswuot.
Grymta, snorkelet, fwine kiålabb tjuojet.
Gryning, qwokfo, iddiates qwokfo.
Gryta, gruto, kebne.
Grå, grawes, tjuorkok, tjuorotum. *Han*
är grå på mig, wassjen le munji. *Grå-*
na, tjuorotet, grawot.
Gråt, tjerom, walom. *Gråta*, tjerot, walot.
Grådda, kappa, pajasats. *Grådda bröd*,
laipet passlet.
Gråfva, palet, rågget. *Gråfva ned*, jawe-
stet, ådnami palet, jårdet.
Gråma sig, waiwastowet, muodastowet,
ådna furgob adnet, aiwe pahan adnet.
Gråmelse, furgo, waiwe.

Gråns,

Gråns, raje, ruobd. *Sätta ut gråns*, raje piejet.

Grås, grafe, akke. *Gråsig*, grafajes. *Gråshoppa*, låkk. *Grås-and*, fjorſjo, laggets.

Gråslig, wuowdnajes, harbmes, alwos.

Gråsligt, alwoslaka, harbmat wuowdnaj.

Gröda, ådnamen ſjaddo, akke.

Grön, gruonas, gruodnes.

Gröpa, malet, njutet, rågget. *Gröpe*, gruopes, jafo.

Gröt, grautſa. *Grötmyndig*, raggok, ſtuorastalleje.

Gubbe, pådnje, pådnjekuts, kalleskuts, kalles.

Gud, jubmel, lbmel. *Gudom*, jubmelwuot,

Gudomlig, jubmelats. *Gudfruktig*, jub-

mel palleje, jubmel pallolats. *Gudsfruk-*

tan, jubmelen pallo, jubmel fruktog-

wuot. *Gudfruktigt*, jubmeli wuokafikt,

jubmel palloslaka. *Gudfader*, Chriſt at-

tje. *Guds dyrkan*, jubmelen teudneſtem,

jubmelen pittotem, jubmelen paſſotem.

Gudlös, jubmelattes, jubmel heitenes. *Gud-*

*lös*het, jubmel heiteneswuot.

Gul, wiſkes, wiſket. *Gul färg*, wiſkes

paino. *Gulna*, wiſketen ſjaddet. *Gulak-*

tig, wiſkeslakats.

Guld, gälle. *Guldsmed*, gälle ſmidd, gälle

widnar. *Guldring*, gälle ſuormas.

Gumma, wuores akka, akkakuts,

Gump, patt, gadna.

Gumſe, wårtſa.

Gunga, ſkålbo. *Gunga eller slänga sig af*

och an, ſkelbot, fokatet, ſildnet.

Gunſt, wuolleswuot, udno, puorewuot.

Gunſtig, wuolles, puorak. *Gunſtigt*,

wuollesikt, wuolleslaka.

Gurgla, njalmeb ſkullet.

Guten, leiketum.

Gyckel, tåſſjes ſlåk, tokor. *Gyckla*, ſlåket,

tokortet, kånſttert. *Gycklare*, kånſterte-

je, tokorteje.

Gyllende, gälletum, gällak. *Gyllende tid*, puore aike.

Gynna, udnot, puoraken orrot, pelen tjuodtjot, wekket.

Gyttja, ſais, ripak, liſme, ſtentje. *Gyttje-*

full, faiſek, ripakeſt, teuwas, kiåwak.

Gå, wadſet. *Gå efter*, mangel wadſet,

wådttjet. *Gå in*, tjagnet, ſiſa wadſet. *Gå*

up, pajas wadſet, pajanet. *Gå ned*, lui-

tatet. *Solen går ned*, peiwe widdota. *Gå*

undan, pateret, erit wadſet. *Gå på*, la-

det. *Gå ſin väg*, kånobs wuolget. *Gå*

under, håkkanet, håwanet, tåſſjanet. *Gå*

ut med något, aibmotet. *Gå åt*, nokket.

Gåſva, waddes, waddaltak, ſkånk.

Gång, wadſem, mannem, wadſatak.

Gång, pale, aike. *En gång*, akta palen.

Många gånger, mådde pali, ſutten aiken.

Gångare, wadſem kåmp, kåmpes wadſeje.

Gångbar, harjetuptum, alo, eme.

Gångjärn, kitjaltak.

Gångſtig, palkes, wadſatak.

Gård, ſita, heima, ſjaljo.

Gårkök, piåbmotallem kåte.

Gås, gas. *Gåsunge*, gaſa tjuk.

Gåſſe, pardne, pardnekuts, påtja, patja.

Gåta, muonemes, muonem åme.

Gäck, narr, kaiwes. *Gäck*, narret, ſpåd-

det, nallſet, albetet.

Gådda, hauk.

Gåld, welke, laiko. *Gåldenår*, welkolats,

kutte welke wuolen le.

Gåll, tjuojeles. *Gåll röst*, tjuojeles kiål.

Tala gållt, tjuojelet hålet. *Gålla*, ljuda,

ſkanjet, tjuojet.

Gålla, tjildet, jåttet, kåſtet, werten orrot.

Varan gåller, wahro jåtta, wahro le

arwon.

Gångſen, ſe gångbar.

liii 3

Går-

Gårda, gardet, gårdeb takket, haganeb tsegget. *Gårde*, hagan, gård.
Gåspa, kawestet. *Gåspande*, kawestem.
Gäst, qwosse. *Gästabud*, haje. *Gåsta*, qwos-
 fot. *Gästreda*, qwossotet.
Göda, puoitotet. *Gödsel*, mukko. *Gödd*
boskap, puoitotum buwe.
Gök, giäka.
Gömma, wuorket, tjäket. *Gömma sig undan*,
 tjäketet. *Gömsfälle*, wuorka faije, fwerka.
Göra, takket. *Hafva at göra*, takkamusen
 adnet, widnon adnet. *Må göra*, die nap-
 po, lekes nappo. *Låta göra*, takkatet.
Gördel, auwe, kåtsfeldak.
Görlig, matteles, mi matta fjaddet.
Görömål, takkamus, pargo, widno. *Det*
är dit görömål, to widno le tatt.

H.

Hacka, tjuogga.
Hacka, tjuoggot, kruoket. *Hacka sönder*,
 tšapet, smaiwet. *Hackspik*, tjaidne.
Haf, säw, mår. *Hafsvik*, wuodna måk-
 ke, säwa måkke.
Hafre, hawer kårdne.
Haffa, rassohet, rassan takket.
Hafva, adnet. *Det har jag ej, i le tatt*
musne. Min hustru är hafvande, wad-
semen le mo akka. Ogift hafvande
qvinna, tjäiwe neita.
Hagel, tjuormes, tjuonjel. *Hagla*, tjuormestet.
Haka ihop, kruokkotet.
Hake, kruokke. *Dörrhake*, kitjaltak.
Hake, (mentum) kaibe.
Hal, niallkes, niappet. *Blifva hal*, wuodtjot.
Half, pele, lakke. *En half dag*, peiwe lak-
 ke, peiwe ketje. *Half annan*, pele mub-
 be. *Halfbroder*, wälja pele. *Halfgjordt*
arbete, lakkots pargo. *Halfpart*, lakke.
Half-ö, suolotes.

Halka, wuodtja. *Halka eller flinta*, njall-
 kestet, njappetet.
Hall, tjuolo, raggot, hallot.
Halm, halm. *Halmstrå*, halma tjäle.
Hals, tjäpot. *Halsböld*, tjäpot naranes. *Hals-*
duk, tjäpot line. *Halsbugga*, tjäpoteb
 jallet. *Halsstarrig*, startek, äiwajes.
Halt eller värde, arwo, puorot.
Halt, linkes, likkes, äntos. *Halta*, linkot,
 äntot.
Halster, passsem ruoute.
Hammare, wettjer.
Hamn, stadfo. *Hamn*, suoiwen. *Taga hamn*,
 stadfoi sälket. *Följa en i hamn och i*
håll, mubbeb mangenak tjuowot, påsken
 tjuowot.
Hampa, ruoiwa, arpo. *Hampfrö*, ruoiwa fajo.
Han, fodn, fon. *Jag och han*, mon ja fodn.
Hand, kät. *Högra handen*, älkes kät. *Den*
ena handen, kätä pele. *Efter hand*, suoi-
 men. *Gifva vid handen*, tetetet. *Hand-*
bok, kätä kirje. *Handfull*, kätä teuwa.
Handel, äles, äsestem. *Handelsman*, äses-
 älma. *Handels-varor*, äsaseh. *Handels-*
stad, äles stad, äles faije. *Handfallen*,
 helketum, aroseje. *Han gjorde oss hand-*
fallna, tarwai mijeb tafa. *Han blef hand-*
fallen, käkäi tassa, heikali.
Handgripelig, pikos, tåbdos, tšuoikos.
Handhafva, tjödtjotet, mårätet.
Handla, äsestet. *Handla eller göra*, tak-
 ket, tämetet.
Handlag, kätä lake. *Godt bandlag*, puo-
 re matto, tjeppes wuoke.
Handled, kätä lattas.
Handlingar, tjalogeh, suptšes kirjeh.
Handske, kista, krappok.
Handskrift, kätä tjalog.
Handtag, kätä faije, peljes.
Handtera, kätatet, tuottet, täitotet. *Illä*
hand.

handtera, pahast talkeſtet. *Handtera förſiktigt*, jerbimelaka tåmetet. *Handterande*, kátatem, tuottem. *Handtering*, widno, kall, takkamus.

Handtlangare, kottjos, teudnar.

Handtverk, tuoje, káta pargo. *Handtverkare*, tuojar.

Hanne, árres. *Hane*, wuentsan árres. *Hanne af rofdjuren*, som vargar och hundar, raiwes, raiwa.

Hare, njommel. *Harmynt*, kora njalme.

Harkla, kakkafet, harrkfet.

Harm, harbm, leid. *Harmas*, harbmastallet, leiden adnet.

Harnesk, ruoute karwo, ruoute warjo.

Harpa, harpo. *Slå på harpa*, harpobtuojetet.

Harr, harre.

Harts, kaffe. *Hartsa*, kassín wuoitet.

Has, tjáktjes lattas, puolwa.

Hasta, rassohet, ronwo parget. *Hastig*, hákkes, spaites, ruok, ruwes. *Hastigbet*, rasse.

Hat, wassje, nirbine. *Gammalt hat*, autots, nirbine. *Hata*, wassjotet, wassjeb adnet, nirbineb kadseſtet. *Hatare*, wassjoteje, wassjolats.

Hatt, kaip, kapper. *Sätta på sig hatten*, kaipob tſegget.

Heder, kudne, áro. *Hederlig*, hewok, hárwok, kudnelats, árotum.

Hedning, hednig. *Hednisk*, hedniglakats.

Hedendom, hednigwuot.

Hedra, árotet, kudnetet, kudnen adnet.

Hedrad, árotum, kudnetum.

Hejda, ajetet, adnelet, tſaggeſtet. *Hejda sig*, kánoket, kánketet.

Hel, ább, ábbå, ketjo, ketjos. *Hela kläder*, ábdes karwoh. *Hel och hållen*, álles, ábbálakes.

Hela, talkot, tiwot. *Såret belas eller bliver lákt*, hawe ſawwa.

Heldre, puorebut, pafs. *Heldst*, puoremust, autemust.

Helga, aileſtet, paſſotet. *Helgedom*, aileswuot, ailes ſaije.

Helig, ailes, paſſe. *Heligt*, aileſikt.

Helsa, hálſo, warreswuot, áidna, áidnaha, warrotak. *Helsa på*, puoraſſattet. *Helsa på eller beſöka*, áppet. *Helsa til någon*, warrotakit ſardnot, gonatakit hálet.

Helsning, warrotak, gonatak.

Helsosam, warrestakkeje.

Helvete, helwet.

Hem, wiefó, wiefó ſaije, orrot, heima, heimel. *Hembåra*, waddet. *Hembåra tack*, kitet. *Hemgift*, rajo.

Hemfalla, ruoptot ſjaddet. *Hemfalla ågarer*, áigati pátet, ruoptot.

Hemfödd, landen almats.

Hemlig, tjákos, ſjeudnjes, ſuolle. *Hemlighet*, tjákoswuot. *Hemligt*, ſuollet, tjákon, tjákoſikt.

Hemma, heimen.

Hemman, heimmel, járd.

Hemsk, hujos. *Blifva hemsk*, hujot.

Hemställa, nakkelet, mubben radaí piejet.

Hem söka, áttet, áppet. *Gud har hem sökt honom*, jubmel le ſo pakkatam.

Hemtam, ame.

Hemvist, wiefó, orrot ſaije, heima.

Herberge, qwoſſe káte. *Herbergera*, qwoſſen tuoſſotet, kátai waldet.

Herde, reinohjeje.

Hermelin, tjaſke, puoitek.

Herre, herr, herra, áiwe, ſtuores.

Herrska, radet, weldeb adnet.

Herravälde, herrawáld, famo.

Hertig, Hertig. *Hertigdöme*, Hertig-rik.

Hes, ſádos. *Blifva hes*, ſádot.

Hot,

Het, pakes.

Heta, köttjotowet, nammab adnet.

Hetsa, padtjet, autjet. *Hetsig*, pakes, puoleje. *Hetsig feber*, sutta. *Hetsighet*, pak,

Hetta, pakeswuot, pak. *Hetta eller görä bet*, paketet.

Hexa, qwopes. *Hexa eller trolla*, näitot, näitastallet, qwopastallet. *Hexeri*, qwopeswuot.

Hicka, niakkestem, nikkenes. *At hicka*, njakket, njakkestet.

Hide, *björnhide*, kâte, qworats.

Hjelm, aiwe warjo.

Hjelp, wekke, kajotak. *Komma til hjelp*, wekken pätet. *Hjelplös*, wekketebme.

Hjelpsam, wekke alma, wekkatalleje.

Hjelpa, wekketet, wekkatallet, kajelet, kajotet.

Hjelte, kiåura, puoike, miha.

Hjerne, wuolingama, jerbme.

Hjerpe, paggo, pradko, paggo.

Hjerta, waimo, tlakke. *Han hade ej hjerta til*, idtji waimob ädtjo. *Hjertklapping*, waimon tširkom.

Hjerteligen, af *hjertat*, waimost.

Hjess, aiwe tjåkk.

Himmel, alme. *Himmelrike*, alme-rik. *Himmelsk*, almelats.

Hind, randuren mingeles.

Hinder, ajanes, håpto. *Hindra*, ajetet, håptet. *Hindras*, ajanet, wippet. *Hindrads*, ajanum, håptenum.

Hingst, farwes håst.

Hinna, tšuods. *Ögon-hinna*, tjalme luow.

Hinnan, som *innesluter fostret*, wuofa, melen edne. *Hjerne-hinna*, skådes.

Hjerthinna, skewto.

Hinna, tapatet, astetet, jåksetet, puoktetet.

Hinna til eller råcka, jåkset, ållåtet, åbmet.

Hjon, akt almats. *Hjonelag*, kalatswuot.

Tjenstehjon, kagge, tšun.

Hjord, ålo, ålek.

Hjort, randiwr, randur.

Hjortron, ladtek.

Hirta sig, kånoket, tjodtjatet.

Hiskelig, wuowdnajes, feldes, alwos.

Hisna, alwotuet, suorgenet, heikalet, helketet.

Hissa, lognotet, paijetet, paijas keset.

Historia, suptses, åmanjes, fak.

Hit, teke, tek. *Hit och dit*, tuoi tuok, tokko ja teke.

Hitza, se *hetsa*.

Hitta, kaudnet. *Hitta på*, teitet, teiwetet, såitet. *Hittebarn*, kaudnom mana.

Ord-hittig, håla tjeppen.

Hjul, jårranje, jårraltak.

Hø, trukke, tjuokte.

Hø eller hvilken, kå, kuttet.

Hof, jerbme, miåla. *Hof eller kløf*, qwepper, kads.

Hof, Konoges heima, Konoges slått.

Holk, pirrem, skuoundo.

Holme, suolo.

Hona, mingeles, ningeles.

Honung, oblon wuoj, hånog.

Hop, tjåke, åmårtes, håwke, fūo. *Hop*, (*turba*) tåkke, nauka, fluokk, tjårrek.

Hoptals, tjårreki tjårreki, naukai naukai, tåkki tåkki. *I en hop*, tjåken.

Hopp, tårwo, tåiwo.

Hoppa, njultjet, fasket, tjaffetet, tjilet.

Hoppas, tårwostallet, tårwot.

Hor, horawuot, fuorawuot. *Göra hor*, horab takket, waldom almatjin wiefot.

Hora, fuora, skeke. *Horaktig*, skekes, kutte qwuini mangel le. *Horunge*, juolke mana, luowes mana, tšaljo mana.

Horn, tjårwe. *Horn-boskap*, tjårwos.

Hos,

Hos, ludne, palden.
 Hospital, puotseji kâte.
 Hosta, kâssotes, qwerfates. *At hosta*, kâs-
 fet, qwerfet.
 Hot, aito, nitto, wikatem, âlkatem. *Ho-
 ta*, aitet, nittet.
 Hud, nakke, tuolje, skidde, iltje. *Hudflân-
 ga*, iltjestattet, warrapseki swaskot, ris-
 sin swaskot. *Hudlöshet*, njuosk âdtje.
 Hufva, skobmok, lorwo, kapper.
 Hufvud, âiwe. *Hufvudman*, âiwe, âiwa-
 tumus, algeteje. *Hufvudsak*, âiwatumus
 pekke, stuoramus âme. *Hufvudsakelig*,
 âiwatumus. *Hufvudskål*, âiwe skure.
Hufvudsvag, miåla lakkak, âiwe swa-
 gek. *Hufvudvärk*, âiwe swarke.
 Hug, miåla, siwwo, usto, waino.
 Hugad, kissjok, wainok, sjuwes, metok, siw-
 wolats. *Vara hugad*, kissjalet, kissjet.
 Hugg, tjuolestem, håsa, reiwates, hågg.
 Hugga, tjuoppet, tjuolet. *Hugga af*, jal-
 let, rastta tjuoppet. *Hugga omkull*, wer-
 det. *Hugga sig*, tjuoppetet. *Huggen*,
 tjuoppetum.
 Hugna, wuolob takket, wuolotet. *Hugnad*,
 wuolo, kudne. *Hugnelig*, wuolos. *Hug-
 nelig tidning*, puore sak, awos sak.
 Hugsa sig före, uffjotet, etjes pira mår-
 rahab adnet, ajatallet.
 Hugswala, jasketet. *Hugswalare*, jasketeje.
 Huka, tjåggnot tjåkkahet, qwoggot tjåk-
 kahet, krågnahet.
 Huld, puorak, wuolles, libboges. *Huld
 eller trogen*, jakkoles, wake.
 Hull, like, iltje, asse. *Godt hull*, jisse,
 jälle. *Med hull och hår*, qwolgi takti,
 qwolgi akten.
 Hulling, wakke, kruokke.
 Hulpen, wekketum. *Jag är ej hulpen där-
 med*, i le tatt munji patton.

Hum, judjom, som, elwem. *Hafva hum
 om*, elwet, judjot.
 Humla, oblo. *Humle*, hambel.
 Hund, piådnak, kaire. *Jagtbund*, sjowon-
 ja. *Hundhvalp*, åddåk.
 Hundra, tjuote, tsekke. *Den hundrade*,
 tjuotad. *Hundradefalt*, tjuote kerdén.
 Hunger, nelge, nelgom. *Hungra*, nelgot,
 pårrestowet, påråstutjet, nelgeb tjenot.
 Hungrig, nelgoje, nelgar. *Jag är hun-
 grig*, nelge muste kådda. *Når man blir
 hungrig*, ko nelge kådda.
 Hurtig, kâmp, arwok. *Hurtig flicka*,
 frasko neita.
 Huru, kokte, mann. *Huru gammal*, mann
 wuoras. *Hurudan*, maggar, maggarats.
 Hus, kâte. *Husbonde*, *husfader*, kâte bân-
 da, bond, kâten âiwe. *Husfru*, emet,
Husgeråd, kâte kaudneh. *Husfolk*, kâte
 fuolke, kâte-kunde.
 Husaktig, rajanes, tjodtjok. *Husaktighet*,
 rajaneswuot.
 Husbåll, wiesek. *Husbålla*, wiesekeb kat-
 tet, kâteb tjodtjotet, tawerebs jårråtet.
Husbållare, kâte tjodtjoteje. *Husbåll-
 ning*, kâte tjodtjotem, mårraha wiese-
 ken pira.
 Hustru, nisun, akka. *Taga sig hustru*,
 akkab waldet.
 Hut, as, kaita. *Hut ut*, as ulkos.
 Hutlös, skamotebme, skamotes.
 Hvalf, paijeltes kâppe, tak siste kâppen.
 Hvalfisk, fales. *Hvalfisk-ben*, falan takte.
 Hvar och en, fårt, fårta kutte. *Hvardera*,
 kåbba, kåbbatjak. *Hvar om annan*, mål-
 lot. *Hvarest*, kussne, koggo. *Hvaraf*,
 masste. *Hvarmed*, maina. *Hvar om*, man
 pira. *Hvarföre*, mandiet. *Hvartil*, mas-
 fan. *Hvarifrån*, kuste, kåbbelt.
 Hvarf, kerde, wuorf.

K k k k

Hvar:

Hvarken, i ken, i jogo, fuorkjo. *Han är hvarken girig eller slösaktig*, i le sodu jogo hanes jälla tuhlar.

Hvart, källa, kufa. *Hvart ut*, kåbbos, kåbbos äiwi.

Hvass, pastel, autjok. *Knifven är hvass*, nipe le autjon. *Uddhvass*, snjuttjok.

Hvasshet, aiwo, autjo, pasteleswuot.

Hvete, hveit.

Hvila, wuoignastet, läggestet, åjot. *Hvil*, åjewes. *Hvila eller ro*, wuoignestem, läggestem.

Hvilken, kuttet, kå. *Hvilkendera*, kåbba. *Hvilken som hållst*, kutte ikkenes.

Hvina, nuwet, maret.

Hvirfvel, snjirpek, swida.

Hviskra, sammatet, sapkelet.

Hvisla, njurget, maskartallet, sudhitet.

Hvit, welkes, welkok, jenje. *Göra hvit*, welkodattet. *Hvitlett*, welkes muotok, guoukok.

Hvålfva, siste kappen takket. *Jag vet ej huru faken hvålfver*, ib tete koktes järra.

Hvåsa, sudhitet, maret.

Hvåssa, autjotet, saijet, tabtjet, aiwoi puoktet.

Hy, muoto.

Hyckla, häket, häketallet, slimbertet.

Hydda, kätats, läppapele.

Hyende, äiwe-wuole, äiwe tutek.

Hyfla, råkkerin wuolet.

Hyffsa, karwet, härwet, härwoken takket, tjabbaben puoktet.

Hyfvel, råkker.

Hygga sig til, kartet, etset, fånet, fåkkaret.

Hyggelig, wuokok, likokes, tjabbe.

Hygge, tjuopetak, tjuoppas.

Hylla, hildo. *Hylla*, jakkokeswuoteb tåiwotet, wuordnomin jakkob tåiwotet.

Hylsa, skuondo, tapp.

Hynda, kaufjo, tiklje, pittjo.

Hyra, palket, leiget. *Hyra ut*, luoikas luitet, palka wuoist luitet, leiga tflagge luitet.

Hysa, kätai tuostotet, käten adnet. *Hysa onda tankar*, pahas ussfolmit adnet, fuonos ussfolmi messet.

Hyta, huffetet, kiljot.

Hytta, själkelem kâte, huttan.

Håf, fisk-håf, qwele kårwom reido. *Kyrko-håf*, skuolat pung.

Håfvor, tawereh, äig, rik.

Håg, miåla, siwwo, waino, usfo, tjaije. *Jag får håg til*, tjaije munji pata.

Hål, raike. *Håla*, sluggo, lapa.

Håka, kåppet, wuowot.

Håll, maja, studdo, kaska. *Långt håll*, kukkes kaska, harbmes maja. *Håll och styng*, påsko.

Hålla, anetet, adnetet. *Hålla af*, etset, kerooken adnet. *Det håller två alnar*, qwekte stikkoi kukke le. *Hålla efter*, tårretet, tuobbetet, tuobpetet. *Hålla före*, ussjetet, tårwot, adnet. *Hålla med*, pelern tjuodtjot, pelostallet, wånöter. *Hålla ord*, pakoinis tjuodtjot. *Hålla på*, paragon adnet. *När jag håller på at skriva*, ko leb tjalemen. *Hålla sig*, kattetet. *Hålla sig til en*, kartet. *Hålla til*, wiesob adnet, orrot. *Hålla til godo*, puoren adnet. *Hålla up eller upbåra*, orrojet, laitet. *Det håller up i dag*, wårto le udne. *Hålla ut*, stajket, pñitet, killet. *Hållen*, adnetum. *Hel och hållen*, åbbålakes.

Hån, albetem, nalfem, spåddem.

Hår, wuopt, qwolq, qwelme. *Flyga en i håret*, ärwest pakket, wuoptist adnetet. *Hårig*, qwolgajes.

Hård, karres, puosjak. *Hårdna*, karret, puosjot. *Hårdnackad*, karres, startek, stinn, tiskepelak.

Häckla, tjåkkom. *Häckla hampa*, ruoi-wait

wait tjäkkot. *Häckla eller lasta*, laitob ätset, laitet.

Häckta, kruokke. *Häckta ihop*, kruokkotet. *Häckta eller sätta i fängelse*, fangget, fanga kåtai piejet.

Häckte, fanga kâte, sjeunjes kâte.

Håda, nallset, spåddet, tjäimet, albetet.

Håda Gud, Jubmeleb albetet. *Hådelse*, nallsem, albetem. *Hådisk*, nalles.

Hådan, tabbelt, taste. *Hådan efter*, tatte ketjest, tatte mangel. *Håf*, teus, miha, kâmp.

Håfd, adnem, brukom, tape.

Håfda, adnet, brukot, niktet. *Håfda et quinsfolk*, neitab peisset, qwuineb manain takket.

Håfta, tabretet, sâpket.

Håftig, karres, wuowdnajes, puosje, spaites, brades. *Håftighet*, bradeswuot, spaiteswuot. *Håftigt*, bradai, spait, karraft.

Håfva, lognet, lognetet, pâijetet. *Håfva eller borttaga*, katotet, tiwot.

Hågn, katto, katterem, kâtjo, hagno, warjelem. *Hågna*, kattet, warjelet, kâtjet, mârâratet, slagget, gardot.

Hål, påske.

Hålft, pele, lakke, kaska raje.

Håll, *hålleberg*, pakte, plassa.

Hålla, leiket, njârot, raggelet.

Håmd, haddo, makfatallem. *Håmdgirig*, haddo wainok.

Håmma, tlagget, katotet, ajetet, tiwot.

Håmna, haddotet, makfatallet. *Håmnas*, haddob ätset.

Håmta, wâdtjet, puoktet, tjägget.

Hånda, sâitet, sjaddet. *Håndelse*, sâitem. *Af en håndelse*, edelest, sâitemest.

Hånga, katlahet, kaunjahet. *Hånga up*, katloftet, hartfastet. *Hånga ihop*, akten slâptlot, akten sjättet.

Hångla, kleunjahet, lemfot.

Hånseende, wuokfjo. *I hånseende dertil*, tann kautoi, tann qwettai.

Hånskjuta, nakkelet, erit nakkelet.

Hånvisa, rajet, erit rajet.

Håpen, helketum, heikalum, fuorgenum.

Göra håpen, paldet, heikaldattet. *Håpna*, helketet, heikalet, fuorgenet, tassa kâiket.

Hår, tasne, tanne. *Hår och där*, tasne ja tuosne. *Hårisfrån*, tabbelt, taste. *Hårnäst*, tatte ketjest, tatte järgast. *Hårtils*, tan rajai, tan merai. *Hårutaf*, taste.

Hår, krigsbår, fuowa, tåro fuowa.

Hårad, land kutte le akta Lagamanne wuolen. *Håradshöfdinge*, Lagamanne, Duobmar.

Hård, smiddem wuobdne.

Hårda, puosjotet, karrafen takket. *Hårda ut*, killet, slaket, pintet. *Hårdig*, killos, saure.

Hårfvel, kestem reido.

Hårja, audet, auden takket, spiejet, peisset. *Hårjare*, audeje, spiejar.

Hårkomma, maddobs adnet, wâddafet. *Hårkomst*, maddo, werrek.

Hårlog, hårlog, hewes. *Hårlighet*, hårlogwuot, hewokwuot.

Hårma, hadet, mangel takket.

Hårold, rafe saken puokteje, puodgesleje.

Hårsk, kâlte, kramkes. *Hårskna*, kâstot, åbmot.

Håst, tåmp, wâk herke, håst.

Håtsk, mårak, puosjak, affinak, walfsjain. *Han är håtsk på mig*, måreren le munji.

Håtta, lorwo, tjupp, kapper, napok.

Hö, fuoine. *Höstack*, fuoine fino.

Höfding, åiwe, åiwe ålma.

Höflig, tjaketats, smaket, smakok.

Höft, fwirrel, nârres.

Höfvas, fjättet. *Det höfves ej*, i le tatt tjabe. *Höfvisk*, fjättok, fjättes, wuokok.

Höfvitsman, äiwe, äiwe älma.

Hög eller hop, se *hop*.

Hög, all, allok. *Hög i ljudet*, lognes, tjuojeles. *En hög herre*, fluora äiwe, äiwes älma.

Högakta, kudnetet, äron adnet. *Högaktning*, kudne, äro.

Högd, allates, allakwuot, tjäkk.

Högdragen, fluorastalleje, raggok.

Högeligen, harbmat, äiwe sagga.

Höger, älkes, rektes. *Högra banden*, älkes kåta. *Til höger*, älkes pelai, rektes pelai.

Högfärdig, tjäulak, fluorastalleje, äiwaftalleje, mihaftalleje, wuolok, krapmok, raggok, *Högfärdas*, tjäulaftallet, raggoftallet, mihaftallet, äiwaftallet, fluorastallet.

Höghet, allakwuot, äiweswuot. *Kungelig Höghet*, Kongalats äiweswuot.

Högmod, tjäulakwuot, äiwaftallem.

Högmodig, se *högfärdig*.

Högmåls-brött, hægga affje.

Högsäte, äiwor, pajemus faije.

Högt, paijen, paijas. *Vårdera för högt*, ila deuwokeu tsegget. *Tala högt*, tjuojelet hålet, lognesikt hålet. *Flyga högt up*, tjärdnet.

Högtid, passe, fluora passe. *Högtids-dag*, passe peiwe.

Höja, paijetet, allebun takket, alletet.

Höjas, paj Janet.

Hök, hapak, titei.

Hökare, piäbmo wuobdeje.

Hölja, kåptjet. *Hölgd*, kåptjetum.

Höna, wuentfa, wuentfa mingeles.

Höra, kullet. *Höra på*, kullete. *Höra efter*, katjater, jäskotet. *Höra up*, laitet, orrojet. *Låta höra*, kullater. *Hörsel*, kullem. *Han har god hörsel*, peljak le fodn.

Hörn, tjäk, skaut. *Hörnig*, tjäkek.

Hörsamma, kullete, jäkatet. *Hörsam*, kulloges, karoges. *Hörsambet*, kullogeswuot, karogeswuot.

Höst, tjaktja. *Höst-månad*, rakad.

Höta, wikatet, älkatet.

I.

I, se uti. *Berömma en i ögonen*, mubbeb tjalmi auten mainot.

Ja, ima, häwi, paits, ja. *Ja väl*, kalle puoreft, kalle kalle.

Jacka, kapte, kopto.

Jag, mon. *Jag sjelf*, mon ets.

Jaga, tälwotet, tärattallet, tuobpetet, jagot, weidet, piwtet, skoget. *Jagt*, weidem, skogem. *Jagtbund*, weidar, fjowonja.

Jaka, jakkot, sadnotet.

Jamma som kattor, niaukeset.

Ibland, kaskan, seken. *Ibland eller stundom*, muttemin, muttem pali.

Icke, i. *At icke*, waj i, abma. *Hvar före icke*, mastes i, mannes i. *Jag vil icke*, ib sita. *Icke heller*, lken, ike. *Om icke*, jus i.

Ickorn, ärre, ärrew.

Idas, äljetet, waffjet.

Idel, tjälg, koros.

Idisla, fineretsset. *Idislan*, fineretes.

Idka, brukot, äljob waldet.

Idkelig, idog, äljob, pargales.

Idoghet, äljo, äljobwuot, pargo.

Jertecken, auto, wabd.

Ifras, måratet, måratowet. *Ifrig*, tjärg, tjäuk, harbmat wainok.

Ifver, tuoda, alwar, alwarwuot.

Ifrån, luste, lute. *Ifrån morgon til afton*, iddiestet ekkedi. *Hvarifrån*, kulle, kåb-belt. *Härifrån*, tabbelt, taste. *Ifrån den dagen*, tatte peiwest, tann peiwe rajest.

Igen,

- Igen*, ruoptot, witt, walt, wist. *Åter igen*, ai wist.
- Igenfinna*, kaudnet, witt kaudnet. *Igenfunnen*, kaudnom, kaudnoks.
- Igenfå*, ruoptot ådtjot, witt ådtjot.
- Igengifva*, ruoptot waddet, wist waddet.
- Igenkomma*, ruoptot påtet, matset.
- Igenkänna*, tåddet, tåbdajet.
- Igenlösa*, tjåutet, lādneſſet.
- Igenom*, tjada, pakti. *Hela dagen igenom*, ketjo peiwen. *Hela veckan igenom*, wakko ketjamit. *Igenomgå*, tjadatet.
- Igentaga*, ruoptot waldet.
- Ihjål*, *ihjålslå*, latket, kåddet.
- Ihågkomma*, muitajet, fuomatset, kakſjet, muitet. *Ihåggommelse*, muitulas.
- Ihålig*, wuowdek, skåppos. *Ihålig is*, råuro. *Göra ihålig*, kåppet.
- Ihop*, akti. *Komma ihop*, akti påtet, tjåkenet, tjåggot.
- Ikalf* ko, akk kusa.
- Iklåda*, karwotet, tjagnet karwoit, karwoit tſaket.
- Il*, våder-il, ſnjirpek, ſwida. *Regn-il*, åkte, måke, pålles. *Snö-il*, pårg, muotta åkte.
- Ila*, kahtjet, raſſohet.
- Ilſågnas*, wainon wuordet, ſuora wainon orrot.
- Ill*a, pahast. *Taga illa up*, pahan adnet. *Må illa*, pahast wiefot, wan hālſon orrot, ſurret.
- Illſtig*, ſluokes, wiſaſtalleje. *Illſtigbet*, ſluokeswuot. *Illſtigt*, paha ſluokin, ſluokesikt.
- Ilſk*, *ilſken*, mårak, aſſmak, pahas.
- Ilvillig*, pahas, udnates. *Ilvilja*, paha udno, pahaswuot.
- Imme*, ruſna, gaſat, rokoheſ.
- Imedlertid*, tane kaſkan, ko.
- In*, ſis, ſiſa. *Gå in*, ſiſa wadſet.
- Inbegripa*, mårket, wuolenes adnet.
- Inbilla*, jakketet, hālaiddattet. *Inbilla ſig*, kaddet, tåiwot, ſomeb adnet. *Inbillning*, kaddo, ſom. *Inbilſk*, kaddales. *Inbilſk eller högſårdig*, ſe högſårdig.
- Inbiten*, harjanum, painom.
- Inbunden*, kutte i le pikok, ſjawotes, ſluokes.
- Inbyggare*, wiefat, landeſkats.
- Inbördes*, kaſkos. *Hjelpa hvarandra inbördes*, kaſkebs qweibme qweibmebs wekketet.
- Indela*, juoketet, lottotet.
- Indraga*, tuoret, ſiſa ſagget.
- Indrågt*, auke, widnek. *Indrågtig*, aukok, aukelats.
- Ineſſvor*, ſiſnjelahah, tjåleh.
- Inemot*, eller *nåſtan*, maſſak. *Inemot aſton*, ekkeden wuoſt. *Inemot et år*, jape lakk.
- Infall*, ladem, låutatem, pako lake, ſpråk hāla, hāla lake.
- Infalla*, alget, tjuodtjelet.
- Infatta*, tabretet. *Infatta i guld*, gälleb pira piejet.
- Infinna ſig*, ſtådes orrot, påtet ſtådes.
- Inflyta*, tjåggot, ſiſa påtet. *Influtne penningar*, tjåggom pednikeh.
- Infördr*a, ſiſa rauket, riktet.
- Inföding*, *infödd*, landen almats.
- Införa*, ſiſa tålwot, ſiſa puoktet. *Införa i en bok*, kirjai tjalet.
- Ingahunda*, i lodnok, i entſek.
- Ingen*, i aktek, i kåke, i kuttek. *Ingendera*, i kåbbak.
- Ingifva*, ſkårgellet, qworkelet, ſiſa tſaket.
- Ingrep*, naggem, riten. *Göra ingrep i en annans göromål*, mubben widnoi tjagnet, etjebs taſſa piejet.
- Ingå*, ſiſa tjagnet, ſiſa wadſet, ſiſa mannet. *Ingång*, tjagnem, ſis mannem.
- Inhyſes*, kutte mubben palden wiefot, kutte mubbe ludne orro.

Inbänta, skenot, tåbdet, qworeset, arwetet, puoiketet.

Inbågna, sifa stagget, gardot.

Inbåndiga, kâti sifa ådtjot.

Injaga, sifa wuojelet. *Injaga fruktan*, paldet.

Inkast, swikkestem, swåkkom lake, målkom.

Inkomma, sifa pätet, tjagnet.

Inkomst, auke, widnek, gagn.

Inkråkta, wuollafas keset, etja radi waldet.

Inköpa, åftet karwasi, åftet.

Inlaga, maddem kirje, qweddo kirje.

Inlopp, nialmot.

Inlåta sig, etjebs piejet tassa.

Inlägg, sifa piejet, sifa pätet, sifa tfaket.

Låta inlägg, sifa piejetet.

Inländning, landeskats, landen almats, kute landen le paijanam.

Inlöpa, sifa wiåket, warret sifa. *Tidningar inlöpa*, sakeh pätch.

Innan, innantil, siste, sifnjeld. *Innan som*, autel, autel ko. *Innan kort*, wargi, ruoi.

Inne, sifne. *Inne och ute*, sifne ja ulkon.

Innebåra, märket, sis adnet.

Innehafva, adnet, åigaten orrot.

Innehålla, sis adnet, keset. *Kårilet innehåller två kannor*, kare qwekte kadnoit kesa.

Innehåll, sis adnatus.

Innerst, sifnjemus. *Innerlig*, sifnjeltes, waimolats.

Innesluta, sifa puodot, måskotet.

Innestående, wuorkan orroje, mubben ludne orroje, patseje.

Inom, sifnjelen, siste.

Inplanta, sifa fajet, sifa tfaket, sis suopketet.

Inre, sifnjeb. *Inre del*, sifnjeb pele, sis njats part.

Inreda, siste laget, sildet, reidet, karwet.

Inrymma, tjaketet, saijeb takket, saijeb waddet.

Inrotad, harjetum, harjetuptum, åbme.

Inrotad sjukdom, åbme wank, autots puotfelwas.

Inrätta, piejet, laget, stillet.

Insalta, saltai piejet, saltot.

Insamla, sifa tjägget, tjägget.

Insatt, sis piejetum.

Inseende, kâtjo, mårרה.

Insikt, tajetum, matto, tåbdem. *Hafva insikt*, mattet, tajetet.

Insjö, wuogna jaure, sis jargn.

Inskrifva, sifa tjalet, sifa satset.

Inskränkta, kartjotet, rajit piejet.

Inslag, sliwe.

Insmyga sig, suollet tjagnet, njaket sifa.

Inspårra, kartjotet, nagget, pirastattet, pira karwet.

Inspruta, sifa trissetet, sifa tjället.

Instikta, sis piejet, laget.

Instunda, aldanet, pätet, lakkanet. *Instundande*, pätjeje.

Inställa, mangotet, orrot pajet, heitet. *Inställa sig*, tassa pätet, stådes orrot.

Instämna, akteb radeb takket, akti läsket, akta håleb adnet.

Insupa, sifa jukket, kadset.

Insylta, falte tjatsai piejet, talkot.

Insätta, sifa piejet, tsegget.

Insöfva, ådajattet.

Intaga, wuollafes waldet, skenot, tåbdet, sluktet, arwetet, qworeset.

Intala, håletet, hålaidattet.

Intet, i mike, i maitek. *Göra til intet*, i manneken takket, tålsjen takket.

Intrycka, sifa tåptjet, tjuorget.

Intrång, naggo, naggem. *Göra intrång*, nagget.

Intrånga, sifa nagget.

Intyga, wittenastet, sadnotet, tjarget.

Intåg, sifa tjagnem. *Intåga*, tjagnet sifa, sifa wadset.

Inunder, wuolen, wuolesne.
Inveckla, káselet, pira káselet.
Inviga, sifa wiget, passen takket, algetet.
Invånare, landeskats, wiefat.
Invända, målkot, fwikkeflet, fwákkot, wuo-
 ste háleb takket.
Invärtes, sifnjeldes, sifte.
Inympa, sifa tfaket, sifa fuopketet.
Jord, ádnam. *Jordisk*, ádnamalats, tan
 ilmen. *Jordågar*, land-ågat, landeskats.
Jordagods, járd, áker. *Jordbåfning*, ád-
 namen fkelbem. *Jordgumma*, tfagg-ed-
 ne. *Jordfall*, fadde riddo, mulde riddo.
Jordfrukt, ádnamen, fjaddo, urtes.
Irra sig, tjajanet, páitot mannen, ejet, med-
 det. *Irrig*, tjajaneje. *Irrgång*, tjaje-
 nes káino.
Is, jágna. *Åka på is*, jágnab wuojet. *Isig*,
 fjelle, jágnom. *Isas*, *blifva is*, jágnot.
Is-bila, tjarfo.
Istadi, jask, anatakes, áiwajes. *Vara*
istadi, jasket.
Ister, lepfos, puoite. *Ister-buk*, puoite tjäi-
 we. *Ister-haka*, puoite kaipe.
Ju, hau, ham, pe. *Han är ju död*, jab-
 mam-pe le. *Ju högre*, matte alleb. *Ju*
förr, *ju håldre*, matte ruabit, tatte
 puorebut.
Jude, Judar.
Jul, joula, joula passe. *Jul-månad*, jou-
 la mano, passates mano.
Julle, wadnasats, utles wadnas.
Jur på boskap, ruoufe.
Jungfru, neita, jumfer.
Jurist, laga teteje, lagen áppes.
Just, jura, juru, aiwe. *Just så*, jura naute.
Juvel, deuras kedke, juwel.
Jäf, láito, walpe, wikke. *Jäfva*, wal-
 peb átfet, heitet.
Jägare, weidar, piwtar.

Jämföra, palda piejet.
Jämka, jebdet, puottet, jalget, flaijet.
Jämlig, aktalakats, jebdalakats, jebd puo-
 rak. *Jämlikhet*, aktalakatswuot.
Jämmer, waiwe, muode. *Jämmerlig*,
 waiwes, muodelats.
Jämn, jebd, jalget. *Blifva jämn*, jalgot,
 jalgotet.
Jämra sig, kuitet, luojet, wajetet.
Jämt, jebd, jalget. *Jämt och samt*, inta,
 páddalok, kitto katto.
Jämte, palden, akren.
Jämvigt, akta táddo, jebda táddo.
Jämväl, ja ai, nau ai, ai ai.
Järn, route, ruoute.
Jäsa, pradgetet, fprigget.
Jätte, jättenes, flalo.

K.

Kabel, kassa káino, táke.
Kafle, kallot, kallotak. *Kafsa*, jollertet.
Kagge, kagga, kaggats, ábbar.
Kajuta, skippen mange ketje.
Kaka, kakko, karp, laipe.
Kakla, ákkeflet.
Kal, puoljos, puowd, muorates.
Kalf, mese, kalbe. *Kalfva*, qweddet,
 meseb niálot.
Kall, ammat, ámbikt, kall.
Kall, tjáskes, kalmes, kalfjes, káfok.
Kalla, kottjet. *Kalla in*, sifa kottjet.
Kallbrand, jabma ádtje. *Han har fått kall-*
brand, tjáskem le funji mannam.
Kallelse, kottjom, widno.
Kallsinig, skewtotes, kutte i laket, kutte
 i lokkob ane.
Kam, tjákkom, tjárro.
Kamerat, kradna, qweibme.
Kamma, tjákkot.
Kammare, kammar.

Kamp,

Kamp, äibom, fagge, faggatem, wittjo, wikom, kilpom.

Kanna, kadno.

Kant, margna, radde, tjäk, tjärro. *Ifrån alla kanter*, färtet hareft. *Stå på sin kant*, harafes ritet. *Kanta*, parmuftet, luoskot, margnot. *Kantning*, parmuft, luoskom.

Kantra, kåbmanet.

Kapp, *springa i kapp*, kahtjen wiäket. *Köra i kapp*, kahtjen wuojet. *Kappas*, kahtjet, rassohet.

Kappa, kapo, kopto. *Kappe*, kyrko kadno.

Kar, fluora litte, litte.

Kara, tjäket. *Kara åt sig*, wuollafes keset.

Karbas, wuoksa puotja, kartsa fwisko.

Karda, täjet, seigotet.

Karfva, smaiwet, tlapet. *Karffstock*, tsek-kes muora.

Karg, faige, katfes, negg. *Karghet*, katfeswuot, faigot.

Karl, älma. *Karlvulen*, älma puoike, älma qweibme.

Karlvagnen, farw.

Karm, liätkko, radde.

Karsk, warres, wejeje, famolats.

Kart, tjurok, muörje tjurok.

Kasse, merde, marfo.

Kast, tjaskem, palkestem. *Stenkast*, ked-ke tjaskem. *Kast eller öde*, wuorbe.

Kasta, tjasket, palkestet, palkot, slawot, sliret. *Kasta af sig*, aukeb waddet. *Kasta lott*, wuorbatet, wuorbeb täpot. *Kasta up*, wuokset, paijas tjället. *Kasta omkull*, slagget, paijas patti palkestet. *Kasta ögonen på*, kätjeset, wiletet, wilsjelet.

Katig, fluokes, wifastalleje.

Katt, katto. *Kattunge*, katto tjuk.

Ked, widja. *Kedja*, rigge.

Kek, älol, niära.

Kejsare, Kejsar.

Kesa, faldet, waljet.

Kid, *kidling*, gaitfa mese, kjillek.

Kif, rito, pälko, flinke. *Kifva*, ritelet, pälskatjet, pälskon wiesot.

Kika, qwoulet, kätjetet, wartahet.

Kikna, tappalet, addanuddet.

Kil, tjitta, tjätte. *Kil eller skarf i kläder*, kaira, wuoiwe.

Kind, niära, niära bakko. *Kindben*, älol.

Kindpusta, niärab spekket.

Kinkug, räskes, tärek, wuorrades.

Kinka med någon, ila jelletet, häketallet.

Kinrök, tjadda, pesse tjadda.

Kjortel, kapte, kopto, wuolpo.

Kippa på sig skor, låpatastet.

Kisögd, fluinos tjalmek.

Kiselfsten, welkes tidno.

Kista, kisto, kislots.

Kittel, kebne, aira. *Måffings-kittel*, skalo.

Kittla, tjokkoldet, tjakkardet, kewotet.

Kittlig, kewoles.

Kjusa, nommet.

Klabb, järbak, tjäsk.

Klack, kabmak påske.

Kladda, täptjet.

Klaffare, päktjost häleje, laitär.

Klafve, täpot badde, fasta.

Klaga, kuitet, luojo, luokot, luoiimet.

Klaga på en, qweddet. *Klagan*, kuitelwas, luojom.

Klagelåt, luojom kjäl, luojatem.

Klagomål, qweddem äme, qweddo.

Klandra, laitet, klambertet, klitnahet.

Klander, laito.

Klang, skanja, tjuojenes.

Klappa, lakkotallet, takotallet. *Klappa eller bulta*, tlabmet. *Klappa med händerna*, kätit akti tlabmet. *Klappning*, hjertklappning, waimon tirkom.

Kla-

Klapur, fjår, fjåra kedke.
Klar, tjålg, tjuoukes. *Klart våder*, wårto.
En klar dag, wårtos peiwe, jålakes peiwe. *Klarhet*, tjålgokwuot.
Klarna, tjålget, wårtot.
Klema, háket, ila jelletet.
Klen, háfo, hájo, helle, segges. *Klen til væxten*, utfes fjaddok. *Klentrogen*, hájos jakkeje, neures jakkeje. *Klentrogenhet*, neures jakko. *Klenôgd*, taikes tjalmak, niåwfo tjalmak.
Klena, wuoitet, fikket.
Klenmodig, herdotebme, eberes. *Klenmodighet*, herdoteswuot.
Kli, fadho. *Klia*, fagnitet.
Klibbas, tåkot. *Klibbig*, tåkoje.
Klicka, tålketet, tålkefet.
Klifva, njåptjot, qwotset, kåret.
Klimp, pekke, tåko. *Snö-klimp*, tjåst, tjåit.
Klimpas, tåkot, klompot, tupertet, kålot.
Klinga, skanjet, tjuojet, skuolet.
Klint, tjåkk, ware tjåkk.
Klippa, pakte, klaipo, qworgo.
Klippa, pesketet, skarjain tjuolet.
Klister, tabme. *Klistra*, tabmet.
Klo, kads. *Klo-ref*, tjåiwe kaikot.
Klocka, piållo. *Klockare*, klokkar.
Klofna, luoddenet, raket.
Klok, jerbmak, wifok, miålolats. *Blifva klok*, jerbmot, miålait ådtjot. *Klokhet*, wifeswuot, jerbme, miåla.
Klot, ruo, jårba pekke.
Klubba, slubbo, skolfo, klubbo.
Klump, pekke. *Klunk*, jukkastak.
Klut, waijates, tuognes, wuoiwe.
Klyfta, sluggo, lapp, qworats, fal.
Klyftig, snuortak, sluktok.
Klyfva, luoddot, falet. *Klyfva midt i tu*, qwoutot luoddet. *Klyfva sig*, luoddenet.
Klå, ruopet, ruobbet. *Klåda*, fagnas.

Klåpa, tjuorpet tuojoht, takket fatta tokko.
Klåpare, omattanje, åddå lårok, tjuorpe.
Klåcka ut, muodaltet, lalet.
Klåda, karwotet, piktesfet. *Klåda på sig*, karwotet, karwoit tjagnet. *Klåda på sig tröjan*, kapteb tfaket.
Klådd, karwotum, pikteslum.
Klåde, strud, skrud. *Klådedrågt*, klåder, karwo, piktes.
Klåmma, tåptjet, tfaptsefet. *Skon klåmmer*, kabmak kådda. *Klåmd*, tåptjeslum.
Klåmta, piållob låskotet, klemtet.
Klånga sig up, njåptjot, qwotset.
Klåpp i en klocka, piållo njuoktjem.
Klöff, fwaka, kifa, nåde. *Klöffja*, qwedetet, nådit piejet.
Klöff, klöffvar, kads, qwepper. *Tve-klöffvad*, kutte le fluoptjo qwepperi. *Hel-klöffvad*, åbbå kadsek.
Klöffver i kort, akker.
Klõsa, kruoket, kadfi kruoket.
Knacka, kållkotallet, tfabmetjet.
Knagglig, råper, ojalg, tjåklek.
Knall, juma, tudn, jutfa, plåwem. *Knalla*, jutset, plåwet, tudnet.
Knapp, pållo. *Knapp eller nått*, saige, negg, kartjes, paskok, utfes, ånekes. *I knappaste laget*, utsebet pelest, paskebet pelest. *Som knappast*, walla die.
Knapra, tfåpet, kasket, kruoket.
Knapt, walla die.
Knarka, knarra, kritjet, kriskeffet. *Knarrande*, kritjem.
Knarrig, råskes, råptos, tårek.
Kneckt, knikt, tåro ålma.
Knep, kånstertem, fluoke.
Knif, nipe, kulke, korr.
Knipa, tsiptsefet, tfaptsefet, tjabret.
Knippa, tjagge, pilga, fwattjo, kiåmartes.
Nyckel-knipa, tjåutenji fwattjo.

Knoge, *knoke*, noffa.

Knopp, *áiwe*, grafen *áiwe*.

Knorla, kirjetet, kábretet. **Knorlig**, tjuolmek, kirjak.

Knorr, murgestem, nullem. **Knorra**, *knota*, nullet, murgestet.

Knoster, wettjer, fluora wettjer.

Knotttrig, ráper, tjáklek.

Knuffa, nortetet, nollsatet.

Knut, tjuolm. **Knutig**, tjuolmek.

Kny, *knysta*, tsulketet.

Knypla, kirjak lineb kádhet.

Knyta, tjuolmetet, tjadnet. **Knytnásva**, tjárbm. **Knyte**, tjagge, kippo.

Knáda, táptjot, táptjet.

Kná, puolw. *Falla på kná*, puolwi nala huitatet. **Knáveck**, fenkem, kránkem.

Knácka, tájet, matfot, mätjettet.

Knáppa, kállkotallet, tsabmet. **Knáppa ihop**, kruokkotet. **Knáppa ihop händerna**, kátit málloet piejet.

Knól, jukre, tjákle, wihter. **Knól på ryggen**, tjággne. *Fot knól*, juolke noffa. **Knólvryggig**, tjággnok. **Knólig**, jukrek, tjáklek.

Ko, kufa.

Kock, malesteje, wuofstjeje, piábmo lagar.

Koft, *kofta*, kopto, kapte.

Koger, njuola litte, fádde tjagge.

Koja, kátats, läppapele, káte.

Koka, wuofstet, tuoltetet, malestet. **Koka öfver**, páttafet. *Halfkoka eller förvålla*, kibmahaddet. *Et kok*, wuofstemas, wuofstem nare, males.

Kol, pradde, tjadd. **Kolare**, tjadda päldeje. *Stenkol*, kedke tjadd.

Kolf, fádde, njuol.

Komma, pátet. **Komma af sig**, neuramet, utfot, mangas mannen. **Komma bort**, fál-
lanet, lappot. **Komma fram**, puoktetet.

Komma illa ut, pátatallet. **Komma i dagsljuset**, *komma up*, paijanet, paijas pátet. **Komma ihåg**, muutajet, kaksjet, sjugget, taramattet, fuomattet. **Komma ihop**, tjákenet, tjággot. **Komma emot**, autelt pátet, kaudnetet. **Komma sig före**, ádtjotet, jeláket, jelajet, auten mannen. **Komma til bálfan**, warrasmowet, wiesojet. **Komma åt**, pátastattet. **Komma undan**, piáset, pateren piáset. **Komma vid**, tuotet. **Komma öfverens**, lassketet, sám-
tet, lakastet, tsáttetallet. **Kommande**, pátete. **Kommen**, pátam, kutte le pátam.

Kona, fkeke, fluora.

Konst, kánst, kánstertem, fluoke. **Konstig**, kánstelats, kronok, krontfok. **Konstrik**, koglar. **Konstla**, kánstertet, wífastallet.

Konung, Konoges. **Konungarrike**, Konogrik.

Kopp, kare, kautja, karate.

Koppa, koppet, warrab waldet.

Koppar, kuoppar, air.

Koppla ihop, akti tjadnet.

Koppor, fluora maine, fluora namm. **Kopp-
ärr**, fluora maini uddo.

Korf, marfe, kuorw.

Korg, wedde kare. *Han fick korgen*, (*då han friade*) idtji jätte, idtji tjakan, i lam káino.

Korn, kárdne. **Salt-korn**, falte tjálme.

Korp, karanes.

Kors, kruos. **Kors-vis afskåra**, kruoset.

Korsfa, kruuset. **Korsfåsta**, kruusinauletet.

Kort, spiál. *Spela kort*, spiálet.

Kosa, káino, káino sjibma, káinot. *Han tog kosan ditåt*, tokko áiwosá.

Kost, piábmo, neste, kást.

Kosta, kástet, arwon orrot, játtet, tjildet.

Kosta på, kástlatet.

Kostbar, deuras, tjáwok, tjildok.

Kostlig, hewok, hewes, hárwok.

Kost-

Kostnad, källe.
Kotte, *grankotte*, patlek.
Koxa, qwoulet, wartahet.
Krabbsten, aija, aija kedke.
Kraffa, kramfot, kruoket.
Kraft, famo, wajo. *Få krafter*, famoi nala pätet, wejajet. *Kraftlös*, wejje, famotebme, wäjotebme.
Kraftig, tjarges, nannos, wekses. *Kraftig spis*, maktok piäbmo, doktok piäbmo. *Kraftigt*, famoft, wekseslaka.
Krage, kakk, ätfa. *Silfver-krage*, stib ätfa.
Kram, wahro, äfas, äses wahroh. *Smått kram*, smaw äfaleh.
Krama, tjabret, täptjet.
Kram-snö, njatso, tuper.
Kramp, suona tuorelem, atlitjen tuorelem, wädnem.
Krank, puotles, skäbtja, skipp, malos. *Krankhet*, puotfelwas.
Krants, krans, kronets.
Kraslig, lisak, wejje, neure, puotlak. *Kraslighet*, neureswuot.
Kratta, kruokanje, kruokem reido.
Kreatur, klittur, juttus, kreatur.
Krepsh, rälkes, räptos, täre.
Krets, keule, järbo, järbot. *Jordenes krets*, äbbå ädnam.
Krig, tåro. *Krigsfolk*, tåro fuowa, tåro almah. *Krigstid*, tåro aimo, tåro pädd.
Kriga, tårot, tåron tjuodtjot. *Begynna kriga*, tårojet, tårogätet. *Med krig angripa*, tårotet.
Krigisk, tåroles, tåro kämp.
Kring eller snabb, happel, fappel, harets, snapok, ruok, spaites.
Kring, se omkring. *Kringgränna*, pirastatet, pira karwet, pira jället. *Kringgränd*, pira karwetum.
Kringla, wer, kirjak laipe.

Krisk, briskok, baskok, tšibdses.
Krita, klit. *Rödkrita*, ruopfes klit.
Krog, wina wuobdem kâte.
Krok, kruokken ärres, kâuko. *Metkrok*, ägg, wuogg. *Krok eller bugt, omväg*, mälke, kawa, swikke.
Krokna, kawat, kråwoked.
Krokug, kawak, mälkek, kräutjok.
Kroknäs, kábme njuonak, kräutjo njuonak.
Krokryggig, tjäggnek.
Kroma sig, milotet, raggostallet.
Krona, kron.
Kropp, kroppe, rubmaha, päll. *Kropp-är*, räppe, räppe älg.
Krossa, mutket, tšouket, njutet. *Krossas*, mutkanet, tšoukanet.
Krubba, krubbo.
Kruka, laire litte, kru. *Krukmakare*, laire litte takkeje.
Krumm, se *krokug*.
Krus, härw. *Krusa*, härwetet. *Krusa eller complimentera*, härwa diet takket, härwaftallet. *Krusa här*, wuoptit parkaltet.
Krut, krut, rukt.
Kry, tjappos, wejeje, kämp.
Krydda, talkesit piejet, talkesi tiwot, nialgotet talkesi. *Krydder*, talkes grase. *Kryddgård*, talkes garden.
Krympa, tårrenet, tuopanet.
Krympling, fabmales, krumkes.
Krypa, piäket, mädet, muojesjet, qwogertet, njaket.
Krype, en liten koja, läppapele.
Kryssa, säwen tuoi tokko pärjestet.
Krysta, täptjet, täptjeslet, tjabret.
Kråka, wuoratjes, wuortja. *Kråkbär*, tjuoma.
Kråsua, *kråfsja*, rauket, ronkotet, tjodtjet, krakšjot.
Kråsua, pirrem, puojek, tjäiwe.
Kråsta, jabim ädtje, turrem taud.

- Kråka*, *kråla*, lähdet, mådet, labmelet, muojeljet.
Kråkas, kåkot, pådnjot, kukkostet, wuokset fittet. *Kråkning*, kåkotes.
Kråkla, kruokem reido, kruokanje.
Kråmare, åses ålma, krammar.
Kråmpa, walpe, wank, taud.
Krånga, kāmotaftet, raggelet.
Krånka, peiftet, spiejet. *Krånka mō*, neitab peiftet.
Krāsliġ, walljek, wallje wainok. *Krāsliġ mat*, njalga piábmo, hárwa piábmo, hársko.
Krōgare, wina wuobdeje.
Krōka, kawetet, fájätet. *Krōka sig*, kawet, fájät, málkot.
Krōna, kronet, kronenb tšegget. *Krōning*, kronem, kronem pale.
Kubb, tjåsk, jårbak.
Kudde, åiwe wuole, bállster.
Kufva, åisot, oitet, widnet, tšappetet. *Kufva sina begår*, uštoites adnelet, uštoites tšappetet.
Kugge, padne, fåje, tjitta.
Kula, luod. *Kula eller håla*, sluggo, rågge, lapa. *Kula eller svulst*, jesk, tjåkle. *Kula eller knöl på et trä*, jukre, tjakse, wither, tjuolm.
Kulen, tjåskes, kalmes, kalsjes, tjåskeslakats. *Kulen våderlek*, kuosia piågg, watjo. *Kulen vår*, kalsjes kidda.
Kulle, nålt, tjåkk, tåwa.
Kullkasta, slagget, wuolos tjåsket.
Kullra, jollertet, juorbot. *Kullrig*, juorba, juorbajes.
Kummin, karwen.
Kunbar, teteles, tetos, pikos.
Kungōra, tetetet, fakeb takket, kullatet, almotet, puodgestet. *Kungōrelse*, tete-tem, puodgestem, fakestem.
Kunna, mattet, taidet. *Kunnig*, mattanje, åppes. *Blifva kunnig*, åppasimowet.
- Kunskap*, tetem, tåbdem, tajetem, matto. *Få kundskap om*, fakeb ådtjot, tetet ådtjot.
Kusk, wuojeteje, auta wuojeteje.
Kust, kadde, fåwa kadde.
Kuttra, brekot, åkkeftet.
Kyckling, wuentšan tjuk.
Kyffe, kåtats, lappapele.
Kyla, tjåskem, kalmeswuot. *At kyla*, tjåskotet, kåršotet.
Kyndelsmåssa, kilde, kintel peiwe.
Kynne, flaja, nale, wuoke, art.
Kyrka, kyrko. *Kyrkoherde*, kyrkoherra.
Kyrko-plikt, kyrko pakkatus. *Kyrko-tjuf*, kyrko suola.
Kysk, skuornes. *Kyskhet*, skuorneswuot.
Kys, tjulaštak, tjulestem. *Kysa*, tjuleftet, tjulaštallet.
Kåda, kasse. *Kådig*, kassajes.
Kål, pruošjem grafe. *Surkål*, juomo.
Kåpa, kopto, kapo.
Kårt, ådne, ånekes, ånekats. *En kårt stund*, ådneles pådd. *Kårtaste vågen*, måttšofumus kåino, ånekumus kåino. *Kårt der-ester*, talak mangelatjen. *Innan kårt*, ruoi, wargi. *Blifva kårtare*, ådnanet. *I kårtbet*, ånekeslaka. *Kårtbet*, ånekeswuot.
Kårtvillig, suottes, fuorkes.
Kåt, škekes.
Kåbbel, snarratem, tšilkesem. *Kåbbla*, snararitet, tšilkeset, pålketjet.
Käck, puore, miha, ata, tjårgok. *En käck karl*, ata ålma.
Kåsting, tšaddeje, nuorats.
Kåst, hamse, tšaggas nialme.
Kågla, patsek.
Kålla, aja, ajek, brudne. *Kållvatten*, aja tjatse.
Kållare, kjållar, ådnames wuorka. *Vin-kållare*, wina wuobdem kåte.
Kålta, kasket, waldetet.

Kämpa, oibot, wikot, faggatet, wittjot, kilpot. *Kämpas*, kahtjet.
Kämpa, tåro miha, kåura.
Kånd, tåbdos, puoikos, appes.
Kånna, tåbdet, tåbdatallet. *Kånna igen*, tåbdajet. *Kånna på*, kättjelet, tåbdatallet.
Kånna, med kånslan årfara, kullet. *Jag känner at det är kalt i dag*, kullab jutte tjåskes le udne. *Jag känner med handen*, kåtin kullab. *Kånna*, tåbdot, kullot. *Kånna* vid, tåbdajet, tåbdestet.
Kännemärke, mårk, witta.
Känning, kånsla, tåbdem, tåbdo. *Draga kånsla*, tåbdahakfjet.
Kånnspek, tåbdel, tåbdeles.
Kåpp, såbbe, klakka. *Kåppknapp*, såbben åiwe, klakkan åiwe. *Gå med kåpp*, såbbeftet, klakkestet.
Kåppas, kahtjet.
Kår, kerok, keres, kerom. *Blifva kår*, kerot. *Hålla kår*, etfet, keroken ådnet, kartet. *Göra kår*, kerahaddet.
Kåra, eller *anklaga*, qweddet, stebnot. *Kårande*, qweddeje, stebnoje. *Kåromål*, qweddo.
Kåresta, mårse, luonto.
Kårfoe, pilga, kippo, tjagge.
Kårf, briskok, brittjok, baskok.
Kåring, akkakuts, killek.
Kårl, kare, litte.
Kårlek, kereswuot. *Kårleksfull*, kerok. *Kårlekslös*, okerok, oarmokes.
Kårlig, kerok. *Kårligt*, kerafit.
Kårna, fiñjots, waimos, fajo.
Kårr, fais, kiåwa, laddo.
Kårra, wuojem reido jårraltaki kum, kefe wuojem reido.
Kåttja, skekeswuot. *Kåttjefull*, skekes, lutes.
Kök, males kåte, piåbmo karwem kåte.
Köl, wuodo, miålgas.
Köld, tjåskem. *Stark köld*, paiko, pruoffe.

Kön, flaja, nale.
Köp, åfelleim, arwo. *Godt köp*, albes arwo. *Få för godt köp*, albet åftet. *In på köpet*, lallen åfåsen nal.
Köpa, åftet. *Köpa ofedt*, wuoidnek åftet. *Köpare*, åfteje. *Köpslaga*, åfåstet.
Köpenkap, åfas, åfes wahro. *Köpmån*, åfåsteje, åfes ålma.
Köpt, åftetum, åsto.
Köra, wuojetet, kesetet. *Köra bort*, erit wuojetet, jagot.
Körsnår, nakki alteje, fåmskar.
Körtel, raufa.
Kött, piårgo, ådtje. *Få kött på sig*, blifva köttfull, ådtjaitowet. *Död-kött*, jabma ådtje. *Fisk-kött*, qwele tñuop.
Köttlig, ådtjelats. *Köttligt*, ådtjen mete.

L.

Lack, lakk. *Lacka et bref*, kirjeb signetattet.
Lacka eller flyta, kålket.
Lada, lado, fuoine kåte.
Ladda, laddet. *Ladda en bössa*, birfob laddet. *Laddstock*, kras.
Ladugård, buwe kåteh.
Laf, lappo, flappo, jeuj.
Lafve, lawan.
Lag, laga, piejetus, lagem, lagatas. *Dryckes-lag*, jukkelwas. *Vara i lag om*, febren orrot. *Taga lag*, fjåttet. *Lag eller bruk*, flaja, lake. *Så är hans lag*, nautele so lake. *Lag och rätt*, laga ja rektas.
Laglöst, lagatak. *Laglös människa*, lagetes almats. *Lag likmåtigt*, laga melt, laga tñagge. *Lagklok*, laga teteje, lagen åppes. *Lagstiftare*, laga waddeje, laga takkeje. *Lagföka*, lagab katjatet, stebnot, qweddet. *Lag eller lut af bark*, barko tjatse. *Hö-lag*, fuoine tjatse. *Björk-lag*, fåke male, male tjatse.

Laga, förbättra, tiwot, puoretet. *Laga til*, reidet, karwet, laget. *Laga eller vårda*, måråtet, hugset, mårarahab adæet, kåtjet.

Lagg, radde, sawe, lågg.

Laggran, kårsk, smottok, walljek.

Laglig, kutte lagen mete le, rektes.

Lagom, muddak, muddakit. *I lagom tid*, muddak meren, muddo palen.

Lagsaga, akta duobmaren land, mann wi-dai akt duobmar manna.

Lakan, jáwa line, jáwatak lineft.

Lake, njaka. *Lake af salt*, falte tjatse.

Laka på, tjatseb nala kái-wot.

Lam, patjes, lames. *Lam eller efterlåten*, flintfos, skewtotebme, hugfotebme, man-gas piejeje, kálkos. *Lambet*, lameswuot, kálkoswuot, flintfoswuot, laikot.

Lamb, libbe, lamb. *Lamba*, libbit qwed-det. *Lambdiger*, akk sinales.

Lampa, lampo, tjuoukes.

Land, ádnam, elme, land. *Fast land*, nan-nam, tjarg ádnam. *Gå i land med*, aib-motet. *Lands-fed*, landen lake, landa tid.

Landa, fálket, kaddanet, kaddai kåret.

Landförvisa, landest kaitetet, landest erit wuojetet.

Landsbygd, ladde. *Landsflyktig*, patur, kálkarwes. *Landsböfding*, Lands-Herra. *Landsman*, akta landen almats. *Landskap*, elme, land. *Landstiga*, se landa. *Landsstrykare*, kálkarwes, landa kálkeje.

Lapp, sabmelats. *Lappland*, fame ádnam, fame land. *Lapptrumma*, kábda, kábdea.

Tala Lappska, fame kiáláb hálet.

Lapp, tuognes. *Lapp på en båt*, paito. *Lappa*, tuognet. *Lappa en båt*, wadnaseb paitojattet.

Lappri, tássje, tássjes flimber.

Larf, muoton káptjes.

Laska, akti károt, njallot.

Lass, lassa. *Lassa på*, lassab piejer.

Last, laito, máddo. *Last eller börda*, nåde, maísa. *Vara en til last*, mubbai omakeb takket, mubbeb wuorrafasttet. *Lasta*, lait-tet. *Lasta eller betunga*, nådotet.

Lastbar, laitak, laitetak, wastes.

Lat, laike, kálkos, pargotebme.

Latin, latin kiál.

Lax, luos. *Laxöring*, tabmok, luofats.

Le, tjaimet, pákoffet. *Le åt en*, mubbai tjai-met. *Små-le*, mojetet, mojetallet.

Led, lattas, letse. *Led eller väg*, káinot, laido. *En dagsled*, peiwe laido. *Led i slägtskap*, puolw, máddo. *Til tredje led*, kolmad puolwi. *Segel-led*, fokkem laido, wadnas laido.

Led, wastes, owuokas. *Led upsyn*, wastes tjalmeh. *Leda*, wastahaddem, leid, o-nuokaslem, suttem. *Hafva leda til*, wastahaddet, onuokeslet. *Matleda*, pátká-nem piábmost. *Jag har matleda*, piáb-most leb pátkanam, i piábmo munji tjá-kan, ib játtete piábmob.

Leda, laidet, tálwot, wirdetet. *Leda ut*, ulkos laidet. *Ledare*, laidesteje, tálwoje. *Ledstänger*, tárjotallem staggoh.

Ledamot, letse, lattas, ruoiwe.

Ledas, suttet, wastjatowet.

Ledig, astos, pargotes, juolles, luowes. *När det blir ledigt*, kálse saije sjadda. *När du blir ledig*, ko todn astit. *Ledighet*, asto. *Ledighet til en syssla*, saije kalli.

Ledsaga, tálwot, fattet. *Ledsagare*, tál-woje, fattolats.

Ledsam, kaukes, wuorrades. *Ledsamhet*, furra, kaukeswuot.

Ledsnad, suttem, wastjatowem. *Ledsen*, suttom, wastjatowum.

Lefnad, wiesom, wiesom lake.

Lefva, wiesot, jelet, tsakket. *Lefvande*, wiesoje, jeleje.

Lef-

Lefver, ribbre, muckse. *Blod-lefver*, krålom male.

Lefverera, waddet, luitet.

Lefverne, wiesom, wiesom lake.

Legd, palketum. *Lega*, palka, leiga.

Leja, palket, leiget, luoikas waldet.

Lejd, frije kirje.

Lejon, lejon.

Lek, stak, stakem, tokor. *Fisk-lek*, qwele kadhö. *Lek-kamrat*, staka kradna.

Leka, staket, tokortet.

Lekamen, rubmaba, kroppe. *Lekamlig*, rubmelats. *Lekamligen*, rubmahaa kautoi.

Lekatt, tjalke, puoitek.

Lem, lattas, ruorwe. *Födsto-lem*, wuolle waimoh, puotja, njitse. *Lemmalös*, lattafatta, fabmales.

Lemma, lappet, qwodet. *Lemma eller eftergifva*, metetet, luitet. *Lemming*, patlew, patsem, arates.

Len, linok, miwkok, tibmok. *Len väderlek*, majales talke, lenat. *Lena*, miwkotet, tibmetet.

Ler, laire, raire.

Lerka, astoi takket, suoimen kättjelet.

Leta, ätset, snuogget, pifnaftet.

Lida, kierdet, killet. *Lida skada*, skadab ädtjot. *Det lider till aftonen*, ekked fjaddegåta, ekkedutja. *Lidande*, kierdem.

Liderlig, wastes wiesoje, tiskepele, qwektekats. *Liderlighet*, wastes wiesom slaja.

Lie, lissja, lija.

Lif, hägg, elem, wiesom. *Det eviga lifvet*, ekkewe elem. *Han är ännu vid lif*, äska le fodn wiesomen. *Moderlif*, eden hägg. *Lif eller midja*, pådn, ålem, kaska päll. *Taga en om lifvet*, feggas pakto adnelet. *Mista lifvet*, häggab masset, häggatebmen fjaddet. *Lifegen*, äkkates swaines. *Lifsfara*, häggä rito,

häggä hete. *Lifsfrukt*, häggä fjaddo, mana. *Liflig*, häggalats, wiesojassa. *Liflös*, häggatebme. *Lifmoder*, edne, mesen edne. *Lifstid*, wiesom aike, wiesom pådd. *Lifsak*, häggä affje.

Ligga, wällahet, jalkahet. *Ligga i försät*, fjaktjet, japtet. *Ligga sjuk*, puotset.

Lik, jabmek, lik. *Likstol*, fjälopott.

Lik, like, muotok, akta, wuokok. *Lik fadren*, attje muotok. *Lika*, like, jebd, aktalakats, akta wuokak. *Han har ej sin like*, i makabs kaudne, i etjeslakatjeb kaudne. *Min like*, mo wuokak. *På lika sätt*, akta laka. *Det är lika mycket*, akta kaik le. *Likaledes*, nau aj, sammalaka. *Likasom*, aiwe ko, nau ko. *Likvift*, likvål, dauk.

Likhet, akta wuoke, aktalakatswuot, jebdlakatswuot, akta muotoi.

Liklig, wuokes, wuokok.

Likmätig, fjättok. *Likmätigt Guds ord*, Jubmelen pakon tlagge.

Likna, muotoi orrot, muototet, jebda takket. *Han liknar sin far*, attjes muotoi le fodn, attje wuokit adna, attje mete le. *Vil du likna mig med honom?* sittah-kus todn mo fuina jebd takket? *Liknelse*, muotolwas, heiwe. *Dertil är ingen liknelse*, i le heiwe taffan.

Lille, den lille, unnekats, unna.

Lim, tabme, hibme. *Lima*, tabmet. *Hvitlima*, welkotattet kalkin.

Limpa, stomp kakko, affajes laipe.

Lin, line, line grase. *Linfrö*, line sajo.

Lina, resline, fjuopenj, kaino.

Linda, käselem badde. *At linda*, käselet, karet. *Lindad*, käselowum. *Linda et barn*, manab kätket.

Lindra, lidnahet, keppetet, utsetet. *Lindrar*, flusketet, keppanet.

Linn

- Lindrig*, keppes. *Lindrig köld*, majales talke, lenat.
- Linea*, tjalaftak, raja. *I en linea*, aktet rajast, mangalokk. *Linjal*, skant, skant muor.
- Lingon*, jogna, jägna.
- Liniera*, tjalaftakit tjalet.
- Linka*, äntot, linkot, likkot.
- Linne*, line, line karwo.
- Lip*, pangsem, flabb. *Lipa*, njiffet.
- Lisa*, orrom nuope, najo, keppanem. *Få lisa*, orrom nuopeb ädtjot, flusketet. *At lisa*, keppetet, lidnahattet.
- Lisma*, hullertet, allotet, fluoket, nollotet, häketallet. *Lismare*, slimberteje, hullerteje.
- Lispund*, pudd.
- List*, fluoke, wifastallem. *List eller kant*, radde, pard. *Klädes-list*, älpe.
- Lista*, lokko, tsekkes muor.
- Listig*, fluokes, wifastalleje. *Listighet*, fluoke, fluokeswuot. *Listigt*, fluokin, fluokesikt.
- Lita på*, täijet, tjärget. *Han litar på mig*, munji täija.
- Liten*, utfes, uttje, unnekats. *Litet*, unnanatji.
- Lits*, ulpe, älpe.
- Ljud*, tjuojenes, jäna, kajanes, skanja. *Ljuda*, tjuojet, skanjet. *Ljudande*, tjuojeles.
- Ljus*, fuottes, njalgok, haufkes. *Ljusligt*, njalgasikt, fuottesikt. *Ljuslighet*, fuotteswuot, wuolo.
- Ljuga*, kelestet, kelasi messet, kiälkerdet. *Storljugare*, keles nialme fluora keles, kelesteje.
- Ljum*, lägges, pakeslakats. *Ljumhet*, läggawuot.
- Ljumske*, snjiska.
- Ljung*, taggnas.
- Ljunga, det ljungar*, aldek äfa, atja tälläb kasska. *Ljungeld*, aldekes, atja täll.
- Ljus*, tjuouka, tjuoukes, kintel. *Ljustake*, kintel juolke. *Eldsljus*, tällä tjuoukes.
- Ljus*, tjuoukes, tjuoukok. *Ljus til får-gen*, jeuje, päjok, tjuoiwes.
- Ljuster*, harffes, harffa.
- Lo*, lodjur, räthem.
- Lock*, läkke, käptjes. *Hår-lock*, wuopta tjuolin, parkaltak.
- Lod*, luod. *Lodrätt*, njuolga wuolos, tseggot.
- Lof*, tuoi tokko pärjestem. *Lofvera*, tuoi tokko pärjestet, mäiki pärjestet.
- Loge*, kårdne lado guelpe. *Handloge*, käta läpo.
- Logg*, nawe, ibje, qwolgets.
- Lokor*, kefas, lok.
- Lom*, tawek, kurte.
- Lombörd*, peljetes, pelje wanek.
- Lomm, stor-åndan af et träd*, madd, maddek.
- Lomma*, joknet, jubinet, krämkeset, tjuojet, kaigetet.
- Lopp*, wiäkem, warrem. *Lefvernes-lopp*, wiesom aike, wiesom aimo. *Solens lopp*, peiwen jättem.
- Loppa*, lafa. *Loppa sig*, lafait käddelet.
- Lort*, paik, stentje. *Lortfläck*, tuolwa.
- Loffa*, nuolet, luitet, metatallet, lädtjelet, läikelet. *Loffna*, läiketet, luowanet, piäfet.
- Lots*, äppes, äppesteje.
- Lott*, äfe, wuorbe, lotto. *Lottlös*, äfetak. *Kasta lott*, wuorbatet. *Lott-käftning*, wuorbatem.
- Lucka*, käptjes. *Fenster-luckor*, windek käptjes.
- Luden*, qwolgajes, qwolgek, fuokok, lorwok.
- Luder*, septe. *Ludra*, septe piejet, fäptotet.
- Luft*, piägg, wärald. *Luft-bål*, wuoignestem raike.
- Lufva eller möffa*, lorwo, kapper, tjupp.
- Lugg*, wuopt. *Lugga*, äiweb pakket, ruskotet.
- Lugn*, lädtjes, lädtje. *Stilla lugnet*, kappat lädtje. *Lugna eller blifva lugnt*, lädtjot, flaimet.
- Lukt*,

Lukt, haps, hapses, habja. *Lukta*, hapsset.
Gifva lukt ifrån sig, hapsitet. *Luktan-*
de, hapsak, hapses.

Lulla, fokatet, wuottotet.

Lumpen, tåffjes, tåffjelats, okaudnes,
fuoppates.

Lumpor, slimpoh, slibbroh, tuognes.

Lund, wuomats, muora tubbo.

Lunga, keppa. *Lungfiktig*, kutte keppaist
le. *Lungfot*, keppa wank.

Lunka, njälkestet, njälkan mannen.

Lur, tjuorwom reido, lur. *Stå på lur*
eller lura, sjåktjet, aksatallet, fuollet
piwtet, pettet.

Lurendrågare, puorgotum wahroi wuob-
deje.

Lus, tikke, hårse. *Lusig*, tikkai. *Få löß*, tikket.

Luska, åiweb njutet, tikkit kåddelet.

Lust, waino, usto, tjaije. *Lust eller nöje*,
wuolo, kudne, fuotteswuot.

Lusta, uftotem, fitud, lusto.

Lustig, murre, murretes, fuottes, haufkes,
arwok, fuorkes.

Lut, kuna tjatse, njalat, njalatak.

Luta, njakkahet, njakkot orrot. *Luta på*,
raggelet. *Luta sina hufvuden ihop*, åi-
wites akti piejet, akta radeb takket. *Luta*
sig emot, tårjotallet. *Luta*, kråggnaht.
Luta utföre, wåltaret. *Lutande*, njak-
kot, kråggnot.

Luten, kiffjok, metok, fjuwes.

Luttra, rainet, passatet, tjålgetet.

Lycka, wuorbe, lykko. *Lyckskott*, fåitem.

Lyckas, sjåttet, målen mete ådtjot, likka-
stet, puorest jåttet.

Lycka, lyckja, låktjo. *Lycka igen*, tap-
pet, puodot, stagget.

Lycklig, wuorbalats, lykkolats. *Lyckligt*,
lykkokeslaka, wuorbin.

Lyckta, tjuoukes litte, kintel litte. *Lyckt-*
gubbe, tjolonjes tåll.

Lyckönska, wuorbeb sawatet, lykkob wuo-
fotet.

Lyda, kullete, jekatet, metetet, kullokes
orrot, karodet, tjuowot radeb. *Lydig*,
kullokes, waitas, jekateje, karoges. *Lyd-*
nad, kullokeswuot, jekatem.

Lyfta, lognet, lognotet. *Kunna lyftas*,
lognetattet.

Lykta eller sluta, låptet, ållet, orrojet,
laitet. *Lyktas*, nåkket, nokket.

Lyng, taggnas.

Lynne, muoto, wuoke, ulme, slaja, wuokan.

Lysa, tjuouket, paitet, kiket. *Lysa en an-*
nan, tjuoukeseb mubbai qweddet. *Lysa*
ester, kullatet. *Lysande*, kikeje, paiteje.
Lysning, qwokfo, peiwe luoje. *Lysning*,
esterlysning, kullatem, leufetem.

Lysta, uftotet, fittet, hamostallet, halitet.
Lystnad, usto, waino, halitem.

Lysten, haliteje, wainok. *Om hafvande*
quinnor, wuoffwes.

Lystra, kullete, fuollet kullete.

Lyte, walpe, wikke, laito, maine, feil.

Låcka, allotet, leppotet, fluoket, nollotet.
Låcke-mat, septe.

Låda, kiftots. *Låda vid*, njåmot, påd-
wot, tabranet.

Låf, rampo, maino, hewetes, kito. *Låf-*
sång, hewetes laulom. *Låf eller til-*
stånd, låppe.

Låstlig, loppelats, metetum. *Låstlig*, *lås-*
vårdig, mainoles, mainos.

Låst, låpt, paije låpt.

Låfva, tåiwotet, jatet. *Låfva eller beröm-*
ma, hewetet, rampet, mainot, paijetet.

Låfven, tåiwotes, jatek, jato.

Låg, wuollekes, wuollekats. *Tala lågt*,
astoft hålet. *Låghalt*, åntos.

Låga, snjiptjo. *Stå i låga*, snjuwet.

Låna, luoikas waddet, lånas waddet. *Lå-*
M m m m na

na eller taga til låns, kalket, lånas waldet. *Lån*, låna.

Lång, kukkes, kukkok. *Lång karl*, all ålma. *Så lång man är*, kukke kassak. *Långfredag*, lange, kukkes perjedag. *Långvarig*, kukkes, kukkes orroje. *Långvägad*, kukkes manneje. *Aflång*, kutte kukkotefi le, kukkeslakats.

Långmodig, kutte i wargi måratowa, låje, kukkeskierdies.

Långsam, tuomes, tuomse, astos, kålkos.

Långt, kukke. *Långt borta*, kukken. *Långt ifrån*, kukket.

Lår, ruokise, tjårwepele, ruoit.

Lås, lase. *Sätta lås före*, laseb piejet.

Låt, luom, tjuojem, walom.

Låta, pajet, tiptet, metetet. *Låta up*, rappet. *Låta se*, wuofetet. *Låta göra*, takkatet. *Låta eller ljuda*, tjuojet.

Låtfa, heiwatet, heiweb takket, härwa diet takket, takket. *Han låtsar ej se mig*, i mo wuoidnen takka. *Ej låtsa höra*, i kullen takket.

Lå, et ställe som är fritt för väder, suoje. *Lå-land*, suojes kadde. *Ligga i lå*, suoje wuolen orrot.

Läck, jållo, rakem.

Läcker, finottok, piåbmo faldeje, kutte i kallit piåbmoit pårra. *Läcker mat*, härsko, härwa piåbmo.

Läder, rente, nakke, hud.

Läge, wallahem faije, liwa faije, orrom wuoke.

Lågenhet, tarbme, tilje, asto, fabmo. *Lågenhet eller slysta*, ammat, kall.

Låger, tåro fuowen orrom faije. *Nattlåger*, ija faije, ådem faije, wårkom faije, wårkem.

Lågersmål, mana alise, luowes mastetem.

Lågervall, komma i lågervall. kartjasi påtet, naggasi påtet.

Lägg, njåtfa, njåtfek.

Lägga, piejet, pårdet. *Lägga af*, erit piejet, heitet. *Lägga i land*, fålkett kaddai. *Lägga an*, algob takket, algetet. *Lägga ikop*, tjåkai piejet, tjågget, tukset. *Lägga ned en sak*, tjåket, kåbdotet. *Lägga på minne*, muietos waldet. *Lägga sig ned*, welletet. *Lägga sig uti en sak*, etjebs piejet fåmes atai. *Lägga sig på*, wainob tjåskett, åljob waldet. *Lägga til*, lassetet. *Lägga ut ifrån landet*, tawanet.

Låglig, fjåttok, fjåttos. *Låglighet*, tarbme, asto.

Lågra sig, wårkot, orrob takket. *Lågra mö*, neitab peisset, neiti manab takket.

Låka, awetet, uwetet, kålkett. *Låka eller hela*, talkott, tiwott. *Blifva låkt*, tiwosett.

Låkare, talkoteje, pålker.

Låmpa, fjåttetet, fjåttetallet. *Låmpelig*, fjåttok, madeles muddak.

Lån, land, landa paikke.

Lånd, ålem, ruoit.

Lånda, kullott, fjåttett. *Lånda an*, puoktetett, jåkfetet.

Långd, kukko. *Långd el. lista*, tsekkes muor.

Långe, kukke. *Långesedan*, juo ådna.

Långs med, metan, pelan.

Långta, uflottett, wainottett, fawattett, wuordett. *Långtan*, ufto, waino, wuordem.

Lånk, fwaltett, lattas, jåtk.

Låpp, pangsem. *Låppja*, tjuokett.

Låra, låro, åppetett. *At låra*, åppetett, åiwåttett, lårettett, pakkattett. *Låra af en annan*, lårettett, åppetett.

Låraktig, fnuortak. *Låraktighet*, fnuortakwuott.

Lård, lårdok, lokko tjeppett, lokko finidd.

Lårdom, åiwåttett, åppetett, pakkadem.

Lårmåstare, låreteje, åiwåtteje, åppeteteje.

Låsa, lokkett. *Låsa igen en dörr*, ukseb lassett, ukseb flaggett. *Låsa öfver*, låratallet.

- tallet. *Låsa utantill*, åiwest lokket. *Låsa innantill*, fiste lokket, kirjest lokket. *Kunna låsas*, lokketattet. *Låsning*, lokkem, lokkotes.
- Låska*, tjåskotet, lidnahattet.
- Låsp*, fjålb, urse-kiålak, kiåla-lakkak. *Låspa*, moltestet, qwolgestet, fjålbestet.
- Låst*, *sko-låst*, wåita. *Låst ell. tolf tunnor*, qwekte tudnoh mubbe lokkai.
- Lått*, keppes, keppesats, keiwes. *Blifva lätt*, keppanet.
- Låtta*, keppetet, keppeben takket.
- Låtteligen*, alket, keppeslaka.
- Låttfårdig*, skekes, lutes, kadwak. *Låttfårdighet*, skekeswuot, luteswuot, kadweswuot.
- Låttja*, laikeswuot, laikot, laikastallem.
- Låttjefullt*, laikeslaka, laikastallem.
- Låttfinnig*, keppes signe, keppes, kenes.
- Låttrogen*, ila jakkokes, kutte fårtet jakka.
- Låxa*, lokkotes, låx, lokkem nare.
- Låda*, akti fjålkelet, sawwetet, jokatet.
- Låddra sig*, fåptot, fåpten welkotet. *Såplådder*, faipo fåpt.
- Låf*, last. *Låf-fåll*, urbe. *Låfvet begynner affalla*, urbogåta.
- Låfja*, tidestallet, nåitastallet, qwopastallet.
- Låfte*, tåiwotes, jato. *Gåra låfte*, jatet, tåiwotet. *Låftesman*, loptes ålma.
- Låga*, laugot, passatet. *Lågning*, laugo.
- Lågn*, keles, kelestem, ofadna. *Lågnaktig*, keleslakats.
- Låja*, *en liten fisk*, tjusk, fjila, wejek.
- Låje*, påkos, fuorke, tjaim. *Låjelig*, fuor-kes. *Ej kunna hålla sig ifrån låje*, fuor-kit pestet.
- Lån*, palka, makso, makfolwas. *Låna*, palkab waddet. *Det lånar ej mödan*, i le waiwe palka.
- Lånn*, *lånsk*, tjåkos, fuolle. *Lånligen*, fuollet, tjåkon, tjåkosit.
- Lånskelåger*, luowes mastetem, mana affje.
- Låpa*, wiåket, warret. *Låpa, eller slåppa nåsver*, bark, niallet.
- Låpe*, kasseje, kasse. *Låpna*, låppet, wuo-
flan fjaddet.
- Låpsk*, keime, rakkeje. *Låpsk hynda*, keime kaufo.
- Lås*, luowes, lådtjes, flåtte, tibm. *Låst lif*, tjadatak, tjadat wank. *Slippa lås*, piålet, nuolofet, luitot.
- Låsa*, nuolet, luitet, luowes luitet. *Låsa igen*, tjåutet, ruoptot åstet, lådnaleb waddet, lådneftet.
- Låsaktig*, kadwes, lutes, skekes. *Låsaktighet*, skekeswuot.
- Låsen*, lådnas, hadde, werte.
- Låsdriifvare*, pargotes almats, kutte i was-
fja teudnot, widnotebme.
- Låst*, luoweslaka, luowesikt.
- Låsören*, luowes tawereh, påddos kaudneh.
- Låt*, jårdats, keddats.

M.

- Magasin*, jibdno, kårdne wuorka faije.
- Mage*, tjåiwe. *Magstjålpa*, wuolos åiwi jångelet.
- Mager*, lassjes, tjokkotes, addates, adhatebme, liwak. *Magert land*, fjaddotes ådnam. *Blifva mager*, lassjot.
- Magnet*, magnet kedke, kedke kutte rou-
teb tuora.
- Magt*, famo. *Öfvermakt*, fluorab famo.
- Magtlås*, famotebme, wesse, neure. *Blifva magtlås*, famotowet, kiåudet, waipet.
- Magtlåshet*, famoteswuot.
- Mahn*, sepes, tåmpå sepes.
- Maj månad*, qweddet mano.
- Majeståt*, majeståt. *Majeståtelig*, maje-
flåtelats.
- Mak*, i sakta mak, astoi, fuoimen, låitoi.
- Mmmmm 2 Ma-

Maka, jättet, firtet. *Maka undan*, pignotet, ulkotet, metjetet. *Maka sig undan*, metjanet, ulkonet.

Make, kradna, qweibme, para-pele. *Åkta make*, åkt kradna, kalats qweibme. *Make* eller *jåmlike*, maka, jåmmaka. *Han har ej sin make*, i makabs kaudna, i etjeslakatjeb ådtjo. *Make til en handfke*, til en sko, kista pele, kabmak pele. *Makalös*, para-peletak, preutak, kåkfos.

Maklig, fuoimak, alkes, allos, juolles. *Maklig fård*, allos faro. *Maklig vind*, flaimes piågg, piågg njuojats.

Mal, muette. *Mal-åten*, muetteft peistum.

Mala, malet, jafoit järretet, njutet.

Malm, malm, matt. *Malm eller förstad*, ulko radde fladest.

Malt, malte.

Man, ålma, teudo, pådnje. *Mankön*, teudolats, karmanne. *Manbar*, manvuxen, ålles fjaddok, waldom meren. *Mansbot*, lågga fakko. *Mandom*, ålma wuoke, kiåurawuot, wekseswuot. *Mangrant*, almatjeb almatjest, fårt ålman met. *Mandråpare*, almatjen kåddeje. *Mansspil-lan*, almatji spiejo.

Man, man vet, almats teta. *Huru skal man göra?* kokte kalka almats takket?

Mana godt för en, mubben autest råkkålet, mubben autest pakob piejet. *Mana på*, rafet, råfet, hastet. *Mana ut*, ulkos hastet.

Maner, tape, tid, lake, wuoke, flaja. *På godt maner*, puori. *Manerlig*, wuokok, tjeppe wiesot almatji kum.

Mangel, niåda, waneswuot.

Manhaftig, ålma puoike, ålma qweibme, kåmp. *Manhaftighet*, kåmpawuot, kåmpot.

Manlig, ålma-lakats, ålma-wuokok. *Manlig arfvinge*, pardne mana. *Manlig ålder*, ålles fjaddo.

Mannamån, pelostallem, mubben wånotem. *Manskap*, ådna almatjeh, fuowa.

Mantal, jård. *Mantals-penningar*, påll fkatte, almatji takkalwas.

Mantel, kapte, kopto, kapo.

Mark, ådnam, land. *Bar mark*, påula, påula ådnam. *En mark*, marke, naule.

Markatta, markatto.

Marknad, martna, talwates pådd, åses pådd.

Mars månad, njuktja mano.

Masa, piåket, qwoggertet. *Masa sig i so-len*, peiwen auten wållahet.

Mask, fuoks. *Maska*, tjalme, werbme tjalme.

Massif, stulka, kafs.

Mast, mæster, mast.

Masugn, malma sjålkelem wuobdne.

Masur, wither, tjuolinek muor.

Mat, piåbmo, pårråmas. *Matfader*, piåbmo attje. *Matmoder*, emet, piåbmo edne. *Matjord*, puoites ådnam, fjaddeles ja puorak ådnam lake. *Laga mat*, piåbmob karwet. *Matlust*, piåbmo uffo. *Hafwa matlust*, piåbmob hamostallet. *Mjölkmatt*, melkos. *Såpp-mat*, kadfos.

Mata, piåbmet, piåbmob waddet.

Matk, matok, matho, fuoksa. *Löf-matk*, lasta matok. *Gräs-matk*, grase matok. *Kött-matk*, fuoksa.

Matrikel, namma kirje, kyrko kirje.

Matros, båsmanne, pårjesseje.

Mat-fal, piåbmotallem kåte.

Matt, fillom, kiåudom, kiåwanum.

Matta, kåptjes, låutak.

Med, kum, qweim. *Med dig*, tokum, tui-na. *Med och mot*, metan ja wuostan.

Medarbetare, qweim-pargeje. *Medarfvinge*, qweim-arbolats. *Medtäflare*, paldesteje, palda wiggeje. *Medverka*, qweim-parget, akten parget.

Medan, kåsse, ko, tattne kaskau, tattne pådden.

Med-

Meddela, juoket, febreb waddet, âleb waddet.

Medel, reido, kâino, rade. *Medel eller âgodelar*, tawereh, tawer.

Medelbarligen, reidoi pakto. *Omedelbarligt*, reidotak, wana reidoi.

Medellös, hâjo, radetebme, fattog.

Medelmåttig, muddak, muddos, muddak-lakats, kutte le tane kaskan. *Medelmåttig skönhet*, tane kaskan fauro. *Medelpunkt*, qwoutel. *Medelvåg*, muddo, muddakwuot.

Medfödd, qweim rågatum. *Det är medfödd hos honom*, rågatem palest le tätt fusiae.

Medgifta, metetet, miädot.

Medgång, puore lykko, wuorbe, autanem.

Medhåll, pelostallem, wânotem, njuojestem.

Medhjelpare, wekketeje, wekke kradna.

Medla, liktet, kaski etjeb's piejet. *Medlare*, likteteje, kaski âlma.

Medlerst, *den medlerste*, kaskelumus, kutte kaskan le.

Medlidande, arkalastem, enkem, arme, armotallem, njuoranaddem. *Hafva medlidande*, armit pestet, enket. *Jag har medlidande med honom*, armeh munji påteh fusie.

Medtaga, erit waldet, wuolgetet, katotet.

Medtäflare, paldesteje.

Medvänder, mete piägg.

Mehn, walpe, laito, wikke, maine, skada. *Mehnföre*, paha talke.

Mehn-ed, pâito wuordnes, were wuordnom, falske wuordnom. *Göra mehn-ed*, weret wuordnot, orekto wuordnot.

Mehnför, wesse, neure famoi pakto, fabmales.

Mehnlös, mainetebme, mainetes.

Mellan, kaska, kaskan. *Mellankomma*, kaski påtet. *Mellan-rum*, kaska saije. *Långt mellan-rum*, kukkes kaska. *Mellan-åt*, tai kaskan, muttemin.

Melodie, ton, wuole.

Men, walla, mutta. *Men dock*, dank lika.

Mena, uffjotet, jurtet, tâiwot, adnet. *Så menar jag*, naute mon anab.

Menige man, almog. *Det meniga bästa*, almoges puore. *Menighet*, almog, fuolke.

Mening, uffjolmes, tâiwom. *Mening eller uppsåt*, aikom.

Menniska, almats, ulmuts, fuddokes.

Mera, wele, ânabur, ânebut. *Ännu mera*, wele ânebut. *Så mycket mera*, tatte ânebut. *Merendels*, massak inta, inassak alo.

Meta, âggot, wuoggot. *Metkrok*, wuogg.

Metall, matt, malm. *Klock-metall*, piällo matt.

Middag, kaska peiwe. *Middags-måltid*, kaska peiwe males.

Midja, kaska päll, pådn, âlem, walatak.

Midnatt, kaski ja, ija tjârge, ija qwoutel.

Midfommar, kaska kefe, Jones mello.

Mil, mil. *Mila*, kol-mila, tjadda påldem fino.

Mild, libbes, wuolles. *Mildt väder*, majales talke. *Mildhet*, libbogeswuot, wuolleswuot, arbino. *Mildeligen*, mildt, wuollesikt, arkalastemin.

Million, lokken aiken tjuote tusan.

Mina, tjâkos käll, palem raike âdnamen wuolen.

Mindre, utseb, uttjeb. *Med mindre*, jus i. *Icke desto mindre*, dank likan. *Mycket mindre*, lang utsebut, jope jam.

Minna på, muitajattet, skârgelet. *Minnas*, muitet. *Minne*, muito. *Draga sig till minnes*, muitajet, muitahaksjet. *Det har fallit mig ur minnet*, lappam leb tabb, âjaldattam leb tabb. *Han har godt minne*, muitel le.

Minska, utsetet, wanotet, keppetet. *Minskas*, utsanet. *Vatnet minskas*, tjatse tsâko.

Minst, utsemus, uttjemus. *Ätminstone*, ânes kuit, dank kuit, kuit.

M i m m 3

M i

Minut, minut, anekes påddats. *Sälja i minut*, påddoi wuobdet.

Miskmask, malske, hemse.

Miskund, arbmo, arkalastem. *Miskunda sig*, arimalastet, arkalastet. *Miskundsam*, armokes.

Misßbruka, tåssjo brukot, peisset ogagne diet, tåssjen adnet, tåssjen waldet, pahast brukot.

Misßdådare, assjalats, paha takkeje, måddokes.

Misßfall, tsuoukanem, tewerdem. *Få misßfall*, tsuoukanet.

Misßfirma, nallet, wastes pakoit hålet, skabmet, laitet.

Misßfödsel, kutte autel pådden le rågatum.

Misßförstånd, wassje, orektes tåbden.

Misßgerning, assje, måddo, paha takko.

Misßgerningsman, assjalats, paha takkeje.

Misßgynnare, wassjolats, udnotebme.

Misßbag, onuokastem, hilkahem, wastahaddem. *Han bar misßbag dertil*, i tatt sunji liko. *Misßbaga*, onuokestet, wastahaddet, hilkahet, i likot. *Misßbagelig*, onuokas, wastes.

Misßhandel, måddo, ejem, pahas pargo.

Misßhandla, ejet, meddet.

Misßhållig, ofåmes.

Misßlika, innarmastet, laitet, skablet.

Misßlyckas, i likkastet, i sjåttet, pahast jåttet.

Misßlynt, hilkahenje, måsketakes. *Blifva misßlynt*, pahan waldet, måsketet.

Misßnögd, angerteje, kutte i tuddet fitta.

Misßnöje, hilkahem, angertem.

Misßråkna, påitot lokket, orekto lokket.

Misßråkning, påito lokkem.

Misßtag, ejem, mastetem. *Misßtaga sig*, ejet, tjajanet, mastetet.

Misßtanke, kaddo, kaddatallem, som.

Misßtro, wadn jakkob adnet, i jakket fittet,

i åskeldet. *Jag misßtror honom*, ib jakkob sunji pieje, ib sunji treuste.

Misßtrösta, qwektaladdet, qwekte juora, sjaddet, juoret.

Misßtycka, hilkahet, innarmastet, pahan waldet, wastahaddet.

Misßtänka, kaddet, kaddob tjasket, someb adnet. *Misßtänksam*, kaddales. *Misßtänkt*, kaddetum, kutte le kaddo wuolen.

Misßsunna, i udnot, angertet, udnotebmen orrot. *Misßsunsam*, udnotes, udnotebme.

Misßsunsamhet, udnoteswuot, paha udno.

Misßväxt, neures sjaddo, sjaddotes, oår.

Mista, mastet, lappet, pestet. *Kunna mista eller umbåra*, luowet, likotet.

Miste om, paldelen, påitot. *Skjuta miste*, påitot wuotjet, meddet.

Midt på, kasko, qwoutelen. *Midt emot*, puott. *Midt i vinteren*, talwe qwoutelen.

Mjugg, i mjugg, fuollet, tjåkon.

Mjuk, tibm, tibmok, linok, suopes, miwkok. *Göra mjuk*, tibmetet, miwkotet.

Mjukna, tibmet, miwkot.

Mjålte, tabd. *Mjåltsjuk*, kutte tabdest le.

Mjärde, merde.

Mjöl, jafo. *Utan mjöl*, jafotak.

Mjöl, melke. *Mjölke i fisk*, kuopfa. *Mjölkmatt*, melkos. *Mjölka*, påttjet. *Mjölksäfva*, nappe.

Mo, sandmo, faddo, fadde qwolpen.

Mocka, mukkob ulkos palet.

Mod, sign, waimo, siwwo, mod. *Modig*, jalo, jalok, pasteles, jaskok.

Modell, ikåwe, menster.

Moder, edne. *Moderfuka*, qwerte. *Moderlif*, edne hågg. *Moderlig*, ednekats. *Moderligit hjerta*, edne waimo.

Modersmål, edne kiåla.

Modfåld, huinos, hujos, hivwom. *Blifva modfåld*, hivwot, hujot, hivkot.

Mogen, karwes, alles, ladtem. *Komma til mogna år*, alles fjaddoi pätet. Mogenhet, allanem, alles fjaddo.

Mogna, ladtet, allanet. *Bären hafva mognat*, muörjeh läh ladtem.

Moln, palw. *Molnig*, palwes.

Mon, monne, ikus, iks, kus. *Mon han kommer?* pätä-kus?

Moras, fais, kiäwa, rätö.

Morbroder, änoi, jänöi.

Mord, kädtem, äitem, latkem. *Mordbrännare*, heimi pädeje. *Mordisk*, kutte käd-det fitta, wuowdnajes, feldes.

Morfader, aija, ednen attje.

Morgon, iddiet, iddietes pädd, aret. *I morgon*, iddiet, idten. *Tills i morgon*, idtas. *Morgonrodna*, iddietes rawem. *I öfvermorgon*, mangel idtatjen. *Morgonstjerna*, iddietes näste, qwokfo näste, abradijus.

Morian, murje, tjappes muotok almats.

Mortel, njutem litte, tluoukem reido.

Mos, suoko, suokotum piábmo. *Mosas*, suokot.

Mossa, tarfe, ruomse, måfan. *Renmåssa*, wiste.

Moster, kälke, muetha.

Mot, wuofte. *Mot afon*, ekkedi lakk.

Mota, wuoflalastet, tuoflotet autelt.

Motgift, talkes fälgen wuofst.

Motgång, wuofte mannem.

Motstå, wuofte tjuodtjot, wuoflalastet. *Motståndare*, wuoflalasteje. *Motstånd*, wuofte tjuodtjom, wuofte hako.

Motsaga, wuofte hälet, wuofte häleb takket.

Motvärn, warjo, wuofte hako.

Motvigt, wuofte tädö, tädö mubbet pelest.

Motvind, wuofte piägg. *Ligga för motvind*, wuofte piäggaft tfappet.

Mudd, Lappmudd, muodda.

Mulen, omakes, palwas, murkos.

Mull, mulde, mäiwe. *Mullvad*, wefjek. *Multen*, njuotfes, qwoltatum. *Multna*, njuotfet, qwoltatet.

Mumla, murgestet, nullet. *Mummel*, nullem. *Mumsa*, fuosket.

Mun, njalme. *Bruka mun*, njalmeb tfagget.

Stor i mun, njalmoges. *Munvig*, hälajes, hälä tjeppes. *Mungipor*, njalme flabb.

Munkuggas, njalmeb brukot, tfilkeset.

Muntelig, mi paka njalmin fjadda.

Munter, arwok. *Munterhet*, arwokwuot.

Munvighet, hälajeswuot, järreles njuoktjem.

Mur, mur. *Mura*, mureb tsegget.

Murken, mårdnom, mälka. *Murkna*, mårdnet, mälket.

Mus, snjara, tälpanje.

Muskla, tjakker.

Musla, skaltjo. *Musla undan*, tjäket.

Must, wuoj, krapt.

Muta, tuolgot, tuolgoit waddet. *Mutor*, tuolgoh.

Mycken, ädna, ädnak, jenje, mälked. *För mycket*, päjel meren, ilä ädnak. *Mycket mera*, lang änebut. *Myckenhet*, ällö.

Mygg, tjuoik.

Mynda, paktjet, paktjett.

Myndig, weldeb adneje, famo - porre.

Myndig til ären, alles jakak. *Myndighet*, famo, maut.

Mynning, njalmot. *Ä-mynning*, ädno njalme.

Mynt, pednik, ruta.

Myra, kätakes, kätka. *Myrstack*, kätka pesse. *Myra eller kärr*, jegge, ape.

Myra, snjiskeset, mojtallet.

Myssja, ruomseb kaski piejet, måfanaddet.

Myteri, slurje, akti wuordnom.

Må, wiesot, mälket. *Huru mår du?* makte todn wiesoh? *Må väl eller vara förmoden*, wiesotallet puoreft, puore radeb adnet. *At du må se*, wai todn wuoid-

net luluh. *Jag må komma*, mon lilib påtet.
Mag, wiwa.
Mål, (*meta*) kraja, pleik, mere, raje. *Mål* eller *sak*, åme. *Bråttmål*, måddo, affje.
Mål eller *mått*, måt. *Mål* eller *måltid*, mallas. *Mål* eller *röst*, kiål, hål.
Måla, painetet, mählet. *Målning*, painetern, målem, kåwe.
Målföre, kiåla, håla lake.
Mållös, kiålatebme, kiålates.
Måltid, mallas. *Måltids-tid*, pärrem pådd.
Mån, *mån om*, wainok, åljok. *Vara mån om*, hugfet. *I samma mån*, tattna meren, tanka muddon melt.
Månad, mano. *Månads-rening*, luke karwoh, ukfa pele karwoh. *Månateligen*, manoft manoi, fårt manon.
Måne, mano, ask. *Fullmåne*, teuwa mano. *Det blir nymåne*, mano wuotja. *Nymåne*, åddå mano. *Månsken*, mano tepe.
Måndag, manodag.
Månge, mådde. *Huru många?* kalleh? kallaleh? *Mångabanda*, måddelakats, måddelakafats. *Mångenstådes*, mådden fäjjen.
Mångla, wuobdet, påddoi wuobdet.
Mård, mart, nete.
Måste, berri, wirtet.
Mått, måt, mere. *Öfvermåttan*, pajjel meren. *Måtta*, muddo, mere.
Måtta, mudtet, fiktet, adnelet.
Måttelig, muddak, muddos, muddo met.
Måttligt, muddaklaka, muddakit.
Mågtig, famo-porre, wekses, weldeb adneje, aibmoteje. *Mågtighet*, famo, welde.
Måkla, etjebstasså piejet, laget, åsafi mannet, åseflet. *Måklare*, åses ålma.
Måld, jafso, malemes kårdne.
Målta, malteb takket.
Mångd, ållo, ådnakwuot, fluora tåkke.

Mångja, blandet, malsket, akti masttetet.
Mårg, addam. *Få mårg*, adhasmutter.
Mårka, tsekkotet, wittab piejet, mårkot.
Mårka eller *förnimma*, aitsset, tåbdet, wuopteslet, qworaset. *Mårke*, witta, mårk.
Mårkelig, muitules, tluoikos, mårkelats.
Mårla, kånk, låktjo, fålp.
Mårr, mårro, mingeles håst.
Måssa, inesso. *Högmåssa*, alla inesso.
Måssing, weike. *Måssings-kittel*, skalo.
Måssling, kråddo, utseb, utseb maine.
Måst, ånamus, ånamustia. *De måste*, ånatjuseh, ånamus part, ånamuseh.
Måstare, tjeppes, måttanje, rundok. *Måsterligen*, tjeppesikt, tjeppeset, puore mattoin.
Måstra, tiwot, åtjatattet, tiwot wigget.
Måta, fuldet, fålot, måtet. *Måta med famn*, fallaset. *Måtning*, fuldem. *Måtisman*, weres ålma, kask ålma.
Mått, kallanum, kallanaddum. *Måtta*, kalletet, piåbinet.
Mö, neita, neita neit. *Kränka mö*, neitab peisset, neitab ådet. *Mödom*, neitawuot.
Mökäring, wuoras neita.
Möda, waiwe, muode, krås, pargo. *Det är ej mödan värdt*, i le waiwe palka, i le patto. *Mödofam*, muodelats, waiwes.
Möderne, ednen arbe. *På möderne*, ednen peisset, edne flåktta melt.
Mögel, kuop. *Möglas*, kuopot.
Möjelig, matteles, kutte fjaddet matta.
Möka, tibmetet, miwkotet.
Mölja, malske, mastetern, blandek.
Mölnare, jafso järreteje, maleje.
Mönster, menster, skåwe, skant.
Mönstra, waljet, tjuoldet, faldet.
Mör, finårok, muoker, rassjes.
Mörda, kåddet, latket, spiejet. *Mördare*, almatja kåddeje.
Mörk, sjeudnjes, tjappes. *Mörk dag*, pal-

was peiwe. *Blifva mörk, mörkna*, fjeunjotet, qwolmotet. *En mörk sak*, fjeudnjes åme. *Det brinner mörkt*, i puorest tjuouka. *Mörkblå färg*, tsakkok latte. *Mörkröd*, tsakkok ruopset. *Mörker*, fjeudnjed, qwolimo, murko. *Mört*, färg. *Mört-fjö*, färga jaure. *Mössa*, kapper, tjupp, napok, lorwo. *Möta*, kaudnetet, autelt pätet. *Möte*, kaudnetem. *Stamma möte*, littob piejet, littob takket kaudnetet. *Gå til mötes*, autelt wadset.

N.

Nabo, pald almats, granna, palda wiefat. *Nacke*, niäkerin, niska, tjuros. *Nasle*, nape. *Nasvelstrång*, nape tjäle. *Nasvare*, nabar, raikanje. *Nagel*, qwepper, kads, naule. *Nagelfara*, puorest åtsätet, tjärg åtsätet. *Nagga*, kalket, tsäpet, tseskotet. *Naken*, puodfos, puodfot. *Nakenhet*, puodfoswuot. *Nalkas*, aldanet, lakkanet, kåtskanet. *Namn*, namm. *Namnlös*, nammates. *Namn-kunnig*, puoikos, tsuoikos. *Öknamn*, nabtes namin. *Gifva öknamn*, nabtestet, littet. *Napp*, tåto. *Gifva nappen*, tåto njammatet. *Nappa*, färsjot, tuobbelet, pikset, tjaukeftet. *Nappas*, ritelet, riton tjuodtjot, kilpot, tuoktot. *Napptag*, kilpom, tuoktom, oibom. *Nara*, nauli tabretet, naranaddet. *Narr*, kaiwes, piädak, narr. *Narra*, pettet, piädatet. *Narraktig*, kaiweslakats. *Narras*, pilketet, telpet. *Narri*, pilke, telpe, telpeswuot. *Natt*, ija. *Lida til natten*, ijatowet. *Midnatt*, ija tjärge, kalk ija. *Nattetid*, ija pådd. *Nattuggla*, ija juglo. *Nattvard*,

ekkedes mallas. *Herrans Nattvard*, Jubmelen-tällo, skallo, Herran ekkedes mallas. *Natur*, ulme, natur. *Naturlig*, ulmelats, naturelats. *Ned*, *neder*, wuolos. *Sitta ned*, tjäkket wuolos. *Nedanföre*, wuollen, wuollebun. *Nedföre*, wuolos. *Gå ned*, wuollanet. *Nedan ifrån*, wuolde. *Nedan*, mano kalk. *Nederbryta*, wuolos kaikot, skilgelet. *Nederbörd*, alme, wuora. *Nedergång*, wuolos mannem, wuollanem, luitatem. *Solens nedergång*, peiwen widdotem, lidem. *Solen är i nedergången*, peiwe le widdotaken. *Nederlag*, njeitem, wuolos slåwem, latkem, kåddem. *Nederlag af varor*, åses wahroi qwodem, wuoika tawer. *Nederstå*, wuolos slåwet, slagget. *Nederst*, wuollemus, wuolemus, wuolle-musta. *Nedre*, wuoleb. *Nedra ändan*, wuoleb ketje. *Nedriswa*, wuolos kaikot, skilgelet. *Nedrig*, wuollekes, wuollekats. *Nedrig eller oanständig*, wastes, kenes. *Nedslagen*, se modfåld. *Negd*, paike, tafo, ruobd. *Neka*, hitet, neikot. *Nesa*, håppanem, skabmo. *Neslig*, wastes, skabmokes. *Nesj*, i, i ludnok. *Nicka*, näkketet, åiweb neikelet. *Niding*, illoteje, tisike pele, faige, negg, fairok. *Nidingsvärk*, niddo pargo, illestem. *Nidsk*, faiges, faige, fairok, negg. *Niga*, nigot, puolwit fäjatet. *Nijo*, akte, åktse. *Den nijonde*, åktfad. *Nijonde gången*, åktfadedst. *Nit*, fluora waino, alwar hugfo, tjaije.
N n n n Nitisk,

Nitisk, fluora wainob adneje, kutte tjai-
jen le, teuwas wainost.
Njugg, se nidsk, niding. *Njugga*, lai-
gastallet, tsutset.
Njupa, tsiptsot, tsiptsestet.
Njure, njita, nit. *Njurtalg*, njita puoit.
Njuta, niktet, adnet ådtjot. *Njutande*, niktem.
Nog, nuokes, nuoka. *Det är sant nog*, kal-
le sadnes le. *Vara nog*, jakset, rekket,
ällåt. *Nog samt*, nuokasikt, nuokes.
Noga, wirbinok, wainok, hugsar. *Noga el-*
ler väl, puorest, puorest ja puorest.
Nogråknad, kutte fårtab lokka, kårsk.
Nord, nuortel. *Nordlig*, nuort. *Nordanvå-*
der, nuortel piagg. *Norrländning*, nuor-
ta manne. *Nordskén*, qweksfekasch. *Nord-*
stjerna, tjuold. *Norr ut*, nuortas. *Norr*
om, nuortelen, nuortek. *På norra sidan*,
nuortats pelen.
Norrige, Norje, Wuodn.
Nor, njuone. *Nosa*, sustatallet, sustetet,
njuonotet, snudtjet.
Not, nuotte. *Draga not*, jaureb keset, kâl-
detet. *Notdrågt*, jaurem.
Nu, talle. *Nu varande*, talats.
Nubb, ånekes ruoute naulats.
Nummer, nummer, lokko.
Ny, åddå, åddås. *Aldeles ny*, tjalg åddås.
Ny ell. nymåne, åddå mano, mano wuo-
tjem. *Det blir ny*, mano wuotja.
Nybygge, åddå jård, åddåfist kaikotum jård.
Nylåring, åddå-lårok, kutte åddåfist lå-
ra. *Nyare*, åddåfub. *Nyast*, åddåsumus.
Nyck, tsirkom, påsko.
Nyckel, tjäntak, tjäutenj.
Nyckter, tjalgos, wuorredes. *Nyckter ma-*
ge, parråk tjaiwe. *Nyckterhet*, tjalgos-
wuot. *Nycktert*, tjalgoslaka.
Nysiken, åddå faki wainok.
Nygift, åddå waldoje, adtjek waldom.

Nyligen, adtjek, adtjeklaka, kåtsket.
Nypa, tsiptsot, tsiptsestet.
Nysa, kalnet. *Nysning*, kasna, ailes.
Nysß, adtjek, talle adtjek.
Nystan, nåddo, kåstak. *Nysta garn*, nåd-
doi laigit keset, nåddotet, kestet.
Nytt, på nytt, åddåfist. *Hvad nytt böres?*
mi le faken? maktes åddå faka le?
Nytta, auke, widnek, gagn. *Göra nytta*,
auken orrot, gagneb takket.
Nyttja, niktet, adnet, brukot.
Nyttig, aukok, gagnetats. *Matnyttig*, kut-
te piåbmon orro, kutte parråtatta. *Nyt-*
tigt, gagnetlaka, auken, auken.
Nyår, åddå jake. *Nyårsdag*, kaktfad peiwe.
Nå, jakset, ållåtet, nåratet.
Nåd, arbmo. *Nådig*, arimokes, arjokes,
armo-teuwas. *Nådigt*, arimosikt, ar-
mokeslaka.
Nådda, tuorot. *Nåddad*, tuorotum.
Någon, kuttek, kåke, mike. *Något mera*,
ånebutts. *Någonfin*, kåffek, kuttek pale.
Någorlunda, juonkalaka, mankelakai.
Någorstådes, kuffnek, kutténke saijen.
Någre, kallekatjeh, kallafatjeh.
Nåkas, jakseter, nåratet, ållåtet.
Nål, aime, nalo. *Nålbus*, nalo kâte. *Trä-*
da i nålen, aimeb sjalmetet. *Nålsöga*,
aime sjalme.
Nåbb, nåf, njuone, låde njuone.
Nåcken, jaure saiw, niik.
Nåfve, kât. *Knytnåfve*, tjårbm. *Slå til*
med knytnåfven, tjårbmåtet.
Nåfver, pefse. *Taga nåfver*, pefsit wuot-
ket, pefseb kaikot, pefsit lågget, pefset.
Nåmdeman, tålmanne, laut ålma, dobmo
ålma.
Nåmna, kåttjot, nammatet, muonet. *Nåm-*
na et ord, taijatet, jauletet. *Nåmna vid*
namn, nammast kottjot. *Nåmna med et*
ök-

öknamn, nabdastet. *Nåmnd*, nammatum, kottjotum, nammaft muonetum.

Nåmligen, nammatum.

Nånnas, råfket. *Nåppeligen*, walla die, maflak i.

Nåpfa, pakkatet, fjårgot, tsetsastattet.

Når, kaffe, ko. *Når*, *nåra belågen*, lakkas, kåtskos. *Nåra intil*, lakk, palden, kuoren. *Så når*, maflak, massa, maflak mafak. *Nårskyld*, lakkas lawe, lakkas flåkt.

Nårvaro, flådes orrom, pald orrom.

Nårvarande, flådes orroje, pald orroje, kutte tassna palden le.

Nåra, piåbmet, fedet. *Knapp nåring*, wadna piåbmo.

Nårmare, lakkab, kåtskesub.

Nås, njuones, njarg, njuonastak. *Ytterst på nåset*, njuones ketjen.

Nåsa, njuone. *Nåsborrowar*, njuone raikah, fegna raikah. *Nåsduk*, snufotem line.

Nåssja, suogget.

Nåst, *den nåste*, lakkamus, kåtskesumus. *Nåsta gång*, mangeb pale. *Nåst eller nårmast*, lakkamusta.

Nåstan, maflak, massa, utse wanes.

Nåste, pesse. *Röfware-nåste*, rewari orrot.

Nåste, *nåsta*, qweibme, lakkamus. *Ålska sin nåsta*, qweibmebs etset.

Nåsvis, narbek, weis, weifa pelak, ila jalo.

Nåt, werbme. *Sätta ut nåt*, jåddet. *Slingra sig ur nåtet*, måljot.

Nått, tjabbak, fniwa, wuokok, hewok.

Nått, (*adv.*) tjabbakit, hewoklaka.

Nåd, niåda, tarbo. *Hafva af nåden*, tarbahet. *Barnsnåd*, mana tarbo. *Hungersnåd*, nelge. *Nådfall*, fluora niåd, niådafall.

Nådga, nagget, nabertet.

Nådhelp, niåda wekke, niåda kajotak, niåda warjo. *Det duger til nådhelp*, he-takatta.

Nødig, tarbes. *Nødig eller behøfvande*, tarbaheje, niådalats. *Det år ej nødigt*, i le tarbo.

Nødsaka, nagget. *Nødsakas*, niådaflowet, naggaitowet, liwtet, tuodit pätet.

Nødstæld, niådaflowum, kutte niåden le.

Nødtorst, tarbo, tarbahem, tarbeswuot.

Nødvändig, tarbes, aiwe tarbes. *Nødvændighet*, tarbeswuot. *Nødvændigt*, aines, aines aines.

Nøgd, tuddetakes, nuokahaddeje. *Vara*

nøgd, tuddet, litatet, nuokahaddet, jasket.

Nøje, wuolo, kudne, fuotteswuot. *Nøj-*

sam, haufkes, mures, fuottes, wuolos.

Nøt, buwe, wuokfa, kufa, ame klittur.

Nøt, (*nux*) muørje karr, muora muørje karr.

Nøta, nokketet, pårreltattet. *Nøtas*, nal-

ketet, mållatet, pårrelowet, snoket, fab-

brot, napketet, nokket.

O.

O! at, *o! wai*, waibe.

Oafkortad, alles, teuwa. *Få sin løn oafkortad*, palkabs ållaft ådtjot.

Oafslåtelig, ikkates, ikkates orroje. *Oafslåteligen*, ikkat, laitatkenna, nokkematta.

Oaktadt, ikka maj, waj ko. *Oaktfam*, flintfos, skewtotebme. *Oaktfamhet*, flintfoswuot.

Oangenäm, pahas, owuokok, kåfa almats i liko. *Det var mig oangenämt*, paktjes li tatt munji.

Oansenlig, flatt, fåiw, kutte i le hewok, tåffjes. *Oansedt*, ikka maj.

Oanständig, ofjåttok, kutte i berri, wafles, tjuorpe. *Oanstændigt*, waflet, tjuorpet.

Oart, paha nale, pahas art.

Obarmhertig, oarmokes, karres, kårrok.

Obarmhertigt, oarmokeslaka.

N n n n 2

Obs-

Obebodd, andes, kuffine i le almatji wieso.

Obeflackad, raines, tuolwatak, pådwotek, mainetes, mainetebme.

Obefogad, wikketebme, kutte i wikkit adna, naggotak, kutte i berri.

Obegripelig, puoiketek, mab almats i matte fkenot, kutte almatjen miälit paijel manna, mab almats i matte tajetet.

Obehagelig, onuokas, kutte i le likotakes, mab almats onuokeffa.

Obehindrad, ajetek, häptotak, luowes.

Obekändig, kågnetes, kuffines, kätatebme.

Obekant, onäppes, ammas. *Det är mig obekant*, ib mon tasse tete.

Obekymrad, hugfotes, hugfotebme, käfne i le mårraha.

Obemängd, tjälg, mastetek, blandek.

Obemålt, fardnok, hålek, fjawotes.

Obenågen, kutte i nali fitta, tårek, nag-gaitowum.

Obepröfvad, kättjeleke, kutte i le kättjelowum

Obeqväm, ofjättes. *Obeqvämlighet*, ofjätteswuot.

Oberedd, oreid, kutte i le karwes. *Oberedt skinn*, altek nakke.

Oberåknad, kutte i le lokkon, lokkek.

Oberest, kutte i le kuffnek manneim, kutte i le harjanam mannenet.

Oberyktad, kutte i le faki wuolen.

Obeskedelig, owuokok, kenes, tjuorpes, wafles. *Obeskedligt*, wafleslaka.

Obeskrifvelig, fardnoteke, mab almats i matte fupfseflet.

Obesmittad, pådwotek, tuolwatak, mainetes, mainetebme, raines.

Obestånd, olykko, wahda, fkada.

Obestånd, takkak, kutte i le wädtjetum.

Obestållsam, orajanes, fkewtotes.

Obeständig, målfotakes, wirtoje, oflaikes.

Obeständighet, målfotakeswuot.

Obetalt, makfek.

Obetäckt, låntek, kaptjek, råppo.

Obetänksam, tåreje, kutte i ajatalla mab kaika takket. *Obetänksamhet*, wadn ajatallenn.

Obevekelig, fwaiekek, karres, kutte i miwa, kutte i njuorane, kutte i råkkåfätte.

Obevislig, kutte i le tik, kutte i matte teu-wafi pätet, kutteb almats i paijas ädtjo.

Obeväpnad, warjotes, warjotak.

Obillig, orektes, otaibek, ofjättok. *Obilligt*, orekteslaka.

Oblat, fkallo laipe.

Oblid, råskes, mårak, tårek, kutte i le libbes.

Oblyg, jalok, kutte i aktekest murte, kutte i bliwastalla, kutte i le arge.

Obotelig, kutte i le tiwom meren, kutte i tiwotatte. *Obotelig sjukdom*, wank, kutte i le talkom tuokotaken.

Obotfärdig, flartek fuddar, opuoraneje.

Obrottlig, mainetes, ruojes. *Obrottligt*, maineteslaka. *Obrottslighet*, maineteswuot.

Obruklig, kutte i le harjetuptum. *Obrukligt ord*, ammas pako. *Obrukbar*, kutte i adnetatte, ogagn.

Obuden, kottjok, biwdek, obädd.

Obytt, juokek, kutte i le juoketum.

Obändig, fwaiekek, otames, ffinn, otårek.

Oböjlig, kutte i fajätatte, kittjos.

Och, ja. *Han och jag*, foden ja mon.

Ochristelig, ochristelats, kutte i le ko chrisflegas. *Ochristligt*, ochristelaka.

Ock, aj, aj aj, kaik. *Du ock*, todn kaik, todn aj aj. *Så ock*, nau aj.

Ocker, widnek, ila fuor auke. *Ockra*, paijel meren widnekeb waldet.

Odal, arbe jård, arbe heimel.

Odjur, orotes, fkadak, fkada juttus.

Odryg, fkåttmos, kutte i le driwkes.

Odrä

Odrågelig, kutte i kierdetatte, kierdiesapta.
Odugelig, luoppates, okaudnes, tokkones, gagnetes. *Oduglighet*, gagneteswuot, luoppateswuot.
Odygd, wafles tape, laito, walpe. *Odygdig*, tjuorpes, kutte waflet tåmāta, wafles tapek. *Odygdigt*, wafleslaka, tjuorpet, waflet.
Odödelig, ojabmeles, jabmetkenna, kutte i jabme.
Oegennyttig, kutte i le etjes auke wainon, kutte i etjes aukeb wall åtfå.
Oenig, ofāmes, waffjolats. *Oenighet*, rito, ofāmeswuot, waffje. *Det är oenighet dem emellan*, åpa lakaste.
Ofall, olykko, waffjek, wabmet.
Ofantlig, harmes, harbmat jenjok.
Ofelbar, kutte i welte, aines. *Det sker ofelbart*, aines tatt fjadda.
Offentlig, almoges, pikos, kaikasats. *Offentligt*, piko.
Offer, wiāro. *Brānoffer*, puolem wiāro. *Hāfoffer*, lognem wiāro, paijetem wiāro. *Slaktoffer*, njuowem wiāro. *Syndoffer*, fuddo wiāro.
Officrare, tāro ārwe.
Offra, wiārotet, wiārob takket. *Offrad*, wiārotum.
Ofjårad, tålketak, badsetaka, kutte i le anje tålkitt ådtjom.
Ofog, orekto.
Oformlig, kutte i le wuokok, owuokok.
Ofred, tāro, ofred. *Ofredsam*, tāroles, kutte i matte rafen orrot. *Ofredliga tider*, tāro aimo.
Ofrisk, puotfes, skåbtjes, ille wejeje.
Ofruktbar, fjaddotes, kutte i fjaddob qwedde. *Ofruktbart land*, jabm ādnam.
Ofruktig, manatebme, manates.
Ofrålse, kutte i le adeles ālma.

Ofta, taiwai. *Tidt och ofta*, påddå-lokken, taiwai taiwai.
Ofullkomlig, unålles, lakkotes.
Ofvan, *ofvan til*, paijen, paijelt. *Ofvan ifrån*, paijet. *Ofvan på vattnet*, tjatfen nalne.
Ofård, wabmet, waffjek, olykko.
Ofårdig, fabmales, lames, unålles, kutte i le āllanum.
Ofördröjeligen, ruoi, wargi, wana kukkalastemen.
Oförfalskad, kutte i le falsketum, kutte i le sprejom.
Oförfaren, omattanje. *Oförfarenhet*, omatto.
Oförfärad, fuorgenekē, jalo, kutte i palla.
Oförgripelig, kutte i laitetatte. *Oförgripeligen at såga*, jus nautē le loppe hālet, jus almats nau hālet ådtjo.
Oförgångelig, tåffjanekes, kutte i tåffjane, kutte ikkat orro.
Oförkränkt, peislek.
Oförliknelig, kutton lakats i le, preutak. *Oförlikneligen*, harbmat, preutaklaka.
Oförlätlig, kutte i matte andagas luitetowet.
Oförmodlig, edeles, tåiwok, kakfjek.
Oförmärkt, fuollet, aittfek.
Oförmögen, famotes, famotebme, wessjes. *Oförmögenhet*, famoteswuot. *Vara oförmögen*, i aibmotet.
Oförnekelig, kutte i hitetatte, mab almats i neikot matte.
Oförnuftig, jerbmetes, fjålotes.
Oförnögd, kutte i nuokaha, kutte i tud-det fitta, nulleje.
Oförrättad, takkak.
Oförsiktig, kaiwes, kutte i le wahrok.
Oförskyld, anfetek, mab almats i le tend-naham.
Oförskåmd, skamotes, skamotebme. *Oförskåmdhet*, skamoteswuot.

Oförsönlig, lasiketeke, kutte i liktetatte, juon
 märe i wafe, kutte ikkat wassjen orro.
Oförsont, kutte i le likt sjaddam.
Oförstånd, wadna miäla, miälateswuot, kai-
 weswuot. *Oförståndig*, wadna miälak,
 jerbmetes, miälates, kaiwes. *Oförstän-
 digt*, kaiweslaka.
Oförsvarlig, ofwarnes, kutte i kåbdotatte.
Oförsvarligt, ofwarneslaka.
Oförsökt, kåttjeleke, kutte i le kåttjelowum.
Oförsörgd, waldok, kutte i le anje fai-
 jai-pätam.
Oförtjent, teudnok, ansetek. *Oförtjent
 godt*, andagas puore. *Oförtjent, oför-
 skylt*, andagas, nauk.
Oförtruten, wirbmok, åljok, kiffjok.
Oförtänkt, edeles, taiwok.
Oförtöfvad, wuordek, spaites. *Oförtöf-
 vat*, rua, spait, rueslaka.
Oförvanskelig, se oförgångelig.
Oförvarandes, edelest, kakfjek, håkhet.
Oförvitelig, mainetebme, kåfa almats i
 matte mabke kaigalet.
Oförvågen, ila jalo, kutte i aktekest mur-
 te, narbek.
Oföränderlig, kutte i preuta, kutte i åtja-
 towa, kutte i wirrto, målfoteke.
Oförrått, orektas, orekto.
Ogemen, preutak, kutte i le ko fäiw.
Ogerning, paha takko, pahas pargo, affje,
 måddo. *Ogerningsman*, paha takkeje,
 affjalats.
Ogera, i nale, i nalan, i puori.
Ogift, waldok, brudek.
Ogill, tåssjen kaudnetum, tåssjen takkatum,
 heitak. *Ogilla*, tåssjen takket, skablott,
 tjidet.
Ogin, tårek, råskes, råptos. *Oginhet*,
 råptoswuot.
Ogjord, takkak, takkatek.

Ogrundad, kutte wuodob i adne, njall-
 ketakes, ofadnes, tåssjes.
Ogrås, suoppates grase.
Ogudaktig, jubmel-heitenes, jubmelattes.
Ogudaktighet, jubmel-heiteneswuot,
 jubmelatteswuot.
Ogunst, oarmo, wassje, märe. *Ogunstig*,
 mårak, oarmokes.
Ogörlig, mattetes, omatteles, kutte i matte
 sjaddet. *Ogörligt*, i entfik, i ludnok.
Ohelga, oailestet, albätet.
Ohemul, wikketak, paldel lagen.
Ohjelpsam, kutte i wekketet wassja, karres.
Ohulpen, wekketak.
Ohyfsad, karwetek, hårwatak, flintfos.
Ohyggelig, feldes, waflok, wuowdnajes,
 råbmok.
Ohyra, ruonfk, råbme, tikkeh.
Ohålfa, wanhålfo, puotfeswuot, neures hålfo.
Ohöflig, wastet tåmäteje, tjuorpes.
Ohöfvisk, wastes, ofjattes, skabmokes.
Ohörd, kutte i le kullom, kullak.
Ohörig, ohörsam, okulloges, kutte i jekate.
Oinbunden bok, tjadnek kirje.
Oinskränkt, kutte i le meretum, kutten
 auti mere i le piejetum.
Ojåmn, ojalges, klabber, smiltje, ojebd.
Ok, fwakka, kifa.
Okarsk, råbmes, wastes.
Oklandrad, laitek, man pira i le klamber.
Oklar, måiwajes, kutte smailen le. *Oklart
 våder*, palwas talke.
Okunnig, ammas, tetek, omattanje, unåp-
 pes. *Okunnighet*, ammaswuot, wadna
 tåbdo, wadna tetem.
Okynne, paha nale, paha siwwo. *Okyn-
 nig*, paha nalek.
Okysk, skekes, lutes. *Okyskhet*, skekeswuot.
Okänd, ammas, unåppes.
Okår, owuokok, kutte i le keres. *Det är
 mig*

mig okårt at hōra, paktjes le tatt munji kullet. *Okårlig*, okeres, kutte i ane kereswuoteb. *Okårlighet*, okereswuot.

Okōp, deuras arwo. *Gōra okōp*, wahroit deurotet, åfasit tšegget. *Okōpt*, åstek.

Olag, hemse, malske, mõiweim. *Komma i olag*, hemfanowet, mõiwanet, malsketet, hãiret.

Olaga, òrektes, lagates, laga wuoſt, kutte i lagen met ſjadda.

Olja, oljo, wuoj. *Lagerolja*, oljo-paja.

Olidelig, kutte i kierdetatte, kutte i le killem meren, wuowdnaj paktjes.

Olik, preutak, kutte i le akta muotok, ojebd. *Olikhet*, preutakwuot.

Oliklig, tokkones, owãnes, kenes, ſuopates, owuokok.

Oljud, ſtuibme, ſtaime, klibma, krai. *Gōra oljud*, ſtaimet, klibmet.

Ollon, eika muoren muørje.

Olufst, waiwe, ſurgo, ſurr. *Olufstig*, kutte ſurgen le, hujos.

Olycka, olykko, neures wuorbe, pahas lykko. *Olycksfall*, waſjek. *Olycklig*, olykolats, lykkotebme, wuorbetebme. *Olycklig dag*, qwora peiwe, wabda peiwe.

Olydnad, okullogeswuot. *Olydig*, okulloges, kutte i jekat.

Olåſlig, loppetes, puorgotum, wadnotum. *Olåſligt*, lãppetak, paldel lãppen.

Olåglig, oſjãttok. *Olågenhet*, oſjãtteswuot; oafto, waiwe.

Olård, lãrotes, lãrotebme, olãrdek.

Olåſlig, kutte i lokketatte.

Olönt, palkates, makſek, kutte i le palkabs ådtjom.

Om, juſ. *Om*, (*præpoſ.*) pira, pir. *Om aſton*, ekkedeſt. *Om Søndagen*, aileken.

Om, *fram om*, paldelen.

Omak, pargo, krãſe, omak. *Omaka*, par-gob takket, waiwet, omaket.

Omaka, *utan make*, para-peletak.

Ombetro, jakket, jakketet, åſkeldet, wuor-kai waddet.

Ombud, madtem ålma, rajem ålma.

Ombyta, målfot, målfotet. *Ombyte*, målfom. *Ombytlig*, målfotakes.

Omdōme, jerbmoſtalleim, duobmeim.

Omedelbar, paldel reidoi, njuolga. *Omedelbart*, reidotaka.

Omenniſklig, kutte i le almats, kutte i le ko åidnes almats. *Omenſkligt*, i alma-tji lakai.

Omfatta, *omfamna*, pira fatmet, waldet pira, pira tuobbelet, kaſko ſãrjot, pir adnelet.

Omfōrmåla, taijatet, ſuſtſeſtet.

Omgifva, kirbmeſtet, piraſtattet, pira mannet. *Omgifven*, pira karwetum, piraſtattum.

Omgårda, gardot, gãrdeb takket.

Ombugſa, warkot, õhlot, hugſet, mãrra-hab adnet. *Ombugſen*, warkok.

Omild, karres, oarimokes. *Fålla omildt om dōme om någon*, mubbe pira pahat hãlet.

Omistelig, kutten paldelen almats i matte orrot, aines tarbes.

Omkostnad, kãſſek.

Omkrets, keule. *Jordens omkrets*, åd-namen jãrbot.

Omkring, pira. *Gãr rundt omkring*, pira jãllet.

Omkull, wuolos, wuolos åiwi. *Kaſta omkull*, wuolos palkeſtet. *Falla omkull*, jãrret, ſlabmet, wiãret.

Omlopp, pira manneim, pira wiãkem. *Solens omlopp*, peiwen jãttem. *På et års omlopp*, akta jake pira.

Omogen, kutte i le anje ladtam, kutte i le anje ålles ſjaddoi pãtam. *Omoget bãr*, tjurok.

Omornad, kutte åſka le nakkar tjalmi, kutte i le puoreſt wuoritam.

Om-

- Omringa*, måskotet, kirbmet, pira karwet.
Omrösta, målgetet, pakobs piejet, kerretet, kerrew kåteb adnet.
Omsider, wimak, sitta, die dauk sitta.
Omskifte, målsotes, målsom. *Omskifta*, målsot, målsotet, átjatattet.
Omskränka, pira kartjotet, pira stagget.
Omskåra, pira tjuoppet. *Omskårelse*, pira tjuoppem.
Omslag, pira kåselem, pajelt kåptjes.
Omsorg, hugfo, måraha. *Hafva omsorg*, hugfet, mårarahab adnet.
Omsländelig, alles, kaik wuoki kum. *Omsländeligen berätt*a, kaik ållast suptsestet, utseb ådnakeb hålet.
Omsländighet, wuoke.
Omsmåta, kåbmetet, wuolos åiwi rutestet.
Omsvep, målke, fwikke. *Göra många omsvep i tal*, pira wari hålet, målkot hålese.
Omtala, jauletet, piäggelet, muonet.
Omtanke, hugfo, warkom, jerbmakwuot. *Omtänksam*, warkok. *Vara i tid omtänkt*, juo ådna haset, ådna laget talsa waras.
Omvårdnad, hugfo, måraha, hagno. *Hafva omvårdnad*, mårarahab adnet, hugfet.
Omvända, jårgelet. *Omvända en syndare*, suddareb puorebu wuokai puoktet. *Omvända sig*, wiesom lakebs tiwot, puoreb miålai pätet. *Omvändelse*, wiesomen tiwom, puoranem.
Omyndig, kutte i le alles jakit jåksam, omåga, omeuda.
Omåttelig, meretes, muddotes, kutte pajel meren le, kutte muddob i tajeta. *Omåttelig sorg*, ila stuora surgo, surgo pajel meren. *Omåttelig i mat*, rytar.
Omågnas, kåkot, wuokfet sittet, pådnjot.
Omårkbar, omårkelig, kutte i teto, mab almats i tajeta.
- Omåttlig*, kutte i suldetatte, måtetek, alwos wides. *Omåtteligen*, måteteklaka.
Omåttelig, kutte i kallanet matte, wuowdnajes ronk.
Omöjelig, mattetes, kutte i matte sjaddet.
Onaturlig, kutte naturen wuosse le.
Ond, paha, pahas, fuonos. *Ond eller vred*, mårak. *Han är ond*, måræn le. *Hin onde*, pahakes, fuodno, paha innemi.
Ondska, pahaswuot, fuonoswuot, pahot.
Ondsint, pahak, mårak, paha signe, paha siwwolats.
Ondt, paha, pahast. *Det gör mig ondt*, pak-tjes le tatt munji. *Ondt efter*, wanes.
Onsdag, kaska wakko.
Onyttig, ogagn, suoppates, kenes, widdel, tåssjes, oaukok, gagnetes.
Onåd, oarme, måræ. *Onådig*, oarmokes.
Onåpft, pakkateke, sjårgok.
Onödd, kutte i le naggaitowum.
Onödig, otarbes, kutte i le tarbes.
Onögd, kutta i tudde, kutte i litat, kutte i nuokahadde.
Oombytlig, kutte i målsotowa, kutte nauk orro, kutte i átjatua.
Oomskoren, pira tjuoppeteke.
Oordentelig, kutten wijor i teto, fleuwo.
Oordning, hemse, malske. *Ligga i oordning*, fleuwahet.
Opartisk, kutte i pelostalla, kutte i kåbabke wånote.
Opaßlig, puotsek, ille wejeje, skåbtja.
Opålitelig, kåsa almats i matte tjårget, kutte i le jakkates.
Oqvald, kutte i ritetatte, kutten pira i le rito.
Oqvådens ord, nalses pako, wastes pako.
Ord, pako. *Hålla ord*, pakoinis tjodtjot. *Föra ordet*, hål ålman orrot. *Ord från ord*, pakob pakost. *Orda-krig*, pako rito.
Orda, hålet, jauletet, taijatet.

Ordbok, pako kirje, pakoi tjalek.
Ordentlig, harjetuptum, kutte le rekt, kutte le lagetum kokte berri.
Ordhittig, wifak hälet, pako rippak, pakko tjeppa. *Ordbållen*, kutte pakoinis tjodtjo, stadeles häleje, kutten pakoh äh wirrtoh.
Ordkastar, kårretet, kårretallet, tfilkeset, pakoi kilpot.
Ordning, ornig, lagates, piejetus, fäto. *Hafva i ordning*, rajon adnet. *Ordningssman*, rajanes älma.
Ordspråk, pako waj, häla tjård, pako lake.
Ordvåxlas, se *ordkastar*. *Ordvåxling*, kårretem, päko.
Oreda, hemse, malske, mäiwe. *Oredig*, hemfanum, malsketum, mäiwanum.
Oregerlig, otårek, startek, fwaile, flinn.
Oren, oraines, tuolwajes, smorwotum. *Orent vatten*, fmaile tjafe, mäiwe tjafe. *Orena kläder*, tuolwa karwoh. *Orena*, orainet, tuolwatet, fälfet. *Orent*, *orenligt*, orainesikt, oraineslaka.
Oriktig, orekto, pettoges, fälfkes, päito, pästo. *Oriktigt*, päitot, orekto.
Orimlig, ofjättes. *Orimlighet*, ofjätteswuot.
Orka, aibmotet, wejet, makset. *Orklös*, wäjotebme, famotebme, famotowum.
Orlås, läppe, wuolgem läppe.
Orm, kårbma.
Orna, kåstot, kuopot. *Ornad fäd*, küopom kårdne. *Orna vid*, jellajet, jeretet.
Oro, fliw, waiwe. *Oroa*, fliwfeb takket, fliwset, waiwetet, pinetet.
Orolig, ofäddos, kutte i fjawot matte orrot, standar.
Orre, hurre. *Orrhöna*, fnutto.
Orsak, wikke, fuondo, äre, waldos. *Han var orsak dertil*, fodn lei waldos tassa.
Ort, päike, tafo, fäije, elme.

Orubbad, häirek, kutte nauk le orromen, kutte tattna wuoken le.
Oryggelig, nannos, kutte i wirrto.
Oråd, pahar rade, ilto pele rade. *Orådlig*, kufa alnats i matte kaukelet.
Orådd, fuorgeneke, kutte i pallet ajan. *Var orådd*, ele pallah.
Oråknad, kutte i le lokkoi pätam, lokkok, kutte i le lokkon. *Oråknelig*, kutte i lokketatte, kutten lokko i teto.
Orått, orektes, päito, pästo, fattok. *Orått väg*, päito käino. *Orått eller oråttvisa*, orekto. *Göra orått*, orektob takket. *Orått eller oriktigt*, päitot, kårrot, pästot, orekto. *Höra orått*, päitot kullet.
Oråttträdig, *oråttvis*, orektok, kutte i le rektafen melt. *Oråttvisa*, orektokwuot. *Oråttvist*, orektoklaka.
Oråttfärdig, orektesfärdog.
Orörlig, fwaikak, kutte i fwaskete käffak, akta fäijen orroje. *En orörlig sten*, fwasketek kedke, kedke kutte i le fwaskelien meren.
Os, tsiwna. *Osa*, tsiwnitet. *Osande*, tsiwnas.
Osaltad, faltetes, ofaltes.
Osams, se *oenig*.
Osann, keles, ofadnes. *Säga osant*, kelestet, ofadnait hälet. *Osanning*, ofadna, keles.
Osed, pahar tape, fuonos lake. *Osedig*, pahar tapek, kenos. *Osedighet*, kenoswuot.
Osadd, skadatak, kutte i le skadab ädtjom, warres.
Osakplig, wastes, owuokes, råbmes.
Osakttbar, deuras, kutte wuowdnajes arwon le.
Oskick, kenoswuot, wastes tape. *Osckicklig*, okaudnes, fuoppates, tokkones, tjuorpes, kutte i le almatjawuot, kenos, wastet wiesoje.
Osckiljakteligen, ratkek, kitto-katto.
O o o o *Osckrym-*

Oskrymtad, wana härwaflallemen, njuolga, fadnes.

Oskyld, weres, kutte i le párolats.

Oskyldig, mainetes, mainetebme, ruojes, skalas, wikketebme, kutte i le waldos.

Oskuld, maineteswuot. *Oskyldigt*, maineteslaka.

Oskålig, orektes, otaibek. *Oskåligt djur*, jerbmetes juttus, siälotes klittur. *Oskåligt*, orektoklaka. *Oskåligt dyr*, paijel muddon deuras.

Oskåra, albetet, oailestet.

Oslåkt, jaksetek, kutte i le jaddetum.

Oslåt, råper, kutte i le jalgok. *Oslåt mark*, smiltje ádnam.

Osmak, onales smak, pahas smak, tsibdsf smak. *Osmaklig*, tsibdses, tsibdsok, kutte i le njalgok. *Det har fått osmak af kårilet*, painam le karest.

Osnygg, slintfos, nueske, sinorwok.

Ospar, sparek, walljes. *Ospar*, walljast, wana tsutsemen.

Oss, mijab, miji. *Detta hörer oss til*, mi-
jan le tat.

Ost, wuosta. *Fårsk ost*, tjuko. *Ostkar*, teiwo.

Ostadig, målsotakes, njallketakes, palkotakes, kiwtjel, ostaikes. *Ostadighet*, målsotakeswuot. *Ostadigt*, ostaikeslaka.

Ostraffad, pakkateke. *Ostrafflig*, mainetes, ruojes, mainetebme.

Ostridig, kutten pir i le aktek rito, fadnes.

Ostyrig, otårek, fwaile, flinn, spake. *Va-ra ostyrig*, kintforet, standet.

Oståda, malsket, hemfet. *Ostådad*, malsketum, kutte i le karwetum.

Osund, skåbtjes, fuopos, kutte i le warres.

Osvikelig, wittes, jaskes, massan almats i pettatalla. *Osvikligt*, tjårgget, nannoslaka.

Osynlig, wuoidnotes. *Osynligt*, wuoidnoteslaka.

Osyrad, furotek, kutte i le furotum.

Osågelig, fardnotek, jättetek, kutte i häletatte.

Osåker, owiffes, owittes, njallketakes, wahdalats.

Osåmja, rito, osåmeswuot.

Otacksam, okitoges, okitoles. *Otack*, wadna kito, okito. *Otacksamhet*, okitoleswuot.

Otalig, lokkok, kutte i lokketatte.

Otam, *otamd*, fwaile, tamek, otames, kåddaftalleje.

Oterig, tuolwajes, oraines, smorwok.

Otidig, oaikasats, orektes påddåfats, osjåttes, otaibek. *Otidighet*, osjåtteswuot.

Otidigt, i *otid*, oaike pådden, oaiken.

Otjenlig, osjåttes. *Otjenligt*, osjåtteslaka.

Otilbörilig, otaibek, kutte i berri. *Otilbörigt*, kokte i berri, otaibeklaka.

Otilräckelig, utsebet pelest, wanes, kutte i jakse, kutte i ålle.

Otro, ojakko, wadna jakko. *Otrogen*, ojakokes, ojakkoles, masan i le jakkat. *Otrogit*, ojakkoleslaka. *Otrohet*, ojakkoleswuot. *Otrolig*, mab almats i matte jakket, tåiwok.

Otrångd, otarbes, naggotak. *I otrångt mål*, ko i le tarbo.

Otröstelig, kutte i jasketatte, kutte i le jasketem meren.

Otta, aret, iddiates pådd, aret antel qworkson.

Otukt, skekeswuot, luteswuot. *Otuktig*, skekes, lutes.

Otvagen, passak, passateke.

Otvifvelaktig, wittes, tjårg fadnes, kutten pir i le juoremefi. *Otvifvelaktigt*, wana juoremen, wana qwektastalleinen.

Otvungen, ets muoitales, naggotak.

Otydelig, sjeudnjes, kutte i le tjålgok, kutte i le qworkok.

Otålig, luojetakes, okierdies, kutte i mab-

ke kierda. *Otålighet*, luojotakeswuot, okierdieswuot.

Otäck, rábmés, wáflók. *Otäck*, wáflét.

Otát, kutte i le lauk, kingsjes, jálok.

Otörstig, kutte i le káikemen.

Oundgängelig, *oundvikelig*, kutte i karwetatte, juob almats i matte karwet, masle almats i matte piáset, aptsa tarbes.

Ouphörlig, laitateke, kutte i kássék orroje, ikkates. *Ouphörigen*, ikkat, laitatkenna.

Outransakelig, átsáteke, átsétkenna.

Outsläckelig, jakseteke, kutte i jaddetatte.

Outsägelig, fardnoteke, játteteke.

Outtröttelig, faure, killos, kutte i kiáuda.

Outödlig, kutte i nokket matte, kutte i láptaitowa, bátnetes.

Ovana, pahas harjanem. *Ovanlig*, kutte i le harjetuptum. *Ovan*, harjaneke, kutte i le wuokitam.

Ovarsam, ila jalok, owahrok. *Ovarsamhet*, owahrokeswuot.

Ovaraktig, kutte i kukkeb píssu, kutte rouwo wáfa.

Ovedersägelig, kuttén wuofte i hála sjátta, kutteb almats i matte wítfet, kutte i tjiddetatte. *Ovedersägeligen*, tjidde-men paldelen.

Ovetande, tetek, omerkos, tajetek.

Ovett, *ovetenhet*, wadna tetem, jerbmeteswuot. *Ovettig*, tjuorpes, kenes, owittig.

Gifva ovettigt svar, tjuorpet wáflétet.

Ovig, kágnetes, kússimok, kutte i le snap-pok. *Ovighet*, kússimeswuot.

Ovilje, wáflje, nirbme, udnoteswuot, nadom, pahastallem. *Ovillig*, nadotakes, kutte i le kússjok, kutte i le miálak, tárek.

Ovilligt, naggoin, naggost.

Oviß, kutte i teto, owittes, owíffes, juoreje. *Vara oviß*, juoret, qwekten juoren orrot. *Ovißhet*, juorem, qwekte juore, owíffeswuot.

Ovitterlig, tjákos, mab almats i tete, fuolle, tetek.

Ovåder, paha talke, alme, qwoldo.

Ovågad våg om vintern, máskos rathe, járba rathe, rathe kutte i le puojos.

Ovåldug, kutte i pelostalla. *Ovåldigt*, wána pelostalleimen.

Ovån, owáneke, wáfljólats, wáfljoteje. *Ovånskap*, wáflje, owánekeswuot.

Ovåsende, flaime, fluibme, flíws.

Oxe, wuoksa, wuokses.

Oxeltänder, madda paneh.

Oåtspord, katjatek, kattjak, jáskotek.

Oändelig, ikkates, ikkat orroje, nokketeke, kutte i nokka. *Oändligt*, ikkat, nokkem apta.

Oåfven, okaudnes, ogagn, tokkones, fattok.

Oåhta, orektes, kutte i le tjálg. *Oåhta barn*, luowes mana, sjáljo mana, juolke pardne.

Oårlig, árotebme, árotes, kutte i le árlog.

Oöfvervinnerlig, widnetek, áisok, kutte i widnetalla. *Oöfvervunnen*, kutte i le widnetallam.

P.

Pack, liwd, fále, kenes fuolke.

Packa, tjagge, náde. *Packa ihop*, akti párdet, tjaggai tjadnet. *Packa in*, físa tlágget. *Fullpacka*, teuwas tlágget, flappet, nárret. *Packa sig bort*, erit kaitet, káinobs pateret.

Padda, tfluobbo.

Pall, juolke tutek, bánkets.

Palt, marfe, kuorw.

Panela, fjállotet. *Panelad*, fjállotowam.

Panna, kallo. *Stekpanna*, pann. *Panka*, pann kako.

Pant, pant. *Stå i pant*, panten orrot.

O O O O 2

Par-

Panta, pantet, panteb täpot. *Pantsätta*,
panten piejet.
Pantsar, miälga warjo routest.
Papper, pappar.
Par, par. *Et par handskar*, kissa par. *Pa-
ra*, aktet, qwektit akti piejet. *Para sig*,
kradneb allafes ätset, rakket. *Para ihop*,
paretjit akti puoktet.
Park, skogspark, wuome, wuomats.
Parti, part, muttem part, slurje, sluibme,
kärwo. *Partisk*, pelostalleje, wänoteje.
Vara partisk, wänotet mubbeb peleb,
pelostallet.
Paß, *resespaß*, pafs, mannem kirje. *Paß*,
öfverfart, ralltetem, suoppetak, käinotak.
Afskåra passet, käinob puodot, manne-
mest tflagget. *Komma väl til paß*, puo-
rest fjättet, gagnen fjaddet. *Vid paß*,
muddo, mere, arwo. *Vid paß tijo pund*,
lokke pudden muddo, massak lokke
pudden.
Passa, fjättet, fjättet, fjättetallet. *Skon
passar*, kabmak le muddak. *Passa på*,
wuordet, akfatalet. *Pass på*, ele mab,
tipte orrot. *Passa up*, teudnot, fwaine-
stet. *Förpassa*, passeb tjalet.
Passera, mannet, wafet, tjadatet. *Passera
förbi*, paldel wafet. *Passera för*, adne-
towet, lokkot. *Han passerar för en god
karl*, puorak älman fodn adnetowa. *Pas-
sera eller hända*, fäitet, fjaddet.
Patient, skåbtja, puotfes.
Patriot, riken måråteje, kutte riken ja lan-
den puore pira mårarahab adna.
Patron, måråteje, kâte bända, bända.
Patrull, ija kätseje, ija wakt.
Patt, niddje. *Patta*, niddjit niammet.
Peka, tjatjestet, fuormin wuofet. *Pekstic-
ka*, tjatjes muor. *Pekfinger*, tjatjok.
Pelare, ådnåres, tflagge, päl.

Pelegrim, ammas manneje, kukkes farolats.
Pels, muodda.
Penna, pänn, tjalem reido. *Pennknif*,
pänna nipe.
Penning, pednik. *Rik på penningar*, pednik
stärk. *Utan pengar*, pednikatta.
Pensel, mählem pänn.
Peppar, pippar.
Pergament, welkes skåde, tjalemes skåde.
Perfa, njukoken takket, slajoken puoktet.
Person, adwerdo, perlon.
Pes, puotja, sappar, åkse.
Pest, pestilents.
Peta, tjuoggot, rågget. *Peta tänderna*,
panit solot.
Picka, tjuoggot. *Hjertat pickar*, waimo
tårko, waimo swarra.
Pickhågad, harbmat fjuwes, wainok.
Piga, tårdno, tjanta.
Pigg, njuol. *Piggig*, passeles, autjok.
Pik, saite, faitats. *Pika*, pakoi narret.
Pil, fädde, njuol. *Han for som en pil*,
wuolgi ko njuol.
Pilt, pardnekuts, päitja, patja.
Pina, pinet, waiwet, wuorrasfattet. *Pi-
na*, pino, waiwe. *Pinlig*, wuorrades,
pinetakes. *Pinligt*, pinoin, waiwin.
Pingst, pingels passe.
Pink, kådtja. *Pinka*, kådtjet, tflisset.
Pinne, tjitta, tjätte, naule. *Pinna fast*,
tjittet, nauletet.
Pipa, pippo. *Piphusvud*, pippo pesse. *Pi-
pa*, pippoit tjuojetet. *Vådret piper*,
piägga låsa. *Pipare*, pippo tjuojeteje.
Piska, swisko, swittja. *Piska*, pisket, swin-
tet, swaskot, pifwotet.
Pisblåsa, kådtja-rakka.
Pistol, birsots.
Pitser, signet.
Pladdra, tippertet, sladdertet, priddet.
Plagg,

Plagg, karwo, piktes. *Gammalt plagg*, adnom karwo.

Plakat, Konoges kirje. *Bönedags-plakat*, Böno peiwi kirje.

Plan, jalget, jalg ådnam.

Planka, affajes fjällo, klåwan.

Planta, grafe, fjaddo, plant. *Plantera*, fjaddemi puoktet, fjaddet grafatjit piejet.

Plaska vatten, tjatseb triffetet. *Plaska i vattnet*, tjatfen slåtjet, slaptjet tjatsefne.

Plats, faije, tafo. *Med plats*, walla die.

Platt, jalg, jalgok, tuolp, aptsa.

Plickt, wålkogeswuot, widno, laigogeswuot. *Plickt eller straff*, pakkatus, fakkko. *Plickta med penningar*, fakkob kefet. *Plicktig*, laigoges, wålkoges.

Pligg, tjätte, tjitta, naule. *Pligga*, naulet.

Plira, sluinot kättjet.

Plit, fwerde. *Plitas*, fiktet, tårot fwerdin.

Plocka, tjägget, pakket. *Plocka ibop*, akti tjägget. *Plocka en fogel*, lāddeb pakket. *Smått plock*, påddos kaudneh. *Plockvis*, påddoi.

Plog, åkeren falem reido.

Plottra, tuolwetet, tjuorpet tjalet. *Plottra bort*, skidartet, tuhlet, fälletet. *Plottra bort tiden*, aikeb tåssjo läptet.

Plugg, tjitta, naule, tappa. *Plugga*, naulet.

Plump, en *plump*, treble, teble, tuolwa faije. *Plump*, tjuorpe, slintlös, kutte i le fneuwok. *Plumpa*, tuolwatet, trebleb takket.

Plundra, katotet, rewet, tåpot, strankot.

Plåga, pinetet, waiwetet, muodet, wuorastattet. *Plåga*, waiwe, pino, muode.

Plåna ut, waskot, katotet tjalekeb.

Plåster, plåster, farje talkes. *Plåstra*, plåsterin talkot, plåstertet.

Plåt, affetes ruoute, tuolpa ruoute jälla kuoppar. *En plåt i penningar*, skatte dal. *Ljusplåt*, kintel juolke.

Plåga, vara van, harjanet, plagot, brukot.

Plåga eller traktera, plåget, jukatet.

Plågsed, tid, lake.

Plöja, åkereb falet, falet, luoddet, mådsset.

Plögd åker, mådsotum åker.

Plötlig, håkkes, tåiwok, edeles, fakkos.

Plötligt, håkket, fakkot.

Pocka, riktet, pahai tjada rauket, nagget, tjabret, tjodtjotet.

Podager, juolki wank.

Poike, paitja, patja, pardnekuts.

Pol, tjuold. *Polstjerna*, nuorta nasse, tjuold.

Polera, wåjatet, wåjoken takket.

Porla som rinnande vatten, porflet, fnjåret.

Port, ukfa, uks, port.

Porträt, kåwe, mähletum almatja kåwe.

Post, påst. *Post-karl*, kirje tålwoje. *Dörrpost*, pißjem, ukfa muor. *Stå på sin post*, wakenes orrot, wahrok orrot, kattetallet. *Betala i små poster*, påddoi makset. *Postera*, kattarit piejet. *Postera sig*, faijeb allafes waldet.

Pota, se *peta*.

Potra, litte, krus, laire litte.

Pracka, tåssjesset, kenes pargob takket.

Prackare, tokkones almats, kenes.

Prakt, hårw, hewokwuot, hårwokwuot.

Prasla, fwarret, slåtjet.

Prata, priddet, sladdertet, tippertet. *Prat*, priddem, tippertem. *Pratsam*, hålajes.

Predika, predikot, Jubmelen pakob fardnot. *Prediko-åmbete*, herra kall, predikom ammat.

Prelat, åiwes herra, åiwes prästa.

Prevet, paika kate.

Prick, tjuoggatak, tsekke. *Veta alt til pricka*, utseb ådnakeb tetet, kaikeb tjada tetet. *Pricka*, tjuoggot.

Prins, Prins, Konoges pardne. *Prinsessa*, Prinseffa.

O o o o 3

Pris,

Pris, maino, rampo, hewetes. *Pris eller vinst*, ådtjolwas, widnek. *Pris ell. värde*, arwo. *För godt pris*, utfes arwost, albet. *Sätta pris*, arwob piejet.

Prisa, mainot, hewetet, rampet, paijetet. *Prisvårdig*, mainos, mainoles.

Probera, kättjelet, pråwet, freistot. *Probersten*, pråwem kedke.

Process, rito lagen auten, tiggem, wittjo rektasen auten. *Processa*, tigget, lagab katjatet, lagen auten kitset.

Prof, pråw, menster. *Profva*, kättjelet, freistot.

Profit, auke, widnek, profett. *Profitera*, aukeb ådtjot, aukeb adnet.

Profoss, profofs, straff alma, straffar.

Prophet, profeta. *Prophetera*, auten sardnot.

Proppa, tlagget, teutet, stappet. *Propp*, tappa.

Probst, proft.

Protocoll, wuorka dobmo kirje, kirje kassa. Lagamanne duobmoites tjala.

Provant, piåbmo, piåbmo tuks, neste.

Prunka, tjåulastallet, mihaftallet, raggostallet.

Prusta, kasnet. *Prustning*, kasna.

Pruta, teblot, tålmot, wahroit kattjetet, arwob utfetet wigget. *Med stort prut*, ådna tsallemia.

Pryda, hårwetet, tjabbotet. *Det pryder en menniska*, tjabbe le tatt almatji. *Prydd*, hårwotum. *Prydnad*, hårw. *Prydelig*, hewok, tjabbe.

Prygel, såbbe, klakka. *Prygla*, såbbin låskotet, qwosgnetet, håset.

Pryl, pobme, pårretes.

Pråla, wuolotallet, hewastallet, tjåulastallet.

Pråm, fluora wadnas, pråm, pluotta.

Prång, hårw, tjåule.

Prångla, åfasi mannet, åfestet pira landen.

Pråktig, hewok, hewes, hårwok, kaksos tjabbe. *Pråktigt*, hewasikt, hårwoklaka.

Pråglä, stampeleb piejet.

Pråß, tåptjes, tåptjes kare, tåptjestem reido.

Pråssa, tåptjestet, tåptjot.

Pråst, herra, pråsta, pappa.

Pröfva, kättjelet, åtsåtet, freistot. *Pröfvad*, åtsåtum, kättjelowum.

Psalm, wuole, laulotes, psalm.

Puff, nortetem, nolsatema.

Pulpet, juolkak kisto.

Puls, waimo åra, waim-åran fwattjem.

Pump, tjatse kåiwom reido skippest.

Pund, pudd.

Pung, purs, pung, pednik wuofs. *Pungar*, qwolah, wuolle waimoh.

Punkt, tjuoggat, tjuoggatak. *Det var en svår punkt*, waddok åme li tatt. *På punkten*, tallak, talla talla.

Pur, tjålg. *Purt guld*, tjålgå gälle.

Purra, puset, pettet, falsket.

Puß, *vattin-puß*, laddo, kiåwak. *Puß, spratt*, pus, skuorpo. *Göra en et pusß*, skuorpop mubbai takket, puset.

Pusserlig, fuorkes, fuottes, kaksos.

Pust, våderpust, pussonjes. *Pust, blåsbålg*, posotak. *Pusta*, flåsa, fadhet, addanet, tsakket. *Pusta, sucka*, sjuoket, sjuokefjet. *Pusta, blåsa*, pusset.

Putsa, hårwetet, wåjatet, hewoken takket.

Pyndare, bissmar.

Pyßling, utfes almats, tjaur, fisslek.

På, nala, naln. *På misstankar*, kaddatesi tsagge. *På din befallning*, to kottjomen mete. *På nytt*, åddåfist.

Påbud, piejetus, kottjom, trawotes.

Påbörda, wereb wuojet, nakkelet, kaddet.

Pådrifva, wuojetet, nagget, rassotet.

Påfinna, kaudnetet, skårgelet, teitet. *Påfund*, kaudnem, rundastallein.

Påfve, påw. *Påvisk låra*, påwa jakko.

Påföl-

Påfölja, tjuowot, mangelak tjuowot. *Påföld*, mi tjuowo, tjuowotes.
Pågå, nagget, tjabret.
Påk, såbbe, slaura, slubbo, klakka.
Påkalla, tjuorwotet, tjuorwot. *Påkalla om hjälp*, wekkeb maddet.
Påklåda, karwotet, karwoit tšaket. *Påklåda sig*, karwoit tšagnet.
Påkomma, såitet, tšaddet.
Påkôrare, wuojeteje, naggeje.
Påla, tjuoldit naulet, tjuoldit tšegget. *Påle*, tjuold. *Slå ned sina pålar*, wieslob takket.
Påлага, piejetus, kottjom, lag, såto, trawotes. *Pålägg*, nala piejet, kottjot, trawet. *Pålagd*, piejetum, kottjotum.
Påminna, muitajattet, skårgelet. *Påminna sig*, muitajet, skueitet, fuomatset, tšugelet, kakšjet, taramattet. *Påmint*, mujtajattum.
Påse, wuossats, skorpots, skår.
Påseende, kättjestem, wiletem.
Påsk, piassats, piassije.
Påstå, tjuodtjotet, rauket, riktet, tjabret, wuojetet, åiket. *Påstå eller vara*, pintet, tjuodtjot, orrot. *Så länge vintern påstår*, man kukke talwe orro.
Påta, rågget, kruokket, folot.
Påtaga sig, kışjelet, nalas waldet, killelet.
Påtala, håleb takket, qweddet, hålen adnet, laitet.
Påtruga, *påtvinga*, nagget.
Påtänka, uffjotet, ajatallet.
Pårla, pårl, skaltjo silb. *Pårlemo*, skaltjo.
Pål, tšatse laddo, pluwe, kiawak.
Pålfa, tšapem piargo, keppai tšapetes.
Påsa, paset, påttenet, skolfot, fwallo.

Q.

Qvabbel, piabmo leid.
Qvackla, tokkones laka takket. *Qvacksalvare*, tjuorpes talkoteje, mattotes påsker.

Qvaf, taga *qvaf*, puoktjet.
Qval, pino, waiwe, muode.
Qvar, aimon, patseje. *Blifva qvar*, patset.
Hålla qvar, adnelet. *Qvarlemna*, tappet, qwodet. *Qvarlesvor*, patfew. *Qvarlåtenskap*, patsem tawer, patfew.
Qvarn, qwardn, mill. *Qvarnhus*, milla kâte.
Qvarstad, *sätta i qvarstad*, wuorkai piejet, waldemest puorgot. *Stå i qvarstad*, wuorkan orrot, wittes wuorkai piejetowet.
Qvarter, *hårberge*, qwosse kâte, orrot, orrot faije, sita, taiwa sladest. *Vinterqvarter*, talwe orrot. *Qvarter eller 6 tums längd*, kårtel, kårt. *Et qvarter eller $\frac{1}{8}$ kanna*, peil. *Qvartera in*, kâtai tšaketet.
Qvast, qwaft.
Qved, tšaiwe. *Qvedug*, tšaiwajes.
Quick, arwok, kâmp. *Quick*, *snar at låra*, snuortak, skenolats. *Quickhet*, arwokwuot, snuortakwuot. *Quickna*, jelasket, ådtjotet.
Qvick, qwepperen kâra takte.
Qvicksilfver, luffkos silb.
Qvida, kuitet, luojet, fuoiket, luoimet.
Qvidande, luojom, luojm.
Qviga, qwoigo, rânots.
Qvill, *som fågel-ungar*, tšiwkefet.
Qvinna, qwuini. *Qvinlig*, qwuinalats, qwuinalakats. *Qvinsk*, kutte le qwuini mangen. *Qvinnors lystnad*, wuofwem.
Qvintin, neljetes luodest.
Qvisla, tšasnak, tšasme, kâppalem.
Qvist, åkle. *Qvista*, ålot, åksit fuoddet erit.
Qvistig, åklek, åksajes.
Qvitt, *blifva qvitt*, piâset, luowes piâset.
Göra qvitt ifrån skulden, welkest tšautet.
Qvitta, makset, welkeb makset. *Qvittera*,

tera, makfob kirjai tjalet, welkest tja-
lekin luitet. *Qvittens*, makfo kirje.
Qvittra, fjället, witsfertet, tsiwkeset.
Qvåda, laulot, laulotet. *Qvåde*, laulo-
tes, wuole.
Qvåfva, hauketet, puwet. *Qvafd*, hapketum.
Qvålja, waiwetet, pinetet, muodastattet,
wuorrastattet. *Qvålja sig*, etjebis waiwetet.
Qvåll, ekked. *Qvålls-arbete*, ekkedes pargo.
Blisfa qvåll, ekkeduet, ekkedutjet.
Qvåsa, latkotet, tluouket.

R.

Racka, kauſjo, tikſje, pittäjo. *Racka, rånna*,
qwoſſet, wiäketet. *Rackare*, ſtåntji
raineteje.
Rackla, harrkfet, qwerſet. *Racklande*,
qwerſates.
Rad, tjalafſtak, rad, kargates. *I rad*, kar-
got, metakaros. *Gå i en rad*, kargeſet,
metakaros mannet. *Stålla i rad*, kargelet.
Ragg, njawe, neures ullo.
Ragla, ſtimpeldet, järret wigget, njallkeſſet.
Rak, njulgot, tſeggot.
Raka, rakotet, peſketet. *Rakknif*, rakom nipe.
Ralla, ſqwoldertet, ſlimbertet. *Raller*,
ſqwolder.
Ram, kads, qwepper. *Ram, tilfålle*, tarb-
me, tilje. *Når han ſåg ſit ram*, ko ſjåt-
token kaudneti. *Ram el. liſt*, radde. *Ra-
ma*, ſårjot, tuobbelet, pikſet.
Ramla, inaret, tudnin wiäret, wiäkaret.
Ramla el. bullra, klibmet, plåwet, ſtai-
met, råtjet, jutſet. *Rammel*, klibma, ſtai-
me. *Dår hörs alltid rammel*, inta tåb-
ben ſtaine tjuodtjo.
Ramſa, kukkes kargates, kargo.
Rand, radde. *Dags-rand*, qwokſo. *Ran-
dig*, mete kirjak.
Ranſaka, åtſåtet, ranſakot. *Ranſakning*,
åtſålwas, åtſåtem.

Rapa, kraugeſet, kraugeſattet, kramkeſet.
Rappa, kramſot, ſårjot, tåpot, pikſet. *Bort-
rappa*, erit ſtraukot. *Rappa med kalk*,
kalkin paſjelt ſikkot.
Rar, widnek, preutak, kutte i kallen ſai-
jen kaudno, wanes.
Raſa, taiſot, piädet, kaiweſſet, ſtåndet. *Ra-
ſa eller ſtimma*, ſtåket, tjaffetet. *Raſa
ner*, riddon njeiketet, wuolos kattjet.
Raſig, ſtåkanje.
Raſeri, kaiweswuot, piädem, piädakwuot.
Raſk, kåmp, kiåura, fraſko, ruok.
Raſpa, waſkot, filotet, ſkuopet.
Raſt, læggeſtem, wuoigneſtem, orrot. *Ra-
ſta*, læggeſſet, wuoigneſſet, orrotatſet.
Raſte-dag, orrot peiwe.
Rata, laitet, heitet, ogagnen takket.
Reda, qworkotet, kreinet, tjålgeſſet. *Re-
da til*, reidet, karwet, laget. *Få reda
på*, kreinas ådtjot, tuol ådtjot.
Reda penningar, tjålga pednik.
Redd, wuodn, ſåwa måkke.
Redebogen, ſjuwes, kiſſjok, metok, mjå-
lak, karwes.
Redig, tjålgot, qworkok, kreinok. *Re-
dighet*, kreinokwuot, qworkokwuot.
Redigt, qworket, qworkoklaka.
Redlig, ſladeles, riktek. *Redlighet*, rik-
tekwuot, ſladeleswuot.
Redo, reid, karwes. *Redo, göra redo och
räkenskap*, lokkob ja kreinikeb takket.
Redan, jo, juo, juokekats.
Redſkap, reido, tirrew, kaudne. *Fiske-
redſkap*, neuwo.
Ref, bukref, tjåiwe kaikotak, kaikot, qwer-
te. *Ref, ſnöre*, reſſime, ſjuoppinja, bad-
de. *Met-ref*, åggom badde.
Refben, ertek takte, ertetakte.
Refjärn, ſkuopem ruoute, kaikot ruoute.
Ref-orm, ruobbe.

Ref-

Refva, kaikanem, rakem, luoddenem. *Bergs-refva*, pakte sal, lapa. *Refva el. mätä*, landeb mäteb, kukkoteb ja widoteb ätfätet. *Refva segel*, pärjeseb utfietet.

Regel, slaggek, ukfa slaggek.

Regemente, regiment. *Regemente*, *regering*, tärjotem, regjerom, regiment, Konoges makt. *Regera*, regjerot, siwret, tärjotet, Konog rikeb tjodtjotet.

Register, lokko, register.

Regla, rektotes, äiwätes, äppetus.

Regn, rasjo, abre, alme. *Regna*, rasjotet. *Regna smått*, täinget. *Regnaktig*, rasjos, almes. *Regnbåge*, atja juoks. *Regnil*, *regnskur*, äkte, alme måke. *Regndroppa*, rasjo tjahme.

Rem, kartsa, labtje.

Remna, luoddenet, raket, peiget.

Ren, raines, tjalg. *Ren sanning*, njuolga sadna. *Rent uttal*, tjalgokwuot hälesne. *Ren*, *rendjur*, pätfoi, pätfo, krewe. *Ren*, *åker-ren*, åker-radde.

Rena, rainet, rainesen takket. *Rening*, rainem. *Månads-rening*, luke karwoh, ukfa pele karwoh, leibe karwoh.

Renhet, raineswuot. *Renlig*, raines. *Renlighet*, raineswuot. *Renligt*, rainesikt, raineslaka.

Rensa, rainet. *Rensa fisk*, qwelit karwetet.

Rensel, wuofs, piäbmo wuofs.

Rent, tjalg, tjalgelik. *Rent af*, njuolg.

Rep, kaino, resline, sjuoppenja.

Repa sig, ädtjotet, wäjajet, jellajet, wiesojet.

Resa, mannos, laido, káino. *Sjö-resa*, wadnas laido, jaure káino. *Res-kamerat*, manuem kradna. *Dagsresa*, peiwas. *Flera resor*, mädde pali, madden aiken. *Resekost*, neste. *Resa*, *at resa*, mannet, reiset, matkostallet. *Resande*, manneje almats, farolats. *Resa*, *upresa*, tsegget.

Resa sig, tjuodtjelet, tjuodtjelastet. *Resa bort*, wuolget káinobs, mannet wuolget.

Rese, jättenes, stalo, fluorak.

Resen, addates, addatebme, tjokkotes, liwak.

Reslig, all, allok, kukkes. *En reslig man*, all álma.

Rest, patfew. *Rest-längd*, welke kirje. *Restera*, patset.

Reta, äutjet, padtjet, nasletet, måratattat, mārāi puoktet. *Reta*, *kittla*, tjakardet, tjokkoldet. *Retelse*, äutjem, padtjem.

Ria, suowes kâte, bart, káiketem kâte.

Ricka, rákhet, wandertet, kálket.

Rickta, mudtet, fiktet, sildet, adnelet.

Rida, ridet. *Riddare*, riddar. *Ridderskap*, adeles álmah.

Risva, kaikot, kaikotet. *Risva*, *skasva*, ruopet, skuopet. *Risva nåsver*, pessleb lágget. *Risvas sönder*, kaikanet. *Risvande*, *hurtig til arbete*, kaikonje, pargales, sparrto, sliäma, kámp, frasko.

Rik, riko, bānda, radalats, adnejes. *Blisva rik*, bāndot. *Rikedom*, rik, bāndawuot. *Skryta öfver rikedom*, bāndastallet, rikastallet.

Rike, Konogrik, rike. *Riksdag*, Herrdag. *Riksdaler*, dal, járba dal. *Riksråd*, Konogafen rade pele Herr, stálp.

Rikelig, walljes, állo. *Rikeligen*, walljast.

Rikta, *göra rik*, bāndotet, rikotet, rikon takket.

Riktig, riktek, rektok. *Riktighet*, riktek-wuot. *Riktigt*, riktet, rákto.

Rim, wuóle, laulotes. *Rimfrost*, sjuuttje, perat. *Rima*, wuólit takket. *Rima sig*, sjättet. *Rimlig*, sjáttok, wuokok.

Rimsa, sliibro, sliempo.

Ring, suormes, rigges. *Ring*, *omkrets*, keule.

Ringa, slatt, tálsjes, sáiw, utfes, neures.

- En ringa ting*, tålljes åme. *Ringhet*,
 ntleswuot, tålljeswuot.
Ringa, ringet, biållob tjuojetet, biållob
 wuottot.
Rinna, kålket. *Låta rinna*, kålketet, kål-
 kedattet. *Pip-rinna*, fnjåret.
Ris, risse, fwitja. *Risa*, rissin fwaskot.
Rispa, kaiketet, kaikot, luotkelet.
Rissel, fald. *Risbla*, faldet.
Rista, firket, firketet, fjaudnjot. *Rista med*
knif eller dylikt, tjalet, tjalatjet.
Rita, tjalet, måhlet, kirjetet, fatset.
Ro, wuoignestem, läggestem, najo, orrom
 nuope, faddoswuot, juolo. *Ro, rolighet*,
 kudne, fuorke, fuotteswuot. *Han gjorde*
dei för ro skull, takkai tabb fuorke
 diet, (kudne diet). *Få ro*, orrom nuo-
 peb ådtjot, flusketet.
Ro, (*coxa*), fwirrel.
Ro, (*remigare*), fokket, futet. *Rodare*, futeje.
Roa, wuolotet, kudneb takket, ajetet. *Roa*
sig, fuottastallet, ajetallet, kalletet.
Rock, kapte, kopto. *Spinnrock*, pådnem råkk.
Roder, flur, flwr.
Rodna, ruopfetet, rawet. *Rodnad*, ruop-
 fotem, rawem. *Rodnad på himmelen*,
 påldetem.
Rof, juoko, ådtjolwas. *Rofdjur*, orotes,
 wuorojujes.
Roffa, tåpot, pikset, rewet.
Rofva, nåpo, naura. *Rof-frå*, nåpo fajo.
Rolig, kudnes, murredes, wuolos, fuottes,
 fuorkes. *Rolig, stilla*, faddos, fjawotes.
Rolighet, faddoswuot, murredeswuot.
Romm, *fisk-romm*, medden.
Rop, kilj, kiljom, tjuorwom, kajanes.
Ropa, kiljot, tjuorwot, kiljatet.
Ros, *bandros*, tuoppa, tåppa. *Ros, blom-*
ma, grafe kårrek, kejak. *Ros, beröm*,
 maino, rampo.
Rosa, mainot, rampet, roset.
- Rosla*, (*screare*), harrkfet.
Rost, ruost. *Rostas*, *blifva rostig*, ruostot.
Rosta, påldet, påldatallet, passet.
Rot, ruottes. *Rota sig*, ruottesit ådtjot. *Med*
roten uprycka, ruotteslet, ruotteslin ak-
 ten paijas rågget.
Rubba, håiretet, åtjatattet.
Ruga, ruobbe.
Ruggig, qwolgek, nawajes.
Rulla, jållertet, jållaret, jårret, skerrostet.
Rulla ihop, kåbretet akti, akti kåselet.
Rulle, skerro, snaldo. *Tobaks-rulle*,
 tobak-rull, bult, bok, ponker.
Rum, faije. *Gifva rum*, tjaket, fjuwet.
Rumrik, faijajes, wides.
Rumpa, seipe, patt, petsek.
Rund, jårba, jårbes. *Rund, frikostig*, ar-
 wok, rathak, waddanje. *Rundeligen*,
 walljet, walljast.
Runka, fwilkestet, neikeset, walbot, neike-
 let, juorbot.
Rus, wuolawuot. *Dricka sig et rus*, wuo-
 lekesi jukket, wuolatuet. *Rusig*, kare-
 wes, wuolatowun.
Rusa på, ladet, låutatet, tårrotet.
Ruska, firketet, firkestallet *Ruska, skakas*,
 firret, rapkeset. *En ruska*, påstek, harreje.
Ruskig, omakes, palwas, almes.
Rusta, karwet, laget, reidet. *Rustning*,
 warjo, reido.
Ruta, nelje tjåkek ata, rut. *Ruta, supa*,
dricka, jukkastallet. *Rutbuss*, jukkales.
Ruter, *i kort*, tila.
Rutig, tjåkek, nelje tjåkek.
Rutten, måska, tsuobds, mårnoin. *Rutt-*
na, måsket, tsuobdsset, mårnnet.
Rycka, strauket, fårjot, tuobbelet, pakket,
 ruttet. *Rycka bort*, erit waldet. *I et*
ryck, faut.
Ryckta, neutot, kåttjet, rajon adnet, kattet.
Ryck-

Ryckte, sak, ohm. *Det är et allmänt ryckte*, landa låsa. *Rycktbar*, kullos, puikos.

Rygg, påktjo, tjawelk. *Ryggsvag*, tjawelk rampe. *Rygga*, kesatet, järgetet, mådot, tåssjen takket, håiretet.

Ryka, pårgestet, suowatet. *Ryka in*, suowetet.

Rymd, saije, jalget, widot. *Rymlig*, kaljes, wides, saijajes. *Rymmar*, tjakanet, saijeb ådtjot.

Rymma, pateret, tjäkket, ribmet. *Rymma*, *innehålla*, keset. *Rymma in*, kåtai tjaketet, kåtai tuostotet. *Rymmare*, paterw, kålkarwes, tjakka.

Rynka, kuopaldak, snårrem. *Rynka i pannan*, kallo tjäl. *At rynka*, kuopet, snårret.

Rysa, tårgestet, skelbet, wuowdnetowet.

Rysß, karjel, rufs. *Rysßland*, karjel rike.

Rysßsa, merde, tino.

Ryta, kiljot, kiljatet. *Ryttare*, rideje.

Rå, *gråns*, raje, kraja. *Råmärke*, raje märk, raje witta. *Rå*, *segel-rå*, pärjesen tåres muor. *Rå*, *sjö-rå*, leite, jaure, saiw. *Rå*, *tomtgubbe*, sjuoje, swikol, råbme.

Rå, *okokt*, njuoska, njuoskes. *Rått kött*, njuoska piårgo. *Rå*, *oförfaren*, omattanje, lårrotebme. *Det smakar rått*, njuoskit, smelmit. *Råna*, suoldnot.

Rå, *rå med*, nakkahet, aibmotet. *Rå före*, radet, wikken orrot. *Du rå derföre*, todn leh tassa waldos.

Råd, rade, pakkadem, skårgelem, kaukelem. *Råd*, *förmögenhet*, rade. *Råda*, radeb skårgelet, kaukelet. *Råda om*, radet, åigaten orrot. *Rådande*, radat. *Rådfråga*, radeb katjatet, radeb jäskotet. *Rådgifva*, radeb takket. *Rådslå*, radohet, kerret. *Rådhus*, rade kåte, kerrew kåte. *Rådlig*, kutte radeb skårgelet mat-ta. *Rådlös*, radetak. *Blifva rådlös*, aro-

set, måkkalet. *Göra rådlös*, aroslattet.

Rådtrum, aßto, tarbme.

Rådd, med barn, esseles, wadseje.

Rådelig, massan almats matta kaukelet. *Jag tycker det är ej rådeligt*, ib tassa matte kaukelet.

Råg, råkk, råkkå kårdne. *Råge*, tjåmm.

Råk, *fisk-rensning*, njowo, njowotak.

Råka, råket, kaudnetet, teiwetet, teitet, tuottet. *Når jag råkar dig*, ko tuina kaudnetab. *Råka ut*, ådtjotallet, påtatallet.

Råma, reustet, ruouket, maret.

Rån, rewem, suolatem tjalmi auten.

Råtta, snjåra, tsåpanje.

Råcka, kalget, kalgelet. *Råcka handen*, kåtab kalget. *Råcka sig*, sadtjelet, wanatallet. *Råcka til*, jåkslet, ållet, rekket.

Rådas, pallet, starbet, åurot. *Rådd*, suorgenum, palleje, pallajam, åurom. *Blifva rådd*, suorgenet. *Råddhoge*, pallo, starbo, starbem.

Rådda, kajot, wekketet, tjåutet, warjelet.

Råf, repe. *Råfkula*, repe piejo.

Råfla, *sandråfla*, sadde njuor. *Råfla i en bössa*, råffel.

Råfsa, reps, repset, suoinit tjåket.

Råka, kålket, låttot.

Råkskap, lokko, kreinik. *Råkna*, lokket, reknot. *Råkning*, lokko, reknig. *En fattas i råkningen*, akt wanes le lokkost. *Föra til råknings*, welkas tjalet. *Råknelig*, lokkem meren, kutte lokketatta.

Rånna, kålkem káino, kålkats, ránn.

Rånna, *löpa*, wiåket, warret, påtet wiåken. *Rånnarban*, wiåkem kraja, kraja kask.

Rånta, widnek, auke, profett, skatte, wiåro.

Råt, njuolgok, njuolg, tseggot, stad pajas. *Råta up*, pajas tsegget.

Rått, *domstol*, rektas, tigge, lag. *Rått*, *råttighet*, rekte. *Rått*, *riktig*, rektes, flakk,

flakk, tuol. *Ställa til rätta*, tiwot, puoretet, rektotet. *Komma til rätta med*, rektonet, aikalasi pätet. *En rätt mat*, piábmo tjárd, piábmo flaj. *Mjölkrätter*, melkos. *Rätt, riktigt*, rákto, rekt, rektolaka.

Rätta, rätta til, tiwot, tuwot, rektotet. *Rätta sig efter en annan*, mubben mangen etjebš flättetet, mubbeb tjuowot. *Rättas*, tiwošet, rektonet.

Rättegång, tiggem, wadfem rektasen anti. *Rättesnöre*, rektotes, menšler.

Rättfärdig, rektesfárdog, ruojes, fkalas. *Rättfärdighet*, rektesfárdogwuot. *Rättfärdiggörelse*, rektesfárdog takkem. *Rättfärdiggörande*, rektesfárdog takkeje.

Rättighet, famo, makt, rekteswuot.

Rättmätig, lagalats, rektok. *Rättmätigt*, rektoklaka. *Rättskaffens*, riktek, tuola.

Rättinnig, árlog, rektok, fladok, rektesmialak. *Rättvis*, rektwiles, rektok, kutte fadnaseb tjuowo.

Röd, ruopfes, ruopfok. *Högröd*, flakket ruopfok. *Göra röd*, ruopšotattet. *Blifva röd*, ruopšotet. *Rödfot*, tjadatak warra masten, tjadatak, kutte leipot wigga. *Rödaktig*, ruopfeslakats.

Rödja undan, erit tåpot, fueddet erit.

Röding, raudo, fkitto. *Röf*, patta.

Röfva, ets wiákoi tåpot, rewet. *Röfva-re*, rewar, pakti álma. *Röfveri*, rewem, ets wiákoi pikšem.

Rögd, paijanum, pikotowum, paijas pätam.

Röja, paijetet, pikotet, paijas puoktet.

Rök, fuowa. *Röka*, fuowestet, fuowastattet, palwet. *Röka tobak*, pippob jukket. *Rökas*, fuowestowet, fuowan orrot. *Rökbal*, reppen, fuowa raika. *Rökverk*, fuowestem. *Rökfull*, fuowetakes.

Rökt, fuowestum, fuowes, puelwe. *Rökt*

kött, fuowes piárgo. *Rökt fisk*, puelwe qwele.

Rön, kättjelem, wuoptestem, aitslem, kaudnetem. *Röna*, aitslet, wuoptestet. *Röna, utforska*, kättjelet.

Rönträ, raun. *Rönnbär*, rauna muórje.

Rör, ruoko. *Rör eller pipa*, pippo, raika. *Vattu-rör*, tjatse ára. *Rör, råsten*, kedke mur, raje kedke.

Röra, fwafkelet, fwattjatet, tuottet. *Röra sig*, fwattjet, fwasketet, faijeb firtet. *Röras*, bevekas, njuoranet. *Rörelse*, fwattjem. *Sinnes rörelse*, njuoranem, helles waimo, njuores waimon lake. *Rörlig*, kutte fwafkelem meren le, juob almats matta fwafkelet.

Rös, háwke, amártes. *Stenrös*, kedke amártes.

Röst, kiál, jána, kajanes. *Med hög röst*, alla kiálin, lognesikt.

Röste, kroppäs, ráppe.

Röta, másketet, mášken peišlet. *Röta, förruttnelse*, máškem, tšuoobšem.

S.

Sabbat, Passe peiwe, Sabbat.

Sabel, kábda fwerde. *Sabla ned*, fwerdin káddelet.

Sacrament, Sakrament. *Sacramenterlig*, sakramentelats.

Sacristija, Kyrko-kammar, Sakeršti.

Sadel, fwaka tábbosi akten, ridem fwaka. *Sadla*, fwakait tjadnet. *Sadelbruten*, káddom.

Saft, tjatse, almot. *Saftig*, tjatšajes. *Saftlös*, káiike, kuffne i le smak, kuffne i le fwale tjatse.

Safva, alos. *Afskrapa safva*, aloštet.

Saga, ámanjes, fweleg, fuptšes. *Berätta sagor*, ámanjastet. *Sagesman*, faka fardnoje, háleje.

Sagd,

Sagd, fardnotum. *Sagd dag*, litto peiwe.
Sak, âme. *Rättegångs-sak*, tigge âme, qweddem âme. *Saker*, *husgeråd*, kaudneh, påddos kaudneh. *Sakfälla*, fakkotet. *Saklös*, mainetes, skalas, kutte i le waldos, wikketebme. *Saklöst*, fakkotak, nauk. *Sakören*, fakko pednikeh.
Saker, fakkolats, wâlkoges, laikoges, waldos.
Sakna, âtselet. *Saknas*, âtselowet.
Sakta, *faktelig*, lâbdes, lujok, astos, fuoimak. *Sakta våder*, lâdtjeslakats piägg, fuoima piägg. *Sakta, i sakta mak*, astost, fuoimen. *Gå sakta*, astoi wadset. *Sakta sig*, astonet, lâdtjetet, lâjot. *Saktmodig*, lâjes, lâbdes. *Saktmodighet*, lâjeswuot, lâjot. *Saktmodigt*, lâjet.
Sal, fluora fläpo, fal.
Salsa, wuoitas, talkes wuoitas.
Salig, ranke, falog. *Saliggörande*, *saliggörare*, falog takkeje. *Salighet*, falogwuot.
Sallaka, falte tjatfe. *Salt*, falte. *Salta*, faltot, faltet, faltai piejet, faltin painetet. *Saltad*, faltes, faltaj.
Salu, til *salu*, falt, wuobdemes.
Samdrågtig, akta radak, lames. *Samdrågtighet*, lameswuot. *Samdrågtigt*, akta radefikt, lameslaka.
Samfund, sebrewuot, tjäggolwas.
Samfällt, kaikasats, almoges, ketjos. *Samfällt mark*, sebre land.
Sambälle, akta rike, aitiigi elme, aitiigland. *Sambällig*, lames, lāmok. *Sambälligt*, akti wiäkoi, akten.
Samla, tjägget, tjäket, tjäkaï puoktet. *Samlas*, tjäggot, tjäkenet. *Samling*, tjäke, tjäkenem, âmârtes.
Sammanlag, akten âdem, wiesom akten.
Samma, *densamma*, sabma, sâbma, tattek. *På samma dag*, tanka peiwen. *På samma ställe*, tattna saijen, tanna. *Sammaledes*, saminalaka, nau aj.

Samman, akti, akten.
Sambröder, wâljetjeh aktet ednest ja attjest.
Sammanblanda, akti blandet, mastetet.
Sammanfoga, aktetet, akti sâpket, lauketet.
Sammanhang, wijor. *Det är talt utan sammanhang*, i le tatt skäros hâl.
Sammangadda sig, akta radeb takket, akti wuordnot, akta littob takket.
Sammankalla, akti kottjot, tjäket.
Sammanfskjuta, tjägget, akti wiäkoi pednikit nakkelet.
Sammanståmma, akta hâleb adnet, akti lâsketet, sjättet akten.
Sammanståta, akti lâsketet, akti plâwet, nortetet akti, akti tjuotset, akti pätet, kaudnetet.
Sammanfatta, akti piejet, akti sjättetet.
Sammanvaro, akten orrom, sâls. *Vid vår sista sammanvaro*, ko margemusta leimen akten.
Sammet, sammet.
Samqvâm, sebrewuot, sâls, tjäggom akti.
Sams, lāmok, akta radak, lāmradok.
Samsyskon, akta attjen ja ednen manah, âigo wâljetjeh ja äbbah.
Samsätta sig, akta radeb takket.
Samtal, kaikos hâl. *Samtala*, hâlet kaskebse. *Samtida*, akta wuoras, akta palasats.
Samtelige, kaikesh, kaikesh tun.
Samtycka, metetet, miâdot, miwwet.
Samvete, waimo, waimon tâbdo, samwitt. *Ömt samvete*, helles waimo, njuores waimo.
Sand, sadde. *Sandig*, saddaj. *Sandkorn*, sadde tjâlme. *Sandrefvel*, sadde qwor-go, saddo.
Sanfärdig, sadnes, sadnes hâleje. *Sanfärdighet*, sadneswuot. *Sanfärdigt*, sadnast, wittast.
Sank, saisek, kiâwak, tippak.
Pppp 3 Sann,

Sann, fadnes, tuol. *Sanna*, fadnotet, jakkot.
Sannerligen, fadnaft, wittaft, fadnan.
Sanning, fadneswuot, fadna. *Sannolik*, jakka-
tes. *Sannolikkhet*, fadnasen wuoke, heiwe.
Sansa sig, jeretet, tjälget, wuoritet.
Sanskyldig, fadnes, rektes, tuola.
Sarga, farjetet, farjit ja hawit takket.
Satan, fatan, fuodno, pärkel, paha innemi.
Sats, äppetus pekke, läro pekke.
Sax, skarja, skarjah. *Ljusfax*, kintel skarjah.
Schattera, fuoiweneb mählet.
Se, wuoidnet, kätjet, wiletet. *Se efter*, sö-
ka, ätset. *Se på*, aksatallet, kätjetet, war-
tahet. *Se sig före*, etjebis kattet, etjes pi-
ra hugfet. *Se ut*, wuokeb adnet. *Se ige-
nom fingren*, kâbdotet.
Sed, lake, flaj, tape, tid, tjärd, praude.
Sedan, mangel, tate järgast. *Längesedan*,
juo ädna. *Sedan den tiden*, tatte ketjest.
Sedan, derefter, äska, äskan.
Sedel, kirjats, passets, fedel.
Sedermära, äska, äskan, tatte mangel.
Sedig, wuokok, tiabbes tapek. *Sedigt*,
tjabbast, wuokasikt.
Sedolära, tjabbes tapi äiwätes.
Sednare, mangeb.
Seende, wuoidneje, kätjeje. *Med seende
ögon*, rappas tjalmi, tlaggas tjalmi,
wuoidne wuoidnen.
Seg, tabmelakats, wanatakes, tabreles, taug-
nok, piwdnok, nannos. *Segt trä at klyf-
va*, fattjas muor. *Seglifvad*, faines jab-
met. *Segsliten*, nannos, kutte kukkeb pinta.
Segel, pärjes, figl. *Hissa segel*, pärjeseb
tlegget.
Seger, widnem, widnek. *Vinna seger*,
widnet, widnaren fjaddet, nalet. *Seger-
vinnare*, widnar.
Segla, pärjestet, figlet.
Sele, kâsas, kâsaseh, lok.

Semla, fimbel, fimbel laipe.
Sen, faines, ästos, tuomes, kâlkos. *Sen
vår*, mangel kida. *Senfärdighet*, tuo-
meswuot, kâlkoswuot.
Sena, fuona, fuodn. *Sendrag*, ätsitjen tuo-
relem, wädna, karwelem.
Senap, fenap. *Senapskorn*, fenap kârdne.
Sent, mangel, leste, lint. *Sent omsider*, fitta.
Sex, kot, kut. *Sex gånger*, kotan aiken.
Sexton, kot mubbe lokkai. *Sextio*, ko-
ta lokke.
Sid, kukkes, lemsoje. *Fotsid*, kukkok kit-
ta juolki rajaj.
Sida, fido, ertek, pele. *Stå på ens sida*,
mubben pelen tjodtjot. *På denna sidan*,
tane pelen. *Sidvind*, täres piägg. *Sid-
ben*, ertek takte.
Siden, filk. *Sidentyg*, filke kâdho.
Sidst, mangemust. *Den sidste*, mangemus.
Aldrasidst, kaiken mangemusta. *På sid-
stone*, mangemus ketjai.
Sidvårda, täfsjen adnet, pajel kätjet. *Sid-
vårdnad*, täfsjen adnem, pajel kätjem,
albetem.
Sjelf, ets, etje. *Sjelfdödt kreatur*, routa-
tek klittur. *Sjelfklok*, ets wisak, kutte e-
tjes miälit täija. *Sjelfmant*, ets muoitole-
les, ets miälak. *Sjelfkär*, kutte etjebis et-
sa. *Sjelfrådig*, kutte takka kokte ets fit-
ta. *Sjelfspilling*, etjes kâddeje, etjes mat-
keje. *Sjelfvillig*, ets muoitoles, kiffjok,
ets miälak, miälak, kaukok. *Sjelfvilligt*,
etjes wuolest, etjes miäläst, ets muoitole-
sest. *Sjelfsväld*, ets radakwuot. *Sjelfs-
väldig*, ets radak.
Sjette, den sjette, kotad. *För det sjette*,
kotadest. *Sigill*, fignet.
Signa, signa ner, wäjot, ästoi wuollanet,
wuolos kattjet. *Signa, vålsigna*, puorest
fjagnadet, wuorbeb waddet ja lykkob.

Signal, witta, märk.
Signeri, qwopastallem, näitastallem.
Sik, tjuoutja, ruothak.
Sikte, *ögnafikte*, wuoidnem, wuoidnos.
Sikta, *fälla*, faldet, fiktet.
Sil, fille. *Sila*, filet.
Silfver, filb, filba. *Af silfver*, filbast.
Silke, filk. *Sill*, fillda.
Simma, wuäjet, wuäjetet.
Sin, so, etjes. *Sins emellan*, kaskebse.
Sina, *affina*, fajanet, påttjet laitet.
Sinka, ajetet, keidnet. *Sinka*, *dröja*, ajanet, wippet, keidnot, tamkot. *Sinksam*, ajetakes, tamkajes.
Sinnad, *jag var sinnad*, mon lijeb ussjo-tam, mon lijeb aikom. *Sinnad*, *vålsinnad*, puore siwwolats, puore signelats.
Sinne, miäl, siwwo, sign, ulme. *En man af godt sinne*, älma puoret signest, puore siwwolats älma. *Sinnebild*, muotolwas. *Sinnelag*, siwwo lake. *Sinrik*, stuor jerbmalats, jerbmok.
Sirap, sirap.
Sitta, tjäkkahet. *Sitta fast*, tšäptšot. *Sittandes*, tjäkkot, tjäkkaheje.
Sju, kjetja, tjetja. *Den sjunde*, kjetjad. *För det sjunde*, kjetjadest.
Sjuda, tuoltet. *Sjudande vatten*, paka tjatse.
Sjuk, puotšes, škäbtja. *Vara sjuk*, puotšet. *Blifva sjuk*, *sjukna*, puotšajet, wankaitowet, škäbtjot, wankeb ädtjot. *Sjuklig*, puotšak, škipp. *Sjukligt år*, suopes jape.
Sjuka, *sjukdom*, puotšelwas, taud, maine, waddo. *Sjuklighet*, puotšakwuot.
Sjunga, laulot, laulotet, weiset.
Sjunka, wuojot. *Sjunka til botten*, bät-nai wuojot.
Själ, fiälo. *Sjålas*, falatet, jabmet.
Sjål, (*phoca*), nuorjo. *Sjålskinn*, nuorjo nakke.

Sjö, jaure, pluëwe. *Sjöfogel*, tjatse lädde.
Sjöfart, jaure mannos, fokkem laido.
Sjö-rå, jaure faiw, seite. *Sjöstrand*, jaure kadde.
Skabb, fagnas, tubre. *Skabbig*, tubrek.
Skackra, paijel meren widnekeb täpot, taret äfasi, tuoret. *Skackrare*, tareje, jukko äfasin tuora.
Skada, škada, peiško, spiejo. *Lida skada*, škadab ädtjot. *Skada*, *tilsoga skada*, škadot, škadab takket, peištet, spiejet. *Skadelig*, škadalats, škadak, spiejok, peišteje. *Skadelighet*, peiško, spiejo. *Skadelös*, škadatak, peišlek,
Skaffa, škaffot, öhlot, reddot, karwet, laget, mährätet, hugset, warkot. *Skaffare*, tjuodtjoteje, reddoje. *Skafferi*, jibdno, piäbmo wuorka.
Skaft, nadda, naut. *Sätta skaft på*, naddatet.
Skafva, škuopet, waskot. *Skinna och skafva*, paijel meren widnekeb waldet. *Skafjärn*, škuopa.
Skaka, wuottotet, firket, šjandnjot, šokatet.
Skal, karr, paijafats. *Skal*, *škåra*, kora.
Skala, karrab waldet, karrab wuolestet erit.
Skald, wuöli litteje.
Skalk, škälm, škalk. *Skalkas*, škalkastallet. *Skalkaktig*, škalkalakats.
Skall, škanja, hälme, kajanes. *Skalla*, škanjet. *Skalla efter djur*, juttusit piäd-naki tälwotet.
Skalle, škure, äiwe škure. *Skallig*, puowd äiwek, wuoptatebme.
Skallra, škanjet, škuolet.
Skalme, škalm.
Skam, häppa, häppanem, škabmo. *Skamlös*, škamotes, škamotebme. *Skamlöst*, škamoteslaka. *Skamlig*, škabmokes, škamos. *Skamfläck*, škabmo, laito,
Skank, njätša, njätšek.

Skans,

Skans, ikans.

Skapa, fjudnjetet, faret. *Skapare*, fjudnjeteteje. *Skapelse*, fjudnjetem.

Skara på snö, tjarwa, tjals, ikawe, kårdne.

Skare, fuowa, tåkke, fluokk. *En skare af foglar*, muos. *Af vargar och andra rofdjur*, wallwe. *Af boskap*, nauka, tjarrek, älo.

Skarsva, jätket. *Skarf*, jatk, läpka.

Skarlakan, ruopfes strut.

Skarn, slantja, oraineswuot, paik.

Skarp, karras, karrok. *Skarp, strång*, karrok, rinkles, tjauk, tjarg. *Skarp knif*, pasteles nipe.

Skarprättare, måstarmanne.

Skarpsennig, jerbmok, fluor jerbmalats, ikeneles, fluktok. *Skarpsennighet*, fluktokwuot.

Skarpsynt, pasteles tjalmak, tjalmak, harbmat aitsel.

Skata, wirbmel qweksek.

Skate, kára, muora kárrek.

Skatt, tawer, rik. *Skatt, utlaga*, ikatte, wiáro. *Betala skatt*, ikatteb takket. *Skattfri*, ikattetebe, luowes ikatteft. *Skatta*, värdera, adnet, lokket, arwob piejet. *Skatta, utgöra skatt*, ikatteb takket.

Skatull, kisto, kislots, lafe litte.

Ske, fjaddet, fäitet. *Sked*, paste, pift.

Skede, maswa, maja, fluodo, wuokko, kátfo.

Skef, tjuolo, tjuolok, wanjal, pánjek.

Skela med ögonen, tjuolo tjalmi kättjet, wilsjelet.

Sken, tjuoukes, päitem, kikem. *För sken skull*, härwa diet. *Skenbarlig*, wuoidnos, pikos. *Skenbelig*, härwaftalleje, kutte takka wall. *Skenbelighet*, härwaftallem, takkem.

Skena, järnskena, affetes route, route plåt.

Skena, wainket, qwotset paijel meren. *Skenig*, äiwajes, qwotsetakes, fpake.

Skenben, njätfa, njätsek.

Skepnad, muoto, wuoke, káwe.

Skepp, skip, haks.

Skeppund, qwekte lokke puddeh.

Skick, ornig, rajo, lagates, wuoke. *I godt skick*, puoren wuoken. *Sickelse*, lagates, piejetus. *Guds skickelse*, Jubmelen lagates. *Skicka*, faddet, rajet. *Skicka sig*, anstå, fjättet. *Skicka sig, föra sig up*, tåmåtet.

Skicklig, wuokok, wuokes, mattak. *Skicklighet*, wuokeswuot, matto.

Skida, tåpp, skuoudo.

Skifta, målfot. *Skifta, dela*, juoket, lottotet, skiptet. *Skifte*, juoko. *Skifte, ombytte*, wuoro, pale, wuollat, maswa, kátfo. *Skiftevis*, wuoroi wuoroi, kátfoi.

Skifva, waijates, wiárates, affetes fjällo.

Skifvig, lanjak.

Skildra, mählet, painetet.

Skilja, ratket, tjuoldet, eretet, juoket. *Skilja, göra åtskilnad*, preutetet, färretet. *Skiljas åt*, ratkotet, färранet (*om tvänne*), qwektanet. *Skiljas vid sin hustru eller man*, luopatet. *Skild vid hustrun*, luopak. *Skiljaktig*, preutak, farr, tjuoldetum. *Vara af skiljaktig mening*, átjalaka tåiwot. *Skiljaktighet*, preutem, preutates. *Skiljesman*, weres álma, duobmar, qwekteteje, kajoteje. *Skiljobref*, ratkem kirje, luopatem kirje. *Skiljevåg*, káino fuorge, fuoppetak. *Skilnad*, färранem, qwektanem, luopatem. *Skilsmessa*, färранem, qwektanem.

Skilling, skilleg.

Skimra, tjuouket, päitet, kiket.

Skina, päitet, tjuouket, kiket. *Skinande*, kiked, päiteje, qwoket. *Skina igenom*, tjada päitet, fuoitet.

Skingra, päddetet. *Skingras*, päddanet.

Skin

Skinka, fwine tjärwe pele, fwine puoite.
Skin, nakke, skidde, tuolje. *Skinnböxor*,
 skinkek, fassnek. *Skinnpåls*, muodda.
Skinna, paijel meren widnekeb åtset,
 taret, teblot, tuoret, njuowet.

Skjorta, fjårt.

Skipa, tjodtjotet. *Skipa lag och rätt*, rek-
 taseb tårjot.

Skir, wuorjes, fuoitak. *Skira*, tjålgeten takket.

Skjul, håptjes, fåk. *Hålla handen för ögon-
 nen, til skjul för solen*, setfallet.

Skjuta, wuotjet. *Skjuta på*, nakkelet, nak-
 ketet, fatjet, skuotestet. *Skjuta skulden
 på någon*, wereb mubbai wuojet. *Skjuta
 tillsammans*, tjägget, akta wiåkoi wad-
 det. *Skjuta up til en annan gång*, man-
 gotallet. *Skjuta miste*, paldelen wuotjet,
 meddet. *Skjutgevär*, wuotjem reido.

Skjuts, fatto. *Skjutspenningar*, fatto ped-
 nig, fattem palka. *Skjutsa*, fattet.

Sko, kabmak, skuow. *Sko på*, kamadet,
 kabmakit tskaket. *Sko-rem*, wuoddek.
Utan skor, kabmaketta.

Skock, tåkke, nauka tjärrek, muos, fluokk.
En skock af vargar, stalpi wallwe. *Skock-
 zals*, naukai naukai, tjärreki tjärreki. *Se
 skare*. *Skocka sig*, tjåkenet tjåkai, nårret.
Skog, wuobme, wuome, wuoude, muora
 land. *Skogslund*, wuomats, muora tub-
 bo. *Små skog*, lanje, låkima. *Skoglös*,
 muoratebme, muorates, puoljos. *Skogs-
 fogel*, muora lādde.

Skola, de skola, sije kalkeh.

Skola, skol. *Skolmästare*, skol-herra.

Skolka, laikastallet, latertet, skolest katot.

Skolla, tuolteje tjatfin njåldet.

Skomakare, kabmak takkeje, kabmak kårroje.

Skona, arjot, juorjet. *Skonsmål*, arjom,
 juorjem.

Skopa, kokse, kautja, fluora kokse.

Skorf, ruobbe, skuorw, åiwe ruobbe.

Skorpa, paijafats, karr, ulkots.

Skorra, skåret, fjukefet.

Skorsten, wuobne raike.

Skott, wuotjaltak, skuotte, wuotjos. *Lyck-
 skott*, fåitem. *Skott-år*, faskad jape.

Skotta ut, ulkos kåiwot, palet erit.

Skrafvel, rufko. *Skrasla*, tippertet, fjandertet.

Skrall, brakkohem, marem, jutfa, klib-
 ma. *Skrallig*, lifak, lifs.

Skråmla, skuolet, skanjet. *Skrank*, flaggek.

Skrapa, håsta tjåkkom. *Skrapa*, bannor,
 fjårgom, pålko. *Skrapa*, waskot, skuopet.

Skrapa bort, erit waskot. *Skrapa ihop*,
 tjägget. *Skrapa åt sig*, wuollafes keset.

Skratt, tjaim, påkos, fuorke. *Skratta*,
 påkostet, tjaimetet.

Skrefva, luowtjaset, juolkit fårretet.

Skri, kilj, kiljom, kraj, tjuorwom. *Skria*,
 kiljot.

Skrida, astoft mannet, astoi jåttet, lānda-
 net, skåblanet. *Skrida til*, alget. *Skrid-
 få*, ussek, matho, fuoks.

Skrifart, tjalem lake. *Skrift*, tjalog, kirje.

Skrifta, skallotet. *Skrift*, skriftning, skal-
 lo, ripp. *Skrifta sig*, fuddoit tåbdestet.

Skriftefader, skallo attje. *Gå til skrift*,
 skallob waldet.

Skrifva, tjalet. *Skrifva up*, tsekkot.

Skrika, tjuorwot, kajet, kiljot, walot.
Skrika til, kiljatet.

Skrin, kistots, lase littats. *Skrinda*, skrind.

Skritskor, slådtje.

Skrock, tidestalle, qwor, wabd. *Skrock-
 full*, tidalats. *Skrocka*, åkkeftet.

Skrubba, waskot, wuolestet, skuopet.
Skrubb, sluggo.

Skrud, härw, hewes karwoh.

Skruf, skruw. *Skrufva*, skruwet, pådnjet.

Skrymta, härwastallet, takket wall, heiwe

diet takket, heiwaatet. *Skrymtare*, här-
wastalleje. *Skrymteri*, härw, takkem
heiwe diet.

Skrynka, råbje, tårmo. *Full med skrynkor*,
råbjist teuwas, råbjek. *Skrynka ihop*,
fnårret, rättjett, jäimotet. *Skrynkas*,
råbjeket. *Skrynkla*, kåbretet, jäimotet.

Skryp, skåttmös, kutte i kukkeb pissu.

Skryta, raffet, rassastallet, milotet.

Skrå, febre fuolke.

Skråf, koros litte. *Skråf-is*, råuro. *Skråf-*
lig, råper, ojalg, klabber, jäimotum.

Skrål, walom, kilj. *Skråla*, strätjot, walot.

Skråma, uddo, karasem, karastattem.

Skräck, alw, pallo, paldem, suorgenem.

Skråda, faldet, waljetallet, åtfet, rainet.

Skrådda, waijet. *Skråddare*, waijeje.

Skråll, *se skrall*. *Skrålle*, tsuoukanum
laire litte.

Skråma, paldet, alwetet, suorgatet, arpet.

Skrån, skratjom, walatem, walom.

Skråp, rusko, tålfjes kaudneh.

Skröplig, hāso, neure, rassje, fabmales.

Skröplighet, waiweswuot.

Skubba, ruopet, ruobbet, karaset, karastattet.

Skudda af, sjaudujot, kaitetet nalastes.

Skuffa, nortetet, häiketet, riwket, riwke-
flet, rutesflet.

Skugga, suoiwen, suoiwenes.

Skuld, welke, laiko, *Skuld, orsak, fel*, wik-
ke, walpe, were, fuondo. *För sken*
skuld, heiwe diet. *Skuldenär*, wälko-
lats, wälkoges.

Skulderblad, piārgnes, pedges. *Skuldra*, älke.

Skulle, låpt. *Hö-skulle*, suoine låpt.

Skultra, kaunit tlegget, kiāunjahet.

Skum, fåpt. *Skummig*, fåptajes.

Skumm, mörk, sjeudnjes, sjeudnjok. *Skum-*
egd, tjaline wanek. *Det börjar blifva*
skumt, qwolmotatja.

Skumma, taga bort skumen, fåpteb káiwo.

Skumas, fåptot.

Skunk, margna.

Skur, åkte, pälles, måke.

Skura, wājatet, welkotattet. *Skura up*,
pelket, tsetfastattet, sjārgot.

Skurk, skålm, tiske pele, katfos åse, kenes.

Skuta, skut, haks, skipp.

Skuten, wuotjetum, wuotjatallum.

Skutta, tjilet, tjālestet, tjālot, njultjet.

Sky, palw. *Sky, affsky*, pallo, pallem, alw,
wuowdn. *Sky, undfly*, kattetallet, pal-
let, råddahet.

Skydda, warjelet, kattet, waret, hagno-
ses waldet.

Skyffel, route-káiwo.

Skygg, arge, arges, wuorwe, arpenum.

Blifva skygg, åurot, argot, wuorwot,
arpenet, pallajet.

Skygga, suoiwenastet, suoiwenes takket.

Skyl, kårdne staura.

Skyla, kaptjet, tjāket, tauket. *Skyla sig*,
tjāketet.

Skyldig, wälkoges, laikoges, welke wuol-
lai wuojotum. *Skyldig, brottlig*, måd-
dokes, sakkolats. *Skyldighet*, wälko-
keswuot, widno.

Skylla, wereb wuojet, skuwet. *Skyll dig*
sjelf, kadde allasat.

Skyld, pårah, slåktalats, lawe. *Skyld-*
skap, pårad, lako.

Skyldpadda, skaltjo. *Skylt*, kabnje, witta.

Skymf, skabino, håppa, nalfem, albetem.

Skymfa, skabinet, nalfet, albetet. *Skym-*
felig, nalfes, albetakes.

Skymning, qwolmo. *I skymningen*, qwek-
te qwolmon. *Skymma*, tjuouken auten
orrot, tjuoukefeb ajetet.

Skymta, ålketet. *Skymt*, ålketem.

Skynnda, kahtjet, rassohet. *Skynnda på*, rå-
flet,

set, spaitet. *Skyndsam*, ruok, spaites, rassoheje. *Skyndsambet*, rasse, ruokwuot, spaiteswuot. *Skyndsamt*, rua, ruoi, spait.

Skytt, wuotjeje, ikittar.

Skåda, kätjetet, kätjetallet. *Skådeplats*, kätjem faije.

Skåf, kätfo, wuokko, wuoro, wuollat, masswa, plågo. *Skåftals*, kätfoi, plågoi, wuoroi.

Skåfvel, käiwo. *Skåsta*, käiwot, palet.

Skål, kare, kautja. *Din skål*, wuorde tokko.

Skålpund, skålpudd, naule, marke.

Skåp, skåp, wuorka litte.

Skåra, tsekke. *At skåra*, tsekkotet.

Skågg, skautja. *Blifva skåggig*, skautjot.

Skåfte, route ässje. *Skåfvor*, ruoiwan takteh.

Skåfta, nautetet, naddatet, plådgot.

Skål, wikke. *Skål, pris*, arwo, makso. *Få skål för en vara*, kalwob arwon jättetet, rektes arwob wahroft ädtjot.

Skålig, taibes, rektes.

Skålfva, skelbet, targeflet, äingeflet.

Skålla, huttet, tšjålet. *Skålsord*, spåddem pako.

Skålm, tilke pele, skalk, skålm. *Skålm-aktig*, skålmalakats. *Skålmstycke*, skålma pargo, paha pargo.

Skåmma, peiflet, spiejet. *Skåmma ut*, skabmet. *Skåmmas bort*, peiflot. *Skåmmas, skåmma sig*, skabmahet, skamatet, hāpanet.

Skåmt, pilke, telpe, telpeswuot. *Skåmta*, pilketet, telpet. *Skåmtsam*, pilkalats, fuorkok.

Skåndelig, wastes, skabmokes, skamos.

Skånk, waddes, waddaltak, skānk. *Skānk, bord*, peude, buordats. *Skānka*, skānkotet, waddet, waddastallet. *Skānk-sam*, waddanje.

Skåppa, kårdne litte, skālo.

Skår, klippa, skere, skerats, qworgo. *Skår, ren*, tjālg, raines.

Skåra, tjuoppet, tjuolet. *Skåra sönder*, tšlapet. *Skåra, rena*, rainetet, rainesen takket. *Skåra tänderna*, panit kritjatet. *En skåra*, tjuoppem reido, fluora kawak nipe.

Skårfva, skible, skiblats, lanja.

Skårn, warjo, kaptjes tāllān autest.

Skårmytsel, wiko, tārots. *Skårmytfla*, wikot, tāroftlet.

Skårp, pira tjanas, kätfald.

Skårpa, autjoi puoktet, faijet, tabtjet. *Skårpa straffer*, pakkatafēb tšauketet.

Skårskåda, kätjetet, ajatallet, pifnaftlet, ätsätet.

Skösta, spiejet, erit waldet, katotet, audet.

Sköka, skeke, fuora, hora.

Sköld, warjo. *Sköldebref*, Konoges plakadeles ālmai auti.

Skölja, skullet, tāitet. *Skölja ner*, njalgelet.

Skön, tjabbak, fauro. *Skönhet*, tjabbeswuot, faurot. *Blifva skön*, tjabbot.

Skönja, tābdet, skenot, tajetet, wuoidnet, aitsē.

Skör, muoker, rassje, smeres. *Skört trä*, smeres muor.

Sköraktig, lutes, skekes, kadwak. *Skörlefnad*, luteswuot, skekeswuot.

Skörbjugg, wanka tšjard kutte kittjota almatjeb.

Skörd, tjuoppem. *Skördetid*, tjuoppem pādd.

Skörte, helme. *Skörta up*, kätfaldet.

Sköta, kätjet, jukot, sytet, mārrahāb adnet.

Sköta, bry sig om, öntfot, laketet, pāfot, aktot. *Sköta uti*, skårfva, jätket.

Sköte, aske, puogna.

Sladdra, sladdertet, tippertet, šjandertet, tāššjit hālet. *Sladder*, šlimber.

Slaf, akten āiwe šwaines, ikkates teudnar.

Slag, reiwwates, špekkem, hāgg, hāsem. *Slag (apoplexia)*, jabmaldak, jamalk wank.

Slag, art, nale, šlaja. *Slag, fältslag*,

tāro, tāroftallem. *Slaghök*, arnes, hapak.

Slagskämpe, tāro kāmpe, tāro kiāura, tā-

Qqqq 2

roles.

- roles. *Slagsmål*, tåro, flinke. *Slagregn*, *Slita*, *nöta*, nokketet, pärreltattet. *Slita* *fjåwat*, fluor åkte.
- Slaga*, truskem muor, flagan.
- Slagg*, route paik, mi routeft takkaten kattja.
- Slagruta*, kåttom åkte.
- Slagta*, njuowet, skiddet, flaktet. *Slagtmånad* (*Oktober.*), kålko. *Slagtning*, tåro, tårom. *Slagtning*, *slagtande*, njuowem, skiddem.
- Slak*, lådtjes, metaltatteje. *Slakna*, lådtjot, metatallet.
- Slamra*, plåwet, jutset, tudnet.
- Slant*, flanto, årre.
- Slapp*, lådtjes, wanatakes, njuotfes. *Blifva slapp*, njuotset.
- Slarfva*, flimpo, flibbro, tuognes. *Slarfva*, *göra vårdslöst*, fatta tokko takket, flintfoslaka takket. *Slarfviga kläder*, faigo karwoh, raike karwoh, karwoh kutte lah tuognesi wuollai wuojom.
- Slask*, flåntje, flibdse. *Snöslask*, flatte. *Slaskig*, flibdfs. *Slaska*, flåntjet, fållet, orainet, pådwotet. *Det slaskar*, flatternen le.
- Slef*, kokse. *Kokslef*, males kokse.
- Sleka*, *fllicka*, njålott. *Sleke*, njåloltak.
- Slem*, njaule, fnuolga. *Slem*, *elak*, pahas, wastes. *Slemt*, paha, pahast, wastet.
- Slemmig*, njaulajes.
- Slida*, tåpp, skuoundo. *Knifslida*, nipe tåpp.
- Slik*, *sådan*, taggar, taggarats.
- Slinga*, parkaltet, pådnjet akti laigit.
- Slingra*, kåfelet, fnårret. *Slingra sig undan*, kesetet.
- Slinka*, flippertet, lårkeset. *Slinka undan*, fuollet pateret. *Slinka efter*, mangel fuollet tjuowot.
- Slinta*, njallkestet, niappetet.
- Slipa*, flipet, fajet, tabtjet. *Slipsten*, hakko.
- Slippa*, piåset, kalketet.
- Slipprig*, niaulos, niappat, njallkes.
- Slita*, *nöta*, nokketet, pärreltattet. *Slita* *ondt*, flitob adnet, tjodtjafin orrot, furret.
- Slita sönder*, kaikut. *Slita af*, påtket.
- Sljunga*, påst. *Sljunga stenar*, kedkit påstin tjåsket.
- Sloka*, flabretet, flaiwetet. *Slokig*, flabre.
- Slockna*, jakset, jaddet, jamketuet.
- Slott*, Konoges heim, flått.
- Slug*, jerbmok, fluokes, wifes. *Slughet*, fluokeswuot, wifeswuot, jerbmokwuot.
- Slugt*, fluokesikt.
- Sluka*, niålet.
- Slump*, fåitem. *Af en slump*, edelest. *Slumpa*, tjåken åsestet, akten matten åsestet.
- Slumra*, nåkketet, jamketastet, nakkertowet.
- Slumrig*, skewtotebme, flintfos.
- Slurk*, jukkastak, fluora jukkastak.
- Slusker*, *sluskig*, flintfos, smorwok.
- Sluß*, tjatse puodo.
- Slut*, ketje, nokkem, laitem. *På slutet*, mangemusta, mangemus ketjai. *Sluta*, låptet, laitet. *Sluta*, jerbmostallet, meroftallet, qworaset. *Sluta köp*, åfasi pira lassketet, hålet. *Sluta fred*, rafeb takket.
- Sluta ut*, tjuoldet, ulkos flagget.
- Slutt*, niakko, njuojan wuolos, meto. *Sluttning*, meto, njuoja, njuojestak.
- Slå*, reiwetet, qwofgnetet, flåwet, håfet, fwintet, låsket, leisket. *Slå eld*, tållåb kassket. *Slå ihjål*, latket, kåddet. *Slå sönder*, mutket, tfluouket. *Slå felt*, wetet. *Slå igen*, tappet, puodot. *Slå igenom*, tjadatet, flapketet. *Slå i kull*, flagget, wuolos flåwet. *Slå ned ögonen*, wuolos kåtjettet. *Slå om*, målfotowet, åtjatowet, preutet. *Slå sig til*, piejetet. *Slå under sig*, wuollases keset. *Slå ut*, fladdet, fåitet. *Slåß*, tårot, tårøftallet, wikot, tårøin kittet.
- Slått*, *hå-slog*, flajo.

Släcka, jakfetet, jaddet. *Släcka hungern*, nelgeb kajot, fwargaldattet.

Slåde, tjälk, flidda, trako. *Lappslåde*, kerres.

Slägga, flådtja, fluora wettjer.

Slågt, pårad, lako, flåkt, maddo, werrek.

Slågt, *slågtinge*, pårolats, flåktalats, la-

we. *Slågte*, fuolke, fåle, almatja flaja.

Slågtskap, flåktawuot. *Slågtas på*, awe-

flet. *Han slågtas på sin far*, åttjes melte le.

Slända, flaldo.

Slång, rei wates, hågg, håfa. *Slånga*, pal-

kestet, tjasket.

Slåp, losses pargo, flito, krås, bruk. *Slå-*

pa, westet, keset, ådna pargob adnet.

Slåppa, luitet, pestet. *Slåppa lös*, nuolet,

luowes luitet. *Slåppa fjådrarne*, tål-

kit kattjetet.

Slåt, jalgot, flaijok, jalget. *Slåt*, *blid*, li-

nes, libbes, lines håleje. *Slåt*, *dålig*,

fuoppates, neures. *Slåtmark*, jalget, qwol-

pa. *Slått*, neureslaka, pahast. *Rått och*

slått, fåiwalaka. *Slåtta til*, jalget, flai-

jet, fliktet, jalgeten takket.

Slö, nålos, nöröm, kutte i le aiwon. *Blifva*

slö, nålot, nårot. *Slö såd*, neures kårdne.

Slödder, kenes almatjeh, kenes fåle.

Slög, tjeppa, tjeppes, mattanje. *Slögd*, kå-

ta tuoje, tjeppeswuot. *Slögda*, tuojo-

het, tjeppastallet.

Slöja, line, åiwe line.

Slösa, tuhlet, fkidartet, fkiwtet. *Slöfarc*,

fkidar, tuhlar, fkiwtar, tuhleje. *Slöferi*,

tuhlem, fkidartem.

Smacka, fjamket, fjåmket.

Smak, painek, smak. *Smaka*, smakot, tåb-

det, smakeb adnet. *Smaklig*, nialge.

Smaklighet, nialgeswuot.

Smal, segges, seggok, kedses. *Blifva smal*,

segganet, seggot, kedsanet. *Göra smal*,

seggotet, kedsetet. *Smalhet*, seggas, seg-

got, kedso.

Smattra, ruotet, ruotestet.

Smed, smidda.

Smeka, lakkotallet, tåketallet, takotallet.

Smeta, fikkot, fikkestet, padhet. *Smet*, padha.

Smida, smiddet. *Smidja*, smidjo, smidda

kåte. *Smidig*, miwkok, wanatakes,

kutte metaltatta.

Smickra, flimbertet, jelletet, låket. *Smic-*

ker, flimbertem.

Smila, tjaimet, fnjiskeflet. *Smila*, *smickra*,

jelletet, flimbertet, hårwa diet takket,

mubbi diet takket.

Smink, paino muotoi. *Sminka*, muotob

ruopfoken painetet.

Smitta, pådo, pådwo. *Smitta*, pådwet,

padhet, painet. *Smittsam*, painetakes.

Smolk, ripa, smuolke, ibje.

Smug, tjagnem raik, tjåkos raik.

Smula, bittats, smolko, smål, mutkotes.

Smula sönder, smolket, mutket. *Smul-*

gråt, ila negg, faiges.

Smuts, tuolw, ståntje. *Smutsa*, tuolwatet,

ståntjet, orainet, pådwet. *Smutsas*, på-

dot. *Smutsig*, tuolwajes, wastes, oraines.

Smutta, påddoi jukket, jukkestet.

Smycka, hårwetet, tjabbotet, hewoken tak-

ket. *Smyckad*, hårwok, hewok, tjabbo-

tum. *Smycke*, hårw.

Smyga, niaket, fuollet tjagnet, fuollet tfa-

ket. *Smyga sig undan*, kådketet.

Små, småw, utfes, småiwes. *Små skog*, lå-

kima, påstek. *Skåra sönder smått*, småi-

wet, tlapet. *Smått*, småiwai. *Smånin-*

gom, fuoimen, astoft, astoi, låitai.

Småda, albetet, nalfet, låitet, spåddet. *Småda*

ord, nalfes pako. *Smålek*, albetem, nalfem.

Småll, plåwem, klibma, leud, jutfa, småll.

Smålla, plåwet, tudnet, klibmet, jutset.

Smålt, fjålkelet, fuddet. *Smålt*, *blifva*

smålt, fjålketet, fuddet. *Smålt*, fjålketum.

Smårt,

Smårt, *smal*, legges, leggokats.
Smårta, *fwarke*, *pino*, *waiwe*. *Smårte-*
full, *pinetakes*, *paktjes*.
Smôja, *tlaket*, *tjada tlaket*.
Smôr, *wuoj*. *Smörgås*, *wuoja laipe*.
Smôrja, *wuoitet*, *lâtjot wuoitalin*. *Smôr-*
ja, *smôrjelse*, *wuoitas*.
Snabb, *kämp*, *fappel*, *happel*, *ruok*, *ruwes*,
haretes, *fpaitok*, *fnapes*. *Snabbhet*, *käm-*
pawuot.
Snack, *rudn*, *hubma*, *håla*. *Snacka*, *rudnet*,
fmarefjet, *hubmet*, *danskefjet*.
Snafva, *fimpeldet*, *niallkefjet*, *kämpefjet*,
fnokarmet.
Snappa bort, *erit tâpot*, *tuobbelet erit*.
Snar, *ruwes*, *ruok*, *fpaites*. *Snarare*, *arebi*.
Snara, *kiâl*. *Snarka*, *fnoret*, *fnorret*.
Snart, *snarligen*, *wargi*, *rua*, *fpait*.
Snarsticken, *hekket mârâi*. *Snartrogen*,
jakkoles, *jakkwâr*.
Snatta, *niskot*, *fuolatafjet*. *Snattare*, *ni-*
fkoje, *tâpotakes*. *Snatteri*, *niskom*.
Sned, *tjuolo*, *tjuolok*, *târes*. *På sned*, *tjuol-*
lot. *Sneda*, *tjuolotet*, *tjuollot takket*.
Snibb, *njuone*.
Snickare, *fnikkar*, *muora tuojar*.
Snickra, *fnikket*, *muora tuojob takket*.
Snida, *fâfjet*. *Snida i trå*, *muori tfekkot*.
Sniken, *faige*, *faiges*, *nett*, *negg*, *faire*,
fmâule, *hanes*.
Snilla, *se snatta*.
Snille, *miåla*, *jerbme*, *fnuortakwuot*.
Sno, *pâdnjet*, *kebbret*.
Snoka, *fnuogget*, *fnudtjet*, *njuonotet*.
Snor, *fnuolg*, *fnuolga*.
Snork, *tâfjes aitoh*, *nittem*. *Snorka*, *fnor-*
keset. *Snorka och pocka*, *aitet ja riktet*.
Snorra, *fnuka*, *fkeiro*, *wârgo*. *Snorra om-*
kring, *pira järret*, *pira kyrfolet*.
Snubba, *fnârgot*, *tfetfâfjet*, *pelket*, *fnaitet*.
Snubbor, *fnaitem*.

Snufva, *fnuop*, *fukt*.
Snugga, *fnuogget*, *fnâletet*.
Snus, *fnukk*. *Snusa*, *fnukkab jukket*.
Snuskig, *flintfos*, *kutte i le rajanes*.
Snyfta, *fnuoketet*, *feinatet*.
Snygg, *fnuwa*, *fnuwok*, *tjabbe*.
Snyta sig, *fnuotet*. *Snyte*, *njuone*.
Snål, *hanes*, *wainok*, *fmâule*, *fnâl*, *nâpel*.
Snålhet, *haneswuot*, *fmâulokwuot*. *Snål-*
las, *fnâletet*.
Snåcka, *fkaltjo*.
Snåf, *pâfkes*, *pâfkok*, *kartjes*.
Snåll, *se snabb*. *Snållhet*. *fpaiteswuot*, *kiâm-*
paswuot. *Snållt*, *kiâmpâfikt*, *kiâmpest*.
Snårja, *kâfelet*, *wautetet*. *Snårja sig*, *wau-*
tet, *webjet*, *tabranet*, *qwofnet*.
Snåsa, *fnârgot*, *fnârgot*, *tfetfâfjet*, *fnaitet*.
Snö, *fnuot*, *muottek*, *lobme*. *Snöga*, *muot-*
tet. *Snöglöpp*, *flatte*. *Snösparf*, *alap*.
Snöd, *tokkones*, *fuoppates*, *okaudnes*, *tâfjes*.
Snöpa, *kaldet*, *kâfket*. *Snöpt*, *kâfket*.
Snöplig, *wâfjes*, *fkabmokes*. *Snöpligt*, *wâfjet*.
Snöra ihop, *akti fnârret*, *kârretet*.
Snöre, *kaino*, *ressime*, *fnuore*. *Snörrätt*,
njuolga, *fladan*.
Snörpa, *fnârret*, *akti tjâket*. *Snörpas ihop*
af hetta, *târrenet*.
So, *fwine*, *fnorka*. *Socka*, *kuopa*.
Socken, *fuokno*, *tjelde*.
Socker, *fokkor*. *Sockerbakelse*, *fokkor laipe*.
Sofra malm, *malmab rainetet*, *malmab*
fâiwa kedkest tjuoldet.
Sofva, *âdet*. *Sofva godt*, *njalget âdet*.
Sofvel, *fuwle*, *pâkfestak*, *pâfme*.
Sol, *peiwe*, *peiwats*. *Sola sig*, *peiwten au-*
ten tjâkkahet. *Solbränd*, *peiwest kârdum*.
Solstånd, *kukkemus peiwe*. *Solstråle*,
peiwe labtje.
Sold, *palka*, *makfo*. *Soldat*, *târo âlma*.
Solka, *tuolwatet*, *fmorwotet*.

Som,

Som, kutte, jukko, juok. *Som*, *fåsom*,
ko, nauko.

Somlige, muttemeh, fåbinafeh, kallekätjeh.

Somt, muttem part.

Sommar, kefe. *Somna*, ådajet, nåkktet.

Son, pardne, alge. *Sonhustru*, manje.

Soneson, ajow.

Sopa, lopet, rainetet, rainesen takket.

Soppa, lema, finalek.

Sorg, furgo, waj, waja, wajek. *Sorgedragt*,

furgo karwoh. *Sorgelig*, furgolats. *Sorg-*

fällig, måråteje, mårarahab adneje, mår-

raheje, hugfar. *Sorgfällighet*, mårarah,

hugfo. *Sorglös*, hugfotebme. *Sorgsen*,

furgolats, wajeteje, kutte wajen le, wajes.

Sorl, håline, tudn, jutfa, kraja, flaimie.

Sorla, tudnet, jutset.

Sort, flaja, nale, tjård. *Sortera*, tjuoldet

fårta flajeb farr.

Sot, tjadd. *Sot*, *sjukdom*, puotfelwas, taud,

wank, maine, waddo. *Sota*, tjaddet,

fmorwotet. *Sotig*, tjaddajes, kutte tjad-

den le, tjappes, fmorwotum. *Sotdöd*,

puotfen jabmam. *Sotesång*, puotsem

långö, jabmem långö.

Spa, *soppa*, lema. *Fiskspa*, qwele lema.

Spade, spadän. *Spada*, spadänin palet, spa-

datet. *Spader i kort*, spada.

Spak, tames, låjes, låbdes. *Blifva spak*, lå-

jot, låbdot. *Spakfärdigt*, låbdet.

Span, kårt, kårtel, luod, tudno pele.

Spana, åtlåtet, jålkotet, katjatet. *Få spa-*

ning, judjot, elwet.

Spanmål, spanmål, kårdne.

Spara, njuotetet, tñutset, juorjet, sparet.

Spara ihop, tukset. *Sparsam*, njuotetakes.

Sparsambet, tñutsem, juorjem, njuote-

tem. *Sparsamt*, njuotetemplaka. *Lefva*

sparsamt, njuoteten wiesot.

Sparf, tñitfok, tñitse. *Sparfååk*, titei.

Sparka, tjåktjet, tjåktjetet, påttkeflet.

Sparlakan, låutek fångon pira.

Sparre, ålg, tjåsk.

Spatsera, wadsetjet, walkefset, walkset, flanket.

Spe, albetem, nalfem, spåddem, narrem.

Göra spe af, speijot, narret. *Speglosor*,

speijom pakoh, fneitem pakoh.

Speck, puoite, allas. *Sjålfspeck*, nuorjo puoite.

Specka, puoiteb fisa tñaket, puoitet.

Spegel, spejel. *Spegla sig*, spejelen muo-

tob kätjetet.

Speja, fjåktjet, fuollet åtlåtet, akfatallet.

Spel, flåk, tokor, tokortem. *Spel*, *musik*,

speletem. *Spela på instrument*, speletet.

Spela kort, spiålet. *Spela på pipa*, pip-

pob tjuojetet. *Spelman*, speleteje.

Spendera, kåflet, kåfstekeb takket, wadda-

flallet, spanderet, skånkkit håiketet. *Spen-*

dersam, waddanje, skånkok.

Spene, niddje, ruoufe.

Spenslig, segge, seggokats.

Spetelska, tubre maine, pahas tubre, spetelska.

Spets, njuone, fnjuttje, ketje. *Spets*, *hög-*

sta kullen, tjåkk, fnjurtje. *Spetsar*, raiki

takkatum hewok line. *I spetsen*, njuo-

nohesne, autemusen. *Spetsig*, fnjurtjok,

fnjuttjok. *Spetsa*, fnjuttjet, fnjuttjen tak-

ket. *Spetsbåf*, fluora skålm, tiskepelak.

Spetsfundig, fluokes, wifastalleje, wifes.

Spetsfundighet, fluoke, fluokeswuot.

Spett, passlem. *Sätta på spettet*, passemi

tgegget.

Spicken, kåike, fuowas. *Spicket kött*, kåi-

ke piårgo, fuowas piårgo.

Spik, route nauke, spikar. *Spika*, nauket.

Spilla, leiket, kåbmetet, kåkktet, spillet.

Spillas ut, leikefset, kåbmanet. *Spill-*

ning, leikefem.

Spillo, spiejo, håkkanem, kåddem.

Spillra, låda, fåbtjes, spiålkates. *Spillra*

fönder, spiålkotet, faret, luoddet.

Spil-

Spilta, *stallspilta*, fuoine litte.
Spinkug, fegge, skaile, tjokkotes, råibme.
Spinna, pådnet. *Spinnrock*, kâkkel, snal-
do, pådnem rakk.
Spinnel, heune. *Spinnelwâf*, heune werbme.
Spion, fuolle akfatalleje, fjåktjeje.
Spira, Konogafen welde, spira. *Spira*,
liten bjelke, fluokkets, tjåsk.
Spis, piåbmo. *Spis*, *spisel*, aren, spisa.
Spisa, *bespisa*, piåbmet, fedet, piåbmob
waddet. *Spisa*, *åta*, piåbmotallet, pår-
ret. *Spisa*, *råcka til*, jåkset, ållet, rek-
ket, spillet.
Spits, m. m. *se spets*.
Spjut, faite, spaggok.
Spjåle, spiålkates, pekkats, fjållots. *Spjål-
ka*, spiålkötet, luoddet, faret. *Spjålkas
sönder*, luoddenet, peiget, spiålkefet.
Spjåll, wuobdne kåptjes, spelte.
Spjårna, tjåktjet, tjåktjetet, påttkefet.
Split, rito, pålko, flinke.
Spol, petsek, widdek. *Spole*, kådhem fuoj.
Spola garn, laigeb kefet, spolet.
Spong, pråwe, pråwats jokka rastå.
Sporre, tjåktjem route.
Spotsk, ridhak, raggostalleje, sposkeje.
Spott, tjålg. *Spott och spe*, spåddem, nal-
sem. *Spotta*, tjålget, tjålgetet.
Spraka, brakkohet, langkefet, ruotet, ruo-
fatet, snjirret.
Språßla, ståtjet, fwarret, fwårgæt, spåret.
Spratt, skuorpo, pus. *Göra et spratt*,
pulet, skuorpob takket.
Spricka, raket, luoddenet, peiget, jållot,
Spricka ut, wuotjet, patfet, påtsetet.
Sprida, påddet, påddetet, pira fajet. *Spri-
da ut en ting*, faken wuolgetet, ringet.
Spridas, juokatet, widanet, luobbitet,
påddanet. *Spridd*, påddos.
Springa, *spricka*, jållo, rakem, sawe.

Springa, *löpa*, *hoppa*, wiåket, wainket,
warret, qwotset, åkot, njultjet, tjilet,
tjålestet, fåsket. *Springa (coire)*, rakket.
Springa ut, *uprinna*, wåddaset, kålkitet.
Springa på, *anfalla*, ladet, råbmolet.
Springa up, sprainet. *Springkålla*, aja,
ajek, tuoldeje ajek.
Sprita, karrab waldet, qwolmestet, rainetet.
Spritta, sprainet, tjålestet, fwarret.
Sprote, fwitja, lanje, åkfats.
Sprund, buntse raikē, nialme. *Sprun-
da igen*, buntse raikēb tappet.
Spruta, triffet, triffetet. *Vattenspruta*,
tjatse triffem reido.
Språk, kiål, hål, fardne, hålem lake. *Språ-
ka*, hålet, hubmet, danskefet, rudnet,
finarefjet. *Språksam*, hålajes. *Språkkun-
nig*, kiålolats, mådde kiålek.
Språng, tjalem, wiåkem, qwotsem, njultjem.
Språcka, *språnga*, luoddet, luoddot.
Språcklig, teblak, treblak, luostek, tjuosse.
Språtta up, rattet, kaikot. *Gå och språtta*,
raggostallet, wadseten tjåulaftallet.
Spröte, fwitja, kittjaheje muor.
Sputa ut, *spy*, tjållet, wuokset. *Spyor*,
wuokfenes.
Spå, kåttot, autel fardnot, wuofotet, muo-
net. *Spå*, *trolla*, nåitot, qwopastallet.
Spåman, nåite. *Spåquinna*, qwopes. *Spå-
dom*, kåttom, japotas, nåiteswuot, nåi-
tom. *Spåtrumma*, kåbda.
Spån, spako, wuolates, wiårates, spanes.
Spånta ihop bråder, fjålloit lauketet akti.
Spår, luodd, kåja. *Gå på spår*, qworet.
Spåd, njuores, fegges. *Spådt barn*, utfes
mana. *Spåd röst*, fegges kiål.
Spåda up, blandet, njarbotet. *Spåda vat-
ten i vin*, tjatseft winai piejet. *Spåda
på*, lassetet.
Spåka, tabmet, tamet, nalet, låbdotet, låjotet.
Spån

Spånna, kiäldet, fadtet. *Spånna före*, kesa-
flet, kesaftattet. *Spånna, taga åt sig med*
naglarne, kadsi färjot, pikset. *Spånna*
ihop, kruokkotet, akti tjadnet. *Spånna*
ifrån, luitet kesaftet.

Spånne, kruokke, fälp.

Spånstig, tjoktok. *Spånstighet*, tjoktokwuot.

Spånta, luoddet, faret, luoddot.

Spårra ut, fadtet, tlagget. *Spårra in*, pi-
raftattet, pira karwet, fäitet hareft puodot.

Spö, fwisko, fwitja. *Spögubbe*, kyrko-wakt.

Spöke, fwikol, wardali, eppar. *Spöka*, lat-
tot, fwiket, wandertet jabmemen mangel.

Spörja, fråga, kattjet, katjetet, jäskotet.

Spörja, ärfara, aiftet, tetet ädtjot, jud-
jot, elwet, wuoptestet, kullet, tåbdet.

Spörjas, blifva kunnigt, kullot, låfet,
faken mannen. *Spörsmål*, katjalwas.

Sqvala, fnjåret, fpaita kälket.

Sqvaller, tåfjes hål, fqwolder, keles fak.

Sqvailra, fqwoldertet.

Sqvalpa, lifkot, lifchkot.

Sqvatträ, fjället, tñwkefet.

Sqvåka, pulkestet, tñhret.

Sqvåttra, fiddertet, fkidartet.

Stabrak, kukkemus peiwe.

Stack, fino, åmårtet, håwke.

Stackare, waiwan, kånne, hajo, flakkar.

Stackug, ådne, ånekes, ånekats.

Stad, flad, faije. *Stadsbo*, fladen wiefat.

Stadd, tjodtjomen, orroje, kutte le. *Stadd*,
legd, palketum.

Stadfåsta, nannotet, tjårgetet, ålles dob-
mob waddet. *Stadfåstelse*, nannotem,
ålles dobmo.

Stadga, förordna, kottjot, piejet, dóbmet.

Stadgas, nannot, nannotowet, tjårget.

Stadga, påbud, piejetus, ornig, lag.

Stadig, nannos, tjårges, wekses, famolats,
flaikok, flalkes, fluowok. *Stadigvaran-*

de, ikkates, ikkat orroje. *Stadighet*, nan-
noswuot. *Stadigt*, nannost, nannoslaka.

Stadna, tjodtjetet, kånoket, flättertet, flanet.

Stadna, uphöra, orrojet, laitet, nokket.

Staf, fäbbe, klakka. *Stafvelse*, flaweles.

Stafva, flawatet.

Stake, flaura, halgo, tjuold, balka, watjos.

Staka ut, wittait piejet, wittet, merétet.

Staket, flaggek, hagan.

Stall, flall, håsta kâte. *Stalla*, puoitotet,
kådtjetet.

Stallbroder, kradna, qweibme.

Stam, madd, bäll. *Stam*, hårkomst, mad-

do, werrek, pårad. *Stam*, flabne. *Fram-*

stam, auta ketje. *Stamfader*, madder at-

tje, madder aija. *Stambok*, watem kirje.

Stamma, kakkastet, maltestet. *Stanim*, en
som flammar, kakkas, kiålalakkak.

Stampa, njåtet, tñabmet. *Stampa med fõt-*
terna, juolki tñabmet, tråmpet juolki.

Stank, pahas habja, pahas hapfes, lukt.

Stapel, åmårtet, håwke, fino.

Stapla, flimpeldet, njallkestet, wilpatet,
kåmpestet. *Stapla i tal*, temfestet, pa-
kob ejet, kakkastet. *Stapla up*, åmårtet,
pajjalok pårdet.

Stark, wekses, wåksak, kiåura, famolats,
famo-porre. *Stark köld*, karra tjåskem,
pruöffe. *Starkt rep*, nannos reffme. *Stark*
handel, fluor åfas. *Starkt brånvín*, kar-
ra wina. *Starkt*, nannost, wekseslaka.

Starr, flarro. *Starr på ögat*, kalam tjålme.

Stat, rik, Konoges rik. *Stat*, prakt, hårw.

Statur, kukko, fjaddo, muddo.

Steg, lawke. *Stege*, raideres.

Stegra, deurotet, åfåfit tlegget.

Stek, passlem piångo. *Steka*, passet. *Stekas*,
passot. *Stekspett*, passlem.

Stel, kittjos, kuffmes. *Stelna*, kuffmot,
kittjot, kalnet, kråwoked.

Rrrr

Sten,

Sten, kedke. *En stor sten*, kallo. *Stengrund*, qworgo. *Stena*, kedkahet, kedki kâddet. *Stenig*, kedkajes. *Stenigt land*, juowajes âdnam.

Stick, tjuoggatak, påsketem. *Lâmma en i sticket*, mubben hâggab wahdai tšaket. *Sticka*, påsketet, tšesketet, tšeskelet. *Sticka*, *gravera*, fatset, tjalet. *Sticka in*, tšaket. *Solen sticker*, peiwe kârda. *Sticka*, *fy*, kârot. *Sticka vantar*, fatšit kâdhet. *Sticka*, *trâstikka*, ſabtjes, ſâda.

Stickelbår, tšeskes muoran muôrje.

Sticken, mârak, mâren. *Sticknas*, mâratowet.

Stick-ord, tjaimem pako, narrem pako.

Stjelke, juolke, takte.

Stjelpa, kâbmetet, kâbmanet, raggetet.

Stjerna, nalle, taſte. *Stjernkikare*, nalli âppes.

Stjert, petsek, pattom.

Stift, akta Biskopen land, akta Biskopen taſo.

Stifta, piejet, laget, ſillet, ſiſa piejet, algetet.

Stiftare, algeteje, tšeggeje.

Stig, *spår*, luodd, kâja. *Stig*, *våg*, palges.

Stiga, lawket, lâidet. *Stiga up*, paijas kâret, tjuodtjelet. *Stiga ned*, wuolos luitatet. *Konsten stiger*, kânſt autana.

Stilla, ſjawotes, ſâddos, lâdtjes. *Stilla*, *faktmodig*, lâjes, lâbdes. *Sitta stilla*, ſjawot tjâkkahet. *Tiga stilla*, ſjawot orrot. *Stilla*, *dâmpa*, *blidka*, keppetet, ſjawotattet, puorotet, ſâddotet, lidnahet, lâdtjeb takket. *Stilla blodden*, warrab tšuokeſtattet.

Stilla boſkap, buwai piâbmoit waddet, ſillet. *Stillhet*, ſâddoswuot, ſjawoteswuot, lâdtje.

Stilleſtånd, kânokaſtem târoſſ ânekes pâddi. *Stim*, ſlâk, ſlâkem. *Stima*, ſlâket, ſlâtjet, ſlandet. *Fisk stima*, qwele kâdho.

Stind, ſadtok, teuwas. *Blifva stind*, ſprigget, pradgetet. *Se stint på*, tjalniti tšagget.

Stinga, påskâtet, tšeskelet.

Stinka, pahâſt hapſitet, tšiwnitet. *Stinka*, *drypa*, tâinget, kâikot.

Stjåla, ſuolatet, ſuollet katotet, niſkot.

Sto, mârro, mingeles hâſt.

Stock, tjâſk, ſuokke. *Stocka ſig*, ſuokot, tjâkenet, nârret.

Stod, tšagge, âdnâres, pâl, kâwe.

Stoffera, luokot, puddet, pardet, tadnin kârot.

Stoft, ripa, mâiwe, mulde.

Stol, bânk, tjâkkahem ſaije, ſtol. *Stolgång*, patta raik.

Stolle, kaiwes, piâdak, ſkike, tajok, kajok.

Stollig, miâla-lakkak, miâlawanak, kaiweslakats, perik ſâkâk, wuorok.

Stolpe, tšagge, juolke. *Stolp-bod*, juolkak aite.

Stolt, raggok, tjâulak, ſuoraſtalleje, mihaſtalleje, ſuores. *Stoltbet*, ſuoraſtallem, tjâulakwuot.

Stomme, bâll, abnes.

Stop, ſtop, kadno pele. *Halfstop*, tinte.

Stoppa, ſlappet, tšagget, tšaket, puodot. *Stoppa igen et hål*, raikab puodot, mâſkotet.

Stopp, tappa, puodo, kâptjes. *Stoppning*, teutates.

Stor, ſuor, ſuores, jânjok. *Stor ſveda*, karra ſwarke. *Blifva stor*, ſuoranet. *Storſint*, mârak, puoſjak, kârrok, puortos. *Stortalig*, pako rippak. *Stor-ordig*, njalmokes.

Storkna, tjâkſanet, pâktjanet.

Storlek, ſuorakwuot, jenjokwuot, muddo.

Storm, wiro, karra piâgg. *Storm*, (*oppugnatio*), târo, târotem. *Storma*, wiron brakketet, piâggetet. *Storma* (*oppugnare*), târotet, târob takket. *Storma til*, ladet. *Storma*, *bullra*, ſlâtjet, ſlandet, juſſet, klibmet, maret.

Stormbatt, âiwe warjo, târo kapper.

Straff,

Straff, pakkates, straff. *Straffa*, pakkatet. straffot. *Straffløst*, pakkataka, nauk. *Straffvårdig*, fakkolats, måddoges.

Strand, kadde, fiårw, terbme. *Stranda*, kadde nala wirrot, kadde wuoste pārjeftet.

Strandsätta, madhet, aroslattet, pettet.

Straxt, tala, talak. *Straxt efter*, tala taste.

Strek, tjalaftak, tjaleg. *Strek*, tåg, kaino, badde.

Streta, rabbet, kilpot, killot, kitset, rattjet, wigget, oibot, kimpeldet. *Streta emot*, wuostaladdet, tsagget.

Strid, spaites. *Strid såd*, teuwa kårdne.

Strid, kamp, tåro, rito, oibom. *Strida*, tårot, tåron kitset. *Det strider emot förnuftet*, i tatt fjätte almatjen jerbmin.

Stridig, tårek, wuostaladdeje, preutak.

Stridbar, tåro miha, tåro kiampa.

Strima, stranjes. *Solstrima*, peiwe labtje.

Stripa, skåra, tsekke, tsekkes.

Strumpa, suokko, pidto.

Strupe, tjådd, tjåddek, karas, kirs.

Strut, jebmefats, skuoudo.

Stryk, slåwatallem. *På stryk*, slåwetallet, risseb ådtjot, swaskotallet.

Stryka, fikkot, njamet. *Stryka bort*, erit njamet. *Stryka ut*, waskot, striwket.

Stryka omkring landet, pira landen kålkot. *Stryka på en*, reiwtatallet, låskotet, slåwet.

Strypa, karket, puwet, karkastattet, kera-

stattet. *Strypas*, karkaset, puwot, kerafet.

Strå, suoine tjåle, grafe tjåle.

Stråk, hare, kåino, alme wuole.

Stråle, solstråle, peiwe labtje.

Stråt, kåino, laido. *Hvad stråt for han?*

kåbbos åiwi wuolgi?

Sträcka, wanatallet, fadtet, restet. *Sträcka sig*, fadtjeset. *Sträcka sig til*, råcka,

jåklet, ållet. *Hans magt sträcker sig ej*

långt, i so makt kukkas påte (jåklå).

Sträcka, rad, pirka, kargates. *I en sträcka*, aktet rajast.

Stråf, tjarrok, kittjos, baskok, briskok. *Stråf*, ogin, tårek, pahastalleje, kårrok, råskes.

Stråfva, wigget, rattjet, rabbet, rudwet, tjabtjet. *Stråfva emot*, stagget, wuoste tjodtjot, wuostalastet.

Strång, hård, rinkses, kårrok, karrok, kar-

res, puosje. *Strång köld*, karra tjåskem.

Strång, kiåldak, badde. *Strånga*, nagget, wuojetet. *Strånghet*, karrokwuot, rinks.

Strö, påddet, luobbet, pira fajet.

Ströfva, straukot, tåpot, rewaren etjebes takket. *Ströfvar-parti*, rewar såle.

Ström, jokk, ådno, njauwe, uwe, kålkats, qwoik. *Strömma*, kålkot, snjåret.

Strömming, fillda, tjuskets, fjila.

Stubbe, jaigna. *Stubbig*, snamp, snoppok.

Studera, kirjai låret, ståderet. *Student*, stådent.

Stufva, åddåfist låggetet, mubbadeft wuostfjet.

Stuga, kåte, ståpo, tåppe. *Förstuga*, ulkolån.

Stum, kiålatebme, kiålates, kutte i hålet matte.

Stump, ånates, ketje, pekke.

Stund, pådd, aike, kåtfö, maswa, wuollat.

En liten stund, ånekes pådd, påddets. *På stunden*, tala, talak, talle adtjek. *På sista stunden*, mangelmus ketjai, mangelmus aikai. *Stundeligen*, påddålok, inta.

Stundom, muttemin, muttem pali.

Stupa, slabmet, snokarimet, kåmpeslet, jårret.

Stursk, startek, slinn, tårek.

Stuffa, prunka, wuolotallet, tiåulastallet kar-

woi. *Stuffa tillbaka*, ruoptot kauftet.

Stut, nuora wuoksa, wuoksats.

Stybbe, kolstybbe, tjadda tsumpse.

Stycke, pekke, pekkats. *Stycke*, kanon,

fluora tåro steuk. *Et stycke väf*, panka.

Styckewis, påddoi, pekki pekki. *Stycka*

Rrrr 2

fönder, påddet, pekki pekki tjuoppet, smaiwet, luepket.
Styf, kittjos, kuffimok, tjoktok. *Styf, stark*, wekles, kiåura, famolats. *Styf, bögfärdig*, raggok. *Arbeta styft*, åljost parget.
Styffader, attje pele, attje faije. *Styffmoder*, edne faije, edne pele. *Styffson*, pardne pele. *Styfbroder*, wälja pele. *Styffsyster*, årben pele. *Styfdotter*, neita pele.
Styfsver, ärre, kuoppar ärre.
Stygg, wafte, wastok, råbmes. *Styggt*, waflet. *Styggas vid*, wastahet, wafsten adnet. *Blifva stygg*, wastot.
Styl, tjaleim reido, tjaleim lake. *Nya och gamla stylen*, åbme ja åddå reknig. *Stylfjådrar*, pattom.
Styltor, muora juolkeh.
Stympa, ånetet, ånatallet, snampet, snopotet, jaggeldet, jallet.
Stympare, omattanje, kålko, håjo.
Styng, påsketem, tlesketem. *Håll och styng*, pålko.
Styra, fliwret, tårjot. *Han kan ej styra sig*, i etjenis nakkah, (i etjeb's rade). *Styra, laga*, rektotet, flillet, fjåttetet, laget. *Styre, roder*, fliwr. *Styrelse*, lagatas, flildem, piejetus, tårjotem.
Styrka, weklotet, tjårgetet, nannet. *Styrka til*, kaukelet. *Styrka, magt*, famo, wekleswuot, nannoswuot. *Han har fått sin fulla styrka*, ålles famoites le jåksam, juo le famoi nala pätam.
Stå, tjodtjot, tjuodtjot. *Stå bi*, wekketet, pelen tjodtjot. *Stå til råtta*, tiggen auten tjuodtjot. *Stå efter*, wainotet, wainon orrot. *Stå efter ens lif*, mubben haggai wigget. *Stå emot*, wuofte tjuodtjot, wuoflalaflet, tflagget. *Stå före*, auten tjodtjot, pätet. *Stå en före*, mubben

wiefeken pira mårarahab adnet. *Stå på sig*, wiefotallet, flaiket. *Huru står det til med eder?* maktes måklebet? maktes wiefobet? *Stå stilla*, akten faijen tjodtjot, tjodtjetet, kånoket. *Stå up*, tjuodtjelet. *Stå ut*, killet, kierdet, flaiket, pindet, flitob adnet.
Stå i, kraj, flaine, fluibme, klibma, tudn. *Stål*, flale. *Stålsåtta*, flaleb piejet.
Stånd, tjodtjom faije, juolke faije, ornig, wuoke. *Jag är ej i stånd til*, ib aibmote. *I samma stånd*, tattna wuoken. *Stånd, vårdighet*, kall, ammat. *Stånd, bod*, åles bod.
Ståndaktig, nannos, flaiques, flaikok, flalkok, kutte auten wall manna. *Ståndaktighet*, nannoswuot, flaikokwuot, killoswuot. *Ståndaktigt*, nannost, flaiqueslaka.
Stång, flaggo, flaura, halgo.
Stånga, muolwet, tjårwi nortetet, flkurrbetet tjårwi.
Stånka, flakket, luokot, fljuokefjet.
Ståt, hårw, hewokwuot, tjåule. *Ståtelig*, hewok, hårwok, tjabbes. *Ståteligen*, hewoklaka, puorakit.
Ståcka, ånetet, utfetet. *Ståckas*, ådnanet.
Ståd, smiddem route, flåd.
Ståda, reidet, laget, karwet, tjabbast karwet. *Ståda i ordning*, faijasas fårtab pårdet.
Stådja, palket, leiget, leigab waddet. *Stådsel*, pant, leiga.
Ståds, inta, alo, akeft.
Ståfva, pättjem litte, nappe.
Stålla, piejet, pårdet, tsegget. *Stålla på prof*, freiftot, kåttjelet, pråwet. *Stålla sig*, tåmetet, wiefot, takket. *Stålla tilfreds*, tiwot, likt takket, puorotet, fåddotet. *Stålla för ögonen*, tjalmi auti piejet. *Stålla sig som*, takket ko. *Stålla sig sjuk*, etjeb's takket puotseimen.

Stål-

Stålte, faije, tafo, paike, taiw. *I stället för silfver*, filba faijen, filben autest.

Ställning, stildem, lagem, wuoke.

Ståmma, röst, kiål. *Ståmma*, sammankomst, tjåkenaddem, stebno. *Ståmma för råtta*, lagai qweddet, stebnet. *Ståmma*, dämpa, puodot, tšappetet. *Ståmma bloden*, warrab tšuokestattet. *Ståmma in*, akti låsketet, stjåttet akti. *Ståmning*, stebn, stebnek.

Ståmpla, stampeleb piejet, tjuorget, piwtet, stuoqueswuoteb brukot, wistaltet, kånsterttet. *Ståmpla efter någons lif*, mubben håggen mete tšodtjot. *Ståmping*, piwtem, wistaltellem, stuoque.

Ständig, ikkates, alo orroje. *Ständigt*, inta, alo, akest, farta palen.

Stånga, staggget. *Stånga igen*, puodot, tappet. *Stånga omkring*, pira staggget, gårdeb takket, gardot. *Stånga ifrån*, tšagget, tšappetet. *Stångsel*, stagggek, puodo.

Stånka, trisset, trissetet. *Stånka*, drypa, tåinget, kåikot.

Stårka, nannotet, weksotet, tjårgetet.

Stöd, tšagge, ådnåres. *Stödja*, tšagget, tšaggeb piejet wuollai, tårjelet, tårjot, tutet. *Stödja sig*, tårjotallet. *Stödja efter fisk*, tšuouket.

Stöfvel, stebel, beinek.

Stök, rusko. *Stöka*, laget, stildet, tjåket.

Stöld, stolatem, stolawuot.

Stöp, ruwek. *Stöpa*, leikot, stålkelet. *Stöpa ljus*, kintelit takket. *Stöpslef*, stadtjo.

Stör, staura, staggo, halgo. *Stör*, ovanligt stor fisk, kålla, stura qwele.

Störa, hemset, peisset, malsket.

Större, sturab. *Större delen*, ånatjumuseh, ånab part. *Göra större*, sturetet, ånetet.

Störta, wuolos håiketet, riwkestet, ruteslet.

Stöt, nortetem, nollsatem. *Stöt, stötel*, njutem.

Stöta, stöta sönder, njutet, tšuouket. *Stöta på*, nortetet, nollsatet, riwkestet, ruteslet. *Stöta sig*, nollsatet. *Stöta, förarga*, måradattet, åutjet. *Stöta til*, påtelet, tjåket, tjåggot. *Stöta, ej passa*, i stjåttet. *Stöta som en bössa*, tjåktjeslet.

Suck, stjuokenes. *Sucka*, stjuoketet.

Sudda, tuolwatet, smorwotet, pådwet.

Suden, kibmahaddum, tuoltetum.

Suga, njammet. *Sugning*, njammem.

Sugga, mingeles stwine, snorka.

Summa, lokko, reknig. *Summera*, akti lokket.

Sump, kiåwa, kiåwek, fais, laddo. *Fisksump*, wiesoje qweli wuorka. *Sumpig*, tapak, tippak, faisek.

Sund, tjålme. *Sund, frisk*, warres, warrok. *Sund, hälsofam*, åidnes, puorak, warrestakkeje. *Sundhet*, warreswuot, warrot, åidna, hälso. *Sundt*, warrefikt, warrafi.

Sunnan, årjel. *Sunnan ifrån*, årjat. *Sunnanvåder*, årjeli piågg.

Sup, jukkastak, kokse. *Supa*, kadset, jukket, jukkastallet.

Supplik, maddem kirje, waitem kirje.

Sur, sures, musn. *Sura ögon*, ståurom tjalmeh, njuousom tjalmeh. *Smaka surt*, suritet. *Surdeg*, sures daigen. *Surmulen*, musn, måsketakes.

Surna, surot, musneket, muowafet.

Surra, susa, stjukelet, maret, nuwet. *Surra och supa*, wuolagen standet, jukkastallet.

Svafvel, rissja. *Svafvelsticka*, rissja tšakketes. *Svafva*, rissjab painetet.

Svag, wesje, famotebme, neure, håso, håjo, walbmetebme, rassjes, lisak, stjepstjes.

Svaghet, wesjeswuot, stjepstjeswuot, rassjeswuot. *Svagdricka*, klaiwes wuola.

Svagt, wesjeslaka, neuret.

Sval, kalos, tjåskeslakats. *Svalka*, tjåsko-

- tet, tjåskotallet, kårlotet. *Svalna*, tjå-
fkot, kårlot, kalot.
- Svala*, fwalfo. *Svale*, ulkolån.
- Svalg*, niålatak, tjådd, hamse. *Svalg*, *djup*,
haute. *Svalg och dryckenskap*, rytem ja
jukkaleswuot, ådna pårrem ja jukkem.
- Svall*, aldoh. *Svalla*, paroi mannen, pors-
fet, afketet, abbeset.
- Svamp*, tjana, fwaipo.
- Svan*, njuktja. *Unga svanor*, jeudah.
- Svang*, gå i *svang*, wankot, kullot, we-
jelubbun fjaddet, taiwot.
- Svank*, låjo, kawa, tjima.
- Svans*, feipe, pattom. *Svansa*, wadse-
mesne wuolotallet.
- Svar*, wastetes, wastetem. *Svara*, waste-
tet, tawestet, jekadet. *Svara emot*, jebd
påtet. *Svara före*, lokkob takket, fwa-
rot, etjes nala waldet.
- Svarfva*, wadnet. *Svarfstol*, wadnem reido.
- Svart*, tjappes, tjappok, fuortak. *Svartak-
tig*, tjappeslakats. *Svartna*, tjappotet,
tjappotowet. *Svartfuk*, lollok. *Svart-
konst*, nåiteswuot, nåitastallem. *Svartkon-
stig*, nåite, nåitastalleje, qwopes, meureje.
- Svassa*, tippertet, priddet, fladdertet, tjep-
pastallet hålen.
- Sveda*, fwarke, paktjes, paktjeswuot, pino.
- Sveda*, *brånna*, fnjuwkelet, fnjirpetet, qwor-
betet. *Svedjeländ*, qworb.
- Svek*, pettem, pettogeswuot, tarem.
- Svensk*, taro, tarolats, laddelats. *Svenska*,
taro kiål. *Tala svenska*, tarostet.
- Svepa*, kåfelet, pira kåfelet, tauket. *Sve-
pa lik*, lik warjoit piejet.
- Sverige*, Swerje, Swerjes rik.
- Svett*, piåwes. *Drifva svett*, piåweseb
paitet. *Svettas*, piåwastet.
- Svicka*, tappats. *Svickhåll*, wuoignestem raike.
- Svida*, fwidet, kasket, paktjitet.
- Swiga*, ge *swiga*, miwwet, metetet, pelebs
luitet.
- Swigta*, lenkestet, fwilkestet, fwaiketet, låjet.
- Swika*, pettet, taret, madhas takket, madhet.
- Swima*, jabmalket, fwimatet. *Swimming*,
jabmaldak, fwimo. *En som ofta swimar*,
jabmits, jamits.
- Svin*, fwine, fnorka.
- Svindel*, åiwe jårråkwuot. *Plågad af svin-
del*, åiwe jårråk.
- Svinga*, kirtet, pira jårretet, kirbmot. *Svin-
ga sig up*, kyrlolet, tjårdnet, pajas
laudnet.
- Svingel*, fuoppates grafe.
- Svinka*, fwaiketet, fwilkestet, wilpatet.
- Sviskon*, Stockholm muórje.
- Svordom*, wuordnom, karro.
- Svullen*, påtto, pankes, påtthanum, fwållo-
m. *Svullna*, påttenet, panket, paset, fwål-
lot. *Svullnad*, påttenem, panketem.
- Svåger*, mak, fwille. *Svågerskap*, maka lako.
- Svår*, losses, karres, waddok. *Svårhet*,
waiwe, muode, wuorradeswuot, kråse.
- Svårligen*, ådna waiwin.
- Svårmodig*, hujnos, furgolats, kutte wai-
mon muodeb tåbda. *Svårmodighet*,
waimon muode.
- Svåfva*, kirtet, kirtalet. *Svåfva i luften*, wå-
raldesne kirtalet. *Svåfva omkring på vat-
net*, jaure pira kåket, låttot tjatsen nalne.
- Svågerska*, manje, sibjok.
- Svålja*, niålet, niålestet.
- Svålla*, påttenet, panket, paset, pagke-
tet, fwållo.
- Svån*, nuor ålma. *Svånbarn*, pardne mana.
- Svånga*, kirtalet, jårretet, kirbmot.
- Svård*, fwerde. *Tveåggigt svård*, qwek-
te autjok fwerde.
- Svårfader*, wuopp. *Svårmoder*, wuone.
- Svår-*

Svärja, wuordnot, karrotet. *Svärjare*, karroles, karro njalme.

Svärma, tradjo, nauka, fluokk, allo. *Svärma*, jukkastallet, standet. *Svärma omkring*, pira kyrfolet, pira wandertet. *Svärmare*, kättare, låron ja jakkon äddåsteje.

Svärta, tjappotattet, tjappoken takket, tjaddet, fuortet. *Svärta*, tala illa om, tarwet, laitet. *Svärta*, svart färg, tjappes paino.

Sy, kârot. *Synål*, aime, nalo. *Syring*, fuorma kâte.

Syda, luta, raggelet, raggelastet.

Sydlig, ärjel. *Sydlig vind*, ärjel piägg. *Sydväst*, ärjel alat.

Syfta, mudtet, fiktet, adnelet. *Syfta på*, ätset, wainotet. *Systemål*, märke, fitud, waino.

Syl, pârretes, pobine.

Syll, tjâsk, fluokk, wuodo fluokk.

Sylta, piäbmoit talkot. *Sylta bår*, muorjit wuossjet. *Sylta*, syltiad mat, talkotum piäbmo.

Syn, wuoidnem. *Syn*, besiktning, kättjem, kättjetallem, kättjetem. *För syn skull*, heiwe diet. *Syn*, uppenbarelse, samosjem, sippe. *Syna*, kättjetet. *Låta syna*, kättjetit waldet. *Synas*, wuoidnot.

Synd, fuddo, mädde. *Syndafall*, fuddoi kättjem. *Syndastod*, fuddo tulwe. *Syn-da*, fuddob takket, meddet, fuddotet. *Syn-dare*, fuddar. *Syndig*, fuddokes. *Synd-lös*, fuddotebme.

Synnerlig, fârralakats. *Synnerligen*, i synnerhet, anamusta, aines.

Synlig, wuoidnos. *Synligt*, wuoidnoslaka.

Syra, fureswuot. *Syra*, göra sur, furrotet. *Syrgräs*, juomo.

Syskon, wäljetjeh, äbbatjeh. *Syskonbarn*, wuosses lawe. *Syslinge*, mangel lawe.

Sysla, widno, pargo, takkamus. *Sysla*, ämbete, ammat, embikt, kall, faije. *Syssel*, fätta, tuojo haddet, takkamuseb waddet, pargetet. *Sysselstätt*, kutte ädna pargob adna. *Sysloman*, tjodtjoteje, kättjeje, failats, kutte mubben failai le piejetum.

Syster, äbba, ärben. *Systerdotter*, äbba neit. *Syster son*, näpat.

Syta, kättjet, neutot, jukot.

Så, faja, faun, ebber. *Så såd*, fajet.

Så, således, nau, nautet. *Så mycket*, tan ädnak. *Så stor*, tan fluores. *Såsom*, nau ko. *Så framt*, jus.

Såd, foppa, lema. *Såd*, sådor, fadho, takte.

Sådan, taggar, taggarats. *Sådan*, som kan var, taggar, maggar fodn lei.

Såg, fako, lag. *Såga*, fakot.

Såla, wuodom. *Såla skor*, wuodomit piejet.

Säll, fald. *Sälla*, faldet, fiktet.

Sång, juoikem, laulom, laulotes, wuole, weifa. *Foglars sång*, laddi fjäll. *Sångare*, lauloje, juoikeje.

Såpa, faipo.

Sår, hawe, farjes. *Såra*, farjit takket, hawit takket. *Sårad*, farjetowum.

Såt, kerok, aiwe wânak. *Såt*, springa, lawe.

Säck, wuoss, lauko, skâr.

Såd, fajo, kârdne, fakko. *Sådesman*, fajo âlma. *Sådestid*, fajem pådd. *Sådes-bod*, kârdne aite. *Sådes-ax*, kârdne kârrek.

Såf, njolgo. *Såflig*, låbdes, låjes.

Såga, fardnot, jättet, jaulet, hålet, taijatet. *Såga til*, tetetet. *Det såges*, kulloi, jau-leh. *Sågen*, fupfes, fak.

Såker, jalo, jalos, jâskes, fâddos, wiffes, wittes, fikker. *Såkerhet*, fâddoswuot, jaloswuot, witteswuot. *Sätta i såkerhet*, pannos wuorkai piejet. *Säkert*, wittalit, wittast.

Sälja, wuobdet, tuoket.

Säll,

Säll, wuorbalats, lykkolats, falog. *Säll-*
het, lykko, wuorbe, falogwuot.
Sälla sig til, fakkaret, fänet.
Sällan, wuorjai, i kalle pali.
Sälle, kradnastalleje. *En elak sälle*, pahas
 alma, kenes alma.
Sällsam, preutak, kåkfos, åutos. *Sällsam-*
het, åuto, undar.
Sällsynt, wuorjak, kutte i kalli wuoidno.
Sällskap, fäls, kradnastallem, febre, fäle.
Sälta, falteswuot, falte.
Sämja, fämeswuot, fämradokwuot. *Säm-*
jas, fämaftet, fämtet, lakastet.
Sämre, neureb, näkenob, wärrab.
Sämsk, skåde, altem nakke. *Sämska*, al-
 tet, femsket.
Sända, faddet, rajet. *Sända bud*, fakeb tak-
 ket. *Sändning*, faddek. *Sändebud*, fad-
 dek buda, faka fardnoje, fak häleje.
Sång, latjo, fängo, ådem faije. *Sångklä-*
der, ådatak, jäwatak. *Sångkamerat*,
 ådem kradna.
Sänka, wuojotet, wuolos luitet. *Sänka sig*,
 wuojot, wuollanet.
Särdeles, färralakats, färr, aines.
Särk, qwujni like kerde.
Särskild, preutak, åtja.
Säta, jekatet, kultelet.
Säte, tjåkkåfaije, faije. *Biskopsäte*, Bisko-
 pen heima faije. *Säteri*, åiwi järd.
Sätt, lake, flaj, praude, tjärd, wuoke.
Sätta, piejet, tsegget, pårdet. *Sätta sig*
ned, tjåkketet. *Sätta på sig mössan*, kap-
 pereb tsegget. *Sätta ifrån sysslan*, kal-
 lest kattjetet. *Sätta af penningar*, pedni-
 kit skidartet (flawetet). *Sätta ihop*, akti-
 tabretet. *Sätta i håkte*, fangen waldet,
 fanget, fanga kåtai piejet. *Sätta sig ned*
at bygga och bo, wiesob takket. *Sätta*
sig före, aikot, kiåketet, usfjotet. *Sätta*

sig i skuld, welkit tåpot. *Sätta sig up*,
 tjodtjalastet, fliwfeb takket, okullogafen
 orrot. *Sätta til*, förlora, masset. *Sätta*
til arbete, tuojo haddet. *Sätta ut nåt*, jäd-
 detet. *Sätta öfver vatten*, rafta lutet.
Söckendag, arga peiwe, arg, pargo peiwe.
Söder, årjel. *Söder ut*, årjas. *Söder om*,
 årjak, årjelen. *Söder ifrån*, årjat. *Gå*
långre til söder, årjetet.
Söfva, ådajattet, nakkartuttet.
Söka, åtfet. *Söka, eftersträfv*, wainotet,
 rattjet, wigget. *Söka i råttarna*, mad-
 det, lagab katjatet. *Söka, bjuda til*, kät-
 tjelet, wigget, freiffot. *Denne maten*
söker, tat piåbino tjaska.
Söla, orena, tuolwatet, pådwotet, flåntjet.
Söla, dröja, finet, ila kukkeb ajanet, tam-
 kot. *Sölaktig*, tuomes, kålkos, tamkajes.
Sölja, malje, fälp, rigges.
Söm, kåroltak, fawe, naule, bruoddats.
Sömn, nakkar, ådem. *Söt sömn*, nialges
 nakkar, kassa nakkar, sippe. *I sömnen*,
 nakkarifne, ådemeftne. *Sömnig*, nakker-
 towum, ådits. *Sömnlös*, nakkarates. *Sömn-*
sjuka, wuowdnajes åditswuot.
Söndag, ailek, ailekes peiwe, sodno peiwe.
Sönder, qwoutot, kaskat. *I sönder*, färr.
En i sönder, akt ai aiken, akt ai färr.
Sönderbryta, tåjet, matseftet, mätjefstet.
Sönderflå, tfluouket, mutket.
Söndra, ratket, tjuoldet, färreret, juoket.
Söndras, ratkot, juokatet, qwektanet.
Söndrig, raikanum, kaikanum, tfluoukanum,
 mutkanum, tåjom. *Söndriga kläder*,
 raike karwoh.
Sörja, furgob adnet, wajetet, wajen or-
 rot. *Sörja, hafva omsorg om*, huglet,
 mårarahab adnet.
Sörpla, flrupket, flruppeftet, kadseftet.
 Söt,

Sõt, almes, almok, fuottes, njalgok. *Sma-ka sõtt*, almitet. *Gõra sõt*, almotet. *Sõt-ma*, almot, fuotteswuot.

T.

Tack, kito, kitolus. *Haf tack*, lek aldes, akta kito. *Tacka*, kitet, aldeſſet. *Tackſam*, kitokes. *Tackſambet*, kitokeswuot, kitoleswuot.

Tacka, får, ſinala mingeles, mingeles ſautſa. *Tackel*, ſkippen kainoh, tåke.

Tackt, mât laulomesne ja ſpeletemesne.

Tadla, laitet, ſkablott, walpeb åtſet.

Tafel, buorde, peude, tållo. *Taſla*, tablo.

Tag, waldem, tjaukeſtem. *Gåddan år i taget*, hauka le niålon mangel, hauken le talle niålem pådd. *Taga*, waldet, tåpot, tjaukeſſet. *Taga af daga*, kåddet, håggab waldet. *Taga del uti*, ſebret, ſebren orrot. *Taga faſt, eller uti*, tuobelet, tåppet, fårjot. *Taga emot*, tuoftot, tuoftotet. *Taga illa up*, pahan waldet, innarmåſſet. *Taga af*, utſanet, utſot, uttjanet, mangas mannet. *Månan tager af*, mano ſnålpit, mano keſoj. *Taga ſig*, autanet, auten mannet, wejajet, wiefojet, warraſmowet, ådtjotet. *Taga ſig före*, pargon allafes waldet. *Taga til*, ådnanet, laſſanet. *Taga öfverhand*, wejelubbun ſjaddet.

Tagel, tåmpå ſeipe, harjan.

Tagg, tjittje, ſnjuttje, padne. *Taggig*, panak, tſeſkes.

Tak, låutak, tak, kåptjes.

Tal, hål, rudn. *Tal, antal*, lokko, reknig. *Tala*, hålet, rudnet, ſmareſſet, målgetet. *Tala om*, ſuptſeſſet, hålen adnet, åmanjaſſet. *Tala til*, hålaiddet. *Tala på*, håleb takket, laitet. *Tala högt*, tjuojelet, hålet. *Talas vid*, kaſkebs hålet, rudnet,

danſkeſſet, ſmareſſet. *Tala för någon*, mubben auteſt pakob målgetet.

Talan, hål, hålem, tjodtjotem.

Talg, pårwe. *Talgig*, pårwojes.

Talig, hålaſes. *Talman*, hål ålma.

Tall, petſe. *Tallſkog*, petſeſk.

Tallrick, tallek, piåbmotallem karats.

Talrik, ådna, lokkoteke, wekkes. *Talrikket*, ſuora lokko, ållo.

Tam, tames, låjes. *Hemtamt kreatur*, ame klittur. *Tamd*, tabmetum.

Tand, padne, pane. *Tandlös*, panetes. *Tandkøtt*, padne ådtje. *Tandvärk*, pane ſwarke.

Tanke, uſſjolm, uſſjolmes, jurtak. *Tankfull*, kutte widai manna uſſjolmaſi kum, grudnoje. *Tanklös*, kutte i kukkas påte uſſjolmaſi kum. *Tankrik*, mårkelats.

Tapet, låutak, wådtji hårw.

Tapp, tappa. *Tapp, nagle*, tjitta. *Hötapp*, ſuoine kippo, tjagge.

Tappa, förlora, lappet, lappetet, maſſet. *Tappa, blifva öfvervunnen*, widnetallet, tjuttatallet, oitatallet, tåppetallet. *Tappa modet*, hujnot, jaſſeb peſſet. *Tappa utur et kåril*, tappet, kålketet, njoigotet.

Tapper, kiåura, kåmp, ålma puoike. *Tapperhet*, kiåurawuot.

Tarf, tarbo, tarbek, tarbeswuot. *Tarflig*, tarbes, njuotetakes, muddakes.

Tarfva, tarbahet, niådaſſet, niådaſtowet.

Targa, pani kaſket, tſåpet, farget.

Tarm, tjåle. *Tarmlopp*, tjalgat wank. *Andetarm*, marſe, patta tjåle, madda tjåle.

Taska, taſko, wuoſſets.

Taſla, ſammatet, ſamkelet, ſapketet.

Taxa, fåto, arwo, mere. *Sätta taxa, taxera*, arwob piejet, meretet man deuras kalka orrot.

Te, wuoſetet, wuoſatallet. *Te ſig*, etjebs wuoſetet.

Sfff

Tec

Tecken, witta, märk, heiwe, erades. *Teckna*, märkot, eretet, wittab piejet. *Teckna, rita*, måhlet, tjalet. *Tecknatyda-re*, autoi tjälgesteje.

Teg, åker pekke, slajo landen taiw.

Tegelften, tiple kedke, tigl.

Telning, lanje, lanjes, fuorge.

Temperera, muddaken takket.

Ten, snaldo, kâkkel. *Pip-ten*, pippo lagg.

Tenn, tadne. *Tennkâril*, tadne kare.

Testamente, testament, litto, nôrto. *Göra testamente*, arbebs kâseki taiwotet.

Texta, fluorab bokstawi tjalet. *Text*, text.

Thorsdag, tuoresdag. *Thordön*, atjan raide, atjan klibma. *Thorvigg*, atjan tjasko.

Thron, Konogesen stol, thron.

Tid, aike, pådd. *Tid, rådrum*, asto, tarb-me. *Jag har ej tid*, ib astob ane. *I rât-tan tid*, rektes pådden. *Förr än tid är*, autel pådden. *I god tid*, ådna, aike pa-len. *Förhåla tiden*, aikeb wafetet, aikeb mangotallet. *Gifva en tid*, astetet, astob waddet. *Imedlertid*, tattne kâsken. *Med tiden*, astoi, suoimen, mange manget. *Fördrifva tiden*, ajetallet. *I fordna ti-der*, tållen, tållots aimoi. *I tiden*, tane wâraldesne, tane aimon. *Urminnes ti-der*, suptes paleh. *Tid (calculus præ-gnationis)*, lokko. *Hon har kommit fö-re sin tid*, påtam le autel lokkon. *Ti-deräkning*, aiki lokko. *Tidspillan*, ai-ken låptem. *Tidsfördrif*, suottastallem, ajenes, widno.

Tidelag, wafes maffetem fjålotes klittu-ri kum.

Tidig, ara, ådnafats. *Tidig sommar*, ara kefe. *Tidigt*, ådna, ådna kâssa. *Som tidaft*, taiwai.

Tidning, sak. *God tidning*, puore sak.

Tjena, teudnahet, tâneflet, kaggohet, fwai-

neflet, fjuneflet. *Tjena, anstå*, fjättet, wuokas orrot. *Tjena til*, dâkkahet, fjät-tet. *Tjenare*, teudnar, kagge, fjun.

Tjenst, teudnahem, teudno, tjenaftak.

Tjenlig, fjättes, fjättok, muddak, lagom.

Tjenlighet, fjättokwuot, muddakwuot.

Tjenst, sysla, kall, ammat, embikt, tjene-ftak. *Tjenstaktig*, maffket, kutte puoreft almatji kâten järret matta, keppesats.

Tiga, fjawot orrot, i mabke hålet, i pakob målgetet. *Tiga med*, tjâket, i hålet.

Tigga, watet, almostet, tiggot. *Tiggare*, wateje, almosteje. *Tiggeri*, watem, almostem, tiggom.

Tijo, lokke. tsekke. *Den tijonde*, lokkad.

Tijonde, tijod.

Tik, kausjo, tiksje, tiko, pittjo.

Tilbaka, ruoptot, ruoptolefi.

Tilbedja, råkkâtallet. *Tilbedjande*, råk-kâtallem.

Tilbjuda, falet, biwdet, faletet. *Tilbjuda, försöka*, kâttjelet, freiftot. *Tilbud*, fa-lem, faletem, kâttjelem, freiftom.

Tilbringa, puoktet. *Tilbringa sin tid*, wie-som aimobs låptet, aikeb wafetet.

Tilbörilig, fjättok, taibek, rektok.

Tildela, taibetet, nammatet, waddet.

Tildraga sig, fâitet, fjaddet.

Tilåгна, nammatet, taibetet, lokket, åsen waddet. *Tilåгна sig*, etjes wuollai lok-ke, allases nammatet.

Tilfalla, åsen fjaddet, påtet. *Det tilfaller dig*, tunji tatt påta.

Tilflyckt, paterem kâino, rade, wekke. *Hafva sin tilflyckt til*, tetet kâssa kal-ka pateret.

Tilflyta, tjåggot, tjâkenet.

Tilfoga, takket, puoktet. *Tilfoga skada*, skadab takket.

Tilfreds, vara tilfreds, jâskes orrot, tud-det,

- det, litatet. *Ställa tilfreds*, fjawotattet, fäddotet, puorotet.
- Tilfyllest*, nuokes, ållaft. *Tilfyllest göra*, ållaft takket, ålletet. *Tilfyllestgörelse*, ållaft takkem, ålletem.
- Tilfälle*, tarbme, tilje, famo, káino, fjättok aike. *Om du får tilfälle*, jus káino tunji parit. *Tilfällig*, fäiteje, edeles. *Tilfällighet*, fäitem. *Tilfälligt vis*, fäitemest, edelest.
- Tilförene*, autebut, autel. *Långt tilförene*, juo ádna.
- Tilförfel*, tálwom tassa, puoktem.
- Tilförfikt*, tárwo, tárwoftallem, áskal.
- Tilgifva*, luitet, andagas luitet, metetet. *Tilgifven*, karedes, kutte pelen le. *Han är sin herre aldeles tilgifven*, ållaft le fodn bändas pelest.
- Tilgång*, påtem, káino, aldanem, lakkanem, kátikanem. *Tilgång, förråd*, rade, káino, állo. *Liten tilgång*, waneswuot. *Tilgång, förlopp*, wijor, wuoke.
- Tilhåll*, wieso, orrot, orrot faije, juolke faije.
- Tilhålla*, tjabret, nagget, wuojetet.
- Tilhopa*, akten, tjåken, akten tjåken.
- Tilhöra*, *detta tilhörer mig*, mo le tat. *Ät hvar och en det honom tilhörer*, fára káfeki mi so le. *Det tilhörer dig at göra*, tab berri todn takket.
- Tilja*, fjállo, kláwan, tilja.
- Tilkomma*, påtet, lusa påtet. *Tilkommande*, påteje, mangeb.
- Tilkänna gifva*, tetetet, tluoíkotet.
- Til*, káik, lusa. *Til dess*, tassa, tassa ko. *Vara til*, kaudnoset, orrot. *Tils nu*, tan rajai. *Til fots*, wadsen.
- Tillaga*, tiwot, karwet, reidet, laget.
- Tillika*, akten, akta wiákoi, pald.
- Tillita*, maddet, wekkeb adnot.
- Tillopp*, tjåkenem, akti tjåggom.
- Tillra*, jollaret, wuolos kálket, skágkoret.
- Tillycka*, puodot, tappet, káptjet.
- Tillåta*, metetet, pajet, tiptet, loppetet.
- Tillåtelse*, loppe, metetem, pajem.
- Tillägga*, lassetet, lassatallet, ánetet.
- Tillämpa*, fjättetet, laget, lauketet.
- Tilmåle*, kaigalem, kaigotem.
- Tilnamn*, like namm, nabtesnam.
- Tilreda*, karwet, karwetet, reidet, laget.
- Tilreds*, karwes, reid, slådes. *Laga tilreds*, karwaft laget.
- Tilräcklig*, jákfos, nuokes, kutte álla.
- Tilräkna*, lokket, nammatet, taibetet.
- Tils*, tassa ko, tann rajai ko. *Tilsammans*, akten.
- Tilsats*, lasse, tuodde.
- Tilse*, wakfjot, káttjet.
- Tilskrifva*, taibetet, nammatet, kaigalet.
- Tilskynda*, puoktet, påtet takket.
- Tilsluta*, tappet, puodot, slagget.
- Tilslå*, meretet, nammatet, taibetet.
- Tilstoppa*, tappet, puodot. *Tilstoppa öronen*, peljit puodot.
- Tilstunda*, påtet, aldanet, kátikanet, lakkanet. *Tilstundande Högtid*, påteje påse peiwe.
- Tilstyrka*, kaukelet, kaukotet, hastet.
- Tilstå*, tåbdestet.
- Tilstånd*, wuoke, wijor. *Tilstånd, låf*, loppe.
- Tilstådja*, metetet, miádot, pajet, tiptet, loppetet.
- Tilställa*, waddet, luitet.
- Tilståndig*, taibek, fjättok.
- Tilstöta*, fäitet, fjáddet, tjåkenet.
- Tilsyn*, kátjo.
- Tilsåga en*, tåiwotet, jattet. *Tilsåga, förmana*, wakotet, áiwåtet. *Tilsågelse*, tåiwotes, jatek.
- Tilsätta*, piejet, tsegget. *Tilsätta, tillägga*, piejet, lassetet. *Tilsatt, piejetum, tseggetum*.
- Sfff 2
- Til-

Tiltaga, lassanet, ädnanet, autanet, auten
mannet, ånebun (fluorabun) fjaddet. *Til-
tagande*, auten manneje, fjaddeje.
Tiltagsen, jalo, kâmp, kutte i aros.
Tiltala, hâlaiddattet, hâleb takket, hâleb
waldet. *Tiltala*, *nâpsa*, fjârgot.
Tiltro sig, tuostet, wuoikelet, herdot.
Tiltrâda, alget, tjodtjotatjet. *Tiltrâda en
egendom*, tawereb adnegâtet, âdtjot. *Til-
trâde*, algem, pâtem. *Hafva tiltrâde
til*, pâtet âdtjot.
Tilverka, takket, tuojoheh.
Tilvita, kaigalet, wereb wuojet. *Tilvi-
telse*, kaigotem.
Tilvâlla sig, weldestallet, etjes wuollai keset.
Tilvâxa, fjaddet, ädnanet, autanet.
Tilökning, lasse, tuodde.
Tima, fjaddet, fâitet. *Time*, tim.
Timmelig, aikafats. *Timmeligen*, tane
wâraldesne.
Timmer, fluokk, tjâsk. *Timra*, timbertet.
Tina, suddet, fjâketet. *Snön tinar bort*,
piâula. *Tina*, *tunna*, tudno, skoldnjo litte.
Ting, âme, teiwes, ata, tigge.
Tinga, trawet, bonotet, tingot.
Tinne, padne, snjuttje. *Timningar*, kiâdatjeh.
Tjock, kassok, kassa, assajes, fuokes. *Tjock
bud*, assajes tuolje. *Tjockt våder*, mur-
kos talke, omakes talke. *Tjockhet*, assot,
assajeswuot, kasso.
Tjockna, assot, kassot, fuokot.
Tjockt, kasset, fuoket. *Tjockt med folk*,
fuoket almatjist.
Tjog, qwekte lokke.
Tipp, ketjats. *Örtipp*, pelje puoite.
Tisdag, tisdag. *Tistel*, tistel.
Titel, kall namn. *Titulera*, kallen nam-
mast muonet.
Titta, qwoulet, qwoulet, kâtjesset.
Tjuder, badde, tjanas. *Tjudra*, tjadnet.

Tjuf, fuol, fuolek. *Tjufnad*, fuoladem,
fuolawuot. *Tjufaktig*, tåpotakes, ni-
skotakes. *Tjufpack*, fuola fâle.
Tjugu, qwekte lokke. *Den tjugonde*,
qwekte lokkad.
Tjur, farwes wuokfa.
Tjuta, holwot, walot. *Tjutande*, holwom.
Tjäder, tjuktje.
Tjäll, låuta kâte, låutak.
Tjåra, tarwe. *At tjåra*, tarwet.
To, line. *Tobak*, tobak.
Toffla, låpa, låpates.
Tofs, tuoppa, tåppa.
Tog, kaino, resime. *Togna*, wattnet, wainket.
Tok, kaiwes, piâdak, perik, kajok, tajok,
taifok, skike, âiwe skikek. *Tokighet*, kai-
weswuot. *Tokigt*, kaiweslaka, piâdaklaka.
Tolf, qwekte lokke nalne, qwekte mubbe
lokkai. *Den tolfte*, mubbad mubbe lok-
kai. *Tolfman*, laut-âlma, tâlmanne.
Tolk, tâlk. *Tolka*, tâlket, tjâlgeslet.
Tom, koros, kuoros, tuobmes.
Tomt, kâte saije, aren saije. *Tomt gubbe*, fjuoje.
Ton, tjuojenes, laulotes, ton. *Hög ton*,
tjuojeles kiâl.
Topp, tjâkk, snjurtje, kârrek. *Från topp
til tå*, âiwe tjâkkest kitta pâske rajai.
Tordyffel, route kânk.
Tordön, atja raide, atjekutjen klibma.
Torstig, tarbaheje, niâdalats, hâjo. *Torf-
tighet*, niâdastem, hâjoswuot.
Torfva, tarfe, launje. *Torg*, târg.
Torka, kâiketet. *Torka af*, fakkartet, fik-
kot. *Torka*, kâikat, kâiko. *Torkas*, kâi-
ket, assnet, jagnet.
Torn, snjurtje, torne. *Torp*, utfes heimata.
Torr, kâike, assnes, jagnas. *Torrskodd*,
kâike juolki. *Torrvärk*, swarke latta-
si melt, qweis.
Torsk, wuona qwele, târrâsk.

Tos-

Tossa, tšuobbo.
Tota efter, tjuowot wigget, áhdet.
Traf, qwotsetem, tjuoskoin. *I traf*, tálwan.
Trafva, tálwasset. *Trafvare*, tálwes.
Trafve, fino, ámártes, háwke.
Trakt, paike, tafo. *Traktat*, nórto, litto.
Traktera, qwossotet, tuossotet piábmoi, jukkatet, plágot.
Trakta efter, wigget, rattjet, áiset, wainotet, wuorgnet. *Han traktar efter at stjåla*, suolatet káttja. *Trakta efter någon*, mubbeb piwtet. *Diktan och traktan*, wiggem ja waino.
Trampa, tuolmot, tálmot. *Trampa under fötterna*, juolki tálmot. *Trampning*, tuolm.
Tran, likse, nuorjo puoite. *Trana*, qworg.
Trappa, raideres, kárem káino.
Trasa, slibbro, slimpo. *Traft*, trafta.
Trasla, snárret, káselet akti.
Tratt, straktje, strakt.
Tre, kolm, kolmas. *Treenig*, kolmaktes, kolmaktalats. *Den tredje*, kolmad. *För det tredje*, kolmadeft.
Trefnad, arwem, tsáptsoim, murre.
Treflig, murre, murretes, hauskes.
Trens, badde, snuore.
Tresk, tárek, slinn, startek, trísk, jask, anatakes, áiwajes. *Treska*, startekwuot.
Tressa häret, wuoptit parkaltet.
Tretton, kolm mubbe lokkai, kolm lokke nalne. *Den trettonde*, kolmad mubbe lokkai.
Trifvas, arwat, murrítet, tsáptfot.
Trifven, áljok, pargar, pargales, áljok.
Trilla, pira járretet, skágkoret, skerrostet.
Trind, járbes, járbok.
Trippa, tjute kotji wadsetjet.
Trissa, sjuka, wárgo.
Triumph, widnek, widneken diet laulom.
Triumphera, wuolotallet, awotallet.

Tro, jakko, jakkoleswuot. *Man kan ej sätta tro til honom*, i le sunji jakkat. *At tro*, jakket. *Tro*, hálla före, táiwot, ussjotet. *Tro*, hafva förtroende til, jakket, tjárget, jakkob piejet, treustet.
Trogen, jakkokes, jakkolats, jakkoles.
Trolig, jakkates.
Troll, swikol, tráll. *Trolla*, náitot, qwopastallet, náitastallet. *Trollkarl*, náite.
Trollkona, qwopes. *Trollkonst*, náiteswuot, qwopeswuot.
Trolåfva, kihlatet. *Trolåfvad*, kihlatum.
Tropp, tákke, nauka, fuowa. *Troppar*, táro fuowa.
Troß, raido, kaudneh, kaudni kerrefeli.
Troß, tog, kassa káino.
Trots, hastem. *Trotsa*, hastet, áutjet.
Trot sig, etja radak, startek, tárek, slinn.
Trubbig, nolpo, nálos, nárom.
Truga, nagget, wuojetet. *Trug*, naggo.
Trumma, spä-trumma, kábda. *Trumma*, ráanna, kálkem káino, wuoignestem raika.
Trumpen, másketakes, mostos.
Trumpet, trumpet, tjuojenes reido, basun.
Trut, njuone, njaline, hamse.
Tryck, tjuorgem, tjuorgem reidoh. *Trycka*, táptjet, tedtet, tjuorget, trykket.
Trygg, jaskes, jalos, sáddos. *Tryggbet*, jaloswuot, jaskokwuot. *Trygt*, jaskeslaka. *Trygga*, jalostattet, jaskoken takket. *Trygga sig til*, jakkob adnet, áskaleb adnet, kartet, mubbest jasseb waldet.
Tryne, njuone, slabb.
Tryta, wadnonet, wailot, wanes orrot, wanes sjaddet. *Det tryter*, wanes le.
Trå, fluora wainon orrot, rattjet.
Tråd, károslak, laige. *Trådrått*, njuolga károslaki tsagge.
Tråda, tuolmot, tálmot, láideslet.
Tråg, trukke. *Degtråg*, daigen trukke.
 Sfff 3 Trå

Tråka, ådna pargob adnet, kråset, kilpot, killot.

Tråna, njuotset, suddet, suddatakest puotset.

Trånffuka, suddatak, råkkatak, futta.

Trång, kartjes, kartjok, paskes, nagges.

Göra trång, kartjotet, pasketet. *Blifva*

trång, kartjot. *Trångt nåt*, terkes (paskes) werbme. *Alt för trångt*, kartjebet pelest.

Trångmål, aktjas, kartjas, naggas. *Trångmål*, nõd, waneswuot, niåd.

Trå, muor. *Vedtrå*, tjålkes.

Tråverke, skuoke.

Trågård, muora garden.

Träck, slåntje, paik.

Tråd, muor. *Fålla tråd*, muorab werdet.

Tråda, låidet, låideset, wadset. *Tråda en åker*, åkereb åjotet. *Tråda fram*, lakkamet, aldanet, påtet lakkabusi. *Tråda, sticka in*, tfaket. *Tråda i en nål*, fjalmetet. *Tråde*, åjotum åker, åjewes jård. *Lägga i tråde*, åjotet.

Tråffa, kaudnet, teitet, teiwetet. *Tråffa in*, fåitet, fjaddet. *Tråffas*, kaudnoset, kaudnetet, wuoidnesattet. *Tråffning*, tåro, tårostallem.

Trågen, faure, wainok, åljok. *Tråget*, alo, inta, åljost, påddålok. *Trågenhet*, åljo, waino.

Trål, ikkates fwaines, akten åiwe teudnar. *Trålaktig*, fwainalats. *Tråldom*, fwainalatswuot.

Trånga, nagget, Gappet, tragget, tåptjet.

Trånga om, tarbahet, niådaftet, liwtet.

Trånga, bringa i trångmål, naggasi puoktet. *Trånga, plåga*, waiwetet, wuorrafattet.

Trångd, naggetum, wuorraftattum, niådaftum.

Trångta, hamostallet, wainotet, halitet, uftotet. *Trångtan*, waino, ufto, halitem.

Tråsk, jaure, jaurats, pluewe, laddo, kiåwa.

Tråta, pålket, pålkatjet, ritet, wittjot.

Tråta, kif, pålko, stinke, rito, wittjo.

Tråtosam, påkales.

Trög, kålkos, wuonjas, laike, faines, astos, tuomes. *Trög, ovillig*, tårek, kutte i nali fitta.

Tröja, like kerde, ånekes kaptats.

Tröska, trusket. *Tröskel*, fjålma.

Tröst, jasketes. *Tröst, förtröstan*, treuft, jalostallem, jaskeswuot, tårwo, åskal. *Trösta*, jasketet. *Trösta på*, tårwot, tårwo-stallet, åskaleb adnet, tåijet. *Han tröstar på sina krafter*, famoites tåija.

Trött, kiåudom, kiåwanum, fillom, liwak.

Trötta ut, kiåudatet, fillotet. *Tröttna*, waipet, kiåudet, kiåwanet, fillot, wiefsetet, liwot. *Tröttbet*, kiåudes, fillos, kiåudem, waipem. *Tröttfam*, filloteje, kutte waipeta.

Tubba, nollotet, allotet, fluoket, hullertet.

Tufva, påldne, måkt. *Tufvig*, påldnajes.

Tugga, fluosket, kasket. *Tuggor*, fluoskateseh.

Tukt, pakkatem, pakkates, åiwåtes. *Tukta*, pakkatet, tiwot. *Tukta med ris*, fwaskot.

Tuktig, kysk, skuornes.

Tull, tull. *Tulla*, tulleb makset.

Tum, tumme, pelge.

Tumla, wåutjetet, jolloret. *Tumla, vältra*, jollertet.

Tumlare, kokse, kokfats, bågar.

Tunder, tuowle, niwfa.

Tung, losses, lossok, leulok.

Tunga, njuoktjem. *Tunga, börda*, nåde, maifa, lossed. *Tungomål*, kiål.

Tungspån, spadne.

Tungel, mano, ask. *Tungelskifte*, mano kask.

Tunn, affetes, niarbes. *Blifva tunn*, niarbot. *Göra tunn*, affetet, niarbotet.

Tun-

Tunna, tudno. *Halftunna*, tudno lakke.
Tupp, wuentfan ärres. *Tusend*, tusan.
Tuska, lodnot, lodnotallet.
Tussa, hoskotet, autjet.
Tut, tjuojetem tjärwe. *Tuta*, tjärweb tjuojetet.
Tvagen, passatum, låtjotum, laugotum.
Tvedragt, rito, pålko, ofåmeswuot.
Tvesaldig, qwekte kerdos.
Tveggebanda, qwektelakafats, qwektelakats.
Tvebugsen, juoreje, qwektafalleje.
Tveka, juoret, qwektafallet, qwekten juoren
 orrot. *Tvekan*, juorem, qwektaladdem.
Tveklufven, fluoptjo, fuorgek.
Tveklöfvad, fluoptjo qwepperi.
Tvetalig, qwekte håleb adneje, kutte qwek-
 te håleb walda.
Tvetydig, kutte qwekte laka matta tjälge-
 flowet. *Tvetydig i tal*, kutte i njuolg
 uffjolmebs håla.
Tveäggad, qwekt autjok.
Tvisla, juoret, qwektafallet, qwektaladdet.
Tvisfel, *tvisfvelsmål*, qwektafallet, qwektaladdem, juorem. *Tvisfelaktig*,
 qwektafalleje, juoreje.
Tvilling, juomits.
Tvina, *se tråna*.
Tvinga, nagget, wuojetet.
Tvinna, kerdot, kerdotet. *Tvinnas*, keb-
 branet.
Tvist, rito, pålko. *Tvist*, ritet, ritelet,
 kårretet, pålkatjet. *Tvistig*, ritemes, kut-
 te pira rito le. *Tvistig jord*, rito jård.
Tvungen, naggaitowum, niädaflowum.
Blifva tvungen, wirtet, liwtet, naggai-
 towet.
Två, *tvånne*, qwekte. *Endast vi två*,
 måi qwektak. *Två gånger*, qwekten
 aiken, qwekte palen.
Två, *tvåtta*, passat, passatet, låtjot, laugot.
Tvål, saipo. *Tvåtta med tvål*, saipoin passat.

Tvång, naggo, naggem. *Genom tvång*,
 naggo tjada.
Tvår, tåres. *Tvår*, *ogin*, tårek, råskes.
Tvårhet, råskeswuot, tårekwuot. *Tvårs-
 före*, tårafi.
Tvårt, rafta, tårafi. *Tvårt emot*, wuo-
 ste, puott.
Tvått, passatem, passalwas. *Tvåtta*, pas-
 satet, passat.
Ty, jutte, jukte.
Tycka, tåiwot, uffjotet, adnet. *Så tycker
 jag*, naute mon anab. *Tycka om*, likot,
 puoraken adnet, etset. *Tycka om sig*,
 åiwaftallet, raggofallet. *Tyckas*, wuoid-
 not, adnetowet. *Tycke*, tåiwom, uffjo-
 tem, likom. *Tycke, utseende*, wuoke,
 muoto. *Tyckmycken*, kårsk.
Tyda ut, tjälgesfi, qworkotet, kreinet.
Tydelig, kreinok, qworkok, tjälget, tjäl-
 gok, wuoidnos. *Tydeligen*, tjälgesfi.
Tyg, karwos, kådho, strud. *Tyg, ting*,
 åme, ata, kaudne.
Tygel, labtje, pagge. *Hålla i tygel*, siwret.
Tygelfri, etja radak, weiteles, luowes.
Tyna af, nokket, utfanet, fuomket, ka-
 tot, faggot.
Tyngd, tåddo, lossed, maifa.
Tyrann, tyrann. *Tyrannifera*, tåmåtet
 ko tyrann.
Tyre, torrved, tarwas muor, sfakkeles muor.
Tyst, sfawotes, sfawot, håletebme. *Var
 tyst*, orro sfawot. *Tyst (interj.)*, sah.
Tysthet, sfawoteswuot.
Tysta ned, sfawotattet, pieltot. *Tysta ned
 en sak*, kåbdotet, tjåket. *Tystna*, sfawo-
 tet, håleimefi orrojet.
Tå, tjute. *Stå på tå*, tjute ketji tjodtjot.
Tåg, kaino, resime, tåke. *Tåg, resa*,
 mannos, laido. *Tåga af*, kånobs wuol-
 get, mannet wuolget.

Tåg-

Tåglig, se toglig.

Tåla, kiertet, killet. *Tålamod*, kiertieswuot.

Tålig, kierties. *Tåligt*, kiertiesikt.

Tång, past. *Tång på en knif*, pådnos.

Tår, bitta, binna, njoigotes. *Tårar*, kad-njeleh. *Fålla tårar*, kadnjelit pestet.

Täck, tjabbe, tjabbak, wuokok, likokes.

Täckbet, tjabbakwuot, wuokokwuot.

Täckä, kåptjet, låutet. *Täckelse*, kåptjes.

Täckas, likot, sittet, wuokahet.

Täcke, krano, rano, kåptjes, kaptjes.

Tådan, tåbbelt, taste, tatte saijest.

Tåfla, kahtjen takket, paldestet, ritelet.

Tålja, lokket, reknot. *Tålja med yxe eller knif*, wiåret, wuolet. *Tålj-yxe*, wiårem akijo. *Tålj-knif*, wuolem kulke.

Tålt, låuta kâte, låutak.

Tåmja, tabmet, tamet, låjotet.

Tåmmeligen, adnest, aimo, málked.

Tånja, fadtet, wanatet, feigetet.

Tånka, uffjotet, taiwot, jurtet. *Tånka, begrunda*, ajatallet, grudnot. *Tånka sig til*, aikot, kiåket, uffjotet. *Tåppa*, puodot, stagget.

Tåra, pårret, låptet, pårreltattet, nokketet. *Tåras bort*, fuddet.

Tåt, puonghak, tiktok, lauk. *Tåt skog*, fuokes wuome. *Tått kåril*, tiktok litte.

Tått born, puonghak tjårwe. *Tåtthet*, tiktokwuot. *Tått*, fuoket, lauk, pald ja pald.

Tått, ofta, taiwai. *Följa tått efter*, tassna mangelak tjuowot.

Tåtting, tsitsok, tsitse, tsitsokats.

Tõ, njatso, njatso talke, slibdse. *Tõa*, njatlot.

Tõcken, murko, rusn, kasad. *Blifva tõcknigt*, murkob takket.

Tõfva, wuordet, wuordatallet, kånoket, stuoldot, ajanet, wippet.

Tõgd, gifva tõgd, wattnet, metatallet, wainket, lådtjeket.

Tõlper, kuife, skuife, tjuktje, dumbek.

Tõm, labtje. *Hålla i tõmarne*, labtjist adnetet.

Tõmna, tuobinet, korosinattet, korosen takket, korkelet.

Tõr, torde, taida, matta, kanske. *Tõr hända*, weja-åbbå.

Tõras, tuoslet, wuoikelet, herdot.

Tõrne, tleskes muor, tõrne.

Tõrst, kåikelwas. *Tõrsta*, kåiket, tjatseb kåiket. *Tõrstig*, kåikeje, kåikemen.

U.

Udd, njuone, snjuttje, ketje. *Knifsudd*, nipe ketje. *Uddig*, snjuttjok.

Udda, like, ojebd. *Udde*, niarg.

Uf, lidno, jippa.

Ugla, ija juglo, ija skuglo. *Ugn*, wuobdne.

Ulf, feiepeg, stakke, stalpe, kumpe, kumpek, krumpe, qwotlanje, warg.

Ull, ullo. *Ullgarn*, ullo laige.

Umbåra, likotet, mattet tapta orrot.

Umgå med, brukot. *Umgås*, akten wiesot, kradnastallet, qweibmen adnet. *Umgänge*, kradnastallem, fäls.

Umgålla, kiertet pätet, qweddett, makset.

Undan, erit. *Gå undan*, pateret.

Undandraga sig, kesatet, i miwwet, nadot.

Undanhålla, adnelet, tjåket.

Undantaga, tjuoldet, ratket, färretet. *Undantag*, tjuoldem. *Undantagandes han*, fodn wall i.

Under, undervårk, auto, åuto, kåkfos åme, undar.

Under, inunder, wuole, wuolen. *Underresan*, mannem måkken, mannaten. *Slå under sig*, wuolases keset. *Under tijo år*, utseb ko lokke japeh.

Underbar, autos, imalats, kåkfos.

Underdånig, wuollekats. *Underdånighet*, wuollekeswuot.

Under-

Undergång, hâkkanem, hâwanem, peisko.
Verldenes undergång, wâralden nokkem.
Undergå straff, straffeb âdtjot.
Underhåll, hâldek, kâst, kâstek, paijas adnatus, wiesom nare, neste, piâbmo. *Underhålla*, piâbmet, fedet, hâldet, kâstet, paijas adnetet.
Underkasta sig, etjebis wuolai waddet, piejetet. *Underkasta sig Guds vilja*, etjebis Jubmelen wiljon met sjâttetet, Jubmelen lagatafi litatet.
Underkufva, njeitet, widnet, âisot, wuolai puoktet, nalet, tâjet.
Underlig, autos, imalats, kâkfos.
Underlif, tjâiwe.
Underliggande, wuolen orroje, kutte wuolen le.
Underlåta, orrot pajet, tiptet nauk. *Jag skal ej underlåta*, ib kalk mangas orrot.
Underlågga, wuolai piejet. *Underlagd*, wuolai piejetum.
Underrätta, pakkatet, âiwâtet, skolet, âppetet, lâretet, tetetet. *Underrättelse*, pakkadem, âiwâtes, âppetus. *Blifva underrättad*, tetet âdtjot.
Undersam, autohaddeje, autoheje.
Underskrifva, wuolai tjalet, nammabs wuolai piejet. *Underskrift*, wuoleltes tjaleg.
Underslef, tare, pettem, pettogeswuot, kânst.
Underst, den underste, wuolemus.
Understundom, muttemin, muttem pali.
Understå sig, tuostet, wuojkelet, herdot.
Understålla, nakkelet, radai piejet.
Understödja, wekketet, wekkatallet, tutet, tuoddet. *Understöd*, tuodde, tutek, tntem, wekke.
Undersåte, wuollelats, kutte mubbe wuolen le.
Undersåtsig, wuollekes ja kâssok.

Undersöka, âtsfâtet, jâskotet, katjatet, ranlakot, âtsfâl waleb takket. *Undersökning*, âtsfâlwas.
Upskåra, paijas tjuoppet, tjuoppet, ratet, fluoptjet.
Upskôrta, kâtsfaldet, auweb tjadnet.
Upslag, puddestak. *Upsluka*, niâlet, niâlelet.
Upsnappa, tâpot, katotet, pikset, wuolgetet.
Upspana, jâskotet, âtsfâtet, âtslet, snuogget, qworet.
Upspinna, kaudnetet, skârgelet.
Upspringa, paijas tjâuhletet, paijas pâtet, wâddaset.
Upstad, landa qwouteles stad.
Upstiga, paijas tjuodtjelet, paijanet, kâret, paijas wadset. *Upstå*, tjuodtjelet, paijas tjuodtjelet. *Upståndelse*, paijas tjuodtjelem.
Upstålla, tsegget, paijas tsegget. *Upstållt*, madhas. *Göra upstållt*, madhet, arostattet.
Upsvâlja, niâlet, niâlelet. *Upsvâljas*, niâletallet.
Upsyn, muoto, tjalmeh. *Vacker uppsyn*, tjabbes muoto. *Elak uppsyn*, wâstes tjalmeh.
Upsyningsman, kâttjeje, kattar, stiwrar.
Upsât, aikom, ussjolmes. *Med fullt upsât*, âlles ussjolmasin. *Upsâtlig*, upsâtligt, âkto, miâlanâkto.
Upsåga, heitet, kattjetet, kâinobs luitet.
Upsätta, tsegget, paijas piejet. *Upsätta en skrift*, kirjeb tjalet.
Upsöka, âtslet. *Upsökt*, âtsletum.
Uptaga, paijas waldet. *Illa uptaga*, pahan waldet. *Uptaga för sit barn*, mananes waldet.
Upte, puoktet fram, wuofetet.
Uptekna, tsekkotet, paijas tjalet, kirjai tjalet.
Uptog, kaudnetem, pargo, kânstertem.
Uptukta, pakkatet, âiwâtet, paijetet.
Uptäcka, pikotet, paijetet, tetetet, paijas puoktet.

T t t t

Uptån-

- Uptända*, tfakketet, tfakkajattet, puolajattet.
Uptänka, kaudnetet, takkotallet, skärgelet, diktet, takket.
Upvakna, kätfejät, wuoritet, jeretet.
Upvakta, äppet, puorastattet, teudnot, fwaineflet.
Upvälla, abbeset, tuoltet pajas, pättafet, wäddafet.
Upväxa, fjaddet. *Upvuxen*, fjaddom.
Upvisa, wuofetet, wuoidnetet, anti puoktet.
Upväcka, räffot, päktet, kåskot.
Upvädra, hapfet, njuonotet, njuonotallet, fnuogget, piäggeb ädtjot, fnudtjet.
Upvärma, läggetet, paketet.
Upägga, äutjet, padtjet, kiddotet, hofkotet.
Upåta, pärret, läptet.
Upöfva, harjetet, läretet. *Upöfvas*, wuokatet.
Ur, klåkk, tim klåkk.
Urbota, kutte i le tiwom meren, kutte i tiwotatte.
Urgammal, fupfa palafats, åbme palafats, tollots, haiket åbme.
Urminnes, kåffa almats i muite.
Urmodig, heitak, tollots tjårdai takkatum.
Ursinnig, piädak, taifok. *Vara ursinnig*, piädet.
Urskilja, tjuoldet, juoket, rajetet, åtfåtet.
Urskild, preutak, tjuoldetum. *Urskillning*, jerbme, jerbmostallem, wuoidnetem.
Ursprung, algo, maddo.
Ursåhta, kåbdotet, jedet. *Ursåhta sig*, fwikkeftet, fwåkkot.
Urtima, autel påddåfats. *Urtima ting*, färta tigge.
Urval, heitates. *Urväder*, qwoldo.
Ufel, waiwes, waiwan, hājos, armes. *Ufeling*, hājo, kånne. *Ufelhet*, waiweswuot, hājoswuot. *Ufelt*, waiweslaka.
Ut, ulkos. *Gå ut*, wadse ulkos. *Utifrån*, ulkot.
- Utan*, wana, apta, tapta. *Utan*, men, wala, ainat, mutta. *Utan*, om icke, jus i. *Utan-lås*, ulko-lase. *Utanskrift*, pajeltes tjaleg. *Utanifrån*, ulkot. *Utanpå*, ulkold, ulkolest. *Utanföre*, ulkolen, ulkon.
Utarbeta, takket, parget, ållet.
Utarma, aptfa hājon takket, puodfotet.
Utbedja, adnot, anotet, maddet, madtartet.
Utbetala, makfet. *Utbetalt*, makfetum.
Utbjuda, falet, faletet. *Utbuden*, faletum.
Utblotta, se utarma.
Utbreda, luobbot, luobbotet. *Utbreda sig*, widanet, luobbitet.
Utbrista, luoddenet. *Utbrista i ord*, hālegåtet, fardnogåtet. *Utbrista i tårar*, tje-ron luoddenet, kadjelijit pestet.
Utbryta, ulkos tåjet, erit tåjet.
Utdela, juoket, åfit waddet.
Utdrifva, ulkos wuojetet, jagot, kaitetet.
Utdrägt, kukkalaslem, wippem, ajanem, mangotallem.
Utdunsta, wuoigneflet.
Utdödd, jabmam, nokkom.
Ute, ulkon. *Utifrån*, ulkot.
Uteblifva, katot, fåggot. *Uteblifvande*, katom.
Utelemna, lappet, wafet, orrot pajet, qwodet.
Utfall, ladem. *Göra utfall*, ladet.
Utfara, ulkos mannet, ulkos wadfet. *Utfara illa med någon*, mubbeb laitet, pa-has hāleb mubben pira waldet, skabinet.
Utforska, åtfåtet, åtfål wafeb adnet, jåskotet.
Utfärda, rajet, faddet, ulkos rajet.
Utfåsta, tåiwotet, tjārga jattet, kiffjelet.
Utföra, ållet, ållaft puoktet, ulkos tåiwot, ulkos wuolgetet. *Utföra rykte*, faken wuolgetet. *Utförs-gåfvor*, tjeppeswuot hālet.
Utföre, wuolos. *Det bär utföre*, meto fjadda.

Utför-

Utförilig, alles. *Utförilig berättelse*, tikka sak. *Utföriligt*, allast.

Utgifva, ulkos waddet. *Utgifven*, ulkoswaddetum. *Utgift*, takkalwas, mi ulkoswuolga. *Utgift och inkomst*, mi ulkoswuolga ja sifa pata, welke ja makso.

Utgjuta, ulkos njorkotet, kälketet. *Utguten*, ulkos njorkotum, kälketum.

Utgrunda, ajatallet puoreft, åtlåtet, grudnot. *Som ej kan utgrundas*, massan almatjen miåla i jakfa.

Utgröpa, kåppet, kåppeb takket. *Utgröpt*, kåppe, wuowdek.

Utgå, ulkos wadset, ulkos pätet. *Slågten är utgången*, parad le nokkom. *Utgående*, ulkos manneje. *Utgång*, nokkem, nokkem lake.

Utgöra, takket, fjaddet, tjåggot. *Det utgör mycket*, ådnak tasse fjadda. *Utgöra skatt*, wiårob makset.

Uthungra, nelgotet, nelgen kåddet.

Uthårda, killet, pintet, pissut, flaket, kierdet.

Uti, sis, sisne, sin, sinne. *Uti vattnet*, tjatsefne, tjatsen.

Utkast, menster, skåwe. *Göra utkast*, menstereb takket.

Utkasta, ulkos palkestet, erit flawot.

Utkommen, *blifva illa utkommen*, aroset, kartjasi pätet, njådai fjaddet.

Utkomst, wiesom nare, birgesnok.

Utkora, waljet, faldet. *Utkorelse*, waljem. *De utkorade*, waljetumehi.

Utlaga, takkalwas, wiåro, skatte. *Extra utlagor*, like wiåro, mangeltes pednik.

Utlåsta, korosmattet, skippeb jalla wadnaseb tuobinet.

Utlefvad, kutte alderebs juo le wiesom, harbmat wuoras.

Utleta, åtset. *Utleta sanningen*, fadnaseb åtlåtet.

Utlåfva, tåiwotet, jattet. *Utlåfvad*, tåiwotum.

Utlåta sig, ulkofet, hålet, ussjolmitas pikotet.

Utlägga, tjålgestet, qworkotet, kreinet. *Utlägga, göra vidare*, kaljetet, kåbdetet, widetet. *Utlägga nåt*, jåddetet. *Utläggning*, tjålgestem, kreinem.

Utländsk, kutte átja landest le, ammas. *Utländsk man*, ulko riken ålma, mubbe landen almats.

Utlånga, kukketet, kukkebun takket, jåtket.

Utlård, tjada lårdek, alles mattak.

Utlöpa, wåddaset, kälkitet. *Utlöpa, affegla*, pärjesten wuolget. *Tiden är utlupen*, aike le wafam.

Utlösa, tjåutet, lådneftet, lådnafeb waddet.

Utmärk, metse, wuobme, aleh.

Utmatta, fillotet, kiåudatet, famoît tåjet, waipetet. *Utmattas*, fillot, waipet, kiåudet, kiåwanet, kattjet.

Utmårgla, famotuttet, famoît tåjet, lassjotet. *Utmårglas*, famotowet, lassjot. *Utmårglad*, famotowum, lassje, addates.

Utmärka, tluoikotet, wuofetet, pikotet, märkotet, eretet, wittestet, wittab piejet.

Utmåta, laga tflagge welkeb tåpot, makfob laga tjada waldet. *Utmåta, måta*, måtet, fuldet.

Utmönstra, tjuoldet, faldet, heitet. *Utmönstrad*, heitak, faldek.

Utnåmna, nåbnet, nammatet, tsekkot, muonet. *Utnåmnd*, nammatum, muonetum, nåbnetum, tsekkotum.

Utom, förutan, paldelen, wana. *Utom, utanför*, ulkolen.

Utplåna, waskot, erit waskot, friwket, katotet, erit njamet.

Utreda, reidet, karwet, rajet, reddot. *Utreda, förklara*, kreinet, tjålgestet, qworkotet, puoikaldattet.

Utrikes, ulko riken, ammas, mubbe landen almats.

Utrop, tjuorwom, faletem. *Utrop*, *berom*, maino, rampo. *Utröpa*, tjuorwot, kiljot, tetetet.

Utrufta, wärjoi karwet, reidet, laget, wärjoit reddot, wärjotet. *Utruftad*, wärjotum, karwetum, reidetum.

Utrymme, faije, juolleswuot. *Utrymma*, faijeb takket, korosmattet, tjaketet.

Utråkna, meroflallet, lokket, arwatallet, jerbmostlallet. *Utråkning*, meroflалlem, jerbmostallem, reknig.

Uträtta, takket, ällaft puoktet, älletet.

Utröna, *utforska*, ätätet. *Utröna*, *erfara*, äitset, tåbdet, wuoptestet, elwet, elwetet.

Utsaga, lardnom, hälem, wittenastem.

Utse, waljet, kättjetet, faldet, ätset.

Utfikt, *utseende*, kätjeflak, wuoidnem. *Efter alt utseende*, almatji wuoidnemen melt. *Utseende*, *anseende*, wuoke, muoto.

Utskicka, ulkos rajet, rajet, faddet. *Utskickad*, faddetum, rajetum.

Utskifta, juoket, älit waddet, juokob takket.

Utskjuta, ulkos nakketet, ulkos häiketet.

Utskjuta en båt, wadnaseb nakkelet. *Utskott*, heitates. *Utskott*, (*arbitrorum confessus*) kerrew, kerre kâte.

Utskrapa, erit waskot. *Utskrapad*, waskotum erit.

Utskrifva, tjalegin puodgestet, tetetet. *Utskrifva utlagor*, talkalwasit piejet. *Utskrifva ur läran*, läro faijefit luitet.

Utskuren, fatsetum, fargotum, fuoggetum.

Utskuren, *snöpt*, kasket, kasketum, galdak.

Utskylder, takkalwas, skatte, wiäro.

Utskåmma, skabmet, laitet.

Utslag, dobmo, duobmo.

Utsluta, tjuoldet, patsetet, qwodelet, äfetaka takket. *Utsluten*, tjuoldetum.

Utslåcka, jaksetet, jaddetet. *Utslåckt*, jaksetum.

Utslåpa, ulkos wæstet, ulkos keset.

Utslåppa, ulkos luitet.

Utspana, jäskotet, ätätet, qworetet.

Utsprida, faken wuolgetet, päijen adnet, almotet. *Utspridas*, widanet.

Utspråk, häla lake, hälem tjärd, kiäl.

Utspy, ulkos wuokset, tjället.

Utsstaka, märkotet, wittet, wittait pärdet.

Utssticka, tjälet, fatset, tjuoggot.

Utsstoffera, härwetet, hewoken takket, tjabbotet.

Utssträcka, fadtet, wanatet, wattnetet. *Utssträcka sina armar*, kätitas kalget. *Utssträcka sig*, fadtjefet.

Utsstryka, erit waskot, waskot, striwket.

Utsströ, pira fajet, päddet, pira palkestet.

Utsstyra, *gifva hemgift*, rajet, rajob wad-det, rajoin rajet.

Utsstå, killet, kiertet, qweddert, tjenot.

Utsstålla, ulkos piejet. *Utsstålla möte*, littob takket kaudnetebmai. *Utsstålla en wiß dag*, peiweb piejet. *Blifwa illa utståld*, fuoppai pätet, niädai fjaddet, aroset.

Utsstånga, tflagget, tflappet, ulkos tflagget.

Utsståta, ulkos häiketet, ulkos nortetet, ulkos riwket, ulkos tjasket.

Utsvälta, nelgotet.

Utsåde, fajo, fajo kårdne.

Utsåga, hälet, ulkos hälet, jättet, lardnot.

Utsätta, meretet, piejet, fätob piejet. *Utsätta pris*, arwob piejet. *Utsätta en wiß tid*, wittes päddet piejet, wittes päddi littotet. *Utsätta nåt*, werbmit jaddet.

Utsöka, waljet, faldet, ätset, kättjetet. *Med lagfart utsöka*, laga tflagge wainotet.

Uttaga, ulkos waldet, ulkos täpot.

Uttal, hälem lake, kiäl. *Godt uttal*, puorak kiäl. *Uttala sin nöd*, niädebs tjuojet.

Utter, tjäura, tjeures.

Uttor-

Uttorka, tšakotet, káiketet. *Brunnen är uttorkad*, ajek le tšakom aptša.
Uttrycka, tšuoikotet, puoikaldattet, tetetet.
Uttryckelig, puoikos, qworket, tšalg.
Med uttryckeliga ord, tšalga pakoi. *Uttryckeligen*, tšalgefikt, njuolga.
Utrötta, fillotet, kiáudatet, waipetet, famoit tšajet. *Utröttas*, kiáudet, kiáwanet, waipet, fillot.
Uttyda, tšalgestet, kreinet, qworkotet. *Il-la uttyda*, paha pelai tšalgestet, tjuolot jargestet. *Uttydning*, tšalgestem.
Uttåg, ulkos wuolgem, utšes kirjats.
Uttänja, fadtet, wanatet, tšagget, kaljetet.
Uttöma, korosinattet, tuobinet.
Utvald, waljetum, waljek, faldetum. *De utvalde*, tah waljetumeh.
Utvekla, seigetet, luobbet, rappet.
Utvidga, widetet, kaljetet, fluoretet, kábdetet, wuowot. *Utvidgas*, widanet, wuowanet.
Utvisa, wuofetet, tšuoikotet. *Utvisning*, wuofetem.
Utväg, káino, tarbme, rade.
Utvälja, waljet, faldet.
Utvärtes, ulkoldes.
Utväxla, lodnot, lodnotallet, málšotet.
Utöda, audet, auden takket, láptet.
Utöfva, takket, parget. *Utöfning*, takko, pargo.

V.

Vacker, tšabbak, tšabbe, fauro. *Vackert*, tšabbakit, tšabbast.
Vackla, šimpeldet, šutatallet, kiwtjeltet.
Vad, kalem, kala, tšarra. *Vad (sponsio)*, wáto. *Slå vad*, wátot. *Vada*, kalet.
Vad til högste domstol, nakkelem áiwab lagai, áiwab lagen katjatem.
Vagga, kátka, kátkem. *Vagga barnet*, manab wuottotet, manab šokatet.

Vagn, wagn, wuojem reido járraltaki.
Vak, hál på isen, šudde, labla, jaurates.
Vaka, kátšet. *Vaken*, kátšeje, kátšemen.
Han är vaken, kátšemen le. *Vakna*, kátšajet, jeretet. *Vaksam*, kátšeje, morres.
Vakta, kattet, waken tšodtjot. *Vaktare*, kattar. *Vakt*, katto, kattem.
Vaktel, pradgo, paggo, pággo.
Val, waljem, faldem, waljetallem.
Valfart, ammas mannos, kukkes mákke.
Valka, tuopet. *Valkad*, tuopok.
Vall, škans, wall. *Vall, betesmark*, qwotoim šaije. *Gå vall med boskap*, qwototet, reinohet. *Vallbjon*, qwototeje, reinoheteje. *Vallak*, galdak tšamp, káškek. *Vallaka*, kášket, galdet.
Valmar, wadas. *Ryskt valmar*, karjel wadas, tuopok.
Valp, áddák. *Valplats*, táro šaije.
Vamb, tšáiwe. *Vambfett*, lepfos.
Van, harjanam, wuokatum. *Vi äro vane at så göra*, naute lepe harjanam takket. *Vana*, harjanem, wuokatem.
Vanartig, paha nalek, tiškepelak. *Vanart*, pahas nale, pahas lake.
Vandel, wiesom, wiesom lake. *Handel och vandel*, ášessem.
Vandra, mannet, wandertet, matkošet.
Vandring, mannem, wandertem. *Vandringssman*, wanderteje, farolats.
Vanfrågad, pahas ohim, paha šak, laito. *Vanfrågadad*, šaki alimats, kutte le šaki wuolen.
Vanför, šabmales, hášo, omeuda.
Vanheder, škabmo, háppa. *Vanhedra*, škabmet, albetet. *Vanhederlig*, škabmokes, škamos.
Vank, walpe, laito, maine. *Utan vank*, laitotak, walpetak.
Vanka, tuoi tuoko mannet, kiwtjeltet. *Vanka, finnas*, wankot, kaudnošet, ádtjošet.
T t t t 3 *Van-*

Vankelmodig, juoreje, målsotakes, qwek-taſtalleje.
Vanlig, harjanam, harjetuptum, alo. *På vanligt ſätt*, kokte le harjetowum.
Vanmågtig, famotebine, kiäudeje, ſilloje, waipeje, njuotſeje. *Blifva vanmågtig*, kiäudet, waipet, kiäwanet, ſillot.
Vanna, kårdne rainetem káiwo, tjaskem káiwo. *Vanna ſåd*, kårdneb rainetet.
Vanpris, ila albes arwo, ilak utſes arwo. *Komma i vanpris*, ila albot, arwoſt kattjet.
Vanrykta, pahas ſaka wuolai puoktet, ſkabmet, laitet.
Vanskapa, waſtotet, waſten takket. *Vanskaplig*, waſtes, råbmes. *Vanskaplighet*, råbmeswuot, waſteswuot. *Blifva vanskaplig*, waſtot.
Vanskelig, tåſſjes, tåſſjaneje, målsotakes.
Vanſlägtas, aitigiſt tjajanet, aitigiſt preutet. *Vanſlägtig*, kutte i le aitigi melt.
Vant, fats, fatſa, wats.
Vantrifvas, ſurret, i nali arwat, i murritet, i tſåptſot. *Vantrefnad*, ſurrem.
Vantro, epejakko, paito jakko, kaiwes jakko. *Vantrogen*, kaiwes jakkob adneje, påſtot jakkeje.
Vanvettig, wadna miälak, miälalakkak, miälatebine, kaiwes, äiwe ſkike.
Vanvörda, tåſſjen adnet, paijel kättjet. *Vanvördnad*, tåſſjen adnem, paijel kättjem.
Vanåra, ſkabmo, håppa.
Vapen, warjo, wårjo. *Vapenhvila*, rafe ådneles påddi.
Var, ſäi, ſwale. *Varas*, ſäjjet, njuouſet.
Var, bolſtervar, jäwa line, bålſter line. *Var*, varſam, wahrok.
Vara, kalwo, wahro, åſas. *Vara, förblifva*, orrot, ſlaiket, pintet, tſeudſet. *Vara til*, kaudnot, orrot. *Stadigtvarande*, ikkates, orron orroje. *Varelse*, orrom.
Vara ſig, ſäjjet.

Vara, taga vara på, kättjet, kattet. *Taga ſig til vara*, kattetallet.
Varaktig, kutte kukkeb pinta, nannos. *Varaktigt*, tjårg, nannof.
Varda, ſjaddet.
Varf, kerde, måkſem, wuorw.
Varg, ſtalpe, ſtakke, warg, qwoſſanje, ſeipeg.
Varkunna ſig öfver, arkalaſtet, armalaſtet.
Varm, piwales, lägges. *Blifva varm*, låganet, luketet, piwajet. *Varme*, piwal, pak.
Varna, wakotet, wahrotet. *Varnagel*, varning, wakotes.
Varp, ſuoppem laige. *Varp*, notvarp, warpe. *Varpa*, keutem kaino. *At varpa*, keutet, weſſet.
Varsam, wahrok, wahrokes. *Varsambet*, wahrokeswuot, kattem. *Varsamt*, wahri, kattemin, wahrokeslaka, tjeppet.
Varſe, bli varſe, aiſet, wuopteſtet, wuoidnet. *Jag blef ej varſe*, idtjib addegar.
Vaſe, tjagge, kippo.
Vaſka, paſſat, paſſatet.
Vaſſ, ruoko, njolgo, ſkuotto.
Vaſſla, miſſu, tjatſe blandek.
Vatten, tjatſe. *Vattenaktig*, vattufull, tjatſajes, tjatſeſt teuwas. *Vattufot*, tjatſe puotſelwas. *Vattufall*, qwoik. *Vattenlågga*, tjatſet. *Det ſmakar af vatten*, tjatſit. *Vattubryn*, tjatſe kårrek. *Vattenlös*, tjatſetes. *Vattu-hvirfvel*, ſrawe. *Vattu-åder*, tjatſe åra.
Vattna, tjatſin tåbbotet, låktet, tjatſetet, tjatſet, tjatſahattet. *Vattna boſkap*, tjatſeb buwai jukkatet. *Vattnas*, tjatſalet, tåbbot.
Vax, wax. *Vaxa*, waxin wuoitet. *Öronvax*, pelje kaſſe.
Veck, lanja, torino, margna, kuopaldak. *Göra veck*, margnot, ſnårret, kuopet.
Vecka, wakko.
Veckla ihop, akti kåſelet, akti matſot.

Ved,

Ved, muor. *Vedtrafve*, muora fino.
Vedbränna, qwofmot. *Vedbränd mat*,
 qwofinom piábmo.
Vederbörande, kutton widno le, kutte ber-
 ri. *Vederbörlik*, taibek, fjáttok. *Veder-
 börligt*, rektolaka, fjáttoklaka.
Vederdeloman, *vederpart*, waffjolats, ri-
 to qweibme.
Vederdöpare, kastatesen kerdoteje.
Vederfaras, fjáddet, fáitet.
Vederfås, jellajet, wiesojet, ádtjotet, jela-
 fket, wejajet.
Vedergålla, makset, makfob waddet, mak-
 fetet. *Vedergållning*, makfo, makfolwas.
Vederhäftig, jebd, kutte fwarot páta.
Vederlag, puottosnak. *Gifva vederlag*,
 puottosnakeb waddet, puottet.
Vederlike, aktalakats. *Med sina vederli-
 kar*, etjeslakatji kun.
Vederlägga, puodot, mákkaldattet. *Blif-
 va vederlagd*, mákkalet, puodoset. *Ve-
 derläggning*, mákkaldattem.
Vedermåle, witta, márk, wittes márk.
Vedermöda, waiwe, muode, pino, krås,
 bruk, wuorradeswuot, áktjas.
Vedernamn, nabtesnamn, like namn.
Vederpart, waffjolats, rito kradna.
Vederquicka, fwargelet, fwargaldattet. *Blif-
 va vederqueckt*, kajofet, fwargetet. *Ve-
 derqueckelse*, fwargald, kajotak.
Vedersaka, nadot, hitet, neikot, imiwwet.
Vederstygghelig, wastes, wastok, rábmes,
 tjárges.
Vedertaga, algetet, adnegátet, brukogátet.
Vedervilje, wastahaddem, futtem, kákotes.
Vedervårdig, fwaltjes, paddok, pahas.
Vedervåga, *han har intet at vedervåga*,
 i le mi stuora radit sune, i fodn mabke
 ane waddet.
Vesta, firket, fwattjatet, kirbmot.

Vesva, pira járretet, káfelet, pira káfelet.
Vek, fuopes, fájeles, njuores, tibm. *Vek-
 lif*, pádn, kaska páll, álem.
Veke, *ljusveke*, kintal laige.
Veklig, wesje, qwujnalakats.
Veld, pelostallem, wánotem, wánholdem.
Bruka veld, pelostallet. *Veldug*, pe-
 lostalleje.
Vepa, waipe, rano, krano.
Verk, pargo, takko, tuoje. *Bringa i verket*,
 algetet. *Gå saktatilverka*, suoimen parget.
Verka, parget, takket. *Verkande*, pargeje.
Verkan, pargem. *Utan verkan*, tállo.
Verke, *tråverke*, abnes, skuoke.
Verklig, sadnes. *Verkligt*, sadnan, tak-
 kosne ja pargosne.
Verkstad, pargo faije, tuojothem káte.
Verktyg, tirrew, reido, tuoje reido.
Verkställa, állet, álletet, állaft puoktet.
Verld, wárald, tat aimo, tat ilme. *I denne
 verlden*, tane wáraldesne, tane ilmen.
Verldslig, tan ilmen, aikafats, tan aimo-
 fats. *Verldsligt sinnad*, kutte le tan wá-
 ralden márrahesne, kutte le tan wáral-
 den rinkeswuotest ádtjotallan.
Vers, wers, laulotes, wuóle.
Vester, alle. *I vester*, allen. *Vesterut*, alas.
Fara vesterut, aleslet. *Vestan ifrån*, al-
 let. *Vestanvåder*, alat piágg, alatak. *Den
 vestre*, alleb.
Veta, tetet, tajetet, táidet. *Vetandes och vil-
 jandes*, teten ja sitten, miálanákto.
Vetenkap, wisokwuot, tetem, tábdem.
Med hans vetenskap, so tetemin.
Vetta, wáltaret, qwoulet.
Vett, miála, jerbme. *Vettig*, jerbmalats,
 miálolats, jerbmak. *Vettlös*, miálateb-
 me, kaiwes.
Vettja, fajjet, tabtjet. *Se hvåssa*.
Vexla, wákfeltet, lodnot. *Vexla om*, málsot.
 Vi,

Vi, mije. *Vi två*, mai.

Vicka, wappeltet, lenkeftet, fokatallet, fwattjet.

Vid, bredevid, palden, kuoren.

Vid, kådbok, kaljes, wides, faijajes. *Vida*, vidt, widai, kukkas.

Vidare, ytterligare, widabut, anabu.

Vidd, kaljo, kåbdo, kaljot.

Vide, fädg, fädga. *Videskog*, fädgaft.

Vidga ut, kaljetet, kåbdetet, widetet.

Vidgå, tåbdestet, pikfjet.

Vidhänga, tabranet, pahdet.

Vidja, påso, piäffo, piäffotak.

Vidlyftig, fluor, ådnak, wides. *Vidlyftigt tal*, ådua rudn, fluora hål. *Vidlyftig*, ofstadig, qwektekats. *Vidlyftighet*, fluoreswuot.

Vidrig, pahas, pahaftalleje, tårek, wuorrades. *Vidriighet*, pahaswuot, pahaftallem, wuorradeswuot.

Vidröra, tuottet, tuottetallet, kåtatet.

Vidskepelse, tideftallem, epejakko. *Vidskepelig*, tideftalleje.

Vidsträckt, wides, kaljes, fluores.

Vidt, widai, kukkas. *Vidt omkring*, widai pira.

Vidtaga, brukogåtet, waldet. *Han vidtog det rådet*, tabb radeb tjuowoi.

Vidunder, auto, fluor auto, tekn, undar.

Vidöppen, kauwo. *Ligga vidöppen*, kauwot wällahet.

Vig, masfket, masfkok. *Vighet*, masfkokwuot.

Viga, wiget, fästet. *Viga in*, fisa wiget, aileftet. *Vigd*, fästetum, wigetum. *Vigfel*, fäst, fästtem.

Vigg, tjitta, tjätte.

Vigt, tyngd, tedto, lossed. *Vigt, våg*, wikt.

Viktig, losses, lossok. *För vigtiga orsaker skull*, nannos wikki diet. *Viktigt åren-de*, aines märke.

Vik, luokt, kawa. *Hafsvik*, fåwa märke, wuodn.

Vika, margneftet, matseftet, fåjåtet. *Vika af*, fwikkeftet, fwåkkot, fuoppet. *Vika undan*, fjuwet, tjaket. *Vika ihop*, akti matfot, kåfelet akti. *Vika ut*, feigetet, luobbet.

Vild, metsek, kådde, tamek, otames, wåitok. *Villdjur*, metse juttus, luotok. *Vildmark*, tjåtko metse, aleh, luotoh. *Vildbråd*, waißi piårgo, luotoki piårgo.

Villfarelse, tjajanem, tjajenes, ejem, meddem.

Vilja, fittet, wainotet. *Om man vill eller ej*, fitten alen. *Vilje*, fitem, fitud, fiwo. *Med vilja gjord*, åkto takketum.

Vilkor, meretem, fåto. *Vilkor*, tilstånd, wuoke. *I slåta vilkor*, waiwes wuoken. *Vilkorlig*, kutte meretemin fjadda. *Vilkorligen*, meretemin.

Vill, tjajaneje. *Fara vill*, tjajanet, ejet. *Vill, rasande*, piådak, perik. *Vill, ond*, mårak, puofjak, nirbmok.

Villa, tjajanem, tjajenes. *Villo-vågar*, tjajenes kåinoh.

Villfara, metetet, kultelet, miådot, loppetet. *Villfarelse*, tjajanem, ejem.

Villig, metok, kiffjok, kaukok, fjuwes, åfkok, karwes, kiåmp. *Jag är villig dertil*, taßan leb kalle kiåmp. *Villighet*, kiffjokwuot.

Vilse, tjajaneje, *se vill*. *Fara vilse*, tjajanet.

Vin, win, wina. *Vinbår*, wina muorje.

Vingård, wina garden. *Vinpråß*, wina tåptjes kare. *Vintrå*, wina muor.

Vind, piågg. *Medvind*, mete piågg. *Motvind*, wuoße piågg. *Sidvind*, tåres piågg.

Vind, vriden, pånjek. *Vindt trä*, pånjek muor. *Vind, vindspel*, westem reido, pajjas lognem reido.

Vind (tabulatum summum), paije låpt, fåpo låpt.

Vindfålle, qwoddo. *Vindögd*, skålkok, tjuolo tjalmak.

Vinda, pådnjet. *Vinda up*, pajjas westet.

Vin-

Vinge, fåje. *Vingben*, tålgo. *Vinglös*, fåjetes.
Vink, feiwelem, feiwetem. *Vinka*, feiwelet, feiwetet.
Vinkel, tjåk. *Vinkelmått*, skant.
Vinna, oitet, åifot, widnet, widnaren fjadedet. *Vinna*, *få vinst*, aukeb ådtjot, widnekeb ådtjot, paranet, auket.
Vinning, *vinst*, auke, gagn, widnek, wuoito.
Vinnlågga sig, tuodest parget, wigget, rattjet, wainob adnet.
Vinter, talwe. *Vinterquarter*, talwe orrom faije.
Virke, abnes, skuoke. *Se verke*.
Vis, *fått*, lake, flaj, wis, tjård, tape, wuoken, skieken. *På sållsamt vis*, preutaklaka. *Vis*, *klok*, wifes, jerbmalats, jerbmok. *Visbet*, wifeswuot, jerbme, jerbmakwuot. *Visligen*, jerbmaklaka, jerbmin.
Visa, wuofetet, wuoidnetet, tluoikotet, tjatjestet. *Visa*, *bevisa*, wuofetet, tflaketet, paijetet, paijas puoktet. *Visa bort*, rajet. *Visa sig*, *synas*, wuoidnot, jittet, ittet. *Visa sig som*, *låssa*, etjebes takket, tåmetet. *Han visar sig god utvärtes*, puoraken etjebes takka ulkold. *Visa*, *undervisa*, åiwåtet, pakkatet. *Visa vågen*, kâinob appeftet, åppastattet. *Visare*, wuofeteje, tim wifar.
Vise, obloi åiwe. *Viska*, sapkelet, sammatet.
Visna, puoldnet, gallet, affnet.
Visp, ferkem, fårro, swårko. *Vispa*, fjuowotet. *Vispa omkring*, pira åkot, pira wiåket. *Hunden vispar rumpan*, piådnak seipeb feude. *Vispaktig*, kutte leko piågg, niallketakes, palkotakes, wilpes.
Viß, wiffes, wittes, fikker, tjårgok, fladok. *Vißbet*, wiffeswuot, witteswuot. *Visserligen*, wittast, aines, tjårg. *En viß man*, fâmes ålma, muttem ålma.
Vistas, wiefatet, orrotet, orrot. *Vistande*,

orrot, wiefö. *Under mitt vifstande derftådes*, ko tobben lijeb.
Visthus, jibdno, piåbmo wuorka, piåbmo aite, njall.
Vite, fakko. *Förelägga vite*, fakkob meretet.
Vittja, åppet. *Vittja nåt*, jåddoit åppet.
Vitsord, tjårges wittenastem. *Åga vitsord*, pakoites wittenatta jakketet.
Vitter, wifes, fluora miålolats.
Vitterlig, tetos, teteles, taidos, pikos. *Vitterligen*, almatji tetemest, piko.
Vittna, wittenastet, pakobs taffa piejet, tjårgot. *Vittne*, wuorg, weres ålma, witten. *Vittnesbörd*, wittenastem.
Vrak, heitates, tluoukanum haks, mi jauren låtto. *Vrak*, *odugelig ting*, fuoppates ata. *En vara, som är i vrak*, wahro kutte i jätte.
Vred, mårak, kutte måren le, affmak. *Vred*, *tarmvred*, tjåiwe kaikot. *Vrede*, måre, måratem. *Vredgas*, måratet, måratowet.
Vrensk, farwes, kutte i le galdak. *Vrenskas*, rakket.
Vresig, pådnjetum, pånjek.
Vret, kedde, flajo kedde, gård.
Vrida, pådnjet, pådnjelet. *Vrida sig omkring*, pira kesot. *Vriden*, pådnjelowum.
Vrå, tjåk, sluggo.
Vråla, reuftet, maret, kiljot, huffetet.
Vrång, pahas, fuonos, tjuolok, kårro. *Vrångvis*, kutte i le rektafen mårrahen, orektok, kutte i rektaseb tårjo, pelostalleje.
Vrångsint, pahas, fuonos. *Vrångt*, paha pelai, kårrot, pahaslaka, orekteslaka, tjuollot.
Vrång, *vrånger i båtar och fartyg*, tåtko, qwogner.
Vråka, håiketet, tjasket, palkestet, heitet, laitet, skablott, kattjetet, tålmot, teblott.
Vråka uti sig, niålet tjåiwafas.
U u u u Vrån-

Vrånga, pådnjelet, pådnjet. *Vrånga ens ord*, mubben pakoit, tjuollot jårgeslet.

Vrånga, sätta i vrånger, tåtkotet.

Vulen, wuokak. *Kartvulen*, ålma qweibme, puoike.

Vunnen, ådtjotum, widnetallum.

Vurm, ila stuora waino, kaiwes usto, galeneswuot. *Vurmig*, wuorok, wuoroklakats. *Blifva vurmig*, wuorelet.

Vuxen, fjaddok, ålles fjaddok. *Vara vuxen til*, aibmotet, makotallet. *Han år dig vuxen*, kalle fodn to makotalla. *Han år ej vuxen til den systan*, i fodn aibmote tabb kalleb tjuodtjotet.

Våd, wuops, kåbdo.

Våda, wåhda, wålnak, wåfjek, wåbmet. *Af våda*, edelest, fåitemest. *Vådetig*, wåhdas. *Våda-dråp*, kåddem wåfjek tjada. *Vådeld*, wåhak tåll. *Vådamål*, wåhak, wåfjek.

Våg, paro. *Våg, vigt, wikt*.

Våga, tuoslet, herdot, wuoikelet. *Våga sit lif*, håggeinas tsakatet. *Våga på spel*, tsegget, åmit piejet. *Våga, försöka*, kåttjelet, freistot. *Våghals*, ila jalo, jaloftalleje, kutte nidark tsakat, qwektekats. *Vågsam*, jaloftalleje, wåhdalats. *Vågsamt*, ila jalosikt.

Våld, famo, frit, naggo. *Med våld*, ets wiåkoi, naggo tjada, pahasi tjada, etjes lagai, wejelubbuwuotin. *Han år under hans våld*, so wuolen le fodn. *Våldsam*, paijel manneje. *Våldsamhet*, paijel mannem, etja-radakwuot.

Våldtaga, etjes famoi neitab waldet, wejelubbuwuotin neiti mannem. *Våldtagen*, etjes raden paldel peistetum.

Vålla, radet, wikken orrot, waldos orrot. *Det våller han*, taffan le fodn waldos. *De vålla det bågge två*, kåbbatjaken le wikke.

Vålm, fuoine fino, fuoine håwke.

Vån, wake. *Det torde vara någon vån*, kanske få litja wake. *Det år ingen vån*, i le patto.

Vånda, waiwe, pino. *Vara i vånda*, pinastowet. *Vånda, bry sig om*, laketet, ontset. *Våndas*, waiwastowet, pinastowet. *Våndas i barnsnöd*, mana tarbon orrot, nirwanet.

Våning, heima, wieso. *Öfra våningen*, paije låpt.

Våp, kaiwes, kaiweslakats, miålalakkak, tjuktje, tokkones alnats.

Vår, kidda. *Vårtiden*, kidda pådden. *Vårvåder*, kidda talke. *Vårfrudag*, Marja peiwe. *Vår*, (pron.) mija. *Vår bägges*, (dual.) monon. *Af de våra*, mijan almatjist.

Vård, katto, kattem, kåttjo, nento, rajo, mårraha. *Dörrvård*, ukfa kattar. *Själavård*, siåloi mårraha. *Vårda*, kattet, warjelet, kåttjet, neutot, mårrahab adnet, mårråtet, hugfob waldet. *Vårda sig*, ontset, laketet, aktot, passot, wåfjet. *Vårdnad*, katto, hugfo, mårraha, kåttjo. *Vårdnad, husfolk*, kåte fuolke, kåtekande. *Vårdslös*, slintfos, skeutotes, hugfotebme, mårråtebme. *Han år mycket vårdslös*, harbmat slintfos le fodn. *Vårdslöshet*, slintfoswuot, skeutoteswuot. *Vårdslösa, försumma*, mangas piejet, submitet, i skeutot.

Vårta, warto. *Vårta på bröst*, niddtjen åiwe.

Våt, luwas, njetfes, njuofkes, fuoldnos, naiwes, tåbbos. *Våtvaror*, kålkat slaj. *Vått våder*, slibdfes talke, luwat talke, almes talke. *Våthet*, luwaswuot. *Blifva våt*, nietfet, luwet. *Med våta ögon*, kadnjel talmi. *Våtsäck*, karwo wuofs, kaudne kisa, kåte kisa.

Väck, råssot, påktet, kålкот paijas. *Väcka*

up en som sofver, ådejob råffot. Våcka up såkra syndare med föreställningar af Guds ord, jubmelen pakoín jalos sud-darit puoranem káinon nala puoktet. Våcka hål på isen, jágnab jástet. Väckare, ráffoteje.

Vådas, wátot, wátotet.

Våder, piágg, puffonjes. Våder, luft, wárald. Up i vådret, paijas wáraldi. Våder, våderlek, talke. Blidt våder, lenat talke, majales talke, piwales talke. Kallt våder med blåst, kuofa, watjo. Kulen våderlek om sommaren, kalo. Hundarne hafva våder af et djur, nauteb piádnakeh hapsch. Regnvåder, alme, ráfjo. Våder, lukt, haps, habja. Få våder af, hapsch, habjeb ádtjot. Våderhvirfvel, snjirpek, swida. Våderbane, vispaktig, kutte i le stadeles. Våderfull, piággos, piággest teuwas. Våderklök, talki spáwar, kutte talkit teta.

Våderkorn, njuone. Som har godt våderkorn, njuonak. En vildren har starkt våderkorn, harbmat njuonak le kádde. Het mat skámmar våderkorn hos hundar, ila lágga piábmo njuoneb peifsa piádnakist.

Vådja, áiwab lagi nakketet, áiwab lagab katjatet. Vådjad, áiwabu rektasi nakketum, átja duobmaren duobmoi piejetum.

Vådra, piággen auti piejet. Vådra up, njuonotet, njuonotallet, njuonin qworet, njuonin piággab keset, snudtjet, snuogget, hapsch. Vådras, piággot, piággen káiket.

Vådur, wártfa.

Våf, kádho. Våfstol, kádhem reidoh. Våfstrång, kádho suoppem. Våfva, kádhet. Våfva valmar, wadaseb kádhet. Våfd, kádhetum. Snáll våfvare, kádho tjeppa.

Våg, káino, laido. Lång våg, kukkes laido, ábbå maja. Våg, stig, palga, wadfatak. Vinter-våg, rathe. Ovågad våg, måskos rathe. På vågen, mannemesne, mannem mákken. Gå til våga, támåtet, takket, taitotet. Komma til våga med, maktatet, állast puoktet, aibmotet. Vara en i vågen, heretet, háptet, ajetet, ajensen orrot. Vågfavande, manneje, farolats. Vågamot, vågskilnad, suoppetak, káino suorge. Vågleða, áppetset, káinob áppetset, tálwot, wirdetet. Vågkost, nest, mannem piábmo.

Våga, göra våg, ratheb takket.

Våga, wiket. Våga. Hafva vig, teddet. Det våger tu lod, qwekte luodit tedda.

Vågg, ragno, wádtja. Vågglus, muora tikke.

Vågnar, nammasne, faijen. På mina vågnar, mo faijen, mo wágnest, mo autest. På sina och andras vågnar, etjes ja átja si autest.

Vågra, tfappetet, nadot. Vågra sig, kesatet, nadot, i kiffjelet.

Våja, katteset, karwet, murtet, swikkiset autest, átja harai kaiwet.

Våktare, ija kátseje, kattar. Våktare, hvad lider natten? Ija kátseje, matne meren le ija?

Vål, puorest, puorakit. Vål, (conj.) mai, ma. Vålan, nappo tast, die nappo, abe. Vålbehag, puore likom, likom. Vålbe-tänkt, jerbmak. Vålboren, stuorasi maddost rágatum, kutte stuorasi maddost le, adeles álma.

Vålde, famo, welde, radem. Bringa under sit vålde, etjes wuollai puoktet. Våldig, wekses, kutte ádna famob adna. Våldeligen, wekseslaka, famost, áljost.

Våldighet, wekseswuot, famo, makt, maut.

Vålsågna, qwoſſotet, jukkatet, piäbmoin ja jukkemaſin tuoſtotet.

Vålsågnad, qwoſſotem, jukkatem.

Vålså, jollerttet, kåbmetet.

Vålsård, lykko, wuorbe, puore, puorak måkſem.

Vålsförhållande, puore tåmetem.

Vålgerning, puore takkem. *Du har bevist mig en stor vålgerning dermed*, ådna puoreb leh todn munji taina takkam. *Vålgörare*, puore takkeje.

Vålgång, puore lykko, puore mannem. *Din vålgång fågnar mig*, awon leb ko tunji puoreſt jåtta.

Vålja, waljet, ſaldet, åtſet. *Vålja ord*, pakoit åtſet.

Välkommen, likokes, puoreſt tuoſtotum. *Var välkommen*, pāte puoreſt. *Deſſe gāſterne āro ej mycket välkomna hos mig*, ib tait qwoſſit ila etſe, ib le tait qwoſſit ila awon ådtjot.

Vålla, vålla järn, routeb wuoſſjetet. *Vålla up*, abbeſet, paijas tuoltet.

Vålling, juptſe, ſmaleg.

Vållust, kudne, fuotteswuot, walljeswuoten uſto. *Vållustig*, walljeswuoten uſto-teje, walljen wainok.

Vålluktande, puore hapſes. *Vålluktande örter*, graſeh kutte nialgok hapſeb adneh.

Vålmagt, puore wiefō, puorak måkſem. *Når jag var i vålmagten*, ko lijev puoren wiefōn.

Vålmening, puore wiljo, puorak uſſjolmes. *Han gjorde det i vålmening*, idtji ſodn pahab taina uſſjot.

Vålmaende, puore wiefotalleje, rade-porre. *Vara vålmaende*, wiefotallet puoreſt, tjabba wiefekēb adnet.

Vålmåga, hālſa, puore åidna, warrotak, puore hālſo. *Vålmåga*, förmögenhet,

puore rade, wiefā, wiefotallem, bāndaswuot, rik, tawer.

Vålmas, awon wuordet, ådtjot awoſet.

Vålsigna, puoreſjugnadet. *Vålsignelse*, puoreſjugnadus. *Guds vålsignelse gör huset rikt*, Jubmelen puoreſjugnadus kateb bāndota.

Vålstånd, ſe vålmagt, vålmåga.

Våltalig, hāla tjeppē, tjeppē hālet. *Våltalighet*, tjeppeswuot hālen. *Man kan mycket uträtta med våltalighet*, tjabba njalmin almats ådnakeb matta takket ja ådtjot.

Våltra, jollerttet. *Våltra ſig*, jolloret, wāutjetet.

Vålvilja, puore wiljo. *Vålvillig*, puore wiljolats, wiljolats.

Vämjas, pādñjot, kākot. *Vämjande*, mai-kok, paddat. *Vämjelse*, kākotes. *Hafva en vämjelse til*, leiden adnet, waſtahad-det, waſten adnet.

Vän, wāna, wānek, wānakats. *Han är min goda vän*, mo puore wānek le ſodn.

Vänlig, libbes, wānakats, wuolles. *Han är vänlig emot alla människor*, puorak ja libbes le ſodn juoke almatjen wuoſte. *Vänlighet*, libbeswuot.

Vända, jårgeſtet, jårgelet. *Vända om*, jårgetet, måddot. *Vända igen*, laitē, heitet, orrojet. *Han vet ej hvart han skal vända sig*, i ſodn tete kāſſā kalka ſjad-det. *Vända sig om*, jårgalaſtet. *Vänd*, jårgeſtum, jårgelowum. *Vändning*, jårgelem. *I en handvändning*, fakket, ſpait, ådneles pādñen, tatte hākkeſt.

Vänja, harjetet. *Vänjas*, harjanet, wuokattet. *Vänjas vid hunger och köld*, nelgot ja kālōt harjanet.

Vänskap, wānakeswuot, kereswuot. *Han har mycken vänskap för mig*, ådna wānakeswuoteb ſodn munji adna. *Jag gör det*

*det endast för vanskap skull, koros wä-
nakeswuotest tabb takkab.*

*Vänster, kårro. Vänster hand, kårro kåta.
Til vänster, kårro pelai. Vänsterhåndt,
kårro kátek.*

*Vánta, wuordet, wuordatallet, ádfotet.
Vánta litet, wuordeft anje.*

Våpna, warjotet. Våpnad, warjotum.

*Vård, qwoffoteje, káte bända, káten áiwe.
Vårdinna, emet. Vårdsbus, qwoffe káte.*

*Vård, vårdig, wuokes, wårdoges. Han är
sin lön vård, palkabs le fodn wårdoges
ádtjot. Han är vård straff, fodn le pak-
katuseb teudnaham. Det är mödan vårdt,
waiwe palka le. Vårdighet, wuokas-
wuot. Vårdigt, wuokeslaka, wuokasikt.*

*Vårde, arwo, werte, wádja, wádjaha. Sät-
ta vårde på, arwob piejet. Detta är af
ganska stort vårde, harbmes arwon le
tat. En ting af intet vårde, tåffjes áme.
Betala halfva vårdet, pele arwob mak-
set. Betala öfver rätta vårdet, pajel
arwob waddet. Betala dess vårde, tann
wádjahab waddet. Vårdera, arwob pie-
jet, arwoi tleggget. Vårdera för högt,
pajel arwon tleggget. Vårdera mindre,
albebun lokket. Vårdering, arwon me-
roftallem.*

*Vårdigas, puorewuotestas fitet. At du vår-
digas, wai todn fitalih.*

*Vårfs, måkke, pargo. Et svårt vårfs, wad-
dok pargo. Hvad vårfs har du at ut-
rätta? mi le tunji takkamusen?*

Vårfsva, palket, palkain ádtjotet.

*Vårja, fwerde. Vårja, försvara, warje-
let, wáret. Vårjemåls-ed, hitem wuord-
nasen tjada. Blifva ålagd vårjemåls-ed,
wuordnafi fjaddet.*

*Vårk, sveda, fwarke, paktjes, pino. Bort-
taga vårken, fwarkeb katotet. Vårka,*

*fwarcket, farjitet, paktjitet. Mit hufvud
vårker, áiweh muste paktjiteh.*

*Vårma, piwajattet, paketet, läggetet, pik-
tet. Vårma sig för elden, tållån auten
piktatallet. Vårme, pak, piwal.*

*Vårn, warjo. Vårnlös, warjotak. Sätta sig
i motvårn, wuofte hakob takket. Vårn-
lösa barn, árbes manah.*

Vårpa, monnit qweddet.

*Vårre, wárrab, neureb, pahab. Desto vår-
re, tatte wárrab. Blifva vårre, wárra-
net, neuröt, pahot. Vårst, wárramus.
Til det vårsta, wárramusi. Til det vår-
sta uttyda, wárramusi jårgestet, paha
pelai tjålgestet.*

*Våsende, orrom, orrom flaj, wuoke. Vå-
sende, upförande, wuoke, tåmåtem. Det
är intet våsende med den mannen, die
tann álman i le wuoke. Våsende, buller,
fluibme. Göra våsende af, ádna pargob
waldet. Våsentlig, orroje, aines, kutte
aines orrot kalka. Våsentlig ting, áiwa-
tumus pekke. Våsentliga egenskaper,
aines áigowuoke. Våsentligt, orromen
kautoi, aines, etjes finne.*

*Våta, luwatet, tåbbotet, låktet, kastatet.
Våtfska, tåbbotes, tjatfe, luwaswuot. Våt-
skas, luwet, tåbbot, fuoldnot, luwas fjad-
det, tjatfalet. Salt våtfskas i mulen vå-
derlek, falte fuoldno ko le palwas talke.*

*Våxa, fjaddet. Våxa til, alatet, ádnanet,
lassanet, átfet. En som växer fort, fjad-
deles. Våxt, fjaddo. Liten til växten,
utles fjaddok. Våxt (struma), jesk. Våxt,
ört, grafe, mi fjadda ádnamen nalne.*

*Vårda, kudnetet, árotet, hewetet, wuolo-
tet, kudnesne adnet. Vårdig, kudnelats,
áro teuwas. Vårdnad, kudnetem, áro-
tem. Hålla föråldrar och gammalt folk*

i vördnad, aítigit ja wuorafit áron adnet ja kudnetet.

Vört, lágga wuola, kutte adtjek le takkatum, almes wuola.

Y.

Yfva sig, *yfvas*, tleggofet, tjuodtjeladdet. *Yfvas*, högfårdas, raggofallet, áiwastallet, mihaftallet, ftuorafallet, wuolotallet. *Han yfves öfver sina rikedomar*, rikines fodn ftuorafalla. *En som har yfvigt hår*, parrok.

Yla, holwot, huffetet.

Ylle, *yllen*, ulloft, ulloft takkatum.

Ymnig, walljes, ádna, álla. *Ymnig*, bördig, fjaddeles. *Ymnighet*, wallje, álla. *Ymnigt*, walljast, walljet.

Ympa, fífa fápketet.

Ymsa, málfot, málfotet. *Ymsom*, wuoroi wuoroi, tuobba tabba pelest.

Yngla, tjukit qweddet.

Yngling, nuor, nuorats, fjaddeje, nuor álma.

Yngre, nuorab. *Yngst*, nuoramus. *Det yngsta barnet*, waker.

Ynnest, puorewuot, libbeswuot, wuolleswuot.

Yppa, paijetet, pikotet. *Yppa sig*, paijanet, paijas pátet.

Ypper, *ypperlig*, áiwes, hewok, widnar, widnek. *Ypperligast*, widnekumus, áiwatumus, puoremus, ataimus.

Yppig, skidar, skidarteje, tuhleje, wuolok. *Yppighet i kläder*, tjáule.

Yr, flákenje, ftandar, fwaile, fpake. *Yr i hufvudet*, áiwe járrák. *Yra*, *vara ifrån sina sinnen*, piádet, taiſot. *Yra*, *vara urvåder*, qwoldot, qwoldon tfáitſetet. *Yra*, *hufvud-yr*, áiwe járrákwuot, piádem.

Yrka, tjodtjotet, rauket, wainotet, wuojetet.

Ysta, lappet, láppet. *Ystad mjölk*, láppemmelke. *Yste*, löpe, kaffee.

Yster, ſkekes, kadwak, fpake, qwotſetakes.

Yta, ulkots, paijeltes, karr. *Yta på träd*, tjáito.

Ytterst, ulkomus, paijeltes. *Yttre*, ulkob.

Ytterst, *sidst*, mangemuſta. *Ytterligare*, wele anje, widabut, ánebut.

Yttra sig, hálet, rudnet, fardnot, ulkoſet, játtet.

Yxe, akſjo. *Tälj-yxe*, wiárem akſjo. *Yxa til, tälja med yxen*, wiáret, akſjoin abneſtet.

Z.

Ziffra, nummer.

Zira, hárwetet, hewoken takket, tjabbotet.

Zirat, *zirlighet*, háw, tjabbakwuot.

Zitra, ſpeletem reido.

Å.

Å, ádno, áno. *Åbrådd*, *strand*, wáddar, terbme.

Åberopa sig, wittenen waldet, fardnot, muonet.

Åbo, wiefat, landefkats. *Åbyggnad*, káti tleggem.

Åder, ára. *Åderlåta*, árab fláwet, warrab waldet. *Låta åderlåta*, warrab waldet.

Ådraga sig, etjes nala puoktet, etjes nala keſet.

Åhåga, hugſo, márraha.

Åböra, kultelet, kullet. *Åbörare*, kulteleje.

Åka, wuojet. *Åkdon*, wuojem reidoh.

Åkalla, tjuorwotet. *Åkalla om hjälp*, wek-ke adnot.

Åker, páldo, aker, áker, járd. *Åkerböna*, hutte.

Åklaga, qweddet, klagot. *Åklagare*, qweddeje.

Åkomma, olykko, wafjek.

Ålder,

Ålder, alder, wuoraswuot, påreswuot. *Förtråde i ålder*, pårasubbuwuot. *Ålderstegen*, *åldrig*, wuoras, rakke, alder-porre. *Åldras*, rakkaitowet, wuorastowet. *Ålderman*, wuorafumus, jerbme kalla. *Åligga*, *det åligger dig*, to widno le tatt, todn berrih. *Åliggande*, tarbeswuot. *Ållon*, eik muoren muorje. *Åläggga*, kottjot, trawet, flillet, nala piejet. *Åm*, fluora tudno. *Åminnelse*, muitulas, muitolas. *Ånga*, fuwol, pågestem. *Ånger*, fangertem, fangertes, anger. *Ångest*, waiwe, waimon muode, surgo, waj. *Ångra*, fangertet, katat, angertet. *År*, jape, jake. *En gång om året*, akta palen ai jaken, akti japen. *Et helt år*, ketjos jake. *Årsgammal*, akta jakak, biarte påres. *År ifrån år*, japest japai, farta japen. *Årsväxt*, år. *Årlig*, farta japafats. *Årstid*, jake pådd. *Årtal*, jape lokko, årtal. *Åra*, airo. *Årblad*, airo blade. *Ås*, tjarro, tjawelk. *Ås*, *bjelke*, ålg, hålg. *Åsamka sig*, *se ådraga sig*. *Åska*, atjekuts, atja, aija. *Åskan går*, atjekuts klibma. *Åskedunder*, atja raide. *Åskåda*, kätjetet, wartahet, wuoidnet. *Åskådande*, kätjetem, wuoidnem. *Åskådare*, kätjeteje, wuoidneje, wartahenje. *Åsna*, åsna. *Åsninna*, mingeles åsna. *Åstad*, taste. *Han gick åstad*, wuolgi taste. *Fara åstad*, erit wuolget. *Åstadkomma*, paijas puoktet, algetet, takket. *Åstadkomma*, *förma*, aibmotet, maktatet, makset. *Så mycket jag kan åstadkomma*, man ådnakeb mon mattab takket. *Åstunda*, wainotet, fittet, ustob adnet, ustotet. *Åstundan*, waino, usto. *Hafva stor åstundan*, adnet ådna wainob.

Åsyn, wuoidnem. *I min åsyn*, mo' wuoidnetiten. *Åsyna vittne*, witten kutte ets le wuoidnam. *Åsamjas*, lakastet, lassketet, fämtet, lasskatallet, fāmastet. *Åt*, *til*, kâik, lusa. *Åt fadren*, attjai. *Bära sig åt*, tāmetet. *Det är ej åt*, i le tarbo. *Gå illa åt*, pahast talkestet. *Gå åt*, nokket, låptaitowet. *Åtal*, klamber, hâl, laito. *Göra åtal*, hâleb takket, laitet. *Åtanka*, muitem, muitelem, muitulas. *Hafva i åtanka*, muitulasen adnet. *Åtbörd*, tape, tåbmahem, tāmātem. *Åtel*, septe, pârremas, pârâmas. *Åter*, ruoptot. *Fram och åter*, tokko ja matsen. *Åter*, *återigen*, wast, wist, witt, taste witt. *Återbringa*, ruoptot tålwort, ruoptot puoktet, ruoptot waddet, matsestet, jårgaldattet. *Återbud*, jårgaldattem, matsestlattem, piettom. *Gifva återbud*, jårgaldattet, matsestlattet, piettot. *De gåfvo honom återbud*, pietton fo wast. *Återfälla*, ruoptot kattjet, ruoptot pätet. *Arfvet återföll til honom*, arbe sunji wast matsei. *Återfård*, matsem, ruoptot mannem. *Återgifva*, ruoptot waddet, matsestlattet, jårgaldattet. *Återhåll*, muddo, muddakwuot. *Hafva återhåll*, muddob tetet, muddob tajetet. *Återhållsam*, njuotetakes. *Återhållsamhet*, njuotetem, tšutsem. *Hår behöfs återhållsamhet*, tšutsemeb fitta. *Återkalla*, ruoptot kottjot. *Återkalla sina ord*, pakoišles kešatet, pakoišes mālšot. *Han återkallade sit löfte*, jatekebs jårgaldatti. *Återkomma*, ruoptot pätet, jargetet. *Återkomst*,

komst, matsem, ruoptot påtem, järke-
tem. *Vid hans återkomst*, ko fodn
ruoptot påti.
Återlemna, se *återgifva*.
Återlösa, ruoptot åstet, lådneftet, tjäutet.
Återlösare, lådnefteje. *Återlösning*, låd-
neftem. *Syndares återlösning*, suddari
lådneftem.
Återslag, mangas mannen, kattjem. *Det*
blef et stort återslag på varan, kalwo
haiket kattjei arwoft.
Återstå, patset. *Återstående*, patseje, patsew.
Återstålla, ruoptot waddet. *Blifva åter-*
ståld til hålsan, warrafinowet.
Återtaga, ruoptot waldet, wist waldet.
Återtagen, ruoptot waldetum. *Återta-*
gande, ruoptot waldem.
Återvända, orrojet, laitet, nokket. *Utan*
återvändning, ikkat, laitatkenna, laitateke.
Återvinna, ruoptot ådtjot. *Återvinna sina*
förra krafter, famoi nala påtet, wist
wejajet.
Åtgång, nokkem, utfanem. *Åtgången*,
nokkom, låptaitowum.
Åtgård, pargem, takkem, wekketem. *Ge-*
nom hans åtgård, fo pargo tjada.
Åthåfvor, tåbmahem, tåmetem, wuoke.
Åtlöje, tjaimem, påkostem, nalssem, albetem.
Åtminstone, aines kuit. *Detta åtminstone*,
tab kuit. *Åtminstone han*, fodn kuit aines.
Åtnjuta, niktet. *Åtnjutande*, niktem.
Åtrå, waino, usto, halitem. *Hafva åtrå*,
ustotet, halitet, wainotet. *Han har stor*
åtrå at se dig, harbmat wainon le fodn
to wuoidnet.
Åtskilja, juoket, tjuoldet, i mastet, preu-
tet, ratket, fårretet. *Åtskild*, åtja, preu-
tak, ratketum, juoketum, juokeles, får.
Åtskillig, flaja-lokk, omasse, måddelakats.
Åtskilliga gånger, mādde pali, futt. *Åt-*
skilligt, omasselaka.

Åtskilnad, preutem, preutates, åtja wuoke.
Utan åtskilnad, aktalaka. *Det är stor*
åtskilnad emellan dem bägge, harbmat
fai preuteba qweibme qweibmestes.
Åtta, kaktse. *Den åttonde*, kaktfad.
Åtvarna, wakotet. *Åtvarning*, wakotes.
Åvärkan, etjes radi adnem, skada. *Göra*
åvärkan på ens ågor, mubben landeb
etjes weldin adnet.

Å.

Ådel, frókok, puorak. *Ådelmodig*, kutte
puore waimob adna.
Åfja, niaule. *Åfjefull*, niauleft teuwas,
niauletakes. *Åfjefull ström*, niaule jock.
Åfventyr, wahda, wahak, fåitem. *Til åf-*
ventyrs, weja-åbbå. *Åfventyra*, wah-
dai tsket. *Åfventyrlig*, wahdalats, wah-
das. *Det är en åfventyrlig resa*, wah-
das nannos le tatt.
Ågg, aiwo, autjo. *Fogel-ågg*, monne. *Vår-*
pa ågg, monnit qweddet.
Ågga, padtjet, autjet, kiddotet. *Ågga til*
vrede, mårai autjet, måratattet. *Ågga*
barnen til det som ondt är, manait illo
pelai allotet.
Ågta, rektes, åigo, åkt. *Ågta make*, kalats
qweibme, para pele. *Ågtenskap*, wald,
waldom, kalatswuot.
Åldre, pårasub, wuoresub. *Åldst*, pårasu-
mus, wuoresumus. *Den åldste af brö-*
derna, wåljetti pårasumus.
Ålska, etset, keroken adnet, kartet. *Vi sko-*
le ålska Gud öfver all ting, Jubmeleb
kalkebe etset kaiki åmi pajel.
Ålskelig, etseles.
Åmbar, ebber, åbbar.
Åmbete, ammat, åmbikt, kall. *Åmbets-*
man, kall ålma. *Hög åmbetsman*, stuo-
ra kallen ålma.

Åmna, uffjotet, aikot, kiäket, ärdnet, taibetet. *Hvart åmnar du dig?* källå leh todn aikomen?

Åmne, abnes, åbdn, åme. *Åmne at tala om*, hålem åme. *Åmne til kläder*, karwos, karwofassa. *Åmne til skor*, kabmakassa.

Ån, ko. *Större än du*, fluorab ko todn, fluorab tusse. *Ån, ånnu*, åska, anje. *Ånnu en gång*, anje wele.

Åndas, nokket.

Ånda, kitta, håsta. *Ånda tils nu*, kitta tan rajai. *Åndalykt*, nokkem, mangemus ketje, nokkem lake.

Åndamål, måkke, årtta, aikom, uffjolm. *I det åndamål*, tanne måkken.

Ånde, ketje, nokkem. *Åndelig*, nokkeje, kutte nokka. *Åndelös*, kutte i nokko. *Åndelse*, ketje. *Åndetarm*, madda tjåle, marfe.

Åndteligen, fitta, wimak, mangemusta. *Åndteligen kom han*, fitta dauk påti.

Åndock, ikka, ikka mai, ikkabe. *Åndock han vill*, ikka maj fodn fitta.

Åndra, åtjatattet, preutetet, målsot. *Åndras*, preutet, åtjatuet, målsotowet. *Åndring*, åtjatattem, åtjatuttem.

Åndå, dauk likan. *Han ville ej, men måste åndå*, idtji fitta, walla wirti dauk likan.

Ång, kedde, flajo faije, suoine faije.

Ångel, ångel.

Ångsla, waiwetet, furgob takket, pinetet.

Ångslas, waiwaslowet, pinaflowet. *Ångslig*, wajes, furgolats, huinos. *Ångslig ort*, kaukas faije. *Hår är ganska ångsligt*, harbmat kaukas le tanne.

Ånne, arodeje, kallo.

Åntra, kilpot, kahtjet.

Ånnu, anje, anje wele, talle anje. *Ånnu en gång*, wele anje akti. *Ånnu en gång så mycket*, wele anje akta kerdn tann ådnak.

Äple, äppel. *Äpleträd*, äppel muor.

Ära, kudne, åro, hewetes. *Ära*, bedra, hewetet, årotet, kudnetet. *Ärbar*, årlog, tjabbes. *Ärbarhet*, årlogwuot, tjabbes wuoken.

Äregirig, wuolok, tjåulak, åron wainok.

Ärelös, årotes, årotebme.

Ärende, måkke. *Ängelågit ärende*, aines måkke. *Hvad ärende har han?* mi måkkit le fune?

Ärfva, arbet, arben ådtjot.

Ärja, åkereb falet, jårdeb kaikot.

Ärlig, årlog, wakes. *Ärlighet*, årlogwuot.

I all ärlighet, kaik årlogwuotin.

Ärm, fassé. *Ärmspjäll*, puogna wuole.

Ärna, aikot, uffjotet, kiäket, ärdnet, fanahet. *Han årnar resa bort*, fodn uffjota wuolget erit.

Ärr, uddo. *Ärt*, årta.

Äsja, fimidda wuobdne.

Äska, adnot, rauket, kraktjot, wainotet.

Min plikt åskar, mo widno rauka, mo widno le.

Äsping, wadnasats, utses wadnas.

Äta, pårret, piåbmotallet. *Om boskap*, qwo-tot, labbet. *Kom och åt*, påte pårret.

Ätt, maddo, werrek. *Ättesader*, madder aija, madder attje.

Ätticka, åtik.

Ö.

Ö, fuolo. *Halfö*, fuolotes.

Öda, låptet, nokketet, tuhlet, skidartet, skiwtet. *Öda ut*, audet, jaksetet, muorotet. *Ödas*, låptaitowet, nokket.

Öde, muonem. *Ödet var sådant*, naute li muonetum. *Öde*, audes, audetum. *Ödes hemnan*, audes jård. *Ödemark*, audes ådnam, tjåkto metse, wuobme.

Ödelägga, audet, auden takket, spiejet,

X x x x

jak-

jaksetet. *Ödelagd*, spiejetum, audetum, heitak.
Ödla, tydtjol.
Ödmjuk, wuollekes. *Ödmjukhet*, wuollekeswuot. *Ödmjukeligen*, wuollekeslaka.
Öflig, harjetuptum, brukotum. *Det är så öfligit*, naute le harjetuptom.
Öfning, harjanem, harjetem, wuokatem. *Dertil behöfs mycken öfning*, adna harjanemeb tatt fitta.
Öfre, paijeb.
Öfrig, patlew, mi patlam le. *Blifva öfrigt*, patset. *Det blef ingen ting öfrigt*, idtji mike patle. *Det öfriga folket*, tah atjaseh.
Öfva, harjetet, harjetallet.
Öfver, paijel. *Öfver sjön*, jaure rasta. *Gå öfver*, wafet. *Gå eller fara öfver*, rastet, rasta mannet. *Läsa öfver*, låratallet.
Öfverbevisa, puodot, paijel kaddet, tflake-tet. *Blifva öfverbevist*, teuwasi pätet. *Öfverbevist*, paijel kaddetum.
Öfverblifva, patset. *Öfverdraga*, paijelt kåptjet.
Öfverdrifven, kutte paijel meren le, meretes. *Öfverdrifven slit*, ila stuor aljo.
Öfverdåd, ila stuora jaloswuot. *Öfverdådig*, ila jalo, qwektekats.
Öfverenskomma, lassketet, akta radeb takket. *De två hafva så öfverenskommit*, naute lepa lassketam. *Öfverenskommelse*, lasskatallem.
Öfverfalla, ladet, låutatet, råbmolet, tjuotset.
Öfverfart, rastetem, rasta mannem, suppetak. *Öfverfart med båt*, rastetem wadnasin.
Öfverflöd, wallje, allo. *Öfverflöd*, slöseri, tuhlem, skidartem, walljeswuoten waino. *Öfverflöda*, walljeb adnet, walljen wiefot. *Öfverflöda*, rinna öfver, abbeset, paijel kålket. *Öfverflödig*, walljes,

allo. *Öfverflödig*, walljet, walljast, anab ko tarbo le.
Öfversöra, rasta tålwtot, fattet rasta, sutet rasta, mubbe pelai sutet.
Öfvergifva, heitet, laitet, orrojet. *Det öfvergaf at regna*, wårtosti, påudesti, laiti rasiotet. *Öfvergifva*, *öfverlemna*, mubbai waddet, paijel waddet, waddet. *Öfvergifva*, *lemna*, qwodet, patsetet, lappet.
Öfvergå, wafet, widnet, puorebun orrot. *Det öfvergår mitt förstånd*, i mo miála tassa jáklå, wafa tatt mo miálait.
Öfverhand, *få öfverhand*, wejelubbun sjaddet, widnaren sjaddet.
Öfverbet, aiwalats.
Öfverbopa, teutet, lådet.
Öfverbölja, tauket, kåptjet, kaptjet.
Öfverila sig, rassien takket, ila rassiohet.
Öfverilning, rasse.
Öfverlasta sig, paijel meren pårret jalla jukket.
Öfverlesva, manglelesi wiefot patset, manglelesi patset. *Öfverlesvor*, pätsew, patsetas, arates, patsem piábmo.
Öfverljudd, lognesikt, tjuojelet, alla kiálin.
Öfverlopp, naggem, almatji tjakenem.
Öfverlåta, luitet, waddet, metetet.
Öfverlåder på skor, altas.
Öfverläggga, kerretet, radohet, radohaddet.
Öfverläggse, wejelub, stuorab.
Öfverlöpare, paterw, kálkarwes, tjakka, kutte mubbet pelest le pateram.
Öfvermage, omåga, fiskek, omeuda, kutte i le anje jakitas allem.
Öfvermagt, stuorab famo, wejelubbuwuot, stuorab welde.
Öfvermod, ila jalostallem. *Öfvermodig*, ila jalo, qwektekats, kutte nidark manna.
Öfvermorgon, mangel idtatjen, peiwe kutte le mangel idtats peiwen.

Öfver

Öfvermåttan, aiwe, harbmat, haiket, wuowdnaj, harbmat fagg.
 Öfvermågtig, wejelub, weksab, kutte fluorab famob adna.
 Öfvernaturlig, paijel naturelats, mi naturen wuokeb wafa.
 Öfverraska, öfverrumpla, häkktet låutet, häkktet tjuotset, nieitet.
 Öfverse, kätjetet, åtsätet. Öfverse, kåbdotet, i wuoidnen takket.
 Öfverskjuta, wafet, likai patset, patset. Öfverskott, like, patsetas.
 Öfverskrida, paijel jättet, paijel wuolget.
 Öfverskrift, paijeltes tjaleg. Öfverskrifva, paijelt tjalet.
 Öfverskyla, kåptjet, tjäket, kåbdotet, puoremusi tjälgestet.
 Öfverslå, merostallet, arwatallet, lokket, reknot, muddob åtsätet.
 Öfverstiga, ånaben wuolget, wafet, ånebun orrot.
 Öfverstyra, saddet, häiketet, saddeken rajet, erit saddet.
 Öfversätta, åtja kiäli järgestet, mubbe kiäli puoktet.
 Öfvertala, häletet, hälaidattet, allotet, tjabba nialmin ådtjotet.
 Öfvertråda, tåjet, paijel mannen. Öfverträdelse, måddo, paijel mannen.
 Öfvertråffa, widnet, wafet, tjuttet, parebun orrot, widnekubbun orrot.
 Öfvertyga, paijel kaddet, tsaketet, tjadnet.
 Öfvervigt, losséb tedto. Hafva öfvervigt, lossébun orrot, ånabu tedtet.
 Öfvervinna, åisot, oitet, widnet, nakkahet, nalet, tjuttet. Öfvervinnerlig, kutte le widnem meren, kutte widnetatta.
 Öfvervåld, etjes radi mannen, ets wiäkoï waldem, etjes lagi tåpom.
 Öfvervåga, ajatallet, uffjotet, grudnot.

Öfvervågande, ajatallem. Öfvervåga, vara tyngre, ånabu tedtet, lossébun orrot.
 Öfvervåxa, muorot. Öfvervuxen, muorom, källå muorah leh sjaddam.
 Öga, tjälme. Ögnablick, tjälme tramkal-dak. Ögonbryn, tjälmen harme.
 Ögnasikte, wuoidnos. Enögd, tjälme pelak.
 Ögonskenligt, wuoidnonak. Ögonskenlig, wuoidnos, tsuoikos.
 Ögnakast, kätjeslak, wiletem.
 Ögsten, kakka. Utögd, tjitto-tjälma. Vindögd, skålkok, tjuolo tjälma.
 Ögla, låktjo, kiänka.
 Ök, kelasanje.
 Öka, lassitet, ånetet. Ökar, lassanet, ådanet, ånebun sjaddet.
 Öken, metse, tjäktö metse, aleh, aloh, wuoude, wuome.
 Öknamn, nabtes namn.
 Ökänd, puoikos, tsuoikos.
 Öl, wuol, wuolek.
 Öm, njuores, helles. Öm om, måråteje, hugfar. Ömbet, njuoreswuot, helleswuot. Öma, paktjitet, paktjesen adnet. Det ömar mig, paktjes le munji, njuoranab mon taste.
 Ömka, enket, armestet, armit ådtjot. Ömkan, arme, enkem.
 Ömkelig, waiwes, waiwan.
 Ömtålig, helle, rassjes.
 Önska, sawet, sawatet. Jag önskar dig lycka, lykkob tunji sawab. Önskan, sawates.
 Öpen, rappas, tsaggas, råppo.
 Öpenhjertig, pikok.
 Öpna, rappet. Öpna sig, rappeset.
 Öpning, raïke, njalmot,, råppo saïje.
 Öra, pelje. Örat på en skål, peljes. Örfil, pelje naulates.
 Örhinna, pelje skådes.

Öring, laxunge, tabmok.

Örlog, tåro, tåröfallet.

Örn, arnes, kåskein. Örnbo, arnes pefe.

Örngåt, åiwe wuole, bålfter. Lägga örn-
gåt under, åiwe wuoleb piejet.

Ört, grafe, urtes. Örtegård, gård, gra-
fe gård, talkes garden.

Ösa, kåiwot, kåiflet, auflet.

Ös-kar, aufa-kare.

Östanoäder, lulat piagg.

Österut, luks. Östan ifrån, lulde. Fara
österut, lullestet.

Österländsk, lulle, lullek.

Östre, lulleb, lulle.

ERRATA.

Prolegomen. pag. XLVIII. colum. a. l. 20. *casubus* L. *casibus*. Pag. 8. col. a. l. 25. *in veniri* L. *in-veniri*. col. b. l. 2. *ubi* L. *inde*. p. 25. col. a. l. 33, 34. *retes protrudendas* L. *retia protrudenda*. c. b. l. 15. *opportunitate* L. *opportunitatem*. p. 29. b. l. 2. *autotjet* L. *autjotet*. p. 31. a. l. 26. *voluntates* L. *vo-lutantes*. b. l. 13. *pilea* L. *pila*. ibid. l. ult. *Svetici* L. *Svethica*. p. 34. a. l. 27. *demisserunt* L. *demise-runt*. p. 35. b. l. 13. *pontus* L. *pons*. l. 29. *usupari* L. *usurpari*. p. 36. a. l. 9. *pontus* L. *pons*. p. 37. a. l. 26. *subfedere* L. *subfidere*. p. 41. a. l. 36. *mi* L. *mea*. p. 44. a. l. 21. *insidiasse* L. *insidiatos esse*. p. 46. a. l. 32. *autilior* L. *adultior*. b. l. 24. *alterutrum* L. *alterum*. p. 50. b. l. 39. *pubens* L. *impuer*. p. 55. a. l. 8. *euns* L. *iens*. p. 58. a. l. 1. *qua* L. *quo*. p. 60. b. l. 2. *ventibus* L. *ventis*. p. 61. a. l. 20. *compe-riisse* L. *comperisse*. p. 64. b. l. 29. *canium* L. *canum*. p. 68. b. l. 36. *Senatus* L. *ordinum regni*. p. 69. b. l. 4. *jastari* L. *jastare*. p. 89. a. l. 39. *venerimus* L. *veniremus*. p. 92. a. l. 12. *carnosæ* L. *carnosi*. p. 104. b. l. 38. *profiscit* L. *proficit*. p. 112. a. l. 1. *pauperorum* L. *pauperum*. p. 114. a. l. 34. *funi* L. *funè*. b. l. 1. id. l. 2. *resti* L. *reste*. l. 3. *furca* L. *furcam*. p. 120. a. l. 29. *especta* L. *exspecta*. p. 126. a. l. 16. *præter-euns*, *circumeuns*, L. *præteriens*, *circumiens*. p. 127. b. l. 17. *calybs* L. *chalybs*. p. 128. b. l. 1. *mandendi* L. *mandendum*. p. 140. b. l. 8. *incuns* L. *iniens*. p. 143. b. l. 6. id. L. *id*. p. 155. b. l. 17. *clavu* L. *cláva*. p. 159. a. l. 10, 29. *vociferare* L. *vociferari*. p. 166. a. l. 17. *ærem* L. *æs*. p. 179. b. l. 5. *kålitet* L. *kålkitet*. p. 180. b. l. 24. *aqualicæ* L. *aquaticæ*. p. 191. b. l. 16. *recingere* L. *succingere*. l. 18. *recingebat* L. *succinge-bat*. l. 27. *recinctæ* L. *succinctæ*. p. 195. a. l. 23. *aqualicæ* L. *aquaticæ*. l. 27. *perpersus* L. *perpeffus*. p. 211. b. l. 22. *stipulare* L. *stipulari*. p. 224. a. l. 34. *piscare* L. *piscari*. p. 226. a. l. 23. *aqualica* L. *aquati-ca*. (Not. sufficit semel annotasse, vocem hanc omnibus in locis esse corrigendam h. e. pag. 277. c. a. l. 37. p. 291. a. l. 25. p. 336, 339, 409, 520, 564.) p. 240. b. l. 4. *lacteus* L. *lactens*. p. 241. a. l. 4. *lactei* L. *lacten-tes*. p. 248. a. l. 28. *vermina* L. *verminis*. b. l. 20. *redeuns* L. *rediens*. p. 249. a. l. 29. *pluris* L. *plus*. p. 260. b. l. 32. *repentibus* L. *repetentibus*. p. 263. a. l. 8. *incipit* L. *incipiat*. p. 270. a. l. 14. *expergiscere* L. *expergisci*. p. 272. b. l. 10. *metiri* L. *mensurari*. p. 283. a. l. 32. *verminave* L. *verminisue*. p. 296. a. l. ult. *fastidire* L. *fastidire*. p. 306. b. l. 17. *nix* L. *pix*. p. 308. b. l. 24. *istituere* L. *instituire*. p. 309. b. l. 20. *aficere* L. *adficere*. p. 311. a. l. 1. *rangiferos* L. *rangiferis*. p. 315. b. l. 14. *filius meus dilectus* L. *mi di-lecte fili*. p. 334. b. l. 16. *concionare* L. *concionari*. p. 342. b. l. 19. *blika* L. *blidka*. p. 343. a. l. 24. *calybe* L. *chalybe*. p. 357. a. l. 27. *nequebamur* L. *nequiebamur*. p. 363. a. l. 3. *kuopeswuot* L. *qwopeswuot*. p. 374. b. l. 13. *nostros pastores* L. *pastores nostros*. p. 377. a. l. 24. *fiscitari* L. *sciscitari*. l. 26. *fiscitabatur* L. *sci-scitabatur*. p. 378. a. l. 15. *apricatus* L. *apricata*. p. 385. b. l. 34. *crepere* L. *crepare*. p. 390. b. l. 8. *pro-secuta* L. *honorata*. p. 401. b. l. pen. *euns* L. *iens*. p. 405. b. l. 7. *Et* L. *aut*. p. 406. b. l. 14. *liquifieri* L. *liquefieri*. p. 408. a. l. 24. *appellarunt* L. *appellarint*. l. 31. *alis submisisse* L. *alis demissis sustulisse*. l. 34. *tjulden* L. *tjuolden*. p. 429. a. l. 14. *ludet* L. *ludit*. p. 430. b. l. 7. *tåmpåb*, *stadet* L. *tåmpåb* *stadet*. p. 435. a. l. 1. *ali* L. *alii*. p. 440. a. l. 17. *Lapporica* L. *Lapponica*. p. 444. b. l. 38. *piscare* L. *piscari*. p. 452. b. l. 1. *extasi* L. *ecstasi*. l. 5. id. id. p. 454. a. l. 5. *adiatur* L. *audiatur*. p. 471. b. l. 14. *manuarium* L. *ma-nualium*. p. 473. a. l. 15. *caussare* L. *efficere*. p. 501. a. l. 10. *permanendi lubentes sint* L. *lubenter perma-neant*. p. 514. a. l. 3. *tremet* L. *tremet*. p. 515. a. l. 12. *mitatio* L. *imitatio*. p. 540. a. l. 6. *largiter lata* L. *larga collatio*. p. 549. b. l. 31. *triorum* L. *trium*.



Jargn = lake

Warg = wall

Hænte = Cataract

Wed = wood

Mor or Muor = tree

Loka = mud

Kalmar = merchant

Kalmar-bol = Taberna

Ware + Muor = mountain

